

PUBLII OVIDII
N A S O N I S ^{U^{*} 7. 173}
O P E R A
O M N I A,

EX RECENSIONE

GREGORII BERSMANI,
cum ejusdem, aliorumque virorum doctissi-
morum notationibus.

EDITIO NOVA.

LONDINI,
Excudebat ROGERUS DANIEL,
c13 13c 13L

08 42

P. OVIDII NASONIS
V I T A
EX PETRI CRINITI

Libro 3. de Poëtis Latinis.

P. OVIDIUS NASO genitus est Sulmone patria, quod oppidum in Pelignis fuit. Natalem habuit Aprilimense, diebus quinquatribus quibus sacra Minervæ celebrari mos fuit apud Romanos; A. Licinio & L. Pansa consulibus, qui Mutinensi pugna contra Antonium ceciderunt. Neque desunt qui referant, eodem die matris fuisse P. Ovidium, & Albiū Tibullum, poetam in scribendis elegiis maxima elegantia. Majores illi contigerunt nobili genere atque satis honesto, à quibus ex æstrem dignitatem acceptam perpetuo servavit. In ipso adolescentia sue principio, magnopere probavit quantum præstaret ingenii facilitate, ac præclaris moribus. Quocirca Romæ institutus est in Latinis literis, maxima diligentia parentis. Et cum in tenera ætate (ut constat) summa voluptate & gratia veniretur componendis carminibus, ab eo studio retractus est paventis monitionibus, qui monente illam assidue & hortari non desistit ad oratoriam facultatem, ut qui ad quæstum & operæ comparandas animum magis intendisset. Itaque factum est, ut P. Ovidius studium illud atque curam absolvendi carmina intermitteret, animumque ad causas & forum converteret, præceptoribus Arellio Fulco, & Portio Latrone, cujus eloquentiam atque eruditionem vehementer admiratus est. Neque in ea re solis vulgarem laudem aut commendationem ingenii sui, ut refert Anneus Seneca. Nam & in privatis & in centumviralibus causis præsedis, aliasque præterea dignitates obivit, postquam virilem togam sumpsit, & latum clavum adeptus est; de quo habentur complura apud ipsum Ovidium diversis locis, quæ sunt à nobis prætermittenda, studio brevitatis. Caterum cum nihil animo suo potius foret, quam versari in his literarum, posthabita omni cura rerum publicarum, ad institutum suum rediit, ac totum se dicavit poetica facultati, unde perpetuum

(* * 2)

OVIDII

tuum sibi nomen & quietem singularem fore sperabas. Minime dubium est, eandem habuisse tres uxores. Primam exim sub ipsam adolescentiam, ut inutilem parumque se dignam, repudiavit, cumque ea more veterum divorcium fecit. Alteram, bonis parentibus ortam, beneque moratam, sed parum stabili connubio sibi conjunctam, mature dimisit. Succesit hinc Perilla, cujus egregiam formam atque probitatem pluribus locis extollit. Neque tantum dilexit eam maxima fide & benevolentia singulari, sed in poetica etiam tradidit, magnaque cura excoluit. Quis factum est, ut Perilla exsulanti marito fidem suam diligentissime servaverit. Amicos habuit permultos, cum doctrina & generis nobilitate insignes, tum probitate ac moribus ornatissimos: ut Albius Tibullus, Corn. Severus, Sabinus, Sext. Pompeius, Gracinus, & Flaccus, viros consulares, quorum familiaritate intime usus est; Messallus praeterea, Albinovanus, Aemilius Macrus, Maximus, & alios complures, cum quibus, ut ipse refert, conjunctissime vixit. Relatum est à Suetonio Tranquillo, Julium Higinium (qui Augusti libertus fuit, summoque ingenio & doctrina praestitit) familiarissimum fuisse Ovidio poetae. De ipsius operibus haud magnum opera precium est pluribus agere, cum multi de hoc scripserint, eaque vulgo satis nota sint ex commentariis nostrorum grammaticorum. Et sane hic unus praeter ceteros omnes videtur plura atque varia poematum genera descripsisse. In eo opere, cui titulum fecit *Metamorphoseon*, secutus est Parthenium Chium poetam, qui Graece scripsit praeclarum poema po-ri argumento, & materia simili. Id Ovidii opus in tanto precio habitum est Graecorum ingenio, ut illud converterent in suum sermonem. Est enim refertum varia atque multiplici eruditione: quanquam ipse autor inemendatum atque imperfectum reliquit, ut ipse testatur versiculis additis. Nam absente illi, atque etiam nesciente, editum est in vulgus ab amico. Fastorum libros sex composuit, eosque ad Germanicum Drusi filium misit: reliquos per importunum obitum, & adversam exsilii fortunam (ut plerique putant) non potuit perficere. Is tamen alicubi asserit duodecim à se compositos: opus quidem eruditum, & plenum magna & copiosa rerum scientia:

V I T A.

Sex ego *Fastorum* scripsi, totidemque libellos,
Cuiusque suo finem mense libellus habet.

De *Amoribus* libros tres: in quibus sub ficto nomine *Corinnae*, maxime probavit ingenium suum. Complures etiam epistolas, in quibus est usus mira elegantia, & artificio singulari, ut critici asserant. In elegia habitus est paulo lascivior, ut qui nimium quandoque indulseris ingenio suo. Præterea libros *Artium Amandi*, & *Remediorum*, in *Ibin*, obitum *Druli*, epigrammata, & poemata complura, quæ ab eodem composita sunt, ut grammatici veteres testantur. Quædam tamen falso atque improbe ad eum referuntur; ut carmen de vocibus avium, de *Pulice*, & alia indigna prorsus, atque aliena ab ingenio & doctrina tanti poetæ. Volumen præterea scripsit *Halicuticon*, in quo complexus est varia & inaudita ad eam diem nomina piscium: quod amissum est (ut alia multa ejusdem auctoris) injuria hominum, & longa vetustate insequentium temporum. Idem *Ovidius* magnopere commendatus est in *Medea* tragædia, propter ipsam elegantiam, & sententiarum gravitatem, ut *Cor. Tacitus* & *Fabius Quintilianus* referunt. In urbe secundum *Capitolium* habitavit, hortosque habuit in colle positos, qua via *Appia* conjungebatur cum *Flaminia*. In his magna animi voluptate versari consuevit, suumque otium mitioribus curis traducere. Relegatus est à *Cæsare Augusto* in *Pontum* ad oppidum *Tomi*, quo tempore *Ovidius* majorem quietem atque otium dari sibi sperabat, recolendis veteribus studiis, ut qui accessisset ad ætatem provectiorem. Causam vero tam sævi, tamque incivilis exilii, varie multi (ut in re ancipiti evenit) interpretantur. Alii hoc referunt ad eos libros, qui ab eo scripti sunt de *Amoribus*, quod essent paulo lasciviores, ut est auctor *Sextus Aurelius*, qui de *Rom. Principibus* scripsit. Plerique existimant, provenisse hoc ex adulteria cum *Julia Augusti filia*: qua in re etsi *P. Ovidius* nihil omnino aperte retulit, tamen alicubi videtur id ipsum insinuare, velata propriis criminis causa. Itaque *Sidonius Apollinaris* videtur existimasse, ob id fuisse illam relegatam ab *Augusto*, ut satis declaratur his versibus:

Nec

OVIDII VITA.

Nec te carmina per libidinosa
Notum, Naso tenet, Tomosque missum,
Quondam Cæsareæ nimis puellæ,
Fictio carmine, subditum Corinnox.

Hoc idem innuit Ovidius, cum refert,

Lingua silet: non est ultra narrabile quicquam.

Et alibi servata ratione obstinati silentii,

Nec breve nec tutum, peccati quæ sit origo,
Dicere: tractari vulnera nostra timent.

Minime autem obscuram est, Iuliam Augusti Principis filiam deflagrasse magna libidine, & infamem fuisse vulgatis per urbem adulteriis, ut ab antiquis scriptoribus refertur. Quapropter inclinatus animus, ut existimem, haud satis potuisse Octavianum sibi temperare, quo minus defoviret in poetam Ovidium conficta causa novi criminis, quod in impudicis carminibus operam atque studium posuisset. In exilio supra septem annos versatus est. Cumque illi vivendum foret inter incultas atque barbaras nationes, tantum sibi promeruit gratia atque studii, bene præclareque agendo, ut in ejus obitu Getæ illi ac Tomitani populi tenere lacrymas non potuerint. Fuit enim Ovidius moribus apprime honestis, & facilitate mirifica ad concilianda sibi ingenia hominum: quod imprimis dignum est summa admiratione. Cum Geticum sermonem atque Sarmaticum didicisset, poemata descripsit Getica lingua, laudesque Cæsarium decantavit. Obiisse traditur eodem anno quo T. Livius, qui nobilissimus autor habitus est in Romana historia describenda. Sepultusque fuit juxta opidum Tomos, ut Eusebius testatur. Permultii scriptores, cum veteres tum juniores, deplorarunt obitum illius, ut indignum atque miserabilem, habita detestatione tam seve tamque calamitosa relegationis. Sed eleganter imprimis & copiose (ut ego existimo) Ang. Politianus.

PUBLII OVIDII

NASONIS

TRISTIUM

LIBRI V.

DE PONTO

LIBRI IV.

GREGORII BERSMANI

aliorumque virorum doctissimorum
notationibus illustrati.

LONDINI,

Excudebat ROGERUS DANIEL,

CLIO IDC LVI.

PUBLII OVIDII
N A S O N I S
T R I S T I U M

L I B E R P R I M U S.

*Adloquitur librum, ut Romam vadat, & quid
ei faciendum sit, admonet. ELEG. 1.*

PArve (nec invideo) sine me liber ibis in
urbem :
Hei mihi, quod domino non licet ire
Vade, sed incultus; qualem decet exu-
lis esse.

Infelix, habitū temporis hujus habe,

Nec te purpureo velent vaccinia sueco.

Non est conveniens luctibus ille color.

Nec titulus minio, nec cedro charta notetur :

* Candida nec nigra cornua fronte geras.

Nec fragili gemina poliantur pumice frontes ;

Hirtulus sparsis ut videare comis.

Felices ornent hæc instrumenta libellos :

Fortunæ memorem te decet esse mex.

Nere lituratum pudeat : qui viderit illas,

Delacrymis factas sentiat esse meis.

Vade, liber, verbisque meis loca grata saluta.

Contingam certe quo licet illa pede.

Si quis, ut in populo nostri non immemor illo,

Si quis, qui, quid agam, forte requirer, erit :

Vivere me dices; & salvum tamen esse negabis :

Id quoque quod vivam, munus habere Dei.

Atque ita tu tacitus, quærenti plura legendum,

Ne, quæ non opus est, forte loquere. * cave.

Proinus admonitus repetet mea crimina lector :

Et peragat populi publicus ore reus.

Tu cave defendas, quamvis mordebere distis.

Causa patrocini non bona major erit.

Invenies aliquem, qui me suspirat ademptum,

Carmina nec sicris perlegat ista genis :

Tu tacitus secum, ne qui, malus audiat, optet,

Sit mea, lenito Cæsare, poena levis.

*Figura qua-
dam nec
tuo. *Arve*
tristat
personam li-
bro suo ac-
commodat.
Vide Quintil.
lib. 9. cap. 2.*

** Tibull. lib.
2. *Arve* inter
pomeria ju-
gumque curam
ponere.
* Hujusmodi
composita seu
apparatus.*

** Incultum.*

** Tæpe.*

** dabo.*

Nos quoque quisquis eris, ne sit miser ipse, precamur,
Placatos miseris qui volet esse Deos.

a Que exiit
ex capitulo.
ex uti tunc
fuit opusculum.

Quare e volet, *a* rata sint : ablatique principis ira
Scalibus in patris dec mihi posse mori.

b Nihil
fuit tunc
genus tunc
quodam.

Ut peragas mandata, liber, culpabere forsitan :
Et lingualique minor inde fere e mel.

c J u d i c i
quodam
quodam

c J u d i c i officium est, ut res, ita tempora rerum
Quærent, quæso tempore tutus eris.

d Aliter
et dicitur
ex uti tunc

CARMINA pio veniunt animo dedacta et sereno :
Nubila sunt subitis tempora nostra malis.

e J u d i c i
quodam
quodam

CARMINA secessum scribentis & ocia quarunt :
Me mare, me venti, me fera jussat hyems.

f Non
quodam
quodam

Carminibus metus omnis abest : ego perditus enssem
Hæsitum jugulo jam puto, jamque meo.

g Non
quodam
quodam

Hæc quoque, quæ facio, judex mirabitur æquus :
Scriptaque cum venia qualiacumque leget.

h Non
quodam
quodam

e Da mihi Mæoniden, & tot circumspice casus ;
Ingenium tantis excideret omne malis.

i Non
quodam
quodam

Denique *f* securus sum, liber, te memento :
Nec tibi sit lecto displicuisse pudor.

k Non
quodam
quodam

Non ita se nobis præbet fortuna secundam,
Ut tibi sit ratio laudis habenda tua.

l Non
quodam
quodam

Donec eram sospes, tituli tangebar amore ;
Quærendique mihi nominis ardet erat.

m Non
quodam
quodam

Carmina nunc *n* si non, *e* studiumque, quod obscur, odi.
Sit satis : ingenio sic fuga parva meo.

n Non
quodam
quodam

I tamen, & pro me tu, cui licet, adipice Romam.
Dii facerent, *n* possem nunc meus esse liber !

o Non
quodam
quodam

Nec te, quod venias magnam peregrinus in urbem,
Ignoratum populo posse venire puta.

p Non
quodam
quodam

Ut titulo careas, ipso noscere colore :
Disimulare velis, te liquet esse meum.

q Non
quodam
quodam

Clam tamen intrato ; nec te mea carmina ludent :
Non sunt, ut quondam plena favoris erant.

r Non
quodam
quodam

Si quis erit, qui te, quod sis meus, esse legendum
Non putet, è gremio rejiciatque suo ;

s Non
quodam
quodam

Inspice, dic titulum, non sum præceptor amoris :
Quas meruit penas, jam dedit illud opus.

t Non
quodam
quodam

Fortitan expectes, an in alta palatia missum
Scandere te jubeam, Cæsaremque domum.

u Non
quodam
quodam

Ignoscant angusta mihi loca, dique locorum,
Et Venit in hoc illa fulmen ab arce caput.

v Non
quodam
quodam

Sunt equidem, utmini, mitissima sedibus illis
Numina : sed timeo, qui nocere, deos.

L I B E R I.

3

a Perseides
velis de ex-
tione mda
dromm acco-
pit compa-
cat.

b Fulminis
Angustiam
auct. 1. 1.
c Virgil. 1. 1.
d. 1. 1. 1. 1.
e. 1. 1. 1. 1.
f. 1. 1. 1. 1.

d Videri
t. 1. 1. 1. 1.
t. 1. 1. 1. 1.
t. 1. 1. 1. 1.

e Achilles mo-
re, qui Tele-
phum i. de ha-
lis percussit,
et eum fura-
vit. Vnde est
illud e. de ro-
m. 1. 1. 1. 1.
f. 1. 1. 1. 1.

f. 1. 1. 1. 1.
g. 1. 1. 1. 1.
h. 1. 1. 1. 1.
i. 1. 1. 1. 1.

k. 1. 1. 1. 1.
l. 1. 1. 1. 1.
m. 1. 1. 1. 1.
n. 1. 1. 1. 1.

Terrene minimo pennæ stridore columba,
Unguibus, accipiter, caucis facta tuis.
Nec procul à stabulis audet discedere, si qua
Excussa est avidi dentibus agna lupi.
Vitatet coram Phaëthon, si viveret: & quos
Optaret stultæ, tangere nollet equos.
Me quoque, quæ sensu, fateor h. Jovis arma timere:
Me reor intello, cum tonat, igne peti.
Quicumque Argolica de classe c. Capharea fugit;
Semper ab Euboeis vela retorquet aquis.
It mea cymba semel vaila percussa procella,
Illam, quo lafa est, horret adite locum.
Ergo cave, liber. & timida circumspice mentes;
Et satis à media sit tibi plebe legi.
Dum perit infirmis nimium sublimia pennis
Icarus. d. Icarus nomine fecit aquas.
Difficile est tamen, hic remis utaris, an aura,
Diceret: consilium resque locusque dabunt,
Si poteris vacuo tradi; si cuncta videbis
Mitia; si yires fiegerit ira suas.
Si quis erit, qui te dubitantem & adire timentem
Trahat, & ante tamen pauca locutus, adi.
Luce bona, dominoque tuo felicior ipso,
Pervenias illuc, & mala nostra leves.
Namque ea vel nemo, vel qui mihi vulnera fecit,
Solas e Achilleo tollere more potest.
Tantum ne noceat, dum vis prodesse, videto,
Nam spes est animi nostra timore minor.
Quæque quiescebat, ne mota reseruiat ira,
Et poræ tu sis altera causa, cave.
Cum tamen in nostrum fueris penetrare receptus,
Contigerisque tuam f. scrinia parva domum;
Adspicies illic positos ex ordine fratres,
Quos studium cunctos evigilavit idem.
Cætera turba palam titulos ostendit apertos,
Et sua detecta nomina fronte gerit.
Tres procul obicura latitantes parte videbis.
Hi quoque, quod nemo nescit, amare docent.
Hos tu vel fugias; vel, si satis oris habebis,
h. Oedipodas facito Telegonosque voces.
Deque tribus monco, si qua est tibi cura parentis,
Ne quemquam, quamvis ipse docebit, ames.
Sunt quoque mura: ter quinque volumina fossit,
Nuper ab eade quia carmina rapta meis:

Hic mando dicas, inter mutata referri
 Fortunæ vultum corpora posse mex.
 Namque ea dissimilis subito est effecta priori:
 Flendaque nunc, aliquo tempore lata fuit.
 Plura quidem mandare tibi, si quartis, habebam?
 Sed verecortarda causa fuisse moræ.
 Et si, quæ a subeunt, tecum, liber, omnia serres,
 Sarcina laturus magna saturus eras.
 Longa via est; propera: nobis habitabitur orbis
 Vicinus, à cetera terra remota mea.

a In mentem
 venient tibi
 ha mandata
 danda.

Supplicatio ad Deos, ut ab imminente naufragio cum incolam ferrent. ELEG. 2.

Dum maris & calli, (quid enim nisi vota super-
 sunt?)

a Tempore
 concussa. Vir-
 gil a. Quasi
 caput cauti.

Solvere a quassata parcite membra ratia,
 Neve, precor, magni subscibite Caesaris irex.
 Saepe prementie Deo fert Deus alter opem,
 Mulciber in Trojam, pro Troja stabat Apollo:
 Aequa Venus Teucris, Pallas iniqua fuit,
 Oderat Aeneam b propior Saturnia Turno:
 Ille tamen Veneris numine tutus erat.

b Aliquis.

c Neptuno
 Jovis fratri,
 cuius filia fuit
 Minerva.
 d Minimo cum
 illis confirma-
 tum fuit. Ene-
 id. numeri.
 e Miles aqua-
 rum solus
 manebat.

Saepe secox cautum petiit Neptunus Ulysses:
 Arripuit e patruo saepe Minerva suo.

f Virg. infir-
 mitas com-
 paratur a-
 que muni.

Et nobis aliquod (quamvis d distamus ab illis)

g Vultu archi-
 dante. Idem:
 hic vultu de-
 ditione. Ter-
 ram inter fan-
 dunt apertis.

Quis vetat irato numen adesse Deo?
 Verba miser frustra non proficientia petdo:
 Ipsa graves spargunt ora loquentis aquæ:
 Terribiliisque Neurus jactat mea dicta; preceoque
 Ad quos mittuntur non sinit ire deos.

h Virg. y. ca-
 lant undique
 et undique
 prout
 i Propter au-
 ratam pupa-
 ram.

Ad quos mittuntur non sinit ire deos.
 Ergo iidem venti, ne causa læsar in una,
 Velaque nescio quo, votaue nostra ferunt.

Me miserum, quanti e montes voluntur aquarum?
 Jam iam castratos sidera summa putes.

Quanta f diducto subsidunt xquore valles?
 Jam iam castruras Tartara nigra putes.

Quocunque adspicio, g nihil eā nisi pontus & æ-
 ther:

Flustibus hic tumidus, nubibus ille minax.
 Inter utrumque fremunt immmani murmure venti.

Nescit cui domino pareat unda maris.
 Nam modo h purpureo vites caput Eurus ab ortu:

Nunc Zephyrus sero respicit missus adest:

Nunc

Nunc gelidus a sicca Boreas baccharur ab Arcto:

Nunc Notus adversa perulia fronte gerit.

Rektor in incerto est: nec, quid fugiatve petarve,

Invenit: ambiguis ars super ipsa malis.

Scilicet occidimus, nec spes est ulla salutis.

Dumque loquor, vultus obruit unda meos,

Opprimer hanc & animam fluctus: frustra que precanti

Ore necaturas accipiemus aquas.

At pia nil aliud quam me dolet exsule conjux:

Hoc unum nostri scitque gemitque mali.

Nescit in immenso jactari corpora ponto:

Nescit agi ventis: nescit adesse necem.

O bene, quod non sum merum conscendere passus:

Ne mihi mors misero & his patienda foret.

At nunc, ut peream, quoniam cures illa periclo,

Dimidia certe parte superstes ero.

Hei mihi, quam celeri micuerunt nubila flamma:

Quantus & aetherio personat ave fragor!

Nec levius laterum tabule feriuntur ab undis,

Quam grave balistæ mœnia pulsat onus.

Quis venit hic fluctus, fluctus supereminet omnes:

Posterior nono est, undecimoque prior.

Non lethum timeo, genus est miserabile lethi.

Demite naufragium, mors mihi munus erit.

Est aliquid, & fatoque suo ferroque cadentem

In solita moriens ponere corpus humo:

Et s mandare suis aliqua, & sperare sepulcrum;

Et non æquoreis piscibus esse cibum.

Fingite me dignum tali nece: non ego solus

Hic velor: immeritos cur mea pœna trahit?

Tro superi, viridesque Ilei, quibus æquora curæ,

Viræque jam vestras sistite turba minas:

Quamque dedit vitam micissima Cæsaris ira,

Hanc finite infelix in loca iussa feram.

Si quoniam merui panam, me perdere vultis;

Culpa mea est, ipsi iudice, & morte minor.

Miserere me, Trygias si jam voluisset ad undas

Cesar, in hoc vestra non exuisset ope.

Est illi nostri non invidiosa & cruoris

Copia: & quodque dedit, cum volet, ipse feret.

Vix modo, quos certe nullo, puto, crimine la si,

Contenti nostris jam, precor, esse malis.

Nec tamē, ut cuncti miserum servare velitis,

Quod petiit, salvum jam caput esse potest.

3. *Æquoreis* æquoreis, Virg. *Æquoreis* æquoreis, *Æquoreis* æquoreis.

4. *Fluctus* enim fluctus in equis, ipsius animæ interitum existeret. Vnde *Spurs. 2. epist.* de tempore, & *Vener. Sili.* cet. que est altera epist. mecum locutione nascentium.

5. *Fluctus* intelligit decursum: qui fieri max. dicitur. Vnde *16. Met. P.* *fluctus* inferebat decursum. *Post. Vnde* *P.* *fluctus* *16. Met. P.* *fluctus* *16. Met. P.*

6. *In rebus* humanis aut factum, aut naturam, aut casum, aut casum.

7. *Mandata* intelligit ultimum voluntatem. Ita *lib. 2. eleg. 2.* *Nec mandata dabo.*

8. *Quam* quam mortem mereretur.

9. *Mortis* mortis potestas, quam pœna Cæsar, est, non compendit illi invilium.

10. *Vitam*, cuius mihi Cæsar exequum fecit, cum iudice, cum potestate, & Conditio

11. *Quam* quam ad-
fugitur Cæsar.

Ut mare subsidat, ventisque ferentibus urar,

Ut mihi pascatis; non minus exsul ero.

Non ego divitias avidus sine fine parandi

a Virgil. Pœl.

... nec novitas

placet. Mœtali

incert.

a Alexandrian

Agrippi ut

hinc.

Latum & mutandis mercibus æquor arò :

Nec peto, quas quondam petii studiosus, Athenas ;

Oppida non Alir, non mihi visa prius :

Non ut *b* Alexandri claram delatus in urbem,

Delicias videam, Nile jocose, tuas,

Quod facile est, opto ventos, (quis credere posset ?)

a Sarmatia. Pa-

rysis, pontica.

c Sarmatis est tellus, quam mea vela petunt.

Obligor ut tangam sævi fera littora Ponti :

Quodque sit à patria tam fuga tarda quætor.

Nescio quo videam politos ut in orbe Tomitas,

Exsili facio pet mea vota viam.

Si me diligitis, tantos compescite fluctus :

Pronaque sint nostrarum numina vestra rati.

a Dicit exsilio

meo à Carfare.

a Satis supplicii

est, si in

Sarmatia mor-

etur, licet non

fragis eripia-

rum expro-

bat & illis.

Seu magis odistis, *d* jussu me adventive tetra :

e Supplicii pars est in regione mori.

f Ferre (quid hic facio ?) rapidi mea corpora venti.

Aufonios fines cur mea vela vident ?

Noluit hoc Carfar : quid quem fugit ille tenetis ?

Adspiciat vultus Pontica terra meos.

Et jubet, & metui nec, quæ damnaverit ille

Crimina, defendi salve piæve puto.

Si tamen acta deos nunquam mortalia fallunt ;

A culpa facinus scitis abesse mea.

Immo ita si scitis ; si me meas abtulit error,

Stultasque mens nobis, non scelerata fuit ;

g Quod infu-

mo cuique in

promptu est :

vel, quæcum-

que de iniu-

ria,

a Augusti sa-

milie.

g Quod licet ex minimis, *b* domui si favimus illi ;

Si satis Augusti publica jussa mihi ;

Hoc duce si duxi felicia secula, proque

Caesare thura, piis Caesaribusque dedi ;

Si fuit hic animus nobis, ita pascite, divi.

Sin minus ; alea cadens obruat unda caput.

Fallor ? an incipiant gravis evanescere nubes ?

Victæque mutari frangitur ira maris ?

Non casu vos, sed sub condicione vocati,

Fallere quos non est, hanc mihi fœtis opem.

Ut ex urbe Roma discesserit ; nec non conjugis & suorum

lacrymas meminat. E. L. G. 3.

Cum subis illius tristissima noctis imago,
Quæ mihi supremum tempus in urbe fuit

Cum

Cum repeto noctem, qua tot mihi chara reliqui;
 Labitur ex oculis tunc quoque gutta meis.
 Iam prope lux aderat, qua me a discedere Caesar
 Finibus extrema iussit Aufonia.
 Nec mens, nec spatium fuerat h' satis apta parandi:
 Torpuerant longa pectora nostra mora.
 Non mihi fervorum, comites non cura legendi:
 Non aptæ profugo vestis, opilive fuit.
 Non aliter stupui, quam qui Iovis ignibus istus
 Vivit, & est vix nescius ipse fuit.
 Ut tamen hanc d' animi nubem dolor ipse removit,
 Et tandem sensus convalescere mei;
 Adloquor extremum mactos abiturus amicos,
 Qui modo de multis unus & alter erant.
 Vox amans flentem fleus actius ipsa tenebat,
 & imbre per indignas usque cadente genas.
 Nata procul Libycis aberat divisa sub oris,
 Nec poterat sati ætior esse mei.
 Quocunque adspiceres, luctus gemitusque sonabant:
 Forma que non taciti funeris intentus erat.
 Jamina, virque meo, pueri quoque funere morrent:
 Inque domo lacrymas angulus omnis habet.
 Si licet exemplis in parvo grandibus uti;
 Hac facies Troje, cum caperetur, erat.
 Iamque quiescebant voces hominumque, canumque,
 Lunaque nocturnos alia tegebat equos.
 Hanc ego suspiciens, & ab hac Capitolia cernens,
 Quæ nostro frustra iuncta fuere Lati;
 Namina vicinis habitantia sedibus, inquam,
 Iamque oculis nunquam templa videnda meis,
 Dique relinquendi, quos urbs habet alta Quirini,
 Iste i salusati tempus in omne mihi.
 Et quanquam sero & clypeum post vulnera sumo:
 Attamen hanc i odiis exonerate fugam.
 Corlestique viro, quis me deciperit error,
 Dicite: pro culpa ne scelus esse putet.
 Ut quæ sentitis, pax quoque sentiat autor:
 Piacato possim non miser esse Deo.
 Hæc prece adoravi superos ego: pluribus uxor,
 Singula mediis impediens sonos.
 Illa etiam ante lares passis prostrata capillis,
 Contigit exiliactos ore tremante focos:
 Multaque in adversos effudit verba penates,
 Pro m deploratæ non valitura viro.

a. Ed.
 etc. qua inter-
 dum exciderat
 ubi dicitur
 Italia pube-
 rant. V. dicit.
 Mox. lib. 1. c. 1.
 b. Propertius
 a. Iste vultus
 etc.
 c. Nec enim al-
 ter
 d. Iste vultus
 etc.
 e. a. Iste vultus
 etc.
 f. Iste vultus
 etc.
 g. Iste vultus
 etc.
 h. Iste vultus
 etc.
 i. Iste vultus
 etc.
 k. Iste vultus
 etc.
 l. Iste vultus
 etc.
 m. Iste vultus
 etc.
 n. Iste vultus
 etc.
 o. Iste vultus
 etc.
 p. Iste vultus
 etc.
 q. Iste vultus
 etc.
 r. Iste vultus
 etc.
 s. Iste vultus
 etc.
 t. Iste vultus
 etc.
 u. Iste vultus
 etc.
 v. Iste vultus
 etc.
 w. Iste vultus
 etc.
 x. Iste vultus
 etc.
 y. Iste vultus
 etc.
 z. Iste vultus
 etc.

in lib. 1. c. 1.
 etc.

Incipit.
 & Ad orientem
 contritus
 & Thule. & ali-
 quos ultra quas
 tunc & Italia
 pullos erant
 excedere. Qui
 enim, ut legi-
 bantur, in diti-
 bus excedendo a
 puritatis
 diti solbat.
 & Suprema,
 maxima.
 & Por me se-
 cundo non est
 mandatum de-
 disse, quod de-
 dicam, me
 ipsum daco-
 po.
 & In migra-
 tione in exilium,
 & exilium
 in urbe.
 & Arctia, qua
 hic fuit inter
 Thule & Pi-
 rath. Proverb.
 figura.
 & In luto de-
 putatur. Hic
 quem fuit de-
 monitorem de-
 dit, luto, ap-
 puit. Terent.
 Phorm.
 Quis id de-
 putare esse in
 diti
 & Chryllanus
 quodque.

A Via omnino
 educta lacum
 reliquit, am-
 pta contraria
 leprosum non
 dicendo velle
 toto respectu
 & Illius &
 ali. Terent.
 & non me-
 & a pueris.

Iamque moras (pacium nox precipitata negabat,
 & Verique ab axe poli Parthasis Arctos erat.
 Quid facerem? blando patris retinebat amore:
 & Ultima sed iussa non erat illa fuga.
 Ah quoties aliquo dixi properante, Quid urges?
 Vel quo festinas ire, vel unde, vide.
 Ah quoties certam me sum mentitus habere
 Horam proposui quæ foret apta via?
 Ter limen terigi; ter sum revocatus: & ipsa
 Indulgent animo pes mihi tardus erat.
 Sæpe vale dicto, iussus sum multa locutus;
 Et quasi discedens ol'ula & summa dedi.
 Sæpe eadem mandata dedi, & meque ipse sefelli,
 Respicens oculis pignora chara meis. (quam
 Denique quid propero? Scythia est, quo mittimur, in-
 Roma relinquenda est: f' utraque iussa mora est.
 Vxor in æternum vivo mihi viva negatur:
 Et domus, & fide dulcia membra domos:
 Quosque ego dilexi fraterno more sodales:
 O mihi! Thesæ pectora juncta fide!
 Dum licet, amplectar: nunquam fortasse licetbit
 Amplius: & in lucto est, quæ datur hora, mihi.
 Nec mora: sermonis verba imperfecta relinquo,
 Amplectens animo i proxima quaque meo.
 Dum loquor, & flemus, cælo nihiliditimus alto
 Stella gravis nobis Lucifer ortus erat.
 Dividor haud aliter, quæ si mea membra relinquam
 Et pars abrupti corpore visa suo est.
 Sic doluit & iamur tunc, cum in contraria versus
 Vitæ habui: prodicionis equus.
 Tunc vero exoritur clamor genitusque meorum:
 Et ferunt mortis pectora nuda manus.
 Tunc vero conjux humeris abeuntis inhaerens
 Miscuit hac lacrymis tristitia dicta mei:
 Non potes avelli, simul hinc, simul ibimus ambo:
 Te sequar, & conjux exulis exsul ero.
 Et mihi facta via est, & me capit ultima tellus:
 Accedam profuga sarcina parva rati.
 Te jubet a patria discedere Caesaris ira:
 Me pietas, pietas hac mihi Cæsar erit.
 Talia tentabat, sic & tentaverat
 & Vixque dedit victas utilitate manus.
 Egre dior (sive illud erat sine funere / ferri)
 Squalidus immisissis hinc per ora comis.

Illa dolore amens, tentatis narratur obortis
 Semianimis media procubuisse domo.
 Utque resurrexit, fœdatis pulvere turpi
 Crinibus, & gelida membra levavit humo;
 Se modo, desertos modo deplorasse penates,
 Nomen & crepi saepe vocasse viri:
 Nec genuisse minus, quam si natæve mecumve
 Vidisset structos corpus habere rogos:
 Et voluisse mori, & moriendo ponere sensus:
 Respektuque tamen non periisse mei.
 Vivat: & absentem, (quoniam sic fata tulerunt)
 Virat, & auxilio sublevet usque suo.
 Tingitur Oceano cussos Erymanthidos ursa,
 & Aquoræque suo fidere iussit aquas:
 Nos & tamen Ionium non nostra findimus æquor
 Sponte, sed audaces cogimur esse metu.
 Me miserum? & quantis nigrescunt æquora ventis,
 Erutaque ex imis servet arena vadis!
 Monte nec inferior prota puppique recurva
 Insilit, & spictos verberat unda deos.
 Pinta texta sonant: pulsi stridore rudentes:
 Aggemit & nostis ipsa carina malis,
 Navita confessus gelidum palloretimorem,
 Iam sequitur victus, non regis arte tæm.
 Virque parum validus non prociencia seclor
 Cervicis rigida fræna remittit equo:
 Sic non quo voluit, sed quo rapit imperus undæ,
 Aurigam video vela dedisse rati.
 Quod nisi mutatas emiserit Æolus auras,
 In loca jam nobis non adeunda ferat.
 Nam procul Illyricis læva de parte relictis,
 Interdicta mihi cernitur Italia.
 Desinat in veritas, quæso, contendere terras:
 Et mecum magno pareat illa Deo.
 Dum loquor, & cupio pariter, timeoque repelli;
 Incepit quantis viribus unda latus!
 Tæche carulei vos saltem nomina ponti,
 Infestumque mihi sit satis esse i lovem.
 Vos animam lævæ scellam subducite morti,
 Si modo, qui petiit, non petiisse potest.

a Cum morte
 tentatis delin-
 tis finem.

b Aestroph-
 lex sive An-
 thurus occidit,
 & Anthuri or-
 tes se occidit
 graviss. cum
 tempestates.
 d. Quædam
 & Nævis la-
 boris tempe-
 stas.

f Depictus in
 mari.
 g Scipio, na-
 vis pincus. V-
 tis eadem ver-
 ba est in aliis.
 Terminus & c-
 pæ pondi ca-
 nas seu.

h Nævis
 mors cæle-
 stium:
 & c-
 pæ.

i Angustum
 angustum.

*Ad amicum, qui etiam in adversis sedes per-
manserat. ELEG. 4.*

*a Am. Coll.
catu. H. u.
P. m. d. l. l.
m. l. f. m. s.
d. u. d. e. C.
m. e. e.*

b P. u. u. l. l. l.

c H. o. m. l.

d C. o. n. s. i. l. i. a. t. i. o. n. e. m. a. l. l. o. q. u. i. a. m. e. n. q. u. a. l. i. t. e. m. p. o. r. e.

e H. i. c. e. s. t.

f V. a. r. i. e. t. a. t. e. l. i. n. g. u. a. m. p. r. o. t. a. t. a. m. e. n. o.

g P. r. i. m. u. s. r. o. t. u. t. a. d. e. s. i. e. n. t. p. r. i. m. u. s. m. a. r. k. a. t. e. m. p. o. r. e.

h T. e. m. p. o. r. e. l. o. n. g. u. i. t. a. t. i. o. n. e.

i V. i. t. a. m. l. i. n. g. u. a. m. l. i. n. g. u. a. m.

k H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

l H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

m H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

n H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

o H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

p H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

q H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

r H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

s H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

t H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

u H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

v H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

w H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

x H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

y H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

z H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

aa H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ab H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ac H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ad H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ae H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

af H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ag H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

ah H. i. c. e. s. t. p. e. r. p. e. t. u. o. f. o. r. t. u. n. e. l. u. c. i. d. e. s. t. a. t. u. t. e. m. p. o. r. e.

O Mihi post ullos nunquam memorande sodales,
O cui principae fors mea visa sua est;
b Attonitum qui me (memini, charissime) primus
Ausus es et allaquo sustinuisse tuo;
Qui mihi consilia vivendi mihi dedisti,
Cum foret in misero pectore mortis amor.
Scis bene cui dicam, positis pro nomine signis:
Officium nec te fallit, amice, tuum.
Hae mihi semper erunt imis infixae medullis:
Perpetuusque et animi debitor huius ero.
c Spiritus & vacuus prius hic tenuendus in auris
Ibit, & in tepido deseret ossa rogo;
Quam subeant animo metitorum oblivis nostris,
Et longa pietas excidat ista die.
Dii tibi & sint faciles, & opis nullas egentem
Fortunam praesent, dissimilemque mex.
b Si tandem hae navis venio setretur amico,
Ignoraretur forsitan ista fides.
i Thesca Firithous non tam sensisset amicum,
Si non infernas vivus adisset aquas.
Ut foret exemplum veri & Phocrae amoris,
Fecerunt furia, tristis Orestes, aux.
Si non Euryalus Rutulos cecidisset in hostes,
Myrtacida Nisi gloria nulla foret.
i Scilicet V r sulum spectatur in ignibus aurum;
Tempore sic duro est inspicienda fides.
Dum juvat, & vultu ridet fortuna sereno,
Indelibras cuncta sequuntur opes.
At simul intonat, fugiant: nec noscitur nulli,
Agminibus comitum qui modo & cinctus erat.
Atque hae exemplis quondam collecta priorum,
Nunc mihi sunt propriis cognita vera malis.
Vix duo tresce mihi de tot superestis amici:
Cetera & fortuna, non mea turba fuit.
Quo magis o pauci rebus succutite lapsis,
Et date naufragio litora tuta meo.
Neve metu p salto nimium trepidans timeat,
Hac offendatur ne pietate Deus.

Sept

*a Ab illis, Hic est, id est postea illis. b Circumstant. c Tempore. d Reliqui fortunam suam sunt, non amicitiam meam. Phocra, Phocrae
et Phocrae. e Hic est, id est postea illis. f Inerti. g Inerti.*

Expe fidem adversus etiam laudavit in armis ;
 Inque suis amat hanc Caesar; in hoste probat.
 Causa mea est melior; qui non contraria fovi
 Arma, sed hanc metui a simplicitate fugam.
 Invigiles igitur nostris pro talibus oro:
 Deminui si qua numinis ira potest.
 Scire meos casus si quis desiderat omnes,
 Plus, quam quod fieri res sine ipsa, petit.
 Tot mala sum passus, h quot in æthere sidera lucent;
 Paræque quot siccus corpora pulvis habet.
 Multaque credibili tulimus maiora, ratamque,
 Quamvis acciderint, non habitura fidem.
 Pats etiam metum quidam moriatur oportet:
 Neque velim possit didimulante tegi.
 Sic vox infragilis, pectus mihi firmius ære,
 Pluraque cum linguis pluribus ora forent;
 Non tamen idcirco complecterer omnia verbis,
 Materia vires exsuperante meas.
 Proinde date Neritio docti mala nostra poetæ
 Scribite: Neritio nam mala plura tuli.
 Ille brevi spatio malis erravit in annis
 Inter Dulichias Iliacasque domos:
 Nos sacra e sideribus totis distantia mensos
 Detulit in Geticos Caesaris ira sinus.
 Ille habuit fidamque manum, sociosque fideles:
 Me profugam comites deseruere mei.
 Ille suam lætus patriam victorque peribat:
 A patria fugi victus & exsul ego.
 Nec mihi Dulichiana domus est, Ithaceve, Sameve,
 (Pana quibus non est grandis abesse locus)
 Sed quæ de septem totum circumspicit orbem
 Montibus, imperii Roma deumque locus.
 Illi corpus erat durum, patiensque laborum:
 Invalide vires, & ingenuæque mihi.
 Ille erat assidue sævis agitur in armis:
 Adversus studiis mollior ipse sui.
 Me Deas oppetuit nullo mala nostra levante:
 Bellatrix illi diva ferbat opem.
 Cumque minor love sit & humilis qui regnat in undis;
 Illum Nepruni, me Jovis ira premit.
 Adde, quod illius pars maxima nostri laborum:
 Ponitur in nostris fabula nulla malis.
 Denique quæsitos tetigit tamen ille penates,
 Quæque diu petiit, contigit arva tamen:

Apprehensio
 sine errore.

& Poetæ ma-
 ximi insignis
 significatio.

& Homer.
 Φαειδ' ἀπὸ
 ἰαλὴν ἔχον-
 τας δὲ μὲν
 ἢ τοῖς ἱεροῖς.
 & Ὀδυσσεὺς ἱθα-
 κεύς.

Νερίτιος
 μὲν ἱθακὲς
 ἰδιώτης.

Ὀδυσσεύς. τ.
 & Τότο γὰρ
 ἱθακὴν.

ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

& ἱθακὴν τ.
 & ἱθακὴν τ.

At mihi perpetuo patria tellure cadendum est,
Ni fueris la si melior ira Dei.

Ad iurem, cuius fidem & amorem praedicat. ELEG. 3.

a Andromachon, qui Calypso-
nem fuit, hoc
est Clarus :
Calypso enim Apollo
Clarus templi
habuit. Vale
etiam Parthal-
ionem Turni.
lib. 11. cap. 3.
d Philonem Pro-
perum : & cui
Iuxta Philonem.
e Pelionem.
d Ita il. Her-
cules suppositus
fidem habuit
Andromachonem.
e Proventum
fuit dicitur
de extrema
spoliatione.
f Ovis adhi-
rentes custode.
g & h. & h.
h & h. & h.
i & h. & h.
k & h. & h.
l & h. & h.
m & h. & h.
n & h. & h.
o & h. & h.
p & h. & h.
q & h. & h.
r & h. & h.
s & h. & h.
t & h. & h.
u & h. & h.
v & h. & h.
w & h. & h.
x & h. & h.
y & h. & h.
z & h. & h.

l & h. & h.
m & h. & h.
n & h. & h.

Nec tantum a Clario Lyde dilecta poetæ.
Nec tantum b Coe Bartis amata suo est ;
Pectoribus quantum tu notis uxor inhæres,
Digna e minus misero, non meliore viro.
d Te mea supposita, veluti trabe, fulta ruina est :
Si quid adhuc ego sum, muneris omne tui est.
Tu facis, ut spoliū non sim; nec nuder ab illis,
e Naufragi tabulas qui petiere mei.
Vique rapax, stimulante fame, cupidusque eroris
f Inculcōdicum capiat ovile lupus :
Aut ut edax vulgus corpus circumspicit, ecquod
Sub nulla positum cernere possit humo :
Sic mea nescio quis male fidus rebus accipis
In bona venturus, si paterere, fuit.
Hunc tua per sortes virtus submovit amicos :
Nulla quibus reddi gratia digna potest.
Ergo quam misero, tam vero teste probaris
Hic aliquod pondus si modo testis habet.
g Nec probitate tua prior est aut Hectoris uxor,
Aut comes extincto Laodamia viro,
Tu si Mæonium vatem sortita fuisses ;
Penelopes esset fama secunda ruæ.
h Sive tibi hoc debes, i ullo pia facta magistro,
Cumque nova mores sunt tibi luce dati :
Formina seu princeps omnes tibi culta per annos
Te docet exemplum conjugis esse bonæ ;
Assimilemque sui longa adfuetudine fecit :
i Grandia si parvis adsimulare licet.
Hei mihi non magnas quod habent mea carmina
Nostraque sunt meritis ora minora tuis ! (vires,
Si quid & in nobis vivi fuit ante vigoris,
Exstinctum longis excidit omne malis.
Prima locum sanctas Heroidas inter haberes :
Prima bonis animi conspicerere tui.
Quantumcunque tamen præconia nostra valebunt,
Carminibus vives tempus in omne meis.

Ad amicos, qui ejus imaginem auro insculptam habebant. ELEG. 6.

SI quis habes nostris similes in imagine vultus,
Deme meis & hederas, Bicchica terra, comis.
Ista decent latos felicia signa poetas:
Temporibus non est apta corona meis.
Hæc tibi dissimula. sentis tamen omnia dici,
In digito quib. me lætisque refertque tuo.
Efficiemque meam fulvo complexus in auro,
Chara relegari, quæ potes, ora vides.
Quæ quoties spectas, subeat tibi dicere saltem,
Quam procul à nobis Naso sodalis abest!
Grata tua est pietas: sed carmina & major imago
Sunt mea: quæ mando qualiscunque legas.
Carmina & mutatas hominum dicentia formas:
Infelix domini quod fuga & rupit opus
Hæc ego discedens, sicut bona multa meorum,
Ipse mea posui in æstus in igne manu.
Utque cremasse suum fertur sub stipite natum
Thetis, & g. melior matre fuisse soror:
Hic ego non meos mecum peritura libellos
Imposui rapidis viscera nostra togis.
Vel quod eram Musas, ut crimina nostra, perosus:
Vel quod adhuc crescens & rude carmen erat.
Quæ quoniam non sunt penitus sublata, sed exstant,
(Pluribus exemplis scripta fuisse reor)
Nunc precor ut vivant, & non ignava legentem
Ora delectent, admoneantque mei.
Non tamen illa legi poterunt patienter ab ullo,
Nesciat his & summam si quis abesse manum.
Abstrum mediis opus est incudibus illud:
Defuit & scriptæ ultima lima meis.
Et veniam pro laude peto: laudatus abunde,
Non fastidiosus si tibi, lector, ero.
Hos quoque sex versus in prima fronte libelli,
Si præponendos esse putabis, habe.
Orba patente suo quicunque volumina cernis,
His saltem vestra detur in urbe locus.
Quoque magis faveas, non hæc sunt edita ab illo:
Sed quasi de domini funere rapta sui.
Quicquid in his igit. ut vitii rude carmen habebit,
Emendaturus, si licuisset, eram.

o Homer. de
Baccho in
lymn.
Hæc tibi dissimula
Tibull. sed
variis fuerit
fuit sedimina
cervicis.
6 Effigiem
meam in gem-
ma inscul-
ptam geris.
S. y. d.
c. Magis ex-
pressam vides
animi mei
imaginem in
verbo mea.
d. Metamor-
phosis.
e. Interrogat.
ne summa illi
manus impo-
neretur.
f. Althæa
Thetidis fil.
Vide lib. 2.
Metamor.
g. Quod fra-
trum quam
filia sui inter-
eam agnoscere
unum fecerit.
Ita in Metam.
Itaque esse com-
men melior pro-
mata parente.
h. Operis per-
fectionem at-
que ablationem
nem: Vide
adag. jam non
in meam addita.
i. Interrogat.
h. re libelli.

In amicum, qui illi pollicitam fidem fecerat. ELIG. 7.

• Partes ejus
quod fieri so-
lent avaria.

• Natura cur-
sum, ordinem
i natura de-
clinatum.

• Me chroni-
tem in exilis
um, Metaph.
sumpta à font-
rum confusio-
tione.

• Nullo apud
e in honore
est.

• Arcum in
oppressum.

• Supremum
salve & Vale
conclamare.
Perstitit in
Metaph. de
functum ex-
sequia.

• Adhibitus
à Leuconerant
protereb.
figura.

• Observatione
demerita sunt.
Ponit circui-
tionem.

• Proverbiali
figura homi-
num aspectum
et imaginem
notat.

IN a caput alta suum labentur ab æquore retro
Flumina, conversis solque recurret equis :
Terra feret stellas : cælum bindetur aratro :
Vnda dabit flammæ, & dabit ignis aquas :
Omnia naturæ præposita legibus ibunt :
Parique suum mundi nulla tenebit hiet :
Omnia jam fient, fieri quæ posse negabam :
Et nihil est, de quo non sit habenda fides.
Hæc ego vaticinor, quia sum deceptus ab illo,
Latatum misero quem mihi rebar opem.
Tantane te, fallax, cepere oblivia nosti ?
Afflictumque fuit tantus adire timor ;
Ut neque respiceres, nec solatere jacentem.
Date, nec e exsequias prosequere meas ?
Illud amicitiæ sanctum ac venerabile nomen
Re tibi pro vili, sub pedibusque jacet.
Quid fuit, ingenti e prostratum mole sodalem
Viscere, & alloqui parte levare tui ?
Inque meos si non lacrymas dimittere casus,
Pauca tamen ficto verba dolore loqui ?
Idque quod ignotifaciunt, valedicere saltem,
Et vocem populi publica que ora sequi ?
Denique lugubres vultus, nunquamque videndos
Cernere supremo, dum livitque, die ?
Dicendumque semel toto non amplius ævo
Accipere, & parili reddere voce, Vale ?
At fecere alii nullo mihi fudere jancti :
Et lacrymas animi signa dedere sui.
Quid, nisi convictu, causisque valentibus esses,
Temporis & longi junctus amore mihi ?
Quid, nisi tot lusus, & tot mea seria nosces ?
Tot nossem lusus, seriaque ipse tua ?
Quid, si duntaxat Romæ mihi cognitus esses,
Adscitus toties in genus omne joci ?
Cunctane in æquorrotos abierunt irrita ventos ?
Cunctane i Leris merfa feruntur aquis ?
Non ego te genitum placida reor urbe Quirini ;
Urbe, meo quæ jam non adunda pede est :
Sed scopulis Ponti, quos hæc habet ora, sinistri,
Inque seris Scythiæ Sæmaticisque jugis.

Et tua sunt filicis circum praecordia vena:
 Et rigidum ferri semina pectus habet.
 Quaeque tibi tenero quondam ducenda palato
 Plena dedit nutriti ubera, tigris erat.
 Aut mala nostra minus quam non aliena putares,
 Duntaxatque mihi non agerere reus.
 Sed quoniam accedit fatalibus hoc quoque damnis,
 Ut careant numeris tempora prima suis;
 Nunc peccati ne sim memor huius, & illo
 Officium ut laudem, quo quoror, ore tuum.

Ad amicum, quod vulgus fortunam sequatur. ELEG. I.

Dixit inoffense vix tibi rangere metam,
 Qui legis hoc nobis non inimicus e opus.
 Atque utinam pro te possent mea vota valere,
 Quae pro me aduros non terigere Deos.
 Dum te eris felix, multos numerabis amicos:
 Tempora si fuerint nubila, solus eris.
 Adipiscis ut veniant ad candida restia columbae?
 Accipiat nullas sordida turris aves?
 Horrea formicae tendunt ad inania nunquam?
 Nullus ad amissas ibit amicus opes.
 Vique comes radios per solis euntibus umbra est;
 Cum flatet hic pressus nubibus, illa fugit;
 Mobile sic sequitur fortunae & lumina vulgus;
 Quae simul inducta nube reguntur, abite.
 Haec precor ut possint semper tibi falsa videri:
 Sicut tamen eventu vera fatenda meo.
 Dum iterimus, turbat quantum satis esset habebat
 Nota quidem, sed non ambitiosa domus.
 At simul impulsus est, omnes timere ruinam,
 Castaque communi terga dedere saepe.
 Saepe nec admittor metum: si fulmina, quorum
 Ignibus a flati proxima quaeque salent.
 Sed tamen in dueli remanentem rebus amicum
 Quamlibet invito Caeset in hoste probat.
 Nec solus israeli (neque enim moderatior alter)
 Cum quis in adversis, si quid amavit, amat.
 De me co-nite Argolico postquam cognovit
 stem,

Natratut Pyladen ipse probasse Thoas,

« Tull. com-
 tra, lib. 1.
 « Iam, meae
 fuit dant pro-
 cressis feris
 « Nulla, nec in
 comestis vult
 unde plen.

« Ut ultima
 prima in a-
 more non
 respiciamus.

« Utinam de-
 tur, Nilus.
 « Vix tempus
 eodem solaci-
 tatis temere
 transiree.
 « Metaphora h
 curia.
 « Curram, ala-
 gium. Totum
 pro parte.
 « Caesarem in-
 elementem.
 « Real, numeris.
 « Felicitatem
 multos esse
 amicum probat
 inactionem.
 « Debe ob-
 scuretur.
 « Splendorem
 futurum fore
 tur.
 « Hoc est, cum
 fortuna muta-
 ri hominum
 voluntatem.
 « Rel. si con-
 titus, utis qui-
 dem frequen-
 tem diuam
 habundantiam, sed
 tamen cum
 temere strepta
 h. ambitione.
 Virg. 1. Georg.
 h. non invenit
 fuisse diuam
 ali. superh.
 « Ipsi casti.
 « Ipsi.
 « Lucus h. come-
 paratio.

« Pylade Periplo.

a Patulo *a* *Quae fuit a* Astorida cum magno semper Achille,
b *Laudati solita est* Hectoris ore fides.
c *Quod pius ad manes* Theseus comes iret amico,
d *Tartareum dicunt indoluisse deum.*
e *Euryali Nilique fide tibi* & Turne, relata.
f *Credibile est lacrymis* immauisse genas.
g *Est etiam miseris pietas:* & in hosie probatur.
h *Hei mihi,* quam paucos hae mea dicta movent!
i *Hic status,* hae rerum nunc est fortuna mearum,
k *Debeat ut lacrymis* nullus adesse modus.

qui non sua culpa sunt miseri. *g* Exclamatione tua detestor.

*Amice gratulatur, quod studio & doctrina magnam
 sit laudem consecutus: rogatque, ut sibi pa-
 trocinetur. ELEG. 9.*

a *Hec elegia*
b *in uanilo.* &
c *lib. aliquo co-*
d *haeret cum*
e *praecedenti;*
f *neque debet*
g *ab ea separari.*
h *Quod est tibi*
i *tamen agri-*
k *tudo illa non-*
l *nihil minuitur*
m *cogitatione*
n *tua? propof-*
o *itionem in stu-*
p *dio eloquen-*
q *tiae, & virtu-*
r *tis.*
s *Eventurum.*
t *Ac illi.*
u *Allegoria.*
v *q. d. cum ne-*
w *que ego tam*
x *miser, neque*
y *tu tam excelsus*
z *esset.*
a *Nemo te*
b *pluris facien-*
c *dus erat.*
d *Idem iste*
e *aliquando ma-*
f *gno theatro*
g *spectabatur.*
h *Observare.*
i *captato augu-*
k *rio vel ex va-*
l *en illius, vel*
m *ex vulgari.* Ceter. 1. de Elys. neque secundum hunc aera servari. *b* Ratione. *c* In po-
d *deritis usque tanquam augurio.* *e* ex indole tua istum praestant. *f* divinitus. *g* Ab illi. con-
h *fecutus sum.* *i* Non superbo me tuum ingenium. quod ex indole percipere. *k* Fuisse. *l*
m *durum.* *n* Claritatem. *o* Novit. *p* studio eloquentiae. *q* Vitae tuae ex illis quae sunt
r *quam artem fecerunt, quam tractavi. Ita illi, vita tuam laudat. *s* Meis. propria mea est*

Ergo ut defendi nullo mea posse a colore,
 sic excusari crimina posse puto.
 Qua potes, excusa, nec amici desere causam:
 Quo pede cuspisti, & sic bene semper eas.

progrederet in studiis eloquentia, sicut cuspisti.

Navim laudas, quam in Corinthiaco sinu ha-
 buisti. ELEG. 10.

Est mihi, sisque precor, flavæ a tutela Minervæ
 Navis; & h̄ a picta casside nomen habet.
 Sive opus est velis; minimam bene curris ad auram:
 Sive opus est remo; remige carpit iter.
 Nec comites volueri contenta est vincere cursu:
 Occupat egressas quamlibet ante rates,
 Et patitur fluctus, ferque ad silencia longe
 Equora; nec saxis victa madescit aquis.
 Illa Corinthiacis primum mihi cognita Cenchreis,
 Fida manet trepidæ duxque comesque fugæ.
 Perque tot eventus, & iniquis concita ventis
 Equora, d̄ Palladio numine tuta fuit.
 Nunc quoque tuta, precor, vasti secet ostia ponti:
 Qualque petit, Getici litoris intrer aquas.
 Quæ simul Æoliæ mare me deduxit & in Helles,
 Et longum strenui limite fecit iter;
 Fleximus in lævum cursus, & abg Hæctoris urbe
 Venimus in portus, Imbria terra, tuos.
 Inde lævi vento Zerinthia littora nacta,
 h̄ Threiciam tetigit fessa catina Samon.
 Salus ab hac terra brevis i Epireæ perenti.
 Hac dominum tenuis est illa secuta suum.
 Nam mihi Bistonios placuit pede carpere campos,
 Hellepontiacas illa reliquit aquas:
 Dardaniæque petit & auctoris nomen habentem,
 Et te rusticola, Lampiace, tuta Deo.
 Quæque per angustas male vectæ / virginis undas
 Sesson Abydena separat urbe fratrum.
 Inde Propontiacis hærentem Cyzicon oris
 Cyzicon & Amonia nobile gentis opus.
 Quæque enent ponti Byzantia litora fauces,
 (Hic locus est & gemini juncia vasta maris.)
 Hæc, precor, evinceat propulsaque sortibus Austris
 Transeat instabiles strenua Cyaneas.
 Thynniasque sinus; & ab his per Apollinis urbem
 Acta sub Anchiali mœnia findat iter.

a Perstratus, species. Excu-
 sat cadrum
 per artem
 b Optatum est.
 Ita, feliciter
 progrederet in studiis eloquentia, sicut cuspisti.

a Propter Mi-
 nervæ simulac-
 rum in illa
 depictum. Illi-
 quo appellat.
 b Dicitur scilicet
 Minerva Ga-
 liana.

c xxiij
 d xxiij
 e Lecher &
 Cenchreæ an-
 gularum v-
 trinq; termi-
 ni in sinu Co-
 rinthiaco &
 Saronico. Plin.
 lib. 4. cap. 4.
 d Minervæ
 præsidio.
 e In Helles.
 f Sessonem
 / Angulo.
 g Ilio.
 h Samothra-
 ciam.

i mi xxiij
 k xxiij
 l pedetres illa
 nave profecta.
 m Odyss. 7.
 n cxiij

o xxiij
 p Dardaniæ.
 q Helles, quæ
 Hellepontio
 nomen fecit in
 eum delapsa.
 r Thessalica.
 s Cyzicus enim
 quæ ubi no-
 men dedit.
 t Amon Thes-
 siæ fluvius fuit.
 v Vide Apoll.
 u enim.
 x Propontida
 sic mare Lævi-
 di.

Inde

Nam simul infidis a hominum pelagique laboro;

Et faciunt geminos ensis & unda metus.

Ille meo veretur ne spectet sanguine praedam:

Hic titulum nostrae mortis habere velit.

Mithra pars lava est avidae submissa rapinae.

Quam cinor, & exdes, bellaque semper habent.

Cumque sit hybernis agitated fluctibus aequor;

Pectora sunt ipso turbidiora mari.

Quo magis his debes ignoscere, candide lector,

Si spe sint, ut sunt, inferiora tua.

Non hae in nostris, ut quondam, scribimus hortis:

Nec consuete meum lectule corpus habes.

Iactor in indomito brumali luce profundo:

Ipsaque caeruleis charta feritur aquis.

Improba pugnat hyems, indignaturque, quod ausim

Scribere, te rigidas incutiente minas.

Nineat hyems hominem: sed eodem tempore, quasso,

Ipse modum statuas celsitudo, & illa sui.

Libertatem
quorum servas
est libertas,
propter hanc
barbaros

Adolescentem & q.
municipia.

Si exspecta-
tionem tuam non
respondentem.

Adversus, ipsi
ad lectum

non in gremio
revertitur.

et jam
genus.

Concessit per
dilectum

genus.

Adversus
h. servus.

LIBER II.

AD AUGUSTUM CAESAREM.

Vid mihi vobiscum est, a infelix cura, li-
belli,

Ingenio petii qui miser ipse meo?

Cur modo damnatas repeto mea crimina
Masas?

An semel est poena committisse parum?

Carmina fecerunt, ut me cognoscere vellent

Omine non fausto saxamina virque meo.

Carmina fecerunt, ut me moresque notaret

Iampridem invisa Caesar ab arte meos.

Deme mihi studium, vitæ quoque crimina demes:

Acceptum refero veribus h. esse nocens.

Hoc precium curæ vigilatorumque laborum

Cepimus: ingenio est poena reperta meo.

Si sperem, doctas odissem jure sorores,

Numina eultori perniciofosa suo.

At nunc (tanta meo comes est insania morbo)

Saxa meum refero rursus ad ista pedem.

Scilicet ut victus repetit gladiator arnam;

Et redit in tumidas naufrago puppis aquas.

Adversus
iustitiam

quod.

Et est
ad lectum.

Adversus
studium,

pro esse
centum. Ita

liber. Sed
non quia

recellit, dicit
esse hanc

propter
et vide adag.
Hic ad eandem
lapidem.

For-

• Telepho

Myliæ regi.

quam ante

ipsum Teu-

thras tenuit.

• Turrarum

coronam ge-

rensi. Opus

enim Saturni.

conspici terra

est, fulmine

civitates tur-

ritas: in cuius

honorem O-

palia instituta.

• Nonnulli ludos

tu fecerant: tum

• Occidentem

caelum.

• Serenam

subum.

• Virgil dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

• Horatius dicit

Non posse dis-

que hominum

res Videri Vult.

Id est, de longin-

spatiis scilicet.

Forſitan ut quondam Teuthrantia regna tenenti,

Sic mihi res eadem vulnus opemque feret :

Mulaque quæ movit, motam quoque leniet iram.

Exorant magnos carmina ſape deos.

Ipſe quoque Auſonias Caſar matroſque nuruſque

Carmina à turrigeræ dicere juſſit Opi.

Iuſſerat & Phæbo dici, quo tempore ludos

Fecit, & quos aras adſpicit una ſemel.

His precor exemplis tua nunc, miſiſſime Caſar,

Fiat ab ingenio mollior ira meo.

Illia quidem juſta eſt : nec me metuſſe negabo :

Non adeo noſtro fugit ab ore pudor,

ſed niſi peccaſſem, quid tu concedere poſſes ?

• Materiam venix ſors tibi noſtra dedit.

Si Quoties peccant homines, ſua fulmina mittit

Iuppiter, exiguo tempore intermiſis erit.

Nunc ubi detonui, ſtrepituque exterruit orbem :

• Putum diſcuſſis æra reddit aquis.

Iure igitur • genitorque deum rectorque vocatur :

Iure eſpax mundus nil love majus habet.

Tu quoque, cum patris rector dicere patetque,

Vitæ more Dei ſi nomen habentis idem.

Idque facis : nec te quiſquam moderatius alter

Imperii potuit ſrana tenere ſui.

Tu veniam Partho ſuperato ſape dediſti,

Non conceſſurus quam tibi viſtor erat.

• Divitiis etiam multos & honoribus auſtos

Vidi, qui tulerant in caput arma tuum.

Quæque dies bellum, belli tibi ſuſtulit iram :

Parſque ſimul templis à utraque dona tulit.

Vique tuus gaudet miles, quod vicerit hoſtem :

Sic, cur ſe victum gaudeat, hoſtis habet.

Cauſa mea eſt melior : qui nec contraria dicor

Arma, nec hoſtiles eſſe ſecutus opes.

Per mare, per terras, per ïtertia numina juro :

Per te præſentem conſpicuumque Deum :

Hunc animum faviſſe tibi, vir maxime : meque,

Qua ſola potui, mente fuiſſe tuum.

• Optavi peteres cæleſtia ſidera tarde :

Parſque ſui turbæ parva precantis idem.

Et pia thura dedi pro te : cumque omnibus unus

Ipſe quoque adjuvi publica vota meis.

Quid referam libros illos, quos crimina dicis,

Mille locis plenos nominis eſſe tui ?

Inſpice

Apice a majus opus, quod adhuc sine fine reliqui,
 In non credendos corpora versa modos.
 Invenies vestiti praconia rominis illic:
 Invenies animi pignora multa mei.
 Non tua carminibus major sit gloria; nec quo
 Ut major fiat, crescere possit, habet.
 Fama lovis superest: et tamen hunc, sua facta refecti,
 Et se materiam carminis esse, juvat.
 Cumque Gigantei memorantur praelia belli;
 Credibile est letum laudibus esse suis
 Te celebrant alii, quanto decet ore; tuasque
 Ingenio laudes uberiore canunt.
 Id tamen, ut fuso taurorum sanguine centum,
 Sic capitur minimo thuris honore Deus.
 Aferus, & nobis nimium crudel ter hostis,
 Delicias legi qui tibi cunque meas:
 Carmina ne nostris & te g venerantia libris
 Iudicio possint candidiore legi?
 Ne sed irato quis te mihi posset amicus?
 Vix tunc ipse mihi non inimicus eram.
 Cum cepit quassata domus subidere, partes
 In proclinas omnes i recumbit onus.
 Omniaque fortuna rimam faciente dehiscunt:
 Ipsa tuo quondam pondere tracta ruunt.
 Non hominum quorsum odium mihi carmine; qua-
 Debuit, est vultus turba secuta tuos. (que
 (memini) vitamque meam moresque probabas,
 Illo, quem dederas, & praetercuntis equo.
 Quod si non prodest, & honesti gloria nulla
 Redditur; at nullum crimen adeptus eram.
 Ne male commissi est nobis fortuna reorum,
 Vique i decem decies inspicienda visis.
 Ne quoque privatus statui sine crimine iudex:
 Deque mea falsa est pars quoque in victa fide.
 Ne miserum i potui, si non extrema nocerent,
 Iudicio tutus non semel esse tuo.
 Prima me perdunt: nimoque sub æquore mergit
 Incolumem toties una procella ratem
 Ne mihi pars nocuit de gurgire parva: sed omnes
 Pressere hoc flactus Oceanusque caput.
 Aliquid vidi? cur noxia lamina feci?
 Cur i imprudenti cognita culpa mihi est?
 Scius Aëx non vidit sine veste Dianam:
 Præda fuit canibus non minus ille suis.

[illegible]

A Meam ppe-
trorum di-
stinguat de-
bet Hicet. 1.
Ser. Sat. 4.
ma. c. c. c. c.
i. p. p. p. p.
centumviginti.
m. Qu. in pa-
dicta trian-
gula confa-
cederent.

১. বিজ্ঞান
 ২. বিজ্ঞান
 ৩. বিজ্ঞান
 ৪. বিজ্ঞান
 ৫. বিজ্ঞান

• **Impressi**
 con **agran-**
 tur.

• **Scilicet**

a Apud Deum
etiam fortuna
culpa neci-
sum excusat.

b Cressida.

c In neutram
partem.
d Facilitas
non equitatis
est: quoniam
census erat ad
quadringenta
milia.

e Mors tem-
pora emul-
ta fuerit. Ar-
zaph. a fragi-
bus. Vnde Tacit.
lib. vi. cap. 11.
f Citra animi
adversum
in vitam hanc
fortuna.
g Salvis n. ho-
mibus relegatus
est, cum ceteri
adempti homines
cum parte
relegarentur.
Idem lib. 1.
Trib. leg. 1.
h Tristitiam
affluentibus.
i Edicto cuncti
Anxiosi, non
iudicio Sena-
tus, iudicem nec
sententiam, sed
in Italia sub-
motus est.
k Paxis col-
locatus: mox
vixit mirabili
corporatione.
l Verba per
verbia limis
in illi trito,
Sibi exilis
Placuit.

a Scilicet In superis etiam fortuna lauda est :
Nec veniam, laeso numine, casus habet.

Illam nostram die, qua me malus abstulit error,
Parva quidem periit, sed sine labe, domus.

b Sic quoque parva tamen, patulo dicatur ut aro
Clara, nec ullius nobilitate minor.

Et neque divitiis, nec paupertate notanda est :
Vnde : sit in neutrum conspiciendus eque.

Sit quoque nostra domus vel a censu parva, vel ortu
Ingenio certe non laet illa meo.

quo videat quamvis nimium juveniliter usus :
Grande tamen toto nomen ab orbe sero.

Turbamque doctorum Nasonem novit, & audet
Non fastiditis adnumerare viris.

Corruit haec igitur Musis accepta sub uno,
Sed non exiguo, crimine lapsa domus.

Atque ea sic lapsa est, ut surgere, si modo laxi
Ematurus sit Caesaris ira, queat.

Cujus in eventu paxne clementia tanta est,
Ut fuerit nostro lenior ira metu.

Vita data est, scitraq; necem tua consilii ira ;
O princeps parce viribus usque tuis.

Insuper accedunt, te non adimicte, g paterna
(Tanquam vita parum muneris esset) opes.

Nec mea decreto damnasse facta Senatus,
Nec mea selecto iudice iussa fuga est.

h Tristibus investus verbis (ita principe dignum)
Virtus es offensas, ut decet, ipse tuas.

Adde, quod i edictum quamvis immitte, minasque.
Attamen in paxna nomine lenes suis.

Quippe relegatus, non exsul dicor in illo ;
k Parcaque fortuna sunt tibi verba mer.

Nulla quidem sano gravior mentisque potens
Fama est, quam tanto displicuisse viro.

Sed s o l e r interdum fieri placabile numen :
l Nube solet pulsa candidus ire dies.

Vidi ego pampineis oneratam viribus ulmum,
Quae fuerat saxo fulmine tacta Iovis.

Ipse licet sperate vetes ; sperabimus : atque
Hoc unum fieri te prohibente potest.

Spes mihi magna subit, cum te, minissime Caesar ;
Spes mihi, respicio cum mea facta, cadit.

Ac veluti ventis agitantibus aequora, non est
Aequalis rabies, continuusque furor ;

Longius hac nihil est, nisi contumitigat & hostis,
Et magis adstricto quæ con unda gelu.

«Vous savez
parfaitement, ha-
bité vous de
quelques années
dans les ser-
vices. N'a-
t-il pas été
à l'école de
la Santé?»

a) *Macellus Euxini* pars est Romana finitri:
Proxima Baïlerna Sauromatæque tenent.

Macell Antonio sub jure novissima, virque

Maxil. in impet. b. marginet. tra. sui.

Unde precor supplices, ut nos in iura relegendos:

Ne sit cum patria pax quoque ademp a mihi

Ne timcam gentes, quas non bene e submover. Iste

Nec tuus possum civis ab hoste capi.

Fas prohibet Latio quenkum de sanguine natum

Cafaribus solvis barbara vincla pati.

Perdiderint cum me duo crimina, carmen & error

Alterius facti culpa silenda mihi est.

Nam tanti non sum, renovem ut tua vulnera, Caf.

Quem nimio plus eā indoluisse iemel.

41 Para mais detalhes sobre este livro, consulte o site.

Altera pars superest : qua turpi crimine & lectus

Arguar obliu ni doctet adulteri.

* *Indigera* con-
gratulated 1986.

Arguat obliqui et doctores summi.
Fas ergo est aliqua cunctis peccata falli :

Et sunt notitia multa & insignis tua.

Et tant notitia multa, inquit, tunc,
Vtique deos exalunque simul fide, una tuenti,

Non vacat exiguis rebus adelle lovi :

Ex te pendente sic dom circumspici orbem,

Effugiunt curas inferiores totae.

 $\mathbb{C}[x_1, \dots, x_n]$

Effugiunt curas inextincta luce.
scilicet imperii princeps natione relicta.

Imparibus legeres carmina facia modis.

Non ea te moles Romani nominis urget.

Inque tuis humeris tam leve fertur onus,
Quam si pueri ludibria mater agit.

Lūcis ut possis advertere numen ineptis.

Excusiaque oculis ocia nostra tuis.

Nunc tibi Pannonia est, nunc Illyric ora domandi.
Tusciaque semina metum.

R. Ag. nunc praeberi: T. utriusque anima metum.

f. Arms tres-
dentato viliam
de armato.
e. M. C. de S.
Antonio m-
pro.
e. S. de A. de
emien de
Roman. m-
pro.

Nunc petit Armenius pacem : nunc et porrigit ar-

Parthus eques, timida et captaque signa manu.

¶ Nunc te prole tua juvenem Germania tenet :

Non a quo pro magno. Cuius Cuius agit.

De Denique ut in tanto, I quantum non existit unquam

Corporis, pars nulla est quae labet imperii,

Corporis, pars nulla est quæ libet impare,
Urbs quoque te, & legum lassat tutela tuarum.

Et moram, similes quos cupis esse tuis.

Nec tibi contingunt, quæ gentibus oia prestat;

Bellaque cum malis inrequieta geris.

Miser in hoc igitur tantarum pondere serum.

Vinhamos te nossos evoluídos jogos.

At si (quod mallet) vacuum fortasse fuisset,
 Nullum legisses crimen in arte mea.
 Illa quidem lateor frontis non esse severæ
 Scripta, nec à tanto principe digna legi:
 Non tamen idcirco legum contraria iussis
 Sunt ea, Romanas erudiuntque nurus.
 Neve quibus scribam possis dubitare; libellus
 Quatuor hos versus è tribus unus habet.
 Ille procul vitæ tenues, insignis pudoris,
 Quæque tegis medios inslita longa pedes.
 Nil, niu legitimum, concessaque furta, canemus:
 Inque meo nullum carmine crimen erit.
 Nequid ab hæc omnes à rigidas submovimus arte,
 Quas sola b contingi vitæque sumpta verat?
 At matrona potest alienis artibus uti:
 Quodque trahat, quamvis non doceatur, habet.
 Nil igitur matrona legat, quia carmine ab omni
 Ad delinquendum doctior esse potest.
 Quodcumque atilgerit (si qua est studiosa sinistri)
 Ad vitium mores instruet inde suos.
 Sumpserit ænales (nihil est chersutius illis)
 Facta sit unde patens illa nempe leget.
 Sumpserit Aeneidem, sgenitrix ubi prima requirer,
 Aeneadem genitrix unde sit alma Venus.
 Persequar inferius (modo si licet ordine fecti)
 Posse nocere animis carminis omne genus.
 Non tamen idcirco crimen liber omnis habebit.
 Nil prodest, quod non laedere possit idem.
 Igne quid utilius? si quis tamen urete tectia
 Cæperit, audaces instruit igne manus.
 Erigit interdum, modo dat medicina salutem:
 Quæque juvet, monstrat, quæque sit herba nocens.
 Ignoto & cautus præcingitur enis viator:
 Ille sed insidias, hic sibi portat opem.
 Discitur innocuus ut agat b sacordia causas:
 Protegit hæc fontes, immeritosque premit.
 Ne igitur carmen, recta si mente legitur,
 Constabit nulli posse nocere meum.
 Quoddam vitii quicumque hinc concipit, errat;
 Et nimium scriptis arogat ille meis.
 Vitæ tamen hoc fatear, ludi queque semina præbent
 Nequitia: tolli tota theatra jubet.
 Peccandi causam quam multi sape dederunt,
 Matia cum durum sternit arena solum?

a Frontis Ge-
 veris, pudam.
 b Violari
 comperta.
 c Vitium quod
 ab alio tran-
 hat. Cic. d.
 Philipp. alle-
 quid enim fide
 aliam est
 minus recte
 pecti.
 d Proclit ad
 detentus.
 e Severus,
 prius, Ner-
 vum.
 f Vbi de prima
 Amatorum
 generis
 traditur.
 g A matribus
 ad memora
 pervenire.

b Crux.
 c vii. h. h.
 d. g. h. h. h.
 e. h. h. h.
 f. h. h. h.
 g. h. h. h.
 h. h. h. h.
 i. h. h. h.
 j. h. h. h.
 k. h. h. h.
 l. h. h. h.
 m. h. h. h.
 n. h. h. h.
 o. h. h. h.
 p. h. h. h.
 q. h. h. h.
 r. h. h. h.
 s. h. h. h.
 t. h. h. h.
 u. h. h. h.
 v. h. h. h.
 w. h. h. h.
 x. h. h. h.
 y. h. h. h.
 z. h. h. h.

Tollare il Circus; non una licenza Circus è!

Hic sedet ignoto iuncta puella viro.

Cum quidam spaciatur in hac, ut amore eodem
Conveniat, quare porrius ulla parat?

Quis locus est templis augustior ? hinc quoque vitæ.

a la culpam, si qua est ingratia suam.

Cum fuerit Iovis ade; Iovis succurret in ade,

Quam multas matres fecerit ille Deus.

Proxima adoranti lunonis templa subibit.

Felliculus munda indoluisse Deam.

Pallade conspecta, natum de crimine virgo

† Suffulcit quare currit Enchithonium.

Venerit e in magni templum tua nomina Martis?

Sit Venus ultro iuncta viro ante fores.

Indis adefedens, cur hanc Saturnia curset

Egerit Ionio Bosphoroque mari.

In Venerem Anchises, in Lunam & Latinius heros,

In Ceterem laus, qui referatur, erit.

e Omnia perversa possunt corrumpere mentes:

Stant camen illa tuis omnia cura locis.

Et procul à scripta folis metetricibus arte
submover fingens pagina prima manus.

Quicumque erumpit, qui non finit ire sacerdos,

Propterea hęc veteri criminis acta res est.

Non tamen est facinus verius evolvere molles :

Multa licet caſſe non fatienda legant.

Sorex ? supercillii nudas matrona levis.

Et Veneris flantes ad genus omne, videt.

Corpora è Vestales oculi meretricia cernunt:

Nec i dominopanz res ea causa fuit.

At quare in nostra nimia est lascivia Musa ?

Curve meus cuiquam suadet amare liber ?

Nisi nisi peccatum, manifesta que culpa fatenda est.

Pacis et ingenii, judicique mei.

Cut non Argolicis potius quæ concidit armis,

4. *Vesata cū iterum carmine Troja meo!*

* Cui rēcul Thebas, de matris vulnere / fratrum?

Et septem porras sub duce quamque suo?

¹⁰¹ Non mihi ex materia bellatrix Roma negabit:

Et plus est patrie facta referre labor.

Denique, cum meritis impleveris omnia, **Cxfr.**

Pars mihi de multis una caecenda fuit.

Virque trahunt oculos radiantia lumen solis :

Transferring animals to the new facility, however,

Argos

Arguer immerito: tenuis mihi campus aratur:
 Illud erat magnæ & fertilitaris opus.
 Non ideo debet pelago se credere, si qua
 Audeat exiguo ludere cymba lacu.
 Fortan & hoc dubitem, & numeris levioribus aptus
 Sim satis, in parvos sufficiamque modos.
 At si me iubeas domitos Iovis igne gigantes
 Dicere, conantem debilitabit opus.
 Diris ingenii est immania Cæsaris acta
 Condere, & materia ne superetur opus.
 It tamen ausus eram: sed & detrectare videbar:
 Quidque nefas, damno viribus esse tuis.
 Ad leve rursus opus, juvenilia carmina, veni:
 Et falso movi pectus amore meum.
 Non equidem vellem: sed me mea fars trahebant:
 Inque meas per nas ingeniosus eram.
 Nec mihi cur didici: cur me docuere parentes?
 Litteraque est oculos ulla morata meos?
 Nec tibi me invisum lascivia fecit, ob artes,
 Quas ratum es vetitos & sollicitate toros.
 Sed neque me nuptæ didicerunt & furta magistro:
 Quo neque parum novit, nemo docere potest.
 Sic ego delicias, & mollia carmina feci,
 Et strinxerit ut nomen fabula nulla meum.
 Nec quisquam est adeo medius de plebe maritus,
 Ut & dubius vixit sit pater ille meo.
 Crede mihi, distant mores à carmine nostro:
 Vita verecunda est, Musa jocosa mea.
 Magnaque pars mendax operum est & ficta meorum.
 Illas sibi permisit compositor suo.
 Nec liber indicium est animi: sed honesta voluntas
 Plurima mulcendis auribus apta refert.
 Ac si non esset atrox, convivâ Terentius esset,
 Essent pugnaces qui fera bella canunt.
 Denique composui tentos non solus amores:
 Composito per nas solas amore dedi.
 Quid nisi cum multo Venerem confundere vino
 Precepit Lyrici & Teia Musa senis?
 Lebia quid docuit Sappho, nisi amare puellas?
 Tutâ tamen Sappho, tutus & ille fuit.
 Nec tibi, & Battiadæ, nocuit, quod sæpe legenti
 Delicias versu fallus es ipse tuas.
 Fabula jucundi nulla est sine amore Menandri:
 Et solet hic pueri virginibusque legi,

o Rex gelis
 Angusti cur
 mudi, manu
 dare,
 o ingenii tenuis
 vili, stertens
 ingenu, inge
 nuu dicitur, ut
 pueri poss
 & A. nomen ad
 mites.

o Ne argumen
 tum requir
 T. & pueri
 licet lib. 1.
 Meram. Me
 riam suppon
 det quæ,
 o Ingenii culpa
 laudes sequit
 detur.
 Illas.
 & Battiadæ
 m. dicitur.

2 Compositum
 esse ad expe
 riendum in
 vnum po
 dicitur.
 3 Amores ve
 culis.
 4 Citra, ultra
 carminis mor
 infamum.
 5 Peritiam
 dicitur de ho
 lie, non ex li
 moni sit.
 6 Catull. Nam
 illam esse des
 erit nuptiar
 cum spon
 sione, ut
 illa nuptia est.
 7 Si ex tero
 dia quæ firi
 gât a fuma
 dicitur illa
 carmina.

o Anacreon
 tis Tois.

o, & pueri
 ad Callima
 chum Batt
 illa, dicitur.

Illas

• Paridem de
Macedonem.

• Brontes, ob
quam abdu-
ctum inter A-

gionem, de
Achille genit-

tor orta est.

Id. a.

• Penelope.

• Homeridem
libi. Dauid
Macedonem.

• Olympe.

• Cupido de
Cyclo.

• Tragedia
Hippod. Me-

tem.

• Macari.

• Pelopon de
qua Tantalus, de
Eumenide Pelopon
non nasci-

for erat.

• Hippolytus
machaonem
Polar. regem.

• Medea.

• Teuclon
lem vocatus de
exatilis.

• Minos.

• Thucles A-

thens.

• Quercus
pauca et
tanta illa
epitheta.

• Tragedia
argumentum
periculis.

• Clytemne-

stra. Eurip.

• Bellerophonte. Ho-

mer. Il. 2.

• Alcides.

• Crates, vel
alii Scholasti-

ci. Vide Ma-

cedonem libi.

• Cestoda.

• Phobus facer-

dos, quam A-

gemonem ex-

primam dicitur.

• Belus.

• Somex.

Ilia ipsa quid est aliud, nisi adultera, de qua

Inter a amatorem pugna virumque fuit?

Quid prius est illi flamma Chryseidos? aut quae

Fecerit iratos? rapta puella ducet?

Aut quid Odyssica est, nisi semina propter amorem,

Dum vit abest, mulis una petita viris?

Quis nisi d' Mæonides Venetem Matremque ligatos

Narrat in obliquo corpora prenta toro?

Vnde, nisi indicio magni scitemus Homeri,

e Hospitis igne? duas incaluisse Dras?

Omne genus icripit gravitate Tragedia vincit:

Hæc quoque materiam semper amoris habet.

Nam quid in Hippolyto est, nisi cæca flamma novet-

Nobilis est Canace? fructus amore sui. (ex)

Quid non i Tantalides, agitante Cupidine cussus,

e Filicam Phrygiæ venit eburnus equis?

Tingeret ut ferrum natum sanguine mater,

Concitus a læto, nec amore dolo.

e Fecit amor subitas volacres cum pellice regem;

Quæque saum lacerat nunc quoque mater lym.

Si non Aëropen e frater? ceratus amaret,

Aversos oculos non legere nos equos.

Impia nec? tragicæ tetigisset Scylla carthurnos,

Ni patrum crimem delezisset amor.

Quillegia Mætra, & egerem mentis Orestem,

Agitata crimen? Tyndaridosque legis.

Nam quid de retrico referam? domitore Chimææ,

Quem Iotho fallax hospita pene dedit?

Qui i loquat Hermionem? quid te, / Ceneia virgo?

e Iteque Mycenæ? Phæbas amara duci?

Quid Danaen, e Danaique nurus, e matremque Lyxi,

Alcænam, e & noctes que coiere duas?

Quid generum Pelix? quid Theseus? quidve e Pelasgum

libra? u tetigit qui rate primas hamam?

Hæc Iola, e Pyrrhique parens, hæc Herculis uxor,

Huc accedat Hylas, b Iliadesque pater.

Tempore deficiat, tragicos si persequar e ignes:

Virque meus capiet nomina nuda liber.

Est & in obliquo deserta Tragedia risus:

Multaque d' pateriti verba padoris habet.

Nec

• Belus. Ex Iulio enim nobilius, vel pot. dicitur, una efficitur est, et Alce-
monem ex Iove Herculem concipere. Plerumque Ambrac, e Almet, qui Alcedonem vocat
habuit, e Tantalus, hoc est Periclitum, e Orestem? per. mater, e Gægonem? Iove
Amalthea, sicut Iulus Hercules. e Ambrac in Tragedia dicitur, e Violato, sicut Gægonem
et in Tragedia dicitur.

a Nemo est,
dare digitali-
um. Propert.
dus meum
dignu scripta
plenda aut.

d Dominum
damno.

e Notatus
ignominia.

d Porro no-
mibus vir-
rum prodis-
tum superis-
tum.

e Indulgent
Propert. tem-
per damno
sublime
tem.

f Tribu-
cuntur ora-
dores
funtum
Theophr.

g Sitienti-
um.

Vique refert, digitis saepe est nutoque locutus :
Et a tacitam mente duxit in orbe notam,
Et quibus è succis abeat de corpore livor,
Impetrilo fieri qui solet ore, docet.
Denique ab incauto nimium petis ille marito,
Se quoque uri seruet, peccet ut illa minus.
Scit cui latretur, cum solus obambulet ipse,
Cui toties clausas exerceat ante fores.
Multaque dat furti talis praecepta, docetque
Qua nupta possint fallere ab arte viros.
Nec fuit hoc illis fraudi : legiturque Tibullus,
Et placeat : Se jam te principe notus erat.
Invenies eadem blandi praecepta Propertii :
e Distinctus minima nec tamen ille nota est.
His ego successi : quoniam praestantia candor
d Nomine vivorum dissimulare jubet.
Non timui, (fateor) ne, qua tot ire carina,
Naufraga servatis omnibus una foret.
Sunt aliis scriptae, quibus alea luditur, artes.
Haec est ad nostros non leve crimen avos.
Quid valeant tali, quo possis plurima jactu
Fingere, e damno, clugiasque canes.
Testera quos habeat numeros : distante vocato,
Mittite quo deceat, quo dare missa modo.
Discolor ut recto grassetur limite miles,
Cum medius gemino calcalus hoste petit.
Vt magis velle sequi scias, & revocate priorem :
Nec toto fugiens incomitatus eat.
Parva sedet ternis instructa tabella lapillis :
In qua vicisse est continuasse suos.
Quique alii lusus neque enim nunc persequar omnes)
Perdere sem charam tempora nostra solent.
Ecce cauit formas alius, jactasque pilarum :
Hic artem nandi praecipit, ille trochi.
Composita est aliis fuscandi cura coloris :
Hic epulis leges, hospitioque dedit.
Alter humum, de qua fingantur pocula, monstrat ;
Quaeque docet liquido testa sit apta meto.
Talia luduntur fumoso g. mense Decembri,
Quae damno nulli composuisse fuit.
His ego deceptus, non trillia caemina feci :
Sed tristis nostros poena secuta jocos.
Denique non video de tot scribentibus unum,
Quae sua perdidit Mula : repertus ego.

Quid

¶ Confitem.

Carminaque edideram, eum te a delicta notantem
Præteriti toties irrequietus eques.

Ergo quæ juveni mihi non nocitura putavi
Scripta parum prudens, nunc nocere seni,

Sera redundavit veteris vindicta libelli :

Distat & à h meriti tempore poena sui,

Næ tamen omne meam credas opus esse & remissum,

¶ Sæpe dedi nostræ grandia vela rati.

Sex ego Faistorum scriptû, totidemque libellos;

Camque suo finem mense volumen habet.

Idque tuo nuper scriptam sub nomine, Cæsar,

Et tibi & sacratum fors mea rupit opus,

Et dedimus tragicis scriptum regale cothurnis :

Quæque gravis debet verba / cothurnus habet.

Distaque sunt nobis, & quamvis manus ultima exopto

Defuit, h in facies corpora versa novas.

Atque utinam revoces animum paulisper ab ira,

Et vacuo jubeas hinc tibi pauca legi :

Pauca, quibus prima surgens ab origine mundi

In tua deduxi tempora, Cæsar, opus.

Adspiceres quantum i dederis mihi pectoris ipse :

Quoque favore animi reque tuosque canam.

Non ego mordaci distinxî carmine quenkam :

Nec meus ullius crimina versus habet.

Candidus à salibus suffusus felle refugi :

Nulla venenato littera mista joco est.

Inter tot populi, tot / scripti millia nostri,

Quem mea Calliope læserit, unus ero.

Non igitur nostris ullum gaudere Quiritem

Auguror, ac multos indoluisse, malis.

Nec mihi credibile est quenkam insultare jacenti,

Gratia candori si qua relicta meo est.

His, precor, atque aliis possint tua numina Ætæ,

O pater, ô patriæ cura salusque tuæ.

Non ut in Ausoniam redeam, nisi forsitan olim,

Cum longo poenæ tempore victus eris.

Totius exilium, pauloque quietius oro :

Vt par delicto sit mea poena suo.

¶ Solutum.

Isidorum.

¶ Allegorice

græcorum scri-

bitur opus.

Prop. lib. 2.

Non sunt apud

mea grandia

vela rati.

¶ Confirma-

tionem, dedica-

tionem.

¶ Tragedia

Isidorum.

Virgil. Epila-

dis tua carmi-

na digna co-

thurnis.

¶ Licet non

impulsum

operi illi sum-

man munum.

Vide adag.

Ennius, max.

addere.

¶ Metamor-

phos.

¶ Idem 2. Falt.

Da mihi ex

placido, de-

deris in car-

mina viret.

¶ Joci amari-

lentia si dica-

ntur.

¶ Nostrorum

carminum. &

callagnum.

¶ Placatum, ira

extincta lon-

go tempore.

LIBER III.

*Liber Iulium adloquitur cum decessit illius .
à sibi . ELEG. I.*

Issus in hanc venio timide liber exulis
urbem.

Da placidâ sesto, lector amice, manû.
Neve reformida, ne sim tibi forte pu-
dori; (cet.

Nullus in hac charta versus amare do-

Nec domini fortuna mei est, ut debeat illam

Infelix ullis dissimulare jocos.

Id quonque, quod a viridi quondam male lusit in ævo,

(Heu nimium sero) damnat & odit opus.

Insipice quid portem: nil hic nisi xriste videbis;

Carminibus temporibus convenientibus suis.

Clauda quod alterno subdunt carmina versu;

Vel pæsis hoc ratio, vel via longa facit.

Quod neque sum cedro flavus, nec è pumice lævis;

è Erubui domino cultior esse meo.

Littera suffusas quod habet maculosa lituras;

Læsit opus lacrymis ipse poëta suum.

Si qua videbuntur casu non dicta Latine;

In qua scribebat, barbara terra fuit.

Dicite, lectores, si non grave, qua sit eundem.

Qualque petam sedes hospes in urbe liber.

Hæc ubi sum furtim linguae stitubante locutus;

Qui mihi monstraret vix fuit unus iter.

Dii tibi dent, nostro quod non tribuere poëta,

Molliter in patria vivere posse tua.

Duc age: namque sequat; quamvis terraque marique

Longinquo referans lassus ab orbe pedem.

Paruit: & ducens, Hæc sunt fora Cæsaris, inquit;

è Hæc est à sacris quæ via nomen habet.

Mic locus est Vestæ, qui Pallada servat, & ignem:

Hæc fuit antiqui regia parva Numæ.

Inde petens dextram, Porta est, air, ista Palati:

Hic fletor: hoc primum condita Roma loco est.

Singula dum miror, video fulgentibus armis

Conspicuos postes, testaque digna Deo.

Et, è Iovis hæc, dixi, domus est: quod ut esse putarem,

Auguriam menti è querna corona dabat.

Cujus

è Hæc iove-
nalis.

è Cæsar. è
de melle
mice exultant
è Putat me
cultorem
prodire sa-
turi.

è Hæc iove-
nalis.

è Via sacra, in-
ter urbanas
celeberrima.
è Roma
habuit.
è Augusti, quæ
fuit in Pala-
tio: quam
Virg. quæque
describit in p.
è Corona è, è
quæque, quæ
dabit in è,
vultu est.

Cujus ut accepi dominum, Non sal' q' r, inquam:
Et magni verum est hanc Iovis ei num.

• Vide Plin.
lib. 21. cap. ult.

Cur tamen apposita velatur janua a . Juro ?

• Apollini.

Cingit & augustas arbor opaca fores ?

An quia perpetuos meruit domus ista triumphos ?

An quia b Leucadio semper amata Deo est ?

Ipsane quod festa est ? an quod facit omnia festa ?

Quam tribuit terris, pacis an ista nota est ?

Vtque viret laurus semper, nec fronde caduca

Carpitur : æternum sic habet ista decus.

• Cœmentum ci-
vium ut quon-
dam in aliquo
numo impo-
nuntur : et
Cœmentum p. v. v. v.

Causa superposita, scripto testante, coronæ

& servatos cives indicat hujus opte.

Adice servatis unam, pater optime, civem,

Qui procul extremo palios in orbe later.

In quo parricium, quas se meruisse faterer,

Non facinus causam, sed suus error habet.

Me miserum ! veterisque locum, veterisque potentem:

Et quatitur trepido littera nostra metu.

Adspicis extingui chartam pallere colorem ?

Adspicis alternos intremuisse pedes ?

• Particula
Apoll. cuius
memoria Pro-
port. lib. 2.
eleg. 2. v. 2.
et v. 2.

Quandocunque precor nostro placata parenti,

Iisdem sub dominis adspiciare domus,

Inde timore pari gradibus sublimia celsa

Ad Dacorum ad intonsi candida templa Dei.

• Bibliothecam
Augusti in-
stituit.

Signa peregrinis ubi sunt alterna columnis,

Belides, & stricto barbarus ense pater ;

• Librum de
arte instituit.

Queque vici docto veteres fecere novique

Rectore, lecturis inspicienda patent ;

• Palarium
Augusti ad-
dit.

Querebam f' atres, exceptis scilicet illis,

Quos suus optaret non genuisse pater.

• Veneris Vi-
sticis tem-
plum vicinum
Pompeii the-
atro.

Quæreatem frustra, custos e' g' sedibus illis

Præpositus sancto iussit abire loco.

• In librum,
quem etiam
Saton appel-
lat simili ne-
cessitate.

• Altera templa peto vicino juncta theatro :

Hæc quoque erant pedibus non adcunda meis.

• Sator enim
Saton appel-
lat simili ne-
cessitate.

Nec me, quæ doctis patuerunt prima libellis,

Atria liberti tangere passa sua est.

• Autori, sive
patenti no-
mine.

• In genus auctoris miseri fortuna redundat :

Et patimur nati, quam tulit ipse, fugam.

• Pallium de
vulgo Dom-
itiani, ut
o. Gallam. Vir-
g. 4. lib. 10.

Forsitan & nobis, olim minus asper, & illi

Evisus longo tempore Cæsar erit.

• Pallium de
vulgo Dom-
itiani, ut
o. Gallam. Vir-
g. 4. lib. 10.

Dii precor, atque adeo, (neque enim mihi turba roganda

Cæsar, / ades voto, maxime dive, meo.

Interea, statio quoniam mihi publica clausa est,

Privato liceat delituisse loco,

(est)

Vos quoque, si fas est, confusa pudore repulsa
Sumite plebeis carmina nostra manus.

Queritur si in exilium missum. ELEG. 2.

Ergo erat in fatis Scythiam quoque visere nostris,

Quaeque a Lycaonio terra sub axe jacet?

Nec vos, Pierides, nec illeps a Latonia vestro

Docta sacerdoti turba tulistis opem.

Nec mihi, quod lusi e vero sine crimine, prodest;

Quodque magis vita Musa jocosa mea est.

Prima sed pelago tetraque pericula passum

Vltus ab aliiduo frigore Pontus habet.

Quique fugax rerum, secutaque in ocla natus,

Mollis, & impatiens ante laboris eram;

Vltima nunc patior: nec me mare et postubus orbem

Perdere, diversa nec potuerit via.

Assesque malis animus: nam corpus ab illo

Acceptit vires, virque ferenda tulit.

Dum tamen & ventis dubius iactabar, & undis;

Fallebat curas agraque corda labor.

Et via finita est, & opus requievit eundi;

Et e pona tellus est mihi tacta mex;

Nil nisi flere libet: nec nostro parciore imber

Lumine, quam verna de nive manat aqua.

Roma, domusque subit, desideriumque locorum,

Quicquid & amissa restat in urbe mei.

Hei mihi, quod toties nostri pulsata sepulcri

lanua, sed nullo tempore aperta fuit!

Cur ego tot gladios fugi? totiesque minata

Obitu infelix nulla procella caput?

Dii, quos expior nimium constanter iniquos,

Participes ira quos Deus unus habet,

Assimulate, precor, cessantia fata; mei que

Interitus clausas esse veritate fores.

Ad uxorem, quod aeger fuerit. ELEG. 3.

Hec mea si casu miraris epistola quare

Alterius digitis scripta sit: aeger eram.

Ager in extremis ignoti partibus orbis,

incertusque mea pene salutis eram.

Quem mihi nunc animum dira regione jacenti

Inter Sauromatas esse Getasque putas?

Nec exilium patior, nec aquis adfuevimus istis:

Tetraque nescio quo non plaet ipsa modo.

Hec elegia
in monasterio
pro cum super
iore cubaret.
a Sub Archu
sex plaga. Se
ptentrionali
b Apollonia
Perga.
c Quod mihi
vere obijci
posset.

Importunus
sum,
dispariter.

Ex illis indi
cat auctor To
mas.

f Mortis ju
ramen.

Non

• Medica.

• 1/2.

• 1/2.

• Delirantia.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

• 1/2.

Non domus apta satis : non hic cibus utilis agro :

Nullus & Apollinea qui levet arte malum.

Non, qui soletur, non, qui labentia tarde

Tempora narrando fallat, amicus adest.

Lassus in extremis jaceo populisque locisque :

Et subit & affecto nunc mihi quicquid adest.

Omnia cum subeant, vincis tamen omnia, conjux :

Et plus in nostro pectore, chara, tenes.

Te loquor absentem : te vox mea nominat unam :

Nulla venit sine te nox mihi, nulla dies,

Quin etiam sic me dicunt aliena locutum,

Ut foret & amantis nomen in ore tuum.

Si jam deficiam, & suppressa que lingua palato

Vix instillato restituenda mero :

Nunciet huc aliquis dominam venisse, resurgam :

pesque tui nobis causa vigoris erit.

Ergo ego sum vitæ dubias : tu forsitan isthic

Jucundum, nostri nescia, tempus agis.

Non agis, affirmo : liquet hoc, charissima, nobis,

Tempus agi sine me non nisi triste tibi.

Si tamen implevit mea soror, quos debuit, annos,

Et mihi vivendi tam cito finis adest :

Quantum erat, ô magni, perituro parcere, divi,

Ut saltem patria contumelaret humo ?

Vel pœna in mortis tempus dilata fuisset :

Vel & precepisset mors prope data fugam.

Integer hanc potui nuper bene reddere vitam :

Exul ut occiderem, nunc mihi vita data est.

Tam procul ignotis igitur moriemur in oris ?

Et fient ipso tristia sacra & loco ?

Nec mea consuetudo languescent corpora lecto ?

Depositum nec me qui fleat ullus erit ?

Nec domine lacrymis in nostra cadentibus ora

Accedent animæ tempora parva mex ?

Nec mandata dabo ? nec cum & clamore supremo

Languentes oculos claudet amica manus ?

Sed sine funeribus caput hoc, sine honore sepulchri

& indeploratum barbara terra teget ?

Ecquid, ubi audieris, tota turbare mentem ?

Et series pavida pectora fida manu ?

Ecquid in has frustra tendens tua brachia partes

Clamabis miseri nomen inane viri ?

Parce tamen lacerare genas : nec scinde capillos.

Non tibi nunc primum, lux mea, captus ero.

Cum

Cum patriam amisi, tunc me periculis putato:
 Et prior, & gravior mors fuit illa mihi.
 Nunc, si forte potes, sed non potes, optima conjux,
 Finis gaude tot mihi morte malis.
 Quod potes, cetera forti mala corde ferendo:
 Ad que jam pridem non a rude pectus habes.
 Atque utinam pereant animæ cum corpore nostræ,
 Esagiatque avidos pars mihi nulla rogos.
 Nam si morte carens vacuas volat altus in auras
 Spiritus, & o Sami sunt rata dicta senis;
 Inter Satimaticas Romana vagabitur umbras,
 Perque seros manes hospita semper erit.
 Ossa tamen facito parva referantur in urna:
 Sic ego non etiam mortuus exul ero.
 Non verat hoc quisquam. A fratrem Thebana perem-
 ptum
 Supposuit tumulo, rege verante, soror.
 Atque ea cum solis, & amomi pulvere miscei
 Inque subarchano condita pone solo.
 Quosque legat versus oculo properante viator,
 Grandibus in tumuli matrem exde notis.
 Et c ego qui jaceo tenetorum lusor amorum,
 Ingenio perii Naso poëta meo.
 At tibi, qui transis, ne sit grave, quisquis amasi,
 Dicere, Nasonis & molliter ossa cubent.
 Hoc satis in tumulo est: etenim majora libelli
 Et diuturna magis sunt monumenta mei.
 Quos ego confido, quamvis nocuere, daturos
 Nomen & auctori tempora longa suo.
 Tu tamen extincto feralia munera ferro,
 Deque tuis lacrymis humida ferra dato.
 Quamvis in cinerem corpus mutaverit ignis;
 Sentiet officium morosa favilla piæ.
 Scribere plata libet: sed vox mihi fessa loquendo
 Dictandi vires, siccaque lingua, negat.
 Accipe saptemo dictum mihi forsitan ore,
 Quod, tibi qui mitti, non habet ille, Vale.

*Ad amicum, ut mitiorum virorum consuetudinem
 fugiat. ELEG. 4.*

O Mihi chare quidem semper, sed tempore dato
 Cognate, & res postquam procubuerit mori:

*Videtur
 fortuna mea
 inclinata est.
 Anaph. de adhibita*

a Læpworthum

*a Pythagoræ
 partem
 & ut sit
 & inter ani-
 mas feras
 comaturum.*

*a Etroclæm
 Antigone
 eorum sepelivit
 præbente
 Cæsar & The-
 barum rege.
 Vide Sophocl.
 Antigone.*

*a Precabantur
 enim defun-
 ctum placide
 quiescerent, ut
 ut molliter ja-
 cerent. Virg.
 O mihi cum
 quoniam molliter
 ossa quiescant.*

Vive sine invidia; & mollesque inglorios annos
 Exige: amicitias & tibi junge pares.
 Masonisque tui, quod adhuc non exulat unum,
 Nomen ama; Scythicus cetera pontus habet.
 Proxima fidesibus telus Erymanthidos Vrsæ
 Me tenet, adstricto terra perusta gela.
 Boiæporus & Tanais superant, Scythique paludes,
 Vixque satis noti nomina pauca loci.
 Uterius nihil est, nisi non habitabile frigus.
 Heu quam vicina est ultima terra mihi!
 At longe patria est; longe est charissima conjux:
 Quicquid & hæc nobis post duo dulce fuit.
 Ne tamen hæc absunt, ut, quæ contingere non est
 Corpore, fiat animo cuncta videnda meo.
 Ante oculos & errat domus, urbs, & forma locorum;
 & Sæceduntque suis singula facta locis.
 Conjugis ante oculos, sicut præsentis, imago est.
 Illa meos casus ingratat, illa levat. (amorem.)
 Ingravat hoc, quod abest; levat hoc, quod præstat
 Impositumque sibi firma tuetur onus.
 Vos quoque pectoribus nostris hæretis, amici,
 Dicere quos cupio nomine quemque suo:
 Ad timor & officium cautus compescit; & ipsos
 In nostro poni carmine nolle puto.
 Ante volebatis, gratique erat instar honoris,
 Versibus in nostris nomina vestra legi.
 Quod quoniam est anceps, intra mea pectora quem-
 Adloquar: & nulli causa timoris ero. (que
 Nec meus p' iudicio lacitantes versus amicos
 & Protrahet. occulte, si quis amavit, amet.
 Ante tamen, quamvis longa regione remotus
 Absum, vos animo semper adesse meo.
 Ne qua quisque potest, oro, mala nostra levate:
 Fidam projecto neve negate & manum.
 Vospera sic vobis maneat fortuna, nec unquam
 Contacti simili sorte rogetis idem.

Profectione. & Quæsi & latibulis expellet. Necaph. à latibulis ferarum. & Auxilium.
 veli ERTEHO & dicunt, cum manu parentia aliquis sublevetur. / Adhuc simili sue-
 ra, consilium pari calamitate.

Ad Carum. ELEG. 5.

Ubi & amicitia tecum mihi parvus, ut illam
 & Non æge possis dissimulare, fuit:

& Amicitia.
 Parvus.
 & Facile. Ista
 dynastia.

Ni

Denique non possum nullam sperare salutem,
 Cu a non sit pœnæ causa & cruenta mex.
 Non mihi quærenti pressundare cuncta, peticum
 Cæsareum caput est, quod caput orbis erat.
 Non aliquid dixi, violentaque lingua locuta est,
 Lapsæ sunt nimio verba profana & mero.
 Indicia quod & crimen viderunt lumina, plector:
 Peccatumque oculos est habuisse meum.
 Non equidem totam possum defendere culpam:
 Sed partem nostri criminis error habet.
 Spem igitur superest, facturam ut molliat ipse
 Mutati pœnam conditione loci.
 Hoc utinam nitidi solis prænuntius orus
 Adferat admisso Lucifer albus equo.

Ad auctorem, quo familiarissime usus est. ELEG. 6.

Fodas & amicitia non vis, charissime, nostræ,
 Nec, si forte velis, dissimulare potes.
 Denec enim liquit, nec te mihi charior alter;
 Nec tibi metiora ias ille uræ fuit.
 Istuc erat ut que ad te populo testatus, ut esset
 Pene magis quam tu, quam que ego, notus amor.
 Quisq; est ircharis & animi tibi candor amicus,
 Cognitus est illi, quem colis ipse, & viro.
 Illi ita celabas, & ut non ego conscius essem:
 Pectorib; que dabas multa regenda meis.
 Cuique ego narrabam secreti quicquid habebam,
 Excepto quod me perdidit, unus eras.
 Id quæque si scisses, salvo fratrete sociali;
 Confilioque forem sospes, amice, tuo.
 Sed mea me in pœnam nimirum fata trahebant:
 Omne bonæ claudunt & utilitatis iter.
 Sine malam potui tamen hoc vitare carento,
 Nec & ratio satum vincere nulla valet;
 Tamen, o nobis usu sanctissime longo,
 Pars desiderii maxima pœne mei,
 Memore: & si quæ fecit tibi gratia & vires,
 Illas pro nobis expectare, rogo:
 Neminis ut laesi fiat / mansuetior ira,
 Mutatoque minor sit mæta pœna loco.
 Idque ita, si nullum scelus est in pectore nostro;
 Principiumque mei criminis error habet.

Nec tri v. pœnæ
 potest aliquid

a Capitula.
 b Liberate.
 Alludit ad
 Gall. portans
 de quo supra.
 c Rom. nesci-
 riam.
 d Mutationis
 loci.
 e Simili voto
 eleg. 1. con-
 cludit Tibull.
 lib. 1. *Non
 proci, hanc
 est. adh. aucta
 nitentem lo-
 cutionem, ut
 aucta pœ-
 net equo.*

a Amicitiam.
 Præter.
 b Ad auctorem.
 c Amicitia
 pœnæ.
 d Amicitia
 pœnæ.
 e Amicitia
 pœnæ.
 f Amicitia
 pœnæ.
 g Amicitia
 pœnæ.
 h Amicitia
 pœnæ.
 i Amicitia
 pœnæ.
 k Amicitia
 pœnæ.
 l Amicitia
 pœnæ.
 m Amicitia
 pœnæ.
 n Amicitia
 pœnæ.
 o Amicitia
 pœnæ.
 p Amicitia
 pœnæ.
 q Amicitia
 pœnæ.
 r Amicitia
 pœnæ.
 s Amicitia
 pœnæ.
 t Amicitia
 pœnæ.
 u Amicitia
 pœnæ.
 v Amicitia
 pœnæ.
 w Amicitia
 pœnæ.
 x Amicitia
 pœnæ.
 y Amicitia
 pœnæ.
 z Amicitia
 pœnæ.

*Quod si velis prois apud Cæs. & Antistitem, cum potestis iuvare amicos. i. Mi-
 ser. Misere. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.*

*a. nonnulli
et alii.*

*4 Agrippinus
renovatur, sic
in castro dolor
vulnera in-
gravescent.
5 Infamiam,
Sperandam,
6 Obsequium
est, revivenda
in dissolutio-
ne sunt.
7 Periculo im-
prudens, ut
est ordo: nil
refertur nisi
me peccasse, ut
memoret, vult,
debetere scilicet. Ceteri
quodlibet peccata
sunt.*

Nec breve, nec tutum est, quo sint mea, dicere, cal-
Lumina funesti conscia facta mali.

Mensque reformidat, & veluti sua vulnera, tempus
Illud: & admonitu sit novus ipse & dolor.

Et quaecunque adeo possint adferre & pudorem,
Illa regi & caeca condita nocte decet.

Nil igitur tuleram, nisi me peccasse; sed illo
Praemia peccato nulla petita mihi:

Julitiamque meam crimen debere vocari,
& Nomina si salto reddere vera velis.

Quae si non ita sunt, alium, quo longius absum,

Querre (& suburbana hinc sit mihi terra) locum.

8 me peccasse, ut memoret, vult, debetere scilicet. Ceteri quodlibet peccata sunt.

a. Emerget

*emergit
ut epist.*

*b. alyxan-
drius.*

*quod Euripid.
de lingua
serpente.*

*c. Propter quod
dicitur.*

*d. Non paren-
tis tui monu-
ris, h. e. iusti-
ciae, vel etiam
Iovis, nisi lo-
quendum est,
non par. pro
an.*

*e. Ingenium
facundum ex-
arcescit, Me-
taph.*

*f. Encoriation
ut tui pater
filiae, ita stu-
diorum mode-
rator existit.*

*g. Hoc disti-
chon in non-
nullis non
existit.*

*h. Idem ardet
in epist. Metaph.*

*i. Sappho poe-
tica.*

*k. Responsum
aut existit te
in studio re-
quillarem fa-
ciam. & Rutilius*

desiderat, vel potius dicitur ardet, ut Maronius.

l. Mandata mortalis

est.

Mandat epistola ut Perillam adeat. ELEG. 7.

Vade & salutatam subito perarata Perillam,
Littera, & sermonis fida ministra mei.

Aut illam invenies dulci cum matre sedentem,

Aut inter libros Meridasque suas.

Quicquid ager, cum te scierit venisse, relinquet:

Nec mora, & quid venias, quidve, requirer, agam!

Vivere me dices; sed sic, ut vivere nolim:

Nec mala tam longa nostra levata mora,

Et tamen ad Musas, quamvis nocuere, revetti;

Apraque in alternos cogere verba pedes.

Tu quoque, dic, studiis communibus ecquid inharsti?

Doctaque & non passio carmina more canis?

Nam tibi cum facie mors natura pudicos,

Et raras dotes, ingeniumque dedit.

Hoc ergo Pegasidas deduxi primus ad undas:

Ne male secunda & vena periret aquae.

Primus id adspexi teneris in virginis annis:

Veque pater natæ, duxque comesque fui.

* Tunc quoque, sed forsitan nostrum deleverit amoris

Tempus, eras magno junctus amore mihi.

Ergo si remanent & ignes tibi pectoris iidem,

Sola tuum & vates Lesbica vincet opus.

Sed vereor, ne nunc mea te fortuna retardet,

Postque meos casus sit tibi pectus iners.

Dum licuit, tua sæpe mihi, tibi nostra legebam:

Sæpe tui iudex, sæpe magister eram.

Aut ego præbebam factis modo versibus aures:

Aut, & ubi cessaras, causa ruboris eram.

For-

desiderat, vel potius dicitur ardet, ut Maronius. l. Mandata mortalis

Por sitan exemplo, quia me inferre libelli.
 Tu quoque sis parva fata secuta mori.
 Fone, Perilla, metum: tantummodo saxina nulla,
 Neve vit à scriptis discat amare tuis.
 Ego desidir remove, doctissima, causas:
 Inque bonas artes, & tua sacra redi.
 Ma decens facies longis viciabitur annis;
 Rogaue in antiqua fronte senilis erit:
 Nil Cietque manum formæ damnosa senectus,
 Quæ, strepitum passu non faciente, venit.
 Cumque aliquis dicet, Fuit hæc formosa, dolebis:
 Et speculum mendax esse querere tuum.
 Tant & opes modicæ, cum sis dignissima magnis.
 Pinge sed immensis cœnibus esse pares.
 Nempe DAT & quodcunque libet fortuna, rapitque:
 AIGUS & est subito, qui modo Cæsus erat.
 Singula ne referam: NIL non mortale tenemus,
 Festolis exceptis ingenique bonis.
 Ego cum patria carcam, vobisque, domoque,
 Raptaque sint, adimi quæ potuere, mihi;
 Ingenio tamen ipse meo & comitorque fruorque:
 Cæsar in hoc potuit iuris habere nihil.
 Quilibet hanc sevo vitam mihi sinat ense:
 Me tamen extincto fama superstes erit.
 Dumque suis victis & septem de montibus orbem
 Prospiciet domitum Martia Roma, legar.
 Tu quoque, quam studii hæc mancat felicitior usus,
 Læuge venturos, qua potes usque, i rogos.

Patriam & suos videre desiderat. ELEG. 3.

Nunc ego a Triptolemi cuperem conscendere cur-
 Misi in ignotam qui rude semen humum: (rus,
 Nunc ego Medex vellem frangere dracones,
 Quos habuit fugiens arce. Corinthe, tua:
 Nunc ego iactandas optarem sumere pennas,
 Sive tuas, Perseu, Dadale, sive tuas:
 Et tenera nostris cedente volatibus aura,
 Adspicerem patriæ hæc dulce repente solum;
 Desertæque domus vultus, memoresque sodales,
 Chataque præcipue conjugis ora mori.
 Stulto, quid hæc frustra votis puerilibus optas,
 Quæ non ulla tibi fertque feretque dies?
 Semel optandum est, Augusti numen adoras;
 Et quem sensisti, rite precare Deum.

a Deterrens
 exemplo man
 calamitatis
 deterrere
 studia poe-
 ticæ.
 b ægæ-
 mi tu ægæ-
 mi Denad
 ad prolo-
 quendum
 hoc, studia.
 c Ance com-
 fella.

d Mensura
 seu pæper.
 e dædæ.
 f Pallia
 dædæ.
 g Quicunque
 sunt mihi vi-
 tum inferat.
 h Propert. So-
 ptem vultu al-
 te pæper, cui
 quæ prædæ
 vultu.
 i Utinam
 maneat.
 k dædæ.
 l Mortem.
 m dædæ. Ex eo
 quod sequi-
 tur id quod
 antecedit.

n Vide lib. 6.
 Metamorph.
 Callim. in
 Corer.
 o Ance.
 p Tæpida-
 mæ dædæ.
 q dædæ.
 r dædæ.
 s dædæ.
 t dædæ.
 u dædæ.
 v dædæ.
 w dædæ.
 x dædæ.
 y dædæ.
 z dædæ.

Ille tibi pennasque potest, currusque volucres
Tradere: det redditum, protinus ales eris.

Si preter hanc, (neque enim possum maiora precari)
Ne mea sint, timeo, vota modesta parum.

a Explevit.

Forlsan hoc olim, cum iam *a* satiaveris iram,
Tunc quoque sollicita mente rogandus eris.

b Quod minus interea est, instat mihi munusis amplexus
Ex his me jubeat quolibet ire locis.

Nec caelum, nec aqua *c* faciunt, nec terra, nec aurum
Illi mihi! perpetuus corpora languor habet.

Seu vitiant artus agra contagia mentis;
Sive mihi causa est in regione mali.

Vt tetigi Pontum, *d* vexant me insomnia; vixque
Ossa regit macies, nec juvat ora cibis.

Quique per autumnum percussis frigore primo
Est color in solis, quæ nova læsit hyems,

Is mea men-bra tenet: nec viribus allevor ullis:
Et nunquam queruli causa dolotis abest.

Nec melius valeo, quam corpore, mente *e* sed ægrat
Viraque pars æquet; binaque damna fero.

Hæret & ante oculos, *e* veluti spectabile corpus,
Adflans fortunæ forma videnda mex.

Cumq; locos, moresq; hominum, cultusq; sonumq;
Cernimus, & quid sim, quid fuerinque, subit;

Tamvis amor necis est, *f* querat ut de Calceis ira,
Quod non offensas vindicet ense suas.

At quoniam semel est odio civiliter usus,
Mutato levior sit fuga nostra loco.

Unde Terentius distich. ELEG. 9.

Hic quoque sunt igitur Graia (quis crederet) urbes
Inter inhumanæ nomina barbaræ.

a Huc quoque Miletio missi venire coloni?
Inque Getis Graias consuevere domos?

Sed vetus huic nomen, *b* positaque antiquis arte
Constat ab Absynti cæde fuisse, loco.

Nam *c* rate quæ, cura pugnacis facta Minervæ,
d Per non tentatas prima cucurrit aquas,

Impia desertum fugiens Medea parentem,
Dicitur his remos applicuisse vadis.

Quem procul ut vidit tumulo speculator ab alto;
e Hospes, ait, nosco Colchide vela *f* venit.

Dum trepidant *g* Minyx, dum solvitur *h* aggere funis
Dum sequitur celeres anchora tracta manus;

4 Ordo est.

Interius, quod

est minus,

licet mihi

magis sit

munusis locis,

cum, ut jubeat

me ex hoc

loco quovis

alio migrare,

c In causa

sunt.

d Notitia af-

flicta valetu-

dinis à sepon.

Fortè rectius

fuisset. *P*er me

ne legimus.

*h*uc est, vigi-

lia.

a *g* *h* *i* *j* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

e Instat cor-

poris adpos-

itabiles.

f Querelas ut

serpens super

ira Calceis.

a Timon Mi-

leti coloniam

deduxere.

b A Miletio

condita.

c Argo navi.

d Catuli illa

eadem causa

prima involit.

e Amplius item.

f Verba spe-

culonis ad

Isolomem.

g Aletes fil.

Medæ pater.

h Argonoste.

i Getico lito-

re.

Conscia percussit meritorum pectora a Colchis,
 Ausa atque ausura multa nefanda manu.
 Quamquam superest ingens audacia menti,
 Pallor in attonitæ virginis ore fuit.
 Ergo ubi prospexit venientia vela; Tenemur,
 Et pater est aliqua fraude morandus, ait.
 Dum quid agat querit, dum versat in omnia vultus;
 Ad b fratrem casu lumina flexa tulit,
 Cujus ut oblata est præsentia; Vicimus, inquit:
 Hic mihi morte sua causa salutis erit,
 Procius ignari, nec quicquam tale cimentis,
 Innocuum rigido perforat ense latens.
 Atque ita divellit, divulsæque membra per agros
 Dissipat, in multis inveniendâ locis.
 Ne pater ignoret, scopulo proponit in alto
 Fallentesque manus, e sanguineumque caput,
 Vix genitor luctuque novo tardetur, & artus
 Dum legit extinctos, triste retardet iter.
 Inde d Tomos dictus locus hic; quia fertur in illo
 Membra soror fratris consecuisse sui.

Quilow cum gentilibus vivat. ELEG. 10.

Si quis adhuc isthic meminit Nasonis adempti,
 Et superest sine me nomen in urbe meum;
 Suppositum a stellis nunquam tangentibus æquor
 Me sciat in media vivere barbaria.
 Scythiarum cingunt fera gens, Tessique, Getzque:
 Quam non ingenio nomina digna meo!
 Dum tamen aura repet, medio descendimus Istro:
 Ille suis b liquidus c bella repellis aquis.
 At cum tristes hyems d squallencia protulit ora,
 Terraque marmoreo est candida facta gelu,
 Dum e patet & Boreas, & nix jactata sub Arcto;
 Tum f patet has gentes axe g tremiente premi.
 Nix jacet, & jactam nec sol pluvizque resolvunt:
 Indurat Boreas, perpetuamque facit.
 Ergo, ubi h delicuit nondum prior, altera venit:
 Et solet in multis bima jacere locis.
 Tantaque commoti vis est Aquilonis, ut altas
 Aquet humo cutes, tellusque rapta ferat.
 Tellibus & sutis arcent mala frigora braccis,
 i Orsque de toto corpore sola patent.
 Repe sonant moti glacie pendente capilli,
 Et nitet inducto candida barba gelu.

a Moses po-
 ditur fuisse
 confectum cum
 est. Luc.
 numeri.

b Absyrtum,
 qui est apud
 Patrem, Ajax,
 Iuxta Cic. p. de
 natur. deor.

c Sanguis
 periculum.

d T. i. p. m.
 ex. v. i. p. m.

e Septembris
 menses. Iuxta
 triquet Urbe.

f Non adfuit.
 dno glacie.
 e Huiusmodi
 curfus.

d i. p. m.
 g. i. p. m.
 h. i. p. m.

f Manifestum
 est.
 g Nutante ni-
 mis vento.
 h Liquifacta
 est. vide Virg.
 p. Georg.
 i Fides tan-
 to non oc-
 curretur.

a Nuda-

a Virg. *cap.
dumque pro-
tribus humida
vires.*

d Nilò fluvia.
e Ollia.
f Induranti-
bus, adftrin-
gentibus.
g Glacie coit,
conglatur.

f Cum autem
lum sit mem-
oratio propoli-
tum puerum
g Glacis in-
quas vincies
bit. Virgil.
Concrevit
fukia rursus
vires in fa-
mine rursus.
In pro tesse
aliqui rursus
ingunt.
h Novus
Hellepontus.
i Incursi.

d Sive mare,
Sive iller gla-
cie concrevit.
Indurans
Borea.

f Sive ager
est.

m Sagittar
equeque vira-
vires feris &
humani for-
paine. Plin.
lib. ix. cap.
paulat.

a Nudaque consistunt formam servantia testa
Vina: nec hausta meri, sed data frustra bibunt.
Quid loquar, ut cuncti concreverant frigore rivi?
Deque lacu fragiles effodiantur aquae?
Ipse, *b* papyrisero qui non angustior amne,
Miscetur vasto multa per cota fieto.
Ceruleos ventis latices *d* durantibus Ister
e Congelat. & testis in mare serpit aquis?
Quaque rates iterant, pedibus nunc itur: & undas
Frigora concietas ungula pulsat equi.
Perque novos pontes, subter labentibus undis,
Ducunt Sarmatici barbara plaustra boves.
Vix equidem credat: sed *f* CVM sint pramia falsi
Nulla, raram debet testis habere fidem.
Vidimus ingentem glacie consistere pontum.
g Lubricaque immotas testa premebat aquas.
Nec vidisse sat est: durum ea cavimus equos:
Vndaque non udo sub pede summa fuit.
Si tibi tale fretum quondam, Leandre, fuisset,
Non foret *h* angusta mors tua crimen aquae.
Tum neque se *i* pandi possunt delphines in auras
Tollere: conantes dura coëscet hyems.
Et quanquam Boreas jactatis insonet alis.
Fluctus in obfesso gurgite nullus erit.
Inclusæque gelu stabunt ut marmore puppes:
Nec poterit rigidas findere remus aquas.
Vidimus in glacie pisces hærere ligatos:
Sed pars ex illis tunc quoque viva fuit.
k Sive igitur nimis Borea vis sava marinas,
Sive redundatas flumine cogit aquas:
Protinus, aquato siccis Aquilonibus Istro,
Invehitur celeri barbarus hostis equo.
Hostis, equo pollens longeque volante sagitta,
Vicinam late depopulatur humum.
Diffugiunt alii: nullisque tuentibus agros,
Incusoditæ diripiuntur opes.
l Ruris opes parva, pecus, & stridentia plaustra:
Et quis divitias incola pauper habet.
Pars agitur victis post tergum capta lacertis,
Respiciens frustra rura, latremque suum.
Pars cadet hamatis misere confixa sagittis:
Nam *m* volucti ferro tinctile virus inest.
Quæ nequeunt secum ferre aut abducere, perdunt:
Et cremat infontes hostica flamma casas,

Tum quoque, cum pax est, trepidant formidine belli:
Nec quilibet pressis vomere sulcat humum.

At vident, aut metuit locus hic, quem non videt, hostis:
Cessat a iners rigido terra relicta senu. (Item: a Inculta, in-

Non hic b pampinea dulcis latet uva sub umbra;
Nec cumulant altos fervida musta lacus.

Terna e negat regio: nec haberet Acontius, in quo
Scriberet hic domina verba legenda sux.

Aspiceres nudos sine fronde, sine arbore campos:
Heu loca felici non adrunda viro!

Imo tam late pateat cum maximus orbis;
Hic est in purnas terra seperta meas.

Invenitur in maledicum. ELEG. II.

Siquis es, infelix qui casibus, improbe, nostris,
Meque a reum dempto sine cruentus agas:

b Neus es e scopulis, nutritus lacte sereno;
Et dicam silices pectus habere tuum.

Quis gradus ulterior, tua quo se portigat ira,
Cessat? quidve meis cernis abesse malis?

Barbara me tellus, & inhospita litorea Pontis,
Cumque c suo Borea Manalis Visa videt.

Nulla mihi cum gente fera commercia lingux:
Omnia solliciti sunt loca plena metus.

Venit fugax avidis cervus depressus ab uris,
Cunctaque montanis ut pavet agna lupis:

Sic ergo belligeris a gentibus undique sepius,
Terrent, hoste meum pene premente lacus.

Venit sit exiguum paxne, quod conjuge chara,
Quod patria careo, pignoribusque meis;

Veni mala nulla feram, nisi nodam Cæsaris iram;
Nuda parum nobis Cæsaris ira mali est?

Et tamen est aliquis, qui vulnera cruda retractet,
Solvat & in mores ora diserta meos.

Iam CAU a facili e cuivis licet esse diserto:
Et minimæ vires frangere quassa valent.

Concreta est artes & stantia mixta virtus:
Quamlibet ignavi precipitata premunt.

Non tam, qui fuerat, quid inanè / proteris umbram?
Quid cinerem saxi bustaque nostra petis?

Heu! eras tunc, cum bello certabas; & idem
Trahit ab Harmonio non erat Hector equo.

Atque, quem noras olim, non esse memento:
Ex illo sperant g hæc simulacra viro.

a Inculta, in-
culta. Virgil. &
Georg. cessat
aratro, &
figura pampinea
sua deservit
campum.
b Pampinea
umbra. Euclid.
leg. Specul.
c Non sunt i
λακωνες
μυρ.

a Infames
criminalibus &
accusatis.
b Nomen ho-
minis inno-
centis &
aisthese.

c Illius regio-
nis propriis
spiritibus ab
Aethra, Euripi.
Cyd.
dum vi Ro-
piae & iura
Ostia &
207.

d Disertum &
potestatem inno-
centis in vi-
tium mem-
e Martial. Na-
turæ non licet
esse tam dispo-
situm.
f Proditum con-
culcat. Vnde
adag. Cum
vultu, pagana.

g Imago illa
morta.

Quid

a Inquire.

b Metaph. Ape-
rent, quae in
lira apponit
hunc Virg.
tem perdes
pauca Cetero
pula poci.

c Noveris Pha-
laris.
d Perilla. Po-
etia.

e Verba Peril-
li ad Phalar-
em, quibus exorat
suum, ut non
tradat eum com-
mendatione.
f Quod facile
aperiri possit.

g Metaph. A
figuribus vel
locutionibus.
h Humanabu-
lus.

i Reficere.
Metaph. A vol-
untatibus non
dum contum-
bus.
k Memoriam
appropere,
memoriam
demonstrat.
l In altum tol-
lit. Claud. tal-
latur in al-
tissim.
m Vicissitudi-
nem Terent.
Orationem re-
tam significandi
est.

Quid simulacra, ferrox, dictis ingentis amaris ?
Tace, precor, manes a sollicitare meos.
Omnia vera pura mea crimina ; nil sit in illis,
Quod magis errorem quam scelus esse putet :
b Fendimus en profugi (sacia tua pectora) paxnas
Exilioque graves, exilii que loco.
Carnifici mea, sienda potest fortuna videri :
Te tamen est uno iudice meriti parum.
Saxior est tristi Butiride, saxior illo
c Qui saltem lento torruit igne bovem ?
d Quique bovem Siculo fertur donasse tyranno,
Et distis artes conciliasse suas.
e Mune, e in hoc, rex, est usus, sed imagine majori
Nec sola est operis forma probanda mei.
Adspicis à dextra latus hoc / ad apertile tauri ?
Hac tibi, quem perdes, conijciendus erit.
Protinus inclusum lentis carbonibus ure :
Mugiet, & veri vox erit illa bovis.
Pro quibus inventis, ut munus munere penes,
Da, precor, ingenio premia digna meo.
Dixeras : at Phalaris, Poxna mirande repertor,
Ipse tuum praesens g imbue, dixit, opus.
Nec mota; monstratis crudeliter ignibus ustus
Exhibuit b geminos ore gemente sonos.
Quid mihi cum Siculis inter Scythiasque Getasque
Ad te (quisquis is es) nostra querela redit.
Utque sum nostro possis explere cruore,
Quantaque vis, avido gaudia corde feras ;
Tot mala sum fugiens tellure, tot aequore passus,
Te quoque ut auditis posse dolere putem.
Crede mihi, si sit nobis collatus Ulysses,
Neptuni minor est quam Iovis ira fuit.
Ergo quicumque es, i rescindere crimina noli,
Deque gravi datas vulnere tolle manus.
Utque mex à famam tenuent oblivis culpa,
Facta cicatricem ducere nostes sine.
Humanæque memor sortis, quæ i tollit eisdem
Et premit, incertas ipse vertere m vices.
Et quoniam, fieri quod nunquam posse putavi,
Est tibi de rebus maxima cura meis :
Non est quod timeas : fortuna miserissima nostra est.
Omne tamen stecum Calaris ira malum.
Quod magis, ut liqueat, neve hoc ego fingere credat
Ipse velim poxnas experiant mea.

Regat miserem cuspis locum. ELEG. 12.

Rigora jam Zephyri minuunt; annoque peracto,
 Longior antiquis visa Maioris hyems.
 Impositamque sibi qui non bene pertulit Hellen,
 Tempora nocturnis aqua diurna facit.
 Jam violas puerique legunt hilaresque puellæ,
 Rutæque quæ nullo nata serente serunt.
 Prætaque pubescunt variorum flore colorum:
 Indocilique loquax gutture vernat avis.
 Virque malæ crimen matris deponat hirundo,
 Subtrahibus cunas testaque parva facit.
 Herbaque, quæ latuit Cerealibus obruta sulcis,
 Exerit et tepida molle cacumen humo.
 Quoque loco est vitis, et palmitæ gemma movetur:
 Nam procul à Getico littore vitis abest.
 Quoque loco est arbor, gurgescit in arbore ramus:
 Nam procul à Geticis finibus arbor abest.
 Ocia nunc isthic, iunctisque ex ordine ludis
 Cedunt verbosæ garrula verba fori.
 Lusus equis nunc est: levibus nunc luditur armis:
 Nunc pila, nunc celeri venitur orbe trochæus,
 Nunc, ubi perfusa est oleo labente Juventus,
 Desectos artus Virgine tingit aqua.
 Scena viget, studiisque favor distantibus ardet:
 Cumque tribus resonant terna theatra foris.
 O quantum & quoties non est numerare, beatum,
 Non interdicta cui licet urbe frui!
 At mihi sentitur nix verno sole soluta,
 Quæque lacu & duro non sodiantur aquæ,
 Nec mare concrevit glaciæ: nec, ut ante, per Istrum
 Stridula Sauromates plaustra bubulcus agit.
 Si tamen incipiunt aliqua huc adnate carinæ,
 Hospitaque in Ponti littore puppi adest;
 Sedulus occurram nautæ, distaque salutem.
 Quid veniat, quæram, quisve, quibusve locis.
 Ille quidem mirum nisi de regione propinqua:
 Non nisi vicinas tutus atares aquas.
 Rarus ab Italia tantum mare navita transit:
 Littora rarus in hæc postubus orba venit.
 Sive tamen Græca scierit, sive ille Latina
 Voce loqui, certe gratior huius erit.
 Fas quoque, ab ore freti, longæque Propontidos undis
 Huc aliquem certo vela dedisse Noto.

c a

Quis-

a Nicias in
 pressis siliis
 la artem, &
 vit iompa-
 gine.
 b Flores sua
 sponte na-
 scentes,
 c Virgines
 e Non doctæ,
 dicitur: ter-
 culatæ pro
 ostione.
 f Vera lita-
 ra.
 g Præta enim
 Ixys filium
 interfect.
 h Nidæus.
 i Periplo.
 k Timor.
 l y d.
 Virgil. Iam
 læta carpes in
 palatio gra-
 ma.
 m Concedunt,
 lacum dant.
 n Partium
 discordiam
 diversa allo-
 quia.
 o Glaciæ crea-
 ceto, congela-
 lion.
 p Quam ab
 castris. Græc.
 confiteri.
 Virgil. qua
 caute via t.
 Homer.
 Tis pides
 est a d p d s
 p d s t t r
 d s i s t
 a d s
 n Prima an-
 gustia, qui est
 Hellespontus
 nam ubi illos
 expanditur
 Propontis ap-
 pellatur.

Quisquis is est, memoti rumorem voce referte,
Et fieri famæ parique gradusque potest.

Is, precor, auditos possit narrare triumphos
Æ Cesaris. & Latio reddita vota Iovi :

Teque rebellatrix tandem Germania magni
Triste caput pedibus suppositisse ducis.

Hæc mihi qui referat, quæ non vidisse dolebo,
Ille meæ domui protinus hospes erit.

Hei mihi, jamne domus Scythico Nasonis in orbem
Iamque suum mihi dat pro late pæna locum ?

Dii facite, ut Cæsar non hoc penetrare domumque,
In hospitium pæna sed velit esse meæ.

a Tibull. v. l.
Augusti, sub
caput aspiciat
ille militavit,
ut cladem Va-
rianam vici-
ssetur.

b Commo-
rati divicia-
rum non ha-
bitandi.

In natalem suum. ELEG. II.

a nimis rix
idymia

E Cce supervacuus (a quid enim fuit utile nasci ?)
Ad sua natalis tempora noster adest.

Dure, quid ad miseros veniebas exulis annos ?
Debueras illis imposuisse modum.

Si tibi cura mei, vel si pudor ullus adesset,
Non ultra patriam me sequestere meam.

Quoque loco primū tibi sum b male cognitus infam
Illo tentasses ultimus esse mihi.

c Inque relinquendo, quod idem fecere sodales,
Tu quoque dixisses tristis in urbe, Vale.

Quid tibi cum Ponto ? num te quoque Cesaris ira
Extremam d gelidi misit in orbis humum ?

Scilicet expositas e solitum tibi moris honorem ?
Pendeat ex humeris vestis ut alba meis ?

Fumida cingatur florentibus ara coronis ?
Micaque solenni thuris in igne sonet ?

f Libaque dem pro te gesta e notantia tempus ?
Concipiamque bonas ore g favente preces ?

Non ita sum positus, nec sunt ea tempora nobis,
Adventu possim latus ut esse tuo.

h Funeris ara mihi serali cincta cupressu
Convenit. & illustris flamma parata rogis.

Nec d ire thura liber nil exorantia divos :
In tantis subeunt nec bona verba malis.

Si tamen est aliquid nobis hac luce petendum ;
In loca ne redeas amplius ista, precor :

Dum me terrarum pars penæ novissima ponti
Euxinus i falso nomine dictus habet.

d Infeliciter,
sed subito sub-
re, malo genit.
e Non probo,
quando me in
exilium.
f Hyperborei.
g Solennes so-
lennitates h
cibitatem.
i Tibull. tibi
dicitur h
non e dicitur
nulla fiam.

g Tibull. tibi
dicitur h
non e dicitur
nulla fiam.
h Tibull. tibi
dicitur h
non e dicitur
nulla fiam.
i Tibull. tibi
dicitur h
non e dicitur
nulla fiam.

Ad amicum, ut libros suos mitteret. ELEG. 14.

Cultor, & antistes doctorum sancte virorum,
Quid facis, ingenio semper amice meo?
Nequid, ut incolumem quondam celebrare sole-

bas,

Nunc quoque, ne videat totus abesse, caves?

Accipis exceptis ecquid mea carmina solis

Artibus, artefici quæ nocuisse suo?

Immo ita fac quæso, vatum studiose & novorum,

Quæque potes retine nomen in urbe meum.

Si fuga dicta mihi, non est fuga dicta libellis;

Qui domini pernam non meruisse sui.

Ne per externas profugus pater exulat oras,

Vibe tamen natis exulis esse licet.

Palladis exemplo, de me sine matre creata

Carmina sunt: stirps hæc, progeniesque mea.

Hanc tibi commendo: quæ, quo magis orba parente

est,

Hoc tibi tutiori sarcina major erit.

Tres mihi sunt nati contagia nostra secuti:

Cæteta fac curæ sit tibi turba palam.

Sunt quoque mutata: ter quinque volumina formæ,

Carmina de domini funere rapta sui.

Illud opus potuit, si non prius ipse perissem,

Centius à summa nomen habere manu.

Nunc incorrectum populi pervenit in ora;

Et in populi quicquam si tamen ore meum est.

Hoc quoque nescio quid nostris appone libellis,

Diverso missum quod tibi ab orbe venit.

Quod quicumque leget, si quis leget, assimet ante,

Compositum quo sit tempore, quoque loco.

Aequus erit scriptis, & quorum cognoverit esse

Exilium tempus, barbaricæque locum.

Inque tot adversis carmen mirabitur ullum

ducere me tristi sustinuisse manu.

Ingenium frigere meum mala: cujus & ante

Fons infacundus parvaque vena fuit.

Sed quæcunque fuit, nullo exerceente refugit.

Et longo perit arida facta situ.

Non hic librorum, per quos & inviter alarumque,

Copia: pro libris arcus & arma sonant.

Nollos in hac terra, recitem si carmina, cujus

Intellecturis auribus utar, adest.

*Quædā
omnes
omnes, quæ
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

*omnes
omnes
omnes
omnes
omnes*

a Ad hunc
 Interpellatio
 mibus hunc
 non recedam.
 Idem sibi:
 c amica pueri
 Non fecerunt
 q' mea puer
 erat.
 d Arcet huius
 quorum inter
 non est exum
 arde opedi
 amonenti si
 cessus gratia.
 e In Pontio
 uicinia.

Nec quo a secedam, locus est: custodia muri
 & Submouet infestos clausaque porta Geras.
 Sape aliquod querro verbum, nomenque, locumque:
 Nec quisquam est, à quo certior esse queam.
 Dicere saepe aliquid conanti (turpe fateri)
 Verba mihi desunt, dedidicique loqui.
 Threicio Scythicoque sere circumfisor ore:
 Ex videor Geticis scribere posse modis.
 Crede mihi, timeo, ne sint immixta Latinis,
 Inque meis scriptis & Pontica verba legas.
 Qualemcumque legas, venia dignare libellum:
 Sortis & excusa conditione meae.

LIBER IV.

Excusat libros, si quid utilit habeant. ELÉG. I.

a Quo sunt
 compulsi à
 me.
 b Curarem
 scilicet & mero-
 ris.
 c Fodiendi la-
 borum leui-
 rem reddidit.
 Tenui, spe
 videri valde
 filium compede
 vinctum.
 d Quae genera
 marmorum
 habuerit.
 e Fictile con-
 ta. Inter om-
 nes, flammam ap-
 pendentem dedu-
 centis.
 f Non senti-
 tur.
 g Hippodamia.
 h Antenor.
 i Vultu Hom-
 erici.
 k Bis rapta.
 l Virgo. Genet.
 m Curas & do-
 lorem exili
 mei.
 n In iudicio
 Arcti. n. Nico-
 mach.
 o Hoc ipse re-
 h. n. levando
 curas meas.
 p Condemnata
 est propter li-
 berum amantissimum

I qua meos fuerint, ut erunt, vinctos
 libellis;
 Excusata a suo tempore, lector, habe.
 Excul eram: & requiesque mihi, non ta-
 ma, petita est:
 Mens intenta suis ne foret usque malis.
 Hoc est cur canter vinctus quoque compede iossor,
 Indocili numero cum graue & mollit opus.
 Cantet & innitens limosa pronus arenæ
 Adverso tardam qui trahit amne ratem.
 Quique refert pariter lentos ad pectora remos,
 In numerum pulsa brachia versat aqua.
 Fessus ubi incubuit baculo, saxoque resedit
 Pastor, carundineo carmine mulcet oves.
 Cantantis pariter pariter / data pensa trahentis
 & Fallitur ancilla decipiturque labor.
 Ferrur & abducta & Lyrnesside tristis Achilles
 Harmonia & curas attenuasse lyra.
 Cum trahebat sylvas Orpheus & dura canendo
 Saxa; & bis amissa conjugis iussus erat.
 Me quoque Musa leuat Ponti loca iussa petentem:
 Sola comes nostræ perfluit illa fugæ.
 Sola nec insidias inter, nec Thracia tela,
 Nec mare, nec ventos, barbariamque timeret.
 Scit quoque cum perii, quis me deceperit error:
 Et in culpam intacto, non scelus, esse meo.
 Scilicet & hoc ipso nunc & aqua, quod obfuit ante,
 Cum mecum & iuncti criminis acta res est.

Non

Non equidem vellem (uoniam nocitura fuerunt)
 a Pieridum sacris imposuisse manum.
 Sed nunc quid faciam? vis me tenet ipsa sacrorum:
 Et carmen demens carmine latus amo.
 Sic nova b Dulichia lotos gustata palato,
 Illo, quo nocuit, grata sapore tuit.
 Sentit amans sua damna feret: tamen haeret in illis;
 Materiam e culpa prosequiturque suam.
 Nos quoque delectant, quamvis nocuere, libelli:
 Quodque mihi telum vulnera fecit, amo.
 Possitan hoc studium possit a furor esse videri:
 Sed quiddam furor hic utilitatis habet.
 Semper in e oblitu mentem verat esse malorum:
 Praesentis casus inmemoremque facit.
 Atque suum f Bacche non sentit saucia vulnus,
 Dum stupet g loris exulata modis:
 Sic, ubi mora calens sacro mea pectora b thyrso,
 Altior humano spiritus ille malo est.
 Nec exilium, Scythici nec litora Ponti,
 Ille nec iratos sentit habere Deos.
 Utque i soporifera biberens si pocula Lethes;
 Temporis aduersi sic mihi sensus abest.
 Iure Deas igitur veneror mala nostra levantes,
 Sollicitas comites ex Helicone sige;
 Et partim pelago, partim vestigia terra,
 Vel rare dignatas, vel pede, nostra sequi.
 Sint, precor, ha saltem faciles mihi: namque Deorum
 Caetera cum magno Casare turba facit;
 Neque tot aduersis cumulat, A quot litus arenas,
 Quotque fretum pisces, ovaque piscis habet.
 Vere prius flores, ritu numerabis aristas,
 Poma per Autumnum, frigoribusque nives;
 Quam mala qua patior toto iactatus in orbe.
 Dum miser Euxini litora sava peto.
 Nec tamen, ut veni, levior fortuna malorum est:
 Huc quoque sunt nostras fata secuta vias.
 Hic quoque cognovi natalis flamina nostri,
 Stamina de nigro vellere facta mihi.
 Utque neque insidias, capitisque pericula narrem;
 Vera quidem vidi, sed graviora fide.
 Vivere quam miserum est inter Bellosoque Getasque
 Illum, qui populi semper in ore fuit:
 Quam miserum est, porta vitam muroque tueri,
 Vixque sui tutum viribus esse loci!

a Artigilla
Mader. Cactea.
b Ulysses tunicus.
Vide Homer.
Odyss. i. c.
Et adag. huc
gaſt.
c Amoriti
Spond.
d Mazar. Art.
— excludit ſan-
ctae Helene
partes Dian-
eanae.
e Contemplat
in oculis libe-
Tuth. eleg. 8.
f Bouché Or-
gas celebrant.
g Ullatum
eſſe more
Phrygiae, ſicut
Galien. citat in
Iſde morum.
cum matris
Magiae Cacta
celebre ſint.
h Embullatio-
nis. Metaph.
i Suporem in-
oblivione Lu-
cia a Juiſtis re
Athen. idipſo
capitulo.

6. *Hyperbolicus*
venustus indicus
S. venustus.

Plum. inflo-
ratum, cu-
indurum erat
color niger.
Vide adag.
Cath. an. an.
in P. an. an.

a Latus & ex-
militis castra.

b Canem, Ab-
straham, pro
concreto. Vir-
gil. Canem
galea premi-
mus.

c Pristina, ad-
fuita.

d Carmen, no-
brum. Syon.

e Charta Mo-
nasterii.

f Hyperbole.

g Succulenta,
J. A. V. 25.
H.

h Syon, de-
b. A. V. 25.

i Pomo offi-
siant.

Aspera militis juvenis certamina fugi,
Nec nisi a lusura movimus arma manu.
Nunc senior gladioque latus, scutoque sinistram,
b Canitum galea subilicioque meam.
Nam dedit è specula custos ubi signa tumultus;
Induimus trepida protinus arma manu.
Hostis habens arcus imbutaque tela veneno,
Sævus anhelaoti mœnia lustrat equo.
Vique rapax pecudem, quæ se non tenuit ovili,
Per sata, per sylvas fertque refertque lupus:
Sic, si quem nondum portarum sede receptum
Barbarus in campis repperit hostis, habet.
Aut sequitur captus, injectaque vincula collo
Accipit; aut telo virus habente perit.
Hic ego sollicitæ jaceo novus incola sedis.
Heu nimium sati tempora lenta mei!
Et tamen ad numeros, c antiquaque sacra reverti
Sustinet in tantis hospita Musa malis.
Sed neque cui recitem quisquam est mea carmina
nec qui
Auribus accipiat verba Latina suis.
Ipse mihi (quod enim faciam?) scriboque, legoque:
Tutaque judicio d littera nostra suo est.
Sæpe tamen dixi, Cui nunc hæc cura laborat?
An mea Sauromata scripta Getæque legent?
Sæpe etiam lacryma me sunt scribente profusa,
Humidaque est fletu e littera facta meo.
Corque vetusta meum tanquam nova vulnera sentit.
Inque sinum mœstæ labitur simber aquæ.
Dum vice mutata qui sim fuerimque recorder,
Et, tulerit quo me casus, & unde, subit;
Sæpe manus demens, studiis g irata sibi que,
Misit in arduos carmina nostra focos.
Atque ea de multis, quoniam non multa supersunt,
Cum venia facito, quisquis es ista legat.
Tu quoque non melius, quam sunt mea tempora, ca-
Interdicta mihi consule Roma boni. (met)

Delet non intereffe triumpho, devota Ger-
mania. E L E G. 2.

I Am fera Caesaribus Germania, a totus ut orbis,
Victa potest flexo succubuisse genu.
Altraque velantur fortasse palatia sertis:
Thuraque in igne sonant, b inficiuntque diem.

Can-

a Plauti,
Pauli, numeri.
• Varro l. 6. de
ling. lat. de reli-
quias, 12.

a Quem En-
per, totu vo-
v. 12.
• Pontificum
adversus con-
stitutiones sua
illa loca, unde
ego relegatus
sum.

d. i. v. m. i. a.
d. i. v. m. i. a.
d. i. v. m. i. a.

• Tanta pu-
blica plus o-
pus me possi-
dit, quam
meum priva-
tum.

• Nemo o-
rum occidit in
circulatione pu-
li Septentrio-
nalis, Virgil.
• Aliter de au-
mentis ex
p. v. 12.
• Cincius Ac-
tius. Idem
mibi circulus
aem. Plautus
extremum,
fratque her-
v. 12. 12.
• Cincius, qui
aliqui puta-
vunt esse igno-
at. Virgil.
• Quia Plautus
aut aliter a-
storum dicitur
quod.

Quaque libis, manibus circumplaudere tacorum.
Undique iactato a flore regente vias.

Tempora Phœbea lauro cingentur? loque,
Miles lo magna voce triumphæ canet.

Ipse sono, plautaque simul, fremituque calentes
Quadrijugos cerne septe resistere equos.

Inde petes atque m, & delubra faventia votis:
Et dabitur merito laurea b vota lovi.

Hæc ego submotu, qua possum, mentis videbo:
Erepti nobis eas habet illa loci.

Illæ per immensas spatiantur libera terras:
In cælum celeri prævenit illa via.

Illæ meos oculos mediam deducit in urbem:
Immunis tanti nec sinit esse boni.

Invenietque animus, qui cætus spectet eburnos
Sic certe in patria per breve tempus ero.

Vota tamen capiet populus spectacula felix:
Lætaque erit presens cum dact turba suo.

At mihi, fingenti tantum longeque remoto,
Auribus hic fructus percipiendus erit.

Arque procal Latio diversum missus in orbem
Qui narret cupido, vix erit, ista mihi.

Is quoque jam serum referet veteremque triumphum
Quo tamen audiero tempore, lætus ero.

Illæ dies veniet, mea qua lugubria ponam:
• Causa jux privata publica major erit.

Adiungitur utramque versam. ELEG. 1.

Magna minorque fere, quarum regis altera Grajus
Altera Si Ionis, a utraque sicca, rates,

Omnia cum summo politer videaris in axe,
Et maris occiduas non subeat aquas,

Ætheriamque suis cingens amplexibus attem
b Veller ab intacta circulari exister humo;

Adspicite illa, precor, quæ non bene mixta quondam
Dicitur Iliades trahituisse Remus:

Inque meam nitidos dominam convertite vultus:
Sicque memor nostri necne, referte mihi.

Hæc mihi, cur timui? quæ sunt manifesta requiro.
Cur labat ambiguo spes mea mixta metu?

Certe quod est, & vis, ac desine cura vereri:
Dæque fide certa sic tibi certa fides.

Quodque polo fixæ nequeant tibi dicere flammæ,
Non mentitura tu tibi voce referi:

Iste tui memorem, de qua tibi maxima cura est :
 Quodque potest, secum nomen habere tuum.
 Vultibus illa tuis tanquam praesentibus haeret :
 Teque remota procul, si modo vivit, amat.
 Equid, ubi incubuit iusto mens agra dolori,
 Lenis ab admonito pectore somnus ablit ?
 Aut subeunt curae, dum te lectulusque locusque
 Tangit, & oblitam non finit esse mei ?
 Veniunt artus, & nox immensa videtur ?
 Vellaeque jactari corporis ossa dolent ?
 Non equidem dubito, quin haec & cetera fiant,
 Detque tuus mortis signa doloris amor :
 Et cruciari minus, quia cum a Thebana peremptum
 Ilectora b Thessalico vidit ab axe rapi.
 Quid tamen ipse preter, dubito : nec dicere possum,
 Affectum quem te mentis habere velim.
 Nihil es : indignor, quod sim tibi causi doloris.
 Non es : & ut amisso conjugis digna fores.
 A vero & tua damna dole, mitissima conjux ;
 Tempus & e & noctis exige triste malis :
 Equae meos casus, Et quidam flere voluptas :
 Expletur lacrymis egeriturque dolor,
 Atque vicinam non vira tibi lugenda, sed efficit
 Mortis mea : morte foret sola relicta mea.
 Spiritus hic & per te patrias exisset in auras :
 Sparsissent lacrymae pectora nostra pax :
 Optimoque die noxum spectantia coelum
 Texissent digiti lumina nostra tui :
 Sciois in tumulo positus jacuisset avito,
 & Tactaque nascenti corpus haberet humus :
 Denique dum vixi sine crimine, mortuus essem :
 Nunc mea supplicio vita pudenda suo est.
 Me miserum, si tu, cum dicetis exsilia uxor,
 Avertis vultus, & subit ora rubor ?
 Me miserum, si turpe putas mihi nupta videri ?
 Me miserum, si te jam pudet esse meam ?
 Tempus ubi est illud, quo te iactare solebas
 Conjuge, nec nomen dissimulare viri ?
 Tempus ubi est, quo te, nisi non vis illa reserzi,
 Et i dici (memini) juvit & esse meum ?
 Vique proba dignum est, omni tibi dote placebam :
 Addebat veris multa & faventis amor.
 Sed, quem praeserres, (ita res tibi magna videbar)
 Quemve tuum mallet esse, viralter erat.

• **Andersson:**
Lectures The-
ory, in Clin.
regis 88.
• **Aschmann:**

e Oratio deducens
 eum, qui
 e. d. velim
 et illi vultum
 ut deus, an-
 tis maris.
 d. Quae soci-
 etas dicitur
 in exilium.
 e. Poth. exilium
 est calamitas
 tua.
 f. Cuius, Ci-
 ces 2. Phil.
 de fratre meo
 confitemur tui
 legimus, a-
 mus infu-
 deus calu-
 nias.
 g. idcirco tuus
 munus in ma-
 gis tui in-
 iuriam ex-
 cellit.
 h. Quam narra-
 re, quod in la-
 cem e. hanc
 configit.

1. Park & Sun.

A. Anax glaucus
Euclyptus 1861
 1861.

Index

a Propter vi-
rum, aut cas-
sum maris
fui.

4 Phantasia
Inordinum

fulminum com-
prellis. Idem

Idem. Idem.

6. Ipsi com-
pulsu ignis

6. Nec Cadmus
a Boreas alio.

nam sunt
ipsius ambi-
tione.

4 Aupell.
a Boreas alio.

puberis sub-
fundit.

7. Laus huius
glorie tunc

accidit non
licet adnor-
com.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

quoniam ampli-
cat exemplum.

6. Via que con-
ducit ad virtu-
tem.

6. Incognita.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

Nunc quoque ne pudeat, quod sis mihi nuptat tuus;
Non debet dolor hinc, debet abesse pudor.

Cum cecidit Capaneus subito temerarius ista,
Non legis Evadne erubuisse a viro.

Nec, quia rex mundi b compescuit ignibus ignes,
Ipse suis Phaethon inficiendus erat.

6. Nec Semle Cadmo facta est aliena parenti,
Quod precibus perierit ambiciosa suis.

Nec tibi, quod saxi ego sum d Iovis ignibus istas,
a Purpureus molli sit in ore rubor.

Sed magis in nostri curam consurgere tuendi;
Exemplumque mihi conjugis esto bonae:

7. Materiamque tuis tristem virtutibus imple.

6. A A D V A per praeceptis gloria vadit iter.
Hectora quis nosset, felix si Troja fuisset?

6. P V A L I C a virtutis per mala facta via est.
Ars tua, Tiphys, jacet, si non sit in aequore fluitus:

Si valeant homines, ars tua, Phryxus, jacet.
Qua a latet, inquit bonis cessat i non cognita rebus.

Apparet virtus, arguiturque malis.
Dat tibi nostra locum tituli fortunae, capurque

Conspicuum pietas qua tua tollit habet.
Vivere a temporibus, quorum nunc munera freta es,

Et pater in laudes i atra magna tuas.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

Ad amicum, pro cuius nomine signa
posuit. ELEG. 3.

O Qui, nominibus a cum sis generosus avitis,
Exsuperas morum nobilitate genus;

Cujus inest animo b patris candoris imago,
Non careat numeris candor ut iste suis;

Cujus in ingenio est patris a facundia linguae,
Qua prior in d Latio non fuit ulla foro;

Quod minime volui, positis e pro nomine signis
Dictus es: ignoscas laudibus ipse tuis.

Nil ego peccavi i tua te bona cognita produnt.
6. Si, quod es, appares, culpa soluta mea est.

Nec tamen officium nostro tibi carmine b factum
Principe tam i iusto posse nocere puro.

Ipse pater patris (quid enim civilis illo?)
a Sustinet in nostro carmine serpe legi.

6. 3. 3. 3. 3. 3.

a Quomodo sit
nobilitas. Proph.

per similitudinem.

6. Patris can-
dor. Poetica

circumstantia: sicut

inquit Lato

enim Verg. pro

Lato, h. e. pro

avito, pro

avito.

6. Elegentia

Romana.

6. Romano.

6. Lato nomi-
nis proprii.

7. Virtus co-
gnata et indita

est.

6. Si quid es,
talis appares.

Alludit ad di-
ctum Socratis.

6. Prostratum. Nunc dictum. i Epith. vim habet argumenti. Si cuius
fuit est, non potest improbare officium, a. & pro animo fieri, patitur.

nec prohibere potest, quia res est publica, Caesar,
 Et de communi pars quoque nostra bono est,
 appiet ingenilis praeber sua nomina vaturn;
 Neque celebrati quolibet ore sinit.
 Causa tua exemplo superorum tuta duorum est,
 Quorum hic adspicitur, creditur ille Deus.
 Ut non debuerim, tamen hoc ego crimen habeo:
 Non fuit arbitrii littera nostra tui.
 Nec nova, quod tecum loquor, est injuria nostra,
 Incolumis cum quo saepe locutus eram.
 Quo veritate minus, et ne sim tibi crimen amicus,
 Invidiam, si qua est, auctor habere potest.
 Nam tuus est primis cultus mihi semper ab annis
 (Hoc certe noli dissimulare) pater:
 Ingeniumque meum (potera hoc meminisse) probabas:
 Plus etiam, quam me iudice, dignus eram.
 Neque mei illog referebat versibus ore,
 In quo pars alix nobilitatis erat.
 Non igitur tibi nunc, quod a me domus ista recepit,
 Sed prius auctori sunt data verba tuo.
 Nec data sunt (mihi crede) tamen; sed in omnibus a-
 Victimae si demas, vita et ruenda mea est. (His.
 Hinc quoque, qui perii, culpam, scelus esse negabis,
 Si tanti series sit tibi nota mali.
 Aut timor, aut error nobis, prius obfuit error,
 Ah sine me sati non meminisse mei.
 Neve retractando nondum coeuntia rumpe
 Vulnere: vix illis proderit ipsa quies.
 Ego ut jure damus poenas: sic absuit omne
 Peccato et facinus per consiliumque meo.
 Idque Deus sensit: pro quo nec et lumen ademptum est,
 Nec mihi detractas possidet aliter opes.
 Forsitan hanc ipsam, vivat modo, siniet olim,
 Tempore cum fuerit lenior ira, fugam.
 Tunc precor hinc alio jubeat discedere: si non
 Nostra vetecundo vota spudore carent.
 Mitius exilium, pauloque propinquius oro;
 Quisque sit a sevo longius hoste, locum.
 Tantaque in Augusto est clementia, si quis ab illo
 Illoc peteret pro me, forsitan ille daret.
 Si, ista me cohibent Euxini littora Fonti:
 Dictus ab antiquis Aeneas ille fuit,

Nam

a. Basil. an-
 meri.
 a. Quid siua te
 colligant.
 c. Illi quoniam
 fuit, eorum car-
 tis nati signi-
 ficare.
 d. Pontificis
 aut voluntaria,
 e. Ne sim tibi
 criminali, ne
 amicus mea
 tibi vertatur
 vicio.
 f. a. Basil. an-
 Plus etiam dis-
 gnus illo iudi-
 ce, quam me
 ipse.
 g. Loquebatur.
 h. Basil. an-
 delibet etiam
 bus politicia.
 i. Me ipsum,
 esse clementer
 passa est.
 j. Particulari tibi
 auctor fuit ha-
 jus amicus.
 k. probando in-
 genium meum,
 l. loquendo
 humiliter, de
 mea stultitia.
 m. Certe repre-
 hendunt.
 n. Ordo, h. e.
 ut quidquid
 prius postea
 vixit, gestum
 est.
 o. Basil. an-
 per exclamat.
 p. considera-
 tionis gratia.
 q. Noli crebra
 recordatione
 augere angustia-
 diem animi.
 r. Basil. an-
 e. Peccandi
 malicia.
 s. Basil. an-
 Arid. Basil. an-
 p. a. Basil. an-
 etc.
 q. Vix illi si-
 mon, h. e. de-
 mon, Basil. an-
 mon, Basil. an-

a. d. ore domus mea publicata est, nec a demone sunt facillitate.
 b. Modestia in cogitando.
 c. Propere calis inclement.
 d. Propere loci distantiam.
 e. Ad aliquid peritiam.

a Supra diali,
maior portus
videtur.

Nam neque iactantur moderatis æquora ventis :
a Nec placidos portus hospita navis habet.
Sunt circa gentes , quæ prædam sanguine quærent :
Nec minus infida terra timetur aqua.

Illi, quos audis hominum gaudere cruore,
Pene sub ejusdem frigoris axe jacent.

Nec procul à nobis locus est , ubi Taurica dira
Cæde phætretræ spargitur ara Dex.

Hæc prius (ut memorant) non invidiosa nefandis,
Nec cupienda bonis , regna Thoantis erant.

b Iphigenia.

c Diana Tau-
ricæ.

d Iphigenia post
interfectam
matrem.

Hic pro supposita b virgo Pelopeia cerva

Sacra c Dex coluit qualiacunque fuit.

Quo postquam, dubium pius an sceleratus, Orestes

d Exactus furis venerat ipse suis,

Et comes exemplum veti f hoc erat amoris ;

Qui duos corporibus, mentibus unus erant ;

Proinus evincti tristem ducuntur ad aram,

Quæ stabat geminas ante cuncta fores.

Nec tamen hunc sua mors, nec mors sua terruit illum :

Alter ab alterius funere mortuus erat.

Et jam consisterat stricto mucrone sacerdos ;

Cinxerat & Græcis barbara vitæ comas ;

e Logorulli
quædam
aberto fir-
mione.

f Amulatione
non suspitum.

Cum e vice sermonis fratrem cognovit, & illi

Pro nece complexus Iphigenia dedit.

Læta Dex signum f crudelia sacra petosa

Transulit ex illis in melliora locis.

Hæc igitur regio magni pene ultima mundi,

Quam fugere homines Disque, propinqua mihi est.

Atque meam terram prope sunt funebria sacra :

Si modo Næsoni barbara terra sua est.

O utinam venti, quibus est ablatas Orestes,

Placato referant & mea vela Deo !

Ad amicum, cuius nomen sacer, ne nocent. E L E C. 1.

a Persejam.
Atque, sum-
pta à floribus.

b Ego mori-
bundus.

c Pallade
flamma solet.

d Olen. In-
vent. pro ve-
lamenta.

e Non dubita-
si mortui
suo patrocinio.

O Mihi dilectos inter fors prima sodales,

Unica fortunæ a ara reperta meis,

Cujus ab alloquiis b anima hæc moribunda revlsit,

Ut vigil infusa c Pallade flamma solet,

Qui d veritus non est portus aperire fideles

Fulmine percussa confugium que rati,

Cujus eram e censu non me sensurus egentem,

Si Cæsar f patrias eripuisset opes,

Ten.

Persejam

Temporis oblitum dum me trahit & imperus huius,
 & Excidit heu nomen quam mihi pene tuum !
 Tu tamen agnosceis: tactusque cupidine laudis,
 Ille ego sum, cuperes dicere posse palam,
 Certe ego, si sineres: titulum tibi reddere vellem;
 Et raram famæ conciliare fidem.
 Ne noceam & grato vereor tibi carmine: neve
 Intempestivus nominis & obftet honor.
 Quod licet: & tutum est, sintra tua pectora gaude,
 Meque tui memorem, teque fuisse pium.
 Vique facis, & remis ad opem luctare ferendam,
 Dum veniet & placido mollior aura Deo:
 Et tutare & caput nulli servabile: si non,
 Qui metuit, Strygia sublevet illud aqua.
 Teque (quod est rarum) & prestat constanter ad omne
 & Indetlinacæ munus amicitiz.
 Sic tua processus habeat fortuna perennes:
 Sic ope non egeas ipse, jureque tuos.
 Sic æquet tua nupta virum bonitate perennul,
 Incidat & vestro rara quietela toro.
 Diligat & semper & socius te sanguinis illo
 & Quo pius affectu Castora frater amat.
 Sic juvenis tibi consimilis sit natus: & illem
 & Moribus agnoscat quilibet esse tuum.
 Si: faciat socerum & tæda te nata jugali,
 Nec caedum juveni det tibi nomen avi.

castor, pius, socius, natus, moribus, agnoscat, quilibet, esse, tuum, nomen, avi. • Quæ amicitia affectione. • Terent. facile perbat illum esse
 non, quia consimilis est moribus. p. Conjuges. Periphr. per amicitiam.

*Omnia tempore leniri, sua vero mala exasperari, eo
 ipso quod diuturnitate fractus non sufficeret
 in ferendis. ELEG. 6.*

Tempore & rusticolæ patiens sit taurus aratri,
 Irabet & incurvo colla premenda iugo.
 Tempore parci equus lentis animosus habenis,
 Et placido dutos accipit ore lupos.
 Tempore fænorum compefcitur ira leonum:
 Nec feritas animo quæ fuit ante manet.
 Quæque sui jussis obtemperat & Inda magistri
 Bellua, servitium tempore victa subit.
 Tempus ut & extensis tumeat facit uva racemis:
 Vixque merum capiant grana, quod intus habent.
 Tempus & in canas semen producit aristas:
 Et, ne sint tristi poma sapore, facit.

a Vita adversa
 fortuna.
 b Nomen tu-
 um per obli-
 vionem usque
 parvi.
 c Anardarbas.
 q. d. et si na-
 men tuum non
 exprimam, ta-
 men si cu-
 diam.
 d Ego gratias
 agam.
 e Ferendi sit
 tibi.
 f Tecum, vel
 tacito gaude
 proinde. Agna-
 ra. Tibull.
 g Qui sepius, in
 casibus excedat
 ille finem.
 h Perfidit in
 Mæcephe. Sumta
 à re novitia.
 i Placito.
 k Bailap.
 l Mei: Pars
 pro toto.
 m Constantem
 te parbo.
 n Bailap.
 o Firma & sta-
 bilis. Mæcephe.
 ab artificibus.
 p Ferre. Periphr.
 pto. Virg. Et
 perbat illum esse

a Aristotele
 sunt & aliorum
 malorum.

b Elaphus.

c Longi & ex-
 panded.

Hoc

Hoc tenuast dentem terram findentis aratri :

Hoc rigidos silices, hoc adamantia terit,

Hoc etiam saxas paulatim mitigat iras :

a Sulpit. ad
Cicer. *Nu-*
lta diler est,
quem non
longinquitas
tempora mi-
nuat atque
oullat,
b Nonio hi-
ennii ab ad-
iunctia.

a Hoc minuit luctus, moestaque corda leuat.

Cuncta potest igitur tacito pede lapsa vetustas,

Præterquam curas attenuare meas.

Vt patria careo, & bis frugibus arca trita est :

Difficili nudo pressa bis uva pede.

Nec quæsitæ tamen spatio patientia longo est :

Mensque mali sensum nostra recentis habet.

Scilicet & veteres fugiunt juga sæpe iuuenti :

Et domitus frano sæpe repugnat equus.

Tristior est etiam præsens ærumna priore :

Vt sit enim sibi par, crevit, & aucta mora est.

Nec tam nota mihi, quam sunt, mala nostra fuerunt :

Sed magis hoc, quo sunt cognitiore, grauant.

c Integras,
illius.

Est quoque non minimum vires adferre & recentes,

Nec præconsumtum temporis esse malis.

Fortior in sulva novus est luctator arena,

Quam cui sunt tarda brachia fessa mora.

Integer est melior nitidus gladiator in armis,

Quam cui tela suo sanguine tincta rubent.

Fert bene præcipientis navis modo facta procellas :

Quamlibet exiguo solvitur imbri vetus.

Nos quoque, quæ ferimus, tullimus patientius ante

Quam mala sunt longa multiplicata die.

Credite, deficio: nostroque à corpore (quantum

Auguror) accedunt tempora parva malis.

Nam neque sunt vires, nec qui color esse solebat :

Vix habeo tenuem, quæ tegat ossa, cutem.

Corpore sed mens est ægro magis ægra, malique

d Considera-
tione, *af-*
sayd à spe-
culatoribus.
e Vrba, *Peri-*
phr. poetica.
f Brachia
induta.

In & circumspectu ista sine fine sui.

e Urbis abest facies: absunt mea cura sodales :

Et, qua nulla mihi charior, uxor abest.

Vulgus adest Scythicum, & brachiatæ turba Geta-

rum.

Sic mala, quæ video, non videoque, nocent.

Vna tamen spes est, quæ me soletur in istis :

Hæc fore morte mea non diuturna mala.

Accusat amicum, quod ab eo litteras non acce-
perit. ELEG. 7.

a Poetica
Periph. an-
onymum
dum.

Bis me sola adlit gelidam post frigore brumam,
Bisque suum iusto pisce perexit iter

Tem.

Tempore tam longo cur non tua dextera versus
 Quamlibet in paucos officiosa fuit?
 Cur tua cessavit a plectas, scribentibus illis,
 Exiguus nobis cum quibus usus erat?
 Cur quoties alicui dam chartæ & vincula dempsi,
 Illum speravi nomen habere tuum?
 Dii faciant, ut sæpe tua sit epistola dextra
 Scripta; sed ex multis reddita nulla mihi.
 Quod precor, esse liquet: & credam prius ora Medusæ
 Gorgonis anguinis cincta fuisse comis;
 Esse canes utero sub d' virginis; esse Chimæram,
 A truce quæ flammis separat angue leam;
 & quadrupedesq; homines cū pectore pectora junctos;
 & Terminumque virum, & tergeminumque canem;
 Sphynxque, & Harpyias, & serpentipedesq; gigantes;
 Centimanumque Gygen, & semibovemque virum:
 Hæc ego cuncta prius, quam te, charissime, credam
 Mutatum, curam deposuisse mei,
 & Innumeri montes inter me teque, virque,
 Fluminaque, & campi, nec frera pauca jacent.
 Mille potest causis, à te quæ littera sæpe
 Missa sit, in nostras rara venire manus.
 Milletamen causas / scribendo vince frequenter:
 Excusem ne te semper, amico, mihi.

Queritur se jam senem consulare. ELEG. 8.

I Am mea c'cycneas imitantur tempora plumas;
 Inficit & nigras alba senecta comas:
 Jam subeunt anni fragiles, & inertior ætas;
 Iamque parum firmo & me mihi ferre grave est,
 Nunc erat, ut posito deberem sine laborum
 Vivere, me nullo sollicitante metu:
 Quæque meæ semper placuerunt ocia menti
 Carpete, & d' in studiis molliter esse meis:
 Et parvam celebrare domum, veteresque penates,
 Et quæ nunc domino rura paterna carent:
 Inque sinu & dominæ, charisque nepotibus, inque
 / Securæ patria consensisse mea,
 Hæc mea sic quondam peragi speraverat ætas:
 Hos ego sic & annos ponere dignus eram.
 & Non ita diis visum, qui me terraque marique
 Actum Sarmaticis exposuere locis.
 In cava ducuntur quassæ navalia puppes,
 Ne temere in mediis dissoluantur aquis.

& Scribendi
 officium.
 & Resignavi.
 c' Nostis
 poetica ejus
 quod fieri
 nequit.
 d' Scyllæ.
 e' Centauros.
 f' Geryonem.
 g' Cerberum.
 h' Anguinis
 pedibus.
 d' ex ætate
 videtur.
 i' Minotau-
 rum.
 k' Homer.
 l' Terminus
 quædam ar-
 tuus. O' p' ad
 te excelsa,
 Sub ætate
 te in ætate.
 l' Literarum
 frequentia.
 Hæc eleg.
 coheret
 cum præc.
 in m. sc.

& Canescunt
 Teriph.

& Ire, incedere
 abique
 scipione.
 e' Scil. tem-
 pus, Græca
 ellipsi.
 d' Vacare
 studiis.
 e' Vxoris.

f' Græca ca-
 sus muta-
 tio.
 g' Ævum &
 nira. Metaph.
 h' ventis.
 i' Alibi: Diis
 aliter visum.

Ne

a *Enn. Rone*
facta equae
sporis. Quis
superis Vatis
Olympia, aut
sancti confectus
quiescit.
 b *Ab effluvia*
Moralis.
 c *Sublevari*
omni laboris
molestia. A
convalescentia
gladiatorum
emeriturum.
 d *Horat. 10. Ep.*
Apoll. con. so-
tu C. donatum
januam.
 e *In peregrina*
regione spem
tuam ducere.
 f *Non peris-*
so futurum.
 g *Ab extrema*
senectute.
 h *Metaph. A cu-*
ruli certami-
ne.
 i *Oraculum*
Delphicum &
Dodonaum.
 k *Atropas. Pro-*
per. lib. 2. Ad
ibi iam videri
Atropas verus
augur.
 l *Proverb. 8.*
guia, vincula
adamantium de
ferunt, utur-
pantur: qui-
bus apud Ho-
mer. Vulcanus
Mort. &
Vener. invenit.
 m *Culpa meo*
acceptis feren-
da est. Metaph.
 n *In morbis con-*
tagiosa. A Demetrii: Augustum Dni parem placatum habere.

a Ne cadat, & multas palmas inhoneste adeptas,
 Languidus in pratis gramina carpit equus.
 Miles, ubi emelit non est satis utilis armis,
 Ponit ad antiquos, quæ tulit arma, lares.
 Sic igitur h̄ tarda vires minuente senecta,
 Me quoque e donari jam tude tempus erat.
 Tempus erat nec me d̄ peregrinum ducere cœlum,
 Nec siccam Getico fonte levare sitim.
 Sed modo, quos habui, vacuos secedere in hortos:
 Nunc hominum visu rursus & urbe frui.
 Sic animo quondam e non divinante futura
 Optabam placide vivere posse senex.
 Fata repugnant: quæ, cum mihi tempora prima
 Mollia præbuerint, posteriora gravant.
 Iamque decem lustris omni sine labe peractis,
 Parte premor vitæ deteriore mex.
 Nec procul a metis, quas pene tenere videbar,
 Curriculo gravis est facta ruina meo.
 Ergo illum demens in me servire coëgi,
 Micus immensus quo nihil orbis habet:
 Ipsaque delictis victa est clementia nostra,
 Nec tamen errori vita negata meo est.
 Vita procul patria peragenda sub axe Boreo est,
 Qua maris Euxini terra sinistra jacet.
 Hac mihi si g Delphos, Dodonaque diceret ipsa;
 Esse videtur vanus uterque locus.
 Nil adeo validum est, h̄ adamas licet alliget illud,
 Ut maneat rapido firmitus igne Iovis.
 Nil ita sublime est, supraque pericula tendit,
 Non sit ut inferius suppositumque Deo.
 Nam quanquam i vicio pars est contracta malorum,
 Plus tamen exiti numinis ira dedit,
 At vos admoniti nostris quoque casibus esse,
 Equantem superos & emeruisse virum.

Admonet quendam, ne pergat ledere. E L E G. 9.

a *Odium*
traduntur, ab-
lucubantur.
 b *Facialis &*
maligna.
 c *Metaph.*
 d *Invidiam &*
odium no-
centi Tullia.
 e *proprium.*

S I licet, & pateris, nomen facinusque tacebo;
 Et: tua a Lethæis æsta dabuntur aquis:
 Nostræque vincetur lacrymis clementia feris.
 Fac modo te pateat poenituisse tui.
 Fac modo te damnes, cupis que eradere vitæ
 Tempora, si possis, h̄ Tisiphonea tux.

Multa quidem scripsi; sed, quæ vitiosa putavi,
Emendaturis ignibus ipse dedi.

Tunc quoque cum fugerem, quædā placitura cremavi,
Iratæ studio carminibusque meis.

Molle, Cupidinis nec inexpugnabile tellis

Cor mihi, quodque levis causa moveret, erat.

Cum tamen hoc essem, minimoque accenderet ignes

• Nomine sub nostro fabula nulla fuit.

Pene mihi puero nec digna nec utilis uxor

Est data, quæ tempus per breve nupta fuit.

Illi successit, quamvis sine crimine, conjux,

Non tamen in nostro firma futura toro.

Vitima, quæ mecum seros permanfit in annos,

Sustinuit conjux exsulis esse visi.

Filia me mea bis prima secunda juventa,

Sed non ex uno conjugæ, fecit avum.

Et jam complerat genitor sua fata; & novemque

Addiderat lustris altera lustra novem,

Non aliter fieri, quam me fierurus ademptum

Ille fuit, matris proxima busta tuli.

Felices ambo, tempestiveque sepulti.

Ante diem & perne quod perire mer.

Me quoque felicem, quod non viventibus illis

Sum miser; & de me quod doluere nihil.

Si tamen extinctis aliquid nisi nomina restant,

• Et gracilis structos effugit umbra rogos;

Fama parentales si vos mea contigiti umbræ,

Et sunt in Ægypto crimina nostra foro;

Scite precor causam (nec vos mihi fallere fas est)

Errorem iussit, non scelus, esse fugæ.

f Manibus hoc satis est, ad vos studiosa revertor

Pectora, quæ vix queritis acta mer.

Iam mihi canities, pulsus melioribus annis,

Venerat, & antiquas miscueratque comas;

Postque meos ortus & Pisæa vindicta oliva

i Abstulerat decies præmia victor eques;

Cum maris Euxini positos ad læva Tomitas

Quærere me læti principis ira jubet.

Causa mer cunctis nimium quoque nota ruinæ

Indicio non est testificanda meo.

Quid referam comitumque nefas, famulosque, nocentes?

Ipsæque multa tuli non leviora fuga.

Indignata malis mens est succumbere, seque

Pœc sitit invictam, viribus usa suis.

• Nulla sui
notatus i-
gnominia
propter a-
morem idem
3. Amor. Fa-
bula, ne fra-
stra, tota sacra-
ta in urbe.

i Natus an-
nos 90.

• Post pa-
trem ma-
trem extru-
it Exiliu.

• Si anima
cum corpo-
re non cre-
matur.

f Ad manes
non opus est
excultione
prolixiore.

g Nigri ca-
nos admi-
cuerat.

h Qua coro-
nabantur
pud Pisæa
Olym. cer-
tamine vi-
dores.

i Natus an-
nos 90. nam
Ovidio O-
lympias est
quinquen-
nis; cum re-
vera quarto
quoque anno
exadio O-
lympia cele-
braretur.

Obli-

Oblitusque mei, ductaque per ocia vita,
 Insolita cepi temporis arma manu.
 Totque tuli terra calus pelagoque, quot inter
 a Occultum stellæ b conspicuumque polum.
 Tacta mihi tandem longis erroribus ætho
 Iuncta pharetratis Sarmatis ora Getis.
 Hic ego, finitimis quamvis circumsonor armis,
 Tristitia, quo possum carmine, facta levo.
 Quod quamvis nemo est, cuius referatur ad aures;
 Sic tamen absumo decipioque diem.
 Ergo quod vivo, c longisque laboribus obso,
 Nec me sollicitæ tædæ lucis habent;
 Gratia, Musa, tibi; nam tu solatia præbes:
 Tu curæ requies, tu medicina venis.
 Tu dux & comes es: tu me d subducis ab Istro,
 In mediæque mihi das Helicone locum.
 Tu mihi, quod rarum est, vivo sublimè dedisti
 Nomen, c ab exsequiis quod dare fama solet.
 Nec, qui detrectat s præsentia, livor iniquo
 Vilum de nostris dente momordit opus.
 Nam tulerint n agnos cum secula nostra poetas,
 Non fuit ingenio fama g maligna meo.
 Cumque ego præponam multos mihi, non minor illis
 Dicor: & in toto b plurimus orbe legor.
 Si quid habent igitur vatum præfagia veri,
 Protinus ut moriar, non i ero, terra, tuus.
 Sive favore tuli, sive hanc ego carmine famam;
 Iuxta tibi grates, candide lector, ago.

LIBER V.

Ad a micum, ut & hunc librum accipiat. E. I. R. G. I.

Hinc quoque de Getico, nostri studiose,
 libellum

Lectore, præmissis quatuor adde meis.
 Hic quoque a talis erit, qualis fortuna
 poetæ:

Invenies toto carmine dulce nihil.

Flebilis ut noster status est, ita flebile carmen;

b Materiam scripto conveniente suæ.

c Integer & latus latus & juvenilia lusi:

Illam tamen rursus me composuisse piget.

Vt cecidi, subiti perago præconia casus,

Sumquæ c argumenti conditor ipse mei.

a Antarchi-
cum.

b Archicum.

qui Vergilius

scripsit est

versus 1. Ga-

lor.

c Diuturnis.

d Quia ut obli-

viscent ista. Ita

in 3. neque

ipsi cedent. &

transcriptura

semperque

malis.

e Propert.

Dei me ab ex-

sequi non

en te venis.

f Vicorum

laudibus ob-

tristat.

g Iniqua, invi-

da.

h Scripta mea

plurima le-

guntur. Inter-

ea.

i In cinerem

totum rediger,

fama exanimis

mei sperditur.

Morat. Non

enim moriar,

multaque post

mei Vindex

erit.

a Tristitia.

b Fortune

poeta.

c Naudum ex-

ilio malitatus.

Virque jacens ripa deflere a Caystrius ales
 Dicitur h ore suam deficiente necem :
 Sic ego Sarmaticas longe projectus in oras,
 Efficio tacitum ne mihi funus eat.
 Delicias si quis lascivaque carmina quærit ;
 Præmoneo nunquam scripta quod ista legat.
 Aptior huic Gallus, blandique Propertius otis :
 Et plures, quorum nomina magna vigent.
 Atque utinam numero nos non essemus in isto.
 Hei mihi, cur unquam Musa locuta mea est ?
 Sed dedimus pœnas ; Scythicique in finibus Isti
 Ille pharetrati lufor Amoris abest.
 Quod superest, & socios ad publica carmina flexi :
 Et memores iussi nominis esse mei.
 Si tamen ex vobis aliquis tam multa requirit
 Vnde dolenda canam : multa dolenda tuli.
 Non hæc ingenio, non hæc componimus arte :
 & Materia est propriis ingeniola malis.
 Et quota fortuna pars est in carmine nostræ ?
 Felix qui patitur quæ numerare potest.
 Quot frutices sylvæ, quot flavas Tybris arenas,
 Mollia quot Martis gramina campus habet,
 Tot mala petulimus : quorum medicina quiesque
 Nulla nisi in studio est, Pieridumque fœdera.
 Quis tibi, Naso, g modus lacrymosi carminis ? inquis.
 Idem fortunæ qui modus hujus erit.
 Quod querar, illa mihi pleno de fonte ministrat :
 Nec mea sunt, & fati verba sed ista mei.
 At mihi si chara patriam cum conjuge reddas ;
 Sint vultus hilares, simque quod ante sui.
 Lenior invidi si sit mihi Cæsaris ira ;
 Carmina lætitiæ jam tibi plena dabo.
 Non tamen ut lusit, rursus mea littera ludet :
 Sit semel illa joco luxuriata meo.
 Quod probet ipse, canam : pœnæ modo parte levata,
 Barbariam rigidos effugiamque Getas.
 Interea nostri quid agant, nisi triste, libelli ?
 Tibia funeribus convenit ista meis.
 At poteras, inquis, melius mala ferre silendo :
 Et tacitus casus dissimulare tuos.
 & Exigis ut nulli gemitus tormenta sequantur :
 Acceproque gravi vulnere flere veras.
 Ipse Perilleo Phalaris permisit in æte
 Edere mugitus, & bovis ore queri.

a Cygnus ad
 Caystrum, am-
 nem, Virg. 1.
 Genes. — & quæ
 illa est. Dedi-
 citur in flo-
 rem, ut pœ-
 na Caystrum.
 b Jam jam ma-
 riturus. Arist. 9.
 de hist. anim.
 Philo. de
 propr. animal.

c Carmina quæ
 publicæ, ad
 festales dicuntur,
 ad eam feri-
 endam.

d Argumen-
 tum, hypo-
 thesis.

e Nemo in
 finitatis malis
 rum hypoch-
 risis.

f Ad ista Cæ-
 sarum tra-
 ctatione.
 g Finis, moda-
 ratio. Virgil.
 Sed quæ erit,
 modum ?
 h Fortune
 querentis.

i Alludit ad
 funera, con-
 suetudinem,
 in quibus na-
 tis canebatur
 & tibicine,
 laudes de fun-
 di recitantes.
 & Ab impu-
 bili.

Cum

Cum Priami lachrymis offensus non sit Achilles ;

Tun' fletus inhibes, durior hoste, meos ?

Cum faceret Nioben orbam & Latonia proles ;

Non tamen & siccas iussit habere genas.

EST aliquid, fatale malum per verba levare.

Hoc querulam Progenem Halcyonenque facit.

Hoc erat, in gelido quare & Frantius antro

Voce fatigaret Lemnia saxa sua.

STRANGulat inclusus dolor, atque cor æstuat inors,

Cogitur & vires multiplicare suas.

Da veniam potius, vel toto, tolle libellos,

Si mihi quod prodest, hoc tibi, lector, obest.

Sed nec obesse potest ulli: nec scripta fuerunt

Nostis, nisi auctori pernicioiosa suo.

At mala sunt, fateor: quis te mala sumere cogit ?

Aut quis deciprum ponere sumpta vetat ?

Ipsæ nec hoc mando: sed, ut huc deducta legantur.

Non sunt illa suo barbariora loco.

Nec me Roma suis debet conferre poetis :

Inter Sauromatas ingeniosus eram.

Denique nulla mihi capatur gloria, quæque

Ingenio & stimulos subdere fama solet.

Nolumus assiduis animum tabescere curis :

Quæ tamen interrumpunt, quæque vetantur, eunt.

Cur scribam docui, cur mitram quæritis istos ?

Vobiscum cupio quolibet esse modo.

Adversum, ut sinuat rogare Cæsarem. E. L. S. C. 2.

ECquid, ut à Ponto nova venit epistola, palles ?

Et tibi & sollicita solvitur illa manu ?

Pont metum: valeo: corpusque, quod ante laborum

Impatiens nobis, invalidumque fuit.

Sufficit, æque ipso vexatum induruit usu.

An magis infirmo non vacat esse mihi ?

Mens tamen ægra jacer, nec & tempore robora sumus:

Affectusque animi, qui fuit ante, manet.

Quæque mora spatioque suo & coitura putavi

Vulnera, non aliter, quam modo facta, dolent.

SCILICET exiguis prodest annosa vetustas :

Grandibus accedunt tempore damna malis.

Fene decem totis aluit Frantius annis

Pestiferum tumido vulnus ab & angue datum.

Telephus æterna consumptus tabe petisset :

Si non, quæ nocui, & dextra tulisset opem.

a Apollo &
Diana. Vide
lib. 4. Metaph.

b Philoctetes
Parosia filius.
c Strangulat,
constitutions
spirituum in
corde.

d ad Doro-
pigi.

e Cæsar ab-
dita.

a Anna.

b Est servulus
males.

c Diuturnitate
temporis,
longa mora.
d Coitura.
e Marcellus Ca-
pitani hyemem
veniens infe-
dit.
f Achilles fil-
lius. Propert.
eleg. 1. lib. 4.
Hæc testa re-
spice fuisse
opem.

Mea, si facinus nullum commisimus, opto,

Vulnera qui fecit, facta levare vellet:

Contentusque mei jam tandem parte doloris,

Exiguam pleno de a mare demat aquam.

Detrahat ut multum, multum restabit acerbi:

Parisque mea poena totius instar erit.

Li-tora quot conchas, quot amœna rosaria flores,

Quotve soporiferum grana papaver habet,

Ylua feras quot alie, quot piscibus unda natatur,

Quot tenerum pennis ætra pulsat avis,

Tot premor adversis: quæ si comprehendere coner,

e Icariz numerum dicere coner aquæ.

Vi-que vix casus, ut amara pericula ponti,

Veteream strictas in mea fata manus:

Barbata metellus, orbisque novissima magni

Sustinet, & saxo cinctus ab hoste locus.

Hinc ego strascieret (neq; enim mea culpa foruenta

g Ellet, quæ debet, si tibi cura mei.

Ille Drus, bene quo Romana potentia nixa est,

Sape suo victor lenis in hoste fuit.

Quid dubitas, & tuta times? accede, rogaque.

Cæsare nil ingens miris orbis habet.

Me miserum! quid agam, si proxima quæq; relinquunt,

h Subtrahis & fracto tu quoque colla iugo?

Quo ferar? unde petam lapsus solatia rebus?

Anchora jam nostram non tenet ulla rotem.

Viderit ipse sacram quamvis invisus ad aram

Confugiam: Nulla s submovet ara manus.

* Ad Cæsarem, ut sibi jam parcat. ELEG. 3.

A Locuat en absens absentia numina supplex;

Si is est homini cum Iove posse loqui.

Arbitret imperii, quo certum est sospite cunctos

Ausoniz curam gentis habere deos.

O decus, ô patria per te florentis imago!

O vir non ipso, quem regis, orbe minor!

Sic habites terras, & te desideret æther,

a Sic ad pacta tibi sidera tardus eas;

Tace, precor; minimamque tuo de fulmine partem

Deme: satis poenæ, b quod superabit, erit.

Ira quidem moderata tua est; vitæque dedisti:

Nec mihi jus civis, nec mihi nomen abest,

d

absentem: id quod delinere facit, invocando eum tanquam numen. a Illo-

rum. lib. 1. Carm. Servo in calum redas, b Reliquum salamina,

a Antiqua
de, linna-
tione, esse
Priscian. Et
est allegoria.
b Hyperboli-
ca amplifican-
tio.

c Mariæ, cui
Icarus no-
men fecit.
Vide li. Me-
tam. Exspe-
cit genus.
Horat. li-
ber. Icarum Icar-

est) Judic. Afri-
com.

d Proverbia.
e Alio mitte-
rer.

f Capitalis.
g Si quæ par-
est cura cum-
sam meam
ageret.

h Opem mi-
hi iuxta ne-
quis. Aliquis.

i Cælestit.

* Hanc e-
gram n. n.
nulli con-
jungunt
cum præce-
dente: quæ
enim se-
quuntur,
Cumque
Simque
ad Cæsarem
comple-
ctuntur,
quem poeta
ad omnes
desertus se
accessurum
dicat, licet

a Nec hominis
multatum sunt
sunt carere
exulibus. Cicero.
T. Tull.
b Augusti Gell.
non iudicio
bonitas, iudi-
caverunt sem-
tentia. Idem
lib. 2. Tull.
eleg. 2. In 13.
eleg. 12.
c Borealis,
Septentrio-
nalis.

d Pax certa
sua Gell. Ad-
strast pro
concreto.
e A Zancle
Sicilie urbe.
Dionys.
f Apollonia, qui
Leucade col-
latur.
g Tuius in-
an.

a Iniqua. Ne-
quym. Hora.
Quam ex huius
pauca sunt
Mascenon
placida lumen
videtur.
b Parca dis-
pensatrix
futurum.
c Non est am-
plius penes ar-
bitrium Dei.
qui h. ipse est
suum obsequium.
d Sic Cuius
ab exemplo
Bacchi.

a Nec mea concessa est aliis fortuna: nec exsul
b Edicti verbis nominor ipse tui.
Omniaque hæc simul, quoniam meruisse videbar:
Sed tua peccato lenior ira meo est.
Arva relegatum iussisti visere Ponti,
Et Scythicum profuga scindere puppe fretum.
Iussus ad Euxini deformia littora veni
A quoris, hæc et gelido terra sub axe jacti.
Nec me tam cruciat nunquam sine frigore cœlum,
Glebaque carenti semper obusta gelu,
Nesciaque est vocis quod barbara lingua Latine,
Græsaque quod Getico missa loquela sono est;
Quam quod hincimo cinctus premor undique Martis,
Visque brevis tutum murus ab hoste facit.
Pax tamen interdum est; *d* pacis fiducia nunquam:
Sic hic nunc patitur, nunc timet arma, locus.
Hinc ego dum morer, vel me et Zanclea Charybdidis
Devoret, atque suis ad Styga mittat aquis:
Vel rapidæ flammis urat patientes in Ænæ:
Vel freta *f* Leucadii mittat in alta dei.
Quod petimus, poena est: neque enim miser esse recuso:
Sed precor, ut possim *g* tutius esse miser.

Ad Bacchum, ut pro se Cæsarem roget. ELEG. 4.

Illa dies hæc est, qua te celebrare poeta,
Si modo non fallunt tempora, Bacche, solent:
Festaque odoratis innectunt tempora sertis;
Et dicunt laudes ad tua vina tuas.
Inter quos memini, dum me mea fata sinebant,
Non invisa tibi pars ego sæpe fui,
Quem nunc suppositum stellis Erymanthidos uris
Iuncta tenet crudis Sarmatis ora Getis.
Quique prius mollem, vacuamque laboribus egi
In studiis vitam, Pieridumque choro;
Nunc procul à patria Geticis circumsonor armis,
Multa prius pelago, multa que passus humo.
Sive mihi casus, sive hoc dedit ira deorum;
a Nubila nascenti seu mihi Parca fuit.
Tu tamen è sacris hederæ cultoribus unum
Numine debueras sustinuisse tuo.
An *b* dominx sati quicquid cecinere sorores,
c Omne sub arbitrio desinit esse Dei?
d Ipse quoque ætheris meritis investus es atres;
Quo non exiguo facta labore via est.

Nec

Nec patria est habitata tibi, sed adusque nivolum
 Strymona venisti, Marticolamque Getem,
 Perfidaque, & a lato spaciante flumine Gangem,
 Ex quascunque bibit decolor Indus aquas.
 Scilicet hanc legem nentes fatalla Parcae
 Scramina & bis genito bis cecinere tibi.
 Me quoque, si fas est exemplis ire deorum,
 Ferrea fors vitæ difficillisque premit.
 Illo nec melius cecidi, e quem magna locurum
 Repulit à Thebis Iuppiter igne suo.
 Ut tamen audisti & percussum fulmine vatem,
 Admonitu e matris condoluisse potes.
 Si potes, adspiciens circum tua sacra poetas,
 Nescio quis nostri, dicere, cultor abest.
 Per, bone Liber opem: / sic altera degravet ulmum
 Vitis, & incluso plena sit uva mero.
 Sic tibi cum Bacchis Satyrorum gnava Juventus
 Adsit, & g. attonito non taceare sono.
 Ossa bipenniferi sic sint male pressa Lycurgi;
 Impia nec poma Pentheos umbra vacet.
 Sic miert æternum, vicinaque sidera vineat
 & Conjugis in cælo clara coronatur.
 Huc ades, & casus relevas, pulcherrime, nostros,
 Vnum de numero me memor esse tuo.
 Sunt diis inter se commercia: flectere tenta
 Casareum numen numine, Bacche, tuo.
 Vos quoque consortes studii, pia turba, poetæ,
 Hæc eadem sumpto quisque rogare mero.
 Atque aliquis vestrum, Nasonis nomine dicto,
 Deponat lacrymis pocula mista suis:
 Admonitusque mei, cum circumspexerit omnes,
 Dicat, Vbi est nostri pars modo Naso chori?
 Idque ita, si vestrum merui candore favorem,
 Nullaque iudicio i littera læsa meo est;
 Si, veterum digne veneror cum scripta virorum,
 & Proxima non illis esse minora reor.
 Sic igitur / dextro faciat Apolline carmen;
 Quod licet, inter vos nomen habere meum.

Gangem enim
 esse Strab. in-
 quit fluvium
 maxime, om-
 nium flumi-
 num, qui tri-
 bus continen-
 tibus memo-
 rantur. lib. 11.
 & Idem alibi
 Hæc ierem
 & Simoer
 appellatur.
 c. Nicias Ca-
 penci.
 d. Me portum
 tuum Augu-
 stus profu-
 tum.
 e. Scæles In-
 via Fulmine
 confregisse.
 f. Pecunia
 huius vultus
 ut in huius-
 modi observa-
 tione. Tibulli
 lib. 1. eleg. ult.
 Sic se tota
 vest. vitæ.
 Item eleg. 3.
 huius libet.
 g. Baccharum
 filios, qui ho-
 mines reddunt
 omnes.
 h. Arduum
 quæ à Baccho
 inter sidera
 relata, Cor-
 na borealis di-
 citur & Quasi-
 fia.

i. Nullus car-
 men necui
 condita mea.
 A. Nihil ar-
 tis portarum,
 i. Propitio.

*Lepine epistola autem incommoda, & amici cuiusdam
 fidelitatem. ELEG. 5.*

Littore ab Euxino Nasonis epistola veni,
 Lassaque facta mari, lassaque facta via.

Qui mihi flens dixit, Tu, cui licet, adspice Roman.
Ileu quanto melior fors tua sorte mea est!

Flens quoque me scripsit: nec qua signabar, ad os est
Ante, sed ad madidas gemma relata genas.

Tristitia causam si quis cognoscere quærit:

a Offendi solem postulat ille sibi.

b Nec frondem in sylvis, nec aperto mollia prato
Gramina, nec pleno flumine cernit aquas.

Quid Pyramus doleat mirabitur Hectore rapto;
Quidve Philoctetes ictus ab angue gemat.

c Diu facerent uicinam talis status esset in illo,
Ut non tristitia causa dolenda foret.

Fert tamen, ut debet, casus patienter amarus:
More nec indomiti fræna recusat equi.

Nec fore perpetuam sperat sibi d numinis iram,
Conscius in culpa non scelus esse sua.

Sæpe refert, sit quanta Dei clementia: cujus
Se quoque in exemplis adnumerare solet.

Nam quod opes teneat patrias, quod nomina civis,
Denique quod vivat; munus habere Dei.

Te tamen (ô si quid credis mihi) charius ille
Omnibus in toto pectore semper habet.

Teque e Menertiaden, te f qui comitatus Orestem,
Te vocat g Egiden, Euryalumque suum.

Nec patriam magis ille suam desiderat, & quæ
Plurima cum patria sentit abesse sibi;

Quam vultus, oculosque tuos, ô dulcior illo
Melle quod in ceris b Attica ponit apis.

Sæpe etiam moriens tempus reminiscitur illud,
Quod non præventum morte fuisse dolet.

Cumque alii fugerent sibi contagia cladis,
Nec vellent ictæ limen adire domus;

Te sibi cum paucis meminit mansisse fidelem:
Si paucos aliquis tresve duosve vocat.

Quamvis attonitus, sensit tamen omnia; nec te
Se minus adversis indoluisse suis.

Verba solet, vultumque tuum, gemitusque referte,
Ex te flente, suos demaduisse sinus:

Quam sibi præstiteris, qua consolatus amicum
Sis ope, solandus cum simul ipse fores.

Pro quibus affirmat fore se memoremque piumque,
Sive diem videat, sive tegitur humo.

Per caput ipse suum soliv. jurare tuumque,
Quod scio non illi vilius esse suo.

o Proverbia.
a Ignis si
mis illi, sa-
li lumen in-
ferre.

b Nemo ho-
minis su-
pedit.

c Recepta
est quibus
precatio-
num verba.

It. lib. 4.
eleg. 7. Diu

fuerat, ut
sepe tua sit
epi. deus

iniqua.

d Augusti

Cæsaris,

quem jam

dum ven-
tem divinis

adecerunt
honoribus.

e Patroclum

Menertiæ fil.

f Pyradem.

g Theleum

h Agno ge-
nitum. Pro-

verb.

i Nisi sit.

k A loco

præstantia

notatur.

more poeta-
rum.

Plebs tot & tantis referetur gratia factis :

Non finet ille & tuos litus arare boves.

Fac modo constanter profugum tuesse : quod ille,

Qui bene te novit, non rogat : & ipsa rogo.

Non profestus licet lib. mas.

& Epitheta Nalopia.

Celebrat natalem uxor. ELEG. 6.

Annuus adfortum dominæ natalis honorem
Exigit : ite manus ad mea sacra mœx.

Sic quondam festum & Læcius egerat heros

Forſan in extremo conjugis orbe diem.

Lingua & favens adſit noſſorum oblita malorum ;

Quæ putò deditic jam bona verba loqui :

Quæque ſemel toto veſtis mihi ſumitur anno,
Sumatur ſatis diſcolor alba meis :

& Araque gramineo viridis de ceſpite fiat ;

Et velet tepidos nexa corona focos.

Damihî thura, puer, pingues facientia flammæ ;

Quodque pio ſuſum ſtadat in igne merum.

Optime natalis, quamvis procul abſumus, opto

& Candidus huc venias, diſſimiliſque meo.

ſiquid & inſtabat doming miſerabile vulnus ;

Sit perſuncta meis tempus in omne malis.

& Quæq; gravi nuper plus quam quaſſata procella eſt.

Quod ſuper'eſt, tutum per mare navis eat.

Ille domo, nataque ſua, patrisque ſecutus :

Repta hæc uni ſis ſatis eſſe mihi.

Quatenus & non eſt in charo conjugæ felix,

Pars vitæ triſti cætera ſ nube vacet.

Vivat, ametque virum, quoniam ſic cogitur, abſens :

Conſumatque annos, ſed diuturna, ſuos.

Adjicerem & noſtros : ſed ne contagia ſari

Corrumpant timeo, & quos agit ipſi, mei.

Nix homini certum eſt. fieri quis poſſe putaret,

Ut ſacerem in mediis hæc ego ſacra Getis ?

& Adſpice ut aura rufens ſumos è thure coortos

In partes Italas & loca dextra ſerat.

Senſus ineſt igitur nebulis, quas & exigit ignis :

Conſilium fugiunt cætera pene meum.

& Conſilio, commune ſacrum cum ſat in ara

& Fratribus, alterna qui perire manu.

Ipsa ſibi diſcors, tanquam mandetur ab illis,

Scinditur in partes atra ſavilla duas.

Hoc (memini) quondam fieri non poſſe loquebar :

Et me in Bardiades iudice falſus erit.

d j

Omnia

*a Te operum
ludici :*

ab hys & a-

cat.

Idem Omen.

& Epitheta Nalopia.

a Virgilio.

Freight.

b & c. a. a. a. a. a.

Et ita Paul.

Parentiam bon-

nam omnia-

tatem inter-

pretatur : &

favere, bona

verba ſari.

c Genio ſilli-

cet : ut appa-

ret ex Tibullio.

d Ita Tibull.

Candidus ſim-

per candidus-

que ſari. A

natali enim

perhibetur, ut

candidus ve-

niret.

e Fortunæ

maxime inper af-

ſicta admo-

dum, eleg.

f Calamitate,

adverſitate.

g Ipſos annos,

contracta qua-

ſi ſube à meis.

h & c. a. a. a. a.

omnibus

ab arteſtariis

omnibus.

i Emittere, pro-

pellet.

k Non temere

aut ſortuna.

l. a. a. a. a.

ſari.

i Etenim &

Polymict.

m Collima-

chas.

Omnia nunc credes: cum tu non fluctus ab Arcto
 Terga vapor dederis. Aufoniamque petas.
 Hac ergo lux est, quæ si non orta fuisset,
 Nulla fuit misero festa videnda mihi.
 Edidit hæc mores illis heroibus æque
 Quis erat Iurylion, Icariusque pater.
 Nata pudicitia est secum, probitasque, fidesque:
 At non sunt ista gaudia nata die:
 Sed labor, & cura, fortunaque moribus impar,
 Iussaque de viduo pene querela toro.
 Scilicet A D V E R S I S probitas exercita rebus
 Tristi materiam tempore laudis habet.
 Si nihil infanti durus vidisset Vlysses;
 Penelope felix, sed sine laude, foret.
 Victor Echionias si vir penetrasset in areæ,
 Fortitan Evadne vix sua nosset humus.
 Cum Pelia genitæ tot sint, cur d nobilis una est?
 Nempe fuit misero nupta quod una viro.
 Efficit ut Iliacæ tangat & prior alter arenas:
 Laodameis nihil, cur referatur, erit.
 Et tua, quod mallet, pietas ignota maneret,
 Implere ventis si mea vela sui.
 Dii tamen, & Cæsar diis accessure, sed olim,
 Equarint & Pylios cum tua fata dies:
 Non mihi, qui poenam fateor meruisse, sed illi
 Parcite, quæ nullo digna dolore dolet.

Rogat amicum quendam, ne discedat ab officio. ELERG. 7.

TU quoque nostrarum quondam fiducia rerum,
 Qui mihi confugium, qui mihi portus eras,
 Tu quoque suscepti curam dimittis amici:
 Officiisque pium tam cito ponis onus?
 Sarcina sum, fateor: quam si nunc tempore nostro
 Depositurus eras, non subeunda fuit.
 Fluctibus in mediis navem, Palinure, relinquis,
 Ne fuge: b neve tua sit minor arte fides.
 Nunquid Achilleos dura inter prælia fidi
 Deseruit levitas Automedontis equos?
 Quem semel accepit, nunquam & Podalirius ægro
 Promissam medicæ non tulit artis opem.
 T U R R I V S eicitur, quam non admittitur, hospes:
 Quæ patuit dextræ firma sit & ara mex.
 Nil nisi me solum primo tutatus es: at nunc
 Me patiet serva, & iudiciumque tuum.

a Conferen-
 das paræ.

b γυναικα

Uxoræ utitur
 virumque spec-
 tans, velut
 adversa.

c Thetis enim ab
 Echione uno
 ex filiis Cad-
 mi. Meta-

morph. lib. 3.
 quædam fuit
 mater Echion,
 & sua erat
 domus.

d Alcibiades Ad-
 metri uxor,
 Pelia fil.

e Protestans
 stultitiam.
 f b prospere
 fortune statu
 uteretur.

g Nestoris Py-
 lo secundi.

a Tum illud e-
 meri, quod
 non inficitur.
 b Ne minus
 velis quam
 possis, iussu
 gubernatoris
 portui quidem,
 sed insidulis.

c Alcibiades fil.
 Homer.

d Metaphora
 à similitudine, qui
 ad artem confu-
 giunt.

e Insidit de
 me rei exili-
 mulationem.

si modo non aliqua est in me nova culpa; tuamque
Mutarunt subito crimina nostra fidem.

Spiritus hic, scythica quem non bene ducimus aura,
Quod cupio, membris exeat ante meis;

Quam tua delicta stringantur pectora nostro,
Et videat merito vilior esse tibi.

Non adeo toti satis urgemur iniquis.

Ut mea sit longis mens quoque a mora malis.

Finge tamen motam: quoties a Agamemnone narum
Divisse in Pyladem: et verba proterva putas?

¶ Nec proci a vero est, quod vel pulsaris amicum:
Manit in officiis non minus ille suis.

¶ Hoc est cum miseris solum commune beatis,
¶ Ambobus tribui quod solet obsequium.

Cedunt & cunctis, & g quos perextera verendos
¶ Virgoque cum verbis imperiosa facit.

Si mihi non parcis, fortunæ parcere debes.
Non habet in nobis ullius ira locum.

Elige nostrorum minimum de parte malorum;
Isto, i quo quereris, grandius illud erit.

Quam multa madida celantur arundine fossæ,
Florida quam multas Hybla tuetur apes,

Quam multa & gracili terrena sub horrea ferre
Limite formicæ grana reperta solent;

Tam me circumstat densorum turba malorum.
Credere mihi, i vero est nostra querela minor.

His qui contentus non est, m in litus arenas,
In sige temspicas, in mare fundat aquas.

Intempestivos igitur compesce tumores;
Vela neque in medio deserte nostra mari.

*Narrat miseriam suam, & habitum & mores
Gesarum. E L A G. 8.*

Quam legis, ex illa tibi venit epistola terta,
Latus ubi æquoreis jungitur iher aquis.

Si tibi contingit cum dulci vita salute;

¶ Candida fortunæ pars manet una meæ.

Scilicet, ut semper quid agam charissime quaeris,
Quamvis hoc vel me scire tacente potes;

Sum miser: hæc brevis est nostrorum summa malo-
rum:

Quisquis & offenso Cæsare vivet, erit.

Turba Tomitanæ quæ sit regionis, & inter
Quos habitem mores, discere cura tibi est.

¶ Erga te mu-
tata.

¶ Orestem.

¶ Pericle.

¶ maledicta,

convicta.

¶ Nec a vero

alium est.

¶ Beati hoc

solum com-
mune hab.

cum miseria.

¶ Anglos. al-

exemplis co-

rum, quibus

perituri sunt

obsequium.

¶ Necis ma-

gistrum ad,

admonita.

¶ Falica.

¶ Quod nihil

aliud.

¶ Angulo

callis. Et est

compositio.

¶ Excedit.

¶ Hæc veritas.

¶ Quærit. pro-

batte.

¶ Proverb. li-

gora similia

illi. Plaut. A-

chena.

¶ Iam intem.

¶ Vi id nup.

Virg. tumida

extra tum cor-

da rullunt.

¶ Prospera-

felix. Atro-

pya

a Impatiens,
inquietus.
b Phrygiarum.
Verg. Coryn-
thos inter hos
moris Graecis
patrias.
c. Coryn-
thos superan-
dam pellida.
Fell. a lura.
hoc est, curio.
d Alligatum.
e. Accordat.
q mortis fel.
tem abesse li-
cent dicit.
cum viventi
non permit-
tatur.
f Quo in thea-
tro applausum
cupiam.
g Facit ut ex-
tulis nomen in
ore hominum
sortetur.
h Verbum effe-
ratum in exco-
municatibus.
In Hinc. Hinc
ego devoto.
Memor 13.
memor de-
voti sui sui
ceteri.
i Ulfixa sunt
Caphura.
Verg. 11. de-
voto tenet,
aliquis
Caphurae.
Videtur. lib. 11.
cap. 11. Var. 1.
a. Curat folle-
re : a curam
molestiam mi-
nus abducit.
i Plaut. Hinc
domus lura.
m Adhuc
loco adhaere
Graecia con-
stantine.
n Brachae bar-
barum togam
o Communi
significatio tri-
ta. Idem p. de
art. Munda
sed e medio
confusioque
verba pelli a
devoto.

Missa sit hanc quamvis inter Graecosque Getasque ;
A male pacatis plus trahit ora Getis.
Sarmaticae major Geticaque frequentia gentis
Per medias in equis itque reditque vias.
In quibus est nemo, qui non è coryton & arcum,
Telaque vipereo c iurida felle gerat.
Vox fera ; trux vultus ; veridissima mortis imago :
Non coma, non ulla barba resecta manu.
Dextera non segnis stricto date vulnera cultro,
Quem d vinctum lateri barbarus omnis habet.
Vixit in his igitur tenerorum oblitus amorum ;
Hos videt, hos vates audit, amice, tuos.
Atque urinas vivat, & non moriatur in illis :
Ablit ab invisib & tamen umbra locis.
Carmina quod pleno saltari nostra theatro,
Versibus & plaudis scribis, amice, meis :
Nil equidem feci, tu scis hoc ipse, theatris :
Musa nec in plausus ambitiosa mea est.
Non tamen ingratum est quodcumque oblivia nostri
Impedit, & profugi nomen g in ora refert.
Quamvis interdum, quae me luisse recordor,
Carmina è devoto, Pieridasque meas.
Cum bene devovi ; nequeo tamen esse sine illis :
Vulneribusque meis tela cruenta sequor.
Quaeque modo Enboicis lacerata est fluctibus, audet
Grala è Caphuream currere puppis aquam.
Nec tamen, ut laudes, vigilo ; curamque futuri
Nominis, utilius quod latuisset, ago.
Detineo studiis animum, falloque labores :
Experior curis & è dare verba meis.
Quid potius faciam desertis solus in oris ?
Quarave malis aliam quærere coner opem ?
Sive locum spectro ; locus est inamabilis, & quo
Esse potest toto tristius orbe nihil.
Sive homines ; vix sunt homines hoc nomine digni,
Quamque i lupi, sava plus feritatis habent.
Non metuunt leges : sed cedit visibus m æquum ;
Vistaque pugnaci jura sub ense jacent.
Fellibus & laxis arcent mala frigora n brachis,
Oraque sunt longis horrida testa comis.
In paucis exstant Graecæ vestigia linguae :
Hæc quoque jam Getico barbara sacra sono.
Vnus in hoc non est populo, qui forte Latine
Qualibet è medio reddens verba queat.

Ipse ego Romanus vates, (ignoscite Musa)
 Sarmatico cogor plurima more loqui.
 It pudet: & fateor: jam desuetudine longa
 Vix subeunt ipsi verba Latina mihi.
 Nec dubito, quin fiat & in hoc non paura libello
 Barbara: non hominis culpa, sed ista loci.
 Ne tamen Ausonix perdam a commercia linguae,
 Et fiat & patrio vox mea muta sono;
 Ipse loquor mecum, desuetaque verba retracto:
 Et studii reperio signa & sinistra mei.
 Sic animum tempusque traho: & meque ipse reduco,
 & A contemplatu semoveoque mali.
 Carminibus quæro miserarum oblivis rerum,
 Præmia si studio consequar ista, sat est.

Inclinetur in quendam, quod se lacessit. ILIO. 9.

NON adeo cecidi, quamvis abjectus, ut infra
 Te quoque sim, inferius quo nihil esse potest.
 Quæ tibi res a animos in me facit improbe? curve
 Casibus insultas, quos potes ipse pari?
 Nec mala te reddunt mitem placidumque iocenti
 Nostra, quibus possunt illacrymare læta?
 Nec metuis dubio & Fortunæ stantis in orbe
 Numen, & c. exosa verba superba Deæ?
 Exiget ad dignas ultrix Phæmnia pœnas,
 Imposito calcas quod mea fata pede.
 Vidi ego naufragiumque, virosque sub æquore mergi:
 Et nunquam dixi, iustior unda fuit.
 Villa qui quondam miseris alimenta negarat;
 Nunc mendicatio pascitur ille cibo.
 P A S S I B U S ambiguis Fortuna volubilis errat:
 Et manet in nullo certa tenaxque loco.
 Sed modo læta manet, vultus modo sumit acerbos:
 Et tantum & constans in levitate sua est.
 Nos quoque floruimus; sed flos fuit ille caducus:
 Flammaque de stipula nostra & brevisque fuit.
 Neve tamen tota capias fera gaudia mente;
 Non est placandi spes mihi nulla Dei.
 Vel quia peccavi / citra stellas; usque & pudore
 Non carer, & invidia sic mea culpa carer:
 Vel quia nil ingens, ad finem solis ab ortu,
 Illo cui paret micus orbis habet.
 Scilicet ut non est per vim superabilis ulli;
 Molle cor ad timiditas sic habet ille preces.

d j

a Vsum.
 & Romano.
 c Inauspica-
 ta, infelicia.
 d Animum
 abduco.
 e A cogita-
 tione præ-
 sentis a fut-
 uræ.

a Supra
 dicitur.
 Thæga.
 b Tibull. For-
 tunc videri
 fuit letum te-
 re. Gladio
 enim, indolent-
 iam fortis.
 facilius.
 c Nemesis in-
 solentia ul-
 trix. Eodem
 Rhæmnia
 dicitur à
 Rhæmonio
 Actææ oppi-
 dandis templi
 habit.

d & supradicti
 quædæ est, cu-
 curbita dicitur.
 Et infelicius se-
 pimus
 quod Hæc
 a & supradicti
 tunc tunc
 pœnas.
 f & supradicti
 citra stellas
 constans in
 processionem.
 Vnde Aristot.
 l. 1. Naturæ & c.
 g Ignominia
 corporis sua
 Cæcilia, præ-
 sentis &
 a Olio.

Et

Vique fores nondum referaci carceris acer
 Nunc pede, nunc ipsa fronte laceffit equus :
 Sic mea a lege data vincla atque inclusa Thalia
 b Ter titulum verici nominis ire cupit.
 Ne tamen e officio memoris ladaris amici ;
 Parebo iussis, d parce timeae, tuis.
 At non parerem, si non e meminisse putares.
 f Hoc quod non prohibet vox tua, gratus ero.
 Dumque (quod d breve sit) g lumen vitale videbo,
 h Serviet officio spiritus iste tuo.

g Vivere. Peripho. h Animus promptus erit & paratus tua officia.

Quiritur si triennium exfolare in Ponto. E L E G. II.

U T sumus in Ponto, a ter frigore consistit Ister :
 Facta est Euxini dura ter unda maris.
 At mihi jam videor patria procul esse tot annis,
 b Dardana quot Graio Troja sub hoste fuit.
 Stare putes, adeo procedunt tempora tarde :
 Et peragit lentis passibus annus ite.
 Nec mihi solstitium quicquam e de noctibus aufert :
 Efficit angustos nec mihi bruma dies.
 Scilicet in nobis rerum natura novata est :
 Cumque melis curis omnia longa facit.
 An peragunt solitos communia tempora motus ?
 Iunisque magis vite tempora longa mori.
 Quem tenet Euxini e mendax cognomine litus,
 Et Scythici vere terra sinistra freti.
 Innumerae circum gentes fera bella minantur :
 Quae nisi de srapto vivere turpe putant.
 Nil extra tutum est : tumulus defenditur ipse
 Moxibus exiguis ingenioque loci.
 Cum minime credas, g ut avis, densissimus hostis
 Advolat, & praedam vix bene visus agit.
 Saepe intra muros clausis venientia portis
 Per medias legimus noxia tela vias.
 Est igitur rarus qui jam colere audeat, isque
 Hac arat infelix, hac tenet arma manu.
 Sub galea pastor junctis pice cantat avenis :
 Froque lupo pavida bella verentur oves.
 Vix ope castelli defendimur : & tamen intus
 Misti facis Graiis barbara turba metum.
 Quippe h simul nobis habitat discrimine nullo
 Barbarus, & testi plus quoque parte tenet.

a Silentio sil. indist.

b Nomen tuum merito laudi, hoc celebrare.

c Gentitudine, Genus pro specie.

d Noli metui, re.

e Illig. pro-nominis me.

f Quod tu mihi permittis.

g Idem, aene.

h Vivere, aene.

a Narasis an-norum trium ab aliquota : vel ex parte.

b Narasis dicitur.

c Annus de-tem exfolare mihi videor.

d Noctes bre-viores credita, quae tum tem-poris sunt bre-villime.

e Breves, con-tractas, quales sunt dies bre-viores.

f Cum Aene-um vite ap-pellandum sit.

g Men. lib. 5. Vivere ea rapta.

h Avium in-fer. Exall.

i Numeri publi-tia.

j dicitur hanc.

k Graec. indist.

l tum.

Quae

Quos ut non timeas, possis odisse, videndo
 Pellibus & longa corpora tecta coma,
 Hos quoque, qui geniti Graia credantur ab urbe,
 Fro patrio culu Fertica bracha tegit,
 Exercent illi socie commercia linguae:
 Per gestum res est significanda mihi.
 Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli:
 Et ridens stolidi verba Latina Getæ.
 Neque palam tuto de me mala multa loquuntur:
 Fortitan obijciunt exiliumque mihi.
 Utque sit, a in me aliquid, si quid dicentibus illis
 Abnuertim, quoties adnuertimque, putant.
 Adde, quod injustam rigido ius dicitur easse:
 Dantur & in medio vulnera sæpe foro.
 O duram Lachesia, quæ b tam grave fidus habenti
 Fila dedit vitæ non breviora mea!
 Quod patris vultu vestroque caremus, amici,
 Quod sit in Scythicis gentibus esse queror:
 Viraque pœna gravis, metui tamen urbe cades:
 Non metui tali fortitan esse loco.
 c Quid loquor ali demens? ipsam quoque perdere vi-
 casaris offenso numine dignus eram. (tam

*Adnuertim, quod tam quidam exsilio uxorem
 vnaffis. ELEG. 12.*

a Inter iur-
 gia. Ita Vir-
 gi. nō sista
 per aures,
 hoc est, in-
 ter ambes.
 b id. 7. Ti-
 tulus dū
 a iudis, cū
 nō iudic-
 a lio vult
 dicitur.
 c Cæcilius.
 d Mator.
 e Antequam
 Cæsar ul-
 fendi.
 f Allegor q d
 licet illud,
 non penitus
 prostrata est
 fo-tana mea
 g Culpa.

Q uod te nescio quis a per iurgia dixerit esse
 Exsilio uxorem, littera quesita tua est.
 Indolui: non tam mea quod fortuna male audit,
 Qui iam consuevi fortiter esse miser;
 Quam quod cui minime vellem sum causa pudoris:
 Teque reor nostris erubuisse malis.
 b Perfer, & obdura: multo graviora tulisti,
 Eripuit eum me e principis ira tibi.
 Fallitur ista tamen, quo iudice nominor exsul:
 d Mollior est culpam pœna secuta meam.
 Maxima pœna mihi est, ipsum offendisse: e priusque
 Venisset mallet funeris hora mihi.
 f Quassa tamen nostra est, non merita, nec obruta na-
 Vi que caret portu, sic tamen exstat aquis. (vi,
 Nec vitam, nec opes, nec ius mihi civis ademit,
 Qui merui g vicio perdere cuncta meo.
 Sed q a peccato facinus non adfuit ultum;
 Nil aliū me patris iussit abesse socis.

Vigine allis, quorum numerum comprehendere non est,

Cæsareum numen, sic mihi misit Iuit.

Ipsæ relegati, non exsulis utitur in me

Nomine: tuta a suo iudice causa mea est.

Iure igitur laudes, Cæsar, pro parte virili

Carmina nostra tuas qualiacunque canoni.

Iure Deos, ut adhuc exili tibi limina claudant,

Teque velint sine se, comprecor, esse Deum.

Opæat idem populus, sed & ut in mare flumina vastum,

Sic solet exigua currere rivus aquæ.

At tu fortunam, tuus vocor exsul ab ore,

& Nomine mendaci parce gravare meam.

Ad amicum, qui monebat, ut exsilium carminibus oblectaret. ELEG. 11.

Scribis, ut oblectem studio lacrymabile tempus,

Ne preceps turpi a pectora nostra & situ.

Difficile est quod, amice, moneas: quia carmina latius

Sunt opus, & a pacem mentis habere volunt.

Nostri per adversas agitur fortuna procellas:

Sorte nec ulla mea tristior esse potest.

Exigis, ut Priamus natorum funere plaudat;

Et Niobe festos ducat ut orba choros.

Luctibus, an studio videor debere teneri,

Solus in extremos iussus abire Cetas?

Des licet & invalido pectus mihi robore saltum,

Fama refert? Anyti quale fuisse reo.

Fracta cadet tanta sapientia mole ruina.

g P L U S valet humanis viribus ira Dei.

Ille senex dictus sapiens ab Apolline, nullum

Scribere in hoc casu sustinisset opus.

Vt veniant partur, veniant oblivis nostri,

Omnis & i admitti sensus abesse queat.

At & timor officio fungi vetat ipse quieto.

Cinctus ab innumero me tenet hostis locus.

Addo, quod ingenium longa i rubigine læsum

Tæpescit: & est multo, quam fuit ante, minus.

Fertilis, assiduo si non renoveatur aratro.

Nil, nisi cum spinis gramen, habebis ager.

Tempore qui longo steteris, male curris, & inter

Canceribus missos ultimus ibis equus.

Venitur in teneram carsem, rimisque dehiscit,

Si qua diu solitis cymba vacavit aquis.

a Favente, mihi non inique
b. allegor. q. d.
ut populi pro-
ceri ad deum
perveniant i
ita mori que-
que, qui sunt
illius pars mi-
nima.

c. Ut in egypto
ad inuicem.
d. Falso me ap-
pellando ex-
sulam, cum iam
exiliorum.

e Ingenium
mentis.
f. Delicta, ip-
sæ carminis
e Animum pa-
catum.

g. Ad oblecta.

h. Quod compo-
sit, minus
robore & fir-
mitate.
i. Scilicet, cu-
pus accusatorum
dicunt Any-
tus, Mellesus,
& Lycus.
Miserat. Pytha-
goras, & Py-
thagoras.

g. Quod per op-
timam
a. Quod
Audire. Vir ho-
mo & sapie-
ns, quod
i. Delicta, quod
aliquoties
qui
poma esse gra-
viorum
a. Illud
timore.
i. Metaph. du-
cta a ferro.

Me

• Talis in-
genio pre-
ditus. Quan-
tat, pro
qualitat.
• Fregit, im-
minuit.
• Palliani.

Me quoque despero (fuerim cum a parvus & anie)

Illi, qui fueram, posse redire patrem.

• Coniudit ingenium patientia longa malorum:

Et pars e antiqui magna vigoris abest.

Sæpe tamen nobis, ut nunc quoque sumpta tabella est,

Inque suos volui cogere verba pedes:

Carmina scripta mihi sunt nulla, aut qualia ceteris,

Digna sui domini tempore, digna loco.

• Idem sibi.
• Idemque
virtus Cor-
fuit, & im-
mensum glo-
ria cultus ha-
bit.

Denique Non parvas animo dat & gloria vires;

Et sacunda facit pectora laudis amor.

Nominis & famæ quondam fulgore trahebar,

• Dum tulit antennis aura secunda meas.

Non adeo est bene nunc, ut sit mihi gloria curæ.

Si liceat, nulli cognitus esse velim.

• Dum pro-
spera sum
ulius fortu-
na. • Aliter,
• Ingenii ad-
spirantis
succellum.

An, quia cesserunt primo bene carmina, suades

Scrivere, f successus ut sequat ipse meos?

Pace novem vestra liceat dixisse forentes;

Vos esse nostræ maxima causa fugæ.

Utque dedit iustas g tauri fabricator aheni,

Sic ego de pœnas & artibus ipse meis.

• Perillus,
• Perille. Vide
Plin. lib. 34
cap. 8.

Nil mihi debebat cum versibus amplius esse?

Sed fugerem merito naufragus omne fretum.

• Propter li-
bros de arte.
• Hypat. q. d.

At puto, si demens studium fatale recentem,

Hic mihi præbebit & carminis arma loens.

• armorum
carmen, non
amorum
argumen-
tum.

Non liber hic ullus; non qui mihi commodet aurum;

Verbaque significant quid mea, norit, adest.

• Aurem re-
clamant pre-
bent. Horat.
• commodet
aur.

Omnia barbaræ loca suat, vocisque serinx:

Omnia sunt Getici plena timore soni.

Ipse mihi videor jam dedidicisse Latine:

Nam didici Getice Sarmaticeque loqui.

Non tamen, ut verum fatear tibi, nostra revelli;

A componendo carmine Musa potest.

Scrībimus, & scriptos absumimus igne libellos.

Exitus est studi: parva favilla mei.

• Ducere
vers. fabric.
• Interpreta-
tur cum dis-
soluta
aut molestia
scribere.

Nec possum, & cupio non ullos & ducere versus:

Ponitur idcirco noster in igne labor.

Nec, nisi pars casu flammis erepta dolore,

Ad vos ingenii pervenit ulla mei.

Sic utinam, quæ nil metuentem tale magistrum

Perdidit, in cineres ars mea versa foret.

Ad amicum, quod nihil literarum daret, cum

faceret cetera. ELEG. 14.

Hanc tuus è Getico mittit tibi Naso salutem:

Mittere si quisquam, quo caset ipse potest.

Aggerem a traxi contagia corpore mentis ?

Libera tormento pars mihi nequa vacet.

Perque dies multos e lateris cruciatibus uror :

Sic quoque non modico frigore lassit hyems.

Si tamen ipse vales, aliqua nos parte valemus :

Quippe mea est humeris sulca ruina tuis.

Qui mihi cum dederis, si gentia pignora, cumque

e ter numeros omnes hoc tuare caput ;

Quod tua me raso solatur epistola, peccas.

Armque plam praestas, & mihi g verba negas.

Hoc, precor, emenda : quod si correxeris unum,

Nullus in egestio corpore h navus erit.

Pluribus i accusem ; fieri nisi posset, ut ad me

Littera non veniat, missa sit illa tamen.

Dil faciant, ut sit aemerata nostra querela :

Teque potum falso non meminisse mei.

Quod peccor, esse liquet, neque enim mutabile i re-

credere me fas est pectoris esse tui.

Canis prius gelido desint absinthia Fonto,

Et careat dulci Trinacris Hybla thymo,

Immemorem quam te quisquam convinctat amici,

Non ita sunt sati flamina nigra mei.

Tu tamen, ut salis possis quoque pellere culpas

Criminas ; quod non es, ne videre, cave,

Vtque solebamus consumere longa loquendo

Ten pota ; sermoni deficiente die :

Sic ferat ac refestat p tacitas vunc littera voces ;

Et q peragant lingua charta manusque vices.

Quod forte ne nimium videat diffidere, sit me

Versibus hoc paucis admonuisse satis.

Accipe, quo semper i hincur epistola verbo :

Atque meis dissent ut tua fata, vale.

con principio saltem addidit: moris erat, ita est publico ut communi verbo VALE clauderent. sicut dicit: Faciam praestare dissimulatio mea.

Ad uxorem, quod suis libris sit eterna. ELIO. 15.

Q Vanta tibi dederim nostris a monumenta libellis,

O mihi me conjux charior, ipsa vides,

Detrahat auctori multum i fortuna licebit :

Tu tamen ingenio clara setere meo.

Domque legar, mecum pariter tua fama legetur :

Nec potes in mixtos a omnis abire rogos.

Cumque viri casu possis miserranda videri ;

Invenies aliquas, quae, quod es, esse velint ;

a Nominis ut
fama memo-
riam.

b De nominis
mei ex illius
vina disti-
nguit.

c Rutili nota-
mina.

d Tota famo-
sa summis
absumi, fama
nominis tui

QUI

significat. Hinc. Nam omni moris.

a Immortalitatis gloriam.

b Cum cunctis

fructibus non

magis ad te

reddat honoris

fructus.

c Carmina mea

nonquam tuas

laudes flo-

bunt.

d Persevera in

proposito.

e Ricus meis

fabris, probi-

tas tua tantum

reprehensione

caruit ali-

um: que

sunt illis affi-

ctis penda-

riorem se

commendandi

ad omnem pu-

bitatem est

adepta occa-

sionem. Ar-

gum. b com-

paratio.

f In hac fur-

tura non

adversitate

aliquid specu-

lari q. statu-

am illis sibi

colligendo.

Detegit. h con-

fectus. po-

nomi statua.

Quæ te, nostrorum cum sis in parte malorum,
Felicem dicant. invidentque tibi.

Non ego divitias dando tibi plura dedissem.

Nam feret ad manes divitis umbra suos.

a Perpetui fructum donavi nominis: idque,

Quo dare nil potui munere majus, habes.

Adde, quod & rerum sola es tutela mearum,

b Ad te non parvi venit honoris onus,

Quod & nunquam de te vox est mea muta: cuique

Judiciis debes esse superba viri.

Quæ ne quis possit temeraria dicere, d perita:

Et pariter serva meque piamque fidem.

Nam tua, & dum stetimus, turpi sine crimine mansit,

Et tantum probitas irreprehensa fuit.

Par eadem nostra nunc est tibi facta ruina:

Conspicuum virtus hic tua ponat opus.

E s s a bonam facile est, ubi, quod veras esse, remotum

Et nihil officis, nupta, quod obster, habes. (cd,

g Cum Deus intonuit, non se subducere nimbo,

Id demum est pietas, id socialis amor.

RARA quidem est virtus, b quam non fortuna gubet-

quæ i maneat stabili, cum fugit illa, pede. (nat:

k Si tamen est, precium cui virtus ipsa petium,

Inque parum latis laudibus rebus adest:

Si tempus numeres, per secula nulla taceat;

Et loca transgreditur, qua patet orbis iter.

m Adspicis, ut longo teneat laudabilis ævo

Nomen inextinctum? Penelopea fides?

Cernis ut Admeti caneretur, ut Hectoris uxor?

Ausaque in accensos & Hippias ire rogos?

Vt vivat fama p conjux Phylaceia, cujus

Iliacam ceteri vis pede pressit humum?

Nil opus est q morte pro me, sed amore fideque.

Non ex difficili fama petenda tibi est.

Nec te credideris, quia non facis, ista moneri.

r Vela damus, quamvis remige navis est.

Qu i monet ut facias quod jam facis; ille monendo

Laudat; & hortatu comprobat acta suo.

Quid. hys quidem virtus precium sibi. Excessu saltem non inclinata ad fortunam.
m migit tu quod ex p. r. t. n. a. Penelopea fides. Hec. qualis. Evadne. que in
mariti regem se proci. Aron. cum Paph. p. Landania. & Sicut Alceste. que pro
mariti suo Admeto mortem oppetere non recusat. Vnde Eurip. Alceste. & Proci.
figura. similes illis, eustroia inclinat, eustroia celat addita.

F I N I S.

PUBLII OVIDII
 NASONIS
 DE P O N T O
 LIBER PRIMVS.

Ad Brutum. Eleg. I.

Naso Tomitana jam non novus incola
 tertia,

Hoc tibi de Getico littore mittit o-
 Si vacat, hospitio peregrinos, Brute,
 libellos

Excipe, dumq; aliquo, quolibet abde

Publicis non audent inter monumenta venire,
 Ne suis hoc illis clausit autor iter.

Ah quoties dixi, Certe nil turpe doceris:

Ite, pater castis versibus * ille locus?

* Nec tamen accedunt: sed, ut adspicias ipse, latere
 b Sub late privato tutius esse putant.

Quæris, ubi * hos possis nullo e componere laso:
 Quæ steterant d Artes, pars vacat illa tibi.

* Quid veniat novitate roges fortasse sub ipsa:
 Accipe, quodcunque est, dummodo non sit amor.

Invenies, quamvis non * sit miserabilis e index,
 Non minus hoc illo triste, / quod ante * dedi.

Rebus idem, titulo differt: & epistola, cui sit
 Non occultato nomine missa, docet.

Nec vos g hoc vultis, sed non prohibere potestis:
 Musaque ad invitos officiosa venit.

Quicquid id est, adjuuge meis: b nil impedit ortos
 Exsule, servatis legibus, urbe fruî.

Quod metuas non est. i Antoni scripta leguntur:
 Doctus & in promptu carmina Brutus habet.

Nec me nominibus furiosus conferso tantis.

Sæva & Deos contra non tamen arma tuli.

Denique / Cæsareo, quod non desiderat ipse,

Non caret è nostris ullus honore liber.

Si dabitur de me, laudes admitte Deorum,

Et in carmen dempto nomine sume meum.

* Tomi celesti-
 tu in Ponte:
 de qua plura
 lib. 9. Trist.
 eleg. 9. Persiph.
 * ille m. b. &
 lib. duo.

* ut m. b.
 d In arduis
 hominis pri-
 vati. M. Anton.

* hoc.
 e Responere,
 simul colla-
 care extra ul-
 lius officio-
 nam.

d Libel de
 Arte.

* Qui veniat
 m. b. lib. uno.

* d. h. m. b.

* Indisputo
 seu titulus.

(Opere Tri-
 stium.

* d. h. m. b.

* Nomina ve-
 bra exprimi.

b Nulla lex
 prohibet.

i M. Anton.

contra Augu-
 ram equitatis.

et M. Brutus
 carmina sunt
 in promptu.

d Contra Iul.

Cæc. & Augu-
 ram, quod de-
 curant Brutus
 & Antonius.

i Cæsaris ha-
 norifica men-
 tione.

m Accipe hoc
 librum obli-
 tis ætatis nomine.

a Ad
 to ætatis nomine.

a Argumen-
 tum a compa-
 ratio finis a mi-
 nori, q. d.
 cum in bello
 ramus olive
 præferenti
 prodest propter
 signum pacis
 multo magis
 prodesse debet
 ipsum auto-
 rum pacis
 præcedenti.
 autem aut.
 pat. dicit Au-
 gustum, cujus
 laudes hic co-
 lebantur.
 b Angusti
 laudes ab Al-
 bus oriundi,
 propter Jul.
 Cæsar, qui ad
 Jul. Africanum
 Albus fil.
 genus suum
 restituit.
 c Et quæ m.
 fi. h. lib. un.
 * Iulius m.
 mani.
 * Dum.
 e Dianam non
 dux in man-
 data, ut facer-
 dus ipsius nu-
 mine stipem
 exigit: qui
 tamen ejus-
 dem nomine
 duri fides a
 confideribus.
 d Pro thia
 bux.
 e Cæsar.
 * Iulius m. fi.
 h. lib. duo.
 * autem
 hic. dicit m. fi.
 f Plant. Cur-
 cul. Dux vixit
 militum æque
 igni. Plan-
 tarch. in
 Græcia.
 dicit vixit
 æque.
 Haec autem
 verba lictores h. servi officii populum magistratibus h. havis sola via decedere mo-
 nent. * m. fi. longior. al. Niligine perper. * facere m. fi. e hanc m. fi. h. lib. duo. h.
 vult. g. scilicet Dii: sunt Gr. vixit qui de a. curia. de a. curia. de a. curia. * facit m.
 fi. h. Cicer Torquat. Nec est alium magnum malum, præter culpam. * adini. Mors præ-
 ter crimina omnia tollit. * Iovius h. vultus fortis. * Aquari m. fi.

a Adjuvat in bello pacata ramus olive?
 Proderit autorem pacis habere nihil?
 Cum foret Aeneæ cervix subiecta parenti,
 Dicitur ipsa vito flamma dedisse viam.
 Fert liber b Aeneaden, & non iter omne patribus?
 At patriæ pater hic; ipsius ille fuit.
 * Ecquis ita est audax, ut limine cogat abire
 Iactantem Pharia tinnula sinistra manu?
 Ante Deum matrem cornu tibicen adunco
 * Cum canit, exigue quis stipis æra neget?
 Scimus e ab impetio fieri nil tale Dianæ:
 Unde tamen vivat, vaticinator habet.
 Ipsa movent animos superiorum numina nostros;
 Turpe nec est tali credulitate capi.
 En ego pro sistro, d Thryglique foramine buxi,
 Gentis e Iulæ nomina * sacra sero.
 Vaticinor, * monteque f locum date sacra ferenti.
 Non mihi, sed magno poscitur ille Deo.
 Nec quia vel merui, vel sensi principis iram,
 A nobis ipsum nolle putate coli.
 Vidi ego * linigera numen violasse fatentem
 Isidis, Iliacos ante * sedere focos.
 Alter ob * hanc similem privatus lumine culpam,
 Clamabat media se meruisse via.
 Talia g coelestes fieri præconia gaudent,
 Ut sua quid valeant numina, teste probent.
 Saepe levant poenas, ereptaque lumina reddunt,
 Cum bene peccati poenituisset vident.
 Pernitit (d si quid miserorum creditur ulli)
 Pernitit, & * facto torquet ipse meo.
 Cumque sit exilium, h magis est mihi culpa dolori:
 Estque pari poenam, quam meruisse, minus.
 Ut mihi Dis faeant, quibus est manifestior ipse;
 Poena potest * demi, culpa perennis erit.
 Mors faciet cetera, ne sum, cum veneris, exsul:
 Ne non peccarim, mors quoque non faciet.
 Non igitur mirum est, si mens mea tabida facta
 De nive manantis more liquescit aqua.
 Istur ut occulta vitata * putredine navis,
 * Aequoreos scopulos ut cavat unda salis,

Roditur

Modius ut & scabra possum rubigine ferrum,
 Conditus ut tinea carpitur ore liber;
 Sic mea perpetuos curarum pectora morsus,
 Fine quibus nullo conficiantur, habent.
 Nec prius hi mentem stimuli, quam vita, relinquent:
 Quique dolet, citius quam dolor ipse, cadet.
 Hoc mihi si superi, quorū sumus omnia, * credent,
 Fortitan exigua dignus habebor ope.
 Inoue locum Scythico vacuum h' mutabor ab arcu:
 Pius illo, duri, si * precor, oris ero.

pariam Scythicæ immanitatis. * precor m. sc. & lib.

Ad Maximum. ELEG. 2.

Maxime, & qui tanti mensuram nominis imple,
 Et geminas animi nobilitate genus,
 Qui nasci ut posses, h' quamvis cecidisse trecenti,
 Non omnes Fabios abstulit una dies,
 Fortitan hæc à quo mittatur epistola * quæras,
 Quisque loquar tecum, cernior esse velis.
 Hei mihi, quid faciam? veteor, ne, nomine lecto,
 Durus, & * averfa cætera mente legas.
 Videt * hæc * si quis, tibi me scripsisse fateri
 * Audebo, & propriis ingemuisse malis?
 Videt: audebo tibi me scripsisse fateri,
 Atque modum * culpa notificare mea.
 Qui * dignum pena cum me graviore fuisse
 Confitear, possum vix graviora pati.
 Hostibus in mediis, interque pericula versor;
 Tanquam cum patria pax sit adempta * mihi.
 Qui mortis sævo e geminent ut vulnere causas,
 Omnia vipereo spicula felle d'linunt.
 His equis instructus perterrita moenia lustrat,
 & More lupi clausas circumeuntis oves.
 At semel intentus nervo leviss arcus equino,
 Vincula semper habens irresoluta manet.
 Testa rigent fixis veluti vallata sagittis,
 Porta que vix firma submovet arma sera,
 Adde, loci faciem nec fronde nec arbore tecti,
 Et quod g' iners hyemi continuatur hyems.
 Hic me pugnantem cum frigore, cumque sagittis,
 Cumque meo fato, quarta fatigat hyems.
 Fine carent lacrymæ, nisi cum stupor obstitit illis;
 Et similis morti * corpora corpora habet:

* Aspero;
 scaberrimam
 asserens.
 Virg. *Ecce
 invenies sua
 bræ rubigine
 pila.*
 Ab effectu.
 * Hæc m. sc.
 * credant m.
 sc. & lib. un.
 h' Transferat
 in locum ex-
 duo & recte.

* Qui rebus
 gestis nomi-
 nis adæquas
 magnitudi-
 nem.
 h' De quo vi-
 de lib. 1. Fa-
 borum
 * quæris m.
 e. & impr.
 unus.
 * adversa m.
 sc. * hoc m.
 sc.
 * aliquis.
 * Hanc ver-
 sum & se-
 quent. non
 habet ma-
 nuscr. for-
 tasse librarij
 incuria o-
 missos.
 * pena m.
 sc. & impr.
 un.
 * cum me pa-
 na dign.
 m. sc. minus
 contorta.
 * mea m. sc.
 & Ferro scilicet
 & vene-
 no letum
 adferentes.
 d' Inhiant,
 & cunctant.
 f Locum:

Felicem Poetica cir-
 cuitent. Ita Caci faciem pro Caco dicit Maro. g Ab effectu, sicut & pigra.
 * pellera m. sc. & impr. un. & fortasse melius,

a In sacris
conversis.
on *prodeunt.*
Vide lib. 4.
Antholog.
apud.
b *Epiphane*
ad Heliodor.
curios Pharo-
thontis in po-
pulus arboris
mutatus. Vide
lib. 2. Meta-
morph.
c *Arborem.*
d *Ipsa Medusa.*
m. sc. in imp.
am. h. restituit.
d *Amaritudi-*
nis causa. Dis-
cussio qualis.
e *sc.*
f *semper Tui*
exipit res.
in li.
g *Qui vulgo*
curat medicum
sunt. Idem
lib. 11. Met.
Emet, quia
verum, pla-
cid. sic.
h *aspici.*
i *Græc. est.*
in ap. v. 1. 2.
k *ut aul-*
lunt. par-
vis. (al. a.)
l *ad fer. m. li.*
m *ille m. li. h.*
n *multis fur-*
vultu. al. ipse.
o *liquorant*
m. li. h. Naug.
p *ita legend.*
q *liquor.*
r *Nauger. aut*
lucum.
s *Fortuna*
alpermatem
mitigari posse.
t *allat. p. ca-*
aut.
u *Infelicitas*

DE PONTO

Felicem Nioben, quamvis tot funera vidit,
 Quæ posuit senium & saxeæ facta malis;
 Vos quoque felices, quarum clamantia fratrem
 Cortice velavit populus ora novo!
 Ille ego sum, & lignum qui non admittor in ullum;
 Ille ego sum, frustra qui lapis esse velim.
 Ipsa Medusa oculis venit licet obvia nostris,
 Amisset vires * protinus ipsa suas.
 Vivimus, ut nunquam & sensu careamus amaro,
 Et gravior longa * sit mea poena mora.
 Sic inconsumptum * Tityi semperque renascens
 Non perit, ut possit sæpe perire, jecur.
 At puto, cum requies, & medicinaeque publica curæ
 Somnus adest, * solitis nox venit orba malis.
 Somnia me tectrent f veros imitantis casus,
 Et vigilant sensus in mea damna mei.
 Aut ego Sarmaticas videor vitare sagittas,
 Aut dare captivas * in fera vincla manus.
 Aut ubi decipior melioris imagine somni,
 Adspicio patris testa relicta meæ.
 Et modo vobiscum, quos sum veneratus, amici,
 Et modo cum chara conjuge multa loquor.
 Sic, ubi percepta est brevis, & non vera voluptas,
 Pejor ab admonitu fit status * ille boni.
 Sive dies igitur caput hoc miserabile cernit,
 Sive pruinosæ noctis aguntur equi;
 Sic mea perpetuis * liquescunt pectora cutis,
 Ignibus admotis ut nova cera * solet.
 Sæpe precor mortem; mortem quoque deprecor idem.
 Ne mea Sarmaticum contegat ossa solum.
 Cum subit, Augusti quæ sit clementia; cædo
 & Mollia naufragiis littora posse dari.
 Cum video quam sint mea fata tenacia; frangor,
 Spesque levis magno victa timore cadit.
 Nec tamen ulterius quicquam sperare precorve,
 Quam & male mutato posse carete loco.
 Aut hoc, aut nihil est, pro me tentare modestè
 i Gratia quod salvo vestra pudore queat.
 cum patria permittito. i Qua valet apud Augustum Imperatorem.

Ad Maximum. ELEG. 3.

S Vscipe, Romanæ sacundia Maxime lingux,
 Difficilis causæ mihi patrocinium.

Mala, (confiteor) sed te bona fiet agente.
 Lenia a pro misera fac modo verba fuga.
 Nescit enim Cæsar, quamvis Deus omnia norit,
 Vultus hic qua sit conditione locus.
 Magna tenent illud numen molimina rerum:
 Hæc est cælesti pectore cura minor.
 Non vacat, in qua sint positi regione Tomitæ
 Currere, finitimo vix loca nota Getæ:
 ut quid Sauromatæ faciant, quid Iazyges acies,
 Cætaque c Orestæ Taurica terra deæ.
 Curque aliz gentes, ubi a frigore consilicet Ister,
 Dara meant celeri e terga per amnis equo.
 Maxima pars hominum nec te pulcherrima curat
 Roma, nec Ausonii militis arma timeret.
 Dant illis animos arcus, plenaque pharetræ,
 * Quamque liber longis cursibus aptus * equus:
 Quodque sitim didicere diu tolerare famemque,
 Quodque sequens nullas hostis habebit aquas.
 Ira viri mixtis non me misisset in istam,
 Si satis hæc illi nota fuisset humus.
 Nec me, nec quenquam Romanum gaudet ab hoste,
 Meque minus, vitam cui dedit ipse, capi.
 Noluit, * ut poterat, minimo me perdere nutu:
 Nil opus est ullis in mea fata Getis.
 Sed neque cur morerer, quicquam mihi comperit
 actum:
 * Et minus infestus, quam fuit, esse potest.
 Tunc quoque nil fecit, nisi quod facere ipse coegi.
 Ferne etiam & merito parcior ira meo est.
 Dissoluant igitur, quorum * mitissimus ille est,
 Alma nihil majus Cæsare terra ferat.
 Utque dia sub eo, sic sit sub Cæsare terra,
 Perque manus hujus tradita gentis * eant.
 Actu tam placido, quam nos quoque sensimus il-
 lum,
 Iudice, pro lacrymis i ora resolve meis.
 Non * petis ut bene sit, sed uti * male carius, utque
 Exsiliū seruo distet ab hoste meum.
 Quamque dedere mihi præsentia numina vitam,
 Non adimat stricto squallidus ense * Getes.
 Denique si moriat, & subeam pacatius arvum,
 Olla nec à Scythica nostra premantur humo.

a Pro misera
 exsili.
 Hypall.
 b Magna oc-
 cupato rei-
 publ. curibus
 non vacat ad
 fortune mori
 conditionem
 respicere.
 * Nec m. li.
 & melius.
 c Iphigenia
 Orestis soror
 ri: de qua vi-
 de Europ. I-
 phigen. in
 Taur.
 d Glacie com-
 crevit.
 e Per glaciem,
 quæ ducti in-
 hac est. Virg.
 Drifum im-
 mense mari
 fœmine.
 * Quodlibet
 e longis.
 Nunc.
 * equus m. li.
 * Quodque sit-
 im toler. dia
 didicere.
 f Lenitas Cæ-
 saris irati.
 * ut p. m. li.
 & bene.
 g Nihil morte
 dignum i me
 perpetratum.
 * Nec mihi
 Nunc. & recte.
 h Culpa in
 malam part.
 * Iulius. ipse
 m. li. & lib.
 duo: nec ma-
 le. alii illu-
 strissimæ i-
 pte est. Simili-
 ter per Glaciem
 Augusti erat
 lib. 11. Meta-
 morph. Di-
 pteris Alca
 comites. lxx.
 * est Nunc.
 i Verba sacra
 apud August.
 Nec * petis ut bene
 sit m. li.

* m. li. Atque ita legendum puto, ut sit p. lxx. s. f. n. e. : nisi male idem sit. quod p. lxx.
 * Cæsa. m. li. & Pauciores sunt Syllabæ.

* *videt m. sc.* Nec male compositos, ut scilicet exsule dignum * est,
 omittitur. Bistonii cineres ungula pulset equi.
 a *Viu recepta erant* Et ne, a si superest aliquis post funera sensus,
 huc verba: Terreat ut matres Sarmatis umbra meos.
Si quis inferis sensus, vel, si quis sensus in mortuis Caesaris huc animum poterant audita movere,
 Cic. Phil. 10. Maxime, movissent si tamen ante tuum,
si quis morte sensus, Justin lib. 16. si quis manum sensus est. Vox precor augustas pro me tua molliat aures,
 Auxilio trepidis quæ solet esse reis.
si quis morte sensus, Justin lib. 16. si quis manum sensus est. Assutaque tibi doctæ dulcedine linguae,
 b *Aequandi superis pectora flecte viri.* Non tibi Theromedon, erudusque rogabitur Atreus,
 c *Quilque suis homines pabula fecit equis:* Sed piger ad pœnas princeps. ad præmia velox;
 d *Quique dolet, quoties cogitur esse ferox;* Qui * vincit semper, victis ut parcere * possit,
 e *Clausit & æterna & civica bella * sera;* Clausit & æterna & civica bella * sera;
 f *Multa metu pœnæ, pœna qui pauca coercent,* Multa metu pœnæ, pœna qui pauca coercent,
 g *Et jacit invita fulmina rara manu.* Et jacit invita fulmina rara manu.
 h *Ergo tam placidas orator missus ad aures,* Ergo tam placidas orator missus ad aures,
 i *Vt propior patriæ sit & fuga nostra, roga.* Vt propior patriæ sit & fuga nostra, roga.
 j *Ille ego sum, qui te colui: quem fæsta solebat* Ille ego sum, qui te colui: quem fæsta solebat
 k *Inter convivas & mensa videre tuos.* Inter convivas & mensa videre tuos.
 l *Ille ego, qui * duxi vestros Hymenæon ad & ignes,* Ille ego, qui * duxi vestros Hymenæon ad & ignes,
 m *Et cecini sausto carmina digna toro.* Et cecini sausto carmina digna toro.
 n *Cujus te solitum memini laudare libellos,* Cujus te solitum memini laudare libellos,
 o *Excepis, i domino qui nocuere suo.* Excepis, i domino qui nocuere suo.
 p *Cui tua * nonnunquam miranti scripta legebas,* Cui tua * nonnunquam miranti scripta legebas,
 q *Ille ego & de vestra cui data nupta domo est,* Ille ego & de vestra cui data nupta domo est,
 r *Hanc probat, & primo dilectam semper ab ævo* Hanc probat, & primo dilectam semper ab ævo
 s *Illi inter comites & Marcia censa suas.* Illi inter comites & Marcia censa suas.
 t *Inque suis habuit matertera Caesaris ante:* Inque suis habuit matertera Caesaris ante:
 u *Quarum judicio si qua probata, proba est.* Quarum judicio si qua probata, proba est.
 v *Ipsa sua & melior fama, & laudantibus istis,* Ipsa sua & melior fama, & laudantibus istis,
 w ** Claudia p divina non eguisset ope.* * Claudia p divina non eguisset ope.
 x *Nos quoque præteritos sine labe peregrimus annos.* Nos quoque præteritos sine labe peregrimus annos.
 y *Proxima pars vitæ transilienda mæx * est.* Proxima pars vitæ transilienda mæx * est.
 z *Sed de me ut sileam, conjunct mea sarcina vestra est,* Sed de me ut sileam, conjunct mea sarcina vestra est,
 a *Non potes hanc salva dissimulare fide,* Non potes hanc salva dissimulare fide,
 b *Con-*

Con-

Confugit hæc ad vos, * vestrasque amplectitur aras,
 (q u i u r a venit cultos ad sibi quisque Deos)
 Plenique rogat: precibus lenito Cæsare vestris,
 Buxta sui stant ut propiora viri.

* *Plures*
ampl. m. sc.
q u i u r a d u
tuasque.

Ad Rufinum. ELEG. 4.

Hanc tibi Naso tuus mittit, Rufine, salutem,
 Qui miser est, ulli si saus esse potest,
 Reddita consule nuper solatia menti
 Auxilium nostris spemque tulere malis.
 Vique Machaonis a Pæanibus artibus heros
 Lenito medicam vulnere sensit opem:
 Sic ego mente jacens, & acerbo saucius ictu,
 Admonitu corpori fortior esse tuo.
 Et jam deficiens, sic ad tua verba revixi,
 Ut solet infuso vena redire mero.
 Nec tamen exhibuit tantas facundia vires,
 Ut mea sint dictis pectora sana tuis.
 Ut multum demas * nostro de pectore curæ.
 Non minus exhausto, quod superabit, erit.
 Tempore b ducetur longo fortasse cicatrix.
 Horrent admotas vulnera cruda manus.
 N o n est in medico semper, relevetur ut æger;
 Interdum * docta plus valet arte malum.
 Cernis, ut è molli sanguis pulmone remissus.
 Ad stygias certo limite ducat * aquas.
 A D F E R A r ipse licet sacris Epidaurius herbas;
 Sanabit nulla vulnera cordis ope.
 Tollere e nodosam nescit medicina podagram;
 Nec d formidatis auxiliatur aquis.
 C U R A quoque interdum e nulla est medicabilis arte:
 Aut, si sit, longa est attenuanda mora.
 Cum bene g firmarunt animum præcepta jacentem,
 b Sumptaque sunt nobis pectoris armatui;
 Rursus amor patriæ ratione valentior omni,
 i Quod tuafecerunt scripta, retexit opus.
 Sive pium vis hoc, & seu vis muliebri vocati;
 Confiteor, misero molle cor esse mihi.
 Non dubia est i Ithaci prudentia: sed tamen optat
 m Fumum de patris posse videre focis.

* Philoſophus
 Prænt's fil.
 Periphr.
 n. l. artu-
 rum. scilicet.
 * Non m. sc.
 * Nescit de
 pectore m. sc.
 b Inducetur,
 obducetur.
 Eodemque Fi-
 gur.
 * Medius
 m. sc.
 * Aquas?
 * Podagra e-
 rum cum in
 nodos tran-
 sit, incurabi-
 lis est.
 c Hy dro-
 phobiam ex
 morſu canis
 rabidi ortam.
 Vide Mer-
 curialem
 lib. 1. Var.
 lect. cap. 1.
 e Nulla me-
 dica, arte off,
 m. sc. ali-
 ter est
 omittunt.
 i extenuanda
 m. sc. probe.
 g Confirma-
 runt, corro-
 borarunt.
 h Animum
 mihi sumpti,
 cujus ma-
 gnitudine
 armatum

Nescio est pectus

uum. i Consolationem infringit, quam mihi scripta tua attulerunt.
 i dicitur hoc m. sc. & Impr. un. i Ulyſſis, qui patriæ suæ con'pectum immor-
 tificanti anteposuit. Cicero 1. de Orator. Oſſer. d. Ipsi q u i a r r i s
 dicitur pectus suum esse suum. Vide adag. pectus suum.

a Nescio m.
 sc. al. Desi-
 nat immem.
 b Sic Calpurnius
 in ep. 2 (3)
 perit
 forma qua-
 dam indu-
 sione.
 c Roma est
 m. sc.
 d ista m. sc.
 e sicut Mi-
 cyll. legem-
 dum suspi-
 catur. Cum
 bene sit clau-
 su, hoc est,
 quomodo be-
 ne exclusio-
 nis cavem
 inclusa.
 * i post. m. sc.
 & impr. un.
 probe.
 f Consolati-
 onibus, Me-
 sop. & re-
 medica.
 g Iona, cui
 accommo-
 datum est
 verb. pat.
 sicut apud
 Græcos
 cecitas.
 h Genet. fa-
 or. m. sc.
 i Extremis
 m. sc.
 k Radius so-
 laribus.
 l Vindicta
 m. sc.
 m Saffarum.
 sc. & impr.
 duo, inter
 quos est
 Nongenti
 Liber.

Nescio quæ natale solum dulcedine cunctos
 a Ducit, & immemores non sinit esse sui.
 b Quid melius e Roma? Scythico quid frigore pejor?
 Huc tamen ex illa barbarus urbe fugit.
 Cum bene e sit clausæ cavea Pandione natæ;
 Nititur in sylvas quæque redire suas.
 Adversos tauri saltus, adversa leones
 (Nec feritas illos impedit) antra perunt.
 Tu tamen exilii morsus * ex pectore nostro
 f Fomentis speras cedere posse tuis.
 Effice, vos ipsi ne tam mihi litis amandi,
 Talibus ut levius sit caruisse malum.
 g At puto, quæ b fueram genicus tellure carenti,
 In tamen humano contigit esse loco.
 Orbis in i extremi jaceo desertus arenis,
 Fert ubi perpetuas obruta terra nives.
 Non ager hic pomum, non dulces educat uvæ,
 Non salices ripa, robora monte virent.
 Neve fretum laudes terra magis; æquora semper
 Ventorum rabie. & solibus orba, tument.
 Quocunque adspicias, campi cultore carentes,
 Vastæque, quæ nemo vindicet, arva jacent.
 Hostis adest dextra lavaque à parte timendus,
 Vicinoque metu terret utrumque latus.
 Altera Bistonias pars est sensura sagittas,
 Altera Sarmatica spicula missa manu.
 In nunc, & veterum nobis exempla virorum,
 Qui forti & casum mente tulere, refer.
 † Et grave magnanimi robur mirare o Rutili,
 Non usi reditus conditione dati.
 Smyrna p virum tenuit, non Pontus & hostica tellus:
 q Smyrnæ minus nullo pene petenda loco.
 Non doluit patria r Cynicus procul esse Sinopeus:
 Legit enim sedes, Attica terra, tuas.
 Arma / Neoclides qui Persica contrudit armis,
 Argolica primam sensit in urbe fugam:
 Pulsus Aristides patria Lacedæmonia fugit:
 Inter quas dubium, quæ prior esset, erat.
 Cræde puer facta Patroclus Opuntia reliquit,
 Thessalicamque adlit hospes Achilles humum.

Ex-

n Casus m. sc. Intelligit autem exilium *Agamemnonis*. Vide consolati. Com-
 ment. i. Fallor. † Clarorum viror. exilia. o Rutili m. sc. est autem A-
 p. Rutilius, de quo Valer. Maxim. lib. 2. cap. de
 Majest. & Senec. lib. 6. de beneficiis. q Pene minus null. Amyen. p. m. sc.
 r Diogenes Cynic. patria Sinopeus, de quo vide Laert. lib. 6. / Themis-
 thocles, qui Xerxem profligavit: de quo vide Plutarchum

Exul ab Amonia & Pirenida cessat ad undam,
 Quo duce trabe Colcha sacra cucurrit aqua.
 Iquit Agenorides & Sidonia moenia Cadmus,
 Poneret ut muros in meliore loco.
 Venit ad Adeastum Tydeus Calydona fugatus:
 Et Teutrum & Veneri grata recepit humus.
 Quid referam veteres Romanæ gentis, apud quos
 Exulibus tellus ultima Tybur erat?
 Persequat ut cunctos, nulli datus omnibus arvis
 Tam procul à patria est, horridiorve locus.
 Quomodo magis ignoscat sapientia vestra dolenti,
 Quæ facit ex dictis non ita multa tuis.
 Nec tamen inficior, si possint nostra coire
 Vulnera, præceptis possit coire tuis.
 Ad vereor ne me frustra à sanari labores,
 Nec i iuver admota & perditus æget ope.
 Nec loquor hæc, quia sit major prudentia nobis:
 Sed & si quam medico notior ipse mihi.
 Ut tamen hoc ita sit, & munus tua grande voluntas
 Ad me pervenit & consuluique boni.

*Ex inconfutrum est modum. Vide Gal. comm. super 1. Aphorif. 29. I
 MS. & imp. un. & Al. a Esi suari nequeam. & Voluntas tua mihi
 monstra. p. Consuluique MS. quid si legatur, consuluique.*

Ad Furem. ELEG. 5.

Iam mihi deterior & canis adspersitur ætas,
 Iamque meos vultus & ruga senilis arat.
 Iam vigor, & quassio languent in corpore vires,
 Nec, juveni lusus qui placuere, juvant.
 Nec me, si subito videas, & cognoscere possis:
 Atavis facta est tanta ruina mex.
 Confiteor facere hoc annos: sed & altera causa est,
 Anxietas animi, continuusque labor.
 Nam mea & per longos si quis mala digerat annos,
 Crede mihi, & Pylio Nestore major ero.
 Cernis ut in duris (& quid bove firmitus?) arvis
 Fortia taurorum corpora frangat opus?
 QUÆ nunquam vacuo solita est cessare novali,
 Fructibus assiduis lassæ senescit humus.
 Occider, ad Circi si quis certamina semper,
 Non intermissis curibus, ibit equus.
 Firma sit illa licet, solvetur in æquore navis,
 Quæ nunquam liquidis sicca catebit aquis.
 Ne quoque debilitat series immensa laborum:
 Ante meum tempus & cogor & esse senex.
 OTIA corpus alunt, animus quoque pascitur illis:
 Immodicus contra carpit utramque labor.

e

a Corinthum.
 In qua fons
 Pirene di-
 sta dux maria
 prospectans.

Pim. lib. 4. c. 4.

b Ision dux

Argonæti.

c Sidoniam

Phœnic. urb.

Vide lib. 3.

Metam.

d Cyprius in-

sula.

e Prosepe MS.

f Ex hoc MS.

non male.

g Quæ sola

consolationi-

bis non parit

u ibi exul

dolorem ad-

mere.

h Servare MS.

i vale MS.

k Desperatus

deploratus:

quem attul-

lit MS. in fa-

lultus est magis

a Atavis pro-

gressu canela.

b Galleg.

c Sicut in can-

corrogata du-

cit.

d Apollonia

MS. & N. J.

d Ad omnem

nummum

exigat.

e Id. MS.

f Agriculturæ

et al. i. c. x. v.

Terren. Inimic.

Quæ faciem.

g Virgil. 1.

Georg. 1. c. 1.

ait Idem casus

esse æquævalens.

h Gecidit.

i c. 1. c. 1. c. 1.

sciam. MS. &

N. J. v. c. 1.

A Hipp. 1. A-

phor. 1. c. 1.

Quæ lassa-

ditas v. c. 1.

c. 1. v. c. 1.

a Ad

*a. Achyllo-
phora : qua oc-
currebat uicinis
oblectant de
Laloue in Pon-
tum profectus.
b. Geta.
c. Melpomene op.
manali.
d. in d. de la
laine. uiridij
amulicaria.
e. Tropic m. li.
f. la. Neap.
g. Theſſalia.
unde ſoluit
Lalou.
h. Argum de-
l. d. uicis.
i. m.
k. Deſſiane
m. li.
l. Geta m. li.
m. d. m. li.
n. d. m. li.
o. d. m. li.
p. d. m. li.
q. d. m. li.
r. d. m. li.
s. d. m. li.
t. d. m. li.
u. d. m. li.
v. d. m. li.
w. d. m. li.
x. d. m. li.
y. d. m. li.
z. d. m. li.*

Adſpice in has parres b quod uenerit *Æſone* natus
 Quam laudem à ſera poſteritate ſerat.
 At laor illius noſtro leuiorque c minorque,
 Si modo non uerum nomina magna premunt.
 d Ille eſt in Pontum Pelia mittente profeſtus,
 Qui uix Theſſalix ſine timendus erat.
 Cæſaris ira mihi nocuit ; quem ſolis ab ortu
 Solis ad occaſus utraque terra e timet.
 Iunior f *Æmonia* eſt Ponto, quam Roma ſit Iſtro.
 Et breuius, quam nos, ille peregit iter.
 Ille habuit comites g primos telluris *Achivæ* :
 At noſtram cuncti h deſeruere fugam.
 Nos fragili ligno vaſtum ſulcauimus æquor :
 Quæ tulit *Æſoniden* i firma carina fuit.
 Nec mihi *Tiphys* erat reſtor ; nec k *Amyntore* natus
 Quas fugerem docuit, quas l ſequeterque uias.
 Illum tutata eſt cum *Pallade* regia *Iuno* :
 Deſendere meum nomina nulla caput.
 illum ſurtiua m iuvere *Cupidinis* artes,
 Quas à me uellem non didiciſſet amans.
 Ille domum rediit : nos his moriemur in arvis,
 Perſiſterit laſi ſi gravis ira Dei.
 Durius eſt igitur noſtrum, ſidiſſima conjux,
 Illq quod ſubiit *Æſone* natus n opus.
 Te quoque, quam iuuenem diſcedens urbe reliqui,
 Credibile eſt noſtris inſenuiſſe malis.
 O ego, o Dii faciant, taſem te cernere p poſſim,
 Charaque mutatiſ oſcula ſerre q comis ;
 Amplectique meis corpus non pingue lacertis,
 Et, Gracile hoc ſecit, dicere, cura mei ;
 Et narraſſe meos ſienti ſienti ipſe r dolores,
 Sperato nunquam colloquioque ſtui ;
 Thuraque Cæſaribus cum conjuga Cæſare digna,
 Diis ueris memori ſ debita ſerre manu.
 s Memnonis hanc utinam, lenito w Cæſare, mater
 Quam primum toſco provocet ore diem.
 i. d. m. li. k. d. m. li. l. d. m. li. m. d. m. li. n. d. m. li. o. d. m. li. p. d. m. li. q. d. m. li. r. d. m. li. s. d. m. li. t. d. m. li. u. d. m. li. v. d. m. li. w. d. m. li. x. d. m. li. y. d. m. li. z. d. m. li.

Ad Maximum. ELEG. 6.

I Lle tuos quondam non ultimus inter amicos,
 Ut ſua uerba legas, Maxime, Naſo rogat,
 In quibus ingenium deſiſte, requirere noſtrum,
 Neſcius exili ſi ne uideare mei.

Ceiri

Cernis ut ignavum corrumpant ocia corpus ?
 Vt a capiant vitium, ni moveantur aequa ?
 Sic mihi, si quis erat e dicendi carminis usus,
 Deficit, estque minor factus d inerte situ.
 Hæc quoque quæ legis, si quid mihi, Maxime, credis.
 Scribimus invita, vixque e coacta manu.
 Non libet in tales animum contendere curas :
 Nec venit / in duros Musa vocata Getas.
 Vt tamen ipse vides, luctor deducere g versus :
 Sed non sit fato mollior ipse meo.
 Cum relego, scripisse pudet : quia plurima cerno,
 Me quoque qui feci iudice, digna i lini.
 Nec tamen t emendor labor hic quam scribere major :
 Menique pari durum sustinet ægra nihil,
 Scilicet incipiam i lima mordacius uti,
 / Vt sub iudicium singula verba vocem ?
 Torquet enim fortuna parū, m nisi i Lycus in Hebrum
 Confluat, & frondes Alpibus addat Athos i
 Percendum est animo miserabile vulnus habenti,
 Subducunt oneri colla e perusta boves.
 At puto fructus adest, iustissima causa laborum,
 Et lata eum multo furore reddit ager,
 Tempus ad hoc nobis (repetas licet omnia) nullum
 Profuit, atque utinam non nocuisset, opus.
 Cur igitur scribam, miraris i miror & ipse i
 Et tecum quæro, sape q quid inde petam.
 An populus vere sanos e negat esse Poetas ?
 Sumque fides hujus maxima s vocis ego ?
 Qui sterili i cum sim toties deceptus ab ævo,
 e Damnoſa perſo condere ſemen humo.
 SCILICET est cupidus studiorum quisque suorum,
 Tempus & adiueta ponere in arte iuvat.
 Saucius e ejurat pugnas gladiator, & idem,
 Immemor antiqui vulneris, arma capit.
 Nil sibi cum pelagi dicit fore naufragus undis ;
 Et ducit remos, qua modo navit aqua.
 Sic ego constanter studium e non utile servo :
 Et repeto, nollem quas coluisse, Deas.
 Quid potius faciam ? non sum qui signa ducam
 Ocia : mors nobis tempus habetur iners.
 Nec iuvat in lucem nimio marceſcere vino :
 Nec tenet incertas alea blanda manus.
 Cum dedimus somno, qua corpus postulat, horas,
 Quo ponam vigilans tempora longa modo ?

a Corrumpan-
 tur.
 b Et nihil m. ſc.
 c Et lib. an. probe
 e al. diſtandi
 dom. m. ſc.
 d. ſecundū q. l.
 diſtanti.
 d Oculi ſc de-
 ſiderat ignavia.
 e. ſtrepente
 lib. dno.
 f ad dno. m.
 g verſum. m.
 ſc. ſc lib. plur.
 h Campus
 loco m. ſc.
 i. Dideri, in-
 duci.
 j Emendare
 quam ſcribere
 laborioſius.
 k Lima accu-
 ratius polire
 minus verſus.
 l Et m. ſc.
 m. Allegoria
 ſententia. q d.
 gardus ma. m.
 gñ fortune
 meæ adverſi-
 tas, niſi curam
 curæ addam ?
 n Lycus.
 o Jugo aſtricta.
 p. Archyph.
 ſententia.
 q quid m. ſc.
 r æge.
 f ſententia,
 proverbial.
 g. mercedi.
 i. curio cum
 ſum m. ſc.
 e Inſtrugit.
 n. ſua quæ-
 que ſtudia de-
 lectant. Vnde
 adag. ſuum
 cuique paler.
 y. vixit m. ſc.
 minus probe.
 z. e. parat.
 q. ſententia pro
 ſp. d. ſententia.

Moris an oblitus patrii contendere discam
 Sarmaticos arcus, & trahar arte loci?
 Hoc quoque me studium prohibent adsumere vires;
 Mensque magis gracili corpore nostra valet.
 Cum bene quæheris, quid agam; & magis utile nil est
 Artibus h' illis, quæ nil utilitatis habent.
 Consequor ex e illis casus obliviam nostri.
 Hanc mellem satis est si mea reddit humus.
 Gloria vos & acuat; vos, ut recitata probentur
 Carmina, Pieriis invigilate choris.
 Quod venit ex facili, satis est componere nobis,
 Et nimis intenti causa laboris abest.
 Cur ego sollicita posiam mea carmina cura?
 An s' verear, ne non approbet illa Getes?
 g Forſitan vadaſter faciam, ſed gloriôſiſſimum
 h Ingenio nullum majus habere meo.
 Hoc, ubi vivendum eſt, ſatis eſt ſi conſequor, arvo,
 Inter inhumanos eſſe poeta Getas.
 i Quid mihi diverſum fama contendere in orbem?
 k Quem fortuna dedit, Roma ſit ille locus.
 Hoc mea contenta eſt infelix Muſa theatro.
 Sic merui, magni ſic voluere i Dei.
 Nec reor hinc in huc noſtris iter eſſe libellis,
 Quo Boreas in penna deſiciente venit.
 Dividimur cælo: quæque eſt procul urbe Quirini,
 Adſpicit hieſatos comminus Viſa Getas.
 Pertantum terræ, tot aquas, vix credere poſſum
 Indiciuſt ſtudii & tranſiſſiſſe mei.
 Finge legi, & quodque eſt mirabile, finge placere:
 Autorem certe res juvat iſta nihil.
 Quid tibi ſi p calida proſit laudare Syene,
 Aut ubi Taprobanen g Indica r tingit aqua?
 Alcius ire libet: ſi te diſtantiâ longe
 Hæſadam laudent ſigas, ſquid inde i feret?
 Sed neque pervenio ſcriptis & melioribus iſthuc:
 & Famaque cum Domino ſagittæ ab urbe ſuo.
 y Voſque, quibus petiit, tunc cum mea fama ſepulta
 Nunc quoque de noſtra morte tacere reor. (eſt.
 p Quia ſub tropico æſtate collocata & l Mare Indicum, & Pingit MS. ſquid
 ex iſta laude utilitas ad te perveniet: & ſerai? & Medicis MS. & iſt.
 un, & Nominis claritatem ſimul cum patria amiſi. y & pſe. quæ ad amicos,
 quos exiliuſt ſui oblitus eſſe innuit

Ad Grecum. ELEG. 7.

E Cquid ut audiſſi (nam & diverſis tunc et
 Terra) meos caſus, co: tibi triſte ſan?

a Quam m. fir.
 à litem lib. 4.
 eleg. 9. Pua
 pueri vna
 addit vestra
 mea.
 a Mox m. fir.
 d Novus
 Poetica
 qd' adfuit
 ora.
 a Male se p-
 vat, difficilem
 & probat
 erga me. Eia d.
 pariter.

Quamvis est igitur meritis indebita nostris,
 Magna tamen spes est in bonitate Dei.
 a Qui ne difficilis mihi sit, Gaetane, precare:
 b Confer & in votum tu quoque verba meum.
 Inque Tomitana jaceam tumulatus arena,
 Si te non nobis ista c'vovete liquet.
 d Nam prius incipient turrets vitare columbe,
 Antra ferre, pecudes gramina, mergus aquas,
 Quam e male se praestet veteri Gracius amico.
 Non ita sunt satis omnia versa meis.

Ad Messalinum, Eleg. 2.

a Et quis m. fir.
 b rursus esse p-
 no. m. fir.
 c Gesticulante
 huc venit
 epistola.
 d habere m. fir.
 e Nam m. fir. &
 lib. un. minus
 recte.
 f puer m. fir.
 g cesser m. fir.
 h sicut in po-
 pulis, cum
 instat est turba
 clementum tuo-
 rum.
 i Idque sit ut
 vae m. fir. ad.
 Pueri sit id vae.
 A si me tuum
 amicum su-
 llo gloriar.
 Active.
 l Novum m. fir.
 & lib. dnm.
 m. fir. m. fir.
 a Alder rursus
 mihi potestis,
 quoniam te meum
 salutem vo-
 abram.
 o Nihil tibi
 amplius me-
 cum familia-
 ritatis inter-
 cellere.
 p Nil m. fir.
 q Inter Aga-
 mem. & Me-
 nelam.
 r Calistum &
 Palladem.

Littera pro verbis tibi, Messaline, salutem
 Quam legis, à saxis attulit usque Geris.
 Indicat autorem locus Jan, nisi nomine lecto,
 Hæc me Nasonem scribere verba, lateo?
 a Et quis in extremo posuius jacet orbe tuorum,
 Me tamen excepto, qui b precor esse tuus?
 Dii procul à cunctis quicte venerantur amantiqve,
 Hujus notitiam c gentis d abesse velint.
 e Nos satis est inter glaciem Scythicasque sagittas
 Vivere, si vita est mortis habenda genus:
 Nos premat aut bello tellus, aut frigore cælum,
 Truxque Getes armis, grandine pugnet hyems:
 Nos habeat regio nec f pomis serica, nec uvis,
 Et cujus nullum g cessat ab hoste latus:
 Cætera sit sospes cultorum turba tuorum,
 In quibus, h ut populo, pars ego parva sul.
 Me miserum, si tu verbis offenderis istis,
 Nosque negas ulla parte fuisse tuos?
 i Veque sit hoc verum, mentito ignorare debes.
 Nil demis laudi & gloria nostra tua.
 Quis se Caesaribus l notus non fingit amicum?
 Da veniam falso; tu mihi Cæsar m eris.
 Nec tamen irumpo, quo non licet ire: satisque est,
 n Atria si nobis non patuisse negas.
 Veque o tibi fuerit mecum p nihil amplius; uno
 Nempe salutaris, quam prius, ore minus,
 Nec tuus est genitor nos lascivus amicos,
 Hortator studii, causaque saxque mei.
 Cui nos & lacrymas, supremum in funere mokus,
 Et dedimus medio scripta canenda foro.
 Adde, quod est frater tanto mihi junctus amore,
 Quantum in q Attidis r Tyndaridisque fuit.

me nec comitem nec dedignatus amicum est:
 Si tamen hæc illi non nocturna putas.
 Si minus, hæc quoque me mendacem parte fatebor:
 Clausa mihi potius tota sit illa domus.
 Sed neque claudenda est, & nulla potentia vires
 Præstandi, & ne quid peccet amicus, habet.
 At tamen ut cuperem, culpam quoque posse negari,
 Sic facinus nemo nescit ab ille mihi.
 Quod nisi delicti pars excusabilis esset;
 Parva & relegari perna futura fuit.
 Ipse sed hoc vidit, qui prævidet omnia, Caesar,
 Stultitiam dici crimina posse mea.
 Quasque ego permisi, & quasque est res passa, peperit:
 Vltus & est i modica fulminis igne sui.
 Nec vitam, nec opes, nec ademir & posse reverti:
 Si sua per vestras visa sit ira preces.
 At graviter cecidi: I Q V I D enim mirabile, si quis
 A Iove percussus non leve vulnus habet?
 Ipse suas quamvis & vires inhiberet Achilles,
 Missa graves ictus & Pelias hasta dabit.
 Iudicium nobis igitur cum & vindicis adsit,
 Non est, cur tua p me q janua nosse neger.
 Culpa quidem, fateor, citra quam debuit, illa est:
 Sed fuit in facis & hoc quoque, fcredo, meis.
 Nec tamen officium sensit domus altera nostrum:
 « Hic illis vestro sub lare semper eram.
 « Quasque tua est pietas, ut te non excolat ipsum,
 « Ius aliquod tecum fratris amicus habet.
 « Quid? quod, ut emeritis referenda est gratia semper,
 Sic est fortuna promeruisse tua.
 Quod si & promittis nobis suadere & quid & optes;
 & Vt des, quam reddas, plura precare Deos.
 & Idque facis; quantumque licet meminisse, solebas
 f Officiis causa pluribus esse dati.
 Quolibet in numero me, Medialine, reponere;
 Sim modo pars vestra non aliena domus.
 Et mala Nasionem, quoniam meruisse videtur,
 Si non ferre doles, g at meruisse dolo.

C 4

sc. p. Iitjan, elenfa mihi m. sc. q. Domus. Ex parte totum. & Vt minus, quam
 poterat, illam colerem live frequentarem. fcredo. m. sc. & Non m. sc. a Pal-
 lio in domo vestra obversabatur. & Quæ tua est erga fratrem philoſtorgia,
 & Aliquam amicitia conjunctionem. f Quodque quodam. m. sc. a Permissis
 m. sc. b Quod & Optes m. sc. & lib. duo. & Vt plura in alios conferas bene-
 ficia, quam ab aliis accipias. & Vt plura scilicet des, quam accipias. f Of-
 ficiu m. sc. & lib. plerique. De pluribus merari. g solennia.

a Ila.
 b Ila m. sc.
 c Neque m.
 sc. Nullius
 potentia
 hoc efficere
 potest; ut a-
 micus alter-
 rius cuius-
 dam non
 delinquat:
 vel alterius
 culpa per-
 stare potest.
 d Proest ut
 quid.
 e Religare m.
 sc. & probe.
 f Ite m. sc.
 g Quamque.
 h Quamque
 m. sc.
 i Medialine. f
 a Potesta-
 tem redire ut
 in patriam.
 Gressum.
 i Aristoph.
 xxi. Dnu p.
 y' idit.
 m Non totis
 viribus eam
 emitteret.
 n Achilles
 hasta forma
 patronym. a
 Peleo sic di-
 cta, qui eam
 Achilli don-
 navit, dona-
 tam sibi a
 Chirone: si-
 vra Pelio
 monia, ubi
 erit fuit.
 Iliad. v.
 Ad o Iulicis m.

Ad Severum. ELEG. 9.

A Tibi dilecto missam Nasonis salutem
 Accipe, pars animæ magna, severe, mex.
 Neve a roga quid agam: si persequar omnia, fletu.
 Summa satis nostri sit tibi nota mali.
 Vivimus assiduæ expertes pacis in armis,
 Dura pharetrato bella movebit Geta.
 Deque tot ð expulsi som miles e in exsule solus:
 Tutæ (dæque invidio) e cætera turba later.
 Quoque magis nostros venia dignere libellos;
 Hæc in procinctu carmina facta leges.
 Stat vetus urbs, ripæ vicina binominis Istrî,
 Mœnibus & positu vix adrunda loci.
 Calpius Aegyptus, de se si g creditur ð ipsis,
 Condidit, & proprio nomine dixit opus.
 Hanc I serus, Odrysiis inopino Marte peremptis,
 Cepit, & in regem sustulit arma Getæ.
 Ille memor magni generis, virtute quod augeat,
 Protinus innumero milite cinctus adest.
 Nec prius abcessit, merita quam eade nocentum
 Se nimis ulciscens, exilire mille nocens.
 At tibi rex ævo detur fortissime nostro,
 Semper honorata sceptræ tenere manu,
 Teque, quod & præstat, (quid enim tibi plenius op-
 Martia cum magno Cæsare e Roma probet. tem)
 Sed memor unde abii, queror, ð jucunde sodalla,
 Accedant nostris læva quod arma malis.
 Ut careo vobis Scythicæ detrusus in oras,
 p Quattuor autumnos I lætas orta facit.
 Nec tu credideris urbanæ commoda vitæ
 Quætere Nasonem: quærit & illa tamen.
 Nam modo vos animo dulces reminiscor amici
 Nunc mihi cum chara conjuge nata subit.
 q Aque domo rursus pulcræ loca vector ad urbis
 Cunctaque mens oculis prævidet illa suis.
 Nunc fora, nunc ædes, nunc marmore testæ theatra,
 Nunc subit æquata porticus omnis humo:
 Gramina nunc campi pulcræ spectantis in hortos,
 Stagnaque & æ euripl. s virginæusque liquor.
 At (puto) sic urbis misero est crepera voluptas,
 Quolibet ut saltem rare frui liceat.
 Non meus amissos animus desiderat agros,
 Rutæque Pesigno conspicienda e solo;

Nec

a roga. Post
 datum autem
 de acceptam
 salutem trita sunt
 hunc interro-
 gatio, quid
 agas? Plaut.
 Cære Salvo,
 quid agas?
 b Urbs cinctis.
 exsulem hunc.
 c Cum exsule,
 hunc est, miles
 pariter & ex-
 sul.
 d nec MS.
 e Cæteri ex-
 siles.
 f In apparta
 bellis, in ex-
 peditatione,
 p. radimus.
 h ipsi MS. Ita
 in i. Faltur.
 q. Aque pul-
 cræ, de se p. cre-
 ditur ipse.
 i Urbs e se
 condam A-
 gyptum appel-
 lavit.
 A Urbs e. A.
 Aegyptus,
 p. Aegyptus.
 f. Aegyptus.
 m. ipsi MS. &
 illi plerique,
 n. Et quod fa-
 cit.
 o. Cære MS.
 p. Annus qua-
 tuor. s. p. p.
 d. d. b. Inter-
 gis autem or-
 tum. Virgilian.
 vespertinum,
 hunc accipit.
 e. hunc.
 q. Dico MS.
 p. p. l. d. p.
 m. d. d. e.
 r. quæque e. e.
 MS.
 f. Virgo aquæ
 de qua in p.
 Faltur. con-
 dem & Virgine.
 aquam appel-
 lat. Vide &
 Pliniam l. 13.
 s. Aque.
 u. Nec MS.
 d. e. MS.
 m. d. d. e.

Nec quis pomiferis posito in montibus hortos,
 Spectat Flaminia b Claudia juncta vix:
 Quos ego nescio cui colui, quibus ipse solebam
 Ad sacra fontanas (nec pudet) addere aquas.
 Sunt ibi, si d vivunt, nostra quoque consita quidam,
 Sed non e de nostra poma legenda manu.
 Pro quibus amissis, utinam contingere posset
 Nec saltem profugo gleba colenda mihi,
 Ipse ego pendentes (licet modo) rupe capellas,
 Ipse velim baculo pascere nixus oves
 Ipse ego, ne foliis insistant pectora curis,
 Ducam rucicolas sub iuga ponda boves,
 Et discam Getici quæ norunt verba juveni,
 Adsueta illis adjiciamque minas.
 Ipse manu b capulum presti i moderator aratri,
 Experiar a mora spargere semen humo.
 Nec dubitem longis purgare ligonibus arva,
 Et dare i quas sitiens jam bibit hortus aquas.
 Unde sed a hoc nobis, minimû quos inter & a hostem
 Discrimen murus clausaque porta facit?
 At tibi nascenti (quod toto pectore laxior)
 Nerunt fatales o sortia sula dex.
 Te modo Campus habet, densa modq Forticus um-
 Nunc, in quo ponis tempora rara. Forum. (bix:
 Umbria te revocat, nec non Albana petentem
 Appia serventi ducit q in arva rota.
 Fortitan hoc o optes, ut justam supprimat iram
 Cæsar, & hospitium sit tua villa meum.
 Ab nimium est quod (amice) petis, s i moderantius
 Et voti (quæso) contrahere vela tui. (opta,
 Terra velim propior, nullique a noxia bello
 Detur: erit nostris pars bona dempta malis.

Ad Maximum. ELEG. 10.

Q Væ mihi de a rapto tua venit epistola Celso,
 Protinus est lacrymis humida facta meis.
 Quodque nescis b dictu, fieri nec posse putavi,
 Invisis oculis littera læta tua est.
 Nec quicquam ad nostras pervenit acerbis aures,
 Ut sumus in Porto, perveniatque precor.
 Ante meos oculos tanquam præsentis imago
 Hæret; & c exstinctum vivere fingit amor.
 Sæpe refert animus lusus gravitate carentes,
 Særa cum d liquida sæpe perasta fide.

a collit. MS.
 b imp. un.
 c molle.
 d Via Claudia
 Flaminia con-
 tinet.
 e Irigare fo-
 nana.
 f Propter
 animæ vege-
 tantiam, quæ
 est in plantis.
 g fuit MS.
 h iuvant. Virg.
 Eclog. 1. Da-
 musa pendere
 poma de rupe
 videtur.
 i Sape MS.
 k solum.
 l Moderator
 MS. h. lib. duo
 probat.
 A Arata. Virg.
 Georg. 1. Fel-
 licem heros
 rigorem spiran-
 te mæris.
 I Confiliat
 quæ MS.
 m hoc MS.
 n hostes MS.
 o Vicini nulli
 adversitatibus
 obnoxii.
 p Per cam-
 pum. Martius
 indicatur i
 per portum.
 Pompeii: per
 forum. Roma-
 num, per ex-
 istat.
 q. Ab arbo.
 r ipse MS.
 f Moderator
 MS. probat.

a Morte sub-
 lato.

b dicit qd fuit

c Mortuum t
 ex opinione
 eorum, qui
 animam putar-
 unt esse
 ignem.
 d Insuperata
 pax.

• Frequen-
tius.
b. lib.
• Postrema.
d. Decidit
m. sc.

• Non secu-
tus fortu-
nam.

• Non m. sc.
g. amplexus
m. scrip.
h. affue m. sc.
d. lib. p. l. r. que.

• Paratus ad
consecran-
dum mihi
mortem.
• Principus
memorabi-
lis.

• Iam m. sc.
d. lib. duo.
• Potaba-
rum sibi sa-
cra.

• Non m. sc.
• In exilium
dem.
p. lib. m. sc.
g. Posteri.

• Carmina
possum m. sc.
• Fun. sc. Nam
que. lib. Aquo
d. rectius
fortasse.

• Funus sa-
tis amplum
faciendum
curavit.
• Pro.
• Morte. ara-
ma. Munus
scile.

Nulla tamen subeunt mihi tempora • densius d. istis.
Quæ vellem vitæ • summa fuisse mea :
Cum domus ingenti subito mea lapsa ruina
d. Concidit, in domini procubuitque caput.
Adfuit illi mihi, cum me pars magna reliquit,

Maxime, • fortuna: • nec fuit ille comes,
illum ego non aliter fletum mea funera vidi,
Ponendus quam si frater in igne foret.

Hæsit in g. amplexu, consolatusque jacentem est :
Cumque meis lacrymis miscebat d. ipse suas.

O quoties, vitæ custos invisus amari,
Continuit i. promptas in mea fata manus ?

O quoties dixit, Placabilis ira Deorum est !
Vire, nec ignosci tu tibi posse nega.

Vox tamen illa fuit • celeberrima, Respice quantum
Debeat auxilium Maximus esse tibi.

Maximus incumbet, quæque est pietate, rogabit,
Ne sit ad extremum Caesaris ira tenax.

Cumque suis fratris vires adhibebit, & omnem,
Quo levius doleas, experietur opem.

Hæc mihi verba malè minuerunt tædæ vitæ :
Quæ i. modo ne fuerint, Maxime, vana, cave.

Huc quoque venturum mihi se jurare solebat :
Non nisi te longè • ius sibi dante vitæ.

Nam tua non alio coluit penetralia ritu,
Terrarum dominos quam colis ipse Deos.

Crede mihi, multos habeas cum dignus amicos,
Non fuit è multis quolibet ille minor :

Si modo non census, • nec clarum nomen avorum,
Sed probitas magnos ingeniumque facit.

Iure ig. • car. lachrymas Celso libamus adempto,
Cum • fugerem, vivo quas dedit p. ipse mihi.

Carmina iure damus rariis testantia mores,
Ut tua q. venturi nomina, Celsæ, legant.

Hoc est, quod • possum Geticis tibi mittere ab arvis :
Hoc solum est isthic, quod licet esse meum.

Funera non potui constare, nec ungere corpus,
• Atque tuis toto dividar. • iube rogis.

Quod potuit, quem tu pro numine vivus habebas,
Præstitit officium Maximus omne tibi.

Ille tibi exsequias, & • magni funus honoris
Fecit, & in gelidos • fudit amoma sinus.

Diluit & lacrymis moriens unguenta profusus,
Ossequæ vicinæ condita rexit harpo.

Qui quoniam extinctis, & quæ debet, præstat amicis,
Et b̄ nos extinctis adnumerare potest.

a quod m. sc.
b Me relega-
tum, ut qui
civiliter sim mortuus.

Ad Flaccum. E L E G. II.

N Aſo ſuo profugus mittit tibi, Flacce, ſalutem,
Mittere rem ſi quis, qua caret ipſe, poteſt.
Longus enim curis viſitatum corpus amaris
Non patitur vires languor habere ſuas.
Nec dolor ullus adeſt, nec febribus uror anhelis;
a Et peragit ſoliti b̄ vena tenoris iter.
Os hebes eſt, poliſque movent faſtidia menſe,
Et queror inſiſi cum venit hora cibi.
Quod mare, quod tellus appore, quod educat aer;
Nil tibi, quod nobis eſuriatur, erit.
Nectar & ambroſiam, & laticeſ epulaſque Deorum,
Det mihi formoſa ſ grata & Iuventa manu;
b Non tamen exaceret torpens ſapor iſte palatum,
Stabit & in ſtomacho pondus iſ inerte diu.
Hæc ego non auſim, cum ſint veſiſſima, ſ cuiquam
Scribere, delicias ne mala noſtra vocet,
c ſcilicet d̄ iſ ſtatus eſt, ea rerum forma meatum,
Deliciis etiam poſſit ut eſſe locus.
Delicias illi prætor hæc conſingere, ſi quis,
Ne mihi ſit levior Cæſaris ira, timet.
Iſ quonque, qui gracili p̄ cibis eſt in corpore, ſomnus
Non alit officio corpus q̄ inane ſuo.
Sed vigilo, vigilantque mei ſine ſine dolores;
Quorum materiam dat locus ipſe mihi.
Vix igitur, poſſis viſos agnoſcere vultus;
Quoque læſit, quærat, qui fuit ante, color.
Parvus in exiles ſuccus mihi ſp̄ pervenit artus,
Membraque ſunt, cetera pallidiora nova.
Non hæc impropitio contraxi damna d̄ Lyxo;
e cis, mihi f̄ quod ſola pene, bibantur aquæ.
Non epulis oneror: quarum ſi tangar amore,
Eſt tamen in Geticis copla nulla locis.
Nec vires adimit Veneris damnoſa voluptas;
Non ſolet in mœſſos illa venire toror.
Vnda locusque nocent, & cauſa valentior iſtis
Anxietas animi, & quæ mihi ſemper adeſt.

a ſe. li. duo.
b Arteria
lungitur ſuo
pultu, extra-
chreſica.
c Dentes
ſunt obtuſi
ad inciden-
dam cibum.
d ſyned. ſive
palatum
ſupore af-
fectum eſt.
e Martial.
Impiter am-
broſia ſatur
eſt. & iſtæ
vires,
f laticeſque
m. ſc.
g ſignuſ al.
palato.
h Puda m.
ſc. mendaci.
Intelligit
enim
i ſe.
que Latin.
juventa &
juventa di-
citur, pocu-
la ſoni mini-
ſtranteſ.
Iliad. d̄.
hæc m. ſer.
i ille m. ſer.
& lib. duo.
& probe.
k Non con-
coquente
cibum; in-
efficace.
l cœcis.
m Faſtidium
iſtud cibi.

a Hanc
vires aſcrip-
ſit.

n Italia. o hic m. ſc. p Corpus inſtitur cibi nutrire ſolet, cibum optime
concoquendo, q̄ Jejunium, r poſſet m. ſc. ſperantur viſuſ. s Proverbiat.
Hyperbole. u Vind. v Mæſſum. vini mæſſioris potu. x quæ lib. duo. y bi-
bantur m. ſc. z continuiſque ſolus, m. ſcrip.

a Not MS.
 uolens.
 b nota MS.
 & lib. duo.
 c Allegoria,
 hoc est, vos
 uisidum me
 debueram su-
 milio uolens.
 d fomer quod
 cy MS.
 e pariter MS.

a Hanc nisi tu pariter simili cum fratre leuaret,
 Vix mens tristitia b mortua tulisset onus.
 c Vos estis fractæ tellus non dura phastio:
 Quamque negant multi, vos mihi fertis opera.
 Ferre precor semper, d quia semper egebitus illa,
 Caesaris offensum dum mihi numen erit.
 Qui meritam nobis minuat, non finiat, iram,
 Suppliciter e vestros quisque rogare Deos.

L I B E R II.

Ad Germanicum.

a Tiberii
 Neron, de
 Elyrica.

Ue quoque a Caesarei peruenit fama
 triumphi, (Noti.
 Languida quo fessi vix venit aura
 Nil fore dulce mihi Scythica regione
 (putavi. (locus.
 Iam minus hic odio est, quæ fuit ante,

b Miserrimam
 meam sefellu
 fubita luti-
 tia,
 e illa,
 d hinc sola
 ramentum
 debet cuiq;
 iudicare,
 e uenit.
 f ymer MS.
 g Caesarem
 bonos por-
 ter & malos
 suo victoria
 exhilaran-
 tem, Allego-
 ria,
 h a mi vi
 km Caesare
 quip, ius
 huius im-
 pectat.
 i ad pteple
 ad Famam,
 per Prosop-
 oian.
 k Cuius
 murtio

Tandem aliquod pulsa curarum nube serenum
 Vidi, b fortuna verba dedique mea.
 Nolit ut c illa mihi contingere gaudia Caesar,
 d Velle potest cuius hæc tamen una daci.
 Dii quoque ut à cunctis hilari pietate celantur,
 Tristitiam poni per sua festa iubent.
 Denique, quod cærus furor est audere fateri,
 Hac ego lætitia, si e veter ipse, fruatur.
 Iuppiter utilibus quoties frigat imbribus agros,
 Mista tenax segeti crescere lappa solet.
 Nos quoque frugiferum sentimus inutilis herba
 g Numen, & invita sæpe iuramus ope.
 Gaudia Caesarem mentis b pro parte virili
 Sunt mea: privati nil habet illa domus.
 i Gratia, Fama, tibi, & per quam spectata triumphi
 Incluso mediis est mihi pompa Getis.
 Indice te didici, nuper visenda colisse
 Innumeras gentes ad ducis ora sui.
 Quæque capit i lacis immensum moribus orbem,
 Hospitibus Romam vix habuisse locum.
 Tu mihi narrasti, cum multis a lucibus ante
 Fodetis assiduas a nubibus Austeraquas,

Numine

vesti MS. & lib. duo: atque fatis ita legendum. m Diebus. n uolens,

Numine coelesti solem fulsisse terenum,
 Cum populi vultu conveniente die.
 Atque ita victorem cum magna vocis honore
 Bellica laudatis dona dedisse viris.
 Clataque sumptuum pictas insignia vestes,
 Thura prius sanctis imposuisse focis.
 Iustitiaque sui castos placasse parentes,
 Illo quo templum pectore semper habet.
 Quaque ierit, cunctis adiectum plausibus omen,
 Saxaque ad iactatis erubuisse rosis.
 Protinus argento et veros imitantia muros,
 Barbara cum victis oppida lata viris.
 Fluminaque, & montes & in altis proflua sylvas,
 Armaque cum tellis in struunt juncta suis.
 Deque triumphorum, quod sol incenderat, auro
 Aurea Romani castra fuisse fori.
 Torque tulisse duces / captivis addita collis
 Vincula, pene hostes quot satis esse sinit.
 Maxima pars horum vitam veniamque tulere,
 In quibus & belli summa caputque fuit.
 Cur ego posse negem minui mihi Caesaris iram,
 Cum videam mixta hostibus esse Deos?
 Pertulit huc idem nobis, & Germanice, rumor,
 Oppida sub titulo nominis esse tui.
 Atque ea se contra / nec muri mole, nec armis,
 Nec sacris ingenio tuta fuisse loci.
 Dii tibi dent annos: à te nam cetera sumes,
 Sint modo virtuti tempora longa tux.
 Quod precor eveniet, sunt quaedam oracula varum:
 Nam Deus optanti prospera signa dedit.
 Te quoque victorem, Tarpelas scandere in arces
 Lata coronatis Roma videbit equis.
 Maturusque pater nati spectabit honores,
 Gaudis percipiens, quae dedit ante suis.
 Iam nunc huc à me, juvenum belloque togaeque
 Maxime, dicta tibi vaticinante nota.
 Huc è quoque cunctis carminibus referam fortasse trium-
 phum,
 d'ufficiat postis si modo vltis malis:
 Imbueto Scythicas si non prius ipse sagittas,
 Abstuleritque ferox hoc caput ense Getes.

a Populi ho-
 laritatem imi-
 tantem oculi se-
 ruente.
 b Domitium
 seu congla-
 riam.
 c boni omnia
 cuncta placem
 esse datam in-
 gominando la-
 triumpho.
 d iactatis lib-
 dan.
 e versis MS.
 f pictis MS.
 g in locis pa-
 ritis sicut
 MS.
 h iactis MS.
 i Triumphum
 MS. h. i. i. i.
 k Solis fulgor
 illustraverat,
 ut ardere vi-
 deretur.
 l capite MS.
 h. lib. un-
 m. i. i. i. MS.
 n non perem-
 mia. MS.
 o nominis.
 p hic MS. h.
 lib. un-
 q. d'opprobrio
 ad German-
 Tiberii h. ad-
 optum. h. ex
 fratre Drusi
 nepotem: de
 cuius expedi-
 tione in Ger-
 maniam, h.
 oppidis ab eo
 capta idem
 se romae ac-
 cepisse scribit.
 r i. h. lib. d. n.
 s non MS.
 t Natur. i. i. i.
 quippe in
 montibus erat
 Vel incideram
 calliditate.
 M. i. i. i. i.
 u Tiberii. i. i. i.
 v. i. i. i. i. i.
 Interdum o-
 nim hoc lib-
 funderant h.

Quod

uterque, ut euentura afferantur quae praestantur. a. h.
 à Tarpela Virg. arch. prodire. vel à daco Tarpia. Propert.
 MS. b. i. i. MS. c. h. i. i. i. Tiberii. d. i. i. i. i. MS.

Capitulum: vel
 Tibi. i. i. i. a. i. i.

Corona ex lauro, quae
conferretur triumphaturis, in templis dicenda,
Quod si me salvo dabitur tua laurea templis,
Omnia bis dices vera fuisse mea.

Ad Messalinum. ELEG. 2.

Sinistram Pontis regionem, Idem. Trist. de Sythiciis terra fuisse fere. d. litteras meas, vel carmina mea. in animum induxi. Al. iudicet Fabul. Gigantum, de qua in 1. Metamorph. d. Enceladi dementis. Dydall. d. Diomedis, de quo vide Iliad. 6. post hunc versum m. scrip. inserit seq. duos versus. Ergo omnes ex Iuligento oriundos, qui sunt Celsi, h. Telepho m. sc. fortasse ex glossa. Alloqui enim quantitas repugnat. d. Sacrilegus quispium. h. Procrustes. d. Miserr. Ille domus vestrae primis veneratur ab annis,
Pulsus ad Euxini Nalae & sinistra freti,
Mittit ab indomitis hanc, Messaline, salutem,
Quam solitus praesens est tibi ferre, Getis.
Hic mihi, si lecto vultus tibi nomine non est
Qui fuit, & dubitas caetera perlegere?
Perlege; nec mecum pariter mea verba relega;
Vt belicet vestra versibus esse meis.
Non ego, concepi, si Ielion Ossa tulisset,
Clara mea tangi sidera posse manu.
Nec nos, Enceladi & dementia castra secuti,
In rerum dominos movimus arma Deos.
Nec, quod & Tydida temeraria dextera fecit,
Numina sunt telis ulla petita meis.
Est mea culpa gravis, sed quae me perdere solum
Aula sit, & nullum majus adorsa nefas.
Neve roges, quae sit, stultam quam scripsimus artem
Innocuas nobis non fuit esse manus.
Nil nisi non sapiens possum timidusque vocari:
Hæc duo sunt animi nomina vera mei.
Esse quidem fateor, metitatem post Cræsis Iram,
Difficilem precibus te quoque iure meis.
Quæque tua est pietas, & in totum nomen Iuli,
Te Iadi, cum quis laeditur inde, putas.
Sed licet arma seras, & vulnera saxa mineris,
Non tamen efficies ut timeare mihi.
Toppis Achæmeniden Graium Trojana recepit:
Profuit & h. Myso Pellas hasta duci.
Confugit interdum templi violator ad aram,
Nec petere offensi numinis horret opem.
Dixerit hoc aliquis tutum non esse; fatemur:
Sed non per placidas it mea navis aquas.
Tota petant alii: & fortuna miserrima = nostra est:
Nam timor = eventus detrioris abest.
Qui rapitur satis, quid prætet fata, requirit?
q 5 A r a cæat molles aspera spina rosas.

Quorum quorumque fortuna minus est pericula & casibus expedita. m. sc. est m. sc. & lib. duo; & rectius fortasse. = Miserrimis fortunæ. = Periculis factorum advenitatem expeditam. perquisit m. sc. q. Ita legitur in nostris codicibus, in quoniam sequens extat Iliad. 6. Metula Pantametrus duntaxat ex suo vetustiss. exemplari retulit.

Qui rapitur spumante salo, sua brachia campi
 a Porrigit ad spinas duraque saxa manus.
 b Accipitrem metuens pennis trepidantibus c ales
 Audet d in humanos sessa venire sinus.
 Nec se vicino dubitat committere testo
 Quæ fugit infestis territa cerva canes.
 Da, precor, accessum lacrymis, mitissime, nostris:
 Nec rigidam timidis vocibus obde forem.
 Verbaque nostra e favens Romana ad numina perfer,
 Non tibi / Tarpejo culta tonante minus.
 Mandatique mei legatus suscipe causam,
 Nulla meo quamvis nomine causa bona est.
 Iam prope e depositus, certe jam frigidus æger,
 Servatus per te, si modo b servor, ero.
 Nunc tua pro i rebus nitatur gratia lapsis,
 Principis æterni quam tibi k præstat amor.
 Num tibi & eloqui nitot ille domesticus adsit,
 Quo poterat cupidis vultu esse i visis.
 Vivit enim in vobis sacundi lingua parentis,
 Et res hæcudem reperit m illa suum.
 Hanc ego non ut me defendere tentet, n adoro;
 N o n est confessi causa tuenda rei.
 o Nunc tamen excuset erroris / origine factum;
 An nihil expediat tale r movere, vide.
 Vulneris id genus est, quod cum sanabile non sit,
 Non r contractari tutius esse puto.
 Lingus, silei non est ultra f curabile quicquam:
 Possè velim cineres r obtrudere ipse meos.
 Sic igitur, quasi me nullus deceiverit error,
 Verba u face, ut vita, quam dedit ipse, fruat.
 Cumque serenus eris, vultusque u remisit illos,
 Qui secum y tetras imperiumque movent;
 Exiguam ne me perdam sinat esse Getarum;
 Detque solam miseræ mihi, precare, fugæ.
 Tempus adest apicum precibus, valet ille, videsque
 Quas fecit vires, Roma, valere tuas.
 Incolumis conjux sua u pulv inania servat:
 Promovet imperium a filius b Ausonium.
 e Præterit ipse suos animo Germanicus annos;
 d Nec vigor est e Drusi nobilitate minor.

a I dantes
 b Accipitrem
 c ales
 d in humanos
 e favens
 f Tarpejo
 g legatus
 h mitissime
 i visis
 k præstat
 l rebus
 m illa
 n adoro
 o Nunc
 p movere
 q curabile
 r obtrudere
 silei
 t tetras
 u face
 v vultus
 w remisit
 x Getarum
 y imperium
 z Ausonium
 aa Germanicus
 ab nobilitate

Ad

Paula, enim consulebatur, qui in gremio stantibus. Dicit. a Tibor. Libia 62. b An-
 guli per adoptionem. c Ausonium imperium ex. 62. d lib. dup. e Antiquitas, exaudiri
 virtutis claritas, animi magnitudo. f aut de ore. g Ausonium iustis suis vultibus am-
 pto. C. 1. Phil. ab excellenti ratione virtutis potestatem acat u expellat aut quæ-
 re. d. 4. m. l. e Tibor. ex Agrippina a lib.

qui cum triste aliquid statuit, sit tristis & ipse:

Cuique fere poenam sumere, poena sua est.

Ista tamen vitio est huius clementia nostro:

Venit & advires ira coacta suas.

Qui quoniam patria toto sumus orbe remoti;

Non licet ante ipsos procubuisse & Deos.

Quos colis, ad superos & hæc fer mandata sacerdoti:

Adde sed & propriis ad mea & verba preces.

Ne tamen hæc tenia, si non nocitura putabis.

Ignoscas: timeo naufragus omne fretum.

a Nec.

b Deo: Quis.

c per se.

d vna MS.

Ad Maximum. ELEG. 3.

MAXIME, qui claris nomen virtutibus æquas,

Nec finis ingenium nobilitate & premi;

Culte mihi (c quid enim status hic à funere differt)

Supremum vitæ tempus ad usque mex;

Rem facis, afflictum non aversatus amicum,

Qua non est ævo rarior ulla tuo.

Turpe quidem dictu, sed (si modo vera fatemur)

VULGUS amicitias utilitate & probat.

CURA quid expediat & prior est, quam quid sit ho-

Et CU M fortuna statque caditq; fides. (nestum;

Nec facile invenies multis in millibus unum,

& Virtutem precium qui putet esse sui.

Iple decor recti, facti si premia desint,

Non movet; & gratis poenitet esse probum.

Nil, nisi quod prodest, charum est, en detrahe menti

Spem & fructus avidæ, nemo & petendus erit.

At reditus jam quisque suos amat, & sibi quid sit

Utile, sollicitis computat & articulis.

Illud amicitia quondam venerabile nomen

Prostat, & in quæstu pro meretrice sedet.

Quo magis admiror, non, ut torrentibus undis,

& Communis vitii te quoque labe trahi.

DILIGITUR nemo, nisi cui fortuna secunda est:

Quæ simul intonuit, proxima quæque fugat.

En ego non paucis quondam munitus amicis,

¶ Dum flavit velis aura secunda meis;

Ut fera nimbo tumuerunt æquora vento,

In mediis lacera nave relinquo aquis.

Cumque alii nolint etiam me nosse & sateri;

Vix duo projecto tresve tulisti opem.

Quorum tu princeps, & nequienim comes esse, sed pau-

Nec & petere exemplum, sed dare dignus eras.

(tor;

a Imper MS.

b Superari

non concedia

doctrina nobili-

litate tuæ.

c Respondet MS.

d vulgus.

e Martius. Cita

qui tantæ ma-

gis tunc con-

tem, & con-

moda.

f Utile hono-

ris anteponi-

tur. It est

ingratu.

g prius MS.

h Virtutem

per se esse an-

petendam.

i Claud. Ista

quidem virtus

propter se.

k Utilitatis.

l Invenitur,

qui virtutem

gratis colere

velit.

m Digito. Ex

parte totum.

n Propter lib. 4.

o quibus in pa-

ucis temperat

articulo.

p Sicut vulgus

hominum

conductit a-

micitias utili-

tate moti.

q Dum pro-

spere fortunæ

sum, ut

sum. MS.

r videri.

s nec MS.

t alio MS.

u Alio MS.

v Alio MS.

Te, ampl. capere

a Ut nihil
exaltum has
beas. cum ni-
hil exigit nisi
constitutum
vrum. Actus.
b Sine mor-
te aliqua,
aliquo spe
nullitatis.
c iuxta.
d quod m.
scrip.
e lassi m. de.
f lib. un.
g Patrocin.
Vide Rom.
Iliad. 4.
h Stygia.
i aqua.
k Phaedra
Phaedra.
l nimium.
m Deum m. de.

m Itevenum
charissime
m. scrip.
n comit. feri
m. scrip.
o Fortasse
Prosoparia.
p m. de.

q pauper male.
r omego m. de.
s nimis appo-
sita.
t Augustum
Caesarem.
u ruer m. de.

v uerac.
x fallor m. de.
y pauperam.

y exigit m. de.

z Reg m. de.

Te, a nihil exacto, nisi nos peccasse fatentem,
b Sponte sua probitas officiumque c iuvat.
Iudice te, M A X C A P A caret, per seque petenda
Externis virtus incommutata bonis.
Turpe putas abici, d quia sit miserandus, amicum:
Quodque sit infelix, desinere esse tuum.
Micius est e lasso digitum supponere mento,
Mergere quam liquidis ora natantis aquis.
Cerne quid A acides post mortem praestet amico:
Instat & hanc vitam mortis habere puta,
Pluchon Theseus Stygias comitavit ad undas:
A g Stygia quantum mors mea distat b Aqua?
Adfuit infans i juvenis Phocrus Orestis:
Et mea non k minimum culpa furoris habet.
Tu quoque magnorum laudes admittre f virorum;
Vi facis, & lapsu, quam potes, adfer opem.
Si bene te novi, si, qui prius esse solebas,
Nunc quoque es, atque animi non cecidere tui;
Quo fortuna magis laevit, magis ipse resistis:
Vix decet, ne te vicerit illa, caves.
Et bene uti pugnes, bene pugnant efficit hostis.
Sic eadem prodest causa nocetque mihi.
Scilicet indignum, m juvenis rarissime, ducis
Te n fieri comitem o stantis in orbe Dex.
Firmus es, & quoniam non sunt p hae qualla velles,
Vela regis quassae quallacunque ratis.
Quaeque ita concussa est, ut jam casura putetur,
Restat adhuc humeris sulca carina tuis.
Ita quidem primo fuerat tua iusta, nec ipso
Lenior, offensus qui mihi iure fuit.
Quique dolor pectus tetigisset Caesaris alti,
Illum iurabas protinus esse tuum.
Vt tamen audita est nostrae q tibi cladis r origo,
Diceris erratis ingemuisse meis.
Tunc tua me primum solari littera corpi,
Et iactum flecti spem dare posse f Deum.
Movit amicitia: tunc te constantia longa,
Ante tuos ortus quae mihi coepit fuit:
Et quod eras aliis n factus, mihi n natus amicus,
Quodque tibi in cunis oscula prima dedi.
Quod cum vestra domus teneris mihi semper ab anni
Culpa sit, esse vetus nunc tibi y cogor onus.
Metus ille pater, Latine sacundia linguae,
z Qui non inferior nobilitate fuit,

Imus, ut auderem a committere crimina famæ,
 Impulit: ingenti dux fuit illam ei.
 Te, e quod sit primo nobis à tempore cultus,
 Contendo fratrem posse referre tuum.
 Et tamen ante omnes ita sum complexus, ut d una
 Quolibet in casu gratia nostra flores,
 Ultima me tecum vidit, micistisque cadentes
 Excepit lacrymas Italæ ora genis.
 Cum tibi quærenti, num verus nuncius esset,
 Attulerat culpe quem mala fama mex;
 Inter confectum medius dubieque negantem
 Interbā, pavidas dante timore notas.
 Temploque nivis, quam mollit à aquaticus Auster,
 Gutta per ætonitas ibat oborta genas.
 Hæc igitur referens, & quod mea crimina primi
 Erroris venia posse latere vides;
 Aspicias antiquum lapsis in rebus amicum,
 Pomentisque juvas vulnere nostra tuis.
 Pro quibus, optandi si nobis i copia fiat,
 Tam bene à promerito commoda mille precor.
 Sed si sola mihi dentur tua vota, precabor,
 Ut tibi sit salvo Casare salva patens.
 Hæc ego, cum faceres altaribus pinguis thure,
 Te solitum memini prima rogare Deos.

Ad Atticum. ELEG. 4.

A Celpe colloquium gelido Nasonis ab Istro,
 Attice, iudicio non dubitate meo.
 Aliquid adhuc remanes memor infelicis amici?
 Deserit an partes languida cura suas?
 Non ita Dii mihi sunt à testes, ut credere possim,
 Falsque putem jam te non meminisse mei.
 Ante c meos oculos præsto est tua semper imago,
 Et videor vultus mente videre tuos.
 Æria multa mihi tecum collata recordor;
 Nec data jucundis tempora pauca joci.
 Sæpe citæ longis visæ sermonibus horæ:
 Sæpe fuit brevior, quam mea verba, dies.
 Sæpe tuas venit factum modo carmen ad aures:
 Et nova iudicio subdita Musa tuo est.
 Quod tu g laudabas, populo placuisse putabam:
 Hoc precium curæ dulce à recentis erat.
 Vique meus lima rarus liber esset amici,
 Non semel admonitu facta litura tuo est.

a In publicum edere
 b compulsi
 m. scrip.
 c quæ sit pri-
 mum m. sit
 d una
 e In quatuor-
 quo fortuna.
 f fuer m. sit
 sit lib. un.
 g Extrema
 Italia regio.

h Humidus,
 pluvius. Et
 est comparatio
 hyperbolica.
 i gratia m. sit.
 A Promerenti,
 ut sit particip.
 Nam si num-
 men est.
 Item 4. Fa-
 ctus, spon-
 dea man-
 promeriturque
 pater.
 j Si denta-
 rit optio
 mihi deus
 ejus rei,
 quem tu in
 votis habes.

a Et quid m. sit.
 b collat m. sit
 sit lib. hoc est
 adverb. lat.
 c oculis aspectu
 m. sit.
 d Nasos
 singularis fa-
 miliaritatis
 ab adjunctis.
 e Dies deus
 nostris collo-
 quia.
 f Carmen re-
 centis, Mæ-
 g Laudat.
 h recentis,
 m. sit. recentis
 nostrum ap-
 pulis. Et au-
 tem, cum re-
 centis nihil a-
 liud, quam
 facti modo
 carmina.

Nos

a laudat MS.
d MS. affe-
videtur. d.
Moride. affe-
videtur. re-
dies.
c Nitatio
Poen. riva
quod. huius
quit.
d. fideri MS.
d. lib. un. d.
probe.
c. affe. mi-
nus bene.
f. Ad lucu in-
dicatur pro-
fuerit.
g. Quam re
mei capiat ob-
livia.
h. ratur MS.
i. Quatenus
mon ero tibi
amari.

Nos fora viderunt pariter, nos porticus omnis,
Nos via, nos a cunctis curva theatra locis.
Denique tantus amor nobis, charissime, semper,
Quantus in b Aciden Astoridenque fuit.
Non ego, si biberes securae pocula Lethae,
Excidere hac credam pectore posse tuo.
c Longa dies citior brumali d tempore, noxque
yardior hyberna solstitialis erit;
Nec Babylon e aethus, nec frigora Pontus habebit,
Calthaque f Pastanas vincet odore rosas;
g Quam tibi nostrarum veniant obliviae rerum.
Non ita pars sati candida nulla mei est.
Ne tamen hac dici possit fiducia mendax,
Stultaque credulitas nostra fuisse, cave:
Constansque fide veterem h tueare sodalem,
Qua licet, & quantum i non onerosus ero.

Ad Solanum. ELEG. 1.

a Et ut votum
res sequatur,
ut votus re-
spondent vo-
tu.
b d. sol. MS.
d. lib. un.
c. d. d. e.
Num.
d. d. d. e.
MS.
e. Favore tuo
illa compro-
bati.
f. f. ier MS.
g. f. ier MS.
h. Facilitati
tue h. h. ier
guitari, cui
vota tam be-
nevolia acce-
pta sunt so-
rendi.
i. Ad Augusto
paria.
h. f. ier MS.
d. lib. d. un.
j. Compositis,
fuit. alii in-
gunt f. ier,
hoc est audien-
tibus.
m. Non longo
spati. Metaph.
n. Hanc iudici
cul de me ex-
dimerio.
o. i. parva re,
d. d. MS.

Condita disparibus numeris ego Naso Solano
Praeposita mihi verba salute meo.
Quae rata sit cupio, a rebusque ut comprobet omen,
Te precor b ut salvo possit, amice, legi.
Candor, in hoc aeo res inter mortua pene,
Exigit, ut faciam talia vota, tuus.
Nam fuerim quamvis modico tibi junctus ab usu,
Diceris c exiliis d ingemuisse meis.
Missaque ab Euxino legeres cum carmina Ponto,
e Illa tuus jovit qualiacunque favor.
Optastique brevem fieri mihi Caesaris iram:
Quod tamen optari, si f sciat ipse, g sinat.
h Moribus ista tuis tam mitia vota dedisti:
Nec minus idcirco sunt ea grata mihi.
Quoque magis moveare malis, doctissima, nostris,
Credibile est fieri condicione loci.
Vix hac invenies totum (mihi crede) per orbem,
Quae minus i Augusta pace fruatur, & humum.
Tu tamen hic i structos inter fera ptealia versus
Et legis, & lectos ore favente probas.
Ingenioque meo, m vena quod paupere manat,
Flaudis, & e rivo flumina magna facis.
Grata quidem sunt hac animo n suffragia nostro,
Vix tibi cum miseros posse placere putes.
Dum tamen o in rebus tentamus carmina parvis,
Materiam gracili sufficit ingenium.

Nuper

Nuper ut huc magni pervenit fama triumphi,
 Ausos sum tanta sumere molis & onus.
 Obruit audentem & rerum gravitasque nitorque;
 Nec potui cepti pondera ferre mei.
 Illic, quam laudes, & erit officiosa voluntas:
 Cetera, materia & debilitante, jacent.
 Quod si forte liber vestras pervenit ad aures;
 Tutelam mando sentiat ille tuam.
 Hec tibi facturo, & vel si non ipse rogarem,
 Accedet cumulus & gratia nostra levis.
 Non ego laudandus, sed sunt tua pectora lacte,
 Et non calcata candidiora nive.
 Mirarisque alios, cum sis mirabilis ipse,
 Nec lateant artes, eloquiumque tuum.
 Te juvenum princeps, cui dat Germania nomen,
 Participem & studii Caesar habere solet.
 Tu comes antiquus, tu primis junctus ab annis,
 Ingenio mores xquiparante places.
 Te dicente prius, & sit protinus impetus illi:
 Teque habet, elicias qui sua verba tuis.
 Cum tu desistis, mortaliaque ora quierunt,
 Clausaque non longa conticuere mora;
 Surgit Iuleo juvenis cognomine dignus,
 Qualis ab Eois Lucifer ortus aquis.
 Dumque & silens adstat, & status est vultusque disertus;
 Spemque & docens doctæ vocis amicus & habes.
 Mox ubi pulsa mora est, atque / os cœleste solum,
 Hoc superos jures more solere loqui.
 Atque hæc est, dicas, sacundia principe digna:
 Eloquio tantum nobilitatis inest.
 Huic & tu cum placeas, & vertice sidera tangas,
 Scripta tamen profugi vatis habenda putas.
 Scilicet Invanis aliqua est concordia vinctis;
 Et servat studis sœdera quisque sui.
 Rusticus agricolam, miles fera bella gerentem,
 Rectorem dubiæ navita puppis amat.
 Tu quoque Pieridum studio studiose teneris;
 Ingenioque faves ingeniose meo.
 Distat & opus nostrum, sed fontibus exit ab iisdem;
 Artis & ingenus cultor uterque sumus.
 Thyrsus enim vobis, gestata est laurea nobis:
 Sed tamen ambobus debet inesse calor.

Utque

a 1700 MS.
 & Magnitudo
 & Splendor
 rerum.
 c In illa casu
 mine,
 d 1701 MS.
 e debilitata
 MS & lib. ult.
 Superante in-
 genio mei vici
 argumenti
 gravitate,
 f 1701 MS. &
 lib. duo.
 g si non celat
 ipse, MS.
 h Amor moris,
 quo adductus
 liberius se-
 citur, quod tua
 sponte salu-
 rus eris.
 i Studiorum
 socium.
 k studium, dandi
 casu.
 l accipio.
 m Excitatur in
 Germaniam
 dicendi facul-
 tas, tanquam
 armato & imi-
 tatore studiu-
 rum tuorum.
 n Telopeus.
 o silens.
 p Alludere vi-
 detur ad illud
 Homer. Il. 3.
 Vide etiam
 Fab. Quintil.
 q docet MS.
 variis, vultus
 spem faciens
 orationis inco-
 lentur.
 r habet MS. in
 lib. duo.
 s Divinum
 Germanici os
 loqui cupit.
 t cum eo MS.
 durissimula.
 u Hæc. Sub-
 limi sermone
 dea vocatur.
 v Thyrsus.
 w Thyrsus
 Thyrsus qd-
 a 1701.

y Mæstem sive Poetarum. q Oratoris & Poetice Studium. a Oratoris Bacchi
 simul agitur dicit, ut quorum eloquentia est concitator, Poeta vero Apollinis.

Utque meis numeris tuas dat facundia nervos ;

Sic venit à nobis in tua verba nitior.

Iure igitur à studio consilia carmina à vestro,

Et e commilitii sacra tuenda putas.

Pro quibus ut d'maneas . e de quo censeris , amicus,

Comprecor ad vix tempora summa tua.

f Succedatque g suis orbis moderator habenis :

h Quod mecum populi vota precantur idem.

a Oratoris facultati copiosa.

b aucto m. fr.

fr lib. un.

mundato.

c cum militiis

m. fr. virale.

Dicit enim

commilitio-

nium sacra.

d maneat Germanicus intelligatur . e Cuius erudis quasi pars quidam es. ut sibi loquitur . f Tibrio in debita imperii administratione succedat . g eum m. fr. h Vota omnesque sacerdotes suscipiebant . priorum quoque vota susceperant accedere.

Ad Grecinum . ° ELEG. 6.

C Armine Grecinum . quem praesens voce solebat,
Tristis ab Euxinis Naso salutat aquis.

Exsulis haec vox est : aptaret mihi littera linguam :

Et si non liceat scribere , mutus ero.

Corripis , ut debes , stulti peccata sodalis :

Et b mala me meritis ferre minora doles.

Vera facis , sed sera , mex convicia culpa.

c Aspera confesso verba remitte reo.

Cum poteram recto transire d Ceraunia velo,

Vt fera vi' arem saxa , monendus eram.

Nunc mihi naufragio quid prodest e dicere facto,

Qua mea debuerit currere cymba via ?

Brachia da lasso potius prenderenda natanti ;

Nec pigeat mento supposuisse manum.

Idque facis , faciasque precor : sic mater . & uxor,

Sic tibi sint fratres . f totaque salva domus.

Quodque soles animo g semper . quod voce precati,

Omnia Caesaribus fictus facta probes.

Turpe eam in miseris veteri tibi rebus amico

Auxilium nulla parte tulisse suum.

Turpe h referre pedem , nec passu stante tenaci :

Turpe laborantem deseruisse ratem.

Turpe sequi casum , & fortunae cedere : amicum

Et , nisi sit felix , esse negare suum.

Non ita vixerunt i Strophio atque A gamemnone nati :

Non haec Agida i Isthioque fides.

Quos prior est mirata . sequens mirabitur aetas :

k In quorum l plausus tota theatra sonant.

Tu quoque per durum servato tempus amico,

Dignus es in tantis nomen habere vitia.

Dignus

a Linguae fabricatione fingitur.

b Penam minorem quam delicti magnitudo merebatur.

c Obiurgatio nam . reprehensio a . corbulationem . d Horat. l. 1 . fones sequitur . Aeneas dicit . e deservit m. fr.

g fecit m. fr.

h quod semper

m. scrip.

i Retro cedens.

k Pylosus &

Orestes Persis.

l Quorum a-

micis ap-

plaudunt tota

theatra.

m plausu m. fr.

n minus bene.

Quorum a-

micis tota ap-

plaudunt

theatra . haec

est . spectatores

qui sunt in

theatro . per

h . plausum .

Dignus est & quoniam laudem pietate mereris,

a Non erit officii gratia surda tui.

Crede mihi, nostrum si b non mortale futurum est

Carmen, in ore frequens posteritatis eris.

Fac modo permaneat lapsa, Græcine, fidelis:

Duret & in longas impetus iste moras.

c Quæ tu cum præles, d remota tamen utar, & aura.

NIL nocet admisso subdere calcar equo.

Ad Atticum. ELEG. 7.

Effe salutatum te vult mea littera primum,

A male pacatis, Attice, missa Getis.

Proxima subsequitur, quid agas, audire voluntas:

b Et modo, si quid agas, sit tibi cura mei.

Nec dubito quin sit: sed me timor ipse malorum

Sæpe supervacuos cogit habere metus.

Da veniam c quæso, nimioque ignosce timori.

Tranquillas etiam naufragus horret aquas.

Qui semel est lusus fallaci piscis ab hamo,

Omnibus unca cibus xra subesse d putat.

Sæpe canem e visum longe fugit agna, lupumque

Credit, & ipsa suam nescia vitat opem.

Membra reformidant mollem quoque saucia tactum,

Vanaque f sollicitis incitat umbra metum.

Sic ego fortunæ telis confixus iniquis,

Pectore g concipio nil nisi triste meo.

Jam mihi fata b liquet exoptos servantia cursus

i Per sibi consuetas semper itura vias.

Observare Deos, ne quid mihi cedat k amice,

Verbaque fortunæ vix puto posse dari.

Est illi curæ me perdere; quæque solebat

Esse levis, l constans & bene certa m nocet.

Crede mihi, si sum veri tibi cognitus oris,

Nec n numerus nostris casibus esse potest.

o Cinyphæ segetis citius numerabis aristas,

Altaque quam multis floreat Hybla thymis;

Et quot aves motis p nitantur in q æra pennis,

Quotque natent pisces x quore, certus eris;

Quam tibi nostrorum statuatur summa laborum,

Quos ego sum terra, quos ego passus aqua.

Nulla Getis r toto gens est truculentior orbe:

Sed tamen hi nostris ingemuere malis.

Quæ tibi si memori coner perscribere versu,

j Illas est sati longa futura mei.

a Officio tuo non apud surdum gratiam indicis. Hypoc. b Immortale i per ipso duram. c Quæ m. fur. d Non p. m. terminam. te cultuari. e Allege. f Calcei, sua spuma currenti.

g Impacatis. Virg. impacator licet facies.

h Et m. (quid agas) sit. m. fur. Et bene si quid agas.

i Jesse m. fur. d come m. fur. e longe visum m. h. melius.

f Meticulosus. g Augur, cognos.

h Liquet m. li. liquet patet & apparet. Val manifestum est ut notum.

i Imperconaliter lego. j Tenorem suum servatorem.

k Prospere credit & ex animi sententia. l In nocenda perstat.

m Mores m. li. n Nos nostrum m. li.

o Numeri infortis auris Poetica.

p Virg. His primis paribus nunc.

q Cylindrus alia. Lucret. lib. 6. similiter penuriam nunc.

r Conam alarum d. i. q. ante.

Non e que est eus

m. R. (Proverbia. figura. Vide alia. illa malis.

a qua MS.
b multa MS.
c est aliqui o-
minum.
d Nullam om-
ni iactantiam,
proverbialiter.
Vide Adag.
Eius apertus.
e In confusio-
nem abis.
habitu con-
trahit.
f Cadentibus.
Nomen loci
pontic apud
Var. Aqua ista
caduciter
euenit, hoc
est, precipi-
tante. Non.
g Via hab. MS.
h Arcu.
i Antistasis au-
aritia.
j Conducatur,
remittitur.
k Auxilio est,
suffragatur.
l Me adin-
tem. An Ag.
m Quae omni ter-
rae carum
saepe Caesar.
n MS.
o Verborum
minu.
p Servit MS.
q Navigio ex-
positus, vari
committit
r Ithacensi,
hoc est, Ulyss.
Soc.

o Imperium
eum. Mero-
pion.
f Agricultura.
g Arari. Virg.
h fides cer-
tam Pontore
detrahit.
i compage
aut, servatur
MS.
k Sarmatia.
l verior colla
est. MS. var.
m plus est.
n Caput Indo-
thi.

Non igitur vereor, quod te reat esse verendum,
Cujus amor nobis pignora mille dedit: (c est
Sed quia R. a timida est omnis miser, & quia longo
Tempore a laticis janua clausa meo.
Iam dolor e in morem venit meus; utque f caducis
Percussu crebro saxa cavantur aquis:
Sic ego continuo fortunae vulneror istu,
g Vixque habet in nobis jam nova plaga locum.
Nec magis assiduo vomer tenuatur ab usu,
Nec magis e est curvis Appia trita rotis,
Pectora quam mea sunt serie calcata malorum:
Et nihil inveni, quod mihi ferret opem.
Artibus ingenuis quæsitæ est gloria multis:
Infelix perii doctibus ipse meis.
Vita prior vitio caret, & sine labe peracta est:
Auxilii misero nil tulit illa mihi.
Culpa gravis precibus i donatur saepe suorum:
Omnis pro nobis gratia muta fuit.
k Adjuvat in duris aliquo præsentia rebus:
Obruit i hoc absens vassa procella caput.
m Quem non obrueret taciti quoque Cæsaris ira?
Addita sunt pennis a aspera verba meis.
Fle fuga temporibus e levior: p projectus in æquor
Arcturum subii, Pleiadumque minas.
Sæpe solent hyemem placidam sentire casina:
Non q Ithacæ puppi savior unda fuit.
Recta fides comitum poterat mala nostra levare:
Dirata est spolis pestida turba meis.
Mius exilium faciunt loca: trivior ista
Tetra sub ambobus non jacet ulla polis.
Est aliquid patrii vicinum finibus esset:
Ultima me tellus, ultimus orbis habet.
Præstat & exulibus pacem r tua laeta, Cæsari
Pontica finitimo terra sub hoste jacet.
Tempus in sagrorum cultu consumere dulce est:
Non patitur i verti barbarus hostis humum.
Temperie cœli a corpusque animusque juvatur:
Frigore perpetuo a Sarmatis ora liget.
Est in aqua dulci non invidiosa voluptas:
Æquoreo bibitur cum sale mista palus.
Omnia deficiunt; animus tamen omnia vincit:
Ille etiam vires corpus habere facit.
Sustineas ut onus, nitendum y est vertice recto:
At a flecti nervos si patiare, cades.

Spes quoque posse mora miscere principis irati,
 Vivere ne nolum, desiclamque a facit.
 Nec vos parva datis pauci solatia nobis,
 Quorum spectata est per mala nostra fides.
 Corpora iene quasso, nec in aequore desere navem;
 Meque simul serva, b iudiciumque tuum.

Ad Cottam. ELEG. 9.

Reditus est nobis b Caesar cum Casare nuper,
 Quos mihi misisti, maxime Cotta, c deos.
 Utque d tuum munus numerum, quem debet, habe-
 Et e tibi Caesaribus Livia juncta suis. (101.
 Argentum felix, omnique beatus auro,
 / Quod fuerit precium cum rude, numen habet.
 Non mihi divitias dando maiora dedisses,
 Cælitibus missis g nostra sub ora tribus.
 Est aliquid spectare Deos, & adesse putare,
 Et quasi cum vero numine posse loqui.
 a Quantum ad me, redii, nec me tener ultima tellus:
 Utque prius, media sospes in urbe moror.
 Cæsareos video vultus, velut ante videbam:
 Vix hujus voti spes fuit ulla mihi.
 Utque salutabam, numen cæleste saluto.
 Quod reduci tribuas, nil, puro, majus habes.
 Quid nostris oculis nisi sola palatia desunt,
 Qui locus, ablato Casare, vilis erit?
 Hunc ego cum spectem, videor mihi cernere Romam:
 Nam i faciem & patriæ sustinet ille suæ.
 Fallor? an irati mihi sunt in imagine vultus?
 Torvaque nescio quid forma minantis habet?
 I Parce vir immenso major virtutibus orbe,
 Justaque vindictæ suppressæ fræna tua.
 Parce puer, seclî decus & admirabile nostri.
 Terrarum dominum & quem o tua cura facit.
 Per patriæ numen, p quod te tibi charius ipso est,
 Per nunquam surdos in tua vota Deos,
 Perque tori sociam, quæ par tibi sola reperta est,
 Et cui majestas g non onerosa r tua est,
 Perque tibi similem virtutis imagine natum,
 Moribus agnosci qui tuus esse potest,
 Perque tuos, vel savo dignos, vel i patre nepotes,
 & Qui veniunt magno per tua iussa gradu;

f

PARTE

f Augusto. i Tiberio. & Qui tuo iussa ad virtutem graviter contendunt.

a cæsaribus.

b iudicii mul-
do me et illi-
mptum.c Hec elegia
in MS. cum
pupundis
vultus et auro
sola libet ad
invenit.d an ver Cas cum
Cas. nup.
c libri plu-
riq. MS.
des.d numina an-
gustis a ta-
mibi dūq-
tas.e dī MS. &
libri plurim.
f quod fuerit
precium, cum
eade numen
habet. P. de-
g & spectum
numen.h Quæra mihi
desiderat MS.
monit. Est
numen, fœdus,
Quod ad ma-
ximam, red-
itū mihi in
patriam vi-
deat.i Patriæ fan-
ciem MS. &
lib. un.A Per. numen
grit civitatis.
Cic. a. offic.
l. d. p. t. r. t. r.
ad ipm inter-
nos Caracum.
in indelibile
MS.n quod MS.
o fœdus. An.
p quæ te vult
charit. ipm
MS. & lib. un.q Non est on-
ri aut gravis.
r Deo est MS.

Vare leya minima, nostras & contrahere parvas :

Daque, & procul Scythico qui sit ab hoste, & locum,
 & Et tua, (si fas est) & a Casare & proximo Casar,

Numina sint precibus non inimica meis.

Sic fera quamprimum pavido Germania vultu
 Ante triumphantes serua seratur equos.

Sic pater in Pylios, Cumzros mater in annos
 Vivant, & possis filius esse dia.

Tu quoque conveniens ingenti nupta marito,
 Accipe non dura supplicis aure preces.

Sic tibi vit solpes sic sint cum & prole nepotes,
 Cumque bonis ausibus, i quas peperere, nurus:

Sic, quem dira tibi rapuit Germania, & Drusus
 Fata fuerit partus sola & caduca tui:

Sic tibi, mature, mfraterni funeris ultor,
 i urpureus niyelis filius inslet equis.

Adnuit & timidus micillima numina votis.
 Praesentes aliquid prosit habere & Deos.

Casaris adventu & tutus gladiator arena
 Exit, & auxilium non leve & vulnus habet. (mus;

Nos quoque vestra juvet quod, & qua licet, ora vide-
 r facta quod est superis jam domus una tribus.

Felices illi, qui non simulacra, sed siplos,
 Quique Deum coram corpora vera vident.

Quod quoniam nobis invidit inutile satam;
 Quos dedit ars vultus effigiemque, colo.

Sic homines novere Deos, quos arduus & her
 Occulit, & colitur pro love forma Jovis.

Denique quæ mecum est, & erit sine fine, cavere,
 Ne sit in invisio vestra figura loco.

Nam caput & nostris citius cervice & recedat,
 Et pariet & fossis lumen abire genis,

Quam caream & vobis, & publica numina, rapta.
 Vos eritis nostræ portus & aura fuge.

Vos ego complectar. Geticis si cingar ab armis;
 Utque meas aquilas, & vestra ego signa sequar.

Aut ego me fello, nimiaque cupidine ludor,
 Aut spes exilii commodioris adest.

& Nam minus & minus est facies in imagine tristis;
 Visque sunt dictis adjuvare ora meis.

Vera precor, fiant & timida præsagia mentis;
 Iustaque quamvis est, sit minor ira Dei.

a. Iam.

b. Præd. lib. d. d.

c. & procul

ad Tiburium

idamque post

hoc assiduum

incedendum

putant, quod

superius legi-

tur, & pro-

per, scilicet d. d.

Putant enim

vocari Tibur.

Augusti d. d.

de Germanicis

scilicet in illi-

gore

d. d. Com. Casar

M. d.

c. Præcipue

M. d. lib. d. d.

f. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

d. d. Tibur.

& Alledit ad Polyphemi calum. & procul vobis d. d. & ad d. d. & al. signa & procul
 non male. d. d. & procul vobis d. d. & ad d. d. & al. signa & procul

Ad Cory. ELEG. 3.

Regis progenies, cui nobilitatis origo
 Nomen in Eumolpi pervenit usque, & Cory,
 Fama loquax vestras si jam pervenit ad aures,
 Me tibi finitimi parie jacere soli;
 Supplicis exaudi, juvenum mitissime, vocem;
 Quamque potes profugo (nam potes) adfer opem.
 Me fortuna tibi (& de qua quod non queror, hoc est)
 Tradidit, hoc uno non inimica mihi.
 Excipe naufragum non duro litore nostrum,
 & Ne fuerit retrā fucior unda tua.
REGIA (crede mihi) ita est succurrere lapsis;
 Convenit & tanto, quantus et ipse, viro.
 Fortunam decet hoc istam; quæ maxima cum sit,
 Esse potest animo vix tamen æqua tuo.
CONSPICITUR nanquam meliore potentia causa,
 Quam quoties vanas non sinit esse preces.
 Hoc /aleor iste tui generis desiderat; hoc est
 A superis oritur nobilitatis opus.
 Hoc tibi & Eumolpus generis clarissimus autor,
 Et prior Eumolpo suadet Erichthonius.
 Hoc tecum commune Deis, & quod utrique rogari
 Supplicibus vestris ferre soletis opem.
 Nam quid erit, quare solito dignemur honore
 Numina, i si demas velle juvare Deos?
 Iuppiter oranti sardas si præbeat aures,
 Victima pro templo cur & cadet ista Jovis?
 Si pacem / nullam pontus mihi & præstet eunti,
 Irrita Neptuno curego & thura seram?
 Vana & laborantis si fiant vota coloni,
 Accipiet gravis cur suis extra Ceres?
 Nec dabit & intonso jugulum caper hostia Baccho,
 Musta sub conducto si pede nulla fluant.
 Caesar ut imperii moderetur fræna, precamur,
 Tam bene & quod patriæ consulit & ipse sua.
 Vixit istur magnos hominesque Deosque
 Efficit, auxillis quoque favente suis.
 Tu quoque fac prolis intra tua castra jacenti,
 O & Cory, progenies digna parentis tuo.
 Conveniens & homini est hominem servare, voluptas;
 Et melius nulla queritur arte favor.

f 1

Baccho immolabitur, & immerito, faddulo MS. & lib. un. probe, & quam,
 velle MS. & quæque ferendo MS. y MS. Cui: illi Cui, & Monitus MS.
 Mem o homini Deus.

et. Cui.
 MS. Cui u-
 trique men-
 dolo, ut vi-
 detur Micyl.
 & Quod u-
 num est, cu-
 jus de for-
 tuna com-
 querendi
 causam non
 habeo.
 c. Accipe.
 d. Me MS.
 & lib. un.
 e. juo MS.
 f. Splendor.
 g. Et sic, cum.
 Deus qu. u-
 trique MS.
 Legu. Hæc
 sic, cum
 Deus, quod
 utrique rog.
 & Cicer. pro
 Ligat. Ho-
 mines enim
 ad Deos adu-
 lare propius
 accedunt,
 quam sacrum
 hominibus
 danda.
 i. Si juvenis
 voluntatem
 adimas.
 Gracian.
 & al. cadet.
 MS. cadet.
 l. velle MS.
 m. pro. MS.
 n. dona.
 o. laborantis
 si faciat vasa
 autem MS.
 al. laborantis
 si fac. ut co-
 lant.
 p. Accipiet
 MS.
 Quis & Nec hircus

Ad Macrum, ELIAC. 10.

ECquid ab impressa cognoscis imagine ceræ.
 Hæc tibi Nasonem scribere verba, Macer?
 Autorisq; sui si non est annulus index,
 Cognitane est nostra littera facta manu?
 An tibi nocturnæ & nota temporis eripit horum?
 Nec repetens oculi signa vetusta tui?
 Sis hæc oblitus pariter gemmaque manusque,
 Excideris tantum ne tibi cura mei.
 Quam tu vel longi debes convitiis xvi;
 Vel mea quod conjux non aliena tibi h' est;
 Vel studis, quibus es quam nos sapientius usus;
 Vique decet, nulla factus es Arte nocens.
 Tu canis æternæ quicquid testabar Homero,
 Ne censeant d' summa Troica bella manu.
 Naso parum prudens, ætrem dum c' crestat amandi,
 Doctrinæ præcium triste magister habet.
 Sunt tamen inter hæc communia sacra Poetis,
 Diversum quamvis quisque sequamur iter;
 Quorum te memord (quamquam procul absumus) esse
 & suspicor. & casus velle levare meos.
 Tædage, magnificas Asia h' perspeximus urbes;
 Trinacria est oculis, te duce, h' visa meis;
 Vidimus istam celsam splendere cetera flamma;
 Suppositus monti quæm / vomit ore in gigas
 Armosque fœus, & olentia flagna & salci,
 & Quaque sulci Cyrenæ misceat / Anaprus aquis.
 Neoprocal hinc & Nymphæ, quæ dñm sog'c Elidis a-
 Testa sub æquorea cunct quoq; currit aqua. (mnc,
 Hic mihi labentis pari anni magna peracta est.
 f' Eheu quædi dispar est locus ille Getis!
 Et quora pars hæc sunt rerum, quas vidimus ambo,
 & Te mihi jucundas efficiens vias?
 Seu rate cæruleas picta sulcarum undas;
 Elleda nos agili sive culere ipæ;
 Sæpe brevis nobis & vicibus viay visa loquendi est;
 fluraque, si numeres, verba fuere gradu.
 Sæpe dies sermone minor fuit, inque & loquendo
 Tarda per ælivos defuit hora dies.
 Est aliquid casus pariter stimuisse matinos.
 Iunctaque ad æquoreos vora ruisse Deos.
 & Isti modo h' res egisse simul, modo rursus ab illis,
 Quorum non pudeat posse referre jocos.

f

Hæc

a Disturbatq;
 b est MS non
 habet.
 c limitat. Ti-
 bulli. Fulgure
 æquoreas protine
 non aliter Mo-
 nocet.
 d Suprema.
 Puerituli
 signa.
 e credit MS.
 in lib. vii.
 f per amos MS.
 g. suffrag
 MS.
 h per amos.
 i Trinacria.
 k ætæ.
 l iuvet MS.
 m Typhloret.
 Nido lib. 5 Me-
 tam. Virg.
 n. An. Euen-
 ladum nomi-
 nat.
 o Volapi MS.
 al. Volapi
 monitum. Vi-
 de Macro-
 lib. 1. cap. 19.
 p Quæque.
 q Arctura.
 Alpheum a-
 monem Eugi-
 ana. 1. Mea-
 r. Iam MS.
 f. Hæc mihi
 quam diss. MS.
 al. Hæc quam
 cum diss.
 u. MS.
 u Pub. Facet-
 dæ comit in
 via per volu-
 tale est.
 v Trojana vi-
 cilitudine.
 y mense lo-
 quendi MS.
 z loquendum
 MS.
 a Et lib. MS.
 Sed.
 b Rex Troia
 tractat.
 c Scil. egilla.
 d. Hæc
 v. 10. MS.
 v.

a *affluat sic.*
m. sc.

b *certe m. sc.*
c *Polo Ar.*

d *licet, quam*
vix, *certi-*

e *omniplacitum*
appetit.

f *al. & ades.*
m. sc. *sed*

g *ades.*
e *Frequen-*

tissima, *du-*
simonia, *f. mediet vider m. sc.*

g *Respondere in amorem, vicissim memo-*
riam mei *cap.*

Hæc tibi si subeant, a hic si licet omnibus annis,

Ante tuos oculos, ut modo, visus ero.

Ipse quidem b certe cum si sub c cardine mundi,

Qui semper liquidis altior exstat aquis,

Te tamen intueor, quo solo pectore possum,

Et tecum gelido sæpe sub axe loquor.

Hic ex. & ignoras; d sed ades e celeberrimus absens)

Inque Getas f media missus ab urbe venis.

g Redde vicem; & quoniam regio felicitior ista est,

Isthic me memori pectore semper habe.

Ad Rufum. ELEG. II.

a *Epistolam*
b *Epistolam*

c *Et m. sc.*
perpetram.

d *Prius mei*
obliscat.

e *Post, circum-*
stante,

f *meriti sui*
probat.

g *Si m. sc. &*
libris & re-

cre,

h *Epistolam m. sc.*
g *Sororis si-*

i *ter.*
h *vixit. Val-*

j *vere & mo-*
rum proba-

k *tatem vel pu-*
dore, cuius

l *insigne erat*
vita, ut sit

m *Metonymia.*
i *Exhorta-*

n *tiōne. Meta-*
phora sum-

o *pta & pu-*
mentis.

p *h. fortis*
m. sc.

q *O reserant*
m. sc. & ab.

r *un. & vale,*
ut sit optan-

s *tis bene.*
or Fundi, Campaniæ oppidū, hinc oriundus fuit Rufus, uxoris Ovi-

Hoc tibi, Rufe, brevi properarum tempore mittit

Naso parum fausta conditor artis, e opus.

b Ut quanquam longe toto sumus orbe remoti,

Scire tamen possis nos meminisse tui.

c Nominis ante mei venient obliuia nobis,

Pectore quam pietas sit tua pulsa meo.

Et prius hanc animam vacuas reddemus in auras,

Quam d fiat meriti gratia vana tui.

Grande voco meritum lacrymas, quibus ora rigabas,

Cum mea concreto sicca dolore forent.

Grande voco meritum, meritis solatia mentis,

Cum pariter nobis illa tibi que daret.

f Sponte quidem, persequi mea est laudabilis amor;

Admonitu melior e sit tamen, si illa tuo

Namque quod g Hermione Castor fuit, Hector Iulio;

Hoc ego, lator conjugis esse mex.

Quæ, ne dissimilis tibi sit probitate, laborat,

Seque tui h vita sanguinis esse probat.

Ergo quod fuerat i stimulis factura sine ullis,

Plenius autorem te quoque nacta facit.

Acet, & ad palma per se cursurus honores,

Si tamen horreris, & forius ibit equus.

Adde, quod absenti cura mandata fidei

Perficis, & nullum ferre gravaris onus.

j Ore ferant grates, quoniam non possumus ipsi,

Diis tibi, qui referent, si pia facta vident.

Sufficiatque diu corpus quoque moribus illis,

Maxima m Fundani gloria, Rufe, soli.

L. 1.

or Fundi, Campaniæ oppidū, hinc oriundus fuit Rufus, uxoris Ovi-

diæ avunculus.

L I B E R I I I .
LIBER IIL

Ad Conjugem. ELEG. I.

A Quot à Iasonio pulsatum remige pri-
mum,
Quæque nec hoste sero, nec nive terra
b' careo.

c Equod erit tempus, quo vos ego Naso relinquam.

In minus d' hostili iussus abesse loco?

An mihi Barbaria e' vivendum est semper in ista?

Inque / Tomitana condar oportet humo?

Fac tua, si pax ulla est tua, Pontica tellus,

Finitimus rapido quam g' terit hostis equo;

Fac tua dixisse velim: tu pessima duro

Pars et in exilio, tu mala nostra graves.

Tu neque b' ver sentis cinctum florente corona;

i Tu neque mellorum corpora nuda vides;

Nec tibi pampineas autumnus porrigit uvas:

Cuncta sed immodicum tempora frigus habent.

Tu glacie freta à juncta tenes, & in aquare piscis

Inclusus tecta saepe natavit aqua.

i Non tibi sunt fontes, laticis nisi pene marinis:

Qui porus, dubium est, sistat = alarne litim.

Rara, nec = hæc = fellæ, in apertis eminet arvis

Arbor: & in terra est p' altera forma maris.

Non avis obloquitur: q' sylvis nisi si qua remotis

Aquoreas rauco guttute r' potet aquas.

Tristia per vacuos horrent absinthia campos:

Convenientque suo / mellis amara loco est.

Adde metus, & quod murus pulsatur ab hoste;

Tinctaque i mortifera tabe sagitta mader:

Quam procul hæc regio est, & ab omni devia cursu;

Nec pede = quo quisquam, nec tate tutus eat.

Non igitur = mirum, siem quærentibus horum,

Altera si nobis usque rogatur humus.

Te magis est mirum non y hæc = evincere, conjux,

Inque meis lacrymas posse tenere malis.

Quid a facias quæris: quæras hoc scilicet ipsum:

Invenies, b' vere si reperire c' voles.

Velle parum est: cupias, d' ut re potiaris, oportet:

Et faciat somnos hæc tibi cura breves.

f 4

Velle via.

c potet. / Absinthii amari mellis, hæc est, fructus amarus. Itaq. Eleg. Terræque de
fructu quem sit amara dicit. c Veneno letali. u per lib. un. u mirum est MS. y hæc
lib. un. q' ad commilitariorum impellere. Virg. Te larynx r' illa mea. a facias MS.
& larynx. c velle MS. d Ut voti compes sua.

a Natus Latinus. Rallig.
Num. & larynx
r' illa mea.
b ceteri MS.
c velle MS.
d larynx MS.
e velle MS.
f Tomitana.
g p' altera MS.
h p' altera MS.
i Mortifera MS.
j p' altera MS.
k p' altera MS.
l p' altera MS.
m p' altera MS.
n p' altera MS.
o p' altera MS.
p p' altera MS.
q p' altera MS.
r p' altera MS.
s p' altera MS.
t p' altera MS.
u p' altera MS.
v p' altera MS.
w p' altera MS.
x p' altera MS.
y p' altera MS.
z p' altera MS.

Quid trepidas, & adire times? non impla Progne,

• Filiave Aetæ voce movenda tua est;

Nec nurus • Agisthi, nec saxa Agamemnonis uxor,

• Scyllaque, quæ Siculas inguine terret aquas;

• Telegonive parens verrendis nata figuris,

• Nexaque nodosæ angue Medusa comas;

Formina sed princeps, in qua fortuna s'videre

Se probat, & cæcæ crimina falsa tulit;

Qua nihil in terris ad finem solis ab ortu

Clarius, excepto Cæsare, mundus habet.

Eligit & tempus captatum sæpe roganti,

Exeat adversa ne tua navis aqua.

Non semper sacras reddunt oracula fores,

Ipsaque non omni tempore • sana patent.

Cum status urbis erit, qualem nunc auguror esse,

Et nullus populi • contrahet ora & dolor;

Cum domus Augusti, Capitoli more colenda,

Læta (quod est, & sit) plenaque pacis erit;

• Tunc tibi Dii faciant adeundi copia fiat;

Profectura aliquid • tunc tua verba putes.

Si quid ager majus, differ tua corpta, caveque

Spem festinando precipitatur meam.

Nec rursus jubeo, dum sis • vacuissima, quæras:

Corporis ad cultum vix vacat illa sui.

Curis • cum patribus fuerit stipata verendis,

Per patrum turbam tu quoque oportet eas.

Cum tibi contigerit • formam Junonis adire,

Fac sis persona, & quam tuare, memor.

Nec factum defende meum (• MALA causa silenda est)

• Nec nisi sollicitæ sint tua verba preces.

Tum lacrymis demenda mora est, submissaq; • ter-

re

Ad non mortales brachia tende pedes.

• Tu pete nil aliud, • salvo nisi ab hoste recedam;

Hostem fortunam sit satis esse mihi.

Plura quidem subeunt: sed tu turbata rigore

Hæc quoque vix poteris • ore tremante loqui,

Suspicias hæc damno • tibi non fore: sentiat illa

Te majestatem pertimuisse suam.

Nec tua si fletu scindentur verba, nocebit;

INTRAQUEM lacrymæ pondosa vocis habens.

• Lux etiam • excerptis sacris bona talibus addis,

Horæque conveniens, auspiciumque favens.

• Medea.

• Agisthi.

• Agamemnonis uxor.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

• Filiave.

• Aetæ.

• Agamemnonis.

• Scyllaque.

• Telegonive.

• Nexaque.

• Medusa.

Sed prius imposito a sanctis altaribus igne,
 Thura fer ad magnos vinaque & puta Deos.
 Equibus ante omnes & Augusti numen adora,
 & Progeniemque piam, & participemque tori.
 Sint utinam mires solito tibi more, tnaque
 f Non duris lacrymas vultibus adspiciant.

un. d. Tibullum. & Liviam uxorem. f. Placidia: Marci. N. f. Placidia: Marci.
 ut videris.

Ad Cottam. ELIG. 1.

Q Uam legis à nobis missam tibi, Cottra, salutem,
 Missa sit ut vere, perveniatque, precor.
 Namque meis sospes multum cruciatibus auferis,
 Atque sit aut nobis pars bona salva, facis.
 Cumque & labent alii, iacturaque vela relinquant,
 Tu laceræ remanes anchora sola rati.
 Grata tua est igitur pietas: ignoscimus illis,
 Qui cum fortuna terga dedere fugæ.
 Cum feriant unum, non unum fulmina terrent,
 Junctaque & percusso turba pavere solet.
 Cumque dedit paries venturæ signa ruinae,
 Sollicito vacuus sit locus ille metu.
 Quis non è timidis agri contagia vitat,
 & Vicinum metuens ne trahat inde malum?
 Me quoque amicorum nimio terrore metuque,
 Non odio, quidam destituere mei.
 Non illis pietas, non officiosa voluntas
 Desult: adversos extimere Deos.
 Utque magis cauti & possunt timidique vocari,
 Sic appellari non meruere mali.
 g At meus excusat charos ita candor amicos,
 Utque habeant de me crimina nulla, facit.
 Sint hi contenti venia, & signentque licebit,
 Purgari factum me quoque teste suum.
 Pars ellis pauci melior, qui rebus in iactis
 Ferre mihi nullam turpe à putatis opem.
 Tunc igitur metici morietur / gloria vestri.
 m Cum cinis absumpto corpore factus ero.
 Fallor, & illa mea superabit tempora vitæ,
 Si tamen à memori posteritate legat.
 Corpora debentur mortis exsanguia busti:
 Effugiunt structos nomen & honosque rogati.
 Occidit & Theseus, & qui comitavit Oresten;
 Sed tamen & in laudes vivit uterque suus.

a ferre lib. un.
 d. Porcum enim
 erat vinum,
 quod ferre ad
 sacrificium
 Plin. lib. 14.
 cap. 11.
 c. Augustum
 m. d. in lib.

a iact. m. d.
 d. in me com-
 dationem huius-
 tor peritiam,
 c. Proxima ei
 qui subigunt
 istum est.
 d. Ne ex vici-
 nitate mor-
 bus contage-
 hat.
 e. possunt m. d.
 f. videri in d.
 g. d. m. d.
 h. sapientia
 m. d. hoc est,
 recedunt, ma-
 le. Videtur
 enim ad testa-
 mentorum
 condonandi-
 nem aliosque,
 in quibus so-
 les signantur.
 Idem enim
 verba sunt
 verba. Signa-
 signa. d.
 g. sunt sunt.
 i. d. m. d.
 k. p. m. d.
 l. d.
 m. d. m. d.
 n. d. m. d.
 o. Cum eadem
 ver meum
 flammae roga-
 libus in cin-
 res redactum
 fuerit.
 u. d. m. d.
 m. d.
 o. Laetum
 fuerit me-
 moria signa-
 lib. est.

Altus is est gentis. qua vos tamen urbe & venitiss)
 b Quodve parum lausta puppe petistis iter?
 Dixit, & audito patria pia nomine virgo,
 c Consortes urbis d repperit esse sua.
 Alter e ut è vobis, f dixit. cadat hostia sacris,
 Ad patrias sedes nuncius alter eat.
 Ire iubet Pylades charum petiturus Orestem:
 Hic negat: inque g vicem pugnat uterque mori.
 Existit, h hoc unum, quod non i convenerat illis:
 k Cetera pars concord & sine lite fuit.
 Dum peragunt juvenes pulcri certamen amoris.
 Ad fratrem scriptas l exarat illa notas.
 Ad fratrem mandata dabat, cuique illa dabantur,
 (Humanos casus aspice, frater erat.
 Nec mora. de templo rapiunt m simulacra Dianæ.
 Clamque per immensas puppe servantur aquas.
 n Mirus amor juvenum! quamvis abiecti tot anni,
 In Scythia magnum nunc quoque nomen habent.
 Fabula narrata est postquam o vulgaris ab illo,
 p Laudarunt omnes facta piæque fidem.
 Scilicet q hic etiam, qua nulla ferocior ora est,
 Nomen amicitia barbara corda movet.
 Quid facere Aufonia r geniti debetis in urbe,
 Cum tangerent s diros talia facta Getas?
 Adde, quod est animus semper tibi mitis, & alte
 Indicium mores nobilitatis habent.
 Quos i Volebat patrii cognoscat nominis autor,
 Quos Numa maternus non neget esse suos:
 Adfectique probent u genitiva x agnomina Cottæ,
 Si tu non esses, interitura domus.
 Digne vir y hac serie, lapsa succurrere amico
 Conveniens istis moribus esse puta.
 arch, in Numa. o Gentilitia. x adnomina MS. y Ille majorum qui-
 gine.

Ad Maximum. ELEG. I.

SI vacat exiguum per fugo dare tempus amico,
 O s fidus Fabia Maxime gentis, ades.
 Dum tibi quæ visi b refero, seu corporis umbra c est,
 Seu d veri species, seu fuit ille e sopor.
 Nox erat. & hisores intrabat luna fenestras,
 Mense seise medio quantæ nitere solet.

a venitiss MS.
 perper.
 b Quæ MS.

c Cives suos.
 d compere
 MS. & lib.

e & lib. un.
 f inquit MS.
 h lib. un.
 i Antea-
 gress MS.
 h hic MS.

j convenerat
 lib. un.
 k Antea-
 cium vitæ
 tempus.

l fuerat MS.
 m E iano
 Enclit. Nu-
 meri. Eurip.

n Syntac est &
 a γὰρ
 Deit & dia-
 metis ἀγλα-
 ησ.

o Epiphane-
 ma.
 p Vulgo Ger-
 mone trita,
 Syntacis a.

q Laudant
 lib. un.
 r gentes MS.
 s dicit MS.

t Huius me-
 moria Plu-
 tarch.

u Splendor
 & gloria.
 v refero.
 h referam
 MS.

c est MS. non
 habet.

Tabli. d è-let inop-

yz quæ inquit est. Ammon. e è τῆς αὐτῆς φαντασίας.

a quibusdam:

i. e. per nos:

ab adjectivis.

b. p. m. m. m.

h. lib. p. m. m.

que.

c. i. p. m.

d. non lib. m.

e. cap. m. m. m.

h. lib. m.

i. d. p. m. m.

lib. m.

g. Non habent

omnes com-

p. m. m. m.

h. m. m. m.

i. p. m. m. m.

A. Cuius artes,

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

M. m. m. m.

Publica me requies curarum somnus habebat,

Fusaque erant toto languida membra toro.

Cum subito pennis agitarus inhorruit aer,

Et h sonuit parvo mora fenestra sono.

Territus in cubitum relevo mea membra sinistram:

Pulsus & è trepido pectore somnus abir.

Stabat & Amionvultu, non quo prius esse solebat,

ceptra tenens laeva tristis acerna manu.

Nec torquem collo, nec habens crinale & capillis,

Nec bene & compositas & comptos, ut ante, comas.

Horrida pendebant molles super ora capilli:

Et visa est oculis horrida penna meis:

Qualis in aërie tergo solet esse columba.

Tractatam multa quam tetigere manus.

Hunc simul agnovi (b neque enim mihi notior alter)

Talibus & affata est libera lingua sonis:

O puer, exilii decepto causa magistro,

Quem fuit utilius non docuisse mihi,

Huc quoque venisti, pax est ubi tempore nullo,

Et coit adstrictis barbarus Ister aquis?

Quæ tibi causa viæ, nisi uti mala nostra videres?

Quæ sunt, si nescis, & invidiosa tibi.

Tu mihi distastis juvenilia carmina & primus:

Apposui senis, te duce, quinque pedes.

Nec me & Maronio consurgere carmine, nec me

Dicere magnorum passus es acta ducum.

Forsthan exiguas, aliquas tamen, arcus & & ignes?

Ingenii vires comminuere mei.

Namque ego dum canto tua regna, torque & paren-

In nullum mea mens grande vacavit opus. (tis,

Nec satis hoc fuerat; stultus quoque carmina feci,

Artibus ut posses non rudis esse meis.

Pro quibus exilium & durum mihi reddita merces.

Id quoque in extremis & sine pace locis.

At non & Chionides Eumolpus in Orpheia talis,

In & Phryga nec Satyrum talis Olympus erat.

Præmia nec Chiron ab Achille talia cepit:

Pythagoræque ferunt non nocuisse Numam.

Nomina & neu referam longum collecta per ævum,

Discipulo perii solus ab ipse meo.

Dum damus arma tibi, dum te, lascive, docemus,

& Hæc de discipulo dona magister habet.

Scis tamen, & liquido juratus dicere posses,

& Non me legitimos sollicitasse toros.

Scrib-

Scriptum huc illis, & quarum nec vitta pudicos
 & Atingit crines, nec stola longa pedes.
 Dic, precor, & hoc, quando didicisti fallere nuptas,
 Et facere & incestum per mea iussa genus?
 An e sit ab his omnis rigide submota libellis,
 Quam flex & furtivos arces habere viros?
 Quid tamen hoc prodest, vetici si lege severa
 Credor & adulterii composuisse notas?
 At tu, sic habeas ferientes cuncta sagittas,
 Sic nunquam rapido lampades igne vacent.
 Sic regat imperium, terrasque coëreant omnes
 Cuiat, ab i Aenea qui tibi fratre nepos;
 Effice, sit nobis non implacabilis ira,
 Neque loco plecti commodiore velit.
 Hæc ego visus eram & puerp dixisse volucris.
 Hos visus nobis ille dedisse sonos.
 Per mea tela, faces, & per mea tela, sagittas,
 Per matrem iuro, Calateumque caput;
 Nil, nisi concessum, nos te didicisse magistro,
 Artibus & nullum crimen inesse tuis.
 Utique hoc, sic utinam defendere cætera posses;
 Scis aliud quod te læserit esse magis.
 Quicquid id est, (neque enim debet dolor & ipse re-
 Non potes à culpa dicere abesse tua. (ferri)
 Tu licet & erroris sub imagine crimen obumbres;
 Non gravior meritis iudicis ira fuit.
 Ut tamen adspicerem, consolareturque jacentem,
 Lapsa per immensas est mea penna vias.
 Hæc loca tum primum vidi, cum, matre rogante,
 Phasias est telis fixa puella meis.
 Quæ nunc cur iterum post secula longa revisam.
 Tu facis, ô castris miles amice meis.
 Pone metus igitur: mitescat Caesaris ira;
 Et veniet & votis & mollis & aura tuis.
 Neve morâ timeas: tempus quod querimus instat:
 Cunctaque lætitiæ plena & triumphus habet.
 Dum domus, & nati, dum mater Livia gaudet,
 Dum gaudes & patris magne ducisque pater,
 Dum & tibi gratatur populus, totamque per urbem
 Omnis & odoratis ignibus æra calet,

Dum

a Neque vir-
 ginitas, nec
 matrona. Na-
 cario ab ad-
 junctis Tibull.
 quædam ab
 viciat ligatur
 Impediat crin-
 es, nec stola
 longa pedes.
 b Cuiusque
 m. sc. & lib. un.
 c Repetendo
 lib. duo: non
 male.
 d Ambiguum,
 notum. V. p.
 g. nec hinc ma-
 trona facit.
 h. Nihilini
 dicitur, lacum-
 rum de patre
 fuisse.
 i. sc. ab his
 omni rigide est
 sum. lib. un.
 j. Læc Julia
 vetat adulter-
 rium committi-
 tura.
 k. legimus
 m. sc.
 l. Quæ adu-
 lterii sub dicit
 matron. Tib. &
 m. sc. dicitur
 m. sc. m. sc.
 n. Aenea est
 m. sc. & lib. un.
 o. Cupidini ac-
 latus Ophi-
 o. p. m. sc.
 p. m. sc.
 q. dicitur.
 r. Idem: Atr-
 va ubi dicitur,
 aliter tota fa-
 rat. Metrid.
 s. autem
 hinc formida
 jurandi. Jura
 per.
 t. m. sc. lib. un.
 u. m. sc. lib. un.
 v. Amplius,
 pater illius
 de arce vel

mulier, postea qualitate pro quantitate. p. lib. m. sc. & lib. duo. q. sub pateris
 ingreditur teges. r. m. sc. lib. un. s. viciat lib. duo. t. pateris m. sc. u. Mo-
 dou: & Phasii Calchorem fluxu maximo. Plin. lib. 6. cap. 4. u. viciat m. sc. y. dicitur
 cum lib. un. & hinc lib. un. a. Tibullus filius de Dolmat. & Hijo. & Angu-
 lum iunior patris & Tib. Imp. patrem. c. p. m. sc. & lib. un. d. Atræia m. sc.

a templum

lib. duo.

b quin his Jo-

uon.

c Negro Pro-

verbial. figu-

ra. Iuven.

d Agre acis in

terris. Virg.

que simillima

cyren.

e Lac. Perip.

a per Pamp-

mum. vel ad

Fahiorum

ong. respre-

xit, de qua

Pinarich. in

Fahio. Iu-

ven. Natus in

Hercules Fe-

lius Iare. Ta-

lia autem ab

Iunio describitur

Hercules Licym.

Omnis enim bonus simplex: nec quis-

quam fortis est, nisi bonus. Ideo fortissimum quemque max. simplicem esse oportet.

f Invidia livor non cadit in animum generosum. Qui enim cunctis eam

virtuti, non invidet alienis. g alios MS. & lib. un. & ingenio nomen requas,

livemensuram nomina simplex: ut supr.

Dum præbet faciles aditus venerabile a tempus;

Sperandum est nostras posse valere preces.

Dixit: & aut ille est tenuis dilapsus in auras,

Corperunt sensus aut vigilare mei.

Si dubitem, & faveas quin heu, & Maxime. distis;

& Memnonio cyrenos esse colore putem.

Sed neque mutatur nigra pice d. lacteus humor:

Nec quod erat candens, sit terebinthus, ebur.

Conveniens animo genus est tibi: nobile namque

Pallus & e Hercules simplicitatis habes.

Livor, inerti vitium. mores non exit in gestos,

Vique letens ima vipera serpsit humo.

Mens tua sublimis supra genos eminet ipsum:

& Grandius Ilygenio nec tibi nomen inest.

Ergo alii nocent miseris, optentque timeri,

Tinctaque mordaci spicula felle gerant:

At tua supplicibus domus est assueta iuvandis;

In quorum numero me. precor. esse velis.

Iunio describitur Hercules Licym. Omnis enim bonus simplex: nec quis-

quam fortis est, nisi bonus. Ideo fortissimum quemque max. simplicem esse oportet.

f Invidia livor non cadit in animum generosum. Qui enim cunctis eam

virtuti, non invidet alienis. g alios MS. & lib. un. & ingenio nomen requas,

livemensuram nomina simplex: ut supr.

Ad Rufinum ELEG. 4.

a Ad im-

m: itruas

alludit: in

quo est signi-

ficatio man-

dari.

b tripudio

MS. & l. un.

c confisque

MS. mendose

d Pompe

triumphali,

magnificen-

tia triumph-

phi ipsius.

e Medicum

Byron. d. Ave

i. e. g.

f Benevolo,

amico, favo-

rabili.

g Quod.

h dempta

MS. non male.

i Cujus ipsi spectatores fuerunt.

Hæc tibi non vanam portantia verba salutem

Naso comitatus mittit ab urbe tuus:

Vique suo faveas a mandar, Rufine b libello;

In vestras venit si tamen ille manus.

Est opus exiguum, e vestrisque d paratibus impar:

Quale tamen cunque est, ut tutare. rogo.

Firma valent per se, nullumque e Machaona quærent:

Ad medicam dubius confugit æger opem.

Non opus est magnis f placido lectore poetis:

Quemlibet invitum difficilemque tenent.

Nos, quibus ingenium longi minuire labores,

Aut etiam nullum sollicitant ante fuit,

Viribus infirmi, vestro candore valeamus:

g Quem mihi si demas, omnia b rapta putem.

Cunctaque cum mea sint propenso nixa favore,

i Præcipuum venis jus habet & ille liber.

f Spectatum vates alii scripsere triumphum:

Isti aliquid memori vîsa notare manu.

Nos

i Præ ceteris libris veniam meretur, b iste MS. & lib.

i Cujus ipsi spectatores fuerunt.

Nec ea vix avidam & vulgi & caepata per aurem
 Vidimus, atque oculi fama fuisse mei.
 c Scilicet affectus & similes, aut impetus idem
 & Rebus ab auditis conspicuisque venit ?
 Nec minor argenti, quem vos vidistis, & auri,
 Quod mihi defuerit, purpuraque illa, quætor :
 Sed loca, vel gentes formæ mille figuræ
 Nutrissent carmen, præliaque ipsa, meum.
 Et regum vultus, certissima pignora / mentis,
 Iuvissent aliqua forsitan illud opus.
 g Plausibus ex ipsis populi lætoque favore
 Ingenium quodvis incaluisse poterit.
 Tamque ego sumplissem tali clamore vigorem,
 Quam & rudis audita miles ad arma tuba.
 Pectora sint nobis nivibus glacieque licebit,
 Atque hoc, quem patior, frigidiora loco :
 Illa duci facies in curru sanctis eburno
 Excruerit frigus sensibus omne meis.
 Hic ego defectus, & dubilisque autoribus usus,
 & Ad vestri venio iure favoris operem.
 Nec mihi nota datum, nec sunt mihi nota locorum
 Nomina : materiam non habuere manus.
 Pars quota de tantis rebus, quam fama / refert,
 Aut aliquis nobis scribere posset, erat ?
 Quo magis, ô lector, debes ignorare, si quid
 Erratum est illic præteritumve mihi.
 Adde quod in assiduas Domini meditationes querelas,
 Ad lætum carmen vix mea & versa lyra est.
 Vix bona post tanto quærenti verba subibant :
 Et p gaudere aliquid, res mihi visa nova est.
 Veque reformidant insuetum lumina solem,
 Sic ad læticiam mens mea segnis erat.
 Est quoque cunctarum novitas gratissima serum,
 q GRATISQUE officio, quod mora tardat, abest.
 Cætera certatim de magno scripta triumpho
 Iam pridem populi suspicor ore legi.
 Illa bibit & lector sitiens, / mea pocula plenus :
 Illa recens pora est, nostis, tepedit aqua.
 Non ego cessavi, nec fecit inertia serum :
 Ultima me vassi sustinet ora fœci.
 & Dum venit huc rumor, properataque carmina sunt,
 Factaque eunt ad vos, annus abesse potest.

Nec

a vulgi MS.
 & Vulgi melli-
 ta & sine certo
 autem capula
 & Italia.
 & Italia MS.
 & lib. un.
 & Hæret. Se-
 gnis vixit aut
 ducunt & melli-
 ta per aurem.
 Quam qua sunt
 oculi & similes
 fideliter.
 & gratia MS.
 & lib. un. ad
 marg. & Ve-
 nerem.
 & Videtur
 translati sum-
 ma ab oculis
 generatim. Vide
 Virg. 3.
 Georg.
 & Tiro alligat.
 & dubile alligat.
 & MS.
 & Favorem ve-
 strum meo
 verbum in-
 ploro.
 & refert MS.
 in offidit dom-
 us. querelam
 MS. & lib. un.
 in delecta vixit
 lib. un.
 & tantum MS.
 alii : per tu-
 ba. In curru
 autem verba
 præteritum pro-
 ducit & male
 coniunct.
 & Læti re a-
 liqua. Græ-
 Syntaxi.
 q & xæst
 a Cædura
 d'æst
 xæst.
 Vixit Adag.
 Bis dat, qui
 & felix libet.
 MS. & lib. un.
 & Minus cor-
 mon. Perdidit
 in delecta.
 Cæ. de Orat.
 & Paulum felix
 & lib. un.

in gessit quætor in. & Cæ. lib. 2. ad Cælo. Epist. Longo vixit abfente, audit fere.

a primus
 MS.
 b Allegrus.
 c Apophaga
 purgatoria
 ad ceteros
 Poetas.
 d hoc MS.
 e sua est MS.
 f Exsili mi-
 hi. Enallag.
 Numeri.
 g Pars mei.
 h nunc ab-
 sent uer MS.
 i Post mort.
 Ita Propert.
 Mors aban-
 siquit nomen
 in ora uenit.
 k in iusto MS.
 l lib. un.
 m Moras ne-
 dit non ob-
 ruendo
 mortuum.
 n. n. cura se-
 rit MS.
 o Prop. Quid
 si deficiat
 uires, an-
 cis certe Leu-
 erit; in ma-
 gis & co-
 luisse sit est.
 p Quantum
 fulminet.
 quante se-
 rende par-
 est.
 q Virgilio.
 Lucula.
 r. etiam MS.
 s. i. un. atq;
 ita legen-
 dum puto.
 t Veribus
 imparibus.
 u. etiam.
 v De Ger-
 mania, in
 quam Tiber. expeditionem suscepit. *Synesiod.* u. uerorum lib. duo.
 w Quam debellato Illyrico obtulit Iovi. y Non Ovidi exsultantis hoc
 est vaticinium, sed Dei oraculum. z *semotus* MS. a. placet MS. b Ita alib.
 c. *Dei in uobis.* c. hoc MS. d Moras afferunt nullam, e Augurium, va-
 ticinium.

Frome,

Pro me, quod inficias humeris victoribus, & ossum.

Ipsa potest & solitum nosse corona caput.

Scuta sed & galeæ gemmis radiantur & auro.

Sicutque super victos trunca trophæa viros.

Oppida turrifera cingantur eburnea muris:

Vidæque res vero more putetur agi.

Squalidos immittat & fracta sub arundine erines

Rhenus, & infectas sanguine & potet aquas.

Barbara jam capiti & poscant insignia reges,

Textaque & fortuna divitiore sua.

Et quæ præterea virtus invicta tuorum,

Sæpe parata tibi, sæpe paranda facit.

Dii, quorum monitu sumus & hæc ventura locuti,

Verba, precor, & celeri nostra probare fide.

Celeri comprobate eventum: non secuturo exitu.

Ad Ciceronem. ELEG. 5.

Quam legis, unde tibi mittatur epistola, quis? Hinc, ubi ceruleis jungitur Ister aquis.

Ut regio dicta est, & succurrere debet & auctor,

Latus ab ingenio Naso Poëta suo.

Qui tibi, quam mallet præferre salutem,

Mittit ab hislutiis, maxime Cotta, Getis.

Legimus, & juvenis & parvi non degeneret oris,

& dicta tibi plene verba diserta foro.

Quæ, quandoquæ lingua mihi sunt propetante per horas

Lectæ satis multas, paucæ fuisse queror.

Plura sed hæc feci relegendo sæpe: nec unquam

Hæc mihi, quam primo, grata fuisse minus.

Cumque sua viles nihil & dulcedine perdant,

& viribus illa suis, non novitate, placent.

Felices; quibus & hæc ipso cognoscere in actu,

Et tam tacundo contigit ore frui!

Nam quanquam sapor est & ablatæ dulcis in unda.

GRATIUS ex ipso fonte bibuntur aquæ.

Et magis adducto pomum decerpere ramo,

Quam de cœlara sumere lance, jovat.

At, nisi peccassem, nisi me mea Musa fugasset,

Quod legi, tua vox exhibuisset opus.

Utque fui solitum, sedissem forsitan unus

& De centum iudex in tua verba vitis.

Major & impleisset præcordia nostra voluptas,

Dum & traherem dictis adnuctemque tuis.

Quem quondam sacrum, patria vobisque relicti,

Inter inhumanos maluit esse Getas;

Quod

Purpuram.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

Adversum.

ad d. g. u. s.
MS.

4. Actio Poeti-
ca.

c. f. r. i. o. r. i. u. M. S.
ad m. a. r. g.

4. h. u. s. q. u. o. d.
a. b. i. l. i. t. u. s. e. s. t.

m. e. i. R. a. c. i. o. g.
p. o. r. t.

e. f. o. d. i. t. i. b. u. s.
e. i. M. S. R.

l. i. b. u. s.

g. d. e. m. o. m. e. n. t. i. s.
f. o. r. m. a. t. M. S.

4. E. i. s. p. e. j. o. r. i. u. s.
p. o. n. a. m. l. i. a. m.

m. i. b. i. p. a. r. a.
t. u. m.

l. i. b. r. a. r. i. o. D. i. o.
m. e. n. t. i. q. u. o. l. i. b. e. t.

l. i. b. d. i. a. m.

4. C. u. p. i. s. b. e. n. e.
f. i. c. i. o. q. u. o. l. i. b. e. t.

p. e. r. v. e. n. i. r. e. l. i.
c. e. r. t.

l. i. q. u. i. l. i. b. e. t.

m. R. a. c. i. o. u. b. i.
M. S. p. e. r. p. a. r. a. m.

h. u. s. h. u. s. e. s. t.

m. e. n. t. i. u. s.

n. f. a. p. e. h. u. s.

M. S. d. i. c. i. t. u. r.

p. o. r. t. p. e. r. p. a. r. a. m.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

o. f. o. l. i. a. q. u. o. l. i. b. e. t.

Quod licet, ut videat tecum magis esse legendo,

Sæpe, precor, studii pignora mitte tui

Exemploque meo, nisi a designatis idipsum,

Uteres quod nobis rectius ipse dases.

Namque ego, qui petii jampridem, Maxime, vobis,

Ingenio nitor non petiisse meo.

Redde vicem, nec rara tui monumenta labora

Accipiant nostræ grata futura manus.

Dic tamen, o juvenis, studiorum plene meorum,

Ecquid ab his et ipsis admonere mei?

Equibus aut recitas factum modo carmen amicis?

Aut (quod sæpe soles) exigis ut recitent?

Interdum queris, tua mens oblita, quid absit:

Nescio quid certe sentiat abesse, tui.

Utque loqui et multum de me præsentem solebas,

Nunc quoque Nasos nomen in ore tuo est.

Ipse quidem Getico perream violatus ab æru,

Et sit perjurum quam prope poena vides.

Te nisi momentis video pene omnibus absens.

Gratia sit et menti, quolibet ire licet.

Hæc ubi perveni nulli cernendus in urbem,

Sæpe loquor tecum, æque loquente fruor.

Tunc mihi difficile est, quam sit bene, dicere, quam

Candida iudicii pilla sit hora tuis.

Tunc me, si qua fides, coram se se receptum.

Cum fortunatus suspicor esse Deis.

Aurus ubi huc redit, et cæsum superosque reliquo.

A Styge non longe Fontica distat humus.

Unde ego si sato nitor prohibente reverti,

Spem sine prosequi. Maxime, tolle mihi.

Ad sodalem quendam. E. E. O. 4.

Naso suo, posuit nomen cui pene, sodali

Mittit ab Euxinis hoc breve carmen aquis.

At si cauta parum scripisset dextera quis eses,

Forstân officio a pasta querela foret.

Cur tamen hoc et alia turam credentibus, unus

Appellent ne te carmina nostra, rogas?

Quanta sit in media clementia Cæsaris ira,

Si nescis, ex me certior esse potes.

Huic ego quam patior nil possem deinceps parare.

Si iudex meriti cogeret esse nesci.

Non

a In MS. non
habet, & lib.
duo.
b *summi*
comp. *posuit*
MS. & lib.
un.
c *Beneficium*
non confer-
tur in iuri-
tum. d quique lib. duo. e *ipse* MS. & lib. un. al. *ipsi* *laeva*. om.

Turpe erit ambobus, longo mihi proximus usque
Si nulla in libri pars legere mei.
Ne tamen iste meus possit tibi sumptus sumnos;
Non ultra quam vis officiosus ero.
Teque regam, qui sis, nisi cum permiseris ipsa,
e Cogetur nemo munus habere meum.
Tu modo, quem potestas vel aperit rutilans amare,
Si res est anceps illa, latenter ama.

Ad Amicos, E L I G. 7.

e Quintil. si
similitudinem
appellat ma-
tris sororaria.
f Titull. *iam*
res hoc ipse
edidit
Duo.
g *Nosce quid*
opportet MS.
& lib. un.
h *Nondum*
se resignata
conditio
mine. Pec-
verb. *agut*.
Demonstrandi
est *duo* *re-*
quies. In
orat. de *sal.*
legit.
i *perandi* MS.
g *Nos* MS.
& lib. un.
h *libet* lib. un.
i *detrahet*.
k *Subtrahit*
lib. un.
l *Non adfue-*
ra iugo.
m *Inexperti*.
n *autem*
MS.
o *Fatum*.
p *autem*.
q *per* MS. &
lib. un.
r *quod* MS.
& lib. un.
s *habet* *scio*
quod bene. r *Fortiter* *tenet*. Qui nil potest sperare, desperet nihil, ipsa e-
nim desperatio confidentis causa est. *super* MS. i *super* MS. & lib. un. *sub-*
bito perire sitius, quam diu excruciar. x *similis* MS. a *summis*. y *duo* *lib.*

Verba mihi desunt eadem tam saepe roganti,
Iamque pudet vanas sine carcere preces.
Tadia a consimili fieri de carmine vobis,
Quidque petam cunctos b edidicisse reos.
c Nostraque quid portet jam nobis epistola, quavimus
d Chara sis a vinculis non labefacta suis.
Ergo mutetur scripti sententia nostri,
Ne toties e contra, quam rapit omnis, eam.
Quod bene de vobis speravi, ignoretis, amici:
Talis sperandi jam mihi finis erit.
g Ne gravis uxori dicat: quæ scilicet in me
Quam proba, tam timida est, experientique parum.
h Hoc quoque Naso feret; etenim peiora tulisti:
Iam tibi sentiri sarcina nulla potest.
Ductus ab armento tauri i detrahet atactum,
& subtrahit & duro colla i novella iugo:
Nos, quibus adjuveris satum crudeliter uel,
Ad mala jam pridem non sumus ulla m rudes.
Venimus in Geticos fines: n moriamur in illis:
o Parcaque ad extremum, p quo mea corporis, est.
Spem q juvet amplecti, quæ non juven irrita semper;
Et fieri cupias, si qua futura potes.
Proximus huic gradus est, r bene desperare salutem,
Seque semel s vera i scilicet per hie fide.
Curando fieri quidam majora videmus
Vulnera, quæ melius non tetigisse fuit.
u Mitius ille perit, subita qui mergitur unda,
Quam sua qui a liquidis brachiis lassas aquas.
Curego concepî Scythicis me posse carere
Finibus, & terra prosperiore frui?
y Cur aliquid de me speravi lenius unquam?
An fortuna mihi sic mea nota fuit?

a Tor-

* Torqueor en gravius, repetitaque forma locorum
Exilium rebovat triste, recensque facit.

Et jamen utilius studium ē cessare meorum.

Quam, quas ē admorant, non valuisse preces.

Magna quidem res est, quam non audent, amici:

Sed, si quis peteret, qui dare vellet, erat.

Dummodo non nobis hoc Cæsaris ira d' negarit;

* Fortiter / Euxinis immoremur aquis.

* Fortiter M3. f In Ponto moriemur. Horat. Immoritur studiis. Hyperbat.

Ad Maximum. ELEG. 8.

Q Uæ tibi, quætebam, & memorem testantia curam
Dona Tomitanus mittere posset ager.

Dignus es argento, salvo quoque dignior auro:

Sed te, cum dona, ista iuvare solent.

Nec tamen hæc loca sunt ullo preciosa metallo.

Hos ab agricola vix sinit ē illa sodi.

Purpura sepe tuos fulgens ē protexit amictus:

Sed non Sarmatico tingitur illa mari.

Vellera dura ferunt pecudes: & d' Palladis uti

Arte Tomitanæ non didicere nutus.

Termina pro lana ē Cerealia munera frangit,

Suppositoque gravem vertice portat aquam.

f Non hic pampineis g amicitur viribus ulmus:

Nul'a premunt ramos pondere poma ē suo.

Tristia deformes patiunt ablinthia campi,

Terraque de fructu, quam sit amara, docet.

Nil igitur tota Ponti regione sinistra,

Quod i mes sedulas mittere posset, erat.

Clusa tamen mihi Scythica tibi tela pharetra:

Hosce, precor, fiant illa cruenta tuo.

Hos habet hæc calamos, hos hæc habet ora libellos:

Hæc viget in nostris, Maxime, & musa locis.

Quæ quanquam misisse pudet, quia parva videntur;

Tu tamen hæc, quæso, consule missa boni.

dignum esset. i Hoc genus studiorum & disciplinarum. Metonym.

Ad Brutum. ELEG. 9.

Q Uod sit in his eadem sententia, Brute, libellis,

Carmina, nescio quem, carpere nostra referi;

Nil, nisi me terra squar ut & propiore, rogare;

Et quam sim densò cinctus ab hoste, ē loqui.

O quam de multis vitium reprehenditur unum!

Hoc peccat solum si mes musa, ē bene est.

Ipsæ ego librorum video delicta meorum;

d Cum sus plus iusto examina quisque d' prebet.

* Angor,

admodum.

i Non inter-

cedendo. sc.

pro me apud

Cæsar.

* Adhibue-

rint pro me.

d negatis

M3.

* Hominis

tui memo-

ris curam.

Hyperbat.

i Loca illa

arari.

c præstitit

M3. melius.

d lanificia.

* Frumenta

molit.

f hoc distich.

M3. subjunct

sequenti.

Trist. male.

g vestitur.

operitur.

Metaph. Ho-

rat. lib. 1. E-

pist. an ami-

ta vestibus

ulmus.

h ius lib.

dun.

i Studium &

diligentia

mes in in-

quirendo a-

liquo mune-

re, quod se

a postulo M3

b quæsi M3.

* Bene fides

habet.

d Dum prebet

M3.

Ap.

Musa mea est index nimium quoque vera malorum,
 Atque incorrupti pondera testis habet.
 Non liber ut fieret, sed uti sua cuique daretur
 Littera, b propositum curaque nostra fuit.
 Postmoda collectas, utcumque sine ordine, iunxi;
 Hoc opus electum ne mihi forte puter.
 Da veniam scriptis, quorum non e gloria nobis
 Causa, sed d utilitas e officiumque fuit.

a Nec MS.
 b Propositum
 mulier cura
 in dicit.
 c Opera sumat
 ut pondo mone.
 d Responsum
 unitatis.
 e Officia ratio
 quod i amicitia
 debetur.

L I B E R IV.

Ad Sextum Pompeium. ELEG. 1.

Accipe, Pompei, a deductum carmen ab
 illo.
 Debitor est vitæ qui tibi, Sexte, suæ.
 b Qui, seu non prohibes à me tua nomi-
 na poni, (ma tuis:
 Accedet meritis e hæc quoque sum-
 Sit d trahis vultus, equidem peccasse fatebor;
 Delicti tamen est causa e probanda mei.
 Non potuit mea mens, esset quin grata, teneti.
 Sit, precor, officio non gravis ira pio.
 O quoties ego sum libris mihi visus in istis
 Impius, in nullo quod legerere loco!
 O quoties, fallis vellem cum scribere, nomen
 Rettulit in g ceras inscia dextra tuum!
 Ipse b quidem placuit mendis in talibus error:
 Et vix invita i est facta litura manu.
 Viderit & ad summum, dixi, licet ipse queratur.
 I Ah puderet offensam non meruisse prius.
 Di mihi, si quid ea est, hebetantem pectora Leihen,
 Oblitus potero non tamen esse tui.
 Idque sinas, oro, nec m fastidiva repellas
 Verba, nec officio e crimen inesse putas.
 Et levis o hæc meritis referatur gratia tantis:
 p q Sin minus, invito te quoque gratus ero.
 Nunquam pigra fuit nostris tua gratia rebus:
 Nec mihi munificas arca negavit opes.
 Nunc quoque nil subicis sclementia terrena i facis,
 Auxilium vitæ ferique refertque mori.
 Unde, rogas forsitan, fiducia tanta futuri
 Sit mihi, quod e sinxit quisque, tueretur opus.

a Tenet me
 septis, à lina,
 quæ deducta
 tur: unde
 a. m. y. q.
 p. q.
 Grac. dicunt.
 b. Qui, f. non
 MS. It. lib. un.
 c. Hic memo-
 rus Translat.
 h. re p. m. d. a.
 ris.
 d. Enique f. r.
 l. r. f. r. m. d.
 e. Non culpanda
 da, qui te m.
 m. m. m. m. m.
 ris causa, non
 ut adium tibi
 concilium.
 f. a. l. i. b. un.
 g. Tabular com-
 m. m. m. m.
 per re com-
 p. m. d. a.
 h. m. d. MS. It.
 lib. duo proba.
 i. c. MS. It.
 lib. un. habet
 in fine.
 A. Tandem
 denique.
 I. Hæc.
 m. Fastidio
 quodam rep. d. a.
 e. Culpam.
 o. ex m. d. MS.
 p. Si minus
 MS. It. lib.
 Quidam ita
 Vt distinguat:

Et levit hæc mor. referatur gratia tantis. Si minus: lev. q. Quidam Allipere, q. d. si quid-
 am permitit. e. Pudet tunc nunquam multa desuip. f. Facultas. i. f. a. l. i. b. MS. a. f. r. i. b. MS.
 h. lib. un. proba.

Βάρκιδος Ut a Venus artificis labor est & gloria Col.
α Αργε A quo ito madidas quæ premit imbre comas;
δ' τ' υ Arcis ut Actææ vel eburna vel ærea cussos,
hic est, & mari & Bellica Phidiaca stat Dea facta manu;
emergens, de Vendicat ut & Calais laudem, quos fecit, equorum;
quæ videt E- Ut similis veræ & vacca Myronis opus:
pigr. Anti- Sic ego sum rerum non ultima, Sexte, tuarum:
quæ. lib. 4. An- Tutelæque feror munus opusque tuæ.
chidius Strabo.
lib. 14.
δ Minoræ ex
eburnæ & Phidia elaboratæ in Parthenone, meminit Plin. lib. 34. cap. 8. Strabo. lib. 9.
Idem Phid. ex ære Minervæ. Scit eximie pulchritudinis, teste eodem Plin. & Ce-
lso. lib. 2. duo, & ita quoque Nicoll. Propert. lib. 3. ad Moerem. Exalta Colonus se
mibi possit opus. & De Myronis vacca vide Plinium & epigr. aliquot lib. 4. ut
est apud. p. 50. 51.

Ad Severum. ELEG. 2.

a regem.

Q Uod legis, & vates magnorum maxime a vatum,
 Venit ab intonsis usque, Severe, Getis.
 Cuius adhuc nomen nostros tacuisse libellos,
 (Si modo permittis dicere vera) pudet.
 Orbatamen numeris cessavit epistola nunquam
 Ire per & alternas officiosa & vices.
 Carmina sola tibi memorem testantia curam
 Non data sunt: quid enim, & quæ facis ipse, darem?
 Quis mel Aristæo, quis Baccho vina Falerna,
 Triptolemo fruges, poma det Alcinoos?
 Fertile pectus habes; g interque Heliconæ colentes,
 Uberius nulli provenit & ista seges.
 Mittere ad hunc carmen, frondes erat addere sylvis.
 Hæc mihi i cunctandi causa, Severe, fuit,
 Nec tamen ingenium nobis respondet, ut antea;
 Sed & sic cum sterili vomere litus aro.
 Scilicet ut limus / venas excrcat in undis,
 Læsaque m suppresso fonte resistit aqua;
 Pectora sic mea sunt limo viciata malorum,
 Et carmen vena pauperiore fluit.
 Si quis in hac ipsum versa posuisset Homerum;
 Esset, crede mihi, factus & ille Getes.
 Da veniam falso, & o studiis quoque summa remissi:
 Ducitur & digitis littera rara meis.
 Imperus ille g sacer, qui vatum pectora nourit,
 Qui prius in nobis esse solebat, abest.
 Vix venit / in partes, vix sumpta Musa tabellæ
 Imponit pigras pene coacta manus.
 Parvaque, ne dicam, scribendi nulla i voluptas
 Est mihi, nec numeris æstare verbo juvat,

Sive

δ Orationes fa-
luta scripta.
α Utinam
vellet vicissim.
δ vix MS.
α quod MS.
g Promeritales
figunt de fa-
pervacantes
opera.
g Inter Pectus
δ Facultas
Pœtica. Me-
raph.
l. caustandi
MS. & libel,
et recte.
δ Operum
pectus, per
ferendum.
δ Mœtus op-
piat, obturat.
α Limbo ob-
scuro.
α Studi MS.
α Studia lit-
erærum inter-
mitt. Microph.
p Affatus ille
divinus, sicut
Pœticus.
q facit MS.
perper.
α Vix partem
operis meæ
adjacet.
δ ad MS. &
lib. un.
γ Vixit MS.

Sive quod hinc fructus adeo non cepimus ullos;
Principium nostri a res fuit ista mali.
Sive quod in tenebris numerosos ponere b gestus,
Quodque legas nulli, scribere carmen, e obest.
Excitat auditor studium, d LAUDATAQUE virtus
Crescit, & immensum gloria calcar habet.
Hic mea cui recitem, nisi flavis scripta Corallis,
Quasque alias gentes barbarus ille habet?
Sed quid solus agam? quasque e infelicia perdam
Otia materia, f surripiamque diem?
Nam neque me vinum, nec me tenet alea fallax,
Per quæ clam tacitum tempus abire solet.
Nec me, quod cuperem, si per sera bella liceret,
Oblectat & culta terra novata suo.
Quid, nisi Pierides, solatia b frigida i resant,
Non bene de nobis qua meruere, Dex?
At tu, cui bibitur felicius Aonius fons,
Utiliter studium quod tibi A cedit, ama.
Sacræque Musarum merito cole: quodque legamus,
Huc aliquod Ictum mitte recentis opus.

a In amicis dissimulantes. ELEG. 3.

CONQUERAT? b an tacetam? ponam sine nomine cri-
An notum e quis sis omnibus esse velim? (mē)
Nomine non utar, d ne commendere querela,
Quæratque tibi carmine fama meo.
Dum mea puppis erat valida fundata carina,
Qui metum velles currere, primus eras.
Nunc, quia e contraxit vultum fortuna, recedis,
Auxilio postquam scis opus esse tuo.
Dissimulas etiam, nec me vis nosse f videri,
Quisque sit, audito nomine, Nalo rogas.
Ille ego sum, g quanquam non vis audire, vetusta
Pene puer puero junctus amicitia.
Ille ego, qui primus tua seria nosse solebam,
b Qui tibi iucundis primus adesse jocis.
Ille ego i victor, A densoque domesticus usu:
Ille ego iudicis unica Musa tuis.
Ille ego sum, qui nunc ap vivam, perfide, nescis,
Cura tibi de quo quævere nulla fuit.
i Sive fui nunquam charus, simulasse fateri:
Seu non fingeas, invenire levis.
Aut age dic aliquam, quæ te mutaverit, iram:
Nam nisi iusta tua est, iusta querela mea e est.

a. res si ut ibi
(vel idem) M. 1.
b. lib. probat.
c. non enim
potes carminis
appellare, &
conveniens
more scilicet
rhythmicis.
d. p. f. ut lib.
un. l. 10.
e. idem q. lib.
d. 10.
f. Clon. Alex.
p. 10. lib. 1.
g. p. 10. lib.
i. r. 10. lib.
j. d. 10. lib.
k. d. 10. lib.
l. d. 10. lib.
m. d. 10. lib.
n. d. 10. lib.
o. d. 10. lib.
p. d. 10. lib.
q. d. 10. lib.
r. d. 10. lib.
s. d. 10. lib.
t. d. 10. lib.
u. d. 10. lib.
v. d. 10. lib.
w. d. 10. lib.
x. d. 10. lib.
y. d. 10. lib.
z. d. 10. lib.

a. *infulum*
crimen *verat*
esse *MS.*
b. utrum *MS.*
c. dicitur
d. verat *MS.*
e. non *MS.*
f. Volubili
g. huius *cui* *im-*
itatus *Fortu-*
niam *Pauca.*
h. utrum *MS.*
i. huius *MS.*
k. utrum *MS.*
l. utrum *MS.*
m. utrum *MS.*
n. utrum *MS.*
o. utrum *MS.*
p. utrum *MS.*
q. utrum *MS.*
r. utrum *MS.*
s. utrum *MS.*
t. utrum *MS.*
u. utrum *MS.*
v. utrum *MS.*
w. utrum *MS.*
x. utrum *MS.*
y. utrum *MS.*
z. utrum *MS.*

Quod te a nunc crimen similem verat esse prius?

An crimen, corpi quod miset esse, b vocas?

Si mihi rebus opem nullam factisque ferbas,
 Venisset verbis e chara notata scribis.

Vix equidem credo: sed & insultare jacenti
 Te mihi, nec verbis parcere, sania refert.

Quid facis ah demens! cur, si fortuna d recedat,
 Naufragio lacrymas crispis ipse etuo?

Hæc Dra / non stabili, quam sit levis, orbe fatetur,
 Quæ summum dubio sub pede semper habet.

Quolibet g est folio, & quavis incertior aua,
 Par illi levitas, improbe, b facta tua est.

OMNIA sunt hominum i tenui pendentia filo;
 Et subito casu, & quæ valere, iunt.

Divitis audita est cui non opulencia Cræsi?
 Nempe tamen vitam capius ab hoste tulit.

Ille / Syracosia modo formidatus in urbe,
 Vix a humili duram reppulit arte famem.

Quid fuerat Magno majus? tamen ipse rogavit
 Submissa fugiens voce a clientis opem:

Cuique viso totus terrarum paruit orbis,
 Indigus effectus omnibus ipse magis.

Ille Iugurthino clarus, Cimbroque triumpho,
 Quo victrix toties consule Roma fuit,

q In ceno Marius jacuit cannaque palusque,
 Pertulit & tanto multa pudenda viro.

LUDIT in humanis divina potentia rebus,
 Et certam præsens vix habet hora fidem.

Litus ad Euxinum, si quis mihi diceret, his,
 Et metues arcu ne fessare Getas:

I, bibe, dixissem, spurgantes pectora succos,
 Quicquid & istota nascitur Anticyra.

Sum tamen hæc passus: nec, si mortalia possem,
 a Et summi poteram tela cavere Dei.

Tu quoque fac cimeas, &, quæ tibi læta videntur,
 Dum loqueris, fieri tristia posse puta.

essebri, qui in Anticyra insula plurimum nascitur. Vide Epist. Deme-
 t. Non parum san.

Ad Seruum Pompejum. E. 1. 1. 0. 4.

NVLLA dies adeo est a australibus humida nimbis,
 Non intermissis ut suæ imber aquit.

b Nec sterilis locus ullus ita est, ut non sit in illo
 Missa fere duris utilis herba rubis.

Nil adeo fortuna gravis miserabile setis,
 Ut minuant nulla gaudia parte malam.

a. *Pluvia.*
Prescript.
b. Nisus.
MS.

Ecce domo patriaque carens, otulisque meorum,
 Naufragus in Getici littoris æstus aquas;
 Qua tamen, inveni, & vulum diffundere causa
 & fuissem, fortunæ nec meminisse mea.
 Nam mihi, cum sulva tristis spaciarer arena,
 Visa est à tergo penna dedisse sonum.
 Respicio: nec corpus erat, quod cernere possem:
 Verba tamen sunt hæc & aures recepta mea.
 In ego latarum venio tibi nuncia rerum
 Fama, per immensas aëre lapsa vias,
 Consule Pompeio, quo non tibi charior alter,
 Candidus & felix & proximus annus erit.
 Dixit: & ut & largo Fontem rumore replevit,
 Ad gentes alias hinc / Dea vertit iter.
 At mihi dilapsus inter nova gaudia curis,
 Excidit asperitas hujus iniqua loci.
 Igo ubi, lane biceps, longum reseraveris annum,
 Pulsus & à sacro mense December eris;
 & Purpura Pompelum summi velabit honoris,
 & i Ne titulis quicquam debeat ille suis.
 Cernere jam & video rumpi pene atria turba,
 Et populum ladi / deficiente loco.
 & Templaque Tarpeja primum tibi sedis adiri,
 Et fieri faciles & in tua vota Deos.
 Colla boves niveos ceteræ præbere securi,
 & Quos aluit campis herba Falisca suis.
 & Cumque Deos omnes, tum quos impensius æquos
 Ille tibi cupias, cum Iove Caesar erit.
 Curia te excipiet, patresque ex more vocati
 Intendent aures & ad tua verba suas.
 & Hos ubi facundo tua vox hilaraverit ore,
 Utque solet, tulerit / prospera verba dies;
 Igeris & metitas superis cum Caesare grates,
 Qui causam, facias cur ira sepe, dabit;
 Inde domum repertes, toto comitante senatu,
 & Officium populi vix capiente domo.
 Me miserum, turba quod & non ego cernor in illa,
 Nec & possunt istis lumina nostra, & frui!
 & Qua licet, absentem qua possum mente videro:
 Adspiciet vultus consulis illa sui.
 Dii faciant, aliquo subeat tibi tempore nostrum
 Nomen; &, Heu, dicas, & quid miser ille facit?

G 1

a Hæc

hæc verba vocat. & Populum officium. Abstrahi. pro comitatus. & ægrotans MS. & puer
 cas. MS. & lib. un. & spectare honores tuos. & Quod MS. & lib. dan. & quod facti sit
 miser MS.

a Fontem ex-
 plicare, au-
 dierit fle-
 xum.

b Puffa MS.
 c Ausus per-
 cipere. Aod.
 Num.

d Qui fuit ab
 V. C. anni

D. C. C. XLVI.
 quo Augustus
 mortuus est.
 e Puerum ladi
 MS.

f Fama: pro-
 paganda.

g Vultus pur-
 pura. sumus
 magis atque in-
 figne.

h Ne quæ legi-
 tur. MS.

i Ne quid de-
 titur homo-
 rum titulis.

k video MS.
 & lib. un.

l Non capien-
 te tantum

multitudinem.

m Templum
 Capitolium.

n ad MS.

o Hæc ver-
 bum turidum
 verba possit

lib. 1. Annus.
 Reg. 17. item

lib. 1. Falsum.
 Intra Reg. 17.

quæ pro-
 pter & lib. 1.

p Hæc & lib. 1.

q ad oratio-
 nem tuam.

quam habebat
 necesse est.

r Hæc & lib. 1.

s Hæc & lib. 1.

t Hæc & lib. 1.

u Hæc & lib. 1.

v Hæc & lib. 1.

w Hæc & lib. 1.

a Herm. &
b uolunt in fa.
de lib. un.

Hæc tua protuleris si quis mihi verba, fatebor
Protinus exilium & mitius esse meum.

Ad Elegos. ELEG. 3.

a ad eundem
jam est.

d Protinus po-
tenter: quod al-
ter verba sit
longior, alter
breuior.

e Al. Mæm.
m. & O. & h.

d Ante deci-
mam dicit.

e Alludit ad
illud Horat.

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ut quædam
sit ad eundem

ITe, leues elegi, doctas ad Consulis aures,
Verbaque honorato ferte legenda vigo.
Longa via est, nec vos & pedibus proceditis æquis.
Testaque brumali sub nive terra latet.
Cum gelidam Thracen, & opertum nubibus æth.
Et maris Ionii transieritis aquas; (mon,
d Luce minus decima dominam venietis in urbem,
Ut festinatum non faciat iter.
Protinus inde domus vobis Pompeia petatur:
Non est Augusto iunctior ulla foro.
Si quis, us in populo, & qui sitis, & unde, requirat;
Nomina & decepta quælibet aure ferat.
Ut sit enim tutum, sicut reor esse, fateris;
Verba minus certe ficta timoris habent.
Copia nec vobis & ullo prohibente videndi
Consulis, & ut limen contigeritis, erit.
Aut reget ille suos dicendo iure Quirites,
Conspicuum signis cum premet alciis iebur:
Aut & populi reditus positam componet ad hastam,
Et minui magnæ non sinet urbis opes:
Aut, si ut erunt patres in Julia templa vocari,
De tanto dignis consule rebus ager:
Aut feret Augusto solitam naroque salutem,
Deque parum noto & consulet officio.
Tempus ab his vacuum Caesar Germanicus omne
Aufert: p. à magnis hunc collit & ille Deis.
Cum tamen & à turba serum requieverit harum,
Ad vos mansuetas porriget ille manus:
Quidque parens ego vester agam, fortasse requiescet.
Talia vos illi reddere verba velim:
Vivit adhuc, vitamque tibi debere faterur.
Quod prius & à mihi Casare munus habet.
Te sibi, cum & fugeret, memoris solet ore referre,
Barbaris tutas exhibuisse vias.
Sanguine Bistonium quod non tepescerit enssem,
Effectum cura pectoris esse & tui.
Addita præterea vitæ quoque multa, & tuenda
Munera, ne proprias attenuaret opes.

Pro

a multitudine
ut illud, argu-
torum. (vul'
a fal lib. un. 7 secundo m. & ad sustinendam vitam.

Pro quibus ut meritis referatur gratia, jurat,
 Se fore a mancipium tempus in omne tuum,
 Nam prius umbrosa carituros arbore montes,
 Et fieta vallivolas non habitura rates,
 Fluminaque in fontes cursu reditura supino,
 Gratis quam meriti possit abire tui.
 Hæc ubi dixeritis, servet e sua dona, rogare:
 Et sic fuerit vestra causa peracta viz.

erit. Vndeque mancipio nulli daret, omnibus usq. hoc est, xpiet, non aui ef.
 Pollicitatio Pontica perpetuum beneficiorum acceptorum memoriar.
 e Viam, quam si acceptam sero, conservet; vel, pergit me sua iurare of-
 ficiat. d Vbi hæc effeceritis: postquam hæc mihi effecta dederitis.

Ad Brutum. ELEG. 6.

Quam legis, ex illis tibi venit epistola, Brute,
 Nasonem nolles in quibus esse, locis,
 sed quod tu nolles, voluit miserabile fatum.
 Mei mihi, plus illud, quam tua vota, b valet!
 In scythia nobis quinquennis Olympias æsa est:
 iam e tempus lustris transire in alterius.
 Ferbat enim fortuna tenax, votisque malignum
 d Opponit nostris e invidiosa pedem.
 Certus eras pro me, Fabix laus maxima gentis,
 g Numen ad Augustum supplice voce loqui.
 Occidis ante preces: causamque ego, Maxime, mortis
 (b Non fueram tanti) me reor esse iur.
 Iam timeo, si nostram cuiquam mandare salutem:
 Ipsum morte tua concidit auxilium.
 Corperat Augustus & deceptæ ignoscere culpe;
 Spem nostram, terras deseruitque simul.
 Quale tamen potui de cœlitate, Brute, recenti,
 Vestra procul positis carmen in ora dedi.
 Quæ prolixe plebas mutinam mihi, sitque malorum
 iam e modus, & sacra minor ira domus.
 Te quoque idem, liquido possum jurare, precari,
 O mihi non dubia cognite Brute e fide.
 Nam cum præstiteris verum mihi semper p amorem,
 Hic tamen adverso tempore crevit amor.
 Quique tuas g pariter lacrymas nostrasque videret,
 Passuros pernam crederet esse duos.
 Lenem te miseris genuit natura, nec ulli
 Mitius ingenium, quam tibi, Brute, e dedit.
 f Vi quicquid valeas, ignoret Marte forensi,
 Possis tuo peragi viz putet ote reos.

E 4

Scilli-

e fuit MS. sed qui, quid val. lib. duo. probe. Et qui quam val. MS. t in arte
 for. MS. male. Martem forensē appellat causas forenses & forensis dicendi
 genus, quæ Lucan. sequit. Mœura militis appellat. Catacl.

a Alii man-
 cipia, sicut
 infra Eleg. 14
 b Neque tuum
 liba navis &
 c ut magis,
 hoc est, ma-
 gis quam
 perire & li-
 bram, Lu-

a Ex mibi.
 b velle MS.
 c In tempus
 alterius
 quinquennis
 d Mœura. &
 e cursu liba.
 Virgil. lib. 6.
 Nam si op-
 posuit lustris
 e invidiosa
 MS. & l. un.
 f Maxime MS.
 & lib. duo
 probe.
 g Apud Di-
 vum Augu-
 stum inter-
 cedere.
 h Næ MS. &
 lib. un. bene.
 i cuiquam na-
 st. MS.
 k Per erro-
 rem admisse
 l De Aug.
 cui defuncto
 statim divini
 honores de-
 creti fuerunt.
 m precor ut
 n MS. non
 male.
 n Finis.
 o nota l. un.
 p Amorem
 MS.
 q lacrymas
 pariter MS.

a videtur M
 à Animadver-
 ſus in reum
 ſecundum leg-
 ges vel affec-
 tus legum con-
 traria videtur
 illius
 c. Bullæ ſum-
 mæ
 d. Experi-
 ri non eloquen-
 tur reus
 e. Humani in-
 genii opus eſt
 f. Sic lib. in.
 M.
 h. ad fontem
 recurrit
 i. Exceſſi M.
 k. ſiquæ M.
 male.
 l. Quæ Atreus
 Thyſti fratris
 filium epulo-
 rum appoſuit:
 enim ſacrilegi
 horum. Id
 poſſibile eſt

Scilicet ejusdem est (quamvis pugnare & videtur)
Supplicibus facilem, fontibus effretuam.
Cum tibi suscepta est legis & vindicta severa;
Verba veius tinctum lingua virus habent.
Hostibus eueniat, quam sis violentus in e armis
Sentire, & d'linguæ tela subire tuæ.
Quæ tibi tam tenui cura limantur, ut omnes
Istius & ingenium corporis esse nagent.
At, si quem ladi fortuna cecinis iniqua,
Mollior est animo fœmina nulla tuo.
Hoc ego præcipue sensi, cum magna meorum
Noticiam pars est inficiata mei.
Immemor illorum, vestri non immemor unquam,
Qui mala sollicitæ nostra levatis, ero.
Et prius/hinc g nobis nimium conterminus Ilier
& In caput i Iuxino de mare vertet iter;
& Veque, i Thyestæ redeant si tempora mensis,
Solis ad Eoas currus agetur aquas;
Quam quisquam vestrum, qui me doluistis ademptum,
Arguat ingratum non meminisse sui.

Ad Fellahm. ELIG. 7.

a nodis M5.
 a Arctio fru-
 gulo depen-
 dens. *Sym-
 ploc.* Aris-
 emis caere-
 minatus fuit
 pull.
 a ar M5.
 a gulo.
 a Virg. 9.
*Georg. cultus-
 que ferasius*
damida vine.
9 laque lib.
 vov. M5. *Nys-
 si.* Murela
Laryx legum-
inum potat.
Laryx autem
Phoca in Tri-
stibus quoque
nominatur.
 9 Bab Capita-
 rum Opuscula.
 a ar M5.
 i Unam ferri.
 i Alnam ve-
 rum. i Ad co-
 mmut. quaf-
 diancti.

Millus es Euxinas quoniam Vestalis ad e oras,
 Ut positis reddas jura sub hanc locis;
 Adspicis & en praesens quali jacuamus in arvo,
 Nec me testis eris solite queri.
 Accedet voci per te nota irrita nostrae,
 Alpinis juvenis regibus orae, fides.
 Ipse vides certe glacie concretescere Fontem:
 Ipse vides & rigido & stantia vina gela.
 Ipse vides, onerata feroc ut ducat / lapyx
 Per medias Istri plaustra bubulcus aquas,
 Adspicis & mitti g sub adunco toxica ferro,
 & Et telum causas mortis habere i duas.
 Atque utinam pars haec tantum spectata fuisset,
 Non etiam propilio cognita Marte tibi.
 Tenditis & ad primum per densa pericula pilam;
 Contigit ex merito qui tibi Insuper honor.
 Sit licet hic titulus plenis tibi fructibus ingens,
 Ipsa tamen virtus in ordine major erit.

Non

nam. 1. Ad contrarietatem, quem ordinem centurio Principibus daret? Vide Ald. Manut. quod per Epist. 1. primas in MS. a Principibus daret quem principibus daret.

Non negat hoc Iliæ, cujus tua dextera quondam
 Paniceam Getico sanguine fecit aquam.
 Non negat & Aegyptos, quæ te subeunte recepta,
 Sensit in ingenio nil opis esse tibi loci.
 Nam dubium est positum & melius defensa manu
 Urbis erat in summo & nubibus æqua jugo.
 Sichonio regi ferus interceptæ illam
 Hostis, & creptas victor habebat opes:
 Donec fluminea devasta Virellius unda
 Insulis & expositis milite signa Getis
 At tibi, progenies alti fortissima / Domni,
 Venit in adversos imperus ire viros,
 Nec mora, consilium longe & fulgentibus armis,
 Fortia ne possint facta latere, cæves.
 Igentique gradu contra ferrumque locumque,
 Taxaque tibi brumali grandine plura subis.
 Nec te missa super jaculorum turba moratur:
 Nec quæ vipereo tela cruore masant.
 Spicula cum picta hærent in casside pennis;
 Parsque sese fecit vulnere nulla t vacat.
 Nec corpus cunctos felici effugit ictus:
 sed minor est acris laudis amore dolor.
 Tali apud Trojam & Danaïs pro navibus Ajax
 Dicitur Hectoris sustinuisse / sacra.
 Vt propius ventum est, in admotaque dextera dextra.
 Atque soto potuit comminus ense geri:
 Dicere difficile est, quid Mars tuus egerit illic.
 Quæque neci dederis, quosque, quibusque modis
 In te tuo sacros calcabat victor acervos,
 Impulsoque & Getes sub pede multus erat.
 Pugnare ad exemplum primi minor ordine pili:
 Maloque fert miles vulnere, multa facit.
 Sed tantum virtus alios tua præterit omnes,
 Ante citos quantum Pegasus ibat equos.
 Vincitur & Aegyptos, testataque tempus in omne
 Sunt tua, Vestalis, carmine facta meo.

Ad Sullam. Eleg. 9.

Littera sera quidem, studiis excusæ Sulli,
 Huc & tua pervenit, sed mihi grata tamen.
 Quæ, & pia si possas superos lenite rogando
 Gratia, laurum te mihi dicis opem.
 Ut & jam nil præstes, animi sum factus amicit
 Debitos, & metitum, & velle jurare, voco.

E 3

Iustitiam in parte constitutam ponit.

a Egerit MS.
 viride. Vide
 lib. 1. Eleg. 9.
 b cal MS. por-
 per.

c Fatus MS.
 deprehe-
 d. Hypocrit. in
 disputatione
 f. omne ali-
 tudinis.

e In terram
 t. h. h. h.

f Quam lib. om.

g. om. MS.

h. om. MS.

i. om. MS.

k. om. MS.

l. om. MS.

m. om. MS.

n. om. MS.

o. om. MS.

p. om. MS.

q. om. MS.

r. om. MS.

s. om. MS.

t. om. MS.

u. om. MS.

v. om. MS.

w. om. MS.

x. om. MS.

y. om. MS.

z. om. MS.

a. om. MS.

b. om. MS.

c. om. MS.

d. om. MS.

e. om. MS.

f. om. MS.

g. om. MS.

h. om. MS.

i. om. MS.

k. om. MS.

l. om. MS.

e Studium
 & affectio
 bene de me
 merendi.
 b male leg-
 gum MS.
 c Ipsi MS.
 d Affinitas
 conjunctio
 necessitudi-
 dine qua-
 dam nos de-
 vincit.
 e Contrahit,
 in significa-
 tione animi
 irat.
 f Iac MS.
 g Perlon-
 gum majo-
 rum seriem.
 h qui sit me-
 res MS.
 i Profici.
 k uale est
 MS. & lib.
 un. quid Fa-
 bric. quoque
 probat.
 l Iust MS.
 m Quilibet
 MS. & li-
 um in his
 Allegoria
 perpetua.
 n ualeant
 quantum MS.
 o Idem Au-
 gust. se fo-
 cturum pol-
 licetur
 Virg. 1.
 Georg.
 p Attenua-
 vit. minuit.
 q Ipsi MS.
 melius.
 r verbis gra-
 tias reddi-
 mus.
 s Ipsi MS.
 t moneri.
 u Functus est
 officio suo.
 x Gratitudinem, quæ verbis declaratur. y premior MS. & ualeant MS. un.
 alteris MS. altero res gestas significantur, altero qui eas gessit. z Illos.
 Aliquam laudem ipsam MS. ualeant MS.

Imperus iste tuus b longum modo daret in ævum,
 Neve malis pietas sit tua classa meis.
 Ius aliquod faciunt d affinita vincula nobis,
 Quæ semper maneant illabescita precor.
 Nam tibi quæ conjux, eadem mihi filia pent est :
 Et quæ te generum, me vocat illa virum.
 Hei mihi, si lectis vultum tu versibus istis
 Ducis, & affinem te pudet esse meum !
 At nihil / hic dignum poteris reperire pudore,
 Præter fortunam, quæ mihi cœca fuit.
 Seu genus excutias ; equites ab origine prima
 Vique g per innumeros inueniemur avos.
 Sive velis b mores qui sunt inquirere nostri ;
 Errorem misero detrahe, labe carent.
 Tu modo, si quid i agi sperabis posse precando,
 Quæ collis, exora supplice vocæ Deos,
 Dii tibi sunt, Cæsar juvenis : tua numina placæ.
 Hac certe k non est notior ara tibi.
 Non i sunt illa sui vanas ancistis unquam
 Esse preces : nostris hinc pete sebus opem.
 m Quamlibet exigua si nos ea iuverit aura,
 Obruta de mediis cymba resurget aquis.
 Tunc ego thura feram rapidis solennia flammis,
 Et, n quantum valeant numina, testis ero.
 Nec o tibi de Patrio statuam, Germanice, templum
 Marmore : p carpsit opes q illa ruina meat.
 Tempia domus facient vobis urbesque beatæ :
 Naso suis opibus, carmine gratus erit.
 Parva quidem fateor pro magnis munera reddi,
 Cum pro concessa r verba salute damus.
 Sed Qu i. / quam potuit, dat i maxima, gratus abunde
 Et u finem pietas concigit i la suum. (eli;
 Nec, quæ de parva pauper Diis libat acerra,
 Thura minus, grandi quam data lance, valent.
 Agnaque tam lactens, quam gramine pasta Falisco
 Victima, Tarpeios inscit ista focos.
 Nec tamen x officio vatum per carmina sacro
 Principibus res est y aptior ulla viris.
 Carmina vestrarum peragunt præconia laudum ;
 Neve sit x actorum fama caduca, carent.
 a C A R M I N E sit vivax virtus, expensæque sepulcri
 Notitiam seræ posteritatis habet.

Ta-

a Gratitudinem, quæ verbis declaratur. y premior MS. & ualeant MS. un.
 alteris MS. altero res gestas significantur, altero qui eas gessit. z Illos.
 Aliquam laudem ipsam MS. ualeant MS.

Tabida consumit ferrum lapidemque vetustas :

Nullaque res majus tempore robur habet.

Scripta a ferunt annos ; scriptis Agamemnona nosse.

Et quisquis contra, vel simul arma tulit.

Quis Thebas, & septemque duces sine carmine nosset ;

Et e quicquid post hæc, quicquid & ante fuit ?

Dii quoque carminibus, si fas est dicere, sunt :

Tantaque majestas ore canentis eget.

Sic Chaos ex illa naturæ mole prioris

& Digestum partes scimus habere suas.

Sic affluentes cœlestia regna Gigantes

Ad tyga & nubifero vindicis igne datos.

sic victor laudem superatis Liber ab Indis,

Alcides capta traxit ab Oechalia.

Et modo, g. Cæsar, avum, quem virtus addidit alerit,

Sacratum aliqua carmina parte tuum,

Si quid adhuc igitur vivi, Germanice, nostro

Restat in ingenio, serviet omne tibi.

Non potes & officium i variis contemnere vates :

Iudicio precium res habet ista tuo.

Quod nisi te nomen tantum ad majora vocasset,

Gloria Picridum summa futurus eras.

Sed dare & materiam nobis, quam carmina, i mavis :

Nec tamen ex toto deferere illa potes.

Nam modo bella geris, numeris modo & verba coer-

Quoque aliis opus est, hoc tibi lusus erit. (ces)

Vtq; nec ad citharam, nec ad arcum segnis & Apollo,

Sed venit ad sacras nervus & uterque manus :

Sic tibi nec docti p defunt, nec principis artes :

Missa sed est animo cum love Musa tuo.

Quæ quoniam nec nos unda submovit ab illa,

& Vngula Gorgonei quam cava fecit equi ;

Prosit, opemque ferat communia sacra & tuæ,

Atque iisdem studiis imposuisse manum :

Littora spellitis nimium subiecta Coralli's

Vt tandem levos effugiamque Getas.

Clausaque si misero parcia est, ut ponat in illo,

Qui minus Ausonia i distat ab urbe, loco :

Vnde tuas possim laudes celebrare & recentes,

Magnaque cum minima facta referre mora.

Tangat ut hoc votum cœlestia, chare Suilli,

Numina, pro socero & pene precare tuo

minus bene, f. Pelles indutis. Propert. Pelles habuit rufus corde parces.
Horat. pelles cor dixit, i distat lib. un. & Modo tibi parcia : ne prius
quam ad me perveniant prope venerant. x/qs M3.

& Naminis

& fama im-

mortalita-

tem esse

runt. Vide

Horat. lib. 4.

Od. 9.

& De his Al-

schyl. Tra-

gœdum in-

scripit

in i/i m

Quæcun-

e quibus M3

& in ordi-

nem reda-

rum.

& Fulmine

nubes gl-

merante.

i laudem vi-

lar M3.

g. Apollonius

ad German.

Augusti ne-

porem.

& Ingenium

M3.

i A conjuga-

tionem i.

Fast. & luv,

& fuit est, va-

ter, rge co-

rit lœtatur.

& Scribendi

argumen-

tum, rebus

scil. & re ge-

ris.

i lœtatur Ma-

cul. & M3.

modo M3.

& lib. duo-

n. Apoll. est

lib. un.

& Citharæ

scil. & arcus,

p. me defunt

pr. M3.

& Hippocre-

tem lœtatur.

fontis.

Ad i tuenti M3.

Poliphem.
de qua

Odyss. l.
de Eurip. Cy-

clap.
de Phrygion

lib. duo.
Pianum MS.

De Scylla &
Charybdi vide

Odyss. p.
de Scylla MS. &

lib. duo.
a qua Latras

MS.
de Euboea vel

Thracica lib.
duo. Euboea

MS.
de Nis MS.

de quatuor lib.
un.

de errant lib.
duo.

A Lorum
Punti regio-

nem, in qua
Punta fuit.

Iper infen-
da, lib. un.

in nullo lib. un.
a qua MS.

de Scylla MS.
de lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

Nec vincet & Cyclops saxum feritate & Phylacem ;
Qui quota terroris pars solet esse mei ;
& Scylla & ferrox trunco & cum latret ab inguine mon-
f Endochia nobis plus nocuere rates. (Stris,
g Nec potes infestis conferre Charybdi Achæis,
Ter licet & epotet , ter vomat illa fretum.
Qui quanquam dextra regione licentius ierrent,
Securum & latus hoc non tamen esse sinunt.
Hic & agri infcondes, hic spicula & tincta venenis,
Hic fies & vel pediti pervia reddit hyems.
Et qua remus iter pulvis modo feceras undis,
p' iecus contempta nave viator eat.
Qui veniunt isthinc, vix vos ea credere dicunt.
Quam miser est, qui fert q' asperiora fides
Credere tamen; nec te r' causam nescire sinemus,
fHorrida Sarmaticum cur mare duret hyems.
Proxima sunt nobis & plaustri præbentia formam,
Et quæ præcipuam sidera frigus habent:
a Hic oritur Boieas, oraque domesticus huic est,
Et sumit vires & à propiore loco.
At Notus, adverso tepidus qui spirat ab ære,
Est procul, & rarus languidiorque venit.
Adde, quod & hic clauso miscentur flumina Ponto,
Vimque fretum multo perdit ab amne suam
Huc Lycus, huc & Sagaris, Peneusque, Hypanisque,
Influit, & crebro vortice tortus Halys, (Cratesq;
Partheniusque rapax, & volvens saxa & Cynapes
Labitur, & nullo rardior amne & Tyras,
Et tu & sarmineæ Thermodon cognite & turba,
Et quondam Galia Phasi & petre viris.
Cumq; Borysthenio liquidissimus amne f Dyrrapses,
Et tacite peragens lene Melanthus iter,
Quique duas terras Asiam g Cadmique sororem
Separat, & cursus inter utramque facit:
Innumericque alii, quos inter maximus omnes
& Cedere Danubius se tibi, Nile, negat.
Copia tot laticum, quas augeat, adulterat undas,
Nec patitur vires aquor habere suas.
Quin etiam stagno similis, pigraque paludi,
Caruleus vix est, diluiturque color.

Inna-

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

de Scylla p.
lib. duo.

Sed prius huic desint & bellum & frigora terræ,
 Invisus nobis quæ duo Pontus habet;
 Et repidus Boreas, & sit b præfrigidus Austro,
 Et possit satum mollius esse meum;
 Quam tui sint e lapsu præcordia dura sodali.
 Hic cumulus nostris ablit, abestque malis.
 Tu modo per superos, quorum certissimus ille est,
 Quo tuus assidue principe crevit honor.
 Effice: constanti profugum pietate tuendo,
 Ne sperata meam deserat aura ratem.
 Quid mandem, quæris? peream, nisi dicere vix est:
 Si modo, qui perit, ille perire potest.
 Nec quid agam invenio, nec quid nolimve, velimve;
 Nec satis utilitas est mea nota mihi.
 Crede mihi, & Miseros prudentia prima relinquit,
 Et sensus cum te consiliumque fugit.
 Ipse, precor, quæras, qua sim tibi parie juvandus,
 Quove viam facias ad mea vora vado.

f Quæque modo MS. & pro vado, quidam l. vici habet.

Ad Carum. ELIG. 13.

O Mibi non dubios inter memorande sodales,
 Qui quod es, id vere, Care, vocaris; ave.
 Unde saluteris, a color hic tibi protinus index,
 Et b structura mei carminis esse potest.
 Non e quia mirifica est, sed d non quod publica e certe:
 Qualis enim cunque est, non latet esse meam.
 Ipse quoque, ut festulum chartæ de fronte revallas,
 Quod sic opus videor dicere posse tuum.
 Quamlibet g in multis positus noscere libellis,
 Etque observatas invenire notas.
 Produnt autorem vires, quas Hercule dignas
 Novimus, atque illi quem canis, i esse patet.
 Et mea Musa potest proprio depecta a colore,
 Insignis vitis forsitan esse suis.
 Tam mala Therisien prohibebat forma latere,
 Quam i pulchra Nireus conspiciendus erat.
 Nec te mirari, si m sunt vitiosa, decebit
 Carmina, quæ n faciam pene Poeta Getes.
 Ah! pudet, o & scripsi Getico sermone libellum;
 Structasque sunt p nostris barbara verba modis,
 Et placui, (gratæ mihi) cæpique Poetæ
 Inter inhumanos nomen habere Getas.

a Nomen
 b præfrigidus
 c Austro
 d Alludit ad
 Benarios in
 orat. Ly-
 curg. con-
 tra Leocræ-
 quibus men-
 tem auferre
 Deus dici-
 tur is, quod
 ad supplicium
 trahat.
 e miserum
 prout. pr.
 relinquit.

a color est
 tibi proximus
 MS.
 b auctor dicit
 dicitur est
 c non quod
 compositione,
 sive styli,
 & idea
 c quod MS.
 d quod est
 MS. & lib.
 recte.
 e quæ omittit
 in MS. cum
 lacuna.
 f charta sita,
 lib. un.
 g inter mul-
 torum scrip-
 ta.
 h Prudent lib.
 un.
 i ipse MS. &
 lib. un.
 a Idea, seu
 forma & di-
 cendi gene-

Ma-
 re, qui

Græcis Character est. i populo MS. m si ut MS. n feci MS. o in Getico scripti.
 MS. al. & Getico scripti, quod magis arridet. p Latinis metris seu rhythmis.

a laudem MS.

b. omittit.

c. apothendi

Augusti.

d. Animam

e. De Tiberio

recusante

imperii

summam,

vide Suet-

on. Tib.

f. exemplum

MS. fortasse

explicata.

ta. Inducitur

autem Ve-

stæ mentio-

ne tanquam

parabola pa-

radigmatica

singulare

pudicitæ

matronarum

exemplum.

g. et MS. non

habet & lib.

un.

h. Germani-

cum & Dru-

sum.

i. Quæ MS. &

lib. don.

k. Ad finem

recitando

perveni.

Hypocritæ.

l. Annus sextus,

ex parte totum.

m. tener MS.

n. Poetici, pro-

pter Apoll.

o. Musas illi præsides.

p. Et per non vult uam.

MS. p. affe-

ret MS. q. decem MS.

r. Quæ laus formandis est tibi magna datus.

MS. &

lib. duo i. & Fabre.

(natura pro). MS. melius.

a. malum le-

gere et.

b. MS. quæ

mittit. ib.

c. duo quo

mittit. me-

lius.

d. quæ MS. &

lib. duo pro-

ba.

Materiam quæris? a laudes de Casare dixi:

Adjuta est novitas b c numine nostra Dei.

Nam patris Augusti docui mortale fuisse
Corpus, in ætherias d numen abisse domos.Esse parem virtute patri, qui frama rogatus
e sæpe recusati cepit imperii.Esse pudicatum te f Vestam, Livia, matrum:
Ambiguum g est nato dignior, ampe viro.Esse h duos juvenes firma adjumenta parentis,
i Cui dederint animi pignora certa sui.Hæc ubi non patria perlegi scripta camæna,
k Venit & ad digitos ultima charta meos:Et caput, & plenas omnes movere pharetras j
Et longum Getico murmur in ore fuit.Atque aliquis, Scribas hæc cum de Casare, dixit,
Casaris imperio restituendus eras.Ille quidem dixit: sed me jam, Care, nivalli
l Sexta relegatum bruma sub axe m videt.Carmina nil profunt: nocuerunt carmina quondam.
Primaque tam miseræ causa fuisse fuga.At tu per studii communia sordera n sacri,
o Per non vile tibi nomen amicitia;Sic capto Latii Germanicus hoste catenis,
Materiam vestris p præbeat ingenis iSic valeant pueri votum commune q duorum,
r Quæis laus formandis est tibi magna datus;Quanta potes, s præbe nostræ monumenta salutis,
Quæ nisi mutato nulla futura loco est.

Hypocritæ. l. Annus sextus, ex parte totum. m. tener MS. n. Poetici, propter Apoll. & Musas illi præsides. o. Et per non vult uam. MS. p. affe-ret MS. q. decem MS. r. Quæ laus formandis est tibi magna datus. MS. & lib. duo i. & Fabre. (natura pro). MS. melius.

Ad Tullianum. EPIG. 14.

Hæc tibi mittuntur, quæ sum modo carmine que-
Non aptum numeris nomen habere meis. (stat)

In quibus, excepto quod adhuc utcumque valemus.
Nil a me præterea quod juvet, invenies.

Ipsa quoque est invisa salus, suntque ultima vota,
Quolibet ex istis scilicet ire locis.

Nulla mihi cura est, terra b quo muter ab ista;
Hac c quoque quam video, gratior omnis erit.

In medias Syrtis, mediam mea vela Charybdin
Mittite, præsentī dum careamus humo.

Iux quoq; si quid ea est, bene & commutabitur Istro:
 Si quid & inferius, quam Styga, mundus habet.
 Gramina cultus ager, frigus minus odit & hirundo,
 Proxima Marticolis quam loca Naso Getis.
 Talia & succensent propter mihi verba Tomitæ,
 Iraque carminibus publica mota meis.
 Ergo ego cessabo nunquam per carmina lardi?
 Flestar & incauto semper ab ingenio?
 Ergo ego ne scribam, digitos incidere cunctor?
 Telaque adhuc demens, quæ nocuere, sequor?
 Ad veteres scopulos iterum divertor, & illas,
 In quibus offendit naufraga puppis, aquas.
 Sed nihil admisi: nulla est mea culpa, Tomitæ:
 Quos ego, cum loca sim vestra petosus, amo.
 Quilibet excutiat nostri monumenta laboris;
 Littera de vobis est mea quæstæ nihil.
 Frigus, & incursum omni de parte timendos,
 Et quod pulsetur murus ab hoste, queror.
 In loca, non homines, verissima crimina dixi:
 Culpatis vestrum vos quoque sæpe solum.
 Iisset perpetuo sua quam vitabilis Ascræ,
 Ausa est & agricolæ Musa docere senis.
 At fuerat & terra genitus, qui scripsit, in illas:
 Intumuit vati non tamen Ascræ suo.
 Quis patriam solerte magis dilexit Ulyssæ?
 Hoc tamen asperitas indice & dicta loci est.
 Non loca, sed mores scriptis vexavit amaris
 In Sceptus Ausonios, atque Roma rea est.
 Falsa tamen passa est æqua convicia mentes:
 Obsuit & auctori nec per fera lingua suo.
 At malus interpres & populi mihi concitat iram,
 Inque novum crimen carmina nostra vocat.
 Tam felix uisnam, quam pectore candidus, essem.
 Exstat adhuc nemo saucius ore meo.
 Adde, quod & Illyrica si jam pice nigrior essem,
 Non mordenda mihi turba fidelis erat.
 Molliter à vobis mea fors excepta, Tomitæ,
 Tam mites & Graios indicat esse viros.
 Gens mea Felsigni, regioque domestica Sulmo,
 Non potuit nostris lenior esse malis.

Quem Romani no-

minis odio inditum est. Dictus enim *μωρὸς μαιῶν*. n. *falsa tamen falsa*
 MS. o. *affert* MS. p. *καὶ αὐτὸς* Eurip. n. *Populum militum*
in ira MS. non in *ira*. r. per *Paroniam*. Idem *de art.* *Nigrior* *Illyr.* *et*
pice sanguis tris. f. Convicia laceranda. A canibus sumpta *tratio*. f. *Mili-*
tes à nobis MS. u. *gentes* MS. & lib. un. *viciose*. Dicit enim Tomitæ & Græ-
 cis, unde oriundi sunt, hanc transisse humanitatem.

a. *commutabitur*
 MS. &
 lib. un.
 & Nam se-
 cund. pro-
 verb. i. 20. 2.
 d. 2. in *Si-*
 p. 2. *halei*.
 c. *suadent*
 MS. *mendos*
 d. *Cur ego*
 f. MS. mi-
 nus *elegan-*
 ter.
 & *Argelii*
 MS. *Agrico-*
 lam *senam*
 appellat *He-*
 siod. *propter*
τῶν, *quam*
scriptis.
 f. *MS. &*
 i. un. *probe*.
 g. *nam terra*
 MS.
 & *trata* *sciti*
 Græca *Με-*
σοπ.
 i. *MS.*
 h. *MS.*
 h. e. *alia in-*
notuit. *Ho-*
mer. Od. 9.
 & *MS.*
 & *MS.*
 i. *Niclos*. *sed*
scriptis *mor.*
 MS.
 m. *scitis* l.
 un. *alter*
Septius, &
 un. *Scantus*.
 & *autem*
legendum
Scyllus, *teste*
Plin. lib. 34.
 c. 7. *Metro-*
dorus *Scy-*
phus, *cui*
cognom. a

• Qui legum beneficio immunitatem sunt adepti

Quem vix incolunt cuiquam salvoque daretis,
Is datus à vobis est mihi nuper honor.
Solutus adhuc ego sum vestris immunis in otis,
Exceptis, si s' qui munera legis habent.
Tempora sacra mea sunt velata corona,
Publicus invito quam favor imposuit,
Quam grata est igitur Latonæ Delia tellus,
Erranti tutum quæ dedit una locus;
Tam mihi chara Tomus, patria quæ sede fugatis
Tempus ad hoc nobis hospita fida manet.
Dii modo fecissent, placida ipsem posset habere
Facies, & à gelido longius axe foret.

Ad Sextum Pompejum. E. L. G. 35.

a sequit
 M3. proba.
 à Proxima
 & secundum
 Carles.
 c. *Plurimi*
 numeris in
 mti *hyperbo-*
lia.
 d. *geli* M3.
 c. *latus* M3.
 f. *Gnafe* M3.
 g. *gria* M3.
 a. Alitad ad
 testimonio-
 rum con-
 fuerudinem
 Testationes
 enim milita-
 eorum qui
 intererant,
 obligare
 mortis erat.
 f. *Maris* H.
 de punit.
 Cic. pro
 Quinct.
 l. *ne cum* pay.
 su. *pant* pai.
 M3. *plurimi*
 proba.
 à *proxima* seu
 apostropho.
 i. *Maccedo-*

Si quis adhuc usquam nostri non immemor existat,
 Quidve regegarus Naso, & requiras, agam :
 Caesaribus vitam, Sexto debere salutem
 Me sciat: h' à superis hic mihi primus erit.
 Tempora nam misera complectar ut omnia vixit,
 A meritis ejus pars mihi nulla vacat :
 & Quæ numero tot sunt, quot in horreo fertilis & arvi
 Funica sub lento cortice grana & rubent :
 Africa quot segetes, quot Æmolia terra sacemos,
 Quot Sicyon baccas, quot g. patit Hybla savora.
 Confiteor ; & testare licet, signate Quiritas :
 Nil opus est legum viribus, ipse loquor.
 Inter opes, i & me à rem parvam pone paternam :
 Pars ego sum centus quantuluscunq; tui.
 Quam tua Trinacria est, Æ signataque terra Philippo,
 Quam domus Augusto continuata foro,
 Quam tua rus oculis domini Campania gratum,
 Quaque relicta tibi, Sexte, vel cempta tene ;
 Tam tuus en ego sum : cujoxte & munere tristis
 Non potes in Ponto dicere haberi nihil.
 Atque utinam possis, & detur amicis arvum,
 Remque tuam ponas in meliore loco.
 Quod quoniam & in Diis est, tanta lenire petendo
 Numina, perpetua quæ pietate colis.
 Erroris nam tu, vix est p. discernere, nostri
 Sis argumentum majus, an auxilium.

Yes

Secus dubitans oro: sed flumine saepe secundo
 Augeatur remis cursus euntis aqua.

Ne potest, & metuo b semperque eademque precari,
 Ne subeant animo tardia iussa tuo.

Verum quid faciam? res immoderata cupido est.
 Da veniam vitio, misis amice meo.

Scribere saepe aliad cupiens, delabor eodem:
 Ipsa locum per se littera nostra rogat.

Sed tamen effectus habitura est gratia, seu me
 Dura jubet gelido Parca sub axe mori:

Semper inoblita repetam tua munera mente,
 Et mea metellus audiet esse tuum.

Audiet, & caelo posita est quaecunque sub ullo,
 Transiit & nostra feros si modo Musa Getas.

Teque meam causam servatoremque salutis,
 Meque tuum libra norit & arte d'minus.

un. & Micyll. hoc est, me magis esse tuum, quam si per unam libram em-
 pus sim. In nostro cod. legitur: Adque tuum munus non tenentes libere, Ap-
 pareat autem esse mendum.

Ad Invidum. E L & G. 16.

I Nvide, quid laceras Nasonis carmina rapti?
 Non solet ingenilis a summa nocere dies.

b Famaque post cineris major venit: & mihi nomen
 c Tunc quoque, cum vivis d'adnumeraret, erat.

e Cum foret & Marfus, magnique Rabirius oris,
 Illicusque Macer, Siderusque Pedito.

f Et, qui Iunonem lussisset in Hercule, Carus,
 Iunonis si jam non g'ner ille foret.

Quique dedit Latio carmen regale Severus,
 Et cum subtili Priscus uterque Numa.

Quique vel imparibus numeris, Montano, vel aequis
 Sufficis, & gemino carmine nomen habet.

Et qui Penelope referbere iussit Vlyssiem
 Errantem sevo per duo lustra mari.

Quique suam b Truxen, imperfectumque dierum
 Deseruit celesti morte Sabinus opus.

i Ingeniique sui dictus & cognomine Largus,
 Gallica qui Phrygium i ducit in arva senem.

Quique canit m domito Camerinus ab Hectore Troja,
 Quique sua nomen Phyllide n' Thuscus habet.

i Ab ingenii sui largitate, & de nomine. i duxit MS. & l.b. un. m. domitum
 MS. hoc est, superatam post obitum Hectoris: vel partem belli Troiani
 quod gestum est a domito Hectore, sicut Calab. scripsit Parrisiomana,
 n' Troas MS. mendose fortass. & & alla prope, pieraque.

a dubites ore,
 nam sum,
 MS. non
 male,

b semper co-
 d'mque MS.
 producta

ER. termi-
 natione mo-
 re veterum i

cujus pro-
 ductionis
 exempla

collegit
 Giph. in
 conlect.

e Mosa fer.
 f mod. no-
 fra MS.

d magis lib.
 & libram emp-
 pus

a Mors vitam
 exitus. Un-
 de diem o-
 bira pro

mori.
 b Propert.
 Miquis ad ex-
 sequis nomen

in ora venit.
 Vide Plu-
 tarch. Num.

c Yum MS.
 d'adnumerat-
 res MS. ut

ad famam
 perveniat.
 e Camerius fo-
 ret Marcus,

magnique Pa-
 birius MS.
 mendosa.

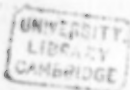
f Et Iunonem
 qui lustrum
 iter MS.

g'nerus MS.
 vitiole.
 h Truxena

lib. un.

- a Merula
Enjum si-
gnificari pu-
tatur aut Ner-
vum: sed
foliatur, cum
Naso de su-
perbia Poe-
tis loqua-
tur.
b *Thyestis*
que MS.
c *Thyestis*
que MS.
d *Maenide*
lib. du. re-
dignus for-
tasse. *Ma-
niam Phoeni-
de* MS. perp.
Vide Ele. 12.
ad Turcan.
e *Turcani*
MS.
f *Adi* MS.
g *Virus* Gra-
tius MS.
Hud recte,
hoc perp.
h Quas Ma-
ro anti-
psum pava-
rat. Innuit
enim su-
perbia Ba-
colicorum
scriptorem
Poetam ali-
quem.
i *videtur* re-
ferat al. her.
MS. perper.
k *Naiades* *Satyr.* lib. un. *l* *mae* MS. *m* *Nondum* edita, ne-
gandi significatione. *n* *tantum* MS. *o* *lumen* MS. & lib. un. probe. *p* *Ma-
faleusque* MS. *q* *Proxima* MS. non *ineptus* fortis. *r* *ov* MS. *s* *ma* MS.
t *dim.* MS. *u* *tan* q. l. mendose.
- Velivolique mæth vates, cui credere posses
Carmina cæruleos composuisse deos.
a Quilque acies Libycas, Romanaque prælia dixit:
Et Marius scripti dexter in omne genus
b Trinacrisque lux Perseidos auctor & actor.
Tantalidæ reducis, c Tyndaridosque Lupus.
Et qui d Mæoniden Phracida veris; & una
Pindaricæ fidicen tu quoque Rufe lyra.
Musæque e Turani tragicis innixa cothurnis;
Et tua cum socco Musa, f Melisse, levis.
Cumq Varius Græchusque darent sera dicta tyranni,
Callimachi Proculus molle teneret iter:
Tityrus h antiquas i & erat qui pasceret herbas,
Apræque venandi Grætiis arma daret:
k Naiadas l Satyris caneret Fontanus amatas,
Clauderet impatibus verba Capella modis:
Cumque forent alii, quorum i mihi cuncta referte
Nomina longa mora est, carmina vulgus habet:
Essent & juvenes, quorum, quod m inedita causa est,
Appellandum nil mihi juris adest.
Te n tamen in turba non ausim, Cotta, silete,
Picridum o numen, præsidiumque fori,
Maternos Cottas cui p Metallasque paternos
q Maxima nobilitas ingeminata dedit.
Dicere si fas est, claro mea nomine Musa,
Atque inter sanctos, quæ legeretur, erat.
Ergo submorum patria proscindere, livor,
Desine, r neu cineres sparge, cruento, meos.
Omnia perdidimus: tantummodo vita relicta est,
Fræbeat ut sensum materiamque s malis.
Quid juvat extinctos ferrum i demittere in artus?
Non habet in nobis o jam nova plaga locum.

F I N I S.

PUBLII OVIDII
NASONIS

FASTORUM

LIBER PRIMUS.

AD CAESAREM GERMANICUM.

Empora cum causis Latium digesta
per annum,
Laplaq; sub terras, orta q; signa ca-
nam. (vultu

† Excipe pacato, Caesar Germanice,
Hoc opus: & timida dirige navia

Officioque, levem non averfatus honorem,

a Huic tibi devoto, numine dexter ades.

Sacra recognosces annalibus eruta priscis,

Et quo sit merito quæque notata dies.

Invenies illic & festa domestica vobis:

Sæpe tibi b pater est, sæpe legendus e avus.

Quæque ferunt illi pictos signantia fastos,

Tu quoque cum d Druso præmia fratre feres.

Cæsaris arma canant alii; nos Cæsaris aras,

Et quoscunque sacris addidit ille dies.

Adnue conanti per laudes ire tuorum:

Deque meo pavidos excute corde metus.

Da mihi te placidum, dederis in carmina vires:

Ingenium vultu statque caditque tuo.

† Pagina iudicium docti subitura movetur

Principis, ut f Clario missa legenda Deo.

Quæ sit enim culti facundia sentimus oris,

g Civica pro trepidis cum tulit arma reis.

Scimus &, ad h nostras cum se tulit impetus artes,

Ingenii currant flumina quanta tui.

h Illicet, & fas est, vates rege vatis habenas:

Auspice te felix totus ut annus ear.

A

Tem-
d Tiberii

lio. e Deus enim rogabant ut adjuverent. Virg. l. 9. Æneid. f A-
pollinis Periph. g Inanis causa quæ egit triumvirales. Sueton. Calig.
Ad possin: nam præter alia German. comendat quoque Græcæ scripsit.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

Proposito
hujus ope-
ris.

† Invoca-
tio Cæs. Ger-
manici tan-
quam mun-
do.

a Operi huic
Fastorum
tibi conse-
crato. Quin-
til. lib. 4.

cap. 1. simi-
liter Domi-
tiani nomen
invocat.

b Tiberium,
qui Germa-
nicum ado-
pavit. Dio
lib. 55. &

Sueton. in
vita Tib.

c Augustus
Cæsar, a quo
Tiber. ado-

pavitur fuit.
d Tiberii

a *Annus*
Romuli,
quem condi-
tor. & tra-
beat. Quir.
appellat pe-
riphrast.
mens. 10.
dierum 104.
b *Partem in-*
manum de-
u. & x. mens.
Hyppoc. de
nat. pueri.
c *Majus à*
majorem
dictum: sicut
Junius à ju-
venium.
d *Ut Sexti-*
us, Septem-
ber, &c.
e *Iduarius*
& Februa-
rius: ut an-
no Numa
esset 12.
mens. die-
rum 155.
f *Dies que-*
libet, per
hypalla-
gen.
g *De, dico,*
addico, qui-
bus jurisdi-
ctio preto-
ria compre-

Tempora digereret cum conditor urbis. & in ann.
 Constituit menses quinque bis esse suo.
 Scilicet arma magis, quam sidera, Romule, notas:
 Curaque finitimos vincere major erat.
 Est tamen & ratio, Cæsar, quæ moverit illum;
 Erroremque suum quo tueatur habet.
 Quod satis est utero matris dum prodeat infans,
 Hoc anno statuit temporis esse satis.
 Per totidem menses à funere conjugis uxor
 Sustinet in vidua tristitia signa domo.
 Hoc igitur vidit trabeati cura Quirini,
 Cum iudibus populis annua jura daret.
 Martis erat primus mensis, Venerisque secundus.
 Hæc generis princeps, ipsius ille pater.
 Tertius à senibus; juvenum de nomine quartus:
 Quæ sequitur, à numero turba notata fuit.
 At Numa nec Janum, nec avitas præterit umbra
 Mensibus antiquis præposuitque duos.
 Ne tamen ignores variorum jura dierum:
 Non habet officium flucifer omnis idem.
 Ille Nefastus erit, per quem & tria verba silentur:
 Fastus erit, per quem lege licebit agi.
 Nec toto perflare die sua jura putaris:
 Qui jam festus erit, mane nefastus erat.
 Nam simul extra Deo data sunt, licet omnia fatis
 Verbaque & honoratus libera prætor habet.
 Est quoque, & quo populum jus est includere sepulchrum
 Est quoque, qui nono semper ab orbe redit.
 Vendicat Ausonias Junonis cura Kalendas:
 Idibus alba Iovi grandior agna cadit.
 Nonarum tutela Deo caret, omnibus istis
 (Ne fallare cave) & proximus Aster erit.
 Omen ab eventu est: illis nam Roma diebus
 Marte sub adverso tristitia damna tulit.
 Hæc mihi dicta semel, totis hærentia fastis,
 Ne scietim rerum scindere cogar, erunt.

De honorum possessionem: Dico juri: Addico id, de quo qua-
 ritur. Festus dicitur juri fari licet: nefastis non fari licet. Vide Fest.
 l. 5. de ling. L. h. Interdictus. i. Prætor honorarius magistratus: & h.
 prætorii honorarii: & prætorium juri honoratum & honorarium dicitur.
 k. Comitialis. l. Nundinalis, q. novendialis. m. Quotidianus Jovis
 divina fiebat: unde sacra ipsa Idibus, & agna Idibus dicta. n. Dies
 stridus Kalen. Nov. & Idus inauspicatus.

E Cce tibi faustum, Germanice, nuntiat annum,

Inque meo primum carmine Ianus adest.

Iane biceps, anni tacite labentis origo,

Solus de superis qui tua terga vides;

Dexter ades ducibus, quorum secuta labore

Ocia terra ferax, ocia pontus habet.

Dexter ades patribusque tuis: populoque Quirini:

Et refera nutu candida templa tuo.

Prospera lux oritur: h linguis animisque favete.

Nunc dicenda bona sunt bona verba die.

Lite vacent aures, insanaque protinus absint

Iurgia: differ opus, livida turba, tuum.

Cernis odoratis ut luceat ignibus ather,

Et sonet accensis spica Cilissa focis?

Flamma nitore suo templorum verberat aurum,

Et tremulum summa spargit in xde jubar.

Vestibus intactis Tarpeias itur in arces:

Et populus festo concolor ipse suo est.

Iamque novi praeunt fasces, nova purpura fulget;

Et nova conspicuum pondera sentit ebur.

Colla rudes operum praebeant ferienda juvenci,

Quos aluit campis herba Falisca suis.

Iuppiter, arce sua cum totum spectet in orbem,

Nil nisi Romanum, quod tueatur, habet.

Salve festa dies, meliorque revertere semper,

A populo rerum digna potente coli.

Quem tamen esse Deum te dicam, Iane bisformis?

Nam tibi par nullum Gracia numen habet.

De simul causam, cur de coelestibus unus

* Idque quod à tergo est, idque quod ante, vides.

Hae ego cum sumptis agitare mentem tabellis;

Lucidior visa est, quam fuit ante, domus.

Tum facit ancipiti mirandus imagine Ianus

Bina repente oculis obtulit ora meis.

Extimui, sensique metu h riguisse capillum

Et gelidum subito frigore pectus erat.

A 1

Ille lib. 1. de Di-

a. d. Crocum, ut exponit Josephus Scal. Castigat. in Propert. Vide

Horat. lib. 1. cap. 1. e. Parth. sepelitur. Tib. lib. 1. pura cum veste

venit. Idem, nunc sepositam indue vestem. f. Illa. In Falisco,

Clitumne amnis aqua potata candidos boves facit. Virg. 2. Georg.

hic albi Clitumne greges. g. Virg. Aen. Romanos rerum do-

minos gentemque togatam. * Quique quod à tergo est, qui-

que quod ante vid. Mac. 1. Saturnal. h. Virgil. Obstupui, stete-

antque comz.

a. Kalend.

Jano sacra.

b. Graeci di-

cunt orjara

api. d. to. p. v.

iv. quibus

verbis si-

lentium im-

per dicitur, ut

rite peragi

posset sa-

crum. Scire.

de vitali ca-

sa ad Gal-

lion. Alii

non ut tace-

ret modo his

verbis popu-

lum admo-

nitum vo-

lunt, sed re-

jam ut bona

verba dica-

ret, & male

ominatio

parceret.

Paul. in e-

pis. Fugit.

c. Inscr. ita

imperandis,

ut laibm &

jurgit ab-

illineretur,

per praece-

ptem edice-

batur. Cic.

Ille tenens baculum dextra, clavemque sinistra,

Edidit hos nobis ore priore sonos.

Disce metu posito, vates operose dierum,

Quod petis; & voces percipe mente meas.

a *Ianus olim* Me a chaos antiqui (nam sum res prisca) vocabant.

chaos dictum. Accipe quam longi temporis acta canam.

b *Pugna con-* Lucidus hic aër, &c, quæ tria corpora restant,

trariarum Ignis, aqua, & tellus, unus acervus erant.

qualitatum, Ut semel hæc rerum secessit *b* līte suarum,

ex qua disti- Inque novas abiit massa soluta domos;

ctum, & c Cælum flamma petit, propior locus aëra cepit:

tandem a- Sederunt medio terra fretumque loco.

michia ex- Tunc ego, qui fueram globus, & sine imagine mo-

fluit, post- In faciem redii membraque digna Deo. (*les*)

quam Hanc Nunc quoque, confusa quoniam nota parva figuræ

Deus, & Ante quod est in me, postque, videtur idem. (*est*)

melior li- Accipe quæ sit quæ causa sit altera formæ;

tem natu- Hanc simul ut noris, officiumque meum.

ra diremit. Quicquid ubique vides, cælum, mare, & nubila, res

ut in 1. Me- Omnia sunt nostra clausa parentque manu. (*tas*)

amorph. † Me penes est unum vasti custodia mundi;

c *Manit.* Et sus vertendi cardinis omne meum est.

Ignis in Cum libuit pacem placidis emittere testis;

athereas Libera per tutas ambulat illa vias.

volucet se Sanguine letisero totus miscabitur orbis,

sustulit Ni teneant rigida condita bella setæ.

auras. Fix fideo foribus cœli cum mitibus c Horis;

Summaq; Et redit officio Juppiter itque meo.

compl. Inde vocor Ianus, cui cum Cereale sacerdos

Ec. lib. 11. f Imponit libum, farræque mista sale;

d *Alra. Ex* Nomina ridebis: modo namque g Patulcius idem,

contemta id Et modo sacrificio Clusius ore vocor.

quod cont- Scilicet alterno voluit rudis illa vetustas

met, synec- Nomine diversas significare vices.

dochice. Vis mea narrata est: causam nunc disce figuræ.

† Jani ma- Jam tamen hanc aliqua tu quoque parte vides.

nus & offi- b Omnis habet geminas hinc atque hinc janua fros

cium. E quibus hæc populum spectat, at illa Larem. (*no*)

e *Portarum* Utque sedens primi vestier prope limina testis

cæli custodi- Ianitor, egressus introitusque videt:

bus. Homer.

Illud. i. Hesiodus Theogon. f Proprie sacrorum verbo usus est. *Græc.*

est in Didym. g Janus Clusius sive Clusii & Patulcii cognominibus

sacris invocabatur: quod verbo ejus vates pœnebant, pace clauderantur. Mo-

crib. L. 1. Satir. cap. 9. Serv. in 7. Æn. h Janus bifrons.

Sic ego prospicio caelestis janitor aulae

Loas partes Hesperiasque simul.

Ora vides Hecates in treis avertentia partes,

h Servet ut in ternas compita secta vias.

Et mihi, ne flexu cervicis tempora perdam,

Cernere non moto corpore bina licet.

Dixerat: & vultu, si plura requirere vellem,

Difficilem mihi se non fore, pactus erat.

Sumpsi animum, gratesque Deo non territus egi:

Verbaque sum spectans pauca locutus humum.

Dic age, frigoribus quare novus incipit annus,

Qui melius per ver incipiendus erat?

Omnia tunc florent: tunc est nova temporis aetas;

Et nova de gravido palmitum gemma tumet;

Et modo formatis operitur frondibus arbor;

Prodit & in summum seminis herba solum:

Et tepidum volucres concentibus aëra mulcent;

Ludit & in pratis luxuriatque pecus.

Tunc blandi soles; & ignotaque prodit hirundo,

Et luteum celsa sub trabe higit opus.

Tunc patitur cultus ager, & renovatur aratro.

Hæc anni novitas jure vocanda fuit.

Quæsieram multis: non multis ille moratus,

Contulit in versus sic sua verba duos.

Bruma novi prima est, veterisque novissima solis.

Principium capiunt Phœbus & annus idem.

Postea mirabar, cur non sine litibus esset

Prima dies. Causam percipe, Janus ait.

Tempora commisi nascentia rebus agendis,

Totus ab auspicio ne foret annus iners.

Quisque suas artes ob idem delibat agendo:

Nec plus quam solitum testificatur opus.

Stox ego; Cur, quamvis aliorum numina placem,

& Iano, tibi primum thura merumque sero?

Ut possis aditum per me, qui limina servo.

Ad quoscunque voles, inquit, habere Deos.

At cur læta tuis dicuntur verba Kalendis;

Et damus alternas accipimusque preces?

Tunc Deus incumbens baculo, quem dextra gere

Omina principiis, inquit, inesse solent.

A 1

Ad initium illam

significando. g Petres à Iano precationes sacrificabantur. Horat. lib. 1. p. 16. Macrob. lib. 1. Saturn. cap. 9. h Kalendæ vota & strena dantur. Sueton. in August. cap. 91. Observabatur & dies quosdā. Fulgo autem credebant omnia principis omnibus inesse.

a ἀλλὰ καὶ

ἀφ' ἑνὸς, ἡ. ἡ.

versâ. Virg.

Tergemi-

namque

Hecaten,

tria virgi-

nis ora

Dianæ. vel

elliptice,

ut subaudi-

tur se pro-

nom. Ias

Virgil. tum

proa a-

vertit.

b Hecate

trivis præ-

est: unde

Trivis co-

gnominata.

c Veris lo-

serizio ab

ess. d. Vir-

gil 2. Georg.

Vere tu-

ment ter-

re.

d Hyemi in-

cognita.

e Bruma an-

ni initium.

f Kalendæ

sua quisque

artu spect-

men edebat,

boni omniu

(bat. cause, anni

Ad initium illam

Ad primam vocem timidus advertitis aures;

Et primum visam consulit augur avem.

(cas)

a Inim. nos Templa patent aureisque Deum; nec lingua a cadu-

habentes ef- Concipit ulla preces; dictaque pondus habent.

filium. Vitis Desierat lanus: nec longa silentia feci;

enim valere, Sed tetigi verbis ultima verba meis.

Contra Quid vult palma sibi. *b rugosaque carica, dixi,*

cadere dico- Et data sub niveo condita mella cado;

ham. Tib. Omen, ait, causa est: ut res sapor ille sequatur.

lib. 2 eleg. 2. Et peragat exoptum dulcis ut annus iter.

Vota ca- Dulcia cur dentur, video: stipis adijce causam;

dunt. Prop. Pars mihi de festo ne labet ulla tuo.

lib. 1. el. 17. Risit, & O quam te fallunt tua secula, dixit,

b. 2. 1. 2. Qui stipem mel sumpta dulcius esse putas.

ed. Ari- Vix ego saturus quenuquam regnante videbam,

Joseph. Cujus non animo dulcia lucra forent.

e Nequid Tempore crevit amor, qui nunc est summus, habent-

mibi non Vix ultra, quo jam progrediatur, habet.

evulsi. FLUKIS opes nunc sunt, quam prisca temporis annis.

Dum populus pauper, dum nova Roma fuit:

d Romanum Dum cala *d* Martigenam capiebat parva Quirinum,

Marte ge- Et dabat exiguum fluminis ulva torum.

minum. Iuppiter angusta vix *e* torus stabat illi ade:

e Ercellm, Inque Iovis dextra scitile fulmen erat.

propter de- Frondibus ornabant, quæ nunc Capitolia gemmis:

lula regis Pascebatque suas ipse senator oves.

temporibus Nec pudor, in stipula placidam cepisse quietem,

paros fassa. Et faxnum capiti supposituisse, fuit.

Parr. lib. 1. Iura dabat populis posito modo prætor arator

de v. 1. P. R. Et levis argenti lamina crimen erat.

Vide Pro- At postquam Fortuna loci caput extulit hujus,

per. lib. 4. Et tetigit summo vertice Roma *f* Deos:

el. 1. Creverunt & opes, & opum sariola cupido:

f Calum, Et, cum possideant plurima, plura petunt.

contemum Quærite ut absument, absumpta requærite certanti:

pro conti- Atque ipsæ vitæ sunt alimenta vices.

ment. Sic, quibus intumuit suffusa venter ab unda,

Quo plus sunt potæ, plus sitiuntur aquæ.

g Si pro In ratio pretium nunc est, dat census honores.

An Virg. 1. Census amicitias: pauper ubique jacet.

Ar. Si Tu tamen auspiciam *e* si sit stipis utile quæris,

Iuppiter Curque juvent nostras æra vetusta manus.

unam Esse Æra dabant olim: melius nunc omen in auro est:

velit. Vistæque concessit prisca moneta novæ.

Nos

Nos quoque templa juvant, quamvis antiqua pro-
Aurea: majestas convenit ipsa Deo. (bemus,

LAUDAMUS veteres, sed nostris utimur annis.

Mos tamen est æque dignus uterque coli.

Finierat monitus: placidis ita rursus, ut ante,

Clavigerum verbis alloquor ipse Deum.

Multa quidem didici, sed cur æ navalis in arte

Altera signata est, altera forma biceps?

Noscere me duplici posses in imagine, dixit;

Ni vetus ipsa dies extenuasset opus.

Causa satis superest. b Tuscum arte venit in omnem

Anie peretrato falcifer orbe Deus.

Hæc ego Saturnum memini tellure receptum.

Calitibus regnis à Iove pulsus erat.

Inde diu genti mansit Saturnia nomen:

Dicta quoque est Latium terra, c latente Deo.

At bona posteritas d puppim formavit in arte,

Hospitis adventum testificata Dei.

Ipse solum colui, cujus placidissima lavum

Radit arenosæ Tybridis unda latus.

Hic, ubi nunc Roma est, tunc ardua sylva virebatur

c Tantaque res paucis pascua bubus erat.

Arx mea collis erat, quem vulgus nomine nostro

Nuncupat, hæc ætas Ianiculumque vocat.

Tunc ego regnabam, patiens cum terra Deorum

Effet, & humanis numina mixta locis.

Nondum fustitiam facinus mortale fugarat:

Ultima de superis illa reliquit humum.

Proque metu populum sine vi pudor ipse regebat.

Nullus erat, iustis reddere jura, labor.

Nihil mihi cum bello: pacem, possesque tuebari

Et clavem ostendens, Hæc, ait, arma gerō.

Presserat ora Deus. Tunc sic ego nostra resolvij

Voce mea voces eliciente Dei.

Quam tot sint g Iani, cur stas sacratus in uno,

Hic, ubi templa foris juncta b duobus habes?

Ille manu mulcens propexam ad pectora barbam,

Protinus i Oebalii rettulit arma Tati:

Utque levis custos armillis capta, Sabinos

Ad summa tacitos duxerit arcis iter.

A 4

Inde, Romanæ.

e Roma, que nunc est maxima. Vide Propert. lib. 4. eleg. 1. f A-
fream. Virg. 1. Georg. extrema per illos Iustitia excedens terris
vestigia fecit. g Sacella Iani, metonymice. h Fiscaria & bar-
ra. i Ad Oebalios, hoc est, Lacona originem referunt.

a Hæc sum-
di nummi
effigiem vi-
de in mu-
nismo. Sam-
luc. & lib.
2. cap. 23.
Theodor.
Cantari
V. L.
b Tibrim
pluvium: b.
mitatione
Virgili.
c Sæmna,
que itæqua
Syræacæ la-
tent: m. f.
guispati
quod nomen
interpretan-
tur Latini
venerunt
tum La-
tium, & ejus
antrem O-
gim, La-
tium.
d Navis ef-
figiem fuisse
in Aste.
Ratis vero
in Quadræ-
m & Trien-
te, autem
Fest. in voce
Rationum.
Vide Auct.
Fest. in O-
rig. gent.

Inde, velut nunc est, per quem descenditis, inquit.

a Publicius,
qui è Vile-
ter, & fore
barrio in ar-
cem deduc-
xit.

a Arduus in valles per fora clivus erat.
Et jam contigerant portam, Saturnia cujus
Demplerat oppositas invidiosa seras.

Cum tanto veritus committere numine pugnam,
Ipse mea movi callidus artis opus.

Oraque, qua pollens ope sum, fontana reclusi:
Sumque repentinas ejaculatus aquas.

Ante tamen madidis subjeci sulphura venisti
Clauderet ut Tatio servidus humor iter.

Cujus ut utilitas pulsas comperta Sabinis,
Quæ fuerat, tuto reddita forma loco est.

Ara mihi posita est parvo conjuncta sacello:
Hæc adolet flammis cum strue facta suis.

c At cur pace lates, motisque recluderis armis?
Nec mora, quæsitæ reddita causa mihi est.

Ut populo reditus pateant ad bella profectio,
Tota patet dempta janua nostra sera.

Pace fores obdo, ne qua discedere possit:
Cæsareoque diu numine clausus ero.

Dixit: & attollens oculos diversa tuentes,
Adspexit toto quicquid in orbe fuit.

Pax erat: & vestri, Germanice, causa triumphæ
Tradiderat domitas jam tibi Rhænus aquas.

Iane, sac æternos, pacem, pacisque ministros:
Neve suum, præsta, deserat autor opus.

Quod tamen ex ipsis licuit mihi discere falsis;
Sacravere patres hæc duo templa die.

Acceptæ Phœbo nymphæque Coronide natum
Insula, dividua quam premit amnis aqua.

Juppiter in parte est, cepit locus unus utrumque:
Iunctæque sunt magno templa nepotis avo.

Q Uis vetat & stellas, ut quæq; oriturq; caditque,
Diceret propoliti pars fuit illa mei.

f Felices animæ, quibus hæc cognoscere primis,
Inque domos superas scandere, cura fuit.

Credibile est, illos pariter virilisque jocisque
Altius humanis exseruisse caput.

Non Venus, & vinum sublimia pectora sregit,
Officiumque fori, militiæve labor.

Nec levis ambitio, perfusaque gloria furo,
Magnarumque fames sollicitavit opum.

Admovere oculis distantia sidera nostris;
Athesaque ingens supposuere suo.

b Hæc fu-
gato, aquæ
suppressis,
locus pristini
nam recepit
fermam.

c Templum
lauri pacis
tempore
elauditor,
bello vero
moto aperit-
ur.

d Eoat par-
tes Hæspe-
riæque si-
mul.

e Kal. Jovis
& Ascula-
pis templa
consecrata
in insula
Tiberrina.

f Astron-
omia laudes.

Sic petitur cœlum: non ut ferat *a* Ossan Olympus,
Summaque Pellæus sidera tangat apex.
Nos quoque sub ducibus cœlum metabimur illis;
Ponemusque suos ad stera signa dies.

Ergo ubi nox adert venturis *b* tertia Nonis,
Sparsaque cœlesti rose madebit humus;
Ostipedis frustra quærentur brachia Cancrî:
Præceps occiduas ille subibit aquas.

Instituerint Nonæ: missi tibi nubibus atais
Signa dabunt imbres exoriente Lyra.

Quattuor adde dies ductis ex ordine Nonis;
Janus Agonali luce piandus erit.

Nominis esse potest succinctus causa minister,
Hœstia ex litibus quo feriente cadit.

Qui calido strictos tincturus sanguine cultros,
Semper agatne rogar; nec, nisi iussus, agit.

* Pars, quia non veniant pecudes, sed agantur, ab *a* Nonæ
Nomen Agonalem credit habere diem.

Pars putat hoc festum præcis Agnalia dictum;
Una sit ut proprio littera dempta loco.

An quia prævisos in *a* aqua timet hœstia cultros,
A pecoris lux est ipsa notata metu?

Fas etiam, fieri solitis ætate priorum
Nomina de *g* ludis Græca tulisse diem.

Et prius antiquus dicebat Agonia sermo:
Veraque iudicio est ultima causa meo.

Unus ex non certa est; ita rex placare factorum
Numina *b* lanigera conjuge debet ovis.

* Victimæ, quæ dextra cecidit victrice, vocatur;
Hostibus a domitis hœstia nomen habet.

Ante, Deos homini quod conciliare valeret,
Fas erat, & puri lucida mica salis.

A 1

Non quod in-
terrogatur

princeps civitatis, & princeps gregis immolatur. *Farr. lib. 3. de ling. lat. e Petiph. villimari. Vide Poll. 60. Miscell. Feriendæ autem verbum de victimis prope usurpatum docet Paulus, qui scribit de feriendis victimis dicitur putat. Ita supra: Colla rudes opertum præb. ferienda juvenci. * Hæc diffinitionem nonnulli sequenti præponunt. f In partem infusa: Synecdoche. g Qui Græcis ἀγωνιστὴς sunt. Et Agonium locus erat, in quo ludi initio facti sunt, ab hoc dictum, quia fuerit sine angulo. *Fest. h Lex Nonæ. Agnum mactantem cœliis. i Gloss. videtur. Agones, villimari. Agonia, hœstia. Calendi autem verbum villimari posuit. Ita inf. Albaque persula victimæ fronte cadat.**

a Verg. Ter sunt conati imponere Pelio Ossam Scilicet, atque Ossæ frondosum involvere Olympum. *b* 1. Non. Jan. Cancer occidit mare.

c Nonis Lyra oritur bellacæ, tempestatem portendens. *d* 1. 11. Agnalia. *Farr.* Dies Agonales, per quos rex in regia artem immolat, dicti ab Agon? eo

Nondum pertulerat lacrymatas cortice myrrhas
Acta per æquoreas hospita navis aquas.

Thura nec Euphrates, nec miserat India costum;
Nec fuerant rubri cognita fila a croci.

Ara dabat fumos herbis contenta b Sabinis;
Et non exiguo laurus adusta sono.

Si quis erat, sacris prati de flore coronis,
Qui posset violas addere, dives erat.

Hic, qui nunc aperit percussis viscera tauri,
In sacris nullum culter habebat opus.

* Prima Cerēs avidæ gavisâ est sanguine porcæ,
Ultra suas merita cæde nocentis opes.

Nam lata vere novo teneris lactantia succis
Eruta setigeræ competit ore suis.

e Sus dederat pænas. Exemplo territæ hujus
Palmitæ debueras abstinuissæ, caper.

Quem spectans aliquis dentes in vire prementem,
Talia non tacito verba dolore refert:

d Rode, caper, vitæ: tamen hinc, cum stabis ad a-
In tua quod spargi cornua possit, erit. (ram,

Verba fides sequitur: e noxæ tibi deditus hostis
f Spargitur affuso cornua, Bacche, mero.

Culpa sui nocuit: nocuit quoque culpa capellæ.
Quid bos? quid placidæ commemissis oves?

g Flebat Aristæus, quod apes cum stirpe necatas
Viderat inceptos destituisse favos.

h Carula quem genitrix ægæ solata dolentem,
Addidit hæc dictis ultima verba suis;

Siste, puer, lacrymas: Proteus tua damna levabit
Quoque modo repares quæ periere, i dabit.

Decipiat ne te veris tamen ille figuris,
Impediant geminas vincula firma manus.

Pervenit ad vatem juvenis, resolutaque somno
Alligat æquorei brachia capta senis.

Ille suam faciem transformat & ætætat arte:
Mox domitus vinculis in sua membra redit.

Oraqæ caruleæ tollens torantia barba,
Qua, dixit, repares arte, requiris, apes?

Obrue mactati corpus tellure juveni:
Quod petis à nobis, obrutus ille dabit.

Iusta

gil. 2. it. inque 1. Georg. e Pans propter arrosu vides. Fisl. Lex ju-
bet noxæ dedere pro peccato. f Vno vultum cornua perfundi-
re moris erat. g Hæc salubram vide apud Maron. 4. Georg. h Cyre-
ne mater. i Dab. dicit. Virg. da Tiryt nob. hæc accipe, pro audi.

Iussa facit pastor. servent examina putri
 De bove: mille antras una necata dedit.
 Pavit ovis pratum: verbenas improba carpsit.
 Quas pia Diis ruris ferre solebat anus.
 Quid tui superest? animam cum ponat in aris
 Lanigerumque pecus, rusticola que boves.
 Placet equo Petris radiis Hyperiona cinctum;
 Ne detur celeri victima tarda Deo.
 Quæ semel est triplici pro virgine cæsa Dianæ.
 Nunc quoque pro nulla virgine cerva cadit.
 c Extæ canum vidi Trivix libare Sabros,
 Et quicumque tuas accolit, Amæ, nives.
 d Cæditur & rigido custodi ruris asellus.
 Causa pudenda quidem est, sed ramen apta Deo.
 Fæsta corymbiferi celebrabat Græcia Bacchi.
 e Tertia quæ solito tempore bruma refert.
 Dii quoque cultores in idem venete Lycæi.
 Et quicumque loci non alienus erat:
 Panes, & in Venesem Satyrorum prona Juventus.
 Quæque colunt amnes solaque rura Deæ.
 Venerat & senior pando Silenus asello;
 f Quique rubro pavidas inguine tectet aves.
 Dulcia qui dignum nemus in convivia nacti,
 Gramine vestitis accubuerunt toris.
 Vina dabant Liber: tulerat sibi quisque coronam.
 Miscendas large rivus agebat aquas.
 Naiades, effusis alix sine pectinis usa,
 Pars aderant positæ arte manuque comis.
 Illa super furas & tunicam collecta ministrat:
 Altera diffuso pectus aperta sinu.
 Exserit hæc humerum: vestes trahit illa per herbas.
 Impediunt teneros vincula nulla pedes.
 Hinc alix Satyris incendia mitia præbent:
 Pars tibi, & qui pinu tempora nexa geris.
 Te quoque, inextinctæ Silene libidinis, urunt.
 i Nequitia est, quæ te non sinit esse senem.
 At ruber hortorum Deus & tutela Priapus
 Omnibus ex illis Lotide captus erat.
 Hanc capit, hanc optat, sola suspirat in illa:
 Signaque dat nutu, sollicitatque notis.

FASTUS est Priapo

immolatur. e Tristitia sine trimalia. f Notatio Priapi, quem ante eundem ruris vocavit. Tibull. Terreat ut sava falce Priapus aves.
 g Tunicam collectam habens; Græca figura. h Notatio Fæni, i Libidinis intemperantia facti, ut senex videatur, quem ætas suam arguit.

a Hyperionem alii patrem Solis, alii ipsum, quod ear super terras, ita appellatum putabant. b Cerva mædiorum Diane, vel, si non erat, succedanea ejus ovium: quæ ob id cervaria vel dicebatur. c Hecate canes immolabant, quod latravit suo spectu atque ab illa immixta. Unde canicula Dea, Lycæi nomen est. d Asinum

FASTUS inest pulcris, sequiturque superbia for-
trixum vultu despiciit illa suo. (mam.

Nox erat, & vino somnum faciente, jacebant

Corpora diversis victa sopore locis.

Lotis in herbosa sub acernis ultima ramis,

Sicut erat lusu fessa, quievit humo.

a Spiritum, Surgit amans; *a* animamque tenens, vestigia fatum

crib haliuim, Suspendio digitis fert taciturna gradu.

sui statum Ut tetigit nixem secreta cubilia nymphæ,

auram. ut Ipse, sui status ne sonet aura, cavet.

paulo; qst. Et jam finitima corpus librabat in herba:

Ulla tamen multi plena soporis erat.

Gaudet, &c. à pedibus tracto velamine, vota

Ad sua felici coeperat ire via.

Ecce rudens rauco Sileni vector asellus

Intempestivos edidit ore sonos.

Territa confurgit nympe, manibusque Priapum

Rejicit, & fugiens concitat omne nemus.

b. Asinum At Deus obsecra nimium quoque parte paratus,

intempestive Omnibus ad lura lumina risus erat.

rudens. Morte dedit pœnas *b* autor clamoris: & hæc est

c Priapo, *c* Hellepontiaci vixima grata Deo.

Lampyaco Intactæ fueratis, aves, solatia turis,

Troadi uris Adluetum sylvis, innocuumque genus;

ad Helle- Quæ facitis nidos, & plumis ova fovetis.

sporum e- Et facili dulces editis ore sonos.

riundo, Sed nil ista juvant, quia linguæ crimen habetis:

d. Aliter vo- Diique putant mentes vos aperite suas.

latu auspiciis Nec tamen hæc falsum: nam diis ut proxima quæq;

faciebant, Nunc à penna veras, nunc datis ore notas. (est,

oscines ore: Tuta diu volucrum proles, tum denique casa est,

e. Aperientis Juveruntque Deos *e* indicia exta sua.

aliis mentes Ergo sæpe suo conjux abducta marito

& volunta- Vixit in calidis alba columba focis.

tem Deo- Nec defensa juvant Capitolia, quo minus anser

rum. Det jecur in lances, *f* Inachi lauta, turis.

f. Ipsi Inachi Nocte Deæ noctis cristatas caditur ales;

flu. filia prius Quod tepidum vigili provocet ore diem.

to dicta. Ex- *g* Interea Delphin clarum super æquora sidus

sa lancibus Tollitur, & patriis exserit ora vadis.

impon. han- *h* Postera lux hyemem medio discrimine signat:

te aris data. Aquæque paxterita quæ superabit erit.

Virg. 12.

Æa. cumulantque oneratis lancib. aras. g. 11. Jan. Delphinus

eritur heliace, iussu sc. Agonalium. h. 4. 14. Medium hyemis.

Proxima prospiciet Tithono Aurora relicto
 Arcadia sacrum pontificale Dex.
 Te quoque lux eadem, ^b Turni soror, ade recepit.
 Hic ubi Virginea campus obitur aqua.
 Unde petam causas horum moremque sacrorum?
 Dirigei in medio quis mea vela freto?
 Ipsa mone, quæ nomen habes ^c à carmine ductum:
 Propositoque save, ne tuus esset honor.
 Orià ^d prior Luna (de se si creditur ipsi)
 A magno tellus Arcadæ nomen habet.
 Hinc fuit Evander: qui, quamquam clarus utroque,
 Nobilior sacra sanguine matris erat.
 Quæ simul ætherios animo conceperat ignes,
 Ore dabat pleno carmina vera Dei.
 Dixerat hæc, nato motus instare sibi que:
 Multaque præterea tempore nata fidem.
 Nam juvenis, nimium vera cum matre, fugatus
 Deserit Arcadiam, Parrhasiumque larem.
 Cui genitrix flenti, Fortuna viriliter, inquit,
 (Siste precor lacrymas) ista ferenda tibi est.
 Sic erat in satis, nec te tua culpa fugavit:
 Sed Deus: ^e infenso pulsus es urbe Deo.
 Nec meriti poenam pateris, sed numinis iram.
^f E s t aliquid magnis crimen abesse malis.
 Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra
 Pectora pro facto spemque metumque suo.
 Nec tamen ut primus mixte mala talia passus:
 Obruit ingentes ista procella viros.
 Passus idem est, Tyriis qui quondam pulsus ab oris,
 Cadmus, in ^g Aonia constitit exsul humo.
 Passus idem Tydeus: & idem Pagæus Iason:
 Et quos præterea longa refert mora est.
^h O u n a solum sorti patria est, ut piscibus æquor:
 Ut volucris, vacuo quicquid in orbe patet.
 Nec fera tempestas toto tamen horret in anno:
 Et tibi (crede mihi) tempora veris erunt.
 Vocibus Evander firmata mente parentis
 Nave secat fluctus, Hesperiamque tenet.
 Iamque rateis doctæ monitu Carmentis in ⁱ æmnam
 Egerat, & Tusci obvius ibat aquis.
 Fluminis illa latus, cui sunt vada juncta à Terenti,
 Adspicit, & solas per loca sola casas.

Vitque Terentium

dictus est, qui etiam ante Tuscorum, quod in vetustis, Tuscorum sede ortum
 habet. ^j Post. Terentium dicti est locum in campo Martis.

^a 1. Id. Car-
 mentalis.

^b Iuturna,
 cuius ades
 in campo

Mart. con-
 sacra ad
 aquam Vir-
 gineam.

^c Carmentis
 à carmine
 dicta, quæ
 alio nomine
 Nicostata.

^d Arcades
 ab antiqui-
 tatem ægy-
 ptiorum
 appellati.

^e Tibi &
 domui tue
 irato.

^f Cicero. Va-
 care culpa
 magnus est
 solatium.

^g In Æstia.
 Metam. l. 3.

^h Eurip.
 αἰὲρ ἀπὸ
 αἰὲρ ἀπὸ
 αἰὲρ ἀπὸ

μῦθος, αἰὲρ
 αἰὲρ ἀπὸ
 αἰὲρ ἀπὸ

αἰὲρ ἀπὸ
 αἰὲρ ἀπὸ

ⁱ Tiberis
 fluvium.

^k Tiber. in
 quadam ur-
 bis parte

Utque erat, immisissim puppim stetit ante capillis,
Continuitque manum torva regentis iter.
Et procul in dextram tendens sua brachia ripam,

a Navem

è pinu. Te-

vere de na-

vibus dici-

tur; unde

alibi; Texi-

tur & co-

sis panda

carina

suas. Et

scutrimum

locus in quo

naves salvi-

cabantur.

Græc. ναυ-

μήριον.

b Roma-

rum, lul.

Augustum.

Sane qui ad

Dei adhi-

bant, Salva

illu dice-

bant, Pro-

pert. lib. 4.

eleg. 9. ad

Hercul.

Virg. lib. 3.

Æneid.

Livius

lib. 1.

c Navis pi-

nos. Meto-

nym.

d Aeneas,

qui Turnum

Pollentem

interfektorem occidit.

e Græciam; propter L. Mummiu Corin-

thensium occidit. Virg. 1. Æneid. f Tiber. & Augustus filius

Divi lul. sed utroque adoptione. Sicut autem de reddenda republ. Augustus

lib. cogitavit: ita liber. oblatum à Senatu principatum veisus recusavit.

g Carmentis templum sub ripa Tarpeta.

Neve daret saltum propterea insistere ripæ,

Vix est Evandri vixque retenta manu.

Diique petitorum, dixit, salvere locorum;

Tuque novos cælo terra datura è Deos;

Fluminaque, & fontes, quibus utitur hospita tellus.

Et nemorum divæ, Naiadumque chori.

Esse bonis avibus visû natoque mihi que:

Ripa que felici tacta sit ista pede.

Fallos? an hi fient ingentia maxima colles?

Juraque ab hac terra cætera terra petet?

Montibus his olim totus promittitur orbis.

Quis tantum fari credat habere locum?

Et jam Dardania tangent hæc litorea pinus.

Hic quoque causa novi formina Martis erit.

Chære nepos, Palla, fanella quid induis arma?

Indue; non humili vindice casus eris.

Victa tamen vinctes, everisaque Trojæ resurges:

Obruat & hostiles ista ruina domos.

Vite victrices Neptunia Pergama flammæ:

Nunc minor hic, toto est altior orbe cinis.

Jam pius Aeneas sacra, & sacra altera patrem

Afferret. Iliacos accipe, Vesta, Deos.

Tempus erit, cum vos orbemque tuebitur idem.

Et fient ipso sacra colente Deo.

Et penes Augustos patria tutela manebit.

Hanc fas imperii fixa tenere domum.

Inde nepos, natusque Dei (licet ipse recuset)

Pondera cæle. mente paternâ feret.

Utque ego perpetuis olim & sacrorum in aris;

Sic Augusta novum Livia numen erit.

Talibus ut dictis nostros descendit in annos;

Substitit in medio præscia lingua sono.

Puppibus egressus Latia stetit exsul in herba.

Felix, exilium cui locus ille fuit.

Nec

Nec mora longa fuit: stabant nova testa: nec alter

Montibus Ausoniis & Arcade major erat.

Ecce boves illuc & Erytheidas applicat heros

Imensus longi claviger orbis iter.

Dumque huic hospitium domus est & Tegea, v2-
gantur

Inculodita lara per arva boves.

Mane erat: excussus somno Tirynihus hospes

De numero taurus sensit abesse duos.

Nulla videt quarens taciti vestigia furti:

Traxerat averfos Cacus in antra boves:

Cacus Aveniarum timor atque infamia sylva.

Non leve finitimi hospitibusque malum.

Dira viro facies: vites pro corpore: corpus

Grande: pater monstri Mulciber hujus erat.

Proque domo, longis spelunca recessibus ingens

Abdita, vix ipsis invenienda seris.

Ora super posset, affixaque brachia pendent;

Squalidaque humanis ossibus albei humus.

Servata male parte boum Jove natus abibat:

Mugitum rauco & furta dedere sono.

Accipio, revocamur, ait: vocemque secutus,

Impia per sylvas & victor ad antra venit.

Ille aditum fracti praestruerat obice montis:

Vix jura movissent quinque bis illud onus.

Nititur hic humeris: (caelum quoque federat illis)

Et vastum motu collabefactat onus.

Quod simul eversum est, fragor aethera tenuit ipsum,

Istaque subsedit pondere mollis humus.

Prima movet Cacus collata praelia dextra:

Remque ferrox saxis stipitibusque gerit.

Quis ubi nil agitur, & patrias male sortis ad artes

Confugit, & flammis ore sonante vomit.

Quas quoties proflat, spirare Typhoea credas,

Et rapidum Aetnao fulgur ab igne jaci.

Occupat Alcides: adductaque clava trinodis

Ter quater aduersi sedit in ore viâ.

Ille cedit, mixtosque vomit cum sanguine fumos;

Et lato moriens pectore plangit humum.

Immolat ex illis taurum tibi, Juppiter, unum

Victor, & Evandrum rusticolasque vocat.

a Evandro,

qui in Pa-

latino sedem

habuit, unde

& collis

Evandrius

dicitur.

b Erythea

insula, Ge-

ryoni regio,

in mari Ga-

ditano.

Propert.

lib. 4.

Egerat à

stabilis &

Erythea

tuis. Vide

& Turneb.

lib. 23.

cap. 17.

c Hercules

ex Hispania

regressus ad

Evandro

hospitio ex-

cipitur, p.

Æneid.

d Evandria,

à Tegea

Arcadia

oppido.

e Bores

furto surre-

pti. Prop.

furtem so-

nuere ju-

venci.

f Voss

compot.

Con- Fabri,

maluit ul-

* tot ex Marone.

g Pulceni parentis.

a Virgil. Constituitque sibi, quæ a Maxima dicitur, aram.
 Hanc Hic ubi pars urbis b de bove nomen habet.
 aram Iuco Nec tacet Evandri mater, prope tempus adesse,
 statuit, Hercule quo tellus sit satis usæ suo.
 quæ At felix vates, ut diis gratissima vixit,
 Maxima Possidet hunc Jani sic dea mense diem.
 semper I Dibus in magni castus Jovis æde sacerdos
 Dicitur c Seminaris flammis viscera libat ovis.
 nobis, & Redditaque est omnis populo provincia nostro:
 erit quæ Et taus Augusto nomine dictus avus.
 max. sem- Perlege dispositas annosa per atria ceras:
 per. Contigerant nulli nomina tanta viro.
 b Forum d Africa victorem de se vocat: alter e Isauras,
 forum in Aut f Cretum domitas testificatur opes.
 Pelæus. Hunc g Numidæ faciunt illum h Messana superburni:
 Idem e. Ille i Numantina traxit ab urbe notam.
 Fast. Area Et mortem & nomen Druso Germania fecit.
 quæ poli- Me miserum, virtus quam brevis illa fuit!
 to de bove Si petat à victis, tot sumet nomina Cæsar,
 nomen Quot numero gentes maximus orbis habet.
 habet. Ex uno quidam celebres, aut k torquis adempti,
 c Virg. Aut l corvi titulos auxiliaris habent.
 ovis Idæis. m Magne, tuum nomen rerum est mensura tuarum:
 Idibus n Sed te qui vicit, nomine major erat.
 Ollav. Au- Nec gradus est Fabios supra cognominis ullus:
 gustus di- s Illa domus meritis Maxima dicta suis.
 bus est. Sed tamen humanis celebrantur honoribus omnes:
 d P. Corn. Hic socium summo cum Jove nomen habet.
 Scip. Afri- p Sancta vocant augusta patres: augusta vocantur
 canus. Tempia sacerdotum rite dicata manu.
 e P. Servil. Hujus & augurium dependet origine verbi;
 Isauric. Et quodcunque sua Juppiter auget ope.
 f Q. Metell. Augest impetium nostri ducis; q augeat annos:
 Creticus. Protegat & nostras querna corona fores.
 g Metell. Auspiciibusque deis tanti cognominis hæres
 Numidicus. Omne suscipit, quo pater, urbis onus.
 h Paler. *
 Max. Mes- s Respi-
 sala. i Scip. e. Emil. Numantinus. k T. Manl. Torquatus. l Pub.
 Paler. Corvus. m Cn. Pomp. Magnus. n C. Iul. Cæs. Divus.
 o Q. Fab. Max. Sueton. p Quod loca quæque religiosa, & in qui-
 bus auguratio quid consecratur, augusta dicantur ab ausu, vel ab eodem ge-
 stu gustuque. q Tertul. Apolog. docet à plebe Imperatori acclamari so-
 litum, dum Congiarium dabatur, De nostris annis tibi Juppiter au-
 geat annos.

Respiciet Tiran altas ubi terris Idus,
Fient & Parrhasia sacra relata deo.

Nam prius Ausonias matres carpenta vehebant:

(Hæc quoque ab Evandri dicta parente reor.)

Mox honor eripitur; matronaque destinat omnis

Ingratos nulla prole & novare vigos.

Neve daret partus, & istu temetaria cæco

& Visceribus crescens excutiebat onus.

Contipuisse patres ausas immitia nuptas.

¶ Jus tamen ereptum restituisse ferunt.

Binaque nunc pariter Tegææ sacra parenti

Tro pueris fieri virginibusque jubent.

¶ Scortea non illi fas est inferre sacello,

Ne violent patros exanimata focos.

Si quis amas veteres ritus, adfuisse precanti:

Nomina percipies non tibi nota prius.

Potissima placatur, Postvertaque; sive sorores,

Sive fugæ comites. Mænali diva, tux.

Alteræ, quod porro fuerat, cecinisse putatur:

Alteræ, venturum postmodo quicquid erat.

Candida te niveo posuit lux proxima templo,

Qua fert sublimis alta & Moneta gradus:

Nunc bene prospicies Latiam, Concordia, turbam;

Nunc te sacratæ & restituere manus.

Furius antiquam populi superator Etrusci

Voverat; & voti solverat ille fidem.

Causa, quod à patribus sumptis secesserat armis

Vulgus; & ipsa suas Roma timebat opes.

Causa recens melior: sparsos Germania crines

Porrigit auspiciis, dux venerande, tuis.

Inde triumphatæ libasti munera gentis:

Templaque fecisti, quam colis ipse, Dex.

Hæc tua constituit genitrix, & rebus & ara

Sola toro magni digna reperta Iovis.

Hæc ubi transierint, Capricorno, Phœbe, relicto,

Fer juvenis currez signa regentis aquas.

Septimus hinc oriens cum se dimiserit undis,

Fulgebit toto jam Lyra nulla polo.

Sidere de ling. lat.

h 17. Kal.

Concordia ædes posita ex voto à Fur. Camilla.

i Jædæ Iun. Mo-

nete. Metonym. k Livia scil. in memoriam constantis con-

cordiæ inter ipsam & Octavium. l Pristinam Concord. ædem.

m 16. Kalend. Sol ingrediebatur Aquarium. n 10. Kalend.

Lyra occidit heliace.

a 18. Kal.

Febr. Car-

mentalis.

b Arcadi-

cæ.

c Ex viris

patres sub-

inde offi-

ciendo.

d in Cæcæ,

in v. u. p. p.

n.

e Fatum

immaritum

expellebat.

f Potesta-

tem velen-

di carpenti

& piletis.

Vide Flu-

sarch. Ca-

mil.

g Scortea

que ex corio

& pellibus

fuit facta.

Idem in ali-

quot sacris

ædificiis

scriptum

habemus.

Ne quid

scortum

adhibeatur.

Idem ne mor-

ticinum

quid adfit.

Varr. lib. 4.

a 9. Kal. **S**idere ab hoc ignis, a venienti nocte, Leonis
 Cor Leonis
 occidit
 casus. Colo-
 melli. Sexto
 Kalend.
 Febr. L. ro-
 mis quæ est
 in pectore
 clara stella
 occidit.
 b Sementi-
 nae feriae
 appellatae à
 semine,
 quod satia-
 nis causa
 susceptæ.
 c Non an-
 nales feriae,
 ut sunt con-
 ceptivæ.
 d Virg. A-
 lex. aratra
 iugo refe-
 runt su-
 spensa ju-
 venci.
 e Pagani-
 lis, seu fe-
 ria paga-
 nica.
 f Ceres in
 Paganilib.
 sacris Em-
 penda vo-
 cabatur, teste
 Varrone
 lib. 1. de
 vita P. R.
 g i Geor-
 gic. Chaoniam pingui glandem mutavit arista. h Agriculture,
 cuius causa susceptæ erant paganae. i Terra abrutum est. k Virgil.
 morbo cæli. l Lolio vitiantur oculi. Plin. Miru' si lolio victina-
 re te, tam vili tritico: Quid jam? quia lusciosus.

Ter quater evolvi signantes tempora fastos,
 Nec h sementina est ulla reperta dies:
 Cum mihi (sensit enim) Lux hac indicitur, inquit
 Musa, quid à fastis e non stata sacra petis?
 Utque dies incerta sacris, sic tempore certo
 Seminibus iactis est ubi sortus ager.
 State coronati plenum ad præsepe iuvenci:
 Cum tepido vestrum vere redibit opus.
 Rusticus emeritum à palo suspendat aratrum:
 Omne reformidat frigore vulnus humus.
 Villice, da requiem terræ, semente peracta:
 Da requiem, terram qui coluere, viris.
 Pagus agat e festum: pagum lustrate, coloni,
 Et date paganis annua liba focis.
 Flacentur frugum matres Tellusque f Ceresque
 Fæte suo, gravidæ visceribusque suis.
 Officium commune Ceres & Terra tuentur:
 Hæc præbet causam frugibus, illa locum.
 Consortes operum, per quas correctæ vetustas,
 g Quernaque glans victa est utiliore cibo;
 Fructibus immensis avidos satiate colonos;
 Ut capiant h cultus præmia digna sui.
 Vos date perpetuos teneris sementibus auctus:
 Nec nova per gelidas ulla sit herba nives.
 Cum serimus, cælum ventis aperite serenis:
 Cum i latet, ætherea spargite semen aqua.
 Neve graves cultis Cerealia dona, cavete,
 Agmine læsuro depopulentur aves.
 Vos quoque subiectis, formicæ, parcite granis:
 Post messem prædæ copia major erit.
 Interea crescat scabæ rubiginis expertis:
 Nec h vitio cæli palleat ægra seges.
 Et neque deficiat macie, neque pinguior æquo
 Divitiis pereat luxuriosa suis.
 Et careant lolilis oculos vitiantibus agri:
 Nec sterilis culto surgat avena solo.
 Triticeos sortus, passuraque farra bis ignem,
 Hordeaque ingenti sænore reddat ager.

Hæc

Hæc ego pro vobis, hæc vos optate, coloni :

Efficiatque ratas a utraque diva preces.

¶ Bella diu tenuere viros. erat aptior enis

Vomeri : cedebat taurus arator equo.

Sarcula cessabant, versique in pila ligones ;

Factaque de rursi pondere cassis erat.

¶ Gratia diis, domuique tux : Atelligata catenis

Jam pridem vestro sub pede bella jacent.

Sub juga bos veniat, sub terras semen aratas.

Pax Cicerem nutriti pacis alumna Ceres.

¶ AT quæ venturas præcedit sexta Kalendas,

Hæc sunt Lædis templa dicata deis.

Fratribus illa deis / fratres de gente deorum

Circa Juturnæ composuere lacus.

IPsum nos carmen deduxit Pacis ad aram.

¶ Hæc erit à mensis sine secunda dies.

¶ Frondibus Astiacis comptos redimita capillos

Pax ades, & toto mitis in orbe mane.

Dum desunt hostes, desit quoque causa triumph.

Tu ducibus bello gloria major eris.

Sola gerat miles, quibus arma coërceat, arma :

Canteturque fera nil, nisi i pompa, ruba.

Horreat Aeneas & primus & ultimus orbis :

Si qua patum Romam terra timebit, amet.

Thura, sacerdotes, & pacalibus addite flammis :

Albaque perfusa victima / fronte cadat.

Utque domus, quæ præstat eam, cum pace perennet,

Ad pia propensos vota rogate deos.

Sed jam prima mei pars est exacta laboris ;

Cumque suo finem mense libellus habet.

Post tergum loris. e 6. Kal. Castori & Polluci templ. dedica-

tum ad lacum Juturnæ in foro. f Tib. suo & fratri Drusi nomine.

g 1. Kalend. Paci ades dicata ad viam sacram. h Voto concludit

hunc librum. i Ludorum pompa. k Aris & ignibus sacrarum Pacis.

l Virg. Candentis vaccæ media inter cornua fundit.

a Tellus &

Ceres. Veru

autem sa-

dis, ex ut

rata essent

precaban-

tur. Idem

li. 3. Amor.

eleg. 2.

b 1 Georg.

tot bella

per or-

bem, Tam

multæ sce-

lerum fa-

cies; non

ullus tra-

tro Venit

honor,

&c.

c Iu Ti-

bul. Gratia

magna

Iovi.

d Virg. 1.

En. &

centum

vinculus

ahenis

LIBER II.

Anus habet finem; cum carmine crescat Transisio.

& annus :

Alter ut it mensis, sic liber alter eat.

Nunc primū velis, elegi, majoribus itis:

Exiguum, memini, nuper eratis opus.

Ipse

a *arbitri-
ore studi-
hujus cum
militari.*

b *Fest.*
Quxcun-
que deni-
que pur-
gamenti
causa in
quibus-
que sacri-
ficiis ad-
hibentur,

Februa
appellan-
tur. *Fidj
Varr. lib. 3.*

c *Quibus
frontes*

*cruento cul-
tro rinctis*

arrebant

*Lupercalib-
us adole-
scentes duo.*

*Plutarch.
Romul.*

d *Hoc est,
ex edibus*

Flaminis

Dialis, ut

vult Scalig.

Flaminia

*autem dice-
batur &*

sacerdosula

Flamini

*Dialis prae-
ministrans.*

Ipse ego vos habui faciles in amore ministros,

Cum lusstis numeris prima juventa suis.

Idem sacra cano, signataque tempora fastis.

Et quis ad hac illinc crederet esse viam?

Hæc mea militia est: gerimus, quæ possumus, arma:

Dextraque non omni munere nostra vacat.

Si mihi non valido torquentur pila lacerto,

Nec bellatoris terga premuntur equi,

Nec galea tegimur, nec acuto cingimur ense;

(His habilis telis quilibet esse potest)

At tua prosequimur studioso pectore, Cæsar,

Nomina, per titulos ingredimurque tuos.

Ergo ades, & placido paulum mea munera vultu

Respice: pacando si quid ab hoste vacas.

Februa & Romani dixerunt piamina patres:

Nunc quoque dant verbo plurima signa fidem.

Pontifices à rege petunt & flamine & lanas;

Quis veterum lingua Februa nomen erat.

Quæque capit licitor domibus purgamina certis,

Torrida cum mica sacra, vocantur idem.

Nomen idem ramo, qui cæsus ab arbore pura,

Casta sacerdotum tempora fronte regit.

Ipse ego & Flaminiam poscentem februa vidi:

Februa poscenti pinea virga data est.

Denique quodcumque est quo corpora nostra piantur,

Hoc apud & intonsos nomen habebat avos.

Mensis ab his dictus: ssecta quod pelle Luperci

Omne solum lustrant: idque piamen habent.

Aut quia placatis sunt tempora pura sepulcris,

Tunc cum seales præterierit dies.

Omne nefas, omnemque mali purgamine causam

Credebant nostri tollere posse senes.

Gracia principium moris dedit: illa nocentes

Impia lustratos ponere sacra putat.

g Actoriden Peleus, ipsum quoque & Pelea Phoci

Cæde per Æmonias solvit Acastus aquas.

Vestam fixnatis per inane draconibus Ægeus

Credulus immerita i Phasida fovit ope.

a Amphia-

*Fide Gell. lib. 10. cap. 13. e Imitatione Titul. lib. 2. Et magna in-
tonsis gloria victor avis. f Lupercalibus mulieres amiculo linctis,
hoc est, pelle caprina februebantur à Lupercis, id est, lustrabantur ac pur-
gebantur. Fest. g Patroclum. Antoninif. h Vide Ovid. lib. 11.
Met. i Mediam lib. 7. Alcam.*

a Amphiarāides Naupacteo *b* Acheloo.
 Solve & nefas, dixit : solvit & ille nefas.
 Ah nimium faciles, qui tristia crimina cordis
 Fluminea tolli posse putatis aqua !
 Sed tamen (antiqui ne nescius ordinis etres)
 Primus, ut est, Jani mensis & ante fuit.
 Qui sequitur Janum, veteris fuit & ultimus anni.
 Tu quoque sacrorum, Termine, finis eras.
 Primus enim Jani mensis, quia Janua prima est.
 Qui sacer est imis & Manibus, imus erat.
 Postmodo creduntur spatio distantia longo
 Tempora bis quini continuasse viri.

f PRINCIPIO mensis Phrygiæ contermina matri
 Sospita delubris dicitur aucta novis.
 Nunc ubi sunt illis, quæria, sacrata Kalendis
 Tempia Dex) longa procubere die.
 Cætera ne simili caderent labefacta ruina,
 Cavet sacra provida cura Ducis ;
 Sub quo delubris sentitur nulla senectus.
 Nec satis est homines ; obligat ille Deos.
 Templorum positor, templorum sancte repertor,
 Sit superis, opto, mutua cura tui.
 Dent tibi cælestes, quos tu & cælestibus, annos ;
 Proque tua maneant in statione domo.

b Tunc quoque vicini lucus celebratur Asyli ;
 Qua petit æquoreas advena Tibris aquas.
 Ad i penetrale Numæ, & Capitolinumq; Tonantem,
 Inque Iovis summi exditur arce bidens.
 Sæpe graves pluvias adopertus nubibus æther
 Concitat, aut posita sub nive terra latet.

m PROXIMUS Hesperias Titan abiturus in undas,
 Gemmea purpureis cum iuga demet equis;
 Illa nocte aliquis tollens ad sydera vultum,
 Dicer, Ubi est hodie, quæ Lyra fulsit heri ?
 Dumque Lyram quærit, medii quoque terga Leonis
 In liquidas subito mersa notabit aquas.

a Quem les sub Pa-
 latino.

g Deorum templis. Metonym. *h* Strab. lib. 3. Aperto Asy-
 lo in lucu inter arcem & Capitolium. *i* Idem Feste inter
 Capitol. & Palatium. *k* Idem Iovis Tonantis in Capitolio.
l Periph. Capitolii. Titul. Et stabant humiles in Iovis arce
 case. *m* 4. Nov. Februar. Lyra occasus vespertinus, & Leonis
 matutinus.

a Alc-
 meon. An-
 tonom. de
 hoc Ovid.
 lib. 9.
Met. &
Pausan.
Arcad.
b Alis à
 Phlegro flu-
 vii hystra-
 tum tra-
 dunt.

c Matri
 scilicet in-
 terfusa ius-
 su Amphia-
 rai patri.
d Quippe
 intercala-
 tioni desti-
 natum à
 Numæ.
Macrob.
Satur.
 cap. 11.

e Februar.
 dicit Manib.
 iuxta solve-
 bant.
f Kalend.
 Lucan.
 Sospita
 templ. con-
 secratum
 prope Cybe-
 les sub Pa-
 latino.

- a 1. Nov. *Delphin.* *occasus ve-*
sperimus. *Colum. Ter-*
sio Nov. *Febr. Del-*
phini inci-
pit occidere:
Item Fidi-
cula occidit.
b Inter
Nept. &
Angliari-
um. *c Arionis*
Mithym-
nei. *d Noëus*
periphr.
Vide Adag.
Ululas A-
thenas. *e Diana.*
f Arionis
fiducio fa-
bulam ex
Herod. ve-
fert Gel.
lib. 16. c. 19.
g Apo-
llrophe ad
gubernato-
rem. *h Cycnos*
senescentes
ladi cere-
bro, dorita-
te ponne
frontem ve-
lut trajecte,
aliqui adu-
sarunt.
- Q**uem modo exlatum stellis Delphina videbas,
 Is fugiet visus nocte sequente tuos.
 Seu fuit occultis felix in amoribus index:
 c Lesbida cum domino seu tulit ipse lyram.
 Quod mare non novit, quæ nescit Ariona tellus?
 Carmine currentes ille tenebat aquas.
 Sæpe sequens agnam lupus est à voce retentus:
 Sæpe avidum fugiens restitit agna lupum.
 Sæpe canes leporeque umbra jacuere sub una,
 Et stetit in saxo proxima cerva lex.
 Et, sine lite, loquax cum d Palladis alite cornix
 Sedit, & accipitri juncta columba fuit.
 e Cynthia sæpe tuis fertur, vocalis Arion,
 Tanquam fraternis, obstupuisse modis.
 f Nomen Arionium Siculas impleverat urbes:
 Captaque erat lyricis Ausonis ora sonis.
 Inde domum repetens puppim conscendit Arion:
 Atque ita quæritas arte ferebat opes.
 Forſitan, infelix, ventos undasque timebas.
 At tibi nave tua tutius æquor erat.
 Namque gubernator districto constitit ense,
 Cæteraque armata conscia turba manu.
 Quid tibi cum gladio? dubiam rege, g navita, pup-
 Non hæc sunt digitis arma tenenda tuis. (pim)
 Ille metu pavidus, Mortem non deprecor, inquit:
 Sed liceat sumpta pauca referre lyra.
 Dant veniam, ridentque moram, caput ille coronam,
 Quæ possit crines, Phæbe, decesse tuos.
 Induit & Tyrio distinctam mucice pallam.
 Reddidit ista suos pollice chorda sonos.
 Flebilibus numeris veluti, canentia dura
 h Trajectus penna tempora, cantat olor.
 Protinus in medias ornatus desilit undas:
 Spargitur impulsa cæcula puppis aqua.
 Inde (nde majus) tergo delphina recurvo
 Se memorant oneri supposuisse novo.
 Ille sedet, citharamque tenet, preciumque vehendi
 Cantat, & æquoreas carmine mulcet aquas.
 Diipia facta vident, astutis delphina recepit
 Juppiter, & stellas jussit habere novem. (Achilles,
Nunc mihi mille sonos, quoque est memoratus
 Vellem, Mæonide, peccus inesse tuum. Dum
 De iissem sub extremum fatis diem modulantibus cide Philem. Ovid. Di-
 done: Sic ubi fata vocant, &c.

Dum canimus sacras alterno pectine Nonas;
 Maximus hinc fastis accumulatur honos.
 Desistit ingenium, majoraque viribus urgent:
 Hæc mihi præcipuo est ore canenda dies.

Quid volui demens elegis imponere tantum
 Ponderis? heroi res erat illa pedis.

a Sancte Pater patriæ, tibi plebs, tibi curia nomen
 Hoc dedit: hoc dedimus nos tibi nomen eques.
 Res tamen ante dedit, sero quoque vera tulisti
 Nomina: jam pridem tu pater orbis eras.

f Hoc tu per terras, quod in æthere Juppiter alto,
 Nomen habes: hominum tu pater, ille Deum.

b Romule, concedas: facit hic tua magna tuendo
 Mœnia: tu dederas transilienda Remo.

Te Tatiis, parvique Cures, Caninaque sensit.
 Hoc duce Romanum est: solis utrumque latus.

Tu breve nescio quid victæ telluris habebas:
 Quodeunque est alto sub Jove, Cæsar habet.

Tu rapis; hic castas duce se jubet esse maritas.
 Tu recipis luto, reppulit ille nefas.

Vis tibi grata fuit: florent sub Cæsare leges.
 Tu Domini nomen, Principis ille tenet.

Te Remus incusat: veniam dedit hostibus ille.
 Cælessem fecit te pater: ille patrem.

I Am & puer Idrus media tenus eminet alvo,
 Et liquidas mixto nectare fundit aquas.

En etiam, si quis Boream horrere solebat,
 Gaudeat: à Zephyris mitior aura venit.

f Quintus ab æquoreis nitidum jubar extulit un-
 Lucifer, & primi tempora veris erunt.

Ne fallare tamen; restant tibi frigora, restant;
 Magnaque discedens signa reliquit hyems.

g Tertia nox venit: custodem protinus Urbs
 Adspicies geminos exseruisse pedes.

b Inter Hamadryadas jaculatricemque Dianam
 Calisto sacri pars fuit una chori.

Ille Dex tangens arcus. Quos tangimus, arcus,
 Ille mea testes virginitari, ait.

Cynthia laudavit; Promissaque fœdera serva.
 Et comitum princeps tu mihi, dixit, eris.

Fœdera
 e Zephyr.

flare incipit. f 14. Febr. Veris initium. g 1. 14. Aristophylæ. ex-
 ortus vespertinus. Colo. Ortus Arcturi, quod est idibus Febr. sub adventum
 hiemum. h Calisto salus. vide 1. Metam.

a Nonis
 Augustus
 Pater pa-
 triæ dicitur.
 Vide Sueton-
 ium Aug.
 cap. 57.

b Macr. lib. 1.
 Satur. c. 12.

f Juppiter
 in cælo.

Cæsar re-
 git omnia
 terras.

b Nonis
 quod arcturi
 nati ad Ro-
 muli. urbis
 conditorem.

c Ortus &
 occas. Prop.

Septem
 urbs alta
 jugis toti
 quæ præsi-
 det orbi.

d Ganyme-
 des: quem

præpes ab
 Ida Subli-
 mem pe-
 dibus ra-
 puit Jovis

armiger
 uncis.

Indicatur
 autem ortus
 Arcturi a ve-
 spertino

apud he-
 lium.

e Zephyr.

Forde servasset, si non formosa fuisset.

Cavit mortales; à Iove crimen habet.

Mille feras Phœbe sylvis venata redibat,

Aut plus, aut medium solte tenente diem.

Ut tetigit lucum (densa niger illic lucus,

In medio gelida fons erat altus aquæ)

Hic, alt. in sylva, & virgo Tegera, lavemur.

Erubuit falso virginis illa sono.

Dixerat hæc nymphis : nymphæ velamina ponunt.

Hanc pudet, & tarda dat mala signa moræ.

Exuerat tunicas : uteri manifesta tumore,

Proditur indicio & ponderis ipsa sui.

Cui Dea, Virgineos, perjura & Lycaoni, cortex

Desere, nec castas pollue, dish, aquas.

Luna novum decies implebat cornibus orbem;

Quæ fuerat virgo credita, mater erat.

Læta furit Iuno, formam mutatque puellæ.

Quid facis? invito est pectore passa Iovem.

Utque fera vidit turpes in pellice vultus;

Hujus in amplexus Iuppiter, inquit, eat.

Vrsa per incultos errabat lqualida montes,

Quæ fuerat summo nuper amata Iovi.

Iam tria lustra & puer furto conceptus agebat,

Cum mater nato est obvia facta suo.

Illæ quidem, tanquam cognosceret, adstitit amens

Et gemuit : gemitus verba parentis erant.

Hanc puer ignarus jaculo fixisset acuto,

Ni foret in superas raptus uterque domos. (Æolus)

Signa propinqua micant prior est, quam dicimus Ar-

Actiophylax formam terga sequentis habet.

Savit adhuc, canamque petit Saturnia Tethyn,

& Mænaliam tactis ne lavet Arcton aquis.

I Dibus agrestis fumant altaria Fauni,

Hic, ubi discretas insula rumpit aquas.

Hæc fuit illa dies, in qua Veientibus armis

& Tercentum Fabii ter cecidite duo.

Vna domus vires & onus susceperat urbis;

Sumunt gentiles arma professa manus.

Egreditur castris miles generosus ab illisdem,

E quæ dux fieri quilibet aptus erat.

& Carmentis portæ dextra est via proxima Iano?

Ite per hanc noli, quisquis es; omen habet.

a Apostrophe ad Callistum Arcadicam, & Tegera Arcadiæ oppidi erudam.

b Ventræ prodi.

c Antonomast. Callistæ Lycæon Arcad. regis filia.

d Arcam filium.

e Arcadicam Synædoch. d Menalo Arcad. monte.

f Idæum, Iovis & Fauni in insula Tiberina sacra.

g Fab. 308. cum cæstrum manu 1000. d Veientib. castris.

h Carmentalis porta

Eccestrata appellata : perque eam intrare egredique nefas putabatur. Liv. lib. 2.

Infelici via à dextro Iano portæ Carmentalis profecti.

illa fama refert Fabios exisse trecentos.

Porta vacat culpa: sed tamen omen habet.

Ut celeri passu Cremeram tenere rapacem,
(Turbidus hybernis ille fluebat aquis)

Castra loco ponunt: districtis ensibus ipsi

• Tyrrhenum valido Marte per agmen eunt:

Non aliter, quam cum Libyca de gente leones

Invadunt sparsos lata per arva greges.

Disfugiunt hostes, & inhonestaque vulnera tergo

Accipiunt: Thusco sanguine terra rubet.

Sic iterum, sic saepe cadunt. Ubi vincere aperte

Non datur, insidias, armaque testa parant,

Campus erat: campi clauderant ultima colles,

Sylvaque montanas occulere apra feras.

In medio paucos, armenta que rata relinquunt:

Cetera virgultis abdita turba latet.

Ecce, velut torrens undis pluviabilibus auctus,

Aut nive quæ Zephyro victa repente fluit,

Per lata, perque vias fertur, nec, ut ante solebat,

Riparum clausas margine finit aquas:

Sic Fabii vallem latis discursibus implent:

Quodque vident sternunt: nec metus alter inest.

Quo ruitis, generosa domus? male creditur hosti.

Simplex nobilitas, perfida tela cave.

Fraude perit virtus, in apertos undique campos

Profluunt hostes, & latus omne tenent.

Quid faciant pauci contra tot millia fortes?

Quidve, quod in misero tempore resset, adest?

Sicut aper longe sylvis latratibus actus

Fulmineo celetes dissipat ore canes;

Mox tamen ipse perit: sic non moriuntur inulti,

Vulneraque alterna dantque feruntque manu.

Una dies Fabios ad bellum miserat omnes:

Ad bellum missos perdidit una dies.

Ut tamen & Heculex superessent semina gentis,

Credibile est ipsos consuluisse Deos.

Nam puer impubes, & adhuc non utilis armis,

Unus de Fabia gente relictus erat.

Scilicet ut posses olim tu, Maxime, nasci,

• Cui res cunctando restituenda foret.

• C Ontinuata loco tria sidera, Corvus, & Anguis,

Et medius Crater inter utrumque jacet.

B

Idibus Cl. I. Of-

fo. Vnus homo nobis cunctando restituit rem. Virg. lib. 6. En,

& Iulius, Id. Corvus, Crater & Anguis videntur visseri,

a Pelas Tu-

sica loca,

quæ alio

nominis Tyr-

rhensis dic-

ta à Tyr-

rhens A-

tyris filio,

qui à Lydia

in eam re-

gionem venit.

b Turpis.

Ira Virg. 6.

truncas

inhonesta

vulnere

nates. Con-

tra, Ulysses

apud eun-

dem lib. 11.

Metam.

sunt &

mihi vul-

neta, ci-

vei, Ipso

pulchra lo-

co.

c Fabii à

Fabio Her-

cul. fil. orig.

Plutarch.

Fab. Juven-

nal. Natus

in Hercu-

leo Fabius

late.

d Euv. apud

Idibus illa latent, oriuntur nocte sequenti.

Quæ, tibi, cur tria sint tam sociata, canam.

Fortè Jovi Phœbus festum solenne parabat.

(Non faciet longas fabula nostra moras.)

I mea, dixit, avis, ne quid pia sacra motetur,

Et tenuem vivis fontibus adfer aquam.

Corvus inauratum pedibus cratera recurvis

Tollit, & ærium pervolat altus iter.

Stabat adhuc duris hucus denissima pomis,

Tentat eam rostro: non erat apta legi.

c *Plin. lib. 4* Immemor imperii sedisse sub arbore festur,

10. cap. 12.

b Dum fierent tarda dulcia poma mora.

Corvi ante solstitium longum rapit unguibus hydrum

Ad dominumque redit, sicque verba refert:

Hic mihi causa moræ vivarum obfessor aquarum:

Hic tenuit fontes, officiumque meum.

Addis, ait, culpæ mendacia. Phœbus, & audes

Fatidicum verbis fallere velle Deum?

e At tibi, dum lactens hærebit in arbore ficus,

De nullo gelidæ fonte bibentur aquæ.

Dixit: & antiqui monumenta perennia fasti,

Anguis, Avis, Crater, sydera juncta micant.

d **T**ertia post Idus nudos aurora Lupercos
Adipicit, & Fauni sacra bicornis erunt.

Dicite, Pierides, factorum quæ sit origo;

Attigerint Latias unde petita domos.

d 15. Kal. e Pana Deum pecotis veteres coluisse feruntur

Martii Lupercales in plurimus ille jugis.

Testis erit Pholoë, testes Stymphalides undæ,

Quique citis Ladon in mare currit aquis;

Cinctæque pinetis nemoris iuga Nonacrini,

Altaque Terebene, Parrhasique nives.

e Lupercale Pan erat armenti, Pan illic numen aquarum:

Munus ob incolumes ille ferebat oves.

Transtulit Evander sylvestria numina secum.

Hic, ubi nunc urbs est, stunc locus urbis erat.

Inde Deum colimus, delectæque sacra Pelasgis,

g Flamen ad hæc prisco more Dialis erat.

Cur igitur currant; & cur, si currere mos est,

Nuda ferant posita corpora velle, rogas?

hic magna jam locus urbis erit. g Flamines dicti sacerdotes, quasi filamine, quod caput circumdabant pile: quorum singuli cognominati à Deo cui sacra faciunt Ita Dialis à Jove, qui Divus est, Parr.

Ipse Deus velox discurrere gaudet in altis
 Montibus; & subitas concitat ipse seras.
 Ipse Deus nudus nudos jubet ire ministros:
 Nec satis ad cursus commoda vestis erat.
 Ante Iovem genitum terras habuisse feruntur
 Arcades: & a luna gens prior illa fuit.
 Ita seris similis, nullos agitata per usus;
 Artis adhuc experta, & rude vulgus erat.
 Pro domibus frondes norant, pro frugibus herbas:
 Nectar erat palmis hausta duabus aqua.
 Nullus anhelabat sub adunco vomere taurus:
 & Nulla sub imperio terra colentis erat.
 Nullus adhuc erat usus equi: se quisque ferebat.
 Ibat ovis lana corpus amicta sua.
 Sub Iove durabant, & corpora nuda gerebant,
 Docta graves imbres & tolerare Notos.
 Nunc quoque a defecti referunt monumenta vetusti
 Moris, & antiquas testificantur opes.
 Sed cur præcipue fugiat velamina Faunus,
 Traditur antiqui fabula plena Joci.
 Forte comes / dominæ juvenis Tirynthius ibat:
 Vidit ab excelso Faunus utrumque Iugo.
 Vidit, & incaluit, Montanaque numina, dixit,
 Nil mihi vobiscum est: hæc meus ardor erit.
 Ibat odoratis humeros persusa capillis
 & Mronis, aurato conspicienda sinu.
 Aurea pellebant tepidos umbracula soles;
 Quæ tamen Hercules sustinuerat manus.
 Jam Bacchi nemus, & i Tmoli vineta tenebat
 Hesperus, & fuso roscidus ibat equo.
 Antea subit trophis laqueata & pumice vivo.
 Garrulus in primo limine rivus erat.
 Tumque parant epulas potandaque vina ministri;
 Cultibus Alciden induit illa suis.
 Dat tenues tunicas Gætulo murice tinctas:
 Dat teretem zonam, qua modo cincta fuit.
 Entre minor zona est: tunicarum vincula relaxat.
 Ut possit magnas exseruisse manus.
 Regebat armillas non illa ad brachia factas:
 Scindebant magni vincula parva pedes.
 Ipsa capit clavamque gravem, spoliūque leonis,
 Conditaque in pharetra tela minora sua.
 Sic epulis functi, sic dant sua corpora somno;
 Et positis juxta secubuerunt toris.

a *Apollo.*4. *Argos.*5. *Apollonius.*6. *Mercurius.*7. *Mercurius.*8. *Mercurius.*9. *Mercurius.*10. *Mercurius.*11. *Mercurius.*12. *Mercurius.*13. *Mercurius.*14. *Mercurius.*15. *Mercurius.*16. *Mercurius.*17. *Mercurius.*18. *Mercurius.*19. *Mercurius.*20. *Mercurius.*21. *Mercurius.*22. *Mercurius.*23. *Mercurius.*24. *Mercurius.*25. *Mercurius.*26. *Mercurius.*27. *Mercurius.*28. *Mercurius.*29. *Mercurius.*30. *Mercurius.*31. *Mercurius.*32. *Mercurius.*33. *Mercurius.*34. *Mercurius.*35. *Mercurius.*36. *Mercurius.*37. *Mercurius.*38. *Mercurius.*39. *Mercurius.*40. *Mercurius.*41. *Mercurius.*42. *Mercurius.*43. *Mercurius.*44. *Mercurius.*45. *Mercurius.*

a Libero
patri suo
Baccho. Pe-
riphr.

b Tibull. l. i.
Et pedi-
bus per-
retrat iter
suspensa
rimore,
Explorat
cruas cui
manus an-
te vias.

c Graecorum
fabula.

d Peri-
phralis
meridiei.

Causa, & repertori vitis quia sacra parabant,
Quae facerent pater, cum foret orta dies. (det
Noctis erat medium) (Quid non amor improbus
Roscida per tenebras Faunus ad antra venit.
Utque videt comites somno vinoque solutos;
Spem capit in dominis esse soporis idem.
Intrat; & huc illuc temerarius errat adulter;
Et h. praefert cautas subsequiturque manus.
Venerat ad strati captata cubilia lecti;
Et felix prima sorte futurus erat.
Ut terigit fulvi setis hirsuta leonis
Vellera, pertimuit, sustinuitque manum;
Attonitusque metu rediit; ceu saepe viator
Turbatum viso aetulit angue pedem.
Inde tori, qui junctus erat, velamina tangit
Mollia, mendaci decipiturque nota.
Adscendit, spondaque tibi propiore recumbit;
Et tumidum cornu durius inguen erat.
Interea tunicas ora subducit ab ima.
(Horrebant densa aspera cruta pilis.)
Cruera tentantem cubito Tirynthius heros
Reppulit: & summo decidit ille toro.
Fit sonus, inclamat comites, & lumina poscit
Maonis, illatis ignibus acta patent.
Ille gemit lecto graviter dejectus ab alto;
Membraque de dura vix sua tollit humo.
Ridet & Alcides, & qui videre jacentem:
Ridet amatorem Lyda puella suum.
Veste Deus lusus, salientes lumina vestes
Non amat; & nudos ad sua sacra vocat.
Adde c. peregrinis causas, mea Musa, Latinas;
Inque suo noster pulvere currat equus.
Cornipedi Fauno caesa de more capella,
Venit ad exiguas turba vocata dapes.
Dumque sacerdotes verubus transfixa salignis
Extā parant, & medias sole tenente vias;
Romulus, & frater, pastoralisque juvenus
Solibus & campo corpora nuda dabant.
Cestibus, & jaculis, & missi pondere saxi
Brachia per lusus expetenda dabant.
Pastor ab excelso, Per devia rura juvencos,
Romule, praedones, & Remē, dixit, agunt.
Longum erat armari, diversis exit uterque
Partibus, occurso praeda recepta Remi est.

Ut rediit, verubus fridentia detrahitis exta
 Arque ait, Hac certe non nisi victor eder.
 Dicta facit, Fabiique simul, venit & irritus illuc
 Romulus, & mensas, ossaque nuda vider.
 Risit; & indoluit, & Fabios potuisse Remumque
 Vincere: Quintilios non potuisse suos.
 Fama manet facti: & posito velamine currunt:
 Et memorem famam, qui bene gessit, habet.
 Forſitan & quæras, cur sit locus ille Lupercal;
 Quæve diem tali nomine caula notet.
 Sylvia Vestalis & celestia semina partu
 Ediderat, & patruo regna tenente suo.
 Is jubet auferri parvos, & in amne necari.
 Quid facis? ex illis Romulus alter erat.
 Iussu reculantes peragunt lacrymosa ministri.
 Elent tamen, & geminos ad loca iussa ferunt.
 Albulæ, quem Tiberim mersus Tiberinus in undis
 Reddidit, hybernis sorte tumebat aquis.
 Hic, ubi nunc sora sunt, lintres errare videres,
 Quæque jacent valles, Maxime Circe, tuz.
 Hac ubi venerunt (neque enim procedere possunt
 Longius) ex illis unus & alter ait:
 Ah quam sunt similes! ah quam formosus uter-
 que!
 Plus tamen ex istis iste vigoris habet.
 Si genus arguitur vultu, nisi fallit imago.
 Nescio quem è vobis suspicor esse Deum.
 At si quis vestra Deus esset originis auctori
 In tam præcipiti tempore ferret opem.
 Ferret opem certe, si non ope & mater egeret;
 Quæ facta est uno mater & orba die.
 Nata simul, moritura simul, simul ite sub undas
 Corpora, desierat; deposuitque sinu.
 Vagierant ambo pariter: i sensisse putares.
 Hic redeunt udis in sua testa genis.
 Sustinet impositos summa cavus alveus unda.
 Heu quantum sati parva tabella tulit!
 Alveus in limo sylvis appulsus opacis
 Paulatim fluvio deficiente sedet.

B 1

Arbor tus Albu-
la no-

men. g Tiberis enim prima cursum habuit inter Palatinum & Capitu-
 lum, per Falarum stagnant, & sibi partem. Sed cum repressis Pri-
 scus rex. h Rhea Sylvia à patre in custodiam data, i Si cupi-
 si agni,

a Non re-
 ceptis gra-
 da.
 b Fabiani
 & Quin-
 tiliis appel-
 labantur
 Luperci à
 Fabio &
 Quintilio
 præpositi
 sibi. Festus.
 Vide &
 Turneb. l. 7.
 cap. 1.
 c Lupercu-
 libus nudi
 correbant
 in memo-
 riam Romi,
 qui nudus
 prædones
 profligave-
 rat.
 d Romul.
 & Remum
 Marti sibi
 editos.
 e Amulio,
 de quo plu-
 ra in iustis
 lib. 3. Pa-
 stor.
 f Virgil. 8.
 Æneid. 3.
 misit ve-
 rum ve-

a Ruminas. Arbor erat: remanent vestigia: quæque vocatur
 In dila est. Romula nunc ficus, a Rumina ficus erat.
 ficus, quod Venit ad expositos (mirum) lupa sortis gemellos.
 sub ea Ro- Quis credat pueris non nocuisse feran?
 mulo & Non nocuisse parum est: prodest quoque. quos
 Roms lupa Perdere cognata sustinere manus.
 mammat, Constitit, & cauda teneris blanditur alumnis.
 que Rumi Et lingit lingua corpora hinc sua.
 dicebatur, Marte satos scires: timor abfuit. ubera ducunt:
 dederit. Nec sibi promissi lactis aluntur ope.
 Parr. Alii, Illa loco nomen fecit: locus ipse Lupercis.
 quod sub Magna dati nutritrix præmia lactis habet.
 ea pecus ru- Quid vetat b Arcadio dictos à monte Lupercos?
 minari sal- Faunus in Arcadia templa Lycus habet.
 tum, appel- Nupta quid expectas? non tu pollentibus herbis,
 latam pu- Nec prece, nec magico carmine mater eris.
 tent. Liv. Excipe c fecunda patienter verbera dextra;
 Vbi nunc Jam socer optatum nomen habebit avi.
 ficus Ru- Nam fuit illa dies, dura cum sorte maris
 minalis Reddebant uteri pignora rara sui.
 est, Ro- Quid mihi, clamabat. prodest rapuisse Sabinas,
 mularem Romulus? (a hoc illo sceptrum tenente fuit)
 vocatam Si mea e non vires, sed bellum injuria fecit;
 ferunt. Utilius fuerat non habuisse nurus.
 b Lycos, Monte sub Exquilio multis inciduus annis
 inde Lu- f lunonis magnæ nomine lucus erat.
 xania, que Huc ubi venerunt, pariter nuptæque virique
 Latius Suppliciter posito procubuere genu.
 sunt Luper- Cum subito moræ tremuere cacumina sylvæ,
 calia. Et Dea per lucos mira locuta suos.
 e Luperco- Italidas matres, inquit. sacer hircus inito.
 rum, qui Obsupuit dubio territa turba sono.
 palmæ pelle Augur erat; (nomen longis intercidit annis)
 caprina fe- Nuper ab Etrusca venerat exsul humo.
 riciam, Ille captum mactat. iussu sua terga puellæ
 fecundita- Pellibus g exsectis percutienda dabant.
 tis & faci- Luna resumebat decimo nova cornua mense,
 gioris par- Virque pater subito, nuptæque mater erat.
 quæ gratia.

Grati

d Sterilis illa mulierum. e Non urbem præle auxit, sed bellum
 fustimorum attraxit. f lunonis Lucus lucus sub Esquilino. Parr.
 lib. 4. g Sedit b ceris caprino. Foss. aniculum lunonis no
 minat.

Gratia Lucina : s dedit hæc tibi nomina Iucus :

Aut quia principium tu, dea, lucis habes.

Parce precor gravidis, facilis Lucina, puellis :

Maturumque utero molliter aufer onus.

ORta dies fuerit : tu desine credere ventis :

Perdidit illius temporis aura fidem.

Flamina non constant : & sex referata diebus

Carceris Aëolii janua lata patet.

Iam levis obliqua subsedit Aquarius urna.

Proximus ætherios excipe, Piscis, equos.

Te memorant fratremque tuum (nam d' juncta mica-

Signa) duos tergo sustinuisse deos.

Terribilem quondam fugiens Typhona Dione

Tunc, cum pro cælo Iuppiter arma tulit,

Venit ad Euphratem comitata Cupidine parvo,

Inque e Palæstina margine sedit aquæ.

Populus & canna riparum summa tegebant ;

Spemque dabant salices, hos quoque posse regi.

Dum latet, insonuit vento nemus, illa timore

Pallet, & hostiles credit adesse manus.

Utque sinu tenuit natum, Succurrite, nymphæ,

Et diis auxilium ferre duobus, ait.

Nec mora, profuit : pisces subiere gemelli.

f Pro quo nunc, cernis, sidera nomen habent.

Inde nefas ducunt genus hoc imponere mensis,

Ne violent timidi piscibus ora, Syri.

Proxima lux vacua est atq' tertia dicta Quirino,

Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit.

Sive quod hasta quizis præcis est dicta Sabinia,

Bellicus à telo venit in astra Deus :

Sive suo regi nomen posuere Quirites :

Seu quia Romanis junxerat ille Curca.

Eam i pater armipotens postquam nova mœnia vi-

Multaque Romulea bella peracta manus

Iuppiter, inquit, habet Romana potentia vires :

Sanguinis officio non eget illa mei.

Mædæ patri natum : quamvis intercidit alter,

Pro se, proque Remo, qui mihi restat, erit.

B 4

a Vnus fluvii Me-
sopotamice,

f Pisces

g 12. Kalend. Romulo Quirino ades & sa-

ra insculpta in colle Quirinali. *h* Farr. Quirinus à Quiritibus, Qui-

rites autem à Curibus appellati, teste Livio. *i* Martii ad Iovem verba

de Romulo in numinum deorum referendo. *Fide* 14. Metamor.

a Eux.
 1. Aus.
 Unus erit
 quem tu
 tolles in
 exula
 cœli Tem-
 pla.
 b Vide Pla-
 arch. in
 Romulo:
 Livium
 lib. 1.
 c Descriptio
 subito cor-
 se tempesta-
 ris.
 d v. i. n. n. i.
 seu Zeug-
 ma d. prior.
 Jul. Proculus.
 e Forma au-
 gustior
 quam hu-
 mana.
 f Que à Ro-
 mulo in
 mandatis
 habebat.
 g Quirinalis
 collis à tem-
 plo Quirini
 dicta.
 h Fest. Qui-
 rinalis men-
 se Feb. dies,
 quo Qui-
 rino sunt
 sacra.
 Idem stulto-
 rum serie
 appellatur.
 quod quidam, quod suorum Fornaculum sacra Romæ ignorebant, et
 petisti, rem divinam faciunt. à Ignota terrenæ ratione jacturam sacris
 fecerunt.

a Unus erit, quem tu tolles ad sidera cœli:
 Tu mihi dixisti. sint rata dicta Jovis.
 Juppiter adnuerat. nutu tremefactus uterque
 Est polus, & cœli pondera movit Atlas.
 b Est locus; antiqui Caprex dixere paludem:
 Forte tuis illic, Romule, jura dabas.
 c Sol fugit, & remonent subeuntia nubila cœlum;
 Et gravis effusus decidit imber aquis.
 Hinc tonat, hinc missis abruptitur ignibus æther.
 Fit fuga: rex patriis astra petebat equis.
 Luctus d erat, falsaque patres in crimine cædis:
 Hæssissetque animis forsitan illa fides:
 Sed Proculus Longa veniebat Julius Alba:
 Lunaque fulgebat, nec facis usus erat.
 Cum subito motu sepes tremuere sinistra.
 Rettulit ille gradus, horruerantque comæ.
 Pulcher, & c humano major, trabesque decorus
 Romulus in media visus adesse via:
 Et dixisse simul. Prohibe lugere Quirites,
 Ne violent lacrymis numina nostra suis.
 Thura ferant, placentque novum pia turba Quiri-
 Et patrias artes miliciamque colant. (numi
 Jussit: & in tenues oculis evanuit auras.
 Convocat hic populum, sussaue verba refert.
 Tempia Deo sunt: & collis quoque, dictus ab illo est:
 Et referunt certi sacra paterna dies.
 b L Ux quoque cur eadem Stultorum festa vocetur,
 Accipe: parva quidem causa, sed apta subest.
 Non habuit doctos tellus antiqua colonos:
 Lassabant agiles aspera bella viros.
 Plus erat in gladio quam curvo laudis aratro:
 Neglectus domino pauca ferebat ager.
 Fæta tamen veteres jaciebant, fæta metebant,
 Primitias Cereri fæta resecta dabant.
 Vîbus admoniti flammis torrenda dederunt:
 Multaque i peccato damna tulere suo.
 Nam modo verrebant nigras pro fæte favillas:
 Nunc ipsas ignes corripuere casas.
 Fæta dea est Fornax: læti Fornace coloni
 Orant, ut fruges temperet illa suas.

a Cutis

a Curio legitimis tunc b Fornacalia verbis
 Maximus c indicit : nec statuta sacra facit.
 Inque foro multa circum pendente tabella
 Signatur certa curia quæque nota.
 Stultaque pars populi, quæ sit sua curia nescit :
 Sed facit extrema sacra relicta die.
 d E St honor & tumulis animas placare paternas,
 Parvaque in exstructas e moneta ferre pyras.
 Parva petunt manes ; pietas pro divite grata est
 Munere : non avidos Stryx habet ima deos.
 Tegula porrectis satis est velata coronis,
 Et sparsa fruges, parvaque mica salis,
 Inque mero mollita Ceres, violæque solutæ :
 Hac habeat media tella relicta via.
 Nec majora vero : sed & his placabilis umbra est.
 Adde preces, positæ & sua verba focis.
 Hunc morem Aneas pietatis idoneus autor
 Attulit in terras, jussu Larine, tuas.
 Ille f patris Genio solennia dona ferebat :
 Hinc populi ritus eddicere novos.
 At quondam, dum longa gerunt pugnacibus armis
 Bella, parentales deseruere dies.
 g Non impune fuit : nam dicitur omine ab isto
 Roma suburbanis incaluisse rogis.
 Vix equidem credo : bullis exisse feruntur,
 Et tacitæ questii tempore noctis avi.
 Perque vias urbis, latosque ululasse per agros
 h Deformis animas, vulgus inane, ferunt.
 Post ea præteriti tumulis redduntur honores :
 Prodigiisque venit funeribusque modus.
 Dum tamen hæc fiunt, viduæ cessate puellæ :
 Exspectet i puros & spinea tarda dies.
 Nec tibi, quæ cupida, matura videre matris,
 Comat virgineas l hasta recurva comas.
 Conde tuas, Hymenæe, faces, & ab ignibus atris
 Aufer : habent alias moesta sepulcra faces.
 Dii quoque templorum foribus celentur opertis :
 Thure vacent aræ, stentque sine igne focis.
 Nunc animæ tenues, & corpora sancta sepulcris
 Errant : nunc posito pascitur umbra cibo.

B 5

a Nec diu urbem

funeribus implevit. h Spectra deformia nocte obambulantis. Id, um-
 brasque silentium Erravisse ferunt. i Non fœciles. k Ita Soal,
 quia ex spina fax illa fiebat. l Celsari hostia caput mibentis combatatur.
 Vide Fojl. & Plutarch. Frobl.

a Curio, pe-
 nes quem
 erat cura sa-
 crorum
 publica, d
 curia sic di-
 citur, quæ
 locus erat
 curæ sacro-
 rum publi-
 cæ : Farr.
 b Fornaca-
 lia ferie in-
 stitutæ sar-
 ris torrendi
 gratia.
 c Fide Coll.
 lib. 10.
 cap. 24.
 d Parenta-
 lia.
 e Quæcum-
 que Deo-
 rum placan-
 dorum causa
 aris inferre-
 bantur, ea
 diis &
 moneta ap-
 pellabantur.
 Virg. lib. 2.
 Æn. Tibull.
 eleg. 1. li. 1.
 f Anchise
 genio quoti-
 dianis paren-
 tabat. Vide
 Æn. 5.
 g Parenta-
 lium negle-

a 11. Kal. a Nec tamen hoc ultra, quā quā de mense supersunt
 Feralia dea Luciferi, quot habent carmina nostra pedes.
 Muta. b Hanc, quia iusta ferunt, dixere Feralia lucem.
 b Parr. Fe- Ultima placandis Manibus illa dies.
 ralia ab in- E Cce anus in mediis residens annosa puellis,
 fectis & se- Sacra facit Tacita: nec tamen ipsa tacet.
 recindo, quod Et e digitis tria thura tribus sub limine ponit,
 ferunt tum Qua brevis occultum mus sibi fecit iter.
 epulas ad fe- Tunc cantata tenet cum fusco licia plumbos
 pulcrum, Et septem nigras versat in ore fabas.
 quibus jam Quodque pice adstrinxit, quod acu trajecit athena.
 parentare. Oblutum menta torret in igne caput.
 Vel à fe- Vina quoque instillat. vini quodcumq; relictum est.
 riendo pe- Aut ipsa, aut comites. plus tamen ipsa bibit.
 culum. Hostiles linguas, inimicaque viximus ora,
 e In fertile- Dicit discedens; ebriaque exit anus.
 gio quidam. Protinus à nobis, quæ sit dea d Muta, requires.
 Summe Disce per antiquos quæ mihi nota senes.
 digitis Iuppiter immodico e Iuturnæ victus amore,
 duobus aut Multa tulit tanto non patienda Deo.
 tribus in Illa modo in sylvis inter coryleta jacebat;
 focum ja- Nunc in cognatas defiliebat aquas.
 maturam Convocat hic Nymphas, Latium quæcumque tene-
 ostendit bant:
 Lallant. Invidet ipsa sibi, vitatque quod expedit illi
 Bib. 1. c. 19. Vestra soror. summo concubuisse Deo.
 d Muta dea Consulite ambobus: nam, quæ mea magna voluptas,
 quæ primæ Utilitas vestra magna sororis erit.
 Lara, Almo. Vos illi in prima fugienti obstitite ripa.
 mon. flu. si- Ne sua flumine corpora mergat aqua.
 lia, una Dixerat: adnuerant nymphæ Tiberinides omnes,
 Naiadum, Quæque colunt s thalamos. Illa diva, tuos.
 e Iuturna Forte fuit Nais, g Lara nomine: prima sed illi
 nymphe quæ Dicta bis antiquum syllaba nomen erat;
 juvenes. lia- Ex vitio positum. saepe illi dixerat Almo,
 quæ multi Nata. tene linguam: nec tamen illa tenet.
 egrati pro- Quæ, simul ac tetigit Iuturna stagna sororis,
 pter id no- Effuge, ait. ripas; dicta refertque Iovis.
 men hinc a- Illa etiam Iunonem adiit: miserataque nuptas,
 quam petere Naida Iuturnam vir tuus, inquit, amat.
 solent. Parr. Iuppi-
 f illa, quæ
 & Rhea, Amulii iussu apud Tiber. flu. vix infessa, ob id Tiberi
 pisse à patre fingitur. g Lara mater Larium, quæ Lallantis est La-
 runda. Lala dicta videtur à loquacitate, unde et lallare, à lallare.

Iuppiter a intumuit: quaque est non usa modeste,

Exipit huic linguam: Mercuriumque vocat.

Duc hanc ad manes: (locus ille silentibus aptus)

Nympha, sed infernae nympha paludis, erit.

Iussa lovis sunt. accepit lucus euntes.

Dicitur illa duci tunc placuisse suo.

Vim parat hic. vultu pro verbis illa precatur:

Et frustra muto nititur ore loqui.

b Fitque gravis, geminosque parit, qui compita set-

Et vigilant nostra semper in arde, Lares. (vant,

c Proxima cognati dixere Charistia chari.

Et venit ad socios turba propinqua Deos.

Scilicet à tumultis, & qui petiere propinquis,

Protinus ad vivos ora referte juvat:

Postque tot amissos, quicquid de sanguine restat

Adspicere, & generis dinumerare gradus.

d Innocui veniant: procul hinc, procul impius esto

Frater, & in partus mater acerba suos;

e Cui pater est vivax, qui matris digerit annos;

Quæ premit invisam soerus iniqua nurum.

f Antalida fratres absint, & g Iasonis uxor,

h Et quæ ruricolis semina rosta dedit,

i Et soror, & Progne, Tereusque duabus iniquus;

Et quicumque suas per scelus auget opes.

Diis generis date thura, boni: Concordia fertur

Illæ præcipue mitis adesse die.

Et libate dapes, ut grati pignus amoris:

Nutriet intinctos missa patella cibos.

Iamque ubi suadebit placidos nox humida somnos,

Larga precaturi sumite vina manu,

Et. Bene * vos, bene tu patriæ pater optime Caesar,

Dicite suffuso per sacra verba mero.

† Nox ubi tranſierit, solito celebretur honore

Separat indicio qui Deus arva suo.

Termine, sive lapis, sive es defossus in agro

Stipes, ab antiquis tu quoque nomen habes.

Te duo diversa à domini de parte coronant;

Binaque ferta tibi, binaque liba ferunt.

a Latius

fuit: mare

Græc. qui

ad athen pra-

traxi, &

clausa pro-

ira ponunt.

Virg. 1. tu-

mor o-

mnis &

itz Conc.

b Lares ex

Mercurio

Lares ge-

mitis.

c 10. Kalen.

Mart. Cha-

ristia cognat-

orum &

consanguin.

convenien-

tium seria

post exse-

quia.

d Scelerib.

enim &

flagitiis

contaminati

sacris arce-

bantur.

e Idem 1.

Met. Filius

ante diem

patrios in-

quirat in

annos.

f Aurem &

Thyrsos.

Ara g. Alceda.

h Ino privi-

quos immolatura. Metam. 5. i Philomela. * Nos, Turneb. lib. 16.

cap. 11. Plaut. Bene nos, bene te, bene me, bene nostr. etiam Stephan.

† 9. Kalend. Mart. Terminalia, quib. Termina sacra fiebant, quod in

ejus tutela fuit agrorum esse putabant. Vide Siculum Flaccum. & A-

grorum utriusque possidit.

a Virgil. Ara sit: huc ignem curto fert rustica testa
 1. Aen. Sus. Sumptum de tepidis ipsa colona focis.
 cepitque Ligna senex minuit, concisaque construit alte:
 igne soli. Et solida ramos figere pugnat humo.
 is, atq; ari- Tum a sicco primas irritat cortice flammās.
 da circum Stas puer, & manibus lata canistra tenet.
 Nutrimō- Inde, ubi ter fruges medios immisit in ignes,
 ra dedit. Porrigit incisos filia parva favos.
 b Lex enim Vina tenent alii: libantur singula flammis.
 Nume ho- Spectant, & linguis candida turba sument.
 sliam pos- Spargitur & caelo communis Terminus agno:
 cebat inani- b Nec queritur, lactens cum sibi porca datur.
 mō. Plu- Conveniunt, celebrantque dapes vicinia simplex,
 tar. De qua Et cantant laudes, Termine c sancte, tuas.
 vide & Ha- Tu populos, urbesque, & regna ingentia finis:
 Bournasi. Omnis erit sine te litigiosus ager.
 Hor. Epi- Nulla tibi ambitio est; nullo contumperis auro:
 da. Vel Legitima servas credita rura fide.
 agna festis Si tu signavisses olim e Thyreatida terram,
 exsa Term. Corpora non letho missa trecenta forent:
 c In prece- Nec foret Othryades congestis tectus in armis.
 sionibus O quantum patriæ sanguinis ille dedit!
 anim Deos f Quid, nova cum fierent Capitoliā? nempe deorum
 plerumque Cuncta Jovi cessit turba, locumque dedit.
 sanctos ap- Terminus (ut memorant veteres) inventus in æde
 pellabant. Restitit: & magno cum Jove templa tenet.
 Cic. 2. l. de Nunc quoque, se supra ne quid nisi sidera cernat,
 nat. Deor. Exiguum templi tecta e foramen habent.
 Liv. l. 2. Termine, post illud levitas tibi libera non est:
 d Austria, Qua positus fueris, in statione mane.
 more veter- Nec tu vicino quicquam concede roganti:
 rum. Ne videare hominem præposuisse Jovi.
 e Ovid. n. Et seu vomeribus, seu tu pulsabere rastris,
 de x. d. g. Clamato, Tuus est hic ager, ille tuus.
 de qua inter b Est via, quæ populum Laurentes ducit in agros,
 Argivos & Quondam Dardanio regna petita duci.
 Lacedæmo- Illa lanigeri pecoris tibi, Termine, fideis
 nios huius. Sacra videt fieri sextus ab urbe lapis.
 Plut. Parall. Gentibus est aliis tellus data limite certo:
 f Terminum, Romana spatium est urbis & orbis idem.
 cum Capitol.
 exaugurabatur, Jovi concedere voluit: de quo vide *enigma* Var. apud
 Gell. l. 11. c. 6. g Terminum quo loco colebatur super eum firamen patibatur in
 tellus, quod nesci esse putarent, terminum intra tellus confidere. h Via Lau-
 rentina ex Aventino Laurentum deducta, quo classi Aeneas olim appulit.

Nunc

Nunc mihi dicenda est regis fuga. traxit ab illa
 Sextus ab extremo nomina mense dies.
 Ultima Tarquinius Romanae gentis habebat
 Regna: vir iniustus, fortis ad arma tamen.
 Ceperat hic alias, alias everterat urbes:
 Et Gabios huius turpi fecerat arte suos.
 Namque trium minimus, proles manifesta Superbi,
 In medios hostes nocte silente venit.
 Nudarant gladios. Occidite, dixit, inertem:
 Hoc cupiunt fratres, Tarquiniusque pater,
 Qui mea crudeli laceravit verberare terga.
 (Dicere ut hoc posset, verbera passus erat.)
 Luna fuit: spectant juvenem, gladiosque secundum:
 Tergaque deducta veste notata vident.
 Fient quoque, & ut secum tueatur bella, precantur.
 Callidus ignavis adnuit ille viris.
 Jamque celerem, misso genitorem appellat amico,
 Perdendi Gabios quod sibi monstrat iter.
 Hortus odoratis suberat cultissimus herbis,
 Sæpius humum rivo lene sonantis aquæ.
 Illic Tarquinius mandata latentia nati
 Accipit; & virga & lilia summa metit.
 Nuncius ut rediit, decussaque lilia dixit;
 Filius, Agnosco iussa parentis, ait.
 Nec mora: principibus casis ex urbe Gabina,
 Traduntur ducibus mœnia nuda suis.
 Ecce (nefas visu) mediis & altaribus anguis
 Exit, & extinctis ignibus exta rapit.
 Consultatur f. Phœbus. fors est ira reddita: Marti.
 Qui dederit primus oscula, victor erit.
 Oscula quisque suæ matri properata tulerunt
 Non intellecto credula turba Deo.
 Brutus erat stultici sapiens imitator; ut esset
 Tutus ab insidiis, dire Superbe, tuis.
 Ille jaceas pronus matri dedit oscula Terræ,
 Creditus offenso procubuisse pede.
 Cingitur interea Romanis Ardea signis:
 Et patitur longas obsidione moras.
 Dum vacat, & metuunt hostes committere pugnam,
 Luditur in castris; otia miles agit.
 Tarquinius juvenis socios dapibusque meroque
 Accipit, ex illis rege creatus ait.
 Dum nos sollicitos pigro tenet Ardea bello,
 Nec finit ad patrios arma referre Deos;

a 7. Kal.
 Regis-
 gium: qua
 die rex L.
 Tarquin-
 Superb. ex
 urbe profu-
 git.
 b Liv. lib. 1.
 Minime
 arte Ro-
 mana,
 fraude ac
 dolo ag-
 gressus est.
 c Dux belli
 idem.

d Liv. Ibi
 inambu-
 lans taci-
 tus summa
 papave-
 rum capi-
 ta dicitur
 baculo de-
 cussisse.
 e Liv. Por-
 tentum
 terribile
 visum, an-
 guis ex
 columna
 lignea ela-
 psus.
 f Oraculum
 Delphicum.

Ecquid

- Ecquid in officio torus est socialis? & ecquid
 Conjugibus nostris mutua cura sumus?
- a Liv.* Quisque suam laudat: studiis certamina crescant:
 Et servet multo linguaque corque mero.
Suam Surgit cui dederat clarum & Collatia nomen:
 Non opus est verbis, credite rebus, ait.
quisque Nox superest: tollamur equis, urbemque petamus.
laudare Dicta placent: franis impediuntur equi.
miris mo- Pertulerant dominos, regalia protinus ipsi
dis: inde Tecta perunt: custos in fore nullus erat.
certamine Ecce nulum regis fufis per colla coronis
acceso, Inveniunt posito pervigilare mero.
Collati- Inde cito passu petitur Lucretia; cujus
nus negat Ante torum calathi, lanaque mollis erat.
verbis o- Lumen ad exiguum famula data pensa trahebant:
pus esse. Inter quas tenui sic ait illa sono:
b Tarqui- Mittenda est domino (nunc nunc properate, puella)
nus Collati- Quamprimum nostra facta lacerna manu.
nus Egerii Quid tamen auditis? (nam plura audire potestis)
fi. Quantum de bello dicitur esse super?
e Postmodo victa cadet: & melioribus Ardea restas
apivone Improba, quæ nostros cogis abesse viros.
arnapi- Sint tantum reduces: sed enim temerarius ille
fic. Hesiod. Est meus, & siccato qualibet ense ruit.
Resistis for- Mens abit, & morior, quoties pugnantis imago
toribus. Me subit, & gelidum pectora frigus habet.
 Desinit in lacrymis: inceptaque fila remisit,
 In gremio vultum deposuitque suo.
 Hoc ipsam decuit: lacrymæ decuere pudicam:
 Et facies animo dignaque parque fuit.
a Ibi Sex. Pone metum, veni, conjux ait, illa revixit,
Tarqui- Deque viri collo dulce pependit onus.
nium ma- Interea juvenis furiales regius ignes
la libido Concipit, & cæco raptus amore furit.
Lucretia Forma placet, niveusque color, flavique capilli,
per vim Quique aderat nulla factus ab arte decor.
stuprandæ Verba placent, & vox, & quod corrumpere non est:
capit: tum Quoque minor spes est, hoc magis ille cupit.
forma, Jam dederat cantum lucis prænuncius ales,
tum spe- Cum referunt juvenes in sua castra pedem.
stata casti- Carpitur attonitos absentis imagine sensus
tas inci- Ille: recordanti plura magisque placent.
tat. Liv. Sic sedit: sic culta fuit: sic flamina nevæ:
e Notatio Injectæ collo sic jacuere comæ:
dilecti.

Hos habuit vultus: hæc illi verba fuerunt:

Hic color, hæc facies, hic decor oris erat.

Ut solet à magno fluctus languescere flatu,

Sed tamen à vento, qui fuit, unda tumet:

Sit, quamvis aberat placida præsentia formæ;

Quem dederat præsens forma, manebat amor.

Ardet, & iniusti stimulis agitated amoris,

Comparat indigno vimque dolumque toro.

Exitus in dubio est: audebimus ultima, dixit.

* Viderit: b Audentes Fortisque Venusque iuvat.

Cepimus audendo Gabios quoque. Talia fatus

Ense latus cinxit, tergaque pressit equi.

Accipit arata juvenem Collatia porta,

Condere jam vultus sole parante suos.

Hospis ut hospes inuit penetrat Collatini,

Comiter excipitur: sanguine junctus erat.

Quantum animis erroris inest? parat inscia rerum

Infelix epulas hostibus illa suis.

Functus erat dapibus: poscunt sua tempora somnū.

c Nox erat, & tota lumina nulla domo.

Surgit, & auratum vagina liberat ensen,

Et venit in thalamos, nupta pudica, tuos.

Utque torum pressit; Ferrum, Lucretia, metum est,

Natus, ait, regis, Tarquiniusque vocor.

Illam nihil: neque enim vocem, viresque loquendi,

Aut aliquid toto pectore mentis habet.

Sed tremit, ut quondam stabulis deprensa relictis,

Parva sub infesto cum jacet agna lupo.

Quid faciat? pugnet? vincetur termina pugnans.

Clamet? at in dextra, qui veter, ensis erat.

Effugiat? positis urgentur pectora palmis:

Tunc primum externa pectora tacta manu.

Instat amans hostis precibus, precloque, minisque:

Nec prece, nec precio, nec movet ille minis.

Nil agis, eripiam, dixit, pro crimine vitam:

Falsus adulterii testis adulter ero.

Interimam famulum, cum quo deprensa feteris.

Succubuit famæ victa puella metu.

Quid, victor, gaudes? hæc te victoria perdet.

Heu quanto regnis nox stetit una tuis!

Jamque erat orta dies: passis sedet illa capillis,

Ut solet ad nati mater itura rogam.

* Grandævumque patrem fido cum conjuge castris

Evocat: & posita venit uterque mora.

a *Ponente
vento fluitus
remittere.*

b *Imitatio-
ne Tibull.
Auden-
dum est;
fortes ad-
juvat ipsa
Venus.*

c *Attius:
Br. Nocte
intempe-
sta no-
stram de-
venit do-
mum.
d Imitatione
Virgili:
humero
simul
exuit en-
sem Au-
ratum.*

e *Sp. Lucra-
tium.*

Vique

Utque vident habitum; quæ luctus causa requirunt.

Cui paret exsequias, quove sit ista malo.

Illæ diu reticet, pudibundaque celat amictu

Ora. fluunt lacrymæ more perennis aquæ.

Hinc pater, hinc conjux lacrymas solantur, & orant.

Indicet: & exco sientque paventque metu.

Tet conata loqui, ter desistit: ausaque quarto,

(Non oculos ideo sustulit illa suos)

Hoc quoque Tarquinio debemus; eloquar, inquit,

Eloquar infelix dedecus ipsa meum.

Quæque potest narrat: restabant ultimæ; siewit,

Et matronales erubescere genæ.

Dant veniam genitor factæ conjuxque coactæ.

Quam, dixit, veniam vos datis, ipsa nego.

Nec mora: a celato fixit sua pectora ferro:

Et cecidit in patrios sanguinolenta pedes.

Tunc quoque jam moriens, ne non procumbat ho-

Respicit: hæc etiam cura cadentis erat. (nestæ)

Ecce, super corpus communia damna gementes,

Obliiti decoris virque paterque jacent.

Brutus adest: tandemque c animo sua nomina fallit:

Fixaque semianimi corpore tela tapit.

Stillantemque tenens generoso sanguine cultrum,

Edidit impavidos ore minante sonos.

Ter tibi ego hunc juro castum sortemque cruorem,

Perque tuos manes, qui mihi numen erant;

Tarquinium profuga pœnas cum stirpe daturum.

Jam satis est virtus dissimulata diu.

Illæ jacent ad verba oculos sine lumine movit;

Visaque concussa dista probare coma.

Fertur in exsequias animi matrona virilis:

Et secum lacrymas invidiamque trahit.

Vulnus inane patet. Brutus clamore Quiritis

Concitat, & regis facta nefanda refert.

Tarquinus cum prole fugit: capit annua d consul

Jura, dies regnis illa suprema fuit.

Fallimur? e an veris prænuincia venit hirundo?

An metuit ne quæ versâ recurrat hyems?

Metam 1.7. Sæpe tamen, f Progne, nimium prosperasse querit

g 1. Kal. Virque tuo Teireus frigore latus erit.

Mart. Equi- g Jamque dux restant noctes de mense secundo,

ria ludi in J Martque citos junctis curribus urget equos.

Ex veto positum permanet Equiria nomen,

Quæ Deus in campo prospicit ipse suo.

a Quod sub
veste abdi-
tum habe-
bat.

b Imitatio-
ne Polyxene
apud Eurip.
Hecub. Me-
tam. lib. 13.

c Sub otten-
tu cognomi-
ni liberato-
rem illum

pop. Rom.
animum la-
tentem ape-
rit.

d Idem. Bru-
tus & L.

Tarquinus
Collatinus.

e Hirundi-
nem adven-
tum.

f Progne in
hirundinem
conversa.

Metam 1.7.

g 1. Kal.

Mart. Equi-
ria ludi in
campo Mar-
tis.

is.

Jure venis. Gradive: locum tua tempora poscunt,
 Signatusque tuo nomine mensis adest.
 Venimus in portum, libito cum mense peracto.
 a Naviget hinc alia jam mihi linter aqua.

a Imitat. Tibull. in liquida nat tibi linter aqua.

LIBER III.

BEllice, depositis clypeo paulisper & *Invocatio.*
 hafia. (comas.
 Mars, ades, & nitidas casside solve
 Forsitan ipse roges, quid sit cum Mar-
 te potra. (habet.
 A te, qui canitur, nomina a mensis a *Martium.*
 Ipse vides manibus peragi fera bella Minervæ: b *Ab Rhos*
 Non minus ingenuis artibus illa vacat. *Sylvæ ini-*
 Palladis exemplo ponendæ tempora sume *tium fieri.*
 Cuspidis: invenies & quid inermis agas. c *Vertice*
 Tunc quoq; inermis eras, cum te Romana sacerdos capiti Syn-
 Cepit, ut huic urbi semina magna daret. ecdoch.
 Sylvia Vestalis (quid enim vetat inde moveri?) d *In ordina*
 Sacra lavaturas mane petebat aquas. posuit.
 Ventum erat ad mollem declivo tramite ripam: e *Propert.*
 Ponitur è summa scitilis urna coma. *lib. 1. eleg. 3.*
 Vessa resedit humi, ventosque accepit aperto non certis
 Pectore, turbatas d resituitque comas. nixa caput
 Dum sedet; umbrosæ salices, volucresque canoræ manibus.
 Fecerunt somnos, & leve murmur aquæ. f *Occultavit.*
 Manda quies furtim victis obrepfit ocellis: g *Verba quæ*
 Et cadit à mento languida facta manus. *boni omni*
 Mari videt hanc, visamque cupit, potiturque cupi- causa rebus
 Et sua divina furta f sefellit ope. (ta: *agentis præ-*
 Somnus abijt; jacet ipsa gravis: jam scilicet intra *sabantur.*
 Viscera Romanæ conditor urbis erat. *Cic. 1. 1. Di-*
 Languida consurgit, nescit cur languida surgat: *vin. Liv. 1. 1.*
 Et peragit tales arbore nixa sonos: Quod fau-
 Utile sit faustumque, precor, quod h imagine so- stum felix-
 Vidimus: an somno clarius illud erat? (mni que sit. *I-*
 Ignibus Iliacis aderam; cum lapsa capillis *dem 1. 3. 8.*
 Decidit ante sacros lanca i vitta focos. 42. *Surt. in*
 Unde dux pariter (visu mirabile) palma *August.*
 Surgunt: ex illis altera major erat; cap. 58.
 Et gravibus ramis totum prætexerat orbem, h *In somnis.*
 Contigeratque sua sidera summa coma. † *Iste se-*
 Ecce *maiem.*

Pura delapsa, quæ pudori erat insignis, ereptam virginitatem indicavit.

a Amulium

Numitorii

patris Syl-

viae fratris.

b Notatio

decem men-

sium.

c Quid co-

micio sua

utilitate ju-

deret.

d Regnum.

e In pro-

fluentem a-

quam nunt.

Liv. lib. 1.

f Laurentia

avar Faustu-

li magistri

regii peco-

rii.

g Quae &

Accalia ab

Acca Lau-

rentia. Var.

Plutarch.

h Rom. &

Remus illa

matre nati.

Anto-

nom.

i A prede-

ditum ab-

bat, credu-

la adpiscit.

k Mars, d

quo ambo

essent geni-

ti.

l Numitori,

cui Proca

pater re-

gum lega-

verat.

m Re comprobato.

n Kalend. Martii Marti facta.

Ecce meus ferrum a patruus molitur in illas.

Terreor admonitu, corque timore micat.

Martia picus avis gemino pro stipite pugnant

Et lupae: tuta per hos utraque palma fuit.

Dixerat; & plenam non firmis viribus urnam

Sustulit. implebat, dum sua visa refert.

Interea crescente Remo, crescente Quirino,

Coelesti tumidus pondere venter erat.

b Quo minus emeritis exisset cursibus annus,

Restabant nitido jam duo signa Deo.

Sylvia sit mater. Vestis simulacra feruntur

Virgineas oculis & opposuisse manus.

Ara dex certe tremuit, pariente ministra,

Et subiit cineres territa flamma suos.

Hoc ubi cognovit contemptor Amulius aequi,

(Nam raptas fratri victor habebat & opes)

Amne jubet mergi geminos. scelus, unda refugit:

In sicca pueri destituuntur humo.

Lacte quis infantes nescit crevisse sereno?

Et picum expositis saepe tulisse cibos?

Non ego te, tantae nutrix f Laurentia gentis,

Nec taceam vestras, Faustule pauper, opes.

Vestier honos veniet, cum g Laurentalia dicam:

Acceptus genitis illa December habet.

Martia ter senos proles adoleverat annos;

Et suberat flavae jam nova barba comae:

Omnibus agricolis armentorumque magistris

b Iliadae fratres jura petita dabant.

Saep domum veniunt praedonum sanguine latti,

Et redigunt i auctos in sua jura boves.

Ut genus audierant, animos & pater editus auger;

Et pudet in parvis nomen habere casus:

Romuleoque cadit trajectus Amulius ense:

Regnaque longaevo restituantur i avo.

Mortua conduntur: quae, quamvis parva fuerunt,

Non tamen expedit transiisse Remo.

Jam, modo quae fuerant sylvae, pecorumque recessus.

Urbs erat: aeternae cum pater urbis ait;

Arbiter armorum, de cujus sanguine natus

Credor, (& ut credat, n pignora multa dabo)

n A te principium Romano dicimus anno;

Primus de patrio nomine mensis erit.

Vot

Vox rata sit: patrioque vocat de nomine menssem.

Dicitur hanc pietas grata fuisse Deo.

Et tamen ante omnes Martem coluere priores.

Hoc dederat studiis bellica turba suis.

Pallada Cecropida, Minolia Creta Dianam,

Vulcanum tellus & Hypsipyla colit:

Junonem Sparte, Pelopeiadesque Mycenæ;

Pinigerum Fauni b Maxalis ora caput.

Mars Lario venerandus erat; quia præsudet armis.

Arma fera genti remque decusque dabant.

Quod si forte vacas, & peregrinos inspicere fastos;

Mensis in his etiam nomine Martis erit.

Tertius Albanis, quincus fuit ille Faliscis,

Sextus apud populos, Hernica terra, tuos.

Inter Aricinos, Albanaque tempora d conflat,

Factaque Telegoni moenia celsa manu.

Quintum Laurentes, bis quintum Aquicolus acer:

A tribus hunc primum turba & Forensis habet.

Et tibi cum proavis, miles Peligne, Sabinis

Convenit: huic genti quartus fuitque & Deus.

Romulus hos omnes ut vinceret ordine saltem,

Sanguinis auctori tempora prima dedit.

Ecce totidem veteres, quot nunc, habuere Kalendas:

Ille minor geminis mensibus annus erat.

Condum tradiderat victas victoribus artes

& Græcia, sacundum, sed male forte, genus.

Si bene pugnabat, Romanam noverat artem:

Mittere qui poterat pila, disertus erat.

Quis tunc aut Hyadas, aut Pleiadas i Atlanteas

Tenserat? aut geminos esse sub axe polos?

Se duas Arctos, quarum Cynosura petatur

& Sidoniis, Helicen Graia carina notet?

Signaque, quæ longo frater percentseat anno,

Ute per hæc uno mense sororis equos?

Utera currebant, & inobservata per annum

Sidera, constabat sed tamen esse Deos.

Non illi cælo labentia signa tenebant;

Sed in sua: quæ magnum perdere crimen erat.

Id quidem in saxo; sed erat reverentia saxo,

Quantam nunc aquilas & cernis habere tuas.

Pestica h Liv. l. 3.

Græcis, gente lingua magis strenua, quam sacris. i Atlanteas.

q. Hesiod. Πλειάδες Ἀρκταί. k Cæc. Arat. Hac fidunt du-

nocturna Phœnices in alto. l Dodecatemoria. m Belli signa.

Peni manipulo constabant. Plat. Rom. o Apostrophe ad Cæsar.

a Lemnos

insula, quæ

Hypsip. ab

Hypsipyle

Thoantis fi-

lia.

b Arcadia.

c Altorum

Ital. populorum.

d Convenit:

quia Arici-

ni, Alb. &

Tusculani

eundem anni

mensum tri-

buerunt

Martis.

e Forenses

sunt, quot

Strab. Foru-

lis, Plin.

Forenses vo-

cat, Romul.

autem à po-

pulo firi-

sim, Curian

vocavit.

f Peligne

& Sabinæ.

g Martium

mensis à

Marte di-

cto. Me-

tonym.

a Unde Pertica suspensos portabat longa maniplos:
 Manipula- Unde a manipularis nomina miles habet.
 ris miles Ergo animi indociles, & adhuc ratione carentes,
 Farr. b Mensibus egerunt iustia minora decem.
 b Lustrum c Annus erat, decimum cum luna receperat orbem.
 enim quod Hic numerus magno tunc in honore fuit.
 nunc mens. Seu quia tot digiti, per quos numerare solemus:
 habet 60. Seu quia bis quino sexmina mense parit:
 mens. erat d Seu quod adusque decem numero crescente veni-
 30. Principium spaciis sumitur inde novis. (tui
 c Annum Inde patres centum denos secrevit in orbes
 Romuli cum Romulus, hastatos instituitque decem.
 Luxe Deci- Et totidem princeps, totidem pilanus habebat
 mo orbe ter- e Corpora; legitimo quique merebat equo.
 minatur. Quin etiam partes totidem Tariensibus ille,
 d Plutarch. Quosque vocant Ramnes, Luceribusque dedit.
 de placit. Adusque igitur numeros servavit in anno.
 cap. 3. Hoc luget spacio sexmina mœsta virum.
 e Decem er- f Neu dubites, prima fuerint quin ante Kalenda
 dines, sive Martis, ad hæc animum signa referre potes.
 manipulos, Laureæ flaminibus, quæ toto g perstitit anno,
 in quos di- Tollitur; & frondes sunt in honore novæ.
 strubuli e- Janua tunc h regis posita viret i arbore Phœbis
 rant hastati, Ante tuas itidem, h curia prisca, fores.
 qui in prima Vesta quoque ut folio niteat velata recentia;
 acie, & Cedit ab Iliacis laureæ / cana focis.
 principes, Adde quod mærcana fieri novus ignis in æde
 qui in secu- Dicitur, & vires flamma relecta capit.
 da pugna- Nec mihi parva fides annos hinc ille priores,
 bant: cum Anna quod hoc cæpta est mense Perenna coli.
 pilani, qui Hinc etiam veteres initi memorantur honores,
 sunt triarii, Ad spaciū belli, perfide Fæne, tui.
 in tercia Denique quintus ab hoc fuerat Quintilis: & n in
 præliaren- Incipit, à numero nomina quisquis habet.
 tur, qui an- Primus oliviferis Romam deductus ab arvis
 ecedentes Pompilius menses sensit abesse duos. .
 illi, disti-
 sunt An-
 sepilani, f Kalend. Mart. initium anni fuisse probat aliquot ex
 mentis, g Suspensa in domo flaminis. h Sacrorum scilicet, i L
 ro nova coronatur. k Romuli, seu curia vetus juxta for. Rom. l
 sui Laureæ permutatur nova & virens. m In penetralibus Vestæ, ut
 sacra Illo advesta. Macrob. 1. Satur. 12. n à Martio mense qu
 quisque est, ita numero signatur. Macrob. ibid.

Sive hoc à Samio doctus, qui posse renasci
 Nos putat; Egeria sive monente sua.
 Sed tamen errabant etiam tunc tempora; donec
 à Casaris in multis hæc quoque cura fuit.
 Non hæc ille Deus, tantæque propaginis autor,
 Credidit officiis esse minora suis:
 Promissumque sibi voluit prænoscere cælum;
 Nec Deus ignotas hospes inire domos.
 Ille moras solis, quibus in sua signa rediret,
 Traditur exactis disposuisse notis.
 Is decies senos ter centum & quinque diebus
 Junxit, & è pleno tempora d' quarta die.
 Hic anni modus est: in lustrum accedere debet,
 Quæ consummatur partibus, una dies.
 Si licet occultos monitus audire deorum
 Vatibus; ut certe fama licere putat;
 Cum sis officiis, Gradive, virilibus aptus,
 Dic mihi, & matronæ cur tua festa colant.
 Sic ego, sic posita dixit mihi casside Mavors:
 (Sed tamen in dextra missilis hasta fuit)
 Nunc primum studiis pacis Deus utilis armis
 Advocat, & gressus in nova castra fero.
 Nec piget ince;ti: juvat hæc quoque parte morari:
 Hoc solam ne se posse Minerva putet.
 Disce, Latinorum vates operose dierum,
 Quod petis; & memori pectore dicta nota.
 Patra fuit, si prima velis elementa referre,
 Roma: sed in parva spes tamen & hujus erat.
 Mania jam stabant populis angusta futuris
 Credita, sed turbæ tunc nimis ampla lux.
 Quæ fuerit nostri si quæris regia nati:
 Adspice de canna straminibusque domum.
 In stipula placidi à capiebat munera somni:
 Et tamen ex illo venit in astra toto.
 Quæque loco majus nomen Romanus habebat:
 Nec conjux illi, nec focer ullus erat.
 Spernebat generos inopes vicina dives:
 Et male credebar sanguinis autore ego.
 In stabulis habitasse, & oves pavisse nocebat,
 Iugeraque inculti pauca tenere soli.
 Cum pare quæque suo cœunt volucresque feræque;
 Atque aliquam, de qua procreet, anguis habet.

Externis maximam.

a Pythagora. *Macrob.*
 Numam ante Pythag.
 fuisse tradit,
 itemque Livius.
 b Julium
 Cesar fasces
 correxit,
 annuque
 ad cursum
 solis acco-
 modavit,
 ut 365. die-
 rum esset.
 c *Sueton.*
Plutarch.
 c *Verg.* 2.
 Georg.
 Atque in
 se sua per
 vestigia
 volvitur
 annus.
 d *Ut unus
 dies quarta
 quæque an-
 no interha-
 laretur,*
*collectum de
 superstitio
 horu sex,*
*singulis an-
 nis.*
 e *Mari cur
 à matronis
 colatur.*
 f *Musarum
 castra.*

g Quam
 nunc vides

Supers. lib. 4. eleg. 1. h Homer. Iliad. lib. 2. i Tibull. con-

Externis dantur connubia gentibus: at, quæ Romano vellet nubere, nulla fuit.

Indolui: patriamque dedi tibi, Romule, mentem. Tolle preces, dixi: quod petis, arma dabunt.

a Festa para Conso: Consus tibi cætera dicet, illo festa die dum sua sacra canes.

Intumuerunt Cutes, & h quos dolor attigit idem: Tunc primum generis intulit arma socer.

Jamque fere raptæ matrum quoque nomen habebant: Tracta que erant longa bella propinqua mora.

Conveniunt nuptæ dictam Junonis in ædem; Quas inter mea sic est e nurus ausa loqui:

O pariter raptæ, quoniam hoc commune tenemus, Non ultra d lente possumus esse pigæ.

Stant acies: sed utra dii sint pro parte rogandi, Eligite: hinc conjux, hinc pater arma tenet.

Quærendum est, vidux fieri malitis, an orbæ. Consilium vobis forte pliumque dabo.

Consilium dederat. paucis: crinesque resolvunt: Mox itaque funerea corpora veste tegunt.

Iam steterant acies ferro mortique paratæ; Iam lituus pugna signa daturus erat;

Cum raptæ veniunt inter patresque virosque, Inque sinu natos: pignora chara tenent.

Ut medium campi scillis tetigere capillis, In terram posito procubuerunt genu.

Et, quasi sentirent, blando clamore nepotes Tendebant ad avos brachia parva suos.

Qui poterat, clamabat avum tunc denique visum: Et qui vix poterat, f posse coactus erat.

Tela viris animique cadunt: gladiis remotis Dant g soceri generis, accipiuntque manus,

Laudatasque tenent natas; scutoque nepotem Fert avus: hic scuti dulcior usus erat.

Inde diem, primasque meas celebrare h Kalendas i Oebalia matres non leve munus habent.

Aut quia committi striculis mucronibus ausa Finierant lacrymis Marcia bella suis;

Vel quod erat de me feliciter Ilia mater; Rite colunt matres sacra, diemque meum.

Quid?

a Consualis
ludi dice-
bantur, qui
in honorem
Consi facie-
bant, quem
Deum con-
siliū puta-
bant. Fest.
b Cemen-
tes, Crystu-
mini, Antio-
mones, ad
quos ejus in-
jurie parti-
pertinebat.
c Horfilia
uxor Romu-
li.
d Sirentan-
si monumenti
d nobis lente
geratur.
e Liliæ in-
ter virum
Cruxor tan-
quam vincti-
culi & cha-
ritatis mu-
tus pignus
fuit. Arist.
i. Nicom.
cap. 12.
Quid sit aut
dā mē vixit
dixit vixit.
f Pagitū ex-
primente a-
vi nomen.

g Sabini Romani. h Matronalis Kalend. celebratur. i Sabina, d Laciniam, quorum regio Oebalia dicta est ab Oebali rege, oriunda.

Quid? quod hyems adoperta gelu tunc deniq; ce-
Et pereunt victæ sole repente nives.
Arboribus h̄ redeunt detonsæ frigore frondes;
Uvidaque in gravido palmitæ gemma tumet.
Quæque diu latuit, nunc, qua se tollat in auras,
Fertilis occultas invenit herba vias.
Nunc fortundus ager: pecoris nunc hora creandi:
Nunc avis in ramo tecta laremque parat.
Tempora jure colunt Latæ fortunda parentes,
Quarum & miliciam vota que partus habet.
Adde, quod excubias ubi rex Romanus agebat,
(Qui nunc Exquiliæ nomina collis habet,)
Illic à nutribus Iunoni templa Latinis
Hæc sunt, si memini, publica facta die.
Quid moror? & vatis onero tua pectora caussis?
Eminet ante oculos, quod petis, ecce tuos.
Mater amat nuptas: matrum me turba frequentat.
Hæc nos præcipue tam pia causa decet.
Ferte dæx flores: gaudet florentibus herbis
Hæc dæx: de tenero cingite flore caput.
Dicite, Tu nobis lucem, Lucina, dedisti:
Dicite, Tu voto parturientis ades.
Si quæ tamen gravida est, resoluta crine precetur,
Ut solvat partus mollior illa suos.
Q Vis mihi nunc dicet, quare cœlestia Martis
Arma ferant Salii, Mamuriumque canant?
Nympha mone nemori stagnoque operata Dianæ:
Nympha Numæ conjux, ad tua sacra veni.
Vallis Aricinx sylvæ præcinctus opaca
Est locus, i antiqua religione sacer.
Hic & latet Hippolytus loræ distractus equorum:
Vnde neinus nullis illud aditur equis.
Licia dependent longas velantia sepes:
Et posita est meritæ multa tabella Dex.
Sæpe & potens voti frontem redimita coronis
Formina lucentes portat ab urbe faces.

Regna Num ab

luendo, aut

Autro, quod circumstant Indantes ancilib. armati. Vide Plutarch. in Numa.
Fest. Rom. Mamurii Peturii nomen frequenter in cantilæ. Vide & Varr.
lib. 5. de ling. Lat. g Apostrophe ad Egeriam, de qua Plutarch. Num.
in Ad Ariciam Latæ oppidum Dianæ Nemerensis templum fuit & ne-
moris. i Propter simulacrum Dianæ à Taurica regione eo translatum.
h A Diana ibi absconditur. i Anthemiasa licitè pendens, in Com-
pæ voti in nem. Aric. feritæ Dianæ facies ferebat ardent.

a Peris ca-
tagraphe.
b Hæc.

lib. 4. red-
eunt jam
gramina
campis
Arboti-
busque
coma.

c Enn. Mod.
ter sub ar-
mismalim
vitam cer-
nere,
quam se-
mel modo
parere.
d Kal. Ju-
nion Luc.
e dei sub Ef-
quiliæ sa-
crata.

e Juno
Martis ma-
ter, quia
mater a-
mat, ideo
Martem ju-
re colunt
matrone.
f Ancilla
culo dela-
psa. Varro
armilustrium
ais esse di-

Regna tenent manibus fortes pedibusque fugaces
Et perit exemplo postmodo quisque suo.

Desiit incerto lapidosus murmure rivus.

Sæpe, sed exiguis hausibus, inde bibi.

Egeria est quæ præbet aquas, des grata Camæra:

Illa Numæ conjux consiliumque fuit.

Principio nimium promptos ad bella Quirites

Molliri placuit jure. Deumque metu

Inde datæ leges, ne fortior omnia posset:

Corruptæque sunt pure tradita sacra coli.

Exiit senectas, armisque potentius æquum est:

Et tum cive pudet consensisse manus.

Atque aliquis modo trux visa jam vertitur ara,

Vinaque a dat tepidis stræque salsa focis.

Ecce Deum genitor rutilas per nubila flammæ

Spargit, & effusis æthera siccat aquis.

Non alias missi cecidere frequentius ignes.

Rex pavet; & vulgi pectora terror habet.

Cui Dea. Ne nimium terreis, piabile fulmen

Est, ait; & sævi flestitur ira Iovis.

Sed poterunt ritum Picus Faunusque piandi

Tradere, Romani numen uterque soli.

Nec sine vi tradenti: adhibe tu vincula captis.

Atque ita qua possint edidit arte capi.

Lucus Aventino suberat niger ilicis umbra:

Quo possis viso dicere, Numen inest.

In medio gramen, muscoque adoperta virenti

Manabat saxo vena perennis aquæ.

Inde fere soli Faunus Picusque bibebant.

Huc venit, & fonti rex Numa mactat ovem:

Plenaque odorati disponit pocula Bacchi,

Cumque suis antro conditus ipse latet.

Ad solitum veniunt sylvestria numina fontem.

Et relevant multo pectora sicca mero.

Vina quies sequitur, gelido Numa prodit ab antro

Vinclaque sopitas addit in arcta manus.

Somnus ut abscessit, pugnando vincula tentant

Rumpere: pugnares fortius illa tenent.

Tunc Numa, Dii nemorum, factis ignoscite nostris

Si scelus ingenio scitis abesse meo:

Quoque modo possit fulmen monstrare piari.

Sic Numa. Sic quatiens cornua Faunus ait:

Magna petis, nec quæ monitu tibi discere nostro

Fas sit, habent fines numina nostra suos.

a Verbo fa-
ciorum usum

est, Pium
enim dare

dicunt.

Cato de re
rust. Postea

Iano vi-
num date.

Virg. 8. Da-
te vina vo-
lentes.

b Nimis se,
exhaustum
pluvio.

c Imitatur
qñ Virgilii

Præcum. 4.
Georg.

d Eundem
Theocr.

e Idem l. 1.
Amor. Ad

de manus
in vincla

meas.

Illi sumus agrestes, & qui dominemur in altis
 Montibus: arbitrium est in sua testa Jovi.
 Nunc tu non poteris per te deducere caelo:
 At poteris nostra forsitan usus ope.
 Dixerat haec Faunus: par est sententia Pici.
 Deme tamen nobis vincula, Picus ait.
 Iuppiter huc veniet valida perductus ab arte:
 Nubila promissi Styx mihi testis erit.
 Emissi laqueis quid agant, quae carmina dicant,
 Quaque trahant superis sedibus arte Jovem,
 Scire nefas homini est: nobis concessa canentur,
 Quaeque pio dici variis ab ore licet.
 Eliciant caelo te, Iuppiter: huc unde minores
 Nunc quoque te celebrant. Eliciumque vocant.
 Constat Aventinae tremuisse cacumina sylvae:
 Terraque subsedit pondere pressa Iovis.
 Corda micant regis: oroque e corpore sanguis
 Fugit, & hirsuta diriguere comae.
 Ut rediit animus, Da certa piamina, dixit,
 Fulminis, alto rum rexque paterque Deum:
 In tua contigimus manibus donaria puris;
 Hoc quoque, quod petitur, si pia lingua rogat.
 Adnuit oranti: sed verum ambage e remota
 Abdidit, & dubio terruit ore virum.
 Exde cepas, dixit, cui rex. Parebimus, inquit:
 Cadenda est hortis erata cepa meis.
 Addidit hic, Hominis sumes, ait ille, Capillos.
 Postulat hic animam, cui Numa, Piscis, ait.
 Misi: &, His, inquit, facito mea tela procures,
 O vis colloquio non abigende Deum.
 Sed tibi, protulerit cum totum crastinus orbem
 Cynthus, imperii pignora certa dabo.
 Dixit: & ingenti tonitru super aethera notum
 Fertur: adorantem desistitque Numam.
 Ille redit laetus, memoratque Quiritibus acta.
 Tarda venit dictis difficilisque fides.
 At certe credetis, ait, si verba sequetur
 Exitus: en, audi crastina, quisquis ades.
 Protulerit terris cum totum Cynthus orbem,
 Iuppiter e imperii pignora certa dabit.
 Discedunt dubii: promissique tarda videntur:
 Dependetque fides à veniente die.
 Mollis erat tellus torata mane pruina:
 Ante sui populus limina regis adest.

C

a Opaco. Ty-
 bulli ni-
 gramque
 paludem.

b Iuppiter
 cognomento
 Elicius cole-
 batur in A-
 ventino.

c Abstrusa
 & recondi-
 ta, obscura.

d Fulmen
 elicium.

e Demissis
 caelitus au-
 ciliis, unaque
 sua voce,
 omnium po-
 tentiss. fore
 civitas in
 quam illud
 in ea man-
 sisset. Fest.

Pro-

Prodit, & in folio medius confedit acerno :

Innumeri circa stantque silentque viri.

Ortus erat summo tantummodo in margine Tharbus.

Sollicita mentes speque metu pavent.

Constitit, atque caput niveo velatus amictu

Jam bene diis notas sustulit ille manus:

Atque ita, Tempus adest promissi maneris, inquit

Follicitam dclis, Juppiter, adde fidem.

Dum loquitur, totum jam sol emoverat orbem:

Et gravis ætherio venit ab axe fragor.

a Nihil de- Ter tonuit a sine nube Deus ; tria fulgura misit.

rope calat Credite dicenti: mira, sed acta loquor.

quod ma- A media cælum regione dehiscere carpit.

gnam opi- Submisere oculos cum duce turba suo.

nionem di- Ecce levi scutum versatum leniter aura

vinisati Decidit: à populo clamor ad astra venit.

ostendit, & Tollit humo munus cæsa prius ille juvenca,

certam affir- Quæ dederat nulli colla premenda iugo.

mat præja- Idque ancile vocat, quod è ab omni parte recisat

gii fidem. Quemq; notes oculis angulus omnis abest. (c)

Alr. Tur- Tunc, memor imperii sortem consistere in illo,

neb. Consilium multæ calliditatis inie.

b Ex utro- Plura jubet fieri simili curlata figura.

que latere, Ergo ut ante oculos è insidiantis eat.

quasi anc- d Mamurius (morum, fabræne exactior artis,

ilum. Difficile est ulli dicere) clausit opus.

c Suffragari Cui Numa munificus, Facti pete præmis, dixit:

idud con- Si mea nota fides, irrita nulla petes.

tin: si inter- Jam dederat Saliis (à e saltu nomina ducta)

nosci ex his- Aimaque, & ad certos verba canenda modos.

non posset. Tum sic Mamutius, f Merces mihi gloria detur:

d Memor. Nominaque extremo carmine nostra sonent.

Peturus in. Inde sacerdotes operi promissa vetusto

figuri faber Præmia persolvunt, Mamuriumque vocant.

erarium. g Nubere si qua voles, quamvis properabitis ambo.

e A tripu- Differ: habent parva commoda magna moris.

dis, quod Atma movent pugnam, pugna est aliena maritis.

salu donat. Condita cum fuerint, aprius omen erit.

Plutarch. His etiam conjux è apicati sancta Dialis

f Præmii lo- Lucibus impensas debet habere comas.

co petiit, ut

fium nomen inter carmina Sali canerent. g Non videndum ante

condita ancilia, b. e. temple Martis relictis, ubi asseruatur. h b

alba galero apicem habentis, qui filo lana velabatur: unde Flaminii lo-

sti, quasi filamini.

Terri

Terila nox demissa suos ubi moverit ortus.

Conditus è geminis piscibus alter erit.

Nam duo sunt austris hic est. Aquilonibus ille
Proximus. & à vento nomen uterque tenet.

Cum croceis rorare genis Tithonia conjux
Corperit, & quintæ tempora lucis aget;
Sive est Arctophylax. sive est & piger ille Bootes.
Mergeretur. vilis effugietque tuos.

At non effugiet Vindemitor. hoc quoque causam

Unde trahat sidus parva docere mora est.

Ampelion intonsum Satyro Nymphaque creatum
Fertur in Ismariis Bacchus amasse jugis.

Tradidit huic vitem pendentem frondibus ulmi
Quæ nunc de pueri nomine nomen habet.

Dum legit in ramo pictas temerarius uvas,
Decidis: amissum Liber in astra tulit.

Sextus ubi è terra clivofum scandet Olympum
Phœbus, & alatis æthera carpit equis;

Quisquis ades. castæque colis penetralia Vestæ,
& Grætare, Iliacis thuraque pone focis.

Cæsaris innumeris, quos maluit ille mereri,
Accessit titulus pontificalis honor.

Ignibus æternis æterni numina præfunt

Cæsaris. imperii pignora juncta vides.

Dii veteris Trojæ, dignissima præda ferenti,

Qua è gravis Aneas tutus ab hoste fuit,

Ortus ab Anea tangit cognata sacerdos

Numina: cognatum, Vesta, tuete caput.

Quos sancta fovet ille manu, bene vivitis ignes.

Vivite inextincti. flammaque duxque, precor.

Una nota est Martis Nonis: sacrata quod illis

Templa putant lucos Vejovis ante duos.

Romulus ut saxo lucum circumdedit alto;

Quilibet huc, dixit, confuge, tutus eris.

Quam de tenui Romanus origine crevit!

Turba verus quam non invidiosa fuit!

Ne tamen ignaro novitas tibi nominis obstat,

Disce quis iste Deus, curque vocetur ita.

Juppiter est juvenis; juveniles adspice vultus:

Adspice deinde manus; fulmina nulla tenet.

C 2

Fulmi-

cet deos po-

nates ex in-

fantis verbis asportavit. Vide *Ælian. lib. 3. c. 12. Far. hist. i Non.*Jovis templum positum ad *Asylum* inter arcam & Capitol. k *Vejovi-*um unde dictus. vide *Gell. lib. 5. cap. 12.*

Fulmina post ausos cœlum affectare gigantes
 Sumpta Iovi: primo tempore inermis erat.
 Ignibus Ossa novis. & Pelion altius Ossa
 Artit, & in solida fixus Olympus humo.
 Stat quoque capta simul: & nymphæ pavilæ seruntur
 Cretides: infanti lac dedit illa Iovi.
 Nunc vocor ad nomen. h.ve grandia facta coloni
 Quæ malè creverunt, velcæque parva vocant.
 Vis ea si verbi est, cur non ego Vejovis adem,
 Adem non magni suspicer esse Iovis?
 Amque ubi cæruleum variabant sidera cœlum,
 Suspice: & Gorgonei colla videbis equi.
 Creditur hic cæsa gravis cervice Medusa
 Sanguine resperlis profuuisse comis.
 Huic supra nubes & subter sidera lapsa
 Cœlum pro terra, pro pede penna fuit.
 Iamque indignanti nova fixa receperat ore,
 Cum levis Aonias ungula fodit aquas.
 Nunc fruitur cælo, quod pennis ante petebat:
 Et nitidus stellis quinque decemque micat.
 Rotinus adspicies venienti nocte Coronam
 & Gnosida. Thesco crimine facta dea est.
 Iam bene perjuræ murarat conjugæ Bacchum
 Quæ dedit ingrato filia regenda viro.
 Sortetori gaudens, Quid flebam rustica? dixit:
 Utiliter nobis perfidus ille fuit.
 Interea Liber f. depexis criminibus Indos
 Vincit, & Eoo dives ab orbe redit.
 Inter captivas facie præstante puellas
 Grata nimis Baccho filia regis erat.
 Flebat & amans conjux, sparsitæque littore curvo
 Edidit inculis talia verba comis:
 En iterum, fluctus, similes pudito quærelas:
 En iterum lacrymas accipe, arena, meas.
 Dicebam, (memini) Perjure & perfide Thesæa.
 Ille abiit, eadem crimina Bacchus habet.
 Nunc quoque Nulla viro, clamabo, sexmina credi
 Nomine murato causa relata mea est.
 O utinam mea fore, qua primum corperat, isset:
 Iamque ego præsentis tempore nulla forem.
 Quid me in desertis morituram, Liber, arenis
 Servabas? potui sedoluisse semel.
 Bacche levis, leviorque tuis, quæ tempora cingit
 Frondibus, in lacrymas cognite Bacche meas.

a Melissi
 cum fore
 Amalthea,
 Melissi Cre-
 tenjam re-
 gi filie.
 b Male
 grandia, vel
 parva sunt
 minima, Fest.
 c Pegasus a-
 rius bella-
 ce.

d Polleid.
 Non, Corona
 oritur vestre-
 ri.
 e Creten-
 som, Ariad-
 ne enim Mi-
 nob Cretens.
 reg. filia
 fuit.
 f In longum
 gemit, pro-
 missi.
 g. Ariadne.
 ab compara-
 tam sibi an-
 te oculos per-
 lium.
 h Catull.
 Tum jam
 nulla viro
 juranti
 sexmina
 credat.

Aufus es ante oculos adducta pellice nostros
 Tam bene compositum sollicitare torum.
 Heu ubi pacta fides? ubi, quæ jurare solebas?
 (Me miseram, quoties hæc ego verba loquor?)
 Thesea culpabas, fallacemque ipse vocabas.
 Iudicio peccas turpius ipse tuo.
 Nesciat hoc quisquam, tacitisque doloribus uras:
 Ne toties falli digna fuisse puter.
 Fixitque cupiam celari Thesea: ne te
 Consortem culpa gaudeat esse sua.
 At, a puto, præposita est fuscæ mihi candida pelles.
 Eveniat nostris hostibus ille color.
 Quid tamen hoc refert? vitio tibi gratior ipso est.
 Quid facis? amplexus inquinat illa tuos.
 Bacche, fidem præsta, nec præfer amoribus ullam
 Conjugis, aduevi semper amare virum.
 Ceperunt & matrem formosi cornua tauris
 Me tua: sed lædit ille pudendus amor.
 Ne noceat quod amor: neque enim tibi, Bacche, no-
 Quod flammæ nobis fassus es ipse tuas. (cebat,
 Nec, quod nos uris, mirum facis. & ortus in igne
 Diceris, & patria raptus ab igne manu.
 Illa ego sum, cui tu solitus promittere cælum.
 Hei mihi, pro cælo qualia dona fero!
 Dixerat: audierat jamdudum verba querentis
 Liber, ut à tergo forte secutus erat.
 Occupat amplexu, lacrymasque per oscula siccat;
 Et, Pariter cæli summa petamus, ait.
 Tu mihi juncta toro, mihi juncta vocabula sumes:
 Nam tibi mutata & Libera nomen erit.
 Sintque tuæ tecum faciam monumenta Coronæ,
 Vulcanus Veneri quam dedit, illa tibi.
 Dicta facit: gemmasque novem transformat in ignes.
 Aureas per stellas nunc micat illa novem.
 S Ex ubi / sustulerit, totidemque remiserit orbes,
 Purpureum rapido qui vehit axe diem;
 Altera gramineo spectabis Equiria campo.
 Quem Tyberis curvis in latus urget aquis.
 Qui tamen ejecta si forte tenebitur unda,
 Cælius accipiet pulverulentus equos.

C 3

a Ironice,
 sicut apud
 Græc. ἀἰρων
 τῶν, & a-
 pud Terent.
 Credo. I-
 dem lib. 3.
 Amor. Sed
 puto non
 blanda.
 b) Asiphaen.
 Virgil. Pa-
 siphæen
 nivei sol-
 tut amore
 juveni.
 c Ne mihi
 fracti sit a-
 mor. Idem.
 Quod cri-
 men dices,
 præter a-
 mare.
 meum?
 d Cum Se-
 melle mater
 arsiisset; ex
 igne fure-
 ram Jove
 semori in-
 Idi-
 tom est. Me-
 tam. 3.

e Ariadne Libera. f 3. Id. Mart. Equiria altera in Martiali Cæli
 mont. campo fiebant, si quando aquæ Tiberis camp. Martium occupa-
 sset. Fejl.

a *Anne**Personae fe-**st. m. Ilic**facripia-**hant nense**Martio, ut**annare per-**sonareque**commoda li-**cret. Ma-**crib. l. 1. Sa-**tura. c. 12.*b *Sub die pat**supra.*c *Hic vete-**rib. Trichi-**ta vocat**adnotavit**Scalig.*d *Hyber-**bole, id est,**permultis.*e *Agrestes.*f *Varis &**incens de**illa rumore**frequentur.**Anna Di-**donis soror.*g *Didonis**epitaph.**quod tota-**dem verbis**legitur in**Didonis ad**Aeneam e-**pist. Solebat**autem inter-**dund epitaphis**mortis**causa inferri.*h *Anni tres**abierant d**morte Didonis.**Capite deorsum, in significatione laetum. Vide Alex**lib. 1. cap. 7. Genial.*

I Dibus est Anna festum geniale Perennae,
Non procul à ripis, advena Tibri. tuis.

Plebs venit, ac virides passim disjecta per herbas
Potat, & accumbit cum pare quisque sua.

Sub Jove pars durat: pauci tentoria ponunt:

Sunt, quibus è ramis & frondea facta casa est.

Pars sibi pro rigidis calamos statuere columnis:

Desuper extensas imposuere togas.

Sole tamen vinoque calent: annosque precantur

Quot sumunt cyathos; ad numerumque bibunt

Invenies illic, qui d' Nestoris ebibat annos:

Quæ sit per calices facta Sibylla suos.

Illic & cantant quicquid didicere theatris;

Et jactant faciles ad sua verba manus:

Et ducunt posito & duras crateres choreas;

Cultaque diffusis saltat amica comis.

Cum redeunt, titubant, & sunt spectacula vulgi:

Et fortunatos obvia turba vocat.

Occurrit nuper (visa est mihi digna relatu)

Pompa: senem potum pota trahebat anus.

Quæ tamen hæc dea sit, quoniam f' rumoribus erra

Fabula proposito nulla tegenda meo.

Arserat A' neæ Dido miserabilis igne:

Arserat extructis in sua fata rogis.

Compositusq; cinis, tumuliq; in marmore carme

Hoc breve, quod moriens ipsa reliquit, erat:

g PRÆBUI A'neas & causam mortis, & enseme

Ipsa sua Dido concidit usa manu.

Frōtinus invadunt Numidæ sine vindice regnum:

Et potitur capta Maurus larba domo.

Seq; memot spretum. Thalamis tamen, inquit, Elise

En ego, quem toties reppulit illa, fruor.

Diffugiunt Tyrii quo quemque agit error: ut olim

Amisso dubix rege vagantur apes.

h Tertia nudatas acceperat aræ messes,

Inque civos ierant tertia musta lacus:

Pellitur Anna domo: lacrymansque sororia linqui

Mœnia. germanæ iusta dat ante suæ.

Mixta bibunt molles lacrymis unguenta favilla;

i Verrice libatas accipiuntque comas.

Terque Vale dixit: cineres ter ad ora relatos

Prestiti: & est illis visa subesse soror.

Nacti

Nata ratem comitesque fugat, a pede labitur æquo, a Pylæ a-

Mernia respiciens, dulce sororis opus.

Fertilis est Melite, sterili vicina Colyræ,

Insula; quam Libyci verberat unda freti.

Hanc petis, hospitio regis confisa vetusto.

Hospes opum dives rex ibi b̄ Bartus erat.

Qui postquam didicit casus utriusque sororis;

Hæc, inquit, tellus quantulacunque tua est.

Et tamen hospitii servasset ad ultima munus:

Sed timuit magnas Pygmalionis opes.

Signa recensabat bis sol sua: tertius ibat

Annus: & exilio terra paranda nova est.

Frater adest, belloque petit, rex arma perosus.

Nos sumus imbelles, tu fuge sospes, ait.

Iussa fugit, ventoque ratem committit & undis.

Aspetior quovis æquore frater erat.

Est prope piscosus lapidosi Crathidis amnes

Parvus ager: Cameren incola turba vocat.

Illuc cursus erat: nec longius absuit inde,

Quam quantum novies mittere funda potest.

Vela cadunt primo, & dubia librantur ab aura.

Findite remigio, navita dixit, aquas.

Dumque parant torto subducere carbasa lino,

Percutitur rapido puppis adunca Notæ;

Inque patens æquor, frustra pugnante magistro,

Fertur: & ex oculis visa refugit humus.

Adfluit fluctus; imoque à gurgite pontus

Vertitur: & canas alveus haurit aquas.

Vincitur ars vento: nec jam moderator habenis

Utitur: ac votis is quoque poscit opem.

Jactatur tumidas exsul Phœnissæ per undas;

Humidaque opposita lumina veste tegit.

Tunc primum Dido felix est dicta sorori.

Et quæcunque aliquam corpore pressit humum.

Ducitur ad Laurens ingenti flamine littus

Puppis: & expositis omnibus, a hausta petit.

Jam pius Aeneas regno nataque Latini

Auctus erat, populos miscueratque duos.

Littore dotali, solo comitatus Achate,

Secretum nudo dum pede carpit iter;

Adspicit errantem, nec credere sustinet Annam

Esse: quid in Latios illa veniret agros?

Dum secum Aeneas: Anna est, exclamat Achates.

Ad nomen vultus sustulit illa suos.

quæ, pro-
fusa navi-
gatione.

Syneed.

b̄ Bartus rex
Melites in-
sule.

cCrathis ma-
gne Græ-
ciæ fluvius,
qui vulgo
Cameræ.

d Apis
submersa.

e Oratio de-
ficiens ver-
bis, scil. di-
biss.

a *Aeneas*
Veneris p.
sim. Fe-
siph.
 b *Dei* p.
nates. qui
fecum i
Phrygia ad-
veniat in
Latium.

Neu fugiat? quid agat? quos terra quarrat hiatu?
 Ante oculos miseræ sara sororis erant.
 Sensit. & adloquitur trépida a Cythereus heros:
 Flet tamen admonitu mortis, Elisa, tuæ.
 Anna, per hanc juro, quam quondam audire solch
 Tellurem fato prosperiore dari,
 Perque b deos comites, hac nuper sede locatos;
 Sape meas illos increpuisse moras.
 Nec timui de morte tamen metus absfuit ille.
 Hei mihi, credibili fortior illa fuit!
 Ne refer. adspexi non illo corpore digna
 Vulnera, Tartareæ ausus adire domos.
 At tu, seu ratio te nostris appulit oris,
 Sive Deus; regni commoda carpe mei.
 Multa tibi memores, nil non debemus Eliza.
 Nomine grata tuo, grata sororis eris.
 Talia dicenti (neque enim spes altera restat)
 Credidit; errores exposuitque suos.
 Utque domum intravit Tyrios induta paratus;
 Incipit *Aneas*: cetera turba silet.
 Hanc tibi cur tradam, pia causa. Lavinia conjux,
 Est mihi: consumpsi nusiagus huius opes.
 Otta Tyro est: regnum Libya possedit in oras
 Quam precor ut charæ more sororis ames.
 Omnia promittit, falsumque Lavinia vulnus
 c *Zelotypia* *Mente* premit tacita, dissimulatque c metus.
suspicionem. Donaque cum videat præter sua lumina ferri
 Multa palam, mitti clam quoque multa putat.
 Non habet exactum quid agat. furia iter odit:
 Et parat inlidias; & cupit ulta mori.
 d *Cum dile.* Nox erat: ante torum visa est aditare sororis
Græc. d. p. Squalenti Dido sanguinolenta coma.
in Gr. d. p. Effuge, ne dubita: mortuum, soror, effuge testum.
Verz. d. dub verbum querulas impulit aura sores.
 e *Nomicum* Exiliit: & velox humili super arva fenestra
Lati su. in Se jecit. audacem fecerat ipse timor.
quo rejer- Quaque metu rapitur, & nica velata recincla
sum sua ca- Currit; ut auditis terribila dama lupis.
daver Mi- Corniger hanc tumidis rapuisse c Nomicus undis
ner. Creditur, & flagnis oculuisse suis.
 f *Anna* f Sidonis interea magno clamore per agros
Phrygia. Quæritur: apparent & signa notaque pedum.
 g *Phrygia* Ventum erat ad ripas: inerant vestigia ripis.
periphr. Sustinuit tacitas conscius amnis aquas.

Ipsa loqui visa est; Placidi sum nympha Numici:
 a Amne perenne latens, Anna Perenna vocor.
 Protinus erratis latti velsuntur in agris;
 Et celebrant largo seque diemque mero. (annum:
 Sunt quibus hæc Luna est, quia mensibus impleat
 Pars Themini: b Inachiam pars putat esse bovem.
 Invenies, qui te nymphen Atlantida dicant:
 Teque Iovi primos, Anna, dedisse cibos.
 Hæc quoque, quam referam, nostras pervenit ad au-
 fama, nec te veri dissidet illa fide. (res
 Plebs vetus, & c nullis etiam tum tuta tribunis
 Fugit; & in sacri vertice montis erat.
 Jam quoque, quem secum tulerant, defecerat illos
 Victus, & humanis usibus apta d Ceres.
 Orta e suburbanis quadam fuit Anna Bovillis
 Pauper, sed multæ sedulitatis anus.
 Illa, levi mitra canos incincta capillos,
 Fingebat tremula rustica liba manu.
 Atque ita per populum fumantia mane solebat
 Dividere. hæc populo copia grata fuit.
 Fate domi facta, f signum posuere perennes;
 Quod sibi defecit illa ferebat opem.
 Nunc mihi, cur cantent, superest, g obsecra puella,
 Dicere: nam coeunt, certa que probra canunt.
 Nuper erat dea facta. venit Gradivus ad Annam,
 Et cum seducta talia verba facit.
 Mense meo coletis junxi mea tempora tecum:
 Pendet ab officio spes mihi magna tuo.
 Armifer armiferæ correptus amore Minervæ
 Uxor: & hoc longo tempore vulnus alo.
 Effice, dii studio similes coeamus in unum.
 Conveniunt b partes hæc tibi, comis anus.
 Dixerat, illa Deum promisso ludit inani:
 Et i stultam dubia spem trahit usque mora.
 Izpius instanti, Mandata peregrimus, inquit
 Evicta est precibus: viv dedit illa manus.
 Credit amans, thalamosque parat. deducitur illuc
 Anna regens vultus, ut nova nupta, suos.
 Oscula sumpturus subito Mars adspicit Annam.
 Nunc pudor elusum, nunc subit ita Deum.
 k Ludis amatorem chara, nova diva, Minervæ.
 Nec res hac Veneri gratior ulla fuit.

C 5

Inde i Irviam,
petendi

quippe dea semper virgine. k Apostrophe ad Annam.

a Ab amne
 perenni d-
 ita est An-
 na perenna.
 Microb. d
 tempore &
 annorum
 perennitate.
 b In Inachi
 filium. Ma-
 tam. 1.
 c Tribuni
 enim pleb.
 creati sunt
 anno 140.
 d Fumosa-
 tum Nes-
 ton.
 e Bovilla e-
 nim Latii
 oppidum non
 procul fuit
 ab urbe, un-
 de salubra-
 ne dicitur.
 f Anna Bo-
 villa fla-
 minia.
 g Olfecans-
 rum cantio-
 num usque in
 sexto Anna
 unde origi-
 nem traxe-
 rit.
 h Lemocinii
 scilicet, sua
 conciliandi
 inter nos a-
 morem pro-
 vincia.

Inde Joci veteres obsceRNAQUE verba canuntur:

Et iuvat hanc magno verba dedisse Deo.

a *Julli Cef. a* **P**ateriturus eram gladios in Principe fixos;
cades, unde Cum sic à castis Vesta locuta focis:

parricidium Ne dubita meminisse: meus fuit ille b sacerdos:

d'itum est Sacrilega telis me petiere manus.

dus. Id. Ipsa vitum rapui, simulacraque nuda reliqui.

Mars. Quæ cecidit ferro, Cæsaris umbra fuit.

b *Pontif. mau.* Ille quidem corbo positus Jovis atria vidit:

at tenet in magno templa dicata foro.

At quicunque nefas ausi, prohibente deorum

Numine, polluerant pontificale caput.

c *Urbs Ma-* **M**orte jacent merita, testes estote, c Philippi;

erdonia, ubi Et quorum sparsis ossibus albet humus.

Brut. & Hoc opus, hæc pietas, hæc prima elementa fuerunt

Cæsaris; ulcisci iusta per arma patrem.

Cassab An- **P**ossera cum tenetas Aurora refeceris herbas,

tonis & Scorpis à prima parte videndus erit.

Cef. ubi **T**ertia post Idus lux est celeberrima Baccho.

maum sibi Bacche, fave vati, dum tua festa cano.

auspice- Nec refectam Semelen; ad quam nisi fulmina secun-

rum. Juppiter adferret, parvus inermis eras:

d *Polfrid.* **N**ec, puer ut posses maturo tempore nasci,

Id. Scorp. Expletum g patrio corpore matris opus.

med. acci- Sithonæ, & Scythicos longum est narrare trium-

dit mane. Et domitas gentes, thurifer Inde, tuas. (phot.

e *Libera-* b Tu quoque Thebanæ mala præda tacebere matris.

lia. Inque tuum furis astre, Lycurge, genu.

f *Assumen-* Ecce libet subitos pisces, i Tyrrenaque monstra

dum Xvi Dicere, sed non est carminis hujus opus.

usur. refe- Carminis hujus opus, causas exponere, quas

rum. Vilis anus populos ad sua liba vocet.

g *Cum in-* Ante tuos ortus arx sine honore fuerunt.

juum effis Liber, & in gelidis herba reperta à focis:

femori pa- Te memorant, Gange totoque Oriente subasto,

terno. Primitias magno seposuisse Jovi.

h *Penthen. d* Cinnama tu primus, i captivaque thura dedisti,

matre & Deque triumphato viscera tosta bove.

maestore dilaceratum, m Nomine ab auctoris ducunt libamina nomen;

i Piratum n Libaque, quod sanctis pars datur inde focis.

Tyrbenes,

conversus in

Delphicum, lib. v. Metam. k *Arx igno arentium.* l *Hoslibum caput*

erecta. m *Libamina à Libero patre dicta, qui primus Jovis libavit*

n *Vary. Libum, quod id libaretur cultum, quoniam quam effusit, à comedere*

Lib

Liba Deo sunt; succis quia dulcibus idem
 Gaudet; & à Baccho mella reperta ferunt.
 Ibat arenoso Satyris comitatus ab Hebro:
 (Non habet ingratos fabula nostra jocos)
 Jamque erat ad Rhodopen, Pangraque flumina ven-
 a Ariferæ comitum concrepuere manus. (tum: a Cymbala
 Ecce nova coeunt volucres tinnitibus actæ: *eros gressum-*
 Quosque movent sonitus æra, sequuntur apes. *tes.*
 Colligit errantes, & in arbore claudit inani *b Cava.*
 Liber; & inventi præmia mellis habet.
 Ut Satyri, & lavisque senex tetigere saporem;
 Quærebant flavos per nemus omne favos.
 Audit in exesa stridorem examinis ulmo,
 Adspicit & ceras, dissimulatque senex.
 Utque piger pandi tergo residebat aselli;
 Applicat hunc ulmo, corticibusque cavis.
 Constitit ipse super ramoso stipite nixus.
 Atque avide trunco condita mella petit.
 Millia crabronum coeunt; & vertice nudo
 Spicula defigunt, & oraque prima notant.
 Ille cadit præceps, & calce sesitur aselli:
 Inclamatque suos, auxiliumque rogat.
 Concitant Satyri, turgentiaque ora parentis
 Rident: percusso claudicat ille genu.
 Ridet & ipse Deus, limumque inducere monstrat.
 Hic patet monitis, & linit ora luto.
 Melle patet fructus: liboque infusa calenti
 Jure repertori splendida mella damus.
 Famina cur præstet, si non est rationis operta:
 Famineus thyrso concitat ille choros.
 Cur unus hoc faciat, quæris? vinosior ætas
 Hæc erat, g & gravis munera vitis amat.
 Cur hedera cincta est? hedera est gratissima Baccho.
 Hoc quoque cur ita sit, dicere nulla mora est.
 à Nysiadas nymphas, puerum quærente noverca,
 Hanc frondem cunis opposuisse ferunt.
 Restat ut inveniam, quare toga à libera detur
 Luce geri pueris, candide Bacche, tua.

Sive, rationem.

g Epexegetis. h *Quæ & Nysides à Nysa oppido ubi Bacchus educa-*
re, unde & Nysæm & Nysæm. i *Virilem, quam liberam vocat, quia pueris*
inimicum erat libertatis, cum amos custodierunt à pedagogo. Propert lib. 4.
el. 1. Max ubi bulla iudi demissa est aurea collo Matris, & an-
te Deos libera sumpta toga est. Licebat autem pueris non exspectata
16. etat, anno per unum diem Baccho dicatum toga pura uti.

FASTORUM

Sive, quod ipse puer semper, juvenisque videsis;
Et media est aetas inter utrumque tibi:

Seu quia tu pater es, patres sua pignora natos
Commendant cunctis numinibusque tuis:

Sive, quod es Liber, vestis quoque libera per te
Sumitur, & vita liberioris iter,

Aut quia, cum cohererent prisca studiosius agros,

a Opus a et Et faceret patrio rure lenator a opus,

et Opus dicitur, quod ruri sit sive Et caperet falces à survo consul aratro,

ruricum. Si-ent Græc. Nec crimen duras esset habere manus;

et Opus. Te-rra. Opus Rusticus ad ludos populus veniebat in urbem:

et Opus. Te-rra. Opus Sed diis, non studiis ille dabatur h' honos.

et Opus. Te-rra. Opus Luce sua ludos cunctis commentor habebat:

et Opus. Te-rra. Opus Quos cum d' t' d' d' f' nunc habet ille dea.

et Opus. Te-rra. Opus Ergo ut tironum celebrare frequentia possit,

et Opus. Te-rra. Opus Visa dies danda non aliena toga.

et Opus. Te-rra. Opus Mitte caput, pater, huc, placataque cornua vertas:

et Opus. Te-rra. Opus Et de ingenio vela secunda men-

et Opus. Te-rra. Opus Itur ad Argeos (qui sint, sua pagina dicet)

et Opus. Te-rra. Opus Hac, si commemini, præstitaque die.

et Opus. Te-rra. Opus Stella Lycaoniam vergit declivis ad arcton

et Opus. Te-rra. Opus Milvius: e hac illa nocte videnda venit.

et Opus. Te-rra. Opus Quid dederit volucris, si vis cognoscere, cælum:

et Opus. Te-rra. Opus Saturnus regnis à Jove pulsus erat.

et Opus. Te-rra. Opus Concitat iratus validos Titanas in arma:

et Opus. Te-rra. Opus Quæque fuit satis debita, tentat opem.

et Opus. Te-rra. Opus Matte satus Terra, monstrum mirabile, taurus,

et Opus. Te-rra. Opus Parte sui serpens posteriore fuit.

et Opus. Te-rra. Opus Hunc triplici muro lucis incluserat atris

et Opus. Te-rra. Opus Parcarum monitu Styx violenta trium.

et Opus. Te-rra. Opus Viscera qui tauri flammis adolenda dedisset,

et Opus. Te-rra. Opus g Sors erat, æternos vincere posse deos.

et Opus. Te-rra. Opus Immolat hunc Briareus facta ex adamante secusi:

et Opus. Te-rra. Opus Et jamjam flammis h' extra daturus erat:

et Opus. Te-rra. Opus Jupiter alitibus rapere imperat, attulit illi

et Opus. Te-rra. Opus Milvius: & meritis venit in astra suis.

et Opus. Te-rra. Opus Una i dies media est, & sunt sacra Minervæ.

et Opus. Te-rra. Opus Nomina quæ à junctis quinque diebus habent.

et Opus. Te-rra. Opus Sanguine prima vacat: nec fas concurrere ferro.

et Opus. Te-rra. Opus Causa, quod est illa nata Minerva die.

et Opus. Te-rra. Opus Altera g la fuit erat. h Extra dare dicitur & absque, & cum ab-
jiciunt dativorum flammis & foci. Idem lib 4. Fast. i 14. Kal. Apr.

et Opus. Te-rra. Opus Quinquaginta majores, sic dicitur, quod post diem 5. Id. est in dies septem, Min-
erva natale diciturque dicatur,

Altera tresque super celsa celebrantur arena:

Ensisbus exsertis bellica iuxta dea est.

Pallada nunc, pueri, teneraque orate puella.

Qui bene placarit Pallada, doctus erit.

Pallade placata, lanam mollire puella

Discant, & plenas exonerare colos.

Illa etiam stantes iudio percutere telas

Erudit, & rarum pectine densat opus.

Hanc cole, qui maculas laxis de vestibus auferit:

Hanc cole, velleibus quisquis ahena paras.

Nec quisquam invita faciet bene a vincula plantæ

Pallade, sit b Tychio doctior ille licet.

Et licet antiquo manibus collatus e Ilpeo

Sit prior, irata Pallade mancus erit.

Vot quoque Phorbea morbos qui pellitis arte,

Munera de vestris pauca referte Deæ.

Nec vos turba feri a censu fraudata magistri

Spernisset discipulos attrahit illa novos.

Quiq; mores cælum, & tabulamque coloribus uris;

Quique facis docta mollia saxa manu.

Mille Dea est operum: certe Dea carminis illa est.

Si meior, studiis adsit amica meis.

f Cuius ex alto qua mons descendit in æquum,

Hic, ubi non plana est, sed prope plana via,

Parva licet videas capta delubra Minervæ.

Quæ dea natali cœpit habere suo.

Nominis in dubio causa est. capitale vocamus

Ingenium solers: ingeniosa Dea est.

An, quia de capitis fertur sine matre paterni

Vertice cum clypeo profuisse suo?

An, quia perdomitis ad nos captiva Faliscis

Venit; & hoc ipsum littera prima docet?

g An, quod habet legem, capitis quæ pendere pomas seu tabulam

Ex illo jubeat summa recepta loco?

A quacunque trahis ratione vocabula, Pallas,

Pro ducibus nostris agida semper habe.

h Summa dies è quinque tubas lustrare coronas

Admonet, & forti sacrificare deæ.

Nunc potes ad solem sublato dicere vultu,

Hic i here Phryxex vellera pressit ovis.

Semi- brum in val-

le Calid. g Capitale templum Minervæ Capæ, inquit, capitale enim lo-
cum dicitur, ubi, si quid violatum est, capite violatoris expiatur. h Na-
vis. Quinquas. Tabularum, quod eo die in æro fustis sacrorum tubæ
histrantur. Phry. i Hostiens die. Sol in Ariete 15. Kalend.

a Jundisig-

tu. Homer.

id est Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

tu. Jundisig-

a Iam
 Cadmi fi-
 lie uxor
 Athaman-
 sis. Fide
 Nasal. My-
 thol.
 h Orac. A-
 pol. Delphi-
 ci. Meto-
 nym.
 e Sicut fe-
 mina ab illa
 corrupta
 fuerant.
 d Oraculi
 jussu.
 e Nepheli,
 que ab
 Ath. repu-
 diata in ca-
 lum evola-
 verat con-
 quiescentem de
 injuria ma-
 rivi.
 f Theba
 Boeotia,
 propter den-
 tes draconis
 à Cadmo fo-
 teti, unde ho-
 mines creati.
 g Aurea vellere. Metonym. h Hellespontus. i Immolationis scilicet
 & fugæ. k Equinoct. vernum v. Kal. 13. Kal. Jan. Concordia
 Salus, Paci sacra fidebat. m Frid. Kal. Diana Aventina, à qua A-
 ventino. dñm est Diana colit. Silio.

Seminibus totis sceleratæ fraude novæ,
 Sustulerat nullas, ut solet, herba comas.
 Mittitur ad b Tripodas certa qui sorte reportet,
 Quam sterili terræ Delphicus edat opem.
 Hic e quoque corruptus cum semine nunciat Helle
 Et juvenis Phryxi funera d sorte peti.
 Usque recusantem clves, & tempus, & Ino
 Compulerant regem iussa nefanda pati.
 Et soror & Phryxus velati tempora vittis,
 Strant simul ante aras, junctaque fata gemunt.
 Adspicit hos, ut sorte pependerat athere, e mater,
 Et ferit attonita pectora nuda manu:
 Inque f draconigenam nimbis comitantibus urbem
 Desilit, & natos eripit inde suos.
 Utque fugam capiant, aries nitidissimus g auro
 Traditur: ille vehit per freta longa duos.
 Dicitur infirma cornu tenuisse sinistra
 Formina, cum de se nomina fecit h aquæ.
 Pene simul periit, dum vult succurrere lapsæ,
 Frater, & extensas porrigit usque manus.
 Flebat, ut amissa i gemini consorte pericli,
 Czruleo junctam nescius esse Deo.
 Littoribus tactis aries sit sidus: at hujus
 Tervenit in Colchas antea lana domos.
 ¶ Tres ubi luciferos veniens pramiserit Eos;
 Tempora nocturnis æqua diurna feret.
 ¶ Inde quater pastor saturatos ubi clauserit hordos,
 Canuerint herba rose recente quater;
 Ianus adorandus, cumque hoc Concordia mitis,
 Et Romana Salus, araque Pacis erit.
 ¶ Una regit menses: hujus quoque tempora men-
 Finit Aventino Luna colenda iugo. (i)

LIBER IV.

Lma fave, dixi, & geminorum mater a-
morum.

Ad vatem vultus retrulit illa suos.

Quid tibi, ait, mecum? certe modo
festa canebas. (habes?)

Num vetus in molli pectore vulnus

Scis. Dea, respondi, de vulnere. & risit: & aër
Procinus ex illa parte serenus erat.

Sancius, aut sanus, nunquam tua signa reliquit:

Tu mihi propositum, tu mihi semper opus.

Quæ decuit, primis sine crimine lusimus annis:

Nunc testitur nostris arca major equis.

Tempora cum causis annalibus eruta priscis,

Lapsaque sub terras, ortaque signa cano.

Venitque ad quartum, quo tu celeberrima, menssem:

Et vatem & menssem scis, Venus, esse tuos.

Mota, & Cytherea leviter mea tempora myrto

Contigit: &, Corruptum perfrice, dixit, opus.

Sensimus: & causa subito patuere dierum.

Dum licet, & spirant flamina, navis eat.

Si qua tamen pars te de fastis tangere debet,

& Casar, in Aprili, quod tuearis, habes.

Hic ad te magna descendit origine mensis,

Et sit fadoptiva nobilitate tuus.

Hoc pater Illades, cum longum scriberet annum,

Vidit: & autores rettulit ipse suos.

Utque sero Marti primam dedit ordine sortem,

Quod sibi nascendi proxima causa fuit:

Hic Venerem gradibus multis in gente receptam

Alterius voluit mensis habere locum.

Principiumque sui generis, revolutaque quærens

Serula, cognatos venit ad usque deos.

Dardanion & Electra quis nescit Atlantide natum?

Scilicet Electram concubuisse Jovi?

Hujus Erichthonius: Tros est generatus ab illo.

Assaracum creat hic; Assaracusque Capyn.

Proxi- & Cytherea

refertur, ut ad myrt. referatur. & Apostrophe ad Germanicum. f. Ad-

quæritur enim est & Tiberis Germanicus, sicut ille ab Augusto. & Augu-

stus & Julio, qui ad Venerem originem referretur. g. Albanorum, quon-

iam fatis: de qua vide etiam lib. 14. Metam. h. Electra, ut Græci

perhibent, Atlantide cretus, i. Enkid.

a. Quorum
unum Mer-
curio & Ve-
nere, alter,
Anteros di-
um, Mars
& Venera
natum, ut
scripsit Cle-
s. de nat.
deor. Plat.
in conv. dum
Veneres &
dum Cupidi-
nes facit.
Alii Jovem
& Cupid.
intelligunt.
Horat.
Quam Jo-
cus cir-
cumvolat
& Cupi-
do. Ora-
bant autem
Dei ut fa-
verent.
h. Orph. qd-
dam dicit
'Aggeste'.
& Allego-
ria. h. e. in
graviori ar-
gumens tra-
ditione ver-
sum.

Proximus Anchises; cum quo commune parentis

Non dedignata est nomen habere Venus.

Hinc satus Aeneas (pietas spectata per ignes)

Sacra, patremque humeris, altera sacra, tulit.

a Afranii. Venimus ad felix aliquando nomen a Iuli:

qui & Iulius Unde domus Teucros Iulia tangit avos.

dictum est. Posthumus hinc; qui, quod sylvis est natus in altis,

Virg. 1. A. Sylvius in Latia gente vocatus erat.

neid. h Ilque, Latine, tibi parer est: subit Alba Latinum:

b Non Proximus est titulis & Epitus, Alba, tuis.

Sylv. Post- Ille dedit capta & repetita vocabula Troja:

humus, sed Et tuus est idem, & Calpete, factus avus.

Sylv. A. Cumque patris regnum post hunc / Tiberinus habe-

nem, qui ge- Dicitur in Tusca gurgite merfus aquae. (ter,

mitis Sylv. Jam tamen Agrippam natum, & Remulumq; nepotē

Latinum, Viderat. in Remulum fulmina missa ferunt.

& Sylv. Al- Venit Aventinus post hos; locus unde vocatur,

ban. Mons quoque, post illum tradita regna Procr.

e Sylv. A. Quem sequitur duri Numitor germanus Amuli.

tyi, quem Ilia cum b Lauso de Numitore sati.

alii Cape- Ense cadit patrui Lausus: placet Ilia Marti:

sus, alii E- Teque parit gemino junctae Quirine Remo.

pinum, alii Ille suos semper Venerem Martemque parentes

Aegyptum Dixit, & emeruit vocis habere fidem,

nomina- Neve secuturi possent nescire nepotes,

rum. Tempora diis generis continuata dedit.

d Nominan- Sed Veneris mensem i Graio sermone notatum

de filium Auguror: à spumis est Dea dicta maris.

suam Capyn, Nec tibi sit mirum, Graeco rem nomine dici;

quod nomen Itala nam tellus Gracia major erat.

fuat Anchi- Venerat Evander plena cum classe suorum:

se patris. Venerat Alcides: Graius uterque genus.

e Hunc in Hospes Aventinis armentum pavit in herbis

Meram. Ca- & Claviger: & tanto est Albula porta Deo.

petum ap- Dux quoque i Neritius: testes Læstrygones exstant,

pellat, sicut Et quod adhuc Circes nomina litius habet.

& Liv. Cos-

fiodero est Sylv. Carpentus. f Sylv. Tiberinus Tiberi fluv. nomen de-

dit. Virg. A quo post Itali fluv. cognomine Tibrim Dix. g Sylv.

Albadium, quem alii Remulum, alii Remulum, alii Arcanul. nuncupo-

rent, Messala Sylv. Agrippa filium fecit. h Holicar, Rigelsum nomi-

nat. Phalarib. Parall. Remum, fratrem Ilia, seu Rhee Sylv. i A-

prille quasi Aphrille, ab ager's sumus, unde Venus ipsa Aggedin-

k Hercules clava armatus. l Ulysses, & Neritis libae mente, Sind-

lib. 10. Hom. Odys. 1. lib. 2.

Et jam Telegoni, jam moenia Tyburis adli-
 strabant, Argolicæ quæ posuere manus.
 Venerat Atreidæ satis agiratus Hælelus:
 A quo se dictam terra Falisca putat.
 Adice Trojanæ suæforem Antenora pacis;
 Et generum a Oeniden, Appule Daune, tuum.
 Serus ab Iliacis, & post Antenora, flammis
 Attulit & Aneas in loca nostra Deos.
 Hujus erat Solymus Phrygia comes unus ab Ida;
 A quo Sulmonis moenia nomen habent:
 Sulmonis gelidi, patriæ, Germanice, nostræ.
 Me miserum, Scythico quam procul illa solo est!
 Euge age: et tam longas sed supprime, Musa, quere:
 Non tibi sunt morosa sacra canenda lyra. (las.
 Quo non livor adit? sunt qui tibi mensis honorem
 Eripuisse velint, invidantque, Venus.
 Nam, quia Ver aperit tunc omnia, densaque cedit
 Frigoris asperitas, factaque terra patet;
 & Aprilem memorant ab aperto tempore dictum:
 Quem Venus * injecta vendicat alma manu.
 & illa quidem totum dignissima temperat annum:
 Illa tenet nullo regna minora Deo.
 Juraque dat cælo, terræ, & natalibus undis:
 Perque suos g. initus continet omne genus.
 Illa deos omnes (longum est numerare) creavit:
 & illa satis causas, arboribusque dedit.
 Illa rudes animos hominum contraxit in unum:
 Et docuit jungi cum pare quemque sua.
 Quid genus omne creat volucrum, nisi blanda volu-
 Nec coasant pecudes, si levis absit amor. (ptas)
 Cum i mare trux arces cornu decertat: & idem
 Frontem dilectæ lādere parcat ovis.
 Deposita sequitur taurus feritate juvencam.
 Quem toti saltus, quem nemus omne tremis.
 Vis eadem, lato quodcunque sub æquore vivit,
 Servat, & innumeris piscibus implet aquas.
 Prima ferus habitus homini detraxit: ab illa
 Venerunt cultus & mundaque cura solo.
 Primus amans carmen vigilatum nocte negata
 Dicitur ad clausas concinuisse fores:
 Eloquentique fuit duram exorare puellam:
 Proque sua causa quisque disertus erat.
 Mille per hanc artes notæ: studioque placendi,
 Quæ latuere prius, multa repta ferunt.

a Diomedes, Oeniden
 nepotem.
 Antonom.
 b Non ille
 quidem
 Græci vir-
 gine, sed lin-
 gua, quæ
 fuit Italica.
 c Corre-
 ctio.
 d Aprile
 quasi Ape-
 ritis, quod
 terram ape-
 riat.
 * Alludit ad
 solennem
 vendicationem
 ubi modum.
 e Veneris e-
 legium.
 f Mariandri
 crata est.
 g Imitatione
 Lucr. lib. 3.
 Ut videas
 initum
 motus à
 corde
 creati. b. &
 initium.
 h Vide Lu-
 cret. lib. 1.
 Virg. 2. Ge-
 org. Aristot.
 6. hist. an.
 cap. 10.
 i Aristot.
 k Mundi-
 tie cura.

Hanc Hypallag.

Hanc quisquam titulo mensis spoliare secundi

Audeat? à nobis sit furor iste procul. (austa.

Quid, quod ubique potens, templisque frequentibus

a Pluviana Urbe tamen nostra jus Dea majus habet?

à Diomedes Pro Troja, Romane, tua Venus arma ferebat,

cum A- Cum gemuit teneram à cuspide lassa manum.

neam eripe- à Coelestesque duas Trojano iudice vicit.

ret. II. 4. (Ah nolim victas hoc meminisse Deas)

b Junonem Asiaeque nurus dicta est: ut scilicet olim

et Miner- Magnus Iuleos Caesar haberet avos.

viam in fer- c Nec Veneri tempus, quam ver. erat aptius ullum.

ma iudicio: Vere nitent terræ, vere remisus ager.

de quo vide Nunc herba rupta tellure cacumina tollunt:

Lucian. & Nunc tumido gemmas cortice palmes agit.

Ovid. Pari- Et formosa Venus formoso tempore digna est:

de. Utque solet, à Marti continuata suo est.

c Verum Vere monet curvas materna per æquora puppes

tempus Ve- Ire, nec hybernas jam timuisse minas.

neri gratiss- e Rite Deam colitis, Latæ matresque nurusque,

Vide Lucr. Et vos quis vitæ, longaque vestis abest.

lib. 1. Aurea marmoreo redimicula demite collo:

d Succeden- Nunc alii flores, nunc nova danda rosa est.

ta, Aprilis Vos quoque sub viridi myrto jubet ipsa lavari.

mensi Mar- Causaque cur jubeat, discite; certa subest.

sis. Littore siccatat rostantes nuda capillos:

e Kal. Apr. Videntur Satyri, turba proterva, Deam.

Veneris sa- Sensit, & opposita texit sua tempora myrto.

erum cum Tuta fuit factis; vosque referte jubet.

floribus & **D**iscite nunc quare / Fortunæ thura Virili

myrto. Detis eo, gelida qui locus humet aqua.

f Fortuna Accipit ille locus posito velamine cunctas:

Virili sa- Et vitium nudi corporis omne videt.

erum ad ri- Ut tegat hoc, celetque viros, Fortuna virilis

pam Tiberis Præstat; & hoc parvo thure rogata facit.

juxta pont. Nec pigeat tritum niveo cum lacte papaver

Palatin. Sumere, & expressis mella liquata favis.

Hec à Plu- Cum primum Cupido Venus est deducta g marito,

sarch. vit Hoc bibit: ex illo tempore nupta fuit.

Agg- Illam supplicibus verbis placate: sub illa

nomine si- Et forma, & mores, & bona fama manet.

gnificari Roma pudicitia proavorum tempore à lapsa est:

putatur à Cum iam, veteres, consuluisis anum.

miratur, &

in lib. ubi n. p. p. p. p. g. Vulcano. h. Degeneravit à pristinâ pudici-

tia. Tres enim Festales uno tempore incessant commiserant.

Tem-

Templa iubet Veneri fieri : quibus ordine factis,

Inde Venus a verso nomina corde tenet:

Semper ad *Aeneas* placido, pulcherrima, vultu

b Respice : totque tuas, diva, tuere nurus.

DUm loquor, elatæ metuendus acumine caudæ
Scorpius in virides præcipitatur aquas.

NOr ubi transierit, cælumque rubescere primo
Corperit, & tactæ rore querentur aves,

Semellamque facem vigilata nocte viator

Ponet, & ad solitum rusticus ibit opus;

Hyades incipient & humeros relevare paternos:

Quæ septem dici, sex tamen esse solent.

Seu quod in amplexus sex hinc venere deorum;

(Nam *Steropen* Marti concubuisse ferunt;

Neptuno *Halcyonen*, & te, formosa *Celæno*;

Maian, & *Electram*, *Taygetamque Jovi*)

Septima mortali *Merope* tibi, *Sisyphæ*, nupsit:

Porniter, & facti sola pudore latet.

Sive quod & *Electra* *Trojæ* spectare ruinas

Non tulit, ante oculos opposuitque manum.

TEx sine perpetuo cælum versetur in axe,

Ter jungat *Titan*, terque resolvat equos;

Protinus inflexo *Berecynthia* tibia cornu

Flabit, & *Idææ* festa parentis erunt.

Ibunt & semimares, & inania tympana rudent:

b Araque tinnitus ære repulsa dabunt.

Ipsa sedens molli comitum cervice feretur

Urbis per medias & exululata vias.

Scena sonat, ludique vocant: spectare, *Quirites*,

Et fora & *Marte* suo litigiosa vacent.

Quætere multa libet: sed me sonus æris acuti

Tertet, & horrendo / logos adunca sono.

Oa, Dea, quam sciter, doctas *Cybeleia* m neptes

Vidit; & has curæ jussit adesse meæ.

Pandite, mandati memores, *Heliconis* alumnæ,

Gaudeat assiduo cur Dea Magna sono.

a *Veneris*

Ventricordis,

cujus *ades*

extra Colla-

sinum fuit,

via Salaria.

Pausanias

Aggædrius

Semæpygias

appellat.

b *Respice*

& *Adspice*

in precatio-

nibus usur-

pabant.

Virgil.

Æn. pre-

cibus si

flexeris

ullis, Ad-

spice nos.

c *Scorp.* oc-

casus matu-

rimus. Intel-

ligit autem

partes prio-

res illius

dodecatemo-

rii divisi in

60. part.

quæ vete-

res, qui non

habuerunt

libram, ap-

pellarunt

Sic chelæ.

d *Atlanti*

numeros enumerare occasu *Heliaco*. *Proclus* omnium *Æthærarum* animas

viresque divinas esse scripsit: de quo vide commentar. ejus in *Hesiodi*

op. & d. d. e *Dardani mater*, de qua supra. f *Non. April. Mega-*

esia matris deum. g *Galli*, *Matris Magnæ* comites. h *Æra* cressi-

cula. Metonym. i *Uolatu celi* beata. *Nicand.* *Idæias* *jepeas* & *er-*

menias & *arqas*. k *Litibus* forensibus, quæ fori bella sunt. l *Tibia*

lino, Metonym. m *Musæ* ex *Jove* *Cybeleis* filio natæ.

a Aprilis. Sic ego, sic Erato: (*a mensis Cythereus illi*
b Erato mu- Cessit, *b* quod teneri nomen amoris habet)
ci n' ip'si c Reddita Saturno fors hæc erat; Optime regum,
dilla. A nato sceptris excutiere tuis.
e Hesiod. Ille suum metuens, ut quæque erat edita, prolem
Thog. Devoiat, immersam visceribusque tenet.
Ille dicit Saepè Rheæ quæstæ est toties fecunda, nec unquam
zup' p'nat Mater; & indoluit fertilitate sua.
ti, & i' ga- Juppiter ottus erat, pro magno teste vetustas
u' d' i' ga- Creditur, acceptam parce & movere fidem.
ortu, e Velle lateris saxum cælesti guttore sedit.
O' m' a si Sic genitor fati decipiendus erat.
vi u' p' r's. Ardua jamdudum resonat tinnitibus Ide,
d Sollicitare, Tutus ut infanti vagiat ore puer.
in dubium Pars manibus clypeos, galeas pars tundit inanes:
vocare, quod Hoc Curetes habent, hoc Corybantes opus.
vulgo per- Res latuit patrem: priscique imitamina facti
suasum est. Eræ Dex comites, & raucaque terga movent.
e Op' sive Cymbala pro galeis, pro scutis tympana pulsant:
Rheæ saxum Tibia dat Phrygios, ut dedit ante, modos.
fasciæ invo- g Desierat, corpi: Cur huic genus acre leones
lutum Sa- Præbent insolitas ad juga curva jubas?
turno pro Desieram, corpi: Feritas mollita per illam
Jove obtu- Creditur: id curru testificata suo est.
lis, quod ille At cur hæ turrifera caput est ornata corona?
continuo de- An primis turres urbibus illa dedit?
glutisit, Adnuit. Unde venit, dixi, sua membra secandi
Pausan. Ar- Impetus? ut tacui. i Pieris orsa loqui.
ead. k Phryx puer in sylvis facie spectabilis altis
f Tympha- Turrigeram casto junxit amore deam.
na, Orph. Hunc sibi servari voluit, sua templa tueri:
in hymn. Et dixit, Semper fac puer esse velis.
Tympani- Ille fidem jussis dedit, &c. Si mentiar, inquit,
dum, qd- Ultima, qua fallam, sit Venus illa mihi.
los cypre- Fallit: & in nympha / Sagaritide desinit esse
vis, & al- Quod fuit, hinc pænas exigit ira Dex.
non est
u' p' r's.

Naiadi

g Loqui scilicet, ellipsis. h Virgil. lib. 6. qualis Berecynthia mater Invehitur curru Phrygiæ turrata per urbes. Lucr. lib. 2. Muralique caput summum cinxere corona. i Erato Pieri Mæcedonis filia: vel in Pierio monte nata. k Aut: de quo vide Camillus Gallianus. Vidor. lib. 20. cap. 10. Var. lib. 1. Sagaris fluvii, quæ & Sagaris, Nympha.

Naiada vulneribus succidit in arbore factis.

Illa perit; a fatum Naiados arbor erat.

Hic farit; & credens thalami procumbere rectum,

Effugit, & cursu Dindyma summa petit.

Et modo, Tolle faces; Remove, modo, verbera, cla-

Sape Palæstinas jurat adesse deas.

(mat: fuisse vide-

Ille etiam saxo corpus laniavit acuto:

Longaque in iminundo pulvere tracta coma est.

Voxque fuit. Merui; meritas do sanguine poenas.

Ah pereant partes, quæ nocuere mihi.

Ah pereant, dicebat adhuc. h onus inguinis aufert:

Nullaque sunt subito signa relicta viri.

Venit in exemplum furor hic: e mollesque ministri

Cadunt a jactatis vilia membra comis.

Talibus Aoniæ facunda voce Camœnæ

Reddita quæsitæ causa furoris, erat.

Hoc quoque dux operis moneas, precor; unde petita

Venerit: an nostra semper in urbe fuit?

Dindymon, & Cybelen, & amœnam fontibus Iden

Semper, & Iliacas Mater amavit opes.

f Cum Trojam Aneas Italos portaret in agros,

Est Dea sacriferas g pene secuta rates.

Sed nondum satis Latio sua numina posci

Senferat; adfueris substitieratque locis.

Post, ubi Roma potens opibus jam secula quinque

Vidit, & edomito h sustulit orbe caput;

i Carminis Euboici fatalia verba sacerdos

Inspicit. inspectum tale fuisse ferunt.

Mater abest: matrem jubeo. Romane, sequiras.

Cum veniet, casta est accipienda manu.

Obscura sortis patres ambagibus errant:

Quæve patens absit, quove petenda loco.

Consultitur Pæan, Divumque accersite matrem,

Inquit: h in Idæo est invenienda iugo.

Mittuntur proceres. Phrygiæ tunc sceptrâ tenebat

Attalus. Ausonius rem negat ille viris.

Mira canam. longo tremuit cum murmure tellus:

Et sic est adytis diva locata suis:

Ipsa peti voluit: nec sit mora, i mitte volentem.

Dignus Roma locus, quo Deus omnis eat.

a Dryades e-

mini & Ha-

madryadis,

ex qua um

hec numero

fuisse vide-

tur, cum ar-

boribus &

nascuntur

fiant & in-

tercunt. Cal-

lim. hys. in

Delum. A-

poll. 2. Ar-

gon.

b Partem il-

lam seu

membrum,

quo matres

perhibemur.

c Galli fe-

minarcti.

d Tensa ca-

saria, unde

& Curetes

nominati,

hec est: d

audendo,

e Arista-

na. Lias 9.

i Idæo & I-

deno & Co-

luntia. a.

f Imitat.

Virg. Illium

in Italiam

portans.

g Propter

materiam

classis. Ne-

ille nea cosum

ex loco Idææ matris. Vide Virgil 9. & 10. Æn. h Virg. Verum hæc
tantumalia s inter caput extulit urbes. i Librorum Sibyllæ Co-
mæne. k Callim. Idæamque ipsam. l Abire finis: imitas. Hæger.
2 p. fœderis ruptum quærit, id Idæam dicitur.

Ille soni terrore pavens, Frohisciscere, dixit:

Nostri eris: in Phrygios Roma refertur avos.

a Pinus Idem Protinus innumera cadunt & pineta secures

monis me- Illa, quibus fugiens *b Phryx* plus ususerat.

tonym. Mille manus coeunt: & pista coloribus ustis

b Aeneas Coelestium matrem concava puppis habet.

Troja profu- Illa sui per aquas festur tutissima e nati,

dit. Virg. 1. Longaque *d Phryx* ex stagna sororis adit.

Aeneas. Rhœtæcumque capax, Sigeaque littora transit,

e Naptuni. Et e Tenedum, & veteres / Eëtionis opes.

d Heliophan- Cyclades excipiunt, Lesbo post terga relicta:

tom. Quaque Carysleis frangitur unda vadis.

e Insulam Transiit & Icarium; g laxas ubi perdidit alas

inter Lesb. Icarus, & vastæ nomina fecit aquæ.

e Heli- Tunc Ixva Creten, dextra Pelopeidas undas

fluat. Descriit; & Veneri sacra Cythera petit.

f Eëtionis Hinc mare Trinacrium, candens ubi tingere fer-

regiam, que

rum

sunt Theba-

Calice.

g Calore so-

læ relaxatur.

h Metam.

rapidi vi-

cinia solis

Mollit o-

doratas

pennarum

vincula

ceras.

h Qui Fir-

gil. est Pyr-

acmon.

Brontes-

que Stero-

pesque &

nudus

membra

Pyrac-

mon.

i Duobus

affiliis modico

intervallo discreptis in mare evolvitur.

h Plus quam pro virili: supra

virium conditionem.

l Claudia Quintia: vide Liv. lib. 9. De-

cad. 3.

- Brontes, & Steropes, *b Acmonides*que solenti

Aquoraque Astra legit, Sardoaque regna sinistris

Respicit à remis, Ausoniamque tenet.

Ostia contigerat, qua se Tiberinus in altum

i Dividit, & campo liberiore natat.

Omnis eques, missaque gravis cum plebe senatus

Obvius ad Tusci fluminis ora venit.

Procedunt pariter matres, natique, virique,

Quæque colunt sanctos virginitate focos.

Sedula fune viri contento brachia lassant.

Vix subit adversas hospita navis aquas.

Sicca diu fuerat tellus: sitis ufferat herbas:

Sedit limoso pressa carina vado.

Quisquis adest operi, & plus quam pro parte la-

borat,

Adjuvat & sortes voce sonante manus.

Illa velut medio stabilis sedet insula ponto.

Attoniti monstro stantque paventque viri.

i Claudia Quinta genus Clauso referebat ab alto:

Nec facies impar nobilitate fuit.

Casti quidem, sed non est credita: rumor iniquus

Laxerat, & falsi criminis acta rea est.

Cultus,

Cultus, & ornatu varie prodisse capillis
 Obfuit, ad h. rigidus promptaque lingua sonos.
 Conscia mens recti sancta mendacia ridet:
 Sed nos in vitium credula turba sumus.
 Hæc ubi castarum processit ab agmine matrum,
 Et manibus puram fluminis hausit aquam;
 Ter caput irrorat, ter tollit ad æthera palmas.
 Quicumque adspiciunt, mente carere putant.
 Submissoque genu, vultus in imagine divæ
 Figit, & hos edit ex crine jacente sonos:
 Supplicis alma tuæ genitricis fecunda deorum
 Accipe sub certa conditione preces.
 Casta negor, si tu damnas, meruisse fatebor.
 Mortem lumenque pœnas iudice visita dea.
 Sed si crimen abest, tu nostræ pignora vitæ
 Re dabis, & castas casta sequere manus.
 Dixit: & exiguo funem conamine traxit.
 (Mira, sed & in scena testificata loquor.)
 Mota Dea est, sequiturque ducem, laudatq; sequen-
 Index latitæ fertur ad astra sonus.
 Fluminis ad flexum veniunt: Tiberina priores
 Atria dixerunt, funde sinister abit.
 Nox aderat: querno religant in stipite funem:
 Danique levi somno corpora functa cibo.
 Lux aderat: querno solvunt à stipite funem:
 Ante tamen posito thura dedere foco.
 Ante coronarunt puppim; & sine labe juvenecam
 Mactarunt, g. operum conjugiiq; rudem.
 Est locus, in Tiberim qua lubricus influit Almo,
 Et magno nomen perdit in amne minor.
 Illic purpurea canus cum veste sacerdos
 h. Almonis dominam sacraque lavit aquis.
 Exululant comites; i fusioaque tibia statut:
 Et feriunt molles taurea terga manus.
 Claudia præcedit lato celeberrima vultus
 Credita vix tandem teste pudica Dea.
 Ipsa sedens plaustro porta est investa Capenæ:
 Sparguntur junctæ flore recente boves.

a Cura ve-
 stimentorum
 & comitus
 licentior
 quam mos
 patris per-
 mittebat.
 b Prociecti,
 laceratus.
 c. Indicat
 mortem
 d. i. i. i. i. i.
 e. a. x. i. i. i.
 f. i. i. i. i.
 g. i. i. i. i.
 h. i. i. i. i.
 i. i. i. i. i.
 j. i. i. i. i.
 k. i. i. i. i.
 l. i. i. i. i.
 m. i. i. i. i.
 n. i. i. i. i.
 o. i. i. i. i.
 p. i. i. i. i.
 q. i. i. i. i.
 r. i. i. i. i.
 s. i. i. i. i.
 t. i. i. i. i.
 u. i. i. i. i.
 v. i. i. i. i.
 w. i. i. i. i.
 x. i. i. i. i.
 y. i. i. i. i.
 z. i. i. i. i.

Nati- effuse civil-
 atis gesta. Vide Suet. Tiber. cap. 1. f. Qua parte Tiberis fluv. sinister-
 sum defleat. g. Injocem & intellam. Vide Macrob. lib. 1. cap. 5. Sa-
 turn. h. Matrem Deorum, quæ proprie Domina appellatur, teste Servio.
 i. Et Phrygio simulat numero cava tibia mentes. Lucr. l. 2. Lu-
 cina. Nigro satis fuisse dicti Phrygiæ tibia sonum, ad incandens ad sa-
 crificia sacerdotes, cum illa audito statim in furorem verterentur.

a P. Scip.
Nasica, vir
optimus à
senatu iudi-
catus.
b Scipem
jacebant in
stibaculis,
que erant in
templis re-
ceptacula.
c Alter al-
terum vicif-
sim huc tan-
do. Cetero
judicatus, et
vocat Cas.
major.
d Festum
tam quippe
Romana
urbe.
e Vel quis
prociui
habuit sunt:
vel qua Ve-
rii in iis
prociui di-
vinationum
pompa cele-
brarentur.
Fide Alex.
lib. 6. c. 19.
Gen.
f Eiviarum.
g A Gallo
Cybel sa-
cerdote sic
dictus, cum
antea Terian appellatus esset.

Nasica accepit: templi non perstitit autor:
Augustus nunc est, ante Metellus erat.
Substitit hic Erato: mora sit. Sic cetera quæro:
Dic, inquam, parva cur b stipe quærat opes.
Contulit xs populus, de quo delubra Metellus
Fecit, alt. dandæ mos stipis inde manet.
Cur c vicibus factis ineunt convivium, quæro,
Tunc magis, indictas concelebrantque dapes.
Quod d bene mutavit sedem Berecynthia, dixit,
Captant mutatis sedibus omen idem.
Institeram, quare e primi Megalesia ludi
Urbe forent nostra: cum Dea, (sensit enim)
Illa deos, inquit peperit, cessere parenti:
Principiumque dati mater honoris habet.
Cur igitur Gallos, qui se fecidere, vocamus,
Cum tantum à Phrygia Gallica distet humus?
Inter, ait, viridem Cybelen altæque Celenas
Amnis it insana, nomine e Gallus, aqua.
Qui bibit inde, furit: prociui hinc discedite, quis e
Cura bonæ mentis: qui bibit inde, furit.
Non patet herbosum, dixi, posuisse e moretum
In dominæ mensis: an sua causa subest?
Lacte micro veteres usi narrantur, & herbis,
Sponte sua si quas terra ferebat, ait.
Candidus elixa miscetur caseus herbæ:
Cognoscat præscos ut Dea præcæcibos.
i P O stera cum cælo motis Fallantias astra
Fulserit, & niveos luna à levavit equos:
Qui dicet, Quondam sacrata est colle Quirini
Hæc Fortuna die Publica, verus erit.
j Tertia lux (memini) ludis erit, hæc mihi quæ
Spectanti senior contiguusque loco,
Hæc, ait, illa dies, Libycis qua Cæsar in oris
Perfida magnanimi contudit arma Iuba.
Dux mihi Cæsar erat, sub quo meruisse tribunus
Glorior, officio præfuit ille meo.
Hanc ego militiæ sedem, tu pace parasti,
Inter a bis quinos usus honore viros.

antea Terian appellatus esset. h Hujus descriptionem vide in Alano
Marone. i Postid. Non. Fortun. Iub. a des dicata in colle Quirini
li. k Sublevaris desuntes cursu molarno: cunctaveris l 6. li.
Ludi ob victor. Cæsaris Imp. de Iuba rege. m Prosopopœia. hoc est
iniquæ personæ sive veterani cujusdam sicla oratio. Fide Quintil. lib 9.
cap. 2. n Ovid. Decemvir. Trist. l. 4. eleg. 10.

PLura locuturi subito subducimur imbres:

a Pendula cœlestes Libra movebat aquas.

A Nte tamen quam summa dies b spectacula listat,

c Ensiser Orion æquore merfus erit.

p Rproxima vistricem cum Rômam inspexerit Eos,

Et dederit Phœbo stella fugata locum;

Circus erit pompa celeberrimoque deorum:

Primaque e ventosis palma petetur equis.

Nunc Ceteris ludi. non est opus indice causæ.

Sponte Dex munus, promeritumque patet.

Panis erant primus virides mortalibus herbæ,

Quas tellus nullo sollicitante dabat.

Et modo carpebant vivax è cespite gramen:

Nunc epulæ è tenera fronde cacumen erant.

Postmodo glans nata est. bene erat jam glande repet-

Duraque magnificas quercus habebat opes.

Prima Ceres, homine ad meliora alimenta vocato,

f Mutavit glandes utiliore cibo:

Illa iugo tauros collum præbere coëgit.

Tunc primum soles eruta vidit humus.

Et erat in precio, chalybis jam massa placebat.

Heu, heu perpetuo debuit illa regi!

Pace Ceres lata est: & vos otate, coloni,

Perpetuam pacem, pacificumque ducem.

Terra Dex, & micæque licet salientis honorem

Detis, & in veteres thurea grana focos.

Et si thura aberunt, b unitas accendite tædas.

Parva bonæ Cereri, sint modo casta, placent.

A bove i succincti cultros removete ministri:

Bos aret: & ignavam sacrificare suem.

Apta iugo cervix non est ferienda securi.

Vivat, & in dura sæpe labore humo.

Exigit ipse locus, raptus ut i virginis edam.

Plura recognosces: pauca docendus eris.

Terra tribus scopulis vastum procurrit: in æquor

n Trinacris, à positu nomen adepta loci.

D

Grata que cœle-

stes pacavit mica. Thuri scilicet. b Pingues Virg. Buc.

libitum erat populum, qui ministrorum appellatione indicantur. Suet. Calig.

12. Prop. l. 4. eleg. 4. Vide Spartian. in Geta. k ἀγορῇ inierem: sicut

Virg. fucus ignavum pecus dixit. l Proserpina, κατ' ἔχρη. Arystoph.

ἡ μινίπας. m Raptus Proserpina. Vide l. 5. Metam. & Claud. de rapt.

prof. & Cic. Att. 6. in Verre. n Trinacria, que & Sicilia, ἀπὸ τριῶν

ἀγρῶν. hoc est, tribus promontoriis, sic nuncupata. Lucr. lib. 1. Insula

quem triquetris tetraurum gessit in otis.

a Libra oc-

cas. manati-

mon. Dies

phœb.

b Ludæ fi-

nem impos-

mas.

c Orion oc-

cidit bella-

ce.

d 5. Id. Ce-

restia, b. e.

ludi Cereris

Circenses à

(ta: C. Memm.

Adit. in-

stituam. Vide

Pol. Miscell.

c. 85.

e Velociss.

Hyperb.

Hom. Scyth.

d' ἀγλαῖα:

ov. iussus.

f Virg. 1.

Georg.

Chaoniam

pingui

glandem

mutavit

arista.

g Mela fal-

se. Synec-

doch. Ti-

bull. Parva-

que cœle-

l Hic enim

Grata domus Ceresi : multas ea possidet urbes;
In quibus est culto fertilis Enna solo.

Frigida coelestium matres Arethusa vocarat:

a Notario Venerat ad sacras & *a* dea flava dapes.

Cereri 2 ca- Filia; consuetis ut erat comitata puellis,

lure segens. Errabat nudo per sua prata pede.

Valle sub umbrosa locus est, aspergine multa

b Carpendi Uvidus ex alto desilientis aquæ.

studio. Tot fuerant illie, quot habet natura, colores:

c *Demetri.* Fictaque dissimili flore nitebat humus.

Vag. Viminibus Quam simul adspexit, Comites, accedite, dixit,

mollique Et mecum plenos flore refectæ sinus.

paras de- Præda puellares animos oblectat inanis;

texere Et non sentitur *b* sedulitate labor.

juncto *i-* Hæc implet lento calathos è vimine *c* textos;

dem: fuscis Hæc gremium; laxos degravat illa sinus.

lam texit Illa legit calthas; huic sunt violaria curæ:

hibisco. Illa papaveas sublecat ungue comas.

Tib. Tunc Hæc, hyacinthe, tenes; illas, amante, moraris:

fiscella le- Pars thyma, pars *d* rorem, pars melliloton aman-

vi detexta Plurima lecta rosa est: sunt & sine nomine flores.

est vimine Ipsa crocos tenues, liliaque alba legit.

junci. Carpendi studio paulatim longius itur,

d *Rorem* Et dominam casu nulla secuta comas.

marimum, Hanc vider, & visam *e* patruus velociter aufert:

qui & siba- Regnaque caruleis in sua portat equis.

notis. Illa quidem clamabat, lo, charissima mater,

e *Pluto Ce-* Ausertor; ipsa suos abscideratque sinus.

reris fatur. Panditur interea Diti via: namque diurnum

f *Aperitur* Lumen inadsueti vix patiuntur equi.

per Alce- At chorus aqualis cumulata flore ministræ,

blatus, qui Persephone, clamant, ad tua dona veni.

crateres no- Ut clamata silet, montes ululatus implent:

minantur. Et feriunt moesta pectora nuda manu.

Solin. c. 11. Attonita est plangore Ceres: (g modo venerat Enna)

g *Call. Tege-* Nec mora, Me miseram, filia, (clamat) ubi es?

q *Umbra ad-* Mentis inops rapitur, ut quas audire solemus

aliqui idem Threicias susus Manadas ire comis.

d *Exposita pa-* Ut vitulo mugit sua mater ab ubere rapto,

gulis Er- Et quaerit sortis per nemus omne suos:

100. Sic Dea non retinet gemitus, & conserta cursu

h *Filia no-* Fertur; & è campis incipit, Enna, tuis.

sa pedibus. Inde puellaris nacta est vestigia plantæ.

Et pressam *b* noto pondere vidit humum.

Forſitan illa dies erroris ſumma fuiſſet,
 Si non turbaffent ſigna reperta ſues.
 Jamque Leontinos, & Anifenaque flumina curſu
 Præterit. & ripas, herbiferæ Aci, tuas.
 Præterit & Cyanen. & fontes lenis Anapi;
 Erte vorticibus non adeunde Gela.
 Liquerat Otrygiæ. Megareæque. Pantagienque;
 Quæque & Simethræ accipit æquor aquas:
 Antraque Cycloperum poſitis exulta caminis;
 Quique locus curvæ nomina & falcis habet:
 Himeraque, & Didymen. Agrigentaque. Taurome-
 Sacrorumq; Melam paſtus lata boum. (nonque, ur.
 Hinc Camerinam adiit, Thapſonq; & c Eloria Têpe; c Simetras
 Quæque jacet Zephyro ſemper apertus Eryx.
 Jamque Peloriaden. Lilybæaque. jamque Pachynon
 Luſtrat, & terræ cornua prima ſux.
 Quæcunque ingreditur, miſeris loca cuncta querelis
 Implet: ut amiſſum cum gemit & ales Iryn.
 Perque vices, modo Perſephone, modo Filia, mater
 Clamat; & alternis nomen utrumque ciet.
 Sed neque Perſephone Cererem, nec filia matrem
 Audit; & alternis nomen utrumque perit.
 Unaque, paſtorem i vidiffet, an arva colentem,
 Vox erat. Hac greſſus ecqua puella tulit?
 Jam color unus ineſt rebus, tenebrisque teguntur
 Omnia: jam vigilæ conticuere canes.
 Alta jacet vaſti ſuper ora Typhoſos Alna,
 Cujus anhelatis ignibus ardet humus:
 Illic accendit geminas pro lampade pinus.
 Hinc Ceteris ſacris nunc quoque tæda datur.
 Eſt ſpecus exefi ſtruſtura pumicis aſper,
 Non homini facilis, non adeunda ſeræ:
 Quo ſimul ac venit, fixnatos curribus angues
 Junxit, & æquoreas ſicca peterrat aquas.
 Eſt ad Syrtis, & te. i Zancle Charybdis,
 Et vos m Niſi naufraga monſtra canes.
 Adriacumque patens late, bimaremque Corinthum.
 Sic venit ad portus, Attica terra, tuos.
 Sic primum gelido ſedit mœſtiſſima ſaxo:
 Illud Cæcropidæ nunc quoque triſte vocant.

D 2

Sub k Noſſe de-
 ſcriptio d

conſequentibus. 1 Meſſana ſinitima, quæ à ſitu obliquitatis Zan-
 de dicta eſt. Strab. lib. 6. m Antonomaf. propter Stylam Niſi
 ſicm.

a Sicille
 chorogra-
 phia. V de
 Virg. Æn. 1.
 b Anifum
 flumen, quod
 Anifum Si-
 cille urbem
 præſcribi-
 tur.
 c Simetras
 inſula.
 d Dreps-
 num, urbs
 & promont.
 Sicille.
 e Campos,
 quos Elorius
 flu. ſuperfu-
 ſus Nili mo-
 ro ſacundas.
 f Eryx mons
 Zephyro ex-
 poſitus. Dia-
 nyſ. Lily-
 bœum adſis-
 tum Zephyri
 promineræ
 dicta. cæ-
 eſſe.
 g Tris Sici-
 lliæ promon-
 toria.
 h Procone,
 Meſſam. 6.
 i Si vidif-
 ſet. Elli-
 phis.

a Sub die.

Ita superat

Sub Jove

pars du-

rant.

b Noctū.

Virg. 2. Aen.

tacitū per

amica li-

lentia lu-

nz.

c Patri Tri-

gaciemi, cu-

jus superest

vide & ru-

sticana pro-

verbis lo-

cum fecit.

d Falsū

glandum,

mororum,

& ligno-

rum.

e Boni, C-

cor. Ex ju-

stitia enim

viri boni

nemina-

mur.

f Quā cau-

sa, quā ra-

sione. El-

lips.

g Ad mor-

bum acce-

dente agry-

pnia.

h Ipsa oldi-

ss. Hypal-

lage.

i Stella pri-

ma nocte

apparentes. Tūc.

Ludite: jam

noctū jungit equos,

currumque

sequuntur

Materis lascivo

fidera sulva

choro. k Lūm de lū-

lūm. & Bm.

Tota domus duo sunt.

a Sub Jove duravit multis immota diebus,

Et b luna patiens, & pluvialis aqua.

Fors sua cuique loco est. qui nunc Cerealis Eleusa

Dicitur, hac c Celei rura fuerit senis.

Ille domum glandes, excussa que mora rubetis

Portat, & arsuris arida ligna focis.

Filia parva duas redigebat monte capellas:

Et tener in cunis filius aeger erat.

Mater, ait virgo, (mora est Dea nomine matris)

Quid facis in solis incomitata locis?

Perstitit & senior, quamvis d onus urget: & orat,

Tecta lux subeat quantulacunque casa.

Illa negat: (simularat anum, mitraque capillos

Presserat) instanti talia dicta refert.

Sospes eas, semperque patens: mihi filia rapta est.

Heu melior quanto fors tua sorte mea est!

Dixit: & ut lacrymæ. (Naxus enim lacrymare des-

Decidit in tepidos lucida gutta sinus. (cum est)

Fleat pariter molles animis virgoque senexque

E quibus hac e justis verba fuerit lenis:

Sic tibi, quam raptam quæris, sit filia sospes:

Surge, nec exigua despice tecta casa.

Cui Dea, Duc, inquit: scilicet, f qua cogere posses.

Seque levat saxo, subsequiturque senem.

Dux comiti narrat, quam ut sibi filius aeger;

Nec capiat somnos, & invigiletque malis.

Illa soporiferum, parvos initura penates,

Colligit agresti lene papaver humo.

Dum legit, h oblito fertur gustasse palato,

Longamque imprudens exsoluisse famem.

Quæ quia principio posuit jejunia noctis,

Tempus habent mensæ sidera i visa sibi.

Limeæ ut intravit, luctus videt omnia plena:

Jam spes in puero nulla salutis erat.

Matre salutata (mater Menalina vocatur)

Jungere dignata est os puerile suo.

Pallor abit; subitasque vident in corpore vires.

Tantus cælesti venit ab ore vigor.

Tota domus lata est; hoc est, materque paterque,

Nataque: æres illi tota fuerit domus.

Mo

Mox epulas ponunt; liquefacta coagula lacte,
Pomaque, & in ceris aurea mella suis.

Abstinet alma Ceres; somnique papavera causas
Dat tibi cum tepido lacte bibenda, puer.

Noctis erat medium, placidique silentia somni:
Triptolemmum gremio sustulit illa suo.

Terque manu permulsit eum: tria carmina dixit;
Carmina mortali non referenda sono.

Inquit foveo corpus pueri vivente favilla
Obruit, humanum purget ut ignis onus.

Excutitur somno & stulte pia mater; & amens,
Quid facis? exclamat: membraque ab igne rapit.

Cui Dea, Dum non es, dixit, scelerata, fuisti:
Irrita materno sunt mea dona metu.

Iste quidem mortalis erit: sed primas arabit,
Et feret, & culta & proxima tollet humo.

Dixit, & egrediens nubem trahit, inque dracones
Transit, & alifero tollitur axe Ceres.

Junon & expositum, Pirraque tuta recessu
Linguit, & in dextrum quæ jacet ora latus.

Hinc adit /Ægeum, quo Cycladas adspicit omnes;
Ioniumque capax, Icariumque legit.

Petique urbes Asia longum petit Hellepontum:
Diversumque locis & alta peterrat iter.

Nam modo thurillegos Arabas, modo despicit Indos:
Hinc Libye, hinc Meroë, & siccaque terra subest.

Hinc adit Hesperios, Rhenu, Rhodanūq; Padumque,
Teque future parens, Tibi, & potentis aquæ.

Quo feror? immensum est erratas dicere terras.
Præteritus Ceteri nullus in orbe locus.

Errat & in cælo: & liquidique immunia ponti
Alloquitur /gelido proxima signa polo.

Parthalides stella, (namque omnia nosse potestis,
Aguoreas nunquam cum subeatis aquis)

Persephonen natam miseræ monstrare parenti.
Dixerat, huc Helice talia verba refert:

Crimine nox vacua est: solem de virgine rapta
Confuse, qui late facta diurna videt.

Solus aditus, quam quaris, ait, ne vana labores,
Nupta Jovis fratri & tertia regna tenet.

Quæstia diu secum, sic est affata Tonantem:
(Maximaque in vultu signa dolentis erant)

D 1

trionali, qui & Arctium. m. Accedendo interrogatum à Cerere, a lo-
ferorum regna Tibul, sortiti tertia regna Dei.

a Aurei co-
loris, quod
ajit est Plu-
mio ac sup-
rio gravig-
mi. l. 11. c. 15.

b Inimpe-
stive, inapti,
suu quippe &
pueri malo.

c Metet.

Periphre.

d Curram
conscendit,
cui juncti e-
rant draco-
nes alari.

e Proiectum,
premiens
in mare:
quia pro-
monstrum.
f Mare sci-
ficet.

g In curram
sublata.

h Ægyptus,
in qua nun-
quam visum
est pluvie.
Plato.

i Regnatoris
aquarum, ut
appellat
Virg.

k Virg. Ar-
ctos ocea-
ni me-
tuentes æ-
quore tün-
gi.

l Supra si-

Si ve Septem-

Si memor es, de quo mihi sit Proserpina nata,
Dimidium curæ debet habere tuæ.

Orbe pererrato, sola est injuria facti

Cognita: & commissi præmia raptor habet.

At neque Persephone digna est prædone marito:

Nec gener hoc nobis more parandus erat.

Quid gravius victore h Gyge captiva tulissem,

Quam nunc te cæli sceptrum tenente tuli?

Verum impune ferat: nos hac patiemur inultæ.

Reddat; & emendet facta priora novis.

Juppiter hanc lenit, factumque excusat amorem:

Nec gener est nobis ille pudendus, ait.

Non ego nobilior, posita est mihi regia cæli:

Possidet & alter aquas; & alter inane chaos.

Sed si forte tibi non est mutabile pectus,

Statque semel juncti rumpere vincula tori;

Hoc quoque tentemus, siquidem jejuna remansit:

Sin minus, inferni conjugis uxor erit.

Tartara jussus adit sumptis Caducifer alis;

Speque redit citius, visaque certa refest.

Rapta tribus, dixit, solvit jejunia / granis,

& Punica quæ lento cortice poma tegunt.

Non secus indoluit, quam si modo rapta fuisset.

Moxta patens; longa vixque refecta mora est.

Atque h ita, Nec nobis cælum est habitabile, dixit

Tartarea recipi me quoque valle jube.

Et factura fuit: pactus nisi Juppiter esset,

His tribus ut cælo mensibus illa foret.

Tunc demum vultumque Ceres animumque rece-

Imposuitque suæ spicæ ferta comæ.

Largæque provenit cessatis messis in arvis:

Et vix congestas area cepit opes.

Alba decent Ceresem: vestes Cerealibus albas

Sumite: nunc pulli velleris usus adest.

Occupat Aprileis Idus cognomine Victor

Juppiter: hac illi sunt data templa die.

Hac quoque, ni fallor, populo dignissima nostro

Atria Libertas coepit habere sua.

Luce secuturæ tutos pete, navita, portus:

Ventus ab occasu grandine mixtus erit.

mensibus Luna, quæ eadem est cum Hecate & Proserpina, superius illu-
strat hemisphærium: & totidem inferius decurrit. k. Id. Jovis Vindex.
Libertati atrium constructum à Q. Fab. A. V. C. 558. l. Postid. Id.
venti & grando. Columel. l. 11. c. 2.

a Raptus

sui.

b Gigante

centimanus,

fratre Briar-

rei. 4. Trist.

c Centima-

numque

Gygen. Ep.

autem Syn-

ecdoche:

ex uno enim

omnes intel-

liguntur.

e Conces-

sio antifa-

gogica.

d Nepomus.

e Diu seu

Plato. Ho-

mer. Iliad.

f. Texeda

diu enim

id est quæ,

indis.

f Quæ ab

Aphalapha

acceptas,

ut est in 3.

Metam.

g Mala gra-

nata.

h Si filia

apud superos;

esse non li-

cet.

i Senis enim

quædam

mensibus

mensibus

mensibus

mensibus

Sic licet, & fuerit; tamen hac a Musinensia Caesar

Grandine militis contudit arma sua.

Tertia post Veneris cum lux surrexerit Idus,
Pontifices, forda sacra litate bove.

Forda ferens bos est, forcundaque, dicta ferendo:

Hinc etiam sortus nomen habere putant.

Nunc gravidum pecus est: gravidæ quoque semine

Telluri plenæ viclima plena datur.

(terix.

Pars cadit arce Jovis: ter denas decuria vacas

Accipit, & largo sparsa cruore mader.

At ubi visceribus vitulos rapuere & ministri,

Sectaque fumosis exta dedere focis;

Ignem cremat vitulos, quæ f natu maxima virgo est:

Luce Palis populos purget ut ille cinis.

Rege Numa: fructu non respondente labori,

Irrita decepti vota colentis erant.

Nam modo luccus erat gelidis Aquilonibus annus;

Nunc ager assidua luxuriabat aqua:

Sæpe Ceres primis dominum & fallebat in herbis;

Et levis i obfesso stabat avena solo:

Et pecus ante diem partus edebat & acerbos;

Agraque nascendo sæpe necabat ovem.

Sylvæ vetus, nullaque diu violata securi

Stabat, i Manatio sacra relicta deo.

Ille dabat tacitis animo responsa quieto

Noctibus. ut hic geminas rex Numa masclat oves.

Prima & cadit Fauno: leni cadit altera Somno.

Sternitur in duro vellus utrumque solo.

Bis caput intonsum fontana spargitur unda:

Bis sua faginea tempora fronde regit.

Ufus abest Veneris: nec fas animalia mensis

Ponere; nec digitis annulus ullus inest.

Vesper ubi est, tectum supra nova vellera corpus

Ponit, adorato per sua verba Deo.

Interea placidam redimita papavere frontem

Nox venit, & secum somnia nigra trahit.

Faunus adest: oviumque premens pede vellera p du-

Edidit à dextro talia verba toro:

(10. ministros.

D 4

Morte f lute Ve-

stiles scit. g Palilibus. h Horat. Spem mentita leges. Virg sed il-

los Expectata leges variis elusit avenis. i Quasi dominante illi a-

vena. Metaph. Virg. Infelix lolium & steriles dominantur avenæ.

k Immatures. l Fauno Arcádico. m In loco Aventini. n Percuss-

sa securi viclima cadere dicebantur. Prosper. lib. 4. eleg. 5. o Nami-

ni illi grana & silencia. p Cornu, qñ enim capripes.

a August.

prælio Mu-

sinensi M.

Anton. pro-

fligavit.

b 17. Kal.

Fordicidia.

Fejl. For-

dicidiis

boves for-

dæ, id est,

gravidæ

immola-

bantur,

dicta à scr-

tu. Parr.

A fordis

credendis

Fordicidia

dicta.

c Forda bo-

ves quæ-

sic, unde

pretendunt

etymon.

d Pro nume-

ro 30. cu-

riarum.

e Pope, quæ

hæc iam per-

cutiebant.

Virgil.

g. Georg.

Inter cun-

ctantes ce-

cidit mo-

ribunda

Morte boum tibi, rex, Tellus placanda deorum
Det sacris animas una necata duas.

Excutitur terrore quies. Numa visa revolvit;
Et secum ambages & cæcæque iussa refert.

Expedi errantem nemori b gratissima conjux;
Et dixit, Gravidæ polceris exta bovis.

Extæ bovis gravidæ dantur. forciundior annus
Provenit; & fructum terra peculque ferunt.

Hanc quondam Cytherea diem properantius ire
Jussit, & admissos præcipitæ equos:

Ut et titulum imperii quamprimum luce sequenti
Augusto juveni prospera bella darent.

Sed jam præteritas ubi quartus Lucifer Idus
Respicit; hæc Hyades & Dorida nocte tenent.

Tertia post Hyadas cum lux erit orta remotas,
Carcere partitos Circus habebit equos.

Curigitur missæ junctis ardentia tædis
Terga ferant vulpes, causa docenda mihi est.

Frigida Carseolis, nec olivis apta ferendis
Terra, sed ad segetes & ingeniosas ager.

Hæc ego felignos natalia rura pereram,
Parva, sed b assiduis humida semper aquis.

Hospitis antiqui solitas intravimus ædes.
Dempserat: emeritis jam juga Phœbus equis.

Is mihi multa quidem, sed & hæc narrare solebat,
Unde meum præsens instrueretur opus.

Hoc, ait, in campo (campumque ostendit) habebat
Rus breve cum duro parca colona viro.

Ille suam & peragebat humum; sive usus aratri,
Sed curvæ falcis, sive bidentis erat.

Hæc modo verrebatur stantem / tibicine villam;
Nunc matris plumis ova fovenda dabat.

Aut virides malvas, aut fungos colligit albos;
Aut humilem grato calfacit igne focum.

Et tamen assiduis exercet brachia telis;
Adversusque minas frigoris ætæ parat.

Filius hujus erat primo lascivus in ævo,
Addideratque annos ad duo lustra duos.

Is capit extremi vulpem in convalle salicti.
(Abstulerat multas illa æ cohortis aves)

Capti-

a Obscura.

b Egria.

cympha lu-

ci Aricini.

c 16. Kal.

August. ab

exere. Imper-

ator saluta-

tu.

d Hyadum

occas. ve-

stigia, vel

potius le-

liac.

e Mart.

Virg. Buc.

Doris a-

mara suam

non inter-

misc. un-

dam. Me-

tonymice.

f 14. Undi

Circens. &

vulp. com-

busio.

g Feriit.

Virg. Nunc

locus ar-

vor. inge-

niis.

2. Georg.

h Trist. 4.

Sulmo mi-

hi patria

est gelidis

liberr. un-

dis.

i Cursu diu-

mo deservit.

k Subiebat, colebat.

l Tigridi sive trahitum fulcrantil-

labani edictum.

m Vestimenta ad secundam signorū emendationem.

n Gallinarii, in quo pascebantur gallinæ.

l Tigridi sive trahitum fulcrantil-
labani edictum. m Vestimenta ad secundam signorū emendationem.
n Gallinarii, in quo pascebantur gallinæ.

Captivam stipula serenoque involvit, & ignes

Admovet: urentes effugit illa manus.

Qua fugit, incendit vestitos messibus agros:

Damnosa vires ignibus aura dabat.

(tam

Factum abiit: monumenta manent: nam dicere cer-

Nunc quoque lex vulpem & Carseolana vetat.

Utque luat poenas genus hoc, Ceresilibus ardet:

Quoque modo segetes perdidit, ipsa perit.

Proxima cum veniet terras visura & parentes

Memnonis in roseis lutea mater equis:

De duce lanigeri pecoris, qui perdidit Hellen,

Sol abiit: egresso & victima major adest.

Vacca sit an taurus, non est cognoscere promptum:

Part prior apparet, & posteriora latent.

Seu tamen est taurus, sive est hoc formina signum,

Junone invita / munus amoris habet.

Non abiit, oriturque Aurora: & Falilia poscor.

Non poscor frustra, si faveat alma Fales.

Alma Fales, faveas pastoris sacra canenti;

Prosequor officio si tua facta pio.

Certe ego de vitulo cinerem, stipulamque sabalem,

Sape tuli plena februa tosta manu.

Certe ego transili positas ter in ordine flammis,

Virgaque rorales laurea misit aquas.

Mota Dea est, operisque faveat: i navalibus exit

Suppis: habent ventos jam mea vela suos.

1. pete & virgineas, populus, suffimen ab ara.

Vesta dabit. Vestis munere purus eris.

Sanguis equi suffimen erit, vitulique favilla:

Tertia res dura culmen inane fabae.

Pastor oves saturas ad prima crepuscula lustret:

Unda prius spargat, virgaque vertat humum.

Frondebis & fixis decorentur ovilia ramis:

Et regat ornatas longa corona fores.

Cerulei fiant puro de sulphure fumi:

Tastaque fumanti sulphure balet oris.

Ure mares oleas, taxamque, herbasque Sabinas:

Et crepet in mediis laurus adusta focis.

Libaque de milio / milii fiscella sequatur.

Rustica praeput est hoc dea lata cibo.

Adde dapes in utrumque suas: dapibusque refectus

Sylvicolam tepido lacte precare Falem.

D 1

Con- i Allego-

tice fontem significat dea aspirantem carmini.

k. Vestis. Ritus sa-

crorum Falisum, 1. Mille regala.

a Sic 419a

& Carseola

oppido in

via Valeria,

non longe à

Felign.

b 19. Kal.

Solu in-

gress. in

aurum.

c Vel fscia-

su aut pla-

na: vel non

operta se-

melis.

d Taurum.

Ving. 2.

Georg. &

maxima

taurus Vi-

clima.

e Propter

auri signum

mutilatum

seu imperfe-

ctum.

f Inter fide-

ra relata.

g 11. Kal.

Falilia in

bonorem

Falis deo

passorum.

h Dies po-

scit, ut ca-

lila.

a Loco *dis*
consecrato.

b Conbuc-
vis. *Fest.*

Luci sacri
erant inco-
dal.

c Fisceila
dum corpore
frondibus
plena.

d Grando
remittis. Ita
detonet.

apud Ma-
rum, 10.

e Sylvaia-
gressu. Tres
enim Sylva-

mae omnia
possessio ha-
bet. *Cat. de*

limit. agror.
f Turbida.

g Lona-
rum, nym-
phum.

h In arvis
jacet summo
oppress.

i Virg. Co-
gere do-
nec oves

stabilis,
numerumque referre iussit.

k Raptarum ovium. Hypall. I Ti-
bul. Raraque per nexus est via facta sero.

m Ovis, *Haras*, simili-
ter, Olentis uxores mariti, *donis caprar.*

n Quatuor, singulis an-
nis. o Rem enim divinam salturi manus abluendum, ut pariter ad sacra ma-
nibus accederent. *Dion. Halicarn. l. 1. Procantem autem orientem specta-
bant. Unde Virg. Illi ad surgentem conversi lumina solem. Vide*

Clem. l. 7. *Seruat.* p Hoc genus vasit Pellor ex aquillas vocat. *Memini*

hujus & Turneb. l. 10. c. 20. q Burbanicam pastorem, d rufo colore,
quem burbanum vocat, sic didam, quem mulsum lacte dilatum facit. *Fest.*

Consule, dic. pariter pecori, pecorisque magistris
Effugiat stabulis noxa repulsa meis.

Sive a sacro pavi, sedive sub arbore sacra,
Pabulaque è bustis inficia carpit ovis;

Seu nemus intravi veritum, nostrisve fugatz
Sunt oculis nympha, semicaperque Deus;

Si mea falx ramo è lucum spoliavit opaco,
Unde data est agræ è fiscina frondis ovi;

Da veniam culpæ: nec dum d degradinat, oblit
è Agresti sano supposuisse pecus.

Nec noceat turbasse lacus: ignoscite, nympha
Mota quod obscuras ungula fecit aquas.

Tu, Dea, pro nobis fontes fontanaque placa
Numina, tu sparsos per nemus omne deos.

Nec Dryadas, nec nos videamus labra Dianæ,
Nec Faunum, medio cum è premis arva die.

Pelle procul morbos: valeant hominesq; gregesque
Et valeant vigiles, provida turba, canes.

i Neve minus multas redigam, quam mane fuerunt:
Neve gemam referens vellera è rapta lupo.

Abstine iniqua fames: herba frondesque supersint;
Quæque lavent artus, quæque bibantur, aquæ.

Uberta plena premam, referat mihi caseus aræ:
i Dentque viam liquido vimina rara sero.

Sitque salax aries: conceptaque semina è conjux
Reddat: & in stabulis multa sit agna meis.

Lanaque proveniat nullas lusura puellas,
Mollis, & ad teneras quolibet apta manus.

Quæ precor eveniant: & nos faciamus è ad annum
Pastorum dominæ grandia liba Pali.

Hic Dea placanda est: hæc tu conversus ad ortus
Dic quater, & è vivo petiue rore manus.

Dum licet, apposita veluti cratere p camella
Lac niveum potes, q purpureamque sapam.

Mor-

Mor-

Tr-

Expo-

T-

4 O-

Ex-

An-

Su-

Jun-

Ig-

An-

d-

Vix-

C-

Part-

Sc-

Prim-

Ho-

An-

In-

Hoc-

T-

Mu-

E-

Per-

Q-

I P-

Jam-

P-

Cor-

C-

Nil-

M-

Ra-

A-

Sex-

S-

ma-

cap-

equ-

YOC-

Moxque per arduas stipulae crepitantis acervos

Trajicias celeri strenua membra pede.

Expositus mos est: moris mihi restat origo.

Turba facit dubium, ceptaque nostra tenet.

Omnia purgat edax ignis; vitiumque metalli

Excoquit: idcirco cum duce purgat oves.

An, quia cunctarum contraria semina rerum

Sunt duo, discordes ignis & unda b Del;

Junxerunt elementa patres: aptumque putarunt

Ignibus & sparsa tingere corpus aqua?

An, quod in his vita causa est, hanc e perdidit exsul,

His nova sit conjux, hanc duo magna putant?

Vix equidem credor: sunt qui Phaethonta referri

Credant, & nimias Deucalionis aquas.

Pars quoque, quum saxa pastores saxa feribant,

Scintillam subito profuuisse ferunt.

Prima quidem periit: stipulis excepta secunda est:

Hoc argumentum flamma Palilis habet.

An magis hunc morem pietas A neia fecit,

Innocuum visito cui dedit ignis iter?

Hoc tamen est vero propius: cum condita Roma est,

Transferri iussos in nova testa Latens:

Mutanteque domum testis agrestibus ignem,

Et cessatura supposuisse casa:

Per flammam saluisse pecus, saluisse colonos:

Quod sit g natali nunc quoque, Roma, tuo.

Iste locum vati casus facit: urbis origo

Venit. ades factis, magne Quirine, tuis.

Jam luerat porcas frater Numitoris, & omne

Pastorum h gemino sub duce vulgus erat.

Contrahere agrestes, & moenia ponere utrique

Convenit: ambigitur, nomina i ponat uter.

Nil opus est, dixit, certamine. Romulus, ullo:

Magna fides avium est: & experiamur aves.

Res placet. alter inicit nemotosi saxa Palatii

Alter Aventinum mane cacumen adit.

Sex Remus, hic volucres bis sex videt ordine. pasto

Statut: & arbitrium Romulus urbis habet.

a Igne Pa-

lilis cause.

b Neptun.

Manil. sit-

que hanc

discordia

concors,

Qua ne-

xus habi-

les, & opus

generabile

ingit.

c Cum illi

aqua & igne

interdicitur.

d Aquam

enim & i-

gnem spensa

in moenia

tangere ju-

bebat: de

qua vide

Plut. quest.

Rom.

e Diluvium

Deucalionis.

f Non sum-

us amplius

usui, quippe

jam deserta

migrations.

g Natalis

urbis II.

Kal. Majis:

Apta hoc enim

die Romul.

mania condenda urbis aratro designavit. Plutarch. Romul. Solin.

cap. 2. Flin. lib. 19. cap. 16. h Romulo & Remo. i Eno.

quod Cicer. de Divin. Certabant, urbem Romamne, Remamne

vocarent. k Auguria explorabimus.

a Palilia in
 eundem
 diem inci-
 debant: unde
 & palili-
 cium dicitur.
 fidem Hy-
 dum circa
 hunc diem
 vespere occi-
 denti. Plin.
 l. xv. c. 26.
 b Ad ter-
 ram usque
 solidam ne-
 que conca-
 vum.
 c Quod o-
 men erat fu-
 turi domina-
 gni in finis-
 mor.
 d Passim o-
 nim & vul-
 go Deos ora-
 bant, ut ad-
 essent.
 e Prospero:
 quod levis
 mundi parte
 ortu sit.
 Plin. Virg.
 2. An.
 Subitoque
 fragore
 Intonuit
 Ixum.
 f Homer.
 αἰς δὲ τότε
 τὸν ἄλκιον ἱστὸν τῶν ἀνδρῶν γὰρ ἵστα. g Occultata propter exemplum, cum
 philadelpheam eam dissimulari amplius non pateretur. In Pale dicebant mor-
 tuis, tanquam discedentibus, sive quod ab eis recederent, nunquam eos visi-
 vi. Virg. 2. An. Sic, o sic positum affati, discedite, corpus. i A
 Coribus enim denum Sabiniorem ita appellari solet.

Urbs

Urbs
 Vid
 Cunct
 Sa
 Et q
 On
 D
 Num
 Mu
 Pofci
 Po
 Cum
 Te
 Temp
 Ne
 Utq
 e
 Cam
 In
 Cut
 Q
 Tut
 Be
 Clau
 Ex
 Que
 . p
 Stat
 A
 Qui
 P
 Nul
 Q
 Ad
 In
 Hol
 J
 Vo
 A
 Ven
 P
 Dic
 V

Urbs oritur (quis tunc hoc & illi credere posset?)

Victorem terris impositura pedem.

Cuncta regas, & sis magno sub Cæsare semper:

Sæpe etiam plures nominis hujus habe.

Et quoties steteris domito sublimis in orbes

Omnia sint humeris inferiora tuis.

Dicta Pales nobis. & idem Vinalia dicam.

Una tamen media est inter utramque dies.

Numina & vulgares Veneris celebrate puellæ:

Multa professorum quæstibus apta Venus.

Poscite thure dato formam, populique favorem:

Poscite blanditias, dignaque verba loco.

Cumque sua dominæ date grata sisymbria myrto,

Textaque composita juncea vincla rosa.

Templa frequentari Collinæ proxima portæ

Nunc decet: & à Siculo nomina colle tenet.

Utque Syracusas Arethufidas abstulit armis

& Claudius, & bello te quoque cepit, Eryx;

Carminè vivacis Venus est translata Sibyllæ:

Inque suæ stirpis maluit urbe coli.

Cut igitur festum Veneris Vinalia dicant,

Quæritis? & quare sit Jovis ista dies?

Tuinus, an Aneas Latia gener esset Amatz.

Bellum erat: Etruscas Turnus fadorat opes.

Clarus erat, sumptisque ferox Mezentius armis,

Et vel equo magnus, vel pede major erat.

Quem Rutuli Turnusque suis adsciscere tentant

Partibus. hæc contra g dux ita Thuscus ait:

Stat mihi non parvo virtus mea: vulnera testor,

Armaque quæ sparsi sanguine sæpe meo.

Qui peris auxilium, non grandia divide mecum

Præmia, de lacubus proxima musta tuis.

Nulla mora est operæ: vestrum date, vincere nostrum

Quam velit Aneas ista negata mihi! (câ.)

Adnuerant Rutuli. Mezentius induit arma.

Induit Aneas, adloquiturque Jovem:

Hostica & Tyrrheno vota est vindemia regi:

Juppiter, è Latio palmitè musta feret.

Vota valent meliora: cadit Mezentius ingens,

Atque indignanti pectore plangit humum.

Venerat Autumnus calcatis sordidus uvis:

Redduntur merito debita vina Jovi.

Dicta dies hinc est Vinalia. Juppiter illa

Vendicat, & festis gaudet inesse suis.

a De se as-
firmanti: ita
supr. de se
si creditur
ipsi.

b 9. Kal. Vi-
nalia Jovis
& Veneri.

Fide Plin.

l. 18. c. 19.

c Meretrices

Ven. Eryci-

na ad port.

Collin. sacra

faciebant.

d Ab Eryce

Sicilia

monte, Ery-

cina.

e M. Cl.

Marcell.

Proe. Syra-

cusa cepit.

Anno P. C.

541.

f Etruria

auxilia im-

plorat.

g Mezen-

tius.

h Mezentius
postulanti
sibi primi-
tiam, quæ diis
offerebant.

Cap. 1. Orig.

a 7. Kal.
Medium

ver. Culum.

11. Kal.

Majus ver

bipartitur.

b Aries oc-

cidit heliac.

c Tempestas

signif. ortu

canis mator-

tine.

d Pis Nu-

mentiana,

cujus prope

urb. etiam-

num cussant

vestigia.

e Rubigalis;

quibus Ru-

bigo Dco.

five Rubi-

gini dco

sacrif. ad

avertendam

rubiginem.

Rubigo, quia

coloris rubi:

Robum aut.

trippie vo-

calam, seu

rutilum.

Fide Var-

ron. lib. 1.

de re rust.

cap. 1. Plin.

lib. 18.

cap. 29.

f Ventilati-

one enim

prohibetur rubigo.

g Messis idem,

Metonym.

h Scabritiem se-

gati afferentis.

i Propert.

teritur rubigine mucro,

Ferrens.

k Vina pateris dabantur.

Var. 4. de ling. Lat.

l Arcula thuraris,

libanatrix.

Thura acerra & lance plena dabant locupletiores;

pauperes

grana duntaxat & mica summe digiti injiciebant.

SEx ubi, quæ resistent, luces Aprilis habebit:
In medio cursu tempora veris erunt.

Et frustra b pecudem quæres Athamantidos Helles:
Signaque dant imbres: c exoriturque Canis.

Hac mihi d Numento Romam cum luce redirem,
Obstitit in media candida turba via.

e Flamen in antiquæ lucum Rubiginis ibat,
Extra canis flammis, extra daturus ovis.

Protinus accessi, rigus ne nescius essem:
Edidit hæc flamen verba, Quirine, tuus:

Aspera Rubigo, parcas Cerealius herbis,
Et stremat in summa lenæ cacumen humo.

Tu sacra sideribus cæli nutrita secundis
Crescere, dum hant g falcibus apta, sinas.

Vis tua non levis est: quæ tu frumenta notasti,
Moxtus in amissis illa colonus habet.

Nec venti tantum Cereri nocuere, nec imbres,
Nec sic marmoreo pallet adusta gelu.

Quantum, si culmos Titan incalfacit udos:
Tunc locus est ira, diva timenda, tua.

Parce, precor, b scabrasque manus à messibus auferri:
Neve noce cultis: posse nocere sat est.

Nec teneras segetes, sed durum i amplectere ferrum:
Quodque potest alios perdere, perde prior.

Utilius gladios & tela nocentia carpes.
Nil opus est istis: ocia mundus agat.

Surtula nunc, durusque bidentis, & vomer aduncus
Ruris opes niteant: inquinet arma situs.

Conatusque aliquis vagina ducere ferrum,
Adstrictum longa sentiat esse mora.

At tu ne viola Cererem: semperque colonus
Absentis possit solvere vota tibi.

Dixerat, à dextra villis mantile solutis,
Cumque k meri patere i thuris acerra fuit.

Thura focis vinumque dedit, fibrasque bidentis:
Turpiaque obscuræ vidimus exta canis.

Tum mihi, Cur detur sacris nova victima quæris?
(Quæsieram) causam percipe, flamen ait.

Id

Est Canis (scaturum dicunt) quo fidere moro
Tosta sinit tellus. *a* precipiturque seges.
Pro cane fidere canis hic *b* imponitur arx:
Et, quare fiat, nil nisi nomen habet.

Cum Phrygiæ Assaraci Tithonia fratre relicto
Sustulit immenso ter jubar orbe suum;
Mille venit variis: florum Dea nexa coronis:
Scena joci morem liberioris habet.

Exit & in Majas festum florale Kalendas:
Tunc repetam; nunc me grandius urget opus.

Aufert *a* Vestia diem: *c* cognati Vestia recepta est
Limine: sic iusti constituere parres.

f Phœbus habet partem; Vestis pars altera cessit:
Quod superest illis, tertius *e* ipse tenet.

Sate Palatinæ laurus; prætextaque quercu
Stet domus: æternos treis habet una deos.

g Rutile can. *b* Sacrum verbum. 2. Georg. Inde neq; impositis
ardent altaria sbris. *c* Flora, quæ & Chloris. Floralis 4. Kalend.
Jun. 2. 18. c. 29. *d* Feste Palatinæ. *sec.* *prid.* Cal. *e* August. *f* In Palatio
templum Apoll. *g* Feste. *g* Augustus, qui in palat. habitavit.

LIBER V.

Uxitis, unde putem Majo data nomi-
na mensi. (mihi. *Majo mensi unde nomen*
Non satis est *a* liquido cognita causa
b Vt fiat, & incertus qua sit sibi nescit
eundum. *factum.*

Cum videt ex omni parte viator iter:
Sic, quia posse datur diversas reddere causas;
Quo ferat ignoro, copiaque ipsa nocet.
c Dicite, quæ fontes Aganippidos *d* Hippocrenes
Grata Medusæ signa tenetis equi.
Dissensere Deæ: quarum Polyhymnia corpit
Prima: silent alix, dictaque mente notant.
Post chaos, ut primum data sunt tria corpora mun-
Inque novas species omne recessit opus; (*do* *ballini, hoc*
Fondere terra suo subsedit, & æquora traxit:
At *e* coelum levitas in loca summa tulit.
Sol quoque cum stellis nulla gravitate retentus,
Et vos lunares exsiluistis equi.
esset sicut iste, sicut & Aganippe, quem Cadmus invenit, uterque Musæ
sacer. *c* *Atrem.* *Virg.* hoc sperem Italiam contingere cælo.

Sed in Bœotia

a Intercipi-
tur prim
quam matu-
rescat. *Virg.*
Si lac præ-
cepit æ-
stus. *Ad*
placandum
autem Cani-
cula fidem,
ruse canes
sui rutile
tumolaban-
tur. *Festus*
in voce Ca-
tularia port.

Majo mensi unde nomen factum.
Proposita.
a *Perspicua.*
dilucida:
metaph.
ab aqua.
b *Theog.* *is*
quid qd
ignis.
c *Invocatio.*
d *Fons ca-*
ballini, hoc
est. *Pegafeti*
cui additur
epith. *Ag-*
nipp. *quod*

a *Te me v-*
202. fens
in 202. f
202. fens
202. fens
 b *Mairimo-*
nium con-
traxerunt,
ex quo Ma-
gistratem fil.
fufceperunt.
 c *ira 202*
202. fens
202. fens
202. fens
 d *Admira-*
no & diler-
vania.
 e *Saturnus*
calitibus re-
gnis à Jove
pulfus.
 f *De cali*
fangvine.
 g *Hefiod.*
 h *Theog.*
 i *Orph. 1. 8.*
 k *fac. fer. A-*
lister Hom.
 l *Odyff. 11.*
 m *Unde &*
anavixen-
pi. & d' ex-
navit: d' c
 Sed neque terra diu cælo, neque cætera Phæbo
 Sidera cedebant: par erat omnis honor.
 Sæpe aliquis folio, quod tu, Saturne, tenebas,
 Ausus de media plebe federe Deus.
 Et latus Oceano quisquam Deus a advena junxit:
 Tethys & extremo sæpe recepta loco est.
 Donec Honor placidoque decens Reverentia vultu
 & Corpora legitimis imposuere toris.
 Hinc lata Majestas, quæ mundum temperat omnem;
 Quaque die partu est edita, magna fuit.
 Nec mora: confedit medio sublimis Olympo,
 Aurea purpureo conspicienda sinu.
 Confedere simul & Pudor & Metus, omne videres
 Numen ad hanc vultus composuisse suos.
 Protinus intravit mentes a suspectus honorum.
 Fit precium dignis: nec sibi quisque placet.
 Hic status in cælo multos permanit in annos:
 Dum & senior fatis excidit arce Deus.
 Terra feros partus inhumana monstra gigantes
 Edidit, auctores in Jovis ire domum.
 Mille manus illis dedit, & pro cruribus angues;
 Atque ait, In magnos arma movere deos.
 Exstruere hi montes ad sidera summa parabant,
 Et magnum bello sollicitate Jovem.
 Fulmina de cæli jaculatus Iuppiter arce,
 Vertit in autores pondera vasta suos.
 His bene Majestas armis de cæli deorum
 Restat, & ex illo tempore cæta manet.
 Assidet inde Iovi: Iovis est fidissima custos:
 Et præstat sine vi sceptrum tenenda Iovi.
 Venit & in terras: coluerunt & Rómulus illam
 Et Numæ; mox alii, tempore quisque suo.
 Illa patres in honore suo matresque tuetur:
 Illa comes pueris virginibusque venit.
 Illa datos fasces commendat, eburque curules:
 Illa coronatis alta triumphat equis.
 Finierat voces Polyhymnia, dicta probarunt
 Clioque & curvæ i scita Thalia lyra.
 Excipit Uranie: fecere silentia cunctæ:
 Et vox auditi nulla, nisi illa, potest.
 Magna fuit quondam capitis reverentia canî,
 Inque suo precio ruga senilis erat.

Martis

à *Grech dicuntur.* h *Mainus à majestate.* i *Apud Horat.* est *citharo*
sciens. k *Alatus à majoribus, ut Junius à junioribus.* Fess.

Martis opus juvenes animosaeque bella gerebant:

Et pro diis aderant in statione suis.

Viribus illa minor, nec habendis utilis armis,

Consilio patriæ saepe ferebat opem.

Nec nisi post annos paruit tunc curia seros:

Nomen & ætatis mite a Senatus habet.

Iura dabat populo senior: finitaque certis

Legibus est ætas, h unde petatur honos.

Et medius juvenum, non indignantibus ipsis,

Ibat; & * interior, si comes unus erat.

Verba quis auderet coram sene digna rubore

Diceret? censuram longa senectæ dabat.

Romulus hoc vidit, selectaque corpora Patres

Dixit: ad hos urbis summa relata novæ est.

Hinc sua majores tribuisse vocabula Maio

A tangor, & ætati consuluisse suæ.

Et Numitor dixisse potest, Da, Romule, mensem

Hunc senibus; & nec avum sustinuisse nepos.

Nec leve s propositi pignus successit honoris:

Iunius a juvenum nomine dictus adest.

Tunc sic neglectos hedera redimita capillos

Prima sui coepit Calliopeia chori.

Duxerat Oceanus quondam g Titanida Tethyn,

Qui terram liquidis, qua patet, ambit aquis.

h Hinc fata Pleione cum cœlisero Atlante

Iungitur, ut fama est, Pleiadasque parit:

Quarum i Maia suas forma superasse sorores

Traditur, & summo concubuisse Iovi.

Hæc enixa jugo cupressiferæ Cyllenes

Aetherium volucris qui pede carpit iter.

Arcades hunc, Ladonque rapax, & Mænalus ingens

Rite colunt, & luna credita terra prior.

Exsul ab Arcadia Latios Evander in agros

Venerat, impositos attuleratque deos.

Hic, ubi nunc Roma est, orbis caput; arbor, & her-

Et paucæ pecudæ, & casa rata fuit.

(bx. h Pleione

Quo postquam ventum est, Constitite, m præcia ma-

Oceani &

Nam locus imperii rus erit istud, ait.

(ter. Tethys filia

Et matri & vati parer n Nonacrius heros:

Atlanti mu-

Inque peregrina constitit hospes humo.

psit.

Sacra i Maia a

Maia, quod Mercurio filio eius res divina illius fiat eo mense. Foss.

k Mercurium peperit. Periph. i Orta prior luna. Supra.

m Cæmentis fæderum gnara, n Evander Arcæ. Synecdoch. No-

nacris enim Arcadiæ mons est.

a Senatores

à senectute

disti. Foss.

b Ex qua

eligantur

senatores

& magi-

stratus.

* Exte-

rior. Tur-

mob. lib. 14.

cap. 24.

c Ex illa æ-

tate censores

creabantur.

Vide Alu.

l. 3. Genial.

cap. 13.

d Movere

ut credam,

e Non po-

tuisset hoc

avo negare

nepotem.

f Prælati,

senioribus

habiti per

junioribus.

g Titani so-

rorem.

h Pleione

Oceani &

Tethys filia

Atlanti mu-

psit.

a *Mercurii,* Sacraque multa quidem. sed Fauni prima bicornis
 quem *Hierat.* Has docuit gentes. a alipedisque Dei.
 curvæ lyæ Cum c lustrant celebres vellera secta vias.
 parentem At tu materno donasti nomine mensem
 appellas. Inventor curvæ, furibus apte. fidis.
 b *Cinðu seu* Nec pietas hæc prima tua est: septena putaris
 cinðu *utenti-* Pleiadum numero fila dedisse lyæ.
 tum loco Hæc quoque desierat: laudata est voce sororum.
 tunica, que Quid faciam? turbæ pars habet omnis idem.
 vestis erat Gratia Pieridum nobis æqualiter adsit:
 infra pectus Nullaque laudetur plusve minusve mihi.
 corpus com- **A** B Jove surgat opus: a prima mihi nocte videndi
 plectens, & Stella est in cunas officiosa Jovis.
 a pectore ad Nascitur Olenia sidus e pluviale Capellæ:
 pedes in- Illa dati cœlum præmia lactis habet.
 gens. *Plat.* Nais Amalthea Cretæ nobilis Ida
 Romulo *gr-* Dicitur in sylvis occuluisse Jovem.
 ex? a *grm,* Huic fuit horædorum mater formosa duorum
 b. e. *subli-* Inter Dictæos conspicienda greges;
 gacula ap- Cornibus ætæis atque in sua terga recurvis
 pellat. Vbere, quod nutrix posset habere Jovis.
 c *Fedruant* Lac dabat illa Deo: sed fragit in arbore cornus;
 ac purgant: Truncaque dimidia parte decoris erat.
 mulieribus Suffulit hoc fnymphe, cinxitque decentibus herbis,
 februat, Et plenum pomis ad Jovis ora tulit.
 hoc est, pur- Ille ubi res corli tenuit, solioque paterno
 gari ami- Sedit, & invisito nil Jove majus erat;
 culis Juno- Sidera g nutricem, nutricis b fertile cornu
 nis. Fecit: quæ dominæ nunc quoque nomen habent.
 d *Kalend.* i **P** Ræstitibus Maiz Laribus videre Kalendæ
 Maiz Capel- Aram constitui, parvæque signa Deûm.
 la arino Voverat illa quidem Curius: sed longa vetustas
 bellice. Destruit, & saxo longa senectæ nocet.
 e *Colum. 3.* Causa tamen positi fuerat cognominis illis,
 Kalend. Quod præstant oculis omnia tuta suis.
 Maiz mane Stant quoque pro nobis, & præfunt moribus urbis
 capra exori- Et sunt præfentes, auxiliumque ferunt.
 tur, austru- Et canis ante pedes saxo fabricatus eodem
 niu dicti, Stabat. Quæ standi cum Lare causa fuit?
 interdum
 phœle.

Servat

Aras. Phœnom. Naisius dicitur aîya dicitur Naisius *Junquum.* f *A-*
malthea. g *Caprom.* h *Vide Adag.* Copix cornu. i *Laribus*
Præstitibus ara posita.

Servat
 Co
 Exagi
 Per
 Bino
 b V
 Mille
 Vr
 Quo f
 lar
 E St
 Huic
 Re
 Temp
 Le
 Dedi
 Vi
 Livis
 Eff
 iPO
 Frig
 Ca
 A T
 Ora
 Na
 Tars
 Te
 Non
 Co
 Hun
 Ed
 Dur
 To
 At p
 A
 dez
 cipit
 fperi
 hys
 qu

Servat uterque domum, domino quoque fidas uter-

Compita grata Deo, compita grata cani. (que:

Exagitant & Lar, & turba a Dianis fures:

Pervigilantque Lares, pervigilantque canes.

Bina gemellorum quærebam signa deorum

h Vibus annosa facta caduca moræ.

Mille Lares, Geniormque ducis e qui tradidit illos,

Vrbs habet, & vici numina & trina colunt.

Quo feror? Augustus mensis mihi carminis hujus

Ius habet: interea diva canenda e Bona est.

Est moles nativa loco: res nomina fecit;

Appellant saxum: pars bona montis ea est.

Huic Rhemus institerat frustra, quo tempore fratri

Regna f Palatinæ prima dedistis aves.

Templa patres illic oculos exosa viriles

Leniter acclivi constituerè jugo.

Dedicat hæc veteris h Clausorum nominis hæres

Virgineo nullum corpore passa virum.

Livia resistit, ne non imitata maritum

Esset, & ex omni parte secuta virum.

Postera cum roseam pulsus Hyperionis astis

In matutinis lampada tollet equis;

Frigidus Argeles summas mulcebit aristas:

Candidaque à Calabris vela dabuntur aquis.

At simul inducent obscura crepuscula noctem;

Pars Hyadum toto de grege nulla a parer.

Ora micant Tauri septem radiantia flammis.

Navita quas Hyadas Graius ab imbre vocat.

Pars m Bacchum nutrisse putat: pars credidit esse

Tethyos has, neptes Oceanique senis.

Nondum stabat Atlas humeros oneratus Olympo,

Cum fatus est forma conspiciendus Hyas.

Hunc stirps Oceani maturis nixibus n Athra

Edidit, e & nymphas: sed prior ortus Hyas.

Dum nova lanugo est, pavidos formidine cervos

Tetret, & est illi præda benigna lepus.

At postquam virtus annis adolevit, in apros

Audet & hisfutas comminus ire leas.

Dumque bus non
adeunda

detz. h *Claudia virgo, de qua supra.* i *Postrid. Kal. Argeles flare incipit.* k *Propter occasum heliac. Colum. 14. Kalen. Maj. sicula se vestiri celant.* l *Verè n. lev.* m *Qui Hyas dicitur est alio nomine: d quo Hyadum vocatum putat Arati comm.* n *Ocean. & Tethy. filia.* o *Quis que Hyadum feror. idem. Vide Hesiod. Theog.*

a *Comes. Periph.*

b *Idem de*

Pont. con-

sumitur

annulus

usu.

c *Augusti,*

qui teste

Sueton.

Compitales

Lares orna-

ri hic in an-

no insinuat.

verne scrib-

itur & est-

vis.

d *Lares ge-*

minos &

Aug. Ge-

nius.

e *Bona dea*

sacr. cui

Templ. po-

sit. in A-

vent. mont.

pene medio,

qua Tiberim

spectas.

f *In Pala-*

tio Romu-

la conspo-

lla.

g *Tibull.*

Sacra Bo-

na mari-

bus non

adeunda

Dumque petit latebras fortis catulosque leonum,
Ipse fuit Libycæ præda cruenta leon.
Mater Hyas, & Hyas mæstrix flere sorores,
Cervicemque polo suppositurus Atlas.

Vidui uterque parens tamen est pietate sororum;

¶ Illa dedit corum; nomina fecit Hyas.

a *Flora erga
fratrem fecit,
ut inter
sidera refer-
rentur; & d
fratre Hyas
des nomina-
rentur.*

b *Floralia,
que in finem
April. &
initium
Maii inci-
debant.*

c *Ludi flo-
rales in Cir-
co five thea-
tri cele-
brati.*

d *Autor
gen. com-
mun. sicut
& alia ple-
raque omnia
verbal. Idem*

*Sponsor
conjugii
fiat dea pi-
cta sui.*

e *Insular.
fortunata-
rum,*

f *Zephyrum,
a quo Ze-
phyritæ Ca-
sulle nomi-
natur.*

g *Oribiam
Erichthi
Metaph.*

Mater ades florum, ludis celebranda jocosis;
Disiuleram h. partes mense priore tuas.

Incipis Aprilis, transis in tempora Maii:

Aliter te fugiens, cum venit alter habet.

Cum tua sint, cedantque tibi confinia mensum;

Convenit in laudes ille vel ille tuas.

c Circus in hunc exit, clamataque palma theatris;

Hoc quoque cum Circi munere carmen eat.

Ipsa doce, quæ scis, hominum sententia fallax:

Optima tu propitii nominis & autor eris.

Sic ego, sic nostris respondit diva rogatis:

Dum loquitur, vernas affiat ab ore rosas.

Chloris eram, quæ Flora vocor, corrupta Latino

Nominis est nostri littera Græca Igno.

Chloris eram nymphe & campi felicitis, ubi audis

Rem fortunatis ante fuisse viris.

Quæ fuerit mihi forma, grave est narrare modestis;

Sed generum matri repperit illa & Deum.

Venerat: errabam, Zephyrus conspexit: abibam.

Insequitur: fugio, fortior ille fuit.

Et dederat fratri Boreas jus omne rapinæ,

Ausus Erichtheæ præmia ferre domo.

Vim tamen emendat dando mihi nomina nuptat

Inque meo non est ulla querela toro.

Vere fruor semper: semper nitidissimus annus:

Arbor habet frondes, pabula semper humus.

Est mihi fecundus dotalibus hortus in agris:

Aura fovet, liquidæ fonte rigatur aquæ.

Hunc meus implevit generoso flore maritus;

Atque ait, Arbitrium tu, Dea, floris habe.

Sæpe ego digestos volui numerate colores;

Nec potui: numero copia major erat.

Roscida cum primum foliis excussa pruina est,

Et variæ radiis intepuere h. comæ;

Conveniunt pictis incinctæ vestibus Horæ.

Inque leves calathos munera nostra legunt.

Proti-

Erichthi Athenar. regis fil. de qua vide Ovid. 6. Metam. h. Folia
Metaph. Virg. comam moll. jam tum tondebat æcanthi.

Proti-
Sert-
Prima
U-
Prima
Et t-
Tu qu-
Inf-
Quid-
De-
d Mar-
Iup-
Sanct-
Offi-
Ibat u-
Ref-
Quam-
Att-
Addid-
No-
Si pat-
Iup-
Cur e-
Et-
Om-
Et-
Vox e-
Ne-
Ter v-
Tra-
Fer p-
Et-
Quod-
Flo-
Qui-
Ma-
Proti-
Ta-
Iam-
Fi-
i Qui-
Tu-
nit Ju-
tate d-

Protinus accedunt Charites, nectuntque coronas,

Sertaque corlestes implicitura comas.

Prima per immensas sparsi nova semina terras:

Unius tellus ante coloris erat.

Prima a Therapneo feci de sanguine florem:

Et manet in folio scripta querela suo.

Tu quoque nomen habes cultos, Narcisse, per hortos,

Infelix, quod & non alter, & alter eras.

Quid Crocon, aut Acin referam, cCinyraq; creatum,

De quorum per me sanguine surgit honor?

Mars quoque, si nescis, per nostras editus artes:

Iuppiter hoc ut adhuc nesciat, usque precor.

Sancta Iovem Iuno, nata sine matre Minerva,

Officio doluit non eguisse suo.

Ibat ut Oceano quereretur facta mariti.

Resistit ad nostras fessa labore fores.

Quam simul adspexi; Quid te, Saturnia, dixi,

Atrulit? exponit, quem petat ipsa locum.

Addidit & causam: verbis solabar amicis.

Non, inquit, verbis cura levanda mea est.

Si pater est factus neglecto conjugis usu

Iuppiter, & solus & nomen utrumque tenet;

Cur ego desperem fieri sine conjuge mater?

Et parere intacto, dummodo casta, viro?

Omnia tentabo latis medicamina terris.

Et sista, Tartareos excutiamque sinus.

Vox erat in cursu: vultum dubitantis habebam.

Nescio quid, nymphe, posse videris, ait.

Ter volui promittere opem, ter lingua retenta est:

Ira Iovis magni causa timoris erat.

Fec precor auxilium, dixit: celabitur alitor:

Et Stygia s numen testificabor aquar.

Quod petis, g Olenis, inquam, mihi missus ab arvis

Flos dabit, est hortis unicus ille meis.

Qui dabat hoc, dixit, Sterilem quoque tange juven-

Mater erit. tetigi: nec mora, mater erat. (cam: ment &

Protinus harentem decerpsi pollice florem.

Tangit; & b intacto concipit illa sinu.

Iamque gravis Thracen, & Iava Propontidos intrat;

Fitque potens voris Marisque creatus erat.

i Qui memor accepti per me natalis, Habeto

Tu quoque Romulea, dixit, in urbe locum.

a Hya: inibi

Lacedæ-

mon. Syn-

eccdoch.

Therapne

enim Laco-

nia vicus.

Vide 10.

Metamor.

b Philantia

enim con-

sumptus est.

3. Metam.

Græci di-

cunt. i. e. ggy

auris. h. e.

alterum i-

psum, homi-

nem vere

amicum.

c Adon.

d Martis

nativitas.

e Genitoris

& gentri-

cis.

f 6. An.

Stygiamq;

paludem,

Dii ejus

jurare ti-

ment &

fallere nu-

men.

g Oleno A-

chaia oppi-

do, a quo O-

lenis supra

Forli- capellam di-

nit Jovis matric. Alii Arcadiae oppidum intell. propter moly. h Non

tale a marito. i Flora quare Roma coli coepit.

Forſitan in teneris tantum mea regna cotonis

Effice putes : tangit numen & arva meum.

Si bene floruerint legetes, erit arva dives:

Si bene floruerit vinea, Bacchus erit.

Si bene floruerint oleæ, nitidiſſimus annus:

a Feliciſer Poma quoque æventum temporis hujus habeant.

proveniant, Flore ſemel laſo pereunt vicæque ſubæque:

ſi bene flo- Et pereunt lentes, advena *b Nile*, tuæ.

ruerint. Vina quoque in magnis operoſe condita cellis

b Virg. 1. c Florent; & nebula dolia ſumma tegunt.

Georg. len- Mella meum munus : *a volucres* ego mella daturas

rem Felu- Ad violam, & cytiſos, & thyma cana voco.

ſiacam ap- Nos quoque idem ſacimus, tunc cum juvenilibus

pellat, b. e. Luxuriant animi, corporaque ipſa vigent. (annus

Agyptiam. Talia dicentem tacitus mirabar. at illa,

Vide Plin. Juſ tibi dicendi eſt, ſi qua requiris, ait.

lib. 18. c. 12. Dic, Dea, reſpondi, ludorum quæ ſit origo.

c Superne Vix bene deſieram; rettulit illa mihi.

florere vi- c Cætera luxurix nondum instrumenta vigeant;

dentur; qui Aut pecus, aut latam dives habebat humum.

ſos ſi candi- Hinc etiam ſlocuples, hinc ipſa g pecunia diſta eſt.

dus fuerit, Sed jam de vetero quiſque parabat opes.

probatur. Venerat in morem populi depaſcere ſaltus :

Plin. l. 14. Idque diu licuit, pœnaque nulla fuit.

cap. 21. Vindice ſervabat nullo ſua *b publica* vulguſ:

Mém. & Iamque in privato paſcere inettiſ erat,

Turn. l. 19. Plebis ad ædiles perducta licentia talis

c. 17. Publicioſ; animuſ deſuit ante viris.

d Apet. i Rem populuſ recipit: multam ſubiere nocentes.

e Ludorum Vindicibuſ laudi publica cura fuit.

Floralium Multa data eſt ex parte mihi: magnoque favore

origo. *b Victores* ludos inſtituere novos.

f Locupletuſ i Parte locant clivum, qui tunc erat ardua rupes :

locorum Viſile nunc iter eſt; *b Publiciumque* vocant.

mult. domi- Annua credideram ſpectacula facta : negavit;

ni. Feſt. Addidit & diſtiſ altera verba ſuiſ.

g Pecunia Noſ quoque tangit honor: feſtiſ gaudemus, & ariſt

a pecu, quod Turbaque cæleſtiſ ambitioſa ſumus.

animo vete- *Sæpe*
rum ſubſtantia in re pecuaria. *h Faſciuſ ſciſciſet*, ex quibuſ popul. reli-
tus habebat. *Plin. lib. 18. cap. 3.* i Negligentiuſ tractatam ab æd. pl.
Publiciſe id quib. multa evaſſet partem plebi Lud. Flor. additiſ. *k Mul-*
ta evaſſet. l Pro multa illiuſ parte clivum conſtruendum dant. *m Varr.*
Clivuſ Publiciuſ ab ædilibuſ pleb. Publiciſiſ, qui eum publice
ædificaverunt.

Sæpe deos aliquis peccando fecit iniquos:

Et pro delictis hostia blanda fuit.

Sæpe Iovem vidi, cum jam sua mittere vellet

Fulmina, thure dato sustinuisse manum.

At si negligimus, magnis injuria poenis

Solvitur; & iustum præterit ira modum.

Respice & Thestiaden: flammis absentibus arsit;

Causa est, quod & Phœbes ara sine igne fuit.

Respice & Tantaliden: eadem Dea vela tenebat.

Virgo est; & speretos bis tamen ulta focos.

Hippolyte infelix, velles coluisse Dionem,

Cum consternatis disipereris equis.

Longa referre mora est & collecta oblivio damnis.

Me quoque Romani præteriere patres.

Quid facerem? s' per quod fierem manifesta doloris?

Exigerent nostræ qualia damna notæ?

Excidit officium tristi mihi: nulla tuebar

Rura, nec in precio fertilis hortus erat.

Lilia deciderant: violas arere videres;

Filaque punicei languida facta croci.

Sæpe mihi Zephyrus, Dotes corrumpere noli

Ipsa tuas, dixit. dos mihi vilis erat.

Florebant oleæ: venti nocuere protervi.

Florebant segetes: grandine læsa seges.

In spe vitis erat: cœlum nigrescit ab Austris,

Et subita frondes decutiantur aqua.

Nec volui fieri, nec sum crudelis in ira:

Cura repellendi sed mihi nulla fuit.

Convenere patres; & si bene floreat annus,

Numinibus nostris annua festa vœvent.

Adnihilus votis: consul cum consule ludos

g Posthumio Lenas & persolvere mihi.

Quætere conabar, quare i lascivis major

His foret in ludis, liberiorque jocus.

Sed mihi succurrit, numen non esse severum;

Aptæque deliciis munera sette Deam.

Tempora suilibus cinguntur tota coronis:

Et latet injecta splendida mensa rosa.

Ebrius incinctus & philyra conviva capillos

Salta; & imprudens vertitur arte meri.

a Melia-

grum Al-

thæ & fil.

Thestii nep.

Vide & Me-

tam.

b Quod

Dian. præ-

terius, cum

ceteris die

fugum pri-

mitia offer-

ret.

c Aga-

memn Tan-

talii promep.

Metam. 12.

Eurip. I-

phig. Aut.

d Vide Eu-

rip. Hippol.

e Hypallag.

pro damna

collecta en

deorum ob-

livione.

Quid si cor-

recta legen-

dum sit; & e-

emendata,

clade accep-

ta, secun-

dum prov.

Fact. stult.

cognoscit.

f Quæ pœna

dolorem

memor præd-

orem propter

Ebrius ignominia qua

affectus erat ludorum præteritione? g L. Posthum. Albino, M. Popid.

Lenate Coss. Floral. ingluviat. A.P.C. 580. h Proprie: vota n. solvi, &

reddi dicebantur. Macrobi. 1.3. Saturn. c. 5. i Vide Alenand. 1.6. Ge-

niat. c. 8. k Vide Politian. Misc. 72. Pân. 1.16. cap. 14.

a Ianuam
 difficilis
 dominx.
Tibull.
 b Corona
 cinctis.
 c Aqua.
*Species pro
 genere. Vir-
 gil. Pocu-
 laque in-
 ventis A-
 cheloia
 miscuit u-
 vis. Vide
 Macr. lib. 3.
 cap. 18.
 d Corona
 cinctis.
 e Difficul-
 ter: comica
 Inquendi
 consuetudi-
 ne. Ita a libi:
 ex facili
 est omnia
 posse Deo.
 f Facem-
 de accense.
 Meto-
 nym.
 g Cur lepo-
 res & ca-
 pree aliique
 mitia ani-
 malia ludis
 admitteren-
 tur.
 h Timidus,
 pavidus: un-
 de & *Virg.*
 Graecis di-
 citur, qui alio nomine est *αἰσχρὸς*. i Veterum enim de Diis opinio erat,
 suavis eos odorem spirare. *Virg. 1. Aen.* Ambrosiaque com. divi-
 vertice odor. Spiravere, k *ὄνυχον* ad Floram flammam.
 Ebrius ad a durum formosa limen amica
 Cantat: habent uncta mollia fecta comæ.
 Nulla coronata peraguntur seria fronte:
 Nec liquida b vinclis flore bibuntur aquæ.
 Donec eras mistus nullis, c Acheloë, racemis,
 Gratia sumendæ non erat ulla rosa.
 Bacchus amat flores: Baccho placuisse coronam,
 Ex d Ariadnæo sಿದೆte nosse potes.
 Scena levis decet hanc: non est, mihi credite, non est
 Illa cothurnatas inter habenda deas.
 Turba quidem cur hos celebret meretricia ludos,
 Non e ex difficili cognita causa fuit.
 Non est de tetricis, non est de magna professis:
 Vult sua plebeio sacra patere choro.
 Et monet ætatis specie, dum floreat, uti.
 Contaminunt spinam, cum cecidere rosæ.
 Cur tamen, ut dantur vestes Cerealiibus albræ,
 Sic est hæc cultu versicolore decens?
 An, quia maturis albescit messis aristis;
 Et color & species floribus omnis inest?
 Adnuat: & motis flores cecidere capillis,
 Decidere in mensas ut rosa missa solet.
 f Lumina restabant: quorum me causa latebat.
 Cum sic errores abstulit illa meos.
 Vel, quia purpureis collucent floribus agri,
 Lumina sunt nostros visa decere dies:
 Vel, quia nec flos est hebeti nec flamma colore,
 Atque oculos in se splendor uterque trahit:
 Vel, quia deliciis nocturna licentia nostris
 Convenit. à vero tertia causa venit.
 Est breve præterea, de quo mihi quætere restat,
 Si liceat, dixi. dixit & illa. Licet.
 Cur tibi pro Libycis clauduntur rete leonibus
 g Imbelles caprea, h sollicitusque lepus?
 Non sibi, respondit, sylvas cecisse, sed hortos,
 Arvaque pugnaci non adeunda feræ.
 Omnia finierat: tenues secessit in auras.
 i Manuit odor: posses scire fuisse deam.
 k Floreat ut toto carmen Nasonis in ævo;
 Sparge, precor, donis pectora nostra tuis.*

Noct

NOste minus quarta promet sua sidera Chiron
Semivir, & flavi corpore mistus equi.

Tellus & Amonia mons est obversus in Austros:
Summa virent pinu, cetera quercus habet.

Phillyrides tenuit: saxo stant antra vetusto,
Quæ iustum memorant incoluisse senem.

Ille & manus olim missuras Hectora letho
Creditus in lyricis detinuisse modis.

Venerat Alcides exhausta parte laborum:
Iussaque resiliabant ultima pene viro.

Stare simul casu Troja duo fata videres:

Hinc puer Nacides, hinc Jove natus erat.

Excipit hospicio juvenem & Philyreus heros:

Et causam adventus hic rogat, ille docet.

Respicit interea clavam spoliūque leonis:

Virque, ait, his armis, armaque digna viro.

Nec se, quin horrens auderent tangere setis

Vellus, Achilleæ continuere manus.

Dumque senex tractat squalentia tela svenenis;

Excidit, & lævo fixa sagitta pede est.

Ingemuit Chiron, traxitque è vulnere ferrum:

Et gemit Alcides, & Amoniusque puer.

Ipsæ tamen lectas & Pagasæis collibus herbas

Temperat, & vana vulnere mulcet ope.

Virus edax superabat opem; penitusque recepta

Ossibus, & toto corpore pellis erat.

Sanguine Centauri Lernææ sanguis echidnæ

Mistus: ad auxilium tempora nulla dabat.

Stabat ut ante patrem lacrymis persusus Achilles:

Sic flendus Peleus, si moreretur, erat.

Sæpe manus ægras manibus i fingebat amicis:

Morum, quos fecit, præmia doctor habet.

Oscula sæpe dedit: dixit quoque sæpe jacenti,

Vive, precor, nec me chare relinque pater.

Nona dies aderat, cum tu, iustissime Chiron,

I bis septem stellis corpora cinctus eras.

Hunc Lyra curva sequi cuperet, sed idonea non

Est via: non aptum tertia tempus erit. (dum

Scorpius in cælo, quum cras lucescere Nonas

Dicimus, à o media parte videndus erit.

E

Hinc relatum, &

in Zodiaco

relatum, cum stellis viginti quinque. in Lyra ortus vesperti. in Can-
cre. Frid. Non. Maim Nepe medius occidit. o Altera medietas occi-
dente cosuice.

a Tertia, b.

c. g. Non.

Maim Cen-

taur. totum

apparet. Ca-

lum.

b Thessal.

c Chiron

Centaur.

Antono-

mas.

d Achilleæ,

e Philyræ

Oceani fil.

& Saturni

filium Chi-

ron. Peri-

phra.

f Hydra so-

Lernææ.

g Achilles

Thessal.

h Pagasæ

Thessal. op-

pidi, non

procul à Pe-

lo moner.

i Biando

contra Sa-

bat.

k Fruitur

moribus di-

scipuli, quem

probe infor-

maverat.

l Chiron in-

ter sidera

a 7. *Id. Le-* **H**inc ubi protulerit formosa ter Hesperus ora,
muria noctu Ter dederint Phæbo fidara victa locum;
viduo cele- Ritus erit veteris nocturna Lemuria sacri:
brua Lemu- Inferias tacitis Manibus illa dabunt.
rius. Vide Annus erat brevior; nec adhuc pia Februa norant:
Alex. lib. 3. Nec tu dux mensum, lane bisformis, eras.
Genial. l. 1. Jam tamen exstincto cineri sua dona ferebant,
b Noctua Compositique nepos busta piabat avi.
media seu Mensis erat Maius majorum nomine dictus:
conticuli Qui partem prisce nunc quoque moris habet.
notatio. *b* Nox ubi jam media est, somnosque silentia pre-
egit Lemu- Et canis, & varix conticuisse aves;
rius sine um- Ille memos ritus veteris, timidusque deorum
bris sacra sa- Surgit: habent gemini & vincula nulla pedes.
luerit est. Signaque dat digitis medio cum pollice junctis,
d. Sordigen- Occurrat tacito ne levis umbra sibi.
ra, calecos. Cumque manus pure fontana perluit unda;
e Lemuria- Vertitur, & nigras accipit ore fabas.
bus fabas ja- Aversusque e jacit: sed dum jacit, Hæc ego mitto;
ciebam lar- His, inquit, redimo meque meosque fabis.
vis, creden- Hæc novies dicit, nec respicit. umbra putatur
tes se Lemu- Colligere, & nullo terga vidente sequi.
res domo ex- Rursus aquam tangit, f Temesæque concrepat an-
tra jamum Et rogat, ut testis exeat umbra suis.
ejicere. Par. Cum dixit novies, Manes exire paterni;
lib. 1. de via Respicit, & pure sacra peracta putat.
P. R. Dicta sit unde dies, quæ nominis exstet origo,
f Temesa a- Me fugit: ex aliquo est invenienda Deo.
gri Brutii g Pleiade nate, monz, virga venerande potenti:
oppidum æ- Sæpe tibi est Stygii regia visa Jovis.
rii fidibus o- Venit adoratus Caducifer. accipe causam
lim nobili- Nominis: ex ipso est cognita causa Deo.
ssation. Plin. *b* Romulus ut tumultu fraternas condidit umbras,
lib. 3. cap. 5. Et male veloci iusta soluta Remo;
Strabo l. 6. Faustulus infelix & passis Acca capillis
g Apostro- Spargebant lacrymis ossa perusta suis.
phe ad Inde domum redeunt sub prima crepuscula maxis
Mercur. Utque erat, in duro procubuerunt toro.
Male fil. Umbra cruenta Remi visa est adfistere lecto,
catuclise- Atque hæc exiguo murmure verba loqui:
rum. En ego dimidium vestri parique altera voti.
b Lemura- Cernite sim qualis, qui modo talis eram.
thi origo.
Plato homines proles post obitum Laræ efficit: impios vero detestabilis
que Lemures perstatuit. Vide Alex. lib. 6. Genial. cap. 4.

Qui modo, si a volucres habuisssem regna iubentes,
In populo potui maximus esse meo.

Nunc sum elapsa rogi flammis & inanis imago.

Hac est ex illo forma relicta Remo.

Heu ubi Mars pater est? si vos modo vera locuti,

Uberaque expositis ille serina dedit.

Quem lupa servavit, manus hunc temeraria civis
Perdidit. o quanto mitior illa fuit!

Sæve Celer, crudelem animam per vulnera reddas:

Utque ego, sub terras sanguinolentus eas.

Noluit hoc frater; pietas æqualis in illo est:

Quod potuit, lacrymas manibus ille dedit.

Hunc vos per lacrymas, per vestra alimenta rogare.

Ut celebrem nostro signet honore diem.

Mandantem amplecti cupiunt, & brachia tendunt.

Lubrica prensantes effugit umbra manus.

Ut secum fugiens somnos abduxit imago;

Ad regem voces fratris uterque ferunt.

Romulus obsequitur, lucemque Remuria dixit

Illam, qua positis iusta feruntur avis.

Aspera mutata est in lenem tempore longo

Littera, quæ toto nomine prima fuit.

Mox etiam Lemures animas dixere silentum.

Hic verbi sensus; vis ea vocis erat.

Fana tamen veteres illis clausere diebus,

Ut nunc ferali tempore opera vides.

Nec vidux tadis eadem, nec virginis apta

Tempora: quæ nupsit, non diuturna fuit.

Hac quoque de causa, si te proverbia tangunt,

Malum Maio nubere, vulgus ait.

Sed tamen hæc tua sunt sub eodem nomine festa,

Inter se nulla continuata e die.

Quorum si mediis Bæoton Oriona quæres;

Falsus eris. signi causa canenda mihi est.

Juppiter, & lato qui regnat in æquore frater,

Carpebant socias Mercuriusque vias.

Tempus erat, quo versa iugo referuntur aratra,

Et pronus saturæ lac bibit agnus ovis.

Fortè senex Hyreus, angusti cultor agelli,

Hos videt, exiguum stabat ut ante casam:

Atque ita, Longa via est, nec tempora longa super-

Dixit: & hospitibus janua nostra patet.

Notatio vespertini temporis. Virg. *Alex.* Adspice, ara-

na iugo referunt suspensa iuveni: Et sol cresc. &c.

a *Auguria
magis quam
frater pra-
spera.*

b *Adhuc nos
lulle lupæ,
cum effimus
exposui.*

c *Noluit ut
me interi-
meret, quæ
est erga me
mutus amo-
ri frat. af-
fectione.*

d *R. littera
in liquidam
L.*

e *Abes des-
rum Lemur.
clausæ, sicut
& Parenta-
libus.*

f *Vide Plut.
Question.
Roman.
16.*

g *Quia mo-
do tantum
Umbrarum
sacris opera-
bantur.*

h *Id. O.
rion occidit
holiæ.*

i *Orion qua-*

(sunt, modo inter

Addi- sidera per-

a Vultu pro- Addidit & a vultum verbis; iterumque rogavit.
se feribat Parent promissis, dissimulantque deos.
pluui- Testa senis subeunt nigro deformia fumo:
niam. Idem Ignis in hesterno stipite parvus erat.
1. Merit. Ipse genu nixus & flammis exfuscitat auras
super o- Et promit quas, comminulque faces.
mnia vul- Stant calices: minor inde fabas, olus alter habebat
tus Accel- Et spumat & testu pressus uterque suo.
lere boni, Dumque mora est, tremula dat vina rubentia dextra.
nec iners, Accipit æquoreus pocula prima Deus.
pauperqi Quæ simul exhausti, Da nunc bibat ordine, dixit,
voluntas. Juppiter, audito passuit ille Jove.
b Flatu suo Ut rediit animus, cultorem pauperis agri
ignis sopist Immolat, & magno torret in igne bovem:
fuscitat. Quæque puer quondam primis diffuderat annis,
c Par. Promit fumoso condita vina fado.
stuatium Nec mora: flumineam lino celantibus ulvam,
quod in Sic quoque non altis, incubuere toris.
testu cali- Nunc dape, nunc posito mensæ nituere Lyxos
do coque- Terra rubens crater, pocula sagus erant.
batur. Verba fuere Jovis, Si quid fert impetus, optas:
 Omne feres. placidi verba fuere senis:
 Chara fuit conjux, prima mihi chara juvena
 Cogita: nunc ubi sit quæritur urna tegit.
 Huic ego juratus, vobis in verba vocatis,
 Conjugio, dixi, sola frui meo.
d Lotis per- Et dixi, & seruo: sed enim diversa voluntas
fusum ju- Est mihi: nec conjux, sed pater esse volo.
veni co- Adnuerant omnes: omnes ad terga juvenel
rium. Constiterant: pudor est ulterius loqui.
e in 7. 1. 2. Tum superinjecta texere & madentia terra.
b. e. t. latu Jamque decem menses, & puer oritus erat.
deorum. Hunc Hyreus, quia & sic genitus, vocat Uriona.
f Diane. Perdidit antiquum littera prima sonum.
g Latona, Creverat immensum: comitem sibi Delia sumpsit.
qua una Ille & Dex custos, ille satelles erat.
partu Dia- VERA movent iras non circumspecta deorum.
nam & A- Quam nequeam, dixit, vincere, nulla fera est.
poll. edidu, Scorpion iminuit Tellus: fuit impetus illi
illum infer- g Curva gemelliparæ spicula ferre dex.
re. Obstiruit Orion. Latona nitentibus astris
ho. Id. Mar- Addidit, & Meriti præmia, dixit, habe.
ai Siphitori Sed quid & Orion, & cætera sidera mundo
sacrum. Cedere festinant, noxque coarctat iter?

Quid

Quid solito citius liquido jubar aquore tollit
Candida Lucifero praeveniente dies?

Fallor? an arma sonant? non fallimur: arma sonabant.

Mars venit: & veniens bellica signa dedit.

Ultor ad ipse suos caelo descendit & honores,
& Templaque in Augusto conspicienda foro.

Et Deus est ingens, & opus, debebat in urbe

Non aliter nati Mars habitare sui.

Digna giganteis haec sunt delubra tropaeis:

Hinc fera Gradivum bella movere decet:

Seu quis ab Eo nos impius orbe laceret;

Seu quis ab occiduo sole domandus erit.

Perspicit armipotens operis fastigia summi:

Et probat invictos illa tenere deos.

Perspicit in foribus & diversae tela figurae,

Armaque terrarum milite victa suo.

Hinc videt Aeneas oneratum pondere charo,

Ertot lūlex nobilitatis avos.

Hinc videt ad Iliaden humeris ducis arma ferentem:

Claraque dispositis & acta subesse viris.

Spectat & Augusto spectatum nomine templum;

Et visum lecto Caesare majus opus.

Voverat hoc juvenis tunc, cum pia sustulit arma:

g A tantis principis incipiendus erat.

Ille manus tendens instanti milite iusto,

In conjuratos talia dicta dedit:

Si mihi bellandi pater est, & Vestaeque sacerdos

Autor, & ulcisci i nomen utrumque paro;

Mars, ades, & satia scelerato sanguine ferrum:

Sterque favor & causa pro meliore tuus.

Templa feret: & me victore vocaberis Ultor.

Voverat: & fuso latus ab hoste redit.

Nec satis est meruisse semel cognomina Martis:

Persequitur Parthi signa i retenta manu.

Gens fuit & campis, & equis, & tuta sagittis;

Et circumfusus in via fluminibus.

Addiderant animos Crassorum funera gentis:

Cum periit miles, signaque, duxque simul.

E

Signa imagine

dicat. f Inscriptum & signatum. Metaph. g Ab ultione nece paterne. h Jul. Cae. enim Pont. max. fuit. i Parthi & sacerdotis. Verum Augusti, quod bello Philipp. pro ultione paterna suscepto, mincupaverat Marti Ultori, narrat Sueton. k Ita alibi. Irruat, & causa quem vincit, vincat & armis. l Quae M. Crasso adimerant, Virg. 7. Parthosque reposcere signa. Vide Plut. Crass.

a iug. 1.

F. iug. 1.

G in ho-

pere Des-

no die

me & ho-

stan da-

sis a

ras. vii

b Ma. Au-

Ultori suo

gust. 1.

suo semel

erunt bello

Philipp.

quod patri

ulciscendi

causa susce-

pit.

c Arma de

diversis

gentibus su-

peravit sy-

stensa.

d Romul.

Acroni do-

cti Ceninens.

spolia gerem-

rum. Liv.

lib. 1.

e Indices seu

similes ro-

rum gestan-

rum. Tib.

Nec quae-

ris quid

quaque

index sub

a Ignomi-
niam.
b *3. annu*
gnus.
c *Atari*
Bisultori
templ. statuit
in Capitol. in
quo suspensa
signa d
Parib. red-
dit. Dion.
ad fer. Fere-
arū simili-
tas hoc fast.
fuisse dicit.
d. Ptoleod. or-
um beliac.
Colum. 6. Id.
Vergilia to-
sa apparent.
e *Alfian*
initium.
f *Psid. Id.*
amori caput
eritur ante
ori. solis.
g *Europe*
Ageneris
Phenicum
regis fil. de
qua plura
1.3. Aletam.
h *Europa.*
i *Idem.*
quam Agy-
pium colit:
que fuit Is
Amachi filia.
k *De subū.*
cio ponte,
unde Argel,

Signa decus belli Parthus Romana tenebat;
Romanæque aquilæ signifer hostis erat.
Isque pudor manisset adhuc, nisi fortibus armis
Cæsaris Ausonia protegerentur opes.
Ille a notas veteres, & longi dedecus ævi
Sustulit: h agnorum signa recepta suos.
Quid tibi nunc solitæ mitti terga sagittæ;
Quid loca, quid rapidi profuit utus equi?
Parthe, refert aquilas; victos quoque porrigis arcus.
Pignora jam nostri nulla pudoris habes.
Rite Deo templumque datum, nomenq; e Bisultori;
Emeticus voti debita solvit honor.
Solennes ludos Circei celebrate, Quirites:
Non visa est sortem scena decere Deum.
¶ *P*Leiadas adspicies omnes, torumque sororum
Agmen, ubi ante Idus nox erit una super.
¶ *T*unc mihi non dubiis autoribus incipit ætas,
Et tepidi finem tempora veris habent.
¶ *I*dibus ora prior stellantia tollere caurum
Indicat. huic signo fabula nota subest.
Præbuit, ut taurus, & Tyria sua terga puellæ
Juppiter, & falsa cornua fronte tulit.
Illa jubam dextra, lava retinebat amictus;
Et timor ipse novi causa decoris erat.
Aura sinus implet, flavos movet aura capillos.
Sidonj, sic fueras adspicienda Jovi.
Sæpe puellares subduxit ab æquore plantas,
Et metuit tactus adsilientis aquæ.
Sæpe Deus prudens tergum demittit in undas,
Hæreat ut collo fortius illa suo.
Littoribus tactis stabat sine cornibus ullis
Juppiter, inque Deum de bove versus erat.
Taurus init cælum: te, Sidoni, Juppiter implet;
h Parsque tuum terra tertia nomen habet.
Hoc alii signum i Phariam dixere juvencam;
Quæ bos ex homine est, ex bove facta Dea.
¶ *T*unc quoque præscorum virgo simulacra virorum
Mittere & roboreo scirpea ponte solet.
Corpora post decies senos qui credidit annos
Missa neci; sceletis arimine damnat avos.
Fama verus, tunc cum Saturnia terra vocata est,
Talia fatidici dicta fuisse senis:

Falci-
b. e. simulacra hominum i scirpeis virgulis facta quæ annis d. Festislibus in
Tiberim dejiciebantur. Vidi Farr. lib. 6. de ling. Lat.

a Falcifero libata seni duo corpora gentes,
 Mittite, quæ Thufcis excipiantur aquis.
 Donec in hæc venit Tirynthius arva, quotannis
 Tristia Leucadio sacra peracta * Deo.
 Illam stramineos in aquam misisse Quirites.
 Herculis exemplo corpora falsa jaci.
 Pars putat, ut ferrent juvenes suffragia soli,
 b Pontibus infirmos præcipitasse senes.
 Tibri, doce verum: tua ripa vetustior urbe est:
 Principium ritus tu bene nosse potes.
 Tibris arundiferum medio caput extulit alveo,
 Raucaque dimovit talibus ora sonis:
 Hæc loca desertas vidi sine mœnibus herbas:
 Pascebat paucos utraque ripa boves.
 Et quem nunc gentes Tiberim noruntq; timentque,
 Tunc etiam pectori despiciendus eram.
 Arcadis Evandri nomen tibi sæpe refertur:
 Ille meas remis advena torfit aquas.
 Venit & Alcides turba comitatus Achiva:
 Albulæ, si memini, tunc mihi nomen erat.
 Excipit hospitio juvenem c Pallantius heros:
 Et tandem Caco debita poena fuit.
 Victor abit, secumque boves Erytheida prædam
 Abstrahit: at comites longius ire negant.
 Magnaque pars horum desertis manit in agris:
 Montibus his ponunt spemque latemque suum.
 Sæpe tamen patriæ dulci tanguntur amore:
 Atque aliquis moriens hoc breve mandat opus:
 Mittite me in Tiberim; Tiberinis vectus ut undis
 Littus ad d Inachium pulvis inanis eam.
 Displicet hæredi e mandati cura sepulcri:
 Mortuus Ausonia conditur hospes humo.
 Scirpea pro domino in Tiberim jactatur imago:
 Ut repetat Græas per freta longa domos.
 f Hæcenus: & vivo subiit rorantis saxo
 Antra: leves cursum sustinuisse aquæ.
 C Late nepos Atlantis, ades, quem montibus olim
 Edidit Arcadiis Pleias una Iovi;

E 4

Pacis Pallantis
nepos.

d Argivum, vel à flumine, vel à rege Inacho. e Mandata enim da-
 bant morientibus, quæ heredibus legatariisve curare voluissent, imprimis vero
 de funeribus. Vide Sueton. August. cap. ult. Dion. lib. 56. Plin. lib. 3.
 cap. 10. f Tantum dixit nomen amantem Tiberini. g Apostrophe ad
 Mercurium Maia filium.

a Secundam
 oculi res-
 pectum. Pelsi-
 gi datum:
 Kai aq a-
 naic a d n g
 vii ror gi
 m p m r r
 q m r. quod
 Hæc. post-
 ea aliter in-
 terpretatur
 est, non re-
 ste d Latini
 accip-
 tum.

* Modo.
 Turn. l. 19.
 c. 17. indi-
 catur homi-
 nes in a-
 quam præ-
 cipitatos, ut
 è Leucade
 quædam sese
 præcipita-
 runt. Vide
 Strab. l. 10.
 b Senage-
 narii de
 pontibus de-
 jiciebantur,
 per quos po-
 puli suffra-
 gium
 transibat.
 Vide Fest.
 c Evanter

- a *Horat. 1.* Pacis & armorum a superis imisque deorum
Car. superis Aibiter, alato qui pede carpsit iter,
rum Gra- Lixte lyx pulsu, nitida quoque lixe palastis,
tus & i- Quo didicit culte lingua docente loqui.
mis. b *Templa* tibi posuere patres spectantia circum
b Libus Idibus: ex illo est huc tibi festa dies.
Maii Mer- Te quicumque suas profitentur vendere merces,
curi & des Thure dato, tribuas ut tibi lucra, rogant.
dedicata: Est aqua Mercurii e porta vicina Capenae:
unde Fyflus Si iuvat expertis credere, numen habet.
Id. Maii Huc venit incinctus tunica mercator, & urna
mercatorum Purus suffusa, quam ferat, haurit aquam.
diam appel- Vda sit hinc laurus: lauro sparguntur ab uda
let, quad illi Omnia, quæ dominos sunt habitura novos.
Mercur. co- Spargit & ipse suos lauro sorante capillos:
lerent. Et peragit solita fallere voce preces.
e Extra Abiue præteriti perjuria temporis, inquit
pariam Ca- Abiue & præterita perfida verba fide.
penam aqua Sive ego te feci testem, e falsove citavi
Mercurio Non audicuri numina vana Jovis;
religiosa. Sive Deum prudens alium, divamve scellis
d Non fer- Abstulerint celeres improba verba Noti.
vata, teme- f Et peccant veniente die perjuria nobis:
ras. Mer- Nec curent superi, si qua locutus ero.
curium lu- Da modo lucra mihi: da factio gaudia lucros:
ere præstis- Et face ut emptori verba dedisse juvet.
se indicat. Talia Mesturius poscentes ridet ab alto,
Plaut. in Se memora Ortygias surrepuisse boves.
prologo Am- **A** T mihi pande, precor, multo meliora petenti,
phit. Vide In Geminos ex quo tempore Phœbus eat.
Arnob. b Cum totidem de mense dies superesse videbis,
lib. 4. ad- Quot sunt Herculei facta laboris, ait.
ver. gent. i Dic, ego respondi, causam mihi sideris hujus.
e Falso ju- Causam facundo reddidit ore Deus.
veni. Sole- Abstulerant raptas Phœben & Phœbesque sororem
mat autem Tyndaridæ fratres, hic eques, ille pugil,
e sanctiss. *Bella*
- Romanor. iurjurandum erat, Iovem lapidem iurare. Gell. lib. 1. Noct. Attic. cap. 21. Cic. lib. 7. epist. 12. f Nec fraudi mihi sint futuri temporis perjuria. g Apollineum, ab Ortygia insula Apollinis alumna, quæ & Delos. Homer. scribit cum Apollini boves Admeti regi pascenti surrepuisse. Vide Horat. Od. 10. lib. 1. Carm. h 14. Kalend. Ian. Sol in geminis. i Geminorum fides unde. k Elakram Leontippi Atræi fil. Freq. lib. 1. eleg. 2. Theocr. Dioscor.*

Bella parant, repetuntque suas & a frater & Idas,
Leucippo fieri pactus uterque gener.

Hic amor, ut repetant, illis, ut reddere nolint,
Sua det; & ex causa pugnat uterque pari.

Effugere & Oebalidæ cursu potuere sequentes:
Sed visum est celesti vincere turpe fuga.

Liber ab arboribus locus est, apta area pugnae:
Constitit illis & nomina fida loco.

Pectora trajectus Lynceo Castor ab ensis
Non expectato vulnere pressit humum.

Vitor adeo Pollux: & Lyncea perforat hasta,
Qua cervix humeros continuata tegit.

Ibat in hunc Idas, vixque est Jovis igne repulsus:
& Tela tamen dextra fulmine rapta negant.

Jamque tibi, Pollux, caelum sublime patebat,
Cum, Mea, dixisti, percipe verba, pater.

Quod mihi das uni, caelum partire duobus:
& Dimidium toto munere majus erit.

Dixit; & alterna fratrem statione recepit:
f Vitile sollicita sidus utrumque rati.

AD Janum redeat, qui quærit Agonia quid sint;
Quæ tamen in fastis hoc quoque tempus habet.

Notte sequente diem canis Erigoneius exit.
Est alio signi reddita causa loco.

Proxima Vulcani lux est, * quam Lustria dicunt.
Lustrantur puræ, quas facit ille, tubæ.

Quartuor inde notis locus est, quibus ordine le-
Vel mos sacrorum, vel fuga regis inest. (His, *scilicet*, vide

NEc te prætereo, populi & Fortuna potentis
Publica, cui templum luce sequente datum est.

Hanc ubi dives aquis accepit Amphitrise,
f Grata Jovi fulvæ rostra videbis avis.

Avfetet ex oculis veniens aurora in Booten.
n Continuaque die sidus Hyantis erit.

a Lynceus

b Castor &

Pollux, ab

Oebalia Le-

conia re-

gionculæ

vel quia Or-

balis nepotes,

Tyndari fi-

lii.

c Fratres ut-

rinque ge-

miti.

d Marci-

si manu

non evadit

a lum ex-

cussum ful-

mine.

e Hesiod.

f *scilicet* his

et variis.

Vide a-

dag.

f Gemino-

rum sidus

mense febr-

uario. Vide

Hor. Od. 12.

lib. 1. Car.

et lib. 4. O-

da 8. item

Theoc.

Astron.

g 12. Ho-

land. Ago-

nalia f Con-

stitutio He-

E 3

L 1-

h 11. Volcani ferio. * Tubilustia legend. confer. Scal.
Illi enim dictus agna tubæ bullabant. i. R. C. F. quibus indicatur.
Quando rex comitibus sit: & Quando rex comitibus sit. Vide Scalig.
in Fest. h. Templ. Fortuna Pub. positum. i. Aquilæ oritur in bo-

FASTORUM
LIBER VI.

*Junius
mensis unde
nomen rece-
perit.*

*a Poeta di-
vinum ge-
nus, divinus*

*quidam nu-
mum asse-
sum. Plato*

*3. de L. &
Ione. Vide
Cel. lib. 7.*

*cap. 1. & 2.
antiqu. tell.*

b Anxie

*meum qua-
reham de*

*appellatione
hujus origi-
ne.*

*c Hesiodum,
qui a patre
ad ovium*

*custodiam
missus, sa-
menstris se*

*reperit sa-
tum pot-
sam.*

d Paro,

*quem paulo
post Idem*

*judicem ap-
pellat. An-*

tonom.

e Virg. 10-

visque Et

foror &

conjug.

Ic quoque mensis habet dubias in no-
mine causas. (leges.)

Quæ placeant, positis omnibus, ipse

Facta canam: sed erunt qui me sinxis-

se loquantur;

Nullaq; mortali numina visa putent.

a Est Deus in nobis, agitante calescimus illo:
Impetus hic sacrae semina mentis habet.

Fas mihi præcipue vultus vidisse deorum:
Vel quia sum vates; vel quia sacra cano.

b Est nemus arboribus densum, secretus ab omni
Voce locus, si non obstreperetur aquis.

c Hic ego quærebam, cepti quæ mensis origo
Esset, & b in cura nominis hujus eram.

d Ecce Deas vidi: non quas e præceptor arandi
Viderat, A scæras cum sequeretur oves:

e Nec quas d Priamides in aquosæ vallibus Idæ
Contulit: ex illis sed tamen una fuit.

f Ex illis fuit una, e sui germana mariti.
Hæc erat (agnovi) quæ stat in arce Iovis.

g Horrueram, tacitoque f animum pallore fatabar.
Tunc Dea, quos fecit, sustulit ipsa metus.

h Namque ait, O vates Romani conditor anni,
Aule per exiguos magna referte modos,

i Ius tibi fecisti numen ex æste videndi,
Cum placuit numeris condere festa tuis.

k Ne tamen ignores, vulgique errore traharis,
g Iunius à nostro nomine nomen habet.

l Est aliquid nupisse Iovi, Iovis esse sororem;
Fratre magis dubito glorier, anne viro.

m Si genus adspicitur; Saturnum b prima parentem
Feci: Saturni fors ego prima fui.

n A patre dicta meo quondam Saturnia Roma est:
Hæc illi à cælo proxima terra fuit.

o Si torus in precio est; dicor matrona Tonantis:
Iunctaque i Tarpeio sunt mea templa Iovi.

p e Virg. 10- An potuit Maio & pellex dare nomina menti?
visque Et Hic honor in nobis invidiosus erit?

q foror &

r conjux.

Indicatur Junonis Capitolina templum, de quo paulo post
f Animi afflictum, pavorem. g Junius à Junone. h Eodem jure
cum Jove in lucem edita. i Capitolina, Propert. A duce Tarpeio
mons est cognomen adeptus. k Maia.

Cut

Cur igitur regina vocor, princepsque dearum?
Aurea cur dextra sceptrum dedere mex?

An facient mensem lucas, Lucinaque ab illis
Dicat, & à nullo nomina mense traham?

Tum me pœniteat posuisse fideliter iras
In genus Electæ, Dardaniamque domum.

h Causa duplex iræ. rapto Ganymede dolebam:
Forma quoque Idæo iudice victa mea est.

Pœniteat, quod non sovi Carthaginis arces:
Cum mea sint illo currus & arma loco.

Pœniteat & Sparten, Argosque, measque Mycenæ,
Et veterem Latio supposituisse Samon.

Adde senem Tatum, Iunonicolasque Faliscos:
Quos ego Romanis succubuisse tuli.

Sed neque pœniteat, nec gens mihi charior ulla est:
Hic color, & hic teneo cum Iove templa meo.

Ipsæ mihi Mavors, Commendo mœnia, dixit,
Hæc tibi: tu pollens urbe nepotis eris.

Dicta fides sequitur: centum celebramur in aris:
Nec levior quovis est mihi mensis honor:

Nec tamen hunc nobis tantummodo præstat hono-
Roma: suburbanæ dant mihi munus idem.

Inspice quos habet memoralis Articia fastos,
Et populus Laurens, Laviniumque meum:

Est illic mensis Iunonius, adspice Tibur,
Et g. Prænestinæ mœnia sacra deæ:

Iunonale leges tempus. nec Romulus illas
Condidit: at nostri Roma nepotis erat.

Finierat Iuno. respeximus. h Herculis uxor
Stabat: & in vultu signa dolentis erant.

Non ego, si toto mater me cedere cælo
Iusserit, invita matre morabor, ait.

Nunc quoque non luctor i de nomine temporis hu-
Blandior, & partes pene rogantis ago.

Remque mei iuris malim tenuisse precando;
Et saveas causa forsitan ipse mex.

Aurea possedit socio Capitolia templo
Mater, &, ut debet, cum Iove summa tenet.

At Capitoliæ
templ. cum

a Romanos,
quod à Tre-
janis origi-
nem ducunt,
oriundis

Dardano E-
lectæ filio.
b Virgil. 1.

Æt. Nec-

dum ex-

jam causæ

itarum ex-

vique do-

lores Ex-

ciderant

an. &c.

tem c. Ibid. Hic

illius ar-

ma, Hic

currus

fuit.

d Horat.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1.

Cur Iovis delubra conjunctum. Vale in inscript. Prænestina: TARPEIO
COLERIS VICINA TONANTI. f Roman. g Forti-
tudine. Lucan. vidit Fortuna colonos Prænestina suos. h Hebe sive
Juvencus. i Junius à Juvencis nuncupatum.

a. Memora. At a decus omne mihi contingit origine mensis
 tur tamen Unicus est, de quo sollicitamur, honor.
c. Iuvenco. Quid grave, si titulum mensis, Romane, dedisti
 de templum Herculia uxori, posteritasque memor?
in Capitolio, Hæc quoque terra aliquid debet mihi nomine magni
 qua in com- Conjugis: huc capias appulit ille boves.
deinde Capi- Hic, male defensus flammis & b dote paterna,
 tel. cum Ter- Cæcus e Aventinam sanguine tinxit humum.
 mino atque Ad propiora vocor: populum digessit ab annis
Alarte, Iovi Romulus, in partes distribuitque duas.
cedere no- Hæc dare consilium, pugnare paratior illa est
 suit. Hæc ætas bellum suadeat, illa gerat.
b. Fumo, Sic statuit, mensesque nota secrevit eadem:
 quem me- Junius est juvenum, qui fuit ante senum.
 gerebat: un- Dixit: & in litem a studio certaminis illicent,
 de Vulcani Atque ira pieras dissimulata foret:
 fil. creditur Venit Apollinea longas Concordia lauro
 est. Nexa comas, placidi numen opusque e ducis.
c. Aventini Hæc ubi narravit, Tatium fortisque Quirinum,
 mensis. Binaque cum populis regna coisse suis,
Virg. l. 8. A. Et lare communi soceros generosque receptos:
 d. 1. 1. 1. q. 1. 1. 1. His nomen junctis / Junius, inquit, habet.
 1. 1. 1. 1. 1. 1. Dicta triplex causa est. at vos ignorete, diva:
e. Tiberii, Res est arbitrio non dirimenda meo.
 qui templum Ite g pares à me. perierunt iudice formæ
 ei posuit. Pergama, plus lædunt, quam juvat una, dant.
 f. Iunius a b **P**rima dies tibi, Carna, datur. dea cardinis hæc
 pugnanda Numine clausa aperit, claudit aperta suo. (est
 dicitur. Vnde datas habeat vires, i obscurior ævo
g. Pari ho- Fama est; sed nostro carmine certus eris.
 more. Adjacet antiquus Tiberino lucus Helerni:
h. Kal. Iun. Pontifices illuc nunc quoque sacraferunt.
Carna dea Inde sata est nymphe (Cranen dixere priores)
 sic. quod Nequicquam multis sæpe petita procis.
Iun. Brut. Aura sequi, jatulisque feras agitare solebat,
Iulio Tar- Nodolasque cava tendere valle plagas.
quin, uti Non habuit pharetram: Phœbi tamen esse sororem
 vult in Ca- Crēdebant. nec erat, Phœbe, pudenda tibi.
 tio nomen Huic aliquis juvenum a dixisset amantia verba:
 fecit, atque Reddebat tales protinus illa sonos:
 ob illo Iun. Hæc
 mens. aliqui
 distum putant. i. Ita Virg. 7. fama est obscurior annis. q. d. Iud
 ita multi anni sunt, licet fama non usque adeo percrebuerit. A. Elli-
 pus: pro, si dixisset.

Hæc loca lucis habent nimis, & cum luce pudoris

Si secreta magis ducis in antra, sequar.

Credulus ante subit: frutices hæc nacta resistit:

Et latet, & nullo est inveniendi modo.

Viderat hanc Janus, visæque cupidine captus,

Ad datam verbis mollibus usus erat.

Nympha jubet quæri de more remotius antrum:

Usque comes sequitur, desistitque ducem.

Stulta, (videt Janus quæ post sua terga gerantur)

Nil agis: & latebras respicit ille tuas.

Nil agis, en, dixit: nam te sub rupe latentem

Occupat amplexu; tæque potitus, ait:

Jus pro concubitu nostro tibi Cardinis esto:

Hoc precium postæ virginittatis habe.

Sic fatus, a spinam, qua tristes pellere posset

A foribus noxas, (hæc erat alba) dedit.

Sunt avidæ volucres: (non b quæ Phineia mensis

Guttura fraudabant: sed genus inde trahunt)

Grande caput, stantes oculi, rostra apta rapinæ:

Canities pennin, unguibus hamus inest.

Nocte volant; puerosque petunt c nutricis egentes:

Et vitiant cunis corpora rapta suis.

Carpere dicuntur lætentia viscera rostris:

Et plenum poto sanguine guttur habent.

Isti illis Strigibus nomen: sed nominis hujus

Causa, quod horrenda stridere nocte solent.

Sive igitur nascuntur aves; d seu carmine fiunt,

e Næniaque in volucres * falsa figurat anus:

In thalamos venere Proca. Proca natus in illis

Præda recens avium quinque diebus erat:

Pectoraque exsorbent avidis infantia linguis.

At puer infelix vagit, opemque petit.

Territa f voce sui nutrix accurrit alumnis

Et rigido sectas invenit ungue genas.

Quid faceret? color oris erat, qui frondibus olim

Esse solet seris, quas nova læsit hyems.

Terrenit ad Cranen, & rem docet. Illa, Timorem

Pone, tuus sospes, dixit, alumnus erit.

Venerat ad cunas: stebant materque, paterque:

Sistite vos lacrymas, ipsa medebor, ait.

Protinus arbutea posset ter in ordine tangit

Fronde; ter arbutea limina fronde notat.

Spargit aquis gaditus, & aquæ medicamen habe-

Estaque de porca cruda b bimestre tenet. (bant: ret,

Atque

a lenale
virga ex spi-
na alba ad
abigenda
striges effi-
cax.

b Harpyia,
que cibos &
mensam
Phineia fa-
dabant.

c Desertas
à matrica.

d Sive anus
incantatio-
bus in striges
vertuntur.

e Proca-
rum leffus
falso trans-
mutat anus
in strigos.

* Marfa
Turneb. lib.
14. cap. 1.

quod ad mu-
lieres sagas
magis qua-
drat.

f Vagitu.

g limen
sive limen.

h Ut æm
porca illius
arati infan-
tis respiciat.

Atque ita, Noctis aves, extis puerilibus, inquit,
Parcite, pro parvo victima parva cadit.

Cor pro corde, precor, pro fibris sumite fibras:
Hanc animam vobis pro meliore damus.

* Inde ub. * Sic ubi libavit, a profecta sub * æthere ponit:
Turneb. Quique adsunt sacris, b respicere illa vetat.

lib. 13. c. 7. Virgaque lanalis de spina sumitur alba,

Id. æthera Qua lumen thalamis parva fenestra dabat.

pro æthe- Post illud, neque aves cunas violasse feruntur:
re. Et rediit puero, qui fuit ante, color.

a *Extis, que* Pinguis cur illis gustentur e larda Kalendis,

aris dantur Mistaque cum calido sit faba farre, rogas?

ex fibris pe- Prisca dea est, aliturque cibis quibus ante solebat:

culum dis- Nec petit d adscitas luxuriosa dapes.

fula. Non. Piscis adhuc illis populis sine fraude natabat;

Marc. Extis Ostreaque in conchis tuta fuere suis.

autem si ho- Nec Latium norat, e quam præbet Ionia dives,

na erant & Nec quæ Pygmæo sanguine gaudet, avis.

placebant, Et præter pennas nihil in pavone placebat:

proficabantur Nec tellus captas miserat ante feras.

su. Cato de re Sus erat in precio: cæsa sue festa colebant.

russ. c. 133. Terra fabas tantum, duraque farra dabat.

Sueton. in Quæ duo mista simul s sextis quicumque Kalendis

August. c. 1. Ederit, huic lardi viscera posse negant.

Lucianum g **A**Rce quoque in summa Iunoni templa Moneta

lycurum a- Ex voto memorant facta. Camille, tuo.

varijsm Ante domus Manli fuerat, qui Gallica quondam

dicis. Farr. A Capitolino reppulit arma Jove.

lib. 4. de Quam bene, dii magni, b pugna cecidisset in illa,

ling. Lat. Defensor solii, Juppiter alte, tui!

b Virg. Vixit, ut occideret damnatus crimine regni.

Pharmac. Hunc illi titulum longa senecta dabat.

rivoque i **L**ux eadem Marti festa est, quem prospicit extis

fluente. Appositum dextræ porta Capena vix.

Transque k **T**E quoq; Tempestas, meritam delubra fatemur.

caput ja- Cum pene est i Corfis obruta classis aquis.

ce: ne re- **H**æc hominum monumenta patent: si quærimus i-

spexeris. m Tunc oritur magni præpes adunca Jovis. (Ita,

c Lardi, fa- Post-

barum & farri est. d Peregre abvellam, expositum. e Attagenem

& grem. Herat. Epod. Non Astra avis descendat in ventrem

meum, Non attagen Ionicus. Vide Plin. lib. 10. cap. 20. & 41.

f Kalend Junii, qui sextus est à Jovis. g Junoni Moneta e dei de-

dicata. h Quæ Gallos regunt. i Marti sacra extra port. Cæren. k Tem-

pest. delubrum. l Corfica insula, m Aquila tota oritur velis.

Posset lux Hyadas taurinae cornua frontis
Evocat; & multa terra madescit aqua.

Mane ubi bis fueris, Phœbusque iteraverit ortus,
Factaque erit posito rore bis uda seges,

Hæc sacrata die Thusco Bellona duello

Dicitur. & Latio prospera semper adest.

Appius est autor, Pyrrho qui pace negata

Multum animo vidit, lumine captus erat.

Prospicit à tergo summum brevis area Circum;

Est ubi non parvæ & parva columna notæ.

Hinc solet hasta manu belli prænuncia mitti,

In regem & gentes cum placet arma capi.

Altera pars Circi & custode sub Hercule tuta est:

Quod Deus Euboico carmine munus habet.

Manetis est tempus, qui nonas lucifer ante est.

Si titulus quæris, Sylla probavit opus.

Quærebam, nonas Sancto, Fidione referrem,

An tibi, & Semo pater. Tunc mihi Sanctus ait:

Cuicunque ex istis dederis, ego munus habebor:

Nomina terna fero; sic voluere Cures.

Hunc igitur veteres donarunt æde Sabini,

Inque h. Quirinali constituere iugo.

Et mihi, sitque precor nostris diuturnior annis

Filia, qua felix sospite semper ero.

Hanc ego cum vellem genero dare, tempora tridis

Apta requiebam, quæque cavenda forent.

Tunc mihi post sacras monstratur Junius Idus,

Utilis & nuptis, utilis esse viris.

i Primaque pars hujus thalamis aliena reperta est.

Nam mihi sic & conjux sancta Dialis ait:

Donec ab Iliaca placidus purgamina Vesta

Detulerit flavis in mare Tiberis aquis;

Non mihi detonso cinem depectere i buxo,

Non unguis ferro subsecuisse licet;

Non tetigisse virum, quamvis Iovis ille sacerdos,

Quamvis perpetua sit mihi lege datus.

Tu quoque ne propera: melius tua filia nubit,

m Ignea cum pura veste nitebit humus.

Tertia Fidium m-
cus reddita.

Vide Ald. Man. de quæsit. per epist. h. Colle Quirinali. Heras. lib. 2.

epist. cubat hic in colle Quirini. Sic dictus ab æde Quirini lib. 2.

Epist. i. Quæ antecessit Libet. h. Flaminica sacerdotiss. Geß. l. 10.

cap. 15. i. Festine buxo, Metonym. m. Edes Festæ, ubi perpet.

ædes ignis.

a Festid.

Kal. Hyades

orianum ho-

liace.

b Frid. Nov.

Brûna

sacr.

c App. Cl.

Cæm. vide

Plutarch.

Pyrrh. &

Zonar.

d Columella

bellica ante

templ. Bella-

ma. vide

Fest. in Bel-

lona.

e Herc. Cu-

stod. ædes

in circ. Fla-

min.

f Non. Fidis

sacr. in colle

Quirinali.

g Semonem

eundem sa-

cit cum

Sanco Lib.

lib. 8. Parr.

l. 4. de ling.

Dium Fi-

dium San-

ctum esse

patet Sabina

lingua, Her-

culum Gra-

ec. Dionys.

*hodi Vesta-
taris in*

campi Mar-

tis: de qui-

bus vide

Fest.

b. Arburus

occidit ma-

ne.

c. Menti deo

templum

conflatum,

ex. Librorum

Sibyllino-

rum monitu,

Vide Liv.

lib. 22.

d. C. Flami-

nii interfelli

ad lacum

Thrusim.

e. 3. Id. ce-

lebrata Ve-

stia.

f. Rem diu-

nam facien-

sis. Titull.

Tunc ope-

rata Deo

pubes.

Deus autem

oralans, ut

fauorens. Id.

lib. 3. Bac-

che, fave

vati. Et

Id. Alma

fave, dixi.

g. Veste a-

dei condita

à Numa, an-

mal. V. C. 40.

Tertia post Nonas removere Lycaona Phœbe
Fertur, & à tergo non habet Urfa metum.

Tunc ego me memini ludos in gramine campi
Adspicere, & dici, lubrice Tybri, tuos.

Festa dies illis, qui lina madentia ducunt,
Quique tegunt parvis æra recurva cibis.

Mens quoque numen habet: Menti delubra vi-
Vota, metu belli, perfide Fœne, tui. (demon-

Fœne, rebellabas: & lero à Consulibus omnes
Attoniti Mauras pertimuerunt manus.

Spem metus abstulerat; cum Menti vota Senatus
Suscipit, & melior protinus illa venit.

Adspicit instantes mediis sex lucibus Idus
Illas dies, qua sunt vota soluta Dex.

Vesta, fave, tibi nunc operata resolvimus ora:
Ad tua si nobis sacra venire licet.

In prece totus eram: cœlestia numina sensi;
Lætaque purpurea luce refulsit humus.

Non equidem vidi (valeant mendacia vatū)
Te, Dea, nec fueras adspicienda viro.

Sed quæ nescieram, quorumque errore tenebar,
Cognita sunt nullo præcipiente mihi.

Dena quater memorant habuisse Palilia Romam,
Cum flammæ custos xde recepta Dea est.

Regis opus placidi, quo non metuentius ullum
Numinis ingenium terra Sabina tulit.

Quæ nunc ære nitent, stipula tunc testa videres;
Et paries lento vimine textus erat.

Hic locus exiguus, qui sustinet atria Vestæ,
Tunc erat intonsi regia magna Numæ.

Forma tamen templi, quæ nunc manet, ante fuisse
Dicitur: & formæ causa probanda subest.

Vesta eadem est, & terra: subest vigil ignis utrique;
Significant sedem terra focusque suam.

Terra pilæ similis, nullo fulcimine nixa:
Aëre subiecto tam grave pendet onus.

Ipsa volubilitas libratum sustinet orbem;
Quique premat partes, angulus omnis abest.

Cumque sit in media rerum regione locata,
Et tangat nullum plusve minusve latus;

Ni
mal. V. C. 40. in valle inter Palatin. & Capitolium: h. Vesta & dei cit
liberica figura. i. Cum due sint Veste; per antiquiorem, Saturni na-
trem, Terram: per juniorem, illum fillam, ignem purum ætheris significa-
tam, Vide Natal. Com. lib. 3. Mythol. cap. 19.

Ni convea foret, a parti vicinior esset.

Nec mediam terræ mundus haberet onus.

Arte h. Syracusia suspensus in aëre c. clauso

Stat globus, immensi parva figura poli.

Et quantum à summis, tantum secessit ab imis

Terræ: quod ut fiat, forma rotunda facit.

Par facies templi: nullus procurrit in illo

Angulus: à pluvio vendicat imbre tholus.

Cur sit virginibus, quæritis, Deo culta ministris?

Inveniam causas hac quoque parte suas.

Ex Ope Junonem memorant Cereremque creatas

Semine Saturni: tertia Vesta fuit.

Utraque nupserunt; ambæ peperisse feruntur:

De tribus impatiens restitit una viri.

Quid mirum, virgo si virgine læta ministra

Admittit castas in sua sacra manus?

Nec tu aliud Vestam, quam s. vivam intellige flam-

maeque de flamma corpora nulla vides. (mam: d. De virgi-

Jure igitur virgo est, quæ semina nulla remittit,

Nec capit; & comites virginittatis amat.

Esse diu stultus Vestæ simulacra putavi:

Mox didici curvo nulla subesse tholo.

Ignis inextinctus templo celatur in illo:

Effigiem nullam Vestæ nec ignis habent.

Stat vi terra sua: vi stando Vestæ vocatur.

Causaque paræ Graii nominis esse potest.

At focus à flammis, & quod fovet omnia, dictus:

Qui tamen in primis ædibus ante fuit.

Hinc quoque h. vestibulum dici reor: inde precando

Dicimus, O Vestæ, quæ loca prima tenes.

Ante focos olim scæmnis confidere longis

Mos erat, & mensæ credere adesse deos.

Nunc quoque, cum sunt antiquæ sacra i. Vacunæ,

Ante Vacunales stantque sedentque focos.

Venit in hos annos aliquid de more vetusto:

Fert missos Vestæ pura patella cibos.

Ecce à coronatis panis dependet asellis:

Et velant scabras florida sarta / molas.

a Propius
accederet
parte aliqua
ad firma-
mentum.

Vide Psal.

Almag. c. 4.

b Archimo-
do Syracu-
siti.

c Inclusæ.

Claud. In-
clusus va-
riis famu-
latur spi-
ritus a-

stris.

d De virgi-

nibus Psal-

lib. vide A-

lexand. l. 3.

Genial.

c. 12.

e Aristot-

eris, lib. 2.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

quod d.

Sola
ay dicitur,
teste Eu-

flut. Ostor. l. 1. & p. Vide & Cicer. 2. de nat. deor. & de legibus.
h. Quod in primis ingressib. & in spatii domus Vestæ h. e. ara ac faci so-
lent haberi. Non. i. Sabini domus, quæ præfisse vacantibus & cæcis
putabatur. Meminit hujus Plin. lib. 3. cap. 12. k. Panisum redimissis,
l. Asellos versantes molas. Metonym.

Sola prius furnis torrebant sarra coloni:

Et Fornacali sunt sua sacra dex.

Suppositum cineri panem focus ipse parabat:

Stratâque erat tepido tegula quassa solo.

a Veneratur, Inde focum a servat pistos, *b* dominamque focorum,
colit. Et quæ e pumiceas versat asella molas.

b Vestam. Præteream i referamne tuum, rubicunde Priape,

c Scabrum Dedecus) est multi fabula plena joci.

d Asperum Turrigera frontem Cybele redimita corona

lapideum mo- Convocat æternos ad sua sessa deos.

la, Convocat & Satyros, & rustica numina nymphas.

Silenus, quamvis nemo vocarat, adest.

Nec licet, & longum est, epulas narrare deorum.

In multo nox est pervigilata mero.

Dii temere errabant. in opacæ vallibus Idæ

Pars jacet, & molli gramine membra levat.

Hi ludunt, hos somnus habet, pars brachia nectit

Pars viridem celeri ter pede pulsat humum.

Vesta jacet, placidamque capis secunda quietem,

d Caput ha- Sicut erat positum cespiti *d* sulca caput.

bebat suffu- At ruber hortorum custos nymphasque deasque

tum cespite, Captat, & errantes fertque refertque pedes.

Adspicit & Vestam dubium est nymphamne putarit

An scierit Vestam: scisse sed ipse negat.

e Expu- *e* Spemcapit obscurnam, furtimque accedere tentat.

gnanti scil. Et fert iuspensos corde micante gradus.

Veste pud- Forte senex, quo vestus erat, Silenus asellum

icidam, Liquerat ad ripas lenæ sonantis aquæ.

Ibat ut inciperet longi Deus Helleponti:

Intempetivæ cum rudit ille sono.

Territa voce gravi surgit Dea: convolat omnis

Turba: per infestas effugit ille manus.

f Corona- Lampascus hoc animal solita est mactare Priapo:

tum pane, Hinc asini flammis indicis exta damus.

velut monili Quem tu, diva, memor *f* de pane monilibus ornas:

quodam, *g* Cessat opus; vacuæ conticuere molæ.

g Mole non **N** Omine quam precio celebratior, arce Tonantis

serenis *h* Dicam Pistoris quid velit ara Iovis.

frumenta Cincta premebantur trucibus Capræolia Gallis:

Festali Fecerat obsidio jam diuturna famem.

h Ara Jovis Iuppiter ad solium superis regale vocatis,

pistoris in Incipe, ait Marti, protinus ille refert.

Capitolis, Scilicet ignotum est quæ sit fortuna i meorum?

i Ramulida- Et dolor hic animi voce querentis eget?

rum,

Si tamen, ut referam breviter, mala juncta pudori,

a Hesiod.

Exigis Alpino Roma sub hoste jacet.

conf. r. al-

Hæc est, cui fuerat promissa potentia rerum:

24. 111. de-

Iuppiter, hanc terris impositurus eras.

312.

Atque suburbanos, Errusque contudit arma:

Spes erat in cursu: nunc lare pulsa suo est.

Vidimus ornatos, & cerara per atria, & picta

b Imagini-

Veste triumphales occubuisse senes:

bui cereis

Vidimus Illiac transferri & pignora Vestæ

decorata,

Sede, parent aliquos scilicet esse Deos?

Juvenal.

At si respicerent, qua vos habitatis in arce,

Tota licet

Torque domos vestras obsidione premi;

veteres

Nil opis in cura scirent superesse deorum;

exornent

Et data sollicita thura perire manu.

undique

Atque utinam pugna pateat locus: arma capeissent;

cereæ Atria.

Et si non poterunt exsuperare, cadent.

c Toga pi-

Nunc inopes victus, ignavaque fata timentes,

312, qui erat

Monte suo clausos barbara turba premit.

culum

Tunc Venus, & glituo pulcher & trabeaque Quiri-

triumphan-

Vestæque pro Latio multa locuta suo est.

(nus,

Publica, respondit, cura est pro moenibus istis,

d Ignem Ve-

Iuppiter, & poenas Gallia victa dabit.

ste cum sa-

Tu modo, quæ desunt fruges, superesse putentur,

eris. Vide

Effice: nec sedes desere, Vestæ, tuas.

* Phasarch.

Quodcumque est, solidæ Ceteris cava machina fran-

Camil.

Mollitamque manu daret in igne focus.

(gat;

Iusserat: & fratris A virgo Saturnia iussis

e Fame op-

Adnuit: & medix tempora noctis erant.

pressos.

Atque ducibus somnum dederat labor: increpat illos

f Obsessos in

Iuppiter, & sacro, quid velit, ore docet.

Capitolio.

Surgite, & in medios de summis arcibus hostes

g Quod au-

Mittite, quam minime tradere vultis, opem.

guratus erat

Somnus abijt: quærentque, novis ambagibus acti,

insigne. Vi-

Tradere quam nolint, & jubeantur, opem.

de Cic. 1. de

Esse Ceres visa est: jaciunt Cerealia dona.

Divin.

Iacta super galeas scutaque longa sonant.

h Quam re-

Posse fame vinci spes excidit. hoste repulso,

ges gesta-

Candida Pistori ponitur ara Iovi.

bant: vide

Fortè revertēbar festis Vestalibus illa,

Ald. Man.

Qua in Nova Romano nunc via juncta foro est.

de quas. per

epist.

Huc i Frumen-

ti nondum

in farinam comminuti.

k Vestæ Satur. filia.

l Quod superest panium

ad victus necessitatem.

m A Velabro inter Capitol. & montem Palat.

ducens in forum.

Hec quantum timuere patres, quo tempore a Vesta

Arbit, & est rectis obruta pene suis?
 Flagrabant sancti sceleratis ignibus ignes:
 Mistaque erat flammæ flamma profana pix.
 Attonitæ stebant demisso crine ministræ:
 Abstulerat vires corporis ipse timor.
 Provolat in medium, & magna, Sucturrite, voce,
 & Non est auxilium flere, & Metellus ait.
 Pignora virginis fatalia tollite palmis:
 Non ea sunt voto, sed rapienda e manu.

Me miserum! dubitatis? ait. (dubitare videbat,
 Et pavidus posito protubuisse genu)
 Haurit aquas: tollensque manus, Ignoscite, dixit;
 Sacra: vir intrabo non adeunda viro.

Si scelus est, in me commissi poena redûnderi:
 Sit capitis damno Roma soluta mel.
 Dixit, & arripuit, factumq; Dea rapta probavit
 Pontificisque sui munere rita fuit.

Nunc bene lucetis sacro sub Casare flammæ:
 Ignis in Illiacis nunc erit, estque focis.

Nullaque dicetur & vittas temerare sacerdos
 Hoc duce; nec i viva defodietur humo.

Sic incesta perit: quia quam violavit, in illa
 Conditur, & Tellus Vestaque numen idem.

ATUM sibi Callaico Brutus cognomen ab hoste
 Fecit, & Hispanam sanguine tinxit humum.

SCILICET interdum miscentur tristia lætis:
 Nec populum toto pectore festa juvant.

Crassus ad Euphraten aquilas, natumque, suosque
 Perdidit: & letho est ultimus ipse datus.

Parthe, quid exultas? dixit i Dea: signa remittos:
 Quique necem Crassi vindicet, ultor erit.

AT simul auritis violæ dementur aëllis,
 Et Cereis fruges aspera saxa terent,

Navita puppe sedens, Delphina videbimus, inquit,
 Humida cum pulso nox erit orta die.

a *Vesta*
 templ. Me-
 tonym.

Inceritum
illud fuit
anno ab
V. C. 511.
Coff. 2 Lu-
statio, &
A. Man-
lio.

b *Idem l. 5.*

Metam.
lacryma-
rum longa
manere
Tempora
vos pote-
runtr ad
opem bre-
vis hora
ferendum
est.

c *L. Metel-*

Post. Met.

d *Falla-*

dium, &

desi Pena-

te, in qu-

bus fatum

erat impe-

rii Rom.

e *Secundum*

proverb.

in xign

avertigey-

Iam tu vis vi-

har natus.

Æscl. qd si si vs nâpwm emulidm Sic. f *Loth manib*

& ad eadum sublatib. g *Vesta ex incendio erepta cum sacre.*

h Inceritum commiserat. i *Ipsa viva sub effossa humo defo-*

dietur, Hypallage. k *3. Id. Jun. Brut. ulteriorem Hispaniam*

vici: Crass. d Parthe cum exercitu casu. l *Vesta. Hanc enim*

cladem Vestalium Romani accepere. m *4. Id. Delphin velperi*

ctur.

- a *Eodem die Matris, matris Matris festis celebrata.*
 b *Leucothea fons Ioni Cadmi Thybar. conditoris filia.*
 c *Paro 1. 4. id genus librum Testuatum appellat: quod in testu calida coquebatur.*
 d *Forum boarium, ubi lex erat Agnoscio fabrefactus.*
 e *Ser. Tullii regis.*
 f *Familia, propter Imonem. Bacchi materiam.*
 g *Ira scilicet. fovebile. Homer. ubi dicitur quod videtur in agulis.*
 h *Euclimene subitas. Vid. 3. Metam. i. Quia Imonem canalem putans occidere, interfecit filium. Vide lib. 4. Metam. h. Ulysses Achil. notatio. i. De Molurida petra. Pausan. Attic. in Nereiden: quoniam minas Homer. Iliad. 6. n. Videtur petra non recte hanc divisisse temporibus. Siquidem Int. Cef. primum Bacchanalia Roma instituit. Unde et Iliad. 4. Iaron. Daphnis thiasos induc. Baccho.*
- a Jam Phryx à nupta queresis Tithone relinqui,
 Et vigil Eois Lucifer exit aquis.
 Ite, bonæ matres, (vestrum Matralia festum)
 Flavaque Thebanæ reddite c liba dex.
 Pontibus & magno juncta est celeberrima Circo
 d Area, quæ posita de bove nomen habet.
 Hac ibi luce ferunt Matutz sacra parenti
 Sceptriferas & Servi templa dedisse manus:
 Quæ Dea sit, quare famulas à limine templi
 Arceat, (arceat enim, libaque tosta petis)
 Bacche, racemiferos hedera redimite capillos,
 Si s domus illa tua est, dirige vatis opus.
 Arserat obsequio Semele Iovis: accipit Ino
 Te, puer, & summa sedula nutrit ope.
 g Intumuit Iuno, h raptæ quod pellice natum
 Educet: at sanguis ille sororis erat.
 Hinc agitur furiis Athamas, sed i imagine falsæ
 Tuque cadis patria, parve Learche, manu.
 Mixta Learcheas mater tumultaverat umbras,
 Et dederat miseris omnia iusta rogis.
 Hæc quoque, sanctos ut erat laniata capillos,
 Prosiluit, & cunis te, Melicerta, rapit.
 h Est spacio contracta brevi, freta bina repellit,
 Unaque pulsatur terra duabus aquis.
 Huc venit infans natum complexa lacertis,
 Et secum è celso mittit in alta i iugo.
 Excipit illæfos Panope, centumque m sorores,
 Et placido lapsu per sua regna ferunt.
 Nondum Leucotheæ, nondum puer ille Palæmon,
 Vorticibus densis Tibridis ora tenent.
 Lucus erat: dubium est, Semele, Stimelene vocetur
 Mænadæ Ausonias incoluisse ferunt.
 Quærit ab his Ino, quæ gens foret. Arcadas esse
 Audit, & Evandrum sceptra tenere loci.
 Dissimulata Deam, n Lætiæ Saturnia Bacchas
 Instimulat fictis insidiosa sonis.

Onimiam faciles, ô toto pectore captæ.
 Non venit hæc vestris hospes amica choris.
 Fraude petis, sacrique parat cognoscere ritum.
 Quo possit pœnas pendere, a pignus habet.
 Vix bene desierat: complent ulularibus auras
 Thyades, effusis per sua colla comis:
 Injiciuntque manus, puerumque avellere pugnant.
 Quos ignorat adhuc, invocat illa deos:
 Dique virique loci, miseræ succurrite matri.
 Clamor Aventini saxa propinqua ferit.
 Appulerat ripæ vaccas & Octæus Iberas:
 Audit, & ad vocem concitus urget iter.
 Herculæ adventu, quæ vim modo ferre parabant,
 Turpia forminx terga dedere fugæ.
 Quid petis hinc, (cognorat enim) matertera Bacchi?
 An numen quod me, te quoque vexas? ait.
 Illa docet partim: partim præsentia nati
 Continet; & furilis in scelus ipse pudet.
 Rumor, ut est velox, agitat is pervolat alis:
 Estque frequens, Ino, nomen in ore tuum.
 Hospita Carmentis fidos intrasse penares
 Diceris, & longam deposuisse famem.
 Liba sua properata manu & Tegea sacerdos
 Traditur, & subito cocta dedisse foco.
 Nunc quoque liba juvant festis Matralibus: illa
 Rustica sedulitas gratior arte fuit.
 Nunc, ait, ô vates, venientia fata resigna,
 Qua licet: hospitiis hoc, precor, adde meis.
 Parva mora est: & cœlum vates ac numina sumit,
 Fitque sui toto pectore plena Dei.
 Vix illam subito posses cognoscere; tanto
 Sanctior, & tanto, quam modo, major erat.
 Lata canam: gaude & defuncta laboribus, Ino,
 Dixit, & huic populo prospera semper ades.
 Numen eris pelagi, natum quoque pontus habebit:
 In nostris aliud sumite nomen aquis.
 Leucotheæ Graiis, Matuta vocabere nostris.
 In portus nato jus erit omne tuo:
 Quem nos Portumnium, sua lingua Palæmona dicit.
 Esse, precor, nostris æquus uterque locis.
 Adnuerat: promissa fides: posuere labores:
 Nomina mutarunt: hic Deus, illa dea est.

a Melicer-
 tam filium.
 b Læti deos
 ipsa exter-
 ma.
 c Hercules
 ab Oeta
 Thesalia
 monte, obli-
 tu & sepul-
 chro illius
 mobilitato.
 d Quæ causa
 in Lethum
 venisti?
 e Ipse se per-
 ditum cum
 filio.
 f Inus no-
 men & ad-
 ventus in
 Latio per-
 crebuit ru-
 more.
 g Carmentis
 Periphr.
 h Numen
 Apol. cale-
 ste, afflatum
 divinum in
 sit.
 i Imitat.
 Virg. 6. O
 tandem
 magn.
 pell. de-
 functæ pe-
 riclis.
 k Cic. 3. de
 Nat. deor.
 Ino dea
 dicitur,

Cur quæ Leu-

coth. à Græcis, à nobis Matuta dicitur, cum sit Cadmi filia.
 l Cum mutata sit, conditione mortali.

a Ancilla d a Cur vetet ancillas accedere, quiritis? odit.
Matralium Principi amque odii, si linat ipsa, canam.
arcentur. Una ministrarum solita est, *b Cadmea*, tuarum
Plutarch. Saep sub amplexus conjugis ire tui.
Quaest. 16. Improbis hanc Athamas furtim dilexit: ab illa
b Ino Cad- Comperit agricolis semina tosta dari.
mi fil. an- Ipsa quidem fecisse negat, sed fama recepit.
tonoma- Hoc est, cur odio sit tibi *c* serva manus.
sia. Non tamen hanc *d* pro stirpe sua pia mater adoret:
c Ancilla. Ipsa p. rum felix visa fuisse parens.
Periphr. e Alterius prolem melius mandabitur illis
d Pro salute Utilior Baccho quam fuit ipsa suis.
liberorum. f Hanc tibi, Quo properas, memorant dixisse, Ruti-
e Sutorum g Luce mea Marso consul ab hoste cades. (li)
liberos; de Exitus accessit verbis: flumenque *b Toloni*
quo vide Purpureum missis sanguine fluxit aquis.
Plutarch. Proximus annus erat: i Pallantide casus eadem
Quaest. 17. k Didim. . hostiles ingeminavit opes.
idem in Ca- **L** Ux eadem. l Fortuna, tua est, autorque, locusque
missa. Sed superintectis quis latet iste m togis?
f P. Rutil. d n Servius est: (hoc constat enim, sed causa latendi
Marfus ca- Discrepat: & dubium me quoque mentis habet.
sur. Dum Dea furtivos timide profutetur amores,
g Matra- Coelestemque homini concubuisse pudet;
lib. anno (Arsit enim magna correpta cupidine regis
ab V. C. Cecaque in hoc uno non fuit illa viro)
663. Nocte domum parva solita est intrare fenestra,
h Hunc alii Unde o Fenestellæ nomina porta tenet.
Lirim esse Nunc pudet, & p vultus velamine celat amatos:
sufficitur. Oraque sunt multa regia tecta toga.
Orf. An magis est verum, post Tulli funera plebem
Telemum Confusam placidi morte fuisse ducis?
nominat. & Nec modus ullus erat: crescebat imagine luctus;
apud Ma- Donec eum positis occulere togis.
ron. est: Tertia causa mihi spacio maiore canenda est:
quem ge- Nos tamen adductos q intus agemus equos.
nerasse

Tulla

Telon
 Sebethide nympha Festur. lib. 7. i Aurora, dicit Metalepti
 k T. Did. unus ex praetoribus. l Fori Fortuna eodem die famo
 accepit a Serv. Tullio. Vide Var. lib. 5. de ling. Lat. Plutarch. Quaest.
 Rom. 74. m Toga regia undulata. Plin. lib. 8. cap. 48. n Sim
 lacrum Scr. Neronum. o Vide Plutarch. lib. de fort. Romanor. p Tu
 illi vultum quem amavit. q Interiore gyro. Allegoria. q. d. pauci
 expeditum, nec longe digrediamur.

Tullia b conjugio sceleris mercede parato,

His solita est dictis exstimulare virum:

Quid juvat esse pares, te nostræ cæde sororis,

Meque tui fratris, si pia vita placet?

Vivere debuerant & vir meus, & tua conjux,

Si nullum ausuri majus eramus opus.

Et caput, & regnum factum est dotale parentis:

Si vir es, & indictas exige dotis opes.

REGIA res scelus est. Socero cape regna necato:

Et nostras patrio sanguine tinge manus.

Talibus instinctus & solio privatus in alto

Sederat. antonitum vulgus ad arma tuit.

Hinc cruor, & cædes: infimæque vincitur ætas.

Scripta gener socero rapta Superbus habet.

Ipsæ sub Exquiliis, ubi erat sua regia, cæsus

Concidit in dura sanguinolentus humo.

Filia carpento patrios initura penates

Ibat per medias alta, seroque vias.

Corpus ut adspexit, lacrymis auriga profusus

Restitit. hunc & tali corripit illa sono:

Vadis? an expectas precium pietatis amarum?

Duc, inquam, invitas ipsa per ora rotas.

Cæta fides facti dictus b Sceleratus ab illa

Vicus, & æterna res ea i pressa nota est.

Post tamen hæc ausa est & templum monumenta pa-

Tangere: mira quidem, sed tamen acta loquor.

Signum erat in solio residens sub imagine Tulli:

Dicitur hoc oculis opposuisse manum.

Et vox audita est, Vultus abscondite nostros.

Ne natæ videant ora nefanda mex.

Vestis data regitur: vetat hanc Fortuna moveri.

Et sic è templo est ipsa locuta suo:

Ecce revelato qua primum luce patebit

Servius, hæc i positi prima pudoris erit.

Excite, matronæ, vetitas attingere vestes:

Solemnes satis est voce movere preces.

Itque caput semper Romano tectus amictu,

Qui rex m in nostra septimus urbe fuit.

Stierat hoc templum; signo tamen ille pepercit

Ignis: opem nato Mulciber ipse tulit.

a Perse

Serv. Tulli

fil. vide Liv.

lib. 1.

b Tarquinii

Superb. cum

Arusti Tar-

quinio eam

pater collo-

castet, mista

ingenii ju-

veni, ne duo

violenta in-

genis mari-

mano juu-

gerentur.

c Que tibi

constituta

sunt, ad quas

vocaris.

d Seneca

Thyest. San-

ctitas, pie-

tas, fides

Privata

bona sunt,

qua juvat,

reges eant.

e In sede re-

gia pro cu-

ria.

f Esquiliæ

enim collis d

Serv. Tullia

urbi adje-

ctum, ut scri-

psit Tran-

quil.

g Hic distu-

Synecd.

Nam- h Qui alio

mine erat Cypris. i Impressa quasi caractere quodam. Virg. 1. Georg.

ut pectori signum, aut numeros impressit acervis. k Fortuna

dem. l Depositi & quasi profligati ex urbe. m Consummati regi-

o Tatius Sabino Romuli consorte. Salin.

Namque pater Tulli Vulcanus, Oetrisia mater

a Tulli Cor- Pra signis facie a Corniculana, fuit.
niculani v- Hanc secum Tanaquil sacris de more peractis
ri nobilit u- Jussit in ornatum fundere vina focum.
mor, in feri- Hic inter cineres b obsecrari forma virilis
pfit Dionys. Aut fuit, aut visa est, sed magis illa fuit.
b Tidenus, Jussa foco captiva sedet: conceptus ab illa
nidus. Servius à cælo semina gentis habet.
c Quam re- Signa dedit genitor tunc. c cum caput igne corulus
pentius Contigit, inque comis flammeus arsit apex.
flamma Ser- T E quoque magnifica, d Concordia, dedicat ade
vati patris ca- Livia, quam clairo præstitit illa e viro.
pus flagra- Disce tamen, veniens ætas: ubi Livia nunc est
vit. Porticus, immensa tecta fuere domus.
d Concordia Urbis opus domus una fuit: spaciumque tenebat,
ædes. Quo brevius muris oppida multa tenent.
e Augusta, Hæc æquata solo est f nullo sub crimine regni
cum quo Sed quia g luxuria visa nocere sua est.
summa con- Sustinuit tantas operum subvertere moles,
cordia vixit. Torque suas hæres perdere Cæsar opes.
f Ob nullam b Sic agitur censura: de sic exempla parantur,
suspicionem Cum iudex, alios quod monet, ipse facit.
regni asse- N Ulla nota est veniente die, quam dicere possis:
lati. i Idibus iniviso sunt data templa Jovi.
g Opere ni- A E Tiam Quinquatrus jubeor narrare minores.
viti sum- Nunc ades o coeptis, flava Minerva, meis.
proso & Cur vagus incedit tota tibicen in urbe?
magnifico, Quid sibi personæ, quid toga longa, volunt?
h Didym. Sic ego: sic posita Tritonia cuspide dixit.
Tota anq (Possem utinam doctæ verba referre dex)
didicisti a- i Temporibus veterum tibicinis usus avorum
d & q mi- Magnus, & in magno semper honore fuit.
celum li- Cantabat fanis, cantabat tibia ludis:
pau, iuras Cantabat morlis tibia funeribus.
ap v- Dulcis erat mercede labor: tempusque securum est.
augustq, Quod subito gratæ m frangeret artis opes.
corul lid. Adde quod Adilis, w pompa qui funecis irent,
i Id. Jun. Artifices solos jusserat esse decem.
Jovi iniviso o Exilio mutant urbem, Tyburque recedunt:
templ. posi- (Exilium quodam tempore Tybur erat)
sum.

h Quinquatrus minifcula. Vide Parr. lib. 3. de ling. Lat. i Tibicinis
asus vetus. m Minutret quosdam tibicinis. n Qui funecum pomp
interessent. o Roma Tybur fecerunt. Vide Plutarch. Quæst. Rom. 31
Et Alexand. lib. 3. genial. cap. 14.

Quæ

Quæritur in scena cava tibia, quæritur atis:
 Ducit supremos: anxius nulla toros.
 Scelerat quidam quanto libet ordine dignus
 Tybare; sed longo tempore liber erat.
 Rure dapes parat ille suo, turbamque canoram
 Convocat. ad festas convenit illa dapes.
 Nox erat, & vinis oculique animique natabant,
 Cum præcomposito nuncius ore venit:
 Atque ita, Quid cessas convivas & solveret dixit:
 Autot vindictæ nam venit ecce tux.
 Nec mora, convivæ valido titubantia vino
 Membra movent: dubii stantq; labantque pedes.
 At dominus, Discedite, ait: plaustrumque morantes
 Sustulit. in plaustrum & sirpea lata fuit.
 Alliciant somnos tempus, motusque, merumque:
 Totaque se Tybur turba redire putat.
 Jamque per Exquiliæ Romanam intraverat urbem,
 Et mane in medio plaustra fuere foro.
 Claudius ut posset specie numeroque Senatam
 Fallere, personis imperat ora regi.
 Admissetque & alios: & ut hunc tibicina extum
 Augeat, in longis vestibulis ire jubet.
 Sic reduces bene posse regi, ne forte notentur
 Contra & collegæ jussa redisse sui.
 Res placuit: cultuque novo licet idibus uti,
 Et cinere ad veteres verba jocosa modos.
 Hæc ubi perdocuit, Superest mihi discere, dixi,
 Cur sit Quinquatrus illa vocata dies.
 Martius, inquit, habet tali mea nomine i festa:
 Estque sub inventis hæc quoque turba meis.
 Prima terebrato per rara foramina buxo
 Ut daret effeci tibia longa sonos.
 Vox placuit: faciem liquidis rescentibus undis
 Vidi, & virgineas intumuisse genas.
 Ars mihi non tanti est, valeas, mea tibia, dixi.
 Excipit / abjectam cespitem ripa suo.
 Inventam & Satyrus primum miratur, & usum
 Nescit, & afflatam sentit habere sonum.

F 2

a *Quæ ca-*
nabitur ad
tibiam, quæ
& plaustrum
auri dicitur
hantur.
Stat. lib. 8.
Theb. Cum
sign. lu-
ctus cornu
gr. mugit
adunco
Tibia.
 b *Plaustrum*
ad exterrum-
dam, fissa
trepidatio-
ne.
 c *Diminu-*
re.
 d *Patronum*
quæ te manu-
misit. Vide
Chor. To-
pic.
 e *Vides ex*
crat. Varr.
Sirpea, quæ
virgæ sir-
patur, id est,
colliganda
implicatur,
in qua ser-
ent alindus
quid cuncti-
ur.
 f *App. Clau-*
 Et *dim. Censor.*
 g *Tibicines,*

qui in urbe erant. h C. Plauti, qui statuerat in eos animasvertere,
 i Quinquatrus majores. k Minerva tibia inventrix. l De Mi-
 nerva tibiam abijciente vide Plutarch. in Alcib. & alij dappetiaq.
 Propert. lib. 2. m Marfius. Vide lib. 4. Metam.

Notus amor Phædræ, nota est injuria Theſei:

Devovit natum credulus ille ſuum.

Solligiti terrentur equi: fruſtraque retenti,

Pet ſcopulos dominum duraque ſaxa trahunt.

Exciderat curru, loſiſque morantibus actus

a Hippolytus lacero corpore raptus erat;

Reddideratq; animam, multum indignante Diana.

Nulla, & Coronides, cauſa doloris, ait.

Namque pio juveni vitam ſine vulnere reddam:

Et cedunt arti triſtia fata mex.

Gramina continuo loculis depromit eburnis

c Proſuerant Glauci manibus illa prius;

Tunc, cum obſervatas augur deſcendit in herbas,

Uſus & auxilio eſt & anguis ab angue dato.

Pectora ter tetigit: ter verba ſalubria dixit.

Depoſitum terra ſuſtulit ille caput.

Lucus eum, nemoriſque ſui Diſtynta reſeſſu

Celat: Aricino eſt * Virbius ille lacu.

At Lachæſis Clothoſque dolent ſua ſila teneri:

Et fieri regni jura minora ſui.

Juppiter exemplum veritus, direxit in ipſum

Fulmina, qui nimis noverat artis opem.

Phæbe, & querebaris: ſ Deus eſt, g placare parentis:

Propter te, fieri quod vetat, ipſe facit.

NON ego te, quamvis properabis vincere, Cæſar,

Si vetat auſpicium, ſigna movere velim.

Sint tibi Flaminius Thraſymenaſque liſtora teſtes,

Pet volucres æquos multa monere deos.

Tempora ſi veteris quæris temeraria damni,

i Quartus ab extremo menſe bis ille dies.

APOLLERA lux melior: ſuperat Maſaniſſa Syphacem:

Et cecidit telis Haſdrubal ipſe ſuis.

TEMPORA labuntur, tacitiſque ſeneſcimus annis;

Et fugiunt ſtano non remorante dies.

Quam cito venerunt Fortuna; i Fortis honores;

Poſt ſeptem lucas Junius actus erit.

Ite, Deam læti ſortem celebrate Quirites:

In Tiberis ripa munera regis habet.

Pars pede, pars etiam celeri decurrite cymbat

Nec pudeat portos inde redire domum.

F 1

Ferte & Apoſtro-

pho ad Cæſ. German. i 9. Kal. Jul. Flamin. Cæſ. ab Annibale occiſum.

i Syphax à Maſaniſſa viſtus, Haſdrub. cæſus. i Forti Fortune ſacr.

Res Pua. inq. & Zeph. & ad p. in eſt, libell. d. n. x. v. a. m.

De qua vide Dionyſ. Halicar. Varr. lib. 5. de ling. Lat.

a De Hip-

poly. vide i 5

Metam.

b Aſcula-

piæ Apoſt.

c Coronida

nymphæ ſil.

c Glaucum

Minos ſil.

in vitam re-

vocaverant.

d Serpens,

qui ſerpen-

tem ab Aſ-

cul. bacilla-

nocatum,

cum à Mi-

nos. incluſus

eſſet in ſe-

pulchro

Glauc. herba

capiti impo-

ſa, vita

reſtituit.

* Virg. 7.

verſoq; ubi

nomine

Virbius

eſſet.

e Ob inter-

emptum à

leve Aſcul.

f Inter ſide-

ra relatum

eſt.

g Noſtra-

ſci Jovi.

a Navi co- a Ferte coronatæ juvenum convivia lintres.
 renata. r- Multaque per medias vina bibantur aquas.
 Tiber. con- Plebs colit hanc: quia qui posuit, de plebe fuisse
 vinis duc- Fortur, & ex humili sceptrâ tulisse loco.
 bant. Convenit & servis: serva quia Tullius ortus
 b 6. Kal. O- Constituit dubiæ templa propinqua deæ.
 rion, una Ecce suburbana rediens male sobrius ade
 vitur bella- Ad stellas aliquis talia verba jacti:
 et. b Zona later tua nunc, & cras fortasse latebit;
 c Sallu- Dehinc erit, Orion, adspicienda mihi.
 rium. At si non esset potus, dixisset eadem
 d 4. Kalen- Venturum est tempus solstitiale die.
 templ. La- d Luciferò subeunte, Lares delubra tulerunt,
 ribus pos- Hic ubi sit docta multa coronæ manu.
 sum. e Tempus idem Statoris erit: quod Romulus olim
 a Jov. Sta- Ante Palatini condidit ora jugi.
 toris ades f T Ot restant de mense dies, quot nomina Parcis.
 contra e- Cum data sunt trabes templa, Quirine, tua.
 dem Vesta Tempus luleis cras est natale kalendis;
 in radicib. Pierides, coeptis addite summa meis,
 Palatini. Dicite, Pierides, quis & vos addiderit isti,
 f 4. Kal. Cui dedit invitas victa noverca manus.
 templ. Qu- Sic ego, sic Clio; Clari monumenta Philippi
 bus. Adspicis, unde trahit Martia casta genus.
 alicuius Mania sacrificio deductum nomen ab ð Anco;
 coll. Quir- In qua par facies nobilitate fuit.
 nal. Par animo quoque forma suo respondit in illat
 g Horatius Et genus, & facies, ingeniumque simul.
 & Mas- Nec quod laudamus formam, tu turpe putaris:
 rum ades Laudamus magnas hac quoque parte deas.
 communis po- Nupta fuit quondam matertera Caesaris illi.
 sita in aditu O decus, ð sacra formina digna domo?
 circi Flam. Sic cecinit Clio: doctæ assensere sorores:
 d Martio Adnuit Alcides, increpuitque lyra.
 Phil. Au-
 gusti stri-
 va: Sueton.
 h Anco
 Martio re-
 ge, Numa Martii fil. quem Numa Pompili. primum pontificem creavit.

F I N I S.

KALENDARIVM

EX

L. G. GIRALDO

Et alius compilatum: in quo præter ortum & occasum signorum celestium, quæ in sex lib. Fastorum notantur, Iudi item & templorum dedicationes Romanorum & Græcorum, per seriem integri habentur.

JANUARIUS.

A 1 K. Jana. Jani & Junonis. Jovi & Aesculap. in inf. Tib.
Ovid. Gamelta Junoni hoc mense celebrabantur, unde & mensi nomen.

b 2 4 Dies ater.

c 3 3 Cancer occidit. Tertia mensis cujusque Minervæ sacra. *Enstus* dicitur.

d 4 Pr. Na. Votum pro salute principis. C. Tacitum.

e 5 Nona. Lyra oritur, tempestatem significat.

f 6 8 Idus *Æpæ*, i. e. accessus. *Phæ*. Octavus cujus-

g 7 7 quæ mensis dies Neptuno sacer est apud Athenienses. *Phæ*.

A 8 6 Sacrificium Jani. Versus K.

b 9 5 Agonalia. Ovid. Delphinus oritur.

c 10 4 Media hyems.

d 11 3 Carmentalis Juturna: ides dic. in campo Mart.

e 12 Fri. Id. Compitalia. *Græ*. & *Macrob.*

f 13 Idu. Jovi. Ostarius Augustus dictus: & provinciæ in

g 14 K. F. 19 formam redactæ. Ovid. & ribicines habitu muliebri urbem lustrabant. *Phæ*.

A 15 18 Carmentalia relaxæ & Forsivæ & Postvertæ.

b 16 17 Quæ conditæ templum à Camillo positum.

c 17 16 Sol in Aquario.

d 18 15

e 19 14

f 20 13

g 21 12

A 22 11

b 23 10 Lyra occidit.

c 24 9 Leonis quæ est in pectore clara stella occidit.

d 25 8 Sementinæ ferix. Ovid. *Varro*. *Fest.* *Macrob.* non

e 26 7 statz quidem, sed indistz.

F 4

Castori

f 27	6	Castori & Polluci temp. ad Iuturnæ fl.
g 28	5	gnum.
A 29	4	Equiria in campo Mart. Vet. Kl.
b 30	3	Paci.
c 31	Trid. K.	Sacr. Deis penat. Vet. Kl. qui Patril & Urbani dicuntur.

F E B R U A R I U S.

d 1	K. Feb.	Sospitæ templ. dic. Lucariâ ab Asyli luro. Ovid. Febr. Item Jovi sacr. de bidente. Dianæ sacra fiebant, à cervis elaphobolia nuncupata.
e 2	4	Lyra & medius Leo occidunt.
f 3	3	Delphinus occidit.
g 4	Pr. No.	
A 5	Nova.	Aug. dictus P. P. Ovid. Aquarius oritur.
b 6	2	Zephyrus flare incipit.
c 7	7	
d 8	6	
e 9	5	Veris initium.
f 10	4	
g 11	3	Anthophylax oritur.
A 12	Trid. Id.	
b 13	Idus.	Fauni festum & Jovis. Fabiorum cades.
c 14	K. M.	16 Corvus, Crater, & Anguis oriuntur.
d 15	15	Lupercalia. Phæ. Ovid. Febr.
e 16	14	Sol in piscibus. Vent. per sex dies vehemen-
f 17	13	tius flant.
g 18	12	Quirinaliorum staltorum feria. Febr. Ovid. Febr. Et fornacalium indictio dex Fornacali. que & Fornax dicta fuit; à quo indicta. Phæ. Ovid. & Dñs Manibus sacra feralia.
A 19	11	Dex Mutæ.
b 20	10	Charistia. Febr. Mart. Ovid. id est, sacra cognato-
c 21	9	rum. Vet. Kl.
d 22	8	Terminalia. Ovid. Eodem vero 7 kal. & Regisfu-
e 23	7	gium; kal. Mart. cui convenit locus bidexti.
f 24	6	Regisfugium, Ovid. Quidam 6 kal.
g 25	5	
A 26	4	
b 27	3	Equiria in campo Mart. Febr. Febr. & Ovid.
c 28	Trid. K.	Tarquinii superati. Phæ.

M A R.

MARTIUS.

- d 1 *K. Mar.* Matronarum dies festus. *Fest. Porph. Serv. Ovid.*
e 3 6 Matronalia. Junonis Lucinae. Martis. Ancillorum festum. nec nubere bonum, quousque condantur. *Porph.* aliam causam adfert. Munychia sacra Deae Munychiae, i. e. Dianae.
f 8 3 Alter e piscibus occidit.
g 4 4
A 5 3 Arctophylax occidit. Vindemiator oritur.
b 6 *Pr. Ns.* August. pont. max. Sacr. Vestis. *Ovid.*
c 7 *Nons.* Fegafus oritur. Vejovis templum ad duos lacos Alyli *Ovid.*
d 8 8 Corona oritur.
e 9 7
f 10 6
g 11 5
A 12 4
b 13 3
c 14 *Fri. Id.* Equiria altera apud Tyberim, vel 6 aquis increverit, in Caelio monte. *Ovid. Fest.*
d 15 *Ido.* Anna Perenna. Particidium, id est, ex quo C. Crf. *Plin. & Suet.*
e 16 *K. A.* 17 Scorpius medius occidit. Lyfander Athenis positus. *Pha.*
f 17 16 Liberalia. *Varro.* quo die virilem togam pueri ingenui sumebant. *Ovid. Agonia Varro.* Milvius oritur.
g 18 15 Sol in arietem
A 19 14 Quinquatria. Minervae natalis, & Minervae magistris solvebatur.
b 20 13 Quinquatria.
c 21 12 Quinquatr. Primus dies seculi, quidam s. *Fe. do.*
d 22 11 Quinquatr.
e 23 10 Quinquatr. Tubilastrium. Sacrorum rubus inauguratur. *Varro.*
f 24 9
g 25 8 Aequinoctium vernum. Hilaria. Matris deum
A 26 7 festa. *Lamprid. Macrob.*
b 27 6 Matris deum. *Amis. Marc. Herod.*
c 28 5 Megalefia. *Varro.*
d 29 4
e 30 3 Jani, Concordiae, Salutis, Pacis.
f 31 *Fid. K.* Luna, id est, Dianae in Aventino. *Ovid.*

APRILIS.

E 1	<i>K. Apr.</i>	Scorpius occidit. Veneris sacrum cum florib. & myrto. <i>Plutarch. Ovid.</i> Item Fortunæ vili: Thargelia sacrâ Apollini & Dianæ. Menſis hic Græcis auspiciſſimus.
A 2		4 Pleiades occidunt.
b 3		3.
c 4	<i>Fr. No.</i>	
d 5	<i>Nonæ.</i>	Megaleſia matri deum. <i>K. V. Ovid.</i>
e 6		3 Fortunæ publicæ primigeniæ in colle Quir. <i>O. vid. Varr.</i> Dianæ nativitas.
f 7		7 Apollinis dies natalis, qui dies quoque Socrus. & Platon. ſuit. <i>Laert.</i>
g 8		6 Ludi ob victoriam Cæſ. Libra occidit dies pluvius. Orion occidit.
A 9		5 Cercalia. Ludi Circenſ. inſtaurationis dies
b 10		4 Circenſibus additus. <i>Macrob.</i>
c 11		3
d 12	<i>Fri. Id.</i>	Magna mater Romam adducta. <i>T. Liv. 29.</i>
e 13	<i>Idus.</i>	Iovi Victori & Libertati. <i>Ovid.</i>
f 14	<i>K. M.</i>	18
g 15		17 Fordicidia vel fordicalia, de fôrda bove. <i>Varr. Ovid.</i>
A 16		16 Auguſt. Imp. ſalutatus. Hyades occidunt.
b 17		15
c 18		14 Equiritia in Circo max. & vulpium combuſta. <i>Ovid.</i>
d 19		13 Sol in Tauro.
e 20		12
f 21		11 Palilia. Romæ natalis. <i>Varr. Ovid. Feſt. Phæ. 2. lli.</i> Falluntur multi. Agonia altera. <i>Ovid.</i> quæ & agonialis dicuntur.
g 22		10
A 23		9 Vinalia priora Iovi & Venere. <i>Ovid. Phæ. Varr. Plin. Feſt.</i>
b 24		8 Illi deſtructio.
c 25		7 Medium Ver Aries occidit. tempeſt. ſignif. Canis oritur. Robigalla. <i>Plin. Feſt. Ovid. Varr. alii.</i>
d 26		6 Lating ferix in ſacro monte. <i>Liv.</i>
e 27		5 Aparutia etiam hoc menſe agebantur, à Venere diſta. Tribus diebus celebrabantur: prima <i>diſperſa</i> , ſecunda <i>ardens</i> , tertia <i>expansio</i> , quam vero <i>Phæda</i> . <i>Simplicius</i> in <i>Phyſicis</i> , <i>Salluſt.</i> alii. Quidam <i>Pyanephione</i> agi dicunt.

Flora.

- f 18 4 Floralia. *Flav. Kl. v. Ovid.*
 g 19 3 Vestis Palatina. *Ovid.* Hoc mense, ut *Flav.* in
 A 30 *Prick.* Romulo & probr. Laurentalia: & distinguat
 à Laurentalibus, quæ mense Decembri cele-
 brantur.

M A I U S.

- b 1 *K. Mail.* Capella oritur. Larib. Fraxitib. ara posita. *Ovid.*
 & Bonæ dex. sac. *Macrob. Flav. Farr. Lausant.*
Ovid. alii. & Florales ludi triduo. V. K. Um-
 braculorum festum, quæ *maica* dicuntur. *Var-*
ro Pallat.
 c 2 6 Argestes flares incipit. Hyades oriuntur.
 d 3 5 Centaurus oritur.
 e 4 4
 f 5 3 Lyra oritur.
 g 6 *Pr. Ne.* Scorpius medius occidit.
 A 7 *Nona.*
 b 8 1
 c 9 7 Lemuria, quæ noctu agebantur, & triduo. *Ovid.*
 d 10 6 *Farr. Poeph.* Malum nubere. & Luminaria.
 e 11 5 Lemuria. Vet. Kl. Orion occidit.
 f 12 4 Martis ultoris. Bisulcorem ait *Ovid.* alii. Post
 Lep. Vet. Kl.
 g 13 3 Pleiades oriuntur. Astatu initium. Lemuria.
 Vet. Kl.
 A 14 *Pr. Id.* Taurus oritur.
 b 15 *Idw.* Argeorum simulacra scirpea de ponte in Tibe-
 c 16 *Kal. Id.* 17 rim deieciabantur. *Dionys. Euseb. Flav. Ovid. Ma-*
 d 17 16 *prob.* alii. Et mercatorum dies festus. *Fest. Ovid.*
 e 18 15 Mercurium hoc die natum *Marshall* ait. *Ades-*
 dedic. T. L. & Fer. Iovi. Vet. Kl.
 f 19 14 Sol in Geminis.
 g 20 13
 A 21 12 Agonia seu agonalia, Iani. *Ovid. Farr. Vejov.*
 b 22 11 V. Kl. alii superioribus diebus. Canis oritur.
 c 23 10 Vulcani feria. V. K. Vulcanalis flamen rem div.
 Maia faciebat. *Mac. Tubilustrium. Farr. Ovid.*
 alii. 10. cal. V. Kl. *Ovid.* alii 13.
 d 24 9 Refugium alterum. V. Kl. *Ovid.* alii aliter.
 e 25 8 Templum Fortunæ datum. V. Kl. *Ovid.* Aquila
 oritur.
 f 26 7 Arctophylax occidit.

Hyas

E 27	6 Hyades oriuntur.
A 28	3
b 29	4
c 30	3
d 31	Pr. K.

JUNIUS.

e 1	K. Junii	Junonis monetæ ædes dedic. <i>Macrob. Bede</i> Capnæ deæ in Cælio monte. Marti sacr. extra port. Capenam. Tempestati delubrum. <i>Ovid. Fabariz</i> Kl. <i>Macr.</i> Aquila oritur. Hecatomba hoc mense plures, unde & illi nomen. Anni initium apud Athenienses. vel quod Sol hecatombæ diceretur.
f 3		4 Hyades oriuntur. dies pluvius.
g 3		3 Bellonæ sacr.
A 4	Fr. Ne.	Herculis ædes in Circo.
b 5	Nem.	Templum Fidei. Sponsoris Jovis. <i>Dion. alii.</i> Sacrum Fidio Semipatti. <i>Vet. Kal. Ovid.</i>
c 6		3 Vestæ templum.
d 7		7 Piscatorii ludi in Camp. Mart. <i>Ovid. Fess.</i> Mentis templum dic. <i>Ovid. Vet. Kal.</i> Asclepius occidit.
e 8		6 Vestæ. <i>Vet. Kal. Ovid.</i> Asini coronantur. An Jovis Fistoris.
f 9		5 Delphin. vesperj oritur. Matralia. Fortis Fort.
g 10		4 Concordiæ ædes. Matris Maturnæ. <i>Vet. Kal. Ovid.</i>
A 11		3 Jovis invicti. Minusculæ quinq; Minervæ. <i>Varro. Fess. Censorius.</i>
b 12	Fr. Id.	17 Stercus ex æde Vestæ defertur. <i>Fess. Varro. Ovid.</i>
c 13	Idus.	Hyades oriuntur.
d 14	K. Ju. 13	16 Zephyrus flat. Orion oritur.
e 15		15 Delphinus totus apparet. Aquæ & Volsci à Post-humo fugati.
f 16		14 Sol in Cancro. Minervæ in Aventino. <i>Vet. Kl.</i>
g 17		13 Ophiuchus oritur. Sumani sacrum ad Cæcum max. <i>Vet. Kal. Ovid.</i>
A 18		12
b 19		11
c 20		10
d 21		9 Flaminius victus à Perennis. <i>Ovid.</i>
e 22		8 Fortis fortunæ. <i>Vet. Kl. Ovid. Varro.</i>
f 23		7 Naves coronatæ per Tiberim. convivia dabantur.
g 24		6 Orionis zona oritur. Solstitium.
A 25		
b 26		

- 17 3 Iovis Statoris. & Laris. *Ovid.*
 18 4 Quirini templum in coll. Quir. *Ovid. Ver. Kl.*
 19 3 1. cal.
 30 *Frid. K.* Herculis & Musarum. *Ovid.* Populifugia in
 Iunio dies. *Farr.*

JULIUS.

- 1 *K. Julii.* Hoc die apud Ro. fiebant migrationes ex edi-
 2 bus in alienas xdes, ut hoc tempore in festo-
 3 3 D. Michaelis: id quod ex *Cicer. Suetonio, &*
 4 4 *Mart.* colligunt docti.
 5 3
 6 *Fr. No.* Capitol. incensum tempore Syllæ.
 7 *Nona.* Romulus non apparuit. *Lamp.* in Commod-
 8 8 *Phi.* Caprotina. Iuno Caprotina.
 9 7 Ancillarum festum. *Macrob. Plinarch. Ovid. Farr.*
 10 6 *rs.*
 11 5 Ludi Apollinares. T. Liv. V. K. *Farr.* Livius alio,
 12 loco tertio Non. ait.
 13 4 Iul. Cæs. natalis, unde mensis, M. Ant. consu-
 14 3 le legem ferente. *Macrob.* Fortuna mulieb. de-
 15 *Fri. Id.* dic. *Dion. Liv.*
 16 *Idw.* Castoris & Poll. Equites Rom. ab æde Honoris.
 in equis in Capit. *Flin. Vet. Kal. Dion.*
 17 *K. A. 17*
 18 16 Allienus dies atra. *Sera. Flin. Tacit.* 17 cal. *Flin.*
 19 15 16 cal. in Camillo.
 20 14
 21 13
 22 12
 23 11 Mundi natalis. *Sollus* ex Ægyptiorum sacerdot.
 24 10 sententia.
 25 9
 26 8 Hoc mense rutilæ canes caniculæ sacrificaban-
 27 7 tur. Vide *Festum.*
 28 6
 29 5 Neptunalia etiam hoc mense. *Vet. Kl. & Farr.*
 30 4 *rs.*
 31 3
 32 *Frid. K.*

AVGVSTVS.

- 1 *K. Aug.* Spel ad forum olitorium. V. Kl. Consecratio
 templi Martis. *Dion.* in histor. Poëdromia ce-
 lebat.

lebritas hoc mense agebatur, unde & mensis
dictus: Apollo etiam Boëdromius vocatus.
Plut. Pauf. Harpocr. alii. Xerxes victus. *Plut.*

d	2	4	Ferix quod Cæs. Hisp. citeriorem vicit. <i>Vet.</i>
e	3	3	Kal.
f	4	<i>Pri. No.</i>	
g	5	<i>Nona.</i>	Saluti in colle Quir. <i>Vet. Kl. & Spel.</i>
A	6	8	
b	7	7	
c	8	6	Solis indigetis in colle Quir. <i>V. Kl.</i>
d	9	5	
e	10	4	Arx Opis & Ceres in vico jugario. <i>Vet. Kl.</i>
f	11	3	Herculi magno custodi in Circo Flam. <i>V. kal.</i>
g	12	<i>Pri. Id.</i>	
A	13	<i>Idus.</i>	Dianæ sacr. <i>Martiat.</i> Cutrēbant in nemus Ar-
b	14	<i>K. S.</i>	cinum. Item natalis Augusti. <i>Perph.</i> Dies
c	15	18	festus fervorum & ancillarum. <i>Plut.</i> Ex Vertu-
d	16	17	mno in Loreto majore. <i>V. Kl.</i>
e	17	16	Portunalia ad pontem <i>Æmil.</i> <i>Vet. Kal. & Var.</i>
f	18	15	Iano ad theat. Marcelli. <i>V. Kl.</i>
g	19	14	Consualia. <i>Plut.</i> in Numa. vel seq. die Sabiaz-
A	20	13	rum raptus.
b	21	12	Augusti mors. <i>Dion hist. Suet.</i>
c	22	11	Vinalia secunda. <i>Plin.</i>
d	23	10	Vinalia rustica. <i>Var. Fess.</i> vero 14. cal. idem &
e	24	9	V. Kl. Mysteria magna <i>Pho.</i> & Liber pater ex
f	25	8	urbe in Eleusinem transferebatur.
g	26	7	Vulcanalia in Circo Flam. <i>V. Kl.</i>
A	27	6	Opiconsiva in Capitolio. <i>V. Kl. Varro.</i>
b	28	5	Volturnalia. <i>V. Kl. Varro.</i> cujus ferix mense O-
c	29	4	ctob. Vortumnalia.
d	30	3	Harpocratis festum hoc mense fiebat ab Ægy-
e	31	2	ptiis. <i>Plut.</i>
		1	Volcanalia. <i>Fessm.</i>
		1	Mundus Ceres pater.
		1	Nat. C. Cæs. Germanici. <i>V. Kl.</i>

S E P T E M B E R.

f	1	<i>K. Sept.</i>	Volcani tutela Septemb. <i>V. Kl. Marmastes Iu-</i>
g	2	4	piter. & inde mensis. <i>Harpocr.</i> & alij.
A	3	3	Augusti victoria navalis ex <i>M. Ant.</i> & <i>Cleop.</i>
		3	<i>Dion.</i>

4	Fr. Non.	
5	Non.	
6		8
7		7
8		6 Hierosolyma à Tito Vespas. capta. <i>Josephus.</i>
9		5
10		4
11		3
12	Fr. Id.	
13	Id.	Prætor Max. clavum pangit. T. Liv. & Capito-
14	K. O.	18 lli dedic. ab Horatio. <i>Plut.</i> T. L. Iovi. V. Kl.
15		17 Ludi. V. Kl. quæ Romani & Magni. <i>Afc. Ped.</i>
16		16 Ludi. V. Kl. Parentatio eorum, qui contra Per-
		sas pugnando occubuerunt. <i>Plut.</i>
17		15 Ludi. V. Kal.
18		14 Ludi. V. Kal.
19		13 Thoth, id est, Mercurio Ægyptii sacrificant.
		<i>Plut.</i>
20		12 Romuli natalis. <i>Plut.</i>
21		11
22		10
23		9 Natalis Augusti. <i>Dion. hist. Sert.</i>
24		8
25		7 Veneti. V. Kal.
26		6
27		5
28		4
29		3
30	Fr. Id. K.	Epulum Mivervæ. V. K. Meditrinalia hoc men-
		se celebrabantur, & Metrina dea, quo die pri-
		imum mustum bibebant. <i>Fest. Varr.</i>

OCTOBER.

A	1	K. O. S.	Martis tutela Octobr. Vet. Kl. Pyanepsia hoc
b	2		6 mense celebrantur.
c	3		5
d	4		4 Mundus Cereris patet. <i>Fest.</i>
e	5		3
f	6	Fr. No.	
g	7	Non.	
A	8		8 Panopsia Apollini, imo Pyanepsia.
b	9		7 Ereptione plectitur.
c	10		6 Oschophoria, id est, Ramalia celebrantur.
d	11		5. <i>Plut. Suid. Comment. in Nicand.</i>

e	13	4	
f	13	3	
g	14		<i>Pr. Id.</i>
A	15		<i>Idus.</i> Mercatores Mercurio. Virgilii natalis. <i>Maro.</i>
b	16	K. N.	17 Octobris equus Marti immolatur. <i>Fest. Ph.</i>
c	17	16	<i>sarch.</i>
d	18	15	
e	19	14	
f	20	13	
g	21	12	
A	22	11	Chalcea Minervæ solennitas, vel ut <i>Piso.</i>
b	23	10	<i>nodum</i> air, Vulcani. Hyperides. <i>Harpoc.</i>
c	24	9	<i>si.</i>
d	25	8	
e	26	7	
f	27	6	
g	28	5	Mysteria minora hoc mense agebantur. <i>Piso.</i>
			<i>Galenus.</i>
A	29	4	Sacrum hoc mense Libero fiebat. V.K. Et Ver-
b	30	3	tumni ferix. <i>Farr.</i>
c	31		<i>Pr. Id. K.</i>

NOVEMBER.

d	1	K. Nov.	Hoc mense Iovis epulum celebrabatur. V.K.
e	2	4	Anthesteria hoc mense agebantur, quæ & Bac-
f	3	3	chanalia. <i>Theophr. Suid. Harp.</i>
g	4		<i>Fr. No.</i>
A	5		<i>Novæ.</i>
b	6	8	
c	7	7	Mandum patere. <i>Fest.</i>
d	8	6	
e	9	5	
f	10	4	Limna Baccho. <i>Theophr.</i>
g	11	3	Maria clauduntur. <i>Veges.</i> alii, usque in 6 Id.
			<i>Maro.</i>
A	12	<i>Fr. Id.</i>	Choes. <i>Suid.</i>
b	13	<i>Idus.</i>	Pithurgia.
c	14	Kal.D.	18 Chytia. Alii in Lenxone mense constituantur.
			Comment. in Hesiod. <i>Harpoc.</i>
d	15	17	Ludi plebei per hos dies. <i>Sart.</i>
e	16	16	
f	17	15	
g	18	14	
A	19	13	

b 10	13	
c 11	11	
d 12	10	
e 13	9	
f 14	8	Bruma, quæ & Brumalia, festum Romanorum.
g 15	7	Constant. in re rust.
A 16	6	
b 17	5	Hic mensis fuit in tutela Dianæ. V. Kl. & inferis fiebant Gallis defossia & Græcis in foro Boario. <i>Plin.</i>
c 18	4	
d 19	3	
e 10		<i>Pr. K.</i>

D E C E M B E R.

f 1	K. Dec.	Fortunæ mulieris festum, quoniam hoc die bellum sublatum. Postea translatum pridie Non. Quintil. <i>Dionysio Halicarnasæo</i> in 8.
g 2	4	
A 3	3	Fosidonis, a certamine Falladis & Neptuni.
b 4	<i>Pr. No.</i>	
c 5	<i>Nona.</i>	Faunalia. <i>Porphy.</i>
d 6	8	
e 7	7	
f 8	6	
g 9	5	
A 10	4	
b 11	3	Alcyonii dies.
c 12	<i>Pr. Id.</i>	
d 13	<i>Idus.</i>	
e 14	K. Ja.	19 Brumalia festum hoc mense & Ambrosia. <i>Pres.</i>
f 15	18	eku in Hesiod.
g 16	17	
A 17	16	Saturnalia incipiunt, & per tres dies durant;
b 18	15	quibus adduntur Sigillaria, quæ septem dies complent. <i>Macrob.</i>
c 19	14	Opalia & Saturnalia. <i>Macrob. Varr.</i>
d 20	13	
e 21	12	Angeronalia Angeronæ dæ. <i>Macrob.</i> Herculi & Ceresi de mullo. <i>Macrob.</i>
f 22	11	Periz Larib. dicatur. <i>Macrob.</i> Compitalia. Ludi Laribus. <i>Plin.</i>
g 23	10	Periz Iovis. Laurentinalia, vel Laurentinalla. <i>Plin. Varr. Ovid.</i>
A 24	9	Invenalis dies s. Saturn. additus, <i>Suet.</i> unde &
b 25	8	Iuvenales ludi.
c 26	7	

d 27

6

e 28

3

f 29

4

g 30

1 December Saturno sacer. *Macrob.* Tutela venA 31 *Trid. K.* Vestiz. Vet. Kl.PUBLII OVIDII
N A S O N I S

In quendam, quem vocat IBIN, dirz.

A R G U M E N T U M.

A Nnum apud Nola quinquagesimum, ab Augusto Imperatore
Ponem relegatus est. Cuius quidem casum causa non fuit
prehendi potest; cum sit ipse moliturus loci quendam carminis
lucro diversam interpretibus conclusionem afferat. Satis tam
stat diu fuisse confus; quarum alterum ubique fuerit; alter
ne Augustum offendere videtur, semper subiecit. Sed tamen
secundo Tristium;

Perdidisti cum me duo crimina, carmen & erro;

Atque iussu fusti causa filanda mihi.

Persepe itaque liberos de arte amandi se composuisse dolet, quod
propterea Augusto odium esse temperit; & aliquid vidisse per orem
ut ab id in Scythiam propulsus fuerit. Sic enim scribit in 1. de Ponto

Mere vixit, quae sit, fultem quoniam servasse artem;

Invenitque ista haec, pueri tunc omnes.

Et, quid pariter peccavi quater illi;

Ut parcas sile culpa sub arte mea.

Et paulo post;

Neque parum prodest, deinde dem fuisse amandi,

Diutius precium istis mactibus habet.

Hac idem ait in 1. ad Amorem. & in 2. ad Carum, item 2. Tristium

Car aliquid vidit car axia lumen fuit

Car imprudens quicquid causa mihi est

In vino, Altera vidit pariter Dianam;

Prædæ sua caribae quo minus ille fuit.

Verum si quis hoc curiosius scire affectat, qui & Tristium, &
Ponto liberos legat. Dum autem existeret, inter reliqua sua
investigare in quendam edidit; quoniam & propter inominem suppositum
IBIN appellat, sicut Callimachus, qui etiam Apollonium Rhodum
discipulum diris invocationibus sub hoc nomine deprecavit, ut in
pudore carmenem, & iugurum; & in Iuliana inasimulorum. & si

Ibidem enim apud ista scribit Pim. lib. 2. cap. 1. Simile quiddam
vulnus in eadem Aegypto monstravit, quae vocatur Ibin, rubri
uncit per partem se proluens, quae etiam cum oram onerum
vina salubris est. Herodotus vero dupliem esse dicit, alteram
gram, alteram cicindile non dissimilem, sed tamen diversam. De be

etiam Cic. lib. 1. de Nat. Deorum sic ait: Deo maximam vin
potionem conficiunt, cum sit aver excolle, cruris rigidis, com
procerisque rubris; quorum pestem ab Aegypto, cum volucris apud
ex valitate Libye vento Africo iuvetur, interficiunt, atque con
stant; ex quo fit, ut illa nec morbo vivat nocent, nec odore no

ta. Hac ille. Cum itaque tanta sit hominis avis sparsitas, ut prout
ore ventrem purget; Callimachus adversarium, tanquam fœdiss
imum, ut hominum nullus decoret & commendationis signum

a Pim. Plin.

de prop. ani

mal cap.

de i. i. i.

hoc nomen vocavit: ad cuius imitationem Ovidius Iulianum
quoniam suum Ilium nominavit. Ca. u. Quam autem huiusmodi maledicun-
tur hanc causam ipsemet aperit. Sollicitabat Poetae honorem. Et lingua
venena Argenti auribus seducebat, ut dicitur illum in exilium re-
mota resur.

Empus ad hoc Iustis mihi jam bis
quinque peractis, (mez.

Omne fuit Musæ carmen a inerte a lauscum,
Nullaque, quæ possit, scriptis tor mil- in neminem
libus: exstat maledicum.

Littera Nasonis, b sanguinolenta Metaph. d

Nec quenquam nostri, nisi me, læsere libellis; (legi. re bellica.

Artificis perlit cum caput arte sua.

b Alludit ad

Unus (& hoc ipsum est injuria magna) perennem

id, quod se-

Candoris titulum non finit esse mei.

quitur de

Quisquis is est, (nam nomen adhuc e utcunque ta-

Archil.

Cogit inadsueras sumere tela manus.

(cebo) Tincta Ly-

Ille relegatum a gelidos Aquilonis ad ortus,

eambeo

Non finit exilio delituisse meo.

sangu. tela

Vulneraque immittis requiem quærentia vexati

dab.

Iactat & in toto s verba canina foro.

e utrunq;

Perpetuoque mihi e sociatam sordere lecti

latebit

Non patitur miseri funera flere viri.

MS. al. vi-

Cumq; ego quassa mez complectar membra carinz, sumque

Naufragi b tabulas pugnat habere mei.

taceb.

Et, qui debuerat subitas extinguere flammaz,

d gelidas

i Hic prædam medio raptor ab igne petis:

Arctos lib.

Nititur ut profuga deficiat alimenta senectæ.

un.

A Heu quanto est nostris dignior ille malis?

e suo MS.

Dii melius: quorum longe mihi maximus ille est,

f nomina

Qui nostras i inopes noluit esse vias.

nostra

Hic igitur meritas grates, u ubicunque licebit,

Nam. al.

Pro tam mansucto pectore semper agam.

crimina

Audiet e hæc Pontus, faciet quoque forsitan idem,

nostra.

Terra sit ut e potior p testificanda mihi.

g Uterem

At tibi, calcasti qui me violente jacentem,

Periphr.

q Quam licet, & misero debitus hostis ero.

h Exiliu mei

r Desinet esse prius contrarius ignibus humor,

respondeo.

Iunctaque cum luna flumina solis erunt,

Tralatio

Part. d naufrag.

i Is. A Hem quantum MS. forte legend. Hem quanto, ut sit in-
dignante. i Plinio desinitur: non enim religari bona publicavit. A-
gustus: de quo supra. u utrunque lib. un. MS. quascunque. non
male. u hoc lib. duo. o propior lib. tres. MS. potior. p Tissi-
canda meæ erga illum gratitudinis. q Qua lib. duo. Quod sic. heu.
MS. & lib. un. t Ab impossibili. s tempora MS.

a Immit- Parique eadem cœli Zephyros a emittet & Euros,
 tet MS. & Et tepidus gelido flabit ab axe Notus,
 lib. un. b Et nova c fraterno veniet concordia fumo,
 h Hoc dissi- Quam vetus d accensa separat ira pyra.
 chon in MS. Et ver autumnno, e brumæ miscbitur æstas,
 postponitur Atque eadem regio vespæ & ortus erit;
 sequenti, nec Quam mihi sit tecum politis, quæ sumptimus, armis
 iurpæ. Gratia, commissis, improbe, rupta tuis:
 c Essetis & f Quam dolor hic unquam spatio evanescere possit,
 Polyneich, Leniat aut odium tempus & hora meum.
 quorum ca- Pax erit hæc nobis, donec mihi vita manebit,
 daverilum e Cum pecore infirmo quæ solet esse lupis.
 in pyram Prima quidem cepto committam prælia versu:
 coniectu, fu- Non soleant quamvis h hoc pede bella geri.
 mus in duar Utque petit primo plenum i flaventis arenæ
 partes di- Nondum calfacti h velitis hasta solum:
 stratum est. Sic ego te i ferro nondum jaculabor acuto;
 iuste Calli- Protinus invisum nec petet hasta caput.
 - macto, Et neque nomen in hoc, nec dicam facta libello:
 d accenso Teque brevi, qui sis, dissimulare sinam.
 sep. igne Postmodo, si perges, in te mihi liber Iambus
 MS. Tincta m Lycamæo sanguine tela dabit.
 e & brum. Nunc quo a Battiades inimicum devovet Ibin,
 MS. Hoc ego devoveo teque tuosque modo.
 f Hoc di- Utque ille, historiis involvam carmina c excis
 strichon non Non solem quamvis p hoc genus ipse sequi.
 exstat in Illius ambages imitatus in q Ibida, dicar
 monum. Oblitus moris iudicii que mei.
 lib. Et quoniam qui sis nondum quærentibus edo;
 g Horat. E- Ibidis interea tu quoque nomen habe.
 pad. 4. Lu- Utque mei versus aliquantum p noctia habebunt:
 pis & a Sic vitæ series nota sit facta tux.
 gnisquan- Hæc tibi natali facito, Ianique Calendia,
 ta sortito Non mentituro quilibet ore legat.
 obtigit.
 Plat.

Phædr. sic dicitur dya. q. 11. h Hoc metro: elegiaco scrib. i fer-
 ventis MS. k Miliis levibus armatura. Cic. Inde volitantes hasta dice-
 bantur jaculatorie, hoc est, quibus cimini jaculabantur. Turneb. lib. 14.
 cap. 11. l nondum fert. lib. duo. m Lycamæ, quæ Archilochus
 ab Iliam Neobolem sibi denegatam, Iambica infestatione ad laqueum com-
 pulsit. n Callimachus Batti fil. iuste Suida. o Obscuræ & reconditæ,
 quæ iccirco ambages appellat. p Maledicentia scilicet & infestatione.
 q Ibida lib. duo MS. imitatus, in Ibida dicam, hoc est, invehar in
 apsum. i Obscuritate, utitur. f Obscura & infesta.

Olli maris & terræ, quique his meliora tenetis
 Inter diversos cum Jove regna polos.
 Huc precor, huc vestras omnes advertite mentes;
 Et finite optatis pondus inesse meis.
 Ipsaque tu Tellus, ipsum cum fluctibus æquor,
 Ipse meas æther a accipe summe preces:
 Ideraque, & radiis circumdata b solis imago,
 Lunaque, quæ nunquam, quo prius, e orbe micas,
 Nosque tenebrarum specie d reverenda tuarum,
 Quæque r ratum triplici pollice netis opus.
 Quique per infernas horrendo murmure valles
 Imperjurataz laboris amnis aquæ,
 Quales ferunt torto g vittatis angue capillis
 & Carceris obscuras ante sedere fores.
 Vos quoq; plebs superum, Fauni, Satyriq; Lareſque,
 Fluminaque, & Nymphæ, Semideumque genus.
 Denique ab antiquo, divi veteresque novique
 In nostrum cuncti tempus adeste, i chao;
 Carmina dum capiti malefido dira & canuntur,
 Et i peragunt partes ira dolorque suas.
 Adnuite optatis omnes ex ordine nostris:
 Et n pars sit voti nulla caduca mei.
 Quæque precor, fiantur non mea dicta, sed i ille
 p Paliphaës generi verba fuisse putet.
 Quales ego q transiero pœnas, patiatur & r illas:
 Plenius ingenio sit miser ille meo.
 Neve minus noceant fictum execrantia nomen
 Vota, minus magnos commoveantve Deos;
 Illum ego deo vœo, quem mens intelligit, Ibin,
 Qui s se scit factis hæc meruisse suis.
 Nulla mora est in me: peragam rata vota sacerdos:
 Quisquis i ades, factis u ore favete meis.
 Quisquis u ades sacris, lugubria dicite verba,
 Et steru madidis Ibin adite genis:

Omi- fallere nu-

men. g Vitiatis MS. mendose. Pro vittis-angues cantorios habemus.
 Tibull. Tisiphoneque impetra feros pro crinibus angues.
 Tales enim pinguntur Furæ. h Oris Virg. cernis custodia qualis
 Vestibulo sedeat. i chori MS. & canantur MS. l peragunt
 MS. lib. un. peragit. m Deos enim rogabant, ut admerent. n sit
 pars lib. un. o illa MS. & lib. un. recte. p Theſti, qui Hippolyto
 p. interitum à Neptune imprecatus est. Vide Cicer. 1. Off. & Hippol.
 Eurip. q Præterituro, omisso. r ultra MS. s scit se factis hæc
 mer. preces lib. duo. t adest votis MS. u Favete vestro compo-
 bant, eademque illi imprecamini. u adest MS.

a Idem l. 2.
 de Pont. o-
 leg. v. Ac-
 cipe non
 dura sup-
 plicis aule
 preces.
 b Solis i-
 mag. pro so-
 le dixit uſi-
 tata Poëta
 circumsimo.
 c ore lib. un.
 d Euripidi
 est uſi-
 ta.
 e Immuta-
 bile propter
 facti neces-
 sitatem. Im-
 muti autem
 Parca Er-
 bi & Noë
 filia.
 f Non te-
 meranda
 perjurio.
 Virg. Dii
 cujus ju-
 rare ti-
 ment &

a sczvis Ominibusque malis pedibusque occurrite a larvis,
 MS. Et nigrae vestes corpora vestra tegant.
 b Apollro. b Tu quoque, quid dubitas ferales sumere c vittas
 phe ad liu Iam stat (ut ipse vides) funeris ara tui.
 ipsum. Pompa parata tibi est: votis mora tristibus abut.
 c portis Da jugulum cultris, hostia dira, meis.
 MS. vniuse. Terra tibi fruges, amnis tibi denegat undas:
 Intelligi e- Denegat afflatus ventus & aura suos.
 nim vnam, Nec tibi sol clarus, nec sit tibi lucida Phoebe;
 quibus ara Destituant oculos sidera clara tuos.
 destinata Nec te d Vulcanus, nec se tibi praebeat aëti:
 victimae seu Nec tibi det tellus, nec tibi pontus iter.
 ferienda pe- Exsul, inops erres, alienaque limina lustras:
 cudes coro- Exiguumque petas ore tremante cibum.
 nantur. Nec corpus querulo, nec mens vacet agra dolore,
 Virg. 2. Noxque die gravior sit tibi, nocte dies.
 Aluid. Sisque miser semper, f nec sis miserabilis ulli;
 vittaque Gaudeat advertis formina virque tuis.
 Deum, Accedat lacrymis odium: dignusque g puteris,
 quasi hostia Qui mala cum tuleris plurima, plura feras.
 gelli. Sitque (quod est rarum) solito b defecta favore
 d Vulcanus i Fortunae facies invidiosa tuæ.
 pro igne, cui Causaque non desit, & desit tibi copia mortis;
 praest. Optatam fugiat vita coacta necem.
 e aether Luctatusque diu truciatus spiritus arsus
 MS. minus. Deserat, & longa torqueat ante mora.
 probe. i Eveniet: dedit ipse mihi modo signa futuri
 f Nec quis- Phœbus; & à lava m mortua volavit avis.
 quatu mi Certe ego quæ voveo superos motura putabo:
 miseratur. Speque tuæ mortis. n pessime, semper alar.
 g putere Finiet illa dies, quæ te mihi subtrahet olim:
 lib. un. Finiet illa dies, quæ mihi o tarda venit.
 h d. seta, id p Sed prius hanc animam, nimium tibi saepe petitam,
 est, evacua- Auferet illa dies, quæ mihi sera venit;
 ta, sed re- Quam dolor hic unquam g spatio evanescere possit:
 diu est de- Leniat aut odium r tempus & hora meum.
 fella, hoc Pugna-
 est, destituta. i Arumne MS. k Sophocl. Elect. v. 70. Δύσιν ἔστι
 γιν, ἀλλ' ὅταν δύσιν ἔσθ' ὡς μοι, εἴμ' ἡνδὲ νῦν' ἔχ' ἁλῆος, hoc est,
 Non mori misera est, sed mortis adempta capsa. l Eveniet MS. Idem
 lib. 2. de Pont. Eleg. 1. Quod precor eveniet: sunt quidam orac.
 vatam. m Alui omnia, alii infansius secundum Grecoz. consuetud.
 quibus dextra erant fausta, sicut Latino sinistra. n perfide MS. & lib.
 duo probe. o seta MS. & lib. un. velle. p Et lib. duo. q Longi-
 quitate temperis. r Temporis hora, in diu dicit.

a Imitatus In loca ab Elysiis diversa fugabere campis;
est hunc loc. Quasque tenet sedes noxia turba, coles.
ex Tibull. *a* Silphus est illic saxum volvensque perensque,
lib. 1. *b* Quique agitur c rapidæ vinctus ab orbe rotæ;
talas est Quæque gerunt humeris perituræ d Belides undæ,
illic, &c. Exulæ Egypti, turba cruenta, nurus.
b laia. Poma e patet Felopis præsentia quærit, & idem
e rapidus Semper eget liquidis, semper abundat aquis.
MS. *f* Jugeribusque novem g summus qui distat ab ima,
d Belli ne- Visceraque h assidue debita præbet avi.
ptes, Danaï Sic tibi de furiis k scindat latus una flagello,
filia, Tibull. Ut scelesis numeros conficere tui.
Et Danaï Altera Tartareis sectos dabit anguibus artus:
proles, Ve- Tertis fumantes incoquet igne genas.
neris quod Noxia mille modis / lacerabitur umbra: tuasque
numina Æacus in pœnas ingeniosus erit.
læsit, In In te m transcribet veterum tormenta virorum.
cava le- Manibus antiquis causa m quietis eris.
thæas do- Siliphæ, cui tradas n revolubile pondus, habebis;
lia portat p Versabunt celeres nunc nova membra rotæ.
aquas. Hic erit, & ramos frustra qui capiet & undas:
e Tantalus. Hic inconsumpto viscere pascet aves.
f Tibull. Nec mortis pœnas mors altera siniet hujus:
Porrectus- Horaque erit tantis ultima q nulla malis.
que novè Inde ego pauca canam: frondes ut si quis r ab Ida,
Tityus per Et summam Libyco de mare scarpas aquam.
jugera ter- Nam neque quot flores Sicula nascantur in Hybla,
ra: Assi- Quotve ferat dicam terra Cilissa crocos,
duas atro Nec, cum tristis hyemæ Aquilonis inhorruit alis,
viscere pa- Quam multa fiat grandine canus Athos;
scit aves. Nec mala voce meæ poterunt tua cuncta referri,
g qui sum- Ora licet tribuas n multiplicata mihi.
mus. Naug. Tot tibi vx misero n veniant, talesque ruinæ,
h assidue, Ut cogi in lacrymas me quoque posse putem.
probe. Illæ me lacrymæ facient sine fine beatum:
i Hic MS. Dulcius hic risu tunc mihi stertus erit.

e libri.

Natus

k Scindet MS. & lib. duo restæ. Ilacerabit membra lib. un. in Trans-
ferret. Metaph. d colonis. Virg. Et tua Dardan. transcribi scepra co-
lonis. Vel patris d rationibus generatorem. n Vacatissimæ d supplicis.
o Saxum, Homer. ætneæ Iræcum mides dæ xolæ dæte l'æac avadit. p Ve-
rabunt MS. sed illud rectius: nam Tibull. quique, Versantur celeri
nox. memb. rota. q damna MS. perper. r in MS. & lib. un. scar-
per MS. t Infinitate notatio Porrica. u Sine a cingula secundum Mo-
læter. vel centum secundum Maron, n venient MS. & lib. un.

Natus es infelix. (ita Dii voluere) nec ulla
 Commoda nascenti stella a levisse fuit.
 Non Venus affulsit, non e illa Juppiter horas;
 Lunaque d non apto e Solve fuere loco.
 Nec satis utiliter positos tibi præbuit ignes
 f Quem peperit magno lucida Maia g Jove.
 Te fera e ne quicquam placidum spondentia Martis
 sidera præsterunt, i falciferique senis.
 Lux quoque natalis, ne quid, nisi triste, videres,
 Turpis. & inductis nubibus atra fuit.
 Hæc est in fastis cui dat gravis Allia nomen,
 Quæque dies Ibin publica damna tulit.
 Qui simul impuræ matris prolapsus ab alvo m est,
 e Cinyphiam fardo corpore pressit humum.
 Sedit in adverso nocturnus culmine bubo,
 Funereoque graves edidit ore sonos.
 Protinus Eumenides lavere palustribus undis,
 Qua cava de Stygiis fluxerat unda vadis;
 Pectoraque unxerunt Erebeæ felle colubræ;
 Terque cruentatas increpuere manus;
 e Gutturaque p imbuerunt infantia lacte canino:
 Hic primus pueri venit in ora cibus.
 q Perbibit inde suæ rabiem nutricis alumnus:
 Latrat & in toto verba canina foro.
 Membraque vinxerunt tinctis ferrugine pannis,
 A male deserto quos rapuere rogo.
 Et, ne non sultum nuda tellure jaceret,
 Molle super filices imposuere caput.
 Jamque recessuræ r viridi de stipite factas
 Admōrunt oculis usque sub ora faces.
 Flebat, ut est f fumis infans contactus amaris;
 De tribus est cum sic una locuta soror:
 Tempus in immensum lacrymas i tibi movimus i-
 Quæ semper causa sufficiente cadent. (flax, k Diem Al-
 Dixerat: u & Clotho jussit promissa valere:
 Nevit & u infausta flamina pulla manu.

G

tempus incidere ait. I Ibin MS. m est lib. un. non habet. n Africa-
 nam, ad Cinyph. fl. prope Garamantan, ubi hircorum est copia, qui inde Ci-
 nyphii Maroni. Humi matrem, qui nati erant, deponchantur. De quo vid. Tur-
 neb. l. 22. c. 11. o Chrysiptus disputabat, moris infante formari à lacte
 nutricis, & ab hoc censibus matricem doctam esse dandam infanti futuro o-
 ratum. p imbuerant MS. perper. q Ebibit lib. duo. r Faces viri-
 des infelicis credebantur, propter fumum. s infans fumis lib. duo. i ibi
 Naug. visiose. u at MS. probe. u infesta MS. & Naug.

a levisque
MS.b iugur-
mae, seu di-
strubus to-
sius in par-
tis.

c ulla perper.

d Vel quod

ad eugyp-
tias in-
ter se, velquod ad ho-
roscopum.

e Solque

f Mercurius.

Amor Theo-
gonia: Zenid' d' Ar-
xarmiarias quid-
iam Equi-
g Jovi lib.

duo.

h nec quic-
quam pl.

probe, ut sit

Epexege-
sis.

i Saturni,

cui falcis in-
ventionem

tribuerunt.

(flax, k Diem Al-
liens. & na-
salet lib in

Et idem anni

1^a fux ho- Et ne longa a suo praefagia diceret ore,
 rz lib. duo. h Fata canet vates qui c tua, dixit, erit.
 h Facta Ille ego sum vates: ex me tua vulnera disces,
 MS men- Dent modo Dii vires in mea verba suas:
 dofe. Carminibusque meis accedant pondera rerum,
 e tibi MS: Quae rata per locustas experiere tuos.
 d experia- Neve sine exemplis avi cruciere prioris;
 re MS pro- Sint tua e Trojanis non leviora malis.
 de. Quantaque clavigeri / Puerius Herculis haeret,
 e De quibus Tanta venenato vulnera crute geras.
 natum est Nec letulus doleas, quam e qui bibit ubera cervae,
 proverb. I- h Armatusque tulit vulnus inermis potens:
 lias malo- Quique ab equo princeps i in Aleis decidit havis,
 rom. Exiit facies cui sua pene fuit.
 f Philo- Id, quod i Amyntorides, videas, trepidumque mini-
 tri. m Prætextes baculo luminis orbus iter. (hu
 g Telephus. Nec plus adspicias, quam e quem sua filia rexit;
 h Armati- Expertus scelus est cuius uterque parens.
 que tulit Qualis erat, postquam est e Jodex de litre jocosa
 vulnus, in- Sumptus, Apollinea clavis in arte senex.
 ermis o- p Qualis & ipse fuit, quo præcipiente, columba
 pem. Mi- Est data Palladis prævia duxque rari.
 cyll. q Quique oculis catuit, per quos male viderat m-
 i alienis Inferias nato quos dedit orba parens. (rum
 MS. & lib. r Pastor ut Atræus, cui casus ante saturos
 duo non na- Telemus Eurymedes vaticinatus erat.
 te. si U duo Phineidæ, quibus idem lumen ademir
 h armis Qui dedit; & e Thamyra Demodocique caput.
 MS. men- Sic aliquis tua membra fecer, Saturnus ut illas
 dofe. Inmi- Subsecuit partes, unde creatus erat.
 sur autem Nec tibi sit tumidis melior Neptunus in undis,
 Bellero- Quam e cui sunt y visæ suæter & uxor aves:
 phon: de quo Solter
 Iliad. 6. I Phœnix, quem Amyntor parens cum pollice deprehensus
 visu privavit, sanatum post d Chiron, Lycor. Cass. in Scipione
 explores iter. Tibull. lib. 1. Eleg. 1. Et pedibus prætextat hel-
 n Oedipus. o Tiresias. Vide 1. Metamorph. p Phœbus, qui Aeg-
 nuntur columbas sequi iussit, ne in Symplegad. incidere. q Poly-
 pher, quem Hecuba excæcavit. Vide Hecub. Eurip. 1 Polyph. cui Tel.
 prædicta, aliquando futurum, ut ab Ulyssse excæcarentur. f In nostro co-
 di. hoc distich. sequitur: præcedit sequens. 1 Crambes & Oribes à pane
 Phineas cecati. u Thom. & Demodocus: Polixena Periphr. Thomyph
 à Musis cecatus, Demodocus cecus ab Homero cantor inducitur. x Ceyx
 cuius uxor Halcyone in avem sui nominis, Dardanius p. in alacris, con-
 versus est. y subitæ MS. lib. duo.

• Solletrique viro, lacern quem fracta tenentem
Membra ratis, Semeles est miserata soror.

Vel tua, ne porne genus hoc cognoverit unus,
Viscera b diverſis ſciſſa ferantur equis.

Vel quæ, c qui redimi d Romanos turpe putavit,
A dace Punico perſulit, ipſe ſeras.

Nec tibi ſubſidio e ſit præſens numen; ut illi,
f Cui g nihil Hercæi profuit ara Jovis.

Utque dedit ſaltus è b ſummo i Theſſalus Oſſa,
Tu quoque ſaxoſo præcipitere jugo.

Aut velut Euryali, qui à ſcepſtrum cepit ab illo,
Sint artus avidis ſanguibus eſca tui.

Vel tua maturer, ſicut m Minoia, ſata,
Per caput inſuſa ſervidus humor aquæ.

Utque parum mitis, ſed non impune, Prometheus,
Aereas volucres ſanguine fixus alas.

n Aut velut o Etracides magno terrore Hercule quin-
Cæſus in immenſum projiciare fretum.

Aut ut p Amantiaden, turpi dilectus amore
Oderit, & ſavo vulneret enſe q puer.

Nec tibi ſida magis miſceri pocula poſſint,
r Quam qui cornigero de Jove natus erat.

f Morte vel intereaſ capti ſuſpenſus r Achæi,
Qui miſer aurifera n reſte pependit aquæ:

Aut, n uti y Achilleiden cognato nomine clarum,
Opptimat hoſtili tegula jacta manu.

Nec tua, quam n Pyrrhi, ſeliciter oſſa quieſcant,
Spærſa per Ambracias quæ jacueret vias.

G 2

a Ulyſſi, cu-
jus nauſe-
gium miſer-
a llo viſi-
tanti dedit,
quæſtius
emaret.

Odſſ. 5.

b In diverſa
traſſis, quæ
accidit Me-
tis.

c M. An-
tilis Regu-
lus.

d Romano

MS. lib. un.

(tus, e præſens

ſit MS.

f Priamo.

Vide 2. R. n.

g nil Rhe-
tei MS.

h ſumma

MS. &

Naug.

i Harmonie

ſil. quem Eu-

Na-ryalus adve-

na præcipi-

ſiſit. k Theſtæ ſucceſſu, quem Eumenidem indignatione anguſt
decuravit. l unguibus lib. un. m Minos in thermis Cocali regie
ſiciliæ ſuffocatus eſt, cum Dedalum inſequeretur. n Ac lib. duo,
o Etracides MS. p Sæſtilus Amantii filius à Celmo puero occiſus.
Alii legunt Abantiadem: Naug. & Alcyl. Amyntiadem: ut ſibi-
ſippus indicetur Amyntæ fil. Alexandri pater; vel illius ſiſter Arche-
leus, qui & ipſe ab amafio ſuo, ſicut ille à Pausan. interſectus perhibe-
tur. Vide Platon. Alcib. poſter. q caput. r Alexander, qui Jovis
Hammonie filius haberi voluit, ab Iſis pincerna veneno interemptus.
ſ morte lib. un. t Filii Andromachi, fratris Laodiceæ uxoris Se-
luci, qui ab Antiocho captus in Palladio Lydiæ ſuæ. ſuſpenſus eſt, de
qua vide Polyb. lib. 5. u triſte MS. & lib. un. n ut MS. lib.
viri. y Pyrrum regem Epirotarum, qui & Alcides dictus. z Pyr-
rhi Neopoli. cujus oſſa per Ambraciæ ſines ſpærſa ſunt, interſecti ab Ore-
ſte. Hygin.

a *Ladania* a Natusque ut *Acidre*, b *jaculis moriaris adactis*:

Pyrrhi *Acidre* fil. de d *Virque nepos dicti nostro modo carmine regis,*

qua vid. *Ju-* *Cantharidum succos dante parente bibas.*

fin. lib. 21. Aut pia te carlo dicatur adultera; sicut

b *telis lib.* e *Qua cecidit Leuton vindice, dicta pia est.*

an. Inque pyram tecum charissima corpora mittas;

e *nefas l. 1.* Quem finem vitæ *Sardanapalus* habet.

e *uv. lce.* f *Virque Iovis Libyci templum violare parantes,*

lus. *Acta Noto vultus condar arena tuos.*

d *Magnetes* g *Virque necatorum Darei fraude secundi,*

fil. *Gelaus* Sic tua b *succedens devoret i ossa cinis.*

e *Nereidos* Aut ut *olivifeta* quondam *Nicyone* a *profesto,*

filia *Pyrrhi* Sit frigus mortis causa famesque tuæ.

Æac. quem Aut ut l *Acarnides* insutus pelle juveni,

matris ab eo *Turpiter* ad dominum præda ferare tuum.

repudiata m *Inque tuo thalamo* n *juguletis* o *more Pherai,*

canthar. ve- *Qui datus est letho conjugis ense lux.*

neno fustu- *Quosque putas fidos, ut Larissæus Alebas,*

lit. *Vulnere non fidos experiare tuo.*

e *Oxylochm* p *Virque Milo, sub quo cruciata est Pifa tyranno,*

Leuci frater. *Vivus in occultas præcipiteris aquas.*

f *Caulysfes* q *Quaque in Adimantum r Phyleia regna tenentem*

rex Persa- *A Jove venerunt, te quoque tela petant.*

rum ad tem- f *Aut ut Amastriacis quondam Lenzus ab oris,*

plum Jove *Nudus Achillea destituaris humo.*

misit euer- *Virque vel Eurydamas ter circum busta Thrasylli*

cium, qui *Est Larissæis raptus ab hoste rotis:*

arena obru- t *Vel qui, quæ fuerat tutatus moria spe,*

um est. *Corpore lucravit non diuturna suo:*

g *Darem*

Perfarum

rex, civis in congeriem cinerum delapsus obruebas, de quo vid. Valer. l. 3.

cap. de crudel. b *subsidens MS. e lib. uv. i ora MS. lib. duo.*

k *Neocli Sicyone urbe Achæa ob crudelitatem pulsa. l Acharnides lib.*

tres, ut Hermia innuatur Acharni fil. Turneb. l. 9. A dvers. Acharnides

legendum putat, de Hermia Atarne tyranno exponens: quam lesionem ur-

am Parrhas. probat; sed aliter exponit ex Pausan. Messen. de Pallye fil.

homine Lydo Medorum regi tradito, quem ipse ad ludib. juveni post in-

fuit, domato Cith Atarnes. m Alexander Pheron, vide Cicero, l. 2. Of-

fic. n ritu jugulere lib. uv. o morte MS. p Milo Pifa Elide

tyrannus a suis projectus in Alyseum fluvium. q Adimantum Demon

contemptor fulmine lib. r Phyleia MS. e Nanger. at. Phyleia. l

Phyle Thest. urbe. t Dionysium Lenem pulsum Amastri Bithyn. ubi

profugus in Achil. Dramon, ubi a suis derelictus peris. t Heber.

Virque

Utq; novum h' passa est genus Hippomeneia pœnæ; a Hippome-
 Tractus & Actra fertur adulter humo:
 Sic ubi vita tuos invisâ reliquerit artus,
 Vltiores rapiant turpe cadaver equi.
 Viscera sic aliquis d' scopulis tua figat, ut olim
 Fixa sub Euboico Graia fuere sinu.
 Utque ferox peritit & fulmine & æquore fraptor;
 Sic te merulas adjuvet ignis aquas.
 Mens quoque sic furilis vecors agitetur, ut illi,
 h' Vnum qui toto corpore vulnus habet.
 Utque d' Dryantiadæ Rhodopeia regna tenenti.
 In gemino dispat cui pede cultus erat.
 Vi fuit Oetxo quondam, generoque draconum;
 Tisamenique patri, p' Callithoësque viro.
 Nec tibi contingat matrona pudicior illa,
 q' Qda potuit Tydeus erubuisse nuru.
 Quæque sui Venerem junxit cum fratre marito
 Locris, in ancillæ dissimulata necem.
 Tam quoque Dii faciant possis gaudere fideli
 Coniuge, quam / Talai Tyndareiue gener.
 Quæque parare suis lethum patruelibus ausa
 Belides assidua colla premuntur aqua.
 Byblidos, & Canaces, sicut facis, ardeat igne,
 Nec, nisi per u' crimen, sit tibi fida soror.
 Filia si fuerit, sit quod Pelopeia Thyestii,
 Myrrha suo patri, Nyctimeneque suo.

G 3

Filia fraptus

MS. g Marfyn ab Apolline cucoriatu. h Parthaf. ex an-
 tiqu. exemplar. Unum cui toto corpore vulnus erat: Ajacem in-
 telligent Telam, qui in furorem versum est, visum in armorum iudicio; quò
 ferro dicitur impenetrabile fuisse, præter latus sinistrum, quod obijcto cy-
 pæ regibat. i Lycargo Dryantis filio, qui putaturum vires, incidit crura.
 k Dryantiadæ MS. l Ingenio MS. lib. un. perp. Inuit enim cum
 uirginitatem suam fuisse. m Herculi, qui in furore correptus fuit. Est autem
 oratio deficiens verbis. Assumentum enim ex præcedentibus, sive Veri
 nam, Ut suis scilicet mens furilis vecors. n Athamanti genero Cadmi &
 Harmon, qui in dracones versi sunt. o Orestii, qui fil. habuit Tisame-
 nonem, uxor Paulon. Corinth. p Calligonesque MS. lib. duo, mi-
 nor probe. Inuit enim Alcmæonem, qui Callirhoem Achelii filium. fi-
 liam adamavit. q Aligiale, Diomedæ uxor impudica. r Hy-
 permenestras Locrensis. s Altero Amphiaram inuinit, qui Bri-
 phylen Talai fil. uxorem habuit: altero Agamemnonem, qui Clytemnestra.
 Tyndari. x Byblide Canoni, Canace Macaræi fratris amore exarsit. u In-
 ceptum. x Pelopeia cum patre Thyeste incestu concubuit, ut Myrrha cum
 Cinyra, & Nyctimene cum Nycteo.

nis Atha-
 mæ princip.
 fil. quæ in
 adulterio de-
 prehensa, ab
 equis abser-
 pta, & ejus
 adulter lac-
 ratum.
 h passa ge-
 nus Hip-
 pomenei-
 de lib. duo.
 c in lib. duo.
 MS. ut.
 d scopulus
 lib. un.
 e Ajax Ol-
 lemi de quo
 Homer.
 Alas d' i' g-
 atris alar
 i' uoi mto
 al. quæ d' i-
 dup.

- a Neve a Filia neve magis capiti sit fida parentis,
 magis pia b Quam tua vel, c Pterela, vel d tua, Nise, fuit;
 sit, capiti- e Infamemque locum sceleris quæ nomine fecit,
 queparen- Pressit & indutlis membra paterna rotis.
 tis amica f Ut juvenes, per eas, g quorum fastigia vultus
 lib. duo. Olim Pisces sustinueret fores.
 b Notatur h Ut qui perfusam miserorum cæde procorum,
 Cymetho Iple suo melius sanguine tinxit humum.
 Pterela fi i Proditor ut saxi & peritit auriga tyranni,
 lia, & Scyl- Qui nova Myrtor nomina secit aquæ.
 la Nisi: qua l Ut qui velocem frustra petiere puellam,
 rum illa Ce- Dum facta est pomis tardior illa tribus.
 phali amore m Vt qui testa novi formam celantia monstrari
 capta, qui in Intrarunt cæx non n redeunda domus.
 astru sum n Vt quorum Acides misit violentus in p altos
 erat Am- Corpora cum senis altera sena * rogos.
 phitryonh, Vt quos q obscuris victos r ambagibus oris,
 sicut Mi- Legimus infandæ Sphingæ dedisse neci.
 nob Scylla, Vt qui f Bistonix templo cecidere Minervæ,
 hostibus pa- Propter quod facies nunc quoque i versa Dex est.
 triam prodi- Vt qui n Threicii quondam præsepia regis
 dit. Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
 e Tulli x Therodamanteos ut qui sensere leones,
 MS. Quique Thoantæ Taurica sacra n Dex.
 d tibi lib. Vt quos Scylla vorax, Scyllæque adversa Charybdis,
 an. utraque Dulichiz pavidos eripueret rati.
 mende se. Vt
 e Tullia

Tarquinius Priscum patrem occidit, d quo sceleris, vicin distans est Sceleratus. f Proci innuit Hippodamia, quorum certamina curuli superatorum capitis feribz affigebantur ab Oenomas virore, Pise regi. g projecta cadavera quorum Oraque lib. duo. h Oenomas, i Myrtilum, quem Pelops passam ab Hippodamia mercedem postulantem in mare præcipitavit. k perititque MS. & pr. leff. l Atalantæ proci. m Labyrinthum dicit Minos, in quo erat Minotaurum, cui obficebantur septenis quatuor corpora Cecropidum, n inquit MS. ro in 6. n adeun. MS. o Achilles in rogom Patrocli 11. Trojanis infectis. lias. 23. p * altum rogom lib. duo. altis rogis MS. q obscuri MS. r Sphingæ enigmatibus. f Threicia, in cuius templo Lemni, aut quicumque alii, qui eo confugerant, occisi fuisse, averfante hanc impietatem Dea ipsa. i testa MS. torta lib. duo. & un. torva. u Diomedes. x Thermodanteos MS. y Therodamæ sanguine humano leones albat. z Diana Taurica. Sil. lib. 4. Sacra Thoantæ ritusque imitata Dianæ.

Ut quos demisit vastam Polyphemus in alvum:

a Ut b Lestrygonias qui subiere manus.

Ut d quos dux Parnus meruit putealibus undis,

Et iacto canas pulvere fecit aquas.

Et velut e Icaridos f famula periere prociqve,

g Inque caput domini qui h dabat arma prociis.

Ut jacet Aonio luctator ab hospite fusus,

Qui (mirum) victor, cum i cecidisset, erat.

f Et quos Antxi fortes pressere lacerti:

Quosque feræ morti m Lemnia turba dedit.

n Ut qui post o longum sacri monstrator iniqui,

Ellicit pluvias victima cæsus aquas.

p Præter ut Antxi, quo sanguine debuit, aras

Tinxit; & exemplis occidit ipse suis.

q Ut qui terribiles pro gramen habentibus herbis

Impius humano viscere pavit equos.

r Ut duo diversis sub eodem svindice cæsi

Temporibus, Nessus, s Dissimaniqve gener.

Ut a pronepos x Neptune, tuus, quem reddere vitam

Ipse Coronides vidit ab urbe sua.

Ut y Scinis, & Scyron, & cum Polypemone z natus, sicut cō-

a Quique homo parte b sui, parte juvenicus erat.

G 4

Qui ait Ap-
pian.

a Aut lib.

ov.

b Antiphast.

Lestrygo-

mon regis

de quibus o-

mondum in

lib. de Popt.

plura.

c Et MS.

d Carthagi-

mones duca

Amilcare

Achironu-

rum fena-

tion per in-

ductus fiden-

tem pascit

invenisse

mont, atque

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

invenit, ad

e Penelope. Vide Odys. 12. f famuli MS. g Melanthius. h de-
dit. MS. i Autem ab Hercule lulla amecatus. k Talla enim terra mem-
bra ejus labore defessa recreabantur. l Ut MS. & lib. probe. m Le-
monica mulieres, que maritos una nocte trucidarunt. n Thestus Bu-
sirisden ducit nocte humana pluviam impetrari posse à Jove, sed primus ab
illo occisus est. Ovid. 1. art. Alii de Molpide accipiunt, qui in pluvia pe-
noris, se pro patria Jovi mactari passus est: unde Jovis Pluvii templum
extructum, & in eo Molpid. statua consecrata. Lycophr. Cassandra.
s annos MS. p Pygmalion, qui hospites immolare ducit, & ipse suo
sanguine decorum aras implevit. Alii Busirisden intelligend. putant, cum
Antes eodem patre genitum. q Diomedes: de quo 1. de Pont. i Nes-
sus & Eurytion ab Hercule occipi propter Dejaniram Demamoni regis fi-
liam. Hygin. f iudice MS. male. s Diamenique MS. lib. un. Dexa-
menique probe. u Periphetes, quem & Corynetam appellat Dori vici na-
pion: hoc est, clavis, quam gestabat. Hunc Thestus ad Epidaurum oc-
cidit, ubi Ascalap. Coronida fil. colitur. Fuit autem Vulcani fil.
Qui Neptune legunt, Hippolytum innuunt putant: de quo fides est per
antores. x Saturne lib. tres: & melius forte. y Legend Sinis em
Pausan. est enim Dori vici vici. Dori, hoc est, nocenda distus. z Procrustes
Polypemone fil. una cum patre occisus. Alii Pausan. Asiæ. a Mino-
taurus. b sua MS.

a Nemo-
 a. a. p. l. l. u.
 ianuit, quem
 alii eundem
 eum Sini fa-
 ciant. Flu-
 viis. Thef.
 a. adspe-
 ctans lib.
 un. adspi-
 ciens lib.
 duo.
 c. Ioni &
 Aegæi, ha-
 bitans scil.
 in Isthmo.
 d. Ceryo-
 nea MS.
 male.
 e. Ceryon.
 Arcadicum,
 quem The-
 sem juxta
 Eleusinam
 Cererem su-
 peravit.
 lib. 7. Me-
 tamorph.
 f. Hoc tibi pro meritis justissima dev. MS. Ille tibi
 quem prec. justissima dev. lib. un. g. Evenient lib. un. MS. Eve-
 niant illis non l. un. h. Atina lib. duo. De Achæmeni de vide l. 1. Et.
 i. Qualis erat nec non libel. k. Ioni mendicis vero nomine Aræum di-
 citur juv. Odyss. 11. l. Notatio mendici. Mendici enim ad pontes flamin-
 ium pesunt & transfronsibus. m. tenet MS. & lib. n. Qui in tuis ma-
 joribus numerabitur, ut tu in ejus minoribus. Vel, qui judicio tuo in ma-
 joribus numerabitur. & quem pro te magnum dices, quævis alio sit infamis
 & abjectiss. Turneb. lib. 9. Advers. cap. 25. o. Plutus divitiarum Deus,
 Cereris cu. Iasio Dardani fratre filius. Imprecatur ei perpetuum pauper-
 iam, p. & lib. duo. q. usq; lib. tres. r. recessus MS. s. qua lib. duo.
 Sic tua n. sit quæ MS. t. Erifichthon fame compulsus filiam sub variis
 figuris vendidit, ut est in 1. Metamorph. u. Tydeus, Menalippi capiti se-
 bi allato, cerebrum ejus demissus corripit. Siat. lib. 1. x. Alludit ad ca-
 nam Thyestæ, de qua vide Senec. Thyest. y. ad lib. tres. z. De Lycæon
 Arcad. tyrann. vide lib. 1. Metamorph. a. cibi lib. duo. b. Ad equan-
 dum appesito. c. teneat perp. d. Pelopen & Ilyn dicit. e. Tu Te-
 reique pu. MS. & lib. un. al. Tereos atque pu. bene.

Et

a *Perseus A-* Aut. ut a Abantiades, aut ut b c Lynceus heros,
banti nep. d Cacus in æquoseas præcipiteris aquas.
quem Acri- Victimam vel Phæbo sacras mactatis aras,
sus una cum Quam tulit à saxo c Theudotus hoste necem.
Danaë ma- Aut te devoteat certis f Abdera diebus:
tre in arcem Saxaque devotum grandine plura petant.
inclusum in Aut Jovis infesti telo feriare trifulco;
mare proje- Ut satus g Hippomene, h Doluthoesque pater.
xit. i Ut soror Autoonēs: ut k cui matertera Maia est:
b MS. & l Et temere m optatos qui male rexit equos:
lib. Penes. Ut ferus n Kolides: o ut sanguine natus eodem,
Lignescius. p Quo genita est liquidis quæ caret Arctos aquis:
lib. un. Cy- Ut q Macedon ista est rapidis cum conjugè flammis;
gnecius. Sic precor æthere vindicis igne cadas.
c Telephus, Prædaque sis illis, quibus est Latonia Delos
qui Lynce- Ante diem rapto non adeunda r Thraso:
sum & Pe- Quique verecunda speculantem s membra Dianæ;
dasum urbes Quisque t Crotopiaden diripuerunt Linum.
Trojanum Neve venenato levius feriaris ab angue,
sub imperio u Quam senis Oeagri Calliopesque nurus
temit, & Quam x puer Hypsipyles: quam y qui cava primus
cum Auge Cuspide suspecti robora fixit equi. (acuta
matre in ci- Neve gradus adeas Elpenore cautius altos:
flam imposi- Vimque feras vini, quo tulit ille modo. (cantem
tus ad ostis Tamque cadas domitus, quam quisquis ad arma vo-
Coyci flum. Juvit inhumanum z Thiodamanta a Dryops:
delatus est, Quam ferus ipse suo perit mactatus in antro
ibique impe- Proditus inclusa Cacus ab ore bovis:

Quam

lib. d Teuthrante. Strab. lib. 13. Sed lectio. varietur arguit mendam.
 d Clausus MS. bene. e Theodot. Baltrianus. rex ab Arface Parthi.
 regis mactatus. f Abdera urbs Thracie, ubi post æmæ imprecationes so-
 lebant homines lapidibus obruere. g lib. duo & Penes. Hippomoon.
 Micyl. legit Hipponoo, de Capaneo exponens ex Pausan. Bæotic. Com-
 mentat. Prestiterem notari putat Hippem. ex Atalanti. fil. h Theliphi-
 lesque. Putatur autem Atrax indicari. i Semela. k Jason Elect.
 & Jovis fil. l Ut lib. un. melius. m Phatysbon. n Salmonus.
 o qui MS. p Lycæon, vel huius fil. Ismenius. q Macedo rapidus
 ista est. Nauger. & Micyl. r Hygin. Thrasum appellat Anii sacerdos
 apud Apoll. fil. qui in Delo a canibus consumptus est. s labra lib. duo. No-
 tatur autem Alæon. t Linum Crotopi nepotem. Pausan. Asiæ. & Co-
 rinth. u Euridice uxor Orphei filii Oeagri & Calliopes serpentis morsu
 interit. x Opheltis sive Archemarus Lycurgi fil. y Lacoon: à
 quo videt. z Enkid. æ Therodamanta MS. perp. a Quispiam Dry-
 pum, quorum rex fuit Thiodamas.

Quam qui dona tulit b Nessio tincta veneno,
 Euboicasque suo sanguine tinxit aquas.
 Vel de principiti venias in Tartara saxo,
 Ut qui Socraticum de nece legit opus:
 Ut qui Thesex fallacia vela carinx
 Vidit: & ut Iliaca missus ab arce puer:
 Ut teneri nutrix, eadem matertera Bacchi:
 & Ut cui causa necis seira reperta fuit:
 Lydia se scopulis ut virgo misit ab altis,
 Dixerat & invito quæ mala verba Deo.
 Forta tibi occurrat patrio popularis in arvo;
 Sirque / Paphagæ causa læna necis.
 Quique Lycurgiden m laceravit ab arbore natum,
 Idmonaque audacem, te quoque rumpat aper.
 & Ilique vel & exanimis faciat tibi vulnus; ut illi,
 Ora super p savi quem cecidere suis.
 Atque idem, simili & pinus quem morte peremit,
 * Venator Phrygia, lisque / Berentiades.
 Si tua contigerit Minoas puppis & ad undas,
 Te Corcyrazum Cressis turba & petat.
 & Lapsuramque domum subeas, ut y sanguis Aleæ,
 Stella & Lycoridæ cui fuit æqua viro.

Utque g luo lib. 4.

Metam. h Dædalus Perdicem nepos, eo quod ferram invenisset, invidiosè
 accipiens. i Livida, Parrhas. ut Aglauros Cecroph fil. indicetur: de
 qua vide Pausan. Attic. & Invicto l. un. Mala autem verba boni adver-
 tuntur. Propert. l. 4. Eleg. 5. Mistaq; cum saxis adjice verba mala.
 Phayllæz. Parrhas. ut Phayllus notetur Ambracia tyrannus: de quo
 Elian l. 12. Animal. m MS. & lib. letavit, & arb. Petus edit. Venet.
 in arbore natum. MS. ab arbore nat. mendose utraque. Dux enim de-
 signatur, Accus Lycurgi fil. & Adonis ex Myrrha in arb. conversus natus,
 utque ab apro in venatione percussus. Rumpere autem hoc loco interimere
 s. l. s. Martial. Saepius est equitem rumpere, quam leporem. n Na-
 tus Thom venator: de quo Diodor. l. 5. o exanimus MS. l. un. & Venet.
 h fixi l. un. h. x. affixi. q Vtiq; MS. perr. r quem pin. MS. * Phry-
 gia venator MS. & Venet. s Betecyades l. un. Venet. r arenas lib.
 ut probe. u putet MS. & lib. un. esse. Cretenses d Corcyra male acci-
 pi, advenientes illos in Cretam occidebant. Vide Plutarch. Tyrrib. x Hoc
 affixi. in MS. amiff. aff. y Scopos ex Aleæ progenie oriundus, Creta-
 nis & Ectecrasie fil. cuius historiam vide lib. 2. de Orator. z Leo-
 ntepidæ cum fu. Ita legendum cens. Joseph. Scal. q. d. vñ & vñi lau-
 datus, hoc est, Simonidi; quem Cassius & Pollux, qui per stellam in-
 vit, imitatione Horatii, ruina ædium subtraxerunt. Turneb. Simon-
 idem Lycoridæ appellari putat, ut & melicem Poëtam, & Apollineum, ab
 Apolline qui Λαυραῖος vocatur lib. 9. cap. 35.

a Lichas
 mare Euboiæ. de Iphigeneia
 l. 9. Metam.
 b Lichas
 lib. un.
 c Thes-
 brotus, qui
 Iphigeneia
 Platoni
 opere de
 immortal-
 itate animæ,
 se in mare
 precipita-
 vit.
 d Egeus:
 vide Catull.
 Argonaut.
 e & MS. lib.
 un. & Venet.
 f Affya-
 nav.

Utque vel Evenus, torrenti flumine mersus

Nomina des rapidæ, vel Tyberinus, aquæ.

a Nisus fil. a Hyrtacidæque modo defixa cadavera trunco

Hyrtaci. 9. Digna b feras, hominis sit caput esca tuum.

Æn. Quodque ferunt c Brotheum secisse cupidine mor-

b feras lib.

tres &

MS.

c Brothel

lib. tres &

MS. Nau-

ger. Bro-

team. Leo-

pard. lib. 1.

cap. 10. E-

mend. Bio-

theum le-

gend. censet

et ouis

en B. &

A. cœu-

tium: ut A-

scitheia si-

guificetur,

qua submis-

so gladio in

flammam se

coniecit. Po-

lyon. lib. 2.

stratagem.

Alius Parrh. in Epist.

d Callisthenes,

rerum Alexand. Mag. sci-

pior. de quo vide Justin. & Suidam.

e Archilochum notat,

qui

Lacedæmonii ob maledicentiam urbe eiecerunt.

f exilium MS.

g Utq; lib. duo.

h Hipponax,

qui claudicante versu, hoc est,

se,

in Bupalum & Athenin invocatus est: in quo carmine na Atheni qu-

dam pepercerat. Turneb. lib. 9. Advers. qui suspicatur Athenin scriber-

dum esse pro Athenæ.

i Micyl, de Alceæ Lyricæ Pœta accipit,

c dextera laesa sit fides laesa ac violata.

k exitii Nauger. MS. exili-

l Eupolis Nicias fil. periit cum nova uxor Glyceris, collabente thalamo

de quo vide l. 3. Antholog. Epigr. cap. ex viis æg. 16.

m Lyconida M-

n sylvis lib. duo.

o Pentheus Cadmi nepos, de quo 3. Metam.

p Dy-

cen Lyci uxorem agresli tauro alligatam filii Antiope læniaverunt

q invita sororis MS. & lib. tres: probe. Inducatur autem Philomela d-

Des tua succensæ membra cremanda pyræ.

Inclususque necem cavea patiaris, d ut ille

Non profecturæ conditor historiarum.

e Utque reperiitori nocuit pugnacis Iambi,

Sic sit in fœxirium lingua proterva tuum.

g b Utve parum stabili qui carmine læsit Athenas,

Invisus pereas deficiente cibo.

i Utque lyre vates fertur periisse severæ,

Causa sit k excidii dextera læsa tui,

Vtque Agamemnonio vulnus dedit anguis Orestis,

Tu quoque de morsu virus habente cadas.

Sit tibi conjugii nox prima novissima vitæ:

i Eupolis hoc periit & nova nupta modo.

Utque cothurnatum periisse m Lycophrona no-

rant,

Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Aut lacer in n sylva manibus spargare tuorum,

Sparsus ut est Thebis o angue creatus avo.

Perque feros montes tauro rapiente traharis,

p Vt tracta est conjux imperiosa Lycæ.

Quodque suæ passa est pellex q invisa sorori,

Excidat ante pedes lingua resecta tuos.

Alius Parrh. in Epist. d Callisthenes, rerum Alexand. Mag. sci-
pior. de quo vide Justin. & Suidam. e Archilochum notat, qui
Lacedæmonii ob maledicentiam urbe eiecerunt. f exilium MS.
g Utq; lib. duo. h Hipponax, qui claudicante versu, hoc est, se,
in Bupalum & Athenin invocatus est: in quo carmine na Atheni qu-
dam pepercerat. Turneb. lib. 9. Advers. qui suspicatur Athenin scriber-
dum esse pro Athenæ. i Micyl, de Alceæ Lyricæ Pœta accipit, c
dextera laesa sit fides laesa ac violata. k exitii Nauger. MS. exili-
l Eupolis Nicias fil. periit cum nova uxor Glyceris, collabente thalamo
de quo vide l. 3. Antholog. Epigr. cap. ex viis æg. 16. m Lyconida M-
n sylvis lib. duo. o Pentheus Cadmi nepos, de quo 3. Metam. p Dy-
cen Lyci uxorem agresli tauro alligatam filii Antiope læniaverunt
q invita sororis MS. & lib. tres: probe. Inducatur autem Philomela d-

Cognitor ut tarda lassus cognomine Myrthæ,
 b Orbis in innumeris inveniare locis.
 Inque tuis opifex, vati quod fecit Achæo,
 Noxia luminibus spicula condar apis.
 Virus & in duris carpatis viscera saxi,
 e Ut cui Pyrrha sui filia fratris erat.
 f Ut puer & Harpagidæ, referas exempla Thyestæ,
 Inque tui cæsus viscera patris eas.
 Trunca geras sævo mutilatis partibus ense,
 Qualia s Nycerni membra fuisse ferunt.
 Vtve g Syracusio præstricta fauce poetæ,
 Sic animæ laqueo sit via clausa tux.
 h Nudave direpta pateant tua viscera pelle.
 Vt i Phrygii, ejus nomina flumen habet.
 Jazifixa videas infelix ora Medusæ,
 k Cephenum multos quæ dedit una neci.
 l Potniadum morsus subeas, ut Glaucus, equarum :
 Inque maris m fallas, Glaucus ut alter, aquas.
 Vtque duobus idem distis m mihi nomen habenti,
 Præfocent animæ o Gnostia mella viam.
 Sollicitoque bibas, p veluti doctissimus olim
 Imperturbato quod bibit ore reus.
 q Nec tibi, si quid amas, felicius Hæmone cedat:
 Vtque sua Macareus, r sic potiare tua.
 s Vt videas, quod jam, cum flammæ cuncta tenerent, innum. in-
 Hæstiores patria vidit ab urbe puer.

San- decem, ne-

ficio quo sensu. c Promethæus, ejus frater Epimeth. filiam habuit Pyrrh.
 d Et MS. Lres. e Harpagides lib. duo. MS. Argiadæ: Venus edidit
 Fenis. Et puer Harpiagæ. Videtur legend. Ut puer Harpagides, h. e.
 Harpago fil. quem Astyages Melor. rex patri epulandum appulsit, quod
 itidem Thyestæ acciderat. f Mycerni lib. tres. MS. Minervi perper.
 g Theocrito. h Nudaque lib. duo. i Phrygium lib. tres probe. Mar-
 syon enim à Phæbo encoriatu fluxit in Phrygia cognomini nomen dedit, de
 Nympharum lachrymis & Satyrorum saltu. 6. Metam. k Persius offenso
 Medusæ capite Cephenum populos in saxa vertit, 1. Metamorph. l Tres
 hic memorantur Glauc. Primus Sisyphi fil. ex Penia Bætila vici: de quo
 Pausan. Eliac. post. & Strab. l. 9. Secundus ex piscatore saltu nomen ma-
 rinum: de quo in 1. Metamorph. Tertius Minoti fil. in dolo melle plena
 suffocatus, cum mare insequeretur, de quo Clearch. Solens. lib. 7. Vitar.
 & Isachus. m MS. subeas. n modo lib. tres. o noxia lib. duo,
 mendose. p Anyti lib. tres probe. Inanis enim Socratem, q Hæmon
 cum filiam Rhodopen turpiter amaret, uterque in montem sui nominis ob-
 duravit. Micys de Hæmone & Antigona Cresentis liberis accipis. r tu lib.
 duo. s Vel vi. MS. & lib. duo, un. Et.

Conditox
 ut tarde
 Blasus
 MS.

& lib. duo;
 sed in MS.
 ultima distio
 hujus versus
 desict. Leo-
 pard. Con-
 ditor ut
 tarde Blæ-
 sus cogn.
 Cyrrhæ:
 ac Batrum
 intelligis Cy-
 renarum
 conditorum
 cognomine
 quædam. hoc
 est. blasum.
 b Orbis l.
 tres. MS.
 Orbis in
 numerare

a *Adonis*, Sanguine probra luas, ut aavo genitore creatus,
 quem *Myrrha* ex pa- Per facinus soror est cui sua facta parens.
 triu *Cinyra* Ollibus inque tuis teli genus hæreat illud,
 concubitu Traditur h Icarii quo cecidisse gener.
 peperit. e Vtque loquax in equo est elifus d guttura acerno,
 b *Ulysses* d f Aut ut Anaxarchus pila minuaris in g alta,
Telegono fi- Jactaque pro solitis frugibus ossa sonent.
 lio interem- h Salmacis utque patrem condar te Phœbus in ima
 pteu. Tartara, quod natæ fecerat i ipse suæ.
 c *Antichum* Inque tuos h ea pestis eat, quam dextra Coræbi
 tenuit: de Vicit, opem miseris Argolicisque tulit.
 quo *Hom.* Vtque i nepos *Æthra*, Veneris m moribundus ob i
Od. 4. Vide Exsul ab attonitis excutiaris equis. (tam
Polit. Mi- n Propter opes o nimias ut perdidit hospes alumni,
scul. 75. Perdat ob exiguas te tuus hospes opes.
 d guttura p Vtque ferunt fratres sex cum *Damascichthone* ce
 MS. & lib. Intereat q totum sic genus omne tuum. (sou
 un. Addidit ut r fidicen miseris sua funera natis;
 e *Agenor* Sic tibi sint vitæ tridia iusta tuæ.
 MS. & Fe- f Vtque i soror *Pelopsis* saxo dureris oborto,
 net. male. u Et laxis lingua *Battus* ab ipse sua.
 f *De Ana-* Aëra si misso vacuum jaculabere discos;
narcho in Quo puer u *Oebalides* ictus ab orbe cadas.
mortario pi- Siqua per alternos pulsabitur unda lacertos;
stibz ferreū Omnis y *Abydena* sit tibi peior aqua.
contusa, vide z *Comicus* ut a liquidis petiit, dum nabat, in undis
Lacti. Et tua sic *Stygius* strangulet ora liquor.
 g ima MS. Aut
 h Vtque patrem *Psamathis* MS. & lib. tres. & *Parrhas.* qui de *Cro-*
topo Argivæ rege exponit, qui filiam *Psamathem* ab *Apolline* virginem
 neci dedit, confucit tandem & ipse ab *Apolline*. *Vet. lib. Venet.* Vtque
 patrem *Samacis* depravate, i ille lib. tres. k *Belus* ab *Apolline*
Argivæ immista, quam *Penam* ipsi appellabant. *Pausan. Attic.* l *Hip-*
polytus. m moriturus lib. an. n *Polydorum* dicit. o magnas lib. an.
 p *Damascichthon* *Amphionis* *Musici* & *Niobe* filium ab *Apolline* cum se-
 ptem patribus & sororibus interfecit. q tecum lib. duo probe. r *Am-*
phion Musici, qui occisit filium mortem sibi conscivit; 6. *Metam.* s *Vi-*
 ve MS. lib. tres. t *Niobe* in saxum conversa nimio dolore. u *Battus* ju-
 venis *Mercurii* prodidit. z. *Metamor.* x *Hyacinthum* *Oebali* fil. d *Phœbo*
 dilectum, & per imprudentiam ab eodem in ludu occisum. 10. *Metamor.*
 y *Phæno* inter *Abydum* & *Scytham*, in quo *Leander* petiit. z. *Eupolia*, qui
 bello *Peloponnesiaco* naufragio petiit in *Helleffonto*, teste *Suida*. Alii
Memand. indicari putarunt; qui in *Pireæi* portu natans submersus peti-
 betur. *Vide* *Turneb. lib. 9. cap. 25.* a mediis lib. duo.

Aur ubi ventosum a superabis naufragus æquor,
 b Contacta pereas. ut Palinurus. humo.
 Vtque cothurnatum vatem c tutela Dianæ,
 Dilaniet vigilum te quoque turba canum.
 d Aut e ut f Trinacrii salias super ora gigantis,
 Plurima qua flammæ Sicanis Aetna vomit.
 Diripiantque tuos insanis unguibus artus
 Strymoniz matres. g Orphea te esse ratæ.
 h Natus ut Althææ flammis i absentibus arsit,
 Sic tuus ardeat stipitis igne rogis.
 Vi nova Phasiaca k compressa est l nupta corona,
 Vtque pater nuptæ, cumque parente domus.
 Vi cruor Herculeos abiit diffusus in artus;
 Corpora pestiferum sic tua virus edat.
 m Qua sua Pentheiden proles est ultra Lycurgum,
 Hæc maneat teli te quoque plaga novi.
 Vtque Milo, robur diducere fissile tentes,
 Nec possis captas inde referre manus.
 Muneribusque tuis ladaris, ut Icarus in quem
 Intulit armatas ebria turba manus.
 Quodque dolore necis patriæ n pia filia fecit,
 Vincula per laquei fac o quoque guttur eat.
 p Obstrictusque famem patiaris limine q testis,
 Vt legem pœnæ cui dedit r ipsa parens.
 Illius exemplo violes simulacra Minervæ,
 Aulidis à portu qui leve vertit iter.
 s Naupliadæque modo ficto pro crimine pœnas
 Morte luas, nec te non metuisse juvet.
 Ethalon ut vita spoliavit t ludius hospes.
 Quem memor à sacris nunc quoque pellit Ior
 Vtque u Melantheum tenebris à cæde latentem
 Prodidit officio luminis ipsa parens :
 Sic tua coniectis fodiantur corpora telis :
 Sic precor auxiliis impediate tuis.
 Qualis u equis pactis, quos fortis agebat Achilles.
 Acta y Phrygi timido est, nox tibi talis eat.

a Superatis
 MS. lib.

duo.

b Cum ta-
 cta MS.

c Canes
 templi Dia-
 næ custodes,
 d quibus Eu-
 rip. Traga-
 diar. scrip-
 tor discer-
 psum est.

d Empedo-
 cles Agri-
 gentinum cu-
 pium im-
 mortalitate
 potiri, in
 Aetnam se
 precipita-
 vit. Horat.
 in Arte.
 e tu MS.

f Trina-
 crius lib.
 duo.

g Orpheon
 esse MS.

lib. tres &
 Venet.

h Melæger,
 de quo v.

Metamorph.
 i ardentis-
 bus MS.

Nec lib. un. male.

k comprehensa lib. duo. l Creusa Creontis filia. Vide Senec. Medea.
 Metamorph. j. m Butes Lycurgi filium, Penthei nepos, Bacchi sacerdo-
 tes in patre vindictam occidit. n Erigone Icaris filia. o tibi lib. tres.
 p Obstrictusque Parrhas. & Mycyl. probe. q templi lib. un.
 t Alcisthea mater Pausania, quæ ad filium occidendum lapides aspor-
 tavit. Prob. Aemil. s Palamedis, qui Nauplii filius fuit. t Iudis
 MS. u Menatheum MS. corrupte. v equos pacto lib. duo pro-
 be. y Deloni, de quo vide Iliad. 10.

et quiescas
lib. un. pro-
be.

h tu MS.

male.

c viz

lib. tres: re-

de. Dicit

enim est

tum mortis

Rhesi fuisse

comites, su-

cut antea

inimici fue-

rant.,

d Euryalus

Nisi socium

et comes:

vide p. En.

e Alcibi-

du Clinia

fil. de quo lege Plutarch. f Scythicasque MS. g & MS. non na-
te. h precatis MS. i lambo, pede praeliatur ac sanguinario: is
enim ceter imperium capis, non subsistis.

Nec tu, quam Rhesus, somno meliore et fruaris,
Quam comites Rhesi h tum necis, ante e diem:
Quam quos cum Rutulo morti Rhamneta dederunt
Impiger Hyrtacides et Hyrtacidaeque comes.
et Clinidaeque modo, circumdatus ignibus atris,
Membra feras Sygga semicremata neci.
Utque Remo muros auso transire recentes,
Noxia sint capiti rustica tela tuo.
Denique Sarmaticas inter f Geticasque sagittas,
His precor g ut vivas, & moriari, locis.
Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello;
Immemores ne nos esse querare tui.
Fauca quidem, (fateor) sed dii dent plura h rogatis.
Multiplicentque suo vota favore mea.
Postmodo plura leges, & nomen habentia verum;
Eti pede, quo debent actia bella geri.

F I N I S.

M. ANNÆI LUCANI
AD CALPURNIUM
P I S O N E M
PANEGYRICON
S I V E
E C L O G A.

Nde prius cepti surgat mihi carminis
ordo,
Quosve canam titulos, dubius fesor:
hinc tua, Piso,
Nobilitas, veterisque citant sublimia
Calpi

Nomina, Romanas inter fulgentia gentes;
Hinc tua me virtus repit, & miranda per omnes
Vita modos, quæ, si deesset tibi forte creato
Nobilitas, eadem pro nobilitate fuisset.
Nam quid imaginibus, quid avitis sula triumphis
Atria, quid pleni numerofo consule fasti
Profuerint, * si vita labat? perit omnis in illo
* Gentis honos, cujus laus est in origine sola,
* At tu, qui tantis animum natalibus æquas,
Et partem tituli non summam ponis in illis,
Ipse canendus eris, nam quid memorare necesse est,
Ut domus h' à Calpo nomen Calpurnia ducat?
Claraque Pisonis tulerit cognomina prima,
* Humida callosa cum e pinseret hordea dextra?
Nec, si cuncta velim, breviter decursere possim.
Et prius d' ætheris moles circumvaga flammæ
Annua bisseñtis revocabit mensibus astra,
Quam mihi priscorum titulos, operosaque bella
Contigerit memorare: manus sed bellica patrum
Armorumque dolor, veteres docuere Quirites,
Atque illos cecidere sui per carmina vates.
Nos quoque e pacata Pisonem laude nitentem,
Exequamus avis. * nec enim, si bella quierunt,
Occidis & victus: licet exercere togatæ

H

Munera

a Juvenal. nobilitas sola est
arque unica
virtus.
* cxi.

n Nobilitas
cujus laus.
* Felix qui
tunc. Ovid.
Deaximo, qui
clara omni
virtutibus
agrat.
b Numm. St.
Plutarch. Fe-
lix.
* Fomida Scul-
e Plin. lib. 22.
cap. 1.
d Sola periphr.

e Togata m. St.
cia.

* tamem exi-
bit. quæ.
Non perila
vint. Scul.

Quis digne referat, qualis tibi luce sub illa
 Gloria contigerit, qua tu, * retinente senatu,
 Cum tua bis senos numeraret purpura fasces,
 Caesareum grato cecinisti pectore numen?
 Huc etiam tota concurret ab urbe juvenus
 Auditura virum, si quando iudice fesso
 Turbida a prolati tacuerunt iurgia rebus,
 Tunc * etiam levibus veluti proludit in armis,
 Compositisque suas exercet litibus artes.
 Quin etiam facilis Romano * persulcit ore
 Graecia, Cectopixque sonat gravis amulos urbi.
 Testis b Acidalia quae condidit alite muros,
 e Euboicam referens foecunda Neapolis arcem.
 Quilis, io superi, qualis nitor oris amcenis
 Vocibus thine solido fulgore micantia verba
 Implere locos: hinc exornata figuris
 Advolat excusso velox sententia cornu.
 Magna quidem virtus erat, * etsi sola fuisset,
 Eloquio sanctum modo * persulcite senatum,
 d Exonerare pios modo, nunc onerare nocentes:
 Sed super ista e movet plenus gravitate serena
 Vultus, & insigni perstringit imagine visus.
 Talis inest habitus, qualem nec dicere mortuum,
 Nec fluidum, laeta sed tetricitate decorum
 Possumus: Ingenitae stir nobilitatis in illo
 Pulcher honos, & digna suis natalibus ora.
 Additur huc & iusta fides, & plena pudoris
 Libertas, animusque mala f ferrugine purus:
 Ipsaque possessio mens est opulentior auro.
 Quis tua g cultorum, juvenis sacunde, tuorum
 Limina pauper adit, quem non animosa beatorum
 Excipit, & subito juvat b indulgentia censu?
 Quodque magis dono fuerit pretiosius omni,
 Diligis ex aequo: nec te fortuna * colentum,
 Natalesve moerent: probitas spectatur in illis.
 Nulla superborum patiuntur dicta jocosorum:
 Nullius subito adfert injuria risus.
 Vnus amicitiae summos tenor ambit & imos.
 i Rara domus tenuem non adspernatur amicum:
 Raraque non humilem calcit fastosa clientem.

N 2

Illic

rum. (Non frequentata delicta, do amplexaret. Vel: Rara est domus, quae non adspernetur ac subsidit amicum tenuem; ut sit pome aristherica in fastidium opulentiorum, quo adspernantur simulacra, quantumvis honestos,

* volente.
 a In posterum
 diem rejectis,
 aut compo-
 sitionem
 aut etiam am-
 plius. Peria-
 ret proferun-
 tur, id est,
 licet de nego-
 tia differun-
 tur, Pitha-
 lib. 2. Adverf.
 subsec. cap. 10.
 * etiam lib.
 tres probat.
 * iustitiae.
 b Venetia
 Bononica au-
 spiculis, sic
 dicitur a fonte
 Acidalia in
 Orthon.
 Bononia civi-
 tate.
 c Cumana
 five Chalci-
 dentem, vult
 Strabo, lib. 6.
 vult & sacri
 quinquennalis
 de carminibus
 Musae, de
 gymnici sa-
 mentis.
 * & p.
 * personaliter
 lib. duo.
 d Abfuerunt
 infantes.
 e τρεῖς
 id est, tres.
 f τὴν ἀγαθήν,
 id est, bonam.
 g Avastitae cu-
 piditate.
 Hecaph.
 Hura, in Ant.
 as has animo-
 arum & cora
 peculi cum se-
 mel imbuere.
 g Clonorum.
 h Liberalitas,
 benevolentia.
 * Clonorum lib.
 duo. paulo an-
 te dixit cultu-

Illic casta licet mens, & sine crimine constet
 Vita, tamen probitas cum paupertate jacebit.
 Sed lateri nullus comitem circumdare quærit.
 Quem dat purus amor, sed quem tulit impia merces:
 Nec quisquam vero precium largitur amico,
 Quem regat ex æquo, vicibusque regitur ab illo:
 Sed miserum parva stipe * fociat, ut podibundos
 Exercere sales inter convivia possit.

Quærit
 Scilicet. h. e.
 a Quærit
 pudere ipsum
 debeat.
 * Ista parva
 dabit, pui.
 melius
 dicitur tui
 πάλαι.

* Ipse procul livor, procul hæc fortuna refugit
 Piso tuam venerande domum: tu mitis, & acri
 Asperitate carens, posicoque per omnia fasti,
 Inter huc æquales unus numeraris amicos:

Obsequiumque doces, & amorem quæris amando,
 Cuncta domus varia cultorum personat arte:
 Cuncta movet studium, nec enim tibi dura clientum
 Turba, rudisve placet, misero qua frera labore

Nil nisi submoto novit præcedere vulgo:
 Sed virtus numerosa juvat. supponis in omne
 Pectora duels opus, seu te graviora vocarunt,
 Seu leviora juvant. nec enim sacundia semper

* Abducta cum fronte placet; * non semper in armis
 Bellica turba manet; nec tota classicus horror
 Nocte dieque gemit: * non semper Gnosius * atum
 Destinât, exempto sed laxat cornu nervo.

Et galea miles caput, & laeus ense resolvit,
 Ipsa vices natura subit, variataque cursus
 Ordinat, inversis & frondibus explicat annum.

* Non semper flavidis adopertus nubibus æther
 Aurea terrificis obcurot sidera almbis.
 Cessat hyems, madidos & siccit vere capillos:

Ver fugit astates: æstatum terga lacessit
 Ponsifer autumnus, * nebulis cessurus & undis.
 Ignea quin etiam superum pater arma recondit;

Et Ganymedex repetens convivia mensæ,
 Focula sumit ea, qua gessit fulmina, dextra.
 e Temporibus servare decet: qui tempora certis

Ponderibus pensavit: eum si bella vocabunt,
 Miles erit: si pax, positis toga * gessit armis.
 Hunc fors paratum, bellantem castra decebunt.

Felix illa dies, totumque canenda per * ævum,
 Quæ tibi vitales cum primum traderet auras,
 Contulit innumeras intra tua pectora dotes.

Mira subest gravitas inter fora: micus omnia
 Paulisper gravitate lepos, si carmina forte

* Adhuc
 h. e. tres re-
 dunt, h. e.
 contrahit.
 * ut Scilicet
 h. e.
 e Hic est. quæ-
 dam ceteros
 ceteros h. e.
 ficitur
 m. f. e. neque
 prout. h. e.
 tendit. h. e.
 h. e.
 * nec.
 * nec.
 d Hic est. Non
 prout. h. e.
 audit. h. e.
 dicit. h. e.
 in ap. e.
 * vultus.
 e d. h. e.
 Tui. h. e.
 e vultus.

* effert. h. e.
 d. e.

Nescere ludenti juxta fluitantia versu,
 Aonium facilis deducit pagina carmen?
 Sive chelyn digitis, & eburno verberet pulsar,
 Dulcis Apollinea sequitur testudine cantus:
 Et te credibile est Phorbo didicisse magistro.
 Nec pudeat pepulisse lyram, cum pace serena
 Publica securis exsultent ocla terris.
 Nec pudeat, Phorbea chelys si creditur illis
 Pulsari manibus, quibus & contenditur arcus.
 * Sic movisse fides servus narratur Achilleus,
 Quamvis mille rates a Triamelus ureret heros.
 Et gravis obstreperet modularis buccina nervis.
 Illo dulce melos b Nereius extudit heros
 Pollice, terribilis quo Felias ibat in hostem.
 Arma tuis etiam si forte rotare lacertis,
 Inque * gradum clausis libuit consistere membris,
 Et vicare simul, simul & capere perentem:
 Mobilitate pedum celeres super orbibus orbes
 Flectis, & obliquis fugientem curibus urges.
 * Nunc quoque vivaci scrutaris pectora e destra,
 Nunc latus adversum nec opino percussis ictu.
 Nectibi mobilitas minor est, si forte volantem
 Aut geminare pilam juvat, aut revocare cadantem,
 Et non sperato fugientem reddere gestu.
 Hæret in hæc populus spectacula: totaque ludos
 Turba repente suos jam sudabunda relinquit.
 Te si forte juvat studiorum pondere sessum
 Non linguere tamen, lusulque movere per artem,
 & Callidior modo tabula variatur aperta
 Calculus, & vitreo peraguntur milite bella;
 Vt niveus nigros, nunc & niger alliget albos.
 Sed tibi quis non terga dedit? quis te duce cessit
 Calculus? aut quis non periturus perdidit hostem?
 Mille modis acies tua dimicat: ille perentem
 Dum fugit, ipse rapit; longo venit ille recessu.
 Qui stetit in e speculis, hic se committere rixæ
 Audet, & in prædam venientem decipit hostem.
 Ancipites subit ille moras, similisque f ligato
 Obligat ipse duos: hic ad majores movetur,
 Vt citus & fracta prorumpit in agmina munda,
 Clausaque dejecto populetur moria vallo.
 Interea sectis, quamvis acerrima surgant
 Prælia, militibus, plena tamen ipse phalange,
 Aut etiam paucis spoliata milite vineis,

* Ipse fides
 movisse ferat
 nec. Sed &
 lib. aliquot.
 a Hector.
 & Achilles.

* gradus. stare
 in gradu docu-
 tur, sicut in
 statu. Seneca.
 Quam aliter
 volens promit,
 & cunctis in
 gradu. Insi.
 Lips. lib. 2.
 Statum. sum-
 mus. cap. 10.
 a Et movetur.
 Scilicet.
 e Gladiis. seu
 mucrone. vici-
 cis dextræ:
 per hypallag.

a Hypallag.
 statum. seu
 lueronodo.
 cum ludi.

e moras, rixæ.
 exordia.

f. ligato. vel
 capto.

Et tibi captiva resonet manus utraque turba,
Sed prius emenso Titan versetur Olympo,
Quam mea tot laudes decurrere carmina possint,
Felix, & longa juvenis dignissime vita,
Eximiumque tuæ gentis decus, accipe nostri
Certus, & hoc veri complectere pignus amoris.
Quod si digna tua minus est mea pagina laude,
* At voluisse sat est: animum, non carmina, iusto.

a Propert. in
magna qd vo-
luisse sat est.
b Quid. Da
michi te placidum,
dedisti
in carmine vi-
tri.
c Impulsi.

Tu modo latus ades, forsitan meliora canemus:
b Et vires dabit ipse favor, dabit ipsa feracem
Spes animum: dignare tuos aperite penates.
Hoc solum petimus: nec enim me divitis auri
Impetiosa fames, & habendi sæva libido

a ferat.
c Virgilius.
* gessit lib.
trist.
d Exeuit Pa-
vion, Scallig.
h. lib.
e Pausan.
* qd est m.
vni. avr.
d Idem: qd fa-
ciat qd magnam
vatum labori
omnis fari
Esque, qd de-
nat populi m-
galione avum.
a autem adepti,
videtur enim
Nemesia in-
telligere
vires, qd est
aviti & alar.
ut est in epig.
Theocrit. Non
cibet genus:
Nam & Virg.
ha laceratus est,
h. Geraci
Dei
appellationem
communem
faciunt.

* Impulerant, sed laudis amor, juvat, optime, tecum
De gere, cumque tuis virtutibus omne per ævum
Carminibus certare meis, sublimior ibo,
Si famæ mihi pandis iter, si detrahis umbram,
Abdita quid prodest generosi vena metalli,
Si cultore caret? quid inerti condita portu,
Si ductoris eger, raris efficit, omnia quamvis
Armamenta * gerat teretique fluentia malo
Possit & excusso dimittere vela rudente?
c Ipse per Ausonias Æneia carmina gentes
Qui sonat, ingenti qui nomine pulsar Olympum,
Mæoniumque senem Romano provocat ore,
For sitan illius nemoris latuisset in umbra,
Quod canit, & sterili tantum cantasset avena,
Ignotus populis, si Mæcnate careret:
Qui tamen haud uni patefecit limina vati,
Nec sua Virgilio permisit numina soli.
Mæcnas tragico quatientem pulpita * casu
* Exeuit Varum: Mæcnas alta * tonantis
Eruit, & populis ostendit nomina Grajis,
Carmina Romanis etiam resonantia chordis,
Ausoniamque chelyn gracilis pæfecit Horati.
O decus, * in totum meritis venerabilis ævum
Pierii tutela chori, quo præside tuti
Non unquam vates inopi timere senectæ.
Quod si quis nostris precibus locus, & mea vota
Si mentem subiere tuam, memorabilis olim
Tu mihi Mæcnas tereti cantabere versu.
d Possumus æternæ nomen committere famæ:
Si tamen hoc ulli de se promittere fas est,
Et Deus * ultor abest: superest animosa voluntas

Ipsaque nescio quid mens excellentius audet,
 Tu nantî proterve manum : tu, Piso, latentem
 Ex ere, nos humilis domus & sincera patentum,
 Sed tenuis fortuna sua caligine celat.
 Possumus impositis caput exonerare tenebris,
 Et lucem spectare novam, si quid modo latus
 Admis, & nostris subscribis, candide, votis.
 Est mihi, crede, meis animus constantior annis ;
 Quamvis nunc a juvenile decus mihi pingere malas
 Corperit, & nondum vicesima venerit * ætas.
 Quod si * jam valida mihi robur mentis inisset,
 Et solidus primos impleret spiritus annos,
 Auderem voces per carmina nostra referre,
 Prio, tuas : sed fessa labat mihi pondere cervix.
 Attremefacta cadunt succiso poplite membra.
 * Sic nec olorinos audet b Pandionis ales
 Parva referre sonos, nec, si velit improba, possit.
 Sic & ædonis superantur voce cicadæ.
 Stridula cum rapido faciunt convicia soli.
 Quare age, Calliopa, posses pravitare forensi,
 Limina Pisonis mecum pere, plura supersunt,
 Quæ laudare velis, inventa penatibus ipsiis.

a Prima lenu-

gna.

* ætas lib. —

1778, probè,

a tam.

* Sed perper-

b Philonectam

PIUS.

PUBLII OVIDII
N A S O N I I
H A L I E U T I C O N
F R A G M E N T U M .

* * *

a Tanquam
subiectus Den,
erum omni-
um moderato-
ri h. principl.
Viduo enim
accipit leges
quas dat vi-
dus.

b Animantes
omnes, natura
magistra, arma
de pericula
sua intelligere
probat indu-
dione para-
doxmatica,
c Memores.

d Hanc locu-
nam ita Gell-
ius, expleri
posse autumat:
Contextum si
fuit levi de
vimine cassum
e Lucida.

f Sed verbi
hoc est, aver-
sus cauda iu-
bus crebris la-
nos fures. Plin.
g Democritus.
Quid si legem-
dum, dum
pote naturae:

Ita enim de
verbis constab-
it, et expleri
merito illud
Plin. quoniam la-
nosam etiam si
fuit alius
Scarus caudae
fures videtur.

* Gellius.
supplet: atque evadenda Caputrum tenet scilicet de caudae fures, hoc est, nixum erum-
pentis adiuvat. b Philox. καὶ λαμβάνει τὴν ἰσχυρὰν καὶ τὴν γαίαν. c Cestron
d Cauda. Gellius. Diuina cauda laqueos submissos arripit. d pilum caput qui Gell.
e nomen Cestron Amicus. Et autem Cestron idem cum Mops. i Deleat. n Phil-
oxenus.

Ccepit mundus legem: b dedit arma
per omnes,
Admonuitque sui. vitulus sic namq;
e minaci
Qui nondum gerit in tenera jam con-
nua fronte,

Sic damus fugiunt, pugnant virtute leones,
Et morsu canis, & cauda sic scorpius ictu:
Concussisque levis pennis sic evolat ales.
Omnibus ignota mortis timor: omnibus hostem,
Frausidumque datum sentire, & noscere teli
Vimque modumq; sui. sic & Scarus arte sub undis,
d Sin

* Decidit, assumptamque dolo tandem pavet escam:
Non audet radiis obnixa occurrere fronte.
Aversus crebro veniens e sub verbera caudae;
Laxans subsequitur, tutumque evadit in aquor.
Quin etiam si forte aliquis f dampus natarat,
Mitis luctantem Scarus hunc in vimine vidit,
Aversu caudam morsu tenet, atque g

* nato quem texitque resultet *
Sepia tarda fugax, tenui cum forte sub unda
Deprensa est, jam jamque manus timet illa rapacis.
Inficiens aquor nigrum vomit illa cruorem.
b Avertitque vices, oculos frustrata sequentes.
Clausus rete lupo, quamvis immanis & acer,
i Dimotis & cauda submissus sedet armis in Austris
Emicat, atque dolos saltu i diludit inultus.
Et Muræna ferox teretis sibi conscia tergi,
Ad laxata magis conversa foramina retis,
Tandem per multos m evadit lubrica flexus:

Exem-

Exemploque nocet cunctis a intervenit una.
 Ac contra scopulis b criminali corpore segnis
 Polypus hæret, & hac eludit retia fraude.
 Et club lege loci sumit mutatque colorem;
 N Semper ei similis quem contigit: atq; ubi prædam
 pendentem e retis avidus rapit. hic quoque fallit
 Elato calamo, cum demum emersus in auras
 Brachia dissolvit, g populatumque expulit hamum.
 At mugil cauda pendentem b everberat escam,
 Excussamque legit. Lupus acri concitus ira,
 Discussu fertur vario, fluctusque ferentes
 Prosequitur, quassatque caput, dum vulnere saxus
 Lavato cadat hamus, & ora patentia linquat.
 Nec proprias vires nescit Muræna nocendi,
 Auxilioque sibi, morsu nec eo k minus acri
 Deficit, aut animos ponit capiva minacis.
 Anthrax his, tergo quæ non videt, utitur armis,
 Vim spinæ novitque suæ, i verloque supinus
 Corpore m lina secat, fixumque intercepti hamum.
 Cætera, quæ densas habitant animalia sylvas,
 Aut vani quatiant semper lymphata o timores,
 Aut trahit in præcepis non sana fœcicia mentis.
 Ipsa psequi natura q monet, vel r comminus ire.
 Fœdus Lucanis provolvitur Urinus ab antris,
 Quid nisi pondus inert, stolidæque ferocia mentis?
 Impiget & telo svenantum sternere pergit
 Agmina, & adversus insert sua pectora telis.
 Quoque venit, fidens magis & sublatior ardet,
 Concussitque u toros, & viribus addidit iram.
 Prodidit, atque suo properat sibi robore lethum,
 Actus Aper letis iram denunciat hirtis:
 Irruit oppositi nitens in vulnera ferri,
 Pressus, & emissio moritur per viscera telo.
 Altera pars fidens pedibus, dat terga sequenti.
 Ut pavidi Lepores, u ut fulvo tergo Damæ,
 Et y capto fugiens Cervus sine fine timore.
 Ipsa sequi natura docet, vel comminus ire.
 Hic generosus honos, & gloria major Equorum:

Nam

Venatum lib. duo male. Loquitur enim de uris præferens suo ipsorum telo ven-
 tores. Notandum autem hic ordo versuum, quem Gellius. instruit. e Quo propius
 accit. a Partes corporis torosas: sive lacertorum tures. u O. y Concepta trallæ-
 2 puer. q Vel abundet hic versus, vel ita legendus: Ipse fugam natura docet, non
 timore let. Gellius. Ego puto repeti cum forma quadam Epigrammæ. a Equor. ani-
 mos generosus est, neque timida, neque infans audax, aut sustinenda. Vnde g.
 Georg.

a Quod præfer-
 nit. quid si
 rectius dicit
 letentia an.
 b Nec: nas-
 a dicit.
 hac est. cunctis
 capillamentis
 e Ad similium
 dinem loci.
 Plin.
 d Theop. ut
 uti uti
 tē perit
 mulier.
 tū dicit
 i g dicit.
 e Sic Gellius.
 hoc est linat
 cui amandam
 effa: vel
 brachia.
 f Marandine
 levata extra
 aquam.
 g Spilargum.
 h Verberanda
 occidit.
 i Maronia
 non ignorat
 vixit propius
 tum inopuati
 alia, tam ut
 auxiliandum
 sibi, in maria
 esse sua.
 A Nimia.
 f Inveria.
 Basilis.
 m Ducto cul-
 tellato spina-
 que lineam
 porrexit. Plin.
 u Aut nimis
 sunt timida:
 aut nimis au-
 dacia.
 o Timor.
 p Fugientia
 sit let.
 q Dicit.
 r Occidere
 resistentibus.

Quanto ve-
nunt.

Comp-
fuitque, hoc

est, subigit
solum. Vir-

gil. Epici-
profubigit
terram.

Onuslo
corpore.

Si fera do-
minum ei-
fugerit.

Piscando
explorare,
rimari.

Fortasse
fuerit legen-
dum: ut

verriculum
sive rete in-
telligatur.

hinc dicitur.

Subaud.

adspice, vel
aliquid si-
mile.

Careas sa-
xis & algæ.

Post hunc
versum ali-
quid simile
desse putat

Gellius. In

funda, sub-

aque illic se

piscare pisces.

Pisces pe-

lagi.

Helops.

Vnde &
nomen illi

apud Græc.

impositum

est, quod su-

ctu suo no-

vibus affixa

remoram

injiciat.

Philæ.

Philæ.

Nam capiunt animis palmam, gaudentque triumpho.

Seu septem spaciis circo meruere coronam.

Nonne vides victor quanto sublimius altum

Attollat caput, & vulgi se vendideret auræ?

Celsave cum casio decoratur terga Leone,

Quam tumidus, a quantoque venit spectabilis æstu.

Compescatque solum generoso concitis pulsu

Ungula sub spoliis & graviter redeuntis opimis?

Quæ laus prima Canum? quibus est audacia præ-

Venandique sagax virtus, viresque sequendi. (cepe)

Qui nunc elatis rimantur naribus auras,

Et nunc demisso quæruunt vestigia rostro,

Et produnt clamore feram, dominumque vocando

Increpitant: quem si colatis effugit armis,

Insequitur tumultosque canis, camposque per omnes

Noster in arte labor positus, spes omnis in illa.

Nec tamen in medias pelagi te pergere sedes

Admoneam, vastique maris tentare profundum.

Inter utrumque loci melius moderabere finem.

Aspera num saxis loca sunt: nam talia lentos

Deposcent calamos: & at purum retia littus.

Num mons horrentes demittat celsior umbras

In mare: nam varie quidam fugiuntque petuntque.

* Num vada subnatæ imo viridentur ab herbis

Obleteturque moras, & molli serviat algæ.

Descripsit sedes varias natura profundi:

Nec cunctos una voluit consistere pisces.

i Nam gaudent pelago, quales Scombrique, Botæ

Hippuri celeres, & nigro tergo Milvi, (qua)

Et preciosus & Helops nostris incognitus undis,

Ac durus Xiphias, ictu non mitior ensis,

Et pavidæ magno fugientes agmine Thunni.

Parva Echeneis adest, mirū, i mora puppibus ingens

Tuque comes ratium, tractique per æquora sulci

Qui semper spumas sequeris, Pompile, nitentes,

* Cercyrosque ferax scopulorum sine moratus,

Cantharus ingratus succo: tum concolor illi

p Orphas, cæruleaque rubens q Erythrinus in unda.

Inf-

Philæ. Straboni *Philæa* est. = Tractatio ab agricultura. Alibi enim
sulcare æquor, & sulcare undas rite dixit. * *Kapnēgēs* Opp. circa petra
conchis plenas degunt. p *Orphas*, Græc. *ὀρφας* vel *ὀρφας* Attic. q *Erythrinus*.

Insignis Sargusque notis, insignis & alis,
 Et superaurata Sparulus cervice refulgens,
 Et rutilus a Pagus, & fulvi Synodontes, & ex se
 Conciplens Channe gemino fraudata parente:
 Tum viridis squamis parvo saxatilis ore,
 Et rarus Faber, & pictæ Mormyres, & auri
 Chrysophrys imitata decus: tum corporis e Umbræ
 Viventis, rapidique a Lupi, Percaque, Tragique:
 Quin laude insignis caudæ Melanurus, & ardens
 Auratis Muræna notis, Merulaque virentes,
 Immitisque suæ Conger per vulnera gentis,
 Et capitis duro nociturus Scorpium ictu,
 Ac nunquam æstivo conspectus sidere Glaucus.
 At contra herbosa pisces laxantur arena;
 Ut Scarus, epastus solus qui ruminat escas,
 Arcundumq; genus e Menereiamitosq; Smarisque,
 Atque immunda Chromis, merito vilissima Salpa,
 Atque avium dulces nidos imitata sub undis,
 Et e Squalus, & tenui suffusus sanguine Mullus:
 Fulgentes Solex candore, & concolor illis
 Passer, & Adriaco mirandus littore Rhombus,
 Tunc Epodes lati, tum molles tergoze ranæ.
 Extremi pass.

* * *

Lubricus & spina nocuus non e Gobius ulla,
 Et nigrum niveo portans in corpore virus.

* * *

Lolligo, & durique Sues, sinuosaque cess. i
 Et tam deformi non dignus nomine Asellus,
 Tuque peregrinis Acipenser nobilis undis.

* * *

Detrahit non admodum multa in manuscriptis exemplari,
 consensu penitus venustate, inquit Georgius Logus. Nos
 enim pauca deesse inde conspiciamus, quæ omnia, quæ Plinius
 dicit (licet corrupta quædam) hic reperiantur.

Aliam Foca nificat Aristoteli, & Squalum pro Cephalo dixisse putat
 Gellius, per Synonym. & Gobius vel Cobius. i Lolligo magna pelagia est.
 i Durigæ, i Desideratur nomen piscis.

F I N I S.

a Pagus vel
 Pagrus:
 Græc.

94790
 vel

94790

Alia fixati-
 libus adnu-
 merant.
 b Tum viridis
 Tragus par-
 vo fac. ore.

Gellius.
 e Vndram
 alii fixati-
 lem faciunt.

sicut & alios
 nonnullos
 ex his quos

Ovid. pelagios fecit.

d Lupus
 Philæ. &

Plinio La-
 bræx est.

e Alena La-
 myrusque.

Gellius, nam
 & Muræna

secundæ
 sunt, & La-
 myrus pi-

scis a Plin.

nominatur,
 idem forte

cum Lati-
 mo Oppia-
 ni libro 3.

f Post hunc
 vers. addit

Gellius.

Foca fixæ.

princip. al-
 terius, cu-

jus finis de-
 sideretur.

Solus enim

UNIVERSITY
 LIBRARY
 CAMBRIDGE

PUBLII OVIDII
NASONIS
EPISTOLARUM

L I B E R

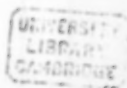
AMORUM LIBRI III.

DE ARTE AMANDI LIB. III.

DE REMEDIO AMORIS. LIB. II.

GREGORII BERSMANI

aliorumque viro- rum doctissimorum
notationibus illustrati.

LONDINI,
Excudebat ROGERUS DANIEL,
CIC IDC LVI.

PUBLII OVIDII
N A S O N I S

EPISTOLARUM HEROIDUM

LIBER PRIMUS.

IN I. EPISTOLAM
ARGUMENTUM.

Græcis ad Troiam, cum maxima bellorum apparatu, ob Helenæ raptum, profectis cunctis, Ulysses, Laërtyis & Anticleæ filius, Penelopem novæ nuptiæ detentus amore, infamem simulans, comitatum negat. Verum tandem, fraude viri à Palamede detecta, cum cæteris in Troianam expeditionem ire coactus est: ubi, quantum & fraude & virtute valeret, ostendit. Tandem pluribus peractis certaminibus, post decennium Troja eversa, cum in patriam rediturus, cum reliquis Græcorum principibus navem concideret, ob læsæ Minervæ indignationem, vastissimis procellis omnes agitati sunt: Inter quos Ulysses, æthere tempestate impulsus, in longissimam, utpote decennem, peregrinationem agiturus est. Quam igitur Penelope, Icarii & Polydori filii, hætenus casta, humilis tam longæ moris causam ignoraret, ad illum hanc epistolam scripsit: in qua illum multis rationibus in patriam reducere nititur; sic inquit.

PENELOPE ULYSSI.

Anc tua Penelope a lento tibi mittit
* Ulysses.

Nil mihi rescribas; attamen ipse
veni.

Troja jacet certe Danaïs invisa puellis:
Vix Priamus tanti, totaq; Troja fuit.

O utinam tunc, cum Lacedæmona classe petebat,
Obreptus insanis esset hadulter aquis!

Non ego deserto jacuisssem frigida lecto,

Nec quærerem tardos ire relicta dies:

Nec mihi quærenti spatiosam fallere noctem,

Lassaret a viduas pendula tela manus.

a Moram
trahenti, se-
gni, tardo.

Metapho-
ra. Fide Tur-
neb. l. 1. ad-
vers. c. 15.

* Ulysses.
libr. dno.

b Paris. An-
tonom.

A Quan- c Longam.
d Penelopis vidua. Hypallag.

ser est qui Quando ego non timui graviora pericula veris ?
am. st. Res est solliciti plena timoris amor.
b Antilo- In te fugebam violentos Troas ituros:
chum neu ab Nomine in Hecloreo pallida semper eram.
Hecloreo, sed Sive quis b Antilochum narrabas ab Hecloreo victum;
Alcmene Antilochus nostri causa timoris erat:
interfectum Sive c Menetiaden falsis cecidisse sub armis;
est; sed O- Flebam successu posse carere dolo.
vid. hoc ma- Sanguine Tlepolemus d Lyciam tepefecerat hastam:
tronali sim- Tlepolemi leto cura novata mea est.
plicitati tri- Denique, quisquis erat castris jugulatus Achivis,
buit. Vide Frigidius glacie pectus amantis erat.
Polis. Mi- Sed bene consuluit casto e Deus æquus amor:
fecta. 71. Et Versa est in cineres sospite Troja viro.
Parrhas. e- Argolici rediere duces: altaria fumant:
p. 129. Ponitur ad patrios barbara prada Deos.
c Patro- Grata ferunt nymphæ pro salvis dona maritis.
chum, quem Illi victa suis Troica fata canunt.
Achille ar- Micantur iustique senes, trepidæque puellæ:
mi indutum Narrantis conjux pendet ab ore viri.
Hector in- * Jamque aliquis posita monstrat fera prælia mensi:
terfecit. Pingit & exiguo Pergama tota mero.
U. 4. 16. Hac ibat Simois: hic est f Sigeia tellus:
d Sarpedon Hic steterat Priami regia celsa senis:
in Lycii. Illic & acides, illic g tendebat Ulysses:
e Cura suis- * Hic læcet h admissos terruit Hector equos.
se Deo, quod Omnia namque tuo senior te quæresse misso
in votis ipsa Rettulerat nato Nestor; at ille mihi.
habebat. Rettulit & ferro Rhesumque Dolonæque exsos:
** Atque* Utque sit hic somno proditus, ille dolo.
Uly. dicit. Ausus es o nimium, nimiumque oblite tuorum,
f Sigeum Thracia nocturno tangere castra dolo;
promontor- Totque simul mactare viros adjutus ab uno.
ium. i Ac bene cautus eras, & memor ante me.
g Tentoria Usque metu micuere sinus, dum victor amicum
figabas, imi- Dictus es h Ismaris ille per agmen equis.
tatione Sed mihi quid prodest vestris disjecta lacertis
Virg. Hic * Illos, & murus quod fuit ante, solum;
Dolopum
manus, hic savus tendebat Achilles. * Hic alacer missos: mion
bene. h Contitator, cel. ret. Adulterare eppum, incitare aut urgeri cal-
caribus. i Ironice. k Thracie, ab Ismaro monte Thracie. * Ilion
& ita legendum censet Jos. Scil. femininus generis: sicut Granon; & re-
gia Pleuron apud Sil. & Dorica Ancon apud Juvenal. Ilion autem
ab Ilo Trois regis fil. nomen accepit.

si maneo qualis Troja durante manebam,
 Virque mihi demto sine carendus abest ?
 Diruta sunt aliis, uni mihi Pergama restant :
 Incola captivo quæ bove victor arat.
 Jam seges est ubi Troja fuit, ressecandaque falce:
 Luxuriat & Phrygio sanguine pinguis humus.
 Semisepulta virum curvis seriantur aratris
 Ossa: ruinosas occulit herba domos.
 Victor abes: nec scire mihi, quæ causa morandi,
 Aut in quo lateas ferreus orbe, licet.
 Quisquis ad hæc vertit peregrinam littora puppim,
 Ille mihi de te multa rogatus abit.
 Quamque tibi reddat, si te modo viderit usquam,
 Traditur huic digitis charta notata meis.
 Nos Pylon, antiqui & Neleia Nestoris arva,
 Milimus, incerta est fama remissa Pylo.
 Milimus & Sparten. Sparte quoque nescia veri,
 Quas habitas terras, aut ubi lentus abes.
 Virgilius starent etiam nunc moenia Phœbi:
 Irascor votis heu levis ipsa meis.
 Scirem ubi pugnaret, & tantum bella timerem:
 & Et mea cum multis juncta querela foret.
 Quid timeam ignoro: timeo tamen omnia demens:
 Et patet in curas & area lata meas.
 Quæcunque æquor habet, quæcunq; pericula tellus,
 Tam longæ causas suspicor esse moræ.
 Hæc ego dum stulte meditor, quæ vestra libido est,
 Esse peregrino captus amore potes.
 Forſitan & * narras, quam sit tibi rustica conjux:
 Quæ tantum lanæ non sinit esse rudes.
 Fallar, & hoc crimen tenuis vanescat in auras:
 Neve, g revertendi liber, abesse velis.
 Me pater Icarus viduo discedere lecto
 Cogit, & immensas increpat usque moras.
 Increpet usque licet: tua sim, tua dicar oportet.
 Penelope conjux semper Vlyſſis ero.
 Ille tamen pietate mea, precibusque pudicis
 Frangitur: & vires & temperat ipse suas.
 Dulichii, Samiique, & quos tulit alta Zacynthos,
 Turba ruunt in me luxuriosa proci:
 Inque tua regnant, nullis prohibentibus, aula.
 Viscera nostra: tux * dilacerantur opes.

A 2

Quid temperat

in manus. i. *Hom. Od. α'. Διὸς ἱερὸν πρὸς Σάμῳ πρὸς ἑλπίδων Ζα-*
*κύνθῳ. * dilaniantur. Hom. πρὸς Χρυσηΐδῃ 3. ἔλκεται.*

a Phrygum
 sive Troja-
 norum san-
 guine. He-
 terotolis.

b Imitatio-
 ne Hom. qui
 Pylon ἀγο-
 Νάσιον, co-
 gnominavit,
 & Neleio Cre-
 thei sive Ne-
 ptuni fil.

c Fragiles
 nondum e-
 versam esse
 Trojam.

d Miseria-
 rum societas
 solatus loco
 est.

e Cicero si-
 mili me-
 taph. cam-
 pum dixit,
 * nates.

f Homero est
 εὐχναίη. Il. γ. quæ
 Hesiodo est
 εὐχναίη. Plauto la-
 naria, cui
 lanificium
 cura est.

g Cum libe-
 rum tibi, si-
 ve in tua po-
 testate sit.

h Imitatio-
 ne Propertii,
 victrices

a De hirci-
de Os. x.

Quid tibi Pisandrum, Polybumque, Medontaque
dirum,

Eurymachique avidas, Antinoique manus,
Atque alios referam? quos omneis turpiter absens
Ipse tuo partis sanguine rebus alis.

Irus egens, pecorisque Melanthius autor edendi,
Ultimus accedunt in tua damna pudor.

Tres sumus imbelles numero; sine viribus uxor,
Laertesque senex, Telemachusque puer.

Ille per insidias pene est mihi nuper ademptus,
Dum parat, invitis omnibus, ire Pylon.

Dii precor hoc jubeant, ut, b euntibus ordine fati,
c Ille meos oculos comprimat, ille tuos.

Hoc faciunt custosque bouum, longævaque nutriti
d Tertius, immunda cura fidelis harz.

Sed neque Laertes, ut qui sit inutilis annis,
Hostibus in mediis regna tenere potest.

Telemacho veniet (vivat modo) e fortior ætas:
Nunc erat auxiliis illa tuenda patris.

Nec mihi sunt vires inimicos pellere tectis:
Tu citius venias, f portus & aura tuis.

Est tibi, sitque precor, natus, qui mollioribus annis
In patrias artes erudiendus erat.

Respice Laerten: ut jam sua lumina condas,
Extremum fati sustinet ille diem.

Certe ego, quæ fueram te discedente puella,
Protinus ut redeas, facta videbor anus.

b Fatis or-
dinem ju-
stam ser-
vantibus pa-
rentibus su-
perstes sis.

c Solebant
sanguine
propinquis-
res morien-
tium oculos
claudere.

d Periphr.
subulci. No-
men hujus
Eumæus.

e Os. x.
f Reluctior.

f Metaphora d. natus.

IN II. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

D EMOPHOON, Theſei & Phædra filius, à bello Trojano in patriam
rediens, moris tempeſtatiſque in Thraciam deſectus, à Phylide
Lycurgi & Cræſtumenæ filie, quæ tunc Thraciæ imperabat, ho-
ſpitio & lecto benigne ſuſceptus eſt: & cum aliquando cum illa
fuſſet, audita morte Mæſthei, qui, poſt ejectionem ex urbe Athenarum
patrem Theſea, imperium occupaverat, regni cupidine co-
pſus, Phylidi fide data, ſe intra menſem rediturum, ſignum
ad res ſuas componendas ire, reſarciſſis navibus, Athenas per-
ſeque de reditu curavit. Quatuor itaque exactis menſibus, Phylis
epiſtolam hanc ſcripſit, in qua ſuadet, ut beneficiorum memor, ſerviti-
oſis ſqualloribus, in fide perſiſtat. Quod ſi negligat, violentum pro-
drem crudeli morte ſe compendaturum minatur.

PHYLLIS DEMOPHOONTI.

Hospita, Demophoon, tua te a Rhodopeia Phyllis
 Ultra promissum tempus abesse, queror.
 Cornua cum Lunæ pleno semel orbe coissent,
 Littoribus nostris anchora pacta tua est.
 Luna quater e latuit, toto quater orbe recessit:
 Nec vehit Actæas Sithonis unda rates.
 Tempora si numeres, bene quæ numeramus aman-
 Non venit ante suam nostra querela diem. (tes; lag. tu pe-
 4 Spes quoque lenta fuit. tarde, quæ credita lxdunt,
 Credimus: invita nunc & amante nocent.
 Sæpe fui mendax pro te mihi; sæpe putavi
 Alba procellosos vela referre Notos.
 Thesea devovi, quia te dimittere nollet.
 Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
 Interdum timui, ne dum vada tendis ad e Hebri,
 Mersa foret cana naufraga puppis aqua.
 Sæpe deos supplex, ut tu, scelerate, valeres,
 Sum prece thuricremis devenerata focis.
 Sæpe videns ventos cœlo pelagoque faventis,
 Ipsa mihi dixi, Si valet, * ipse venit.
 Denique fidus amor, quicquid properantibus obstat,
 Finxit; & ad causas ingeniosa fui.
 At tu lentus abes: nec te jurata reducunt
 Numina; nec nostro motus amore redis.
 Demophoon ventis & verba & vela dedisti.
 Vela queror reditu, verba carere fide.
 Dic mihi, quid feci, nisi non sapienter amavi?
 f Crimine te potui demeruisse meo.
 Unum in me scelus est, quod te, scelerate, recepi:
 Sed scelus hoc meriti pondus & instar habet.
 Jura, fides, ubi nunc? commissaque dextera dextræ?
 Quique erat in falso plurimus ore Deus?
 Promissus socios ubi nunc Hymenæus in annos,
 Qui mihi conjugii sponsor & obses erat?
 Per mare, quod totum ventis agitur & undis;
 Per quod sæpe ieras, per quod iturus eras:
 Perque tuum mihi jurasti (nisi fictus & ille est)
 b Concita qui ventis æquora mulcet, avum:
 Per Venerem, i nimiumque mihi facientia tela;
 Altera tela arcus, altera tela faces:

A 3

Juno- Helen. &
 Eurypid.

Hippolyt. i Quæ maxime me infestant.

a *Terriffa,*
 à *Rhodope*
monte
Thracie,
Synecdo-
chice.
 b *Hypal-*
lag. tu pe-
gigisti an-
choram te
jallurum
nostro litto-
re, hoc est, in
Thraciam
rediturum.
 c *In interlu-*
nio scil. Et
est notatio
quadrime-
stris.
 d *Metus:*
catachre-
sis.
 e *Hebrus*
fluvius
Thracia ra-
pidissimus.
 * *ille.*
 f *Ironice,*
simplicita-
tem crimen
vocat.
 g *Jurju-*
vandi fides:
in dia
stois.
 h *Nepu-*
mum intrili-
git. Vide I-
socr. encom.
 Helen. &
 Eurypid.

a *Certe* Junonemque, toris quæ paxidet alma maritis;
 a *disera.* Et per a *tedifera* mystica sacra dex.
 * *eris.* Si de tot læsis sua numina quisque Deorum
 a *At l. ver.* Vindicer, in pœnas non satis unus * *erit.*
 b *Remiges:* * A h̄t laceras etiam puppes furiosa refecti:
 Metonymice. Vt, quæ deficeret, firma carina foret.
 c *Ex h̄c:* b *Remigium*que dedi, quo me fugiturus abires.
 Antimeria. Heu, patior telis vulnera facta meis!
 d *Quam ha-* Credidimus blandis, quorum tibi copia, verbis:
 nestissimū Credidimus generi, numinibusque tuis.
 verū rem Hæ quoque habent artes, quæque jubentur, cunt.
 i *en. ream* Diis quoque credidimus, quid jam tot pignora nobis?
 exprimit. Parte satis potui qualibet e inde capi.
 e *Absque* Nec moveor, quod te juvi portuque, locoque:
 pudicitia Debit hæc meriti summa fuisse mei.
 i *allura.* d *Turpiter* hospitium lecto cumulasse jugali
 * *al. me.* Pœnitet, & lateri conseruisse latus.
 f *Ægei po-* Quæ fuit ante illam, mallei suprema fuisset
 sterot. Nox mihi: dum potui Phyllis e *honesta* mori.
 g *Scyron,* Speravi melius, quia * *te* meruisse putavi.
 Procrustes, Quæcunque ex merito spes venit, æqua venit.
 Scin̄, la- Fallere credentem non est operosa puellam
 arones in Gloria: simplicitas digna favore fuit.
 Attica; de Sum decepta tuis & amans, & formina, verbis.
 quibus vide Dii faciant laudis summa sit ista tux.
 Plinarch. Inter & f *Ægidas* media statuaris in urbe.
 Thef. & l. 7. g *Cum* fuerit * *Scyron* lectus, torvusque *Procrustes*,
 Metam. Et *Scinis*, & b *tauri* mixtaque forma viri;
 * *lectus* Et domitæ bello Thebæ, fusi que *Bimembres*,
 Scyron b̄ Et pulsata nigri regia cæca Dei:
 bri al. Hoc tua post illos i *titulo* signetur imago;
 h *Mino-* H i c est, cujus amans hospita capta dolo est.
 taurus, Fe- De tanta rerum turba, factisque parentis,
 riph̄r. k *Sedit* in ingenio l *Cressa* * *relicta* tuo.
 i *Imagini-* Quod solum excusat, solum miraris in illo.
 bus enim ti- Hæ redem patris, perfide, fraudis agis.
 vili magi- Illa (nec invideo) m *fruitur* meliore marito:
 stratum, ge- Inque capistratis rigibus alta sedet.
 florum, ho-

At

morum, & triumphor, subscribentur. Tiball. Panegy. quid quæque
 index sub imagine dicat. k *In animo*, in mente infedit: Cicer.
 l *Ariadna*. * *puella*. m *Ariadæ* cuius a *Theſeo* in *Naxo* insula
 n *illa*, *Baccho* missis.

At mea despecti fugiunt connubia Thraces,
Quod serior externum proposituisse meis.

Atque aliquis • Doctas jam nunc eat, inquit, Athe- (nas :

• At miseram Thracen, qui regat, alter erit.

• Erit tus acta probat: careat successibus opto,

Quisquis ab eventu facta noranda putat.

At si nostra tuo spumescant æquora remo ;

Jam mihi, jam dicar consuluisse meis.

Sed neque consului, nec te mea regia tangit :

• Fessaque b Bistoniam membra lavabis aqua.

Illa meis oculis species abeuntis inhæret,

Cum premeret portus classis itura meos.

Ausus es amplecti ; colloque infusus amantis

Oscula per longas jungere c pressa moras :

Cumq ; tuis lacrymis lacrymas confundere nostras :

Quodque foret velis aura secunda, queris :

Et mihi discedens suprema dicere voce,

Phylli, • fac exspectes Demophoonta tuum.

Exspectem, qui me nunquam visurus abisti ?

Exspectem pelago vela negata meo ?

Et tamen exspecto : redeas modo serus amanti :

Vt tua sit solo tempore d lapsa fides.

• Quid precor infelix ? jam te tenet altera conjux

Fortitan, &, nobis qui male favit, amor.

Vtque tibi excidimus, nullam, puto, Phyllida nosti.

Hei mihi, si quæ sim Phyllis, & unde, rogas ;

Quæ tibi, Demophoon, longis erroribus actio

Threïcios portus, hospitiumque dedi :

Cujus opes auxere mex: cui dives egenti

Munera multa dedi, multa datura fui :

Quæ tibi subjeci latissima regna Lycurgi,

f Nomine formineo vix satis apta regis

Qua patet umbrosum Rhodope glacialis ad • Hæmû,

Et facer • admittas g exigit Hebrus aquas.

Cui mea virginitas avibus libata sinistris,

Castaque fallaci b zona recincta manu.

Fronuba Tisiphone thalamis ululavit in illis :

Et cecinit mœstum i devia carmen avis.

Adfuit Aleô brevis torquata colubris :

Suntque sepulchrali lumina mota face.

A 4

Mœsta læres.

g In mare exonerat, prop. sui suo cursu. h Zona cingebantur virgines, quæ à marito prima nocte solvebatur. hinc solvere zonam, virginisatem eripere. Catull. Quod zonam solvit diu ligatam. i Dubo, quam maxime abominabantur in nuptiis.

• jam nunc doctas.

• Armisera melius.

a De hoc versu vide commenta-

tioncul. Ca-

merar.

• Fessive Micul.

b Threïcias synecdo-

chice. Bi-

stiones enim Thracia-

gentis ap-

pellatio est.

c Impressa,

quasi sicut amatois.

• face.

d Fessilleris.

e Ethos mulieris

suspiciatur

maritum a-

lium amore

implicium

temeri.

f A feminæ poetica cit-

cuitione.

• Amum.

• amittas.

al. emittas.

per. intelli-

8 PHYLIS DEMOPHOONTI.

* æquora Mœsta tamen scopulos fruticosaque littora calco;
rellius. Quaque patent oculis * littora lata meis.
a Faventes. Sive die laxatur humus, seu frigida lucent
Terrent. ple- Sidera, prospicio quis freta ventus agat.
dem pri- Et quæcunque procul venientia lintea vidi,
mulum Protinus illa a meos auguror esse Deos.
facio meâ, In freta procuro, vix me retinentibus undis,
hoc est, mihi Mobile qua primas porrigit æquor aquas.
ferentem, Quo magis accedunt, minus & minus utilis addito.
Dona. Vide Linquor, & ancillis excipienda cado.
Parrhas. b Est sinus adductos modice falcatus in arcus;
epist. 35. Vltima prærupta cornua mole rigent.
b Topo- Hinc mihi suppositas immittere corpus in undas
graphia. Mens fuit: &, quoniam fallere pergis, erit.
c Isolam Ad tua me fluctus projectam littora portent:
judicium. Occurrantque oculis intumescula tuis.
d Interdum Duritia ferrum ut superes, adamantaque, teque;
enim & Non tibi sic, dices, Phylli, sequendus eram.
mortis causa Sæpe venenorum sitis est mihi: sæpe cruenta
epitaphiū Trajectam gladio morte perire juvat.
inscribenda- Colla quoque, infidis qua se nectenda lacertis
tur. Idem Præbuerant, laqueis implicuisse juvat.
metamorph. Stat nece matura tenerum pensare e pudorem:
Et in epis- In necis electu parva futura mora est.
thio Didon. Inscribere meo a causa invidiosa sepulcro:
epist. 7. Aut hoc, aut simili e carmine notus eris.
e Phyllidis PHYLIDA Demophoon letho dedit, hospes amantem:
epitaphiū. Ille necis causam præbuit, ipsa manum.

IN III. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

POstquam Græci Phrygiam appulerunt, urbes Troje sanctissimæ, & præcipue quæ Lesbo insula erant oppositæ, hostili more carperunt depopulari. Inter quos Achilles Pelei & Thetidis filius, utrumque Ciliciam & Thoben & Lyrnessiam invasit. Expugnata itaque Thobe, & Lyrnessi oppido, duas indignes seculi virgines adduxit: ex illa quidem Allynomen Chryse sacerdotis Sminthei Apollinis filiam; & Lyrnessi vero Hippodamiam Boie natam, quæ deinde à paterno nominibus fuerunt cognominatae. Chryseida autem Agamemnoni Græcorum Principi concessit, & Briseida sibi reservavit. Sed cum jam Deorum iussu cogretur Agamemnon Chryseida patris restitutor, Briseida Achilli succipuit. Quamobrem indignatus Achilles, diu à bello abstinuit, nec ullius fustione vel precibus ad arma adversus Troianos sumenda animari potuit: nec postea Briseida accipere curavit, quamvis illi Agamemnon cum maximis muneribus ultro misisset. Quare Briseis ad eum hanc epistolam mittit: in qua conquisitur de ejus nimia ira; rogatque ut sumat arma adver-

BRISEIS ACHILLI.

Ad Troianos; dummodo cum prius ab Agamemnone ultro oblatam recipiat.

BRISEIS ACHILLI.

Quam legis, à raptâ Briseïde littera venit,
 Vix bene barbarica Græca notata manu.
 Quasunque adspicies, lacrymæ fecere lituras:
 Sed tamen hæc lacrymæ pondera vocis habent.
 Si mihi pauca queri de te dominoque viroque
 Fas est; de domino pauca viroque querar.
 Non, ego poscenti quod sum cito tradita regi,
 Culpa tua est: quamvis hæc quoque culpa tua est.
 Nam simul Eurybates me Talhybiusque vocarunt;
 Eurybati data sum, Talhybioque comes.
 Alter in alterius iactantes lumina vultum,
 Quærebant taciti, nosser ubi esset amor.
 Disceſſi porui: paræ mora grata fuisset.
 Hei mihi! discedens oscula nulla dedi.
 At lacrymas sine fine dedi, rupique capillos:
 Infelix iterum sum mihi vita rapi.
 Sæpe ego decepto volui custode reverti:
 Sed, me qui timidam prenderet, hostis erat.
 Si progressa forem, caperet ne nocte timebam,
 Quamlibet ad Priami munus itura nurum.
 Sed data sum, quia danda fui. Tot noctibus absum,
 Nec repetor, cessas; ira que lenta tua est.
 Ipse Menœtiades, tunc cum tradebar, in aurem,
 Quid fies? hic parvo tempore, dixit, eris.
 Non repetisse parum est: pugnas, ne reddar, Achille.
 Inunc, & cupidi nomen amantis habe.
 Venerunt ad te & Telamone & Amyntore nati,
 (Ille gradu propior sanguinis, ille comes.)
 Laërteque satus, per quos comitata redirem.
 Auxerunt blandas grandia dona preces:
 Viginti fulvos operoso ex ære lebetas,
 Et tripodas septem pondere & arte pares.
 Addita sunt illis auri bis quinque talenta:
 Bissenî assueti vincere semper equi.
 Quodque supervacuum est, forma præstante puellæ
 & Lesbides, eversa corpora capta domo.
 Cumq; tot his (sed non opus est tibi conjuge) conjux
 Ex Agamemnoniis una puella tribus.
 Si tibi ab Atrida precio redimenda fuisset,
 Quæ dare debueras, accipere illa negas?

A 5

Qua

a Non flectebat servus de domini conqueri. Vide Platon. 9. de legibus.

b Agamemnon. Vide Iliad. 1.

* forte: quidam forte.

c Ajax Telamoneis filius, & Amyntoris.

d Ulysses, Agamemnonis legatus. Iliad. 9.

e Cumulerunt.

* blanda prece, non male. at,

blandæ preces.

* Bis sex. Homer. Ajax & Amyntore.

f Agamemnonis Atridis filio.

- a Nulla ca- Qua merui culpa fieri tibi vilis, Achille?
lamina sola. Quo levis à nobis tam cito fugit amor?
- b Lyrnessum a An miseros tristicii fortuna tenaciter urget?
Cilicia ep- Nec venit inceptis mollior aura meis?
pidam, unde Diruta Marte tuo b Lyrnessia moenia vidi?
raptus fuit Et fueram patrix pars ego magna meae.
- Briser. Vidi consortes pariter generisque necisque,
c Minotem Treis cecidisse; tribus, quæ mihi, mater erat.
- maritum. Vidi, quantus erat, fufum tellure crenata,
• Juratus Pectora iactantem sanguinolenta e virum.
- a Ille. Tot tamen amissis, te compensavimus unum:
d Ionia. Tu dominus, tu vir, tu mihi frater eras.
- Eos. Tu mihi • juratus per numina matris aquosæ;
• al. linea Vitile, dicebas ipse, fuisse capi.
- vela. Micyl. d Scilicet ut, quamvis veniam dotata, repellat
lintea vel- Et mecum fugias quæ tibi dantur opes.
- le. probe. Quin etiam fama est, cum crassina fulseris • hora
• cui me Te dare nubiferis • lintea plena Notis.
- miseram. Quod scelus ut pavidas miseræ mihi contigit aures,
e Achille: Sanguinis atque animi pectus inane fuit.
- Phibia A- Ibis: & o • miseram cui me, violente, relinques?
chille patris Quis mihi desertæ mite levamen erit?
- in Therfalia. Devorer ante precor subito telluris hiatu,
f Axmas- Aut rutilo missi fulminis igne cremer,
- duc: Gra- Quam sine me e Phthiis canescant æquora remis,
ea, Syn- Et videam puppes ire relicta tuas.
- eedoch. Si tibi jam reditusque placent, patrique penates;
g Jupiter ex Non ego sum classi sarcina magna tux.
- Ægina A- Victorem captiva sequar, non nupta maritum.
- fipi filia Est mihi, quæ lanas molliat, apta manus.
- Æacum Pe- Inter f Achæiadas longe pulcherrima matres
lei patrem In thalamos conjux ibit, atque, tuos:
- gemit. Digna nurus socero, g Jovis Æginaque nepote;
h Chironem Cuique senex b Nereus profocer esse velit.
- significari Nos humiles, famulæque tux, data pensa trahemus
putant, qui Et minuent plenas flamina nostra colos.
- in nuptiis Exagitet ne me tantum tua deprecor uxor,
Thesidis fi- Quæ mihi nescio quò non erit æqua modo.
- lia Nerem Neve meos coram scindi patiare capillos:
vocatæ est. Et i leviter dicas, Hæc quoque nostra fuit.
- i Absque Vel patiare licet, dum ne contempta relinquir.
- indignatio- Hic mihi, vx miseræ! concurrit ossa metus.
- ne, Quid tamen expectas? Agamemnona pœnitet iræ!
Et jacet ante tuos Græcia mortua pedes.

Vince animos, iramque tuam, qui cetera vincis.

Quid lacerat Danaas impiger Hector opes?

Arma cape, Æacide; sed me tamen ante recepta:

Et preme turbatos, Marte favente, viros.

Propter me mota est, propter me desinat ira:

Simque ego tristitia causa & modusque tur.

Nec tibi turpe puta precibus succumbere nostris.

Conjugis & Oenides versus in arma prece est.

Res audita mihi, nota est tibi: fratribus orba

Devovit nati spemque caputque parens.

Bello erat ille ferax: positis secessit ab armis;

Et patriæ rigida mente negavit opem.

Sola vitum flexit conjux, felicior illa.

At mea pro nullo pondere verba cadunt.

Nec tamen indignor: nec me pro conjuge gessi;

Sæpius in domini serva vocata torum.

Me quxdam (memini) dominam captiva vocabat:

Servitio, dixi, nominis addis onus.

Pet tamen ossa viri subito male testa sepulcro,

Semper judicii ossa verenda meis,

Perque trium forteis animas, mea numina, fratrum, c Tibull. Pet

Qui bene pro patria, cum patriaque jacent,

Venerem

Perque tuum, nostrumque caput, & quod junximus quæso,

Perque tuos enses, cognita tela meis, (una, composi-

Nulla & Mycenæum sociasse cubilia mecum

Juro: fallentem deseruisse velis.

Si tibi nunc dicam, Fortissime, tu quoque jura,

Nulla tibi sine me gaudia facta: neges.

At Danaï mœrere putant: & tibi plectra moventur:

Te tenet in tepido mollis amica sinu.

Et si quis quærat, quare pugnare recuses:

Fugna nocet; cytharæ, * noxque, Venusq; juvant.

Tutius est jacuisse toro, tenuisse puellam,

f Threiciam digitis increpuisse lyram.

Quam manibus clypeos, & acutæ cuspidis hastam,

Et galeam pressa sustinuisse coma.

Sed tibi pro tutis insignia facta placebant;

Factaque bellando gloria dulcis erat:

An tantum, dum me caperes, fera bella probabas?

Cumque mea patria laus tua victa jaceret?

Dii Virgil. II.

Æneid.

Idem Agam. ipse jurat apud Hom. II. f. e Homer. Τὴν δὲ Κλέην ὀφθαλμοῖς φέρωντος φέρωντος ἄρσενος. * voxque male, f Aludis ad citharam Orpheus.

a Finis.

b Melita-

gram Oenel

& Altha &

filium, quem

sola conjux

Cleopatra

flexit ad ar-

ma capef-

senda contra

Curesas, ut

refert Pha-

nix apud

Homerum,

II. f.

c Tibull. Pet

Venerem

tumque

caput. Di-

cebant &

limare ca-

puz. Jura-

bant aut. in-

terdum per

caput suum,

& aliter: i

Idem Trist.

lib. 5.

d Agamem-

nonem, &

Mycenæ ur-

be Græc. i-

mitatione

- a *Formula* a Dii melius: validoque precor vibrata laterto
abominan- Transeat Hectoreum b Pelias hasta latus.
tib. usitata. c Mittite me, Danaï: dominum legata rogabo;
Virgil. 3. Mistraque mandatis oscula multa feram. (ses,
Georg. Plus ego quam Phœnix, plus quam facundus Ulys-
Dii melio- Plus ego quam Teucris (credite) frater, agam.
ra piis. Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis,
Cicer. Phil. Præsentis oculis admonuisse sinu.
8. & 10. Sis licet immitis, d matrisque ferocior undis;
itemque de Ut taceam, lacrymis comminuere meis.
Senec. Nunc quoque (sic omneis Peleus pater impleat an-
Propert. Sic eat auspiciis Pyrrhus ad arma tuis) (nos,
lib. 4. Respice sollicitam Briseïda, fortis Achilles;
Ovid. epist. Nec miseram lenta ferreus ure mora.
16. Dii e At si vestius amor tuus est in tardia nostri;
melius: si- Quam sine te cogis vivere, coge mori.
milis non Utque facis, coges. abiit corpusque, colorque:
fuit ille Sustinet hoc animæ spes tamen una tui.
tui. Qua si destituar, repetam fratresque virumque.
b *Pallas in* f Nec tibi magnificum, fœmina iussa mori.
χοιραν. Cur autem jubeas? stricto pete corpora ferro.
Il. π. Est mihi qui fosso pectore sanguis eat.
c *Apostro-* Me petat ille tuus, qui, si g Dea passa fuisset,
phe ad Ens in Attridæ pectus iturus erat.
Græcos. At potius serves nostram, tua munera, vitam:
d *Mari,* Quod dederas hosti victor, amica rogo.
hyperbo- Perdere quos melius possis, h Neptunia præbent
le. Pergama: materiam cædis ab hoste pete.
e *Aut si te* Me modo, siue paras impellere remige classem,
amorem no- Sive manes, domini more venire jube.
stri perta-
sum est. f *Sic Enem Virgilianus:* Nullum memorabile no-
men Fœminea in pœna est, nec habet victoria laudem.
g *Pallas, quæ Achillem retinuit, cum gladium stringeret contra A-*
gamemnon. Iliad. 1. h *A Neptuno exstructa: lib. 11. Metamorph. Vir-*
gil. 9. annon viderunt mœnia Trojæ Neptuni fabricata manu
confidere in ignes?

IN IV. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Thesent Agri filius, interempto Minotaurum, Ariadnen Minos filii
Paliphaon filiam, quam ob opem sibi præstitam, uxorem acci-
piturum promiserat, simul cum Phædra ejus fœvere navi impedita:
secum abduxit. Verum Bacchi admonitione in Naxo, siue ut illi
volunt, in Chio insula Ariadne relicta, Phædræ duxit: cor
dum.

drinde abſente Theſeo, in Hippolyti privigni, quem ex Hippolyte Amazono ſuſceperat, amorem exarſit. Qui cum caribem duena vitam, ſeſe venanſe, exarſit, nec poſſet uli illius colloquio, hac epiſtola amicum indicavit: in qua illum callidis ſuſſionibus ad ſui amorem bellere conatur. Et cum turpe ſit, privignum a novoca de ſuperis interpellari, principium ex inſinuatione ſumit, in hunc modum.

PHÆDRA HIPPOLYTO.

QUa, niſi tu dederis, caritura eſt ipſa, ſalutem
Mittit Amazonio Creſſa puella viro.
Perlege quodcumque eſt: quid epiſtola lecta nocebit?
Te quoque, in hac, aliquid quod juvet, eſſe poteſt.
His arcana notis terra pelagoque feruntur:
Inſpicit acceptas hoſtis ab hoſte notas.
Ter tecum conata loqui: ter inutilis hæſit
Lingua; ter in primo deſiit ore ſonus.
Qua licet, & ſequitur, pudor eſt miſcendus amori.
Dicere quæ puduit, ſcribere juſſit amor.
Quicquid amor juſſit, non eſt contemnere tutum:
Regnat, & in ſuperos jus habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti ſcribere, dixit,
Scribe: dabit viſtas ferreus ille manus.
Adiit: & ut noſtras avidos fovet igne medullas,
Figat ſic animos in mea vota tuos.
Non ego nequitia ſocialia fœdera rumpam:
Fama (velim quæras) crimine noſtra vacat.
Venit amor gravius, quo ſerius, urimur intus:
Vrimur, & cæcum pectora vulnus habent.
Scilicet, ut teneros lædunt juga prima juvencoſ,
Frænæque vix patitur de grege captus equus:
Sic male, vixque ſubit primos rude pectus amores,
Sarcinaque hæc animo non ſedet apta meo.
Ars ſit, ubi à teneris crimen condiſcitur annis:
Quæ venit exacto tempore, pejus amat.
Tu nova ſervata carpes libamina famæ,
Et pariter noſtrum fiet uterque nocens.
Eſt aliquid plenæ pomaria carpere ramis,
Et tenui primam deligere ungue roſam.
* Si tamen ille prior, quo me ſine crimine geſſi,
& Candor ab inſolita labe notandus erat.
At bene ſucceſſit, digno quod adurimur igne:
Pejus adulterio turpis adulter obeſt.
Si mihi concedat Juno fratremque virumque;
Hippolytum videor præpoſitura Jovi.

a Hippolyto
Amazonem
nato: Periphras.
per notationem.
b Literam,
quæ ſunt nota
verborum, ſicut
hæc *ἡ*
αὐτῆς
αὐτῆς
αὐτῆς
c Non faci-
ens offi-
cium.
* domi-
nos.

d Decerpe-
re.
* Sed ram.
alii Sic.
e Pudicitia
ſinceritas.
f Bene eve-
nit, quod ca-
ſſius mea
inviolata
invenit ſe
dignum qui
eam delibera-
ret.

a Studiorum enim con- Jam quoque (vix credes) ignoras mittor in arces:
formis multum ad Est mihi per saxas impetus ire feras.
amorem facit concu- Jam mihi prima Dea est, arcu praesignata iunco
bandum. Delia: judicium subsequar ipsa tuum.
** Eleides,* In nemus ire libet: pressitque in retia cervis,
adulter, male, iuncti Hortari celeres per juga summa canes:
Flamud, ita Aut tremulum excusso jaculum vibrare lacerio;
fecerit. Eleides vo- Aut in gramina ponere corpus humo.
ce patro- Saepe iuvat versare levis in pulvere currus,
nym. Torquentem fixis ora fugacis equi.
che dicun- Nunc feror, ut Bacchi furis * Eleleides astr.
tur, ab Ele- * Quaeque sub Idro tympana colle movent:
to, qui Bac- Aut quas semidex Dryades, Faunisque bicornes,
chus est. Numine contactas attonuere suo.
** Quique* Namque mihi referunt, cum se furor ille remisit,
Micell. Omnia: me tacitam conscius urit amor.
Gallus in- Forsitan hunc fato generis reddamus amorem:
telligens Cy- Et Venus ex tota gente tributa petit.
bels sacer- Juppiter b Europam (prima est ea gentis origo)
dotes: sed hic Dilexit, tauro dissimulante Deum.
quoque, ut Pasiphae mater decepto subdita tauro,
eviratis, non Enixa est utero crimen onusque * suo.
incongrua Perfidus c Agides ducentia fila secutus,
est generis Curva mex fugit testa sororis ope.
mutatio. En ego nunc, ne forte parum Minoia credas,
b Ea quae, d In socias leges ultima gentis eo.
forma tauri, Hoc quoque fatale est: placuit domus una duabus:
Jup. Mi- Me tua forma capit; capta parente soror.
notum ge- e Thestides, Theseusque duas rapuere sorores.
mit. Ponite de nostra bina tropaea domo.
** suum lib.* Tempore quo nobis inita est Cerealis Eleusis,
vos, nequa Gnosia me vellem detinuisset humus.
illud mole. Tunc mihi praecipue, nec non tamen ante placebas,
Ita enim Acer in extremis ossibus haesit amor.
Canace: Et Candida vestis erat, praecincti f flore capilli:
positum. Flava verecundus tinxerat ora rubor.
est uteri crimen, onusque mei. Quemq; vocant alix vultum rigidumq; truceque;
Te Pro rigido, Phaedra iudice, fortis erat.
satum. Ob suum enim cum Marte adulterium a Sole indicatum, nefanda Sint procul a nobis juvenes, ut formina, compti:
amores in omnem Solis progeniem immisit Venerem. Fine coli modico forma virilis amat.
et Hippolytum, f Co-
rona. Adversis pro re conf.

Te
est uteri crimen, onusque mei. e Thesem. d Culpa reijctis in
satum. Ob suum enim cum Marte adulterium a Sole indicatum, nefanda
amores in omnem Solis progeniem immisit Venerem. e Hippolytum, f Co-
rona. Adversis pro re conf.

Tetens iste rigor, postique sine arte capilli,
 Et levis egregio pulvis in ore decet.
 Sive ferocis equi luctantia colla * recurvas;
 Exiguo flexos miror in orbe pedes.
 Seu lentum valido torques hastile lacertos;
 b Ora ferox in se versa lacertus habet:
 Sive tenes lato venabula cornea ferro.
 Denique nostra juvat lumina, quicquid * agis.
 Tu modo duritiem sylvis depone iugosis:
 Non sum e materia digna perire tua.
 Quid juvat d' incinctæ studia exercere Dianæ,
 Et Veneri e numeros eripuisse suos?
 f Quod caret alterna requie, durabile non est:
 Hæc reparat vires, fessaque membra * levat:
 Arcus & arma tux tibi sint imitanda Dianæ:
 g Si nunquam cesses tendere, mollis erit.
 Clarus erat Cephalus sylvis, multæque per herbas
 Concederant illo percutiente feras.
 Nec tamen Auroræ male se præbebat amandum:
 Ibat ad hunc sapiens à sene diva viro:
 Sæpe sub illicibus Venerem, b Cinyraque creatum,
 Sustinuit positos quælibet herba duos.
 Artit & i Oenides in Mænaliam Atalanta:
 Illa & feras spoliū pignus amoris habet.
 Nos quoque jam primum turba numeremur in ista.
 Si Venerem tollas, rustica sylva tua est.
 Ipsa comes veniam: nec me * salebrosa movebunt
 Saxa, nec obliquo dente timendus aper.
 Equora bina suis oppugnant fluctibus Isthmon:
 Et tenuis tellus laudat utrumque mare.
 Hic tecum Træzena colam. m Pittheia regna:
 Jam nunc & patria charior illa mea est.
 Tempore abest, aberitque diu * Neptunius heros:
 Illum Pirithoi detinet ora sui.
 Præposuit Theseus (nisi nos manifesta * negamus)
 Pirithoum Phædræ, Pirithoumque tibi.
 * Nec sola hæc ad nos injuria venit ab illo:
 In magnis læsi rebus uterque sumus.

Ossa vult. Stob.
 Serm. l. x.

h Adonim, Cinyre filium. i Meleag. Oenii filius. Vide lib. 3. Metam.
 k Apri Calydonii capos. * alii latebrosa, vale. l Utrouque mari
 aluitur. m Ubi regnavit Pirithous: ideoque Pittheiam Træzenam ap-
 pellat lib. 15. Metam. n Theseum Neptuni nepos. * negemus, al.
 tegemus. * Sola ucc.

a Tristis se-
 verum in
 vultu. Te-
 rent.

* retor-
 ques libr.
 dus, probe.
 b Oculos.
 Synecdo-
 chice.

* agas lib.
 dus.

c Causa.
 Gen. pro
 specie.

d Agilis:
 paulo post.
 e Jura.

f Gnome a-
 pophanti-
 ca.

* novat.
 g Pub. Mim.

Arcum in-
 tensio

frangit, a-
 nimum

remissio.
 Dion. Oec.

aj 7b' ar-
 est tuæ

and' agerij
 arbori cari.

arbori cari.
 arbori cari.

arbori cari.
 arbori cari.

arbori cari.
 arbori cari.

a *Minotau-* Ossa *a* mei fratris clava perfracta trinodi
rum intelli- Sparlit humi : *b* soror est præda relicta feris.
git. Prima *c* securigeras inter virtute puellas
b *Ariadne.* Te peperit, nati digna favore parens.
c *Amazo-* Si quæras, ubi sit; Theseus latus ense peregit :
nes, n. securi *d* Nec mater tanto pignore tuta fuit.
utabantur. At nec nupta quidem, tædæque accepta jugali:
d *Nec matri* Cur? nili ne caperes regna paterna nothus?
profuit ad Addidit & *e* fratres ex me tibi: quos tamen omnes
incolumita- Non ego tollendi causa, sed ille fuit.
tem se pepe- O utinam nocitura tibi, pulcherrime rerum,
riffe filium. In medio * nixu viscera rupta forent.
e *Demopho-* fl nunc, & meriti lectum reverere parentis:
on & Anti- Quem fugit, & factis abdicat ille suis.
gonus The- Nec, quia privigno videar coitura noverca,
svi & Pha- Terruerint animos nomina vana tuos.
dra filii. Ista verus pietas, ævo moritura futuro,
** nifu.* Rustica, Saturno regna tenente, fuit.
f *Ironia.* * Saturnus periit; perierunt & sua jura.
** Hoc diffi-* Sub Jove nunc mundus: jussa sequare Jovis.
cilium in lib. Juppiter esse pium statuit quodcunque juvaret:
duob. non re- Et fas omne facit fratre marita soror.
peritur: ne- Illa coit firma generis junctura catena,
que in Aldi- Imposuit nodos cui Venus ipsa suos.
ma editione. Nec labor est celare: licet, pete munus ab illa:
& videntur *g* Cognato poterit nomine culpa regi.
esse versum Viderit amplexus aliquis; laudabimur ambo:
moti. Dicat privigno fida noverca meo.
g *Sub co-* Non tibi per tenebras duri referenda mariti
gnationis Janua, nec custos decipiendus erit.
prætextu. Ut tenuit domus una duos, domus una tenebit:
h *Utriusq.* Oscula aperta dabas, oscula aperta dabis.
scilicet erga Tutus eris mecum, *b* laudemque merebere culpa,
novæcam. Tu licet in lecto conspiciare meo.
** Heu lib.* Tolle moras tantum, properataque fœdera junget:
duo. Qui mihi nunc sævit, sic tibi parcat amor.
i *Virg. 4.* Non ego dedignor supplex humilisque precari.
Æt. * Heus, ubi nunc factus, altaque verba jacent?
uni potui Et pugnate diu, nec me i submittere culpa:
forfan suc- Certa fui: certi si quid haberet amor.
cumbere Vincta precor, genibusque tuis regalia tendo
culpa. Brachia. quid deceat, non videt ullus amans.
Depudit. profugusque pudor sua signa reliquit.
Da veniam fassæ, duraque corda doma.

* Quod mihi sit genitor, quod possidet æquora, Mi-
 Quod veniant h' proavi fulmina torta manu: (nos:
 Quod sit e avus radiis frontem vallatus acutis,
 Puspureo tepidum qui movet axe diem.
 * Nobilitas sub amore jacet. miserere priorum:
 Et mihi si non vis parcere, parce meis.
 Est mihi dotalis tellus Jovis insula Crete:
 Serviat Hyppolyto regia tota meo.
 Flecte feros animos. potuit corrumpere taurum
 Mater: eris tauro savior ipse truci?
 Per Venerem parcas, oro, quæ plurima mecum est:
 Sic, nunquam quæ te spernere possit, ames.
 Sic tibi secretis agilis Dea saltibus adsit,
 Sylvaque perdendas præbeat alta feras.
 Sic faveant Satyri, montanaque numina Panes:
 * Et cadat adversa cuspide fossus aper.
 Sic tibi dent Nymphæ, quamvis e odisse puellas
 Diceris, arentem quæ levet unda sitim.
 Addimus his precibus lacrymas quoque: verba pre-
 Ferlegis, & lacrymas finge videre meas. (cantis

* Quid mi-
 hi si. Mi-
 cyl. Quid
 mihi quod
 genit. q. d.
 quid mihi
 prodest, quod
 genitor mihi
 est?
 a Insula:
 Continent
 pro conten-
 to.
 b Jovis, qui
 proavum fuit
 Phædra, et
 Pasiphaem
 Solis fil.
 c Sol.
 d Idem.

Non bene conveniunt, nec in una sede morantur Majestas &
 amor. * Sic. e De hoc vide Eurip. & Phalarch.

IN V. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Cum Hecuba, Cilla filia h' Priami uxore, gravida esset, ardentem
 faciem totam Trojam comburentem se parere somniavit. Terri-
 tur itaque Priamus oraculum consulit. A quo cum accepisset, ori-
 turum filium, qui patriæ esset exitio; quam primam partem edere-
 tur, jussit interfici. Hecuba vero cum putrum, qui postea Paris di-
 ctus est, peperisset, materna pietate mota, pastoribus regis clam
 alendum mandavit. Is autem cum jam adolesceret, Oenonem
 nympham adamavit, atque, ut aliquibus placet, in uxorem duxit.
 Sed cum Juno, Pallas h' Venus de pulchritudine contenderent,
 propter aureum pommum in quo scriptum erat, Decus patriæ h' a Jove
 ad Paridis arbitrium remissa fuit. Cui cum Juno regnum, Pallas
 sapientiam, Venus voluptatem h' mulierum pulcherrimam promi-
 sisset, pro Venere stententiam tulit. Qui deinde à patre cognitus,
 h' in gratiam susceptus, Sparten navigans, Helenam Menelai ux-
 orem rapuit, eamque Trojam abduxit. Quod cum Oenone rescivisset,
 hac epistola de ejus periculis comparente, Helenam Græcia
 reddi, h' se recipi suadet.

OENONE PARIDI.

Nympha * suo Paridi, quamvis saus esse recuset,
 Mittit ab Idæis verba legenda jugis.
 Ferlegis? an conjux prohibet nova? Ferlege: non est
 Ista Mycenæa litera * scripta manu.

* Multi has
 duas versus
 ascriptissimas
 putant.

Pega. * facta.

UNIVERSITY
 LIBRARY
 CAMBRIDGE

a *Amnis*
Colcrenis
fil. i. h. a. que
una ex
Naiadib.
que Xerxi tpi
ter. p. Pe-
gasides di-
de. Micyl.
legendum
suspiciatur
Pedalis. d
Pedaso oppi-
do vicino
Colcrenie
regioni sub
Ida.
b Marito
sc.
c Sententia
duplici ju-
stam queri-
monie cau-
sam offen-
dit.
d Colcrene
fluvio, sive
Oenone: in-
terpr. Ly-
cophr.
e Non me
puerat ver
proloqui.
** Defensa*
Parrhas. in
expof. Sic
enim dicunt
defendere
ut illi figut,
pro arcere.

a Pegasus Oenone Phrygiis celeberrima sylvis,
 Lasa queror de te (si finis ipse) b meo.
 Quis Deus opposuit nostris sua numina votis?
 Ne tua permaneam, quod mihi crimen obest
 c LEXITER, ex merito quicquid patiare ferendum est:
 Quæ venit indigne, pœna dolenda venit.
 Nondum tantus eras, cum te contenta marito
 Edita de d magno flumine Nympha fui.
 Qui nunc Priamides, (e absit reverentia vero)
 Servus eras: servo nubere Nympha tuli.
 Sæpe greges inter requievimus arbore testis:
 Mixtaque cum solis præbuit herba torum.
 Sæpe super stramen, scenoque jacentibus alto,
 * Depressa est humili cana pruina casa.
 Quis tibi monstrabat saltus venatibus aptos?
 Et regeret catulos qua fera rupe suos?
 Retia sæpe comes maculis distincta tetendi:
 Sæpe citos egi per juga summa canes.
 f Incisæ servant à te mea nomina fagi:
 Et legor Oenone falce notata tua.
 Et quantum trunci, tantum mea nomina crescant.
 Crescite, & in titulos surgite iste meos.
 Populus est (memini) fluviali consita ripæ:
 Est in qua nostri litorea scripta memor.
 g Popule, vive, precor, quæ consita margine ripæ,
 Hoc in rugoso cortice carmen habes:
 Quum Paris Oenone poterit spirare relicta,
 Ad fontem Xanthi versa recurret aqua.
 h Xanthe, retro propera, versa que recurre lympha:
 Sustinet Oenonen deseruisse Paris.
 Illa dies i satum miseræ mihi duxit, ab illa
 Pessima mutati corpit amoris hyems.
 Qua Venus & Juno, sumptisque decentior armis
 Venit in arbitrium nuda Minerva tuum.
 Attoniti micuere sinus, gelidusque cucurrit,
 Ut mihi narrasti, dura per ossa tremor.
 Consului (neque enim modice terrebar) anusque,
 Longævusque senes. consiliis esse nefas.

Cala

Et Maro: Solstitium pecori defendite. & Horat. Defendit a-
 statem capellis, hoc est, propulsat. f Virgil. Gall. tenerisque
 meos incidere amores Arboribus: crescent illæ: crescent a-
 mores. g Ad arborem apostrophe. h Apostrophe ad Xan-
 thum. i Infortunii initium exilis.

a Cæsa abies, festæque trabes, & classe parata,
 Cæcula cætas accipit unda rates.
 Flelli discedens hoc saltem parce negare.
 Præterito magis est ille pudendus amor.
 b Et flesti, & b nostros vidisti flentis ocellos:
 Miscuimus lacrymas mæstus uterque suas,
 Non sic appositis vincitur viribus ulmus,
 Ut tua sunt coilo brachia * nexa meo.
 Ah quoties, cum te vento quereretur e teneri,
 Riserunt comites! ille secundus erat.
 Oscula dimissæ quoties repetita dedisti!
 Quam vix sustinuit dicere lingua. Vale!
 Aura levis * gelido pendentia lintea malo
 Suscitât, & remis eruta canet aqua.
 Prosequor infelix oculis abeuntia vela
 Qua licet, & lacrymis humet arena meis.
 Utque celer venias a virides Nereïadas oro:
 Scilicet ut venias in mea damna celer.
 Votis ergo meis alii rediture redisti.
 Heu mihi! pro dira pellice blanda sui.
 Adspicit immensum e moles nativa profundum:
 Mons fuit; æquoreis illa resistit aquis.
 Hinc ego * vela tuæ cognovi prima carinæ;
 Et mihi per fluctus imperus ire fuit.
 Dum motor in summa fulsit mihi purpura proa,
 Festinui: cultus non erat ille tuus.
 Fit propior, terrasque cita ratis attigit aura:
 f Formineas vidi corde tremente genas.
 Non satis id fuerat (quid enim furiosa morabar!)
 Hærebat gremio turpis amica tuo.
 * Tunc fleui, rupique sinus, & pectora planxi,
 Et secui madidas ungue rigente genas:
 Implevique sacram querulis ulularibus Idam.
 Illuc has lacrymas in mea saxa tuli.
 Sic Helene doleat, desertaque conjugè ploret:
 * Quæ prior & nobis intulit, * ipsa ferat.
 Nunc tecum veniunt, quæ te per aperta sequuntur
 Æquora, legitimos destituuntque viros.
 At cum pauper eras, armenta que pastor agebas,
 Nulla, nisi Oenone, pauperis uxor erat.
 Non ego miror opes, nec me tua regia tangit:
 Nec de tot Priami dicar ut una natus.

a Sublimis
 narratio
 apparatus ad
 Helenam
 rapiendam.
 b Mei flentis,
 Græca
 constructio.
 me. Alii,
 & madi-
 dos vidisti
 flentis oc.
 * vineta.
 c Retineri.
 Enallag.
 Paridæ dis-
 cessus.
 * rigido.
 d Viridi ve-
 ste induta,
 propter mu-
 scum in a-
 quis. Virg.
 vitreas sa-
 cit, propter
 aquam in-
 flet viri
 pellucidam
 4. Georg.
 e Sigeum
 promonto-
 rium.
 * prima
 tuæ pro-
 spexi vela.
 f Chymenam
 & A-
 thream, quæ
 cum Helena
 rapuit Pa-
 ridæ.
 * Tum ve-

Non ro rupi-
que, mæ-

lita. * Quæque prior nobis, mæstus, * illa.

- * aut, *re-*
fluit. Non tamen *ut Priamus nymphæ socer esse recuset;
Aut Hecubæ fuerim dissimulanda nurus.
- a *Fagi fr-*
ditur. Dignaque sum, & cupio fieri matrona potentis:
Sunt mihi, quas possunt sceptrâ decere, manus.
- b *Helena*
terolus. Nec me, a faginea quod tecum fronde jacebam,
Despicet: purpureo sum magis apta toro.
- Tyndari fi-*
lia putativa. Denique tutus amor meus est: tibi nulla parantur
Bella, nec ultrices advehit undæ rates.
- c *Angræca*
consuetudi-
ne. Tyndaris infestis fugitiva reposcitur armis:
Hac venit in thalamos dote superba tuos.
- * *Polyda-*
man. Par-
thas. ex
Homero. Quæ c si sit Danais reddenda, vel Hæstora fratrem,
Vel cum Deiphobo * Polydamanta roga.
- * *Est lib.*
duo non ha-
bent. Quid gravis Antenor, Priamus quid suadeat ipse,
Consule; queis ætas longa magistra fuit.
- * *si sapias*
Micyli. Turpe rudimentum * est, patriæ præponere raptam.
Causa pudenda tua est: iusta vir arma movet.
- d *Helenam*
d Lacomia
regione. Nec tibi, * si cupias, fidam promitte d Lacnam,
Quæ sit in amplexus tam cito versa tuos.
- e *Menelam*
Agamem-
noni erat
inferior,
item natu
minor. Vt minor Atrides temerati sordida lecti
Clamat, & externo læsus amore dolet:
- f *Hæstora.*
Tu quoque clamabis, NULLA reparabilis arte
Læsa pudicitia est: deperit illa semel.
- * *cadunt.*
Ardet amore tui. sic & Menelaon amavit:
Nunc jacet in viduo credulus ille toro.
- * *in præp.*
alii omit-
tunt. Felix Andromache certo bene nupta marito:
Vxor ad exemplum / fratris habenda fui.
- * *Hoc lib.*
duo. Tu levior foliis, tunc cum sine pondere succi
Mobilibus ventis arida facta * volant.
- g *Castan-*
dra. Et minus est in te, quam * in summa pondus æziffa.
Quæ levis assiduis solibus ulla riget.
- h *Prover-*
bialis figu-
ra: est: q. n. pa-
gæ præcipit. * Hæc tua (nam recolo) quondam g germana cane-
Sic mihi diffusis vaticinata comis: (bat.
- i *Graia*
juvenca
venit. Quid facis, Oenone? h quid arenæ semina mandas?
Non profecturis littora bobus aras.
- k *Accursu,*
interventu,
alii in cursu. * Perdet: io prohibe; Graia juvenca venit.
Dum licet, obicænam ponto * demergite puppim.
- l *Ex jossu sc. Priami.*
vide Lyco; tr. interpr. Heu! quantum Phrygii sanguinis illa vehit!
Dixerat: & incurfu famulæ l rapuere furemtem.
At mihi flavescentes diriguere comæ.

Ah!

i *Helenam* metaphorice intelligit. * Perdat, *lib. duo.*
* dimergite. k *Accursu, interventu, alii in cursu. b. e. in modo*
vaticinandi calore seu impetu, sive Enthusiasmo. l *Ex jossu sc. Priami.*
vide Lyco; tr. interpr.

Ah ! nimium misera vates mihi vera fuisti:
 a Possidet, en, saltus illa juvenca meos.
 Sit facie quamvis insignis, adultera certe est:
 Deseruit * socios hospite capta deos.
 b Illam de patria Theseus (nisi nomine fallor)
 Nescio quis Theseus abstulit * arte sua.
 A juvene, & cupido, credatur reddita virgo ?
 Vnde huc compererim tam bene, quæris? amo.
 Vim licet appelles, & culpam nomine veles:
 Quæ e toties rapta est, præbuit ipsa rapi.
 At manet Oenone fallenti casta marito:
 Et poteras falli a legibus ipse tuis.
 Me Satyri celeres (sylvis ego tecta latebam)
 Quæsierant rapido turba proterva pede:
 Cornigerumque caput pinu præcinctus acuta
 Faunus, in immensis, qua e tumet Ida, jugis.
 Me fide conspicuus Troja munitor amavit.
 Ille mex spoliū virginittis habet;
 Id quoque luctando: rupi tamen * ungue capillos.
 Oraque sunt digitis alpera facta meis.
 Nec pretium stupri gemmas aurumque poposci:
 Tuxerit ingenuum munera corpus emunt.
 Ipse ratus dignam, medicas mihi tradidit arteis;
 Admisitque meas ad sua dona manus.
 Quæcunque herba potens ad opem, radixque me-
 Villis in toto nascitur orbe, mea est. (dendi
 Me miseram, quod AMOR non est medicabilis her-
 Desituor prudens artis ab arte mea. (bis!
 Ipse g repertor opis vaccas pavisse b Phœbas
 * Fertur, & à nostro saucius igne fuit.
 Quod neque graminibus tellus fecunda creatis,
 Nec Deus auxilium, tu mihi ferre potes.
 Et potes, & merui: dignæ miserere puellæ.
 Non ego cum Danaïs arma cruenta fero:
 Sed tua sum, tecumque fui puerilibus annis;
 Et tua, quod superest temporis, esse precor.
 g Thestalicæ, hoc est, Admeti regis Thestaliæ. Tibull. Me quondam
 Admeti niveas pavisse juvenas. Vide Euripid. Alceste. * Dici-
 tur, & nostr.

a Allego-
 ria: lectum
 meum possi-
 des.

* patrios
 melius: nisi
 intelligam
 conjugiales
 deos.

b Vide Iso-
 crates encom.
 Helen.

* ante.

c Invidiose,
 cum his san-
 tum rapta
 fuerit.

d Exempla
 tua: vel le-
 ge, quam tu
 ipse tibi di-
 xeris.

e Eminent,
 assurgit.
 f Apollo hu-
 signis fidi-
 cem.

* ante, non
 male: b. e.
 antequam
 mei copiam
 illi facerem.

g Apollo
 medicina
 inventor.

IN VI. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Monsurus erat oraculo Pelias Neptuni filium, tunc illi propinquam
 fore mortem, cum patri sacrificanti aliquis pedes nudo sibi su-
 perveniret.

perveniret. Itaque cum anna sacra peragendi, Iason, Minis filius, ejusque nepos, dimisso in limo Anauri fluvii calcamento, ad sacra propitius, altero pede exuto occurreret, Pelias aratuli memur. Iasoni suadit, ut Colchum iret, aureum velus quaesivisse, speram dicit cum periturum, quod evulset opus esse humanis virtutibus insuperabile. Iason autem veluti magnanimus, expeditionem libenter assumens, ut multis Græciæ nobilibus convocatis. Argo navem ex Paphlæ Thessaliæ sinu solvens, in Lemnon insulam delatus est: ubi cum nautæ viris omnem communi consilio una nocte intermisissent, Hypsipyle Thoantis filia, quem sub falsa mortis simulatione servaverat, tunc imperium occupabat: quæ Iasonem & hospitio & lectu liberalissime excepit. Verum jam duobus annis peractis, orantibus locis, & exigente tempore, ut prædictam expeditionem perficeret, Hypsipyle præparatam relinquens, Colchum navigavit. Ubi ætæ Medæ draconem lapsa, taurisque superatis, aureum illud velus adeptus, ipsum secum abduxit. Quare Hypsipyle Medæam filia præliam dicitur: hac epistola primum Iasoni de prospero reditu congratulando, in contentum ejus crudelitatem atque incantationes edicere, ventura nuntiatur: postremo in Iasonem & Medæam imprecatur.

HYPsipyle IASONI.

a Præter
Lemnon tibi
dato loco
promissam.

* Quolibet
ut alicubi,
Qualibet
admissas
detinuerat.

b Iasonis res
gestæ Colchæ,
de quibus
vide l. 7.
Metam.

c Agri,
vix.

d Quam
beatam me
putarem!

e Magnum
mihi præstis-
tisti officium.

* Medea.

* recepta.

f Temere,

sine causa.

Littora Thessaliæ reduci tetigisse carina
Diceris, auratæ velle te dives ovis.
Gratulor incolumi, quantum sinis: hoc tamen ipso
Debueram scripto certior esse tuo.
Nam, ne pasta tibi a præter mea regna redires,
Cum cuperes, ventos non habuisse potes.
* Quamlibet adverso signetur epistola vento:
Hypsipyle missa digna salute sui.
Cur mihi fama prior, quam nuncia littera venit,
b Isse sacros Martis sub juga panda boves:
Seminibus jactis segetes adolesse virorum;
Inque necem dextra non eguisse tua:
Pervigilem spoliū pecudis servasse draconem:
Rapta tamen forti vellera fulva manu?
Hæc ego si possem, e timide credentibus ista,
Ipse mihi scripsit, dicere; d quanta forem!
Quid queror officium lenti cessasse mariti?
e Obsequium, maneo si tua, grande tuli.
Barbara narratur venisse * venenica tecum,
In mihi promissi parte * futura tori.
Credula res amor est: utinam f temeraria dicar
Criminibus falsis insimulasse virum.
Nuper ab Hæmoniis hospes mihi Thessalus oris
Venerat, & e tactum vix bene limen erat:
Æsonides, dixi, quid agit meus? Ille pudore
Hæsit b in opposita lumina fixus humo.

Proti-

g Vix domum ingressus erat. h Desixit in
humum oculis. Synecdoche.

Proinus a exilui : tunicisque à pectore ruptis.

* Vivit. an exclamo, me quoque fata trahunt.

* Vivit, ait: timidumque mihi jurare coëgi.

Vix mihi, teste Deo, credita vita tua est.

Utque animus rediit, tua facta requirere corpi.

* Narrat & arripedes Martis arasse boves :

Vipereos dentes in humum pro semine jactos,

Et subito natos arma tulisse viros:

Terrigenas populos civili Marte peremptos

Implessentaris fata diurna sux:

* Devictum serpentem. iterum si vivat Iason.

Querimus. alternant spesque timorque fidem.

Singula dum narrat, cursu custodioque loquendi,

Detegit ingenio vulnera facta * suo.

Hec ubi pacta fides? ubi connubialia jura?

Faxque sub arfuros dignior ire rogos?

Non ego sum furtim tibi cognita: pronuba Juno

Adfuit, & fertis tempora vinctus Hymen.

At mihi nec Juno, nec Hymen. sed tristis Erinny

Prætulit infaustas sanguinolenta faces.

Quid mihi cum b Minyis? quid cum c Tritonide pinu?

Quid tibi cum patria, navita Tiphys, mea?

Non erat hic aries villo spectabilis d aureo:

Non senis Aëtæ regia Lemnos erat.

Certa fui primo (sed me mea fata trahebant)

Hospita forminea pelleret castra manu.

Lemniadesque viros nimium quoque vincere norunt:

Milite e tam forti vita tuenda fuit.

Urbe virum vidi, testoque animoque recepi.

Hic tibi bisque æstas, bisque cucurrit hyems.

f Tertia messis erat, cum tu dare vela coactus,

Implessi lacrymis talia verba tuis:

Abstrahor. Hyptisyle: si dent inodo fata retursum,

Vir tuus hinc abeo, vir tibi semper ero.

g Quod tamen è nobis gravida celatur in alvo,

Vivat, & ejusdem sumus uterque parens.

Hæcenus: &, lacrymis in falsa cadentibus ora,

Cætera te meminì non potuisse loqui.

Ultimus è sociis sacram conscendis in * Argon.

Illà volat: ventus concava vela tenet.

a Metu sci-
licet pro sa-
lutis.

* Vivit? an,
exclamo,
me quoq;
fata tra-
hunt? pro-
be.

* Vivit, ait:
timidum,
quod ait,
jurare co-
ëgi: idque
Pamides a-
gnoscat.

* Rettulit,
arrip.

* Ait. De-
victo ser-
pente, non
infecte. al.
Devictus
serpens,
male.
* tuo.

b Minys, à
Μινυακήρυ-
σε πρ. appei-
latti: ex
quib. cum
aliqui in Iol-
cum colo-
niam dedu-
xissent, inde
Argonauas
Minyarum
nomen fa-
ctum puta-
tur.

Cæru-c Argo no-
vo, arte Palladi ex pinu confecta, d Synæresis, vel synizesis. e Quam
sunt mulieres Lemni insule. f Tertio vertebatur annus: Ex parte io-
tum. g Τὴν ἐμὴν, uteris factus. ll. Didon. Parsque tui latitat cor-
pore clausa meo. * Argo.

a In alnum
remigibus
aſa.

* ora ſi-
nuſque.

b Ironia
cum indi-
gnatione.

* ira.

c Medeam
veneficii &
magice ar-
tis accuſat.

* curru non
male.

* paſſis.

* Turneb.

legit. Ita

Tibull. &

tepidus

devocat

oſſa rogo.

* Alii legunt

& quæ ne-

ſcierim:

melius,

magis

quæ. ut

melius per-

ſineat ad

particip.

conſil. Alii

meliusve

age quæri-

tur herbis?

per interro-

gat.

d Felix, quam tibi addidit. e Medea, quam à Phasi Colchica regio-
nis fluvio ita nominat. q. l. v. Phasis Ætæ correpta diſſyl. propter vo-
cal. ſeq. Sed Ovid. hoc loco & alibi Phætiā diſſylab. facit per ſynec-
phoneſin. f Phryxus aurei velleris arietem. Helle ſorore ſubmerſa, Mari
immolavit, veluſque in templo ſuſſendit. * revellit.

Cxula a propulſa ſubducitur unda carinz :

Terra tibi, nobis adſpiciuntur aquæ.

In latus omne patens turris circumſpicit undas:

Huc feror, & lacrymis * oſque ſinusque madent.

Per lacrymas ſpecto: cupidaque ſaventia menti

Longius aſſueto lumina noſtra vident.

Adde preces caſtas, immixtaque vota timori,

Nunc quoque te ſalvo perſolvenda mihi.

b Vota ego perſolvam? votis Medea fruetur?

Cordolet, atque * ira mixtus abundat amor.

Dona ſeram templis? vivum quod Iaſona perdam,

Hoſtia pro damnis concidet iſta meis?

Non equidem ſecura fui; ſemperque verebar,

Ne pater Argolica ſumeret urbe nurum.

Argolicas timui, nocuit mihi barbara pellex.

Non exſpectato vulnus ab hoſte tuli.

Nec facie meritique placet; c ſed carmine movit:

Diraque cantata pabula falce metit.

Illa reſuſtantem * curſu deducere Lunam

Nititur, & tenebris abdere ſolis equos.

Illa reſternat aquas, obliquaque flumina ſiſtit.

Illa loco ſylvas, vivaque ſaxa movet.

Per tumulos errat * ſparſis diſcinſta capillis,

Certaque de tepidis * colligit oſſa rogis.

Devovet abſenteis, ſimulacraque cerea ſingit;

Et miſerum tenucis in jecur urget acus:

Et quæ neſcierim melius. * Male quæritur herbis,

Moribus & forma conciliandus amor.

Hanc potes amplecti? thalamoque relictus in uno,

Impavidus ſomno nocte ſilente frui?

Scilicet ut tauros, ita te juga ſerre coëgit:

Quaque ſeros angues, te quoque mulcet ope.

Adde, quod adſcribi factis procerumque tuiſque

Se facit, & titulo conjugis uxor obeſt.

Atque aliquis d Felix de partibus acta venenis

Imputat, & populum, qui ſibi credat, habet.

Non hæc Æſonides, ſed filia e Phasias Atæ

Aurea f Phryxæ terga * revulſit ovis.

Non

Non probat Alcimedea mater tua: consule matrem:

Non pater, à gelido cui venit axe nurus.

Illa sibi à * Tanais, & Scythicæque paludibus undæ

Quærat, & à patria Phasidis usque virum.

Mobilis Æsonide, vernaque incertior aura,

Cur tua polliciti pondere verba carent?

Vix meus hinc ieras, cur non meus inde redisti?

Sim reducis conjux, sicut euntis eram.

Si te nobilitas, generosaque nomina tangunt;

En ego Minoo nata b Thoante feror.

Bacchus avus; Bacchi conjux redimita corona.

Præradiat stellis signa minora suis.

Dos * mihi Lemnos erit, terra e ingeniosa colenti: novem gem-

Me quoque * jam taleis inter habere potes.

Nunc etiam peperit: gratare ambobus, Iason:

Dulce mihi gravidæ fecerat auctor onus.

Felix in numero quoque sum; & prolemque gemel-

Pignora Lucina bina favente dedi.

(Iam, * tibi lib-

Si quæras, cui sint similes: cognosceris illis.

Fallere non norunt: cætera patris habent.

Legatos quos pene dedi pro matre ferendos:

Sed tenuit coæptas fixa noverca vias.

Medeam timui: plus est Medea noverca:

Medæ faciunt ad scelus omne manus.

Spargere quæ e fratris potuit lacerata per agros

Corpora, pignoribus parceret illa meis?

Hanc tamen, o demens, f Colchisq; ablata venenis.

Diceris Hypsipyles præposuisse toto.

Turpiter illa virum cognovit adultera virgo:

Me tibi, teque mihi tædæ pudica dedit.

Prodidit illa patrem: rapui de cæde Thoanta.

Deseruit Colchon: me mea Lemnos habet.

Quid * referam, scelerata piæ si vincit, & ipso

Crimine dotata est, emeruitque virum?

Lemniadum facinus culpo, non mitior, Iason.

Quælibet iratis ipse dat arma dolor.

¶ Dic age, si ventis, ut oportuit, actus iniquis

Intrasses portus tuque, comesque meos;

Obviaque exissem fixæ tu comitata gemello:

Hiscere * nonne tibi terra roganda foret?

Quo vultu natos, quo me, scelerate, videres?

et erisde, quo precio, qua nece dignus eras?

Ipsæ quidem per me tutus sospesque fuisses:

Non quia tu dignus, sed quia mitis ego.

B

Pelli-

* Tanai-

v. l.

a Maotide

palude.

b Thom

Bacchi ex

Ariadne si-

sim. Bac-

chus Ariad-

nem cum

novem gem-

mis sue co-

ronæ in a-

stra muta-

vit.

* tibi lib-

tes.

c Facunda.

Virg. Nunc

locus ar-

vor. inge-

niis.

* res tal.

al. quod

tales.

d Thout.

e Foveum,

gemellor.

f Abyssus,

sive Agia-

lei, ut Facu-

vins.

g Colchis,

pro Colchis-

ciis, Hete-

rosis qua-

lit.

* refert.

h Interro-

gatio cum

stomacho.

* nempe.

Pellicis ipsa meos implestem sanguine vultus :

Quosque veneficiis abstulit illa suis.

Medæ Medea forem. Quod si quis ab alto

* votis. Justus adest * precibus Juppiter ipse meis ;

* subnuba, Quod gemit Hypsipyle. lecti quoque * succuba nostri

v t. le 2. Morreat : & * leges sentiat ipsa suas.

Medea pel- Uique ego destituor conjux, materque duorum :

lex. A totidem natis orba sit * atque viro.

a Idem Oe- Nec male parva diu teneat, pejorque relinquant :

non. Et po- Exulet, & toto quærat in orbe fugam.

teras falli Quam fratri germana fuit, miseroque parenti

legib. ipse Filia ; tam natis, tam sit acerba viro.

tuis. Cum mare, cum terras consumpsit, æra tentet :

* illa. Eriet inops, exipes, cæde cruenta sua.

b Thoantis Hæc ego conjugio fraudata b Thoantias oro :

fil. Vivite devoto, nuptaque virque, toro.

IN VII. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Troja à Græcis evulsa, Aeneas Anchisæ & Veneris filius, rapto et incendio secum Penatibus, viginti navibus mare conscendit. Qui tempestate vocatus, magnæ parte maris perterritus, in Libyam quibundam delatus est : ubi tunc Dido, ut Virgilius finxit, Bels filia, & belus Hercules sacrodotis uxor, Tyro orbe profusa, fratris Pigmalionis (qui incautum maritum ob ejus divitias interemerat) & levius in avaritiam fugiens, urbem novam Carthagine condidit : à qua Aeneas cum loco idoneo diluvio susceptus, & amatus, cum ea concubuit. Verum, cum Mercurii monitu, in Italiam sibi ab oraculo promissam navigare cogeretur ; Dido peristentem (veluti quæ ardentissimum amoris flagrabat incendium) illum à navigando propellere revocare, ut saltem discedere abitum persuadere tentans, post multas tandem frustra effusus preces, ad eam moestunda scripsit, quæ novæ morti causam præbuit.

De morte
eam delibe-
rasse compa-
ratione indi-
cat, anan-
tapod.
a Beneficio-
rum tandem,
sive memo-
riam.

b Regni
summa pe-
tesset tibi
delata.

DIDO ÆNEA.

Sic, ubi fata vocant, udus abjectus in herbis

Ad vada Maandri concinit albus olor.

Nec, quia te nostra sperem prece posse moveri,

Alloquor : adverso movimus ista Deo.

Sed a meriti famam, corpusq; animumq; pudicum

Cum male perdiderim, perdere verba leve est.

Certus es ire tamen, miseramque relinquere Didon

Atque iidem venti vela fidemque ferent.

Certus es, Anea, cum fœdere solvere naves :

Quæque ubi sint nescis, Italia regna sequi.

Nec nova Carthago, nec te crescentia tangunt

Mœnia, nec b scepro tradita summa tuo.

Fada

Facta fugis, * facienda petis: quærenda per orbem

Altera, quæ sita est altera terra tibi.

Ut terram invenias, quis eam tibi tradet habendam?

Quis sua a non notis arva tenenda dabit?

Alter habendus amor tibi restat, & altera Dido:

Quamque iterum fallas, altera danda fides.

Quando erit, ut condas inflat Carthaginis urbem;

Et videas populos altus ab arce tuos?

Omnia si veniant, nec te tua vota morentur;

Unde tibi, quæ te sic amet, uxor erit?

Uxor, ut inducto cerata sulphure tecta;

* Ut pia fumosis addita thura * rogis.

* Aneasque oculis semper vigilantibus hæret;

Aneamque animo noxque diesque refert.

Ille quidem male gratus, & ad mea munera surdus,

Et quo, si non sum stulta, carere velim.

Non tamen Aneam, quamvis male cogitet, odi:

Sed queror infidum; quæstaque pejus amo.

Parce Venus nurui: durumque amplectere fratrem:

Fratres Amor; castris militet ille tuis.

* Aut ego, quæ corpi (neque enim dedignor) amare;

Materiam curæ præbeat ille mex.

Fallor, & ipsa mihi falso jactatur imago.

b Matris ab ingenio dissidet ille suæ.

c Te lapis, & montes, innataque rupibus altis

Robora, te saxæ progenere feræ:

d Aut mare, quale vides agitari nunc quoque ventis;

Quo tamen adversis fluctibus ire paras. (lit: non difficil.

Quo fugies? obstat hyems: hyemis mihi gratia pro-

Adspice, ut * everfas concitet Euræ aquas.

Quod tibi malueram, sine me debere procellis.

Iustior est animo ventus & unda tuo.

Non ego sum tanti, * quod non mediteris inique,

Vt pereas, dum me per sæta longa fugis.

Exerces preciosa odia, & f constantia magna;

Si, dum me fugias, est tibi vile mori.

Jam venti ponent, strataque xqualiter unda,

* Cæruleis Triton per mare curret equis.

Tu quoque cum ventis utinam mutabilis esses:

Et, nisi duritia robora vincis, eris.

B 1

Quid gres.

d Catull. Quod mare conceptum spumantibus exspuit undis?

e Virg. 4. En. Quin etiam hyberno moliris sidere classem, Et me-

diis prop. * adversas. * quamvis merearis inique. al. quod non

meditaris. f Redimenda capitis periculo. * Cæruleus.

* fugien-
da.

a Peregrino, advento,
ignoto: En-
allage nu-
meri.

* Sequentes
dus versum
in quibus-
dam libris
non existat,
* fociis.

* Aut ego,
quem ex-
pi, ut sit ve-
do, Aut ille
quem ego

capere amare,
præsecu-
dam illud:

Aut amet,
aut faciat
cur ego se-
per amem:
probe.

b Penet
(lit: non difficil.
amantibus.

c Virg. 4.
En. Sed

duris ge-
nuit te
cautibus
horrens
Caucasus,
Hyrcanæ-
que ad-
morunt u-
bera ti-

- p. f. f. f.* Quid si nescires insana quid æquora possent ?
 * *jam.* a *Expertæ* toties * tam male credis aquæ ?
 b *Maris* * Ut pelago suadente etiam retinacula solvas,
Suma in Multa tamen latus tristitia pontus habet.
Cyber. in. Nec violasse fidem tentantibus æquora prodest:
Sulci unde Perfidix pœnas exigit ille locus.
Aphroditæ Pæcipue cum læsus amor : quia mater amorum
della Græ- Nuda Cytheriacis edita fertur b aquis.
ciis. c *Perdita* ne perdam timeo, * noceamve nocenti;
 e *Nate nau-* Neu bibat æquoreas naufragus hostis aquas.
fragio per- Vive, precor: sic te melius, quam funere, perdam.
dam, quem Tu potius lethi causa ferere mei.
jam pridem Finge (age) te rapido (d nullum sit in omine pon-
amissi à me Turbine deprendi : e quid tibi mentis erit) (dus)
alienatum, Protinus occurrent falsæ perjuræ linguæ,
 e *ab inum* Et / Phrygia Dido fraude coacta mori.
parantem. Conjugis ante oculos deceptæ stabit imago
 * *noceam-* Tristis, & effusis sanguinolenta comis.
que. Quicquid id est, totum merui, concedite, dices;
 d *Quod ex-* Quæque cadent, in te fulmina missa putes.
mere tibi no- Da breve g sœvitix spatium pelagique, tuæque:
tim. Grande moræ precium, tuta futura via est.
 e *Virgil.* Nec mihi tu * parcas: puero parcaturo lulo:
 Quid tibi Te satis est titulum mortis habere meæ.
 tunc ani- Quid puer Ascanius? quid dii meruere Penates?
 mi? Ignibus ereptos obruet unda Deos.
 f *Æneæ* Sed neque fers tecum, nec, quæ mihi, a per fide, jactas.
Phrygiæ per- Presserunt humeros sacra paterque tuos.
fidia: Pro- Omnia mentiris: neque enim tua fallere lingua
verb. figura. Incipit à nobis. primaque plector ego.
Virg. Lao- Si quæras, ubi sit formosi b mater Iulic
medontæ Occidit, à duro sola relicta viro.
 sentis per- Hæc mihi narrabas : at me movere merentem.
 jura gen- Illa minor culpa pœna futura mea est.
 tis. Nec mihi mens dubia est, quin te tua numina dam-
 g *Virgil. 4.* Per mare, per terras i septima jactat hyems (uent:
Æneid. k Fluctibus ejectione tuta statione recepi:
 Dum pe- Vixque bene audito nomine regna dedi.
 lago des-
 vit hyems. * curæ. a *Virg. en* dextra fidesque, Quem secum patris
 aiunt portare penates, Quem subiisse humeris confecta ætate
 parent. h *Crensa: de qua vide lib. 2. Æn. i Inisitione Virg. nam te*
 jam septima portat, Omnibus errantem terris & fluctibus o-
 stas. k *Virgil. ejectione littore, egentem Excepi, & regni de-*
 mens in parte locavi.

Hic tamen officiis utinam contenta fuisset;
 Et mihi concubitus fama sepulta foret.
 Illa dies nocuit, qua nos declive sub antrum
 Coruleus subitis compulit imber aquis.
 Audieram voces: h Nymphas ululasse putavi.
 Eumenides satis signa dedere meis.
 Exige læse Pudor pœnas violatæ * Sichæo,
 Ad quem (me miseram!) plena pudoris eo.
 Est mihi marmorea sacratus in æde Sichæus:
 * Oppositæ frondes, velleraque alba tegunt.
 Hinc ego me sensu noto quater ore citari:
 Ipse sono tenui dixit, e Elisa, veni.
 Nulla mora est. venio quondam tibi debita conjux:
 Sum tamen admissi tarda pudore mei.
 Da veniam culpæ: decepit idoneus auctor:
 Invidiam / noxæ detrahit ille mex.
 Diva parens, seniorque pater, pia sacina nati,
 Spem mihi mansuri rite dedere viri.
 Si fuit errandum, causas habet error honestas:
 Adde fidem: nulla parte pigendus erit.
 Durat in extremum, vitæque novissima nostræ
 Prosequitur fati, qui fuit ante, g tenor.
 Occidit * in terras conjux mactatus ad aras:
 Et scelæris tanti præmia frater habet.
 Exal agor, cineresque viri, patriamque relinquo:
 Et feror in duras hoste sequente vias.
 Applicor ignotis; fratricque elapsa, freroque,
 Quod tibi donavi, perfide, litus emo.
 Urbem constitui, lateque patentia fixi
 Mœnia, finitimis invidiosa locis.
 Bella tument; bellis peregrina & fœmina tentor:
 Vivque rudes portas urbis, & arma paro.
 Mille procis placui, * quæ in me coiere, quærentes
 Nescio quem thalamis præposuisse suis.
 Quid dubitas i victam Getulo tradere larchæ?
 * Præbuerim scelæri brachia nostra tuo.
 Eâ etiam frater, cujus manus impia poscit
 Respergi nostro, sparsa cruore viri.

B 3

ia. * internas. est enim occisus ante deos penates. Micæ legend. substituitur Herculeas, Sibæus. n. Hercules sacerdos fuit. h Virg. Urbem præclaram statui, mea mœnia vidi. * qui me coiere quærent. re-
 alim. Virg. Te propter Libycæ gentes Nomadûq; tyranni Odere,
 insensu Tyr. i Idem. aut captam ducat Getulus larchas. * Præ-
 bueram, bene. q. d. jam ante manum vinctam dederam morem sibi gerendo.

a Idem. Il-
 le dies pri-
 mus lethi,
 primusq;
 malorum
 Causa
 fuit.

b Virgil.
 summo-
 que ulula-
 runt ver-
 tice Nym-
 phæ.

c Ad pud-
 rem apo-
 strophe.
 * Sichæi.

* Apposi-
 tæ fron-
 vellera &
 alb.

d Virgil.
 Hinc ex-
 audiri vo-
 ces & ver-
 ba vocan-
 tis Visa
 viri.

e Elisa Di-
 do dicta est
 prioris nomi-
 ne.

* venio:
 venio tib.
 f Culpe.
 g Fortune
 adverse

Fone perferan-

a Apostro- a Pone Deos, & quæ tangendo sacra profanas.
 phe ad A- b N O N bene carlestes impia dextra colit.
 neam. Si tu cultor eras elapsis igne futurus:
 b Homer. Pernitet elapsos ignibus esse Deos.
 Il. 2. 461. Forfitan & gravidam Dido, scelerate, * relinquis:
 462. 463. Parique tui latitat corpore clausa meo.
 464. 465. Accedet satis matris miserabilis infans:
 466. 467. Et nondum nati funeris auctor eris.
 468. 469. Cumque parente sua frater morietur Iuli:
 470. 471. Pernaque * connexos auferet una duos.
 472. 473. Sed c jubet ire Deus. vellem vetuisset adire:
 474. 475. Punica nec Teucris pressa fuisset humus.
 * relin- Hoc duce nempe Deo, ventis agitaris iniquis:
 quas. Et teris in rapido tempora longa freto.
 con- Pergama vix tanto tibi erant repetenda labore,
 ni- Hectore si vivo quanta fuere forent.
 xos, hoc est, d Non patrium Simeonta petis, sed * Tybidis undae:
 pars simul Nempè ut pervenias quo cupis, hospes eris.
 laborantes. * Vsq̃ue latet, refugitque tuas obscura carinas:
 c Ironice Vix tibi contingeret terra petita seni.
 Aeneas di- Hos populos potius in dotem, ambage * remissa,
 ficium Accipe, & advectas e Pigmalionis opes.
 Mercurio filium in Tyriam transfer felicius urbem:
 imputat. Inque loco regis, * sceptraque g sacra tene.
 Virg. nunc Si tibi mens avida est belli, si quartis Iulus
 & Jove Unde suo partus Marte triumphus eat,
 missus ab Quem superet, ne quid desit, præbeamus hostem.
 ipso In- Hic pacis leges, hic locus arma capit.
 terpr. di- * Tu modo per patrem, fraternaue tela sagittas,
 vum. Perque fugæ comites, Dardana sacra, Deos:
 d Ibid. quid (Sic b superent quoscunque tua de gente reportas,
 si non ar- i Mars ferus & damni sit modus ille tui,
 va aliena, Aescaniusque suos feliciter impleat annos,
 domosque l Et senis Anchisæ molliter ossa cubent:)
 Ignotas Parce, precor, domui, quæ se tibi tradit habendam.
 peteres? Quod crimen dicis præter * amasse meum?
 & Troja Non
 antiqua manciet) * Troja per und. * Utque stat. refug. tuis abstru-
 sa carinis. * remota. e Virgil. 1. Aeneid. portantur avati
 Pigmalionis opes pelago. f Virgil. lib. 4. si Juppiter unam Esse
 velit Tyrii urb. Trojaque prof. * sceptrâ sacrata. g Quam
 nam in Jovis tutela erant reges. Hesiod. in 3. 2. sic hæc dicit. * Te
 h. Superstitet sint, vel vincant. i Bellum Trojanum sibi sit tui colli-
 mitate. k Virgil. bucol. O mihi tum, quam molliter ossa quies-
 cant! l A autem vulgo mortui precari solebant. * amare.

Non ego sum * Phthia, magnisq; oriunda Mycenis:
 Nec * steterant in te virque paterque meus.
 Si pudet uxoris, non nupta, sed hospita dicar:
 Dum tua sit Dido, quidlibet esse feret.
 Nota mihi freta sunt Afrum * tangentia litus:
 Temporibus certis dantque negantque viam.
 Cum dabit aura viam, præbebis carbasa ventis:
 Nunc levis ejectam continet alga ratem.
 Tempus ut observem, manda mihi: certius ibis:
 Nec te, si cupias, ipsa manere sinam.
 Et socii requiem poscunt: laniataque classis
 Postulat exiguas semitrefecta moras.
 Pro meritis, & si qua tibi debebimus ultra;
 Pro spe conjugii b tempora parva peto.
 Dum freta intescunt, & amor dum temperat usum,
 Fortiter ediscam tristitia posse pati.
 Sin minus, est animus nobis effundere vitam:
 In me crudelis non potes esse diu.
 Adspicias utinam, quæ sit scribentis imago.
 Scribimus, & gremio Troicus ensis adest.
 Terque genas lacrymæ strictum labuntur in ensen.
 Qui jam pro lacrymis sanguine tinctus erit.
 Quam bene conveniunt fato tua munera nostro!
 Instruis impensa nostra sepulcra brevi.
 Nec mea nunc primum feriuntur pectora telo:
 Ille locus saxi vulnus amoris habet.
 d Anna soror, soror Anna, mea male conscia culpa,
 Jam dabis in cineres ultima dona meos.
 Nec consumpta rogis inseribas Elisa Sichæi:
 Hoc tamen in tumuli marmore carmen erit.
 e Pa. æbuit Aneas & causam mortis, & ense:
 Ipsa sua Dido concidit usa manu.
 m. b Virg. Tempus inane peto, requiem spatiumque furo-
 ris: Dum mea me vict, doceat fortuna dolere. c Hypallage. *dom-*
usum amorem me moderatum ferre docet. d Apostrophe per commise-
 rationem. e *Didoni epigrammum: quod eundem verba, legitur in 3.*
Fajlor.

IN VIII. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Hermione Menelai & Helenæ filia, à Tyndaro reo materno, cui do-
 mum commendat Menelaus, dum ite ad Troiam: Orestis Aga-
 memnonis & Clytemnestræ filio desponsata est. Quam tandem
 Menelaus, huiusce rei inficinus, Pyrrho Achillis filio ante Troiam
 promittit: qui tandem reperiit Herminem rapuit. Sed cum Pyrrhi

connubium maximo odio haberet, & Orestem adamaret; clam per-
nuncium monuit, facile se posse à Pyrrhi vinculis liberari. Quod
quidem est assecuta. Nam Orestes post Agamemnonis matrisque cenon
lucore purgatus, Pyrrho in templo Apollinis interfecit, cum
recipit.

HERMIONE ORESTI.

Alloquor Hermione nuper fratremq; virumque,
Nunc fratrem: nomen conjugis alter habet.

- * Achilli- Pyrrhus * Achilleides, animosus & imagine patris,
des, Micyl. Inclusam contra jusque piumque tenet.
sicut Thefi- Quod potui. renui, ne non invita tenerer:
des. Cetera formineæ non valere manus.
a Ades- b Quid facis, Æacide? non sum sine vindice, dixi:
emphum pa- Hæc tibi sub domino * est, Pyrrhic, puella suo.
trio, vete- Sordior ille freto clamantem nomen Orestis
mentiam Traxit inornatis in sua testa comis.
imitans ani- Quid gravius capta Lacedæmone serva tulissem,
mi paterni. Si raperet Graias barbara turba nurus?
b Verba Parcus Andromachen vexavit: Achæa victrix,
Hermionis Cum Danaus Phrygias uderet ignis opes.
ad Pyrrhum. At tu, cura mei si te * pia tangit, Oreste,
* Est alii, d Injice non timidas in tua jura manus.
ad suum An, si quis rapiat stabulis armenta reclusis,
versu raji- Arma feras: rapta conjuge, lentus eris?
cium. Sit & socer exemplo, nuptæ repetitor ademptæ:
e Videtur Cui pia militæ causa puella fuit.
Græci me- Si socer ignavus vacua * stertisset in aula,
tonym. Nupta foret Paridi mater, ut ante fuit.
* nunc Non tu mille rates, sinuosæque vela parabis,
tang. Nec numerum Danaï militis: ipse veni.
d Injella Sic quoque eram repetenda tamen: nec turpe mari-
mum me ti- Aspera pro charo bella tulisse toro. (to est
bi vendica. Quid? quod avus nobis idem Pelopæus Atreus?)
Jure voca- Et, si non esses vir mihi, frater eras.
bulum est. Vir, precor, uxori, frater succurre sorori:
e Mene- Instant officio nomina g bina tuo.
laur. Me tibi b Tyndareus, vita gravis auctor & annis,
* sedisset. Tradidit: arbitrium neptis habebat avus.
f Frater pa- At pater Æacidæ promiserat, inscius acti.
truelis. i Plus quoque, qui prior est ordine, * possit avus.
g Meriti & Quum
patruelis. h Tyndarus & mater Hermionis, sicut Atreus paternus. i Qui
prior est tempore potior est jure. * possit.

Quum tibi nubeham, nulli mea turba nocēbat:

Si jungar Pyrrho, tu mihi laesus eris.

Et patet ignoscet nostro Menelaus amoris:

Succubuit telis a pateris ipse Dei.

Quem sibi permisit, genero * concedet amorem.

Proderit exemplo mater amata suo.

Tu mihi, quod matri pater, es: quas gesserat olim

Dardanius partem advena, Pyrrhus agit.

Ille licet patriis sine fine superbiat actis:

Et tu, quæ referas, facta parentis habes.

Tantalides omneis, ipsumque regebat Achillem:

Hic pars militiæ, dux erat ille ducum.

Tu quoque habes proavum Pelopen, Pelopisque pa-

Si melius numeres, à Jove quintus eris. (sentem:

Nec virtute cares: arma invidiosa tulisti.

Sed tu quid faceres? induit illa * patrem.

Materia vellem sortis meliore fuisses:

Non lecta est operi, sed data causa, tuo.

Hanc tamen Æ impleris: juguloque Ægisthus aperto

Testa cruentavit, quæ pater ante tuus.

Increpat Æacides, laudemque in crimina vertit:

Et tamen adspectus sustinet ille meos.

Rumpor: & ora mihi pariter cum mente tume-

Pectoraque inclusis ignibus usta dolent. (scunt:

Hermione coram quisquamne objecit Orestii?

Nec mihi sunt vires, nec ferus ensis adest.

Flere licet: * certe flendo diffundimus iram:

Perque sinus lacrymarum fluminis instar eunt.

Has semper solas habeo, semperque profundo:

Hument inculx / fonte petenne genæ.

Hoc generis fatum quod nostros errat in annos:

Tantalides * matres apta rapina sumus.

Non ego fluminei reseram mendacia cygni:

Nec querar in plumis delituisse Jovem.

Qua duo porrectus longe freta distinet Isthmos,

Vesta peregrinis Hippodamia rotis.

Castori Amyclæo, & Amyclæo Polluci,

Reddita & Mopsopia Tyndaris urbe soror.

B 3

vindicta morte paterna. e Ita alibi, ora tument ira. * flendo

cerre: f Lacrymarum perennibus. * omnes. g Pelopi curuli cer-

tamini superato Oenomaus, Hippodamiam, victoria præmium, duxit.

Vide Pærius. expofit. h Athenienfi, à Mopsopo rege. Strab. l. 8.

Alii Aphidnam intelligunt Attica urbem, ubi Helen, à Theseo equam

affervatam dicunt.

a Cupidinis

alati.

* permit-

tet.

b Generis

nobilitate

Orestem

Pyrrho præ-

pauli.

c Agame-

monem rex

regum, ut d

Cicerone ap-

pellitur, à

Tantalo

proavo. Ju-

piter Tan-

talum, Tan-

talum Pelop-

pen, Pelops

Pælium, à

Pælium

Agame-

monem Ore-

stii, & Me-

nelum

Hermio-

nis patrem

genit.

* pater re-

de. Ita ali-

bi: Induit

arma tibi

genitor,

patriæque

tuisque.

Tyn- d Pælium,

a Menelam Tyndaris Idæo trans æquora ab hospite rapta,
Cretam pro- Argolicas pro se vertit in arma manus.
fectum: Vix equidem memini: memini tamen: omnia lusus,
b Neoptole- Omnia solliciti plena timoris erant.
mus Pyr- Flebat avus, flebatque soror, fratresque gemelli:
rhus, quasi Orabat superos Leda, suumque Jovem.
novum pu- Ipsa ego non longos etiam * runc scissa capillos,
gnator, Clamabam, Sine me, me sine, mater, abis?
c Achilles, Nam a conjux aberat. Ne non Pelopæia credar,
directa in Ecce b Neoptolemo præda parata fui.
pedem ipsius c Pelidey utinam vitasset Apollinis arcus:
sagitta, d Damnaret nati facta proterva * parens.
Paridis in d Nec quondam placuit, nec nunc placuisset Achilli;
Apollinæ Abducta viduum conjuge flere virum.
templo in- Quæ mea cælestis injuria fecit iniquos?
serimur. Quodve mihi miseræ sidus obesse querat?
** pater.* Parva mea sine matre fui: pater arma * gerebat:
d ita enim Et, duo cum vivant, orba duobus eram.
Achill., e Non tibi blanditias primis, mea mater, in annis
H. / "H pæ- f Incerto distas ore puella tuli.
rus quædam Non ego captavi brevibus tua colla lacertis;
ais, ut pu- * Non sedi gremio sarcina grata tuo.
erunt ar- Non cultus tibi cura mei: nec pasta marito
degitur Intravi thalamos matre parante novos.
'Argæus, Obvia prodieram reduci tibi: (vera fatebor)
brevis le m- Nec facies nobis nota parentis erat.
ajadi. * Te tamen esse * Helenam, quod eras pulcherrima,
** ferebat.* Ipsa requirebas, quæ tua nata foret. (sensu.)
e Ad ma- g Pars hæc una mihi conjux bene cessit Orestes.
stem apo- * Hic quoque, nî pro se pugnet, adeptus erit.
strophe. Pyrrhus habet captam, reduce & victore parente:
f Balauiem- * Munus & hoc nobis diruta Troja dedit.
se. Cum tamen altus equis Titan radiantibus instat,
** Nec gre-* Perfruo infelix liberisore malo.
mio sedi. Nox ubi me thalamis ululantem, & acerba gemen-
** Et.* Condidit, in mæstro procubuique toro; (tem
** Helenen.* Pro somno, lacrymis oculi funguntur obortis;
g In hoc Quæque licet fugio, sicut ab hoste, viro.
santum fr- Sæpe malis stupeo: rerumque oblita, locique
lie, quod O- Ignara tetigi g Scyria membra manu.
restem ma- Vtque
ritum nulla sim. * Is. * Et minus à nob. diruta Tr. fuit. alii:
 Ah minus hoc nobis. al. Et minus hoc nobis. Sed Micyll. probat
 Munus & hoc. quod Plautus, quoque secutus est. h Pyrrhus, qui in
 Scyro, Lycomedæ insula, furtivo concubitu natus est.

Utque nefas sensi, male corpora tacta relinquo:
 Et mihi pollutas credor habere manus.
 Sape Neoptolemi pro nomine nomen Orestis
 Exit; & errorem vocis, ut omen, amo.
 Per genus infelix * oro, generisque parentem,
 Qui freta, qui terras, & sua regna quatit;
 Per patris ossa tui, patrui mihi, quæ tibi debent,
 Quod se sub tumultu fortiter ulta jacent;
 Aut ego præmoriar, primoque extinguar in ævo:
 Aut ego Tantalidæ Tantalus uxor ero.

* iuro, va-
 lide serias-
 sis.

IN IX. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Herculem Jupiter ex Alcmena, sub formæ Amphitryonis mariæ
 compressa, tribus noctibus in utero iussit, genuit: quem Eury-
 theus rex Mycenarum, Junonis iussu, ut sic ille periret, ad ardua
 labores incitavit. Sed cum robore corporis atque ingenio valeret,
 semper victor evasit. Inter quos Acheloum, Atollæ fluvium, in va-
 rias sese vertentem figuræ ab Deianira conjugium, in taurum tan-
 dem convertum debellavit. Et profecto, quamvis reliqua monstra
 victor superasset, amoris molochi succubuit. Nam cum Eurytus
 rex Oechaliæ solen filiam illi protulisset donasset, urbe capta, &
 Euryto occiso, solen obtinuit: cuius amore ita captus est, ut ea
 jubente, leonæ spoliis & clavibus deposuerit: & quod turpius est,
 inter lales pedisequi calceæ scemine indutus, vere non erubuerit.
 Et Antigone, quicquid prius sub Omphale, Lydiæ regina, ex qua ge-
 muerat Lamum, toleraverat, ea sub lale perpeffus est. Cum igitur
 Deianira Oenei regis Calydoniæ filia, ejus uxor, illum tam illecebri
 amore captum revivisset, ex voluntate adversariorum suum vitu-
 peranti, ad eum stridit. Punit autem illi ante oculos agaglia illa
 ipsius priora facinora: ut comparatione infamiam apertiorē faciat.
 Sed cum inter scribendum accepisset, nuntium de Herculis calami-
 tate, ob vestem Nessi Centauri sanguine intoxicatam, à se missam,
 in qua vim revocandi ab alienis amoribus inesse credebat: (id enim
 Nessus illi in tapiedru Eoni fluvii fuerat, cum ab Hercule sagitta
 Lerno vireno infecta confectus esset) gravissimo dolore compressa,
 facinus suum purganda, ut non ultro, sed ut illum in sui amore regi-
 neret, facile videtur, de suspensio deliberat.

DEIANIRA HERCULI.

Mirror * ad Alciden à conjuge conscia mentis
 Littera; si conjux Deianira tua est.
 Gratulor Oechalliam titulis accedere nostris:
 Victorem victæ succubuisse queror.
 Fama Pelasgiadæ subito pervenit in urbes
 * Decolor, & factis inficienda tuis:
 Quem nunquam Juno seriesque immensa laborum
 Fregerit, hæc solen imposuisse jugum.
 Hoc velit Eurytheus, velit hoc germana Tonantis:
 Lataque sit vitæ labe noverca tuæ.

* Quidam
 hæc duo car-
 minis suppo-
 sitis reji-
 ciunt.
 a Lodecor.
 turpis.

a *Tauris* **a** At non ille venis, cui nox (si creditur) una
Herculem, Non * tanti, ut tantus conciperere, fuit.
quid non re- Plus tibi quam Juno, nocuit Venus, illa premendo
pondeat Sustulit: hæc humili sub pede colla tenet.
spei. Respice vindicibus pacatum viribus orbem,
** satis.* Qua latam Nereus æzulus ambit humum.
** pars.* Se tibi * pax terræ, tibi se tota æquora debent:
b *Orientem* Implesti meritis **b** Solis utramque domum.
& Occiden- Quod te laturum est, cælum prius ipse tulisti:
tem intelli- Hercule supposito sidera fulsit Atlas.
git. **c** Quid, nisi notitia est misero quæ sita pudori,
c *Eurip.* Si cumulas stupri facta priora nota?
βασίλειος **d** Tene ferunt geminos pressisse tenaciter angues,
αἰσχροπρεπ- Cum tener in cunis jam Jove dignus eras:
την αἰσχρο- Cœpisti melius quam desinis: ultima primis
τερον. Ju- Cedunt: dissimiles, hic vir, & ille puer.
venal. **Q**uem non mille feræ, quem non **e** Scheneleus ho-
mine ani- Non potuit Juno vincere, * vicit amor. (Atis,
mi vitium At bene nupta feror, quia nominor Herculis uxor;
tanto con- Sitque socer, / rapidis qui tonat altus equis.
spectius in **Q**uam male inæquales veniunt ad aratra juvenci:
se Crimen Tam premitur magno conjuge nupta minor.
habet, Non honor est, sed onus; **g** species læsura ferentes.
quanto Si **Q**ua voles apte nubere, nube pari.
major qui Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes:
peccat ha- Monstraque, terribiles persequiturque feras.
betur. Ipsa domo vidua, votis operata pudicis,
d *Vide* Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.
Thæocr. Inter scipentes, aprosque, avidosque leones
ἀνταλίον. **h** Jactor: & hæcuro cerno per ossa canes.
Plaut. Am- **i** Me pecudum fibræ, simulacraque inania somni,
phitr. * Omina que arcana nocte petita movent.
e *Eurysib.* Aucupor infelix incerta murmura famæ:
Sibeneul. fil. Speque timor dubia, spesque timore cadit.
** vincit* **k** Mater abest: queriturque Deo placuisse potent:
plerique / Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adest.
lib. **m** Arbitratur Eurysibæus iræ Iunonis iniquæ
f Periphr. Sentitur nobis: ira que * longa Dea * est.
Jouis, cui Hæc * mihi fessæ parum est: peregrinos addis amo-
fulmen tri- Et mater de te quælibet esse potest. (res;
buitur. Vide Non
Plin. l. 2. **g** τὸ αἶδ' & , sive τὸ αἴ. & μ. α. **h** In somnis scil. vel cogita-
tiōne. **i** Ab arte aruspicius pathos. * Omniaque. **k** Alcmena.
l Quoniam illos Eurysib. in exilium miserat. **m** Dispensator laborum
Herculis, * lenta. * Est lib. duo non hab. * me lib. duo.

Non ego a Partheniis temeratam vallibus Augen.

Nec referam partus, Ormeni nympha, tuos.

Nec tibi crimen erunt Teuthrantia turba sorores;

Quarum de populo nulla relicta tibi est.

* Una recens crimen * defertur adultera nobis,

Vnde ego sum Lydo facta noverca Lamo.

Mxander, toties qui terris errat in iisdem,

Qui lapsas in se saepe retorquet aquas,

Vidit in Herculeo suspensa monilia collo,

Illo, cui cælum sarcina parva fuit.

* Non puduit forteis auro cohibere lacertos,

Et solidis gemmas apposuisse toris.

Nempe sub his animam a pestis Nemea lacertis

Edidit; unde humerus tegmina lxxv habet.

Ausus es hirsutos mitra redimire capillos:

Aptior Hercules populus alba comæ.

Nec te Mxonia lasciva more puellæ

Incingi zona dedecuisse pudet.

Non tibi succurrit * erudi Diomedis imago,

Efferus humana qui dape pavit equos.

Si te vidisset cultu Busris in isto,

Huic victor victo nempe pudendus eras.

Detrahat Antæus duro redimicula collo:

Ne pigeat molli succubuisse viro.

* Inset Ioniacas calathum tenuisse puellas

Diceris, & dominæ pertimuisse minas.

Non * pudet, Alcide, victricem mille laborum,

Rasilibus calathis imposuisse manum.

Crassaque robusto deducis pollice sila:

* Aquæque formosæ pensa rependis heræ.

Ah quoties, digitis dum torques stamina duris,

Prævalidæ fulos comminuerunt manus!

* Diceris, infelix, g. scutica tremefactus habenis,

Ante pedes dominæ pertimuisse minas.

* Eximiis pompis præconia summa triumphi,

Factaque narrabas dissimulanda tibi.

Scilicet immanes elisos faucibus hydros

Infantem * & caudis involuisse manum.

U. d. Nemea

lto. e. Diomedes Thrac. tyrann. poetica periphr. * Mxonia inter

Micyll. vel inter Ionicas, ut est Fast. * fugis. f. Equa pensa re-

pendebantur heræ. Propert. et graviora rependit iniquis Pensa.

* Crederis. g. Scutica, flagellum ex corio, quo verberabantur servi.

ex. v. & anim. corium, vel pelles. * Exuviis positis meritatum so-

mina laudum. * nuda dilacerasse manu.

a Parthe-

nias, ment

Arcadie,

virginibus

illis ventra-

tur. m. d. f.

v. & enim

virgo dict-

tur.

b Filie Tho-

stis d. se

compressa,

quæ ab æve

Teuthrante

ita nomina-

vis, per an-

tonoma-

siam. Vide

Tolli. Mi-

scell. 19. &

Parthas. ex-

posit.

c Ompha-

lem Mæ-

nia sive Ly-

dia reginam

intelligit,

Lami geni-

tricem.

* refere-

tur lib.

duo.

* Hæc diffi-

ciliu ali-

cum figura

interroga-

tionis le-

gunt.

Vt d. Nemea

- * Incubet. *Ut* Tegex aper cupressifero Erymantho
 * lxdat. * Incubar, & vasto pondere * lxdit humum.
 a *Hydra* Non tibi Threiciis affixa penatibus ora;
Lernaa. Non hominum pingues exde tacentur equæ:
 * Quique. Prodigiumque triplex, armenti dives Iberi
 * lavum- Geryones; quamvis in tribus unus erat:
 que. Inque canes totidem tranco digestus ab uno
 * Pergra- Cerberus, implicitis angue minante comis:
 ve. Quæque redundabat forculo vulnere a serpens
 b *Antem.* Fertilis, & damnis ditior ipsa suis:
 c *Centauri.* * Quodq; inter lavumq; latus, * dextrumq; lacertum,
 d *Sidon urbs* * Prægrave b compressa fauce pependit onus:
Phanicia: c Et, male confisum pedibus, formaq; bimbri,
ubi optima Pulsum Thessalicis agmen equestre jugis.
inspiciebatur Hæc tu d Sidonio potes insignitus amictu
purpure. Dicere? num cultu lingua retenta silet?
 * Onera- Se quoque nympha tuis * ornavit e lardanis armis:
 vit lib. duo. Et tulit è capto nota tropæa viro.
 e *Omphale* f I nunc, tolle animos, & fortia facta recense.
Lardani fil. Quod tu non esses jure, vir illa fuit:
 f *Ironica* Qua tanto minor es, quanto te, maxime rerum,
insultatio. Quam quos vicisti, vincere majus erat.
 g *illi ac-* g Illi procedit rerum mensura tuarum.
crevisi & Cede bonis; hæres laudis amica * tux est.
velut in ma- b O pudor! hirsuti costis exuta leonis
jæ augetur. Aspera texerunt vellera molle latus.
 * tua est. Falleris, & nescis: non sunt spolia ista Leonis.
 h *Exclama-* Sed tuæ: neque feræ victor es, illa tui.
tio patheti- Fæmina tela tulit Lernæis atra venenis,
ca. Ferre gravem lana vix satis apta colum:
 * tantum. Instruxitque manum clava domitrice ferarum;
 i *Cic. lib. 6.* Vidit & in speculo conjugis arma sui.
 i *epist. ad fa-* Hæc * tamen audieram: licuit non credere famæ:
mil. l. Ocu- i En venit ad sensus mollis ab aure dolor.
lli augment Ante meos oculos adducitur & advena pellex:
dolorem. Nec mihi, quæ patior, dissimulare licet.
Horat. Se- Non sinis averti: mediam captiva / per urbem
 gnus in- Invitis oculis adspicienda venit.
 citat ani- * Non venit incultis captarum more capillis,
 mos de- Fortunam vultus fassa tegendo suos.
 missa per Ingreditur late multo spectabilis auro,
 aures, Qualiter in Phrygia tu quoque cultus eras.
 Quamque
 sunt oculis subjecta fidelibus. k *Iolen intelligit.* l *Trachinem,*
 ubi Deianira degens. * Nec.

Dat

Dat vul
 Oech
 Forstar
 Nom
 * Eury
 Turp
 Mens f
 Et ja
 Me que
 Ne p
 Cornu
 Tru
 Semivi
 Ness
 Sed qu
 Fam
 Hei m
 Imp
 An ru
 Tu
 Et qu
 Cre
 Tu qu
 Im
 Heu d
 Oe
 b Exu
 c A
 Exeg
 Im
 Depr
 N
 Ness
 H
 Illit
 Is
 d Jar
 E
 * Et
 V

Dat vultum populo sublimis, ut Hercule victo
 Oechaliâ vivo stare parente putes.
 Forſitan, expulſa * Atolide Deianira,
 Nomine depoſito pellicis, uxor erit:
 * Eurytidosque Ioles, atque inſani Alcida
 Turpia famoſus corpora * jungit Hymen.
 Mens fugit admonitu; friguiſque perambulat artus:
 Et jacet in gremio languida facta manus.
 Me quoque cum multis, ſed me ſine crimine amaſti:
 Ne pigeat, pugna bis tibi cauſa fui.
 Cornua ſiens legit rapidis Acheloüs in undis,
 Truncaque limoſa tempora merſit aqua.
 Semivir occubuit vi, * Lerniferoque veneno
 Neſſus; & infeſcit ſanguis equinus aquas.
 Sed quid ego hæc refero? ſcribenti nuncia venit
 Fama, virum tunica labe perire mez.
 Hei mihi! quid feci? quo me furor egit amantem?
 Impia quid dubitas Deianira mori?
 An tuus in media conjux lacerabitur Oera?
 (Tu ſceleris tanti cauſa ſuperſtes eris)
 Et quid adhuc habeo facti, cur Herculis uxor
 Credar? conjugii mors mea pignus erit.
 Tu quoque cognoſces in me, Meleagre, ſororem.
 Impia quid dubitas Deianira mori?
 Heu devota domus! ſolio ſedet * actior alto.
 Oenea deſertum * nuda ſeneſta premit.
 b Exulat ignotis Tydeus germanus in oris:
 c Alter ſatalli vivus in igne fuit.
 Exegit ſerum ſua per præcordia mater.
 Impia quid dubitas Deianira mori?
 Deprecor hoc unum per jura ſacerrima lecti,
 Ne videar thalami inſidiara tui.
 Neſſus, ut eſt avidum percuſſus arundine peſtus,
 Hic, dixit, vires ſanguis amoris habet.
 Illita Neſſo miſi tibi texta veneno.
 Impia quid dubitas Deianira mori?
 d Jamque vale ſeniorque patet, germanaque Gorge,
 Ex patria, & patriæ frater adempte * mez.
 * Et tu lux oculis hodierna noviffima noſtris,
 Virque (ſed ô poſſis) & puer Hylle, vale.

a *Atolia*:
 patronymicum pro poſſeſſ.

* Euryti-
 dos Iol.

plerique li-
 bri.

* junget
 lib. duo.

* Lethife-
 roque.
 quod melius
 putatur.

* Agrius.
 qui poſt di-
 ſſerſam Oe-
 meri domum

Atolia
 regnum oc-
 cupavit.
Micyll.

* longa
 lib. duo.

b Ob inter-
 ſectum Me-
 neſſipp. fra-
 trem in ve-
 natione.

c *Meleager*:
 de quo vide
 lib. 1. *Me-
 ſam.*

d *Laqueo* ſi-
 bi mortem
 allatura ſuos
 ſalutis.

* *lux*. &
 ſuſſeſſe re-
 ſtuitur.

* Tu quo-
 que lux
 oc.

IN X. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Minns Jovis & Europæ filius, Cretensæ rex, ab Androgeum filium ab Atheniensibus dolose occisum, illis tandem post ævia læsa corpe ut sibi pœnas penderent, quatenus puerum suum, & totidem virgines mitteret, ut Minotauro, quem arte Dædali Palæstræ ex tauro genuerat, dum ejus maritus Minos cum Atheniensibus bellum gereret, devorandi traderetur. Cum vero furi Theseo contigisset, ab Ariadne elocutus est, quoniam pacto, interfecto Minotauro, ex labyrinthis ambagibus egroderetur, *Exalanda regni tæni veligia sis*, ut ait Cæcilius. Theseus autem Creta cum Ariadne & Phædra discodem, in Naxos insulam delatus est, ubi à Baccho monitus est, ut Ariadnem relinqueret, qui Dei timore perculsus, dum altissimo somno prædium animadverteret, puellam dimisit. Quam primum igitur expurgata est, hanc epistolam scripsit, in qua de crudelitate & duritia Thesei, ac beneficiorum ingratitude conqueritur, eam post multas lamentationes & querelas rogando, ut navem ad eam faciat.

ARIADNE THESEO.

** Multi hæc duo carmina non habent, que omnino videntur notia.*
a Cæcil. **I**lla relicta seris etiam nunc, improbe Theseu, Vivit; & hæc æqua mente tulisse velis.
Mitius inveni, quam te, genus omne ferarum: Credita non ulli, quam tibi, pejus eram.
Aut ut *a Cæcil.* **Q**ux legis, ex illo, Theseu, tibi littore mitto, Unde tuam sine me vela valere ratem:
a Cæcil. **I**n quo me somnusque meus male prodidit, & tu, (Prò facinus!) somnis insidiate meis.
eam dulci **T**empus erat, vitrea quo primum terra pruina
devinctam Spargitur, & textæ fronde queruntur aves:
lumine Incertum vigilans, an somno languida, movi
somno, Thesea prensuras * semisepulta manus.
Liquetis Nullus erat: referoque manus, iterumque retento,
immemo- Perque torum moveo brachia: nullus erat.
ri disce- Excussite metus somnum: conterrita surgo,
dens pe- Membraque sunt & viduo præcipitata toro.
ctore con- Protinus adductis sonuerunt pectora palmis:
jux. Utque erat è somno turbida, * rapta coma est.
a Pathos Luna fuit: specto, si quid, nisi littora, cernam.
a tempore, Quod videant oculi nil nisi littus habent.
*** semiso-** Nunc hue, nunc illic, & utroque sine ordine curro.
pita pæ- Alta puellares rardat arena pedes.
que lib. & Interea toto clamant littore, Theseu,
Micyl. re- Reddebant nomen concava saxa tuum.

c Deserta à maris. Metaphorice. * rupta. *d In utramque part.*
Adverbialiter,

Et

Et quoties ego te, toties locus ipse vocabat.

* Ille locus miseræ ferre volebat opem.

¶ Mons fuit : apparent frutices in vertice rari:

Nunc scopulis raucis pendet adæsus aquis.

Adscendo: vires animus dabat : atque ita late

Æquora prospectu metior alta meo.

Inde ego (nam ventis quoque sum * crudelibus usa)

Vidi præcipiti carbasa tensa Notò.

Aut vidi: aut certe * cum me vidisse putarem,

Frigidior glacie, semianimisque fui.

Nec languere diu patitur dolor: excitor illo:

Excitor, & summa Thesea voce voco.

Quo fugis? exclamo: scelerate revertere Theseu:

Flecte ratem; numerum non habet illa suum.

Hoc ego, quod voci deerat, plangore replebam:

Verbera cum verbis * mixta fuere meis.

Si non audires, ut saltem cernere posses,

lactatæ late signa dedere manus.

Candidaque imposui longæ velamina virgæ,

Scilicet oblitos admonitura mei.

Iamque oculis exceptus eras: tunc denique fleui:

Torpuerant molles ante dolore genæ.

Quid potius facerent, quam me mea lumina fierent,

Postquam desierant vela videre tua?

Aut ego diffusis erravi sola capillis,

Qualis ab Æ Ogygio concita Baccha Deo:

Aut mare prospiciens in saxo frigida fedi;

Quamque lapis sedes, tam lapis ipsa fui.

Sæpe torum repeto, qui nos acceperat ambos:

Sed non acceptos exhibiturus erat.

Et tua, quæ possum, pro te vestigia tango;

Strataque quæ membris intepuere tuis.

Incumbo: lacrymisque toro manante profusus,

* Pressimus, exclamo, te duo: redde duos.

Venimus huc ambo: cur non discedimus ambo?

Petfide pars nostri lectule major ubi est?

Quid faciam? * quo sola ferar? vacat insula cultu:

Non hominum video, non ego facta bouum.

Omne latus terræ cingit mare: navita nusquam est;

Nulla per ambiguas puppis itura vias.

Finge dari comitesque mihi, ventosque, ratemque;

Quid sequar? accessus terra paterna negat.

Ut rate felici pacata per æquora labar,

Temperet * & ventos Æolus: exul ero.

* Ipse lib.

plurique.

a Videtur

Dryonem

montem si-

gnificare, in

quem à Bac-

cho delata

Ariadne,

numquam

deinceps

comparuit.

Vide Catull.

de nuptiis

Thetidis.

* crude-

lius.

* quia me

vid. puta-

vi, Ab. tres.

* mista.

b Teriph.

Bacchæ,

quem Ogyg.

appellat, ut-

potè Theban.

ab Ogyge

uniquissimo

Bætiæ re-

ge.

c Ad Iulium

apostro-

phe.

* qua.

* ut lib.

tres.

Non

*a Hecatem-
pote.* Non ego te, Crete a centum digesta per urbes,
** parenti.* Adspiciam, puero cognita terra Jovi.
** victor* Nam pater, & tellus iusto regnata * parente,
lib. duo. Pro dita sunt facto nomina chara meo.
*b Periphta-
sis Laby-
rinthi.* Cum tibi, ne * victus b testis morerere recurvo,
** Tu mihi* Quæ regerent passus, pro duce fila dedi:
lib. duo. & * Cum mihi dicebas, Per ego ipsa pericula iuro,
in. Vivimus: & non sum, Theseu, tua: si modo vivit
mihi. Famina perjuri fraude sepulta viri.
*c Utinam
maclasset,
Ellipius.* c Me quoq; qua d fratrem maclasset, improbe clava.
*d Minotau-
rum.* Esset, quam dederas, morte * sepulta fides.
** soluta* Nunc ego non tantum, quæ sum passura, recordor:
*lib. peri-
quet.* Sed quæcunque potest ulla relicta pati.
** Non* Occurrunt animo pereundi mille figuræ:
*mors mi-
sera, sed
mortis
adempta
copia.* e Morsq; minus pœnæ, quam mora mortis habet.
*Soph. Ele-
stra.* Jam jam venturos aut hæc, aut suspicor illac,
*f Quamvis
mec leones,
mec tigres
habeas insu-
la Naxos,
apud saenam,
ut fumina,
dubitat.* Qui lanient avidi viscera dente, lupos.
** tigridas* f Forsit & fulvos tellus alit ista leones:
insula Quis scit, an hæc saxas * insula tigres habet?
hab. Et freta dicuntur * magnos expellere phocas.
** magnas.* Quis verat & gladios per latus ire meum?
** facta lib.
duo.* Tantum ne religer dura captiva catena,
g A Cecrope Neve traham serva grandia pensa manu;
primo Athenarum rege Cecropide vocantur Athenienses. Cui pater est Minos, cui mater filia Phœbi;
rum. Quodque magis memini, quæ tibi pacta fui.
i Minotauri cornum: vel quolibet telo aut hasta. Si mare, si terras, porrectaque littora vidi;
 Multa mihi terræ, multa minantur aquæ.
 Cælum restabat: timeo simulacra Deorum.
 Destituor rapidis prada cibusque feris.
 Sive colunt habitantque viri, diffidimus illis:
 Externos didici læsa timere viros.
 Viveret Androgeos utinam; nec * fata luisse
 Impia funeribus, g Cecropi terræ, tuis:
 Nec tua maclasset nodoso stipire, Theseu,
 Ardua parte b virum dextera, parte bovem:
 Nec tibi, quæ seditus monstrarent, fila dedissem;
 Fila per adductas sæpe recepta manus.
 Non equidem miror, si stat victoria tecum:
 Strataque Cretæ bellua stravit humum.
 Non poterant figi præcordia ferrea i cornu:
 Ut te non tegeres, pectore tutus eras.

Illuc

primo Athenarum rege Cecropide vocantur Athenienses. h Minotau-
 rum. i Minotauri cornum: vel quolibet telo aut hasta.

Illuc
 Illuc
 Cruce
 At
 Vos
 Fl
 Dexte
 Et
 In me
 Pro
 Ergo
 Ne
 Spirit
 Ne
 Ossa
 Hæ
 Ibis
 Cu
 Et be
 Sed
 Me q
 No
 Nec
 Fil
 Dii fa
 Mo
 Nun
 Ha
 Adsp
 Et
 Corp
 Li
 Non
 De
 Sed
 No
 Has
 In
 Hos
 Pe
 g Fl
 Si

Illuc tu silices, illuc adamanta tulisti:

Illic qui silices Thesea vincat habes.

Crudeles somni, * quid me tenuistis inertem?

At semel æterna nocte premenda fui.

Vos quoque crudeles venti, nimiumque parati,

Flaminaque in lacrymas officiosa meas.

Dextera crudelis, quæ me fratremque necavit:

Et data poscenti nomen inane fides.

In me jurarunt somnus, ventusque, fidesque:

Prodita sum causis una puella tribus.

Ergo ego * nec lacrymas matris moritura videbor:

Nec, mea qui digitis lumina condant, erit.

Spiritus infelix peregrinas ibit in auras:

Nec positos artus unget amica manus.

Ossa * superstabunt volucres inhumata marinx.

Hæc sunt officiis digna sepulcra meis.

Ibis Cæciopios portos: patriaque receptus,

Cum steteris turba celsus honore tum,

Et bene * narrabis lethum taurique, virique,

Sæcta que per dubias saxea testata vias;

Me quoque narrato * solam tellure relictam.

Non ego sum titulis sacripienda tuis.

Nec pater est Ægeus, nec tu b Pirtheidos Æthra

Filius: caustores saxa fretumque tui.

Dii facerent, ut me summa de puppe videres!

Movisset vultus mœsta figura tuos.

Nunc quoque, non oculis, sed, qua potes, aspice mente

Hærentem scopulo, quem vaga pulsat aqua.

Adspice demissos lugentis more capillos:

Et tunicas lacrymis, sicut ab imbre, graveis.

Corpus, ut impulsæ segetes d Aquilonibus, horret:

Littera que c articulo pressa tremente labat.

Non te per meritum: quoniam male cessit, adoro:

Debita sit factis gratia nulla meo:

Sed nec poena quidem. si non ego causa salutis;

Non tamen est, cur tu sis mihi causa necis.

Has tibi, plangendo lugubria pectora lassas,

Infelix tendo trans freta longa manus.

Hos tibi, qui f superant, ostendo mœsta capillos.

Per lacrymas oro, quas tua facta m vent;

g Flecte ratem, Theseu, versoque relabere vento.

Si prius occidero, tu tamen ossa feres.

a Ad som-
nos & ven-
tes apo-
strophe.

* qui: &
fortasse me-
lim, ut sit
exclamau-
it.

* nec ma-
tris la-
crym.
* super
stabit.

* narratis,
lib. tres.

* sola. h. e.
solitaria,
Micyll.

b En Æ-
thra, Pirthei
filius, natus
et.

c Parentes.

d Ventis
species
pro gene-
re.

e Digiti
trementi-
bus, Syn-
ecdoch.

f Super sunt,
plerisque
plangendo
emulsi.

g Solita de-
precatione
Epistolam
claudit.

IN XI. EPISTOLAM
ARGUMENTUM.

Macareus & Canace, Aëoli regis venturum filii, cum turpius se amarent, & consanguinitatis preteritu culpam trigentes concumberent, Canace filium peperit: quem dum clam e regis per notitiam emitteret, ut aleretur, infelix infans suo vagitu se avo prodidit, qui filium incensum sceleris, innocuum infantem jussit canis expositum per satellitem Canace gladium misit, quo illa pro meritis uteretur, quo se interfecisse creditur. Sed prius quam moreretur, Macareus, qui iam in templum Apollinis Delphici aufugerat hac epistola eorum suum narravit, illum precanda, ut expositi infantis ossa legat, & una cum suis virga componat.

CANACE MACAREO.

- * *Aliquid*
has duas
versus inter
notas refe-
runt.
a *Epistola.*
* *soluta*
lib. duos,
b *Canaces*
Aëoli filia.
* *Specta-*
ret.
c *Oculus,*
Synecd.
d *Acerba*
irrisio.
e *Thracio,*
d *Sithone*
Thracie
monte.
f *Affectus.*
vilis sit.
g *Cognatum*
calosibus.
* *proavo-*
rum no-
mine. Jap-
iter avus
Canaces.
Navi.
* *commisit libi res. Pathos d falli penitentia. h Cupidinem si-*
gnificat.
- * **A**olis Aëolidæ, quam non habet ipsa, salutem
Mittit, & armata verba notata manu.
Si qua tamen cæcis errabunt scripta lituris,
Oblitus à doming exde a libellus erit.
Dextra tenet calamum, strictum tenet altera ferrum:
Et jacet in gremio charta * notata meo.
Hæc est b Aëolidos fratri scribentis imago:
Sic videor duro posse placere patri.
Ipse necis cupere nostræ spectator adesset,
Auctorisque oculis exigeretur opus.
Ut ferus est, multoque suis truculentior Euris;
* Spectasset siccis vulnera nostra e genis.
d Scilicet est aliquid cum sævis vivere ventis:
Ingenuo populi convenit ille sui.
Ille Noto, Zephyroque, & e Sithonio Aquilioni
Imperat, & pennis, Eue proterve, tuis.
Imperat heu ventis, tumidæ non imperat ira:
Possidet & f viciis regna minora suis.
Quid juvat g admodum * per avorum nomina cælo,
Inter cognatos posse referre Iovem?
Num minus infestum funebria munera ferrum
Fœminea teneo, non mea tela, manu?
O utinam, Macareu, quæ nos * conjunxit in unum,
Venisset letho senior hora meo!
Cur unquam plus me, frater, quam frater, amasti?
Et tibi, non debet quod soror esse, fui?
Ipsa quoque incalui: qualemque audire solebam,
Nescio quem sensu corde tepente b Deum.
- Fuge.

Fugerat ore color: * macies obduxerat artus:
 Sumebant minimos ora coacta cibos.
 Nec somni faciles, & nox erat annua nobis:
 Et gemitum nullo laxa dolore dabam.
 Nec, cur hoc facerem, poteram mihi reddere causam:
 Nec noram, quid amans esset; at illud eram.
 Prima malum nutrix animo præsensit h anili:
 Prima mihi nutrix, Aoli, dixit, amas.
 Erubui, gremioque pudor dejecit ocellos:
 Hæc satis in tacita signa facentis erant.
 Iamque tumescebant vitiatæ pondera ventris.
 A graque & furtivum membra gravabat onus.
 Quas mihi non herbas, quæ non medicamina nu-
 Attulit, audaci supposuitque manu; (tix
 Ut penitus nostris (hoc te celavimus unum)
 Visceribus crescens excuteretur onus)
 * Ah nimium vivax ad mortis restitit infans
 Artibus, & tectus tutus ab hoste fuit.
 Iam novies erat orta soror pulcherrima Phœbi:
 f Denaque luciferos Luna * vehebat equos:
 Nescia quæ faceret subitos mihi causa dolores,
 Et rudis ad partus, & nova miles, eram.
 Nec tenui vocem. Quid, ait, tuæ crimina prodix?
 Oraque clamantis conscia pressit anus.
 Quid faciam infelix? gemitus dolor edere cogit:
 Sed timor, & nutrix, & pudor ipse vetant.
 * Continuo gemitus, elapsæque verba rependo:
 Et cogor lacrymas combibere ipsa meas,
 Mortis erat ante oculos, & opem i Lucina negabat:
 Et grave, si moteret, mors quoque crimen erat.
 Quum super incumbens scissa tunicaque, comaque,
 Pressa refovisti pectora nostra tuis.
 Et mihi, Vive soror, soror o charissima, dixti,
 Vive; nec unius corpore perde duos.
 Spes bona det vires; fratri nam nupta futura es:
 Illius de quo mater * es, uxor eris.
 Mortua (crede mihi) tamen ad tua verba revixi:
 Et positum est uteri crimen, onusque mei.
 Quid tibi grataris? media sedet Aolus aula:
 Crimina sunt oculis surripienda patris.
 Froudibus infantem, ramisque albensis olivæ,
 Et levibus vittis sedula celat anus:
 Fictæque sacra facit, dicitque precantia verba.
 Dat populus sacris, dat pater ipse viam.

adduxerat. b. e. con-
 traxerat &
 corrugarat.
 a Anni in-
 star.
 b Prover-
 biali figura,
 pro callido
 & versuto.
 c vilis-
 simus.
 d Furtivo,
 h. e. clande-
 stino coitu
 conceptum.
 * At nim.
 e Occulta-
 tus in utero,
 sive uteri
 pressio in-
 tus fuit à
 m. dicamen-
 tis.
 f Decima
 catachrest.
 * preme-
 bat. at. mo-
 vebat.
 g Absistit ad
 illud Ennii
 Med. ter
 sub armis
 malim vi-
 tam cer-
 nere, quàm
 semel mo-
 do parere.
 h Incessum.
 * Cōtineo.
 i Lucina Dea
 partus, sive
 assistens in-
 parit. Orp.

Iam * &c.

Jam propellimen erat: patrias vagitus ad aures
Venit, & indicio proditur ille suo.

a *Filja, si-
mulata.*

Eripit infantem, & mentitaque sacra revelat
Æolus: insana regia voce sonat.

b *Compara-
tio hyper-
bolica.*

Ut mare sit tremulum, tenui cum stringitur aura,

Ut quatitur tepido c fraxina virga Noto;

c *Fraxinea:
ισαλλας μι-
νυς.*

Sic mea vibrari pallentia membra videres:

Quassus ab imposito corpore lectus erat.

d *Dedecum
& insa-
miam.*

Irruit, & nostrum vulgat clamore d pudorem:

Et vix à misero continet ore manus.

Ipsa nihil, præter lacrymas, pudibunda profudi:

Torpuerat gelido lingua retenta metu.

Jamque dari parvum canibusque avibusque nepo-

Julserat, in solis destituique locis. (tem

* *Tu, em-
phasis.*

Vagitus dedit ille miser: sensisse putares:

e *Ex aduif-
se suo.*

Quaque suum poterat voce rogabat Avum.

f *Gladium à
parente tra-
ditum.*

Quid mihi tunc animi credis, germane, fuisse,

(* Nam potes ex animo colligere ipse tuo)

g *Ad patrem
apostro-
phe.*

Cum mea me coram sylvas inimicus in altis

h *Asper fa-
ces nuptia-
les, cum
quib. tan-
quam ad fe-
dices nuptia
venerat.*

Viscera montanis ferret edenda lupis?

i *Eumenides
μυθηα μιν-
οις. An-
tip.*

Exierat thalamo: tunc demum pectora planxi;

k *Asper a-
postrophi, for-
tumatori au-
gurio.*

Contigit inque meas unguibus ire genas.

l *Apostro-
phe pathe-
tica ad in-
fantem.*

Interea patrius vultu morrente satelles

Venit; & indignos edidit ore sonos:

Æolus hunc ensem mittit tibi. (tradidit ensem)

Et jubet e ex merito scire quid iste velit.

Scimus; & utemur violento fortiter ense:

Pectoribus condam s dona paterna meis.

g His mea muneribus genitor connubia donas?

Hac tua dote, pater, filia dives erit?

h Tolle procul decepte faces Hymenæe maritæ:

Et fuge turbato testa nefanda pede.

Ferte faces in me, quas fertis, i Erinnyes atræ;

Ut meus ex isto luceat igne rogus.

Nubite felices k Parca meliore sorores:

Admissi memores sed tamen esse mei.

Quid puer admisit tam paucis editus horis?

Quo læsit facto vix bene natus avum?

Si potuit meruisse necem, meruisse patetur.

Ah miser admissio plectritur ille meo!

l Nate, dolor matris, rapidarum præda ferarum,

(Hei mihi!) natali dilacerate tuos;

Nate, parum fausti miserabile pignus amoris;

Hæc tibi prima dies, hæc tibi summa fuit.

Non

Non m
In t
Non
Dir
Ipsa
Nec
b Tu t
Spa
Et ref
Ur
Vive
Ne
Tu (c
Fec
c Infe
taph.

C
roce
con
ven
reco
spe
in Y
mon
ter
tunt
fud
riv
cili
eno
Cre
ign
dis

* E
* A
A
Tur
D

quan
jibr.

Non mihi te licuit lacrymis perfundere iustis,
In tua * nec a tonfas ferre sepulcra comas:
Non super incubui; non oscula frigida carpsi.
Diripiunt avidæ viscera nostra feræ.
Ipsa quoq; infantis cum vulnere persequar umbras:
Nec mater fuero dicta, nec orba diu.
b Tu tamen, ô frustra miseræ sperate sorori,
Sparsa precor nati collige membra tui:
Et refer ad matrem, & socioque impone sepulcros;
Urnaque nos habeat, quamlibet arcta, duos.
Vive memor nostri, lacrymasque in * funere funde:
Neve reformida corpus amantis amans.
Tu (rogo) a projectæ nimium mandata sororis
Perfer: * mandatis perfruar ipsa patris.

* non.
a *Albidis*
ad morem
funeralem,
quæ comas
refecabant,
& in rogam
ardentis, aut
sepulcrum
mittebant.
b *Apostrophe*
ad fratrem.

c *Infer materno tumulo.* * funera. d *Anjelæ & contemptæ.* Metaph. * mandatum prosequar. *Planus.* & ut. quid.

IN XII. EPISTOLAM.

ARGUMENTUM.

Cum florida juventute & formosissime valeret Iason; quem primum Colchum arripit, à Medea Ætææ Colchorum regis & Hecates filia receptus est, & amatus: quæ accepta conjugii sponsione, illum eduxit, quoniam pedito in optatam devenisset prædæ. Ance igitur velle capta, clam cum Medea fugam arripuit. Quam cum insequeretur Ætæa, illa Abhyrti fratris, quem secum ducebat, membra disperdit, ut ita patrem ossa filii legentem removeretur. Et sic incolumis in Thessaliam tandem devenerunt. Vbi Æsonem, Iasonis patrem, amicum jam decrepitum, in robustiorem ætatem reduxit. Medea præterea in Pelæi mortem filias ipsius armavit; sanguis enim ei juven-tutem restituere velle, quemadmodum Æsoni fecerat. Ælæus perfudit, ut omnem sanguinem frigidum atque veterem cultris exha-rerent, ut novum atque floridum posset infundere. Quod cum fecissent pusillæ, statim exspierunt Pelæus. Iason vero, seu criminis evincitæ, seu ex alia causa, Medeam repulsiit; & Creûsam, Creontis regis Corinthiorum filiam, in uxorem assumit. Poribunda igitur Medea ad Iasonem scripsit, ingratissimam in eo expulsi-onem, præsentemque ultionem, nisi recipiatur, minitanda.

MEDEA IASONI.

* E Xul, inops, contempta novo Medea marito
Dicit. Et an regni tempora nulla vacanti?
* At tibi Colchorum (memini) regina vacavi.
Ars mea, cum peteres, ut tibi ferret opem;
Tunc a quæ dispensant mortalia fata sorores,
Debuerant fusos evoluisse * suos.

* Hoc dissi-
chen adu-
rium puta-
tur.
* an à reg.
* Ut M.

Tunc *cyl.* hoc est,
quam vel

quando: ut sit *χρησταὶ ὑπὸ πύλαις.* a *Parce fatum arbitra.* * meos
suo, duo.

Tunc potui Medea mori bene: quicquid ab illo
Produxi vitæ tempore, pœna fuit.

Hei mihi! cur unquam juvenilibus acta lacertis

a Argona- Phryxeam petiit & Pelias arbor ovem?

viria Pello Cur unquam Colchi Magnetida vidimus Argo?

Theffalia Turbaque Phasiacam Graia bibistis aquam?

monte nata, Cur mihi plus æquo flavi placuere capilli?

& in Ma- Et decor, & linguæ gratia ficta tux?

gnitide re- * Aut saltem (in nostras quoniam nova puppis are-
gione Thef- Venerat, audaces attuleratque viros) (nas

salie provi- Iffet anhelatos non * præmeditatus in ignes

ma fabrica- Immemor Asonides, oraque adunca boum:

ta. Eun. Semina jecisset, totidem sumplisset & hostes,

Med. Vi- Ut caderet cultu cultor ab ipse suo.

nam ne in Quantum perfidix tecum, scelerate, perisset!

nemore Dempsta forent capiti quam mala multa meo!

Pello se- b Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas:

curibus Hac fruar; hæc de te gaudia sola feram.

Cæsa ceci- Iussus inexpertam Colchos advertere puppim,

disset abi- Intrasti patris regna beata mex.

egna ad Hoc * illi Medea sui, nova nupta quod hic est:

terram Quam pater est illi, tam mihi dives erat.

trabes. Hic c Ephyren bimarem, * Scythiam tenet ille nivo-

** At (se-* Omne tenet, Ponti qua plaga lava jacet. (sam:

mel. * Excipit hospilio juvenes * Aëta Pelasgos:

** præme-* Et premitis * pictos corpora Graia toros.

dicatus Tunc ego te vidi: tunc corpi scire quis esses:

libr. pleri- Illa fuit mentis prima ruina mex.

que, & resse, * Ut vidi, ut perii; nec notis ignibus arsi:

b. e. medi- Ardet ut ad magnos pinea taxa deos.

camentis Et formosus eras, & me mea fata trahebant:

munitus, Abstulerant oculi lumina nostra tui.

b Officia sua Perfide, sensisti: Quis enim bene celat amorem?

commen- * Enitet indicio prodita flamma suo.

dando, Creu- Dixerat interea tibi d rex, ut dura fetorum

sum Creon- Insolito premeres vomere colla boum.

is filiam se- Martis erant tauri plus quam per cornua sævis

cum confert. * Quorum terribilis spiritus ignis erat.

* illic.

c. Corinthum, ab Ephyre Oceani filia, inter Ionium & Agrum mare si-

nam. Horat. bimariæve Corinthi Mœnia. * Scythia tenuis ille

libr. plerique. * Accipit libr. duo. * Pater Aëta. * di-

ctos. * Et vidi & perii. Theocr. u'c idem, u'c ipegiolau. * Eminet,

lib. plerique. d Aëtes pater meus. e Qui pro statu orbis ignem exsting-

uebant terribilem. Apollon. & ipegiolau quædam & c.

Spiritus ante meus tenuis evanescat in auras,

Quam thalamo, nisi tu, nupta sit ulla meo.

a *Matrimo-* Conscia sit Iuno sacris praefecta maritis,
ninum pra- Et Dea, marmorea cujus in arde fumus.
fer, unde & Hae animum, & quota * pars etiam movere puella
Promba di- Simplicis: & dextra * dextraque juncta me.
da. Virg. Vidi etiam lacrymas: an & est pars fraudis in illis?
 Iunoni Sic cito sum verbis capta puella tuis.
 ante om- Iungi, & b xripedes in adulto corpore tauros,
 nes, cui Et solidam jussu vomere * findis humum.
 vincla ju- Arva venenatis pro semine dentibus imple;
 galia curae. Nascitur & gladios scutaque miles habens.
 * pars ho- Ipsa ego, quae dederam medicamina, pallida sedi,
 rum mov- Cum vidi subitos arma tenere viros:
 probe. Donec e terrigenae (facinus miserabile!) fratres
 * dextera. In se constrictas conseruere manus.
 b *Chariti-* Pervigil ecce draco squamis crepitantibus horrens
tydae. A- Sibilat, & torto pectore vertit humum.
pollon. Dotis opes ubi erant? ubi erat * tua regia conjux?
 * scindis. Quique maris gemini distinet Isthmos aquas?
 c *Zeus &* Illa ego, quae tibi sum nunc denique barbara facta,
Apollon. Nunc tibi sum pauper. nunc tibi visa nocens,
 * tunc lib. Flammea subdixi e medicato lumina somno,
 duo, non Et tibi, quae raperes, vellera tuta dedi.
 male. Proditus est genitor: regnum patriamque reliqui.
 d *Corinthum* Munus in exilio * quodlibet esse tuli.
 in *Isthmo si-* Virginitas facta est peregrini praeda latronis:
 sa: Conti- Optima cum chara matre relicta soror.
 nens pro At * te non fugiens sine me, f germane, reliqui:
 cont. Deficit hoc uno litura nostra loco.
 e *Quem me-* Quod † facere ausa mea est, non audet scribere, de-
dicamentum sic ego, * sic tecum dilaceranda fui. (xtra.
Varro nati- Nec tamen extimui (quid enim post illa timerem?)
conciliavi. Credere me pelago faxmina, jamque nocens.
 * quod li- Numen ubi est? ubi Dii? meritas subeamus in alto,
 cet esse, Tu fraudis poenas, credulitatis ego.
 tuli. me- g Compessos utinam Symplegades elisissent,
sim. Nostraque adhaerent ossibus ossa tuis.
 * non te Aut nos Scylla rapax canibus misisset edendos.
 fug. lib. Debuit ingratas Scylla nocere viris.

Quae-

f Apostro-
 phe ad Absyrtum fratrem. † A majori ad minus. * sed lib. duo.
 g Alludit ad ezymon ἔψυ συμπλεγάδων, πύγαι τι συμπλεγάδων, hoc est,
 d comprimendo seu colligendo.

a Quæque vomit totidem fluctus totidemque resorbet,
 Nos quoque Trinactix supposuisset aquæ.
 Sospes ad Amonias victorque reverteris urbes:
 Ponitur ad patrios b aurea lana deos.
 Quid referam felix naras: pietate nocentes,
 Casaque virginea membra paterna manu?
 Ut culpent alii, tibi me laudare necesse est,
 Pro quo sum toties esse coacta nocens.
 Ausus es. ô, (justo defunt sua verba dolori)
 Ausus es. Asonia, dicere, cede domo.
 Iussa domo cessi, natis comitata duobus,
 Et, qui me sequitur semper, amore tui.
 At subito nostras ut d Hymen cantatus ad aures
 Venit, & accenso lampades igne micant;
 Tibiaque effudit socialia carmina vobis,
 At mihi c funesta flebiliora tuba;
 Perimus: nec adhuc tantum scelus esse putabam:
 Sed tamen in toto pectore f frigus erat. (tant.
 Turba ruunt; & Hymen clamant, Hymenæe frequen-
 Quo propior vox est, hoc mihi pejus erat.
 Diversi flebant servi, lacrymasque tegebant.
 Quis vellet tanti nuncius esse mali?
 Me quoque, quicquid erat, potius nescire juvabat:
 Sed, tanquam scirem, mens mea tristis erat.
 Cum minor è pueris, iussus, studioque videndi,
 Confluit ad g geminæ limina prima foris:
 Hinc mihi, Mater, abi, pompani * pater, inquit, Iason nostras.
 Ducit; & adjunctos aureus urget equos.
 Protinus abscissa planxi mea pectora veste:
 Tuta nec à digitis ora fuere meis.
 Ire animus medix suadebat in agmina rutæ,
 * Sertaque compositis demere rapta comis.
 Vix me continui, quin sic lanjata capillos
 Clamarem, Meus est; injiceremque manus.
 Læse pater, gaude: Colchi gaudete relicti:
 h Inferias umbræ fratris habete mei.
 Deseror (amissis, regno, patriaque, domoque)
 Coniuge, qui nobis omnia solus erat.
 Serpentes igitur * potui, taurosque furentes;
 Unum non potui perdomuisse virum.

C 2

Quæ patenti quæ

sunt diuæ quædæ expositæ. Indicat vobis diuæ, sive expositæ, aut expositæ
 ex. * puer inquit, Ias. * Raptaque compos. dem. sarta.
 h Manes fratrum, habete vobis hæc inferias, placati mea calamitate, quæ
 vobis solum inferias pene emortua. * domui.

a Charybdis.
 b Pelusæ autem: Ita in
 Penelop.
 Ponitur
 ad patrios
 barbara
 præda
 deos. Indi-
 cantur au-
 tem anathe-
 mata.
 c Nimio er-
 ga patrem
 amore. Vide
 l. 7. Metam.
 d Carmen
 nuptiale.
 Quinque
 lampades si-
 ve facies in
 nuptiis ac-
 cendeban-
 tur. Alii
 legunt,
 Ut subito
 e Funerib.
 adhiberi so-
 lita. Pro-
 pter. Tibia
 funesta
 tristior illa
 tuba. Vide
 Virg. l. 9.
 cap. 14. Var.
 l. 11.
 f Horror.
 à expositæ.
 g Bisorta, bi-

Quæque feros repuli doctis medicatibus ignes,
Non valeo flammæ effugere ipsa meas.

* artesque Ipsi me cantus, * artes, herbæque relinquunt;
her. al. her- a Nil Dea, nil Hecates sacra potentis agunt.
bæque ar- Non mihi grata dies: noctes vigilantur amaræ;
telque. Nec tener in misero pectore somnus adest.

a Nihil ne- Quæ me non possum, potui sopire draconem.
que Hecate Utilior cuivis, quam mihi, b cura mea est.

ipsa, neque Quos ego servavi, pellex amplectitur artus;
sacra ejus Et nostri fructus illa laboris habet.

proficiunt. Forſitan & stultæ dum te jactare maritæ
b Artis Quæris, & injustis auribus apta loqui;
mea indu- In faciem moresque meos nova crimina fingis.
ſtria. Rideat, & vitiiis læta sit illa meis.

* ſedeat. Rideat: & Tyrus * jaceat sublimis in ostro:
c Medea Flebit, & ardoris vincet c adusta meos.

enim Creu- Dum ſectum flammæque aderunt, succuſq; veneni,
ſam, cum Hoſtis Medex nullus iuſultus erit.

patrie & do- Quod ſi forte preces præcordia ferrea tangunt;
mo, exiſſit. Nunc a animis audi verba minora meis.

d Humilia, Nam tibi ſum ſupplex, quod tu mihi ſæpe fuiſti:
& ſupplicis, Nec moror ante tuos procubiſſe pedes.

qualia non Si tibi ſum vilis; communeis reſpice natos:
decem ami- e Scviet in partus dira noverca meos.

noſtatem Et nimium ſimiles tibi ſunt; & imagine tangor:
meam. Et quoties video, lumina noſtra madent.

e Eurip. Al- Per ſuperos oro, per avitæ * numina flammæ,
c. ſt. L. ætæ Per meritum, & natos, pignora noſtra, * tuos;

zæp. h. m. Redde torum, pro quo tot res inſana reliqui:
p. ætæ Adde fidem diſtis, auxiliumque refer.

zæp. h. m. Non ego te imploro contra tauroſque viroſque:
p. ætæ Utque tua ſerpens viſta quieſcat ope.

zæp. h. m. Te peto, quem merui, quem nobis ipſe dediſti;
p. ætæ Cum quo ſum pariter facta parente parens.

* lumina Dos ubi ſit, quæris? campo numeravimus illo,
ſib. p. ætæ Qui tibi ſlaturo vellus arandus erat.

h. æ. per ra- Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo,

diſt. avi mei Dos mea: quam, dicam ſi tibi, Redde, neges.

Solus. Dos mea, tu loſpes: dos eſt mea Graja juvenus.

* duos pro- I nunc. g Siſyphias, improbe, conſer opes.

be. Ita ſu- Quod vivis, quod habes nuptam, ſocerumq; potentē,
pra: natis Hoc ipſum, ingratus quod poteſ eſſe, meum eſt.

comitata

duobus. f Ablatus, g Creonis Siſyphi fil. h. æ. Corinib. Antiq.

zæp. h. m. zæp. h. m.

Quos

a Quos equidem *b* astutum-- sed quid *c* prædicere
 Attinet? ingentes parturit ira minas. (**pœnam* *a* Apollio-
 Quo feret ira, sequar facti fortasse pigebit:
 Et piget infido consuluisse viro. *pellis indi-*
 Viderit ista *d* Deus, qui nunc mea pectora versat. *gnationi ac-*
 Nescio quid certe mens mea majus agit. *commodus.*
Virg. Quos
 motos præst. *b* *Confestim, statim, sc. ultisciar.* *c* *Pub. Syr.* De ini-
 amico ne loquare malum, si cõgites. * *causam.* *d* *Cæcilo.*

IN XIII. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

*P*rotesilaus Iphicli filius ad Trojam quadraginta navibus, ut ait Ho-
 merus, navigans, cum ceteris Grecis Aulide portu Boætiæ ob tem-
 pestatem clausus est. Quod dum intellexisset Laodameia, Acæli ex
 Laodethea filia, aspectus suæ, sincere maritum amans, multis
 fœmentis sollicitata, hanc epistolam ad eum scripsit, qua suadet, ut
 craticuli memores, à belli periculis abstinere. Datum enim Grecis fœ-
 deris responsum, cum qui primus ex classe in terram Trojanorum de-
 scendisset, periturum. At Protesilaus magnanimus, primus in terram
 descendit, & ab Hectoris occisus est.

LAODAMEIA PROTESILAO.

*M*ittit, *a* & optat amans quo mittitur ire, salutem
 Hæmonis Hæmonio Laodameia viro.
b Aulide te fama est vento retinente morari.
 Ah, me cum fugeres, hic ubi ventus erat!
 Tunc freta debuerant vestris obfistere remis:
 Illud erat sævis *c* utile tempus aquis.
 Oscula plura viro, mandataque plura dedissem:
 Et sunt quæ volui dicere * plura tibi.
 Raptus es hinc præceps: &c. qui tua vela vocaret,
 Quem cuperent nautæ, non ego, ventus erat.
 Ventus erat nautis aptus, non aptus amanti.
 Solvor ab amplexu, Protesilaë, tuo.
 Linguaque * mandantis verba imperfecta reliquit:
 Vix illud potui dicere triste, Vale.
 Incubuit Boreas, arreptaque vela tetendit:
 Jamque meus longe Protesilaus erat.
 Dum potui spectare virum, spectare juvabat:
 Sumque tuos oculos usque secuta meis.
 Ut se non poteram, poteram tua vela videre:
 Vela diu vultus detinere meos.
 At postquam nec te, nec vela fugacia vidi,
 Et, quod spectarem, nil nisi pontus erat)

a Hyper-
 bat. *Aman-*
Hæmon.
Laod. missis
salu. viro
Hæmon. &
optat ire eo
quo mittitur
salu.
b *Aulide*
pro Aulide,
Servio teste.
c *Apianus,*
commodum
maris &
ventorum
sevitie.
 * multa.
 * manda-
 tis.

a *Inflexo,*
inclinato.

b *A cultus*
negligentia
pathos.

c *Bacchus*
cornib. effu-
giatur, ubi
stationem
quam fervor
 vini indu-
cit.

† *Thys. in-*
ducit, cuius
asidu homi-
nes furore
corripiebantur. *Vide*

Turn. l. 18. cap. 6.

d *Ex Phyla-*
ce urbe, non
procul à
Thebis.

Phibionich.

Il. 6. si

si ergo

si ergo.

* *geram*

lib. pler.

* *gerat.*

* *prema-*
tur.

* *feret.*

* *Qua.*

e *Ad Pari-*
dem apo-
strophe.

Lux quoque tecum abiit, tenebrisque ex sanguis ob-
a Succiduo dicor procubuisse genu. (ortis

Vix socer Iphiclus, vix me grandævus Acastus,
Vix mater gelida mixta refecit aqua.

Officium fecere pium, sed inutile nobis:
Indignor miseræ non licuisse mori.

Utque animus rediit, pariter rediere dolores:
Pectora legitimus casta momordit amor.

b Non mihi peccandos cura est præbere capillos;
Nec libet aurata corpora veste tegi.

Ut quas pampinea tetigisse & bicorniger † hasta
Credidit, huc illuc, qua furor egit, eo.

Convenient matres d Phylacæides, & mihi clamant,
Indue regales, Laodameia, sinus.

Scilicet ipsa * seram saturatas murice vestes;
Bella sub Iliacis moribus ille * geret?

Ipsa comas pectam; galea caput ille * premeretur?
Ipsa novas vestes, dura vir arma * ferat?

* Quo possum squalore tuos imitata labores
Dicar: & hæc belli tempora tristis agam.

e Dux Pari Priamide, damno formose tuorum,
Tam sis hostis iners, quam malus hospes eras.

Aut te f Tanarix faciem culpasse maritæ,
Aut illi vellem displicuisse tuam.

Tu, qui pro rapta nimium. Menelaë, laboras,
Hei mihi quam multis flebilis ulkor eris!

Dii, precor, à nobis, g omen removete sinistrum:
Et sua det h reduci vir meus arma Iovi.

Sed timeo: * & quoties subit miserabile bellum,
More nivis lacrymæ Sole madentis eunt.

Ilion, & Tenedos, simoisque, & Xanthus, & * Ide,
i Nomina sunt ipso pene timenda sono.

Nec rapere ausurus, nisi se defendere posset,
Hospes erat: vires noverat * ille suas.

Venerat, ut fama est, multo spectabilis auro,
Quique suo k Phrygias corpore ferret opes,

Classe virisque potens, per quæ fera bella geruntur:
Et sequitur regni i pars quota quemque sui.

His

f *Laconica, à Tenaro Lacon. promontorio. g. Quid Protefilans pede*
in limine offenso omen dederat. h. Reducemi ipsum, per antimeriam,
*vel, ipse redire, per hypallagen. * quotiesque subit mis. * Ida.*
*i Homer. Od. 4. & 5. naxosin in iropanglai. * ipse. k Barba-*
rica. l q. d. pars minima.

His ego te victam, & consors Ledæ gemellis,
 Sulpicor: hæc Danaïs posse nocere puto.
 Hæciora nescio quem timeo: Paris Hæciora dixit
 Ferrea sanguinea bella movere manu.
 Hæciora, quisquis is est, si sum tibi chara, caveto:
 Signatum * hoc memori pectore nomen habe.
 Hunc ubi vitaris, alios vitare memento:
 Et multos illic b Hæcioras esse puta.
 Et facito, ut dicas, quoties pugnare parabis;
 Parcere me iussit Laodameia sibi.
 Si cadere Argolico fas est sub milite Trojam,
 Te quoque non ullum vulnus habente cadat.
 Pugnet, & adversos tendat Menelaus in hostes,
 Ut rapiat Paridi, quam Paris ante sibi.
 Irruat; & cauta quem vincit, vincat & armis:
 Hostibus è mediis nupta petenda viro est.
 Causa * tibi est dispar: tu tantum vivere pugna,
 Inque pios dominæ posse redire sinus.
 e Parcite, Dardanidæ, de tot (precor) hostibus uni;
 Ne meus ex illo corpore sanguis eat.
 Non est, quem deceat nudo concurrere ferro,
 d Sævaque in oppositos pectora ferre viros.
 Fortius ille potest, e multo qui pugnat amore.
 Bella gerant alii, Protesilaus amet.
 Hunc, fateor, volui revocare, animusque ferebat.
 Substitit auspicii lingua timore mali.
 Cum foribus velles ad Trojam exire paternis,
 f Pes tuus offenso limine signa dedit.
 Ut vidi, ingemui: tacitoque in pectore dixi,
 Signa reversuri sint, precor, ista viri.
 Hæc tibi nunc refero, ne sis animosus in armis.
 * Fac meus in ventos hic timor omnis eat.
 g Sors quoque nescio quem fato designat iniquo,
 Qui primus Danaum Troada tanger humum.
 Infelix, quæ prima virum lugebit adeptum:
 Dii faciant, ne tu strenuus esse velis.
 Inter mille rates tua sit millesima puppis:
 Iamque fatigatas ultima verset aquas.
 Hoc quoque præmoneo, de nave novissimus exi.
 Non est, quo properes, terra paterna tibi.
 Cum venies, * remoque move, veloque carinam;
 Inque tuo celerem littore siste gradum.

C 4

Il. 2. Nunc hæc præmoneo, de nave novissimus exi.
 move remoque car. Vide adag. Remis velisve.

a Apostrophe ad Helenam ferentem gemmam. Cast. & Polluc.

* Hoc plerique lib.

non habent.

b Hæcioris

similes, vi-

ros fortes.

Antono-

mas.

* tua est

lib. duo.

c Apostro-

phe ad ho-

stes parthos

auger.

d Cum ho-

stibus con-

gressi.

e Menelaus,

quod bellum

gerit pro e-

repta conju-

ge.

f Pedum of-

fensiones

semper in-

sausti omnia

fuere. Vi-

de Alex.

lib. 2. ge-

nial. c. 16.

* Irritus.

g Oracu-

lum, Virg. 7.

Non pa-

trio ex a-

dyto for-

Sive tes. Homer.

* veloque

a Sub terris Sive a latet Phœbus, seu terris altior exstat,
est. Tibull. Tu mihi luce dolor, tu mihi nocte venis.
 Sive supra Nocte tamen quam luce magis. nox grata puellis,
 terras Quorum suppositus colla lacertus habet.
 Phœbus, Aucupor in lecto mendaces *b cœ libe* somnos.
 seu curre- Dum careo veris, gaudia falsa juvant.
 ret infra. *c* Sed tua cur nobis pallens occurrit imago ?
b Viduo, ca- Cur venit à verbis multa querela tuis ?
 rachrestia- Excitior somno; *d simulacraque* noctis adoro.
 ce. Nulla caret fumo Thessalis ara meo.
c Prorsus lai Thura damus, lacrymasque super : *e quæ sparsa selu-*
interitum Ut solet * à fuso surgere flamma mero. (cent,
presagi. Quando ego te reducem cupidis amplexa lacertis,
d Somnus. *f* Languida lætitia solvar ab ipsa mea ?
e Lacrymis Quando erit, ut lecto mecum bene junctus in uno
asperfa. Militiæ referas splendida facta tux ?
 * affuso. Quæ mihi dum referes, quamvis audire juvabit,
f Languis- Multa tamen rapies oscula, multa dabis.
 cam nimis Semper in his apte narrantis verba resistunt.
gaudio, & Promptior est dulci lingua * referre mora.
emerit. Sed cum Troja subit, subeunt ventique, frerumque:
 * retenta, Spes bona sollicito victa timore cadit.
minim bene. Hoc quoque, quod venti prohibent exire carinas,
 Lingua re- Me movet: invitis ire paratis aquis.
 creata hac Quis velit in patriam vento prohibente reverti ?
 osculorum A patria pelago vela vetante datis.
 intercedi- Ipse suam non præbet iter Neptunus ad urbem.
 me, prom- Quo ruitis? vestras quisque redire domos.
 ptior est ad Quomodo ruitis, Danaï? ventos audite vetantes ?
 narrandum. Non subiti casus, numinis ista mora est.
g Græce Quid petitur tanto, nisi turpis adultera, bello?
 Synecd. Dum licet, *e* Inachix vertite vela rates.
ab Inacho Sed quid ego * hæc revoco? omen revocantis abesto :
 vetustissimo Blanda que compositas aura secundet aquas.
 Argivorum *b* Troadas invideo, quæ sic lacrymosa suorum
 roge. Funera conspicient: nec procul hostis erit.
 * revoco Ipsa suis manibus forti nova nupta marito
 hæc Mi- Imponet galeam, barbaraque arma dabit.
 cyll. Arma dabit: dumque armâ dabit, simul oscula su-
h Invideo Hoc genus officii dulce duobus erit. (met.
 cum accusa- Producetque virum; dabit & mandata reverti:
 sivo Ac- Et dicet, Referas * arma fac ista Jovi.
 sim. Unde Ille
 aut quis
 mortalis florem liberum invidit meum? * ista face arma Jovi.

Ille ferens dominæ mandata recentia secum,
 Pugnabit caute, respicietque domum.
 Exuet & reduci * galeam, clypeumque resolvet,
 Excipietque suo corpora lassa sinu.
 Nos sumus incertæ: nos anxius omnia cogit,
 a Quæ possunt fieri, facta putare, timor.
 Dum tamen arma geris b diverso miles in orbe,
 Quæ referat vultus, est mihi c cera, tuos.
 Illi blanditias, illi tibi debita verba
 Dicimus: amplexus accipit illa meos.
 Crede mihi, plus est, quam quod videatur, imago:
 Adde sonum ceræ, Protesilaus erit.
 Hanc specto, teneoque sinu pro conjuge vero:
 Et, tanquam possit verba referre, quæror.
 Per reditus corpusque tuum, mea numina, juro,
 d Perque pares animi, conjugiique faces,
 Perque, quod e ut videam canis albere capillis,
 Quod tecum possis ipse referre, caput,
 Me tibi venturam comitem, quocunque vocaris:
 f Sive, quod (heu!) timeo, sive superstes eris.
 Ultima mandato * claudetur epistola parvo:
 * Sit tibi cura mei, sit tibi cura tui.

* clypeum,
 galeamq;
 a Idem ali-
 bi: Est mi-
 hi pro fa-
 cto sape
 quod esse
 potest.
 b Asiam si-
 gnificat,
 quæ ab Eu-
 ropa diversa
 est.
 c Imago et-
 rea. Juven.
 Tota licet
 veteres
 exornent
 undique
 ceræ A-

triâ. d Per amorem mutuum & conjugium. Formula jurandi erat,
 JURO PER. Ita supra in Ariad. Plaut. Per Jovem juro. e U-
 sinam: sicut ait apud Græc. f Suppressis mortuus. * claudetur
 vet. lect. * si tibi.

IN XIV. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

DANAIUS Belli perici filius, ex pluribus conjugibus quinquaginta filias
 suscepit: quas dum Ægyptus ejus frater, cui totidem erant filii,
 postulasset in nuptus, Danaus, cum ex oraculi responsu cognovisset, se
 magis generi mortuum, valens periculum evitare, consensu na-
 vibus Argos venit. Indignatus inter Ægyptus, eo quod spectus esset,
 filios cum exercitu ad illum oppugnandum misit, hac lege, ut non,
 nisi interempto Danao, ad se redirent, aut filiarum connubia inissent.
 Ille autem obditione coactus, filias se daturum spondit. Sed pueri-
 le, accepto à patre gladio, ut jussæ erant, prima nocte, cum vino
 læticiaque calentes juvenes in profundissimum soporem descendisse-
 runt, unusquisque suam jugulavit, sola Hypermenestra excepta, quæ
 Lino, quem Eubolus Lynceum appellat, marito suo misera pepercit,
 suamque, ut ad patrem Ægyptum detecto facinore quamprimum
 fugeret. Sed cum pater Danaus ab omnibus periculum facillum in-
 tercepisset, præterquam ab Hypermenestra, cum crudelissime vinâ am-
 ta carcere servandam tradidit. Quare Linon patriciem eundemque
 maritum, quem servaverat, hac epistola rogat, ut vel opem ferat, ca-
 pte nateque liberet: vel, si mori contingat, ut sepulture honore non
 careat. A Lino tandem, Danao trucidato, fuit liberata.

HYPERMNESTRA * LINO.

* Lynceo. **M**ittit Hypermnestra de tot modo fratribus uni:
ita legend. Cetera nuptarum crimine turba jacet.
non Lino. Clausa domo teneor, gravibusque coercita vinclis.
audere Pan- Est mihi supplicii causa, fuisse piam.
san. a Quod manus extimuit jugulo * demittere ferrum,
a Horat. 1. Sum rea: laudarer, si scelus ausa forem.
Carm. Od. Esse ream præstat, quam sic placuisse parentis:
 11. Quod Non piget immunes cordis habere manus.
 viro clemens mi- Me pater b igne licet, quem non violavimus, urat;
 fero pe- Quæque aderant c sacris tendat in ora faces;
 perci. Aut illo jugulet, quem non bene tradidit, enses;
 * dimitte- Ut, qua non cecidit vir nece, nupta * cadam:
 re. Non tamen, ut dicant morientia, Pœnitet, ora,
 b Quem in Efficiet: non est, quam piget esse piam.
 limine posi- Pœniteat sceleris Danaum, sævasque sorores:
 tum una Hic solet eventus facta nefanda sequi.
 cum aqua Cor pavet admonitu d temerata sanguine noctis:
 sponsus & Et subitus dextra * præpedit * ossa tremor.
 sponsa san- Quam tu exde putes fungi potuisse mariti,
 gebant. Phœ- Scribere de facta non tibi exde timet.
 arch. prob. Sed tamen experiar. Modo facta crepuscula terris;
 c Nuptiali- Ultima pars * lucis, primaque noctis erat:
 lus scil. Ducimur e Inachides * sub magni tecta f Pelasgi,
 * cadat lib. Et socer armatas accipit ipse nurus.
 plerique. Undique collucent præcinctæ lampades auro:
 d Polluta Dantur in invitos impia thura focos.
 maritorum Vulgus Hymen Hymenæe vocant: fugit ille vocan-
 cæde. Ipsa Jovis conjux cessit ab g urbe sua. (tes.
 * præcidit, Ecce mero h dubii comitum clamore frequentes,
 male. sorte Flore novo madidas impediante comas,
 præcipit. In thalamos lati, thalamos sua busta, seruntur:
 * ossa, b. e. Strataque corporibus funere digna premunt.
 incepta: non Jamque cibo vinoque graves, somnoque jacebant;
 male. Securumque quies alta per Argos erat.
 * noctis Circum me gemitus morientum audire videbar:
 prim. lucis Et tamen audieram; quodque verebar, erat.
 perper. Sanguis abit, mentemque calor corpusque reliquit:
 e Proneptes Inque novo jacui frigida facta toro.
 Inachii. * magni sub testa. f Danaus arcem d Pelasgo Jovi &
 Niobes filio prius inhabitatam incoluit. g Argi, ubi Junonem natam servi-
 his Strabo. h Ebrietate titubantes. Idem lib. 3. Metam. Ille mero
 somnoque gravis titubare videtur.

Utque levi Zephyro graciles vibrantur arista;
 Frigida & populeas ut quatit aura comas:
 Aut sic, aut etiam tremui magis. Ipse jacebas:
 Quæque tibi * dederam vina, b soporis erant.
 Excussere metum violenti jussa parentis.
 Erigor, & capio tela tremente manu.
 Non ego falsa loquor, ter acutum sustulit ensem;
 Ter male sublato decidit ense manus.
 At rursus monitis jussuque coacta parentis,
 Admovi jugulo c tela paterna tuo.
 Sed timor & pietas crudelibus obstitit ausis:
 Castaque mandatum dextra refugit opus.
 Purpureos laniata sinus, laniata capillos,
 Exiguo dixi talia verba sono:
 Sævus, Hypermnestra, pater est tibi: jussa parentis
 Effice: germanis sit comes iste suis.
 Fœmina sum & virgo, natura mitis & annis:
 N o n faciunt molles ad fera * tela manus.
 Quin age, dumque * licet, forteis imitare sorores.
 Credibile est casos omnibus esse viros.
 Si manus hæc aliquam posset committere eadem,
 Morte foret dominæ sanguinolenta sua.
 * Quid? meruere necem patruelia regna tenendo;
 Quæ tamen externis danda forent generis?
 Finge viros meruisse mori: quid fecimus ipsæ?
 Quo mihi commissio non licet esse piam?
 Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puellæ?
 d Aptior est digitis lana, colusque meis.
 Hæc ego: dumq; queror, lacrymæ sua verba sequun-
 Deque meis oculis in tua membra cadunt. (tur;
 Dum petis amplexus, sopiraque brachia jactas,
 Fene manus telo saucia facta tua est.
 * Dumq; patrem, famulosq; patris, lucemq; timebā,
 Expulerant somnos hæc mea * verba tuos:
 * Surge age, Belide, de tot modo fratribus unus:
 Nox tibi, ni properes, ista perennis erit.
 Territus exurgis: fugit omnis inertia somni:
 Adspicis in timida forsia tela manu.
 Quærenti caussam, Dum nox finit, effuge, dixi.
 Dum nox atra finit, tu fugis: ipsa moror.
 Mane erat: & Danaus generos * ex cæde jacenteis
 Dinumerat. f summæ criminis unus abes.

a Populi ar-
 boris folia.
 * dede-
 rant.
 b Soporifi-
 ca. Virg.
 soporife-
 rumque
 papaver.
 c Ensem d
 patre tradi-
 tum.

* bella.
 * jacet lib.
 duo.

* Haud.
 d Alludere
 videtur ad
 illud Hæc.
 Il. 2. jubem-
 tis uxorem
 telam co-

lunam cu-
 rare, quæ
 propria i-
 psum sint o-
 pera: quod
 item ma-
 trem suam
 jubet Tele-
 machus
 Od. a.

* jamque,
 lib. pter.
 * dicta.
 e Horat.

Fert Surge, quæ

dixit juveni marito: Surge, ne longus tibi somnus, unde Non
 times, detur. * in. f Numero cædū gentorum quinquaginta,

- * pedibus. Fert male cognatæ jacturam mortis in uno,
lib. duo. Et queritur factum sanguinis esse parum.
à Io Inachi Abstrahor à patriis * manibus: raptamque capillis
fil. l. i. Met. (Hæc meruit pietas præmia) carcer habet.
b Inachi a- Scilicet ex illo Junonia permanet ira,
munis. a Quo bos ex homine est, ex bove facta Dea.
 * queri Ah satis est pœnæ teneram mugisse puellam ;
lib. duo. Nec modo formosam posse placere Jovi.
 * nec te Adstitit in ripa b liquidæ nova vacca parentis,
lib. duo. Cornuæque in patriis non sua vidit aquis ;
 c Cornuæ. Et conata * loqui, mugitus edidit ore ;
 d Pareche- Territaque est forma, territa voce sua.
 sis patheti- Quid fugis infelix? quid te miraris in unda?
 ca. Quid numeras factos ad nova membra pedes?
 e Ossia se- Ipla Jovis magni pellex, metuenda sorori.
 ptem. Virg. Fronde levas nimiam cespitibusque famem.
 Et septem Fonte bibis; spectasque tuam stupescita figuram :
 gemini Et, * te ne seriant, quæ geris, e arma times.
 turbant Quæque modo, ut posses etiam Jove digna videri,
 trepida o- Dives eras, d nuda nuda recumbis humo.
 ssia Nill. Per mare, per terras, cognataque flumina curris:
 Vide Strab. Dat mare, dant amnes, dat tibi terra viam.
 lib. 17. Quæ tibi causa fugæ? quid, Io, freta longa pererras?
 f Quæ à se- Non poteris vultus effugere ipsa tuos.
 mitur & Inachi, quo properas? eadem sequerisque, fugisque.
 majoribus Tu tibi dux comiti, tu comes ipsa duci.
 fundo acce- Per septem Nilus e portus emissus in æquor
 pi. Exiit insanæ pellicis ora bovis.
 g Ex 30. Ultima quid referam, f quorum mihi cana senectus
 patruilib. Auctor? dant anni, quod querat, ecce mei.
 * populo Bella pater patruusque gerunt: regnoque domoque
 lib. plerique. Pellimur: ejectas ultimus orbis habet.
 * mortis, Ille ferox solus solio sceptrisque potitur:
 males cum Cum sene nos inopi turba vagamur inops.
 infirmules de g De fratrum * turba pars exiguissima restat.
 eo, in quo Quique dati letho, quæque dedere fleo.
 laudem me- Nam mihi quot fratres, totidem periere sorores.
 reor. Accipiat lacrymas utraque turba meas.
 * Lineu En ego, quod vivis, pœnæ crucianda referor:
 tibi, pibe. Quid fiet fonti, cum rea * laudis agar?
 al. rema- Et consanguineæ quondam centesima turbæ,
 net tibi. Infelix, uno fratre manente, cadam.
 h Plam, At tu, si qua piz, * Line, est tibi cura sororis,
 quem tibi Quæque tibi tribui b munera, dignus habes ;
 dedi.

Vel ser opem, vel dede noci: defunctaque vira

Corpora a furtivis insuper adde rogis.

Et sepeli lacrymis percusa fidelibus ossa:

* Sculptaque sint titulo nostra sepulcra brevit:

b Exul Hypermnestra, precium pietatis iniquum,

Quam mortem fratri depulit, ipsa tulit.

Scribere plura libet: sed pondere lassa casenz

Est manus, & vires subtrahit ipse timor.

querelam. b *Hypermnestra Epitaphium,*

a *Rogo clam injice.*

* *Scriptaque. Hoyat,*
& nostri
memorem
sepulcro
Scalpe

IN XV. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Paris, qui alio nomine Alexander dictus est, ab Helenam, sibi a Venere promissam, Lacedæmonibus navigans, à Menelao honorificentissime suscepius est & honoratus. Sed cum per id tempus oportuisset Menelaum, conciliisque Meneo preceptis ad dividendas Atrei opes Cretam adire, Paridem domi relinquens, Helenæ mandavit, ut non minorem hospitii, quam sui ipsius, curam pareret. Verum Paris, dum datam sibi opportunitatem videt, Helenam in amorem sui, quantum potuit, sollicitare conatus est. Hac autem artificiosa epistola detegit, quanto amoris ardu ardeat, si ab omnibus commendando, quibus amatores laudari solent. Et quia severas mulierem sexum esse flagitem & gloriæ, & ludis à forma etque genere cupidissimum; omnia affect Paris, quæ sibi Helenæ animam conciliare possint, & quæ odium mariti atque contemptum excitent. Fugam itaque suadet, quam Trojana viribus se tueri posse asserit.

PARIS HELENÆ.

Hanc tibi Priamides mitto, Leda, salutem:

Quæ tribui, sola te mihi dante, potest.

a Eloquar? an flammæ non est opus indice notæ?

Et plus, quam vellem, jam meus exstat amor?

Ille quidem lateat malim, dum tempora dentur

Lætitix mixtos non habitura merus.

Sed male dissimulo: Quis enim celaverit ignem,

Lumine qui semper proditur ipse suo?

Si tamen expectas, vocem quoque; b rebus ut addam:

Uror. habes animi nuncia verba mei.

Parce, precor, c fasso: nec duro cætera vultu

Pérlege, sed formæ conveniente tux.

Jam dudum gratum est, quod epistola nostra recepta c Mibha-

Spem facit hoc recipi me quoque posse modo. (est. morem me-

Quæ rata sit; nec te frustra promiserit, opto,

Hoc mihi quæ suavit mater Amoris iter.

Namque ego divino monitu, ne nescia pecces,

Advehor, & scripto non leve numen adest.

a *Parthos,*
ab addubi-
tatione.

b *Fallitur*
verbis ex-
primam
quod res est.
c *Mibha-*
morem me-
am com-
fessio.

Pramia magna quidem, sed non indebita posco:
Pollicita est thalamo te Cytherea meo.

Hac duce Sigæo dubias à littore feci

Longa / Phereclea per freta puppe via.

Illa dedit facileis auræ ventosque secundos:

In mare. * nil mirum, jus habet & orta mari.

Perflet; & ut pelagi, sic pectoris adjuvet ætus:

Deferat in portus & mea vota suos.

Attulimus flammæ, non hic invenimus illas:

Hæ mihi tam longæ causæ fuere vix.

Nam * nec tristis hyems, * nec nos huc appulit error:

æ Tænaris est classis terra petita mex.

Nec me crede fretum merces portante carina

* Findere: quas habeo, dii tueantur opes.

Nec * venio Graias veluti spectator ad urbes:

Oppida sunt regni divitiore mei.

Te peto, quam pepigit lecto Venus aurea nostros:

Te prius optavi, quam mihi nota fores.

Ante tuos animo vidi, quam lumine, vultus:

Prima fuit vultus nuntia fama tui.

* Nec tamen est mirum, si sicut oporteat, arcu

Missilibus telis eminus ictus, amo.

Sic placuit satis: quæ ne convellere tentes,

Accipe cum vera dicta relata fide.

Matris adhuc utero, partu remorante, tenebar:

Jam gravidus iusto pondere venter erat.

Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni

Flammiferam pleno reddere ventre facem.

Territa consurgit: metuendaque noctis opacæ

Visa seni Priamo; vatibus ille refert.

Arsurum Paridis vates canit Ilion igni.

Pectoris, ut nunc est, fax fuit illa mei.

* Forma vigorque animi, quamvis de plebe videbar,

Indicium testæ nobilitatis erat.

Est locus in medix nemotosis vallibus Idæ

Devius, & picæis illicibusque frequens,

Qui nec ovis placidæ, nec amantis saxa capellæ,

Nec patulo tardæ carpitur ore bovis.

Hinc ego Dardanix muros, excelsæque testæ,

Et freta prospiciens, arbore nixus eram.

Ecce pedum pulsu visa est mihi terra moveri.

Vera loquor, vero vix habitura fidem.

Consti-

a Fabricata

à Pherecle:

de qua vid.

II. s.

* nimi-

rum.

b Musæus:

à γυναικας:

in Kōrgat

Διονυσος

ἐστὶ Διὸς ἑ-

ως, καὶ

αὐτοῦ

αὐτοῦ.

* neque.

* neque.

c Læconiam

intelligit à

Tænaro pro-

montorio.

* Scinde-

re.

* veni sily.

duo.

* Notarunt

autem ali-

qui, qui de-

inceps se-

quantur ver-

sus 104. ab-

esse à libris

veteribus, &

Planudis

conversione:

quis tamen

Ovidii esse

Scalig. pu-

ta.

* Scalig hic

desiderari

putat aliquos versus, quibus declararetur, quomodo passeribus ad alendum

traditus, sanum visaveris.

Constitit ante oculos actus velocibus alis,
 * Atlantis magni Pleioneſque nepos:
 (Fas vidisse fuit; fas sit mihi visa referre :)
 Inque Dei digitis aurea virga fuit.
 Tresque simul divæ, Venus, & cum Fallade Juno,
 Graminibus teneros imposuere pedes.
 Obstupui, gelidusque comas erexerat horror:
 Cum mihi, Pone metum, b nuncius ales ait.
 Arbitr es formæ: certamina siste Dearum,
 Vincere quæ forma digna sit una duas.
 Neve recusarem, verbis Jovis imperat: & se
 Protinus ætheria tollit in astra via.
 Mens mea convaluit, subitoque audacia venit:
 Nec timui vultu quamque notare meo.
 Vincere erant omnes dignæ: iudexque verebar
 Non omneis causam c vincere posse suam.
 Sed tamen ex illis jam tunc magis una placebat:
 d Hanc esse ut scires, unde movetur amor.
 Tantaque vincendi cura est; ingentibus ardent
 Judicium c donis sollicitare meum.
 Regna Jovis conjux, virtutem filia jactat:
 Ipse, potens, dubito, fortis an esse velim.
 f Dulce Venus risit: Ne te, Pari, munera tangerent,
 Vtraque suspensi plena timoris, ait.
 Nos dabimus quod ames: & pulcræ filia Leda
 Ibit in amplexus pulcrior * illa tuos.
 Dixit: &, g ex æquo donis formaque probata,
 b Victorem cælo rettulit illa pedem.
 Interea (credo, versis ad prospera fatis)
 Regius agnoscor i per rata signa puer.
 Læta domus, * nato per tempora longa recepto:
 * Addit & ad festos hunc quoque Troja diem.
 Utque ego te cupio, sic me cupiere puellæ:
 A Multarum votum sola tenere potes.
 Nec tantum regum natæ petiere, ducumque:
 Sed l nymphis etiam curaque amorque fui.
 At mihi cunctarum subeunt fastidia, postquam
 Conjugii spes est, Tyndari, facta tui.
 Te vigilans oculis, animo te nocte videbam,
 Lumina cum placido victa sopore jacent.
 Quid facies præſens, quæ nondum visa placebas i
 Ardebam, quamvis hic procul ignis erat.

a *Mercurius*
Maia fil.
Atlantis &
Pleioneſ
nepos.

b *Διαίτης*
 i & *Homer.*

c *Tenere*
inf.
 d *Ut facile*
cognoscereſ
hanc eſſe
Venerem.
 e *Hæſiod.*
Διὸς Διὸς
αὐτὸς ἔγωγε
αἰδῶμαι Πά-
ριον.
 f *Suavisſimi*
antimesia.
Homerus eſt
φαιδριάζων.
 * *ipſa.*

g *Cum pari-*
ter dona ſua
mibi & for-
mam pro-
baſtes.
 h *Ipſa vi-*
ltriæ in ca-
lum rediit.
 Hypallag.
 i *Certe ſa-*
dicite.

Nec * nato eſt.

* Addidit

ad. k *Quod multa in votis habuerunt.* l *Oenone.*

a *Differen-*
do scil. lon-
gior.

b *Per mare*
te, quam cu-
piscam, pe-
terem.

c *Idonea fa-*
bricando
maibus.

d *Propriet:*
unde & tex-
trinum di-
ctum vi

e *Imagines*
decorum de-
pictas.

f *Sponsor*
gener. com-
munit, sicut
aufer, &
alia plera-
que omnia
verbalia.

* *tui.*

g *Predicte*
& Cass.

h *Apo-*
strophe
ad Holo-
nam Ot-
ball ne-
perem, pa-
tris Ty-
deri.

* *dubio.*

i *Usquam*
in Phry-
gia: sicut
usquam lo-
cum gen-
tium, Alii
mendos.

per usquam Phrygiam.

Nec potui & debete mihi spem longius illam.

& Czrulea peterem quin mea vota via.

Troia exduntur Phrygia pineta securi,

Quæque erat & aquoreis utilis arbor aquis.

Ardua proceris spoliantur Gargara sylvis.

Innumerasque mihi longa dat Ida trabes.

Fundatura citas flectuntur robora naves;

& Texitur & collis panda carina suis.

Addimus antennæ, & vela sequentia malos:

Accipit & pictos puppis adunca Deos.

Qua tamen ipse vehor, comitata Cupidine parvo,

/ Sponsor conjugii stat Dea picta * sui.

Imposita est factæ postquam manus ultima classi,

Protinus Agæis ire jubebar a iulis.

Et pater & genitrix inhihent mea vota rogando;

Proposuitumque via voce morantur iter:

Et soror effusus, ut erat, Cassandra capillis,

Cum vellent nostræ jam dare vela rates,

Quo iuis? exclamat: referes incendia tecum!

Quanta per has, nescis, flamma petatur aquas.

Vera fuit vates: & dictos invenimus ignes;

Et serus in molli pectore flagrat amor.

Portubus egredior, ventisque serenibus usus,

Applicor in terras, & Oebali nympha, tuas.

Excipit hospirio vir me tuus: hoc quoque factum

Non sine consilio numinibusque Deum.

Ille quidem ostendit, quicquid Lacedæmone tota

Ostendi dignum, conspicuumque fuit.

Sed mihi laudatam cupienti cernere formam,

Lumina nil aliud quo caperentur, erat.

Ut vidi, obstupui, præcordisque intima sensi

Attonitus curis intonuisse novis.

His simileis vultus, quantum reminiscor, habebat,

Venit in æthetrium cum Cytherea meum.

Si tu venisses pariter certamen in illud,

In * dubium Veneris palma futura fuit.

Magna quidem de te tumor præconia fecit,

Nullaque de facie nescia terra tua est.

Nec tibi par usquam Phrygia, nec Solis ab ortu,

Inter formosas altera nomen habet.

Credis & hæc nobis minor est tua gloria veror:

Famaque de forma penè maligna tua est.

Plus

Flus hic invenio, quam quod promiserat illa :
 Et tua a materia gloria victa sua est.
 Ergo arsit merito, qui noverat omnia, Theseus:
 Et visa est tanto digna rapina viro.
 More è tuæ gentis nitida dum nuda palæstra
 Ludis, & es e nudis firmina mixta viris.
 Quod rapuit, laudo : miror, quod reddidit unquam.
 Tam bona constanter præda tenenda fuit.
 Ante recessisset caput hoc servare cruenta,
 Quam tu de thalamis abstraherere meis.
 Tene manus unquam nostræ dimittere vellent ?
 Tene meo paterer vivus abire sinu ?
 Si reddenda fores, & aliquid tamen ante tulissem:
 Nec Venus ex toto nostra fuisset iners.
 Vel tua virginitas esset libata : vel illud,
 Quod poterat salva virginitate rapi.
 * Da modo te * Paridi, quæ sit constantia noveres:
 Flamma rogi flammæ finiet una meas.
 Proposui regnis ego te, quæ maxima quondam
 Pollicita est nobis nupta sororque Jovis:
 Dumque tuo possem circumdare brachia collo,
 Contempta est virtus, Pallade dante, mihi:
 * Cum Venus, & Juno Pallasque in * montibus Ida,
 Corpora judicio supposuere meo.
 Nec piget : * haud unquam stulte elegisse videbor:
 Permanet in voto mens mea firma suo.
 Spem modo ne nostram fieri patiare caducam,
 Deprecor, ô tanto digna labore peti.
 Non ego conjugium generosa degener optoi:
 Nec mea, crede mihi, turpiter uxor eris.
 f Pleiada, si quæras, in nostrâ gente, Jovemque
 Invenies: medios ut taceamus avos.
 Sceptra g parens Asia, qua nulla beatior ora * est,
 Finibus immensis vix obeunda tenet.
 Innumeras urbes atque aurea tecta videbis:
 Quæque suos dicas templa decere deos.
 Ilion aspicias, firmataque turribus altis
 Mœnia Phœbeæ structa à canore lyra.
 Quid tibi de turba narrem numeroque virorum?
 Vix populum tellus sustinet illa suum.

a Pulchritudine, cujus illa quasi præco est.
 b Vide Piu. Lycargo.
 c Palæstra autem in istandis certamen dicitur, cujus inventores Lacædæmonii.
 Propter.
 lib. 3. Multa tuæ Sparte miramur jura palæstræ.
 c Eurip.
 Andr. non pariter, sed pariter præcipit, id quod dicitur in dicitur.
 d Non se istam dicitur dimissum.
 e Græci similiter ut mixtum u-
 supponit.
 Catull.
 Quod nec dās, & sersa spe. facis facinus.

Occur. * quæ sit

Paridis const. * Hoc dissonum reddendum putas Scalig. in hypercrit.
 * vallibus lib. tres. * aut. f Propter Kiosgram Atlantic in Plesione
 nymphæ filiam, ex qua Jupiter genuit Dardanium Trojanorum progenito-
 rem. g Priamum. * est quidam emittunt. h Medulamina, cæcis.

Occurrent denso tibi Troades agmine matres:
 Nec capient Phrygias atria nostra nurus.
 O quoties dices, Quam pauper Achala nostra est!
 Vna domus quævis urbis habebit opes.
 Nec mihi fas fuerit Sparten contemnere vestram:
 In qua tu nata es, terra beata mihi est.

a Ornata,
 curia.

b Abundante,
 affluere.

Meta-
 phor. a se-
 gere.

* Theram-
 nio male.

Therapna
 Lacinie ep-
 idum

Pomp. Me-
 le.

c Ganyme-
 des.

d Tithoum
 Laomedon-
 tis frater, &
 Memnonis
 pater.

* erat lib-
 dus.

* annis.

e Atreum,
 qui Thyesti
 fratris filios
 epulandos
 apposuit, a
 quo facinore

Sol abhor-
 rent radii
 abscondit.

* Priamo
 pater est

lib. plerique.

f Pelops, qui Oenomaum socerum trucidavit. & Myrtilum
 aurigam in mare præcipitavit, a quo mare Myrtilium.

g Iuvit Tantulum
 Pelop. patrem, proavum Menelai.

h Hostib. enim evenire optabant, quæ
 aversabantur. Propert. l. 3. Hostibus eveniat lenta puella meis.

Patca sed est Sparte: tu cultu divite digna:
 Ad talem formam non facit iste locus.
 Hanc faciem largis sine fine a paratibus uti,
 Deliciisque decet b luxuriare novis.
 Cum videas cultus nostra de gente virorum,
 Qualeis Dardanias credis habere nurus?
 Da modo te facilem, nec dedignare maritum,
 Ruse * Therapnæ nata puella, Phrygem.
 Phryx erat, & nostro genitus de sanguine, & qui nunc
 Cum diis potando nectare miscet aquas.
 Phryx erat a Auroræ conjux: tamen abstulit illum
 Extremum noctis quæ Dea finit iter.
 Phryx * etiam Anchises, volucrum cui mater amo-
 Gaudet in ldxis concubuisse jugis. (rum
 Nec, puto, collatis forma Menelaus & * armis,
 Judite te nobis antefereendus erit.
 Non dabimus certe c socerum tibi clara fugantem
 Lumina, qui trepidos à dape verat equos.
 Nec * pater est Priamo floceri de cæde cruentus,
 Et qui Myrtoas crimine signet aquas.
 Nec g proavo Stygia nostro captantur in unda
 Poma, nec in mediis quæritur humor aquis.
 Quid tamen hoc refert? si te tenet ortus ab illis,
 Cogitur huic domui Juppiter esse socer.
 Heu facinus! totis indignus noctibus ille
 Te tenet, amplexu perfruiturque tuo.
 At mihi conspiceris posita vix denique mensa:
 Multaque quæ lædant hoc quoque tempus habet.
 b Hostibus eveniant convivia talia nostris,
 Exuperior posito qualia sæpe mero.
 Pernitet hospitii, cum me spectante lacertos
 Imponit collo rusticus ille tuo.
 Rumpor, & invideo, (quid nunc tamen omnia nar-
 Membra superjecta cum tua veste sovet. (tem?)

Oscu-

Oscu-
 An-
 Lum-
 Cr-
 Sape-
 lu-
 Sape-
 Cr-
 Mult-
 Sed-
 Quid-
 Sed-
 Qual-
 Sed-
 Nec t-
 At-
 Ah q-
 Ne-
 d Ah-
 Ad-
 Indio-
 Ill-
 Quin-
 Ne-
 Prod-
 At-
 Feste-
 Co-
 Dum-
 To-
 Oscu-
 He-
 Et m-
 Et-
 Et c-
 Au-
 Quæ-
 O-
 Dii f-
 To-

e A-
 f Co-

Oscula cum vero coram non dura daretis,
 Ante oculos posui pocula sumpta meos.
 Lumina demitto, cum te tenet arctius ille;
 Crescit & invito lentus in ore cibus.
 Sape dedi gemitus: & te, lasciva, notavi
 In gemitu risum non tenuisse meo.
 Sape * meam volui flammam compescere. at illa
 Crevit; & a ebrietas ignis in igne fuit.
 Multraque ne videam, b versa cervice recumbo:
 Sed revocas oculos protinus ipsa meos.
 Quid faciam, dubito. dolor est meus * ista videre:
 Sed dolor à facie major abesse tua est.
 Qua licet, & possum, * nitor celare furorem:
 Sed tamen apparet dissimulatus amor.
 Nec tibi verba damus: sentis mea vulnera, sentis.
 Atque utinam soli sint ea nota tibi.
 Ah quoties lacrymis venientibus ora reflexi,
 Ne causam fletus quæreret e ille mei!
 Ah quoties aliquem narravi potus amorem,
 Ad vultus referens singula verba tuos!
 Indiciumque mei ficto sub nomine feci.
 Ille ego, si nescis, verus amator eram.
 Quin etiam ut possem verbis * petulantius uti,
 Non semel ebrietas est simulata mihi.
 Proditæ sunt, memini, tunica tua pectora laxa,
 Atque oculis aditum nuda dedere meis:
 Pectora vel * nivibus puris, vel lacte, tuamque
 Complexo matrem e candidiora Jove.
 Dum stupeo visis (nam pocula forte tenebam)
 Tortilis à digitis excidit ansa meis.
 Oscula si nata dederas, ego protinus illa
 Hermiones tenero latus ab ore tuli.
 Et modo cantabam veteres resupinus amores,
 Et modo per nutum signa tegenda dabam.
 Et comitum primas, Clymenenque, Athramque, tua-
 Ausus sum blandis nuper fadire sonis. (cum
 Quæ mihi * non aliud, quam e formidare, locuta,
 Orantis medias deseruere preces.
 Dii facerent precium magni certaminis esses:
 Teque suo posset victor habere toro.

* mero lib.
 plerique, &
 recte.

a Plat. d
 χιὸν τῶν ὀνείων
 τῶν ἰσχυρῶν
 τῶν ἐν. vini
 calore accen-
 dente ad a-
 moris incen-
 dium. Idem
 de art.

Cum Ve-
 neris pue-
 ro non
 male. Bac-
 che, facis.
 b Capite a-
 verso, Syn-
 ecdoch.

* illa,
 * luctor
 lib. pler.
 c Mene-
 laus.

d Hec om-
 nia amatori
 esse facienda
 ostendit in
 2. de arte.

* petulan-
 tibus lib.
 duo.

Vt * puris ni-
 vibus.

e Alludit ad cygnum, in quem Jupiter versus cum Leda concubuit.
 f Compellare. * nil, lib. pler. g Se simit.

a *Atalam-* Ut tulit Hippomenes a Schœneida pœmia cursus,
 sam Schœ- * Quæ propere cursu vicerat ante procos:
 mei filiam. * Sic & tu Phrygias venies regina per urbes.
 de qua vide Venit ut in h Phrygios Hippodameia sinus:
 30. *Metam.* Ut ferus Alcides Achelœa cornua fregit,
 * Hic ver- Dum petit amplexus Delanira tuos:
 sum cum se- Nostra e per has leges audacia fortiter illet;
 quenti in Teque mei scites esse laboris opus.
 plerisque Nunc mihi nil superest, nisi te. formosa, precari:
 lib. non legi- Amplectique tuos, si patiare, pedes.
 tur: & vi- O decus, ô præsens geminorum gloria fratrum!
 dentur ambo O Jove digna viro, ni Jove nata fores!
 subditis. Aut ego Sigaos repetam te conjuge portus:
 b *Peleph.* Aut hic & Tænacia contegar exul humo.
 e *Per hanc* * Non mea sunt summa leviter districta sagitta
 conditio- Pectora: descendit vulnus ad ossa meum.
 nem, ut tu Hoc mihi (nam * recolo) fore ut à cœleste sagitta
 effes præ- Figar, erat verax vaticinata soror.
 mium certa- Parce datum fatis, Helene, contemnere amorem:
 minis, sicut Sic habeas facileis in tua vota Deos.
 Atalama, Multa quidem subeunt: sed coram ut plura loqua-
 Hippod. Excipe me lecto nocte silente tuo. (mur.
 Deian. An pudet? * & metuis Venerem temerare maritam)
 d *Laconica.* Castaque legitimi fallere jura tori?
 * nec. Ah nimium simplex Helene, ne rustica dicam:
 * repeto, Hanc faciem culpa posse carere putas?
 lib. pler. Aut faciem mutes, aut sis non dura necesse est.
 e *Cœlest. pro* s *Lis* est cum forma magna pudicitiz.
 cœlesti, more Juppiter his gaudet, gaudet Venus aurea furtis:
 antiquo. Hæc tibi nempe patrem furta dedere Jovem.
 * an libr. g Vix fieri, si sint vires in semine amorum,
 duo. Et Jovis & Ledæ filia, casta potes.
 f *Juvenalis:* Casta tamen * tunc sis, cum te Troja tenebit:
 Rara est a- Et tua sum, quæso, crimina solus ego.
 deo con- Nunc ea peccemus, quæ corriget h hora jugalis;
 cordia for- Si modo promisit non mihi vana Venus.
 mæ Atque Sed tibi & hoc suadet rebus, non voce, maritus:
 pudicitiz. Neve sui furtis hospitis obftet, ahest.
 g *Nator d* i Non habuit tempus, quo Cressia regna videret,
 sui parenti- Aptius. ô mira calliditate virum!
 bus mores * Ille abit: Idæi, mando tibi, dixit iturus,
 trahere o- Curam pro nobis hospitis, uxor, agas.
 stendit. Negli-
 * tum. h *Subsequens matrimonium.* i *Per Ironiam probat Me-*
 nclæum indignum tam formosa conjuge. * Exit, & Idæi. Nanger.

Negli-
 C
 Hun
 F
 Fal
 Q
 Ut
 C
 Aut
 Si
 Ten
 U
 Sol
 In
 Te
 C
 Tun
 A
 Tun
 E
 Si
 Ip
 Nar
 E
 Te
 C
 Tro
 J
 Ibi
 T
 Qu
 C
 Dor
 I
 He
 P
 Ne
 C
 Tot
 C
 No
 *
 Pha
 L

Negligis absentis (testor) mandata * mariti:
Cura tibi non est hospitibus ulla tui.

Huncine tu speras hominem sine pectore, dotes
Fosse satis formæ, Tyndari, nosse tux?

Falleris: ignorat. * nec, si bona magna putaret,
Quæ tenet, externo crederet illa viro?

Ut te nec mea vox, nec te meus incitet ardor,
Cogimur ipsius b commoditate frui.

Aut erimus stulti, sic, ut superemus & ipsum:
Si tam securum tempus abibit iners.

Tene suis manibus ad te deduxit amantem.
Utere mandantis simplicitate viri.

Sola jaces viduo tam longa nocte cubili:
In viduo jaceo solus & ipse toro.

Te mihi, meque tibi communia gaudia jungant:
Candidior medio nox erit illa die.

Tunc ego jurabo quævis tibi numina, meque
Adstringam verbis in sacra jura meis.

Tunc ego, si non est fallax fiducia nostri,
Efficiam, præsens ut mea regna petas.

Si pudet, * aut metuis, ne me videre secuta:
Ipse reus, sine te, criminis hujus ero.

Nam sequar Agida factum, fratrumque tuorum.
Exemplo tangi non propiore potes.

Te rapuit Theseus: c geminas Leucippidas illi:
Quartus in exemplis annumerabor ego.

Troica classis adest armis instructa virisque:
Jam facient celeres remus & aura vias.

Ibis Dardaniæ ingens regina per urbes:
Teque novam credet vulgus adesse Deam.

Quaque ferēs gressus, adolebunt d cinnama flammæ:
Cæsaque sanguineam victima planget humum.

Dona pater, fratresque, & cum genitrice sorores,
Iliadesque omnes, totaque Troja dabit.

Hei mihi, vix à me pars dicitur ulla futuri:
Plura ferēs, quam quæ littera nostra refert.

Nec tu rapta time, ne nos fera bella sequantur,
Concitet & vires Græciæ * tota suas:

Tot prius abductis * quænam est repetita per arma?
Credere mihi, vanos res habet ista metus.

Nomine cæperunt Aquilonis c Erechthida Thraces: quæ vide
* Tuta tamen bello Bistonis ora fuit.

Phasida puppe nova vexit Pagæus Iason:
Læsa nec est Colcha Thessala terra manu.

* tyranni,
h. e. regis.
a Fatum,
& insulsum.
* nam.

b Facillime,
c. d. d. d.
Idem lib. 2.
de art. Ula
est huma-
ni com-
moditate
viri.

* &c.

c Fieret
& Elisram
sororem.
Propert. l. 1.
Eleg. 2.
d Cinnamum, idem
que cinnamomum.

Plin. l. 12.
cap. 19.

* magna.
* ecquæ
est.

e Orithyæ
Erechthei
regis Atho-
niens. fil. d.

quo vide
l. 4. Metam.
* Et tuta à
bell. lib.

Te duo.

a Phœdram Te quoque qui rapuit, rapuit a Minoïda Theseus:
& Ariad- Nullatamen Minos Cretas ad arma vocat.
nam. **TERROR** in his ipso major solet esse periclo:
b Alexan- Quæque timere libet, periculissem pudet.
der cognos- Finge tamen, si vis, ingens consurgere bellum.
minatæ, Et mihi sunt vires, & mea tela nocent.
cum Paris Nec minor est Asia, quam vestra copia terrar:
dictum esset, Illa viris dives, dives abundat equis.
quod mor- Nec plus Atrides animi Menelaus habebit,
tem in- Quam Paris; aut armis antefereendus erit.
tentatam Pene puer casis abducta armenta recepi
effugeris, Hostibus, & *b* causam nominis inde tuli.
cum esset Pene puer juvenes vario certamine vici;
expositus. In quibus Ilioneus, Deiphobusque fuit.
c Non potes Neve putes, non me, nisi comminus, esse timen-
Menelao Figitur in jussu nostra sagitta loco. (dum:
tribuere sa- *c Non potes* hæc illi primæ dare facta juventæ:
lla prima Instruere Atridem non potes arte mea.
juventutis Omnia si dederis, nunquam dabis Hectora fratrem:
meæ. Unus is innumeri militis instar erit.
d Græcorum Quid valeam, nescis; & te mea robora fallunt:
exercitus. Ignoras cui sis nupta futura viro.
** indi-* Aut igitur nullo belli repetere tumultu:
gnor. Aut cedent Marti *d* Dorica castra meo.
** de te to-* Nec tamen * indigner pro tanta sumere bellum
tus. Conjuges certamen præmia magna movent.
e Conjugum Tu quoque, si * totus de te contenderit orbis,
& regni Nomen ab æterna posteritate ferēs.
partem tibi Spe modo non timida, diis hinc egressa secundis,
promissam. Exige cum plena & munera pacta fide.

IN XVI. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Contrarium
 assertit Scalig.
 in hypocr. ali-
 quot versibus,
 probans eam
 esse Ovidii.

Multis hanc epistolam non esse Ovidii contendunt, afferentes Sabi-
 num omnes responsales literas confundisse. Quod ipse Ovidii
 testimonio comprobare nituntur, cum in secundo amorum, Elegia
 18. ita ad Macrum scribit:

Quam clem de tuo rediit mense uero Sabina,
 Scutaque divosque secunda ille lura?
 Candida Phœbeo lygæa cingula Vestis
 Legit ab Hypsipylea scilicet uxoribus.
 Iam pueri Roris misera reseruisse Elia:
 Quodque legit Phyllis, si modo vivis, habes.
 Triduo ad Hypsipylea ab hinc lura venit:
 Dat * uxor Phœbe * Lechia amica lygæ.

Quod quidem nihil ad rem facere videtur, cum nullum lurrum de
 Helena mentionem faciat. Verum statim subiungit hoc datus versum

* uxor.
 * Lechia.

*Et Paris est iste, & adultera ubi crimen,
Et comes castitatis Laodameia viri.*

Quibus facile convincuntur, nisi ad Sabinum referre malint. Sed cum Ovidianis epistolis responderit, quomodo possunt esse Sabini? Non enim Paris, nec Laodameia responderit, sed scribunt. Nimirum hoc quoque Ovidianum sunt. Et eodem pene stylo scriptæ quo reliquæ. Helena autem, ista Paridis epistola, quasi offensa, primum respondens obpergit. Deinde, ut pudorem tuteatur, Parisi lachryas intrinsece conat, quendam feminæ spargendo, ne omnino illius amorem negligere videatur. Et sic aperte ostendit, mulieris ingenium variam esse, atque inconstabile; juxta illud Ovidianam in arte amandi.

Paridem & primo venies tibi littera tristis,

Quæque roget, ne se si scilicet velis.

Quid roget ista, times; quod aut roget, ipse ut ut loquitur.

Postremo, Paridis voluntatem impletura, ut honestius, ita tutius visum est, si quid in desiderio est, non litteris mandare, sed ut Clytemnestra & Astrea comites scilicet exponerent: idque cum fecissent, cum Paride & Helena ad Trojam advoctæ sunt.

HELENA PARIDI respondens.

Nunc oculos tua cum violarit epistola nostros,
Non rescribendi gloria visa levis.

Ausus est hospitii a temeratis advena sacris,

Legitimam nuptæ sollicitate fidem?

Scilicet idcirco ventosa per æquora vectum,

Excepit postu Tænaris ora suo;

Nec tibi, diversa quamvis à gente venires,

Oppositas habuit regia nostra fores;

Esset ut officii merces injuria tanti?

Qui sic intrabas, hospes, an hostis eras?

Nec dubito, quin hæc, cum sit tam justa, vocetur

Rustica judicio nostra querela tuo.

Rustica sim sane, dum non oblita pudoris;

Dumque tenor vitæ sit sine labe mex.

Si non est ficto vultus mihi tristis in ore,

Nec sedeo duris torva superciliis:

Fama tamen clara est: & adhuc sine crimine vixi;

Et laudem de me nullus adulter habet.

Quo magis admiror, quæ sit fiducia cepto,

Spemque tori dederit quæ tibi causa mei.

An, quia vim nobis Neptunius attulit heros,

Rapta semel, videor bis quoque digna rapit

Crimen erat nostrum, si b delinire fuisset:

Cum sim rapta, meum quid nisi nolle fuit?

* Non tamen ex facto fructum tulit ille petiitum:

Excepto redii passa timore nihil.

Oscula luctando tantummodo pauca protervus

Abitulit: ulterius nil habet ille mei.

a Violato ju-

re hospitii,

quod sub tu-

tela erat Jo-

vis venis.

* hospitii,

minus bene.

* tristis

mihî vul-

tus.

* lusi, libr.

duo: non in-

scite.

* intulit

lib. duo. In-

telligit au-

tem The-

seum: de

quo vide I-

soer. Helen.

encom.

b Blanditile

captata &

illecta.

* Nec ta-

men è

Quæ fact.

* luctanti,

hoc est, reluctanti.

Quæ tua nequitia est, non his contenta fuisset.

Dii melius: similis non fuit ille tui.

a *Rapina culpam.* Reddidit intactam, minuitque modestia crimen:
Et juvenem facti pœnituisse patet.

b *Ironice.* b *Thesæ pœnituit,* Paris ut succederet illi.

Ne quando nomen non sit in ore meum.

Nec tamen irascor; (Quis enim succenset amanti?)

Si modo, quem præfers, non simulatur amor.

Hoc quoque enim dubito: non quod fiducia desit,

Aut mea sit facies non bene nota mihi:

Sed quia Crapulitas damno solet esse puellis;

Verbaque dicuntur vestra carere fide.

At peccant alix; matronaque rara pudica est.

Quis prohibet tatis nomen inesse meum?

Nam mea quod visa est tibi mater idonea, cujus

Exemplo flecti me quoque posse putes:

e *Sub cyni imagine.* Matris in admissio e falsa sub imagine lusk,

Error inest: pluma testus adulter erat.

Nil ego, si peccem, possum nescisse: nec ullus

Error, qui facti crimen obumbret, erit.

* *levavit,* Illa bene erravit, vitiumque auctore * *redemit.*

b. e. *falsi* d *Felix in culpa quo Jove dicar ego?*

c *culpam mi-* * *Et genus, & proavos, & regia nomina jactas:*

mit, vel Clara domus satis hæc nobilitate sua est.

d *compensa-* Juppiter ut soceri proavus taceatur, & omne

vis. Tantalidæ Pelopis, Tyndareique genus:

e *Quem ego* Dat mihi Leda Iovem cyno decepta parentem;

f *Jovem, si* Quæ falsam gremio credula sovit avem.

g *peccem,* I nunc, & Phrygiæ * *claræ primordia gentis,*

h *culpa mea* Cumque suo Priamo Laomedonta refer.

i *possum præ-* Quos ego e suspicio: sed qui tibi gloria magna est

j *tendere* f *Quintus, is à nostro sanguine primus erit.*

k *Quod* Sceptra tuæ quamvis rear esse potentia Trojæ:

l *gen.* Non tamen hæc illis esse minora puto.

m *late.* Si jam divitiis locus hic, numeroque virorum

n *e Veneror,* Vincitur: at certe barbara terra tua est.

o *admiror.* Munera tanta quidem promittit epistola dives,

p *f Quintus d* Ut possint ipsas illa movere Deas:

q *Jove Pri-* Sed si jam vellem g fines transire pudoris,

r *am. Nam* Tu major culpæ causa futurus eras.

s *Jup. Dar-* Aut ego perpetuo famam sine labe tenebo:

t *damum,* Aut ego te potius, quam tua dona, sequar.

u *Dard. E-*

v *richthonium,* Erichthonium Troën, Troi Laomedonta, Priami patrem go-

w *mis.* g *Ac.* Qui semel verecundiæ fines transierit,

Utque

Utiq; ea non sperno, sic Accertissima semper
 Munera sunt, auctor quæ preciosa facit.
 Plus multo est, quod amas, quod sum tibi causa labo-
 Quod tam per longas spes tua venit aquas. (ris,
 Illa quoque, apposita quæ nunc facis improbe men- (ia,
 Quamvis experiar dissimulare, noto.
 Tu modo me spectas oculis, lascive, protervis,
 Quos vix instantes lumina nostra ferunt:
 Et modo suspiras: modo pocula proxima nobis
 Sumis; quaque bibi, tu quoque parte bibis.
 Ah quoties digitis, quoties ego testa notavi
 Signa supercilio pene loquente dari!
 Et fixo extimui, ne vir meus illa videret;
 Non satis occultis erubuique notis.
 Sæpe vel exiguo, vel longo murmure dixi;
 Nil pudet hunc. Nec vox hæc mea falsa fuit.
 a Orbe quoque in mensæ legi sub nomine nostro,
 Quod deducta mero littera fecit, A M O.
 Credere me tamen hæc oculo renuente negavi.
 Hei mihi! jam didici b sic quoque posse loqui.
 His ego blanditiis, si peccatura fuisset,
 Flecteret; his poterant pectora nostra capi.
 Est quoque, confiteor, facies tibi rata: potestque
 Velle sub amplexus ire puella tuos.
 Altera sed potius felix sine crimine fiat,
 Quam cadat * extremo noster amore pudor.
 Disce meo exemplo formosis posse carere.
 E S T virtus placitis abstinuisse bonis.
 Quam multos credis juvenes * optare quod optas?
 Qui * sapiunt, oculos an Paris unus habes?
 Non tu plus cernis; sed plus temerarius audes.
 * Non tibi plus cordis, sed minus e oris * inest.
 Tunc ego te vellem celeri venisse carina,
 Cum mea virginitas mille petita procis.
 Si te vidissem, primus de mille fuisset.
 Iudicio veniam vir dabit ipse meo.
 Ad possessa venis, præceptaque gaudia serus.
 Spes : tua lenta fuit : quod petis, alter habet.
 d Ut tamen optarem fieri tua Troica conjux,
 Invitam sic me non Menelaus habet.
 Desine e molle, precor, verbis convellere pectus:
 Neve mihi, quam te dicis amare, noce.
 Sed sine, quam tribuit sortem fortuna, tueri:
 Nec spoliū nostrī turpe pudoris habe,

D

a Rome
 preciosiores
 mensæ ro-
 tunde fut-
 runt, ex ci-
 tro arbore
 nobilissima
 in Maurita-
 nia apud
 Atlantem
 montem so-
 la nascente.
 b Oculorum
 instibus. Ti-
 bull. Neu
 te decipiat
 nutu, di-
 gitoq; li-
 quorem
 Ne trahat,
 & mensæ
 ducat in
 orbe no-
 tas.
 * externo
 lib. pter. &
 recte.
 * optasse.
 * sapiant
 lib. duo.
 * Nec.
 e Verecu-
 dia, cujus os
 vultu est. To-
 rent. Os
 durum.
 * adest lib.
 duo.
 d Ut cupere
 debeam.
 e Femi-
 neum, quod
 virum &
 mutabile

At semper.

- a Strabo lib. 13. in*
Amandro,
cui nomen
Alexandria
vocatim im-
minei, hoc
accidisse
scribit.
b Idem He-
lena com-
memorat a-
pu'd Eurip.
Troad.
c Merces
sententia
pro Venere
late in for-
mae iudicio.
** invidio-*
sa.
** insinuo*
male.
d Quid a-
gre admo-
dum verbis
tulis fidem
habuerim.
e Hac divi-
sione, quic-
quid insi-
muverat,
detegit.
** sum*
Naug.
f Idem Oe-
non. quid
arenæ se-
mina
mandat?
g Listeris
occultis.
h Experientia & exercitatio.
i Metui mihi nocet. Ita contra, boni
esse dicunt. * si lib. duo. * potes lib. plerique.
- At Venus hoc pasta est, & in altæ vallibus a Idæ
 Tres tibi se nudas exhibuere Dæ.
 b Unaque cum regnum, belli daret altera laudem;
 Tyndaridis conjux, testia dixit, eris.
 Credere vix equidem cœlestia numina possum
 Arbitrio formam supposuisse tuo.
 Utque sit hoc verum; certe pars altera sistat est;
 c Iudicii precium qua data dicar ego.
 Non est tanta mei fiducia corporis, ut me
 Maxima, teste Dea, dona fuisse putem.
 Contenta est oculis hominum mea forma probari:
 Laudatrix Venus est * insidiosa mihi.
 Sed nihil * infirmo: faveo quoque laudibus istis:
 Nam mea vox quare, quod cupit, esse neget?
 Nec tu succense a nimium mihi creditus ægre:
 Tarda solet magnis rebus inesse fides.
 e Prima mea est igitur Veneri placuisse voluptas;
 Proxima, me vilam præmia summa tibi:
 Nec te Palladios, nec te Junonis honores
 Auditis Helenes præposuisse bonis.
 Ergo ego sum virtus, ego sum tibi nobile regnum.
 Ferrea * sim, si non hoc ego pectus amem.
 Ferrea, crede mihi, non sum: sed amare recuso
 Illum, quem fieri vix puto posse meum.
 f Quid bibulum curvo proscindere litus aratro,
 Spemque sequi coner, quam locus ipse negat?
 Sum rudis ad Veneris furtum; nullaque fidelem
 (Dii mihi sunt testes) lusimus arte virum.
 Nunc quoque, quod g tacito mando mea verba li-
 Fungitur officio littera nostra novo. (bello,
 Falices, quibus h usus adest: ego nescia rerum
 Difficilem culpæ suspicor esse viam.
 Ipse i malo metus est. jam nunc confundor, & o-
 In nostris oculis vultibus esse reor. (maes
 Nec reor hoc falso: sensi mala murmura vulgi;
 Et quasdam voces rettulit Æthra mihi.
 At tu dissimula, nisi * tu desistere mavis.
 Sed cur desistas? dissimulare * licet.
 Lude, sed occulte: major, non maxima nobis
 Est data libertas, quod Menelaus abest.

Ille

Ille quidem procul est, ita re cogente, profectus:

Magna fuit subitæ iustæque causa viæ.

At mihi sic * visum est; ego, cum dubitaret an iret,

Quam primum, dixi, fac rediturus eas.

Omine latatus dedit oscula; Resque, domusque,

Et tibi sit cura: Troicus hospes, ait.

Vix tenui risum: quem dum compescere luctor,

Nil illi potui dicere, præter, Erit.

Vela quidem * ventis Creten dedit ille secundis:

Sed tu non ideo cuncta licere puta.

Sic meus hinc vir abest, ut me custodiat absens.

AN nescis longas regibus esse manus?

Fama quoque est oneri: nam e quo constantius ore

Laudamur vestro, iustius ille timer.

Quæ iuvat, ut nunc est, eadem mihi d gloria damno

Et melius famæ verba dedisse fuit. (est: * Creten

Nec quod abest, hic me tecum mirare * relictam:

Moribus & vitæ credidit ille mex.

De facie metuit, vitæ confidit: & illum

Securum probitas, forma timere facit.

* Tempora ne pereant ultro data præcipis: utque

Simplæis utamur commoditate viri.

f Et libet; & timeo: nec adhuc exacta voluntas

Est satis: in dubio pectora nostra labant.

Et vir abest nobis; & tu sine conjugè dormis:

Inque vicem tua me, te mea forma capit.

Et longæ noctes, & jam e sermone coimus:

Et tu (me miseram!) blandus, & una domus.

Et peream, si non invitent omnia culpam.

Nescio quo tardor sed tamen ipsa metu.

Quod male persuades, utinam bene cogere posses.

Sic mea rusticitas excutienda foret.

U T I L I S interdum est ipsis injuria b passis:

Sic certe felix ipsa coacta forem.

Dum novus est, cepto potius pugnemus amori:

FLAMMA recens parva sparsa resedit aqua.

CERTUS in hospitibus non est amor: errat, ut ipsi:

Cumque nihil speres firmitus esse, fugit.

Hypsipyle testis, testis i Mânôia virgo;

In non exhibitis utraque juncta toris.

Tu quoque dilectam multos, infide, per annos

Diceris Oenonen deseruisse tuam.

D 2

Nec opportuni-

tas, i καίτοι. f Quasi non concedis, saltum differendis. g Colloquio
litterarum conjungimur. h Id qui ea affecti sunt. i Ariadne.

a Menelai

discessus &

necessitate

metur, quem

Paris sim-

plicitate

damnave-

rat.

* jussum

non male, ut

referatur ad

illud, Exit:

& Idxi

mâdo tibi,

dixit itur.

(est: * Creten

ventis

ded.

b Herod. U-

ran. xxi γὰρ

δὴν αὖτὲ

ὡς δὲ ἑρ-

μῶν ἡ ἑρ-

λῆσις ἐστὶν xxi

χρησὶς ὡς

μαρτυ-

μαρτυ-

c Quanto

forma no-

stra gloria

major est,

tanto iustio-

rum ille ti-

mendi cau-

sam habet.

d Fama ha-

mostra mihi

obstat, ne

peccem.

* relictâ

lib. duo, re-

ctum.

e Tempore

a *Propert.* Nec tamen ipse negas: & nobis omnia de te
 Quærere, si nescis, maxima cura fuit.
 Quantum Adde, quod, ut cupias, constans in amore manere
 oculis, a Non potes: expedient jam tua vela Phryges.
 animo tam Dum loqueris mecum, dum nox sperata paratur,
 procul Qui ferat in patriam jam tibi ventus erit.
 ibit amor. Cuius in mediis novitatis plena relinques
 b *Adulterii* Gaudia: cum ventis nosse abibit amor.
 infamia. An sequar, ut suades, laudataque Pergama visam?
 c *Poterit lo-* Pronurus & magni Laomedontis ero?
 qui, b. e. lo- Non ita contemno volucris præconia famæ,
 quetur, Ut b probis terras impleat illa meis.
 peculiari Quid de me c poterit Sparte, quid Achæia tota,
 quadam ele- Quid gentes Asiæ, quid tua Troja loqui?
 gantia verbi Quid Priamus de me, Priami quid sentiet uxor,
 possum: Vide Totque tui fratres, Dardanidæque nurus?
 Cant. lib. 2. Tu quoque, qui poteris fore me sperare fidelem,
 cap. Novar. d Et non exemplis anxius esse tuis?
 test. Quicumque Iliacos intraverit advena portus,
 d Ita alib. Is tibi solliciti causa timoris erit.
 Multa mi- Ipse mihi quoties iratus, Adultera, dices:
 hi timeo, Oblitus nostro crimen inesse tuum?
 quia feci Delicti sis idem reprensor, & auctor.
 multa Terra, precor, vultus obruat ante meos.
 proterve: At fruar Iliadis opibus, cultuque e beato,
 Exempli- Donaque promissis uberiora feram:
 que metu Purpura nempe mihi, preciosaque texta dabuntur;
 torqueor Congestoque auri pondere dives ero.
 ipse mei. Da veniam fallax: non sunt tua munera tanti.
 e *Divite:* f Nescio quo tellus me tenet ista modo.
 Græcorum Quis mihi, si Lædar, Phrygiis succurret in oris?
 more, qui Unde petam fratris, unde parentis opem?
 dicitur ut vocant ali- Omnia Medæ fallax promisit Iason:
 quando opi- Pulsa est Asonia non minus illa domo.
 bus abund- Non erat Aëtes, ad quem despecta * veniret;
 dantes. Ca- Non Ipsea parens, Chalciopeque soror.
 sul. ego, ut Tale nihil timeo. sed nec Medea timebat.
 puellæ U- FALLITUR gaugurio spes bona sæpe suo.
 num me Omnibus invenies, quæ nunc jactantur in alto,
 facerem Navibus * portu lenæ fuisse fretum.
 beatiorum. f *Idem de Ponto:* Nescio qua natale solum dulce-
 dine cunctos Ducit, & immemores non sinit esse sui. * redi-
 ret illi, pleriq. g *Eo quod eventurum sibi bonum pollicetur.* Eurip. & m
 dicitur in iudicio. * in libr. duo non male.

Fax

* Fax quoque me terret, quam se peperisse cruentam a *Virgil. 10.*
 Ante diem partus est tua visa parens. & face
 Et b varum timeo monitus, quos igne Pelasgo
 Ilion arsurum pramonuisse ferunt. pragnans
 Utque favet Cytherea tibi, quia vicit, habetque
 Parta per arbitrium c bina tropæa tuum: Cisseis re-
 Sic illas * vereor, quæ, d si tua gloria vera est, gina Parin
 Judice te c causam non tenuere dux. creat.
 Nec dubito quin, te si persequar, arma parentur: b *Castandra,*
 Ibit pergladios (he! mihi!) noster amor. enallage.
 An fera centauris indicere bella coëgit c *A Janone*
 f Atracis Harmonios Hippodamia viros: & *Psallade.*
 Tu fore tam lentum iusta Menelaon in ira, * timco
 Et geminos fratres, Tyndareumque putas? lib. plerique
 Quod bene te * jactes, & fortia facta * loquaris; probe.
 A verbis facies * dissidet ista tuis. d Si verum
 Apra magis Veneti, quam sunt tua corpora Marti. est quod tu
 Bella gerant * fortes: tu, Pari, semper ama. gloriase ja-
 Hestora, quem laudas, pro te pugnare iubetor: *As.*
 Militia est operis g altera digna * tuis. e *Alivè.*
 His ego, si saperem, pauloque audacior essem, f *Thessalicas*
 Uterer: utetur, si qua puella sapit. ab *Atracè*
 Aut ego deposito faciam fortasse * pudore. *Thessalico*
 Et dabo convictas tempore victa manus. urbe.
 Quod petis, ut furtim præsentes ista loquamur: * jactas.
 Scimus, quid captes, colloquiumque voces. * recenset.
 Sed nimium properas, & adhuc b tua messis in her- * decidet.
 Hac mora * sit voto forsitan amica tuo. (ba est. * alii.
 Hactenus arcanum, furtivæ conscia mentis g *Asacris*
 Littera, jam lasso pollice, sistat opus. & *Veneris,*
 Cætera per socias Clymenen Athramque * loqua- non *Marth.*
 Quæ mihi sunt comites consiliumque dux. mur, * tui.
 pud *Platon. Iva di. c. l. d. n. e. p. a. d. d. c.* h *Spes tua immatura est, sum-*
 pta translatione à *segetibus. Vide Adag.* In herba esse. * fit. * lo-
 quemur.

I N X V I I . E P I S T O L A M

A R G U M E N T U M .

H Ellespontiacum mare sepe tantum studiis, teste Plinio, Europam
 ab Asia dividens, Sesson in Europa, Herus patriam, & Abydon in
 Asia, ex qua fuit Leander, adversas urbes habet. Cum autem Leander
 Abydensis Sessiam puellam Hero mulere deperiret, per Helles-
 pontum noctu ad eam mare confugerat. Sed maris tempestate
 interclusus, jam præteritis sepe tantum distans, ad amicum Hero, per
 audacem nautam ea tempestate Sesson navigantem, hanc episto-
 lam

Iam misit. In quo primum amorem suum firmum & stabilem esse ostendit. Deinde queritur, quod natandi facultas, ob ferventissimum maris arsum, sibi sit ablata. Demum vero pollicetur, si brevi iterum: & quatenus mare non fuerit tranquillum, se tamen periculum potius committurum, quam illius iucundissimo conspectu atque colloquio cariturum. Unde de eo sic cecinit Martialis.

*Com peteres dulces audax Leander amores,
Et fossas tundiis sem permoveas aquas;
Sic miser instantes affatus dicitur undas:
Parcite dum propero, mergite dum redas.*

LEANDER HERONI.

- M**ittit Abydenus, quam mallet ferre, salutem,
Si cadat * unda maris, a Sesta puella, tibi.
b Si mihi Dii faciles & sunt in amore secundi,
Invitis oculis hæc mea verba leges.
Sed non sunt faciles; nam cur mea vota morantur?
Currere me nota non patiuntur aqua?
Ipsa vides cælum pice nigrius, & freta ventis
Turbida, perque cavas vix adeunda rates.
Unus, & hic audax, à quo tibi littera nostra
Redditur, à portu navita * movit iter.
e Ascensurus eram; nisi quod, dum vincula prora
Solveret, in speculis d' omnibus Abydos erat.
Non poteram celare meos, velut ante, parentes;
Quemque regi volumus, non latuisset amor.
Protinus hæc scribens, Felix i littera, dixi:
Jam tibi formosam porriget illa manum.
Forsit ad motis etiam tangere labellis,
Rumpere dum niveo vincula dente volet.
Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis,
Cætera cum charta dextra locuta mea est.
Ah quanto mallet, quam scriberet, illa nataret;
Meque per assueras sedula ferret aquas?
Aptior illa quidem placido dare verbera ponto:
Est tamen & sensus apta ministra mei.
Septima nox agitur, e spatium mihi longius anno,
Sollicitum raucis * quod mare fervet aquis.
His ego si vidi mulcentem pectora somnum
Noctibus, insani sit mora longa freti.
Rupe sedens aliqua specto tua littora tristis:
Et, quo non possum corpore, mente feror.
f Lumina quin etiam summa vigilantia turre
Aut videt, aut g acies nostra videre putat.
Ter mihi deposita est in sicca vestis arena:
Ter grave tentavi carpere nudus iter.
- * ira lib.
pler. prole.
a Sestia, in-
usitate.
b A dubi-
satione pa-
thos.
* fecit lib.
pler.
e Navem
cum illo
consensu-
rum.
d Omnes
Abydeni.
e Hyper-
bole.
* ut Nau-
ger. probe.
f Facem
ardentem
in summa
turri.
g Oculorum
acies.

Obstitit inceptis tumidum juvenilibus æquor:

Merfit & adversus ora natantis aquis.

¶ At tu de rapidis immanissimè ventis,

Quid mecum certa præcælia mente geris?

In me, si nescis, Borea, * non æquora, sævïs.

Quid faceres, esset ni tibi notus amor?

Tam gelidus cum sis, non te tamen, improbe, quon-

dam *b* Ignibus Actæis incaluisse * negas.

Gaudia rapturo si quis tibi claudere vellet

c Aëreos aditus, quo paterere modo?

Parce, precor, facilemque move * moderantius au-

Imperet *d* Hipporades sic tibi triste nihil. (ram:

Vana peto, precibusque meis obmurmurat ipse:

Quasque quatit, nulla parte coercet aquas.

Nunc daret audaces utinam mihi Dædalus alas,

Icarium quamvis * hic prope littus adest.

Quicquid erit, patiar: liceat modo corpus in auras

Tollere, quod dubia sæpe pependit aqua.

Interea dum cuncta negant ventique fretumque,

Mente agito furti tempora prima mei.

Nox erat incipiens (namq; est meminisse voluptas)

Cum foribus patriis egrediebar amans.

Nec mora: deposito pariter cum veste timore,

Jactabam liquido brachia lenta mari.

Luna mihi tremulum lumen præbebat cuncti,

Vt comes in nostras officiosa vias.

Hanc ego suspiciens, Faveas, o candida, dixi:

Et subeant animo e Latmia saxa tuo.

Non finit Endymion te pectoris esse severi:

Flecte, precor, vultus ad mea f furta tuos.

Tu Dea mortalem cælo delapsa petebas.

(Vera loqui liceat) quam sequor, ipsa Dea est.

Neu referam mores cælesti pectore dignos;

Forma nisi in veras non cadit illa Deas.

g A Veneris facie non est prior ulla, tuaque.

Neve meis credas vocibus, ipsa vide.

* Quanto, cum radiis fulges & argentea puris,

Concedunt flammis sidera cuncta tuis:

Tanto formosis formosior omnibus illa est.

Si dubitas, cæcum, Cynthia, lumen habes.

Hæc ego, vel certe non his diversa locutus,

Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.

D 4

Vnda & secundum

Venerem non est ulla forma præstantior. Mus. Κόρης ὅρα μὲν Κόρη.

* Quantum libr. pter. bene. g Coloris argenteo, qui est Luna serena.

a Ad Bo-

ream apo-

strophe.

* nec in.

b Oriskya

Ath. niensis

amore.

* neges.

c iter per

aëra.

* modera-

tius.

d *Æolus*

Hippote fil.

Mimante

genitum.

* hoc.

e *Latmion*

Carie mont,

ubi Lun.

cum Endym.

concubuisse

in fabulis

est. Catull.

Vt Tri-

viam fur-

tim sub

Latmia sa-

xa rele-

gans Dul-

cis amor

gyro devo-

cet aërio.

Vide Cic. L. I.

Tusculan.

f Amores

furtivos.

Musem

æquælit

is. ruc ap-

pellat.

g Proxima

Vnda repercussæ radiabat imagine lunæ;
 Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
 Nullaque vox unquam nostras veniebat ad aures,
 Frater dimotæ corpore murmur aquæ.

a *Aludis*
ad fabulam
Alcyonēs.

a Alcyonēs solæ, memores Ceycis amati,
 Nescio quid visæ sunt mihi dulce queri.
 Jamque fatigatis humero sub utroque lacertis,
 Fortiter in summas erigor altus aquas.
 Ut procul adspexi lumen, Meus ignis in illo est;
 Illa meum, dixi, littora * lumen habent.

* numen.

Et subito lassæ vires rediere lacertis;
 Visaque, quam fuerat, mollior unda mihi.
 Frigora ne possim gelidi sentire profundi,
 Qui calet in cupido pectore præstat amor.
 Quo magis accedo, propioraque littora fiunt,
 Quoque minus restat, plus libet ire mihi.
 Cum vero possum cerni quoque, protinus addis
 Spectatrix animos, ut valeamque facis.
 Tunc etiam nando dominæ placuisse laboro;
 Atque oculis jacto brachia nostra tuis.

* etenim
 vidi.

Te tua vix prohibet nutrix descendere in altum:
 Hoc * quoque enim vidi; nec mihi verba dabas.
 Nec tamen effecit, quamvis retinebar euntem,
 Ne fieret prima pes tuus udus aqua.

Excipis amplexu, feliciaque oscula jungis;
 Oscula diis magnis trans mare digna peti.
 Deque tuis demptos humeris mihi tradis amictus,
 Et madidam siccas æquoris imbre comam.

Cætera nox, & nos, & turris conscia novit;
 Quodque mihi monstrat per vada lumen iter.
 Non magis illius numerari gaudia noctis,

b *Sic dicit*

a *Helle*

Phryxi so-

rare illic

submersa.

* unda.

c *Aurora.*

* cuncta-

tus ad con-

tactus ma-

je.

d *Hellepont-*

um.

b Hellepontica quam maris * alga potest.

Quo brevius spacium nobis ad furta dabatur,

Hoc magis est cautum, ne foret illud iners.

Iamque fugatura e Tithoni conjuge noctem,

Præviis auroræ Lucifer ortus erat:

Oscula congerimus properata sine ordine raptim;

Et querimur parvas noctibus esse moras.

Atque ita * contatus, monitu nutricis amaro,

Frigida deserta littora turre peto.

Digredimur flentes: repetoque ego d virginis æquor,

Respiciens dominam, dum licet, usque meam.

Si qua fides vero est, veniens huc, esse natatori;

Cum redeo, videor naufragus esse mihi.

Hoc

Hoc quoque si credis; ad te via prona videtur:

A te cum redeo a clivus inertis aquæ.

Inventus patriam repeto, quis credere posset?

Inventus certe nunc moror urbe mea.

Hei mihi! cur animis juncti, secernimur undis?

Unaque mens, tellus non habet una duos?

Vel tua me Sestos, vel te mea sumet Abydos.

Tam tua terra mihi, quam tibi nostra placet.

Cur ego confundor, quoties confunditur æquor?

Cur mihi causa levis ventus obesse potest?

b Jam nostros curvi norunt delphines amores;

Ignotum nec me piscibus esse reor.

Jam patet attritus solitarum limes aquarum,

Non aliter mulra quam via pressa rota.

c Quod mihi non esset, nisi sic, iterare querebar:

At nunc a per ventos * hoc quoque dcesse queror.

Fluctibus immodicis a Athamantidos æquora ca-

Vixque manet portu tuta carina suo. (nent: e Helles A-

Hoc mare, cum primum de virgine nomina mersa,

Quæ tenet, est nactum, tale fuisse puto.

Est satis amissa locus hic infamis ab Helle:

Utque mihi parcat, * crimine nomen habet.

Invideo Phryxo, quem per freta tristia tutum

Aurea lanigero vellere vexit ovis.

Nec tamen officium / pecoris, navisque requiro;

Dummodo, quas findam corpore, dentur aquæ.

Arte egeo nulla: * detur modo copia nandi.

Idem navigium, navita, vector ero.

Nec sequar aut Helicen, aut, qua Tyrus utitur, gAr-

b Publica non curat sidera noster amor. (Æon: quo vellet

i Andromeden alius spectet, claramque coronam,

Quæque micat gelido a Parthasis ursa polo.

At mihi quod / Perseus, & cum Jove Liber amarunt, g Cynosu-

Indicium dubix non placet esse vix.

Est aliud * lumen multo mihi certius istis,

Non erit in tenebris quo duce noster amor.

Hoc ego dum spectem, Colchos atque ultima ponti, fidunt

Quaque viam fecit Thessala puppis, eam.

Et juvenem possim superare Palæmona nando:

m Miraque quem subito reddidit herba Deum. Muse. xxi

D s

Sæpe

in hunc locum dicitur, Quædamque Nomina, & a Cynosu-
in hunc locum dicitur. h Quibus omnes vulgo utuntur. i Andromeda sidus.
k Arctus sive Callisto. l Ariadne corona. * numen, male. m No-
tatio Glauci: de quo vide 13. Metamorph.

a Ascensus,
seu monticu-
lus: & est

Metapho-
ra ab auri-
gis.

b Hyper-
bole argens
pathos.

c Quod non
liceret mihi
ad te redire
nisi nando.

d Vento pro-
hibentibus.
* id.

e Helles A-
thamantis
fil.

* nomine
crimen
habet fil.

plerique &
vellet, b. e.

male audit
propter no-
men suum.

f Arietes,
est Phryxus.
* fiat.

g Cynosu-
rum. Cic.

Hac duce
nocturna
fidunt

Phœnices
in alto.

a Synthe- Sæpe per assiduos languent mea brachia motus,
sis epene- Vixque per immensas fessa trahuntur aquas.
geica. His ego cum dixi, *a* Pretium non vile laboris,
b In Olym- Iam dominæ vobis colla tenenda dabo:
piao certa- Protinus illa valent, atque ad sua præmia tendunt,
mine prope Ut celer *b* Eleo carcere missus equus.
Elidem. Ipse meos igitur servo, quibus uror, amores;
** moraris.* Teque, magis cælo digna puella, sequor.
** Hic es,* Digna quidem cælo, sed adhuc tellure ** morare:*
& exi- Aut dic, ad superos hinc mihi qua sit iter.
guum mis. ** Hinc est quod raro misero contingit amanti:*
contin- Cumque mea sunt turbida mente freta.
gis am. Quid mihi, quod lato non separor æquore, prodest?
pler. re- Non minus hæc nobis tam brevis obstat aqua.
ditus libri. Num malim, dubito, toto procul orbe remotus
** es.* Cum domina longe spem quoque habere meam.
c Quod pe- Quo propius nunc ** est,* flamma propiore caleasco:
ni manu Et res non semper, spes mihi semper adest.
nos tangi- Pene manu quod amo, tanta est vicinia, tango:
mus, nec ta- Sæpe sed, heu, lacrymas *c* hoc mihi pene movet.
men unavisse *d* Velle quid est aliud fugientia prendere poma;
nob. licet. Spemque suo refugi fluminis ore sequi?
d Alludit Ergo ego te nunquam, nisi cum volet unda, tenebo?
ad Tantali Et me felicem nulla videbit *e* hyems?
fabulam: de Cumq; minus firmum nil sit quam ventus & unda,
quo alibi, In ventis & aqua spes mea semper erit?
Quærit a- Astus adhuc tamen est: quid cum mihi læserit æquor
quas in *f* Pleias, & Arctophylax, Oleniumque pecus?
aquis, & Aut ego non novi, quam sum temerarius: aut me
poma fu- In freta *g* non cautus tunc quoque mittet amor.
gacia ca- Neve putes id me quod abest promittere tempus;
ptat Tan- Fignora polliciti non tibi tarda dabo.
talus. Sit tumidum paucis etiam nunc noctibus æquor;
e Tempe- Ire per invitas experiemur aquas.
stas. Aut mihi continget felix audacia salvo:
f Pericles *b* Aut mors solliciti finis amoris erit.
ortu & oc- Optabo tamen, ut partes expellar in illas;
casu tempe- Et teneant portus naufraga membra tuos.
stas cientes, Flebis enim, tactuque meum dignabere corpus:
sicut & Et mortis, dices, huic ego causa fui.
Bootes, & Scilicet interitus offenderis omine nostri:
Capella. Litteraque invisa est hac mea parte tibi.
g Incantus.
Isodyna-
mia. *h* Obitum sibi præfagit: natando enim submersus est.

Desine

Define parte queri : sed, ut & mare finiat iram,
 Accedant quæso fac tua vota meis.
 Pace brevi nobis opus est, dum * transferor istuc :
 Cum tua contigero littora, perstet hyems.
 * Istic est aptum nostræ navale carinæ.
 Et melius nulla stat mea puppis aqua.
 * Istic me claudat Boreas, ubi dulce morari est :
 Tunc piger ad nandum, tunc ego cautus ero.
 Nec faciam sordis convicia fluctibus ulla ;
 Triste nataturo nec querar esse fretum.
 Me pariter venti teneant, tenerique lacerti :
 Per causas istic impediaturque duas.
 Cum patietur hyems, remis ego corporis utar :
 Lumen in aspectu tu modo semper habe.
 Interea pro me pernoctet epistola tecum :
 Quam precor ut minima persequar ipse mora.

a *Vota tua
cum meis
conjunge.
* transfre-
tor, minus
bene.
* Illie
Nauig.
* Illic.*

IN XIIX. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Non satis constat, cujus hæc sit epistola cum præcedente, duabusque
 sequentibus. Nim nec quæ legitur Leandri ad Heronem, nec quæ
 Herus ad Leandrum, nec quæ Accontii ad Cydippen, nec quæ Cy-
 dippes ad Accontium, ab Ovidio unquam scriptæ fuisse, aut à Subi-
 mo : ipsimet comprobant in secundo Elegiarum, sic scribens ad Ma-
 crum.

*Aut, quod Penelope verbis reddatur Phylæ,
 Ecce limus, & Larymæ, Phylli celata, tæar,
 Quod Fæle, & Maceræ, & quod mædo gratæ Iphæ,
 Hippolytæque parent, Hippolytæque legant, &c.*

Reliqua studio illic legenda relinquimus : Cui est admonuisse Hero
 accepta Leandri epistola responderet, id agens, ut se ardentius red-
 mare significet, & ad mutuos amplexus amatorem advocet. Desi-
 diam vero interdum accusat, ut ostendat, quam sincero & continuo
 amore semper amet. Aliquando in mare invchitur. Nonnunquam
 timet, ne ob aliam fuerit delituta. Verum statim amoris suspicio-
 nem in amantium consuetudinem, qui omnia timent transibendo,
 conjecturam immittit. Denum suadet, ut non nisi tranquillo fre-
 to se committat.

HERO LEANDRO.

Quam mihi misisti verbis, Leandre, salutem,
 Ut possim missam rebus habere, veni.
 Longa mora est nobis omnis, quæ gaudia differt.
 Na veniam lassæ : non patienter amo.
 Vimur igne pari ; sed sum tibi viribus impar :
 * Fortius ingenium suspicor esse viris.
 Ut corpus teneris, sic mens infirma puellis.
 Deficiam, parvi temporis adde moram.

a *Fortiore
animo viros
esse prædi-
tos ad re-
sistendum
amori.*

Vos

a Gignendu Vos modo venando, modo rus a geniale colendo,
frugibus vel b Ponitis in varia tempora longa mora.
etiam ge- c Aut fora vos retinent, aut unctæ dona palæstræ;
rendu ido- Flectitis aut frano colla fugacis equi.
neum. Nunc voluerem laqueo, nunc pisces ducitis hamo:
b Variis re- Diluitur posito serior hora mero.
bis ac flu- His mihi * submotis, vel si minus acriter urar.
dis immo- * Quid faciam? superest, præter amare, nihil.
rando tem- Quod superest, facio: teque, o mea sola voluptas,
pus colloca- Plus quoque, quam credi quod mihi possit, amo.
ti. Aut ego cum chara de te nutrice susurro,
c Distri- Quæque tuum miror causa moretur iter:
butio. Aut mare prospiciens, odio concita ventos
** semotis.* Corripio verbis æquora * sæpe tuis;
** Quod fa-* Aut, ubi * sævitiam paulum gravis unda remisit,
ciam sup. Posse quidem, sed te nolle venire, queror.
Nanger. Dumque queror, lacrymæ per amantia lumina ma-
probe. Pollice quas tremulo conscia siccet anus. (nant:
** pene lib.* Sæpe tui specto si sint in littore passus;
** antiq.* Impositas tanquam servet asena notas.
** sævitia* Vtique rogem de te, & scribam tibi, si quis Abydo
Nanger. Venerit, aut quæro, si quis Abydonæat.
probe. Quid referam, quoties do vestibibus oscula, quas tu
d A tempo- Hellepontica ponis iturus aqua?
re pathos. d Sic ubi lux acta est, & nostris amicitior hora
e Tacem ac- Exhibuit pulsa sidera clara die;
ensam. Protinus in summa e vigilantia lumina turre
** notaf-* Ponimus, assuetæ signa * notamque viæ.
que. Tortaque versato ducentes flamina fuso,
f Ad nutri- Forminea cardas fallimus arte moras.
cem Apo- Quid loquar interea tam longo tempore, quæris?
strophe. Nil, nisi Leandri nomen, in ore meo est.
** patrem?* f Jamne putas exisse domo mea gaudia, nutrix?
** suis.* An vigilant omnes, & timer ille * suos?
g Oles, cujus Jamne * suas humeris illum deponere vestes;
ingentrix Tingere jam g pingui Pallade membra putas?
sult Pallad. Adnuat illa * fere: non nostra quod oscula curet:
Musem Sed movet obrepens somnus anile caput.
dignas d Postque moræ * nimium, jam cetera navigat, inquam,
ixper i- Lentæque dimotis brachia jactat aquis.
naip. Paucaque cum b tacta perfeci flamina terra,
** fore, mi-* An medio possis quærimus esse sieto.
nu scite: di-

Et

*cis nim plerumque, seu fere semper. * minimum probe. h Produ-*
cendo flamina usque ad terram.

Et modo prospicimus; timida modo voce precamur,
Vt tibi det faciles utilis aura vias.

Auribus interdum voces capramus, & omnem
Adventus strepitum credimus esse tui.

Sic ubi deceptæ pars est mihi maxima noctis
Acta, subit furtim lumina fessa sopor.

Forſitan invitus, mecum tamen, improbe, dormis:
Et quamvis non vis ipſe venire, venis.

Nam modo te videor prope jam ſpectare natantem:
Brachia nunc humeris humida ferre meis:

Nunc dare, quæ ſoleo, madidis velamina membris:
Pectora nunc juncto noſtra fovere ſinu.

Multaque præterea lingua reticenda modèſta,
Quæ feciſſe juvat, facta referre pudet.

Me miſeram! brevis eſt hæc, & non vera voluptas:
Nam tu cum ſomno ſemper abire ſoles.

Firmitus o cupidi tandem coëamus amantes:
* Nec careant vera gaudia noſtra fides.

Cur ego tot viduus exegi frigida noctes?
Cur toties à me, lente natator, abes?

Eſt mare, conſiteor, nondum tractabile nanti:
Nocte ſed heſterna lenior aura fuit.

Cur ea præterita eſt? cur non ventura timebas?
Tam bona cur periit, nec tibi * rapta via eſt?

Protinus ut ſimilis detur tibi copia curſus;
Hoc melior certe, quo prior, illa a fuit.

b At cito mutata eſt jaſtati forma profundì.
Tempore, cum properas, ſæpe minore venis.

Hic (puto) depreſſus, nil quod quereretur haberes:
Meque tibi amplexo nulla noceret hyems.

Certe ego tunc ventos audirem lata ſonantes:
Et nunquam placidas eſſe precarer aquas.

c Quid tamen evenit, cur ſis metuentior undæ?
Contemptumque prius nunc vereare fretum?

Nam meminì, cum te ſævum veniente minaxque
Non minus, aut multo non minus, æquor erat:

Cum tibi clamabam, * Sic tu temerarius eſto,
Ne miſeræ d virtus ſit tua ſtenda mihi.

Vnde novus timor hic? * quoq; illa audacia fugit?
Magnus ubi eſt ſpretis ille natator aquis?

Sis tamen hoc potius, quam quod prius eſſe ſolebas:
Et facias placidum per mare tutus iter:

Dum-

* Ne libr.
duo: ſed il-
lud ſortasſe
reſtius.

* capta.

a Fuerit
cavallo alia
vult, hoc ſem-
per: ſi detur
tibi ſimile
natandi op-
portunitas,
quo citior
illa fueris,
eadem me-
lior.

b Anthy-
pophora
ex perſona
Leandri.

c Fellicie
ſuſpicionem
ingeris.

* non per-
per. d Animoſum, natandi audacia. * quovt.

per. d Animoſum, natandi audacia.

- a Quicquid* Dummodo sis idem ; dum sic, ut scribis, amemur ;
in occultis Flammaque non fiat frigidus illa cinis.
suspensione *a* Non ego tam ventos timeo mea vota morantes,
erat, aperit. Quam similis vento ne tuus erret amor :
** Ne non ** Et ne sint tanti, superentque pericula causam,
sim. Naug. Et videar merces esse labore minor.
non male. Interdum metuo, *b* patria ne laedar, & impar
b Ne patrie Dicar Abydeno Sesta puella * viro.
humiditas Ferre tamen possum patientius omnia, quam si
mibi fraudi Otia nescio qua pellice captus agas.
fit. In tua si veniant alieni colla lacerti.
** toto.* Sitque novus nostri finis amoris amor :
c Mori mea Ah potius periream, quam crimine vulnerer isto ;
antevertat *c* Fataque sint culpa nostra priora tua.
hoc tuum Nec, quia venturi dederis mihi signa doloris,
facinus. Hæc loquor, aut fama sollicitata nova.
** plura.* Omnia sed vereor, (*Qui s* enim securus amavit ?)
d Quibus Cogit & absentes * multa timere locus.
presentib. Felices illas, *d* sua quas presentia nosse
amatorum Crimina vera juvat, falsa timere vetat.
suorum cul- Nos tam vana movet, quam facta *e* injuria fallit :
pam licet Incitat & *f* morsus error uterque pares.
cognoscere, O utinam venias ; aut hic ventusve, paterve.
ne suspicio- * Causaque sit tanta; forma nulla moræ !
ne falsa Quod si quam sciero ; moriar, mihi crede, dolendo.
crucientur. Iam dudum peccas, si mea fata petis.
e Alieni Sed neque peccabi-, frustra que ego terreor istis :
amoris su- Quoque minus venias, invida pugnat hyems.
spiciq. Me miseram, quanto planguntur littora fluctu !
f Pares cu- * Et laetæ obscura condita nube dies !
ras. Fortitan ad * pontum *g* mater pia venerit Helles :
** Causa sit* Merisque * roratis nata fleatur aquis.
a ut certe. Aut mare ab invisio privignæ nomine dictum
** Vt.* Vexat in æquoream versa *b* noverca Deam.
** portum.* Non favet, ut nunc est, teneris locus iste puellis :
g Neque Hac Helle perit, hac ego laedar aqua.
mater Hel- *i* At tibi flammæ memori, Neptune, tuarum,
lis, & ma- Nullus erat ventis impediendus amor.
vis nympa. * Sed neque Amymonæ, nec laudatissima forma
** turbatis.* & Criminis est Tyro fabula vana tui ;
h Ito Aitha-
mant. uxor, Lucida-
- Helles noverca.* *i* Pulchre Neptunum incusat, quod in amantes seruat,
qui tot amoribus olim arserit. * *Si lib. tres.* *k Conculcatus, stupri.*
Proper. lib. 2. utriusque morminis.

Lucidaque Alcyone, * Circeque, & Alcimone nata,
 Et nondum nexis angue Medusa comis;
 Flavaque Laodice, cæloque recepta Celæno,
 Et quarum memini nomina lecta mihi.
 Has ceteræ, pluresque canunt, Neptune, poëtæ
 Molle latus lateri conseruisse tuo.
 Cur igitur toties vires expertus amoris,
 Assuetum nobis * turbine claudis iter?
 Parce ferox, latoque mari tua prælia miscet:
 Seducit terras hæc brevis unda & duas.
 Te decet aut magnas magnum iactare carinas;
 Aut etiam totis classibus esse trucem.
 Turpe Deo pelagi juvenem terreste natantem;
 Gloriaque est stagno quolibet ista minor.
 Nobilis ille quidem est, & clarus origine; sed non
 A tibi * suspecto duxit Vlyssæ genus.
 Da veniam, servaque duos. natat ille: sed iisdem
 Corpus Leandri, * spes mea, pendet aquis.
 Interea lumen (posito nam scribimus illo)
 * Persreptit, & nobis prospera signa dedit.
 Ecce merum nutrix saustos * distillat in ignes:
 Cras erimus plures, inquit, & ipsa bibit.
 Effice nos plures evicta per æquora * lapsus,
 O penitus toto corde recepte mihi.
 In tua castra redi, socii defector amoris.
 Fonuntur * medio cur mea membra toro?
 Quod timeas, non est: auso Venus ipsa savebit;
 Sternet & æquoreas æquore nata vias.
 b Ire libet medias ipsi mihi sæpe per undas:
 Sed solet hoc maribus tutius esse fretum.
 Nam cur * hoc vestis Phryxo Phryxique sorore,
 Sola dedit vastis formina nomen aquis?
 Forsitan ad reditum merui ne robora defint,
 * Aut nequeas gemini ferre laboris onus.
 * Aut nos diversi in medium cõsamus in aquor:
 Obviaque in summis oscula demus aquis.
 Atque ita quisque suas iterum redeamus * ad urbes.
 Exigamus, sed plus quam nihil, illud erit.
 Vel pudor hic utinam, qui nos clam cogit amare,
 Vel timidus famæ cedere vellet amor.
 c Nunc male res junctæ, calor & reverentia, pugnant.
 Quid sequar in dubio est: hæc decet, ille juvat.
 Ut semel intravit Colchos Pagasæus Iason,
 Impositam celesti Phæida puppe tulit.

* Ceyce-
 que &
 Antone
lib. tres.

* turbide.
 a *Asiam*
 & *Europam.*
 * despe-
 cto.
 Ita *alib.* &
 sis suspe-
 cta *Dionæ.*
 h. e. *invisæ.*
 * & spes
 mea.
 * Sterruit
lib. plur.
 * instillat
lib. duo.
 * vestus.
 * viduo
lib. duo.
 b *Ingeniosa*
invenio,
exemplo
corroborata.
 * huc.
 * Ac *lib.*
tres.
 * At *lib.*
tres.
 * in.
 c *Læm ali-*
bi: Non
 bene con-
 veniant,
 nec in una
 sede mo-
 rantur
 Majestas
 & amor.

Ut

a Paro.
• vincun-
tur ab æq.
Bib. Aug.
b Mus.
Sic p' vris
id p' vris
quæritur
ad idem
c Myci.
Nescio
quod pav-
didum pe-
ctora fri-
gora habet.
probi al.
Nescio
quæ pav-
dida ha-
bent.
e Mus.
dixit
et sursum
vatis.
• Hic lib.
plerique re-
ste. Riste d
Delphino
presagit:
quoniam
homini uni-
cus est,
iste P. De.
vres.
Vt semel • idrus Lacedæmonia venit adulter,
Cum præda rediit protinus ille sua.
Tu quam sæpe petis quod amas, iam sæpe relinquis?
Et, quoties grave sit puppibus ire, natas.
Sic tamen, ô juvenis tumidarum victor aquarum,
Sic facito spernas, ut vereare, fletum.
Arte laborata • merguntur in æquore puppes.
Tu tua plus remis brachia posse putas?
Quod cupis, hoc nauta metuunt, Leandrie, natare:
Exitus hic fractis puppibus esse solet.
Me miseram! cupio non persuadere, quod horror:
Sisque, precor, monitis fortior ipse meis;
Dummodo pervenias, excussaque sæpe per undas,
Injicias humeris brachia lassa meis.
Sed mihi, cæreolas quoties obvertor ad undas,
• Nescio quod pavidum frigore pectus habet.
Nec minus hesitans confundor imagine noctis,
Quamvis est sacris illa piara meis.
Namque sub aurora, jam c dormitante lucerna,
Tempore quo cerni somnia vera solent,
Stamina de digiti cecidere sopore remissis;
Collaque pulvino nostra ferenda dedi.
• Hac ego ventosas nanthem delphina per undas
Cernere non dubia sum mihi visa fide.
Quem, postquam bibulis • injecti fluctus arenis,
Unda simul miserum vitæque deseruit.
Quicquid id est, timeo: nec tu mea somnia ride:
Nec nisi tranquillo brachia crede mari.
Sit tibi non parcis, dilecta parce puella;
Quæ nunquam, nisi te sospite, sospes erit.
Spes tamen est fractis • vicina pacis in undis.
Tu placidas • tuto pectore • finde vias.
Interea, quoniam nanti freta pervia non sunt,
Leniat invisas littera • missa moras.
• illisit Naug. d Tronima tranquillitas. • toto lib.
• scinde. • nostra.

IN XIX. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Praefectus ad fides Dianae Acontius, quae in Dolo, infida quida
 Agni, omnium Cythodum clarissima: ex frequenti virginum con
 ventu celebrabatur, in amplexu vix Cydippe pulchra nobilis erca
 uidit.
 quidem de legibus, neque satisfaci: quae lumen aliquando pro perfuasi mibi, si non esse
 quidam. Respondeo per dactylon, perquam arguta, facis etiam pias dactylas.

huit. Sed cum illam ab generis impuritatem non auderet in suam
anorem fidelitatem, novum communis fraudem, in pulcherrimo po-
mo scripsit duas huius verba:

Iure tibi sum per iustitiam facta Diana

Ne tibi venationem cunctem, sed corpus faciat me.

Atque illud ad pedes puellæ protulit: quæ fraudis insula, cum im-
probitate legisset, vixit est de uxorem Acontio parit. Nam, quæ
ante Deo in templo Delia Diana diceretur, rata esse debet, lex
erat. Cum autem paulo post pater, huius rei insitus, illam alii
desponderet, sibila seque intercepta est. Quæ hinc epistola Acontius
cogit perferre, hinc morbum à Diana immittam esse, eo
quod non impleverit, quæ Deo potestate promissit. Ne vero dubi-
to tibi decipi, abas expellitur parte, qui maxime huiusmodi posset.
Adhuc deinde eam in aditum, cui desponsata fuerat, cum di-
cit omni ingratum accidere illa causa.

ACONTIUS CYDIPPÆ.

* **A**ccipe, Cydippe, despecti nomen Aconti.
Illius, in pomo qui tibi verba dedit.
Pone metum; nihil hic iterum iurabis amanti:
Promissam satis est te semel esse mihi.
Perlege: discedat sic corpore languor ab isto,
Qui meus est, ulla parte dolente, dolor.
Quid pudor ora subit? nam, sicut in æde Dianæ,
Suspicio ingenuas erubuisse genas.
Conjugium, pactamque fidem, non criminis posco;
Debitus ut conjux, non ut adulter, amo.
Verba licet repetas, quæ a demptus ab arbore sortus
Perstulit ad castas me jaciente manus:
Invenies illic id te spondere, quod opto:
* Ni tibi cum verbis excidit illa fides.
* Id merui, * divæ diffusa est ira: decebat
Te potius, virgo, quam meminisse Deam.
Nunc quoque idem timeo: sed idem tam æcius illud
Assumpsit vires, auctaque flamma mora est.
Quique fuit nunquam parvus, vel tempore longo
Ex spe, quam dederas tu mihi, crescit amor.
Spem mihi tu dederas: meus hic tibi creditur ardor:
Non potes hoc factum teste negare Dea.
* Me tibi nupturam, felix ear omen, Aconti.
* Juro, quam colimus, numina magna Deæ.
Adfuit; & præsens ut erat, tua verba notavit:
Et visa est mota dicta à tulisse coma.
Deceptam dicas nostra te fraude licebit,
Dum fraudis nostræ causa feratur amor.
Fraus mea quid petiit, nisi quo tibi iungerer uni?
Id me, quod queretis, conciliare potest.

* alii hoc
distichon
non habent,
& velle
omittitur.
* dolore
perp. De-
lens parte
aliquis tui
corpora, do-
lor iste ad
me perve-
nit.
a Peri-
phrasia
pomi.
* iurasse.
* illic versus
cum sequen-
ti in plerif-
que lib. non
est.
* ut divæ.
* credidit,
lib. 1. et 2.
proba.
* Hoc duas
versus alii
non habent,
& videtur
supra-
scribere.
Non Capias.
* uri probe. * non.

b Accepisti, id quod capere metu pro se tulit.

Non ego natura, nec sum tam callidus usu :

Solentem tu me, crede, puella, facis.

Te mihi compositis, si quid tamen egimus arte,
Adstrinxit verbis ingeniosus amor.

Dictaris ab eo feci sponsalia verbis:

a In consi-
dum adis-
biss amore,
fui iuri cal-
lidum.

a Consultoque fui iuris amore vaser.

Sit fraus huic facto nomen, dicarque dolosus:

Si tamen est, quod ames velle tenere, dolus.

En iterum scribo, mittoque rogantia verba:

Altera fraus hæc est. * quove queraris, habes.

* quoque
lib. tres me-
sim.

Si noceo, quod amo; fateor, sine fine nocebo,

Teque petam: b caveas tu licet, ipse petam.

b Quod ju-
re consulto-
rum est pro-
prium.

Per gladios alii * placitas rapuere puellas.

Scripta mihi caute littera crimen erit?

Dii faciant, possim plures imponere nodos;

Ut tua sit nulla libera parte fides.

* rigidas.
c Meta-
phora ab
auriga.

Mille modi restant: c clivo sudamus in * uno:

Ardor inexpertum nil sinet esse meus.

Sit dubium possisne capi: captabere certe.

d Extus in diis est: * sed capiere tamen.

* isto.

* Et partem effugas, non omnia retia salles,

Quæ tibi, quam credis, plura tetendit amor.

d Pindar. a
ad de d vi-
tus vi.

Si non proficient artes, veniemus ad arma:

Inque tui cupido rapta ferere sinu.

* tu.
e ut probe.
e A posio-
pelis.

Non sum, qui solem Paridis reprehendere factum:

Nec quenquam, qui vir, posset ut esse, fuit.

e Nos quoque -- sed taceo. Mori hujus poena rapinæ
f Ut sit; erit, quam te non habuisse, minor.

f Quamvis
Anaco-
lourhon.

* Si tu esses formosa minus, peterere modeste:

Audaces facie cogimur esse tua.

* Aut ef-
ses, probe.
g Amoris
quem supe-
rius arde-
rem dixis,

Tu facis hoc, oculique tui, quibus ignea cedunt

Sidera: qui e flammæ causa fuere mex.

g paulo
post ignes.
h Homero
est, a ju-
vina a:

Hoc faciunt flavi crines, & eburnea cervix;

Quæque precor veniant in mea colla, manus;

Et decor, & vultus sine rusticitate pudentes;

Et b Thetidis quales vix reor esse pedes.

Cætera si possem laudare, beatior essem:

Nec dubito, totum quin * tua pars sit opus.

h Homero
est, a ju-
vina a:

Hac ego compulsus, non est mirabile, forma,

Si pignus volui vocis habere tux.

Denique dum captam tu te cogare fateri,

Insidiis esto capta puella meis.

niveis pedibus. * tibi par.

Invi-

Invidiam patiari: passio sua premia dentur.

Cur suus à tanto crimine fructus abest?

Hesionen Telamon, Briseida cepit Achilles:

Vtraque victorem nempe secuta * virum.

Quamlibet accuses, & sis irata, licebit:

Irata liceat dum mihi posse frui.

Idem qui facimus, factam tenuabimus iram:

Sit modo placanda copia parva tui.

Ante tuos stentem liceat consistere vultus;

Et liceat lacrymis addere verba meis:

Vrque solent famuli, cum verbera saxa verentur,

Tendere submissas * sub tua crura manus.

Ignoras tua jura: voca: cur arguor absens?

Iamdudum, domina: more, venire jube.

Ipsa meos scindas licet imperiosa capillos,

Oraque sint digitis livida * nostra tuis;

Omnia perpetiar: tantum fortasse timebo,

Corpore lxdatur ne manus ista meo.

Sed neque compedibus, nec me compesce catenis:

Servabor fimo vinctus amore tui.

Cum bene se, quantumque volet, satiaverit ira;

Ipsa tibi dices, Quam patienter amat!

Ipsa tibi dices, * cum videris omnia ferre,

Tam bene qui servit, serviat iste mihi.

* Cur reus infelix absens agor? & mea, cum sit

Optima, non ullo causa tuente perit?

Hoc, quod amor jussit, scriptum, est injuria nostrae:

Quod de me solum nempe queraris, habes.

Non meruit falli mecum quoque Delia: si non

Vis mihi promissum reddere, redde Dex.

Affuit, & vidit, cum tu decepta rubebas:

Et vocem memori condidit aure tuam.

Omina re careant, nihil est violentius illa,

Cum sua, quæ * nolit, * numina lxxa videt.

* Testis erit Calydonis aper, nam scimus ut illo

Sit magis b in natum saxa reperta parens.

Testis & Actæon, quondam fera creditus illis

Ipse dedit letho cum quibus ante feras.

c Quæque superba parens, saxo per corpus oborto,

Nunc quoque d Mygdonia flebillis adstat humo.

Hei mihi, Cydippe, timeo tibi dicere verum,

Ne videar causa falsa monere mea.

Dicendum tamen est: hoc est, mihi crede, quod xgra

Ipsa nubendi tempore sæpe jaces.

* suum
libr. duo.

* in.

* facta.

* ubi vid.
Nauget.

* Nunc
libr. duo.

* Non
vult libr.
duo.

* lumina
male.

a Diana
iram exem-
plo ostendit.

b Athos
in Melæ-
grum fl. a-
pro servit.

c Niobe in
saxum con-
versa.

d Bithynia,
Asia mino-
ris regione.

Con-

- * obfiste- Consulit ipsa tibi, neu sis perjura laborat:
re. Et salvam salva te cupit esse fide.
- al. infiste- Inde fit, ut, quoties * existere perfida tentas,
re. Peccatum toties a corrigit illa tuum.
- a Effici- Parce movere feros animos & virginis arcus:
do ut gra- Mitis adhuc fieri, si patiare, potest.
- uius agra- Parce, precor, teneros corrumpere febris artus.
tas. Servetur facies ista fruenda mihi.
- * lavis. Serventur vultus ad nostra incendia nati:
b Ita hosti- Quique subest niveo * lenis in ore rubor.
- bus male fit, b Hostibus, & si quis, ne sis nostra, repugnat,
& ite qui Sic fit, ut invalida te soler esse mihi.
- adversum- Torquet ex xquo, vel te nubente, vel agra:
tur, ne mihi Dicere * nec possum, quid minus esse velim.
- nubet. Maceror interdum, quod sim tibi causa doloris:
* non. Teque mea ladi calliditate puto.
- * tendo. Inque caput nostrum domina perjura quæso
* requiro. Eveniant: perna tuta sit illa mea.
- * Effingo- Ne tamen ignorem quid agas, ad limina * crebro
que: Anxius huc illuc dissimulante eo. (rens,
fuit in 3. Subsequor ancillam furim, famulumque * sequi-
Fast. Saepe Profuerint somni quid tibi, quidve cibi,
manus Me miserum, quod non medicorum jussa ministro,
xgras ma- * Adstringoque manus, insideoque toro!
nibus sin- Et rursus miserum, quod me procul inde removi!
gebat e Quem minime vellem, forsitan alter adest.
amicis. Ille manus istas * adstringit, & affidet xgra,
c Illum su- Invisus superis, cum superisque mihi.
spiciatur, Dumque suo tentat a salientem pollice venam,
cui Cydippe Candida per causam brachia lape tenet:
erat inpu- Contrectatque sinus, & forsitan oscula jungit.
ra. Officio merces e plenior * ista suo est.
- * effingit. Quis tibi permisit nostras * decerpere menses?
d Arte- Ad spes alterius quis tibi fecit iter?
riam. * Ille sinus meus est: mea turpiter oscula sumis:
e Cumula- A mihi promisso corpore tolle manus.
tor, quam Improbe, tolle manus: quam tangis, nostra futura
officium Postmodo si facies istud, adulter eris. (est.
officiis me- Elige de vacuis, quam non sibi * vindicet alter.
reatur. Si nescis, dominum res habet ista suum.
- * illa. Nec mihi credideris: recitetur formula pacti:
* præcer- Neu falsam dicas esse, * face ipsa legat.
pere lib. Alterius
- tres. b. e. præcipere, ut Virgil. A postrophe ad adversarium. * Ille.
f Cum adulteris ignominia. * vindicet. * fac illa.

Alterius thalamo (tibi nos, tibi dicimus) exi.
 Quid facis? * hinc exi: non vacat iste torus.
 Nam quod habes & tu * humani verba altera pacti,
 Non erit idcirco par tua causa mex.
 Hæc mihi se pepigit; pater hanc tibi: primus ab illa;
 Sed propior certe, quam pater, ipsa sibi est.
 Promisit pater hanc, hæc * adjuravit amanti:
 Ille homines, hæc est testificata Deam.
 Hic metuit mendax, * sed & hæc perjura vocari:
 Num dubitas hic sit major, an ille metus?
 Denique ut amborum conferre pericula possis.
 Respice ad eventus: hæc a cubat, ille valet.
 Nos quoque dissimili certamina mente subimus:
 Nec spes par nobis, nec timor b æquus adest.
 Tu petis ex tuto: gravior mihi morte repulsa est:
 Idque ego jam, quod tu forsitan amabis, amo.
 Si tibi justitia, si recti cura fuisset;
 Cedere debueras ignibus ipse meis.
 Nunc quoniam ferus hic pro causa pugnat iniqua,
 c Ad quid, Cydippe, littera nostra redit?
 Hic facit ut jaceas, & sis suspecta Dianæ:
 Hunc tu, si sapias, limen adire vetes.
 Hoc faciente subis tam sæva pericula vitæ:
 Atque utinam pro te, qui movet illa, cadat.
 Quem si reppuleris, nec, quem Dea damnat, amaris;
 Et tu continuo, certe ego salvus ero.
 Siste metum, virgo, stabili potiere salute:
 Fac modo polliciti & conscia templa colas.
 e Non bove mactato cœlestia numina gaudent:
 Sed, quæ præstanda est & sine teste, fide.
 f Ut valeant, aliæ ferrum patiuntur & ignes:
 Fert aliis tristem succus amarus opem.
 Nil opus est istis; tantum perjurata vita:
 Teque simul serva, meque datamque fidem.
 Præterita veniam dabit ignorantia culpæ:
 Exciderant animo fœdera * lecta tuo.
 Admonita es modo voce mea, modo g casibus istis,
 Quos quoties tentas fallere, ferre soles.
 His quoque vitatis, in partu nempe * rogabis,
 Ut tibi Luciferas afferat b illa manus:
 Audiet hæc: repetens quæ sunt audita, requireret
 Ipsa, tibi de quo conjugæ partus eat.

* hic?
 * verba
 humani,
 minus bene.
 Inuit au-
 tem de-
 sponsatio-
 nem patr-
 nam.
 * & jura-
 vit.
 * hæc &
 per. malo.
 a In lecta
 & febri la-
 borans.
 b Equa-
 lit cata-
 chrestice.
 c In quem
 usum.

d Deam of-
 fensurandi
 tui con-
 sciam.
 e Gnome
 apophan-
 tica.
 f Idem i.
 Remed. Ut
 corpus re-
 ditmas, fer-
 rum pa-
 tieris &
 ignes.
 * nostra.

Pro- g. Adversa

valitudine. * vocabis. h Diana, quæ & Lucina dicitur esse d parturientibus, & Lucifera,

Promittes votum; scit te promittere falso:

Iurabis; scit te fallere posse Deos.

Non agitur de me: cura maiore laboro:

Anxia sunt & vitæ pectora nostra tuæ.

Cur modo te * dubii pavidam flere parentes,

Ignaros culpæ quos facis esse tuæ?

Et cur ignorant? matri licet omnia narres,

Nil tua, Cydippe, facta * ruboris habent.

Ordine fac referas, ut sis mihi cognita primum,

Sacra phæreatæ dum facis ipsa Dex.

Vt te conspecta, subito, si forte notasti,

* Resliterim fixis in tua membra b genis.

Et, te dum nimium misor, nota certa c furoris,

Deciderint humero pallia lapsa meo.

Postmodo, nescio qua, venisse volubile malum,

Verba ferens doctis insidiosa notis.

Quod quia sit lectum sancta præsentè Diana,

Esse tuam victam numine teste fidem.

Ne tamen ignoret scripti sententia quæ sit,

Lecta tibi quondam nunc quoque verba refer.

Nube, precor, dicet, cui te bona numina jungunt:

Quem fore iurasti, sit gener ille mihi.

Quisquis is est, placeat, quoniam placet ante Dianæ.

d Talis erit mater, si modo mater erit.

Si tamen & quærat, quis sim, qualisque: videto:

Invenies, * nobis consuluisse Deam.

Insula Coryciis quondam celeberrima Nymphis,

Cingitur Agæo, nomine e Cæa, mari:

Illa mihi patria est: nec, si f generosa probaris

Nomina, despectis arguor ortus avis.

Sunt & opes nobis, sunt & sine crimine mores:

Amplius utque nihil, me tibi jungit amor.

* vobis. Appeteres talem vel non iurata mæritum:

Iuratæ vel non talis habendus erat.

Hæc tibi me in somnis g jaculatrix scribere Phœbe,

Hæc tibi me vigilans scribere iussit Amor.

12. Virg. 1. E quibus h alterius mihi jam nocuere sagittæ:

Alterius noceant ne tibi tela, cave.

pinguia & Iuncta salus nostra est: miserere meique, tuique.

Quid dubitas unam ferre duobus opem?

Quod

a Causa vi-

te tuæ,
Græca con-

struissia.
* dubiam

pavidi
Nanger.

* pudoris
libr. duo.

* Restiti-

mus.
b Oculis.

Genus Enu.

palpebra
putat: alii

partes eæ,
quæ sunt

sub oculis.
Fest.

c Amoris
infanti. Vir-

gil. Nunc
infans

amor.
Gall.

d Hac erga
te affectio-

ne, hoc ani-

mo.
* vobis.

e De hac
vide Plin.

lib. 4. cap.

12. Virg. 1.

Georg. cui

pinguia

Cæx Ter-

centum
nivei.

f rui diſſipat, b. e. nobilitatem.

g Homero & Hesiod. est æquum in-

xi-mea. h Amoris sive Cupidinis.

i Diana. k Vita mea tua salus

continetur.

Quod si contigerit, cum jam a data signa sonabunt, a *Tubarum*
 Tinctaque votivo sanguine Delos erit:
 Aurea ponetur mali felicitis imago;
 Causaque verficulis scripra duobus erit.
 Effigie pomi testatur Acontius hujus,
 Quæ fuerint in eo scripta, fuisse rata.
 Longior è infirmum ne lasset epistola corpus,
 c *Clauſaque conſuetio ſit tibi ſine; Vale.*

clauſa uſitata epistoſularum clauſula.

IN XX. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

Cum accepisset Cydippe, hanc sibi febrem Dianæ indignatione
 contigisse, in Acontii vota contra paternam voluntatem condiscen-
 dere maluit, quam diutius torqueri. Inprimis respondet, se non au-
 tem fuisse epistolam ipsius clara voce exprimere, ne, ut in pomis,
 iterum juraret. Deinde narrando, qualiter insidiosum illud pomum
 accepit, in ipsum Acontium invehitur. Verum illud non duci
 silentio prætereundum, in hac epistola addidisse aliquem, quicquid
 sequitur post illum versiculum.

Quæ vereor paucis ne velit esse mihi.

Quod non solum videtur adulterium, immo tota epistola: cum
 nunquam constat, ut jam diximus, Ovidium vel Sabinum scripsisse
 epistolam Icantri, Heronis, Acontii, Cydippæ. Quæ si Ovidius
 composuisset, ne suo labore privaretur, certe meminisset, sicut de ce-
 teris. Si de Sabinis contendas, videas, quæstio, si bene cum Sabinis stylo
 conveniant.

CYDIPPE ACONTIO.

Pertimui, scriptumque tuum sine murmure legi;

Iuraret ne quos a inscia lingua deos.

Et puto captasses iterum; nisi, ut ipse fateris,

Promissam scites me satis esse semel.

Nec lectura fui: sed, si tibi dura fuisset,

Austa foret sævæ forsitan ira Dæx.

Omnia cum faciam, cum dem pia thura Dianæ;

Illam tamen iusta b plus tibi parte favet.

Vtque cupis credi, memori te vindicat ira.

Talis in Hippolyto vix fuit illa suo.

At melius virgo favisset virginis annis,

* Quos vereor paucos ne velit esse mihi.

Languor enim causis non apparentibus hæret:

Adjuvor & nulla c fessa medentis ope.

Quam tibi nunc gracilem vix hæc rescribere, quamq;

Pallida vix cubito membra levare putas?

a *Per insci-*
tiam.

b *Plm æquo*
favet.

* *Qui se-*
quantur
dein, epi-
versus, non
erant in
antiquis li-
bris; neque
Plamides

Nunc eos conver-
tendo in

græcos expulsi, c Pl inveni desuſitata atque exbauſta.

a *Viciſſitu-* Nunc timor accedit, ne quis, niſi conſcia nutrix,
dinem collo- *a* Colloqui nobis ſentiat eſſe vices.
qui per Ante fores ſedet hæc; quid agamque *b* rogantibus
mutas li- Ut poſſim tuto ſcribere. Dormit, ait. (inter,
teras. Mox ubi *c* ſecreti longe cauſa optima ſomnus
b *Tmeſis,* Credibilis tarda deſinit eſſe mora,
pro interro- Iamq; venire videt, quos non admittere durum eſt;
ganſibus. Excreat, & ſiſta dat mihi ſigna nota.
Mai autem Sicut eram, properans verba imperfecta relinquo;
erat, poſt da- Et tegitur trepido littera *d* cauta ſinu.
zam & ac- Inde meos digitos iterum repetita fatigat.
ceptam ſa- Quantus * ſit nobis, aſpicias ipſe, labor.
lutem inter- *e* Quæ, peream, ſi dignus eras, ut vera loquamur;
rogare, Sed melior juſto, quamque mereris, * ero.
 Quid agis? Ergo te propter, toties incerta ſalutis,
Ita in Hyp- *f* Commentis pœnas doque dedique tuis.
ſip. *Aſoni-* Hæc nobis formæ te laudatore ſuperbz
 des quid * Contingit merces; & placuiſſe nocet.
 agit meus? Si tibi deformis, quod malle, viſa fuiſſem;
Cicer. pro Culpatum nulla corpus egeret ope.
Ca. Plancio; Nunc laudata gemo; nunc me *g* certamine veſtro,
 Cum ille Proditis: & proprio vulneror ipſa bono.
 eum ſalu- Dum neque tu credis, nec ſe putat ille ſecundum;
 taſſet, ut Tu votis obſtas illius, ille tuis;
 ſit, dixiſ- Ipſa velut navis jaſtor, quam certus in altum
 ſetque, Propellit Boreas, *b* æſtus & unda reſert.
 Quid agis? Cumque *i* dies charis optata parentibus inſtat,
e *Hæuſiſſ.* Immodicus pariter corporis ardor ineſt.
pretentus Et mihi conjugii tempus crudelis ad ipſum
aliſſimum *k* Perſephone noſtras pulſat acerba fores.
ſecretarum. Jam pudet: & timeo, quamvis mihi conſcia non ſum,
d *Abſcon-* Offenſos videar ne meruiſſe Deos.
diſta, cui ca- Accidere hoc aliquis caſu contendit: & alter
vetur: paſſi- Acceptum ſuperis hunc negat eſſe virum.
ve. Neve mihi credas in te quoque dicere ſamam.
 * ſia: non Facta veneficiis pars putat iſta meis.
inſciæ. Cauſa latet, mala noſtra patent. vos pace moveris
e *Oratio* Aſpera ſummota prælia: plector ego.
deficiens *a* *Ditam*
verbis; hoc
ſenſu i quæ, ſi mereris, ut tuſ cauſa ſuſtineam, peream. * ego.
f *Dolæ, impoſſuræ.* * continget. *g* Dum uterque veſtrum
 magna me ambis contentione. *h* *Vnda recurſus.* *i* *ſi dicitur.*
i *Nuptiæ diſſus.* *k* Ipſa mors eſt in ſorib. Horat. Pallida mors
 æquo pulſat pede paup. taber.

a Dicam nunc, solitoque tibi ne despice more:

Quid facies odio, sic ubi amore nocet?

Si laedis quod amas, hostem sapienter amabis.

b Me, precor, ut serves, perdere velle velis.

Aut tibi jam nulla est sperata cura puellæ,

Quam ferus & indigna labe petite finis;

Aut, Dea si frustra pro me tibi sæva rogatur,

Quid mihi te iactas? gratia nulla tua est.

Elige quid fingas, non vis placare Dianam.

Immemor es nostri: non potes: Illa tui est.

d Vel nunquam mallet, vel non mihi tempore in il-

Effet in Agæis cognita Delos aquis.

Tunc mea difficili deducta est æquore navis,

Et fuit ad corptas hora sinistra vias.

Quo pede processit? quo me pede & limine movi?

Picta mex tetigi quo pede texta ratis?

Dis tamen adverso redierunt carbasa vento.

Mentior, ah, deimens: ille secundus erat:

Ille secundus erat, qui me referebat euntem;

Quique parum felix impediabat iter.

Atque utinam constans contra mea vela fuisset.

Sed Sruatum est venti de levitate queri.

Mota loci fama properabam visere Delon:

Et facere signava puppe videbar iter.

Quam sæpe, ut tardis, feci convitia remis;

Questaque sum vento lintea parca * dare!

Et jam transieram Myconen, jam Tenon, & Andron: mentem va-

Inque meis oculis candida Delos erat.

Quam procul ut vidi, Quid me fugis, insula? dixi.

g Laberis in magno nuncquid, ut ante, mari?

Institeram terræ, cum jam prope luce peracta

Demere purpureis Sol juga vellet equis.

Quos idem solitos postquam revocavit ad ortus,

Comuntur nostræ, matre iubente, comæ.

Ipsa dedit gemmas digitis, & crinibus aurum:

Et vestes humeris induit ipsa meis.

Protinus egressæ superis, quibus insula sacra est,

Flava h salutaris thura merumque flamus.

Dumque parens aras votivo sanguine tingit,

Festaque fumosis ingerit exta focis;

Sedula me nutrix alias quoque ducit in ædes:

Erramusque vago per loca sacra pede.

E

Et stenderis è

nari emersa. h Consuperant enim Deos salutare, Cato de re rust. Vbi

Larem familiarem salutavit. Plaut. Amphitr. Act. 4. Scen. 1.

a Ironice,

q. d. ego tibi

dicam: tam-

etsi, quæ

tuis est

mos, tu me

contemnas.

b Quæ si

me oderis, ac

vultu perde-

re: siquidem

eos quas o-

mn, amari-

do perdis.

Ita enim

servabor.

c Morbo, seu

febri indi-

gna.

d A tempo-

re pathos.

e Domo e-

gressa sum.

Synecdo-

che. Mora

amantium

mentem va-

riat.

f Tarda.

Metaph.

* dari lib.

duo.

g Subundis

stis: unde

& Plote di-

cta est; quam

Aristos. De-

him appella-

tam putas

Xen. in Di-

l. v. quod re-

pentis se o-

Et modo porticibus spatior; modo munera regum
 Miror, & in cunctis stantia signa locis.
 a *Apollinib* Miror & innumeris structam de cornibus aram;
aram in De- b Et de qua pariens arbore nixa Dea est.
lo, quam Et quæ præterea (neque enim meminive, libetve
negativa Quidquid ibi vidi dicere) Delos habet.
stipulis ap- Fortitan hæc spectans à te spectabar, Aconti:
pellat Pnt. Visaque simplicitas est mea posse capi.
Thefes. Vide In templum redeo gradibus sublime Dianæ.
Pelit. Mi- Tutior hoc equis debuit esse locus?
scell. 32. & Mittitur ante pedes malum cum carmine tali.
Callimach. Hei mihi! juravi nunc quoque pene tibi.
hymn. in Sussulit hoc nutrix, mirataque, Perlege, dixit.
Apollinem. Insidias legi, magne poëta, tuas.
 b *Palman* Nomine conjugii dicto, confusa pudore
scil. cui lu- Sensi me totis erubuisse genis.
mina Lato- Luminaque in gremio veluti defixa tenebam;
na Apoll. c Lumina propositi facta ministra tui.
peperit, au- Improbe, quid gaudes? aut quæ tibi gloria parta est?
dare Ho- Quidve vir elusa virgine laudis habes?
mero in Non ego constiteram sumpta à peltata secure,
hymn. & Qualis in Iliaco Fenthesilea solo.
Theoguide- Nullus Amazonio exalatus balteus auro,
ism Hero- Sicut ab Hippolyta, præda relata tibi est.
dos. Euterp. Verba, quid exultas, tua si mihi verba dederunt?
Phararch. Sumque parum prudens capta puella dolis?
Pelopid. in- Cydippen pomum, pomum Schærneida cepit:
ter duo fon- Tu nunc Hippomenes scilicet alter eris.
tes, quorum At fuerat melius, si te & puer iste tenebat,
alteri Pal- Quem tu nescio quas dicis habere faces,
me, alteri More bonis solito spem non corrumpere fraude:
Olivæ no- Exoranda tibi, non capienda sui.
men fuerit, Cur, * me cum peteres, ea non profitenda putabas,
Latonam Propter quæ nobis ipse petendus eras?
peperisse Cogere cur potius quam persuadere volebas,
scribit. Vide Si poteram audita conditione capi?
 c *& 6. Me-* Quid tibi nunc prodest jurandi formula juris,
tamorph. Linguaque præsentem testificata Deam?
 e *Oculus, qui*
feminiſtros
præbuerunt tue deceptionis. d *Pelta armata: quod scutum erat*
brevè, in modum lune dygriæ, Amazonibus usitatum. Virgil.
Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. e *Cupido. * cum*
me peter.

Quæ

a Quæ jurat, mens est: nil conjuravimus illa:
 Illa fidem dictis addere sola potest.
 b Consilium, prudensque animi sententia jurat;
 Et, nisi judicii, vincula nulla valent.
 Si tibi conjugium volui promittere nostrum,
 Exige polliciti debita jura tori.
 Sed si nil dedimus, præter e sine peccare vocem,
 Verba suis frustra viribus orba tenes.
 Non ego juravi, legi jurantia verba:
 Vir mihi non isto more legendus * eris.
 Decipe, sic alias: succedat epistola pomo:
 Si valet hoc, magnas divitis aufer opes.
 Fac juvent reges sua se tibi regna daturus:
 Sitque tuum, toto quicquid in orbe placet.
 Major es hac ipsa multo (mihi crede) Diana,
 Si tua tam præfens littera numen habet.
 d Cum tamen hæc dixi, cum me tibi firma negavi,
 Cum bene promissi causa peracta mei est;
 Confiteor, timeo lævæ Latoidos iram:
 Et corpus lædi suspicor inde meum.
 Nam quare, quoties e socialia sacra parantur,
 Nupturæ toties languida membra cadunt?
 f Ter mihi jam veniens positas Hymenæus ad aures
 Fugit, & è thalami limine terga dedit.
 Vixque manu pigra toties insula resurgunt
 Lumina: b vix moto corripit igne faces.
 Sæpe coronatis stillant unguenta capillis,
 Et trahitur multo splendida palla croco.
 Cum tetigit limen, lacrymas, mortisque timorem
 Cernit, & à cultu multa remota suo.
 Projicit ipse suas i deducta fronte coronas,
 Spissaque de nitidis tergit aroma comis.
 Et pudet in tristi lætum consurgere turba:
 Quique erat in palla, transit in ora rubor.
 At mihi, vx miseræ, torrentur febribus artus:
 Et gravius justo pallia pondus habent.
 Nostraque plorantes video super ora parentes:
 Et face pro thalami fax mihi mortis adest.
 k Parce laboranti picta Dea læta phætrea:
 Daque salutiferam jam mihi fratris opem.

E 1

Turpe resuscitan-
do lumen

exsimila. b Hypallag. pro vix mota face ignes flamma corripit. Ita
 alib. Vidi ego jactatas mota face crescere flammæ. i Demissa,
 tristi. k Ad Dianam Apostrophe.

a Eurip.

Phæn. i

2. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

1. 1. 1. 1. 1.

a *Apollin.*
fratrem.

b *Sicut A-*
dam.

c *Quod Or-*
nem fecit.

d *Latens à*
Niobe con-
scientia.

e *Signis a-*
liemati ab
ipso animi.
* *dextrum*
fib. tres.
* *vocat.*
f *Oratio in*
defectu ver-
borum ob-
scura.

g *Eminus*
absens.

h *innotuit*
h. e. jacu-
lum.

† *Auger*
conmiserat-
ionem.

i *Recordor.*

Turpe tibi est, & illum causas depellere lathi;

Te contra titulum moris habere meæ.

Nunquid, in umbroso tum velles fonte lavari,

b Imprudens vultus ad tua labra tuli?

c Præterline tuas de tor ecclesiis aras?

Atque tua est nostra sperata parente & parente?

Nil ego precavi, nisi quod perjuria legi;

Inque parum fausto carmine docta fui.

Tu quoque pro nobis, si non mentiris amorem,

Thurâ feras: prosint, quæ nocuere, manus.

Cur, quæ succenset, quod adhuc tibi pacta puella

Non tua sit, fieri ne tua possit, agit?

Omnia de viva tibi sunt speranda: quid aufert

Sæva mihi vitam, spem tibi diva mei?

Nec tu credideris illum, cui destinor uxor,

Ægra superposita membra fovere manu.

Assidet ille quidem, quantum permittitur ipse;

Sed meminit nostrum virginis esse torum.

Et quoque nescio quid de me sensisse videtur:

Nam lacrymarum causa sæpe latente cadunt.

Et minus audacter blanditur, & oscula rara

Accipit, & timido me vocat ore suam.

Nec miror sensisse, & notis cum prodar apertis:

In * lavum versor, cum * venit ille, latus.

Nec loquor, & testis simulatur lumine somnus:

Captantem tactus ejicioque mahum.

Ingemit, & tacito suspirat pectore: meque

Offensam, quamvis non mereatur, habet.

f Si mihi, quod gaudes, & te juvat ista voluptas,

Si mihi, quod sensus sum tibi falsa meos,

Si mihi lingua foret; tu nostra justius ira,

Qui mihi tendebas retia, dignus eras.

Scribis, ut invalidum liceat tibi visere corpus:

Es procul à nobis, & tamen g inde noces.

Mirabar quare tibi nomen Acontius esset.

Quod faciat longe vulnus, & acumen habes.

Certe ego convalui nondum de vulnere tall,

Ut jaculo, scriptis eminus ista tuis.

Quid tamen huc venias? sane f miserabile corpus,

Ingenti videas bina tropæa tuli.

Concidimus macie: color est sine sanguine, qualem

In pomo i refero mente fuisse tuo.

Candida nec mixto sublucent ora rubore:

Forma novi talis marmoris esse solet.

Argenti

Argent color est inter convivia talis;
 Quod tactum gelidæ frigore pallor aquæ.
 Si me hunc videas, visam prius esse negabis:
 Atte nec est, dices, ista petenda mea.
 Promissique fidem, ne sim tibi vincita, remittes:
 Et cupies illud non meminisse Deam.
 Forsit & facies jurem ut contraria rursus;
 Quæque legam, mittres altera verba mihi.
 Sed tamen adspiceres vellem, prout ipse rogabas.
 Ediscas sponsæ languida membra tuæ.
 Durius & ferro cum sit tibi pectus, Aconti,
 Ta veniam & nostris vocibus ipse peras.
 Ne tamen ignores, ope qua revalescere possim,
 Quæritur & à Delphis fata canente Deo.
 Er quoque nescio quantum nunc vaga fama su-
 Negle tam queritur testis habere fidem. (surrat,
 Hoc Deus & vates, hoc & mea carmina dicunt:
 At desunt voto carmina nulla tuo.
 Unde tibi favor hic nisi quod nova sorte reperta est
 Quæ capiat magnos littera lecta Deos.
 Teque tenente Deos, nomen sequor ipsa Deorum;
 Doque libens victas in tua vota manus.
 Passaque sum matri deceptæ fœdera lingux.
 Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
 Cætera curâ tua est, plus hoc quoque virgine factum,
 Non timuit tecum quod mea charita loqui.
 Jam satis invalidos calamo lassavimus ætius;
 Et manus officium longius agra negat.
 f Quid, nisi quod cupio me jam conjungere tecum,
 Restat ut adscribat littera nostra Vale.

lando adscribam, nisi quod cupio tecum conjungi

a *Foculorum
argenteo-
rum.*

* *Juncta al.
victa. Vir-
sta. b. e. de-
vincta, ob-
ligata.*

* *Si.
b Meli ver-
bis, meo no-
mine.*

c *Apolline
Delphico,
seu oraculo
Apollinis
Delphici.*

* *Is.
qham,
nunc ut
vag.*

* *numen.*

d *quæ
quæ. quod
ausa sim te-
cum per li-
teras loqui.*

e *Articulis.
f Quid re-
stat ut scri-*

IN XXI. EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

T Radest Solis & Allians, Græci scriptores, duci hoc nomine
 Sappho existisse: quærum altera Eræa, poetria pæcilebris, quæ
 Alcei, & Pæanæ, atque Tarquinii Prisci tempore claruit, quæ etiam
 plectrum prius adinvenit. Hæc nobilibus carmen lyricum tribuunt.
 Altera Myrtenæ longæ junior, quæ plectris & meretrin fuit, scrip-
 sit multa & præclara apud Græcos pœneta, adeo ut decima Musa
 dicta sit. Quare autem in Phœnæ amore incidit, Phœnæ her-
 bo tribuit, lib. 23. Sed Baptista Egmontius: vir noster temporaria
 lingua Græce atque Latine studiosissimus, hanc fabulam ab
 eodem & Græco in Latinum nuper translatus recitat. Allians
 omnimoda historie lib. 12. describit pulcherrimum mortaliū
 omnium Phœnem à Venere olim lascivis occultatum: Esse ve-
 re & alios; aliter qui scripserint, fuisse Phœnem ex eorum homi-
 num.

non genere, qui trucidanda ultro citroque viaticibus navigalia
impensicorum dantes operam, victum sibi diurnum quaerunt;
accessisse tandem & Veneremur, quae se ut in Alveo transibant, et
ripam, nulla quædam promissa fuge, regeret. Quod quælibet libere
tius effecisset, sed in, quam transibant, Deum esse, tunc vero à
Venere longe præcedit accepisse amorem, quam si vel amplexum
manu pressum tangisset. Alabastrum autem cum accepisset utriusque
quodam plenum, quo semel percussus, succubissimum repente mor-
taliū cunctarum apparuit, milites omnes Lesbos in eius exactis
cupidine, per ceteris vero impatiens atque indomitus à
Sappho adamatam. Hæc illa. Cum vero Phaon ut Siciliam forte
docuisset, Sappho amoris ignibus incensa, & plagi ardens, se ab illo
spem timentem, servat etiam capitis periculo furorem lenire, demissa
in mare corpore ex Leucade Apiti promontorio, sed austrum illic
accidit, per inconstantiam mulierem tentans quod desperantem,
hæc epistula tunc advenire studeat, faciemque levissimam tunc qua
ditionis, & salutis, quæ membris innotuisset, tunc de
stendit. Denique omnes mulierum angulos carum, nec dignis
quod morer, præsentent. Nulla enim in mulieribus mulieribus
filiis amoris affectus, quam in ista expectat. Oides, & quod
supra mulierum conditionem in amore ardens Sappho cum illa
modo vrum perdit amavit, sed illarum quoque mulierum tunc
Phaon, id est, innotuisset illas servat. Quod ab Phaeon in
Sappho membra est. Multitamen potant hanc esse Sappho, quæ illi
viam Plato sapientem vocat. De ea autem sic cunctis antiquis
dicunt.

*Phaonem Phaeonem carmina Sappho,
Quævis deinde Phæonem videri.*

Ausonius.

*Lesbia Phæon Sappho fuit addita Phæon,
Epi. de in Augustam Antiocham Phæon.*

Papinius.

*Strophæ fuit Phæon, Sappho fuit Phæon,
Non formidat a comitibus Phæon Sappho.*

Horatius.

*Phæonem carmina Sappho,
Mala fuit Phæon.*

SAPPHO PHAONI.

* Ecquid, * Nunquid, ubi adspecta est studiosæ littera dex-
ut libr. tres. Protinus est oculis cognita nostra tuis? (træ,

Ironice in- An, nisi legisses auctoris nomina Sapphus,

strogat. Hoc breve nescires unde movetur opus?

a Delle, si. Forsitan &c, quare mea sint alterna, requiris,

geris crudi- Carmina, cum lyricis sim magis apta modis.

ge. Flendus amor meus est: * elegia flebile carmen:

* elegi Non facit ad lacrymas & barbitos * ulla meas.

quoque si. Uror ut, indomitis ignem exercentibus Euris,

Naug. Fertilis accensis messibus ardet ager.

b Barbitos Arva Phaon celebrat diversa & Typhoidos Ætæ:

ulla, id est, Me calor Ætæ non minor igne tenet.

nilum car-

men lyri-

um. * illa illa, vel. c. Cui subiectum est Typhoides giga.

Nes

Nec mihi, dispositis * jungam quæ carmina nervis
Proveniunt: V A C U A carmina mentis opus.

* Nec mihi Pyrino subeunt, Dryadesve puellæ,
Nec me Lesbium cætera turba * juvat.

Villis * Amythone, villis mihi candida Cydno:

Non oculis grata est Atthis, ut ante, meis:

Atque alix centum, * quas hic sine crimine amavi.

Improbe, multarum quod fuit, unus habes.

Est in te facies, sunt apti lusuibus anni.

O facies oculis insidiosa meis!

a Sume fidem & pharetram, fies manifestus Apol-

b Accedant capiti cornua, Bacchus eris.

Et Phœbus Daphnen & c Gnosida Bacchus amavit:

Nec notat lyricos illa, vel illa modos.

At mihi Pegandes blandissima carmina distant:

Jam capitur toto nomen in orbe meum.

Nec plus d Alcaeus, consors patriæque lyraque,

Laudis habet: quamvis grandius ille sonet.

Si mihi difficilis formam natura negavit,

Ingenio forma damna rependo mex.

* Nec me despicias, si sum tibi corpore parva,

Mensuramque brevis nominis ipsa fero.

Candida si non sum, placuit Cephæa Perseo

Andromedæ, patriæ fusa colore sua.

Et variis alba junguntur saepe columbæ:

Et niger & à viridi tortur amatur ave.

E 4

* quæ jun-
gam.

* Domit.

Nec mihi

Pietides

sub Dryad.

puellæ.

Phœbas.

Nec mihi

Pyrthia-

des sub-

eunt Me-

liæque

puell. d. s.

Pyrthia &

Melia Lesb

opida.

Niger sive

Plinius

editio. Nec

me Pyr-

thiades

Methy-

niades-

ve puellæ.

hoc est, Pyr-

Si, rha & Me-
thymna,

que Lesbii insule urbes sunt, delictant. Notæ ex Sappho ipsius verbis
hæc, ἀποστρέφει Μηνίδ' ὅτι, καὶ τὴν ἀνταδὲς Πυρίην ἀκραγέτην,
ita legendum suspicamur; Nec mihi Pyrino subeunt Mnaisve puel-
læ. quam lectionem postea etiam apud eruditiss. Fuit. Versu. invenimus.
* juvant. * Anastorie, non male; siquidem inter puellas à Lesbis
amatas à Man. Tyrio nominatur. Γόγαστα, καὶ Ἀνδρὶ, καὶ Ἀργαργία.
* quas non sine crimine lib. pler. a Lia Propert. Cinge caput
mitra, speciem furabor lacchi: Furabor Phœbi, si modo plectra
dabis. b Orph. in hymn. Bacchus Πύραργος καὶ Πύραργος appellatur.
Causam reddit Diadorus in 5. c Ariadnen. d Alcaeus ποταμὸς ἑλικὸς
Μιτυληνέως. Democh. οἷς εἰσὶν, Ταρπ. τοῖς Μυτιληναῖος ἑσθ' ὅτι Πύ-
ρις. * Sum Brevis; at nomen quod terras impleat omnes
Est mihi; mensuram nom. ips. fero, melius. Man. Tyrius. ὅτι Σαπ-
φὴς τὴν καλὴν, ὅτι τὴν γὰρ αἰτὶν ὑπερβαίνει καὶ τὴν Πλάτων, δὴ τὴν ὅτι
ἔστι μάλ' ὅτι, καὶ τὴν μὴ ὅτι ὅτι, καὶ μὴ ὅτι. e Psittaco. Turres
& psittaci, pavones & columbe, merule & turdi, aves amice inter se, ut
ait Plinius. Vide Turneb. lib. 13. cap. 16.

Si, nisi quæ facie poterit te digna videri,
 Nulla futura tua est; nulla futura tua est.
 At mea cum legeres, etiam formosa videbar;
 Vnam jurabas usque decere loqui.

* loco. Cantabam: memini. (Meminerunt omnia amantes.)
 * Atque ubi jam am- Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
 bor. Hæc quoque laudabas; omnique à parte placebam:
 Sed tunc præcipue, cum sit amoris opus.
 * Nec vos Tunc te plus solito lascivia nostra juvabat,
 erionem Crebraque mobilitas, aptaque verba * joco.
 tellure ad- * Et quod, ubi amborum fuerat confusa voluptas,
 mittite Plurimus in lasso corpore languor erat.
 nostrum, Nunc tibi Sicelides veniunt nova præda puellæ.
hoc est, re- Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo.
cepit. * O vos erronem tellure remittite nostrum
 * Nisiades- Nisiades matres, * Sicelidesque nurus.
 que, libr. Nec vos decipiant blandæ mendacia linguæ:
ad. b. e. Quæ dicite vobis, dixerat ante mihi.
Megaren- Tu quoque quæ * montes celebras Erycina Sicanos,
fit, à Niso (Nam tua sum) vati consule, diva, tux.
reg. Mi- An gravis inceptum peragit fortuna tenorem;
cyll. Eul. Et manet in cursu semper acerba suo?
Des. Ny- Sex mihi natales ierant; cum lecta parentis
siades scri- Ante diem lacrymas ossa * bibere meas.
psit. Arsit inops * frater victus meretricis amore,
 * immites. Mixtaque cum turpi damna pudore tulit.
 à Nisiades- Factus inops, agili peragit freta cæcula remor:
da, imbuta Quasque * male amisit, nunc * male quærit opes.
sunt michi Me quoque, quod monui bene multa fideliter, odit.
lacrymis. Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.
 b Charaui, Et tanquam desint quæ me sine fine fatigent,
quæ ob dæ- Accumulat curas * filia parva meas.
monis me- Ultima tu nostris accedis causa querelis.
triticem, ad Non agitur vento nostra carina suo.
paupertatem Ecce jacent collo * sparsi sine lege capillis,
reductum est. Nec premit articulos lucida gemma meos.
 Athen. l. 1. Vestis tegor vili: nullum est in crinibus aurum:
 c Dilapida- Non Arabum noster * rose capillus olet.
 vis meretri- Cui scolar infelix? aut cui placuisse laborem?
 cile causa. Ille mei cultus unicus auctor abest.

d Piraticam Molle
 exorcendo. e Clæis filia. Suidæ. * positi. * donati. Arabo ro-
 re. Intelligit myrrham Arabicam, cujus flos, id est, gutta myrrhæ ad
 crines unguendos erat potissima. f Tibull. Ah pereant artes, & mol-
 lia jura colendi. Utriusque cura vestimentorum indicatur.

Molle meum levibus cor est violabile telis,
 Et semper causa est, cur ego semper amem.
 Sive ita nascenti legem dixere sorores,
 Et data sunt vita fila severa meæ;
 Sive abeunt studia in mores, artesque magistras;
 Ingenium nobis molle Thalia * dedit.
 Quid mirum, si me prima lanuginis ætas
 c Abtulit, æque anni, quos vix amare potest?
 Hunc ne pro Cephalo raperes, Aurora, timebam.
 Et faceres: sed te prima rapina tenet.
 Hunc si conspiciat, quæ conspicit omnia, Phœbe,
 d Jussus erit somnos continuare Phaon.
 Hunc Venus in cælum curru vexisset e eburno:
 Sed videt & Marti posse placere suo.
 O nec adhuc juvenis, nec jam puer (utilis ætas!
 O decus, atque xvi gloria magna tui!
 Huc ades, inque sinus formose relabere nostros.
 Non ut ames oro, * verum ut amare sinas.
 Scribimus, & lacrymis oculi rorantur obortis:
 Adspice, quam sit in hoc multa litura loco.
 Si tam certus eras hinc ire, modestius isses,
 * Et modo dixisset, Lesbi puella, vale.
 Non tecum lacrymas, non oscula * summa tulisti:
 Denique non timui, quod dolitura fui.
 Nil de te mecum est, nisi tantum injuria: nec te
 * Admonuit, quamvis pignus amantis habes.
 Non mandata dedi: neque enim mandata dedissem
 Vlla, nisi ut nolles immemor esse mei.
 Per, tibi qui nunquam longe * discedat, amorem,
 Terque novem juro numina nostra Deas;
 Quum mihi nescio quis, Fugiant tua gaudia, dixit;
 Nec me flere diu, nec potuisse loqui.
 Et lacrymæ deerant oculis, & * lingua palator
 Adstrictum gelido frigore pectus erat.
 Postquam se dolor imminuit, * mea pectora planxi:
 Nec puduit * ruptis exululare comis.
 Non aliter quam si nati pia mater adempti
 Fortet ad extructos f corpus inane rogos.

E 3

Gaudet, neo nunquam

scripta quod ista legat. * Si mihi dixit. *lib. duo.* * nostra. * Admoneat, quod tu munus (*alii* pignus) amant. *al.* Admoveat. *al.* Admonui, quod tu pignus amantis habes. * discedit. *lib. duo.* melius. * verba *lib. tres.* * nec pector. plangi, Nec. * scissis. f. Cadaver anima experta.

a Parca.

Of. v. q.

en. ci. a. i.

en. ci. a. i.

Sic et ha-

ci. a. i. a.

b Hoc est,

sive forma-

studii, in

quibus ver-

facit.

c In amo-

rem pertra-

nit.

d Adstudii

adfabul.

Endymionis

d Luna so-

piti.

e Ebur Ve-

neri, sicut

argentum

Luna, de-

dicatum est.

* sed quod

amare. Li-

nacer. l. 4. de

construtio-

ne verbi a. 3.

Ovid. 4.

Trist. eleg. 3.

Primo-

a *Quam* Gaudet, & de nostro crescit mersore. Charaxus
carminibus Frater, & ante oculos itque reditque meos.
prosciderat. Urque pudenda mei videatur causa doloris;
esse Herod. Quid dolet hæc? certe filia vivit, ait.
Euterp. Non veniunt in idem pudor atque amor. omne vide-
propt. r. Vulgus: etiam lacero & pectus aperta sinu. (bat
Psidium Tu mihi cura Phæon: se somnia nostra reducant;
meretricu- Somnia formoso candidiora die.
lam; vel Illic te invenio, quanquam regionibus absis:
potum, pro- Sed non longa satis gaudia somnus habet.
pter Dori- Sæpe tuos nostra cervice onerare lacertos,
am, ut Sæpe tuos videor supposuisse meos.
scripsit Oscula cognosco: quæ tu committere lingux,
Athenæw. Aptaque consuevas accipere, apta dare.
b. Synec- Blandior interdum, verisque simillima verba
doche. Eloquor: & c. vigilant sensibus ora meis.
habens pe- * Ulterius pudet hic narrare: sed omnia fiunt.
ctus aper- Et juvat, & sine te non licet esse mihi.
am. At cum se Titan ostendit, & omnia secum,
c. Vigilare Tam cito me somnos destituisse queros.
videntur. Antia nemusque peto, tanquam nemus antraque pro-
** Ulterio-* Conscia deliciis illa fuere meis. (sunt.
ra pudet Illuc mentis inops, ut quam furialis d. Erichtho
narr. lib. Impulit, in collo crine jacente ferre.
duo, re- Antia vident oculi scabro & pendentia topho
stint. Quæ mihi s. Mygdonii marmoris instar erant.
d. Thessalia Invenio sylvam, quæ sæpe cubilia nobis
venefica, si- Præbuit, & * multa g. textit opaca comæ.
ve maga. Sed non invenio * sylvæ dominumque, æquumque.
Species Vile solum locus est: dos erat ille loci.
pro gen. Cognovi pressas noti mihi cespitis herbas:
e. Fornica- De nostro curvum pondere gramen erat.
ta, arcuata. Incubui, tetigique locum, quæ parte fuisti.
f. Phrygi. Grata prius lacrymas * combibit herba meas.
** multis* Quin etiam rami positis lugere videntur
pressit Frondibus: & nulla dulce queruntur aves.
opaca co- Sola virum non ulta * pie mortuissima mater.
mis. Concinit Ismarium & Daulias ales * Ityn.
** pressit.* Ales Ityn, Sappho * miseros decantat amores:
** domi-* Hastenus; * ut media cætera nocte silent.
num syl-
væque
meumque, libr. tres, mellus. * cum bibit, male. * prius libr.
duo, minus bene. h. Præque. * Itym. * desertos cantat,
libr. duo. * & med.

Est nitidus, * vitroque magis perlucidus amnis;
 Fons sacer; hunc multi numen habere putant;
 Quem supra ramos * extendit aquatica lotos,
 * Una * nemus: tenero cespite terra viret.
 Hic ego quum * lassos posuissem flebilis artus,
 * Formosus puer est visus adesse mihi.
 Constitit, & dixit, * Quid nunc non ignibus æquis
 Vreris? b * Ambracia est terra petenda tibi.
 Phœbus ab excelso, quantum patet, adspicit æquor:
 c Actæum populi, Leucadiumque vocant.
 Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore
 Misit, & illæso corpore pressit aquas.
 * Nec mora: iussus amans tetigit lætissima Pyrrhæ
 Pectora: Deucalion igne levatus erat.
 Hanc legem locus ille tener. Pete procinus altam
 Leucada: nec saxo desiluisse time.
 Ut monuit, cum voce abiit, ego territa surgo:
 Nec d gravidæ lacrymas continuere genæ.
 Ibimus, o * nymphæ; monstrataque saxa petemus:
 Sit procul insano victus amore timor.
 Quicquid erit, melius quam nunc erit, aura subito.
 Et mea non magnum corpora pondus habent.
 e Tu quoque, mollis Amor, pennas suppone cadenti,
 Ne sim Leucadiæ mortua crimen aquæ.
 Inde chelyn Phœbo communia munera ponam;
 Et sub ea versus unus & alter erit.
 GRATA lyram posuit tibi, Phœbe, * poëtria Sappho.
 Convenit illa mihi, convenit illa tibi.
 Cur * nunc Astiacas miseram me mittis ad oras,
 Cum profugum possis * ipse referre pedem?
 Tu mihi Leucadia potes esse salubrior unda:
 Et formæ meritis tu mihi Phœbus eris.
 An potes, o scopulis undaque ferocior * illa,
 Si moriar, titulum mortis habere meæ?
 * Ah quanto melius jungi mea pectora tecum,
 Quam poterant saxis præcipitanda dari!

* vitreo-
 que magis
 pelluc.
 amne.
 * expen-
 dit: s. ex-
 pandit.
 * Vnda,
 nemus,
 ten.
 a Instar me-
 morie.
 * fessos
 lib. duo.
 * Consti-
 tit ante
 oculos
 Naias una
 meos. lib.
 12. non in-
 scite.
 Alii: Antæ
 oculos vi-
 sa est Nais
 adesse
 meos.
 * quo-
 niam lib.
 tres: alii,
 quæ nunc
 non.
 b Ambracia
 urbs in
 Epiro, hanc
 Augustus
 Nicopolim

Hæc nomina-

vit. * Ambraciæ terra petend. tibi est. c Appellatione gen-
 tili, Νῆρὸς ἢ Νῆρ' ἢ Νῆρ' ἢ Νῆρ' ἢ Νῆρ'. Vide Strab. lib. 10. Item Turneb. lib. 19.
 cap. 17. * Alii: Nec mora, versus amor fugit lætiss. Pyrrhæ
 Ped. Nec mora, versus amor fugit lentissima merui Pectora lib.
 duo, melius. d Oculi vorantes, lacrymis suffusi. * Nympe Mi-
 cyle, numero unitatis, ut sit apostrophe ad Naiadem. e Ad Cupidi-
 nem apostrophe. * poëtica, b. e. studiis poët. is dedita. * tamen
 libr. tres præbe. * inde libr. duo. * ulla. * At: alii, O quantum.

- * sum tot. Hæc sunt illa Phaon, quæ tu laudare solebas,
 * forent. Visaque * sunt toties ingeniosa tibi.
 * jacent. Nunc vellem facunda * forem: dolor artibus obstat,
 a Apostro- Ingeniumque meis substitit omne malis.
 phe figura- Non mihi respondent veteres in carmina vires:
 ta, anapho- Plectra dolore * tacent, muta dolore lyra est.
 ra qua Sap- a Lesbides æquoreæ, nupturaque nuptaque proles,
 pho fre- Lesbides, b Aolia nomina dicta lyra,
 quenter usq; Lesbides, infamem quæ me fecistis amara,
 est, seffe Desinite ad citharas turba venire meas.
 Demetr. Abstulit omne Phaon quod vobis ante placebat:
 Phaler. Me miseram, dixi * quam modo pene, meus!
 b Lesbias: Efficite ut redeat; vates quoque vestra redibit:
 Lesbos in- Ingenio vires ille dat, ille rapit.
 fula metro- * Ecquid ago precibus? pectusne agreste movetur,
 polis urbium An riget? & Zephyri verba caduca ferunt?
 Aolica- Qui mea verba ferunt, vellem tua vela reserrent.
 rum. Horat. Hoc te, si sciperes, lente, decebat opus.
 Aoliz Sive redis, puppique tux voriva * paramus
 fidib. Munera; quid laceras pectora nostra mora?
 puella. Solve ratæ: c Venus orta mari mare * præstat * eunti.
 * quæ. Aura dabit cursum: tu modo solve ratem.
 * Hæc Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:
 quid ego? Ipse dabit tenera vela legetque manu.
 precib. Sive juvat longe fugisse † Pelasgida Sappho:
 pectusne Non tamen invenies, cur ego digna fuga.
 agr. alii, * O saltem miseræ crudelis epistola dicat;
 Ecquid Ut mihi * Leucadia fata petantur aqua.
 ego preci-
 bus. alii, Ecquid ego hæc precibus. * parantur lib. aret. c Horat:
 Quod timeas non est; auso Venus ipsa favebit: Sternet & æquo-
 reas, æquore nata, vias. Horat. lib. 3. ode 16. Lævum marinx qui
 Ven. latus. * sternit. * amanti. † Pelasgida, id est, Les-
 biam. * Hoc lib. duo. * Leucadiæ aquæ lib. tres.

F I N I S.

A U L I

AULI SABINI
POETÆ
EPISTOLÆ
TRES.
AD
OVIDIANAS EPISTOLAS
responsivæ.

IN I. SABINI EPISTOLAM
ARGUMENTUM.

Aulus Sabinus, Imperator Octavio, atque Ovidii temperibus, claruit. Ad Trifanum amicam Elegiarum librum dedit, Pallorum inebriatos reliquit. Scripsit etiam epistulas, quibus Ulysses Penelope, Hippolytus Phædra, Antæus Didoni, Demophoon Phyllidi, Jason Hyppolyte, Phœon Sapphoni respondent. Quæ omnes, præter has tres, quæ nunc præ manibus habemus, sæculorum ignavia perierunt. Ulysses lecta Penelope epistola respondet, occurrentes ad omnia quæ illa obiectaverat. Narret insuper varios labores, quos omnes ultra fortitudine toleraverat. Deum à Tirefia vixit et Pallade de futura certior factus, in Ithacam patriam sub mendici habitu si brevi venturum prædicit. Quod cum fecisset, in propria domo incognitus, à proci amantibus Penelope ignominiosa quædam perperetis est. Verum à Telemacho filio et duobus subulcis adjunctis gravi pugna eos omnes interemit. Tandem à Telegono filio, quem ex Circe genuerat, immisso in eam letifero telo, occisus est.

Int. Cas. Scalig. Lib. 6. Poëtici.

Tres epistulæ, Ulyssis, Demophoonis, Paridis ad Oenone, sine parvi sunt momenti: quis præterea qui negant Sabini effusi Sabinus quævis fuerit nescient, quoniam pacto negare audent? Non meminerit illo quoque sæculo extitisse Marcos, Sossios, Volasios, Ravios, Meritos, Anferos. Cassi quoque Parmensis scripta nimis accurate facile præstiterunt.

ULYSSES PENELOPE.

Pestulit ad miserum tandem tua casus Ulysssem,
Penelope, chartis verba notata piis.
Agnovi charamque manum, gemmasque fidelès:
Solamen longis illa fuisse malis.
Arguis ut lentum: mallet quoque forsitan esse,
Quam tibi quæque tuli dicere, quæque sciam.

Non

- a *Fatalis* Non hoc obiecit mihi Græcia, cum mea fictus
victoria. In Deinuit patrio littore vela furor :
fatis enim Sed thalamis nec velle tuis, nec posse carere :
erat, tunc Causaque fingenda tu mihi mentis eras.
denum Tro- Nil tibi rescribam curas, properemque venire.
jam ever- Dum propero, adversi vela tulere Noti.
sus iri, Non me Troja tenet Graiis odiosa puellis :
quam abis- Jam cinis, & tantum flebile Troja solum.
tum illinc Deiphobusque jacet, jacet Aïus, & jacet Hector :
esset Palla- Et quicunque tui causa timoris erant.
dium. Evai & Thracum cæso duce pœlia Rhæso,
 b *Cassandra,* In mea captivis castra reductus equis.
 c *Equis du-* Tutus & è media Phrygiæ Tritonidos arce
rates sua a *Fatalis* palma pignora capta tuli.
duris, b. c. Nec timui commissus equo ; male sedula quamvis
ignes. Clamabat b vates, Vrite, Troës, equum :
Oïd. J. Vrite : mendaci celantur c robore Achivi :
In non hi Et Phrygas in miseros ultima bella ferunt.
Et d. J. Perdidit tumuli supremum munus Achilles :
is quæ du- Sed Thetidi est humeris redditus ille meis.
mittit Nec laudem Danaï tanto renuere labori :
agitur Erepti precium corporis d arma tuli.
Apollon. Quid refert ? e pelago sunt obruta : non mihi classes,
 d *Achill.* Non socii superant : omnia pœtus habet.
arma. 13. Solus adhuc mecum, qui me tot casibus unus
Metamor- Duravit, patiens ad mala perstat amor.
phos. for- Illum non avidis canibus f Neceia virgo
visque viri Fregit ; non tumidis tortæ Charybdis aquis :
tulit arma Non ferus g Antiphates ; nec in uno corpore discors
disertus. b *Parthenope,* blandis insidiosa modis :
 e *Postquam* Non quod i Colchiacas artes tentaverit herbis ;
mausfragum Non quod solennes k altera diva toros.
 f *fecisses V-* Vtraque se nobis mortalia demere fila
tysses : de Spondebat. Strygias utraque posse vias.
quo vide Te tamen hac etiam sprete mercede petivi.
 g *Pausan. At-* Passurus terra tot mala, totque mari,
sic. & libr. Sed tu forminto nunc forsân nomine tacta,
 i. *epigram.* Non secuta leges cætera verba mea.
 k *dic dixit.* Quæque mihi Circe, quæ sit mihi causa Calypso,
 l *Scylla* Jamdudum ignoto sollicitare metu.
 m *Phœci fil.* Certe
 n *g. Antipha-* tes *Lesbrygonum* rex unum ex sociis *Plyssis* comedia, ac naves virosque mer-
 o *tes* sit, præter eam quæ *Plyssim* vellebat. h *Sirenes.* Species pro genere.
 p *i. Medea, b. c. magica, quæ Circe tentavit.* k *Calypso.*

Certe ego cum Aminoum, Polybunumque, Medontem
 Heu, toto sanguis corpore nullus erat. (que legi,
 Tot juvenes inter, tot vina liquentia semper,
 Hei mihi, quid credam? * pignora casta manes.
 Curve placent ulli, si sunt in flagibus ora?
 Deperit & lacrymis non decor iste tibi?
 Facta quoque es thalamo, nisi mendax tela morerur,
 Et exoptum & revocas pallida semper opus.
 Ars pia? sed quoties oculos frastabere lana,
 Succellum * corripit ars dabit illa tibi.
 Ah melius, Polypheme, tuo superatus in antro,
 Finissem ingratos ad mala tanta dies.
 Threicio melius cecidissem milite victus,
 Ismaron eriantes cum tenuere rares.
 Crudelemve illo facissem tempore Ditem,
 Quo redit Stygiis fata moratus aquis.
 c Vidi ubi: (nequicquam quod me rursus littera celat)
 Sosper digressio quæ mihi mater erat.
 Retrullit illa domus eadem mala; meque querentem
 Fugit ab amplexu ter resoluta meo.
 d Phylaciden vidi: contemptis sortibus, ille
 Primus in Hectoris intulit arma domos.
 Felix laudata cum * conjuge / iuxta per umbras
 Illa suam sorte sit comitata virum.
 Nec dum illi Lachesis distos numeraverat annos:
 Sed jubar ante suum sic cecidisse diem.
 Vidi, nec lacrymas oculi tenuere cadentes,
 Deformem / Attriden (hei mihi!) cæde nova.
 Illum Troja virum non laferat; ille furentem
 Nauplion, & Euboeos transieratque sinus.
 Quid refert? animam per vulnera mille profudit,
 Jam reduci solvens debita vora Jovi.
 Tyndaris has illi latus pro fœdere pernas
 Struxerat, externos ipsa secuta viros.
 * At mihi quid prodest, captivas Teucridas inter?
 Cum staret & conjux Hectoris atque soror?
 Defectis Hecubam * potui legisse sub armis;
 * Ne tibi suspectus pellicis esset amor.
 Prima meis omen metuendum pappibus illa
 Fecit, non membris ipsa reperta suis.

Lactata pium Palamæ
 mod. parv.

sublati delose similibus in magnam discrimen Græci attraxit. * Ah
 lib. tres. h Andromeda & Cassandra. * potius, rest.
 nec per.

a Cum pl-
 gure, cum
 Telemacho
 fil.

b Nocture-
 secundo
 quod inter-
 diu tenuit.

* quoties
 ars dabit
 ist. tibi?

c Oratio
 ellipt. sc.
 quo loco
 vidi matrem
 mortuam.

Odyss. x.
 Habi d' imi
 vidi par-

vexi nam
 rebusulat.

d Frastu-
 lum intel-
 ligis, d Phyl-
 acide arbo

Thessalia,
 cui profuit,
 sic dictum.

e Lachre-
 mia, quæ
 occiso mari-
 to superstiti
 esse noleat.

f Agamem-
 nonem.

g Capha-
 reum Ha-
 bus pro-

monitum,
 ubi Nau-

med. parv.

Lamentu miseris finivit maxima querelas :

Et stetit in rabidam protinus acta canem.

Prodigio tali placidum Thetis abstulit æquorj

Æolus infans incubuitque Notis.

* Pervagus hinc toto non felix differor orbe :

Et quacunque vocat fluctus & aura feror.

Sed si a Tisefias tam laci providus augur,

Quam verax vates in mala nostra fuit :

Et terra & pelago; quicquid mihi triste canebat.

Emissus, fato jam meliorem wages.

Jam mihi nescio quo comitem se in litore jungit

Pallas, & hospitibus per loca tuta trahit.

Nunc primum Pallas versa post funera Troje

Visa mihi : medium temporis ira tulit.

* Quicquid & Oenides commiserat, omnibus unus

Peccavit : Danaïs omnibus ira nocens.

Nec te, Tydide, cujus modo noverat arma,

Eximit : errato tu quoque ab orbe venis.

Non Telamone satum b capta de conjuge Teucrum;

Non ipsum pro quo mille fuere rates.

Felix c Plisthenides, quacunque in sorte fuisti

Conjuge cum chara : non gravis illa fuit.

Seu venti secere moras, siue æquora vobis,

Ad nulla est vester damna serenus amor.

Oscula nec venti certe tenere, nec undæ :

Promptaque in amplexus brachia semper erant.

Sic utinam errarem : faceres tu mollia conjux

Æquora ; te socia nil mihi triste foret.

Nunc quoque Telemacho tecum mihi sospite recto

Omnia sunt animo jam leviora mala.

Quem tamen infestas rursus queror ire per undas

Herculeam Sparten. Nestoreamque Pylon.

Ingrata est pietas, cui tanta pericula subsunt :

Nam male commissus fluctibus ipse fuit.

Sed labor in fine est : occursum in littore vates

Dixit, In amplexus, chare, ferere tuos.

d Noscendus soli veniam tibi : tu preme sollers

Lutitiam, & tacito gaudia conde sinu.

Non vi certandum, nec aperta in bella ruendum.

Sic cecinit & laurus ille monere suas.

Fortitan ante dapes, interqde vacantia vina,

Vltoris pharetris utile tempus erit.

Et modo despectum subito mirentur Vlysem.

Heu, precor ut properet ille venire dies,

Ant.

Antiqui renover qui latus fœdera lecti;
Et tandem incipias conjugē, chare, frui.

IN II. SABINI EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

HAc epistola Demophoon suam perfidiam purgare nititur. Et restitutum, quem longe ultra promissum retardaverat, excusare, varias causas adducendo. Interdum enim dicit, se à suis accersitū ob mœnium, quoniam in Thracia cum Phyllide fuerat, redierat. Nonnunquam à navigandi importunitate se defendit. Se autem brevi, etiam contra omnem maris periclitum, ad Phyllidam navigaturum promittit. Quod quidem adimplevit: sed tamen Phyllis amarum imperiosum, impio vitam susceperat, eratque deorum miseratione in amygdalum sine solis coarctata: quæ Demophoonis amplexu, veluti sponsi fecisset adventum, solis emittit. Quod idem dicitur, quia amygdalus Græcè *Phylla vocatur, in qua marientis Phyllidis nomen remansit. Quæ fante Zephyrus, qui occidentalis est ventus, & in Thraciam videtur per Atticam regionem transire facit, fleret: cum Zephyrus dicitur, quasi Zephorus, id est, vitæ ferus; quoniam habetur plencia & gravibus ferre ut germinant, & possident. Et hinc fabulæ datum est locus, Phyllida scilicet letari & flere, redeunte ab Athanis amato.

* Phylla id est solis, quia id amygdali arborum, indicium nomen crediderunt: non QUAA solis dicitur.

DEMOPHOON PHYLLIDI.

Phyllidi Demophoon patria * dimittit ab urbe:

* dimittit.

Et patriam meminit muneris esse tui.

Nec face Demophoon alia, nec conjugē captus:

Sed tam non felix, quam tibi notus erat.

Thesæa, quo socero nequicquam, Phylli, timebas,

* Impuleritque igneis forsitan ille tuos,

* Impuleritne. b. e. ne forte amores tuos averteris.

(Turpe pati nobis) regno ferus expulit a hospes.

Hunc illi finem longa senectæ dedit.

Qui modo peltiferas fudit b Mæoridas armis,

Alicui magni non minor esse comes.

Qui socerum Minos gravi sibi fecit ab hoste,

Miserantem c monstri cornua victa sui.

Arguor exilii, quem credis, causa fuisse:

Nec tacitum frater, nec finit esse reum.

Dum thalamos (inquit) dilectæ Phyllidos urges,

Et tuus externo cessat in igne furor;

Fluxere interea pede tempora lapsa fugaci,

Prævenitque tuas flebilis hora moras.

Forsitan * & nondum factis occurrere rebus,

* At poterat factis utilis esse tamen:

Cum potiora * mihi Rhodopeia regna fuere,

Quæque magis regnis chara puella fuit.

a Mæorides. b Amazones ad Mæot. Scythia palud. incolentes. c Minotauri. * Aut lib. duo. * Aut. * tibi lib. duo probe.

Innotat

Intonat his Athamas: eadem mox objicit Æthra,
 Infelix functæ jam prope sortis anus.

a manu
 Thesei fil.

Et quod non condant nati sua lumina & palmæ,
 Fecisse hic nostras arguit usque moras.

Non equidem infiteor: multum clamavit uterque,
 Staret Threiciis quum mihi puppis aquis,
 Poscunt, Demophoon, (quid cessast) carbasa ventis:
 Demophoon, patrios respice juse Deos.

Respice, & exemplum, qua gaudes, Phyllida sume:
 Sicamat, ut terra nollit obire sua.

Utque redire velis, non ut comitetur euntem,
 Te rogat: & perfert barbara regna tuis.

* hæc Lib.
 dicit, melius,

Me tamen * hic inter tacitum convicia sæpe
 Adversus memini vota tulisse Notis.

Sæpe abitura tuo ponentem brachia collo,
 Gavisum in fluctus æquora mota truces.

* ipsum
 præter.

Nec meruam hoc * ipso coram genitore fateri:
 Libertas meritis est mihi facta tuis.

b. Parthe-
 sit. b. e.

Dices non duro dilectam Phyllida liqui
 Pectore: nec præceps vela ferenda dedi.

merita tua
 me libera-

Et deus, & beentem secundo sæpe remansi.
 Cum staret cursu, mihi certa dies.

rem in di-
 cendo so-

Denique Threicia vent' rate: non dare Phyllida
 Quam potuit, jussit tardius ire ratem.

ciunt.

Ignosce & falso: memor es c. Minoïdos ipse:
 Antiquus nec dum pectore cessit amor.

c. Arkad-
 nes.

Et quoties oculis circumdat sidera, * dixit,
 Quæ fulget cælo, nostra puella fuit.

* dicit.

Illum dilecta Bacchus sibi cedere jussit
 Conjuge: desertæ crimen at ille subit.

Exemploque patris perjurus dicor & ipse:
 Nec quaris causas, Sithoni dura, moræ.

Nec satis ampla putas redituri pignora, si me
 Non amor æstefius, non amor ullus habet.

Nullane fama tibi turbatos, Phylli, penates
 Theseos, & miseræ rettulit acta domus?

Non laqueos andis chari me flere parentis?
 Flebilior laqueis (hei mihi!) causa subest.

Non fratrem Hippolytum? cecidit miserabilis ille
 Præceps attonitis per freta raptus equis.

Non tamen excuso reditus, licet undique fata
 Accumulent causas: tempora parva peto.

Thesea, quod superest, patrem tumulabimus ante:
 Succedat tumulto non sine honore decens.

Da spacium, veniamque peto: non perfidus absum;

Nec mihi iam terrarum tutior ulla tua est.

Quicquid mite fuit post diruta Pergama, quicquid

Aur bella, aut pelagi detinuerunt moeror.

ola fuit Thrace: patria quoque iactor in illa:

Auxilium superest casibus una meis.

modo mepi eadem: nec, quod sit jam mihi dives

Regia Cecropia non minor arce, mover:

Nec patris offendant casus, nec crimina a matris.

Nec jam non felix omine Demophoon,

quid si Phoebeam peteterem re conjuge Trojam?

Petque annos sequeretur bella gerenda decem?

Penelope audis? toto laudatur in orbe,

Exemplum fidi non leve facta tori.

illa pia (sic rumor ait) mendacia tela?

Stipulavit, & instantes distulit arte toros:

Cum properata & passam revocaret flamma noctis.

Atque iterum in laqueis omne rediret opus.

At, si ne fugiant foret commissa Thracas,

Phylli, times: ulli nubere datus potes?

Atque tibi pectus cuiusquam accedere vadas?

Obstat perfidia: nec metus iste tui?

tibi quantus erit facti robor? ah tibi quantus

Tum dolor, adspicies cum mea vela procul?

Damnabitque tui sero temeraria questus:

Demophoon, dices, (hei mihi!) fidus erat.

Demophoon? rediit, & saxos forsitan Euros

Passus, & hybernas dum quoque currit aquas.

Ah (cui nescio,) quid properavimus (hei mihi) culpa?

Rupi, quam ruptam sum mihi quæsta, fidem.

Sic tamen, ah, potius sic perdes; quam mihi de re

Ultior tangat pectora, Phylli, dolor.

Quos tibi (me miserum!) laqueos, quæ sara minaris?

Et nimis audaces gens habet ista Deos.

Pate precor: flammamque domus mihi crimen ha-

Perfidia, gemina ne premat dura nota. (bentia

Excuset patrem satis in parte relicta

& Gnosis: non merui, cur ferat ipse nocens.

Nunc venti mea verba ferant, qui vela tulerunt.

Est animus reditus: sed pia causa tenet.

a Phœdra,
que seipsum
interemit
post accusa-
tum falso
Hippolytum.
b Interdum,
sive coram
proci.

* noctu.
* En mihi
Demo-
phoon &
lax, reddi-
tur Euros
Passus, &
hyber.
dum freta
sulcat,
aqua. al.
Demoph-
redit hac
& lxx.

* flammam-
que dom.
Nauig. fa-
mamque
dom.

* Accuset
probo.

* praxi-
que reli-
cta, metus.
c Ariadne.

IN III. SABINI EPISTOLAM

ARGUMENTUM.

EPISTOLA HEC RESPONDET PARIDIS NON MODICUM IN REBUS DIFFICILITATE HABET, eo quod argumentum ex OMNIBUS EPISTOLA DEPENDET. Paris autem, quia coniugii iura violaverat, dum uxore dimissa Helenam duxerat, in principio statim inquiriam OMNIA SE FACILE FACERE. Deinde, cum sui excusatione, crimen rejicit in Cupidinem, cui non facile resistitur, sed qui sine ulla ratione in ea quæ cupit, amantem trahit, & in futurum furit, quæ sibi Helenam, antequam dicitur novisset, destinaverat. Ferunt enim OMNEM tantum Parisi amore flagrasse, ut cum à Philocteto fugiens Heracleis confusus et cum foret, ipsi eandem complura, forena vulnere accipere videret, & in Cetera Troadique sepulta fuisse.

P A R I S O E N O N A.

QUæ satis apta tibi tam iuste nympha querenti Rescribam, fateor quærere verba manum. Quærit, nec subeunt: sentit sua crimina tantum: Solvere, quæ sentit, non sinit alter amor. Si levat hic iras, ipso me iudice damnor. Quid refert? causa tu meliore * cases. *b* Damnatumque tibi me sub sua jura Cupido Retrahit: alterius sic quoque præda sumus. Prima meis tu pacta totis: lassusque juveniam, Te primum accepta est conjugæ noster amor, Nondum tantus eram, quo me genitore superbum Arguis: hoc dominus tunc retinendus eram. Non ego Deiphobum sperabam, aut Hectora fratrem, Cum pastos agerem, te comitante, greges. Reginamque Hecubem * nisi matris nomine notam Et fueras illi digna manere nurus. Sed non est rationis amor: te consule, Nympha, Læsa es, * & læsam scribis amare tamen. Cumque petant Satyri connubia, cum tua Panes: Dejecta memor es tu tamen usque facis. Adde, quod * his satis amor est adjutus: & illum Præscia venturi viderat ante c. soror. Nondum Tyndaridos nomen mihi sederat aure, Nec cecinit Graios illa vocare viros. Omnia vera vides, superant mea vulnera tantum, Utque tuam supplex poscere cogar opem. Te penes arbitrium nostræ vitæque, necisque: Victuri jam nunc pectora sume tibi.

Flevisti.

a Helenæ.** fortiss.*
*eades.**b* Damna-
tum à se.** non*
matr. re-
ctius,
** te.*** hic pro.*
be.
c Cassan-
dra.

Flevisti, memini tamen hac in voce canentis:

Et, Mala, dixisti, sint precor ista procul.

Nec sic fata ferant, tulerint sic cetera quamvis,

Ut possim Oenone perdere laesa Paris.

Tot superare metus qui me, nec credere cogit:

(Ignoscas) idem te quoque fallit amor.

Imperat ille Deus: cum vult, in cornua tauri,

Cum vult, in pennas instruit ille Iovem.

Non foret in terris tanto miranda decore

Tydaris (heu flammis nata puella meis!)

Si sua non cygno mutasset Iuppiter ora.

Fluxerat in Danaes aureus ante sinus:

Piniferamque Iden falsus lustraverat ales:

Inter Agenoreas constiteratque boves.

Victorem Alciden dominæ quis pensa tenere

Credere? at lanas nere coëgit amor.

Dicitur & Cox sedisse in veste puellæ:

Illæ Ciconæo testa a leone fuit.

Te memini Phœbum, Oenone, (mea crimina dico)

Fugisse, & nostros præposuisse totos.

Non ego præstabam Phœbo: sed tela Cupido

His in te voluit legibus ire sua.

Consoletur tamen digna tua pellice damna:

Quam tibi prætulimus, nata puella Love est.

Sed, quod nata Love est, minimum me tangit in illa:

Quod non est facies pulchrior ulla, nocet.

Atque utinam formæ iudex incallidus essem

Creditus Idæis, & Pegasi nympha, jugis.

Non mihi Junonis, nec obesset Pallados ira,

Laudata est oculis quod Cytherea meis.

Dividit hæc aliis flammæ celeresque paresque:

Ut libitum est, fœdæ semperat ipsa faces.

Non tamen evaluit vitare domestica tela,

Quos aliis arcus, & sibi dura tulit.

Deprensam g conjux illam in Mavorte dolebat;

Testibus hic divis cum Love questus erat.

Iam dolet & Mavors, terras ultroque reliquit:

Prætulit Anchisen hunc abitura suum.

Anchisen propter voluit formosa videri:

Visaque postlaram jacuis ulta Deam.

Quid mirum est, potuisse pari succurrere amor,

Immunis sub quo non fuit ipsa Paris?

Quam læsus Menelaus amat, non læsus amavi:

Adjice non læso quod comes ipsa fuit,

a Cupidinis
potestatem
exprimit.

b Sub specie
simulæ au-
rei.

c In aequi-
lam conver-
sum.

d Pelle le-
onis Ciconiæ,
qui & Ne-
meus.

* Consu-
luere male.

e Apostro-
phe ad Oe-
nomen.

f Cupidinis.

* Depren-
sa con. illa

in lib. duo.

g Fulcramus.

ter-
rasque re-

lictis præ-

tulit.

Anch.

hinc habi-

turasuum.

* hic. al.

hæc.

* ipse Pa-

ris.

Et

* cogit. Et magnos video * cogi mihi rapta tumultus:
 * me- Armataque petunt Pergama mille rates.
 tuend. lib. Non vereor, belli ne non sit causa probanda:
 duo. Est illi facies digna movere duces.
 a Ex Hec- Si mihi nulla fides, armatos respice Attidas.
 te Oceani Quam sibi sic repetunt, sic * retinenda mihi est.
 filia Phœ- Quod si vergendæ spem mentis concipis hujus,
 bus genuit Cur cessant herba? carmina curve tua?
 Octam, & Cum te nec Phœbi solertior artibus ulla est:
 Circe, ut a Phœbeque Hecates somnia vera vides.
 placet He- Tecum sideribus, tecum deducere Lunam,
 fioda. Sed Nubibus & meminisse surripuisse diem.
 Homerus ex Pascebam tauros, interque armenta leones
 Persa. Oce- Obstupui placidos vocibus ire tuos.
 ni filia na- Quid retro Xanthum, terro Simoënta vocatum,
 tam scribit. Adjiciam cursus non tenuisse suos?
 * paravit. Ipse pater, ceu rem natæ male tutus haberet,
 lib. tres. & Cantatas quoties reslitit inter aquas?
 un. para- Nunc locus Oëponē est, nunc illas tende: * parabit
 bis. Sive tuos ignes pellere, sive meos.

R E S P O N S I O N U M

A U L I S A R I N I

F I N I S.

Pag. 1. in Titulo, dele vocem PRIMUS.

PUBLII OVIDII
NASONIS
ELEGIARUM,
SIVE
AMORUM
LIBER PRIMUS.

Ind. Conf. Isolig. in Hypercritica.

A Mores ipsi sunt aliam castigavit. Liberos enim quosque ad triump-
vendi compendium. Multa arguta, multa culta, multa laetitia,
luxuriantia, effusa, multa, in quibus omnia praefer licentiam & nobis
delibescant, nihilominus tamen laborare, quoniam pigrescunt libelli. Longe
vero magis laetis animam ars illa amatoria. Nil enim aliud, quam
augere.

ELRGIA I.

*Quem admodum à Cupidine pro bello amorem
scribere coactus sit.*

Uti modo Nafonis fueramus quinque
libelli.

Tres sumus: hoc illi prætulit auctor
opus.

Ut * jam nulla tibi non sit legisse volu-
ptas:

At levior demptis poena duobus erit.

Arma e gravi numero, violentaque bella parabam.

Edere, materia conveniente modis.

Par erat inferior versus : risisse Cupido

Dicitur, atque unum surripuisse pedem.

Quis tibi, sive puer, dedit hoc in carmine juris?

Pieridum vates, non tua turba sumus.

Quid, si præcipiat flavæ Venus arma Minervæ,

Ventilet accensas flava Minerva faces)

Quis probet in sylvis Cererem regnare jugosis?

Leges pharetratz virginis arva coli?

c Crinibus insignem quis acuta cuspide Phœbum

Infruat, Aoniam Marte movente lyram ?

Sunt reip. Hom-
er. Res gestæ regumque ducumque & tristia bella Quo scribi
possent numero monstravit Homerus. b *Diana.* Ἀπρημὴν ἱστῶ-
ντα παρὰ πόλιν τε φάειρε; c *Insansum.* ἀναπνέειν πάλιν, χυπὸν πάλιν.

Sunt tibi magna, puer, nimiumque potentia regna.

Cur opus affectas, ambitiose, novum?

An, quod ubique tuum est? tua sunt Heliconia Tem-

Vix etiam Phœbo jam lyra tuta sua est.

(pe)

a Numero

scil. subli-
miori.

b *ix* *xi* *xi*

ex *xi* *xi*

qui proprius

est elegiaci

carminis.

c In cœnis

curavit.

d Desinat in

pentametr.

incipiendo

ab hexam.

Cum bene a surrexit versu nova pagina primo,

b Attenuat nervos protinus ille meos.

Nec mihi materia est numeris levioribus apta,

Auf puer, aut longas compta puella comas.

Questus eram; phætra cum protinus ille soluta,

Legit in exitum spicula facta meum:

c Lunavitque genu sinuosum fortiter arcum;

Quodque canas, vates, accipe, dixit, opus.

Me miserum! certas habuit puer ille sagittas:

Uror, & in vacuo pectore regnat amor.

d Ex mihi surgat opus numeris, in quinque d residat:

Ferrea cum vestris bella valete modis.

Cingere littorea flaventia tempora myrto

Musa per undenos emodulanda pedes.

*Quod primo amore correptus, in triumphum
duci se à Cupidine patitur.*

E L E G. 2.

* neque,

probe.

a Idiotis-

mus.

* testa.

* testa.

* testa.

* testa.

* testa.

b *Gnome.*

Ita alib. O-

mne in a-

more ju-

gum, si pa-

tiare, leve

est.

c *Qui non*

recusat fra-

ma.

* jura.

E Sse quid hoc dicam, quod tam mihi dura videntur

Strata? * nec in lecto pallia nostra sedent?

Et vacuus somno noctem, a quam longa, peregi?

Lassaque versati corporis ossa dolent?

Nam puto sentirem, si qua tentarer amore.

An subit? & * tacita callidus arte nocet?

Sic erat: hæserunt tenues in corde sagittæ:

Et possessa ferus pectora versat amor.

Cedimus? an subitum luctando accendimus ignem?

Cedamus: b LEVE sit, quod bene fertur, onus.

Vidi ego jactatas mota face crescere flammæ:

Et vidi nullo concutiente mori.

Verbera plura ferunt, quam quos juvat usus aratri,

Detrectant pressi dum juga prima boves.

Asper equus duris contunditur ora lupatis,

Fræna minus sentit, c quisquis ad arma facit.

Acrius invitos multoque ferocius urget,

Quam qui servitium ferre fatentur, amor.

En ego confiteor: tua sum nova præda Cupido:

Porrigimus victas ad tua * vincla manus.

Nil

Nil opus est bello : a veniam pacemque rogamus.

* Non tibi laus, armis victus inermis, ero.

Necte comam * myrio : maternas junge columbas :

Qui deceant, currus b vitricus ipse dabit.

Inque dato curru, populo clamante triumphum,

Stabis ; & adjunctas arte movebis aves.

Ducentur capti juvenes , captæque puellæ :

Hæc tibi magnificus pompa triumphus erit.

Ipse ego præda recens, factum modo vulnus habebor :

Et nova captiva vincula mente fœgem.

* Mens bona ducetur manibus post terga * revinctis,

Et pudor, & castris quicquid amoris obest.

Omnia te metuent : ad te sua brachia tendent :

Vulgus d lo magna voce triumphæ canet.

Blanditæ comites tibi erunt, Terrorque, Furorque :

Assidue partes turba secuta tuas.

His tu militibus superas hominesque Deosque :

Hæc tibi si demas commoda, nudus eris.

Læta triumphanti de summo mater Olympo

laudet, & appositæ sparget in ora rosas.

Tu, * penna pulchros gemina variante capillos,

Ibis in auratis aureus ipse rotis.

Tum quoque non paucos (si te bene novimus) ures :

Tunc quoque præteriens vulnera multa dabis.

Non possunt (licet ipse velis) cessare sagittæ :

Fervida vicino flamma vapore nocet.

Talis erat domita Bacchus e Gangetide terra :

Tu gravis alitibus, tigris ille fuit.

Ergo, cum possim sacri pars esse triumphæ,

Parce tuas in me perdere, victor, opes.

Adspice cognati felicia Cæsaris arma :

Qua vicit, victos protegit ille manu.

Verba solemnia militum Imp. triumphanti acclamantium.

gemma & rutilos variante, *velius.* e *Indiæ* periphr. in qua non

procul à Gange fluv. devictis Indi columnas dum erant *Bacch.* *Dionys.*

incens.

Ad Amicum. ELEG. 3.

IUSTA precor ; quæ me nuper prædata puella est,

Aut amet, aut faciat cur ego semper amem.

Ah nimium volui ; tantum patiatur amari.

Audierit nostras tor Cytherea preces.

Accipe, per longos tibi qui deserviat annos :

Accipe, qui pura norit amare fide.

a Pacem a

veniam d

Dile peti

consueverat.

Cic. præ.

Fonte. A

Diis im-

mortali-

bus pacem

ac veniam

petunt.

* Nec lib.

tres non

male.

* lauro mi-

mus apposi-

te.

b Mars.

c negoti-

oriosa

Mentis &

pudoris.

* retortis.

d Hæst.

lib. 4. Tu-

que dum

procedis.

Io trium-

phæ, Dice-

mus non

semel Io

triumphæ.

* pennas

a *Apollō,*
Muse, &
Bacchus
potiarum
munia.
 b *Qui enim*
pudore suf-
funduntur,
erubescunt.
 c *Parcarum*
colui.
 * *causæ*
tux, Græca
confusa.
 * *sua lib.*
duo.
 d *Literis memorie*
fulcitur æternis. e *Jupiter in cygnum conver-*
sum. f *Europa.*

Si me non veterum commendant magna parentum
 Nomina; si nostri sanguinis autor eques;
 Nec meus innumeris renovatur campus aratris;
 Temperat & sumptus parcus uterque parens:
 At Phœbus, & comitesque novem, vitisque repertor,
 Hoc faciunt, & me qui tibi donat, amor;
 Et non cessuri, nisi Diis, sine crimine mores,
 Nudaque simplicitas, b purpureusque pudor.
 Non mihi mille placeant; non sum desertor amoris:
 Tu mihi (si qua fides) cura perennis eris.
 Tecum, quos cederint annos mihi c fila sororum,
 Vivere contingat, teque dolente mori.
 Te mihi materiam felicem in carmina præbe:
 Provenient * causa carmina digna * tua.
 d Carmine nomen habet exterrita cornibus Io,
 Et, quam fluminea ludit e adulter ave;
 Quæque super pontum simulato vœta juvenco,
 Virginea tenuit cornua falsa manu.
 Nos quoque per totum pariter cantabimur orbem:
 Junctaque semper erunt nomina nostra tuis.

Amicam, qui arte, quibusque moribus, in cœna, præsentem
viro, uti debet, admonet. ELEG. 4.

Vlt tuus est epulas nobiscum aditurus easdem:
 Ultima cœna tuo sit, precor, illa viro.

* *sinus a-*
pte sub-
ject. lib.
duo.

a *Hippoda-*
mita Centau-
ros & La-
gynas com-
misit. 12.
Metam.
 * *sint.*

b *Proverb.*
figura, pro
oblivioni

trale. Vide adag. Ventis tradere, * *accumbes, b. e. postquam ac-*
cumbes tange mihi pedem.

Ergo ego dilectam tantum conviva puellam
 Adspiciam? tangi quem juvet, alter erit?
 Alteriusque * sinu dextram subjecta fovebis?
 Injiciet collo, cum volet, ille manum?
 Desine mirari, posito, quod candida vino
 a Attraxis ambiguos traxit in arma viros.
 Nec mihi sylva domus, nec equo mea membra co-
 Vix à te videor posse tenere manus. (hærent
 Quæ tibi * sunt facienda tamen, cognosce: nec b Euris
 Da mea, nec tepidis verba ferenda Notis.
 Ante veni, quam vir: nec quid, si veneris ante,
 Possit agi, video: sed tamen ante veni.
 Cum premet ille torum, vultu comes ipsa modesto
 Ibis, ut * accumbas: clam mihi tange pedem.

Me

Me specta, nutusque meos, vultumque loquacem:

Excipe furtivas, & refer ipsa, notas.

Verba superciliis a sine voce loquentia dicam:

Verba leges digitis, verba notata mero.

Cum tibi succurreret Veneris lascivia nostræ;

Purpureas tenero pollice tange genas.

Si quid erit de me tacita quod mente loquaris;

Pendeat extrema mollis ab aure manus.

Cum tibi, quæ faciam, mea lux, dicamve, placebunt;

Versetur digitis annulus usque tuis.

Tange * manu mensam, tangunt quo more precan-

Optabis merito cum mala multa viro.

Quod tibi miscuerit, b sapias, bibat ipse iubeto:

Tu puerum leviter polce, quod ipsa voles.

Quæ tu reddideris, ego primus oscula sumam:

Et qua tu biberis, hac ego parte bibam.

Si tibi forte dabit, quos prægustaverit ipse:

Rejice libatos illius ore cibos.

Nec premat * ille suis sinu tua colla lacertis:

Mite nec in rigido pectore pone caput.

Nec sinus admittat digitos, habilesve papillæ:

Oscula præcipue nulla dedisse velis.

Oscula si dederis, siam manifestus amator;

Et dicam, Mea sunt; c injiciamque manus.

Hæc tamen adspiciam: sed, quæ bene pallia celant,

Illæ mihi cæci causa timoris erunt.

Nec femori committe femur, nec crure cohære;

Nec tenerum duro cum pede junge pedem.

Multa misertimè, quia feci multa proterve:

Exemplique metu torqueor ipse mei.

Sæpe mihi dominæque mex properata voluptas,

Veste sub injecta dulce peregit opus.

Hoc tu non facies: sed ne fecisse puteris,

Conscia de tergo pallia deme tuo.

Vix bibat usque roga: precibus tamen oscula desint:

Dumq; bibet, furtim (si potes) adde merum.

Si bene compositus somno vinoque jacebit,

Consilium nobis resque locusque dabunt.

Cum surges abitura domum, surgemus & omnes:

In medium turbae fac memor agmen eas.

Agmine me invenies, aut invenieris in illo:

Quidquid ibi poteris tangere, tange mei.

Me miserum! monui, paucas quod profit in horas:

Separor à domina, nocte iubente, mea.

a Nutu si-
gnifiqu.

* alii pre-
cor. In
mensa, qua
bene precari
moris fuisse

Livius ait,
(tes, precantes
mensam
tangebant.

b Si sapias.
Horat. Sa-
pias, vina
liques, &
spatio bre-
vi Spem
long. rese-
ces: simili-
ellipsi.

* indignis
lib. duo.

c Vendicabo
mibi ut rem
meam, an-
tiquo juris
vocabulo.

Quintilian.
lib. 7. cap. 3.
Græci &

χρησις ἐπι-
κοινῶν appel-
lant. Vide
Bude. in
Pande. O-
vid. lib. 2.

Amor. In-
jiciam do-
minas in
mea jura
manus.

Nocte vir includet: lacrymis ego mixtus oborris,
Qua licet, ad saxas persequar usque fores.

Oscula jam sumet: jam non tantum oscula sumet:

a Nemo daret Quod mihi das furtim, jure coacta dabis.

invita & Verum invita dato (potes hoc) similisque coacta:

difficili, Blanditiæ taceant, sitque a maligna Venus.

** ne.*

Si mea vota valent, illum quoque * nil juvet, opta

b Tui co- Sin minus, at certe te juvet inde nihil.

piani fecis- Sed quæcunque tamen noctem fortuna sequatur;

se.

Cras mihi constanti voce b dedisse nega.

Corinna concubitus. ELEG. 3.

* excesserat.

Æ Stus erat, mediamque dies * exegerat horam:

c Plato Eu-

Apposui medio membra levanda toto.

typhr. ira

Pars adaperita fuit, pars altera clausa fenestæ:

geli nidi,

Quale fere sylva lumen habere solent:

isdu qui

Qualia sublucent fugiente crepuscula Phœbo;

di &

Aut ubi nox abiit, nec tamen orta dies.

** thala-*

Illa verecundis lux est præbenda puellis,

mum, lib.

Qua et timidus latebras speret habere pudori

duo.

Ecce Corinna venit tunica velata recincta,

d Propert.

Qualiter in * thalamos formosa Semiramis isse

Ad cuius

Dicitur, & multis d Lais amata * procis.

jacuit

Diripui tunicam, nec multum rara nocebat:

Græcia

Pugnabat tunica se tamen illa regi.

tota fores.

Quæ cum ita pugnaret, tanquam quæ vincere nollet.

Vide Athe-

Victa est non ægre prodicione sua.

na, lib. 13.

Ut stetit ante oculos posito velamine nostros,

** viris.*

In toto nusquam corpore menda fuit.

e Græci

Quos humeros! quales vidi, tetigique lacertos!

isdu, ca-

Forma papillarum quam fuit apta premi!

acres, cum

Quam scastigato & planus sub pectore venter!

quis non se-

Quantum & quale latus! quam juvenile femur!

rio repu-

Singula quid referam? nil non laudabile vidi:

gnat, &

Et nudam pressi corpus ad usque meum.

consulto vi-

Cætera quis nescit? lassi requievimus ambo.

res remisit.

Proveniant medii sic mihi sæpe dies.

Demosthe-

nes Olyn. 2.

ei x. a. d. p. r. i.

judici n. 11.

Latini dicunt, prætriciari.

f. Leniter depre-

fo & plano.

Cæsar, lib. 2. de bello Gall.

Et in fronte leviter castiga-

tus: ut legit Patrum.

g. Non rugosus; nisi malo legere plenus, hoc est,

ratundus.

Ad janitorem, ut fores sibi aperiat. ELEG. 6.

Janitor indigne dura religate catena,
 Difficilem moto cardine pande forem.
 Quod precor, exiguum est: aditu fac janua parvo
 Obliquum capiat semiadaperta latus.
 Longus amor tales corpus a tenuavit in usus:
 Aptaque subducto b corpore membra dedit.
 Ille per excubias custodum leniter ire
 Monstrat: inoffensos dirigit ille pedes.
 At quondam noctem, simulacraque vana timebam: *Ita.*
 Mirabar, tenebris si quis irurus erat.
 Risit, ut * audivit, tenebra cum matre Cupido;
 Et levitet, Fies tu quoque fortis, ait.
 Nec mora, venit amor, non umbras nocte volantes,
 Non timeo strictas in mea fata manus.
 Te nimium timeo lentum, tibi blandior uni:
 Tu, me quo possis perdere, fulmen habes.
 Adspice, * ut inideas, inimicaque claustra relaxa, *cyll. hyste-
 rolog. effu-
 puit &
 ironiam.*
 Uda sit ut lacrymis janua facta meis.
 Certe ego, cum posita stares ad verbera veste,
 Ad dominam pro te verba tremente tuli.
 Ergo quæ valuit pro te quoque gratia quondam,
 (Heu facinus!) pro me nunc valet illa parum.
 Redde vicem mentis: * grato licet esse, quod optas. *Claustra re-
 laxa, & ad-
 spice ut ja-
 mus sit uds
 meo lacr. ut
 invidens sci.*
 Tempora noctis eunt; excute posse seram.
 Excute: sic nunquam dura seligere catena,
 Nec tibi perpetuo c serva bibatur aqua.
 Ferreus orantem nequicquam janitor audis:
 Roboribus duris janua fulta riget.
 Urbibus obsessis clausæ munimina portæ
 Profunt, in media pace quid arma times?
 Quid * faceres hosti, qui sic excludis amantem?
 Tempora noctis eunt; d excute posse seram.
 Non ego militibus venio comitatus, & armis:
 Solus e eram, si non servus adesset amor.
 Hunc ego, si cupiam, nunquam dimittere possem:
 Ante vel à membris divider ipse meis.
 Ergo amor, & modicum circum mea tempora vinū
 Mecum est, & madidis lapsa corona comis.
 Arma quis hæc timeat? quis non eat obviis illis?
 Tempora noctis eunt; excute posse seram.

F 3

Len- sera erant

*exemptiles, hoc est, furilem reservati remanebantur, liberabanturque à ca-
 tens pendentes. Turneb. l. 10. c. 7. Advers. * Ellem: cinnam. alij.*

a *Difficilem reddis.* Lentus es? an somnus, qui te male præbet amanti,
 Verba dat in ventos aure repulsa tua?
b *Scilicet, ut cum amica cubes.* At (memini) primo cum te celare volebam,
 Pervigil in mediæ sidera noctis oras.
Græci usitata ellipsi, qui similiter vix subaudiunt. Forsitan & tecum tua nunc requiescit amica.
 Heu melior quanto sors tua sorte mea est!
b *Velementer flanti: & animus Latine est ex Græco derivatus.* Dum modo sic; in me duræ tranfite catenæ.
 Tempora noctis eunt; excute posse seram.
** paratior ipse.* Fallimur? an verso sonuerunt cardine postes,
 Raucaque concussæ signa dedere fores?
d Hyperbaton, pe-ram testa facit, quam sustinet: h. e. ades succedam. Synecd. Fallimur; impulsa est & animoso janua vento:
 Hei mihi, quam longe spem tulit aura meam!
e Plant. Si satis es raptæ, Boreæ, memor Orithyæ,
 Huc ades, & surdas flamine tunde fores.
*Bacch. Illecebro-
sius fieri
nihil po-
test. nox,
mulier, vi-
num* Urbe silent tota, vitreoque madentia rore
 Tempora noctis eunt; excute posse seram.
 Aut ego jam ferroque ignique * potentior ipse,
 Quam, face, sustineo, testa superba petam.
*f Gallus gallinac. Genus pro specie. g Non quæ erga te, sed quæ
erga dominam gero. Est enim apostrophe ad ianitorem. h Synthe-
sis epexegetica.* Nox, & amor, vinumq; nihil moderabile suadenti
 Illa pudore vacat, Liber Amorque metu.
 Omnia consumpsi; nec te precibusque, minisque
 Movimus; * es soribus durior ipse tuis.
 Nec te formosæ decuit servare puellæ
 Limina; sollicito carcere dignus eras.
 Jamque pruinosos molitur Lucifera axes;
 Inque suum miseros excitat fales opus.
 At tu non latis detracta corona capillis,
 Dura super tota limina nocte jace.
 Tu dominæ, cum te projectam mane videbit,
 Temporis absumpti tam male, testis eris.
 Qualiscunque vale, sentique abeuntis g amorem;
 Lente, nec admissio turpis amante, vale.
 Vos quoque crudeles rigido cum limine postes,
 Duraque consertæ ligna valete fores.
 * & soribus, lib. duo, non male.

Ad pacandam amicam, quam verberaverat. ELÉG. 7.

A Dde manus in vincla meas, (meruere catenas)
 Dum furor omnis abest, si quis amicus ades.
 Nam furor in dominam temeraria brachia movit:
 Flet mea vesana læsa puella manu.

Tunc

Tunc ego vel charos potui violare parentes,
Sæva vel in sanctos verbera ferre Deos.

Quid? non & clypei dominus septemplex Ajax
Stravit deprensos lara per arva greges?

Et vindex in matre, patris malus ultor Orestes,
Ausus in hæc arcana poscere tela Deas?

Ergo ego * digestos potui * laniare capillos;
Nec dominam & mortæ dedecuerè comæ.

Sic formosa fuit: talem & Schœneïda dicam
Mœnalias arcu sollicitasse feras.

Talis perjuri promissaque velaque Thesei
Flevit præcipites Cressa tulisse Notos.

Sic, nisi vitæ quod erat Cassandra capillis,
Procurbuit templo, casta Minerva, tuo.

Quis mihi non Demens? quis non mihi Barbare di-
Ipsa nihil: pavidò lingua retenta metu * est.

Sed taciti fecere tamen convicia vultus:
Egit me lacrymis ore silente reum.

Ante meos humeris vellem cecidisse læcertos:
Utilius potui parte carere mei.

In mea vesanas habui dispendia vires?
Et potui pœnam fortis & inire meam?

f Quid mihi vobiscum, cædis scelerumque ministræ?
Debita sacrilegæ vincla subite manus.

An, si pulsassem minimum de plebe Quiritem,
Plecteretur? in dominam jus mihi majus erit?

Pessima Tydides scelerum monumenta reliquit:
Ille Deam primus perculit; alter ego.

Et minus ille nocens: me quam profitebar amare,
Læsi; Tydides sævus in g hoste fuit.

Inunc, magnificos victor molire triumphos:
Cinge comam lauro, vota que redde Jovi.

Quæque tuos currus comitantum turba sequetur,
Clamet, Io forti victa puella viro est.

Ante eat effuso tristis captiva capillo,
Si sinerent læsæ, candida * tota, genæ.

Aptius impressis fuerat livere labellis,
Et collum blandi dentis habere notam.

Denique, si tumidi ritu torrentis agebar,
Cæcæque & me prædam fecerat ira suam;

F +

Nonne intercinat
actus.

f Apostrophe ad matrem. g Venere inimica. 'Ia. d'.
male. Sensus est: tota candida exceptis genis liventibus.
tot effi mei compositem: animum meum prædata fuerat.

a Ita in 13.

Metamor.

Surgit ad

hos clypei

dominus

septempl.

Ajax. De

pecudibus

obtruncatis,

vide So-

phoc. Ajax.

(xii) b Eumeni-

des, quæ

ipse solus

videbat.

* dilectos.

* violare.

c Turbaræ,

dujæ.

d Aristan-

tem. A. c. A.

cam. I. fil.

fil. quæ ve-

nitrix fuit

nam altera

Bæotica

Schœneï fil.

cursum cele-

bri exstitit.

* Est, duo

lib. non ha-

bent.

e Hystero-

logia, pro

ire in pu-

nam. Horat.

ne quid

medios

Colla Ald.

h Me non fue-

Nonne satis fuerat timidæ inclamasse puellæ ?

Nec nimium rigidas intonuisse minas ?

Aut tunicam summa deducere turpiter ora,

Ut mediam mediæ zona tulisset opem ?

At nunc sustinui, raptis à fronte capillis,

Ferreus ingenuas ungue notare genas.

* amens. Adstitit illa * gemens albo * & sine sanguine vultu,
libr. duo. Cæduntur Pariis qualia saxa jugis.

* Et duo Exanimis artus & membra trementia vidi,
libri non Ut cum populeas ventilat aura comas :

habent : non Utque levi Zephyro * gracilis vibratur arundo ;
infecte. Summave cum tepido stringitur unda Notæ.

* graciles Suspenſæque diu lacrymæ fluxere per ora,
vibrantur Qualiter objecta de nive manat aqua.

ariste. Tunc ego me primum corpori sentire nocentem ;
Sanguis erant lacrymæ, quas dabit illa, meus.

* ire licet. Ter tamen ante pedes volui procumbere supplex :

* Quas- Ter formidatas reppulit illa manus.

libet. At tu, ne dubita (minuet vindicta dolorem)

a 1. a. Protinus in vultus unguibus * ire meos.

ariste. Nec nostris oculis, nec nostris parce capillis.

libr. 2. * Quæ mlibet infirmas adjuvat a ira manus.

Supra in- Neve mei sceleris tam tristia signa superſiat,

xyv. Pone reocompositas in ſtatione comas.

* merettri- *Eufecratur lenam, quæ puellam ſuam * meretricia arte*
cis. *inſtruat. Eleg. 1.*

Fide Inic **E** St quædam (quicumque volet cognoscere lenam,
ſimilem Audiat,) eſt quædam nomine Diſpas anus.

eleg. Propertii libr. 4. Ex re nomen habet : nigri non illa a parentem

Terra Memnonis in roſeis ſobria vidit equis.

tuum ſpi- Illa magas artes, b a xaque carmina novit :

nis obdu- Inque caput liquidas arte recurvat aquas.

cat, lena, Scit bene quid gramen, quid torto concita rhombo

ſepul- Licia, quid valeat c virus amantis equæ.

crum. d Cum voluit, toto glomerantur nubila cælo :

a *Auroram.* Cum voluit, puro fulget in orbe dies.

b *Medea* Sanguine (ſi qua fides) ſtillantia ſidera vidi ;

incantatio- Purpureus lunæ ſanguine vultus erat.

nes, ſic di- Hanc ego nocturnas * verſam volitare per umbras

ſe ab AEs Suspicor, & pluma corpus anile tegi.

Suspicor :

Cæcherum oppido, Steph. c Hippomanes. d Imitatione Tibull. Quum

libet hac; triſti depellit nubila cælo : Quum liber, aſſivo convo-

cat orbe nives. *eleg. 2. libr. 1.* * vitam *libr. plerique.*

suspicioſ. & fama eſt. oculis quoque a pupula duplex a *Plin. l. 7.*

Fulminat. & geminum lumen ab h orbe venit.

Evocat antiquis proavos atavosque ſepulcris ;

Et ſolidam longo carmine ſindit humum.

Hæ ſibi propoſuit thalamos violare pudicos :

Nec tamen eloquio lingua nocente caret.

Forſ me ſermoni teſtem dedit illa monebat

Talia me duplices occultuere fores.

ſcis. * hera, te, mea lux, juveni placuiſſe & bearo.

Hæſit, & in vultu conſtitit uſque tuo.

Et cur non placeas ? nulli tua forma ſecunda eſt.

Me miſeram ! dignus corpore cultus abeſt.

Tam felix eſſes, quam formoſiſſima, vellem.

Non ego, te facta divite, pauper ero.

Stella tibi oppoſiti nocuit contraria Martis.

Mars abiit: ſigno nunc Venus apta tuo * eſt.

Proſit * & adveniens, en adſpice, dives amator

Te cupit, & curæ, quid tibi deſit, habet.

Eſt etiam facies, quæ ſe tibi compareret, illi:

Si te non emptam veller, emendus erat.

ſerubuit. g Decet alba quidem pudor ora : ſed iſte,

Si ſimules, prodeſt ; verus obeſſe ſolet.

Cum bene deſectis gremium * ſpectabis ocellis :

Quantum quiſque ferat, reſpiciendus erit.

Fortitan ineulta, Tatio regnante, Sabine

Noluerint h habiles pluribus eſſe viris.

Nunc Mars externis animos exercet in armis:

Et Venus Aænæ regnat in urbe ſui.

Ludunt formoſæ : caſta eſt quam nemo rogavit.

* Aut, ſi ruſticitas non verat, ipſa rogat.

Has quoque, quas frontis rugas in vertice portas,

Excute : de rugis crimina multa cadent.

i Penelope vires juvenum tentabat in arcu:

Qui latus argueret, cornus arcus erat.

LABI TUR occulte, fallitque volatilis ætas ;

Et celer admiſſis labitur annus equis.

F 5

Æ R A duo non ha-

bens. * ut libri tres probe. f Puella ſcil. ad verba Iene. g Per-
git Iena, poſtquam erubuiſſe vidit puellam. * ſpectaris. h Haberi a
pluribus viris. Terent. Quis heri Chryſid. habuit ? Cle. lib. 9. epiſt.
ult. Habere eum Laida. Græci ſimiliter n. Ixion uſurpant. * Ac.
i Similiter Penelop. infamat Lyncæon, & duris Samius omnibus
eandem prociſ proſtituit, ex quorum promiſcuo concubitu
Pana genuerit. Auſtor obſcuri carminis : E quibus ut ſcires qui-
cunque valentior eſſet.

cap. 2. For-

minas

quidem om-

nes ubi-

que viſu

nocere.

quæ dupli-

ces pupil-

las ha-

beant, Cle.

quoque a-

pud nos

auctor eſt.

b Oculis, i-

mitatione

Sophoclis,

qui oculos

appellat

κίνησε.

c Forte ac-

cidit ut ſub-

auſcultarem

illius ſermo-

nem.

* here, h e.

priſte, lib.

duo.

d Diviti,

Catull. U-

num me

facerem

beatior-

um.

e Ornatus.

* Eſt libri

- h. Gell. 22.* **Æ** **x** **a** nitent usu : vestis bona quærit **a** haberi :
flari. Vide Canescunt turpi tecta relicta situ.
Ariflot. de Forma, nisi admittas, nullo **h** exescente fupescit.
significat. Nec satis effectus unus & alter habet.
verb. 1210. **c** **E** **R** **T** **I** **O** **R** **e** multis, nec tam invidiosa rapina est:
h. Vide Gell. **P** **L** **E** **N** **A** venit canis de grege præda lupis.
l. 11. cap. 2. Ecce, quid iste tuus, præter nova carmina, vates
e Tibull. Donat **i** amatoris millia multa leges.
 de magno Ipse Deus vatium, palla spectabilis aurea,
 est præda Tractat inauratæ consona fila lyæ.
 petenda Qui dabit, ille tibi magno sit major Homero.
 grege. (Crede mihi) **R** **a** **s** est ingeniosa dare.
d. Penulium Nec tu, si quis erit capitis mercede redemptus,
enim trans Despice **d** gypsati * nomen inane pedis.
mare adve- Nec te decipiant veteris * quinquatria **e** ceræ.
berum je- Tolle tuos tecum, pauper amator, avos.
des creta Qui, quia pulcher erit, poscet sine munere noctem,
notabant Quod det, amatorem flagitet ante suum.
seu 377 fo. Parcius exigito precium, dum retia tendis,
Plin. lib. 35. Ne fugiant : captos legibus ure tuis.
cap. 17. Nec nocuit simulatus amor : * sine credat amari :
e 1. Et cave, ne gratis hic tibi constet amor.
Tibull. lib. 3. Sæpe nega noctem : capitis modo finge dolorem :
elrg. 1. Et modo, quæ causas præbeat, **f** **i** **l** **i** **s** erit.
Juvenal. Mox recipe, ut nullum **g** patiendi colligat usum.
Satyr. 1. Neve relentescat sæpe repulsus amor.
 * crimen. Surda sit oranti tua janua, laxa ferenti :
 * plena Audiat exclusi verba receptus amans.
 aitia. Et, quasi læsa prius, nonnunquam irascere læso :
Allicyl. Vanescat culpa culpa repulsa tua.
 quicquam Sed nunquam dederis spaciosum tempus in iram :
 aitia. Sæpe simulates ira **h** morata facit.
Lip. Lips. Quin etiam discant oculi lacrymase coacti,
 cincta Et faciant udas ille vel ille genas.
atr. prebe. Nec, si quem fallas, tu perjurare timeto.
e Imag. Commodat illius numina surda Venus.

esthetum

Servus,

Metonym.

Seneca. Non facit nobilem atrium plenum fumosis imaginibus. * se credat: *f. Iſid. ſacræ, quibus mulieres ſecundare, & à virorum conſuetudine ſolebant abſtinere. Proſper.* Fac ſimiles pueros Iſidis eſſe dies. Ita *Thal. Terent.* Ait rem divinam feciſſe. *g. Conſuetudinem patiendi repulſam.* *h. 1270 impuſum, à 761. & im-
 puſi, & quæ Homero pū n eſt, Ciceroni odium : quod interpretatur iram
 im- tentam, exſurgent, 12701 ratur. impuſum, quæ pū n eſt. Sic.*

Servus, & a ad partes tollere ancilla parentur :

Qui doceant, apte quid tibi possit emi.

Et tibi pauca rogent : * multos si pauca rogabunt,

b Postmodo de stipula grandis acervus erit.

Et soror, & mater, nutrix quoque carpat amantem.

F I T cito per multas præda petita manus.

Cum tibi deficient poscendi munera caussa,

Natalem libo testificare tuum.

Ne securus amet nullo rivale, caveto :

Non bene, si tollas c prælia, durat amor.

Ille viri videat toto vestigia lecto,

Fastaque lascivis livida colla notis.

Munera præcipue videat, quæ miserit alter.

Si tibi nil dederit, d sacra roganda via est.

Cum multa abstuleris, ut non tamen omnia donet;

Quod nunquam reddas, commodet ille, roga.

Lingua juvet, mentemque tegat : blandire, noceque.

I M P I A sub dulci melle venena latent.

Hæc si præstiteris usu mihi cognita longo,

Nec tulerint voces ventus & aura meas.

Sæpe mihi dices, e Vivas bene : sæpe rogabis,

Ut mea defunctæ g mollior ossa cubent.

* Nox erat in cursu, cum me mea prodidit umbra :

At nostræ vix se continuere manus,

Quin albam raramque comam, lacrymosaque vino

Lumina, rugosas * distraheremque genas.

Dii tibi dent nullosque lares, inopemque senectam,

Et longas hyemes, perpetuamque sitim.

*functæ, Ck. Me consulem tuum studium adolescentis : b. e. tuâ
adolescunt. Horat. Cum mea nemo scripta legat vulgo recitare
timentis : b. e. mei timentis. g. Idem lib. 3. Trist. eleg. 3. Nasonis
mollior ossa cubent. Trist. mortuæ precandi formula. * Vox lib.
duo, recte. * distraherentque.*

Ad Atticum, amantem non oportere desidiosum esse,

sicuti nec militem. ELEGIA 9.

M I L I T A T omnis amans, & habet sua castra Cupido:

Attice, (crede mihi) militat omnis amans.

Quæ bello est a habilis, Venet, quoq; convenit ætas:

Turpe senex miles, turpe b senilis amor.

Quos petiere duces annos in milite facti,

Hos petit in socio bella puella * viro.

a *Quid dicit*

partes

agant.

* multi

libri tres,

& restus.

b *Proverb.*

figura. Ad-

de parum

parvo,

magnus

cumula-

tur acer-

vus.

c *Rivalium*

emulatio-

nem.

d *Interro-*

gandus est,

quæ morces

venienti in

via sacra.

e *Interba-*

nas præci-

etiam dicere

moris erat,

B E N E

V I P A S.

f *Mei de-*

functæ, Ck.

adolescunt.

Horat.

Cum mea nemo scripta legat vulgo recitare

timentis : b. e. mei timentis.

g. Idem lib. 3. Trist. eleg. 3. Nasonis

mollior ossa cubent. Trist. mortuæ precandi formula.

* *Vox lib.*

duo, recte.

* *distraherentque.*

a *Idem,*

opportuna.

b *Mis.*

quæ morces

venienti in

via sacra.

e *Interba-*

nas præci-

etiam dicere

moris erat,

B E N E

V I P A S.

f *Mei de-*

functæ, Ck.

adolescunt.

Horat.

Cum mea nemo scripta legat vulgo recitare

timentis : b. e. mei timentis.

g. Idem lib. 3. Trist. eleg. 3. Nasonis

mollior ossa cubent. Trist. mortuæ precandi formula.

* *Vox lib.*

duo, recte.

* *distraherentque.*

- * Ille lib. Pervigilant ambo; terra requiescit uterque :
tres. Ille fores dominæ servat, at * ille ducis.
 a Naviga- Militis officium longa est via : mitte puellam ;
surm. Strenuus exempto sine sequetur amans.
 * Aprave Ibit in adversos montes, duplicataque nimbo
 verendis: Flumina : congestas conteret ille nives.
velut. Nec a freta pressurus tumidos causabitur Euros :
 Virg. Ille * Apraque vertendis sidera quæret aquis.
 volât, si- Quis, nisi vel miles, vel amans, & frigora noctis,
 mul arva Et denso mistas perferet imbre nives ?
 faga, Mittitur infestus alter speculator in hostes :
 simul In rivali oculos alter, ut hoste, tenet.
 æquora Ille graves urbes, hic duræ limen amicæ
 verrens. Obsidet : hic portas frangit, at ille fores.
 b Homer. Sæpe soporatos invadere profuit hostes,
 Il. 10. Eu- Cadere & armata vulgus inerme manu.
 rip. Rhœs. b Sic feta Threïcii ceciderunt agmina Rhœsi :
 c Livit Et dominum capti deseruistis equi.
cruciatu. Nempe maritorum somnis uruntur amantes :
 * vocavit. Et sua sopitis hostibus arma movent.
 Ede. duo. Custodum transire manus, vigilumque catervas,
 * mœstus. Militis, & miseri est semper amantis opus.
 d Fide Ho- e Mars dubius ; nec certa Venus : victiq; resurgunt :
 mer. Id. f. Quosque neges inquam posse jacere, cadunt.
 e Cassandra. Ergo desudiam quicumque * vocabit amorem,
 f Imitat. Desinat : ingenii est experientis amor.
 Propert. Ardet in abducta Briseïde * magnus Achilles :
 neque Dum licet, Argivas frangite, Troës, opes.
 enim Ilia d Hector ab Andromaches complexibus ibat in ar-
 quondam Et galeam capiti quæ daret, uxor erat. (ma;
 Veras Per- Summa ducum Atrides, visa e Priameïde, ferrur
 gameis f Mnadis effusus obstupuisse comis.
 Menas g Mars quoque deprensus fabrilis vincula sensit :
 habenda Notior in cælo fabula nulla fuit.
 vitis. Ipse ego segnis eram, b discinctaque in otia natus :
 g Homer. Mollierant animos lectus & umbra meos :
 Op. 3. Impulit ignavum formosæ cura puella ;
 h Diffolu- Jussit & in castris ara merere suis.
 ta, mollia, Inde vides vigilem, nocturnaue bella gerentem.
 ignava. A Qui non vult fieri desudiolus, amet.

Ad
 ne Romanor. quib. turpe erat in publicum prodire discinllas. Vel discin-
 ta dicis pacata, sicut contra cincti dicuntur præ armis : & consuetudine
 militari, quæ ituri in militiam cingebantur, ut ad pugnam essent ex-
 pedilioris.

Ad puellam, ne pro amore premia poscat. ELIO. 10.

Qualis ab * Europa Phrygiis adveſta carinis,
 Conjugibus belli cauſa duobus erat;
 Qualis erat Lede, quam plumis abditus albis
 Callidus in falſa luſit adulter ave;
 Qualis Amymonē ſiccis * erravit in agris,
 Cum premeret ſummi verticis urna comas:
 Talis eras; aquilamque in te taurumque timebam,
 Et quicquid magno de Jove fecit amor.
 Nunc timor omnis abeſt, animique evanuit ardor:
 Nec facies oculos jam capit illa meos.
 Cur ſim mutatus quæriſ? quia munera poſceſ.
 Hac te non patitur cauſa placere mihi,
 Donec eras ſimplex, animum cum corpore amavi:
 Nunc mentis vicio laſa ſigra tuſ eſt,
 Et puer eſt, & nudus amor: ſine ſordibus annos,
 Et nullas veſtes, ut ſit apertus, habet.
 Quid puerum Veneris precio proſtare jubetis?
 Quo premium condat, non habet ille ſinum.
 Nec Venus apta feris, Veneris nec filius, armis:
 Non decet imbelles xra merere Deos.
 ſeat meretrix certo cuivis mercabilis xre,
 Et miſeras juſſo corpore quærit opes.
 Devovet imperium tamen hæc lenonis avari:
 Et quod vos facitis ſponte, coacta facit.
 ſumite in exemplum pecudes ratione carentes:
 Turpe erit, ingenium mitius eſſe feris. (ſcily)
 Non equa munus equum, non taurum vacca popo-
 Non atres placidam munere captat ovem.
 ſola viro mulier ſpoliis exſultat adeptis;
 ſola a locat noctes; ſola locanda venit.
 Et vendit quod utrumque juvat, quod uterque pete-
 Et premium, quanti gaudeat ipſa, facit. (bat)
 Quæ Venus ex æquo ventura eſt grata duobus,
 Altera cur illam vendit, & alter emit?
 Cor mihi ſit damno, tibi ſit lucroſa voluptas,
 Quam ſocio motu ſœmina virque ferunt?
 Non bene conducti vendunt perſuria teſtes:
 Non bene & ſelecti judicis arca patet.
 TURPE, reos & empti miſeros deſcendere lingua:
 Quod faciat magnas & turpe tribunal opes.
 TURPE tori reditu cenſus augere paternos,
 Et faciem lucro poſtuiſſe ſuam.

* Eurota,
 Lacœ ſc.
 fluvio.

* Errabat,
 Propert.

lib. 2.
 Teſtis
 Amymonē,
 latices
 cum ſer-
 ret in ar-
 vis Com-
 preſſa.

Microſ.
 aduſtavit
 Ovid. allu-
 ſiſſe ad He-
 mer. epith.
 erit v.
 ſi quis.

a Nullum
 concubitus
 precio veni-
 dit.

b Scroſum
 duſti.

c A reſu-
 conductiſſe
 precio.

d Ellyſſi
 verbi ſub-
 ſtantiſſi.

Gratia

- a *Aura.* Gratia pro rebus merito debetur inemptis :
 b *Tarpeia,* Pro male conducto gratia nulla toro.
qua Vejla- Omnia conductor solvit : mercede soluta
de fuit, de Non manet officio debitor ille tuo.
qua Propert. Parcite, formosæ, precium pro nocte pacisci :
libr. 4. Non habet eventus sordida præda bonos.
 c *Alc-* Non fuit armillas tanti pepigisse Sabinas,
maen, qui Ut præmerent hæ sacre virginis arma caput.
Eriphylen Ex quibus exierat, trajecit viscera ferro
matrem ac- c Filius : & pœnæ causa monile fuit.
cidis ob au- Nec tamen indignum est à divite præmia posci :
rum tor- Munera poscenti quæ dare possit, habet.
quenti, Carpsit de plenis pendentes vitibus uvæ :
 d *munera* Præbeat Alcinoi poma benignus ager.
libr. duo. Officium numeret pauper, studiumque fidemque.
 e *Parce-* Quod quis habet, dominæ conferat omne suæ.
miace, si- Est quoque carminibus meritis celebrare puellas
cus & Al- Dos mea : quam volui, nota sit arte mea.
cinnoi Scinduntur vestes gemmæ franguntur & aurum :
mensa. Carmina quam tribuent, fama perennis erit.
 f *pauper* Nec date, sed precium posci dedignor, & odi.
numeret. Quod nego poscenti, desine velle, dabo.
 g *lit.* Scinduntur. franguntur, lib. duo, non male.

Nape nalloquitur, ut paratas tabellas ad Corinnam
 perferat. ELEGIA II.

- a *Dijestas,* Colligere & inextros, & in ordine ponere crines
diffusos, va- Docta, nec ancillas inter habenda, Nape ;
gantes. Inque ministeriis furtivæ cognita noctis
 b *neque.* Utilis, & dandis ingeniosa notis ;
 c *Nec,* Sæpe venire ad me dubitantem hortata Corinnam,
male. Fida laboranti sæpe reperta mihi ;
 d *Conditio-* Accipe, & ad dominam peraratas mane tabellas
ne servili, a Perfer : & obstantes sedula pelle moras.
qua aliena Nec silicum venæ, nec durum in pectore ferrum,
est simplici- Sed tibi simplicitas ordine major inest.
tas, Theog. Credibile est & te sensisse Cupidinis arcus :
 e *Os oris* In me militiæ signa tuere tux.
duætu Si quæret quid agam, spe noctis vivere dices :
acq̃ala Cætera fert blanda cera notata manu.
libra Dum loquor, hora fugit : vacat bene reddere tabellas :
 f *visquis.* Verum continuo fac tamen ipsa legat.
 g *Non* Adspicias
ancie curæ & sollicitudine, hilari & otiose.

Adspicias oculos, mando, frontemque legentis :

Ex tacito vultu scire futura licet.

Nec mora : perlectis rescribat multa iubero.

Odi, cum late splendida & cera vacat.

Comprimat ordinibus vestius, oculosque moretur

Margine in extremo litera rafa meos.

Quid digitos opus est graphium lassare tenendo ?

Hoc habest scriptum tota tabella, Veni.

Non ego victrices lauro redimire tabellas,

Nec Veneris media ponere in ade morer.

Subscribam ; & Veneri fidas sibi Naso tabellas

Dedicat : at nuper vile fuistis acer.

c Anathema sive donarium. Dente enim, quæ figebantur, dicebantur, ferebantur, inscriptioni addi consueverat. Propert. lib. 2. eleg. 9. Sueton. Calig. c. 24. Tacitus lib. 15.

Tabellas, quas miserat, exsecratur, quod amicus noctem

negabat. ELEGIA 13.

Flete meos casus : tristes rediere tabellæ :

Infelix hodie littera posse negat.

Omina sunt aliquid. modo cum discedere vellet,

Ad limen digitos restitit ista Nape.

Missa foras iterum limen transire memento

Cautius, atque alte sobria ferre pedem.

Ite hinc difficiles, funebria ligna, tabellæ :

Tuque negaturis cera refecta notis.

Quam puto de longa collectam flore cicutæ

Melle sub infami & Corsica misit apis.

At, tanquam minio penitus & medicata, rubebas.

Ille color vere sanguinolentus erat.

Proiectæ in trivis jaceatis inutile lignum :

Vosque rotæ frangat prætereuntis onus.

Illum etiam, qui vos ex arbore venit in usum,

Convincam puras non habuisse manus.

Præbuit illa arbor misero suspendia collo:

Carnifici duras præbuit illa cruces.

Ille dedit turpes rancis bubonibus umbras :

Vulturis in ramis, & strigis * ova tulit.

Hic ego commisi nostros insanus amores ?

* Mollisæque ad dominam verba ferenda dedi ?

Apertius hæc capiant vadimonia garrula ceræ,

Quas aliquis duro & cognitor ore legat.

a Tabella

cera illita.

Solebant n.

in tabulis

erratis olim

verba em-

pare.

b Linearum

seriem co-

ardet, ut ta-

bula phores

capias.

e Inter alia enim

regi, est, qui licet alterius suscipis etiam eo cui datus est. Iusta &

perpet.

a *Propert.* Inter ephemeridas melius tabulaeque jacerent,
 lib. 2. Et in quibus absumptas fieret avarus opes.
 ponit du- Ergo ego vos & rebus duplices pro nomine sensi:
 ras inter Auspicii numerus non erat ipse boni.
 Epheme- Quid precor iratus? nisi vos cariola senectus
 ridas. Rodat, & immundo cera sit alba situ.

b *Reipse duplicet, b. est, instaurat, argumento quodam numeri binarii qui
 aspiciuntur creduntur: vel fallaces & dolosae. Sed & tabularum genus hoc
 nomen fuit, in quibus litterae secretiores & amatoriae exarabantur.*

Ad Auroram, ne properes. ELI O. 11.

I Am super Oceanum venit à seniore marito
 * umbras: Flava pinguoso quæ vehit axe diem. (brin
 sed alterum Quo properas, Aurora? mane: sic Memnonis * um-
 melius est. Annua solemniter exde parentet avis.
 Nam & Cl- Nunc juvat in teneris dominæ jacuisse lacertis,
 ceto paren- Si quando lateri nunc bene juncta meo est.
 tare Ce- Nunc etiam somni & pingues, * nunc frigidus aër:
 thego Et liquidum tenui guttore cantat avis.
 dixit. Quo properas ingrata viris, ingrata puellis?
 a Dulces, Roseida purpurea supprime lora manu.
 nam & pio- Ante tuos oculus melius sua sidera servat
 que ipsum Navita, nec media nescit an erret aqua.
 dulce est, & Te surgit (quamvis lassus) veniente viator;
 quicquid Miles & armiferas aptat ad arma manus.
 miris ex Prima * subire * vides oneratos arva colonos:
 genere est Prima vocas tardos sub juga panda boves.
 dulcium Tu pueros somno fraudas, tradisque magistris,
 Galen. Ut subeant teneræ verbera fixa manus.
 * & b Atque eadem & sponsum consulti ante atria mittis.
 * bidente. Unius ut vesbi grandia & damna ferat.
 * jubes lib. Nec tu consulto, nec tu iacunda & diserto es:
 ares. Cogitur ad lites surgere uterque novas.
 * colen- Tu, ne firmine possint cessare lacerti,
 tes. Lanificam revocas ad sua pensa manu.
 b Horat. Omnia perpeteret: sed surgere mane puellas
 Sub galli Quis, nisi cui non est ulla puella, ferat?
 cantum Optavi quoties, ne nox tibi cedere vellet,
 consultor Ne fugerent vultus sidera mota tuos!
 ubi ostia Opravi quoties, aut ventus frangeret axem,
 pulsar. Aut caderet spissa nube retentus equus!
 c Sponsi- *ut si duo sunt, non adestis simul.*

d *Invita proper. ipsa, vixit & d. y.* e *Orator.* f *Nubium enim
 densum officit aurora.*

Invida quo properas ? quod erat tibi a filius ater,
Materni fuerat pectoris ille color.

* Quid si non Cephali quondam flagrasset amore ?

An putat ignotam nequitiam esse suam ?

Tithono vellem de te narrare liceret :

Fermina non caelo turpior ulla foret.

Illam dum refugis, longo quod marcet ab arvo ;

Surgis ad invisas à sene mane rotas.

At si quem Cephalum manibus complexa teneres ;

Clamores, Lente currite, noctis equi.

Cur ego * plector amans, si vir tibi marcet ab an-

Non me nupisti * conciliante seni.

Adspice quos somnos juveni donavit amato

Luna : nec illius forma secunda tux est.

Ipsa Deum genitor (ne te tam saepe videret)

b Commisit noctes in sua vota duas.

Iurgia finieram, scires audisse : rubebat :

Nec tamen * est solito tardior orta dies.

*illatore, me provocata sive paratio. Et provenetria dicta est mulier provocatoria. b Conjunctis in unum de quo vide Plaut. Amph. * Assuetio tardius,*

Puellam consolatur, cui prae nimis cura coma decidit. ELIO. 14.

Dicebam, a Desiste tuos medicare capillos :

Tingere quam possis jam tibi nulla coma est.

At, si passa fores, quid erat speciosius illis ?

Contigerant imum, qua patet usque, latus.

Quid, quod erant tenues, & quos ornare timeres ;

Vela colorati quallia Seres habent :

Vel pede quod gracili deducit aetnea filum,

Cum leve deserta sub trabe nectit opus ?

Retrahem ater erat, nec erat color aureus * ille :

Sed quamvis neuter, mixtus uterque color.

Qualem elivosa madidis in vallibus Idæ

Ardua direpto cortice cedrus habet.

Adde, quod & dociles, & centum flexibus apti,

Et tibi nullius causa doloris erant.

Non acus abruptit, non b vallum pectinis illos :

Omnatrix tuo corpore semper erat.

ante meos oculos saepe est ornata ; nec unquam

Brachia direpta saucia fecit acu.

saepe etiam nondum digestis mane capillis,

Purpureo jacuit semitopita toro. (d Bacche, quae in Bac-

um quoque erat c neglecta decens : ut Thracia chi sacris.

Cum * temere in viridi gramine lassa jacet.

a Memnon.

Virg. &

nigri

Memnon-

nis arma.

* Micell. hoc

duos versus

notat ut

subditiss.

* plectar.

* consi-

(nis) liante. b c,

hoc tibi con-

sillium dan-

te. Sed il-

lud con-

siliat est, ut

sit, me con-

siliat.

a Propert.

Dicebam

tibi ven-

turos irri-

tor amo-

res.

* illis.

b Dentat

pellitur, quod

sunt instar

pallorum in

vallis.

c aetna-

ae : non

in ornando

se minimum

occupata.

Gipsan.

d Thyas ab-

* tenero.

Cum

Cum graciles essent tamen, & lanuginis instar,
Heu mala vexata: quanta tulere comæ!
Quam se præbuerant ferro patienter, & igni,
Ut fieret torto nexillis orbe sinus!

a *Ut sua* Clamabam. Scelus est, istos scelus urere crines:
manura docu- Sponte decent: capiti ferrea parce tuo.
tu & signi- Vim procul hinc remove: non est qui debeat uri.
bus apem: *a* Erudit admotas ipse capillus acus.
sicut paulo Formosæ periere comæ, quas vellet Apollo,
ante dixit. Quas vellet capiti Bacchus inesse suo.
b *Veni ad-* Illis contulerim, quas quondam nuda ð Dione
appellat in Pingitur humenti sustinuisse manu.
tu duxit e- Quid male compositos quereris periisse capillos?
ant, de qua Quid speculum mixta ponis inepta manu?
vide lib. 4. Non bene consuetis à te spectaris ocellis:
epigramm. Ut placeas, debes immemor esse tui.
c *Thessali-* Non te cantatæ læserunt pellicis herbæ:
ca, b. e. ve- Non anus c. Æmonia perfida * lavit aqua.
mesica. * Nec tibi vis morbi nocuit, (d procul omen abesto)
* *la sit.* * Nec minuit densas invida lingua comas.
* *Non lib.* Facta manu culpaque tua dispendia sentis:
duo. Ipsa dabas capiti mixta venena tuo.
d *Hic verbis* Nunc tibi captivos mittet Germania crines:
omnia dira * Culta triumphatæ munere gentis eris.
& tristia a- O quam sæpe comas aliquo mirante rubebis!
versabantur. Et dices, Empta nunc ego merce probor.
Senec. Oed. Nescio quam pro me laudat nunc * ipse Sicambram
Procul sit Fama tamen memini cum fuit ista mea.
omen. Me miserum! lacrymas male continet, oraq; dextæ
* *Non.* Protegit ingenuas picta rubore genas.
e *Placem-* Sustinet antiquos gremio spectatque capillos:
que enim Hei mihi non illo munera digna loco!
potest que Collige cum vultu mentem: reparabile damnum est
capillos ru- Postmodo nativa conspiciere coma.
sare ac rutilare non possent, ð Germania afferebantur. Martialis. Ariston de
*gente coram tibi Lesbia misi. Bradam. * Tuta. * iste, lib. duo.*

Ad invidos, quod fama poetarum sis parvus. ELIO. 15.

Quid mihi, livor edax, ignavos objicis annos?
Ingeniique vocas carmen inertis opus?
Non me, more patrum, dum strenua sustinet ætas,
* *Non lib.* Præmia militis pulverulenta sequi?
duo. * Nec me verbosas leges ediscere, * nec me
* *non.* Ingrato voces prostituisse foro?

Mortale

LIBER II.

Quod pro gigantomachia amoris scribere sit
coactus. ELEG. I.

a Amore Me legat in sponsū facies non frigida virgo, (dis
 ardens, Li- Et rudis ignoto tactus amore puer.
 tote vel Atque aliquis juvenum, quo nunc ego, saucius arcu
 antiphras- Agnoscat flammæ conscia signa suæ:
 sis. Miratusque diu, Quo, dicat, ab indice doctus
 b Giganto- Composuit casus iste poeta meos?
 machiam. Ausus eram, memini, b cœlestia dicere bella,
 * In ma- Centimanumque Gygen (& satis oris erat)
 nibusque Cum male se Tellus ulta est, ingestaque Olympo
 Jovem, & Ardua devertex Pelion Ossa tulit.
 eum, lib. * Juppiter in manibus, & cum Jove fulmen habo
 duo probe, Quod bene pro cœlo mitteret ille suo. (ban
 c Inconten- Clausit amica fores: ego cum Jove fulmen omisi.
 tione. Virg. Excidit ingenio Juppiter ipse meo.
 Carmina Juppiter ignoscas: nil me tua tela juvant;
 vel cœlo Clausa tuo majus janua fulmen habet.
 possunt Blanditias, elegosque leves, mea tela, resumpsi:
 deducere Mollierant duras lenia verba fores.
 Lunam. * Carmina sanguineæ deducunt cornua Lunæ,
 Tibull. Et revocant niveos Solis euntis equos.
 Cantus & Carmine dissiliunt abruptis faucibus angues
 è cœlo Inque suos fontes versa recurrit aqua.
 Lunam Carminibus cessere fores: infernaque post,
 deducere Quamvis & robur erat, carmine victa sera est.
 tendat. Quid mihi profuerit & velox cantatus Achilles?
 dEx robore. Quid pro me? A jaces alter & alter agent?
 e videtur: u- f Quique tot errando, quot bello perdidit annos?
 nit. Raptus & Amonis flebilis Hector equis?
 * Attrides At facies teneræ ut laudata est sæpe puellæ;
 non inscite. Ad vatem, pretium carminis, ipsa venit.
 f Periphr. Magna datur merces: heroum clara valete
 Ulyssis. Nomina: non apta est gratia vestra mihi.

Ad mea formosos vultus adhibete puella
Carmina, purpureus quæ mihi dicitur Amor.

*Ad Bagum, ut custodiam puellæ sibi commissæ
laxiorem habeat. ELEG. 2.*

Quem penes est dominam vivandi cura, Bagoe,
Dum perago tecum pauca, sed apta, vaca.
Hæsterna vidi spactantem luce puellam,
Illa, quæ a Danaï porticus agmen habet.
Protinus ut placuit, misi, noctemque rogavi.
Rescripsit trepida, Non licet, illa manu.
Et, cur non liceat quærenti, reddita causa est:
Quod nimium dominx cura molesta tua est.
Si sapias, & custos, odium (mibi crede) mereri
Desine; b Quæ metuit, quisque perisse cupit.
Vir quoq; non sapiens; quid enim servare labore,
Unde nihil, quamvis non tueare, perit?
Sed gerat ille suo morem furiosus amori.
Et castam, multis quæ placet, esse putet.
Huic furtiva tuo libertas munere detur:
Quam dederis illi, reddat ut illa tibi.
Conscius esse velis: domina est & obnoxia servo.
Conscius esse times: dissimulare licet.
Scripta leget secum: matrem scripsisse putato.
Venerit ignotus: postmodo notus eat.
Ibit ut affectam, quæ non languebit, amicam
* Visat, & indicibus ægra sit illa tuis.
Si faciet tarde: ne te mora longa fatiget,
Imposita gremio stertere fronte potes.
Nec tu * Niligenam fieri quid possit ad Ilium
Quæsieris: nec tu curva theatra time.
Concilius assiduos commissi tollet honores:
Quis minor est autem, quam tacuisse, labor?
Ille placet, versatque domum, nec verbera sentit:
* Ille potens dominæ: cætera turba jacet.
Huic, veræ ut lateant causæ, finguntur iñanes:
Atque ambo domini, quod probat una, probant.

a Danaidum
quinquagim-
ta imagines.
Es est nota-
tio porticus
Apoll. Pa-
latini, de
qua lib. 2.
Propert.
Tota erat
in species
Pænis di-
gesta colu-
mnis; In-
ter quas
Danaï se-
mina tur-
ba senis.
b Enn. apud
Cic. Quem
meruunt,
oderunt;
Quæ quis-
que odit,
perisse
expetit.
* perire.
c Maritus.
* ipse.
d Adulterii
fœd.
e Drucilla

*propter a-
Cum adulterii fœd.*

conscientiam. Vide Geß. lib. 7. cap. 17. * Visitet: indicibus, al. Vi-
sat iudiciis, lib. Aug. f Scilicet rem divinam: imitatione Græcorum, quæ
dps olim dixerunt pro Dion: item ipsæ, quod Latini operari. Tibull.
Tunc operata Deo pubes. * Linigeram mollius. Ipsi enim ortu Ar-
giva sunt, non Egyptia, quam linigeram appellat, vel à vestitu sacerdo-
tum, vel à statuæ sue amictu, ut annotavit Fabric. * Alia sic, Ille
placet dominæ, cætera turba jacet. lib. plerique.

Cum bene vir traxit vulvum, rugasque coëgit;
 Quod voluit fieri blanda puella, facit.
 Sed tamen interdum tecum quoque jurgia neſtat;
 Et lacrymas ſimulet, carniſicemque vocet.
 Tu contra obijcies, quæ tuto diluat illa:

* Et probe.

Mendaci-
 nim ne vera
 quidem di-
 centi fides
 habetur.

a Prodiſio-
 nibus.

b Argui.

c A quæ:
 antime-
 ria.

d Exiſſima-
 tionis ſue
 jacturam fe-
 cit.

e Friget in
 amore.

* Cur.
 ſ Parata
 ſunt, Te-
 rent.

* In vero, falſo crimine, deme fidem.
 Sic tibi ſemper honos, ſic alta pecunia creſcet.
 Hæc face: & ex igno tempore liber eris.

Adſpicias a indicibus nexas per colla catenas:
 Squalidus orba fide peſtora carcer habet.

Quærit aquas in aquis, & poma fugacia captat
 Tantalus: hoc illi garrula lingua dedit.

Dum nimium ſervat b cuſtos Junonius Io;

Ante ſuos annos occidit: illa Dea eſt.

Vidi ego compedibus liventia crura gerentem,

c Unde vir inceſtum ſcire coaſtus erat.

Pœna minor merito: nocuit mala lingua duobus.

Vir doluit: d famæ damna puella tulit.

(Crede mihi) nulli ſunt crimina grata marito:

Nec quenquam, quamvis audiat illa, juvant.

Seu e tepet, indicium ſecuras prodis ad aures:

Sive amat, officio ſit miſer ille tuo.

Culpa nec ex facili, quamvis manifeſta, probatur:
 Iudicis illa ſui tuta favore venit.

Viderit ipſe licet, credet tamen ille neganti,

Damnabitque oculos, & ſibi verba dabit.

Adſpiciet dominæ lacrymas, plorabit & ipſe:

Et dicet, Pœnas garrulus iſte dabit.

* Quid diſpar certamen inis? tibi verbera viſto

f Adſunt; in gremio iudicis illa ſeder.

Non ſcelus aggredimur, non ad miſcenda coimus

Toxica, non ſtriſto fulminat enſe manus.

Quærimus ut tuto per te poſſimus amare.

Quid precibus noſtris mollius eſſe poteſt?

Ad Eunuchum, ſervantem dominam. ELEG. 3.

a iſtius-
 & ego, iſti-
 zantur.

Quid. Se-
 mima-
 rem appel-
 lat.

b Amic le-
 viſter accenſus fuiſſes.

HEi mihi, quod dominam a nec vir nec ſervum
 ſervas,

Mutua nec Veneris gaudia noſſe potes.

Qui primus pueris genitalis membra recidit,

Vulnera, quæ fecit, debuit ipſe pati.

Mollis in obſequium, facilis que rogantibus eſſes.

Si tuus in quavis b prætepiſſet amor.

Nec

Non tu natus aequo, non fortibus utilis armis:

a *Ad equi-
sandum.*

* tractent.

b *Precibus
secum age-
re, precario
impetrare:
cum fallere
se posses, si
molestus esse
pergeris.*

Bellica non dextrae convenit hasta tuæ.

Ista mares * tractant: tu spes depone viriles:

Sunt tibi cum domina ligna ferenda tua.

Hanc imple meritis, hujus tibi gratia prosit.

Si careas illa, quis tuus usus erit?

Est etiam facies, sunt apti lusus anni.

Indigna est pigro forma perire situ.

Fallere te potuit, quamvis habere molestus:

Non caret effectu, quod voluere duo.

Aprius ut fuerit b precibus tentasse, rogamus,

Dum bene ponendi munera tempus habes.

*Quod amet mulieres, cujuscunque forma
sint. ELEG. 4.*

Non ego mendosos ausim defendere mores,

Falsaque pro vitiiis arma movere meis.

Confiteor, si quid prodest delicta fateri;

In mea nunc demens crimina fallus eo.

Odi: nec possum cupiens non esse, quod odi.

Hau quam, quod studeas ponere, ferre grave est!

Nam desunt vires ad me mihi jusque regendum:

Auferor ut rapida concita puppis aqua.

Non est certa meos quæ forma invitet amores:

Centum sunt causæ, cur ego semper amem.

Sive aliqua est b oculos in me dejecta modestos;

Vxor: & insidix sunt pudor ille mex.

Sive procax * ulla est; capior, quia rustica non est:

Spemque dat in molli mobilis esse toro.

Aspera si visa est, c rigidasque imitata Sabinas;

Velle, sed d ex alto dissimulare, puto.

Sive est docta; placet raras dotata per artes:

Sive rudis; placida est simplicitate sua.

Est, quæ Callimachi præ nostris rustica dicat

Carmina: cui placeo, protinus * ipsa placet.

Est etiam, quæ me vatem, & mea carmina culpet:

Culpantis cupiam sustinuisse ferur.

Molliter incedit; motu capit: altera dura est;

At poterit tacto mollior esse viro.

Hæc quia dulce canit, flectitque facillima vocem;

Oscula cantranci rapta dedisse velim.

Hæc querulas habili * percurrit pollice chordas:

Tam doctas quis non possit amare manus?

a *Catull. O-
di & amo.*

b *Virg. at-
que oculo-
los dejecta
decoros.*

* aliqua
lib. duo non
inscite.

c *Severus,
difficiles,
morosus:*

d *Cum fasti-
dio quodam
sive fastu
superbia.*

* illa lib.

quo.

* præten-
tar.

Illa

a Ad nume-
ras, ad mo-
dum rhyth-
mi seu can-
tilene. Idem
Remed. Et
vox, & nu-
meris bra-
chia mora
suis. *Pla-
tarch. 5.*
*Sympof. in-
ter cetera*
καλλῶ
ζωνναίε
putat το
νευτρίε.
b Spatiofa,
procera.
Quamvis
discreta pro continua. *Aristoteles Rhetor.* *ἡ ἀρετὴ δὲ ἀπὸ τοῦ μέτρου*
καὶ καλλῶ, καὶ μύγας. * specie

illa placet gestu, a numerosaque brachia ducit;
Et tenerum molli torquet ab arte latus.
Ut taceam de me, qui causa tangor ab omni;
Illic Hippolytum pone, Priapus erit.
Tu, quia tam longa es, veteres heroïdas æquas,
Et potes in toto b multa jacere toro.
Hæc habilis brevitæte sua est. corrumpor utraque.
Conveniunt voto longa brevique meo.
Non est culta; subit quid cultæ accedere possit;
Ornata est; dotes exhibet ipsa suas.
Candida me capiet, capiet me flava puella:
Est etiam in fusco grata colore Venus.
Seu pendent nivea pulli cervice capillis;
Leda fuit nigra conspicienda coma.
Seu flavent; placuit croceis Aurora capillis.
Omnibus historiis se meus aptat amor.
Me nova sollicitat, me tangit serior ætas;
Hæc melior * specie. moribus illa placet.
Denique, quas tota quisquam probat urbe puellas,
Noster in has omnes ambiciosus amor.

Ad amicam corruptam. ELEG. 5.

Nullus amor tanti est, (abeas phætrate Cupido)
Ut mihi sint toties maxima vota mori.
Vota mori mea sunt, cum te peccasse recordor.
Hei mihi perpetuum nata puella malum!
Non mihi deceptæ nudant tua facta tabellæ:
Nec data furtive munera crimen habent.
O utinam arguerem, sic ut non vincere possem.
Me miserum! quare tam bona causa mea est?
Felix, qui, quod amat, defendere fortiter audeat;
Cui sua, Non feci, dicere amica potest.
Ferreus est, nimiumque suo favet ille dolori,
Cui petitur victa a palma cruenta rea.
Ipse miser vidi, cum me dormire putares,
Sobrius apposito crimina vestra mero.
Multa supercillio vidi vibrante loquentes:
Nutibus in vestris pars bona vocis erat.
Non oculi tacuere tui, conscriptaque vino
Mensas; nec in digitis littera nulla fuit.
Sermonem agnovi (*quid non videatur amanti?)
Verbaque pro certis * jussa valere notis.

a Victoria,
Signum pro
resignata.
* quod
non videat-
ur, agen-
tem, hoc est,
quod videtur
sermonem
agere vole-
bat.
* visa.

Jamque

Jamque frequens ierat mensa conviva relictā:

* Compositi juvenes unus & alter erant.

Improbā tum vero jungentes oscula vidi.

Illa mihi lingua nexa fuisse liquet.

Qualia * nec fratri tulerit germana severo,
Sed tulerit cupido mollis amica viro:

Qualia * credendum est non Phœbum ferre Dianæ,
Sed Venerem Marti saepe tulisse suo.

Quid facis? exclamo, quo nunc mea gaudia differs?

Injiciam dominas in mea jura magnus.

Hæc * mihi sunt tecum, tibi sunt communia mecum:

In bona cur quisquam tertius ista venit?

Hæc ego, quæque dolor linguae dictavit: at illi

Conscia purpureus venit in ora pudor.

Quale coloratum b Tithoni conjuge cœlum

Subruber, aut sponso visa puella novo:

Quale rosa fulgent inter sua lilia mixtæ,

Aut ubi cœtantis Luna laborat equis:

Aut quod, ne longis flavescere possit ab annis,

* Mixonis Assyrium formina tinxit ebur:

* Hic erat, aut aliquis color ille simillimus horum:

Et nunquam casu pulchrior illa fuit.

Spectabat terram: terram spectare decebat.

Mœsta erat in vultu: mœsta decenter erat.

Sicut erant, & erant compti, laniare capillos,

Et fuit in teneras impetus ire genas.

Ut faciem vidi, fortes cecidere lacerti:

Defensa est armis nostra puella suis.

Qui modo sævus eram, supplex, ultroque rogavi,

Oscula ne nobis * deteriora daret.

Misit, & ex animo dedit oscula, qualia possent

Excutere irato s tela trifurca Jovi.

Torqueor infelix, ne tam bona senserit g alter:

Et volo non ex hac illa fuisse nota.

Hæc quoque, quam docui, multo meliora fuerunt:

Et quiddam visa est addidicisse novi.

Quod nimium placere, malum est: quod tota label-

Lingua tua est nostris, nostra recepta tuis.

Nec tamen hoc unum doleo: non oscula tantum

Juncta queror, quamvis hæc quoque juncta que-

illa nisi in lecto * nunquam potuere doceri.

Nescio quis precium grande b magister habet.

G

risida, vel triplici potestate prædita. g Rivali meum.

h Qui tam suaviter illam osculari didicis,

a Mero sopiti, depositi. li. sup.

Si bene compositis vino somnoque jacebit.

* non lib.

duo.

* credibile est lib. duo.

* tibi sunt mecum, mihi sunt commun.

tecum. b Aurora.

c Locantur. Lunam autem in deserto veneris.

rubere existimatum est a veteribus. Vide

Turneb. lib. 22. c. 23.

d Lyda. Virg. Quale manus

addunt ebori decus.

* His erat aut alicui

& melius. e Pejora

cor: quam illi dedisses.

In f Fulmina

* nusquam

In mortem Psittaci. ELEG. 6.

* libr. tres.
imitatrix
miss.

* ite Lu-
do. Carr.
Terent.

Flur. Ex-
sequias

Chremeti,
quib. est

commo-
dum. ite

jam tem-
pus est. lu-

mi autem
putatur hic

verbis suum
indictum,

ad quod per
praconem e-

vocalantur.
* vibratis.

a Est enim
naturalis

quedam
inter turtu-

res & psit-
tacos amici-

cia. Plin.
lib. 10.

cap. 74.
Idem Saph.

Et niger à
viridi tur-

tur ama-
tur ave.

b Hebetio-
res redde-

re fulgore
pennarum

suarum.
spitem appellas non multi cibi.

Psittacus Eois * ales mihi missus ab Indis
Occidit: exsequias * ferte frequenter, aves.
Ite pax volucres, & plangite pectora pennis;
Et rigido teneras ungue notate genas.
Horrida pro mortis lanietur pluma capillis;
Pro longa resonent carmina vestra tuba.
Quid scelus Ismarii quereris, Philomela, tyranni?
Expleta est agnis ista querela suis.
Aliris in rari miserum divertite funus.
Magna, sed antiqua, est causa doloris Irys.
Omnes, quæ liquido * libratis in aëre pennas,
Tu tamen ante alias, & turtur amice, dole.
Plena fuit vobis omni concordia vita,
Et stetit ad finem longa tenaxque fides.
Quod fuit Argolico juvenis Phocrus Orestis,
Hoc tibi, dum licuit, Psittace, turtur erat.
Quid tamen ista fides? quid rari forma coloris?
Quid vox mutandis ingeniosa sonis?
Quid juvat, ut datus es, nostræ placuisse puellæ?
Infelix avium gloria nempe jaces.
Tu poteras virides & pennis hebetare smaragdos,
Tincta gerens rubro punica rostra croco.
Non fuit in terris vocum simulantior ales:
Reddebas blæso tam bene verba sono.
Raptus es invidia: non tu fera bella movebas:
Garrulus, & placida pacis amator eras.
Ecce coturnices inter * sua prælia vivunt:
Forſitan & fiunt inde frequenter anus.
c Plenus eras minimo: nec, præ sermonis amore,
In multos poterant ora vacare cibos.
Nux erat esca tibi, causæque papavera somni:
Pellebatque sitim simplicis humor aquæ.
Et niger à viridi turtur, ducitque per aëra gyros
Milvius, & pluvix gracculus auctor aquæ.
Vivit & armiferæ cornix invisa Minervæ,
Illa quidem seclis vix moritura novem.
Occidit * ille loquax humanæ vocis imago
Psittacus, & extremo munus ab orbe datum.

OFT

* fera libr. tres. c Satur minimo cibo. Cicero ho-

spitem appellas non multi cibi. * illa libr. pter, restitue, d extrema orbis parte, sc. India.

OPTIMA prima fere manibus rapiuntur avaris:

Implentur numeris deteriora suis.

Tristia Phyllacida Therſites funera vidit:

Jamque cinis, vivis fratribus, Hector erat.

Quid referam timida pro te pia vota puellæ?

Vota procelloſo per mare rapta Noto?

Septima lux * aderat non exhibitura ſequentem;

Et ſtabat vacua jam tibi Parca colo.

Nec tamen ignavo ſtupuerunt verba palato:

Clamavit moriens lingua, Corinna, vale.

Colle ſub Elyſio nigra nemus ilice frondet,

Udaque perpetuo gramine terra viret.

ſi qua ſides dubiis, volucrum locus ille piarum

Dicitur, obſcœne quo prohibentur aves.

Illic innocui late paſcuntur olores,

Et vivax phoenix, unica ſemper avis.

* Spectat & ipſa ſuas ales Junonia pennas:

Oſcula dat cupido blanda columba mari.

ſitracus has inter nemorali ſede receptus,

Convertit volucres in ſua * vota piæ.

Oſſa tegit tumulus, tumulus pro corpore magnus:

Quo lapis exiguus par ſibi carmen habet.

Colligor ex ipſo dominæ placuiſſe ſepulcro.

Ora ſuere mihi plus ave docta loqui.

Amica ſe purgat, quod ancillam non amet.

ELEG. 7.

Ergo ego ſufficiam reus in nova crimina ſemper?

Vt vincam, toties dimicuiſſe pudet.

Ive ego marmorei reſpexi ſumma theatri:

Eligis è multis unde dolere velis.

Candida ſeu tacito vidit me ſexmina vultu:

In vultu tacitas arguis eſſe notas.

ſiquam laudavi; miſeros petis ungue capillos:

ſi culpo; crimen diſſimulare putas.

Ive color bonus eſt; in te quoque frigidus eſſe:

ſeu malus; alterius dicor amore mori.

atque ego a peccati vellem * mihi conſcius eſſe.

b A quo animo pernam, qui meruere, ferunt.

Hunc temere in ſimulas credendoque omnia fruſtra,

Ipſa vetas iram pondus habere tuam.

G 1

Adſpi-

ſignificat, cum quib. cum ea, qua cum non fiet, rem habuit. * modo

ſer. duo. b Idem alibi. Leniter, ex merito quicquid parare, ſo-

lendum eſt. Vide Scholiaſm. Stephan. lib. 3. cap. 15.

a *Ætatem*

exiguam.

b *Proteſilai*

Iliad. 2.

* *venit lib.*

tres.

* *Non.*

c *Tradunt*

enim Phœ-

niciem v. ut-

re annos

DC. LX.

* *Explicat*

atque: vel

ipſa, lib.

duo.

* *verba.*

a *Concubi-*

um cum

Cypriſi.

Hoc enim

peccare poſ-

ſe aliquando

* sic mihi Adspice, ut auritus miserandæ sortis asellus
 sit, alii, Assiduo domitus verberare tardus eat.
 peccare. Ecce tuum solers caput exornare Cypassis
Est autem Objicitur dominæ contemnerasse torum.
hec abomi- Dii melius, quam * me, si sit peccasse libido,
nantis vox. Sordida contemptæ sortis amica juvet.
a Flageolis Quis Veneris famula connubia liber inire,
sauciata. Ti- Tergaque complecti & verberare festa velit?
bull. & in- Adde, quod ornandis operosa est illa capillis,
 torto ver- Et tibi b per doctas grata ministra manus.
 bere terga Scilicet ancillam, quæ * sit tibi fida, rogarem?
 seca. Quid, nisi ut indicio juncta repulsa foret?
 b Propter. c Per Venerem juro, puerique volatilis arcus,
 * tam tibi. Me non admitti criminis esse reum.
 c Per Venerem enim jurabant etiam viri mulieribus, quæ deperibant.
 Ita in sequent. eleg. Per Vener. feci.

Ad Cypassis ancillam Corinna. ELEG. 8.

* Eras. leg. COMENDIS * in mille modis perfectæ capillis,
 Ponendis Comere sed solas digna, Cypassis, Deas,
 in mille Et mihi jucundo non rustica cognita a furto,
 modos Apta quidem dominæ, sed magis apta mihi;
 præfecta Quis fuit inter nos sociati corporis index?
 capillis. Sensit concubitus unde Corinna tuos?
Est autem Non tamen erubui; nec verbo lapsus in ullo
anastrophe præpo- Furtivæ Veneris conscia signa dedi.
sit, in ex- Quid, quod in ancillam si quis delinquere possit,
menando, sive Illum ego contendi mente carere bona?
in ponendo. Thessalus ancillæ facie Briseidos arsit:
 a Concubitus Nec sum Mycenæo * est b Phœbas amara duci.
 furtivo. Quod decuit reges, cur mihi turpe putem?
 * Est lib. Ut tamen iratos in te defixit ocellos,
 duo non ha- * Sensit te totis erubuisse genis.
 bent. At quanto, * si forte refert, præsentior ipse
 b Cassandra Per Veneris feci numina magna fidem.
 captiva. c Tu Dea, tu jubeas animi perjuria nostri
 * Vidit lib. Carpathium tepidos per mare ferre Notos.
 duo. Pro quibus officiis precium mihi dulce repende,
 * dum Concubitus hodie, fusca Cypassis, tuos.
 sorte. Quid renuis singisque novos ingrata timores?
 Micell. Est unum è dominis * promeruisse satis.

c Plat. con.

atque dicitur jam ignis a quatuor viris. Call. apud dicitur. Jam ignis a quatuor viris. * emeruisse.

Quod si stulta negas, index antea cta fatebor,
 Et veniam culpæ prodiitor ipse meæ.
 Quoque loco fuerim tecum, quotiesque, Cypassi,
 Narrabo dominæ, quotque, quibusque modis.

Ad Cupidinem. ELEG. 9.

O Nunquam pro me satis indignate Cupido,
 O in corde meo desidiose puer,
 Quid me, qui miles nunquam tua signa reliqui,
 Lædis? & in castris vulneror ipse * tuis?
 Cur tua fax urit, figit tuus arcus amicos?
 Gloria pugnantes vincere major erat.
 Quid? non Amonius, a quem cuspide percussit, heros
 * Confossum medica postmodo iuvit ope?
 Venator sequitur fugientia, capta relinquit:
 Semper & inventis ulteriora petit.
 Nos tua sentimus, populus tibi deditus, arma:
 Pigra reluctanti cessat in hoste manus.
 Quid juvat in nudis hamata recondere tela
 Ossibus? ossa mihi nuda reliquit amor.
 Tot sine amore viri, tot sunt sine amore puellæ:
 Hinc tibi cum magna laude triumphus eat:
 Roma, nisi immensum vires promosset in orbem,
 Stramineis esset nunc quoque * densa casis.
 Fessus in acceptos miles deducitur agros,
 Tutaque deposito poscitur ense b rudis:
 Longaque subductam colant navalia pinum:
 Mittitur in saltus carcere liber equus.
 Me quoque, qui toties merui sub amore puellæ,
 c Defunctum placide vivere tempus erat.
 Vive, Deus posito si quis mihi dicat amore,
 Deprecor: usque adeo dulce puella malum est.
 Cum bene perta sum est, animique revanuit ardor,
 Nescio quo miseræ turbine mentis agor.
 Ut rapit in præceps dominum, spumantia frustra
 Fræna retentantem, durior oris equus;
 Ut subitus prope jam * pressa tellure casinam
 Tangentem portus ventus in alta rapit:
 Sic me sæpe refert incerta Cupidinis aura;
 Notaque purpureus tela resumit Amor.
 Fige, puer: positis nudus tibi præbeor armis.
 Hic tibi sunt vires: hic tua dextra * valer.

G 3

Huc morbis
 corpora,

b. e. liberata. * pressa. * facit lib. duo, præbe.

* meis.

a Telephus
 ab Achille
 vulneratus
 & sanatus.

* Cum pe-
 tit, lib. duo.
 * testa.

b Virga, qua
 gladiatores
 aut atate
 emeriti, aut
 multis rela-
 tis palmis, a
 prætoris do-
 nabantur.

Est autem
 totum hic lo-
 cus ex Prop-
 ert. lib. 2.
 eleg. cujus
 initium,

Unica na-
 ta meo.
 c Laboribus
 se. missa:
 vel libera-
 tum. Li-
 vium: De-
 functa

* illis.
* sua est
non male.

* prœmia
l. v.
a Ita alib.
Sæpe do-
mum red-
eas, sæpe
repulsus
eas.

Huc tanquam iussa veniunt jam sponte sagittæ:
Vix * ullis præ me nota pharetra * tua est.
Infelix, tota quicumque quiescere nocte
Sustinet, & somnos prœmia magna vocat.
Stulte, Quid est somnus, gelidæ nisi mortis imago?
Longa quiescendi tempora fata dabunt.
Me modo decipiant voces fallacis amicæ:
Sperando certe * gaudia magna feram.
Et modo blanditias dicat, modo jurgia nectat:
a Sæpe fruar domina, sæpe repulsus eam.
Quod dubius Mars est, per te, privigne Cupido, est:
Et movet exemplo vitricus arma tuo.
Tu levis es, multoque tuis ventosior alis:
Gaudiaque ambigua dasque negasque fide.
Si tamen exaudis pulcra cum matre Cupido;
Indeserta meo pectore regna gere.
Accedant regno nimium vaga turba puella:
Ambobus populis sic venerandus eris.

Ad Gracinum, quod eodem tempore duas amet.

ELEG. 10.

* Errans
ut ven.
l. v.
a Hinc inde
distrahunt.
b Prover-
biales fi-
gure de ir-
riso coitu.
c Eurip.
Oedip.
d Iphigenia
in Aulis.
e Iphigenia
in Aulis.
f Iphigenia
in Aulis.
g Iphigenia
in Aulis.

TU mihi, tu certe, (memini) Græcine, negabas,
Uno posse aliquem tempore amare duas.
Per te ego decipior, per te deprensus inermis,
Ecce duas uno tempore solus amo.
Utraque formosa est, operosæ cultibus ambæ:
Artibus in dubio est hæc sit, an illa, prior.
Pulchrior hac illa est, hæc est quoque pulchrior illa:
Et magis hæc nobis, & magis illa placet.
* Errat, ut à ventis discordibus acta phaselus:
a Dividuumque tenent alter & alter amor.
Quid geminas, Erycina, meos sine fine dolores?
Non erat in curas una puella satis?
b Quid folia arboribus? quid pleno sidera cælo?
In freta collectas alta quid addis aquas?
Sed tamen hoc melius, quam si sine amore jacerem.
c Hostibus eveniat vita d severa meis.
Hostibus eveniat vacuo dormire cubili,
Et medio * late ponere membra toro.
At mihi sævus amor somnos abrumpat inertes;
Simque mei lecti non ego solus onus.
Me mea disperdat nullo prohibente puella:
Si satis una potest, si minus una, dux.

Suf.

d Immensum amoris. * laxæ lecti. verum.

* Sufficiant, graciles non sunt sine viribus artus:
 a Pondere, non nervis, corpora nostra carent.
 Et lateri dabit in vires alimenta voluptas.

Decepta est opera nulla puella mea.
 Saepe ego lascivæ consumpsi tempora noctis:
 Utillis, & forti corpore mane sui.

Felix, quem Veneris certamina mutua perdunt.
 Dii faciant lethi causa sit ista mei.

b Induat adversis contraria pectora telis
 Miles, & æternum sanguine nomen emat:
 Quærat avarus opes, &c. quæ lassasit eundo

Aquora, perjuro naufragus ore bibat:
 At mihi contingat Veneris languescere motu;
 Cum moriar, medium solvar & inter opus.
 Atque aliquis nostro lacrymans in funere dicat,
 Conveniens vitæ mors fuit ista tuæ.

An sese mucrone ob tantum dedecus armis Induat. *Cæsar. lib. 7. de bell. Gall. Se ipsi acutiss. vallis induebant. Homer. Zôis pa pûpa*
Keyidac dty cindov flapty.

Ad amicam navigantem. ELEG. II.

PRIMA malas docuit mirantibus æquoris * undas
 a Peliaco pinus vertice cæsa vias:

Quæ b concurrentes inter temeraria cautes
 Conspicuum fulvo vellere vexit ovem.

O utinam, ne quis remò fieta longa moveret,
 Argo funestas pressa bibisset aquas.

Ecce fugit notumque torum, patriosque penates,
 Fallacesque vias ire Corinna parat.

Quid tibi (me miserum!) Zephyros, Eurosque timebo,
 * Et gelidum Bream, præcipitemque Notum?

Non illic urbes, non tu mirabere sylvas:
 Una est injusti cæcula forma maris.

Nec medius tenuis conchas, pictosve lapillos
 Pontus habet: bibuli littoris illa mora est.

Littora marmoreis pedibus * signanda puellæ:
 Hactenus est tutum: cætera cæca via est.

Et vobis alii ventorum prælia narrent;

Quas Scylla * infestet, quasve Charybdis aquas:

G 4

Et gades in-
 mit. * Et gelidum Borean egelidumque, hoc est, tepidum, ut
 in illo Catull. Jam ver egelidos refert tepores, hoc est, moderatos
 illos calores omnia vegetantes. Scalig. Egelidum Borean, egelidum-
 que Notum: ut sit argutis in ambiguo significatio ejusdem vocis.
 * signate lib. 1761. * infleat.

* Suffi-
 ciunt: gra-
 cell.

a Male cor-
 poris ponde-
 rosa. Ita

alibi: Apra-
 que sub-
 ducto
 pondere
 membra
 dedit.

b Hostes ar-
 mis inveni-
 mas. Vir-
 gil. 10.

Cæsar. lib. 7.

Homer. Zôis pa pûpa

* undis
 v. l. d. &
 restim.

a Catull. de
 Argo navis.

Illa ru-
 dem cursa
 prima im-
 buit Am-
 phitriten.

Es paulo
 post. A-
 quorem
 monstrum

Nereides
 admiran-
 tes.

b Symple-

- Et quibus emineant violenta Ceraunia saxis;
 Quo lateant Syrtes magna minorque sinu.
 * hęc. * Hoc alii referant : at vos, quod quisque * loquetur
 * loqua- Credite. Cæpenti nulla procella nocet.
 tur. Sero respicitur tellus, ubi fune soluto
 * & lib. duo. Currit in immensum panda carina salum.
 * exaspe- Navita sollicitus * jam ventos horret iniquos ;
 ret 1. v. Et prope tam lethum, quam prope cernit aquam.
 a Horat. lib. Quod si concussas Triton * exasperat undas,
 1. Carm. Quam tibi sit toto nullus in ore color !
 * da 12. a Tum generosa voces fecunda sidera Leda ;
 quorum Et, Felix, dicas, quem sua terra tenet.
 simul alba b Tutius est fovisse torum, legisse libellos,
 aurtis Threiciam digitis increpuisse lyram.
 Stella re- At si vana ferunt volucres mea * dicta procellæ;
 fulsit, De- c Aqua tamen puppi sit Galatea tuæ.
 fluit saxis Vestrum crimen erit talis iactura puellæ,
 agitur Nereidesque Deæ, Nereidumque pater.
 humor, Vade memor nostri vento reditura secundo:
 Conci- Impleat illa tuos fortior aura sinus.
 dunt ven- Tunc mare in hæc magnus * declinet littora Nereus;
 ti. Propert. Huc venti spectent, huc agat æstus aquas.
 & optatos Ipsa roges, Zephyri veniant in lintea pleni:
 quætere Ipsa tua moveas turgida vela manu.
 Tyndari- Primus ego adspiciam notam de littore puppim,
 das. Micyl. Et dicam, Nostros advehit * ista Deos.
 de ignibus Excipiamque humeris, & multa sine ordine carpan
 Casteris & Olcula: d pro reditu victima vota cadet.
 Polluc. in- Inque tori formam molles sternentur arenæ.
 terpretatur Pro mensa tumulus quilibet esse potest.
 qui navib. Illic appposito narrabis multa Lyxo,
 inhereant. Pene sit ut mediis obruta navis aquis:
 b Ita in Dumq; ad me properas, nec iniquæ tempora nostis.
 Briseide: Nec te præcipites extimuisse Notos.
 Tutius est Omnia pro veris credam, sint ficta licebit.
 jacuisse Cur ego non votis blandiar ipse meis?
 toto, te- c Hæc mihi quam primum cælo nitidissimus alto
 nuisse Lucifer admissio tempora portet equo.
 puellam
 Threic. Ex.
 * verba lib. duo. c Ita Propert. Sit Galatea tuæ non aliena via.
 * proclinet, lib. duo, melius. * illa, lib. tres. d Pro reditu enim
 eorum qui peregre profecti erant, vota suscipi consueverant. Plaut. Amphit. Act. 1. Scen. 2. e Titm. lib. 1. Hoc precor, hunc illum
 nob. aurora nitentem Luciferum roseis candida portet, equis.

Exultat quod amica potitus sit. ELIO. 12.

ITe triumphales circum mea tempora lauri :
 Vicinus : in nostro est ecce Corinna sinu ;
 Quam vir, quam custos, quam janua firma, tot hostes,
 Servabant, ne qua posset ab arte capi.
 Hæc est præcipuo victoria digna triumpho,
 In qua, quæcunque est, sanguine præda caret.
 Non humiles muri, non parvis oppida fossis
 Cincta : sed est ductu capta puella meo.
 Pergama cum caderent bello superata a bilustri,
 Ex tot in Attidis b pars quota laudis erat ?
 At mea seposita est, & ab omni milite discors
 Gloria ; nec titulum muneris alter habet.
 Meduce ad hunc voti finem, me milite veni :
 Ipse eques, ipse pedes, signifer ipse fui.
 Nec casum fortuna meis immiscuit actis.
 Huc ades o cura parte triumphæ meæ.
 Nec belli * est nova * causa mei, nisi rapta fuisset
 Tyndaris. Europæ pax Asiaque foret.
 c Formina sylvestres Lapithas populumq; biforem
 Turpiter apposito vertit in arma meto.
 d Formina Trojanos iterum nova bella movere
 Impulit in regno, iuste Latine, tuo.
 e Formina Romanis * iterum nunc urbe recenti
 Immisit soceros, armaque saxa dedit.
 Vidi ego pro nivea pugnantes conjuge tauros :
 Spectatrix animos ipsa juvenca dabat.
 Me quoque * cum multis, sed me sine cæde, Cupido
 Jussit militis signa movere suæ.
 conjux, iterum hospita Teucris, Externique iterum thalami.
 e Sabine rapta à Romulo. * etiam lib. tres. * qui multos, lib. tres.

a Decem-
 nali.
 b Decer-
 penib. sc.
 ex illa lau-
 de sibi ma-
 gnæ par-
 tem militi-
 bus. Vide
 Videt. lib.
 22. cap. 22.
 V. L. Ci-
 cer. pro
 Marcel. um-
 de hic locus
 videtur ex-
 pressus.
 * Est lib.
 duo non ha-
 bent.
 * cura.
 e Hippoda-
 mia Piri-
 thi uxore.
 d Lavinia
 Virg. 6.
 Causa
 mali tanti

Ad Isidem, ut parientem Corinnum juvet. ELIO. 13.

Dum labefactat onus gravidæ temeraria ventris,
 In dubio vitæ lassæ Corinna jacet.
 Illa quidem clam me tantum molita pericli,
 Ita digna mea est : sed cadit ira metu.
 Sed tamen aut ex me conceperat, aut ego credo.
 Est mihi pro facto sape, & quod esse potest.
 Is, b Parxtonium, * genitaliaque arva Canopi
 Quæ colis, & Memphin, palmiferamque Pharon, b
 G s Quæ tam, à Pa-
 ratonib. civitate non longe ab Alexandr. Stet. b. * genitaliaque, idque
 nescim, non enim nata est in Egypto Isis.

a vi dix-
 tit.
 b Egypt-
 tam, à Pa-

*probe.**a Ita Virg. 3.**adytis**cum lu-**bricus an-**guis ab**imis Am-**plexus**placide**tumul.**lapiusque**per aras.**b jâxum.**Operandi**verbum in**rebus divi-**ni usurpa-**bant. Virg. 1.**Georg. lxtis**operatus in**herbis. Propert.**Cynthia jam noctes est operata decem.*** Quis**e Parturientes n. lunoni Lucina opem implorabant. Ter. Andr. Juno**Lucina, ser opem, serva me obsecro. d Dicata: qualia erant**anathemata, sunt donaria. e Titulos enim votivis donis, cum posuere-**tur, adscribere mos erat. Livius lib. 23. Ovid. 9. Metamorph.**In amicam, quod abortivum ipsa fecerit. E 1 & G. 14.**a Peltis ar-**matas morte**Amazo-**nium.*** Avellere**lib. duo: &**stet. evel-**lere, quod**exprimit**gracum**in troi-**scum.**b Meta-**phora**sumpta d**gladiis tribus. c Aludis ad salut. Drucalientis & Pyrrha.*** Ili-**male. Iusta diei debita, vel ad justum tempus.*

Quaque celer lato Nilus delapsus ab alveo

Per septem portus in maris exit aquas;

Per tua * sacra precor, per Anubidis ora verendi,

(Sic tua sacra pius semper Osiris amet;

Pigraque s labatur ciscum donaria serpens,

Et comis in pompa corniger Apis eat;)

Huc adhibe vultus, & in una parce duobus:

Nam vitam dominæ tu dabis, illa mihi.

Sæpe tibi meruit certis b operata diebus.

* Qua cingit laurus Gallia turma tuas.

Tuque laborantes utero miserata puellas,

Quarum tarda latens corpora tendit onus,

Lenis ades, precibusque fave, c Lucina, puellæ.

Digna est quam jubeas muneris esse tui.

Ipse ego thura dabo fumosis candidus aris:

Ipse feram ante tuos munera d vota pedes.

e Adjiciam titulum, servata Naso Corinna.

Tu modo fac titulo muneribusque locum.

Si tamen in tanto fas est monuisse timore;

Hac tibi sit pugna dimicuisse satis.

herbis. Propert. Cynthia jam noctes est operata decem. * Quis

e Parturientes n. lunoni Lucina opem implorabant. Ter. Andr. Juno

Lucina, ser opem, serva me obsecro. d Dicata: qualia erant

anathemata, sunt donaria. e Titulos enim votivis donis, cum posuere-

tur, adscribere mos erat. Livius lib. 23. Ovid. 9. Metamorph.

In amicam, quod abortivum ipsa fecerit. E 1 & G. 14.

*a Peltis ar-**matas morte**Amazo-**nium.*** Avellere**lib. duo: &**stet. evel-**lere, quod**exprimit**gracum**in troi-**scum.**b Meta-**phora**sumpta d**gladiis tribus. c Aludis ad salut. Drucalientis & Pyrrha.*** Ili-**male. Iusta diei debita, vel ad justum tempus.*

Q Uid juvat immunes belli cessare puellas,

Nec fera s peltatas agmina velle sequi,

Si sine Marte suis patiuntur vulnera telis,

Et cæcas armant in sua fata manus?

Quæ prima instituit teneros * convellere fortis,

Militia fuerat digna petire sua.

Scilicet, ut caseat rugarum crimine venter,

b Sternetur pugna tristis arena tux?

Si mos antiquis placuisset matribus idem,

Gens hominum vitio deperitura fuit.

c Quique iterum jaceret generis primordia nostri

In vacuo lapides orbe, parandus erat.

Quis Priami fregisset opes, si numen aquarum

* Justa recusasset pondera ferre Thetis?

Ili-

* Ili-

Ilia si tumido geminos in ventre necasset ;

Casurus dominæ conditor urbis erat.

Si Venus Aineam gravida temerasset in alvo ;

Cæsaribus tellus orba futura fuit.

Tu quoque cum posses nasci formosa, perisses,

Tentasset, quod tu, si tua mater opus.

Ipse ego, cum fuerim melius periturus amando,

Vidissem nullos, matre * necante, dies.

* Quid plenam fraudas vitem crescentibus uvis ?

Pomaque crudeli vellis acerba manu ?

Sponte * fluent matura sua : sine crescere nata.

Es t' precium * parva non leve vita moræ.

Vestra quid effoditis subjectis viscera telis ?

Et nondum natis dira venena datis ?

Colchida resperfam * puerorum sanguine culpant,

Atque sua casum matre queruntur Ilym.

Utraque larva parens : sed tristibus utraque causis,

Iactura b socii sanguinis ultra virum est.

Dicite : quis Tereus, quis vos irritet Iason

Figere sollicita corpora vestra manu ?

* Hac neque in Armeniis tigres fecere latebris :

Perdere nec sortus ausa lexna suos.

At teneræ faciunt, sed non impune, puellæ :

Sæpe, suos utero quæ necat, ipsa perit.

Ipsa perit, ferturque rogo resoluta capillos :

Et, * Merito, clamant, qui modo cunque vident.

Ista sed ætherias vanescant dicta per auras :

Et sint ominibus pondera nulla meis.

Dii faciles, peccasse semel concedite tuto ;

Et satis est : pœnam culpa secunda ferat.

*immaturas euciterent. Phæcy. Madi γυνή ἰσθλὴν ἔλεγε & ἰατρὴν ἰδο-
σε γαίῃ. * meruit, non male.*

Ad annulum, quem dono amica dedit. ELEG. 15.

Annule formosæ digitum * vincture puellæ,

In quo censendum nil, nisi dantis amor,

Munus eas gratum : te laxa mente receptum

Protinus articulis induat illa suis.

Tam bene convenias, quam tecum convenit * illi :

Et digitum justo commodus orbe teras.

Felix à domina tractaberis annule nostra :

Invideo donis jam miser ipse meis.

O utinam subito fieri mea munera possem

Artibus a *Ææx*, b Carpathique senis.

* negante

lib. duo.

a *Tibull.*

Quid frau-

dare juvat

vitem cre-

scendentibus

uvis ? Et

modo na-

ta mala

vellere

poma ma-

nu ?

* sua ma-

tura

fluent,

lib. duo.

Idem lib. 3.

& nullo

poma mo-

vente

fluunt.

* tardæ,

minu ap-

positæ.

* nato-

rum.

b *Cammy-*

nis.

c *Vi fatu*

* junctu-

re.

* illa male,

a *Circes.*

Virg. Ææx-

que insula

Circes.

b *Proci, 4.*

Georg. Est

in Carpa-

thio Nept.

Tunc gurg.

- * *gemma* Tunc ego te cupiam dōminæ tetigisse papillas,
lib. pier. & resti. Et lavam tunicis inseruisse manum.
a *Vel pro-* Elabar digito, quamvis angustus, & hærens ;
pter repul- Inque linum mira lapsus ab arte cadam.
sam, vel Idem ego, ut arcanas possim signare tabellas,
quia ad ri- Neve tenax ceram siccaque * membra trahat,
valem scri- Humida formosæ tangam prius ora puellæ :
pta. Tantum ne signem a scripta dolenda mihi.
b. Ardire Si dabor ut condar oculis, exire negabo.
amitu. Adstringens digitos b orbe minore tuos.
 Non ego dedecori tibi sum, mea vita, futurus ;
 Quodve tener digitus ferre recuset onus.
 Me gere, cum calidis perfundes imbris artus,
 Damnaque sub gemma perfer euntis aquæ.
 * *moneo,* Sed puto te visa mea membra libidine surgent :
perperam. Et peraget partes annulus ipse viri.
 * *sentiât* Irrita quid * voveo ? parvum proficiscere munus.
lib. duo, Illa datam tecum * sentiet esse fidem.
probe.

Ad amicam, ut ad rura sua veniat.

ELÉGIA 16.

- M**E pars Sulmo tenet Peligni tertia ruris ;
 Parva, sed irriguis ora salubris aquis.
 Sol licet admoto tellurem fidere findat,
 Et micet a Icarî stella proterva Canis ;
 Arva pererrantur Peligna liquentibus undis :
 Et viret in tenero fertilis herba solo.
 * *Ceteræ* Terra ferax * Ceteris, multoque feracior uvis :
lib. duo, Dat quoque bacciferam Pallada rarus ager.
probe. & Perque resurgentei civis labentibus herbas
prodiſſa Gramineus madidam cespes obumbrat humum.
propter lo- At meus ignis abest : verbo peccavimus uno :
cifum. Quæ movet ardores, est procul ; ardor adest.
b. Medius Non ego, si b medius Polluce & Castore ponas,
inter Pollu- In cæli sine te parte fuisse velim.
ciem & Ca- Solliciti jaceant, terraque premantur iniqua,
storem. In longas orbem qui secuere vias.
 antiptosis. * Aut juvenum comites jussissent ire puellas,
 * *At mi-* * Si fuit in longas terra secunda vias.
um bene. Tunc mihi, si premerem ventosas horridus Alpes,
 * *Sic.* Durum, cum domina molle fuisset iter.
 Cum domina Libycas ausim percurrere Syrtis :
 Et dare non æquis vela serenda Notis.

* Non

• Non quæ virgineo portenta sub inguine latrant,

Nec timeam vestros, curva Males, & sinus;

Nec quas submersis ratibus saturata Charybdia

b Fundit, & effusas ore receptat aquas.

Quod si Neptuni ventosâ potentia vincat,

Et subventuros auferat unda Deos;

Tu nostris niveos humeris impone lacertos:

Corpore nos facili dulce feremus onus.

Sæpe petens Hero juvenis * tranaverat undas:

Tunc quoque * tranasset, sed via cæca fuit.

At sine te quamvis opetosi vitibus agri

Me teneant, quamvis * amnibus arva natent,

Et vocet in rivos currentem rusticus undam,

Frigidaque arboreas mulceat aura comas;

Non ego Pelignos videor celebrare salubres,

Non ego natalem, rura patens locum:

Sed Scythiam, Cilicæsq; fetos, viridesque Britannos,

d Quæque Prometheo saxa cruore * madent.

Ulmus amat * vites: vitis non deserit ulmum.

Separor à domina cur ego sæpe mea?

At mihi te comitem jurabas usque futuram,

Per me, perque oculos, * qui rapuere, tuos.

Verba puellarum solis leviora caducis,

* Irritaque, ut visum est, ventus & aura ferunt.

Si qua mei tamen est in te pia cura relicta,

Incipe pollicitis addere facta tuis.

Parvaque quam primum rapientibus esseda mannis,

Ipsa per admissas concute lora & jubas.

At vos, * qua veniet, tumidi subsidite montes:

Et faciles curvis vallibus esse vix.

propter cælum pice nigrius, & fieta ventis Turbida, ut ipse scribit.

• imbribus male. d Notatio Caucasii montis. • rubent lib. duo

quæbe. • vitem elegantius. • sidera nostra lib. tres. Ita Propertius. Non

oculi geminæ sidera nostra facis. • Irrita quæ. e Mannos ju-

batus fecit, quos Propert. detonsos: Huc mea detonsus devesita est

Cynth. mannis. • quum.

Quod Corinna soli sit serviturus. ELEG. 17.

Siquis erit, qui turpe putet servire puellæ;

Illo convincar iudice turpis ego.

Sim licet infamis, dum me moderatius urat,

Quæ * Paphon, & fluctu pulsa Cythera tenet.

Atque utinam dominæ mitis quoque præda fuisset; atque Cy-

Formosæ * quoniam præda futurus eram.

• Nec Ebr.

tes. Et est

notatio

Scyllæ, de

qua Virg.

Candida

succin-

ctam la-

trantibus

inguina

monstris.

a Fadarum

vortices.

b Propert.

Alternan-

te vorans

vasta Cha-

rybdia

aqua.

* transna-

verat.

* trans-

nasset.

c Vel pro-

pter lacer-

nam vento-

rum statu-

extinctum

in summa

turri; vel

a Virg. 10.

Est Ama-

thus, est

celsa mihi

Paphos,

Cythera.

Dat * quando

Dat facies animos : facie violenta Corinna est.

Me miserum ! cur est tam bene nota tibi ?

Scilicet à speculi sumuntur imagine fastus :

Nec nisi compositam se * prius illa videt.

* videt

illa prius.

* nata lib.

duo.

(O facies oculos * docta tenere meos !)

Collatum idcirco tibi me contemnere debes.

A p Tati magnis inferiora licet.

a Phyllis.

Creditur & nymphe a mortalis amore Calypso

Vide Nam.

Capta, recusantem detinuisse virum.

Odyss. 5.

Credimus * æquoream b Phrthio Nereida regi,

* æquo-

Egeriam * iusto concubuisse Numæ ;

reo, perper.

Vulcano Venerem, quamvis, incude relicta,

b Pelea.

Turpiter obliquo claudicet ille pede.

* nostro.

Carminis hoc ipsum genus impar : sed tamen apte

Jungitur heroum, tum brevior modo.

c Oppro-

Tu quoque me, mea lux, in quaslibet accipe leges

brum, de-

Te decet in medio jura dedisse toro.

deus :

Non tibi c crimen ero, nec quo latere remoto.

ivnd @ :

Non erit hic * nobis inficiandus amor.

Menand.

Sunt mihi pro magno felicia carmina censu :

vir ic' iust.

Et mulier per me nomen habere volunt.

d @ iud.

Novi aliquam, quæ se circumferat esse Corinnam

Remer.

Vt fiat, quid non illa dedisse velit ?

ixy @

Sed neque diversi ripa labuntur eadem

dixit.

Frigidus Eurotas, populiferque Padus.

* vobis

Nec, nisi tu, nostris cantabitur ulla libellis :

rebe.

Ingenio causas tu dabis una meo.

Ad Macrum, quod de amoribus scribat. E L E G. 18.

† Videtur

imitatus

Propert.

lib. 1. ad

Pontic.

Cum tibi

Cadmea

dicuntur,

Pontice,

Thebz,

& que se-

quuntur.

pau n dnd.

Æneid.

† C Armen ad a iratum dum tu perducis Achillem

Primaque b juratis induis arma viris ;

Nos, Macer, * ignavæ Veneris cessamus in umbra :

Et tener ausuros grandia frangit amor.

Sæpe mex dixi, Tandem discede, puellæ.

In gremio sedit protinus illa meo.

Sæpe, Pudet, dixi, lacrymis vix illa retentis,

Me miseram ! cur te, dixit, amare pudet ?

Implicuitque suos circum mea colla lacertos,

Et, quæ me perdunt, oscula mille dedit.

Vincor

a Alludit ad princip. Iliad. quam Macer convertit

b Conjuratis ad Ilii eversionem in Aulide. Virg 4

* ignava.

Vincor, & ingenium sumptis revocatur ab armis :
 Resque domi gestas, & mea bella cano.
 Scepta tamen sumpsi ; * cura que Tragedia nostra
 Crevit : & b huic operi quamlibet aptus eram.
 Risit Amor pallamque meam, pictosque cothurnos,
 Sceptaque privata tam cito sumpta manu.
 Hinc quoque me dominæ numen deduxit iniquæ,
 Deque cothurnato vate triumphat Amor.
 Quod licet ; aut * partes teneri profitemur amoris :
 (Hei mihi ! præceptis * torquor ipse meis.)
 Aut, quod Penelopes verbis reddatur Ulyssi,
 Scribimus, & lacrymas, Phylli relicta, tuas ;
 Quod Paris, & Macareus, & quod male gratus Iason,
 Hippolytique parens, Hippolytusque legant ;
 Quoque tenens strictum Dido miserabilis enssem
 Dictat, & Aonia d Lesbis amica lyra.
 Quam cito de toto rediit * meus orbe Sabinus,
 Scriptaque diversis rettulit ille locis !
 Candida Penelope signum cognovit Ulyssis :
 Legit ab Hippolyto scripta noverca suo.
 Jam pius Aneas misera rescripsit Eliza :
 Quoque legat Phyllis, si modo vivit, habet.
 Tristis ad Hypsipylum ab Iasone littera venit :
 Dat votam Phœbo Lesbis amica lyram.
 Nec tibi, e qua tutum, vati, Macer, arma canenti
 Aureus in medio Marte tacetur amor.
 Et Paris est illic, & adultera nobile crimen,
 Et comes extincto Laodamia viro.
 Si bene te novi, non bella libentius istis
 Dicis ; & à vestris in mea castra * redis.

*legem carminis heroici. * venis lib. duo non male.*

Ad rivalem, cui usque cura non erat. ELEG. 19.

SI tibi non opus est servata, stulte, puella ;
 At mihi fac serves, quo magis ipse velim.
 Quod licet, ingratum est ; quod non licet, acrius
 Ferreus est, si quis, quod finit alter, amat. (urit.
 Speremus pariter, pariter metuamus amantes ;
 Et faciat voto rara repulsa locum.
 * Quid fortuna mihi, quæ nunquam fallere possit ?
 Nil ego, quod nullo tempore ladar, amo.
 Viderat hoc in me vitium versuta Corinna ;
 Quaque capi possem, callida norat opem.

a *Quæ canenda sumptis.*
 * *versu-que Trag. nostro lib. duo.*

b *Scribenda tragediæ.*

c *A scribendis tragediis me revocavit amica Iason.*

* *artes lib. tres melius.*

* *urgeor.*

d *Sappho, quam decimam Musam appel-*

lant.

* *celer lib. tres, probe.*

e *Quæ-ritur est commodum,*

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

& licet per

a In me
crimen con-
finxit, cum
ipsa non ef-
set extra
culpam.

b Facile
& benigna
ad morem
gerendum
amori meo.
c Copiosus,
vel, non
mixtus a-
maris.

Catull. Quæ
dulcem
curis mi-
scet ama-
ritiem.

d Voti sui
compos.

* Illa lib.
duo.

e Quod in
promptu est.

* poterit lib.
duo.

* Quidli-
bet.

f Amoris
copia.

* Quas lib.
duo probe.

g Auxilium
vultu omni
napliar.

Cicero &
Terent.

& morde-
re & pun-

gere dicunt
pro eodem.

Et Græci ἀμύμων τὸν ἀνδρῶν. Theoc. ἀνδρῶν μὴν ἀμύμων, Μίμων, τὸν
b Proverbialis comparatio. i Improvisi & nimis securi uocari sua

Ah quoties sani capitis mentita dolorem,
Cunctantem tardo iussit abire pede!

Ah quoties a finxit culpam, quantumque licebat,
Infantis speciem præbuit ipsa nocens!

Sic ubi vexarat, tepidosque refoverat ignes;
Rursus erat votis b comis & apta meis.

Quas mihi blanditias, quam dulcia verba parabat!
Oscula (Dii magni) qualia, quotque dabat!

Tu quoque, quæ nostros rapuisti nuper ocellos,
Sæpe face insidias, sæpe rogata nega.

Et sine me ante tuos projectum in limine postes
Longa pruinosa frigora nocte pati.

Sic mihi durat amor, longosque adolescit in annos
Hoc juvat: hæc animi sunt alimenta mei.

c Pinguis amor, nimiumque d potens, in tædiâ nobis
Vertitur; & stomacho, dulcis ut esca, nocet.

Si nunquam Danaën habuisset athenæa turris,
Non esset Danaë de Jove facta parens.

Dum servat Juno mutatam cornibus Io,
Facta est, quam fuerat, gravior * ipsa Iovi.

e Quod licet, & facile est, quisquis cupit, arbore frons
Carpit, & è medio flumine * sumat aquam.

Si qua volet regnare diu, deludat amantem.
Hei mihi, ne monitis torquear ipse meis.

* Quodlibet eveniat: nocet f indulgentia nobis.
Quod sequitur, fugio: quod fugit, ipse sequor.

At tu, formosæ nimium secure puellæ,
Incipe jam prima claudere nocte domum.

Incipe, quis furtim torques tua limina pulset,
Quætere; quid latent nocte silente canes;

* Quo ferat, & referat solers ancilla tabellas;
Cur toties vacuo secubet illa toro.

g Mordeat ista tuas aliquando cura medullas:
Detque locum nostris materiamque dolis.

h Ille potest vacuo furari in littore arenas,
Uxorem i stulti si quis amare potest.

Jamque ego præmoneo: nisi tu servare puellam
Incipis, incipiet desinere esse mea.

Multa, diuque tuli: speravi sæpe futurum,
Cum bene servasses, ut bene verba darem.

Lentus es, & pateris nulli patienda marito.
At mihi concessi finis amoris erit.

Scilicet

Et Græci ἀμύμων τὸν ἀνδρῶν. Theoc. ἀνδρῶν μὴν ἀμύμων, Μίμων, τὸν
b Proverbialis comparatio. i Improvisi & nimis securi uocari sua

Scilicet infelix nunquam prohibebor adire ?

Nox mihi sub nullo vindice semper erit ?

Nil metuam & per nulla traham suspiria somnos ?

Nil facies cur te iure perisse velim ?

Quid mihi cum facili, quid cum lenone marito ?

Corrumpis a vitio gaudia nostra tuo.

Quin alium, quem tanta juvet patientia, quaere.

Me tibi rivalem si juvat esse, veta.

a Nimia
patientia,
indulgentia
tua.

LIBER III.

*Deliberatio Poëtae, utrum elegos pergat scribere, an
potius tragœdiaz. ELEG. 1.*

Tat vetus, & multos incidua sylvæ per
annos:

Credibile est illi numen inesse loco.

Fons sacer in medio, speluncaque pumice
pendens:

Et latere ex omni dulce questantur aves.

Hic ego dam spatior tectus nemoralibus umbris,

Quod mea querebam Musa moveret opus.

Venit odoratos Elegeia nexa capillos;

Et, puto, pes illi longior alter erat.

Forma decens, vestis tenuissima, vultus amantis:

In pedibus a vitium causa decoris erat.

Venit & ingenti violenta Tragœdia passu:

Fronte comæ torva, palla jacebat humi.

Læva manus sceptrum late regale tenebat:

Lydius * apta pedum b vincla cothurnus erat.

* Hæc prior, Equis erit, dixit, tibi finis * amandi ?

O argumenti lente poëta tui !

Nequitiam vinosa etiam convivia narrant:

Narrant in multas compita secta vias.

Ipe aliquis digito vatem designat euntem;

Atque ait, Hic, hic est, quem ferus urit amor.

Fabula (nec sentis) tota jactaris in urbe.

Dum tua * postposito facta pudore refers.

Tempus erat thyrsio * dudum graviore moveri.

Cessatum satis est: incipe majus opus.

Materia premis ingenium: cane facta vitorum.

Hæc animo, dicēs, & arca digna meo est.

*Videtur
poëta imi-
tari somnia-
pœtam
Voluptatis
et Virum
lib. 2. ap-
monem.
a. x. x. x.
b. x. x. x.
* alta.
b. x. x. x.
m. x. x. x.
c. x. x. x.
d. x. x. x.
e. x. x. x.
f. x. x. x.
g. x. x. x.
h. x. x. x.
i. x. x. x.
k. x. x. x.
l. x. x. x.
m. x. x. x.
n. x. x. x.
o. x. x. x.
p. x. x. x.
q. x. x. x.
r. x. x. x.
s. x. x. x.
t. x. x. x.
u. x. x. x.
v. x. x. x.
w. x. x. x.
x. x. x. x.
y. x. x. x.
z. x. x. x.*

Quod * pulsus,

*a. percussus, probe. Lucr. sed acti Percussit thyrsio laudis spes
magna meum cor. c. Camp. Metaph. d. curuli certamine.*

Scilicet
percu-
sus, mi-
seris sua.

- * *apra ma-* Quod tenera cantent, lusit tua musa, puella:
le. Primaque per numeros * acta juventa suos.
- a *Sublimi-* Nunc habeam per te Romana Tragedia nomen,
tatem & Implebit a leges spiritus iste meas.
grandilo- Hastenus: & movit pictis innixa cothurnis
quentiam Densum casarie terque quaterque caput.
tragadia. Altera (* nam memini) limis * obrisit ocellis.
 * *si me-* Fallor? an in dextra myrtica virga fuit?
mini lib. Quid gravibus verbis, b animosa Tragedia, dixit,
duo. Me premis? an nunquam non gravis esse poterit
 * *subrisit* c Imparibus tamen es numeris dignata moveri:
lib. tres, In me pugnavisti versibus usa meis.
probe. Non ego contulerim sublimia carmina nostris:
 b *Superius* Obruit exiguas regia * vasta fores.
de tragadia- Sum levis, & mecum levis est mea cura Cupido:
rum scri- Non sum materia fortior ipsa mea.
ptore Attio Rustica sit sine me lascivi mater Amoris:
dixit: ani- Huic ego proveni lena comesque Dex.
mosique Quam tu non * poteris duro referare cothurno,
Attius Hæc est blanditiis janua laxa meis.
oris. Et tamen emerui plus quam tu posse, ferendo
 c *Agendo* Multa, d supercilio non patienda tuo.
contra me Per me deceptio didicit custode Corinna
causam ele- Liminis * obstructi sollicitare forem;
giaco me- Delabique toro tunica velata * recincta,
tro. Atque e impercussos nocte movere pedes.
 * *vestra.* Ah quoties foribus duris sincisa pependi,
 * *poteras* Non verita à populo prætereunte legi?
lib. v. probe. Quin ego me memini, dum custos saxus abiret,
 d *Falsus* Ancilla * miseram deliquisse sinu.
tuo; nam Quid, cum me munus natali misit; at illa
hic sedem Rupit, & g apposita barbara meruit aqua?
habes super- Prima tux movi felicia b semina mentis:
bia, ut ait Munus habes, quod te jam petit ista, meum.
Plin. unde Desierat. cæpi. i Per vos utraq; rogamus,
hæc ælpen In vacuas auras verba timentis cant.
de falsu di- Altera me sceptro decoras, altroque cothurno:
citur. Jam nunc contrasto magnus in orbe sonor.
 * *obstricti* Alter
- probe. h. e. jam clausa.* * *soluta Naug.* e *inoffens.* f *in*
cisis in limine literis, h. e. versu elegiaco, more amantium non admissum.
 * *missam lib. tres, probe.* g *luxta posita.* h *Ingenii semina & igni-*
culos: imitatione Cæc. 3. Tusc. i *Obtestor ambas, per vos ipsas, ne vobis*
metuatis de meo judicio, ne alterutra cadas sua causa, Aliud ad Tuli-
um judic.

Altera das nostrum victurum nomen amoris:

Ergo ades, & a longis versibus adde breves.

Exiguam vati concede, Tragedia, tempus.

Tu labor æternus; quod petit illa, breve est.

Mota dedit veniam, teneri properentur amores,

Dum vacat: à tergo b grandius urget opus.

a *Hexameter*: quem
versum Ci-
cero longum
appellat.

b *Argumentum gravium tragediæ.*

Ad amicam, cursum equorum spectantem. ELÉG. 2.

Non ego nobilium * venio spectator equorum:

Cui tamen ipsa faves, vincat ut ille precor.

Ut loqueret tecum, veni, tecumque sederem:

Ne tibi non norus, quem facis, esset amor.

U cursum spectes, ego te: spectemus uterque

Quod * juvet; atque oculos pascat uterque suos.

Quicunque faves felix agitator equorum!

Ergo illi curæ contigit esse tux?

Ne mihi contingat: sacro de carcere missis

Institam foris mente vehendus equis.

Modo lora dabo, modo verbere terga notabo:

Nunc stringam metas a interiore rota.

Mihi currenti fueris conspecta, morabor:

Deque meis manibus lora remissa fluent.

h, quam pene Pelops Pifro concidit axe,

Dum spectat vultus, Hippodamia, tuos!

Empe favore suæ vicit tamen ille puellæ.

Vincamus dominæ quisque favore suæ.

Quid frustra refugis? cogit nos b linea jungi.

Hæc * ex lege loci commoda Circus habet.

Tamen à dextra quicunque es, parce puellæ:

Contactu lateris læditur ista tui.

quoque qui spectas post nos, tua contrahe crura,

Si pudor est; rigido nec preme terga genu.

Ad nimium demissa jacent tua pallia terræ:

Collige, vel digitis en ego tollo meis.

Invida vestis eras, quæ tam bona crura tegebas:

Quoque magis spectes, invida vestis eras.

* *sedeo*
lib. tres.
* *juvat lib.*
duo restæ.
a *Versus*
Levæ,
sinisteriore.
Virg. dum
proam ad
saxa sub-
urget
Interior.
Vide Cal.
lib. 9.
cap. 10.
Antiquar.
L. Turneb.
expon. bre-
viare cursu
lib. 14.
cap. 14.
b *Signum*
datum mi-
serendi cur-
rus (quod
erat linea
alba à car-
ceribus ad

Talia metas ex-
tensa) cogit

et in cuneis nos dem-
t. Vide Scal. com. in Manil. * in libr. duo. c Mo-
in increpandi. Virg. Ite domum passi, si quis pudor, ite ju-
anci.

a *Arcadice*
so. que fuit
Iasii aut la-
sonis filia.
Scholast.
Apoll.
** Amalant-*
te Iasii
Dionysii
Epiphanis
Maximi.
Prop. lib. 1.
 Milanion
 nullos fu-
 giendo,
 Tulle, la-
 bores Sx-
 viriam du-
 rx contu-
 dit Iasi-
 dos. *Vi-*
de Alisan.
l. 13. P. H.
& Mureti
schol. in
Prop.
 b *Parce-*
miace. Vide
adig. Ignē
igni ne ad-
das.
 * *animi*
meus est,
lib. duo.
 c *Pulgo-*
nim deas o-
rahant, ut
adessent. Ti-
bull. Can-
dide Liber
edg. Virg. Aeneid. 1. Adhis lxtitix Bacchus dator. d *Puella*
me amata, amica mea. * *Agricolz lib. duo.* * *novz, lib. tres.*
& cod. MS. h. e. cui nuperrime servire capi. * *superos juro, lib.*
duo. e *Clasiv.* * *prxtor lib. tres: non male. Prxtores enim ludi*
prxtant, quibus prxtor signum dabit. * *Quod, lib. duo.*

Talia Melanion & Atalantz crura fugacis
 Optavit manibus sustinuisse suis.

Talia pinguntur succinctz crura Dianz,
 Cum sequitur fortes fortior ipsa feras.

His ego non visis arsi: quid fiet ab illis?

b In flammam flammaz, in mare fundis aquas.

Suspitor ex illis & cetera posse placere,

Quz bene sub tenui condita veste latent.

Vis tamen interea tenues atcessere ventos,

Quos faciant nostra mota flagella manu?

An magis hic * meus est animi, non aëris, æstus?

Captaque formineus pectora torret amor!

Dum loquor, alba nigro sparsa est tibi pulvere vestis.

Sordide de nive corpore pulvis abi.

Sed jam pompa venit: linguis animisque favete.

Tempus adest plausus; aurea pompa venit.

Prima loco fertur sparsis victoria pennis.

c Huc ades, atque meus fac, Dea, vincat d amor.

Plaudite Neptuno, nimium qui creditis undis.

Nil mihi cum pelago: me mea terra tenet.

Plaude tuo Marti, miles: nos odimus arma!

Pax juvat, & media pace repertus amor.

Auguribus Phœbus, Phœbe venantibus adsit:

Artifices in te verte, Minerva, manus.

* *Ruricolz, Cereri teneroque adsurgite Baccho:*

Pollucem pugiles, Castora placet eques.

Nos tibi, blanda Venus, puerique potentibus armis

Plaudimus: inceptis adnue, diva, meis.

Daque * novam mentem dominz, ut patiatur amari.

Adnuit: & motu signa secunda dedit.

Quod Dea promisit, promittas ipsa rogamus!

(Pace loquor Veneris) tu Dea major eris.

Per * tibi tot juro testes, pompamque Deorum,

Te dominam nobis tempus in omne fore.

Sed pendent tibi crura: potes, si forte juvabit,

e Cancellis primos inseruisse pedes.

Maxima jam vacuo * præco spectacula Circo,

Quadrifuges æquo carcere misit equos.

Cui faveas video: vincet cuicumque favebis.

* *Quid cupias, ipsi scire videntur equi.*

Me miserum? metam spatioso circuit orbe.
 Quid facis? admoto proximus axe iubi.
 Quid facis infelix? perdis bona vota puellæ.
 Tende precor valida lora sinistra manu.
 Favimus ignavo: sed eum revocate, Quizites;
 Et date a jactatis undique signa rogis.
 En revocant. at ne turbet toga mota capillos,
 In nostros abdas te licet usque sinus.
 Iamque patent iterum referato carcere postes:
 Et volat admissis discolor agmen equis.
 Nunc saltem supera, spatiumque insurge patenti.
 Sint mea, sint dominæ b facta rata vota mex.
 Sunt dominæ rata vota mex: mea vota supersunt.
 Ille tenet palmam: palma petenda * mihi est.
 Risit, & argutis quiddam promissit ocellis.
 * Hoc satis est: alio cetera redde loco.

De amica quæ pejeraverit. ELEG. 3.

Esse Deos credamne? fidem jurata sefellit;
 Et facies illi, quæ fuit ante, manet.
 Quam longos habuit nondum * jurata capillos,
 Tam longos, postquam a numina læsit, habet.
 Candida, candorem roseo suffusa rubore,
 Ante fuit: niveo lucet in ore rubor.
 Pes erat exiguus: b pedis est aptissima forma.
 Longa decensque fuit: longa decensque manet.
 Argutos habuit: radiant ut sidus ocelli:
 Per quos mentita est perfida sæpe mihi.
 Scilicet æterni falsum jurare puellis
 Dii quoque concedunt: formaque numen habet.
 c Perque suos illam nuper jurasse recordor,
 Perque meos oculos: & dolere mei.
 Dicite Dii, si vos impune sefellerit illa,
 Alterius meriti cur ego damna tuli?
 * At non invidix vobis d Cephela virgo est,
 Pro male formosa iussa parente mori.
 Non satis est, quod vos habuit sine pondere testes:
 * Sed mecum lufos ridet inulta * deos.
 Ut sua per nostram redimat perjuriam poenam,
 Victima deceptus decipientis ero.
 Aut sine re Deus est nomen, frustra que timetur,
 Et stulta populos credulitate movet:

a Dno signa
 vestis jacta-
 ta sinu. Vide
 Turneb.
 l. 16. c. 28.
 b Verum n.
 factis, ea ut
 rata essent,
 precaban-
 tur. Idem
 lib. 3. Me-
 tamorph.
 * mea lib.
 1161.
 * Hic, vet.
 l. c. restituit.

* perjura,
 lib. pter.
 a Pejeravit.
 b Brevitas
 pedis in
 puellæ venus-
 tatem ha-
 bet. Horat.
 Depygis
 nascuta,
 brevi lare-
 re ac pede
 longo. Vi-
 de Arist.
 Physio-
 gnom.
 c Flaut.
 Memach.
 Stultis per
 oculos ju-
 rare. Ti-
 bull. eleg.

Aut, ult. l. 3. Pro-

per. l. 1. eleg. 13. Ovid. l. 2. Amor. eleg. 16. * Non satis, d Ad-
 dromeda Cephelæ fil. * Et lib. 1161. * deos?

Aut, si quis Deus est, teneras amat ille puellas,
 Et nimium solas omnia posse jubet.
 a In nos, in nostram perniciem. a Nobis fatifero Mavors accingitur ense:
 b Senec. Nos petit invicta Palladis hasta manu.
 Ord. focis Nobis flexibiles curvantur Apollinis arcus:
 injicere In nos alta Iovis dextera fulmen habet.
 dixit. Plin. Formosâs superi metuunt offendere læsi:
 L. 12. c. 14. Atque ultro, quæ se non timuere, timent.
 Aris ingere: de quo Et quisquam pia thura b focis imponere curat?
 dandi verbum quoque Certe plus animi debet inesse viris.
 in sacris u- At si venturo se subduxisset amanti,
 furpatur. Non d pater in Baccho matris haberet onus.
 Arnob. L. 7. Quid queror? & toto facio convicia cælo?
 * peti, scil. Dii quoq; habent oculos, Dii quoq; pectus habent.
 fulminis. Si Deus ipse forem, numen e sine fraude liceret,
 c Amoris Fœmina mendaci falleret ore meum.
 obsequio. Ipse ego jurarem verum jurasse puellas:
 d Jupiter, Et non de tetricis diceret esse Deis.
 cujus femori Tu tamen illorum moderatius utere dono:
 infans ad- Aut oculis cæte parce, puella, meis.
 hic immaturus insertus est. e Sine periculo, sicut contra, fraudi esse dic-
 tum, quod damno est aut dedecori. Liv. lib. 1. Quod sine fraude mei
 populique Quiritum fiat.

Ad virum servantem conjugem. ELEG. 4.

D Vre vir, imposito teneræ custode puellæ
 Nil agis: a ingenio quæque tuenda suo est.
 a Natura. Si qua metu dempto casta est, ea denique casta est:
 Terent. Quæ, quia non liceat, non facit, illa facit.
 Nam mi- Vt jam servaris bene corpus, adultera mens est:
 hi, quale Vt custodiri, ni velit, ulla potest.
 ingenium Nec mentem servare potes, licet omnia claudas:
 haberes, Omnibus exclusis b intus adulter erit.
 fuit indio oratio. c C u i peccare licet, peccat minus: ipsa potestas
 Vide Me- Semina nequitix languidiora facit.
 mand. sive Define (crede mihi) vitia irritare vetando:
 Euripidis Obsequio vinctus aptius ipse tuo.
 similes ver- Vidi ego nuper equum contra sua fixa tenacem,
 sus apud Ore reluctanti fulminis ire modo.

Stob. Ser.

LXXII. b In animo. c γὰρ μὴ δύναται μὴ

Confi.

Conficit, ut primum concessas sensit habenas,

Frænaque in effusas laxa jacere * jubas.

NITIMUR in vetitum semper, cupimusque negata.

Sic interdictis imminet æger aquis.

Centum fronte oculos, centum cervice gerebat

Argus: & hos unus sæpe fefellit amor.

In thalamo Danaë, saxo ferroque a perenni,

Quæ fuerat virgo * credita, mater erat.

Penelope mansit, quamvis custode careret,

Inter tam multos intemerata procos.

Quicquid servatur, cupimus magis; ipsaque furem

* Cura vocat: pauci, quod finit alter, amant.

Nec facie placet * ipsa sua, sed amore mariti.

Nescio quid, quod te ceperit, esse putant.

Non proba * sic, quam vir servat, sed adultera chara

Iple timor precium corpore majus habet.

* Indignere licet, * juvat inconcessa voluptas.

Sola placet, Timeo, dicere si qua potest.

* Non tamen ingenuam c jus est servare puellam:

Hic metus externæ corpora gentis agat.

Scilicet ut possit custos, Ego, dicere, feci,

In laudem servi casta sit illa tui.

Rusticus est nimium, quem lædit adultera conjux,

Et notos mores non satis urbis habet;

In qua Martigenæ non sunt sine crimine nati,

Romulus Iliades, Iliadesque Remus.

Quid tibi formosa, si non nisi casta placebat?

Non possunt ullis ista a coire modis.

Si sapias, indulge dominæ, vultusque severos

Exue, nec rigidi jura tuere viri.

Et cole quos dederit: multos dabit uxor amicos.

Gratia sic minimo magna labore venit.

Sic poteris juvenum convivia semper inire;

Et, quæ non tuleris, multa videre domi.

Ad amicum, dum iter faceret ad amicam. ELEG. 3.

A Mnis arundinibus limosas oblite ripas,

Ad dominam propero; siste parumper aquas.

Nec tibi sunt pontes, nec quæ sine remigis ictu

Concava trajecto cymba rudente vehat.

Parvus eras; (memini) nec te transire refugit:

Summaque vix talos contigit unda meos.

Nunc ruis * apposito nivibus de monte solutis:

Et turpi crassas gurgite volvis aquas.

* effusa
juba.

a Firmo. Ho-

rat. Exegi

monu-

mentum

ære peren-

nium:

* tradita.

b Menand.

vi' d'pov

aii' n' x-

apv' ad'is

lix'or.

* Fræda

facit perpe-

ram.

* illa, lib.

duo.

* sit lib. duo.

* Indul-

gere.

* placet.

* Nec, lib.

duo.

c Jura per-

mittunt.

d Coniungi.

Ita alibi:

Lis est

cum for-

ma magna

pudicitiz.

* opposi-

to minus

scite. Appa-

sito juna

posita, vici-

no.

Quid

Quid properasse juvat? quid pauca dedisse quieti
Tempora? quid nocti conseruisse diem?
Si tamen hic standum est? si non datur artibus ulla
Ultior nostro ripa premenda pede?

a *Perseu* Nunc ego, quas habuit pennas a Danaeius heros,
Danae & Terribili densum cum tulit angue caput:
Jovis fil. Nunc opto currum, b de quo Cerealia primum
b *Triptole-* Semina venerunt in rude missa solum.
mi currum Prodigiosa loquor veterum mendacia vatum:
invenit. Itaq; * Non tulit hae unquam, nec feret ulla dies.
alib. Nunc Tu potius ripis effuse capacibus amnis,
ego Tri- (Sic aeternus eas) labere sine tuo.
pto, vellem c Non eris invidiae tortens (mihi crede) ferendae,
conscen- Si dicar per te forte retentus amans.
dere curr. Flumina deberent juvenes in amore juvare:
* Nec lib. Flumina senserunt ipsa quid esset amor.
duo. Inachus in * media Bithynide pallidus isse
c *Oratio el-* Dicitur, & gelidis incaluisse vadis.
liptica, sci- Nondum Troja fuit lustris obsessa duobus,
licet par, aut Cum rapuit vultus, Xanthe, * Neera tuos.
idoneum, vel Quid? non Alpheon diversis currere terris
fatis. Virginis Arcadiae certus adegit amor?
* Melia, Te quoque promissam Xantho, Penae, * Neeram
quod nym- * Phitthiadum terris oculuisse ferunt.
pha nomen Quid referam Asopon? quem cepit Martia Thebe,
est, ex qua d Natarum Thebe quinque futura parens.
Neptunus Cornua si tua * sunt ubi nunc, Acheloë, requiram
Amycum / Herculis irata fracta querere manu.
suscepit Be- Nec tanti Calydon, nec rota Aetolia tanti:
brycia re- Una tamen tanti Deianira fuit.
gem, sefle Ille fluens dives septena per ostia Nilus,
Callimacho. Qui patriam tantae * non bene celat aquae,
Vide Parrb. Fertur in * Evadne collectam Asopide flammam
epist. 6. Me- Vincere gurgitibus non potuisse suis.
minit ejusd. Siccus ut amplecti c Salmonida posset Enipeus,
Apollon. Cedere jussit aquam: jussa recessit aqua.

libr. 2.

* Parrb.

Naia, Creusa enim, quae Penae nupta est, quam jam Xantho fuisset
hiansa, binominis fuit, Naia dicta & Creusa; id quod Pindar. Commemorat
adnotavit. * Creusam lib. tres. * Phitthiadum lib. duo, melius a Phitthi
Theffalia civitate. d Filiarum, quas recens. commentat. Pindari Oda 6. d
hymn. * sint rectius. * tam bene lib. tres probe. Nili enim fons: i ignis
esse Herodot. Euterp. * Evadne lib. duo: utrumque recte. Evadne
Evadne Martia fuit fil. ex Thebe uxore Asopi. c Tyro Salmoni fil.

Nec te prætereo, qui per cava saxa volutus
 Tyburis Argæi * spumifer arva rigas;
 Illa cui placuit, quamvis erat horrida vultu,
 Ungue notata comas, ungue notata genas.
 Illa gemens patruique nefas, delictaque Martis,
 Errabat nudo per loca sola pede.
 Hanc amnis rapidis animosus vidit ab undis:
 Raucæque de mediis sustulit ora vadis.
 Atque ita, Quid nostras, inquit, teris anxia ripas,
 Illa, ob Idæo Laomedonte genus?
 Quo cultus abierte tui? quid sola vagaris?
 Vittæ nec evinctas impedit alba comas?
 Quid fles? & * teneros lacrymis corrumpis ocellos?
 Pectoraque insana * plangis * aperta manu?
 Ille habet & silices, & durum in pectore ferrum,
 Qui tenesq. lacrymas latus in ore videt.
 Illa, pone metus: tibi regia nostra patebit;
 Teque colent amnes: Illa, pone metus.
 Tu centum aut plures inter dominabere nymphas:
 Nam centum aut plures flumina nostra tenent.
 Nec me sperne (precor) tantum Romana propa-
 Munera promissis uberiora ferēs. (go. Propert. l. 4.
 Dixerat. Illa oculos in humum dejecta modestos
 Spargebat repido flebilis imbre sinus.
 Ter molita fugam, ter ad altas restitit undas:
 Currendi vires eripiente metu.
 Saxa tamen scindens inimico pollice crinem,
 Edidit indignos ore tremente sonos:
 Quinam mea testæ forent, patrioque sepulcro
 Condita, dum poterant virginis ossa tegi.
 Car modo Vestalis tædæ invitor ad ulias
 Turpis, & Iliacis inficianda focis?
 Quid motor? en digitis designor adultera vulgi.
 Desit famosus, qui notet ora, pudor.
 Sustenus; & vestem * timidus prætendit ocellis:
 Atque ita se in rapidas perdita misit aquas.
 Ne supposuisse manus ad pectora b lubricus amnis
 Dicitur, & socii jura dedisse tori.
 Ne quoque credibile est aliqua caluisse puella:
 Sed nemora & sylvæ crimina vestra tegunt.

H

Dum flexu. Catull.
 Flendo

argiduli rubent ocelli. b Anio vel Tiberis flu. Illa enim ad ripam
 juvenis sepulta, cum cinctu ejus exundante alveo flum, in Tiberim delata
 est, missi ei diis est.

a Apostro-
 phe ad A-
 micnem flu-
 vium, cuius
 Illam, quod
 in eam cecid-
 dit, unorem
 finxerunt.

Horat. Tur-
 neb. lib. 6.
 cap. 8.

* pomifer
 non inficit.
 Horat. Et
 præcepta An-
 nio, & Ty-
 burti lu-
 cus & uda
 Mobili-
 bus poma-
 ria rivis.

(go. Propert. l. 4.
 Ramosis
 Anio qua
 pomifer
 incubat
 arvis.

* madidos
 lib. duo.
 * tundis al.
 * acerba.
 * Ne me
 lib. duo.

* Sera lib.
 duo. sed re-
 fectum est
 Saxa.

* tumidis
 b. e. turgi-
 di nimio

- * vallis. Dum loquor, increvit * latis * spatiosius undis,
 * spatio- Nec capit admissas alveus altus aquas.
 sus in Quid mecum, furiose, tibi / quid mutua differ
 und. minus Gaudia? quid corruptum, rustice, rumpis iter?
 bene. Quid, si legitimum * fluere, si nobile flumen?
 a Flumen Si tibi per terras maxima fama foret?
 idem fluit Nomen habes nullum * nivibus collecte caducis:
 & manet: Nec tibi sunt fontes, nec tibi certa domus.
 fluvius tem- Fontis habes instar pluviasque, nivesque solutas,
 poribus sic- Quas tibi divitias pigra ministrat hyems.
 catur. Aut lutulentus agis brumali tempore cursus:
 * rivis. Aut premis arentem pulverulentus humum.
 * grata di- Quis * dixit grata voce, Perennis eas?
 na. Damnosus pecori curris, damnosior agris.
 * vx. al. Forcitan hæc alios, me mea damna movent.
 nunc. Huic ego, * nax demens, narrabam fluminum amo-
 * quem Nescio * quid spectans, Acheloon & Inachon amnes, (res.
 lib. duo. Et potui nomen, Nile, refeste tuum.
 b Turbide. At tibi pro meritis opto, b non candide torrens,
 Sint rapidi soles, siccaque semper hyems.

*Quod ab amica receptum, cum ea coire non potuit,
 conquisitur. ELEG. 6.*

- *** At * A Ut non formosa est, * aut non bene culta puella.
 vet. lect. * Aut, puto, non votis sæpe perita meis.
 quod aliqui Hanc tamen in nullos tenui male languidus usus,
 restitui pu- * Sed jacui a pigro crimen onusque toro.
 stus: ut sit Nec potui cupiens, pariter cupiente puella,
 Itonia: cui Inguinis effocti parte juvante frui.
 inseruit & Illa quidem nostro subiecit eburnea collo
 Puto ver- Brachia, Sithonia candidiora nive.
 bum, sicut Osculaque inseruit * cupidi luctantia * linguis:
 apud Gre- Lascivum femori supposuitque femur.
 eos n. u. Et mihi blanditias dixit, Dominumque vocavit;
 m. Et quæ præterea b publica verba juvant.
 * Sic. Tacta tamen gelida veluti mea membra cicuta,
 a Ipse piger: Segnia propositum destituere meum.
 Hypallag. Truncus inerti jacui, species, & inutile * lignum:
 * cupida Nec satis exactum est, corpus, an umbra forem.
 lingua lib. Que
 duo probe.
 b Blanditiis usitata. * signum, lib. duo, velle, ut indicatur flatus. De
 signo & flatus vide Ald. Manus. quæf. per epist.

Quæ mihi ventura est, siquidem est ventura sene-

Cum desit a numeris ipsa iuventa suis? (Ætus, a Officiis,

Ah pudet annorum, quod me juvenemque, virumq;, muneribus.

Nec juvenem, nec me sensit amica virum.

Sic flammæ aditura piæ æterna sacerdos

Surgit, & à charo fratre b verenda soror.

At nuper bis flava Chiè, ter candida Pitho,

Ter Libas c officio continuata meo est.

Exigere à nobis angusta nocte Corinnam,

Et memini numeros sustinuisse novem.

Num mea Thessalico languent devota veneno

Corpora? num misero carmen & herba nocent?

* Sagæ punicea defixit nomina cera?

Et medium tenues in jecur urget acus?

d Carmine læsa Ceres * sterilem vanescit in herbam:

Deficiunt læsi carmine fontis aquæ.

Illicibus glandes, cantataque vitibus uva

Decidit: & nullo poma movente fluunt.

* Quid vetat & nervos magicas torpere per artes?

Forsthan impatiens sit latus inde meum.

Huc pudor accessit facti: pudor ipse nocebat.

Ille fuit vitii causa secunda mei.

At qualem vidi, qualem tetigique puellam,

Sic etiam e tunica tangitur illa sua.

Illius attactu Pylus juvenescere posset;

Tithonusque annis fortior esse suis.

Hæc mihi contigerat: sed * non vir contigit illi.

Quas nunc concipiam per nova vota preces?

Credo etiam magnos, quo sum tam turpiter usus,

Muneris oblatis pernituisse deos.

Optabam certe recipi; sum nempe receptus:

Oscula ferre; tuli: proximus esse; fui.

Quid mihi fortunæ tantum? quid regna sine usu?

Quid mihi possedi dives avarus opes?

Sic aret mediis taciti vulgator in undis;

Pomæque, quæ nullo tempore tangat, habet.

At tenera quæ quisquam sic surgit mane puella,

Protinus ut sanctos possit adire Deos.

Sed * non blanda, puto, non optima perdidit in me

Oscula, non omni sollicitavit ope.

H 2

Illæ sive aliquis.

A sacris au-

marcebantur besterna Venere inquinati. * puto non blanda est:

lang. Sed puto non blanda, non opt. recte. Et est Ionia, Demo-

stheni quoque usurpata. illæ sive aliquis ostendit a tui su.

b Non ta-

meranda.

c Imitat.

Propert. sz-

pe est ex-

perta

puella Of-

ficiū to-

ra nocte

valere

meum.

* Sagaque

Phœnicea

lib. duo. Vide

Turneb.

lib. 23. c. 11.

d Carminum

& incanta-

tionum vir.

* steriles

herbas.

* Quis.

e Interula,

tunica inti-

ma, i. g. eni-

per. It. sup. Di-

ripui tuni-

cam.

* vir non

lib. duo.

f Tantalus

proditor ar-

cani.

g Quisquam

illæ sive aliquis.

A sacris au-

* virosq;

172

A M O R U M

Prater.

a Homer.

Odys. 1.

* *Thamy-*

rin. 11. 1.

αὐτὶς ἄλκυον

ὅς μιν ἔειπε :

ὀφθαλμοῖς

αὐτοῦ αὖ-

τίσιν.

b Hesiod.

lib. 1. μὲν

τ' αἰχμὴν

ἀνδρῶν τιν-

ος.

* *assurge-*

re lib. duo

melior.

* *lanis. al.*

ranis, ut de

videtur in-

teligatur.

sed & lant-

rum usm qd

in magicis

factis ut ex

Theocr.

Pharmac.

liquet. c

Exonerando vesicam:

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Exonerando

Illa graves potuit quercus, adamantaque durum,

Surdaque blanditiis saxa movere suis.

*Digna movere fuit certe * divosque, virosque.*

Sed neque tunc vixi: nec vir, ut ante, fui.

Quid juvat, ad surdas si canter a Phemius aures?

*Quid miserum * Thamyrahi picta tabella juvat?*

At quæ non tacita formavi gaudia mente?

Quos ego non sinxi disposuique modos?

Nostra tamen jacuere, velut præmortua, membra

Turpiter, hesternæ languidiora rosa.

Quæ nunc ecce vigent intempestiva, valentque;

Nunc opus exposcunt, militiamque suam.

Quin isthic pudibunda jace pars pessima nostris:

Sic sum pollicitis captus, ut ante, tuis.

Tu dominum fallis: per te deprensus inermis

b Tristia cum magno damna pudore tuli.

Hanc etiam non est mea dedignata puella

Molliter admota sollicitare manu.

*Sed postquam nullas * consurgere posse per artes,*

Immemoremque sui procubuisse videt:

Quid me ludis, ait? quis te male sane jubebat

Invitum nostro ponere membra toro?

*Aut te trajectis *Axa* venefica * ramis*

Devovet, aut alio lassus amore venis.

Nec mora: dissiluit tunica velata recincta,

Et decuit nudos proripuisse pedes.

Neve suæ possent intactam scire ministræ,

Dedecus hoc c sumpta dissimulavit aqua.

liquet. c Exonerando vesicam: aquam enim veteres bonæ urinae appo-
libant: & aquam sumere, ire ad secessum exoneranda vesica causa. Scal.

Quod ab amica non recipiatur, dolet. ELEG. 7.

EN quisquam ingenuas etiamnum suscipit artes?

Aut tenerum dotes carmen habere putat?

Ingenium quondam fuerat preciosius auro:

At nunc barbaria est grandis, habere nihil.

Cum pulchre nostri dominæ placuere libelli;

Quo licuit libris, non licet ire mihi.

Cum bene laudavit, laudato janua clausa est:

Turpiter huc illuc ingeniosus eo.

Ecce recens dives, parto per vulnera censu,

Præfertur nobis, a sanguine factus, eques.

Hunc potes amplecti formosis, stulta, lacertis?

Hujus in amplexu, stulta, jacere potes?

a Precio

sanguinis,

sanguinis

impendio.

Si nescis, caput hoc galeam portare solebat:

Ense latus cinctum, quod tibi servit, erat.

Læva manus, cui nunc serum male convenit *auro* *a Annalib.*

Scuta tulit: dextram tange, cruenta fuit. *(rum, aurem, quem*

Qua perit aliquis, potes hanc contingere dextram? *gestabat e-*

Heus, ubi mo' lites pectoris illa tui est? *quites.*

Cerne cicatrices veteris vestigia pugnae:

Quæsitum est illi corpore, quicquid habet.

Fortitan & quoties hominem iugulaverit, * ipse ** ille.*

Indicet. hoc fassas tangis, avara, manus?

Ille ego Musarum purus Phœbique sacerdos

Ad rigidas canto carmen inane fores.

Discite, qui sapitis, non hæc, quæ scimus inertes;

Sed trepidas acies, & fera bella sequi.

Proque bono versa b primum deducite pilum.

Hoc tibi, si velles, posset, Homere, dari.

Juppiter admonitus * nil esse potentius auro,

Corruptæ e precium virginis ipse fuit.

Dum merces aberat; durus pater, ipsa severa,

Arati postes, ferrea turris erat.

Sed postquam sapiens in munera venit adulter;

Præbuit ipsa sinus, & dare iussa, d dedit.

At cum regna senex cœli Saturnus haberet,

Omne lucrum tenebris alta premebat humus.

Araque, & argentum, cumque auro pondera ferri

Manibus e admorat, nullaque massa fuit.

At meliora dabat; curvo sine vomere fruges,

Pomaque, & in quercu mella reperta cava.

Nec valido quisquam terram scindebat aratro:

f Signabat nullo limite fossor humum.

* Non freta dimissi verrebant eruta remi:

Ultima mortali tum via lictus erat.

Contra te solers, hominum natura, fuisti,

Et nimium g damnis ingeniosa tuis.

Quid tibi turritis incingere mœnibus urbes?

Quid tibi discordes addere in arma * manus?

Quid tibi cum pelago? terra contenta fuisses.

Cur non & cœlum tertia regna petis?

H 3

Qua piam fecit:

quod Lati-

ni dare dicunt, Græci *μίσχον*. Idem alibi: Quæ dant, quæque negant. e *Admoverat*. 1. *Metamorph.* Quasque recondiderat. *Strygiisque admoverat umbris.* f *Idem* 1. *Metam.* Cautus humum longo signavit limite fossor. * Nec freta demisso verreb. er. *remo; lib. duo probe.* g *In tua damna.* * *viris, lib. duo.*

a Sicut terram & pelagus.

* crudaque lib.
dus non in-
scite.

* liceantur, b. e.
precium of-
ferant pro

puella mea
in audientia.

* Queis.
* aliquid.
* ipsa.

b Ad nihilum redigat.

Qua licet, affectas eorum a quoq; templa Quirinus,
Liber, & Alcides, & modo Caesar, habent.

Eruimus terra solidum pro frugibus aurum.

Possidet inventas sanguine miles opes.

CURIA pauperibus clausa est: dat census honores.

Inde gravis iudex, inde severus eques.

Omnia possideant: illis campusque forumque

Serviat: hi pacem * salvaque bella gerant.

Tantum ne nostros avidi * lucentur amores:

* Et satis est, * aliquam pauperis esse sinant.

At nunc, exarquet tetricas licet * illa Sabinas;

Imperet ut capta, qui dare multa potest.

Me prohibet custos: in me timet illa maritum.

Si dederim, tota cedit uterque domo.

O, si neglecti quisquam Deus ultor amantis,

Tam male quæritas b pulvere mutet opes.

b Ad nihilum redigat. Tibull, at Deus illa in cinerem & liquidas
munera vertat aquas.

Tibulli mortem deflet. ELEG. I.

Memnona si mater, mater ploravit Achillem,

Et tangunt magnas tristitia fata Deas;

Flebilis indignos Elegia solve capillos:

Ah, nimis ex vero nunc tibi nomen * erit.

* inest.

a Meri scil.

in exsquisite

funerum re-

cepis, quo

exorsus ge-

rabunt ma-

gistratum

fascet.

b Plangat,

percutiat.

* tectis.

* juvenis.

Immutur au-

tem. Adonis.

e Antipo-

phora. Pal-

se vates

sunt moy-

simy, &

Jeremym.

Ille tui vates operis, tua fama, Tibullus,

Ardet in exstructo corpus inane rogo.

Ecce puer Venetis fest a eversamque pharetram,

Et fractos arcus, & sine luce facem.

Adspice, demissis ut eat miserabilis alis,

Pectoraque insecta b tundat aperta manu.

Excipiunt lacrymas sparsi per colla capilli,

Oraque singultu concutiente sonant.

Fratris in Anax sic illum funere dicunt

Egressum * castris, pulcher Iule, tuis.

Nec minus est confusa Venus moriente Tibullo,

Quam * juveni rupit cum serus inguen aper.

At sacri vates, & divum cura vocamus:

Sunt etiam qui nos numen habere putent.

Scilicet OMNE sacrum mors importuna profanat:

Omnibus d obscuras inspicit illa manus.

Quid pater Ismario, quid mater profuit Orpheo?

Carmine quid victas obstupuisse feras?

Et

Flig. 2. Georg. Quat. sacra feto: de Musar. sacris loquens. d. Anax.

Et Linon in sylvis idem paret * additus altis
Dicitur * invicta * concinuisse lyra.

* Adspice Mæoniden, à quo, ceu fonte perenni,
a Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Huc quoque summa dies nigro submersit Averno.
Effugiunt avidos carmina sola rogos.

Durat opus vatum, b Trojani fama laboris,
c Tatdaque nocturno tela retexta dolo.

Sic Nemesis longum, sic Delia nomen * habebit:
Altera d cura recens, altera primus amor.

Quid * nos facia juvant? quid nunc Egyptia pro-
sistra? quid in vacuo secubuisse toto? (sunt

Cum rapiant mala fata bonos. (ignoscite fasso)
Sollicitor nullos esse putare Deos.

V I V E pius, moriere * tamen: cole sacra, colentem
Mors * tamen à templis in * cava busta trahet.

Carminibus confide bonis: jacet ecce Tibullus:
Vix manet è toto parva quod urna capit.

c Tene, sacer vates, flamma rapuere rogales?
Pectoribus pasci nec timuere tuis?

Aurea sanctorum potuissent templa Deorum
Urere, quæ tantum sustinuerunt nefas.

Avertit vultus / Erycis quæ possidet arces.

Sunt quoque qui lacrymas continuasse negant.

Sed tamen hoc mellus, quam si g Phœacia tellus
Ignotum vili b supposuisset humo.

Hic certe manibus * fugientis pressit ocellos

Mater, & in cineres ultima dona * tulit.

Hic soror in partem misera cum matre doloris

Venit, inornatas * dilaniata comas.

Cumque tuis sua junxerunt Nemesisque, priorque,
Oscula: nec solos destituere rogos.

Delia discedens, Felicius, inquit, amata

Sum tibi: vixisti, dum tuus ignis eram.

Cui Nemesis, Quid, ait, tibi sunt mea damna dolori?

Me tenuit moriens deficiente manu.

Sitamen è nobis aliquid, i nisi nomen, & umbra

Restat, in Elysia valle Tibullus erit.

Obvius huic venies, hedera juvenilia cinctus

Tempora, cum Calvo, docte Catulle, tuo.

H 4

* edidit
miam bene.

* invia
lib. duo be-

ne.

* conti-
cuisse, ma-
le.

* Adjice,
a d. anil.

lib. 2. cu-
jusque ex

ore profu-
so Omnis

posteritas

latices in
carmina

duxit.

b Notatio
Iliados.

c Odyssæam
invenit.

* habebūt
lib. duo.

d Amor no-
vus.

* nunc.

* pius me-
lus.

* gravis.

* sua.

e Apostro-
phe ad Ti-
bullum

g Ubi in ad-
versam va-

Tu letitudinem
incideras:

de quo vide lib. 1. eleg. 7. Tibull. h Sepelivisset, Periphr. * morien-
tis. * dedit. * dilacerata lib. duo. utrumque recte. habens comas
dilaniatas; Græca constructione. i Præter nomen.

a Si falsa est Tu quoque. a si falsum est temerari crimen amici,
 suspicio con- Sanguinis atque h animæ prodige, Galle, tuæ.
 iurationis His comes umbra tua est : si quæ est modo corporis
 in Augu- Auxilii numeros, culte Tibulle, pios. (umbra
 stum Cæs. Ossa quæta. precor, tuta * requiescite in urna
 b Horat. Et sit c humus cineri non onerosa tuo.
 animæque magnæ Prodigum Faullum. * requiescere.
 c Eurip. Alceste. αὐτὴν οὐκ ἔστιν ἔτι ζῆλον ἰσχυρὸν ἔχουσαν. Τελὸν. Ἰσχυρὸν οὐ
 δὲ αὐτὴν γὰρ ἀδελφὸν ἔχει. Summa vitæ omniū huius mæns, ut quærit of-
 fens, & ne quis se sollicitaret.

Ad Cererem, conquærens quod ejus sacris cum animæ
 concumbere non permittatur. E L I O. 9.

a Idem in Annuæ venerunt Cerealis tempora sacris
 sacris Ipsi- a Secubat in vacuo sola puella toro.
 selus. lib. 1. Flava Ceres, tenues spicis redimita capillos,
 Amor. 2. Cur inhibes sacris commoda nostra tuis ?
 Jov. 3. Te, Dea, munificam gentes ubicunque loquuntur
 b Propter Nec minus humanis invidet ulla bonis.
 quercus Do- Ante nec hirsuti torrebant farra coloni;
 dona si ne- Nec notum terris aræ nomen erat.
 moris sat. Sed glandem quercus, b oracula prima, ferebant.
 dicat. Virg. Hæc cibus; Sc teneri cespitis herba torus.
 2. Georg. Prima Ceres docuit c turgescere semen in agris;
 Atque ha- Falce coloratas subsecuitque comas.
 bitæ Prima jugis tauros supponere colla coëgit;
 quondam Et veterem curvo dente revellit humum.
 Graiis o- Hanc quisquam lacrymis latari credat amantum,
 racula Et bene d tormentis secubituque coli ?
 quercus. * Nec tamen est, quamvis agros amet illa feraces,
 c Georg. 2. Rustica; nec * vacuum pectus amoris habet.
 2. Georg. 2. Cretes erunt testes, (c nec fingunt omnia Cretes)
 2. Georg. 2. f Cretes nutrito terra superba Jove.
 2. Georg. 2. Illic, fideream mundi qui temperat arcem,
 cap. 21. Exiguus tenero lac bibit ore puer.
 Var. test. Magna fides testis; g testis laudatur alumno.
 d in dia Passuram Cererem crimina nota puto.
 d in crucia- Viderat Iasium Cretæa diva sub Ida
 tibus secubi- Figentem certa terga serina manu.
 tus. Quid si.

Vidit

tomentis legendum est ? In enim incubabant, sanguis straminis.
 * Hæc perp. * viduum lib. duo. e Epimen. Epimen. αὐτὸν αὐτὸν ἴδεν.
 f Synecdochice pro Creta, Calymach. etiam visam in Creta consummasse
 Jovem scripsit, inibi sepulcrum ejus exstare, Vide Pollux. Misc. 11.
 g Creta testimonium probatur Jovis alumno.

Vidit : &c, ut teneræ flammam rapuere medullæ,
 Hinc pudor, ex illa parte trahebar amor.
 Victus amorē pudor. sulcos arere videres,
 Et sata cum minima parte redire sui.
 Cum bene iactati pulsarunt arva ligones.
 Ruperat & duram vomer aduncus humum,
 Seminaque in latos ierant æqualiter agros,
 & Irrita decepti vota colentis erant.
 Diva potens frugum sylvæ errabat in altis :
 Deciderant longæ spicæ ferta comæ.
 Sola fuit Ceres fecundo fertilis anno.
 Omnia, qua tulerat se Dea, messis erant.
 Ipse locus nemorum canebar frugibus Ide ;
 Et ferus in sylva farræ meiebat aper.
 Optavit Minos similes sibi legisset annos :
 Optavit Ceres longus ut esset amor.
 * Quid tibi secubitus tristes, Dea flava, fuissent,
 Hos cogor sacris nunc ego ferre tuis.
 Curego sum tristis, cum sit tibi nata reperta,
 Regnaque * quam Juno sorte minora regat ?
 Festa dies Veneremque vocat, cantusq;, metumque.
 Hæc decet ad dominos munera ferre Deos.

* alia.

a Contra
 Virg. Illa
 seges de-
 mum vo-
 tis respon-
 det avari
 Agricola,
 Horat.
 Spem
 mentita
 seges.
 * Qui lib.
 tres, &
 recte.
 * qua.

Ad amicam, à cujus amore discedere non
 potest, ELEG. IO.

Multa diuque tuli ; viriis patientia victa est.
 Cede fatigato pectore, turpis amor.
 Scilicet asserui jam me, fugique catenas :
 Et quæ non puduit ferre, tulisse pudet.
 Vicinus ; & domitum pedibus calcamus amorem.
 & Venerunt capiti cornua sata meo.
 Ferfer, & obdura : dolor hic tibi proderit olim.
 & APER tulit lassus succus amarus opem.
 Ego ego sustinui soribus tam saepe repulsus
 Ingenuum dura ponere corpus humo
 Ego ego nescio cui, quem tu complexa tenebas,
 Excubui clausam, servus ut, ante domum ?
 Vidi ego, cum soribus lassus prodiret amator,
 Invalidum referens emeritumque latus.
 Hoc tamen est levius, quam quod sum visus ab illo.
 b Eveniat nostris hostibus ille pudor.
 Quando ego non fixus lateri * spatiantis adhæssi,
 Ipse tuus custos, ipse vir, ipse comes ?

a Sero tan-
 dem capi
 indignari,
 meque con-
 tra oppone-
 re. Ita sibi;
 tunc pau-
 per cor-
 nua su-
 mit. Mi-
 cyl.
 b Vssata
 averfandi
 formula.
 Idem lib. 3.
 de art.
 * patien-
 ter.

H 3

Scilicet

Scilicet & populo per me comitata placebas :

Causa fuit multis noster amoris amor.

Turpia quid referam vanæ mendacia linguae ?

a Perjuratos, Et *a* perjuratos in mea damna Deos ?

falso jura- Quid juvenum tacitos inter convivia nutus ?

tos : vel ad- Verbaque compositis dissimulata notis ?

juratos. Dicta erat ægra mihi : præceps, amenque cucurri.

• Et Veni ; • & rivali non erat ægra meo.

lib. dñs non His, & quæ taceo, *b* duravi sæpe ferendis.

habentis, Quære alium, pro me qui velit ista pari.

b Oblivisci : Jam mea votiva puppis redimita corona

callum ob- Læta tumescentes æquoris audit aquas.

duci, Desine blanditias, & verba potentia quondam

Perdere : non ego sum stultus, ut ante fui.

Luctantur, pectusque leve in contraria ducunt,

Hac amor, hac odium : sed, puto, vincet amor.

Odero, si potero ; si non, invitus amabo.

Nec jura taurus amat : quæ tamen odit habet.

Nequitiam fugio : fugientem forma reducit.

c Pulcritu- Aversor morum crimina : *c* corpus amo.

dinem & Sic ego nec sine te, nec tecum vivere possum :

venustatem Et videor voti nescius esse mei. (lem.

corporis. Aut formosa fores minus, aut minus improba, vel-

Non facit ad mores tam bona forma malos.

Facta merent odium : facies exorat amorem.

Me miserum ! vitiis plus valet illa suis.

Parce per ò lecti socialia jura, per omnes,

Qui dant fallendos se tibi sæpe, Deos,

Perque tuam faciem magni mihi numinis instar,

Perque tuos oculos, qui rapuere meos :

Quicquid eris, mea semper eris. tu selige tantum,

Me quoque velle, velis ; anne coactus amem ?

Lintes dem potius, ventisque ferentibus utar ;

Ut quamvis nolim, cogar amare tamen.

*Dolet amicam suam ita suis carminibus innotuisse, ut
rivalet multos sibi pararit. ELEG. II.*

a Infestæ,

inauspica-

ta. intelli-

git autem

aves oscines.

b Græci

dicunt

hæm nautæ.

Q Uis fuit ille dies, quo tristitia semper amanti

Omina *a* non alba concinuistis aves ?

Quodve putem sidus nostris occurrere votis ?

Quosve deos in me bella movere querar ?

Quæ modo dicta mea est, quam corpi solus amare,

b Cum multis vereor ne sit habenda mihi.

Fallimur? an nostris innotuit illa libellis?
 Sic est: ingenio proficit illa meo.
 Et merito: quid enim formæ præconia feci?
 Vendibilis culpa facta puella mea est.
 Me lenone placet; duce me * perductus amator:
 Janua per nostras est adapertha manus.
 An profuit dubium est; nocuerunt carmina certe:
 & Invidiæ nostris illa fuere bonis.
 Cum Thebæ, cum Troja foret, cum Cæsaris acta;
 Ingenium movit sola Corinna meum.
 * O utinam adversis tetigissem carmina Musis,
 Phœbus & inceptum destituisset opus.
 Nec tamen, & ut testes mos est audite Poëtas,
 Malueram verbis pondus abesse meis.
 Per nos Scylla patri canos furatâ capillos,
 Pube premit rabidos inguinibusque canes.
 Nos pedibus pennas dedimus, nos crinibus angues:
 Victor & Abantiades alite fertur equo.
 Idem per spaciū Tityon porreximus ingens:
 Et tria vipereo fecimus ora cani.
 Fecimus Enceladum jaculantem mille lacertis:
 Ambigæ captos & virginis ore viros.
 Kelios Ithacis inclusimus utribus Euros:
 Proditor in medio Tantalus amne sitit.
 De Niobe silicem, de virgine fecimus ursam:
 Concinit Odrysiū & Cecropis ales Itym.
 Juppiter aut in aves, aut se transformat in aurum,
 Aut secat imposta / virgine taurus aquas.
 Protea quid referam? Thebanaque semina, dentes?
 Qui vomerent flammæ ore, fuisse boves?
 Flete genis * auriga suis electra sorores?
 & Quæquæ rates fuerant, nunc maris esse Deas?
 Aversumque diem mensis fatalibus Atrei?
 Duraque i percussū saxa secuta lyram?
 Exit in immensum forcunda licentia vatū;
 Obligat historica nec sua verba fide,
 Et mea debuerat falso laudata videri
 Fœmina: credulitas nunc mihi * vestra nocet.

* produ-
 ctus lib.
 duo: sed
 illud melius.
 a In causa
 fuerunt ut
 bonis me
 invideretur.
 * Adversus
 utinam
 lib. duo.
 b Tanquam
 testes, quos
 mentiri non
 decet.
 c Perseus
 memoratur,
 propter Pe-
 gasum
 equum ala-
 tum, qui ex
 sanguine
 capiti Ma-
 duse ab eo
 defecit re-
 pente pro-
 filiu. Micyl.
 Vel potius
 fertur tala-
 ribus alati,
 sicut Pegaso
 Belleroph.
 de quibus
 Hesiod.
 ἀμφὶ δὲ
 ἄρ' αὖτις ἴδ' οὐ
 πρὶν ἴδμεν
 νῆδ' αἶνα.

De d Sirenum

cætu. Enallage num. e Progne in hirund. mutata. f Europa.
 g Dentes serpentis, quos Cidnus sevit, Thebarum conditor. * electra,
 tuas auriga, lib. duo recte. Est. n. apostrophe ad Phœthontem. h Na-
 ves Aene in nymphas marinas. i Pulsatam plectro Amphionis, qui,
 teste Horatio, dictus est, Saxa movere sono testudinis, & prece blan-
 da Ducere quo vellet. * nostra perper.

a Phaleris
oppidum

Phaliscoe.

* Per ce-

lebr. lib.

duo, non

male,

b Vaccam

illic nam.

Vacca an-

tem candida

Junoni litari

maris fuisse

indicas

Virgil. 4.

Æneid.

c Ducban-

tur enim vi-

ctima, non

trahaban-

tur. Cic.

lib. 1. de Di-

vin. Sueton.

in Augu.

cap. 59.

d Arias.

e Iuno Æ-

gophaga co-

gnominata

est, quod

Hercules il-

li capram

mallasset,

quod & La-

cedemonii

fecisse per-

bibentur.

* detinuis-

se.

De Iunonis festo. ELEG. 12.

Cum mihi pomiferis conjux foret orta Phaliscis,

Æ Mœnia contigimus victa. Camille, tibi.

Casti sacerdotes Junoni festa parabant,

* Et celebres ludos, b indigenamque bovem.

Grande moræ precium ritus cognoscere, quamvis

Difficilis clivis huc via præbet iter.

Stat vetus, & densa prænubilis arbore lucus:

Adspice; concedes numinis esse locum.

Accipit ara preces, votivæque thura piorum;

Ara per antiquas facta sine arte manus.

Hic ubi personuit solemnibus tibia cantu:

It per velatas annua pompa vias.

c Ducuntur nivæ, populo plaudente, juvenæ,

Quas aluit campis herba i Phaliscis suis;

Et vituli nondum metuenda fronte minaces;

Et minor ex humili victima porcus hara;

d Duxque gregis cornu per tempora dura recurvo.

Invisa est dominæ sola e capella Dex.

Illius indicio sylvis inventa sub altis.

Dicitur inceptam * destituisse fugam.

Nunc quoque per pueros jaculis incessitur f index:

Et precium auctori vulneris ipsa datur.

Qua ventura Dea est, juvenes timidæque puellæ

Præbuerant latas veste jacente vias.

Virginei crines auro gemmaque premuntur:

Et regit auratos palla superba pedes.

More patrum * sanctæ velatæ vestibibus albis

Tradita supposito vertice sacra ferunt.

g Ore favent populi tunc, cum venit aurea pompa:

Ipsa sacerdotes subsequiturque suas.

Argiva est pompæ facies. Agamemnone cæso,

Et scelus, & patrias fugit h Hæsus opes.

Jamque perterritis profugus terraque marique

Mœnia felici condidit alta manu.

Ille suos docuit Junonia sacra i Phaliscoe.

Sint mihi, sint populo semper amica suo.

f Capella, quæ Iunonem Iovi prodidit eam persequentem in forma cuculi.

* Sanctæ. Inducuntur virg. sacra canis in capitiis ferentes. Turneb. lib. 11.

cap. 1. & 16. g In rebus divinis, quæ publice fiebant, imperabatur, ut

linguis faverent; quod Græcè est ἀπαύειν. h Phaliscorum conditor,

de quo Virg. 7. Æneid. curru Jungit Hæsus equos. Vide Tur-

neb. lib. 22. cap. 3. i Hæsus in 6. Fasti. Iunonicola appellat.

Ad amicam, si peccatura esset, ut occultis peccet.

E L E G. 13.

Non ego, ne pecces, cum sis formosa, recuso :
 Sed. ne sit misero scire necesse mihi.
 Nec te nostra jubet fieri censura pudicam :
 Sed tamen, ut tentes dissimulare, * rogat.
 Non peccat, quæcunque potest peccasse negare :
 Solaque * deformem culpa professio facit.
 Quis furor est, quæ nocte lateat, in luce fateri,
 Et, quæ clam facias, facta referre palam ?
 Ignoto meretrix corpus junctura Quiriti,
 Opposita populum submovet ante sera.
 Tu tua prostitues famæ peccata sinistra ?
 Commissi perages indiciumque tui ?
 Sit tibi mens melior, saltemque imitare pudicas :
 Teque probam, quamvis non eris, esse putem.
 Quæ facis, hæc facito; tantum fecisse negato :
 Nec pudeat coram verba modesta loqui.
 Est qui nequitiam locus exigit : omnibus illum
 Deliciis imple : sit procul inde pudor.
 Hinc simul exieris, lascivia protinus omnis
 Absit : & in lecto crimina a pone tuo.
 Illic nec tunicam tibi sit posuisse pudori,
 Nec femori impositum sustinuisse femur :
 Illic purpureis condatur lingua labellis :
 Inque modos Venerem mille figuret amor.
 Illic nec voces, nec verba juvantia cessent :
 Spondaque lasciva mobilitate tremat.
 Indue cum tunicis metuentem crimina vultum :
 Et pudor obscærum diffiteatur opus.
 Da populo, da verba mihi : sine nescius errem :
 Et liceat c stulta credulitate frui.
 Cur toties video mitti recipique tabellas ?
 Cur pressus prior est interiorque torus ?
 Cur plus quam somno turbatos esse capillos,
 Collaque conspicio dentis habere notam ?
 Tantum non oculos crimen deducis ad ipsos.
 Si dubitas famæ parcere parce mihi.
 Mens abit, & morior. quoties peccasse fateris :
 Perque meos artus frigida gutta fluunt.
 Tunc amo : tunc odi frustra, quod amare necesse est :
 Tunc ego, sed tecum, mortuus esse velim.

* rogo.

* famo-
sam lib.
tres, probe.

a Depone.
ἐπιπλάγ-
μους.

b Alludit
ad illud
Herodoti
Clio.

αἴμα δὲ χι-
τῶνι ἐκδι-
κάζειν στυ-
γερῶς
καὶ τὴν αἰσθη-
σίαν.

c Quæ stul-
tissimi pro-
pria est.

Nil

Nil equidem inquiram : nec, quæ celare parabis,
Insequar : & falsi criminis instar erit.

- a Facile qst Si tamen in media deprensa tenebere culpa,
sibi vincere Et fuerint oculis probra videnda meis ;
cupientem Quæ bene visa mihi fuerint, bene visa negato :
vinci. Concedent verbis lumina nostra tuis. *
* tibi lib. a Prona tibi vinci cupientem vincere palma est :
græi velle. Sit modo, Non feci, dicere lingua memor.
* Etsi lib. Cum * bene contingat verbis superare duobus ;
duo, probe. * Et, si non causa, iudice vince tuo.

Ad Venerem, quod elegi finem imponat.

ELEG. 14.

- * charta. QVARE novum varem, tenerorum mater amorum
Traditur hæc elegis ultima * meta meis.
Quos ego composui Peligni ruris alumnus :
Nec me deliciæ dedecuerè meæ.
a Equestris Si quid id est, usque à proavis vetus a ordinis hæret.
sc. Non modo b militiæ turbine factus eques.
b Milisæ Mantua Virgilio gaudet, Verona Catullo :
tumultu, & Pelignæ dicar gloria gentis ego.
arte mili- Quem sua libertas ad honesta coëgerat arma,
tari. Cum timuit c socias anxia Roma manus.
c Bellum Atque aliquis spectans hospes Sulmonis a aquosi
Italicum si- Mornia, * qua campi jugera pauca tenent ;
ve Sociale. Quæ tantum, dicet, potuistis ferre poetam,
d Irrigui Quantulacunque estis, vos ego magna voco.
aquis. Culte puer, puerique parens mihi tempore longo,
* quæ lib. Aurea de campo vellite signa meo.
res. Corniger increpuit thyrso graviore Lyxus :
Fulsanda est magnis area major equis.
Imbelles elegi, genialis Musa, valete,
Post mea mansurum fata superstes opus.

F I N I S.

P. OVIDII

P. OVIDII NASONIS
S U L M O N E N S I S
D E

133

A R T E A M A N D I

L I B E R P R I M U S.

Iquis in hoc artem populo non novit
amandi,
Me legat, & lecto carmine doctus
amet.

Arte citæ veloque rates remoque reguntur:

Arte * leves currus: arte regendus amor.

Curibus Automedon * lentisque erat aptus habenis:

Tiphys in Amonia puppe magister erat.

Me Venus artificem tenero præfecit amori.

Tiphys & Automedon dicar amoris ego.

Ille quidem ferus est, & qui mihi sæpe repugnat:

Sed puer est, ætas mollis, & apta regi.

Phillyrides puerum * citharæ præfecit Achillem,

Atque animos * molli contudit arte feros.

Qui toties socios, toties * perterruit hostes,

Creditur annosum pertimuisse senem.

Quas Hector sensurus erat, poscente magistro,

Verberibus jussas præbuit ille manus.

Æacidae Chiron: ego sum præceptor amoris.

Sævus uterque puer; natus uterque Dea.

Sed tamen & tauri cervix oneratur aratro,

Frænaque magnanimi dente teruntur equi.

Et mihi cedit amor; quamvis mea vulneret arcu

Pectora, jactatas excutiatque faces.

Quo me fixit amor, quo me violentius ussit;

Hoc * melius facti vulneris ultor ero.

Non ego, Phœbe, datas à te mihi * mentiar artes:

Nec nos æræ voce monemur avis.

Non mihi sunt visæ Clio, Clîusque sorores,

* Servanti pecudes vallibus, Alcra, tuis.

¶ Vfus opus movet hoc: Vati parete peritæ.

Vera canam: & cœptis, mater amoris, ades.

a Titius.
Sapientia
gubernator
navium tor-
quet, non
valentia.
Iliad. 13.
Mâ n d' au
ti xu Capé-
tes dî
læm ovî-
ræ Nâa
Dm idores.
* levis.
* lentis er.
* cithara
perfecta,
b. duo ut sit,
cus de eru-
divis. Ita
supr. Po-
nendis in
mille mo-
dis perfe-
cta capil.
b. e. probe
erudita at-
que in-
struilla.
* placida,
lib. duo.
* exter-

* Est ruit.

* melior libr. tres. * mentior, libr. duo: & recte. b Alludit ad
Hesiodum. c Columell. Vfus & experientia dominantur in artib.
lib. 1. cap. 1. d Mos orandi us cœpta Dîi fortunarent, cæque prospera-
rent. Carmel. Tacitus lib. 20.

a *De-
patria qua
virgines &
matronas
submovet ab
artu huius
lectione:
quod se se-
cisse prohi-
betur lib. 2.
Triſt. Hanc
proſtatio-
nem repetis
diinceps
lib. 2. En
iterum te-
ſtor: nihil
hic niſi le-
ge remiſ-
ſum. Ma-
trone autem
imam ſto-
lam inſlita
prætextam
habebant.
Horat. lib. 1.
Satyr. 2.
b Notatio
pſcato-
ris.
* porta-
xit lib.
duo: nec
inſcite.
* ſic lib.
duo.
c Poetica
inſinitate
notatio.
Vide Ma-
crob. lib. 3.
Satur. cap. 20.*

a *Este procul vittæ tenues, inſigne pudoris,
Quæque tegis medios inſlita longa pedes.
Nos Venerem tutam, conceſſaque furta canemus:
Inque meo nullum carmine crimen erit.
Principio, quod amare velis, repetire labora,
Qui nova nunc primum miles in arma venis.
Proximus huic labor eſt, placitam exorare puellam.
Tertius, ut longo tempore duret amor.
Hic modus: hæc noſtro ſignabitur area curru:
Hæc erit admiſſa meta terenda rota.
Dum licet, & loris paſſim potes ire ſolutis,
Elige cui dicas, Tu mihi ſola places.
Hæc tibi non veniet tenues delapſa per auras:
Quærenda eſt oculis apta puella tuis.
Scit bene venator, cervis ubi reſia tendat:
Scit bene, qua frendens valle moretur aper.
Aucupibus noti frutices: b qui ſuſtinet hamos
Novit quæ multo piſce narentur aquæ.
Tu quoque materiam longo qui quæris amori,
Ante, frequens quo ſit, diſce, puella loco.
Non ego quærentem ventis dare vela jubebo:
Nec tibi, ut invenias, longa terenda via eſt.
(Andromeden Perſeus nigris * portavit ab Indiſ,
Raptaque ſit Phrygio Graia puella viro.)
Tot tibi namque dabit formoſas Roma puellas:
Hæc habet, ut dicas, quicquid in orbe ſuit. (mot.
c Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna tace-
Aquo-
re quot piſces, fronde teguntur aves,
Quot cælum ſtellas, tot habet tua Roma puellas?
Mater & Aenex conſtat in urbe * ſua.
Seu capetis primis & adhuc creſcentibus annis;
Ante oculos veniet vera puella tuos.
Sive * petis juvenem; juvenes tibi mille placebunt:
Cogetis vòti neſcius eſſe tui.
Seu te forte juvat ſera & ſapiëntior ætas;
Hoc quoque (crede mihi) crebrius agmen erit.
Tu modo Pompeia lentus ſpaciare ſub d umbra,
c Cum Sol Herculei terga Leonis adit;*

Aut.

** ſui lib. duo. * cupis. d Porticum-
bram faciente: Metonym. Propert. lib. 2. Scilicet umbroſis ſordet
Pompeia column. Porticus. e Aſſatè tempore: ſed & aliis
annj temporibus in ea frequentes ambulabant obſtationis gratia. Camil.
In Magni ſimul ambulatione,*

Aut, & ubi muneribus nati sua munera mater

Addidit, *extremo marmore dives opus.

Nec tibi vitetur, quæ præcis sparsa tabellis

Fortius auctoris & Livia nomen habet.

* Quæque parare necem miseris patruclibus ausæ

Elides, & stricto * barbarus ense pater.

Nec te prætereas Veneti ploratus Adonis,

& Cultaque Judæo septima sacra vito.

* Neu fuge * Niligenæ Memphisitica * sacra juven-

Multas illa facit, quod fuit ipsa Jovi.

Et fora conveniunt (quis credere posset?) amoris:

Flammaque in arguto sæpe reperta foro * est;

Subdita * quæ Veneris facta de marmore templo

& Appias expressis aëra pulsat aquis.

Illo sæpe loco capitur consultus amore:

Quique aliis f cavit, non cavet * ille sibi.

Illo sæpe loco defunt sua verba diserto:

Relique novæ veniunt, causaque agenda sua est.

Hunc Venus è templis, quæ sunt confinia, ridet.

Qui modo patronus, * jam cupit esse cliens.

Sed tu præcipue & curvis venare theatris:

Hæc loca sunt * votis fertiliora * tuis.

Illic invenies, quod ames, & quod ludere possis;

Quodque semel tangeris, quodque tenere velis.

Ut redit itq; frequens longum formica per agmen,

Granifero solitum dum vehit ore cibum;

Aut ut apes saltusque suos, & olentia nactæ

Pascua, per flores & thyma summa volant:

Sic ruit * in celebres cultissima formina ludos.

Copia judicium sæpe morata meum est.

Spectatum veniunt, veniunt spectentur ut ipsæ.

Ille locus casti damna pudoris habet.

Primus sollicitos fecisti, Romule, ludos,

Cum juvit viduos rapta Sabina viros.

Tunc neque marmoreo pendebant vela theatro;

Nec fuerant liquido pulpita rubra croco.

Illie, d ludorum

libatum & cermamæ, ad quas confluebant puellæ Romanæ. * Nec.

* Niliacæ. Fabric. linigeræ. * templa. * Est lib. un. non habet.

* qua lib. trec. probe. c Aqua Appia, in foro Cæsar. in quo templum

Veneris Genitricis, quod lul. posuit, qui se à Ventre prognatum ferebat. Vide

& Turneb. lib. 8. cap. 17. f Jurisconsultor. verbum proprium; qui ca-

per aliis dicitur respondendo de jure. * ipse. * nunc. g. Propter

formam hemicycli. * voco. * iuo. h Cum qua ludere, c. m. l. x. ju-

vat. Catull. Qui cum ludere, quem sinu tenere. * Ad.

a Marcelli

theatrum &

basilica in-

nuetur, cui

fuit Othavia

porticus

contigua.

(cx. * extremo

minis bent.

b Livia

uxoris Aug.

porticus, ar-

tificum ta-

bulis ornata,

quam

Strab. inter

præclara

urbis orna-

menta re-

censet.

* Quaque

veste. Indi-

catur autem

portic. A-

pollin. Pale-

stinis, cujus

& in 3.

Tristi. me-

minis, &

lib. 2. A-

mor. eleg. 2.

* stat ferus

lib. duo,

probe.

c Adonidis

edes.

- Illic, quas tulerant nemorosa palatia, frondes
 Simpliciter posita; scena sine arte fuit.
 In gradibus sedit populus de cespite factis,
 Qualibet hirsutas fronde tegente comas.
 Respiciunt, oculisque * notant sibi quisq; puellas
 Quam velit; & tacito pectore multa * movent.
 Dumque, rudem * praebeante modum tibicine Thulo
 Lydius xquatam ter pede pulsat humum;
 In medio plausu (plausus tunc arte carebat)
 Rex populo praeda signa petenda dedit.
 Protinus extiliunt animum clamore fatentes:
 Virginibus cupidas injiciuntque manus.
 Ut fugiunt aquilas timidissima turba columba;
 Virque fugit visos agna novella lupos:
 Sic illæ timuere viros sine lege ruentes.
 Constat in nulla, qui fuit ante, color.
 Nam timor unus erat, facies non una timoris.
 Pars laniat crines; pars sine mente sedet.
 Altera morosa silet; frustra vocat altera matrem:
 Haec queritur; stupet haec: haec fugit; illa manet.
 Ducuntur rapta, genialis praeda, puellæ:
 Et potuit multas ipse decere * pudor.
 Si qua repugnabat nimium, comitemque negabat
 Sublatam cupido vit tulit ipse sinu.
 Atq; ita, Quid teneros lacrymis corrumpis ocellos
 Quod matri pater est, hoc tibi, dixit, ero.
 Romule, militibus scissi dare b commoda solus
 Haec mihi si dederis commoda, miles ero.
 Scilicet ex illo solennia more theatra,
 Nunc quoque formosis infidiosa manent.
 Nec te nobilium fugiat certamen equorum:
 Multa capax populi commoda Circus habet.
 Nil opus est digitis, per quos arcana loquaris:
 Nec tibi per nutus accipienda nota est.
 Proximus * ad dominam, nullo prohibente, sedens
 Junge tuum lateri, quam potes, usque latus.
 Et bene * te cogit, si nolit, c linea jungi:
 Qua tibi tangenda est lege puella a loci.
 Hic tibi quærat socii sermonis origo:
 Et moveant primos publica verba sonos.
 Cujus equi veniant, facito studiose requiras.
 Nec mora, quisquis erit, cui favet illa, fave.
 At cum c pompa frequens certantibus ibit ephēbi
 Tu Veneri dominæ plaude favente manu.

Utque sit, in gremium pulvis si sorte puella
Deciderit, digitis excutiendus erit.

Et, si nullus erit pulvis, tamen excute nullum.

Quilibet officio causa sit apta tuo.

Pallia si terræ nimium demissa jacebunt;

Collige, & immunda sedulus effer humo.

Procinus officii precium, patiente puella,

Contingent oculis crura videnda tuis.

Respice præterea, post vos quicumque sedebit,

Ne premat opposito mollia terga genu.

PARVA leves capiunt animos: fuit utile multis

* Pulvinar facili composuisse manu.

Profuit & * tenui a ventos movisse flabello;

Et cava sub tenerum scamna dedisse pedem.

Hos aditus Circusque novo præbebit amori,

Sparsaque sollicito tristis arena foro.

Illa saepe puer Veneris pugnabit arena:

Et, qui spectavit vulnera, vulnus habet.

Dum loquitur, tangitque * manu, poscitque libellum,

Et quærit, posito pignore, vincat uter;

Aucius ingemuit, telumque volatile sensit:

Et pars spectati vulneris ipse fuit.

Quid modo cum belli navalis imagine Cæsar

Feridas induxit, * Cecropiasque rates?

Mempe ab utroque mari juvenes, ab utroque puella

Venere: atque ingens orbis in urbe fuit.

Quis non invenit turba, quod amaret, in illa?

* Eheu quam multos advena torfit amor!

Ecce parat Cæsar, domito quod defuit orbi,

Adderet nunc, Oriens ultime, noster eris.

Parthe, dabis pœnas. Crassi gaudete sepultri,

Signaque barbaricas non bene passa manus.

Ultor adest, primisque ducem profitetur in annis:

Bellaque non puero tractat agenda puer.

Parcite a natales timidi numerare Deorum:

Cæsaribus virtus contigit ante diem.

INGENIUM cæleste suis velocius annis

Surgit, & ignavæ fert male damna moræ.

Parvus erat, manibusque * suis Tirynthius angues

Pressit, & in cunis jam Jove dignus erat.

Nunc quod Cæsar

est, alterum ex nepotibus misit August. teste Floro. e Annos ætatis

August. Qui apud Gell. sibi gratulatur de natali 64. lib. 13. cap. 7.

Cic. 5. Philip. Ex quo judicari potest, virtutis esse, quam ætatis

cursum celeriores. * duos lib. duo probe.

* Pulvinus.

* tenues.

a Terent.

Cape hoc

flabellum,

& ventulū

huic sic fa-

cito.

* manum

lib. duo, re-

ste.

b Augustus

enim præter

ceteros lu-

dos, prælium

navale de-

dit. Sueton.

* Cecropi-

dasque lib.

duo.

c Supero &

infero, sive

Adriatico

& Tyrrh.

Virg. An

mare quod

supra me-

morem,

quodque

alluit in-

fra?

* Heu, heu.

d Appara-

tum intelli-

git belli Per-

thici & Ar-

meniaci, ad

* quantus tunc,
lib. duo,
melius.

* annisque lib.
duo, probe.

* annis.

* Induit
lib. tres,
melius.

a Inter solemnes n.
ritu: & pre-

stationes,
generaliter
omnes deos

patres mun-

cupabant.

Laetan. l. 4.

insis. aivia.

* Nam

Deus

è vobis al-

ter es, al-

ter eris,

lib. duo.

itemque

Ald. &

Naug. non

inscise. In-

scelligit au-

tem Mar-

tem, & Aug.

* Averso

lib. tres &

ita legen-

dum. Virg.

Fidentem-

que fuga Parthum

versisque sagittis.

b Mos pugnandi fugam pro-

se ferens.

c Lætitia perfundet,

in qua est dilatio quædam cordis.

d Quorum locorum & montium & annuum imagines & simulacra pre-

ferantur triumphant.

* Sed. e Mimelis respondentis puella.

f Per-

ses enim, filius Persæ & Androm. nepos Danaæ, Persarum genti originem

& appellationem dedit. * Proles. * Illa.

Nunc quoque qui puer es, * tantus tum, Bacche

Cum timuit thyrsos India vista tuos! (fuit)

Auspiciis * animisque patris puer arma movebis:

Et vinctes * animis auspiciisque patris.

Tale rudimentum tanto sub nomine debes,

Nunc juvenum princeps, deinde future senum.

Cum tibi sint fratres, fratres ulciscere lætos:

Cumque pater tibi sit, jura tuere patris.

* Præbuit arma tibi genitor patriæque tuusque:

Hostis ab invito regna parente rapit.

Tu pia tela feres, sceleratas ille sagittas:

Stabit pro signis jusque piæque tuis.

Vincuntur Parthi causa, vincantur & armis:

Eoas Latio dux meus addat opes.

a Marsque pater, Casarque pater, date numen eunti.

* Est Deus è vobis alter, & alter erit.

Auguror en, vinctes, votivaque carmina reddam:

Et magno nobis ore sonandus eris.

Consistes: aciemque meis hortabere verbis.

O desint animis ne mea verba tuis.

Tergaque Parthorum, Romanaque pectora dicam;

Te læque ab * adverso quæ jacit hostis equo.

Quid fugis, ut vincas? quid victos, Parthe, relinquit?

Parthe, malum jam nunc b Mars tuus omen habet.

Ergo erit illa dies, qua tu, pulcherrime rerum,

Quattuor in niveis aureis ibis equis.

Ibant ante duces onerati colla catenis:

Ne possint tui, qua prius, esse fuga.

Spectabunt juvenes læti, mistæque puellæ:

c Diffunderetque animos omnibus illa dies.

Atque aliqua ex illis, dum regum nomina quæret,

d Quæ loca, qui montes, quæve ferantur aquæ;

Omnia responde: nec tantum si qua rogabit:

* Et, quæ nescieris, ut bene nota, refer.

e Hic est Euphrates præcinctus arundine frontem:

Cui coma dependet cærule, Tigris erit.

Hos fac Armenios: hæc est f Danaeia * Persis:

Urbs in Achæmeniis vallibus * ista fuit.

Ille, vel ille, duces. & erunt quæ nomina dicas:

Si poteris, vere; si minus, apta tamen.

Dant etiam positis aditum convivia mensis:

Est aliquid præter vina, quod inde petas.

Sæpe illic * positis, teneris * abducta lacertis

Purpureus Bacchi a cornua pressit amor.

Vinaque cum bibulas sparsere Cupidinis alas,

Permanet, & capto stat gravis ille loco.

Ille quidem pennas velociter excutit udas:

Sed tam adspersi pectus amore nocet.

VINA parant animos, faciuntque caloribus aptos.

CURA fugit, multo diluiturque mero.

Tunc veniunt risus, tunc pauper b cornua sumit:

Tunc dolor, & curæ, rugaque frontis abit:

Tunc aperit mentes ævo rarissima nostro

Simplicitas, & artes excutiente Deo.

Illic sæpe animos juvenum rapuere puellæ;

Et Venus in vinis, ignis in igne fuit.

Hic tu fallaci nimium ne crede lucernæ:

Judicio formæ noxque merumque nocet.

Luce Deas cœloque Paris spectavit aperto;

Cum dixit Veneri, Vincis utramque, Venus.

NOCTE latent mendæ, vitioque ignoscitur omni:

Horæque formosam quamlibet * illa facit:

Confule de gemmis, de tincta murice lana,

Confule de facie corporibusque diem.

Quid tibi formineos & cœtus venatibus aptos

Enumerem? numero cedit arena meo.

Quid referam e Bajas? prætextaque littora velis?

Et, quæ de calido sulphure fumat, aquam?

Hinc aliquis vulnus referens in pectore, dixit,

Non hæc (ut fama est) unda salubris erat.

Ecce suburbanæ templum nemorale Dianæ,

Partaque per gladios fregna nocente manu.

Illæ quod est virgo, quod tela Cupidinis odit,

Multa dedit populo vulnera, multa dabit.

Hæstenus, unde legas quod ames, ubi retia * ponas,

Præcipit imparibus vecta Thalia modis.

Nunc, gregationes
mulierum

aptæ ad venandam eam, quam amare velis. Ita supr. Sed tu præcipue
cervo venare theatrum. e De his Propert. conqueitur lib. 1. f Sa-
cerdotium, quod armis dimicando sibi acquirebant sacerdotes Diana Ari-
cine. Pausan. Corinth. Ovid. Fast. Regna tenent fortes manib. pe-
dibusque fugaces. * tendas, lib. duo, probe.

* positus.

* adducta,

lib. tres, re-
de.

a Demulsi,

inclinando

ad amoris

illucibram

priorem a-

nimi fero-

ciam & sa-

stum.

b la effusam

prolabitur

audaciam.

Phormus

cornus pro

audacia ac-

cipit, quod

vinum au-

duces red-

dat. Pro-

verb. Tol-

lere cor-

nua.

c Fraudem

scil. & si-

mulation-

em. thal-

iam est n-

no.

* ista.

d Conven-

tus & con-

Nunc, tibi quæ placuit, quas sit capienda per artes,
 Dicere præcipuæ molior artis opus.
 Quisquis ubique, viri * faciles advertite mentes,
 Pollicitisque favens vulgus * adesto meis.
 Prima tuæ menti veniat fiducia, cunctas
 Posse capi; capies: tu modo tende plagas.
 Vere prius volucres taceant, æstate cicadæ,
 Maximalius lepori det sua terga canis,
 Formina quam juveni blande tentata repugnet.
 Hæc quoque, quam poteris credere nolle, volet.
 Utque viro furtiva Venus, sic grata * puellis.
 Vir male dissimulat: tectius illa cupit.
 * Conveniat maribus, ne quam nos ante rogemus:
 Formina jam partes victa rogantis * aget.
 * Fortior. Mollibus in pratis admugit formina tauro:
 Formina cornipedi semper adhiñnit equo.
 * Parcior in nobis, nec tam furiosa libido est:
 Legitimum finem flamma virilis habet.
 Byblida quid referam? vetito quæ fratris amore
 Arsit, & b est laqueo fortiter ultra nefas.
 Myrrha patrem, sed non * ut filia debet, amavit:
 Et nunc obducto cortice pressa latet.
 Illius lacrymis, quas * arbor fundit odora,
 * Unguimur, & dominæ nomina gutta tenet.
 Forte sub umbrosis nemorosæ vallibus Idæ,
 Candidus armenti gloria taurus erat,
 Signatus tenui media inter cornua * virga.
 Una fuit labe; cætera lactis erant.
 Illum * Gnossiades, Sidoniadesque juvenæ
 Optarunt tergo sustinuisse suo.
 Pasiphaë fieri gaudebat adultera tauri:
 Invida formosas oderat illa boves.
 Nota cano: non hoc, quæ c centum sustinet urbes,
 Quamvis sit mendax, Creta negare potest.
 Ipsa novas frondes, & prata tenerrima, tauro
 Ferrur inassueta sublecuisset manu.
 It comes armentis, nec ituram cura moratur
 Conjugis: & Minos à bove victus erat.
 Quid tibi, Pasiphaë, preciosas sumere vestes?
 Ille tuus nullas sentit adulter opes.
 * Gnossiadesque Cydoniadesque Naxos. & alii nomina re-
 br. Gnosii & Cydon, Creta oppida. c Unde in antiquis Græci-
 bus est. d Hinc apertum Græc. pro mentiri dicunt. Fide adag. Creta
 cum Cretenf.

Quid

Quid tibi cum speculo montana armenta petenti?
 Quid toties positas fingis inepta comas?
 Crede tamen speculo, quod te negat esse iuvencam.
 Quam cuperes fronti cornua nata tux?
 Sive placet Minos, nullus quærat adulter:
 Sive virum mavis fallere, falle viro.
 In nemus & saltus chalatio regina relicto
 Fertur, ur̃a Aonio concita Baccha Deo.
 h quor̃es vultu vaccam spectavit iniquo?
 Et dixit, Domino cur placet ista meo?
 dispice, ut ante ipsum teneris exsultat in herbis:
 Nec dubiro, quin se stulta * placere putet.
 Dixit: & ingenti jamdudum de grege duci
 Iussit, & immeritam sub iuga curva trahi:
 ut ridere ante aras commentaque sacra cõgît:
 Et tenuit lata pellicis extra manu.
 ellicibus quoties placavit numina cæsis?
 Atque ait extra tenens, Ite, placere meo!
 modo se fieri Europam, modo postulat Io:
 Altera quod bos est, altera vecta bove.
 Iam tamen h implevit vacca deceptus acerna
 Dux gregis; & partu proditus auctor erat.
 Cressa Thyestæo si se abstinuisset amore,
 (* Ah quantum est uni posse placere viro!)
 non medium rupisset iter, curruque reorto
 Auroram versus Phœbus adisset equis.
 Illis purpureos Niso furata capillos,
 Puppe cadens celsa, facta refertur avis.
 Altera Scylla maris monstrum, medicamine Circes,
 Pube premit rabidos inguinibusque canes.
 Iui Marrem terris, d Neptunum effugit in undis,
 Conjugis Atreides victima dira fuit.
 Iui non defleta est Ephyræ flamma Creûsa?
 Et nece natorum sanguinolenta s parens!
 Ilevit g Amyntoïdes per Inania lumina Phœnix:
 Hippolytum rapidi diripuistis equi.
 Quid fodis immeritis, Phineu, sua lumina natis?
 Pœna reversura est in caput ista tuum.
 omnia fœminea sunt ista libidine mota.
 Acrior est nostra, plusque furoris habet.

a Baccho
 Thebæ o-
 riundo Ba-
 sicis.
 * decere
 per.

b Gravidam
 fecit. Idem
 11. Meram.
 Et potitur
 votis, in-
 gentique
 implet A-
 chille.

c Aërop
 Cretens. A-
 tæi uxor.
 * O quant.
 Plaut. Mer.
 Uxor con-
 tenta est,
 quæ bona
 est, uno
 viro.
 d Temples-
 am & vim

Ergo Nepauni.
 e Corinthia.

: Creontis regis Corinthe. fil. f Medea. g Amyntoris fil. qui cum
 filice deprehensum visu præcepit, sanctum postea d Chiron, Lycophy.
 reperi. liba. Phœnicis Chiron lumina Phyllyrides.

Ergo age, ne dubita cunctas superare puellas :

Vix erit è multis quæ neget una tibi.

Quæ dant quæq; negant, gaudent tamen esse rogatæ:

Ut jam fallaris, tuta repulsa tua est.

Sed cur fallaris, cum sit nova grata voluptas,

Et capiant animos plus aliena suis?

FERTILIOR SEGES EST ALIENIS SEMPER IN AGRIS:

Vicinumque pecus grandius uber habet,

Sed prius ancillam captatæ nosse puellæ

Cura sit: accessus molliet * illa tuos.

Proxima consiliis dominæ sit ut illa videret

* Neve parum tacitis conscia fida jocis.

Hanc tu pollicitis, hanc tu corrumpe rogando.

Quod petis, ex facili, si volet illa, feres.

Illæ leget tempus (medici quoq; tempora servant)

Quo facilis dominæ mens sit, & apta capi.

Mens erit apta capi tunc, cum latissima rerum;

Ut seges in pingui luxuriabit humo.

Pectora dum gaudent, nec sunt adstricta dolore,

Ipsa patent: blanda tum subit arte Venus.

Tum cum tristis erat, defensa est * illos armis:

Miliibus gravidum læta recepit equum.

Tum quoque tentanda est, cum pellice læsa dolebit

Tunc facies, opera ne sit iniqua tua.

Hanc * matutinos pectens ancilla capillos

Incitet, & velo remigis addat opem.

Et secum tenui suspirans murmure dicat,

Ut puto, non poteris ipsa b referre vicem.

Tunc de te narret: tunc persuadentia verba

Addat, & insano juret amore mori.

Sed c propterea, ne vela cadant, iræque residant.

U T fragilis glacies, interit ira mora.

Quæris, an hanc ipsam prosit violare ministram?

Talibus admissis alea grandis inest.

Hæc ad concubitum sit sedula, tardior illa:

Hæc dominæ munus * temperat, illa sibi.

Casus in eventu est: licet d hic indulgeat ausis;

Consilium tamen est abstinuisse meum.

Non ego per præcepta, & acuta cacumina vadam:

Nec juvenum quisquam, me duce, captus erit.

Si tamen illa tibi dum dat, recipitque tabellas,

Corpore, non tantum sedulitate, placet;

* ipsa. al.

illa.

a Micyll.

videt me

parum fida

fit tacitis

jocis con-

scia; b. a. ut

etiam habeat

lufus vestros

oculos,

quorum est

conscia.

* Mion lib.

das, & re-

bet: sicut in

Penelope.

* matuti-

no adverb.

vel ellip-

tic. scilicet

tempore.

b Ulicis te

compensan-

do id quod

conjug in te

peccavit.

Micyll.

c Occupa

puellam, d.

vincendo

ejus ani-

mum, prius

quam ira

residat.

* Comparat. d Casus faveat audemibus.

Fac domina potiare prius: comes illa * sequetur.

Non tibi ab ancilla est incipienda Venus.

Hoc unum moneo (si quid modo creditur arti,

Ne mea dicta rapax per mare ventus * agat)

Aut nunquam tentes, aut perfice. a tollitur index,

Cum semel in partem criminis illa venisti

Non avis utiliter viscaris effugit alis:

Non bene de lavis casibus exit aper.

Sancius arrepto piscis retinetur ab hamo.

Opprime tentatam; nec, nisi victor, abi.

* Tunc neque te prodet communi noxia culpa:

Factaque erunt dominæ dictaque nota tibi.

Sed bene celetur. bene si celabitur index,

Notitiæ suberit semper amica tuæ.

b Tempora qui solis operosa colentibus arva,

Fallitur, & nautis adspicienda putat.

Nec semper credenda Ceres fallacibus arvis:

Nec semper viridi concava puppis aquæ:

Nec teneras tutum est semper captare puellas.

Sæpe dato melius tempore fiet idem.

Sive dies suberit natalis, sive calendæ,

c Quas Venerem Marti continuasse iuvat;

Sive erit ornatus, non ut fuit ante, d sigillis,

Sed e regum positas Circus habebit opes;

Differ sopus: tunc tristis hyems, tunc Pleiades instant,

Tunc * & in æquorea mergitur Hædus aquæ:

Tunc bene definitur, tunc si quis creditur alto,

Vix tenuit laceræ naufraga membra raris.

Tunc licet incipias, g qua flebilis Allia luce

Vulneribus Latiis sanguinolenta fuit:

Quaque die redeunt rebus minus apra gerendis

h Culta Palæstino septima festa viro.

Magna supersticio tibi sit natalis amicæ;

Quaque aliquid dandum est, illa sit atra dies.

Cum bene vitaris, tamen * auferet. invenit artem

Formina. qua cupidi carpat amantis opes.

Inlitor ad dominam veniet discinctus emacem,

Expediet merces teque sedente suas.

i

Quas puella occupa-
te, vacare nequeunt amatoribus. f Propositum captandi puellam;
tentandi puellæ animum: periclitaturus quippe, sicut nauta sub ortum
& occas. Pleiad. aut hædus. navigationem instituens. * tener æ-
quor. Nauger. g hoc est, die Allienſi, quando reliquis civitas in
vlu est ac massa. h Sabbathum Judæorum, quod septimo quoque
die redire solet. Hypall. * auferet.

* sequa-
tur, lib. duo,
melius.

* Nec agit
lib. tres, &
melius.

a Nunquam
dominam
prodet ma-
rito, post-
quam ipsa in
societatem
culpa venit.

* Tum,
b Tempora
observanda
amanti non
minus, quam
agricolæ aut
nautæ.

c Calend.
April. quæ
continuan-
tur mensi
Martio, ce-
lebrata sa-
cro Veneris,
cum floribus
& myrto.

d Statu
quibus thea-
tra cæternæ
mori erant.

e Rebus spe-
ciosi ad-
natus fuerit,
quibus con-
templandis

*a Licet
prime illa
meris.*

*b Synga-
phum, quo
caveatur
inglitteri.*

** utenda
dari. a.
reddenda
dari.*

*c Littere
explorent
puella ani-
mum.*

** tentat.
* cat lib.
duo, relle.*

*Item: lte
leves ele-
gi.*

*d Vide Ho-
mer. II. 24.*

*e Homer.
II. 9. 58.*

*quæ
lib. duo.*

*f Copiam sui
feceris, ut
superius.*

*g Affata:
quæ enim
salsa sunt, si-
ne molestia
legi non pos-
sunt.*

Quas illa, inspicias, & sapere ut videre, rogabit.

Oscula deinde dabit; deinde rogabit. emas.

Hoc fore contentam multos; jurabit in annos:

Nunc opus esse tibi, nunc bene, dicet, emi.

Si non esse domi, quos des, causabere nummos:

b Littera poscetur, nec didicisse juvat.

Quid, quasi naturali cum poscit munera libo,

Et quoties opus est, nascitur illa tibi?

Quid, cum mendaci damno inextinguibile plorat?

Elapsusque cava fingitur aure lapis?

Multa rogant * tradenda tibi: data reddere nolunt.

Perdis; & in damno gratia nulla tuo est.

Non mihi, sacrilegas meretricum ut persequar artes,

Cum totidem linguis, sint satis ora decem.

*c Cera vadum * tenet rasis infusa tabellis:*

Cera tux primum conscia mentis * erit.

Blanditias ferat illa tuas, imitataque amantum

Verba: nec exiguas, quiquis es, adde preces.

d Hectora donavit Priamo prece motus Achilles.

e Flectitur iratus voce rogante Deus.

Promittas facito: quid enim promittere laxis?

Pollicitis dives quilibet esse potest.

Spes tenet in tempus, semel est si credita, longum.

Illam quidem fallax, sed tamen apta Dea est.

Si dederis quicquam, poteris ratione relinquit:

Præteritum tulerit, perdiditque nihil.

*Et, * quod non dederis, semper videre daturus.*

Sic dominum sterilis sæpe fefellit ager.

Sic, ne perdidit, non cessat perdere lusor:

Et revocat cupidas alea sæpe manus.

Hoc opus, hic labor est: primum sine munere jungi.

Si dederit gratis, quæ dedit, usque dabit.

Ergo cat, & blandis peraretur littera verbis:

Exploretque animos, primaque tenet iter.

Littera Cydippen pomo perlata fefellit:

Insciaque est verbis capta puella suis.

Disce bonas artes (moneo) Romana juventus;

Non tantum trepidos ut tueare reos.

g Affata: Quam populus, iudexque gravis, lectusque senatus,

Tam dabit eloquio victa puella manus.

Sed lateant vires, nec sis in fronte disertus:

Effugiant voces verba & molesta tux.

Quis, nisi mentis inops, tener & declamat amicus?

Sæpe valens odii littera causa fuit.

Sit tibi *a* credibilis sermo, consuetaque verba;
 Blanda tamen, præsens ut videate loqui.
 Si non accipiet scriptum, illectumque remittet;
 Lecturam spera: propositumque tene.

TEMPORE difficiles veniunt ad aratra iuveni:
 Tempore lenta pati fræna docentur equi.

b Ferreus assiduo consumitur annulus usu:
 Interit assidua vomer aduncus humo.
 Quid magis est durum saxo? quid mollius unda?
 Dura tamen molli saxa cavantur aqua.

Penelopen ipsam, peristes modo, tempore vinctes.
 Capta vides sero Pergama; capta tamen.

Legerit, & nolit rescribere, cogere noli:

Tu modo blanditias fac legat ipsa tuas.

Quæ voluit legisse, volet rescribere lectis:

Ier numeros veniunt ista gradusque suos.

Fortitan & primo veniet tibi littera tristis;

Quæque roget, ne se sollicitare velis.

Quod rogat illa, timeri: quod non rogat, optat, ut in-

Insequere: & voti postmodo compos eris. (Hes.

Interea siue illa toro c' resupina feratur;

Lecticam dominæ dissimulanter adi.

Neve aliquis verbis odiosas afferat aures.

Quam potes ambiguus callidus abde notis.

Sed pedibus vacuis illi spatiosa teretur

Porticus; hic socias tu quoque junge moras.

Et modo præcedas, facito; modo terga sequaris:

Et modo festines; & modo lentus eas.

Nec tibi de mediis * aliquot transire * columnas

Sit pudor, * & lateri continuasse latus.

Nec sine te curvo sedeat speciosa theatro.

Quod spectes, humeris afferet illa suis.

* Illam respicias, illam mirere licebit:

Multa supercilio, multa loquere notis.

Et plaudas aliquo mimo saltante puellæ:

Et faveas illi, quisquis agatur amans.

Cum * surgit, surgas: donec sedet illa, * sedeto:

Arbitrio dominæ tempora perde tux.

Sed tibi nec ferro placeat torquere capillos:

Nec tua mordaci pumice crura teras.

Ista jube faciant, quorum Cybeleia mater

Concinitur Phrygiis exululata modis.

FORMA viros neglecta decet. *d* Minoïda Theseus

Abstulit à nulla tempora comptus acu.

a m' dicit,
 vero simili,
 non tu cogi-
 di & c.

b Lucet. i.

Annulus

in digito

subter te-

nuatur

habendo:

Stillicidi

casus lapi-

dem ca-

vat: uncus

aratri Fer-

reus oc-

culte de-

crescit vo-

mer in ar-

vis.

c Facet

aniam in pul-

vino, resu-

pina, qua

lectica fere-

batur.

* aliquam.

* colu-

mnis.

Naug.

* aut.

* Jam si

resp. perp.

* surget,

surges.

* sedebis.

d Phœdram,

vel Ariad-

nam.

* cultus. Hippolytum Phædra, nec erat bene * comptus, omnia
 a In calceos Cura dex sylvis aptus Adonis erat. (vic
 laxiore. Munditrix placeant: fuscantur corpora campo:
 b Caper sub Sit bene conveniens, & sine labe toga.
 alio; quoniam Linguaque nec rigeat: careant rubigine dentes:
 Catull. epig. Nec vagus & in laxa pes tibi pelle naret.
 in Ruff. na Nec male deformet rigidos tonsura capillos:
 forum pe- Sit coma, sit docta barba resecta manu.
 stem appel- Et nihil emineant, & sint sine sordibus ungues:
 lat, propter Inque cava nullus flet tibi nare pilus.
 gravolen- Nec male odorati sit tristis anhelitus oris:
 giam. Nec lædat nases b virque paterque gregis.
 * vel probe. Cætera lascivæ faciant concede puellæ;
 e Cultu & * Et si quis & male vir quærit habere virum.
 habitu cor- Ecce suum vatem Liber vocat: hic quoque amanti
 poris molli- Adjuvat: & flammæ, qua calet ipse, faver.
 sium mu- Gnosius in ignotis amens errabat arenis,
 fieber. præ se Qua brevis æquoreis Dia feritur aquis.
 ferens: quod Utque erat è somno tunica velata recincta,
 qui faceret, Nuda pedem, croceas interligata comas;
 virum Thesæa crudelem surdas clamabat ad undas:
 quætere Indigno teneras imbre rigante genas.
 dicebatur. Clamabat, flebatque simul: sed utrumque decebat
 cum, quid Nec facta est lacrymis & turpior illa suis.
 credas Jamque iterum tundens mollissima pectora palmis,
 hunc sibi Perfidus ille abiit, quid mihi fiet? ait.
 velle? vi- Quid mihi fiet? ait: sonuerunt cymbala toto
 rum. Littore, & attonita tympana pulsa manu.
 Peron. Ar- e Excidit illa metu, rupitque novissima verba:
 bit. Quæq; Nullus in exanimi corpore sanguis erat.
 virum Ecce f Mimallonides sparsus in terga capillis:
 quærun- Ecce leves Satyri, prævia turba Dei:
 d Deformior. Ebrius ecce senex pando Silenus asello
 Vix sedet, & pressas continet arte jubar.
 e Sermone Dum sequitur Bacchas, Bacchæ fugiuntq; petuntq;
 scil. sine Quadrupedem setula dum malus urget eques;
 verbis, in- In caput aurito cecidit delapsus asello.
 terrumpente Clamarunt Satyri, Surge, age, surge, pater.
 illa metu. Iam Deus in curru, quem summum texerat avis,
 f Mimallonibus sunt Tigribus adjunctis aurea lora dabat.

Bacche mulieres, Viti viti: ut pueri, sic dicta, quod virorum facta imitarentur: vel quod Dionysium imitaret. Degentes enim in montibus leoni manibus secum adducebant, aliasque fera. Eadem ab infantia, Menda, ab impetu & furore, Thyades appellata.

Et color, & Theseus, & vox abierte puellæ:

Terque fugam petiit, terque retenta metu est.

Horruit, ut steriles, agitat quas ventus, arista:

Ut levis in madida canna paludē tremit.

Cui Deus, En adsum tibi cura fidelior, inquit:

Pone merum; Bacchi Gnosias uxor eris.

Munus habe corlum; * celo spectabere sidus.

Sæpe reges dubiam, Cressa puella, ratem.

Dixit: & e curru, ne tigres illa timeret,

Desiluit: imposito cessit arena pede.

Implicitamque sinu (neque enim pugnare valebat)

Abstulit: ut *FACILE* est omnia posse Deo.

Paris Hymenæe canunt: pars * altera Eueō clamant.

Sic coeunt sacro nupta Deusque toro.

Irgo, ubi contigerint positi tibi munera Bacchi,

Atque erit in loci sexmina parte tori;

Nyctellamque patrem, nocturnaue sacra precare,

* Ne jubeant capiti vina nocere tuo.

Hic tibi multa licet sermone latentia * testō

Diceres, quæ dici sentiat illa sibi:

Manditiasque leves tenui præscribere vino;

Ut dominam in mensa se legat illa tuam;

Atque oculos oculis spectare & fatentibus ignem.

Sæpe tacens vocem verbaque vultus habet.

Fac primus rapias illius tacta labellis

Pocula: quaque bibit parte puella, bibas.

Et quemcunque cibum digitis libaverit illa,

Tu peteris dumque petes, sit tibi tacta manus.

Sint etiam tua vota, viro placuisse puellæ.

Utilior votis factus amicus erit.

Hæc, si forte * bibas, sortem concede priorem:

Hæc detur capiti missa corona tuo.

Sive * sit inferior, seu par, prior omnia sumat:

Ne dubites illi verba secunda loqui.

Tuta frequensque via est, per amici fallere nomen.

Tuta frequensque licet sit via, crimen habet.

Inde propinator * nimirum multa propinet,

* Et sibi mandatis plura * bibenda putet.

Certa tibi à nobis dabitur mensura bibendi:

Officium præstent mensque pedesque suum.

*l. 3. Iurgia curator
nimium quoque mul. procurat. * Ut sibi. ut pergat loqui de ibi,
qui sub amici nomine obsequentes maritos fallunt, & procuratores velidit
illis absentibus, aliam longe uxorū curam habent, quam mandatum sit.
* videnda lib. tres.*

* corli.

a *Homer. O.*

dyff. 7. Sed

si ti vultis

duarum.

* euhye

euhye cl.

* Ne sub-

eant capiti

vina noci-

va tuo. *lof.*

Scal. Pro-

peri. lib. 4.

Clamabis

capiti vina

subisse

meo.

* *fiesto lib.*

tres melius.

b *Prostern-*

sibus amo-

rem.

* bibes.

* erit.

* nimium

quoque.

lib. duo. lo

vetribus.

Ipse pro-

Jurgia præcipue vino stimolata caveo ;
 Et nimium faciles ad fera bella manus.
 Occidit Eurytion stulte data vina bibendo.
 Aptior est dulci mensa merumque joco.
 Si vox est, cantu: si mollia brachia, saltu:
 Et quacunq; potes dote placere, place.
 Ebrietas ut vera nocet, sic fista juvabit.
 Fac titubet blæso subdola lingua sono.

- * **Vt quic-** * Et quicquid dices faciesve protervius a quo,
quid dicas Credatur nimium causa fuisse merum.
facialve Et a bene dic dominæ: bene, cum quo dormiet illu-
vet. lectio, Sed b male sit tacita mente precare viro.
& restim. At, cum discedit mensa conviva * relicta,
a quibus o- (Ipsa tibi accessus turba, locumque dabit,)
mnia bona Inferre te turbæ: leviterque admotus eunti,
optabant, illi Velle larus digitis, & pede tange pedem.
precabantur. Colloqui jam tempus adest, fuge rustice longe
BENE Hinc pudor. AUDACEM * fortique Venusq; juvant.
SIT: sicut Non tua sub nostras veniet sacundia leges:
contra, im- Fac tantum cupias, sponte disertus eris.
precantes Est & e agendus amans, imitandaque vulnera verbis.
dicebant, Hic tibi quærat qualibet arte fides.
M' A L E * Nec credi labor est: sibi quæque videtur amanda.
SIT. Plauti: Pessima sit, N u l l i non sua forma placet.
Curcul. All. Sæpe tamen vere cepit simulator amare:
4. Scen. ult. Sæpe, quod incipiens sinxerat esse, fuit.
b. Canell. At Quo magis o faciles imitantibus esse, puella.
vob. male Fiet amor verus, qui modo fictus erat.
sit male Blanditiis animum furtim deprendere * fas est,
tenebræ. Ut pendens liquida ripa subitur aqua.
*** remota,** Nec faciem, nec te pigeat laudare capillos,
molitur. Et teretes digitos, & exiguumque pedem.
*** forsque** Delectant etiam castas præconia formæ:
lib. duo, me- Virginibus * curæ, grataque forma sua est.
lior. Nam cur in Phrygiis Junonem & Pallada sylvis
e Agenda Nunc quoque judicium non tenuisse pudet?
personæ a- Laudatas ostendit favis Junonia pennas:
mansit. Si tacitus spectes, illa * recondet opes.
*** Non, lib.**
duo.

d *Aristot. 1. Rhetor. quædam sunt, quæ vi dicitur à viciis idia esse*
minor. * nunc sit, lib. duo. e *Virg. contra, de rustica, spatiosa*
prodiga planta. * curæ est grat. form. sua. f *Pavo: de quo vide*
Philon. Plin. lib. 10. c. 20. Gemmantem laudatus expandit colores
adverso maxime sole, quia sic fulgentius radiant. * recondit.

Quadrupedes inter rapidi certamina cursus,
Depexæque jubæ, plausaque colla juvant.
Nec timide promitte: trahunt promissa puellas.

Pollicitis testes quoslibet adde Deos.

Juppiter ex alto perjuria ridet amantum,

Et jubet Aëlios irrita ferre Notos.

Iet Styga Janoni * falso jurare solebat

Juppiter: exemplo nunc favet ille suo.

Expedi esse Deos: & ut expedit, esse putemus.

* Dentur in antiquos thura inerumque focos.

Nec secura quies illos similisque sopori

Derinet. innocui vivite, numen adest.

Reddite depositum: pietas sua scedera servet:

Fraus absit: vacuas exdis habere manus.

¶ Ludite, si sapitis, solas impune puellas:

Hac minus est una fraude * pudenda fides.

Fallite fallentes, ex magna parte profanum

Sunt genus, in laqueos quos posuere cadant.

Dicunt Aegyptus caruisse & juvantibus arva

Imbribus, atque * annos sicca fuisse novem;

Cum Thrasius Busirin adit, monstratque piari

Hospitis effuso sanguine posse Jovem.

Illi Busiris, Fies Jovis hostia primus,

Inquit; & Aegypto tu dabis hospes aquam.

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli

Torruit: infelix imbuat auctor opus.

Iustus uterque fuit: Næ Quæ enim lex * justior

ulla est.

Quam necis artifices arte perire sua.

Ergo * ut perjuras merito perjuria fallant.

Exemplo doleat foemina læsa suo.

Et lacrymæ profunt: lacrymis adamanta movebis.

Fac madidas videat, si potes, illa genas.

Si lacrymæ (neque enim veniunt in tempore sem-

per)

* Deficiunt, uda lumina tange manu.

Quis sapiens blandis non miscet oscula verbis?

Illa licet non det, non data sume tamen.

Pugnabit primo fortassis, &c. Improbe, dicet.

* Pugnando vinci se tamen illa volet.

Tantum ne noceant teneris male rapta labellis;

Neve queri possit, dura fuisse, cave.

Oscula qui sumpsit, si non & cætera sumpsit,

Hæc quoque, quæ data sunt, perdere dignus erat. nollet.

* falsum.

a Terra de-
re in sacræ

est, ante
ipsa muni-

um signa
altaribus in-

ficere. Ar-
nob. lib. 7.

b Promissa
fallite.

* tuenda.

c Phœdus &
stirpe au-

gentibus
Nil incre-

menta, unde
Aegypti.

irrigatur &
fecunda fit.

* annis.

* æquior.

* & per.

Lib. duo.

* Deficiet.

d Idem

1. Eleg. 5.

Quæ cum
ita pugna-

ret, tan-

quam quæ
vincere

- 2 *Ad ex-* Quantum defuerat & pleno post oscula voto?
plendam a- Hei mihi, rusticitas, non pudor ille fuit.
meris cupi- Vim licet appellent: grata est vis * ista puellis.
ditatem & Quod iuvat, invitæ saepe dedisse volunt.
desiderium. Quæcunque est Veneris subita violata rapina,
b Juvenc. a. Gaudet: & improbitas muneris instar habet.
 * illa. At quæ, cum posset cogi, non tacta recessit,
 * Ut. * Cum simulet vultu gaudia, tristis erit.
 c *Thelstyræ*: Vim passa est Phæbe: vis est illata & sorori:
vide Theocr. Et gratus raptis raptor uterque fuit.
 d *Sum. &* Fabula nota quidem, sed non indigna referri,
 3. *Fallor.* d *Scyriæ* Amonio victa puella viro.
 d *Deidamia* Iam Dea laudatæ dederat mala præmia forma:
Lycamed. Colle sub Idæo vincere digna Venus.
regis Scyri Iam nurus ad Priamum diverso venerat orbe:
fil. ab A- * Grataque in Iliacis mœnibus uxor erat.
chille com- Iurabant omnes in læsi verba mariti:
pressa. * Nam dolor unius publica causa fuit.
 * Graiaq; f Turpe, nisi hoc matris precibus tribuisset, Achilles
veste. Lo- Velle virum longa dissimulatus erat.
quitur enim Quid facis, *Æacide*? non sunt tua munera lanæ.
de Helena Tu titulos alia Palladis arte * pete.
Illum adve- Quid tibi cum calathis? clypeo manus apta ferenda
lla. Pensa quid in dextra, qua * cadat Hector, habes?
 e *lit 13.* Rejice & succinctos operoso stamine fusos:
Metam. Ut Quassanda est ista Pelias hasta manu.
 dolor u- Forte erat in thalamo virgo regalis eodem.
 nius Da- Hæc illum stupro comperit esse virum.
 naos per- Viribus illa quidem victa est: (ita credere oportet)
 venit ad- Sed voluit vinci viribus illa tamen.
 omnes. Sæpe, Mane, dixit, cum jam properaret Achilles:
 f *Turpiter,* Fortia nam posita sumpserat arma colo.
armipia. Vis ubi nunc illa est? quid blanda voce moraris
 * petas lib. Autorem stupri, Deidamia, tui?
 duo, probe. Scilicet, ut pudor * est, quandam cepisse priorem:
 * cadet. al. Sic alio gratum est incipiente pati.
 g *Plenos,* Ah nimia est propterea juveni fiducia formæ,
involutos. Exspectet si quis, dum prior illa roget.
 * est qui- Vir prior accedat: vir verba precantia dicat:
 dam, lib. * Excipiat blandas molliter illa preces.
 tres, veste. Ut potiare, roga: tantum cupit illa rogari.
 h *Prop.* Da causam voti principiumque tui.
 Falsa est
 illa tuæ, mulier, fiducia formæ. * Excipiat blan. comiter,
 duo, probe.

Iuppiter ad veteres supplex heroidas ibat:
 Corripuit magnum nulla puella Jovem.
 Si tamen à precibus rumidos accedere fastus
 Senseris: incepto parce, referque pedem.
 Quon refugit, multa cupiunt; odere, quod inflat.
 Lenius inflando rædia tolle tui.
 Nec spes est Veneris semper profitenda roganti:
 Iniret amicitia nomine tectus amor.
 Hoc aditu vidi teritæ data verba puellæ:
 Qui fuerat cultor, factus amator erat.
 Candidus in nauta à turpis color: æquoris unda
 Debet & à radiis c sideris esse niger.
 Turpis * & agricolæ, qui vomere semper adunco,
 Et gravibus rastris sub Iove versat humum.
 Ictu, Palladæ petitur cui fama coronæ,
 Candida si fuerint corpora, turpis eris.
 Palliat omnis amans: color est hic aptus amanti.
 * Hoc decet: * hoc multi non valuisse putant.
 Pallidus in * Lyricen sylvis errabat Orion:
 Pallidus in lenta * Naiade Daphnis erat.
 * Arguet & macies vultum: nec turpe putaris
 Pileolum nitidis imposuisse comis.
 Attenuant juvenum vigilatæ corpora noctes.
 Curaque, & * in immenso qui sit amore, dolor.
 Ut voto potiare tuo, miserabilis esto:
 Ut, qui te videat, dicere possit, Amas.
 Conquerat am moncam, * mixtum fas esse nefasque?
 Nomen * amicitia, nomen inane fides.
 Mei mihi non tutum est, quod * amet, laudare sodali:
 Cum tibi laudanti credidit, * ille subit.
 At non Actorides lectum, temeravit Achillis:
 Quantum ad Pirithoum. Phædra pudica fuit.
 Herminionem Pylades, * quo Pallada Phœbus, ama-
 lent Orion
 Quodque tibi geminus, Tyndari, Castor, erat. (vit: in syl. ve-
 nabatur.
 Si quis idem sperat, laturas poma myricas
 Speret, & è medio flumine mella petat.
 Nil, nisi turpe, juvat. Cura est sua cuique voluptas.
 Hæc quoque ab alterius grata dolore venit.
 1 3
 Heu quam potia
 lentam
 minas, quod Daphnidi amoris ipsius desideria contemserunt opem non
 ite is offensa pulchri suspiciunt. Vide ex: osit, Parrhas.
 * Arguat &
 mare animum lib. tres probe. * in magno. * nullum perp.
 * amicitia, illi am. est, male. * amas lib. duo. * ipse duo,
 probe. * qua lib. tres, probe.

a Terent.
 novi inge-
 nium mu-
 lierum:
 Nolunt,
 ubi velis;
 ubi nolis,
 cupiunt
 ultro.
 b. aigeit
 deformis.
 Iliad. 2.
 aigeit
 aigeit
 Iliad.
 a. 2. 2. 2.
 c. Sotir.
 a. 2. 2. 2.
 c. 2. 2. 2.
 * in agri-
 cola quia
 p. 2. 2. 2.
 * Hic.
 * hunc.
 * Lyncen.
 Parrhas.
 Lyncem
 legit, Dia-
 nam indica-
 ri putant,
 cujus desi-
 derio pal-
 lent Orion
 in syl. ve-
 nabatur.
 * Naiade.
 Sotir. 2. 2.
 Item vocat,
 lentam

a Virgil. 1. Heu facinus, NON est hostis metuendus amanti.
Georg. Hic Quos credis fidos, effuge, tutus eris.
 segetes, Cognatum fratremque cave, fidumque sodalem.
 illic ve- Praebit veros hac tibi turba metus.
 niunt feli- Finiturus eram; sed sunt diversa puellis
 cius uvæ. Pectora: mille animos excipe mille modis.
Idem 2. *a* Næc tellus eadem parit omnia: vitibus illa
 Nec vero Convenit, hæc oleis; hic bene farra vident.
 terræ sette Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figuræ:
 omnes Qui sapit, innumeris moribus aptus erit.
 omnia Urque levis Proteus modo se tenuabat in undas;
 possunt. Nunc leo, nunc arbor, nunc erat hirtus aper:
 Flumini- Hi *b* jaculo pisces, illi capiuntur ab hamis:
 bus salice- Hos cava contento retia fane trahunt.
 ces, &c. Nec tibi conveniet cunctos nodus unus ad annos:
b Retija- Longius insidias curva videbit anus.
ule, Virgil. Si doctus videre rudi, petulanve pudenti;
fundæ est, Diffidet miseræ proinus illa sibi.
a præcipue, &c. Inde fit ut, quæ se timuit committere c honesto,
c honesto Vilis in amplexus inferioris eat.
loco nato, Pars superat coepti, pars est exhausta laboris.
lypæu. Hic teneat nostras anchora jacta rates.

LIBER II.

Icrite, io Pzan; & io bis dicite Pzan.
 Decidit in casses præda petita meos.
 Lxtus amans donet viridi mea carmi-
 na palma:
 Præferor *a* A Scizo Mzonioque se-
 ni.

*a Hesiodo
& Homero.*

b Paris.

c Peleus.

eum Hippo-

pod: victoria

premiu

secum ve-

hebat curru

aburneo.

d Propt.

Avecta

externis

Hippod. rotis.

f Demosthenes,

ut quædamque præda,

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

ut prædaque præda

Talis ab armiferis *b* Priameius hospes Amyclis

Candida cum rapta conjuge vela dabat.

Talis erat, *c* qui te curru victore ferebat,

d Vecta peregrinis Hippodameia rotis.

Quid properas, juvenis? *e* mediis tua pinus in undæ

Navigat; & longe, quem peto, portus abest.

Non satis invenisse tibi est, me vate, puellam.

Arte mea capta est: arte tenenda mea est.

f Næc minor est virtus, quam quætere, pacta tui

Casus inest illic; hic erit artis opus.

Nun

e Proverb. figura de re nondum ad finem perducta

f Demosthenes, ut quædamque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

ut prædaque præda, ut prædaque præda

Nunc mihi, si quando, puer, & Cytherea, favete :

Nunc Erato ; nam tu nomen amoris habes.

Magna paro, quas possit amor remanere per artes,

Dicere, tam vasto pervagus orbe puer.

Et levis est, & habet geminas, quibus evolet, alas :

Difficile est illis imposuisse modum.

Hospitis effugio praecluserat omnia Minos :

Audacem pennis repperit ille viam.

Daedalus ut clausit conceptum crimine matris

Semibovemque virum, semiviramque bovem ;

Sit modus exilio, dixit, iustissime Minos :

Accipiat cineres terra paterna meos.

Et, quoniam in patria facis agiratus iniquis

Vivere non potui ; da mihi posse mori.

Da reditum puero, senis est si gratia villis :

Si non vis puero parcere, parce seni.

Dixerat hæc, sed & hæc, & multo plura licebat

Dicere : * at egressus non dabat ille vito.

Quod simul ac sensit, Nunc, nunc, ô Daedale, dixit,

Materiam qua sis ingeniosus habes.

Possidet & terras, & possidet æquora Minos :

Nec tellus nostræ, nec patet unda fugæ.

Restat iter exili : exlo tentabimus ire.

Da veniam excepto, Juppiter * alme, meo.

Non ego sidereas affecto tangere sedes :

Qua fugiam dominum, nulla, nisi ista, via est.

Pet Stygia detur iter : Stygias * transibimus undas.

Sunt mihi naturæ jura novanda mex.

INGENTUM mala sæpe movent. Quis crederet unquæ

Aërias hominem carpere posse vias ?

Remigium volucrum disponit in ordine pennas,

Et leve per lini vincula nescit opus :

Imaque pars ceteris adstringitur igne solutis :

Finitusque novæ jam labor artis erat.

Trastabat ceramque puer, pennasque * renidens :

Nescius hæc humeris arma parata suis.

Cui pater, His, inquit, patria est adeunda carinis :

Hæc nobis Minos effugiendus ope * est.

Aëra non potuit Minos, alia omnia clausit :

* Qua licet, inventis aëra rumpe meis.

Sed tibi non ô virgo Tegeæ, comesque Bootes ;

Ensiser Orion adspiciendus erit.

Me pennis sectare datis : ego pravius ibo :

Sit tibi cura sequi, me duce tutus eris.

Nam,

Vide etiam.

fabul. lib. 3.

Meta. Virg.

6. Æneid.

Hygin. Pa-

leph. lib. 1.

fabul. nar.

rationum.

Fin. lib. 36.

cap. 33.

** & libr.*

dua,

** alte libr.*

dua, non

incepto.

** transna-*

bimus.

a Rident,

bilarem præ-

se ferens

speciem.

Catull. in

Equat. Re-

nidet us-

quequa-

que.

** vi est*

liber nam

non habet.

** Quam*

lic.

b Arbut

fructu Præ-

Nam, siue ætheris vicino Sole per auras
 Ibis, impatiens cera coloris erit :
 Siue humiles propiore freto iactabimus alas ;
 Mobilis æquoreis penna madescet aquis.
 Inter utrumque vola. ventos quoque, nate, caveto :
 Quaque ferent aux, vela secunda dato.
 Dum monet, aptat opus puer, monstratque moveri
 Erudit infirmas ut sua mater aves.

* sibi

perp.

* timide.

a Oculi.

* Calym-

na ; ali

Pachynne:

sed illud re-

stim teste

Strabon.

c 1.

Metam.

b Sole vi-

ciniere.

* nec jam

pat. Et est

Græca figu-

ra. Talis

sunt diuæ

advena.

244

244

244

244

244

c Mare

Icarium.

d Theophr.

ca, hoc est

magicum.

e Hippo-

lyti.

Inde * suis factis humeris accommodat alas :

Perque novum * timidus corpora librat iter.

Jamque volaturus parvo dedit oscula nato :

Nec patris lacrymas continuere a genæ.

Monte minor collis, campis erat altior æquis :

Hinc data sunt miseræ corpora bina fuga.

Et movet ipse suas, & nati respicit alas

Dædalus ; & cursus sustinet usque suos.

Jamque novum delectat iter : positoque timore
 Icarus audaci fortius arte volat.

Hos aliquis, tremula dum captat arundine pisces,

Vidit ; & inceptum dextra reliquit opus.

Jam Samos à læva fuerant Naxosque relictæ,

Et Paros, & Clatio Delos amata Deo:

Dextra Lebinthos erat, sylvisq; umbrosa * Calydnæ,

Cinctæque piscosis Astypalæa vadis:

Cum puer, incautis nimium temerarius annis,

Altius egit iter, deseruitque patrem.

Vincula labant : & cera b Deo propiore liquescit :

Nec tenues venti brachia mota tenent.

Territus à summo despexit in æquora cælo :

Nox oculis pavido venit oborta metu.

Tabuerant ceræ : nudos quatit ille lacertos ;

Et trepidat : nec, quo sustineatur, habet.

Decidit: atque cadens. Pater, ô pater, auferor, inquit.

Clauserunt virides ora loquentis aquæ.

At pater infelix, * non jam pater, Icare, clamat :

Icare, clamat, ubi es ? quove sub axe volas ?

Icare, clamabat : pennas adspexit in undis.

Ossa tegit tellus : æquora nomen habent.

Non potuit Minos hominis compescere pennas.

Ipse Deum volutrem detinuisse pato.

Fallitur, d Amonias si quis decurrit ad artes,

Datque e quod à teneri fronte revellit equi.

Non facient, ut vivat amor. Medæides herba ;

Mixtaque cum magicis Marfa venena sonis.

Phalus

Phaëstæsoniden, Circe tenuisset Ulysses,

si modo servari carmine posset amor.

Nec data profuerint pallentia philtrea puellis.

Philtrea nocent animis, vimque furoris habent.

Sit procul omne nefas: ut ameris, amabilis esto.

Quod tibi non facies, solave forma dabit.

Sit licet antiquo Nireus adamatus Homero,

Naiadumque tener crimine raptus Hylas.

Ut domihæm teneas, nec te mirere relictum;

Ingenii dotes corporis adde bonis.

Formæ bonum fragile est: quantumque accedit ad a *Isocras.*

Fit minor, & spacio carpitur * illa suo. (annos, *καλλὰ*

Nec semper viola, nec semper lilia florent:

Et riget amissa spina relicta rosa.

Et tibi jam venient cani, formosæ, capilli:

Jam venient rugæ, quæ tibi corpus ærent.

Jam molire animum, qui duret, & adstrue formam.

Solus ad extremos permanet ille rogos.

Nec levis, ingenuas pectus coluisse per artes,

Cura sit, & linguas edidicisse duas.

Non formosus erat, sed erat facundus Ulysses:

Et tamen æquoreas torfit amore Deas.

Ah quoties illum doluit properare Calypso,

Remigioque aptas esse negavit aquas!

Hæc Troja casus iterumque iterumque rogabat:

Ille referre aliter sæpe solebat idem.

Littore constiterant: illic quoque pulcra Calypso

Exigit b *Odrysi* * facta cruenta ducis.

Ille levi virga (virgam nam forte tenebat)

Quod rogat in spisso littore pingit opus.

* Hic inquit Troja est: (muros in littore fecit)

Hic tibi sit Simois: hæc mea castra puta.

Campus erat, (campum fecit) quem cæde Dolonis

Spatimus. Amonios dum vigil optat equos.

Illic Sithonii fuerant tentoria Rhessi:

Hæc ego sum capris nocte * reversus equis.

Flaraque pingebat subitus cum Pergama fluctus

Abstulit, & Rhessi cum duce castra suo.

Tum Dea, Quas, inquit, fidas tibi credis ituro,

Perdiderint undæ nomina quanta, vides?

Ergo age fallaci timide confide figuræ.

Quisquis ex, atque aliquid corpore pluris habe.

Dextrera præcipue capit c indulgentia mentes:

Asperitas odium sævaque bella movet.

Odimus

*αἰὲς γὰρ ἡ
χρὺς ἀ-
τάλαστον,
ἡ νῆς
ἰμὸς γάρ.
* ipsa libr.
duo.*

b *Rhessi
Thracia
regi.
* fata libr.
duo.
* Hæc mo-
lim.*

* revertis.

c *Obse-
quium. Ti-
bull. obse-
quo plu-
rima vin-
cit amor.*

a Columba. Virgil. Odimus accipitrem, quia vivit semper in armis;
 Et pavidum solitos in pecus ire lupos.
eclog. 9. At caret insidiis hominum, quia mitis hitundo est:
 Quasque colat turres, & Chaonis ales habet.
Chaonias dicunt Esse procul lites, & amaræ prælia linguæ:
aquila veniente columb. Dulcibus est verbis mollis alendus amor.
b. Alu. sit ad diversi formula. Lite fugant nuptæque viros, nuptæque mariti:
 Inque vicem credunt & rem sibi semper agi.
 Hoc decet uxores; & dos est uxoria lite.
 Audiat optatos semper amica sonos.
 Non legis jussu lectum venistis in unum:
 Fungitur in vobis munere legis amor.
Tuas res tibi habeto: tuas res tibi agito. Blanditias molles, auresque juvantia verba
 Affer, ut adventu læta sit ipsa tuo.
c. Lucret. Non ego divitibus venio præceptor amandi:
 Nil opus est illi, & qui dabit, arte mea.
 Secum habet ingenium, qui, cum libet, Accipe, dicit
 Cedimus: inventis plus * habet ille meis.
 Pauperibus vates ego sum, quia pauper amavi:
 Cum dare non possem munera, verba dabam.
 Pauper amet caute; timeat maledicere pauper:
 Multaque divitibus non patiendâ ferat.
d. Notatio divitiis ab effectu. Me * memini iratum domine turbasse capillos.
 Hæc mihi quam multos abstulit ira dies!
 Nec puto, nec sensi tunicam laniasse: sed * ipsa
 Dixerat: & precio est * illa redempta meo.
 * At vos (si sapitis) vestri peccata magistri
 Effugite, & culpæ damna timeate meæ.
 * valet Prælia cum Parthis; cum culta pax sit amica,
 Et jocus, & causas quicquid amoris habet.
 * iratum Si nec blanda satis, nec erit tibi comis * amica;
 memini Perfer, & obdura: postmodo mitis erit.
Naug. Flectitur obsequio curvatus ab arbore ramus:
 * illa. Franges, si vires experiere tuas.
 * ipsa. Obsequio * tranantur aquæ: nec vincere possis
 * Et vos Flumina, si contra, quam rapit unda, nates.
Nauger. Obsequium tigresque domat, tumidosque leones.
 * amanti. Rustica paulatim taurus aratra subit.
 * transf- Quid fuit asperius? Nonacrina Atalanta?
 nantur. Succubuit meritis trux tamen illa viri.
e. Arcadia. de qua supr. Sæpe suos casus * immitia facta puellæ
 Flesse sub arboribus / Melaniona ferunt.

* nec mitia lib. tres, probe. f. Vide Muret. schol. in eclog. prim. lib. 3.

Sæpe tulit iussio fallentia retia collo :
 Sæpe fera torvos cuspide fixit apros.
 a Sensit & Hylæi contentum saucius arcum :
 Sed tamen hoc arcu notior alter erat.
 Non te Mixtalas armatum scandere sylvas,
 Nec jubeo collo teria ferre tuo.
 * Corpora nec missis jubeo præbere sagittis.
 Artis erunt * cautæ mollia iussa meæ.
 Cede repugnanti : cedendo victor abibis.
 Fac modo, quas partes illa jubebit, agas.
 * Arguat arguito : quicquid probat illa, probato :
 Quod dicit, dicas : quod negat illa, negas.
 Riserit, arride : si flerit, flere memento.
 Imponat leges vulcibus illa tuis.
 Sen ludet, b numerosque manu jactabit eburnos ;
 Tu male jactato : tu * bene jacta dato.
 Sen jaciet talos ; victam ne & poena sequatur,
 d Damnosî facito sient tibi sæpe canes.
 Sive latrociniî sub imagine calculus ibit ;
 Fæd pereat vitreo miles ab hosle tuus.
 Ipse tene * distincta * suis umbracula virgis :
 Ipse face in turba, qua venit illa, locum.
 Nec dubita tereti scamnum producere lecto :
 Et tenero solcam deme, vel adde pedi.
 Sæpe etiam dominæ, quamvis e horrebis & ipse,
 Argentis manus est calfacienda sinu.
 Nec tibi turpe puta (quamvis sit turpe, placebit)
 Ingenua speculum sustinuisse manu.
 Ille f fatigatæ * vincendo monstra noverex
 Qui meruit cælum, quod prior ipse tulit,
 Inter * Ioniacas calathum tenuisse puellas
 Creditur, & lanas excoluisse rudes.
 Paruit imperio dominæ Tirynthius heros.
 I nunc, & dubita ferre, quod ipse tulit.
 Jussus adesse foro, iussa maturius hora
 Fac semper venias : nec, nisi serus, abi.
 Occurras aliquo tibi dixerit ; omnia differ.
 Curte : nec inceptum turba moretur iter.

a Propert.
 lib. 1. Ille
 etiam, Hy-
 læi percus-
 sus vul-
 nere rami,
 Saucius
 Arcadiis
 rupib. in-
 gemuit.
 Callim. in
 Dian.
 * Pectora,
 Nanger.
 * certe.
 * Arguit,
 lib. duo.
 melius. Te-
 rent. Ne-
 gat quis,
 nego ; ait,
 ajo.
 b Talos
 Cuvius
 x. i. i. In
 tesseris enim
 scripti
 erant
 duntaxat
 numeri.
 * male.
 c Pecunia
 jactura,
 multa.
 d Propert.
 Semper
 damnosus
 subiluerit

Nocte canes.

Indicatur

talî planicies, qui jactum erat detrimentosus. Turrib. numerum unitatis
 significari putat, lib. 1. cap. 6. * dissenta suis fortass. restituit, b. e.
 expansa virg. soliti ac proprie debite. * tuis lib. tres. e Frigore
 scilicet. f lubendo desesset. 9. Metam. * perpendo pœp. * lo-
 nicas inter. al. Inter Ionicas prima brevis.

- * Tu. Noste domum repetens epulis perfuncta redibit.
 a *Sirius*, * Tunc quoque pro servo, si vocat illa, veni.
Arat. Rure trit, & dicet, Venias. (amor odit inertes)
Et in mela- Si rota defuerit, tu pede carpe viam.
sa Olym- Nec grave te tempus, a sitiensve canicula tardet;
peragat. Nec via per iactas candida facta nives.
Virg. 10. Militix species amor est: discedite segnes: .
 aut *Sirius*. Non sunt hæc timidis signa tuenda viris.
 ardor: Ille Nox, & hyems, longæque vix, sævique * labores
 sitim mor- Mollibus his castris, & * dolor omnis adest.
 bosque Sæpe ferēs imbrem cœlesti nube solutum:
 ferēs. *Hom.* Frigidus in nuda sæpe jacebit humo.
Iliad. 23. b *Cynthius* Admeti vacas pavisse * per ælius
 * dolores, Fertur, & in parva delituisse casa.
velle. Quod Phœbum decuit, quem non decet exue fastus,
 * labor Curam mansuri quisquis amoris habes.
 omnis Si tibi per tutum * placitumque negabitur ire,
 inest lib. Atque erit opposita janua fulta sera;
dua, probe. At tu per præceps tecto delabere aperto:
 b *Apollo* Det quoque furtivas alta fenestra vias.
Admeti pe- Læta erit, e ut causam tibi se sciet esse pericli:
cus pavit a- Hoc dominæ certi pignus amoris erit.
dolenscentis, Sæpe tua poteras, Leandre, carere puella:
æjus forma * Tranabas, animum nosset ut illa tuum.
inductus. Nec pudor ancillas, ut quæque erit ordine prima,
Callim. Nec tibi sit servos demeruisse pudor.
hymn. Nomine quemque suo (nulla est iactura) saluta:
et Arçæa. Junge * tuas humiles ambitiose * preces.
Tibull. lib. Sed tamen & servo (levis est impensa) roganti
 2. Pavit Porridge fortunæ munera parva tux.
 & Admeti Porridge & ancillæ, * quæ pernas luce pependit
 tauros Lulæ maritali Gallica veste manus.
 formosus d Fac plebem (mihi crede tuam: sit semper in illa
Apollo. Janitor, & thalami qui jacet ante fores.
Idem lib. 3. Nec dominam jubeo precioso munere dones:
eleg. 4. Me Parva, sed è parvis callidus apta, dato.
 quondam
Adm. niveas pavisse juvenas. Vide & Eurip. Alcest. * Phœræ
 alii per herbas. Sed rectum est Phœræ, hoc est, candidi: *Quæ & ut*
apud Euripid. * placidumque va. l. reide. c Postquam fuit
 * Tranabas, * tuis. lib. duo. * manus lib. duo. * quæ
 lib. tres, & ita legendum. Immo n. Non. Caprotinæ, quo die Galli cel-
 sunt. Vide Parrhas. exposit & epist. Pollucian. lib. 12. d Imitatione
 Terent. Adelp. Paulatim plebem primulum facio meam, & c.
 mihi faventem.

Dum

* Dum bene dives ager, dum rami pondere nutant,
Afferat in calatho rustica dona puer.

Rure suburbano poteris tibi dicere missa

Illam; * tibi in sacra sunt licet empta via.

Afferat aut uvas, aut quas Amaryllis amabat:

* Et nunc castaneas, nunc amat illa nuces.

quin etiam turdoque licet, missaque corona,

Te memorem dominx testificere tuæ.

Surpiter his emitur spes mortis, & orba senectus.

Ah pereant, per quos munera crimen habent!

Quid tibi præcipiam teneros quoque mittere versus?

Hei mihi, non multum carmen honoris habet.

Carmina laudantur; sed munera magna petuntur.

Dummodo sit dives barbarus, ille placet.

Aurea sunt vere nunc secula: plurimus auro

Venit honos: auro conciliatur amor.

Ipse licet venias Musis comitatus, Homere;

Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.

Sunt tamen & doctæ, rarissima turba, puellæ:

Altera, non doctæ, turba, sed esse volunt.

Utque laudetur per carmina: carmina lector

Commendet dulci qualiacunque sono.

His ergo, atque illis, vigilatum carmen in ipsas

Forsthan exigui muneris instar erit.

At, quod eris per te facturus, & utile credis,

Id tua te facito semper amica roget.

Libertas alicui fuerit promissa tuorum:

Hanc tamen à domina fac petat ille tua.

Pœnam servo, si vincula sæva remittis;

Quod facturus eras, debeat illa tibi.

Utilitas tua sit: titulus donetur amicæ.

Perde nihil: partes illa petentis agat.

Sed tu, cuicunque est retinendæ cura puellæ,

Attonitum forma fac putet esse sua.

Sive erit in Tyriis; Tyrios laudabis amictus:

Sive erit in Cois; Coa decere puta.

Curata est; ipso tibi sit preciosior auro:

Gausapa si sumit, gausapa sumpta proba.

Indutæ tunicata; Moves incendia, clama:

Sed timida caveat frigora voce roga.

Com. lam ful-

ment. incedere Cois. Coa gerebant proprie puellæ non nimium bona

ma. Unde Horat. Cois tibi pene videre Ut nudam est. Micyst.

ind. suspicatur, Sive erit in Ceis, Cea dec. Vide Tibull. lib. 4.

2. 1. * sumpsit libr. duo.

* Cum lib.
duo, probe.

* vel in
fac. libr.

tres, &
reffe.

a Vbi poma
venibant

contra au-
rum, id est,

magno, ut
scripsit

Varro.

b Casta-
nea.

* At libr.
duo.

c Heredi-
tu, quod fa-
ciebant ha-
redes.

* nunc
vere sunt.

Propert. si-
milis fere

lib. 3. eleg.

Quæritis
unde

avid.

* sed ta-
men esse

libr. tres.

* aut

perp.

* eras.

* te lib.

duo.

d Propert.
lib. 2. Sive

togis il-

- a* *ἀνακρί-* Compositum *a* discrimen erit ; discrimina lauda :
νῆμα. *b* Torserit igne comam ; torte capille, places.
Glossar. vet. Brachia saltantis, vocem mirare canentis :
Claud. hæc Et cum desierit, verba querentis habe.
morfu nu- Ipsos concubitus, ipsum venerere licebit
merosi Quod iuvat : * & quædam gaudia vocis habe.
dentis Si fuerit torva violentior ipsa Medusa ;
eburno Fiet amatori lenis & æqua suo.
Multipli- Tantum ne pareas verbis simulator in illis,
dum disc- Effice : nec vultu destrue * verba tuo.
rimen Si latet ars, prodest : affert deprensa pudorem ;
arat. Atque c adimit merito tempus in omne fidem.
b Calami- Sæpe sub * Autumnum, cum formosissimus annus,
stro si cri- Plenaque purpureo subrubet uva mero ; (xlii)
nem. Cum modo frigoribus premimur, modo solvimur
** querula* Aëre non certo corpora languor habet.
gaudia Illa quidem valeat : sed si male firma cubabit,
voce no- Et vitium cæli senserit ægra sui ;
tes. libr. Tunc amor & pietas tua sit manifesta puellæ :
duo. Tunc sere, quæ plena postmodo falce metas.
** dicta* Nec tibi morosi veniant fastidia morbi :
libr. duo. Perque tuas fiant, quæ sunt illa, manus.
Fidem dictu Et videat fientem : nec tædeat oscula ferre :
tu dīroga : Et sicco lacrymas combibat ore tuas.
ut aliter Multa vove, sed cuncta palam : quotiesque licebit,
sentire vi- Quæ referas illi, somnia lata vide.
dearū, ali- Et veniat quæ c lustrat anus lectumque locumque :
ter lapid. Præferat & tremula sulphur & ova manu.
c Cic. de In- Omnibus his inerunt gratæ vestigia curæ :
vent. Suspi- In * thalamos multis hæc via fecit iter.
cio quæ- Ne tamen officiis odium quærat ab ægra,
dam appa- Sit * tuus in blanda sedulitate modus.
rationis Neve cibos præbe, nec amari pocula succi
artifi- Porrige : rivalis misceat illa tuus.
ciosæ Sed non, quo dederas à littore carbasa, vento
maxime * Utendum, medio cum potiare freto.
orationis. Dum novus errat amor, vires sibi * colligit usu :
dem, ora- Si bene nutrieris, tempore firmus erit.
tori vero
adimit auctoritatem. * Autumnus. d *Ideo in Met.* iniquale
auctumnos appellat. e *Lustrationib.* sulphur & aquam percom-
fluv. attribet. Hom. *Il.* 16. *Apulci :* lucidam tædam, ovum & sulphur
Item Iuvenal. Satyr. 2. & 6. Vide Natal. lib. 1. Mytholog. cap. 10.
** tabulas :* ut testamenta seuum indicuntur. * *suus lib. duo, per-*
** Utendum est lib. duo. * colligat.*

Quem taurum metuis, vitulum mulcere solebas :

Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit.

Nascitur exiguus, sed opes acquirit eundo,

Quaque venit, multas accipit amnis aquas.

Fari tibi consuefcant : * Nil affuetudine majus.

Quam tu dum capias, radia nulla fuge.

Te temper videat : tibi femper prabeat aures :

Exhibeat vultus noxque diesque tuos.

Cum tibi major erit fiducia h posse requiri ;

Tunc procul absenti cura futurus eris.

Da requiem, requiescat ager bene e credita reddit :

Terraque coelestes arida sorbet aquas.

Phyllida Demophoon praesens * moderantius ussit :

Exarsit velis acrius illa datis.

Menelopen absens solers torquebat Ulysses :

Phyllacides aberat, Laodamia, tuus.

sed mora tuta brevis : e Lentescunt tempore curae :

Vanescitque absens, & novus intrat amor.

Dum Menelaus abest, Helene, ne sola jaceret,

Hospitis est tepido nocte recepta sinu.

quis stupor hic, Menelaë, fuit ? tu solus abibas :

Isdem sub testis hospes & uxor erant.

Accipere timidas credis, furiose, columbas :

Plenum montano credis ovile lupo.

Nil Helene peccat : nil hic committit adulter.

Quod tu, quod faceret quilibet, ille facit.

Cogis adulterium, dando tempusque locumque :

Quo, nisi consilio est usa puella tuo ?

Quid faciat ? vir abest, & adest non rusticus hospes :

Et timet in vacuo sola cubare toro.

Viderit Atrides : Helenen ego crimine solvo :

Usa est humani g commoditate viri.

sed neque fulvus aper media tam saevus in ira est,

Fulmineo * rapidos dum rotat ore canes ;

Nec lea, cum catulis lactentibus ubera praeber ;

Nec brevis ignaro vipera laesa pede ;

Armina quam, socii deprensa pellice lecti.

Ardet : & h in vultu pignora mentis habet.

h ferrum flammisque ruit : positoque * decore

Fertur, ut i Aonii cornibus ista Dei.

a Virg.

Georg. 2.

adeo à te-

neris con-

suescere

multum

est.

Theophr.

lib. 4. de

caus. pl.

2. 2. 2.

ci : v. q. 10.

ti. 15. 16.

* nil.

b Vt absen-

te tui desi-

deris affi-

ciatur, tunc

aliquandiu

ab ea te

amovebis.

c Semina

terrae man-

data.

* modera-

tius tib.

duo, me-

lim.

d Protago-

lam Phylaci-

nos ex

patre Iphi-

clo. Micyl.

e Lentio-

res sunt ac

minuntur.

f Prover-

bial. figura.

Terentius.

Ovem lu-

Con-po com-

misisti.

g. O preclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum ! g. r. 1. 1.

Estque Ironia. * rabidos. h Camell. Frons expirantis prae-

sentat pectoris iras. * pudore. i Menadum alius.

a Medea.

b Progne.

* Hoc di-

stich. in

dub. libr.

omissur.

alii legunt,

Hæc ben.

c Addicit

sanguam

rem pro-

prium.

d Ut uno sit

contenta.

Plaut. Mer-

cut. Uxor

conten-

ta est, quæ

bona est,

uno viro.

* Nec libr.

tres & resse

* omnis.

* scribes,

melius.

e Amica of-

fensa.

* quæ que-

sta est i-

psa, que-

rare fa. lib.

dub. resse.

f Homer.

εἴ μιν *

ἔχοντες *

οὐκ ἔχοντες *

ἀν' Ἀτρίλ-

λιν.

g Apostro-

phe ad Bri-

seidem Lyr-

neso erundam.

* Hæc Nauger. probe.

h Cassandra. i

Eryllia

vixit patronym.

k Clytemnestra.

* ne. l

Pacificasio.

* Sat-

urea. Græca inscriptione,

σатурεα.

alii Satureia. quæ & satureia

peram, cum sit samin.

* gaudia lib. duo.

Conjugis admissum, violataque jura mariti,

Barbara per natos a Phasias ulta suos.

b Altera dira parens. (hæc est, quam cernis, hirundo)

Adspice, signatum sanguine pectus habet.

* Hoc bene compositos, hoc firmos rumpit amores.

Crimina sunt cautis ista timenda viris.

Nec mea vos uni c donat censura puellæ.

Dii melius: vix d hoc nupta tenere potest.

Ludite: sed furto celetur culpa modesto.

Gloria peccati nulla petenda tui est.

Nec dederis munus, cognosse quod altera possit.

* Et sint nequitie tempora certa tuæ.

Et, ne te capiat latebris sibi formina notis,

Non uno est * semper convenienda loco.

Et, quoties * scribis, totas prius ipse tabellas

Inspice. plus multæ, quam sibi missa, legunt.

e Lasa Venus iusta arma movet, telumque remittit.

Et modo * quod quæta est, ipse querare facit.

Dum fuit Attides una contentus; & illa

Castra fuit: vitio est improba facta viri.

Audierat, flaurumque manu virtasque ferentem

Pro nata Chrysen non valuisse sua.

Audierat g Lyrnesi tuos abducta dolores,

Bellaque per turpes longius isse moras.

* Nec tantum audierat: b Priameida viderat ipsa.

Victor erat præda præda pudenda suæ.

Inde i Thyestiadem animo thalamoque recepit:

Et male peccantem a Tyndaris ulta virum est.

Quæ bene celaris, si qua tamen acta patebunt,

Illa licet pateant, tu tamen usque nega.

Tu neque subiectus, solito neque blandior esto:

Hæc animi multum signa nocentis habent.

Sed lateri * nec parce tuo: i pax omnis in illo est.

Concubitu prior est inficienda Venus.

Sunt qui præcipiant herbas * Saturea nocentes

Sumere: judiciis ista venena meis.

Aut piper urticæ mordacis semine miscent,

Tritaque in annoso flava pyretra mero.

Sed Dea non patitur sic ad sua * munera cogi,

Colle sub umbroso quam tenet altus Eryx.

* Hæc Nauger. probe. h Cassandra. i Eryllia

vixit patronym. k Clytemnestra. * ne. l Pacificasio. * Sat-

urea. Græca inscriptione, σатурεα. alii Satureia. quæ & satureia

peram, cum sit samin. * gaudia lib. duo.

Candidus * Alcathoe qui mittitur urbe Pelasga
 Bulbus, & ex horto quæ venit a herba salax,
 Oraq; fumantur; * nec non humentia mella,
 Quasque tulit folio pinus acuta nuces.
 Docta quidam magicas Erato * diverteris artes?
 Interior curru meta * tenenda meo est.
 Qui modo celabas monitu tua crimina nostro,
 Flecte iter, & monitu detege furta meo.
 Nec levitas * mea culpanda est: * nec semper eodem
 Impositos vento panda carina vehit.
 Nam modo Threicio Borea, modo currimus Euro:
 Sæpe tument Zephyro linthea, sæpe Noto.
 Aspice, ut in curru modo det fluitantia rector
 Lora; modo admissos arte retinet equos.
 Sunt quibus & ingrata timida indulgentia servit:
 Et, si nulla subest æmula, languet amor.
 Luxuriant animi rebus plerunque secundis:
 Nec facile est æqua commoda mente pati.
 Ut levis * absumptis paulatim viribus ignis
 Ipse latet, summo candet in igne cinis;
 Sed tamen extinctas admoto sulphure flammæ
 Invenit, & lumen, quod fuit ante, redit:
 Sic, ubi pigra situ, securaque pectora torpent;
 Acribus est stimulis eliciendus amor.
 Fac timeat de te, tepidamque recalface mentem:
 Palleat indicio criminis illa tui.
 Quantum, & quoties numero comprehendere non
 Felicem, de quo laxa puella dolet! (est, tur Hy-
 Quæ simul invitas crimen pervenit ad aures,
 Excidit; & miseræ voxque colorque fugit.
 Ille ego sum, cujus laniet furiosa capillos:
 Ille ego sum, teneras cui petat ungue genas:
 Quem videat lacrymans; quem torvis spectet ocellis:
 Quo sine non possit vivere, posse velit.
 Spacium quæras, breve sit, quo laxa queratur:
 Ne vires lenta colligat ira mora.

Ita quidem
 corrigit,
 Megaram
 intelligen-
 tes, cui Al-
 cathous Pe-
 lop. fil. im-
 peravit pph
 Megareum
 teste Pau-
 san. cum
 archum
 Megaren-
 sium altera
 dicta sit
 Alcathoe,
 videtur pos-
 ta nunc
 dixit a
 puerorum
 nunc hoc
 nomen toti
 urbi accom-
 modasse.
 1. Eruca
 2. Remed.
 * suman-
 tur Hy-
 metria
 lib. tres, ut
 sit gemina-
 tio.
 * conver-
 teris lib.
 duo sed ma-
 le. diverter.
 Can- as significo-

Can-

de digressio. Ideo sequitur, Interior, b. e. mihi remota & devota. * te-
 nenda lib. duo probe. * culpanda mea est lib. duo. * non. b. lu-
 cratum est obsequii servitium sine pollice. c. Lascivium, tralato a plani-
 Georg. 1. Luxuriam segetum ten. depascit in herba. * assum-
 ptis lib. duo mihi bene. non enim latet ignis postquam vires sumpsit.
 Tarda amandi desuetudine. e. Idem Propert. Cynth. jubet. l. 1. Tu vero
 nostros, audax, invade capillos; Et mea formosis unguibus ora
 nota.

Candida jamdudum cingantur colla lacertis:

Inque tuo flens est accipienda sinu.

Oscula da flenti, Veneris da gaudia flenti:

Pax erit: hoc uno solvitur ira modo.

a *Græc. est* Cum bene sciverit, cum certa videbitur hostis;

enique, sic Tunc pete concubitus fœdera: mitis eris.

enique ut Illic depositis habitat concordia telis:

na Xenoph. Illo (crede mihi) gratia nata loco est.

d Cicero Quæ modo pugnarunt, jungunt sua rostra columba.

exponitur Quarum blanditias verbaque murmur habet.

certiss. *b* Præmia sunt rerum confusa sine ordine moles:

paupertas. Unaque erat facies, sidera, terra, fretum.

b Chassey Mox eculum impositum est terris: humus æquæ

rum princi- Inq; suas partes cessit inane Chaos. (cincta et

pium. Sylva feras, *aër volucres accepit habendas:

* cepit, vo- In liquida, pisces, deliruiſtiſti aqua.

lucres agi- Tum genus humanum solis errabat in agris:

tabilis aër, * Hisque c merx vires. & rude corpus erat.

lib duo, me- Sylva domus fuerat; cibus, herba; cubilia, frondens

sim. lamque diu nulli cognitus alter erat.

* Idque. Blanda truces animos fertur moluisse voluptas;

c Idem lib. Conſliterant uno sexmina virque toro.

a. Fast. Quid facerent, ipsi nullo didicere magistro:

d Arte Venus nulla dulces peregit opus.

Ales habet quod amet: cum quo sua gaudia jungat,

Invenit in media sexmina piscis aqua.

pro corpo- Cerva parem sequitur: serpens serpente tenetur:

te i corpus Hæret adulterio cum cane nexa canis.

Grande. Læta salitur ovis: tauro quoque læta juvenca est:

Fide proem. Sustinet e immundum sima capella marem.

lib. i. de in- *f* In furias agitantur equæ, spatioque * remota

vent. Per loca dividos amne sequuntur equos.

d Sine do- Ergo agè, & iracæ medicamina fortia præbe:

contu opera, g Illa feri requiem sola doloris habent.

absque ma- Illa Machaonios superant medicamina succos:

gistro, Sept. His, ubi peccaris, restituendus eris.

casus. Hæc ego cum canerem, subito manifestus Apollo

e olen- Movit inaurata pollice fila lyra.

tem. *f* In manibus laurus: sacris * indura capillis

f. Georg. In furias. Laurus erat: vates ille videndus adest.

ignemque la mihi, Lascivi, dixit, præceptor amoris,

riunt. Duc age discipulos ad mea templa tuos:

* remoto

lib. duo. *g* *aiol dicitur fons, vel arvis in eis delinac.* Metaph. d corpus

ad anim. indulta lib. duo.

a Dodonaei Hæc tibi non hominem, sed quercus crede a Pelasgo
templi, quod Dicere: nil istis ars mea majus habet.
Pelasgi en- Innuet illa, feras: scribes, ne tange tabellas.
struxerunt: Unde * libet, veniat: * quoque libebit, eat.
ubi colum- * Hæc in legitima præstant uxore mariti,
bæ & quæ- Cum tener ad partes tu quoque, somne, venis.
rit humana Hæc ego: confiteor, non sum perfectus in arte.
vocæ respon- Quid faciam? monitis sum minor ipse meis.
sa dedisse Mene palam nostræ det quisquam signa puella?
perhiben- Et * parjat? nec me quolibet ira ferat?
tur. Vide Oscula vir dederat (memini) suos: oscula questus
Herodot. Sum data. barbarie noster abundat amor.
lib. 2. Non semel hoc vitium nocuit mihi: doctior ille d
** volet, lib.* b Quo veniunt alii conciliante viri.
eres, probe. Sed melius nescisse fuit: sine furta regantur;
** quaque.* * Nec fugiat victo falsus ab ore pudor.
** Hoc.* Quo magis, ô juvenes, deprendere parcite vestras.
** patiare* * Peccent; peccantes verba dedisse putent.
ne me, per- Crescit amor prensus: ubi par fortuna duorum est,
peram. In causam damni persistat uterque sui.
b Qui alios Fabula narratur toto notissima cælo;
quoque qual- * Mulciberis capti Marsque Venuisque dolis.
is sue amo- Mars pater insano Veneris turbatus amore,
tores concili- De duce terribili factus amator erat.
liat. Nec Venus oranti (nec enim Dea mollior ulla est)
** Nec fug.* Rustica Gradivo difficilisque fuit.
victo fal- Ah quoties lasciva * pedes risisse mariti
sus lib. eres, Dicitur, & duras igne vel arte manus!
veste. h. a. Marte palam simul * est Vulcanum imitata; decet
me culpa Multaque cum forma gratia mista fuit.
sepim com- Sed bene concubitus primo celare solebant:
uilla pec- Plena verecundi culpa pudoris erat.
candi pudo- Indigio Solis (quis Solem fallere possit?)
rem abji- Cognita Vulcano conjugis acta sua.
cias. Quam mala, Sol, exempla * moves? pete munus
** Peccant.* Et tibi, si taceas, quod dare possit, habet. (ip
in antiqui * Mulciber obscuros lectum circaque * superque
veste, si pec- Disponat laqueos: lumina fallit opus.
cant, patet d Fingit iter Lemnon; veniunt ad saxus amantem
se amatores; Impliciti laqueis nudus uterque jacent.
decepisse. Corn
** Mulci-*
ber lib. are, contra Iust. Prisciani. * pedem. * & lib. m
c. Odys. 2. dicitur dicitur dicitur dicitur * Hæc. * mover, * l
prague. d Homer. dicitur dicitur dicitur

Convocat ille Deos: præbent spectacula capti.

Vix lacrymas Venerem continuisse * putant.

Non vultus texisse suos, non denique possunt

Partibus obscænis opposuisse manus.

Hic aliquis ridens, * In me, fortissime Mavors,

Si tibi sunt oneri, vincula transfer, ait.

Vix precibus, Neptune, tuis captiva resolvit

Corpora. Mars b Creten occupat; illa Paphon.

Hoc tibi profecit, Vulcane: quod ante tegebant,

Liberius faciunt; & pudor omnis abest.

Sæpe tamen demens stulte fecisse fateris:

Teque ferunt iræ pœnituisse tux.

* Hoc vetui: vos ecce vetat deprensa Dione

Insidias illas, quas tulit ipsa, dare.

Nec vos rivali laqueos disponite: nec vos

Excipite arcana verba notata manu.

Illa viri capient, si * jam captanda putabunt,

Quos * faciet justos ignis & unda viros.

Et interim testor; nihil hic, nisi lege remissum:

Luditur in nostris c instita nulla jocis.

Quis Ceteris ritus audet vulgare * profanus?

Magnaue d Threicia sacra reperta Samo?

* EXIMIA est virtus præstare silentia rebus:

* At contra, GRAVIS est culpa tacenda loqui.

Quam bene, quod frustra captatis arbore pomis

Tantalus in media garrulus arer aqua!

Præcipue c Cytherea jubet sua sacra taceri:

Admoneo, veniat ne quis ad illa loquax.

Condita si non sunt Veneris mysteria / cistis,

Nec cava vesanis istibus g æra sonant:

K

Atta- autem mu-
ptiæ legis-

an, in quibus ignis & aqua in limine posita ab utrisque manu tange-
antur; ipsaque nuptia ejusdem aquæ ad dispersionem illustrabatur. Vide Plu-
arch. probl. c Matrōna honesta & ingenua. Signum pro re signata.
petitis protestationem initio positam. * alii profanis. Moris autem
ut hoc arceri sacri, id est, nondum sacri initiatos. Virg. 6. procul,
procul este, profani. Neque arcebantur modo sacrorum alitu: sed
etiam mysteria & arcana in aperire nefas erat. Itaque sibi: Testaque
est solita mystica sacra fide. d In Samothracia. Diad. 6. * Exi-
na. * Et. e Tivoli, celari vult sua furta Venus. Et quæ se-
antur, lib. 1. eleg. 3. f Quæ in Cereris sacri inter symbola habeban-
t, significantes omnia clausa atque arcana haberi debere. g Cymbala
timæus æris, quorum similiter usus fuit in sacris Dionysii & Cereris
inserpina aqua, quæ conjuncta fuerat. Micyll.

* ferunt

lib. duo.

a Homer.

illa Mercu-

rium dicen-

tem fecit.

b Videtur

legend.

Thracen em

lib. Homer

verbo, i. p. p.

Θ, salu. Nā

βασίλει, H

δ' d' d' d'

K' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

Κ' d' d' d'

- * Sic ta-
men lib.
tres probe.
* at quid.
* atque
lib. tres &
reffe.
a Sub dis.
Horat. ma-
net sub
Jove frigi-
do Vena-
tor.
* Tres se-
quentes
vers. nega-
tione, &
cum inter-
rogatione
leg. Micill.
* Neu.
* Nec
quanguam.
* quidam
lib. tres re-
ffe.
* Corpora
si ne-
queunt,
quæ poss.
nomina,
lib. duo me-
lior.
* sunt lib.
tres reffe.
* præci-
pue, lib.
tres melior.
b Notatio
Parsci.
c Idem pau-
lo ante: ni-
hil adfuetudine majus.
lib. duo.
- Attamen inter nos medio versantur iu usu:
* Sed sic inter nos, ut latuisse velint.
Ipsa Venus pubem, quoties velamina ponit,
Protegitur lava semireducta manu.
In medio passimque coit pecus: hoc quoque viso
Avertit vultus saepe puella suos.
Conveniunt thalami furtis & janua nostris:
Parsque subinjecta veste pudenda latet.
Et si non tenebras, * aut quiddam nubis opacæ
Quærimus, * est aliquid luce patente minus.
Tum quoque cum solem nondum prohibebat & im-
Tegula, sed quercus testa cibumque dabat; (bren
In nemore atque antris, non * sub love juncta volo-
Tanta rudi populo cura pudoris erat. (ptas
At nunc nocturnis titulos imponimus actis:
Atque emitur magno nil, nisi posse loqui.
* Scilicet excuties omnes, ubi quæque puella est;
Cuilibet ut dicas, Hæc quoque nostra fuit.
* Nec desint, quas tu digitis ostendere possis:
* Ut quamque attigeris, fabula turpis erit.
Parva quætorum fingunt * quædam quæ vera negarent
Et nulli non se, concubuisse ferunt.
* Corpore si nequeunt, quod possunt, nomine tangit
Famaque non facto crimine, crimen habet.
I nunc, claude fores, custos odiose puellæ:
Et centum duris postibus adde seras.
Quid tuti superest, ubi nominis exstat adulter;
Et credi, quod non contigit esse, cupit?
Nos etiam veros parce prohemur amores:
Testaque * sint solida mystica furti fide.
Parcite * præterea vitia exprobrare puellis:
Utile quæ multis dissimulasse fuit.
Nec suus Andromedæ color est objectus ab illo,
b Mobilis in gemino cui pede penna fuit.
Omnibus Andromache visa est spatiosior æquos:
Unus, qui modicam diceret, Hector erat.
c Quod male fers, adfuesce: feres bene. MULTA ver-
* Lenit: at incipiens omnia sentit amor. (tu
Dum novus in viridi coalescit cortice ramus;
Concutiat tenerum quælibet aura, cadet.
Mox etiam ventis spatio durata * resistit,
Firmaque adoptivas arbor habebit opes.
Exim
* quæ
sus a
tuit.

Exruit ipsa dies omnes de corpore mendas :

Quodque fuit vitium, desinit esse mora.

Ferre a novæ naves taurorum terga recusant :

* Assidue domitas tempore fallit odor.

¶ Nominibus mollire licet mala: fusca vocetur,

Nigrior Illyrica cui pice sanguis erit.

Si pæta est, Veneri similis; si flava, Minervæ:

Sit gracilis, macie quæ male * visa sua est.

Dic * agilem, quæcunque brevis; quæ turgida, ple-

Et lateat vitium proximitate boni.

(nam: hoc fa-

Nec quotus annus eat, nec quo sit nata require

Consule: quæ rigidus * munera censor habet.

Prætipue si flore caret, meliusque peractum est

Tempus, & albentes jam ligat illa comas.

Utilis, & juvenes, aut c hæc, aut serior ætas:

¶ Ille feret segetes, iste serendus ager.

Dum vires annique sinunt, tolerate labores:

JAM veniet tacito curva senecta pede.

Aut mare navigiis, aut vomere * scindite terram;

Aut fera belligeras addite in arma manus:

Aut latus & vires, operamque afferte puellis.

* Hæc quoque militiæ est: * hæc quoque * fecit o-

Addæ, quod est: illis operum prudentia major: (pes.

Solus & artifices qui facit usus adest.

Illæ munditiis annorum damna rependunt:

Et faciunt cura, ne videantur anus.

Utque velis, Venerem jungunt per mille figuras:

Invenit plures nulla tabella modos.

Illis sentitur * non irritata voluptas:

Quod juvat, ex æquo formina virque ferunt.

Odi concubitus, qui non utrinque resolvunt:

Hoc est, cur pueri tangar amore minus.

Odi quæ præbet, quia sit præbere necesse:

Siccaque g de lana cogitat ipsa sua.

Quæ datur officio, non est mihi grata voluptas:

Officium faciat nulla puella mihi.

Me voces audire jurat sua gaudia fassas:

Vtque morer, me, me sustineamque, roget.

Adspiciam dominæ victos amentis ocellos:

Langueat, & tangi se vetet illa diu.

K 2

amari magis esse idoneam.

* Audite lib. duo.

Hæc floridiorum

* querit. e. Hæc præbet: Idem 6. Meriam, seris venit u-

sus ab annis. * tractu irritata. Merul. tactu irr.

¶ De lanificio suo.

a Non ad-
fuerit fura-
ri.

* assiduo

lib. duo.

b Lucret.

lib. 4. Nam

ciunt ho-

mines ple-

rumque

cupidine

exci. Et

tribuunt

ea, quæ

non sunt

his com-

moda ve-

re, &c.

τις οὐ λανθ

μολααι

λίζον.

* viva.

* habilem.

* munia.

quod Censu-

ris est inqu-

tere: quod

Cens. offi-

cium.

c. Hæc flo-

ridi.

d. αλλ' αλ-

ειναι τα-

ταυτα α-

ταυτα φου-

στανδου

esse dicit;

Hæc floridiorum

* Hoc lib. duo.

a Post tri-
gesimum
quintum
annum.

b Finem
enim etiam
per Cass. de-
signabatur.
* vento.

c Alites.
* At.

* Andro-
macheu,
perp.

* à liqui-
da, b. e. re-
percutus ab
aqua.
Virg. 8.

Sicut aquæ
tremulum
labris ubi
lumen a-
henis Sole
repercut-
sum, aut
radiant.

* Desine.

Hæc bona non primæ tribuit natura iuventæ,
Quæ cito a post septem lustra venisse solent.
Qui properant, nova musta bibant: mihi fundet avi-
b Consulibus priscis condita testa merum. (tum
Nec platanus, nisi sera, potest oblistere * ventis:
Et lædunt nudos prata novella pedes.
Scilicet Hermionen Helenæ præponere posses?
Et melior Gorge, quam sua mater, erat)
* Ad Venerem quicumque voles attingere seram;
Si modo duratis, præmia digna ferēs.
Conscijs ecce duos accepit lectus amantes:
Ad thalami clausas, Musa, resiste fores.
Sponte sua sine te celeberrima verba loquentur:
Nec manus in lecto læva jacebit iners.
Invenient digiti quid agant in partibus illis,
In quibus occulte spicula tingit amor.
Fecit in * Andromache prius hoc fortissimus Hæster:
Non solum bellis utilis ille fuit.
Fecit & in capta Lymellide magnus Achilles,
Cum premeret mollem lassus ab hoste torum.
Illis te manibus tangi, Brisei, sinebas,
Imbutæ Phrygia quæ nece semper erant.
An fuit hoc ipsum, quod te, lasciva, juvaret,
Ad tua vinctricis membra venire manus?
Crede mihi; Veneris non est properanda voluptas;
Sed sensim tarda perficienda mora.
Cum loca repereris, quæ tangi formina gaudet,
Non obstat, tangeas quo minus illa, pudor.
Adspicies oculos tremulo fulgore micantes:
Ut sol * in liquida sæpe refulget aqua.
Accedant questus, accedat amabile murmur,
Et dulces gemitus, aptaque verba joco.
Sed neque tu dominam velis majoribus usus
* Desere, nec cursus ante eat illa ruos.
Sicut aquæ Ad metam properate simul, tunc plena volupens,
Cum pariter vincti formina visque jacent.
labris ubi Hic tibi servandus tenor est, cum libera dantur
lumen a- Ocias, furtivum nec timor urget opus.
henis Sole Cum mora non tuta est, totis incumbere remis
repercut- Utile, & admissio subdere calcar equo.
sum, aut Finis adest operi: palmam date grata iuventus;
radiant. Sertaque odoratæ myrtea ferre comæ.
* Desine. Quantus apud Danaos Pidalizius arte medendi,
Acides dextra, pefiore Nestor erat;

Quantus erat Calchas extis, Telamonius armis,
 Automedon curru: tantus amator ego.
 Me vatem celebrare, viri: mihi dicite laudes:
 Cantetur toto nomen in orbe meum.
 Arma dedi vobis: dederat Vulcanus Achilli:
 Vincite muneribus, vicit ut ille, datis.
 Sed quicumque meo superarit Amazona ferro,
 Inscribat spoliis, NASO magister erat.
 Ecce rogant teneræ, sibi dem præcepta, puellæ:
 Vos eritis chartæ proxima cura meæ.

*Species pro
 genere.
 b Nam &
 hostium spo-
 liis titulus
 adscribi
 consueverat.
 Liv. lib. 4.
 de Cassio
 Dissert.*

LIBER III.

Prima dedi Danaïs in Amazonas ar-
 ma: supersunt (iux. di Dan. in
 Quæ tibi dem. & turba, Penthesilea, Amazo-
 ne in bella pares: vincant, quibus al-
 ma Dione
 Faverit, & toto qui volat orbe puer.
 Non erat armatis æquum concurrere nudas:
 Sic etiam vobis vincere turpe, viri.
 Dixerit è multis aliquis, * Curvurus in angues
 Adjicis? & rapida tradis ovile * lupæ?
 Parcite paucarum diffundere crimen in omnes:
 Spectetur meritis quæque puella suis.
 Si minor Atrides Helenen, Amazonique sororem
 Quo premat Atrides crimine major habet;
 Si scelere b Oeclydes c Talonix Eriphyles
 Vivus, & in vivis ad Styga venit equis:
 Est pia Penelope, lustris errante duobus,
 Et totidem lustris bella gerente viro.
 Respice Phyllaciden, & quæ comes ille marito
 Festur, & ante annos occubuisse suos.
 Fata e Pheretiada f conjux Pagasæ redemit:
 Proque viri est uxor funere lata sui.
 Accipe me, Capaneu, cineres miscbimus, inquit
 g Iphias; in medios desiluitque rogos.
 Ipsa quoque & cultu est & nomine formina Virtus.
 Nec mirum populo si * placet ipsa suo.
 Non tamen hæc mentes nostra poscuntur ab arte.
 Conveniant cymbæ vela minoræ meæ.

** Arma de-
 ma: supersunt
 (iux. di Dan. in
 Amazo-
 nas: arma
 supersunt
 Quæ tibi
 restitit fer-
 tasse.
 * Quid lib.
 duo.
 * rapidis
 lupis, lib.
 duo, melius,
 a Clyte-
 monstr.
 b Amphia-
 rant, Oeclyd
 fil.
 c Talonix
 Argivæ.
 regis fil.
 d Læda-
 miam.
 e arædis
 Glyceric, quæ
 est Adme-
 ra, Eurip.
 f Alceste
 Nil Thessala.*

K 1

Nil Thessala.

vide Alceste, Euripid. g Evadne. * favet velle, hoc est, fa-
 vorem æquum est quam maribus. h Virtus prædita, quales sunt vir-
 gines & matrone.

Nil nisi lascivæ per me discuntur amores :

Formina præcipio quo sit amanda modo.

Formina nec flammæ, nec saxo excutit æscus.

Parcius hæc video tela nocere viris.

a Cræsa.

* vias. al.

Quære no-

vem vicib.

tur una

feratur, &

audi: sed

mendose. le-

gendum e-

nim est

vias. Phylli

namque De-

mophont.

adusque Na-

com via se-

cuta est: ubi

eandem

mortem sibi

conficit.

Parth. Lo-

em autem

ille Græc.

est cæcis &

sive cæcis i-

di in Thra-

cia, circa

Amphipo-

lin.

* alii per-

annat.

Macrob.

lib. 1. Sa-

tur. cap. 12.

Ana quo-

que Peran-

ne Martis

menfe sacri-

ficatum, ut

annare perannareque commode liceret.

b Stesichorum inquit, qui Hi-

lene palinodiam cecinit. Plato in Phædr. Pausan. Lacon.

* Distr-

rat, & myrri.

* acceptis.

* purius lib. duo molim.

* facit lib.

quo probe.

c Non occultatis ætatem, quippe adhuc florentem.

Sæpe viri fallunt, teneræ non sæpe puellæ:

Faucaque, si quæras, crimina fraudis habent.

Phasiadem matrem fallax dimisit Iason:

Venit in Aësonios & altera nupta sinus.

Quantum ad te, Theseu, volucres Ariadne marinus

Pavit, in ignoto sola relicta loco.

Quære Novem cur ille * vices dicatur, & audi

Depositis sylvas Phyllida fiesse comis.

Et famam pietatis habet; tamen hospes & ensem

Præbuit, & causam mortis, Elisa, tuæ.

Quid vos perdiderit, dicam: nescistis amare.

Defuit ars vobis: arte * perennat amor.

Nunc quoque nescirent: sed me Cytherea docere

Iussit; & ante oculos constitit ipsa meos.

Tum mihi, Quid misera, dixit, meruere puellæ?

Traditur armatis vulgus inerme viris.

Illos artifices gemini fecere libelli:

Hæc quoque pars monitis erudienda tuis.

b Probra Therapnæ qui dixerat ante maris,

Mox cecinit laudes prosperiore lyra.

Si bene te nosci, cultas ne lude puellas:

Gratia, dum vivis, ista petenda tibi est.

* Dixit: & è myrto (myrto nam vincita capillos

Constitit) folium, granaque pauca dedit.

Sensimus * acceptum numquam quoque: * purior æther

Fulsit; & è toto pectore cessit onus.

Dum * favet ingenium, petite hinc præcepta, puellæ.

Quas pudor, & leges, & sua jura linunt.

Venturæ memores jam nunc estote senectæ:

Sic nullum vobis tempus abibit iners.

Dum licet, & c veros etiam nunc editis annos,

Ludite. E U N T anni more fluentis aquæ.

Nec, quæ præterit, * rursus revocabitur unda:

Nec, quæ præterit, hora redire potest.

Vitandum est ætate: cito pede labitur ætas:

Nec bona tam sequitur, quam bona prima fuit.

Hot

e

ci

in

fu

Hos ego, qui capent, frutices, violaria vidi:
Hac mihi de spina grata corona data est.

Tempus erit, quo tu, quæ nunc excludis amantes,

* Frigida desertæ nocte jacebis anus.

Nec tua frangetur nocturna janua tixa:

Sparsa nec invenies limina mane rosa.

Quam cito (me miserum!) laxantur corpora rugis!

Et perit, in nitido qui fuit ore, color!

Qualque fuisse tibi canas b à virgine juras.

* Spargentur subito per caput omne comæ.

* Angulus exultat tenui cum pelle vetustas:

Nec faciunt cervos cornua jasta senes.

Vestra sine auxilio fugiunt bona, carpite florem,

Qui nisi * captus erit, rursus ipse cader.

Adde, quod & partus faciunt breviora juventæ

Tempora: continua messe senescit ager.

Latmius Endymion non est tibi, Luna, rubori:

Nec Cephalus d roses præda pudenda Dex.

Ut taceam de te, quem nunc quoque luger. Adoni:

Vnde habet Anean, * Hermionenque Venus?

Ite per exemplum, genus ô mortale, Dearum:

Gaudia nec cupidis vestra negate viris.

Vi jam decipiant, quid perditis? omnia constant:

Mille licet fumant, deperit inde nihil.

Conteritur ferrum: silices tenuantur ab usu.

Sufficit, & damni pars caret illa metu.

* Quis vetet appposito lumen de lumine sumi?

Quisve cavum vastas in mare servet aquas?

f Et tamen ulla viro mulier non expedit, inquit.

Quid? nisi quam sumis, dic mihi, perdis g aquam?

Nec vos prostituit mea vox, sed vana timere

Damna vetat: damnis munera vestra carent.

Sed me flaminibus ventî majoris iturum,

Dum sumus in portu, provehat aura levis.

Ordias à cultu. cultus bene b Liber ab uvis

Provenit: & culto stat seges alta solo.

Forma Dei munus: forma quotaquaque superbit?

Pars vestrum tali munere magna caret.

K +

Idem cum tenui carptus defloruit ungui.

Homero est individualis iuc.

* Harmonienque e Ean. apud Cicer. Quasi de suo lumine lumen accendat, fa-

cit. f ἀναλάμδεν. quamvis nihil inde amittat, tamen non ullâ mul-

inquit viro expedit, quia semper damnum aliquod prætenit. g Urinam:

fuit lib. 3. Amor, eleg. 7. h Vinum.

a Horat.

lib. 1. Oda

25. Par-

cus jun-

ctas qua-

tiunt fe-

nestras

lib. cre-

bria juve-

nes pro-

tervi: &

que siq.

b Ad in-

evase atate:

sic dillam,

ficut, d pue-

re.

* Spar-

guntur.

lib. duo.

c Tibull.

Serpens

novus

exuitan-

nos. Cum

pelle scilicet,

qua

serpentum

senecta dict-

ur. Plin.

lib. 8. c. 27.

* carptus.

lib. duo: &

reffe. Ita

Carull. in

Cura epital.

d Aurora, qua

lib. duo.

a Cultu di- a Cura dabit faciem: facies neglecta peribit;

Hegelia & Idaliæ similis sit licet illa Dex.

curandi flu- Corpora si veteres non sic coluere puellæ;

dum. Nec veteres cultus sic habuere viri.

* vagantes Si fuit Andromache tunicas induta * valentes;

minus bene: Quid mirum? duri militis uxor erat.

nisi laxa Scilicet Ajaci conjux ornata veniret;

putes signi- Cui tegmen septem terga fuere bouum.

ficari. Simplicitas rudis ante fuit: nunc aurea Roma est;

Et magnas domiti possidet orbis opes.

Adspice, quæ nunc sunt Capitolia, quæque fuerunt:

b Quam lu- Alterius dices illa fuisse Iovis.

jur, qui nunc * Curia consilii nunc est dignissima tanti:

in ista colli-

gor. De stipula, Tatio regna tenente, fuit.

** Curia,* c Quæ nunc sub Phœbo ducibusque palatia fulgent,

consilio Quid, nisi araturis pascua * bobus, erant?

quæ Prisca iuuent alios: ego me nunc denique natum

nunc di- Gratulor: hæc ætas moribus apta meis.

gnissima Non, quia nunc terræ lentum subducitur aurum,

tanto est, * Lætaque diverso littore concha venit;

lib. duo. * Nec, quia decrescunt effosso marmore montes;

e Apol. Pa- Nec, quia æcruleæ mole fugantur aquæ:

læni sem- Sed quia cultus adest; nec nostros manit in annos

plum in pa- Rusticitas prisca illa superstes avis.

latis, ubi & Vos quoque non caris aures onerate lapillis,

Augusti & Quos legit in viridi decolor Indus aqua.

des fuit. Vi- Nec prodite graves insuto vestibibus auro:

de Propert. Per quas nos petitis, sæpe fugatis, opes.

elog. 1. l. 4. Munditiis capimur: nec sint sine lege capilli:

** bubus.* Admotæ formam dantque negantque manus.

** lætaque* Eligat: & speculum consular ante suum.

minus bene. Longa probat facies capitis discrimina e puri:

** non, quia* Sic erat ornatis Laodamia comis.

decr. me- f Exiguum summa nodum sibi fronte relinqui,

Dim, propter * Ut pateant aures, ora rotunda volunt.

anapho- Alterius crines humero jacentur utroque.

ram. Talis es assumpta, Phœbe canore, lyra.

d Mare, Altera succinctæ religetur more Dianæ:

quod in Lu- Ut solet, attonitas cum petit illa seras.

crin. Lacum

erumpere solium, falso aggere exclusis Jul. Caf. Unde Virgil. Lucti-

noque addita claustra. Vide Sueton. & Plin. lib. 36. cap. 15. e Se-

ne reticulo aut volamine aliquo. f Crines in orbem redactos, sicut cir-

*cinnum. * Ne.*

Hanc

Hanc decet inflatos laxæ * jecisse capillos:

Illa sit adstrictis impedienda comis.

Hanc decet ornari æ testudine Cyllenea :

Sustineat similes fluctibus illa sinus.

Sed neque ramosa numerabis in ilice * frondes,

Nec quot apes Hyblæ, nec quot in Alpe feræ:

Nec mihi tot cultus numero comprehendere fas est.

Adjicit ornatus proxima quæque dies.

* Ad neglecta decet multas coma: sæpe jacere

Hesternam credas, illa reperta modo est.

Aræ casum simulet: sic capta ut vidit in urbe

Alcides Iölen. Hanc ego, dixit, amo.

Talem te Bacchus, Satyris clamantibus Euxæ,

Sustulit in currus Gnossi relicta suos.

O quantum indulget vestro natura decori,

Quarum sunt multis damna b pianda modis!

Nos male detegimur: raptique ætate capilli,

Vt Boreæ frondes excutiente, cadunt.

Termina canitiem d Germanis inficit herbis:

Et melior e vero quæritur arte color.

Termina procedit densissima crinibus emptis:

Proque suis alios efficit ære suos.

Nec pudor est emisit palam: * venisse videmus

f Herculis ante oculos, virgineumque chorum.

Quid de veste loquat? non jam g segmenta requiro,

Nec quæ * de Tyrio murice lana rubet.

Cum tot prodierint precio leviores colores;

Quis furor est census corpore ferre suos?

b Aeris ecce color, tum cum sine nubibus ær,

Nec tepidus pluvias concitat Austër aquas.

i Ecce tibi similis, qui quondam Phryxon & Hellen

Diceris Inois eripuisse dolis.

k Hic undas imitatur, habet quoq; nomen ab undis:

Crediderim Nymphas hac ego veste tegi.

Ille crocum simulat: l croceo velatur amictu

Roscida luciferos cum Dea jungit equos.

K 5

* jacuisse

lib. duo, non

male.

a Reticulo

incurvo mæ-

re testudi-

nis.

g glan-

des.

* Et lib.

tres probe.

b Compem-

sanda, &

quasi disti-

mulanda, si-

ve celanda.

Micyll.

c Desuon-

tes.

d Quibus

Germanæ

amictus

puella ad

tingendos

capillos.

e Natio,

proprio.

* venite

lib. duo.

f Hercu. &

Musæ. æ-

acm: de qua

in 6. Fast.

g Fascia-

lat, extre-

mi vestium.

Hic oris adju-

ta, penicu-

lamenta, & γαυρὴ, γαυρὰ ἰσχυρά. * bis melius. Intelligit enim dīCa quæ
 crispas, de qua Plin. lib. 9. cap. 39. b Notatio coloris cerulei, quæ
 & glaucus, & in oculis cæsus & glaucus. i Apostrophe ad arie-
 tem cum aureo vellere. k Thalassius, sive Cymatilis, quæ & Venetus.
 l γαυρὰ ἰσχυρά est aurora in crepusculo, quæ paulo post superante die,
 est jodidum τῆς θ.

* Threici-

ciamve lib.
Threici.a Qui color
cerem &
cerium di-
citur.b *Threici* Cal-
a.

* omnis.

Trop. O-

mnia non

pariter re-

rum sunt

omnibus

apta.

c Cum d Per-

seo Andro-

me. in Seri-

phon insul-

delata es.

d *Threici* Cal-

Fal. lib. 2.

Anabol. sic

Sic. Hy-

grom. *Threici*

na. iust. qm-

a. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-

Hic Paphias myrtos, hic purpureos amethyptos,

Albentesve rosas, * Threiciamque gruem.

Nec glandes, Amarylli, tux, nec amygdala defunt:

Et sua velleribus nomina a cera dedit.

Quot nova terra patit flores, cum vere tepenti

Vitis b agit gemmas, pigraque fugit hyems;

Lana tot, aut plures succos bibit. elige certos:

Nam non conveniens omnibus * unus erit.

Pulla decet niveas: Briseida pulla decebat:

Cum rapta est, pulla tum quoque veste fuit.

Alba decent fuscas: albis, Cephei, placebas.

Sic tibi vestita c pressa Seriphos erat.

Quam saepe admonui, ne trux caper iret in alas;

Neve forent duris aspera crura pilis!

Sed non Caucasea doceo de rupe puellas:

Quæque bibunt undas, Myse Caice, tuas.

Quid si præcipiam ne fuscet inertia dentes?

Oraque suscepta mane laventur aqua?

Scitis & inducta candorem quætere d cera.

Sanguine quæ vero non rubet, arte rubet.

Arte e supercilii confinia nuda repletis:

Parvaque sinceræ velat aluta genas.

Nec pudor est oculos tenui signare favilla:

Vel prope te nato, lucide Cydne, croco.

Est mihi, quo dixi vestira medicamina formæ,

Parvus, sed cura grande libellus opus.

Hinc quoque præsidium laxa petitote puellæ.

Non est pro vestris ars mea rebus iners.

Non tamen expositas mensa deprendat amator

Pyxidas: ars faciem dissimulata * juvet.

Quem non offendant toto fix illita vultu,

Cum fuit in tepidos pondere lapsa sinus?

* Oesypa quid redolent, quamvis mittantur Athe-

Demptus ab immunda vellere succus ovis? (sic)

Nec coram mistas cervæ sumpsisse medullas,

Nec coram dentes * petfricuisse probem.

Ista dabunt faciem: sed erunt deformia visu?

MULTAQUE, * cum fiunt, turpia, facta placent.

na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-

Quæque bibunt undas, Myse Caice, tuas.

Quid si præcipiam ne fuscet inertia dentes?

Oraque suscepta mane laventur aqua?

Scitis & inducta candorem quætere d cera.

Sanguine quæ vero non rubet, arte rubet.

Arte e supercilii confinia nuda repletis:

Parvaque sinceræ velat aluta genas.

Nec pudor est oculos tenui signare favilla:

Vel prope te nato, lucide Cydne, croco.

na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-na. *Threici* Cal-

Quæ nunc nomen habent operosi signa Myronis,

Pondus iners quondam, duraque massa fuit.

Annulus ut fiat, primo colliditur aurum:

Quas geritis vestes, sordida lana fuit.

Cum fieret, lapis asper erat, nunc nobile signum.

* Nuda Venus madidas exprimit imbre comas.

* Tu faciem cura, dum te dormire putemus:

Aptius à summa conspiciere manu.

Cur mihi nota tui causa est? Splendoris in ore?

Claude fores thalami, quæ rude cogis opus.

Multa viros nescire decet: pars maxima rerum

* Offendet, si non interiora tegas.

Autem quæ pendent ornato signa theatro

* Inspice, quam tenuis bractea ligna tegat.

Sed neque ad illa licet populo, nisi facta, venire:

Neo nisi summotis forma paranda viris.

At non, pestendos coram præbere capillos,

Ut jaceant fusi per tua colla, veto.

Illo præcipue, ne sis morosa, caveto

Tempore: nec * nexas sæpe resolve comas.

Tuta sit ornatrix: odi, quæ sauciat ora

Vnguibus, & raptâ brachia figit acu.

Devovet, & tangit dominæ caput illa: simulque

Florat ad invisas & sanguinolenta comas.

Quæ male crinita est, custodem in limine ponat:

Orneturve à Bonæ semper in æde Dex.

Dictus eram subito cuidam venisse puellæ:

Turbida perverfas induit illa comas.

Hostibus eveniat tam sordi causa pudoris:

Inque nurus Parthas dedecus illud eat.

Turpe pecus mutilum: turpis sine gramine campus:

Et sine fronde frutex, & sine crine caput.

Non mihi venistis, Semele Ledeque, docendæ,

Perque fretum falso, & Sîdoni, vecta bove:

Aut Helene, quam non stulte, Menelaë, reposcis;

Tu quoque non stulte, Troice raptor, habes.

Turba docenda venit, turpes pulcræque puellæ:

* FLURAEQUE sunt semper deteriora bonis.

Formosæ minus artis opem præceptaque quærant:

Est illis sua dos forma sine arte potens.

Cum mare compositum est, securus navita * cessat:

Cum tumet, auxiliis assidet ille suis.

Rara tamen menda facies caret, occule mendas:

* Quæque potes, vitium corporis abde tui,

a Janus Pe-

nerem ara-

disadplaw,

de qua alibi.

* Tu quo-

que cum

(dum) co-

leris, nos

te dorm.

vet le J. me-

lim.

b Quum tu-

stem, ma-

num cultus

imposuerit,

perat de cul-

tu.

* candoris

non male.

* Offen-

dit.

* Adspice.

* laxas. la-

plas lib.

tres probe.

c Sanguine

tincta.

d Ad quam

virum non

parabat se-

cessum. Ti-

bul. Sacra

Bonæ ma-

ribus non

adeunda

Dex.

e Europa.

f Alludit ad

Biant. di-

ctum. si

W. A. C. C. A. A.

xi.

* transir.

* quodque

Si minus bene.

- * tingat Si brevis es, sedear; ne stans videre sedere:
lib. duo. Inque tuo jaceas quantulacunque toro.
a Veste vir- Hic quoque, ne possit fieri mensura cubantis,
gi purpurei Injecta lateant sac tibi veste pedes.
intexta, quæ Quæ nimis est gracilis, pleno velamina filo
impugnæ Sumat: & ex humeris latus amictus eat.
Græci sunt. Pallida purpureis * tangat sua corpora & virgis:
Virg. Vir Nigrior ad b Pharii confuge piscis opem.
gatis lu- Pes malus in nivea semper celetur alura:
cem sagu- Arida nec vinculis crura resolve tuis.
lis. Vide Conveniunt tenues scapulis * analestides altis:
Cæ. lib. 16. Angustum circa fascia pectus eat.
cap. 7. Lec. Exiguo signet gestu quodcunque loquatur,
Antiquar. Cui digiti pingues, & scaber unguis erit.
b Crocodili Cui gravis oris odor, nunquam jejuna loquatur:
finem. non Et semper spacio distet ab ore viri.
quidem flu- Si niger, aut ingens, aut non erit ordine natus
viatilis, sed Dens tibi; ridendo maxima damna * feret.
arrestus. Quis credat? discunt etiam ridere puellæ:
Horat. co- Quæritur atque illis hac quoque parte decor.
torque Sint modici * rictus: * sint parvæ utrinque & lacuæ
stercore Et summos dentes ima labella tegant.
fucatus Nec sua perpetuo d contendant ilia risu:
Crocodi- Sed leve nescio quid formineumque sonent.
li. Vide Ga- Est, quæ perverso distorqueat ora * cachinno,
len. lib. 10. Cum risit: læta est altera, flere putes.
d. simpl. Illa sonat raucum quiddam, atque inamabile ridet:
med. facult. Ut rudis à scabra turpis asella mola.
item Paul. Quo non ars penetrat? discunt lacrymare decenter:
Agriæ. Quoque volunt plorant tempore, quoque modo.
** ameleti-* Quid, cum & legitima fraudatur littera voce,
des lib. duo Blasphæque fit jussu lingua coacta sono?
Joseph. Scal. In vitio decor est, quædam male reddere verba:
omaleti- Discunt posse minus, quam potuerit, loqui.
des. Diste Omnibus his, * quando profunt, impendite cum
autem vi- Discite formineo corpora ferre gradu.
dentur iura-
donde ab æquandis & complandis humeris. Vide Cæ. lib. 13. cap. 11.
Turney. Ometides legendum putat lib. 4. cap. 23. * feret lib. duo; &
servius, feret: nisi mendum est. * risus perp. * parvæque utrinque
que. c Sulculi, qui in videntium ore apparent. Græci γλακίδια &
pellant. Martial. Nec grata est facies, cui gelatinus abest: quem
sum alii de dentibus exponunt qui in risu ostenduntur, alio nomine τριπύ-
*appellatis. d τριγύδια κρυπτα, effundendo risum. * cachinnus*
*Cum risu læta est. e Suis pronunciatione. * quoniam.*

Est & in incessu pars non temnenda decoris :

* Alligat ignotos illa fugatque viros.

Hæc movet arte latus, tunicisque * fluentibus auras

Excipit, extensos fertque superba pedes.

Illæ velut conjux * umbris rubicunda mariti

Ambulat, ingentes & varica fertque gradus.

Sed sit, ut in multis, modus hic quoque : rusticus al-

Motus in incessu, mollior alter erit.

Pars humeri tamen ima tui, pars summa lacerti

Nuda sit, à lava conspicienda manu.

Hoc vos præcipue niveæ decet : hoc ubi vidi.

Oscula ferre humero, quæ patet usque, libet.

Monstra maris † Sirenes erant, quæ voce canora

Quaslibet admissas detinuerat rates.

His sua Sisyphides auditis pene resolvit

Corpora : nam sociis illita cera fuit.

Res est blanda canor : discant cantare puellæ :

Pro facie multis vox sua lena fuit.

Et modo marmoreis & referant audita theatris,

Et modo † Niliacis carmina lusa modis.

Nec plectrum dextra, citharam tenuisse sinistra

Nesciat, arbitrio fixmina docta meo.

Saxa ferasque lyra movit Rhodopeius Orpheus,

Tartareosque lacus, tergeminumque canem.

& Saxa tuo cantu, vindex iustissime matris,

Fecerunt muros officiosa novos.

Quamvis mutus erat, voci favisse putatur

Piscis. Arionis fabula nota lyra.

Disce etiam duplici genialia * nabilia palma

Vertere : conveniunt dulcibus illa jocis.

Sit tibi Callimachi, sit & Coi nota poetæ ;

Sit quoque & vinosi Teia Musa senis.

Nota sit & Sappho : quid enim lascivius illa ?

f Cuive pater vafri luditur arte Getæ.

Et teneri possis carmen legisse Propertii :

Sive aliquid Galli, sive, Tibulle, tuum :

Dictaque g Varroni fulvis insignia villis

Vellera, germanæ, Phryxæ, querenda tux :

Et profugum Ænean, altæ primordia Romæ,

Quo nullum Latio clarius existat opus.

Fortitan & nostrum nomen miscebitur istis ;

Nec mea Lethæis scripta dabuntur aquis.

Atque crœonæ

Taliu. f Terentius. Periphr. g Varr. Atacino. Propert. Hæc quoque perfecto ludebat Iafone. Varro, lib. 2. elrg. ult.

* Allicit

lib. duo.

* faventi-

bus.

* Umbri

lib. tres pro-

be : itemque

(ter Turneb. lib.

11. cap. 2.

Varica au-

tem est à di-

varicando

cruribus.

† De Sire-

nibus, vide

Odyss. 12.

a Cantum

quæ didice-

runt.

b Ægypti-

ch, qui ob

lasciviam

max. place-

bant.

c Apostro-

phe ad

Amphio-

nem : de quo

Horat. in

Arus.

* nabilia.

Nabilia si-

ve nabilia

diminuti-

vum ab il-

lis quæ vel

naula vel

nabilia.

Polit. Mis-

cell. 14.

d Philota.

e Ana-

Atque aliquis dicet, Nostri lege culta magistri
 * queis lib. Carmina, * qui partes instruit ille duas.
 tres, recte. * Deve tribus libris, titulus quos signat Amorum,
 * Deque Elige: quos docili molliter ore legas.
 melius. Vel tibi composita canterur Epistola voce.
 * illa per- Ignotum hoc aliis * ille novavit opus.
 per. Quid O ita, Phœbe, a velis, ita vos pia numina vatam,
 genus episto- Insignis cornu Bacche, novamque Dex.
 larum, b. e. Quis dubitat quin scire velim saltare puellam?
 Heroides, Ut moveat posito brachia iussa * sono?
 primus ille b Artifices lateris, scenæ spectacula, amantur:
 composuit. Tantum * nobilitas illa decoris habet.
 a Deo enim Parva monere pudet: talorum dicere iactus
 rogabant ut Vt sciât, & e vires tessera missa tuas.
 vellent. Et modo treis jactet * numero; modo cogiter apte,
 Plin. lib. 28. Quam subeat partem callida, quamque vocet.
 cap. 2. Cautaque non stulte d latronum prælia ludat:
 * mero lib. Vnus cum gemino calculus hoste perit.
 duo, & re- Bellatorque suo preñsus sine compare * bellet:
 de. b. e. in Amulus * inceptum sæpe recurat * opus.
 convivio. Reticuloque pilæ leves fundantur aperto:
 b Histriones. Nec, nisi quam * tollas, ulla movenda pila est.
 * mobili- Est genus in totidem tenui ratione redactum
 tas lib. tres, * Spicula, quot menses lubricus annus habet.
 recte. Parva tabella capit ternos utrinque lapillos,
 c Nec igno- * In qua vicisse est, continuasse suos.
 res ludum Mille fac esse jocos: turpe est, nescire puellam
 tesserarum. Ludere: ludendo sæpe paratur amor.
 * nume- Sed minimus labor est sapienter jactibus uti:
 ros lib. tres. Majus opus mores composuisse suos.
 Puerum in- Tunc sumus incauti, studioque aperimur * in ipsa:
 dunt in ludo Nudaque per lusus pectora nostra patent.
 tesserarum, Ira subit, deforme malum, lucrique cupido,
 qui ternis Iurgiaque, & rixæ, sollicitusque dolor.
 obibatur
 tesseriis, e- Crimi-
 ritque jactum suprem. & feliciss. ter senarium explens. Sed in ludo tale-
 rio, qui quaternis constabat talis, superans tesserarum, Pueri diceba-
 tur, cum talis singulis faciem ostenderent seu vultum diversum. d Le-
 trunculorum seu calculorum ludum, qui latrones dicebantur, Graeci
 vocant. * pugnet lib. tres. Micys. pugnat. & versu seq. secur-
 rit. * & ceptum. * Iter lib. duo. * tolles. * Scipula
 Scalig. Intelligit enim 12. scriptorum ludum, id quod ex sequenti dis-
 cho quoque apparet. * E quibus hic labor est continuare suos.
 Scalig. * ab.

Crimina dicuntur : resonat clamoribus æther.

Invocat a iratos & sibi quisque deos.

Nulla fides tabulis, b quæ non per vota petuntur :

Et lacrymis vidi sæpe madere genas.

Juppiter a vobis tam turpia crimina pellat,

In quibus est ulli cura placere viro.

Hos ignava jocos tribuit natura puellis :

Materia ludunt uberiore viri.

Sunt illis celeresque pilæ, jaculumque, trochique,

Armaque, & in gyros ire coactus equus.

Nec vos campus habet, nec vos gelidissima Virgo :

Nec Thuscus * placidis devehit amnis * aquis.

At licet, & prodest e Pompeias ire per umbras,

Virginis ætheriis cum caput ardet equis.

Visite * laurifero sacrata palatia Phœbo :

Ille d Parxtonias mergit in alta rates.

Quæque e soror sconjuxque ducis monumenta para-

Navalique g genet cinctus honore caput. (runt,

Visite thuricremas b vacce Memphitidos aras :

Visite conspiciis i terna theatra locis.

Spescentur & tepido maculatæ sanguine arenæ :

i Metaque ferventi circumeunda rota.

Quod latet, ignotum est : Ignoti nulla cupido.

Fructus abest, facies cum bona teste caret.

Tu licet & Thamyram superes atque Orphea cantus ;

Non erit ignotæ gratia magna lyra.

Si Venerem * Cous nunquam pinxisset Apelles ;

Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.

Quid petitur sacris, nisi tantum fama, poetis :

Hoc votum nostri summa laboris habet.

Cura ducum fuerant olim regumque poetæ :

Premiaque antiqui magna tulere chori.

* Sanctaque majestas, & erat venerabile nomen

Vatibus : & largæ sæpe dabantur opes.

Ennius emeruit, * Calabris in montibus ortus,

Contiguus poni, Scipio * magne, tibi.

Nunc grippa, quæ

Aug. navali corona donavit. Virg. 8. h Isidis Egyptiæ. i Pompeii, Mar-

celli, Statilli. j. Trifl. k Ludi gladiatorii. l Circenses. * Cois libe-

das. m Cic. pro Arch. Ennius sanctos appellat poetas : quasi

decorum aliquo dono, atque munere commendati nobis esse vi-

deantur. n Ex oppido Calabria Rudinis oriundus : unde ab Auson. in m-

issyll. Rudinus dicitur. o Africanum priorem designat. Solin : Afri-

canus prior Q. Ennii statuam imponi sepulcro suo jussit. Vide

ma. Cic. pro Arch. item exposit. Parrhas.

a Quibus

enim im-

precabantur,

id Deos

iratos co-

piabant.

Plaut. Am-

phitr. AB.

2. Scen. 2.

b Nisi Deos

adhibeant

sestis.

* placida.

* aqua.

c Fortis.

Pompeii,

quam plati-

ni ex utra-

que parte

ambientes,

memori mo-

do umbram

prebebant.

* laurige-

ro lib. tres.

d Egypti-

æ, in præs-

se. Asiaticæ.

e Ostantis

soror Aug.

f Livia uxor

Augusti : de

utraq;

supra.

g M. A-

- * perlatuif. Nunc hederæ sine honore jacent : operataque doctis
 let melior. Cura vigil Musis, nomen inertis habet.
 * in. Sed FAMÆ invigillare juvat. Quis nosset Homerum,
 * formosa Ilias æternum si latuisset opus ?
 ill. dicit. Quis Danaën nosset, si semper clausa fuisset,
 * In veteri- Inque sua turri * si latuisset anus ?
 bus, An- Vtilis est vobis formosæ cura puellæ,
 dromedæ Sæpe vagos extra limina ferre pedes.
 fuerat spe- Ad multas lupa tendit oves, prædetur ut unam :
 rate revin- Et Iovis * ad multas devolat ales aves.
 cit. Se quoque det populo mulier * speciosa videndam :
 a Dum fu- Quem trahat, è multis, forsitan unus erit.
 mus viro Omnibus illa locis maneat studiosa placendi :
 deducitur. Et curam tota mente decoris agat.
 b Titull. Casus ubique valet : semper tibi pendeat hamus.
 Carior est Quo minime credis gurgite, piscis erit.
 auro juve- Sæpe canes frustra nemorosis montibus errant :
 nis, cui læ- Inque plagas nullo cervus agente cadit.
 via ful- Quid minus * Andromede potuit sperare revincta,
 gent Ora. Quam lacrymas ulli posse placere suas ?
 c Fingente a Funere sæpe viri vir quæritur : ite solutis
 nardino, quæ Crinibus, & fletus non tenuisse, decet.
 est nardus Sed vitare viros cultum formamque professos :
 spicata, & Quique suas ponunt in statione comas.
 mætiæ, La- Quæ vobis dicunt, dixerunt mille puellis.
 tino vocabu- Errat, & in nulla sede moratur amor.
 lo Græca Formosa quid faciet, cum b vir sit levior ipsa ?
 scriptura Forſitan & plures possit habere viros.
 depravato. Vix mihi credetis ; sed credite : Troja maneret,
 d Arſte ve- Præceptis Priami si foret uſa ſenis.
 ſtem aſtrin- Sunt qui mendaci ſpecie graſſantur amoris :
 gens. Perque aditus tales lucra pudenda petunt.
 e Imita- Nec coma vos fallat e liquida niriſſima nardo :
 tione Ca- Nec d brevis in rugas cingula preſſa ſuas.
 tull. Macha Nec toga decipiat filo tenuiſſima, nec ſi
 putida redde Annulus in digitis alter, & alter erit.
 codicillos. Forſitan ex horum numero cultiſſimus ille
 Redde pu- Fur ſit, & uratur veſtis amore tux.
 tid. macha e Redde meum, clamant ſpoliatæ sæpe puellæ :
 codicill. Redde meum ; toto voce boante foro.
 f Col. lib. Haæ Venus è templis multo radiantibus auro
 12. esp. 1. Læta videt lites, ſ Appiadesque dez.
 Venerem,
 Pallad. Pa-
 cem, Concord. Veſtam indicari putat.

Sunt quoque non dubia quædam mala nomina fama: *a Alludis*

Decepta à multis crimen amantis habent.

Discite ab alterius vestris timuisse querellis:

Janua fallaci * nec sit aperta viro.

Pascite, Cecropides, juranti credere Theseo:

Quos faciet testes, fecit & ante Deos.

Et tibi, Demophoon, Thesei criminis hæres,

Phyllide decepta, nulla relicta fides.

Si bene * promittunt, totidem promittite verbis:

Si dederint, & vos gaudia pacta date.

Illa potest vigilas flammæ extinguere Vestæ,

Et * rapere è templis, Inachi, sacra tuis,

Et dare missa viro tritis aconita cicutis;

Accepto Venerem munere si qua negat.

Fert animus propius consistere. Supprime habenas,

Musa; nec admissis excutiatæ rotis.

Verba vadium * tentent * alienis scripta tabellis:

Accipiat missas apta ministra notas.

Inspice: * dumque leges, ex ipsis collige verbis,

Fingat, an ex animo sollicitusque roget.

Postq; brevem rescribe moram: mora semper aman-

Incitat, exiguum si modo tempus habet.

Sed neque te facilem juveni promitte roganti:

Nec tamen b edure, quod petit ille, nega.

Fac timeat, speretque simul: quotiesque remittes,

Spes magis hinc * veniet certa, minorque metus.

Munda, sed è medio, consuetaque verba, puellæ,

Scribite: sermonis publica * forma placet.

Ah quoties dubiis scriptis exarsit amator,

Et nocuit formæ barbara lingua bonæ!

Sed quoniam, quamvis vitæ careatis honore,

Est vobis vestros fallere cura viros;

Ancillæ puerique manus ferat arte tabellas:

c Pignora nec juveni credite vestra novo.

Vidi ego pallentes isto terrore puellas,

Servitium miseris tempus in omne pati.

Perfidus ille quidem, qui talia pignora servat:

Sed tamen Arxæi fulminis instar habet.

Judice me, fraus est concessa, repellere fraudem:

Armaque in armatos sumere, jura sinunt.

Ducere metaphor.

sumpta à re nummar. Quintil. Utendum plane sermone, ut nummo, cui publica forma. *Horat.* licuit, semperque licebit, Signatum præsentem nota præcludere nomen. c *Litteræ*, quæ sunt animi pignora.

ad debito-

rum nomi-

ni; de quibz

Columel.

lib. 1. cap. 7.

Vel optima

nomina non

appellando

fieri mala.

* *ne libr.*

tres probe.

* *promit-*

tunt.

* *capere*

ex, minus

probe.

* *tentant*

lib. duo.

* *abiegnis*

Naug.

(tes * *quod-*

que.

b *Admo-*

dum. Eduri-

ter enim hie

incremen-

tum signifi-

cat: ut apud

Maron.

Eduram-

que py-

rum.

* *veniat,*

lib. duo, mo-

lim.

* *verba*

placent

male.

Est enim

- * pereant *libr. tres,* Ducere consueſcat multas manus una figuras.
 & reſta. Ah * pereas per quos iſta monenda mihi.
 g. Ne *libr. tres, probe.* Nec, niſi deletis, tutum eſt reſcribere, ceris :
 a. *Famina.* * Nec teneat geminas una tabella manus.
 in *ſiteris a-* Formina dicatur ſcribentis ſemper amator :
 matoris no- Illa ſit in veſtris, qui fuit ille, notis.
 mine ſe ap- Si licet à parvis animum ad majora referre,
 pellet, & Plenaque curvato pandere vela ſinu ;
 hic contra Pertinet ad faciem rapidos compellere mōres.
 amica. CANDIDA pax homines, trux decet ira feras.
 b. *Meduſa,* Ora tument ira : nigreſcunt ſanguine venæ :
 que una Lumina b Gorgoneo ſævius angue micant.
 fuit de Gor- I procul hinc, dixit, non * es mihi tibia tanti,
 gonibus c Ut vidit vultus Pallas in amne ſuos.
 Phœrci ſiſa- Vos quoque ſi media ſpeculum ſpectetis in ira,
 bus, muncu- * Cognoscat faciem vix ſatis ulla ſuam.
 patit ſeri Nec minus in vultu damnoſa ſuperbia veſtro.
 vix pœpœ- Comibus eſt oculis alliciendus amor.
 & Odimus immodicos (experto credite) faſtus.
 * eſt. Sæpe tacens odii ſemina vultus habet.
 c. *Properſ.* Spectantem ſpecta : ridenti mollia ride :
 Turpia * Innuit, acceptas tu quoque redde notas.
 quum fac- Sic ubi præluſit rudibus puer ille * ſagittis,
 ceret Pal- Spicula de phœtra promit acuta ſua.
 ladis ora Odimus & mœſtas. Tecmeſſam diligat Ajax :
 tumor. Nos hilarem populum ſormina læta capit. (gare,
Vide libr. 6. Nunquam ego te, Andromache, nec te, Tecmeſſa, re-
Faſt. Credere vix videor, * niſi cogat credere partus,
 Ars Vos ego cum veſtris concubiſſe viris.
 mihi non Scilicet Ajaci mulier mœſtiſſima dixit,
 tanti eſt : Lux mea, d quæque ſolent verba juvare viros.
 valeas * Quis vetat à magnis ad res exempla minores
 mea tib. Sumere, nec e nomen pertimuiſſe ducis ?
 * Cognoscat. Dux bonus huic centum commiſit jure regendos :
 * Innuet Huic equites, illi ſigna tuenda dedit.
libr. tres, Vos quoq; de nobis, quem quiſq; erit aptus in uſu,
 melius. Inſpice : & certo ponite quemque loco.
 * relictis Munus

libr. tres. * cum cogat credere partu *libr. tres reſta.* d. *Quæſt. Juvē. Juvenal.* Talia ſunt mea vita, meum ſuaviſſimum, animi n. Hu enim blandiri mor erat in, quos amore proſequuntur. * Quæſt. e. Abutendo illius exemplo ad res amatorias.

Munera det dives : jus qui profitebitur, addit :
 Facundus causam saepe b clientis agat.
 Carmina qui facimus, mittamus carmina tantum :
 Nam chorus ante alios aptus amare sumus.
 Nos facimus * placidi lautæ præconia formæ :
 Nomen habet Nemesis, Cynthia nomen habet.
 Vesper, & Eos novere Lycorida terræ :
 Et multi, quæ sit nostra Corinna, rogant.
 Adde, quod infidæ sacris à vatibus absumt :
 Et facit ad mores ars quoque nostra bonos.
 Nec nos ambitio, nec nos amor urget habendi :
 Contempto colitur lectus & umbra foro.
 Sed facile hæremus, validoque perurimur æstu :
 Et nimium certa scimus amare fide.
 Illicet ingenium placida mollitur ab arte :
 Et studio mores convenienter eunt.
 Viribus Aoniis faciles effote puellæ :
 Numen inest illis, Pieridesque favent.
 Est Deus in nobis, sunt & commercia cæli.
 Sedibus æthereis spiritus ille venit.
 doctis precium scelus est sperare poëtis.
 Me miserum, scelus hoc nulla puella timet !
 dissimulare tamen, nec prima fronte rapaces
 Esse : novus viso casse resistet amans.
 Sed neque rector equum qui nuper sensit habenas,
 Comparibus frænis & artificemque regit :
 Nec stabiles animos annis, viridemque juventam
 Ut capias, idem limes agendus erit.
 Sic rudis, & castris nunc primum notus amoris,
 Qui tetigit thalamos præda novella tuos.
 e solam norat : tibi semper inhæreat uni.
 Cingenda est altis sepibus ista seges.
 Fuge rivalem : vinces, dum sola tenebis.
 f Non bene cum sociis regna Venusque manent.
 Levetur miles sensim & sapienter amabit :
 Multaque tironi non patienda feret.
 Nec franget postes, nec sævis ignibus uret ;
 Nec dominæ teneras appetet ungue genas :
 Nec scindet tunicasve suas, tunicasve puellæ ;
 Nec raptus flendi causa capillus erit.
 Ita decent pueros ætate & amore calentes :
 Hic fera composita vulnera mente feret.
 quibus hic lentis uretur, ut humida tæda ;
 Ut modo montanis g sylva recisa jugis.

a *Advocati*
 five *patroni*
 operam præ-
 stet, cum
 opus est.
 b *Puella*
 clientis.
 * placidæ
 late libr.
 duo restæ.
 c *Occasus*
 & ortus.
 lis alibi.
 Gallus &
 Hesperius,
 & Gallus
 notus
 Eois, Et
 sua cum
 Gallo no-
 ta Lycoris
 erit.
 d *Plato. 3.*
de leg.
 f *Senec.*
 Nec regna
 socium
 ferre, nec
 tædæ
 sciunt.
 g *Arbores,*
 continens 4
 pro contem-
 to.

Cærtior

- * & lib-ares Certior hic amor est : brevis, * at fecundior ille.
melius, Quæ fugiunt, celeri carpite poma manu.
 * tradan- Omnia * tradentur : portas referabimus hosti,
 tur. Ut sit in infida proditione fides.
 Quod datur ex facili longum male nutrit amorem.
 Miscenda est lætis rara repulsa jocis.
 Ante fores jaceant : Crudelis janua, clament :
 Multaque submisit, multa n. inanter agant.
 Dulcia non ferimus : succo renovamur amaro :
 a *Secundus.* S A P E perit ventis obruta cymba a suis.
 Hoc est, uxores quod non patiatu amari :
 Conveniunt illas, cum voluere, viri.
 Claude fores : duro dicat tibi janitor ore,
 Non potes : exclusum te quoque tanget amor.
 Ponite jam gladios hebetes : pugnetur acutis :
 * Nec. * Non dubito, telis quin petat ipse meis.
 Dum cadat in laqueos, captus quoq; nuper amatus
 Solum se thalamos speret habere tuos.
 Postmodo rivalem, partitaque sordera lecti
 Sentiat : has artes tolle, senescet amor.
 * Tum. * Tunc bene fortis equus referato carcere currit,
 * quol- Cum, quos prætereat, * quolve sequatur, habet.
 que. * Qu alibet extinctos injuria suscitât ignes :
 Quos- En ego, confiteor, non nisi læsus amo.
 libet. Causa tamen nimium ne sit manifesta doloris :
 b Qualibet Pluraque sollicitus, quam sciat, esse putet.
 vulgari ac Incitet & ficti tristis custodia servi,
 proliante Et nimium duri cura molesta viri.
 meretrice. Qu a venit ex tuto, minus est accepta voluptas :
 * signa Ut sis liberior b Thaïde, finge metus.
 lib- duo bene. Cum melius foribus possis, admitte fenestra :
 c Despera- Inque tuo vultu * verba timentis habe.
 tionis ver- Callida profiliat, dicatque ancilla, c Perimus.
 bum. Te- Tu juvenem trepidum quolibet abde loco.
 rent. * Admiscenda tamen Venus est secreta timori,
 Actum est, * Nec tanti noctes non putet esse tuas.
 illicit, per- Qua vaser eludi possit ratione maritus,
 isti. Quaque vigil custos, præteriturus eram.
 Græci di- Nupta virum timeat : d rata sit custodia nuptæ.
 cum Xena- Hoc decet : hoc leges, jusque, pudorque jubent.
 aliquæ. * Sed
 misc. tamen Venus est secuta tim. lib- duo melior. * Ne
 tres, velle, ne existimes non tantu emendas esse. d Habeat ceru
 custodiam.

Te quoque seruari, * modo quam vindicta redemit,

Quis ferat? ut fallas, ad mea sacra veni.

Tot licet observent, * modo sit tibi grata voluptas,

Quot fuerant. Argo lumina; verba dabis.

Ne licet observabit custos, ne scribere possis,

Sumenda detur cum tibi tempus & aqua?

Conscia cum possit scriptas portare tabellas,

Quas regat in * tepido fascia lata sinu?

Cum possit solea chartas celare ligatas,

Et vindicta blandus sub pede ferre notas?

Coverit * hoc custos? pro charta conscia & tergum

Præbeat, inque suo corpore verba ferat.

Pura quoque est, fallitque oculos è lacte recenti

Lictera: carbonis pulvere tange, leges.

Fallet & humiduli quæ fiet acumine lini,

Et feret occultas pura tabella notas.

Adfuit Acrisio servandæ cura puellæ:

Hunc tamen illa suo crimine fecit avum.

Quid, * faciet custos? cum sint tot in urbe theatra:

Cum spectet & junctos illa libenter equos:

Cum sedeat Pharix * sacris operata juvencæ:

Quoque & sui comites ire vetantur, eat:

Cum suget à templis oculos Bona diva virorum,

* Præterquam si quos illa venire jubet:

Cum, custode foris tunicam servante puellæ,

Celent furtivos balnea multa jocos:

Cum, quoties opus est, fallax ægroter amica,

* Tollat & in lectum quemlibet illa suum:

Nomine cum doceat, quid agatur, i adultera clavis;

Quasque * petes, non det janua sola vias.

Fallitur & multo custodis cura Lyxo:

Illam vel Hispano lecta sit uva jugo.

Sunt quoque quæ faciant i altis medicamina somnos;

Vinctæque Lethæa lumina nocte premant.

a Quæ li-

bera ei &

soluta vin-

clis matri-

monii.

Metaph.

sumptas à

libertinis,

quæ virga

prætoris

vindictis

fiabant li-

bera.

* adfit

modo cer-

ta volun-

tas, libr.

duo recta.

b Ironice

negat occa-

sionem fal-

lendi custo-

des deesse

puellæ.

c Lictis sive

urina, quam

modeste

Lictini ve-

teris aquam

appella-

bant, sicut

& Germa-

ni. q. d.

cum tem-

Nec pui tibi

detur. an-

randi vesicam. d Ancilla: ita paulo post: conscia terg. Præb.

e. ancilla. * medio libr. duo. * hæc libr. duo. e. Quod

charta vice fungatur in curandis lictis. f Non desit studium & di-

gentis custodiendi filiam. * faciat. g Ludus curules. * lictis

perp. intelligit n. Isidus sacra. h Custodes se. * Rem-

er quos libr. duo. * Et colet lectis quemlibet ægra suo. libr.

res. i Adulterina. * peter, libr. duo. k Vel passivo

significatio, quæ fuit Lactium Hispan. l Profundus. Virg. Dul-

is & alta quies.

* ille, quod
ad amato-
rem perti-
net, sicuti
alterum
puellam no-
tat.
 a Plat. lib. 3. Polia. ubi
 ex. Sicut
 quod dicitur
 a dicitur. Ita
 quod dicitur.
 Arnob. l. 7. Hæc quoque quæ præbet lectum studiosa, locumque,
 Diis ho-
 stias, &
 cætera im-
 pendimus
 munera.
 Eadem &
 dona ap-
 pellabant.
 Nonius. vide
 Vellor. l. 12.
 e. 5. var. lect.
 * capiunt.
 Naug.
 * faciat
 melius.
 * quoque
 minus bene.
 * mitis.
 b. Almeri-
 bus suo pe-
 cunia curan-
 dus, ut tibi
 sit obnoxius.
 * ipsa.
 e. Nudato,
 ut patet
 scil. patet
 be. Est autem
 d. Quæ volumus,
 f. Amatoris sc.
 Nec male delicilis odiosum conscia tardis
 Detinet: & longa jungitur * illa mora.
 Quid juvat ambages præceptaque parva monere,
 Cum minimo custos munere possit emi?
 a MUNERA (crede mihi) * placant hominesq; Deos.
 Placatur donis Juppiter ipse datis. (que
 Quid * faciet sapiens? stultus quoque munere gau-
 Ipse * vir accepto munere * mutus erit. (de
 Sed semel est custos longum b redimendus in ævum
 Sæpe dabit, dederit quas semel. ille manus.
 Questus eram (memini) metuendos esse sodales:
 Non tangit solos ista querela viros.
 Credula si fueris, alix tus gaudia carpenti
 Et lepus hic aliis exagitatus erit.
 Hæc quoque quæ præbet lectum studiosa, locumque,
 (Crede mihi) mecum non semel * illa fuit.
 Nec nimium vobis formosa ancilla ministrat:
 Sæpe vicem dominæ præstitit illa mihi.
 Quo feror insanus? quid e aperto pectore in hostem
 Mittor, & indicio prodor ab ipse meo?
 Non avis auepibus monstrat, qua parte petatur:
 Non docet infestis currere cerva canes.
 Viderit utilitas: ego cæpta fideliter edam.
 Lemniadum gladios in mea * damna dabo.
 Efficite, & facile est, ut nos credamus amari.
 d FRONA venit cupidis in sua vota fides.
 Spectet amabilius juvenem, & suspiret ab imo
 Formina: tam sero cur veniatque roget.
 Accedant lacrymæ, dolor & de pellice fictus:
 Et laniet digitis illius ora suis.
 Iamdudum persuasus erit: miserebitur ultro:
 Et dicet, Cura carpitur ipsa mei.
 Præcipue si e cultus erit, speculoque placebit,
 Posse suo tangi credet amore Deas.
 Sed te, quæcunque * est, moderate injuria turbet:
 Nec sis audita pellice mentis inops.
 Nec cito credideris, quantum cito credere lædat,
 Exemplum vobis non leve Procris erit.
 † Est prope purpureos colles florentis Hymetti
 Fons sacer, & visidi despicite mollis humus.
 Metaphora d remissior. * fara lib. duo po-
 be. Est autem figura proverbialis. Vide adag. gladio suo jugulat
 d. Quæ volumus, ea libenter credimus. e. Ornatus fueris, * e
 f. Amatoris sc. † Vide eandem fabul. lib. 7. Metam.

Sylva nemus non alta facit: tegit arbutus herbam:

Rosmaris, & laurus, nigraque myrtus olent.

Nec densum foliis buxum, fragileque myrica,

Nec tennes cythi, & cultaque pinus abest.

Lenibus impulsæ Zephyris, auraque salubri,

Tot generum frondes, herbaque summa tremunt.

Grata quies Cephalo: famulis canibusque relictis

Lassus in hac juvenis sæpe resedit humo.

Quæque meos releves æstus, cantare solebat,

Accipienda sinu, * nobilis aura, veni.

Conjugis ad timidus aliquis male sedulus aures

Auditis memori detulit * aure sonos.

Procris ut accepit nomen, quasi pellicis, aux;

Excidit: & subito mora dolore fuit.

Palluit ut * seræ, lectis de vite racemis,

Pallescant frondes, quas nova læsit hyems:

Quæque suos curvant matura cydonia ramos;

Cornaque adhuc nostris b non satis apta cibis.

Vtique animus rediit, tennes à pectore vestes

Rumpit: & indignas sauciat ungue genas.

Nec mora: per medias * sparsis furibunda capillis

Evolat, ut thyrsos concita Baccha, vias.

Ut prope perventum est, comites in valle reliquit:

Ipsa nemus tacito clam pede foris init.

Quid tibi mentis erat, cum sic male sana lateres,

Procri? quis attoniti pectoris ardor erat?

Jam jam venturam, quæcunque erat aura, putabas

Scilicet; atque oculis probra videnda tuis.

Nunc venisse piget (neque enim deprendere velles)

Nunc juvat: incertus pectora vestiat amor.

Credere quæ jubeant, locus est, & nomen, & index,

Et, quia d MENS semper, quod timet, esse putat.

Vidit ut * oppressam, vestigia corporis * herbam;

Pulsantur trepidi corde micante sinus.

Jamque dies medius tennes contraxerat umbras,

Inque pari spatio vesper & ortus erant:

Ecce redit Cephalus proles * Cyllenia sylvis,

Oraque fontana fervida * spargit aqua.

Anxia, Procri, lates: solitas jacet ille per herbas;

Et, Zephyri molles, auræque, dixit, ades.

Ut non ulla
 into vestigia presso. * Hellenia, d proas Helleni Mali patri. Pa-
 est tamen & Cyllenia retineri cu Hygin. & Apollidor. quorum hic Ceph.
 Mercuri & Herfes filium fuisse: illi, d quibusdam dict Mercur. fil. scri-
 bi. * pulsar.

a Epith. dis-
 frentia

causa addi-

tum. Est

enim &

sylvestris

pinus.

* mobilis

lib. tres.

* ore lib.

duo.

* sera le-

ctus de vi-

te race-

mus.

b Nondum

matura.

* passis.

c Apostro-
 phe patho-
 nica ad Pro-
 criu.

d Pub. Ad

tristem

partem stre-

nua est su-

spicio.

* oppressa

herba.

e Propert.

Apparent

Ut non ulla

- * ore. Ut patuit misera iucundus nominis error;
Et mens, & rediit verus in * ora color.
- * apposit- Surgit; & * oppositas agitato corpore frondes
tas *lib. vet.* Movit, in amplexus uxor ituta viri.
- a *Juvenilis imperu.* Ille feram sonuisse ratus, a juveniliter arcum
Corripit: in dextra tela fuere manu.
- b Apostro- b Quid facis, infelix? non est fera: supprime tela;
phe *ad Cephalum*, p- Me miserum! jaculo fixa puella tuo est.
athos ha- Hei mihi, exclamat, fixisti pectus amicum:
bens a per- Hic locus à Cephalo vulnera semper habet.
sona conju- Ante diem morior, sed nulla pellice laxa:
gi. Hoc faciet * positam te mihi, terra, levem.
* posita, Nomine suspectam * mihi spiritus exit in auram:
hoc *offi.*, de- Jam morior: chara lumina conde manu.
posita pellic- Dixit: & incauto paulatim pectore lapsus
e *meu.* Excipitur miseri spiritus ore viri.
* jam. Ille sinu dominæ morientia * pectora morbo
* corpora. c Sustinet, & lacrymis vulnera sava lavat.
c Apodio- Sed repetamus iter. nudis mihi rebus agendum est,
xis. Sed eo Ut tangat portus fessa carina suos.
- jam, unde Scilicet exspectas, ut te in convivia ducam:
huc di- Et quæris monitus hac quoque parte meos.
gressi su- Sera veni, positaque decens incede lucerna:
mus, re- Grata mora venies; maxima & lena mora est.
vertamur. Et, si turpis eris, formosa videbere * cunctis:
Cic. Et latebras vitii nox dabit * illa tuis.
- d *Amoris conciliatrix.* Carpe cibos digitis, (est quidam gestus edendi)
Ora nec immunda tota perunge manu.
- Meta- Neve * diu præsume dapes, sed desine citra
phor. Quam cupias, paulo quam potes, fesse minus.
- e *Minus formosa.* Præmides Helenen avide si spectet edentem;
Oderit. & dicet, Stulta rapina mea est.
- * potis *lib. duo.* Aptius est. * decet atque magis potare puellas.
* Ipsa *lib. duo, lsa alib.* Cum Veneris puero non male, Bacche, facis.
* Constant; nec quæ sint singula, bina vide. (que
Turpe jacens mulier multo madefacta Lyxos
Nocte la- Digna est concubitus quoslibet illa pati.
- da, vitioque ignoscitur omni. * domi Nang. f *Edm.*
* debeatque *lib. duo, modo potentiali.* g Non immititèr juncerè con
amore. * quam *lib. tres.* h Terenti. Eam. neque pes, neque
mens satis suum officium facit. * Consistent *lib. duo.* Mich.
hoc quoque eo usque faciam, quatenus compositiones illar caput tuum
re pateri.

Nec somno tutum est posita succumbere mensa:

Per somnos fieri multa pudenda solent.

Vtiora pudet docuisse: sed alma Dione,

Præcipue nostrum est, quod pudet, inquit, opus.

Nota sibi sit quæque: modos * à corpore certos

Sumite: non omnes una figura decet.

Quæ facie præsignis erit, resupina jaceto:

Spectetur tergo, cui sua terga placent.

* Melanion humeris Atalantiæ crura ferebat:

Si bona sunt, hoc sunt adspicienda modo.

Parva vehatur equo: quod erat longissima, nun-

* Thebais Hectorio nupta resedit equo. (quam

strata premat genibus paulum cervice reflexa

Formina per longum conspicienda latus.

Cui semur est juvenile, carent quoque; * cætera men-

* Semper in obliquo fusa sit illa toro. (da, ex præcipio

Nec tibi turpe puta crinem, ut * Phylleia mater,

Solvere: & effusa colla reflexte comis.

Tu quoque cui rugis uterum * Lucina notavit,

Vi celer aversis utere Parthus equis.

Mille modi Veneris: simplex, minimique laboris,

Cum jacet in dextrum semisupina latus.

Sed neque Phorbei tripodas, nec corniger * Ammon

Vera magis vobis, quam mea Musa, canet.

Si qua fides arti, quam longo fecimus usus;

Credite: & præstabant carmina nostra fidem.

Sentiat ex imis Venerem resoluta medullis

Formina; & ex æquo res juvet ista duos.

Nec blandæ voces, jucundaque murmura cessent:

Nec taceant mediis improba verba jocis.

Tu quoque, cui Veneris sensum natura negavit,

Dulcia mendaci gaudia finge sono.

Infelix, cui torpet hebes locus ille, puella,

Quo pariter debent formina virque frui.

Tantum, cum finges, ne sis manifesta, caveto:

Effice per motum luminaque ipsa fidem.

Quod * juvet, & voces, & anhelitus arguat oris.

Ah pudet, arcanas pars habet * illa notas.

L

Gau-

Laetitia ipsa, de qua à princ. hujus libri. c. Partus. * Hammon

libri tres. d. In se recipient, culpa dispendium luens. Græci est

ἡσυχία. Cic. quæcumque ei fidem dederis, præstabo, lib. 5.

cap. 11. Idem de Orat. Illam enim culpam, quam veteris, ego

præstabo. * juvat lib. duo, melius, hoc est voluptatis perceptionem.

* illa lib. duo.

* ad cor-
pora.

* Mima-
lion vitioso
Scholiast.

Apoll. Am-

hæm. Ia-

pi. & Do-

gæm, in i-

zopa Me-

læm. i. i. i.

(da, ex præcipio

à Phylleia

à Phylleia

in i. i. i.

It. i. i. i.

div. Pro-

port. mon-

bi. i. i. i.

a Andro-

mache Ec-

gionis The-

bar. Cil. re-

gæm. i. i.

b Lellam.

* pectora.

* In vet lib.

Stet vir, in

obl.

* Quid si

legendum

Phylleia

ut Thebais-

ca intelligi-

tur, five

a Curat ille. Gaudia post Veneris quæ poscit munus amantem,
 meris hoc lo- Illa suas nolit pondus habere preces.
 es olores Nec lucem in thalamos totis admittite fenestris:
 jungis, sicut Aptius in vestro corpore multa latent.
 & in 10. Lusus habet finem: & cyncis discedere tempus,
 Metam. ali- Duxerunt collo qui jaga nostra suo.
 bi columba, Ut quondam juvenes, ita nunc mea turba puella
 Sappho pas- Inscribant spoliis, NASO magister erat.
 feres.

P. OVIDII NASONIS

DE

REMEDIO AMORIS

LIBER PRIMUS.

* quod. A-
 mor qui
 nunc ratione
 administra-
 tur me ma-
 gistro, antea
 impetu quo-
 dam gerba-
 tur.
 a Collum ha-
 bens nodo
 revinctum.
 Synecd.
 & Apostro-
 phe ad A-
 morem. Pro-
 pert. lib. 3.
 Pacis A-
 mor Deus
 est, pacem
 venera-
 mur a-
 mantes,
 * animos
 lib. des. mi-
 nor apte.

Egerat hujus Amor titulum nomenque
 libelli:
 Bella mihi (video) bella parantur, ait.
 Parce tuum vatem scelceris damnare.
 Cupido,
 Tradita qui toties te duce signa tuli.
 Non ego Tydides, à quo tua saucia mater
 In liquidum rediit æthera Martis equis.
 Sæpe repent alii juvenes; ego semper amavi:
 Et si quid faciam nunc quoque quæris. Amo.
 Quinetiam docui, qua posses arte parari:
 Et, * quæ nunc ratio est, impetus ante fuit.
 Nec te, blande puer, nec nostras prodimus artes:
 Nec nova præteritum Musa retexit opus.
 Si quis amat quod amare juvat; feliciter ardet:
 Gaudeat, & vento naviget ille suo.
 At, si quis male fert indignæ regna puellæ;
 Ne pereat, nostræ sentiat artis opem.
 Cur aliquis laqueo & collum nodatus amator
 A trabe sublimi triste pependit onus?
 Cur aliquis rigido fodiat sua pectora ferro?
 Invidiam cordis & pacis amator habes.
 Qui, nisi desierit, misero periturus amore est,
 Desinat: & nulli faneris autor eris.
 Et puer es: nec te quicquam, nisi ludere, oportet.
 Lude: decent * anno, mollia regna tuos.
 Nam poterat uti nudis ad bella sagittis:
 Sed tua mortifero vulnere tela carent.

a Vitricus & gladiis, & acuta dimiceret hasta:
 Et victor multa exde cruentus erat.
 Tu cole maternas, tuto quibus utimur, artes:
 Et quarum vitio nulla sit orba parens.
 Effice, nocturna frangatur janua rixa;
 Et tegat ornatas multa corona fores.
 Fac coeant furtim juvenes timidaeque puellæ:
 Verbaque dent cauto qualibet arte viro.
 Et modo blanditias, rigido modo jurgia posti
 Dicat, & exclusus flebile cantet amans.
 His lacrymis contentus eris sine crimine mortis.
 * Nec tua b fax avidos digna subire rogos.
 Hæc ego. Movit Amor gemmatas aureus alas:
 Et mihi, Propositum perfice, dixit, opus.
 Ad mea decepti juvenes præcepta venite,
 Quos suus ex omni parte fecellit amor.
 Discite sanari, per quem didicistis amare.
 Una manus vobis vulnus opemque feret.
 Terra salutiferas herbas, eademque nocentes
 Nutrit; & unice proxima sæpe rosa est.
 Vulnus c Achilleo quæ quondam fecerat hosti,
 Vulneris auxilium Felias hasta tulit.
 Sed quæcunque viris, vobis quoque dicta, puellæ,
 Credite: diversis partibus arma damus.
 Equibus, ad vestros si quid non pertinet usus;
 Attamen d exemplo multa docere potest.
 Utile propositum est sævas extinguere flammæ,
 Nec servum virilis pectus habere * suum.
 Vixisset Phyllis, si me foret usa magistro:
 Et per quod f novies, sapius isset iter.
 Nec moriens Dido summa vidisset ab arce
 Dardanias * ventis vela dedisse rates.
 Nec dolor armasset contra sua viscera g matrem,
 Quæ socii damno sanguinis ulta virum est.
 Ante mea Tereus, quamvis Philomela placeret,
 Per facinus fieri non meruisset b avis.
 Da mihi Pasiphaën; jam tauri ponet amorem;
 Da Phædræ; Phædræ turpis abibit amor.
 Redde Parin nobis, Helenen Menelaus habebit:
 Nec manibus Danaum Pergama victa cadent.
 Impia si nostros legisset Scylla libellos;
 Hæuisset capiti purpura, Nise, tuo.

L 1

Alexand. sine Cassandra: cujus sup. meminimus. * vento, g. Me-

* Non, lib.
 duo, melius.
 b. Fax, quæ
 amantes ur-
 rit, non de-
 bet esse mor-
 tis ministra,
 sicut rogi,
 quibus mor-
 tui in ciner-
 es vertuntur.
 c Telepho
 Myserum
 regi.
 d. Præce-
 ptum scilicet,
 quæ vixit à
 me dantur.
 e Obno-
 xium.
 * tuum lib.
 duo.
 f Non est
 munus, sed
 tui pro infi-
 mito; sed
 ex historia
 desum-
 ptum: quam
 refert Ly-
 Me coph. in

Me coph. in
 * vento, g. Me-

* Flumina magna vides parvis de fontibus orta:
 Flurima collectis multiplicantur aquis.
 Si cito sensisses quantum peccare * parabas,
 Non tegeres vultus cortice, Myrrha, tuos.
 Vidi ego, quod fuerat primo sanabile vulnus,
 Dilatum longæ damna tulisse moræ.
 Sed, quia delectat Veneris decerpere * fructus,
 Dicimus assidue, Cras quoque fiet idem.
 Interea tacite serpunt in viscera flammæ:
 Et mala radices altius arbor agit.
 Si tamen auxilii a perierunt tempora primi,
 Et vetus in capro pectore sedit amor;
 Majus opus superest: sed non, quia serior ægro
 Advocor, ille mihi destituendus erit.
 Quæ latus fuerat, partem b Porantius heros
 Debuerat celeri præsecuisse manu.
 Post tamen hic multos sanatus creditur annos,
 Supremam bellis imposuisse manum.
 Qui modo nascentis properabam pellere morbos;
 Admoveo tardam nunc quoque lentus opem.
 Aut nova, si possis, sedare incendia tentes:
 Aut ubi per vires c procubuerit suas.
 Dum furor in cursu est, currenti cede furori.
 Difficiles aditus impetus omnis habet.
 Stultus, ab obliquo qui cum discedere possit,
 Pugnat in adversas ire natator aquas.
 Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte,
 Respuit, atque odio verba monentis habet.
 Aggrediar melius tum, cum sua vulnera tangi
 Jam * finit, & veris d vocibus aptus erit.
 Quis matrem, nisi mentis inops, in funere nati
 Fleat * vetet? non hoc illa monenda loco est.
 Cum dederit lacrymas, e animumque expleverit æ-
 Ille dolor verbis emoderandus erit. (grum: nos.
 f Temporibus medicina valet: data tempore pro-
 Et data non apto tempore vina nocent. (sunt, rem collapsa
 Quin etiam accendas vitia, irritesque vetando,
 Temporibus si non aggrediare suis.
 Ergo, ubi visus eris nostra medicabilis arte,
 Fac monitis fugias ocia prima meis.

L. 3

* Flumina
 pauca vi-
 des ma-
 gnis de
 fontib. lib.
 duo & Ald.
 melius: non
 enim in ipso
 exortu flu-
 minis statim
 magna sunt;
 sed cursu au-
 gentur, aquis
 undequaque
 influentib.
 * parares.
 * flores
 lib. duo non
 inscite.
 a Elapsa
 sunt: nam
 secundum
 Hippocr.
 i a magis
 idcirco.
 b Philotes
 tes Pantis
 fil. Idem:
 Nec Poran-
 tiaden
 quod ha-
 bet Vulca-
 nia Lem-
 pro c In cine-
 sunt: hoc
 est, cum a-
 mor elan-
 guit.
 Hæc, * sinet me-
 lius.

d Subjectionibus, admonitionibus. * vetat. e Ita alii. Expletur
 lacrymis egeriturque dolor. f rui a magis.

Flebis, & occurreret desertæ nomen amicæ:

Stabit & in media pes tibi sæpe via.

Sed quanto minus ire voles, magis ire memento:

Perfer, & invitos currere coge pedes.

a Judele Nec pluvias opta: nec te a peregrina moventur
culta, r. de Sabbata: nec damnis *b* Allia nota suis.
Art. Cul- Nec quot transieris, sed quot tibi, quære, superfluit
taque Ju- Millia: * nec maneat, nec prope finge moras.
dxo septi- Tempora nec numera, nec crebro respice Romam:
ma sacra Sed fuge, tutus adhuc Parthus ab hoste fuga est.
vito. Hunc Dura aliquis præcepta vocet mea, dura fatemur
autem d'm Esse: sed, ut valeas, multa dolenda feres.
professuri Sæpe bibi & succos, quamvis invitus, amarus
inauspica- Ager: & oranti mensa negata mihi est.
tum dnce- Ut corpus redimas, ferrum * patieris & ignes;
bant. Tibull. Arida nec sitiens ora * levabis aqua.
aut omnia Ut valeas animo, quicquam tolerare negabis?
dura Satur- At precium pars hæc corpore majus habet.
ni sacra Sed tamen est artis tristissima *d* janua nostræ:
me tenuis- Et labor est unus, tempora prima pati.
se die. Adspicis, ut prensos & urant juga prima juvencos?
b Dies Al- * Ut nova velocem cingula lædant equum?
biensis ater. Forsitan à laribus patriis exire pigebit.
** nec, ma-* Sed tamen exhibis: deinde redire voles.
neas ut Nec te lar patrius, sed amor revocabit amicæ.
prope, * Pratendens culpæ splendida verba tuæ.
ling. lib. Cum semel exieris, centum solatia curæ
ares melior. Et rus, & comites, & via longa dabunt.
c xoluc d'p- Nec satis esse putes discedere: lentus abesto,
videtur Dum perdat vites, sitque sine igne cinis.
propter * Qui nisi firmata prope tatis mente reverti:
o ex adp'nt. Inferet arma tibi sæva & rebellis amor.
** patiaris.* * Quicquid eras, fueris: sitiens avidusque redibis:
** lavabis* Et spatium damno cesserit omne tuo.
Naug. * Fallitur & monia: si quis mala pabula terræ,
d luitum Et magicas artes posse juvare putat.
jivo adiut. Ista * beneficiis vetus est via: nosset Apollo
Metaph. Innocuam sacro carmine monstrat opem.
e Dolore af-
ficiant. Ho-
rat. si minor, uret. lib. 1. ep. 10. * Et Naug. * Pratendens
lib. duo: & forte melior. * Quod lib. duo. f. Confirmata, offirma.
Enallag. figura. § Bellum in te renovans. * Quid, quod & ab-
fueris, perperam. * Viderit & m. lib. tres: & v. l. 2. * v. 2.
ficii lib. duo.

Me

Si

Optimus ille fuit vindex, laudentia pectus

a *Lucret.* Vincula qui rupit, dedoluitque semel.
 & validos Sed, cui tantum animi est, illum mirabor & ipse;
 Veneris Et dicam, Monitis non eget ille meis.

perrumpe- Tu * modo, qui, quod amas, xgre dediscis amare,
 re nodos. Nec potes, & velles posse, docendus eris.

* mihi *lib.* Sæpe refer tecum sceleratæ facta puellæ:

tres restim. Et pone ante oculos omnia damna tuos.

* *Mimesis* * Illud, & illud habet: nec ea contenta rapina est:

amatoris in- b Sub titulum nostros misit avara lares.

alignantis. Sic mihi juravit; sic me jurata sefellit;

b *Tibull.* Ante suas quoties passa jacere fores!

lib. 2. Ite Diligit ipsa alios, à me fastidit amari:

sub impe- Inltitor heu noctes, quas mihi non dar, habet.

rium sub Hæc tibi per totos emarcescant omnia sensus:

titulumq; Hæc refert: hinc odii semina quare tui.

lares. *Reb.* Atque utinam posses etiam facundus in illis

enim vena- Esse: dole tantum, sponte disertus eris.

libus titulus Hæserat in quadam nuper mea cura puella:

præponcha- Conveniens animo non erat illa meo.

tur: de quo Curabat propriis xger Podalirius herbis,

vide Gell. Et (fateor) medicus & turpiter xger eram.

lib. 4. c. 2. Profuit assidue vitiiis insistere amicæ:

c *Observan-* Idque mihi factum sæpe salubre fuit.

do quotidie Quam mala, dicebam, nostræ sunt crura puellæ!

apud ani- Nec tamen, ut verum confiteamur, erant.

mum, putre- Brachia quam non sunt nostræ formosa puellæ?

fiant; ac Nec tamen, ut verum confiteamur, erant.

manseam po- Quam brevis est! * nec erat, quam multum poscit a-

rius. Hinc odio venit maxima causa meo. (mantem!

d *Alamnia* Et * M A L A sunt vicina bonis: errore sub illo

exijt autis Pro vitio virtus crimina sæpe tulit.

idamot Quam potes, in pejus dotes desicte puellæ:

friv. Iudiciumque brevi sflimite falle tuum.

* & erat. Turgida, si plena est; si fusca est, nigra vocetur:

Nang. In gracili macies crimen habere potest.

e *Eurip.* Et poterit dici petulans, quæ rustica non est:

dy spio Et poterit dici rustica, si qua proba est.

perit is- Quin etiam, quacunque caret tua dote puella,

blam; pa- Hanc * moveat, blandis usque precare sonis.

na. A A A

ignit ciy-

exone. *Quintil. l. 2. c. 12.* Est præterea quxdam virtutum vitio-
 rumque vicinia. f *Qui scilicet posuit est inter virtutem & vitium, dis-*
cernens ambo, inslar limitis discernenti arva vicina. * maneat perp.

Exige

Exige

Fa

a Bar

No

Dui

Pe

Si ma

c M

Prode

Ad

d Auf

* O

Sæpe,

De

Impr

Inf

Non

Fall

* Tu c

Ad

Pyxid

Et f

Hla tu

Nor

Nunc

Eloc

Multa

Ing

Nupec

Quo

Dumm

* Qu

Ingeni

Qui

Et tua

Pertu

i S u m

Sum

At tu q

Si sap

volet,

Dus est:

fulmine

edita cu

Exige quod canter, si qua est sine voce puella:
 Fac saltet, nescit si qua movere pedem.
 a Barbara sermone est; fac tecum multa loquatur:
 Non didicit chordas tangere; posce lyram.
 Durius incedit; * fac ut ambulet: b omne papillæ
 Pectus * habent tumida; fascia nulla tegat.
 Si male dentata est; narra quod rideat illa;
 c Mollior est oculis; quod flect illa refer.
 Proderit & subito, cum se non finxerit ulli,
 Ad dominam celeres mane tulisse gradus.
 d Auferimur cultu: gemmis auroque reguntur
 * Omnia: pars minima est ipsa puella sui.
 Sæpe, ubi sit, quod ames, & inter tam multa requiras:
 Decipit hac oculos ægide dives amor.
 Improvisus ades; * deprendes tutus inermem:
 Infelix vitii excidet * illa suis.
 Non tamen huic nimium præcepto credere tutum
 Fallit enim multos forma sine arte decens. (est: d Decipi-
 * Tu quoque compositis sua cum * linet ora svene-
 Ad dominæ vultus, nec pudor obstat, eas. (nis, morem allu-
 Pyxidas invenies, & rerum mille colores,
 Et fluere in tepidos & sypa lapsa sinus.
 Illa tuas redolent, Phineu, medicamina mensas.
 Non semel * est stomacho nausea facta meo.
 Nunc tibi, quæ medio Veneris præstemus in usu,
 Eloquar: * est omni parte fugandus amor.
 Multa quidem ex illis pudor est mihi dicere: sed tu
 Ingenio verbis concipe plura meis.
 Nupetenim nostros quidam carpere libellos:
 Quorum censura Musa & proteiva mea est.
 Dummodo sic placeam, dum toto canter in orbe;
 * Qui volet, impugnent unus & alter opus.
 Ingenium magni livor detrectat Homeri.
 Quisquis es, b ex illo, Zoile, nomen habes.
 Et tua sacrilegæ laniant carmina linguæ,
 Pertuli: huc victos quo duce Troja Deos.
 i S U M M A petit livor: perflant altissima ventis:
 Summa petunt dextra fulmina missa Jovis.
 At tu quicumque es quem nostra licentia lædit,
 Si sapias, ad numeros exige quæque suos.
 Fortia * Quam
 volet, Naug. posse, quantum voles. h A Zoilo, qui Homeromastix di-
 ctus est: vel ab invidia detractione. i Lucret. 5. Invidia quoniam, ceu
 fulmine, summa vaporant: Plerumque & quæ sunt aliis magis
 edita cunque.

a Ellipsis.

b Si barbam
habet vo-
cem.

* face ut

Naug.

b Si quis est
mammosa
suis, &c.* habent
vitium

fasc.

c Si oculos
habet gra-
mifos, pi-
tuitosos.d Decipi-
mur, in a-
morem allu-
cinat.

* Crimina.

e Inter gem-
marum &
auri tot or-
namenta.* deprende-
das.

* ipsa.

* Tum,

Naug. pro-
be.

* linet.

f Fuco.

* hinc lib.
duo melius.* ex omni
est lib. duo,
vnde.

g Lasciva.

a *Homericis*, Fortia & Mæonio gaudent pede bella referri:
hoc est, be- Deliciis illic quis locus esse potest?
raico. Ho- Grande sonant Tragici: tragicos decet ira cothure-
rat. Mæo- b Versibus è mediis foccus habendus erit. (nos)
nil carmi- Liber in adversos hostes stringatur Iambus:
nis alite. Seu celer, c extremum seu trahat ille pedem.
b *Comædia* Blanda phætratos Elegeia canet amores:
mediocre di- Et levis arbitrio ludat amica suo.
candigent Callimachi numeris non est dicendus Achilles:
amat. Cydippe non est oris, Homere, tui. (res)
c *700. a. p.* Quis feret Andromaches peragentem Thaida par-
Cur inuit, Peccat, in Andromache Thaida * si quis agat.
qui & ex d. Thais in arte mea est: lascivia libera nostra est.
Cor. Vide Nil mihi cum * nupta: Thais in arte mea est.
Polia. Mi- Si mea materix respondet Musa jocosa;
scell. 73. * Vicimus, & falsi criminis acta rea est.
* quisquis Rumpere, livor edax: magnum jam nomen habemus:
Nanger, me- Majus erit: tantum, quo pede corripit, eat.
diu. Sed nimium properas: vivam modo, plura dolebis:
* vitta est: Et capient anni carmina multa mei.
lib. tres re- Nam juvat, & d studium famæ mihi crescit honore:
stet: & unum, Principio clii noster anhelat equus.
vitta, omis- Tantum se nobis Elegi debere fatentur.
so. vs. est. Quantum Virgilio nobile debet * opus.
* Vincimus *lib. duo. belle.* d Cic. 1. Tusc. Honos alit artes, o-
mnēsque incendimur ad studia gloria. * Epos melius.

LIBER II.

a *Invidiæ &*
obtrusio-
ribus.

Actenus & invidiæ respondimus: attra-
 he lora

Fortius, & gyro curre, poeta, tuo.
 Ergo ubi concubitus, & opus juvenile
 petetur,

Et prope promissa tempora noctis e-
 Gaudia ne dominæ, pleno si corpore sumes, (runt;
 Te capiant, in eas quamlibet ante velim.

Quamlibet invenias, in qua tua prima voluptas

- * figuram. Desinat: à prima proxima segnis erit.
- * *Qua lib.* Sulentata Venus gratissima. frigore soles;
duo. Sole juvant umbræ: grata sit unda siti.
- * quamq; Et pudet, & dicam: Veneris quoq; junge * figuras,
lib. tres. Quas minime jungi, * quasve decere putes,
- * *raro lib.* Nec labor efficere est. * raræ tibi vera fatentur:
duo. Et nihil est, quod se dedecuisse putent.

Tunc

Tunc etiam jubeo totas aperire fenestras,
 Turpiaque admissis membra notare die.
 At, simul ad metas venit finita voluptas,
 Lassaque cum tota corpora mente jacent;
 Dum piget, & nullam malles tetigisse puellam,
 * Tacturusque tibi non videre diu;
 Tunc animo signa, quæcunque in corpore menda
 Luminaque in vitis illius usque tene. (est: *Multi-*
 Foris hæc aliquis (nam sunt quoque) parva vocabit: *dine.*
 Sed, Quæ non profunt singula, multa juvant.
 * per-
 Parva necat morsu spaciosum vipera taurum:
 * quoniam
 A cane non magno sæpe tenetur aper.
 totid. *libr.*
 Tu tantum numero pugna: * præceptaque in unum
 Contrahe; de multis grandis acervus erit. *duo.*
 Sed * quia sunt totidem mores, totidemque figuræ;
 Non sunt judiciis omnia danda meis. *c. 7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 Quo tua non possunt offendi pectora facto,
 Foris hoc, alio iudice, crimen erit.
 Ille quod obscænas in aperto corpore partes
 Viderat; in cursu qui fuit, hæsit amor.
 Ille, quod à c Veneris rebus surgente puella
 Vidit in immundo signa pudenda toro.
 Luditis, o, si quos potuerunt ista * juvare:
 * Affrant repida pectora vestra faces.
 * Attrahat ille puer contentos fortius arcus;
 Saucia majorem turba peteris opem.
 Quid qui clam latuit reddente obscæna puella,
 Et vidit quæ * mox ipsa videre verat?
 d Dii melius, quam nos moneamus rasta quemquæ:
 Ut profint, non sunt * experienda tamen.
 Hortor, & ut pariter binas habeatis amicas.
 Fortior est, plures si quis habere potest.
 Secta bipartito cum mens discurret e utroque;
 Alterius vires subtrahit alter amor.
 Grandia per multos tenuantur flumina rivos:
 * Magnaque subducto stipite flamma perit.
 Non satis una tenet ceratas anchora puppes;
 * Nec satis est liquidis unicus hamus aquis.
 Qui sibi jampsidem solatia bina paravit,
 Jampsidem summa victor in arte fuit.
 At tibi, qui fueras dominæ male creditus uni,
 Nunc saltem novus est inveniendus amor.
 Pasiphaës * expedienda Naug. e In utramque partem vagatur non adherens uni rei. * Se-
 ctæque Naug. * Non.

al. Phro- Pasiphaë's Minos in * Prognide perdidit ignes :
nide. Le- Cessit ab Idæa conjuge victa prior.
gendum au- b Amphilocho frater ne Phegida semper amaret,
tem est Callirhoë fecit parte recepta tori
Procride : Et Paris Oenonen summos tenuisset in annos,
hæc enim Si non Oebalia pellice lasa foret.
Minna la- Conjugis Odrysi placuisset forma tyranno :
borantem ex Sed melior clausæ forma sororis erat.
pudendi Quid moror exemplis, quorum me turba fatigat ?
curavit, ti- Successore novo vincitur omnis * amor.
ste Palepha- Parcius è multis mater desiderat unum,
to. Vide o- Quam quæ flens clamat, Tu mihi solus eras.
mendat. Et, ne forte putes nova me tibi condere jura ;
Leopard. (Atque utinam inventi gloria nostra foret)
lib. 7. c. 24. Vidit id Atrides (quid enim non ille videret,
a Cleopatra Cujus in arbitrio Græcia tota fuit ?)
Borea & Marte suo captam Chryseida victor amabat :
Orithyie fil. At senior stulte flebat ubique * pater.
cui repu- Quid lacrymas, odiose senex ? bene contigit illi :
diata Thi- Officio natam lædis, inepte, tuo.
nem Ideam Quam postquam reddi Calchas ope tutus Achillis
Dardani Jussulat, & patria est illa recepta domo ;
Scytharum Atrides ait, c Est illius proxima forma,
regis fil. su- Et, si prima sinat littera, nomen idem.
perinducit. Hanc mihi, si sapiat, per se concedat Achilles :
Vide Pæth. d Sin minus, imperium sentiet ille meum.
expos. & Quod si quis vestrum factum hoc * incusat, Achivi :
emendat. Est aliquid valida scēptra tenere manu.
Loep. Sunt Nam, si rex ego sum, nec mecum dormiat illa ;
autem hæc e In mea Therfites regna licebit eat.
exempla vi- Dixit : & hanc habuit solatia magna prioris :
cissitudinis Et prior est * cura cura repulsa nova.
& incon- Ergo assume novas autore Agamemnone flammæ :
stant. * Et tuus in bivio detineatur amor.
amoris. Quæris ubi invenias ? artes tu perlege nostras :
b Alc- Plena puellarum jam tibi navis erit.
maen Am-
phiarai fil. Quod
duarum uxorum maritus fuit, Alphefiba & Phegei filia, &
Callirhoës Acheloi. Paus. Arcadic. Ovid. 9. Met. Cognatumque latus
Phegelus hauserit ensis. * amans, male. * parens Naug.
c Chryseidi ut nomine, ita forma est proxima Briseis. d Iliad. a'. Ei
si hæc sua dixerit, ipsi si hæc autem dixerit, Eademque omni amantore
ei ad pueri iura. * accusat Nauger. belle. e Licebit ut Therfites
pro me regnum teneat. * posita lib. duo minus venisse. * Ut lib.
duo melius. Vt amor dum divisum minus ardeat.

Quod
Ut
Quan
Fi
Et si
Sen
a Non
No
Quod
Sic
Sape
Du
Dece
In
Intra
Qu
Dixer
Ven
Nec d
Nec
Poste
Et r
Jam n
Hoc
Te qu
Pro
Utile
Qu
Nec ti
Sun
Janua
Est
Fosse
Pro
Et * p
En
Nam.
Mil
Corpe
Aux
Mollic
Et t
possit.
Jauger.

Quod si quid præcepta valent mea, si quid Apollo

Utile mortales edocet ore meo ;

Quamvis infelix media torreberis Ætna,

Frigidior dominæ fac videre tux.

Et sanum simula : nec, si quid forte dolebis,

Sentiat : & ride. cum tibi flendus eris.

Non ego te jubeo medias abrumpere flammâs :

Non sunt imperii tam fera jussa mei.

Quod non est, simula : b positosque imitare furores :

Sic facies vere, quod meditatus eris.

Sæpe ego, ne biberem, volui dormire videri :

Dum videor, somno lumina victa dedi.

Deceptum risi, qui se simularat amare,

In laqueos auceps decideratque suos.

Intrat amor mentes usu, dediscitur usu.

Qui poterit sanum fingere, sanus erit.

Dixerit, ut venias * pacta tibi nocte ; venito :

Veneris, & fuerit janua clausa ; * feres.

Nec dic blanditias, nec dic convicia possi :

Nec latus in duro limine pone tuum.

Postera lux aderit : careant tua verba querelis :

Et nulla in vultu signa dolentis habe.

Jam ponet fastus, cum te c languere videbit :

Hoc etiam nostra munus ab arte feres.

Te quoque d faller amor, dum sit tibi finis amandi.

Propositis frænis sæpe repugnat equus.

Utilitas lateat : quod non profitebere, fiet.

Quæ nimis apparent retia, vitat avis.

Nec tibi tam placeat, * quod eam contemnere possis :

Sume animos, animis cedat ut illa tuis.

Janua forte patet ; quamvis revocabere, transi :

Est data nox ; dubita nocte venire data.

Posse pati facile est : tibi ni patientia desit,

Protinus ex facili gaudia ferre licet.

Et * præcepta potest quisquam mea dura vocare ?

En etiam e partes conciliantis ago.

Nam, quoniam variant animi, variabimus artes :

Mille mali species, mille salutis erunt.

Corpora vix ferro quædam sanantur acuto :

Auxilium multis succus & herba fuit.

Mollior es, nec abire potes, vinctusque teneris,

Et tua sævus amor sub pede colla premit ;

Desine temn.

possit. * quisquam præcepta potest mea.

c Proxena a munera

Junger.

a Similiter

Cicer. ami-

citias, quæ

minus de-

lectent,

sensum

diffuere

potius

jubes,

quam re-

pente

præcidere.

b Amores

depositos,

* tibi pa-

cta minus

velle.

* feras.

c Langui-

dus amare.

d Paulatim

deseret, ut

non ani-

madvertat,

donec pror-

sus amare

desinat.

* ut te

contem-

possit libr.

duo recta.

alii, quod

non cont-

possis.

alii, quod

te con-

a Repu-
gnare amo-
ri.

* referent
lib. duo,
probe.

b Concedi-
mus, per-
mittimus
ut amore
fruaris.

* Utere &
usque
Nauig.

c Amoris,
nimis illius
copia fuit
satiare.

* cre-
des.

* te cu-
mules, &
copia tol-
lat, lib. duo
non infeste.

d Qui ali-
tur zeloty-
pie suspi-
cionibus.

e Parce-
miace.

f Veneris
Erycinæ
templ. ante
portam
Collinam 4.

Fajl. & Appian.

g Cupido oblivionem amoris afferens.

* hxc.

* referat perp.

jubeat enim unumquemque sibi apud
animum incommoda sua & res adversas meditando proponere.

h Herod.

Neminem esse mortalem, neque fore ullum, cum quo nascente non statim
initio mali aliquid commissum sit: præstantiss. autem præditi mali esse
maximi.

i Tribunal prætoris.

k Argentarios & sumeratores, qui
ad laenum medium conveniebant, locum non longe distantem a puteali,
eustrutto à Libone int. et duos laenos, superiorem & inferiorem.

l Quam
perfolvenda erat creditoribus pecunia mutui accepta.

Desine luctari: * referant tua carbasa venti:

Quaque vocant fluctus, hac tibi remus eat.

Explenda est sitis ista tibi, qua perditus ardes.

b Cedimus: è medio jam licet amne bibas.

Sed bibe plus etiam quam quod præcordia poscunt:

Guttare fac pleno sumpta redundet aqua.

* Et fruire usque tua, nullo prohibente, puella:

Illa tibi noctes auferat, illa dies.

Tædia quære mali: faciunt & tædia sinem.

Jam quoque, cum * credas posse carere, mane.

Dum bene * tu cumulas, tibi copia tollit amorem:

Et fastidita non libet esse domo.

Pit quoque longus amor, quem & dissidentia nutrit:

Hunc si tu quæris ponere, pone metum.

Qui timet, ut sua sit, ne quis sibi subtrahat illam,

c Ille Machaonia vix ope sanus erit.

Plus amat è naris mater plerumque duobus,

Pro cujus reditu, quod gerit arma, timet.

f Est prope Collinam templum venerabile portam:

Impoluit templo nomina celsus Eryx.

Est illic & lethæus Amor, qui pectora sanat:

Inque suas gelidam lampadas addit aquam.

Illic & juvenes votis obliviam poscunt:

Et si qua est duro capta puella viro.

* Is mihi sic dixit: (dubito, verusne Cupido,

An somnus fuerit: sed puto somnus erat)

O, qui sollicitos modo das, modo demis amores,

Adjice præceptis * hoc quoque, Naso, tuis.

Ad mala quisq; animum * referat sua; ponet amorē:

b Omnibus illa Deus plusve minusve dedit.

Qui i Puteal, & Janumq; timet, celetesq; i kalendas;

Torqueat hunc artis mutua summa sui.

Cui durus pater est; ut voto cætera cedant,

Huic pater ante oculos durus habendus erit.

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic

Hic male dotata pauper cum conjuge vivit :

Uxorem fato credat * obesse suo.

Est tibi rure bono generosa fertilis uva

Vinea : ne nascens uita sit uva, time.

Ille habet in reditu navem : mare semper iniquum

Cogitet, & damno litora saxa suo.

Filius hunc miles, hunc filia nubilus angat.

* Et Quis non causas mille doloris habet ?

Ut posses odisse tuam. Pari, funera fratrum

Debueras * animo sapere referre tuo.

Plura loquebatur * placide b puerilis imago :

Destituit * somnus, si modo somnus erat,

Quid faciam ? e media navem Palinurus in unda

Deserit ; ignoras cogor inire vias.

Quisquis amas, (loca sola nocent) d loca sola caveto.

Quo fugis ? in populo tutior esse potes.

Nam tibi secretos augent secreta furores.

Est opus auxilio : turba futura tibi est.

Tristis eris, si solus eris : dominaeque relictae

Ante oculos facies stabit, ut ipsa, tuos.

Tristior idcirco nox est, quam e tempora Phœbi :

* Quæque levet luctus turba sodalis abest.

Nec fuge colloquium : nec sit tua janua clausa :

Nec tenebris * vultus flebilis abde tuos.

Semper habe / Pyladen aliquem, qui curet Orestem.

Hic quoque amicitia non levis usus erit.

Quid nisi secretae laserunt Phyllida sylva ?

Certa necis causa est, incomitata fuit.

Ibat, ut * Aonio referens trieterica Baccho

Ire solet fufis barbara turba comis.

Et modo, qua poterat, latum spectabat in æquor :

Nunc in arenosa lassa jacebat humo.

Perfide Demophoon, surdas clamabat ad undas :

Ruptaque singultu verba loquentis erant.

Limes erat tenuis longa subnubilus umbra,

* Quo tulit illa suos ad mare sæpe pedes.

g Nona terebatur miseræ via. Viderit, inquit :

Et spectat zonam pallida facta suam.

Aspicit Naugerius.

f Amicum. Antonom. Menand. ἄνθρωπος ὃς ἐκείνους ἐκείνους ἰσχυρῶς.

* Amonio. alii Edono sive Edonio, repugnante matre.

* Qua tulit ipsa Naug. g Phyllis enim Demoph. ad usque Neveum via, quæ civis. Amphipolis appellata est, secunda, cum deus illum ibi expellisset, impar amoris, mortem sibi conscivit, ut refert interp. Lycoph. in Alexandr. Vide & Parrh.

* adesse

ut.

a Euripid.

ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς

Cicer.

Mortalis

nemo est,

quem non

atingat

dolor.

* oculis

substituis-

se tuis.

* placi-

dum. al.

placidus.

b Cupido

pueri ima-

giem.

* somni.

c Per par-

amiam.

Vide s.

Menidor.

d Solitudi-

nem, quæ

auget amo-

ris sollicitu-

dinem.

e Dies.

* Quæ re-

levet, lib-

res molles.

* luctus

fleb. adde

Adspicit & ramos dubitat, refugitque quod audet;
Et timer; & digitos ad sua colla refert.

Sithoni, tunc certe vellem ne sola faisses:

Non * fletet positis Phyllida sylvæ comis.

Phyllidis exemplo nimium secreta cavete,

Læse vir à domina, læsa puella viro.

Præstiterat juvenis quicquid mea Musa jubebat:

Inque suæ portu pene salutis erat.

Decidit, ut cupidos inter devenit amantes:

Et, quæ deciderant tela, resumpsit amor.

Si quis amas, nec vis; * facias contagia vites.

Hæc etiam pecori sæpe nocere solent.

Dum spectant læsos oculi, læduntur & ipsi:

Multaque corporibus à transiione nocent.

In loca nonnunquam siccis arentia glebis.

De prope currenti flumine manat aqua.

Manat amor testus, si non ab amante recedas:

Turbaque in hoc omnes ingeniosa sumus.

Alter item jam sanus erat: vicinia læsit:

Occursum dominæ non tulit ille suæ.

Vulnus in antiquum rediit male * sana cicatrix:

Successumque artes non habuere mex.

Proximus à testis ignis defenditur ægre:

Utile finitimis abstinuisse locis.

Nec, quæ ferre solet spaciantem porticus illam,

Te ferat; b officium neve colatur idem.

Quid juvat admonitu tepidam recalescere mentem?

Alter, si possis, orbis habendus erit.

Non facile esuriens posita retinere mensa:

Et multum saliens incitat unda sitim.

Non facile est taurum visæ retinere juvenca.

Fortis equus, * visæ semper adhinnit * equæ.

Hæc ubi præstiteris, ut tandem c littora tängas,

Non ipsam satis est deseruisse tibi.

Et soror, & mater valeant, & conscia nutrix;

Et quisquis dominæ pars erit ulla tuæ.

Nec veniat servus: nec siens ancillula fictum

Suppliciter dominæ nomine dicat Ave.

Nec, si scire voles quid agat, tamen * ipse rogabis.

Perfer: erit à lucro lingua retenta tuo.

Tu quoque, qui causam * fugitivi quæris amoris,

Deque tua domina multa querenda refers,

Parce

* fletet.

* facito

lib. duo,

metus.

a Contagione, Lu-

cret. nullo

cessabant

tempore

apisci, Ex

aliis alios

avidis con-

tagia mor-

bi.

* firma,

lib. duo: que

nondum sa-

vis obducta

erat.

b Ne ca-

tera exa-

quare, qui-

bus solent

antea puell.

sibi devin-

cire.

* visa.

* equa

minus belle.

c Portum,

hoc est amo-

re libereris.

Metaph.

* illa.

d Tuo bo-

na. Ita

contra,

damno lit-

tera sava

suo.

* finito

reddis amor,

lib. duo,

& un. finiti amoris.

Parce

* Du

Et mal

Qu

Sed me

Quan

Flum

Sed t

Fallar,

b Per

Sed mo

e Exi

Nec cur

Aut a

Turpe

Non

sæpe re

Incid

forte *

Horre

Jamque

Prodi

Et man

Veni

Tutius

Quan

Munera

b E s

Quod si

Ment

hic opu

Vince

Sanc til

Nunc

um erat

monitu.

affiribus

adato l

adatur.

um usu

uniam

aliqu

vili ad

Parce queri : melius sic te ulciscere tacendo,
 * Dum desiderii effluat illa ruis.
 Et malim taceas, quam te desisse loquaris.
 Quj nimium multis, Non amo, dicit, amat.
 sed meliore fide paulatim exstinguitur ignis,
 Quam subito : lente desine, tutus eris.
 Plumine perpetuo torrens solet altius ire :
 Sed tamen hæc brevis est, illa perennis aqua.
 Pallat, & in tenues evanidus exeat auras,
 b Perque gradus molles emoriatur amor.
 sed modo dilectam scelus est odisse puellam :
 c Exitus ingeniis convenit iste feris.
 Nec curandus adest, odio qui finit amorem :
 Aut amat, aut ægre desinit esse miser.
 Turpe, vir & mulier juncti modo, protinus hostes.
 Non * istas lites Appias ipsa probat.
 sæpe reas faciunt, & amant, ubi nulla simultas
 Incidit, * admonitu liber oberrat amor.
 Forte * aderat juvenis : dominam lectica tenebat :
 Horrebant sævis omnia verba minis.
 Jamque s'vadaturus, g Lectica prodeat, inquit.
 Prodierat : visa conjuge mutus erat.
 Et manus, & manibus duplices cecidere tabellæ :
 Venit in amplexus ; atque ita, Vincis, ait.
 tutius est, aptumque magis discedere pace,
 Quam petere à thalamis litigiosa fora.
 Munera quæ dederas, habeat sine lite jubeto.
 b E s s a solent magno damna minora bono.
 Quod si vos * casus aliquis conducat in unum :
 Mente memor tota, quæ damus arma, tene.
 hic opus est armis : hic, o fortissime, pugna :
 Vincenda est telo Penthesilea tuo.
 Nunc tibi rivalis, nunc durum limen amicæ,
 Nunc subeant i mediis irrita verba Deis.

• Ut Abr.
 duo, probe.
 & un.
 Quum
 dei. Cic.
 Amicitiz
 sunt re-
 missione
 usus ele-
 vandæ.
 a Amor
 perenni.
 b Federica-
 tim.
 c Finit
 amoris.
 d Cic. Ni-
 hil enim
 turpius,
 quam
 cum eo
 bellum
 gerere, qui
 cum fami-
 liariter
 vixeris.
 • illas.
 e Venus &
 cætera deæ,
 quæ in arte
 Appiades
 diis ab
 aqua Ap-
 pia, prope

a Nec
 quam illa-
 rum delu-

menter in foro Cæs. Vide & Turneb. lib. 5. Advers. cap. 17. * à
 monitu. * aderam juveni, in veteribus. f Vadibus, hoc est fide-
 jussoribus acceptis, in jus vocaturus. Horat. & casu tunc respondere
 adato Debebat. Cicero, pro Quinctio. hic homin. in præsentia non
 adatur. g Lecticam inquit lectam, quæ tum in promiscuo semina-
 tum usu erat. Vide Alex. lib. 5. Genial. cap. 18. h Terent. Pe-
 tuniam in loco negligere maximum interdum est lucrum.
 aliquis casus. i Quæ illa pariter & interventores suis per-
 vici adhibuit.

a *Imitatio- me Tibull.* Nec compone comas, * cum sis venturus ad illam:
 Nec toga sit laxo conspicienda sinu.
 Tunc procul absitis Nulla sit ut placeas alienæ cura puellæ:
 quisquis Jam face ut è multis * illa sit una tibi.
 colit arte Sed, quid præcipue vestris conatibus obstat,
 capillos, Eloquar, exemplo quemque docente suo.
 Effluit Desinimus tarde; quia nos speramus amari:
 effuso cui * Cum sibi quisque placet, credula turba sumus.
 toga laxa At tu nec voces (quid enim fallacius illis?)
 sinu. Crede, nec æternos pondus habere Deos.
Putant autem hoc ad contemptum & elegan- tiam perti- nere. Neve puellarum lacrymis moveare caveto:
 * quia sis. Ut fiant, oculos erudiere suos.
 * una sit Artibus innumeris mens oppugnatur amantum,
 illa *Naug.* Ut lapis æquoreis undique pulsus aquis.
 * Dum lib. Nec causas aperi, quare divortia * malis:
tres probe. Neo dic quid doleas, clam tamen usque dole.
 * quæras. Nec peccata refert, ne * diluat ipsa caveto:
 * diluat: Ut melior causa causa sit illa tua.
 ipse cave- Qui silet, est firmus: qui dicit multa puellæ
 bis *Naug.* Probra, b satisfieri postulat ille sibi.
 at, diluat Non ego * Dulichias furiali more sagittas.
 ipsa: ca- Nec raptas ausim * tingere in amne faces:
 veto. Nec nos purpureas pueri ressecabimus alas:
 b *De in- Nec sacer arte mea laxior arcus erit.*
 juriæ sc. sibi Consilium est, quodcunque cano: parete * monenti:
 falsa. *Vide* * Ut faveas excerptis, Phœbe saluber ades.
Sueton, in Phœbus adest: sonuere lyra, sonuere pharetra.
Julio, cap. Signa Deum nosco per sua: Phœbus adest.
 71. & in Confer: Amyclæis medicatum vellus ahenis
Claudio Murice cum Tyrio: turpius illud erit.
cap. 38. Vos quoque formosis vestras conferte puellas:
Cæsarem Incipiet dominæ quemque pudere suæ.
lib. 5. de Vtraque formosæ Paridi potuere videri:
bell. Gal. Sed * tibi collatam vincis utramque Venus.
 * tinguere. * canenti, lib. duo belle. * Utque facis, *Scripti*
 excerpt. lib. duo melius. Idem lib. 1. Excerptis mater amoris ades. *lam Ni*
 c *Lenam simlām in Laconia.* * sibi coll. vincit, lib. duo. *juvare*
Naug. * oblit lib. tres. d *Thæcr. τῶ γὰρ ἔργον τὸ μὴ κατὰ* *portitem*
κατὰ τὴν πρῶτον. *Neptuni*
col. de qu
am freq

Scripti
 Cor
 Omni
 Et
 a The
 Tu
 Si pot
 Cat
 Et loc
 Cor
 Hic fu
 Hic
 Admo
 Scin
 Ut pen
 c Vi
 Sic, ni
 Flan
 Argoli
 Teq
 Prater
 Tu.
 Hæc t
 Hic
 Sunt, c
 Sæp
 Terdat
 Nec
 Gnos
 Divi
 Cur ne
 Nem
 Non h
 Non
 b At ta
 Dum

Scripta cave relegas blandæ servata puellæ :
 Constantes animos scripta relecta movent.
 Omnia pone feros (quævis invitæ) in ignes :
 Et dic. Ardoris sit rogus iste mei.
 a Thestias absen : em succendit stipite natum :
 Tu timide flammis per fida verba dabis ?
 Si potes, & b ceras remove : quid imagine muta
 Carperis ? hoc peristi Laodamia modo.
 Et loca sæpe nocent : fugio loca conscia vestri
 Concubitus : causas illa doloris habent.
 Hic fuit, hic cubuit : thalamo dormivimus illo :
 Hic mihi lasciva gaudia nocte dedit.
 Admonitu * revocatur amor : vulnusque novatum
 Scinditur : * & firmis causa pusilla nocet.
 Ut pene extinctum cinerem si sulphure tangas,
 Vivet : & ex minimo maximus ignis erit :
 Sic, nisi vitaris quicquid * revocabit amorem,
 Flamma redardescet, quæ modo nulla fuit.
 Argolicæ cuperent fugisse c Capharea puppes,
 Teque, & senex luctus ignibus ulte tuos.
 Præterita cautus * Niseïde navita gaudet :
 Tu, loca quæ nimium grata fuere, cave.
 Hæc tibi sint Syrtes : hæc Acroceraunia vita,
 Hic vomit epotas dira Charybdis aquas.
 Sunt, quæ non possunt aliquo cogente juberi :
 Sæpe tamen * casus facta levare solent.
 Terdat opes Phædra, parces, Neptunæ, s nepoti :
 Nec faciet pavidos taurus avitus equos.
 Gnosida fecisses inopem, sapienter amasset.
 Divitiis alicur luxuriosus amor.
 Cur nemo est g Hecalen, nulla est quæ cepetit Irum ?
 Nempe quod alter egens, altera pauper erat.
 Non habet unde suum paupertas pascat amorem :
 Non tamen hoc tanti est, pauper ut esse velis.
 b At tanti tibi sit non indulgere theatris,
 Dum bene de vacuo pectore cedat amor.

a *Althea*
Thestias pl.
 b *imagines*
cera.

* recrea-
 tur lib. duo.
 * infirmis
 culpa libr.
 duo melius.
 c *avaçw-*
ov pñov-
my.

* renova-
 bit.

d *Saxa Ca-*
pharea, ubi
mausfrag-
fecerunt.

e *Nauplium*
inmis Pala-
med. pa-

træm, quæ
 sublevis ex
 illo promon-

torio frau-
 dolentis hu-
 minibus,

falsa spe sa-
 lutis Græ-
 cos in majus

malum ra-
 puit. Vide
 Vidor. lib.

31. c. 12.

Var. lre.

* Ipheide
 Ener. vet. lre. Si
 Niseïd. le-

ga, Scyllam intelliges Nisi sit. de qua Virg. Quid loquar aut Scyl-
 lam Nisi. quam fama secuta est, Candida succinct. * casu facta
 juvare lib. tres, non in seite. Inmis autem opum amissionem, sive pau-
 peritatem, amori curando prodesse. f Hippolyto : cujus equos taurum a
 Neptuno avo inmissum perterruit. Eurpid. Hippol. g Annon pauper-
 col. de qua natum est proverbium, Hecale pauperior. h At tanti facias
 ut frequentare theatra.

a *Ad mo-*
dulos suos.
 • saltran-
 tur Naug.
 b *Histris,*
comedum.
 c *Philæa.*
Propert.
 Callima-
 chi ma-
 nes, & Coi
 sacra Phi-
 letæ.
 d *Ana-*
creon.
 Horat. &
 fide Teia.
 e *Rivalis.*
 • lentus
 lib. duo, &
 vet. no. me-
 sum.
 f *Agame-*
moni Plis-
thene fil.
 g *Iliad.*
 i. 2. vñ
 pueri quos
 operibus,
 Menem tunc
 dicit vñ
 flauerat, idē b
 pueri.
 h *Ufata*
precasio-
num verba.
Propert.
 Dii fa-
 ciant, isto
 capta
 fruare
 viro.

• quoque,

quo quondam nim. rival. lib. tres, non male. • Hunc min. lent.

Enervant animos citharæ, cantusque, lyraque,
 Et vox, & a numeris brachia mota suis.
 Illic assidue fisti • cantatur amantes :
 Quid caveas, b actor, quid juvet, arte docet.
 Eloquar invitus : teneros ne tange poetas :
 Submoveo dotes impius ipse meas.
 Callimachum fugito : non est inimicus amoti.
 Et cum Callimacho tu quoque, c Coë, noces.
 Me certe Sappho meliorem fecit amix :
 Nec rigidos mores d Teia Musa dedit.
 Carmina quis potuit tuto legisse Tibulli ?
 Vel tua, cuius opus Cynthia sola fuit ?
 Quis potuit lecto durus discedere Gallo ?
 Et mea nescio quid carmina tale sonant.
 Quod nisi dux operis vatem frustratur Apollo ;
 e Amulus est nostri maxima causa mali.
 At tu rivalem noli tibi fingere quemquam :
 Inque suo solam crede jacere toro.
 Acrius Hermionen ideo dilexit Orestes,
 Esse quod alterius experat illa viri.
 Quid, Menelaë, doles ? ibas sine conjuge Creten :
 Et poteras nupta • latus abesse tua.
 Ut Paris hanc rapuit, tum demum uxore carere
 Non potes, alterius crevit amore tuus.
 Hoc & in abducta Briseïde flebat Achilles,
 Illam f Plisthenio gaudia ferre viro.
 Nec frustra flebat : fecit (mihi credite) Atrides,
 Quod si non faceret, turpiter esset iners.
 Certe ego fecissem, nec sum sapientior illo.
 Invidiæ fructus maximus ille fuit.
 Nam, g sibi quod nunquam tactam Briseïda jurat
 Per sceptrum ; sceptrum non putat esse Deos.
 Per Dii faciant, possis dominæ transire relictæ
 Limina, proposito sufficientque pedes.
 Et poteris, modo velle tene : nunc fortiter ire,
 Nunc opus est celeri subdere calcar equo.
 Illo Lotophagos, illo Sirenas in antro
 Esse puta : remis adjice vela tuis.
 Hunc, • quo vel nimium quondam rivale dolebas,
 Vellem desineres hostis habere loco.
 • Aut certe, quamvis odio remanente, saluta :
 Oscula cum poteris jam dare, sanus eris.

Eccē

Eccē
 Mu
 a Da
 An
 Nec
 Et
 Utili
 Et q
 Quid
 Spe
 Vina
 • Et
 Nutri
 Len
 Aut n
 Erip
 Hoc o
 Con
 Postm
 Carn

Nil ego
 b An
 At pri
 Temp
 Tunc d
 Agric
 Sape tu
 Mirat
 Pomaqu
 Long

quasi p
 forenda

DE NUCE.

Ecce cibos etiam (medicinæ fungar ut omni
Munere) quos fugias, quosve sequare dabo.
Daunius, an Libycis bulbus tibi missus ab oris,
An veniat Megaris, noxius omnis erit.
Nec minus herucas aptum est vitare salaces,
Et quicquid Veneri corpora nostra parat.
Utilius sumas acuentes lumina rutas,
Et quicquid Veneri corpora nostra negat.
Quid tibi præcipiam de Bacchi munere, quæris?
Spe brevius monitus experiere meos.
Vina parant animos Veneri, nisi plurima sumas,
* Et stupeant multo corda sepulta mero.
Nutritur vento, vento restinguitur ignis:
Lenis alit flammæ, grandior aura necat.
Aut nulla ebrietas, aut tanta sit, ut tibi curas
Eripiat: si qua est inter utrumque, nocet.
Hoc opus exegi: sessa date sarta carinæ:
Contigimus portum, quo mihi cursus erat.
Postmodo * redderis sacro pia vota poetæ,
Carminè sanati fœmina virque meo.

DE NUCE

ELEGIA.

Ux ego juncta viæ, cum sim sine cri-
mine vitæ,
A populo saxi prætereunte petor.
Obiuvare ista solet manifestos pœna
nocentes,
Publica cum lentam non capit ira
Nil ego peccavi: nisi si peccare * fatemur, (moram.
b Annua cultori poma referre suo.
At prius arboribus, tunc cum meliora fuerunt
Tempora, certamen fertilitatis erat.
Tunc domini memores fertis ornare solebant
Agricola fructu * proveniente Deos.
Sæpe tuas igitur, Liber, miratus es uvas:
Mirata est oleas sæpe Minerva suas.
Pomaque laxissimè matrem, nisi subdita * ramo
Longa c laboranti furca tulisset opem.

quasi præcoci fructu. * ramis. c Oppressio pomorum pondere, impari
ferendo oneri. Quid. Aspice curvatos pomorum pondere ramos.

363a *Apulus,*
quem man.
laudat
Plin. post
natus in
Africa, lib.
19. cap. 1.
b Virg. Mo-
ret. Vene-
tem revo-
cans eru-
ca moran-
tem.
** Ut libr.*
duo probe.
c Amorem
Virg. At
regina
gravi jam
dudum
saueja cu-
ra.
** reddatis,*
Nanger.

Proposito,
argumen-
tum hujus
querelæ
complectens,
adjuvante
circumstan-
tiâ.
a Sontas.
** videtur,*
lib. duo.
b Quotannis
sui fructus
cultori
reddere.
** præve-*
niente, ut

Quin sit idem;

Quin etiam exemplo pariebat formina nostro,
Nullaque non illo tempore mater erat.

- * steriles. At postquam platanis * sterilem praebeantibus * um-
 * umbras Uberior quavis arbore venit honor; (bram,
 lib. duo. Nos quoque fructiferæ * (si nux modo ponor in illis)
 a Litote, Cœpimus in patulas & luxuriare comas.
 modestia Nunc neque continuos nascuntur poma per annos;
 fervent. Uvaeque læsa domum. læsaque bacca venit.
 b Pe ab Nunc * uterus vitio est, quæ vult formosa videri,
 sumptu in Raraque in hoc ævo est, quæ velit esse parens.
 falsa succo, Certe ego, si nunquam peperissem, tutior essem.
 minor sit Ista Clytemnestra digna querela fuit.
 fructuum Si sciat hoc vitis, nascenteis supprimet uvas:
 provenit. Orbaque, si sciat hoc, Palladis arbor erit.
 * uterum Hoc in noticiam veniat maloque pyroque;
 vitiat Deslituent sylvas utraque poma suas.
 quæ, lib. Quæque sibi e vario distinguit poma colore,
 duo. Audiat hoc cerasus; stipes inanis erit.
 & fortasse Non equidem invideo: nunquam tamen ulla feri-
 redius. Quæ sterilis, sola est conspicienda coma. (tut,
 Videtur Cernise sincerorū omnes ex ordine truncos,
 enim loqui Qui a modo nil quare percutiantur, habent.
 de abortu, At mihi saxa nocent mutilatis vulnera ramis:
 quæ mu- Nudaque * decerpto cortice ligna patent.
 lices tor- Non odium facit hoc, sed spes inducta rapinæ.
 me & quam Sustineant alix poma; querentur idem.
 proli flu- Sic R & u s ille fere est, & de quo victoria lucro
 diis flores Esse potest: inopia vindice facta carent.
 cient. Vide Sic timet insidias, qui se scit ferte viator
 eleg. 14. Quod timeat: tutum carpit / inanis iter.
 lib. 2. Sic ego sola petor, soli quia causa & petendi est:
 Amor. Frondibus intactis cætera turba vires. (bis
 c Primum Nam quod habent frutices aliquando proxima * no-
 enim vi- Fragmina, quod læso vimine multa jacent;
 rent, hinc Non istis sua facta nocent: vicinia damno est.
 aliescunt, Excipiunt istu saxa repulsa meo.
 tandem & Idque fide careat, si non quæ longius absunt
 ruborem Nativum retinent inviolata decus.
 pellucidum Ergo,
 addit ma-
 turum. d paroxyxi. * detesto lib. duo. e Divitiarum enim dicam
 scribebam sycophantæ quæstus causa. lib. 2. Rom. et ille lucro lingua re-
 tenta tuo. f Horat. Cantabit vacuus coram latrone viator.
 g Passive: cur petar, cur facis feriar. * nostris lib. duo. h Men-
 tiar, nisi hoc res ipsa loquatur.

Ergo, si sapiant, & mentem verba sequantur,
Devoceant umbras proxima quæque meas.
Quam miserum est, odium damnis accedere nostris.

Meque ream nimix proximitatis agi!

• Sed puro magna mei est operoso cura colono.

Inveniat, dederit quid mihi, præter humum.

Sponte mea facilis contempto nascor in agro:

Parque loci, quo sto, publica pene via est.

Me, b sata ne lædam (quoniam sata lædere dicor)

Imus in extremo margine fundus habet.

Non mihi falx nimias * Saturniâ deputat umbras:

Duratam renovat non mihi fossor humum.

Sole licet, siccaque siti peritura laborem;

Irrigux dabitur non mihi sulcus aquæ.

At cum maturas fisso nova cortice rimas

Nux agit; ad partes pestica sava venit.

Pestica dat plenis immitia vulnera ramis;

Nec possim lapidum verbera sola queri.

Poma cadunt mensis e non interdicta secundis,

Et condit lectas pasca colona nucea.

Hæc puer aut certo * lectas * diverberat istu:

Aut pronas digito bisve semelve petit.

• Quattuor in nucibus, non amplius, alea tota est:

Cum sibi suppositis additur una tribus.

• Per tabulæ clivum labi jubet alter: & optat

Tangat ut è multis quolibet una suam.

Est etiam, par sit numerus qui dicat, an impar:

Ut divinatas auferat augur opes.

Fit quoque de * certa qualem cælesse * figura

f Sidus, & in Græcis littera quarta gerit.

Hæc ubi distincta est g gradibus, * quæ constitit in-

Quot tetigit virga, tot capit * inde nucea. (tus, dendo nu-

• Vas quoque sæpe cavum spatio distante locatur,

In quod missa levi nux cadat una manu.

Felix secreto quæ nata est arbor in agro,

Et soli domino ferre tributa potest.

Non hominum strepitus audit, non illa rotarum:

Non à vicina pulverulenta via est.

M

a Anthy-

pophora.

quæ confu-

rat quod ob-

jici poterat

de negotio,

quod colono

cultu suo fa-

cesseret.

b Segres,

quibus um-

bra nucleo

perniciosa

est.

* Saturni.

c Admissa

inter bella-

ria.

* lectas

minus apte.

* dilami-

nat, hoc est,

in duas la-

minas didu-

cit, solutis

scilicet com-

missis sic

quæ dendo nu-

cem in duas

partes.

d Tota alea

sunt castel-

late nucea

quantur.

Illæ Marcial.

Alea par-

va nucea & non damnosa videtur. e Per tabulam declivem nu-

ndata, si tangat quam oportet, vincit qui misit. * creta. * figuram.

• Delictum. Δ. g Lineæ pith certo intervallo. * qui per. intelli-

git enim nucem quæ in triangulo refistit. * ipsa. h Orca, quod est

de genus, per cuius os pueri cu intervallo nucea injiciunt.

- * petu- Illa suo, quæcunque tulit, dare dona colono,
tuntur. Et plenos fructus adnumerare potest.
a Putamen. At mihi maturos nunquam licet edere sortus:
b Succum est Ante diemque meæ * decutiuntur opes.
Lactem, nec a Lamina mollis adhuc: b tenero est in lacte, quod
dum nu- Nec mala sunt ulli nostra futura bono. (intra est:
ciem. * Jam ramen * invenias, qui me * jaculentur, & istu
* Et. Praefixinato munus inane * petant.
* invenio, Si fiat rapti, fiat mensura relictæ;
lib. duo. Majorem domini parte viator habet.
* jacule- Sæpe aliquis foliis ubi nuda cacumina vidit,
tur. Esse putat Boreæ triste parentis opus.
* petat. Aëribus hic, hic me spoliata frigore credit:
damno. Est quoque qui crimen grandinis esse putet.
quod glossa At mihi nec grandio duris invisæ colonis,
ma esse puta. Nec ventus * fraudi, solve, geluve fuit.
c Eriphyle, Fructus obeest: peperisse nocet; nocet esse feracem:
que accep- Quæque fuit multis, est mihi præda malo.
pro monili Præda malo, Polydore, fuit tibi: præda nefandæ
Amphibia- c Conjugis Aonium misit * in arma virum.
raam varem d Hesperii regis pomaria tuta fuissent:
Polynici Una sed immensas arbor habebat opes.
prodidit. At rubus, & sentes, tantummodo c lacerare natæ,
* ad. Spinaque vindicta cætera tuta sua est.
d Atlantis. Me, quia non noceo, nec aduncis vindicor hamis,
e Ad ledem- Missa petunt avida saxa proterva manu.
dum natæ. Quid si non aptas solem * fugientibus umbras,
Græcism. Finditur Icaro cum cane terra, darem?
* vitanti- Quid nisi suffugium nimbos * vitantibus essem,
bus. Non expectata cum venit imber aqua?
* fugien- Omnia cum faciam, cum præstem sedula cunctis
tibus. Officium, saxi * officiosa petor.
* invidio- Hæc mihi perpetræ, domini patienda querela est:
sa, minus f Causabor, quare sit lapidosus ager.
belle. Dumque repurgat humum, collectaq; saxa remittit;
f Passive pro Semper habent in me tela c parata viz.
in causa este Ergo invisæ aliis, uni mihi frigora prosunt:
dicar. Græci Illo me tutam tempore præstat hyems.
dicunt ai- Nuda quidem tunc sum: nudam tamen expedit esse:
miseri. Nec spoliū de me, quod petat hostis, habet.
g Ex reje- At simul induimus nostris sua * vellera ramis;
ctis scil. in Saxa novos fructus b grandine plura petunt.
viam saxi.

* munera lib. tres. Vellera foliorum dicit Lamium, inftar vellorū, metaphorice. Erasmi. fraudes interpretatur. h χαλκιδες, Hyperb.

For-

Ab. d. Viad

a Forſitan * hic aliquis dicat, Quæ publica tangunt, a Anthy-
 Carpere conſeſſum eſt: hoc via juris habet.
 Si licet hoc, oleas diſtingite; cædite meſſes:
 Improbe vicinum carpe viator olus.
 Intret & urbanas eadem petulantia portas:
 Sirque tuis muris. Romule. juris idem.
 Quilibet argentum prima de fronte tabernæ
 Tollat: & ad gemmas quilibet alter eat.
 Auferat hic aurum, peregrinos ille lapillos:
 Et quæſcunque poteſt * tollere, tollat opes.
 Sed neque tolluntur, nec, dum regit omnia Cæſar,
 Incolumis tanto præſide raptor erit.
 At non ille Deus pacem intra moria * finit:
 Auxilium toto ſparſit in orbe ſuum.
 Quid tamen b hoc prodeſt, media ſi luce palamque
 Verberor, & * tutæ non licet eſſe * nuci?
 Ergo nec nidos ſoliis hære, nec ullam
 Sedibus in noſtris ſtare videtis avem.
 * Ut lapis in ramo ſedit quicunque biſurco,
 Hæret, & ut capta victor in arce manet.
 Cætera ſæpe tamen potuere admiſſa negari;
 Et crimen vox eſt inſiciata ſuum.
 c Noſtra notat fulco digitoſ injuria ſucco,
 Cortice contactas inſiciente manus.
 Ille cruor meus eſt: illo maculata cruore
 Non proſectura dextra lavatur aqua.
 O ego, cum longæ venerunt tædia vitæ,
 Optavi quoties arida facta mori!
 Optavi quoties aut cæco turbine verti,
 Aut valido miſſi fulminis igne peti!
 Atque utinam ſubitæ raperent mea poma procellæ;
 Vel poſſem fructus excutere ipſa meos.
 Sic ubi detracta eſt à te tibi d cauſa pericli,
 Quod ſupereſt tutum, Pontice caſtor, habes.
 Quid mihi tunc animi eſt, cum ſumit tela viator,
 Atque oculis plagæ deſtinat ante locum?
 Nec vitare licet moto ſera * vulnera trunco,
 Quem ſub humo radix, vinclaque curva tenent.
 Corpora præbemus plagis: ut ſæpe ſagittis,
 Cum populus e manicas depoſuiſſe vetat a
 M 2

Vtve cap. 30.

* verbera

lib. duo. e Mamum vincula, Virgil. manicas arque aſta levari
 Vincula jubet.

a Anthy-
 pophora.
 In ea qua
 publica ſunt,
 juſ eſt popu-
 lo.
 * hoc.

* tangere
 lib. duo.

* tantum
 lib. duo.
 b Cæſarem
 prohibere
 rapinam in
 via publicæ.
 * tutam.
 * nucem.
 * At me-
 lius.

c Injuria
 nobis illata
 non poteſt
 negari, pro-
 dente ſcil.
 auctorem
 colore, qui
 manus in-
 ſicit.

d Teſter,
 qui ſibi
 dentibus
 amputat
 ſiber, quod
 illorum
 cauſa ſe
 peti ſciat.
 Plin. lib. 8.

* *patiens ubi lib. duo.* Utve gravem * pavida est ubi tolli vacca securim,
Percutiebantur autem victimae securi. Aut stringi cultros in sua colla videt.
L. Flor. l. y. Sape meas frondes vento tremuisse putastis:
Nec gladio, sed, ut victimae, secur. percutiunt. Sed metus in nobis causa tremoris erat.
 Si merui, videorque nocens, excidite ferro,
 Nostraque fumosis urite membra focis.
 Si merui, videorque nocens, imponite flammam:
 Sit liceat miseræ & dedecus esse semel.
 Si nec cur urar, nec cur excidat habetis;
 Parcite: sic exoptum perficiatis iter.
 a *Ignominia officii propter supplicium.*

D E

M E D I C A M I N E
F A C I E I

E L E G I A.

* *cura lib. tres. Sed fortasse scribendum est culta.*

Discite, quæ faciem commendet cura, puellæ: (modo.
 Et quo sit vobis * forma tuenda
 Cultus humum quondam Cerealis
 pendere iussit
 Munera: mordaces interiorem rubi.
 Cultus & in pomis succos emendat acerbos;
 Fissæque adoptivas accipit arbor opes.
 Culta placent: auro sublimia testa linuntur:
 Nigra sub imposito marmore terra latet.
 Vellera sæpe eadem Tyrio medicantur aheno:
 Sectile deliciis India præbet ebur.
 Forsitan antiquæ Tatïo sub rege Sabina
 Maluerint, quam se, rura paterna coli.
 Cum matrona premens altum, rubicunda sedile,
 Assiduo durum pollice nebat opus.
 Ipsæque claudebat, quos filia paverat, agnos:
 Ipsa dabat virgas, exsæque ligna * foco.
 * *focis.* At vestra teneras matres peperere puellas.
 * *odoratos lib. tres.* Vultis inaurata corpora veste tegi.
 * *Conspicuum ma-* Vultis * adornatos positu variare capillos:
 * *num lib. duo.* Conspicuas gemmis vultis habere * manus.
 Induitis collo lapides Oriente petitos:
 Et quantos onus est aure tulisse duos.

Nec tamen indignum, si vobis cura placendi;
 Cum * comptos habeant secula nostra viros.
 Formine vestri porciuntur lege mariti:
 Et vix ad cultus nupta, quod addat, habet.
 Per se quæque pariet, & quos venietur amores,
 Refert: munditia crimina nulla meret.
 Rure jacent finguntque comas: licet arduus illas
 Celet Athos, eultas altus habebit Athos.
 Est etiam placuisse sibi * quotacunque voluptas:
 Virginibus cordi grataque forma sua est.
 Landaras homini voluctis Junonia pennas
 Explicat: & forma * mura superbit avis.
 Sic potius nos * tangat amor, quam fortibus herbis,
 Quas maga terribili subsecat arte manus.
 Nec vos graminibus, nec misto credite succos;
 Nec tentate nocens virus amantis equæ.
 Nec medix Maris finduntur cantibus angues:
 Nec redit in fontes unda supina suos.
 Et quamvis aliquis Temesæa removerit æra:
 Nunquam Luna suis excutietur equis.
 Prima sit in vobis morum tutela: puella
 Ingenio facile conciliante placent.
 Certus amor morum est: formam populabitur ætas;
 Et placitus rugis vultus aratus erit.
 Tempus erit, quo vos speculum vidisse pigebit:
 Et veniet rugis altera causa, dolor.
 Sufficit, & longum probitas perdurat in ævum:
 Perque suos annos hinc bene pendet amor.
 * Discite, cum teneros somnus * dimiserit artus,
 Candida quo possint ora nitere modo.
 * Ordea, quæ Libyci ratibus misere coloni;
 Exue de palea, tegminibusque suis.
 Par erui mensura decem madesiat ab ovis:
 Sed cumulent libras ordea nuda duas.
 Hæc ubi ventosas fuerint siccata per auras,
 Lenta jube scabra frangat asella mola.
 Et quæ prima cadent vivaci cornua cervo,
 Contere: in hæc solida sexta face assis eat.
 * Namque ubi pulverex fuerint confusa farina,
 Protinus * innumeris omnia cerne cavis.
 Adjice narcissi bis sex sine cortice bulbos,
 Strenua quos puro marmore dextra terat.
 Sextantemque * trahat gummi cum semine * Thu-
 * Et novies tanto plus tibi mellis eat.

M 3

a Idem l. i.
 de Ariv.
 Sint pro-
 cul à nob.
 juvenes,
 ut formi-
 na, com-
 pri.
 * quæcun-
 que lib.
 tres, al. cui-
 cunque.
 * multa,
 vel stulta.
 * arget.

* Dic age,
 cum.
 * demise-
 rit.
 * Hordea
 lib. duo.

* Jamque
 lib. tres.
 * in mun-
 dis lib. tres.
 * terat.
 * tuso.

* Huc lib.
 (sco: duo,
 Quæ-

- illa lib. Quæcunque afficiet tali medicamine vultum,
 Fulgebit speculo lævior * ipsa suo.
 • præbere. Nec tu pallentes dubita * nudare lupinos:
 Et simul * instantis corpora * frange fabæ.
 • instan- Utraque sex habeant æquo discrimine libras:
 tis lib. tres. Utraque da nigris comminuenda molis.
 • finge se- Nec cerussa tibi, nec nitri spuma rubentis
 ra lib. tres. Desit, & Illyrica quæ venit iris humo.
 • pariter Da * validis juvenum pariter subigenda lacertis:
 juve. vali- Sed justum tritis uncia pondus erit.
 dis. Addita * da querulo volucrum medicamina nido.
 • de. Ore fugant maculas: Halcyonea vocant.
 a Mel enim Pondere si quæris quo sis contentus in illis:
 admixt. a- Quod trahit in partes uncia sexta duas.
 sferam dis- Ut coëant, apteque lini per corpora possint;
 coloremque a Adjice de flavis Attica mella favis.
 eutem eru- Quamvis thura Deos, irataque numina placent:
 gare & pur- Non tamen accensis omnia danda focis.
 gare so. et, Thus ubi miscueris radenti * tubera nitro;
 esse Dio- Ponderibus justis fac sit utrumque trabens.
 scor. & Ga- Parte minus quarta direptum cortice gummi,
 len. Idem Et modicum è myrrhis pinguibus adde cibum.
 comestum Hæc ubi contrieris, per densa foramina cerne:
 Exposita Pulvis ab infuso melle premendus erit.
 troph. & se- Profuit & marathos bene olentibus addere myrrhis:
 fle Hippocr. Quinq; parent marathi scrupula, myrrha novem.
 • corpora Arentisque rosæ quantum manus unaprehendat,
 lib. tres. Cumque Ammoniaco mascula thura sale.
 Ordea quem faciunt, illis infunde cremorem:
 Aquent expensas cum sale thura rosas.
 Tempore sit parvo mulier licet illita vultum,
 Hærebit toto nullus in ore color.
 Vidi quæ gelida madefacta papavera lymphæ
 Contereret, teneris illineretque genis.

Cætera desiderantur.

DE

P U L I C E

E L E G I A,

Quam satis constar non esse OVIDII,
nec cujusquam cruditionis.

PArve pulex, & amara lues inimica
puellis, (rox?
Carminibus quo fungar in tua facta fe-
Tu laceras corpus tenerum, durissime,
morsu:

Cujus cum fuerit plena cruore cu-
Emitis maculas nigro de corpore fuscas; (tis,
Lævia membra quibus commaculata rigent.
Cumque tuum lateri rostrum desigis acutum,
Cogitur è somno surgere virgo gravi.
Perque sinus erras: tibi pervia cætera membra:
Is quocunque placet, nil tibi sæve latet.
Ah piget, & dicam: cum strata puella recumbit,
Tu semur avellis, cruraque aperta subis.
Ausus es interdum per membra libidinis ire;
Et turbare locis gaudia nata suis.

* Dispeream, nisi jam cupiam fieri meus hostis,
Promptior ut fieret ad mea vota via.

* Ah per-
eam.

Si sineret natura mihi, quo verterer in te;
Et quod sum natus, posse redire daret:
Vel si carminibus possem mutari ullis:
Carminibus fierem ad mea vota pulex.

Aut medicaminibus, si plus medicamina possunt,
Vellem naturæ jura novare mex.

Carmina Medæ, vel quid medicamina Circes
Contulerint, res est notificata satis.

His ego mutatus, si sic mutabilis essem,
Hæserem * in tunicæ margine virginæ.

* in lib. un.
non hab.

Inde means per crura mex sub veste puellæ,
Ad loca, quæ vellem, me cito surriperem.

Cumque illa dudum, lædens nil, ipse cubarem:
Donec de pulice rursus homo fierem.

Sed si forte novis virgo perterrita monstris
Exciret famulos ad mea vincula suos;

M 4

Aut

* Dum bo- Aut tentata meis precibus succumberet illa:
 na vel pre- Aut mox ex homine verteret in pulicem.
 cibus, vel Rursus mutatus, fundensque precamina mille,
 vi, sperata Adferrem cunctos in mea vota Deos:
 generem, * Illam dum precibus, vel vi superator haberem,
 lib. tres. Et jam nil mallet, quam sibi me socium.

D E
 P H I L O M E L A
 E L E G I A,

Nec ea quidem O V I D I I.

Ulcis amica veni noctis solatia prae-
 stans:

Inter aves etenim nulla tibi similis.
 Tu, Philomela, potes vocum discrimi-
 na mille. (dos.

Mille potes varios ipsa referre mo-
 Nam quamvis aliae volucres modulamina tentent;
 Nulla potest modulis aequivalere tuis.
 Insuper est avium spaciis garrere diurnis:
 Tu cantare simul nocte dieque potes.
 Parus enim quamvis per noctem tinninet omnem;
 At sua vox nulli jure placere potest.
 Dulce palara sonat, quam dicunt nomine drostam:
 Sed fugiente die nempe quiescit silet.
 Et merulus modulans tam pulcris concinit odis:
 Nocte ruente tamen carmina nulla canit.
 Vere calente novos componit a credula canrus,
 Matutinali tempore tunc mitilans.
 Dum turdus trutilat, sturnus tunc pisitat ore:
 Sed quod mane canunt, vespere non recolunt.
 Cacabat hinc perdix: hinc gratitat improbus anser:
 Et castus turtur atque columba gemunt.
 Plausitat arborea clamans de fronde: palumbes:
 In fluviisque natans sorte tetrinit anas.
 Grus gruit: inque glomis cycni prope flumina dren-
 Accipiter pipat: milvus hiansque lipit. (sant.
 Cucurrire solet gallus: gallina gracillat.
 Pupillat pavo: trinsat hirundo vaga.
 Dum clangunt aquilae, vultur pulpares probatur:
 Et crocitat corvus: graculus at frigulat.

Glo-

Gloriat immenso de turre ciconia rostro:
 Fessimus at passer tristitia fiendo * rapit.
 Psittacus humanas depromit voce loquelas,
 Arque suo domino χαῖς valeque sonat.
 Pica loquax varias modulatur gutture voces:
 Scurtili strepitu quicquid & audit ait.
 Et cuculi cuculant: fritinit rauca cicada:
 Bombilat ore legens munera mellis apes.
 Bubulat horrendum ferali carmine bubo,
 Humano generi tristitia fata ferens.
 Strix nocturna sonans, & vespertilio stridunt:
 Noctua lucifuga cucubat in tenebris.
 Ast ululant ulula lugubri voce canentes:
 Inque paludiferis butio bubita quis.
 Regulus arque merops, & rubro pectore Progne,
 Consimili modulo zinzilulare sciunt.
 Scribere me voces avium Philomela coëgit,
 Quæ cantu cunctas exsuperat volucres.
 Sed jam quadrupedum fari discrimina vocum,
 Nemine * cogente, nunc ego sponte sequar.
 Tigrides indomitæ raucant: rugiuntque leones.
 Panther caurit amans: pardus hiando felit.
 Dum lynces orcando fremunt, ursus ferus uncat:
 Ast lupus ipse ululat: frendet agrestis aper.
 Et barrus barrit: cervi glocitant & onagri.
 Ast taurus mugit, & celer hinnit equus.
 Quiritat verres: tardus rudit, * oncat asellus.
 Blaſterat hinc aries, & pia balat ovis.
 Sordida sus pascens ruris per gramina grunnit:
 At mutire capris, hircæ perulce, soles.
 Rite canis latrat: fallax vulpecula gannit:
 Glaucitat & catulus: at lepores vagiunt.
 Mus avidus mintrat: velox mustelaque dintrit:
 Et grillus grillat: desticat inde forex.
 Ecce venenotus serpendo sibilat anguis:
 Garrula limosis rana coaxat aquis.
 Has volucrum voces descripsi, quadrupedumque,
 Quas natura illis grata parens tribuit.
 Sed cunctas species animantium nemo notavit:
 Arque sonos ideo dicere quis poterit?
 Cuncta suo domino depromunt munera laudum:
 Seu semper sileant, sive sonare queant.

* pipit. lib.
duo.

* cogenti.

* uncat.

F R A G M E N T U M
OVIDII NASONIS,

S I V E

S O M N I U M,

Repertum nuper in vetustissimo Codice
EX EPIGRAMMATIS.Ox erat, & somnus lassos submitit o-
cellos:Terruerant animum talia visa mei.
Colle sub aprico celeberrimus ilice
lucus (vis.

Stabat; & in ramis multa latebat a-

Area gramineo suberat viridissima prato,

Humida de guttis lene sonantis aquæ.

Ipse sub arboreis vitabam stropdibus æstum:

Fronde sub arborea sed tamen æstus erat.

Ecce, petens variis immixtas floribus herbas,

Constitit ante oculos candida vacca meos:

Candidior nivibus, tunc cum cecidere recentes;

In liquidas nondum quas mora vertit aquas.

Candidior, quod adhuc spumis stridentibus albet,

Et modo siccata lacte * relinquit ovem.

Taurus erat comes huic, feliciter ille maritus:

Cumque sua teneram conjuge pressit humum.

Dum jacet, & lente revocatas ruminat herbas,

Atque iterum pasto pascitur ante cibo;

Visus erat, somno vires adimente ferendi,

Cornigerum * terra deposuisse caput.

Huc levibus cornix pennis delapsa per auras

Venit, & in viridi garrula sedit humo.

Terque bovis niveæ petulanti pectora rostro

Fodit; & albentes abstulit ore * notas.

Illa locum taurumque diu cunctata reliquit:

Sed niger in vacca pectore livor erat.

Utque procul vidit carpentes pabula tauros;

(Carpebant tauri pabula lata procul)

Illuc se rapuit, gregibusque immiscuit illis,

Et petiit herbæ fertilioris opem.

* reliquit

lib. dicit.

* terræ.

* jubas lib.

dicit.

Dic

Dic age, nocturnæ quicunque es imaginis augur,
Si quid habent veri, vñ quid ista ferant.

Sic ego. Nocturnæ sic dixit imaginis augur,

* Excudens animo singula dicta suo.

Quem tu mobilibus foliis vitare solebas,

Sed male vitabas, æstus amoris erat.

Vacca puella tua est: aptus color ille * puellæ.

Tu vir, & in vacca compare taurus eras.

Pectora quod rostro cornix fodiebat acuto;

Ingenium dominæ * Mena movebat anus.

Quod cunctata diu taurum sua vacca reliquit;

Frigidus in viduo destituere toro.

Livor, & adverso macula sub pectore nigræ,

Pectus adulterii labe carere negant.

Dixerat interpret. gelido mihi sanguis ab ore

Fugit: & ante oculos nox stetit alta meos.

* Expen-
dens lib.

dua. forte

Excui-

tiens.

* puellæ

est.

* lene: aliis

lava.

Ejusdem ex Epigrammativ.

Quantum Virgilius magno concessit Homero;

Tantum ego Virgilio Naso poëta meo.

Nec me prælatum cupio tibi ferre * poëtam:

Ingenio * si te subsequor, hoc satis est.

Argumenta quidem librorum prima notavi,

Errorum ignarus ne quis habere queat.

Tis quinos feci legerent quo carmine versus:

* Aeneidos totum corpus ut esse putent.

Affirmans gravitate mea, me carmine * nullo

* Livore * titulum præposuisse tibi.

* poëta.

* tantum

si sequor.

* Aenea-

dos.

* nullum

* Livoris.

* hunc tit.

lib. tres.

Vir magnus bello, nulli pietate secundus,

Aneas odio Junonis pressus iniquo,

Italiam quærens Siculis errabat in undis

* Naufragus: & tandem Libycas dimissus ad oras,

Ignarusque loci, fido comitatus Achate,

Indicio matris regnum cognovit Elissæ.

Quin etiam nebula septus pervenit ad urbem,

* Abreptos undis socios cum classe recepit.

Hospitioque usus * Didus percuncta benignæ,

Excidium Trojæ jussus narrare parabat.

* Jactatus

tandem

Libyæ per-

venit.

* Abre-

ptosque.

* Didonis

cunct. be-

nigne.

C. P E D O N I S ALBINOVANI

A D

LIVIAM AUGUSTAM

E L E G I A,

De morte Drusi Neronis, filii ejus, qui
in Germania morbo periit.

a Tiberii &

Drusi Ner.

* abest.

* duorum.

* fill.

* hic con-

tigit o-

mnes, Alt.

hoc est

quoniam hic

dicitur ad o-

mnes perti-

net. Men.

vixit vixit

tu pater

vixit ut tu

dilecti. Eu-

rip. pater

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

vixit vixit

Iſa diu felix mater modo diſta a Ne-

ronum,

(* adest.

Jam tibi dimidium nominis hujus

Jam legis in Druſum miſerabile, Li-

via, carmen:

* Unum, qui dicat jam tibi mater, ha-

Nec tua te pietas diſtendit amore * tuorum: (bes.

Nec poſito * filii nomine, dicis, Uter?

Et quiſquam leges audet tibi dicere ſtendi?

Et quiſquam lacrymas temperat ore tuas?

Hei mihi, QUAM facile eſt (quãvis * hoc contigit o-

Alterius luctu fortia verba loqui? (mnes)

Scilicet exiguo percuſſa es fulminis iſtu;

Fortior ut poſſis cladibus eſſe tuis.

Occidit exemplum juvenis venerabile morum:

Maximus ille armis, maximus ille toga.

Ille modo eripuit latebroſas hoſtibus Alpes:

Et titulum b belli dux duce c fratre tulit.

Ille genus Suevos acre, indomitosque Sicambros

Contudit; inque ſugam barbara terga dedit.

Ignotumque tibi meruit, Romane, triumphum,

Protulit in terras imperiumque novas.

Solvere vota Jovi, ſatorum ignara tuorum

Mater, & amiſerã ſolvere vota Deã,

Graviumque patrem donis implere parabas,

Et quoscumque coli eſt juſque piũque Deos: *

Maternaque ſacros agitabas mente triumphos;

Forſitan & curã jam tibi curruſ erat.

Funera pro ſacris tibi ſunt ducenda triumphis;

Et tuſculus Druſum pro a Jovis arce manet.

Fin.

Fingebas reducem, * perceptaque mente fovebas
 Gaudia; & ante oculos jam tibi victor erat.
 a Jam veniet: jam me gratantem turba videbit:
 Jam mihi pro Druso dona ferenda meo.
 Obvia progrediar; felixque per oppida dicar:
 Collaque & os oculosque illius ore premam.
 Talis erit; sic occurret; sic oscula junget:
 Hoc mihi narrabit; sic prior ipsa loquat.
 Gaudia * magna foves. spem pone, mi' errima, falsam:
 Desine de Druso lra referre tuo.
 Cæsaris illud opus, veluti pars altera vestri,
 Occidit, indignas, Livia, solve comas.
 Quid tibi nunc mores profunt, actumque pudice
 Omne xvum, & tanto jam placuisse viro?
 Quidque pudicitia tantum * inviolata bonorum,
 Ultima sit laudes inter, ut illa tuas?
 Quid tenuisse animum contra sua secula rectum?
 Altius & vitiis exseuisse caput?
 Nec nocuisse ulli, & fortunam habuisse nocendi?
 Nec quemquam nervos extimuisse tuos?
 Nec vites errasse tuas campoque foroque,
 Quamque libet c citra constituisse domum?
 Nempe per hos etiam fortunæ injuria mores
 * Regnet: & incerta est hic quoque nixa rota.
 Hic quoque sentitur, ne quid non improba carpat:
 Exvit, & injustum jus sibi ubique facit.
 d Scilicet immunis si luctus una fuisset
 Livia, fortunæ regna minora forent.
 Quid si non habitu sic & gessisset in omni,
 Ut sua non essent invidiosa bona?
 Cæsaris adde domum; quæ certe funeris experta
 Debuit humanis altior esse malis.
 Ille vigil, summa sacer ipse locatus in arce,
 Res hominum ex tuto cernere dignus erat:
 Nec fieri ipse suis, nec quemquam flere suorum;
 Nec, quæ nos patimur vulgus, & ipse pati.
 Vidimus erepta moerentem c stirpe sororis:
 Luctus, ut in Druso, publicus ille fuit.
 Condidit Agrippam, quo te, Marcelle, sepulcro:
 Et cepit generos jam locus ille f duos.

* præcep-
 taque Scæ-
 lig. ex illa
 Maron. Si
 lac præce-
 perit.
 a Etho-
 poxia ex
 persona Li-
 via fingem-
 tis sibi rodi-
 tum Drusi.
 * vana.

* metuif-
 se. Quid-
 que pudici-
 tia inviola-
 ta sc. tibi
 prædest, tam-
 tum bono-
 rum: ut sit
 synthesis
 epexereti-
 ca. quasi di-
 cat, quæ est
 tantum bono-
 rum, sive
 tantum bo-
 num.

Ita infra:
 nam cui
 tot turba
 bonorum
 Omnis
 cui vir.
 contig. un-
 eras.

b Tameisfi
 illa laudem

Vix, tuarum po-
 strema fuit

cum sint alia majora. c Non transgressus limen domus. * Regnat
 lib. duo. d Itonice. e Marcello, Obavia sororis Augusti filia,
 f Marcell. & Agripp. quibus utrisque nupta fuit Julia. Aug. filia.

- a *Tertium* Vix, posito Agrippa, tumuli bene janua clausa est:
funus acce- a Perficit officium funeris ecce soror.
dit Othavia Ecce ter ante b datis, iactura novissima Drusus
soror. A magno lacrymas Cæsare quattuor habet.
b *Sc. la-* Claudite jam, Patet, nimium reſerata ſepulcra:
crymæ. Claudite; plus juſto jam domus iſta patet.
c *Concedit* c Cedis, & incassum tua * nomina, Druse, levantur:
fatis, hoc est Ultima ſit fati hæc ſumma querela tui.
moritur. Iſte poteſt implere dolor vel ſecula tota;
* numina Et magni luctus obtinuiſſe locum.
male: in- Multi in te amiſſi: * nec tu tot verba bonorum
tellegit enim Omnis cui virtus contigit, unus eras.
nomen con- Nec genitrice tua ſecundior ulla parentum,
ſulare ſub- Tot bona per partus quæ dedit una duos.
latum in Heu d par illud ubi eſt, totidem viſtutibus æquum)
altum, hoc Et concors pietas, nec dubitatus amor?
eſt, in ſcri- Vidimus attonitum fraterna morte Neronem,
ptum, vel ce- Pallida promiſſa flere per ora coma,
lebratum. Diſſimilemque ſui vultu proſtente dolorem.
* nam cui Hei mihi quam toto luctus in orbe fuit!
tot turba Tu tamen extremo moriturum tempore fratrem
bonor. Vidisti; lacrymas vidit & ille tuas.
Scal. me- Affigique ſuis moriens tua pectora ſenſit;
lur. Et tenuit vultu lumina fixa tuo;
d *Fratrum* Lumina cærulea jam * jam nutantia morte,
ſcil. Lumina fraternas jam ſubitura manus.
* jamque At miſeranda parens ſuprema neque diſcula ſiſit,
natantia Frigida nec movit membra tremente ſinu.
lib. 4. non Non animam appoſito fugientem excepit hiatu,
inſcite, hoc Nec traxit corcas per tua membra comas.
eſt, errantia Raptus eſt abſenti, dum te ſera bella morantur,
moris vici- Utilior patriæ, quam tibi, Druse, tux.
mitate, tre- Liquitur, ut quondam Zephyris & ſolibus iſtæ
pudantia. Solvuntur teneræ, vèrè tepente, nives.
Virg. 5. Te queritur, caſusque malos, irriſaque tales,
cunctanti- Accuſatque annos, uſ diuturna, ſuos.
que na- Talis in umbroſis, mitis nunc denique, ſylvis
rantia lu- Deſiet Threïcium * Daunias ales Ityn.
mina Halcyonum tales ventofa per æquora queſtus
ſolv. Ad ſurdas tenui voce ſonantur aquas.
* Daulias
lib. duo

Sic

reſſe. Daulide enim habitavit Terentius, cujus filium Ityn interfecit Pro-
 gue. Catul. Qualia ſub denſis ramorum concinit umbris Daulias
 abſumpti fata gemens Ityli.

sic plumosa novis plangentes pectora pennis,

a Oeniden subitæ concinuitis aves.

sic flevit Clymene, sic & Clymeneides altæ,

Cum b juvenis patris excidit ictus equis.

Congelat interdum lacrymas, duratque, tenetque,

Suspensasque oculis c fortior ictus agit.

Trumpunt, iterumq; gravant * gemitumque, sinus

Effusa gravidis uberibusque genis.

(que, sunt, s.

In vires abiit flendi moras; plenior unda

Defluit, exigua si qua retenta mora.

Tandem ubi per lacrymas licuit, * sed flebilis orsa est,

Singultu medios impediende sonos :

d Nate, e brevis fructus, duplicis fors altera partus,

Gloria confectæ, nate, parentis, ubi es ?

Sed neque jam duplicis, nec jam fors altera partus,

Gloria confectæ nunc quoque matris, ubi es ?

Heu modo tantus ubi es ? tumulo portaris, & igni.

Hæc sunt n reditus dona paranda tuos ?

Siccine dignus eras oculis occurrere matris ?

Sic ego te reducem digna videre fui ?

Cæsaris uxori si talia dicere fas est,

Jam dubito, magnos an reat esse Deos.

Nam quid ego admisi ? quæ non ego numina cultu,

Quos ego non potui demeruisse Deos ?

Hic pietatis f honos ? artus amplector inaneis :

Et vocat hos ipsos flamma, rogusque suus.

Tene ego sustineo g positum scelerata videre ?

Tene meæ poterunt ungere, nate, manus ?

Nunc ego te infelix b summum teneoque tuorque ?

Affigoque manus ? oraque ad ora fero ?

Nunc primum adspiceris consul victorque parenti ?

Sic mihi, sic miseræ nomina tanta refert ?

* Quo primum vidi fasces, in funere vidi :

Et vidi i everfos, indiciumque mali.

Quis credat ? matri lux hæc * charissima venit,

Qua natum in summo vidit honore suum.

Jamne ego non felix ? jam pars mihi rapta Neronum,

Materni celebrer nomine Drusus avi ?

Jamne meus non est, nec me facit ille parentem ?

Jamne fui Drusi mater ? & ipse fuit ?

Nec tum affari

disc. corp. h *Postremum* advrb. *Virgil.* extremum fato quod

te alloquor hoc est. * *Quum.* In illo est ellipsis ; sc. tempore.

i *Inversos, funerandi consuetudine.* Id. eleg. in *Tibull.* Ecce pater

Ven. fert everfamque pharetræ. * *moestissima.*

a *Meles-*

gram, cuius

interitum

deplorantes

sorores in

volucres

conversa

(que, sunt, s.

Metam.

b *Phaeton*

fulmine

ictu.

c *Major*

impetus.

* *gre-*

miumque

ib. ver.

probe.

* *sic fleb.*

Scal. & ver.

reite.

d *Etho-*

poria.

e *Homer.*

ita est pla-

laris, uti,

videt, &

ad pater.

f *Premium.*

Virg. Hic

pietatis

honor ? sic

nos in

sceptra

reponis ?

g *Mortuum*

& jacen-

tem. Virg. s.

Æn. Sic &

sic posi-

*hæc dies**propedem**adveniat.** *quæque**ruens**est.**bell. non**male.*b *In Ger-**mania sepe-**litæ, ubi**mortuus**fuerat.** *patris,**quod li-**cuitque.**vet. bell. &**lib. aliquot.** *Consul**init lib. duo**& Scallig.**probe. Am-**plicatio d**consequenti-**bus, hoc est,**publico ch-**ritate so-**litiu lullu.*c *Hosilium**Periphr.**Ille enim e-**venire opta-**bantque**aversaban-**tur.*d *Promi-**sue omnes.** *Hic illi**Scallig. b. e.**hic & ille.*e *Lullium**inducitur.*Cic. *Silent**enim le-**ges inter**arma.*

Nec cum victorem referatur adesse Neronem,

Dicere jam potero, Major, an alter, adest?

Ultima contigimus, jus matris habemus ab uno:

Unius est munus, quod tamen orba negor.

Me miseram! extimui, frigusque per ossa cucurrit.

Nil ego jam possum certa vocare meum.

Hic meus ecce fuit: jubet hic de fratre vereri.

Omnia jam metuo: fortior ante fui.

Sospite te saltem moriar, Nero: tu mea condas

Lumina, & excipias hanc animam ore pio.

Atque utinam Drusi manus altera, & altera fratris

Formarent oculos comprimerentque meos.

Quod licet, hoc certe tumulo ponemur in uno,

Druse; neque ad veteres conditus ibis avos.

Miscebor cinerique cinis, atque ossibus ossa.

* Hanc lucem celeri turbine Parca neat.

Hæc, & plura refert: lacrymæ sua verba sequuntur,

Oraque nequicquam per modo quæstæ fluunt.

Quin etiam corpus matri vix vixque remissum.

Exsequiis caruit Livia pene suis.

Quippe ducem arsuris exercitus omnis in armis

Inter * quoque ruit b ponere certus erat.

Abstulit invitis corpus venerabile frater,

Et Drusum * prunæ, quo licuitque, dedit.

Funera ducuntur Romana per oppida Drusi,

Heu facinus! per quæ victor iturus erat.

Per quæ deletis Rhætorum venerat armis.

Hei mihi, quam dispar huic fuit illud iter!

* Consuluit fractis maxentem fascibus urbem.

Quid faceret victus, sic ubi victor inivit?

Mœsta domus plangore sonat: cui figere latus

Parva sua dominus voverat arma manu.

Urbs gemit, & vultum miserabilis induit unum.

c Gentibus adversa forma sit illa precor.

d Incerti clauduntque domos, strepitant, quæ per ur-

* Hic illic pavidæ clamque palamque dolent. (bem:

e Jura silent, mutæque tacent sine vindice leges:

Adspicitur toto purpura nulla foro.

Diique latent templis: neque iniqua ad funera vultus

Præbent, nec poscunt thura ferenda rogo.

Obscuros delubra tenent: pudet ora colentum

Adspicere, invidiæ, quam metuere, metu.

Atque aliquis de plebe pius pro paupere nato

Sustulerat timidas sidera ad alta manus.

Jamque

Jamque precaturus. Quid ego jam credulus, inquit, a *Qui nulli*
 Sulcipiam in a nullos irrita vota Deos ? *fuit: vel,*
 Livia, non illos pro Druso Livia movit : *quasi nulli*
 Nos erimus magno maxima cura Jovi ? *fuit, ita ne-*
 Dixit ; & iratus vota insuscepta reliquit ; *minem*
 b Duravitque animum, desistitque preces. *exaudire.*
 Obvia turba ruit : lacrymisque rigantibus ora *Ita Ovid.*
 Consul is erepti publica damna refert. *Sollicitor*
 Omnibus iidem oculi : par est concordia flendi. *nullos esse*
 Funeris exsequiis adsumus omnis eques : *putare*
 Omnis adest atq. morient juvenesque, senesque, *deos.*
 Ausonia matres, Ausoniaque nurus, *Post ratio*
 c Autorisque sui præsertur imagine mœsta, *irrita oppo-*
 Quæ victrix templis debita laurus erat. *nitur. I-*
 Certat onus * luctu generosa subire juvenus ; *dem lib. 4.*
 Et studet officio sedula colla dare. *Fals. Irrita*
 d Et voce & lacrymis laudasti, Cæsar, alumnum, *decepti*
 Tristia cum mediis rumperet * ossa dolor. *vota col-*
 Tu lethum optasti, Dila * averfantibus omen, *tis erant.*
 Par tibi, si lincerent te tua fata mori. *b Obdura-*
 Sed tibi debetur cælum : te fulmine pollens *vis, obli-*
 Accipiet cupidi regia magna Jovis. *vis ut vota*
 * Quid petiit ? vult ille tibi ut sua facta placerent ; *amplius so-*
 Magnaque laudatus præmia mortis habet. *sciperes non*
 e Armataque rogam celebrant de more cohortes : *proficien-*
 * At pedes exsequias reddit, equeisque duci. *tis, nulli*
 Te clamore vocant iterumque iterumque supremo : *decorum ex-*
 At vox adversus collibus ista redit. *audita.*
 f Ipse pater flavis Tiberinus * adhorruit undis : *c Drusi,*
 Suffulit * è medio nubilus amne caput. *qui eam pe-*
 Tum salice implexum, muscoq. & arundine crinem *perit. Lau-*
 * Cærulea magno legit ab ore manu. *ream intel-*

Ube- *ligis, que in*

Capitol. solēb. deponi in templo Iovis. Vide Turneb. lib. 22. c. 11. * lecti, *melius, hoc est phœtēri.* d Apostrophe ad Augustum, qui Drusum pro *concione laudavit. Vide Sueton.* * ossa mentose. Intelligit enim *captum ferrom.* * adversantibus. Mala omnia respuebant, detesta- *bantur, & avertabantur. August. autem Drusum pro conc. laudans,* *Dei precatus fertur similes & Chæronis. Vide Sueton. in Claud. ca. 1.* *& in ipsius vita.* * Quod petiit tulit ille, tibi ut, melius. e In- *mit tumulum honorarium, de quo Sueton.* * Ast lib. 5. & ut. Et ped. *non in seite.* f Protopopœia. * inhorruit vet. libr. sed illud venu- *sim: hoc est, ad planctum & clamor. funeb. juxta horruit. Scalig. ab-* *horruit.* * & medio, non inepte. * Cæruleum magna legit. *Kang. & Scalig.*

a Inmissi
flumine.

* aqua-
rum.

b Martii

scil. qui à

vicinitate

fluvii, cui ð

f. pientione

adjacet,

etiam Tibe-

rinus dicitur.

Protopo-

poxia

Marsii.

* Et lux,

proh ! pa-

trix fune-

re clausa

Scal.

c Drusus

Germania

victor morte

obit.

d Ignora-

bilia.

e Imit. Ho-

mer. l. 1. v.

& Virg. 11.

Aene.

f Romulus.

g Julius &

Augustus.

* Irrite,

nec si. in

veteribus.

sed illud ad-

verbal. pe-

nitur pro

frustra, in-

casum.

Vberibusque oculis lacrymarum flumina misit.

Vix capit adjectas alveus altus aquas.

Jamque rogi flammam extinguere a fluminis istu,

Corpus & intactum tollere, certus erat.

Sustentabat aquas, cursusque inhibebat * equorum,

Vt posset toto proluere amne rogam.

Sed Mavors, templo vicinus, & accola b campi,

Tot dixit siccis verba neque ipse genis :

Quamquam amnes decet ira ; tamen, Tiberine, quie-

Non tibi, non ullis vincere fata datur. (scas)

Ille meus perit ; peritque arma inter & enses :

* Et dux pro patria, funere causa latet.

Quod potui tribuisse, dedi : victoria parva est.

c Autor abit operis, sed tamen exstat opus.

Quondam ego tentavi Clothoque duasque sorores,

Follice quæ certo pensa d severa trahunt,

Vt Remus Iliades & frater conditor urbis

Effugerent aliqua stagna profunda via.

De tribus una mihi, e Partem accipe, quæ datur, in-

Muneris : ex istis, quod petis, alter erit. (quit,

f Hic tibi, mox Veneri Cæsar promissus g uterque.

Hos debet solos Martia Roma Deos.

Sic cecinere Dex : nec tu, Tiberine, repugna :

* Irrita nec flammam amne morare tuo.

Nec juvenis positi supremos destrue honores.

Vade age, & immittis labere pronus aquis.

Paret : & in longum spaciosas explicat undas i.

* Strictaque pendenti pumice testa subit.

Flamma diu cunctata caput contingere sanctum

Erravit posito lenta * sub usque toro. (lit,

Tandem ubi complexa est h sylvas, alimentaq; sump-

Athera subjectis lambit & astra comis.

Qualis in Hercules colluxit collibus Oetz,

Cum sunt imposito membra cremata Deo.

Vritur heu decor ille viri, generosaque forma,

Et facilis vultus : uritur ille vigor,

Vidtricesque manus, sacundaque principis ora,

i Fectoraque ingenii magna capaxque domus.

Spes quoque multorum flammis uruntur in iisdem.

Ille rogos miseræ viscera matris habet.

Facta

* Strictaque l. v. • sibi lib. dno, & Scal. h Martiam, 77-
ram, synecdochice. i Synthesis epenagica : & p. dno, quæ
erant domus magna & capax ingen.

facta ducis vivent, operosaque gloria rerum,
 Hæc manet: hæc avidos effugit una rogos.
 Pars erit historix, totoque legetur in ævo:
 Seque a opus ingenii carminibusque dabit.
 Stabis & in rostris tituli speciosus honore;
 Causaque dicemur nos tibi, Druse, necis.
 At tibi jus veniæ superest, Germania, nullum:
 Postmodo tu pœnas, barbære, morte dabis.
 Adspiciam regum liventia colla catenis,
 Duraque per saxas vincula nexa manus:
 Et tandem * trepidos vultus; inque illa ferocum
 Invitis lacrymas decidere ora genis.
 Spiritus ille minax, & Drusi morte superbus,
 Carnifici in mortuo carcere dandus erit.
 Consistam, lætisque ocalis, lætusque videbo
 Strata per obscuras corpora nuda vias.
 Hunc aurora diem spectacula tanta ferentem
 Quamprimum croceis * rosida portet equis.
 Adjice Lætos concordia sidera fratres,
 Templaque Romano conspicienda foro.
 Quam parvo e numeros implevit principis ævo,
 In patriam meritis occubuitque senex!
 Nec sua conspiciet(miserum me!) & munera Drusus;
 Nec sua * præ templi nomina fronte leget.
 Tape Nero * in lacrymas summissa voce loquetur,
 Cur * adeo fratres, heu sine fratre, Deos?
 Certus eras nunquam, nisi victor, Druse, reverti.
 Hæc te debuerant tempora: victor eras.
 Consule nos, duce nos, duce jam victore caremus:
 * Invenit & tota mœtor in urbe locum.
 Et comitum squalent e immixtis ora capillis,
 Infelix, Druso, sed pia turba, suo.
 Quorum aliquis tendens in te sua brachia, dixit,
 Cur sine me? cur sic incomitatus abis?
 Quid referam de te, dignissima conjuge Druso,
 Atque eadem Drusi digna parente nurus?
 Ur bene compositum: juvenum fortissimus alter,
 Altera jam forti mutua cura viro.

Formina mans

ad. * adeo, frater, heu sine fratre tuo es? Scal. In illo est el-
 ipsis pathetica, hoc sensu: Cur ego fratrum mœtorum templum dedico, ipse
 (sub dolor!) orbatu fratre? * Invenit tota. al. Invenit in tota mœ-
 tor in urb. Sed Scalig. placet, Invenit & tota mœtor. e Promissis,
 in lugentium. f Amplificatio nova luctus, à persona uxoris Drusi
 dicta.

a Argu-
 mentum
 postarum
 versib.

* increpi-
 dos.
 * rosida
 lib. Aug.
 b Adde
 rebus illius
 gestis adem
 Cistoris &
 Pollic, ex-
 struam in
 foro Ro- d
 man. de qua
 vide Sue-
 ton. &
 Ovid. r.
 Fast.
 c Officium
 seu partes.
 d Templum
 quod postea
 Tiberius
 utriusque
 nomine de-
 dicavit.
 Sue. Tib.
 * pro vet.
 quid lib.
 melius.
 * illacry-

a Ille te ha-
buit eodem
loco, quo
filiam Cae-
saris.

* & mag.
con. vita
Scal.

* iussa
lib. 4.

b Germa-
nia, armis

Rom. re-
centi pera-
grata. 11.

Et modo
Germ.

Rom. co-
gnitus

orb.

c Functus
vita. Virg.

Et cum
frigida

mors ani-
ma se-

duxerit
artus.

d Amplifi-
catio ab ex-
emplis. De

Andro-
mache. Ju-
genti He-

ctor. Vide

'la. x'

Virgilius.

En. 1. Ter

circ. Iliac.

raptave-
rat He-

ctor. mu-
ros.

Formina tu princeps, a tu filia Caesaris illi :
Nec minor * es magni conjugis * visa Iovis.
Tu concessus amor, tu solus & ultimus illi :
Tu requies scisso grata laboris eras.
Te moriens per verba novissima questus abesse ;
Et mota in nomen frigida lingua tuum.
Infelix recipis non quem promiserat ipse :
Nec qui missus erat, nec tuus ille redit.
Nec tibi deletos poterit narrare Sicambros,
Ensis & Suevos terga dedisse suis :
Fluminaque, & montes, & nomina magna locorum ;
Et si quid miri vidit in horbe novo.
e Frigidus ille tibi, corpusque refertur inane :
Quemque premit sine te, sternitur ecce totus.
Quo raperis laniata comas ? similisque furenti
Quo ruis ? attonita quid petis ora manu ?
d Hoc fuit Andromache, cum vir religatus ad axes
Terruit admissos sanguinolentus equos.
Hoc fuit Evadne, tunc cum ferienda coruscis
Fulminibus Capaneus impavida ora dedit.
Quid mortem tibi mortis rogas, amplexaque natos,
Pignora de Druso sola relicta tenes ?
Et modo per somnos agitaris imagine falsa ?
Teque tuo Drusum credis habere sinu ?
Et subito tentasque manu, sperasque receptum ?
Quæris & in vacui parte prioris tori ?
Ille pio, si non temere hæc creduntur, in arvo
Inter honoratos excipietur avos.
Magnaque maternis majoribus, æqua paternis
Gloria, quadrifugis aureus ibit equis :
Regalique habitu, curruque superbus eburno,
Fronde triumphali tempora vinctus erit.
Accipient juvenem f Germanica signa ferentem
Consulis imperio, conspicuumque decus.
Gaudebuntque suæ g merito cognomine gentis,
Quod * solum domito victor ab hoste tulit.
Vix credent tantum rerum cepisse tot annos :
Magna viri latum quærere facta locum.
Hæc ipsum sublime ferent : b hæc, optima mater,
Debuerant luctus attenuare tuos.
Formina digna illis, quos aurea condidit ætas,
Principibus natis, principe digna viro.

Quid

e In campis Elysiis. f Villaria de Germanis parva. g Germanici quod
meruit cognomine. * solus in ver. h Apostrophe ad Liviam Aug.

Quid deo
Adspice
Non ea
Est quæ
Imposui
Iussit
Ad te o
Nec ve
Alta mar
Infrag
An meli
Quam
d FAY
Fortis
Tendim
O M N
Ecce ne
* Cafi
I nunc,
In te f
Maximu
Et, qu
Sed mor
Fortia
e V I T A
Mutu
Fortuna
Illa ra
Quaque
Fulm
Regna D
Sollic
Quæ tam
Sæpe
* Nata
Quod

siue ex C
nulla pr
te annos
sustinet
qui d cœc
Virg. om
sio matri

quid deceat Drusi matrem, matremque Neronis.

Adspice : a quo surgas adspice mane toro.

Non eadem vulgusque decet & lumina rerum.

Est quod præcipuum debeat ista domus.

Imposuit te alto fortuna, locumque * tueri

Iussit honoratum : Livia, b perfer onus.

Ad te oculos auresque trahis : tua facta notamus :

Nec vox missa potest principis ore regi.

Ma mane, supraque tuos exsurge dolores :

Infragilemque animum, quo potes usque, tene.

In melius per te virtutum exempla petemus,

Quam si Romanæ principis edis opus ?

FATA manent omnibus ; omneis expectat avarus

Fortior : & turba vix satis una raris.

Indimushuc omnes : Maram properamus ad unā.

OMNIA sub leges mors vocat atra suas.

Ecce necem * intentam cælo, terræque, fœtoque,

* Casurum triplex vaticinatur opus.

nunc, & rebus tanta impendente ruina,

In te solam oculos, & tua damna refer.

Maximus ille quidem juvenum spes publica vixit ;

Et, qua natus erat, gloria summa domus.

Ad mortalis erat : nec tu secuta fuisti,

Fortia progenie bella gerente tua.

FATA data est utenda : data est sine fœnore nobis

Mutua, nec certa persolvenda die.

Fortuna sibi tribuit, tempus dispensat ubique :

Illa rapit juvenes ; * sustulit illa senes.

Tuaque ruit, furibunda ruit : totumque per orbem

Fulminat, & g cæcis cæca triumphat equis.

Regna Dex immitis parce irritare querendo :

Sollicitare animos parce h potentis heræ.

Ux tamen hoc uno tristis tibi tempore venit,

Sæpe eadem rebus favit amica tuis.

Nata quod e : alte, quod fœtibus aucta duobus,

Quodque etiam magno consociata i Jovi :

a Cui sis

nupta. me-

tonymice.

* teneri

Naug.

b Sustine

dignitatem

& decus

personæ,

quam geris.

c Eurip.

Strophiæ

a ius præsum-

ptum

in iure

inven.

d Gnome

apophanti-

ca.

* in tan-

tam, male.

* Causa-

rum Scal.

Lucretii

opus intelli-

gent, sicut

in illa

Ovid. Cau-

sarumque

triplex

vaticina-

tur opus.

e Alia

gnome

expressa

imitando

ex simili

Quod Lucretii di-

cto : vel po-

tu Cic. Tusc. l. 1. At ea quid. dedit usur. vitæ tanq. pecun.

ulla præstituta die. Turn. lib. 22. cap. 11. f Pro fœno arbitrio vi-

ci annos dispensat, alii plures alii pauciores largiendo. * q. v. r. cod.

distinet ill. sen. g Fortunam antiqui non modo cæc. sed & curru,

ad cæcæ trahuntur equis, velâ solis. fincerunt. h Fortune, quam

ing. omnipotentem appellat. * Nata quod ex alto l. v. i Augu-

stimo matrimonio conjuncta.

* Gestat

*lib. tres**velte. Lo-**quitur enim**de Augusto**paci bello-**rumque ar-**bitro.*

* Iturgus

*Scal. Ps-**furgum ita**dici autu-**mani.*

* rapax

Scal.

* Angu-

*lus : hinc**hosti per**breve**pontis**iter Scal.*

* Synthe-

*sis, Et Ger-**mani sunt**testes, erit**modo cogni-**tus Rom.*b *Fortuna**muneribus**tot ac tantis**unica com-**pensanda**est adversi-**tas.*

* fletus

*aut functus, hoc est, mortuus. Micell.**lib. 6. epist.**tamen oculi augent dolorem, qui ea, quæ ceteri**audiunt, intueri coguntur; nec avertere à miseriis cogita-**tionem sinunt.*c *Subito, ut non præmissis ante signis tante**cladis præmittitur.** domus *lib. vet. velte.*d *Luciferi.*e *Luciferi carachrestice.** lumen *Scal. quia fidus nomi-**navis.*f *Propert.*

Quod semper domito rediit tibi Cæsar ab orbe,

* Gessit & invicta prospera bella manu :

Quod spes implerunt maternaque vota Neronis,

Quod pulsus toties hostis utroque duce :

Rhenus, & Alpina valles, & sanguine nigro

Decolor infecta testis * Itargus aqua :

Danubiusque * capax, & Dacius orbe remoto

* Appulus huic hosti per breve Pontus iter :

Armeniusque fugax, & tandem Dalmata supplex,

Summaque dispersi per juga Pannonii :

a Et modo Germani Romanis cognitus orbis :

Adspice quam b meritis culpa sit una minor.

Adde quod est absens * factus : nec cernere nati

Semineces oculos sustinuerunt * tui.

Qui dolor & menti lenissimus influit ægræ,

Acciperes luctus aure coacta tuos.

Prævertitque metus per longa pericula luctum,

Tu quibus auditis anxia mentis eras.

Non c ex præcipiti dolor in tua pectora venit,

Sed per mollitos ante timore gradus.

Juppiter ante dedit fati mala signa cruenti,

Flammifera petiit cum tria templa manu ;

a Junonisque gravi nocte, impavidæque Minervæ,

Sanctæque & immensi Cæsaris icta * manus.

Sidera quin etiam cælo fugisse feruntur,

Lucifer & solitas destituisse vias.

Lucifer in toto nulli comparuit orbe,

Et venit d stella non præeunte dies.

e Sideris hoc obitus terris instare monebat,

Et mergi Stygia nobile * numen aqua.

At tu qui superes mæstæ solatia matri,

Comprecor illi ipsi conspiciare senex.

f Perque annos diuturnus eas fratrisque, tuosque :

Et vivat nato cum sene mater anus.

* Even-

* Eventus

Dum

b Tu tan

Long

Vix eti

Obtul

Admovi

Atida

Nec min

Hic ac

Conjugi

Conj

Supprim

Quem

Hæc tota

Et pat

Et long

N u l

Contigi

Iliaca

Illi caru

Solvit

f Confor

Ocea

Et Theri

Mutæ

Prisca q

Et fleo

Sed R i

Stant

b Ipse til

* Si li

Quid nu

A C T

His xv

Hostib

Hoc atav

k Freg

dover ejus

leges. Prop

quæ 700

Caudex

Claud. N

Afruba

Eventura precor. Deus excusare a priora
 Dùm volet, à Druso cætera lata dabit.
 Tu tamen ausa potes tanto indulgere dolori,
 Longius ut nolis, heu male fortis, ali.
 Et etiam fueras paucas vitalis in horas,
 Obrulit invitæ cum tibi Cæsar opem;
 Amovitque preces, & ejus immiscuit illis;
 Atidaque affusa guttura tinxit aqua.
 Et minor est nato * servandæ cura parentis:
 Hic adhibet blandas, nec sine jure, preces.
 Conjugis & nati meritum pervenit ad omnes:
 Conjugis & nati, Livia, sospes ope es.
 Opprime jam lacrymas: NON est revocabilis istis,
 Quem semel à umbrifera navia lintre tulit.
 Et hora tot fratres, tot desistere sorores,
 Et pater, & conjux, Aslyanaxque puer,
 Et longæva parens. tamen ille & redemptus ad ignes.
 N u l l a que per Stygias umbra renavit aquas.
 Contigit * hoc etiam Thetidi. populator Achilles
 Iliaca ambustis ossibus arva premit.
 Ili cæruleum Panope matertera cinem
 Solvit, & immensas fletibus auxit aquas;
 Confortesque Dæx centum, longævaque magni
 Oceaniconjux, Oceanusque pater,
 Et Thetis ante omnes: sed nec Thetis ipsa, neque * servan-
 Mutarunt avidi tristitia & jura Dei. (omnes di.
 Tristes quid huc repetor? Marcellum Octavia flevit:
 Et flevit populo Cæsar utrumque palam.
 Et R: & idum jus est, & inevitabile mortis.
 Stant rata non ulla fila tenenda manu.
 Ipse tibi emissus nebulosum litus Averni,
 * Si liceat, forti verba tot ore sonet.
 Quid numeras annos? vixi maturior annis.
 A C T A senem faciunt: hæc numeranda tibi.
 His ævum fuit implendum, non i segnibus annis.
 Hostibus eveniat longa senecta metu.
 Locatavi monuere mei, proavique Neronæ.
 & Pregerunt ambo funica bella duces.

* Et ven-
 tura lib.
 duo & Scal.
 Tibull. lib. 1.
 Eventura
 precor:
 viden' ut
 felic. ex-
 tis. Ovid.
 lib. 2. de
 Pont. eleg. 1.
 Quod, pre-
 cor, eve-
 niet.
 a Immatu-
 ram Drusi
 mortem.
 b Apostro-
 phe ad Li-
 viam, quæ
 se invidia no-
 care desti-
 naverat.
 c Imperium.
 * Servan-
 d Vmbra
 veniente.
 Propert.
 ubi porti-
 tor xra re-
 cepit. Ob-
 serat her-
 bosos lu-
 rida porta
 rogos.
 e Ab
 Achille sci-

Hoc sciet, ut ca-

laver ejus rogo imponeretur. * hæc Naug. f. Nervides. g. Inferna
 reges. Propert. h. Protopopæta. * Sic lic. f. aug. i. idis dala
 mior pœne mior: etibus. i. mioribus. k. Sueton. Tib. C. audius
 Caudex primus freto classe transjecto. Pœnos Sicilia expulit.
 Claud. Nero advenientem ex Hispaniæ cum ingentibus copiis
 Asdrubal. priusquam Annibali fratri conjungeretur, oppressit.

- a *Inquam* Hoc domus ista docet, a per te mea, Cæsaris alci.
sum accisw Exitus hic, mater, debuit esse meus.
per te. * Nec meritis quicquā illa juvant: magis affuit illis,
 * Nec me- Mater, honos; titulis nomina plena vides,
 ritis quen- Consul, & ignoti victor Germanicus orbis,
 quam ulla Qui fuit heu mortis publica causa, legor.
 iuvant: Cingor Apollinea victricia tempora lauro:
 magis aff. Et sensu exsequias funeris ipse mei.
Micyll. b Decursusque virum notos mihi, donaque regum;
 b *De hoc* Cunctaque per titulos oppida lecta suos.
vide Sueton. Et quo me officio portaverit illa juvenus,
 * Emerui Quæ fuit ante meum tam generosa torum.
 l. v. Denique laudari sacrato Cæsaris ore
 c *Cic. Phi.* * Et merui, lacrymas elicuique Deo.
Opp. 10. Et cuiquam miserandus ero, jam comprime fletus,
 Si quis in Hoc ego, qui flendi sum tibi causa, rogo.
 morte Hæc sentit Drusus, c si quid modo sentit, in umbra.
 sensus. Nec tu de tanto crede minora viro.
Senece. Est tibi, sitque precor, multorum filius instar:
Obav. Parsque tui partus sit tibi salva prior.
 Nate, ex- d Est conjux tutela hominum; quo sospite vestram,
 audi, si Livia, funestam dedecet esse domum.
 quis re-
 manet sensus in umbris. d *Aug. pater patria: quod cognomen in curia*
Senatus ei detulit. Suet. in August. cap. 57. Ovid. lib. 2. Fast.

F I N I S.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

ME

G

PUBLII OVIDII
N A S O N I S
M E T A M O R P H O S E O N

L I B R I X V.

GREGORII BERSMANI

aliorumque virorum doctissimorum
notationibus illustrati.

L O N D I N I,
Excudebat ROGERUS DANIEL,
c l o I o c l v.

I

LECTOREM.

IN nova mutatas qui dixit corpora formas,
 In non credendos verisur ipse modos.
 Culpa tua est, cujus praelo servire coactus
 Fœdاتا erratis turpiter ora gerit.
 Mutatus faciem sic fallis Naso poeta
 Incantos juvenes: Hac quoque culpa tua est.
 Cudunt argentum multo pars maxima: Verum
 Excudunt pauci. Cur? Quia difficile est;
 Nec pretio studium pensatur. At utilis error:
 Errorisque parens, utilitatis amor.
 Unica nunc ars est, Discescere: Inutile quicquid,
 Illud idem crimen simplicitatis habet.
 Perge (nec invideo) quisquis lucrum addere lucro,
 Errata erratis accumulare, paras.
 Simplicitas crimen non est: aut si modo crimen,
 Crimen erit meriti pondus & instar habens.
 Sic juvat esse reum. Si demeruisse videbor
 Hoc quali veniam crimine cunque, sat est.
 Non errare, Dei est; Errare, meumque, suumque:
 Et nemo est qui non; Hic magis, ille minus.
 Nolo ego non errasse: An quisquam hoc arroget audax,
 Concedi veniam nolit ut ipse sibi?
 Qui minus erravit, certe curavit abunde.
 Curavi: An recte, te penes arbitrium.
 Eccum Nasonem! Multum mutatus ab illo,
 Qui fuerat Naso, Naso poeta redit.
 Eccum Nasoni Bersmanum à margine! Uterque
 Officio servit, Lector amice, tuo.

RADULPHUS WINTERTON Regal.

A. C. TT. AP.

Viro-

Virorum doctissimorum de Me-
tamorphosis Ovidianis
Testimonia.

LACTANTIUS *Institut. divinæ. lib. 7.*

Ovidius in principio præclari operis sui, sine
ulla nominis dissimulatione, à Deo, quem
fabricatorem mundi, quem rerum opificem
vocat, mundum fatetur instructum.
*Et lib. 2. cap. 1. Quod optime ingeniosus
poëta signavit.*

JULIUS SCALIG. *Poëtica lib. 6.*

Metamorphoseon libri sane digni, quos felicior fortu-
na secuta esset, ut essent emendatiores: id quod &
ipse conqueritur versibus luculentis. Sunt tamen in ipsis
prope infinita; quæ alius viri ingenio nunquam meliora
effici posse putem. *Vide præterea lib. 5. cap. 8.*

MARK. ANTON. MURET. *Orat. 3. volum. 2.*

Metamorphosis divinum poëma, & omnibus inge-
nii, omnibus eloquentiæ luminibus omni ex par-
te collucens.

GUILLIELM. CANTERUS *Novar. lect. lib. 1. c. 20*

Arbitor equidem multis, cum Ovidii *Transformatio-
nes* legunt, idem, quod mihi sæpe, contingere, ut per-
petuam

petua
varia
que in
à pri
carm
semp
tueri
nem
libru
parti
toto
rem
mule
dere

D
man
tur.
cilit
quæ
mule
aut
dam

Q
lius
aliqu
iden
poët
scrip
conv

petuam illam, & nunquam interruptam narrationum tam variarum connexionem satis admirari nequeant: quodque in hoc opere Poëta tam convenienter proposito suo, à prima mundi origine ad sua usque tempora perpetuum carmen artificiosissime deducat. Quæ sane res ita me semper delectavit, ut temperare mihi tandem non potuerim, quin opere toto semel pervoluto, ordinis rationem per singulas fabulas considerarem, atque adeo totum librum quasi in *Epitomen* quandam redigerem: ut quam è partibus singulis ante voluptatem ceperam, eam post è toto poemate breviter sub oculos posito longe pleniorrem perciperem; & poëtæ ingenium, ut in aliis rebus multis, ita in hac præcipue, non vulgare fuisse deprenderem, &c.

JAC. MICYLLUS *principio Additionum.*

DESCRIBIT his libris Ovidius plerasque *transformationes* cum rerum tum personarum, quæ jam inde ab initio mundi usque ad tempora ipsius accidisse fabulis traduntur. Neque ullum ferme poemâ invenias, quod tanta facilitate fluat. Nam de eruditione quid attinet dicere? quæ tanta tamque varia, & abstrusa in his libris est, ut multa in iisdem loca ne à doctissimis quidem explicata, aut etiam intellecta satis fuerint, omninoque *Delio* quodam, ut Proverbio dicitur, *natatore* indigeant.

HEN. STEPHAN. *præfat. in Horat. edit. sua.*

QUEMADMODUM Epicurei poëtam suum habent Lucretium; ut agricolarum & militum vates est Virgilius; ut Tibullus, & Propertius, necnon & NASO (in aliqua suorum poematum parte) amatoribus canunt: sic idem NASO in suis *Metamorphoseon* libris pictorum poëta vocari fortasse potest; cum illæ ingeniosissimæ descriptiones plerisque locis materiam pictorum penicillo convenientissimam habere videantur.

M. A N-

DIvinum hoc opus scripturis poësin omnino necessarium est: & ob dicendi leporem, mirum poëtæ artificium, jucundamque rerum varietatem, ab omnibus vehementer expetendum. Sane qui fabulas diligenter collegerit, docte, eleganter ac disposite explicarit, nullus præter OVIDIUM fuit, qui ex *Orpheo, Hesiodo, Homero*, cæterisque vetustissimis poëtis tam præclarum & admirandum opus confecit, ut illo Latinæ literæ non immerito possint gloriari.

M E

F

nem sa
Poeta t
di origi
artifici
per del
tuerim
tionem
deo tot
rem :
ceperan
los posi
genium
pue, ne
volupt
fortiass
format
excerpi
propon
so com

OVIDII
METAMORPHOSEON
SERIE
COMPENDIOSA.

Per G. C.

EXistimo equidem multis, cum Ovidii Transformationes legant, idem, quod mihi saepe, contingere: ut * perpetuam illam & nunquam interruptam narrationum tam variarum connexionem satis mirari nequeant: quodque in hoc Opere Poeta tam convenienter proposito suo, à prima mundi origine ad sua usque tempora, perpetuum carmen artificiosissime deducat. Quae quidem res ita me semper delectavit, ut temperare mihi tandem non potuerim, quin Opere toto semel pervoluto, ordinis rationem per singulas fabellas considerarem, atque adeo totum Opus quasi in Epitomen quandam redigerem: ut quam ex partibus singulis olim voluptatem ceperam, eam tunc è toto poemate breviter sub oculos posito, longe plenior perciperem: & poeta ingenium cum in aliis rebus multis, tum in hac praecipue, non vulgare fuisse deprehenderem. Hujus porro voluptatis fructum ut cum aliis etiam, nec invitis fortasse communicemus; visum est hoc loco Transformationes Ovidii, quam brevissime fieri potuit excerptas, Lectori tanquam in tabella spectandas proponere, earumque methodum omnem velut digito commonstrare. Ea autem sic habet.

* Ad meam perpetuum deducite tempora carmen.

L I B. I. Principio Chaos in elementa quatuor distinguitur: quibus cum sui darentur singulis incolae, homo ex terra & aqua creatus est. Secuta sunt aetates hominum quatuor: in quarum postrema de Gigantum sanguine nati sunt homines: qui cum essent impii, Iupiter, quamvis antea Lycaonem in lupum mutasset, generali nihilominus supplicio diluvium inducens, omnia in aquam convertit. Hic soli relinquuntur, Prometheus & Deucalion & Pyrrha: qui post redditam terram, jactis post terga lapidibus, humanum reparaverunt genus. Nam reliqua quidem animalia sponte sua ex humore & calore prodierunt, interque ea & Pytho serpens: quem cum Apollo interemisisset, Pythior ludor in rei memoriam instituit, in quibus victores esculca corona donabantur: nondum enim exstiterat laurus, donec in eam Daphne puella fuit conversa. Quod cum accidisset, tum ad patrem ejus Penem, cum reliqui fluvii sive congratulandi, sive etiam consolandi gratia convenissent; solus desideratus est Inachus, quod de filia sua Ione sollicitus esset, quam Iupiter post stuprum in juvencam mutarat. Ea cum ab Argo custodiretur, Mercurius eam, narrata prius nymphe Syringis in arundinem transformatione, occidit: cujus oculi deinde à Junone in pavonem collati fuerunt. Tum Io pristina mulieris forma recepta, Epaphum parit.

I I. Qui cum aliquando Phaethonti Apollinem, ut falsum ac supposititium patrem, objecisset; ille cursus solaris imperium ad diem unum à patre in pignus vera stirpis petiit: quo impetrato, terra ab eo tota accenditur, & inter caetera nigrescunt Aethiopes. Phaethontem deinde fulmine percussam dum lugent sorores, & una cognatus Cygnus: ille in arborem, hic in Cygnum mutatur. Tum Iupiter illustrato terrarum orbe, ac pristino rigori restituto, in Callistonem incidit, eamque sumpta Dianae forma stupravit. Ob id irata Iuno, Callistonem in arsam converterit:

veritit: quam postea Arcas filius transfixurus fuerat, nisi utrumque Iupiter inter sidera retulisset. Qua de re cum apud Oceanum Iuno conquesta esset, in caelum relata fuit humeris pavonum, qui nuper variegati fuerant: sicut & corvus nuper ex albo niger erat redditus, cum Cornicis monitis, quae illi tum suam in cornicem, tum Nyctimenet in nocturnam mutationem explicaras, non obtemperasset, sed audacter Coronidis adulterium ad Apollinem deculisset. Ejus deinde filius, Esculapius, cum futura praediceret Ocyroe, in equam ira divina vertitur. Tum Chiron pater, Apollinis auxilium frustra invocavit: quod ille jam in Elide pastor factus, aliud ageret, neglectis etiam bubus. Id quod Mercurio illos furandi occasionem dedit: qui deinde Batti, cum is solus esset furti conscius, perfidia se commutando deprehensa, in indicem lapidem eum convertit. Inde in Atticam ingressus, Herse, Cecropis filia, positur. Cui dum invidet soror Aglauros, in saxum obrigescit. Postea Iupiter, cum ipsum boves Agenoris ad litus advertere jussisset, sumpta tauri specie, Europam per mare in Cretam transvexit.

III. Hic Agenor, Cadmum jubet filiam amissam investigare. Quod dum ille facit, de dentibus draconis occisi in terra satis nascuntur homines: cum quibus ille deinde Thebas condidit. Huic primum valde luctuosa fuit nepotis Aetæonis in cervum mutati dilaceratio: quamvis Iunoni grata fuerit, quae Semelen pellicem oderat: ideoque ad ipsam sub facie Beroes nutricis accedens, mortem illi procuravit. Paulo post Iupiter cum Iunone disputans, utra Venius esset suavior, Tiresiam adhibet arbitrum: quandoquidem sexum utrumque fuerat expertus. Is lata contra Ianonem sententia, ab illa quidem visa privatus, à Iove autem vaticinandi scientiam consecutus est. Primum autem ejus oraculum in Narcisso comprobatum fuit: qui cum puellas omnes, inter
4 2
quas

quas & Echo pro amoris impatientia in vocem fuerat conversa, contempsisset; sui ipsius denique amore contabescens, in florem mutatus est. Penitens tamen vatem hunc irridebat, quanquam & ipsi vera prädixerat. Nam cum Bacchi celebrarentur Orgia, ille famulum quendam sacrorum, postquam nautas in pisces fuisse transformatos ab eo intellexerat, in vincula conjecit: & inde a Bacchis fuit discerpunt, id quod magnam apud omnes fidem sacris conciliavit.

IV. Alcatboe tamen, una cum sororibus, constanter ea contemnebat, adeo ut in festo varias ad eum historias ille sibi invicem narrare ceperint, partim de moris demigratis, partim de Apolline in Euryomenem verso, ut cum Leucothoe concumberet, quamobrem Chytie xelotypa in Heliotropium fuerit mutata, partim etiam de Hermaphrodito & Salmacide nymphea, in unum corpus concretis. Quo facto, sorores ipsa in vesperiliones, earumque tela in vitem & pampinos transformata sunt. Hac de re cum Agave letaretur, magnus ei dolor oblatu est, quando Ino & Athamas in mare per insaniam profugerunt, & facti sunt dii marini. Quos dum mulieres Thebanae pro mortuis deplorant, in Jaxa & volucres commutantur. Cadmus quoque hac calamitate commotus, relictis Thebis, in Illyriam cum uxore profectus est: ubi uterque anguineam formam accepit. Solut itaque restabat de Bacchi contemptibus Acrisius, avus Persei, qui Gorgonis caput amputavit: de ejus guttis in terram delapsis angues exorti sunt: & Atlantem in montem, virgasque post Andromedam liberatam in lapides convertit. Orto deinde in nuptiis tumultu, Phineum cum suis, unaque Praxum & Polydecten, saxos reddidit.

V. Tum Pallas, quae illi hactenus comes fuerat, ipso relicto in Heliconem se confert, ut Hippocrenen inspicat. Ibi narrant illi Musa de Pyreneo & Pieridi-

bas in
transfor
sent.

VI
que imit
atruisq
vit, ip
Niebem
obduref
rusticos
polline
vero ad
nissent.
rege inf
in upap
Philom
Qua re
Huic in
thya Be
Argon
son, se
armati
retulit.

VI
foni illa
pollicit
mine, d
figmia
Ageo n
not, cor
Arne
conver
midone
phalo:
ma, in
cum va

VI

us in picas conversis, postquam cantu de variis transformationibus instituto, cum ipsis contendissent.

V I. Quo exemplo mota dea, animum se fecit: itaque inito cum *Arachne* texendi certamine, postquam utriusque tela varias transformationes representavit, ipsam in araneam mutavit. Nihil tamen hoc *Gieben* movit, quo minus amissis liberis in saxum obduresceret. Quo quidem cognito vulgus *Lycior* rusticos in ramas à *Diana* versos, & *Marsyam* ab *Apolline* excoriatum, in memoriam revocavit. Cum vero ad consolandos *Thebanos* urbes finitima convessissent, soli defuerunt *Athenienses*, quoniam à *Tereo* rege infestabantur: qui deinde stuprata *Philomela*, in upam transformatus fuit, quemadmodum & *Philomela* in lasciniam, ac *Troge* in hirundinem. Quæ res *Pandioni* socero intellecta, mortem attulit. Huic in regno successit *Erechtheus*, de cuius filia *Orithya* *Boreas* *Calain* procreavit, & *Zeihen*: qui in *Argonautarum* numero quondam fuerunt, cum *Iason*, seminatæ serpentis dentibus de quibus homines armati prodierunt, & dracone sopito, vellus aureum retulit.

V I I. It postquam domum cum *Medea* rediit, *Esoni* illa juventutem reddidit. Eandemque & *Pelia* pollicita, præmisso arietis in agnum reformati specimine, dolo eum occidit. Inde per varia loca multis insignia transformationibus delata, post occisos liberos *Ægeo* nupsit. Contra hunc postea bellum movit *Minos*, collectis undique copiis, ut & de *Paro*: quam cum *Arne* quondam prodidisset, in movedulam fuerat conversa. Hæc vero ab *Ægeo* stetit, & ad eum *Myrmidones* suos, de formicis orior, auxilio misit, duce *Cephalo*: qui aliquando uxorem suam, mutata sibi forma, in adulterium pellexerat, canemque suum simul cum vulpe in saxa converti viderat.

V I I I. *Minos* interim *Acastoem* obsidet: quæ capta,

capta, Nisus in haliaetum, & Scylla in cirin fuerunt
translati. Hinc in Cretam ille reversus est, ubi Minos
saurus labyrintho erat inclusus: quem cum Theseus
deinde de medio sustulisset, cum Ariadne in patriam
rediens, eam in itinere dereliquit. Hinc eam Paschas
assumpsit, ejusque coronam inter sidera collocavit.
Icarus vero, cum ex insula conaretur post patrem e-
volare, submersus est: ejusque exsequias celebrantem
patrem vidit perdis, à Talo nuper transformata.
Theseus in creta cum valde celebris jam esset, ad a-
prum Calydonium, cujus interfessore sublato, so-
res ejus in Meleagrides aves mutatae sunt, fuit con-
vatus. Inde ad Acheloum divertitur, & Echinades
insulas conspicit, in quas Naiades erant conversae.
Quod ita fieri potuisse, Lelex primum Baucida &
Philemonis probat exemplo, qui in arbores fuerunt
commutati: sicut & domus ipsorum in templum, ac
pagus ipse in stagnum. Achelous deinde Protei &
Mestra transformationes adjicit; ac suas denique,
quibus usus quondam fuerat, cum ipsum premeret
Hercules, gratia Deianira.

IX. Hac illi postea vestem misit, qua periit, post-
quam Lichas in scopulum fuit translatus: & in ce-
lum traductus est. Tum vero Alcmena ad Iolen se
contulit: eiq; Galanthidem in mustelam, & illa vi-
cissim sororem suam in arborem conversam narra-
vit. Interim supervenit ipsis Iolant, reparata per
Heben juventute. Id quod non posse omnibus contin-
gere, Iupiter Æaci exemplo docet. Hunc fugiens Mi-
letus, in Asiam discessit, & Hyblidem procreavit,
atque Canum: cujus illa amore tabefacta, in fon-
tem periit. Quae quidem res magis mira omnibus vise
fuisset, nisi paulo ante Iphai, ipso nuptiarum die, vi-
tilem sexum accepisset.

X. His porro nuptiis qui interfuerat Hymenaeus,
ad Orpheum inde se contulit, sed malo omine: quan-
doquidem mox obiit Eurydice, & postea secundo:

canis

cum qui
Cerber
monte
meret,
cateras
iata.

XI.
psiffent
Thraci
copiam
lotus, a
iniquo
Troja n
Hanc m
laroni
Thetide
rat: &
accipit
intelle
Alcyon
ra per s
mutare
tiffent
sum for

XI
tuo, exs
ride, qu
de per se
derant
avem v
Canis,
iata. Q
que tra

XI
rat: de
contend
guis eja

rum quidem non aliter obstupuit Orpheus, quam qui
Cerbero conspecto saxeus est effectus. Postea cum in
monte quodam varias transformationes lyra expri-
meret, accurrerunt ad eum arbores omnes, & inter
ceteras pinus ex Aty, & cupressus à Cyarisso mu-
tata.

XI. Hinc cum Thracia mulieres illum discer-
pissent, in arbores mutatae sunt. Tum Bacchus à
Thracia recessit, & Mida pro Sileno restituto auri
propiam fecit: cujus cum illam pariteret, in Patulo
lotus, arenas ejus aureas reddidit. Postea Phobus pro
iniquo judicio aures illi asininas tribuit. Quo facto,
Troja moenia, humanam indutus formam, exstruxit.
Hanc urbem postquam cepit Hercules, Hesionem Te-
lamoni uxorem dedit; quandoquidem Peleus jam
Thetidem post multas ejus transformationes duxe-
rat: & ad Cyceem postea profectus, Dadalionem in
accipitrem, & lupum in lapidem conversum partim
intellegerat, partim ipse viderat. Accidit deinde, ut
Acyone marito post naufragium sub Morphei figu-
ra per somnum conspecto, in avem, sicut & maritus,
mutaretur. Quos in aëre volantes cum animadver-
tissent quidam, Esacum quendam in mergum, qui
tum forte aderat, meminere transformatum.

XII. Huic tum Priamus pater, tanquam mor-
tuo, exsequias fecit una cum filiis: excepto tamen Pa-
ride, qui in Graciam profectus erat: quemque dein-
de persecuti Graci, draconem Anlide lapideum vi-
derunt redditum. Inde Cygnus ab Achille occisus, in
avem vertitur, cum invulnerabilis fuisset: sicut &
Canis, olim in Canem, & postea in avem commu-
tata. Quod cum narrasset Nestor, Periclymeni quo-
que transformationes adjunxit.

XIII. Neptunus deinde Achilli mortem procu-
rat: de cujus armis Ajax & Ulysses post mortem
contendunt. Ajace vero hac de causa mortuo, san-
guis ejus in hyacinthum convertitur. Capta postea
Troja,

Troja Hecuba in caenum marata est: cuius fortunam cum dii omnes deplorarent, Aurora sola Meminisse duntaxat, avem jam factum, lugebat. Eneas autem profugus ad Anium, cuius filia in columbas erat conversa, aliaque deinceps loca transformationibus celebrata delatus est. In Latium denique ut venit, bellum cum Turno suscepit.

XIV. Is cum per Venulum peteret auxilium à Diomede, cuius socii in aves fuerant mutati, repulsum passus est: redeunte Venulo per ea loca in quibus pastor quondam in oleastrum erat conversus. Postea naves Enea in praelio Nymphae sunt: sicus & Ardea post occisum Turnum, avis: atque Eneas ipse, Indiges. Successerunt huic reges alii, quorum inter ceteros sub Proca floruit Pomona: quam cum amaret Vertumnus, sumpta primum anus forma, & Anaxaretes in saxum conversa exemplo usurpato, deinde rursus juvenis factus, voto potitur. Inde sub Numitore aqua frigida redduntur calida. Cui qui successit Romulus, factus est Quirinus: ejusque uxor, Ora dea.

XV. Secutus est Numa, qui cum de originibus Crotonis inquireret, nigros calculos quondam in albos fuisse commutatos comperit: & Pythagoram de perpetuis rerum transformationibus disputantem audivit. Mortuum deinde Numam desens Egeria, nec Hippolyti, qui summi ipsi conversiones proponebat, consolationem admittens, in fontem liquefit. Id quod non minus fuit mirandum, quam quod Romuli lancea arbor, aut Cippus factus est cornutus. Iulius Caesar denique in stellam post mortem commutatus fuit.

M E

I N n
Cor
Adspic
Ad me
cies e
dicent
capta
origin

Nec q

Non b
b Null
Nec n
Nec c
c Fon
Marg

beb. l
fium
don. c

PUBLII OVIDII
NASONIS

METAMORPHOSEON

LIBER I.

IN nova fert animus mutatas dicere formas
Corpora. *b* Dii coeptis (nam vos mutastis & illas)
Adspirate meis, *c* primaque ab origine mundi
Ad mea perpetuum deducite tempora carmen.
*Propos-
tio. a Transla-
tum. Idem a-
lib. In fa-
cies corpora versa novas. Et, Carmina mutatas hominum
dicentia formas. b* Invocatio. *Mors autem erat deos orare, ut
causa fortunarentur atque prosperarent. c Virgil. Prima crescentis
origine mundi.*

FABULA I.

De Chaos.

ANte aethre & terras, & quod tegit om-
nia caelum,
Unus erat toto naturae vultus in
orbe,
Quem dixere Chaos; rudis indige-
staeque moles,
Nec quicquam, nisi pondus iners, congestaeque eo-
dem
Non bene junctarum discordia semina rerum.
b Nullus adhuc mundo praebebat lumina Titan:
Nec nova crescendo reparabat cornua Phaebe:
Nec circumfuso pendebat in aëre Tellus,
c Fonderibus librata suis: nec brachia longo
Margine terrarum porrexerat Amphitrite.

A

Qua-

Titans pre-
beb. lum. mundo. *c* *Suspensa tñ incipiente, ut equalitatem ponde-
rum in neutram partem propenderet atque inclinaret. Vide Platon. Pha-
edon. & Turnebum lib. 4. Advers. cap. 17.*

a Narra-
tio. *Ante
terram ab
aëre sepa-
ratam, & in
suum redu-
ctam glo-
bum.
b* Meris-
mos. Nul-
lus, id est
non, *Comica
locutione. In
MS. duob.*

a *Qua par-* a Quaque erat & tellus, illic & pontus, & aër.
te, Adverb. Sic erat instabilis tellus, innabilis unda.
Glyb. Ut- Lucis egens aër, nulli sua forma manebat.
 que erat & Obstabatque alijs alijs: quia corpore in uno
 tellus. Ut- Frigida pugnabant calidis, humectis siccis.
 que signifi- Mollia cum duris, b sine pondere habentia pondus.
cante idem Hanc e Deus & melior d'litrem natura diremit.
quod, Et u- Nam cælo terras, & terris abscedit undas,
 bi, ex 4. l. Et liquidum spisso secrevit ab aère cælum.
vetit. Quæ postquam evoluit, cæcoque exemit e acervo,
 b Cum levi- Dissociata locis concordia pace ligavit.
lm gravia. flignea convexi vis & sine pondere cæli
 Baççç i-pp- Emicuit, summaque locum sibi legit in arce.
 m tñc a-yl- Proximus est aër illi levitate, locoque.
fidit. Densior his tellus elementaque grandia traxit.
 c Mens, Et g pressa est gravitate sui. Circumfluit humor
 quam i-ç-ye- b Ultima possedit, solidumque coërcuit orbem.
tuñc me-
 tiorem naturam appellat, hoc est, potiorem seu digniorem. Alii meliorem
 naturam exposuerunt formam, quæ, quia est cæci i-ç-ye-ia, potior nobilior-
 que natura est, quam materia, quæ est ens in potentia. Aristot. 9. Me-
 tap. Turneb. melior. natur. exponit, quæ corpora in Chao perturbata
 exemit, & in hanc, quam videntur, speciem descripsit & distinguit.
 d Ex qua tandem fit amicis, quæ elementa quatuor copulantur, sicut illa
 dissident, teste Empedocle. Vide Plutarch. plac. e Principiorum scili-
 cet seu elementorum in unam molem congestorum. f Idem 1. Fastor.
 Cælum flamma petit: propior locus aëra cepit: Sederunt me-
 dio terra fretumque loco. g Subsedis. h Extima, sive extremam
 terræ oram.

FABULA II.

De hominis creatione.

S Te ubi dispositam, quisquis fuit ille deorum,
 Congeriem secuit sectamque in membra redegit:
 Principio terram, ne non æqualis ab omni

a Undique Parte foret, magni speciem a glomeravit in orbis.
 in sese muti- Tum freta diffudit, rapidisque tumescere ventis
 bus suis con- Jussit, & ambitæ circumdare littora terræ.
 glabavit. Addidit & fontes, & stagna immensa, lacusque,
 Cæ. de Nas. Fluminaque obliquis cinxit declivia ripis:
 & 3 Tusc. Quæ diversa locis partim sorbentur ab ipsa,
 Manil. In mare perveniunt partim, b campoque recepta
 Ultima Libe-
 subsedit glomerato pondere tellus. b Æquæ & spatio amplo,
 ac plano.

Liberi
 Jussit
 Fronde
 a Ut
 Parte
 Sic on
 b Cur
 Quar
 Nix t
 Temp
 Immi
 Fond
 d illi
 Jussit
 Et cu
 His q
 Aëra
 (Cun
 Quin
 b Eu
 Perli
 Vesp
 Prox
 Hort
 Nub
 Hæc
 Ath
 Vix
 Cun
 Syde
 Neu
 Afr
 Cess
 Ter
 o Sar
 Dee
 Nat
 Ille
 Sivo
 Atl
 p Q
 & l
 fur
 mal
 ma

Liberioris aquæ pro ripis lictora pulsant.
 Jussit & extendi campos, subsidere valles,
 Frondetegi sylvas, lapidosos surgere montes.
 a Utque dux dextra cœlum toridemque sinistra
 Parte secant Zonæ, quinta est ardentior illis:
 Sic onus inclusum numero distinxit eodem
 b Cura Dei, totidemque plagæ tellure premuntur.
 Quarum quæ media est, non est habitabilis æstu:
 Nix tegit alta duas: totidem inter utramq; locavit,
 Temperiemque dedit, mista cum frigore & flamma.
 Imminet his ær, qui quanto est pondere terræ,
 Pondere aquæ levior, tanto est onerosior igne.
 d Illic & nebulas, illic consistere nubes
 Jussit, & humanas e motura tonitrua mentes,
 Et cum fulminibus facientes frigora ventos.
 His quoq; non passim mundi fabricator habendum
 Aëra permisit: vix nunc obstitit illis,
 (Cum sua quisque fregat diverso flamina tractu)
 Quin lanient mundum: g Tanta est discordia fratrum.
 b Eurus ad auroram, i Nabathæque regna recessit,
 Perfidaque, & radiis jugi subdita matutinis:
 Vesper, & occiduo quæ littora Sole tepescunt,
 Proxima sunt Zephyro: Scythiam, septemq; & tiones
 Horrifer invasit Boreas: l contraria tellus
 Nubibus assiduâ, pluvioque madescit ab Austro.
 Hæc super imposuit liquidum & gravitate carentem
 Aëthera, nec quicquam terrenæ facis habentem.
 Vix ita limitibus discreverat omnia certis:
 Cum, quæ pressa diu massa latuere sub ipsa,
 Sydera cœperunt toto fulgescere cœlo.
 Neu regio foret ulla suis m animalibus orba:
 Astra tenent cœleste n solum, formæque Deorum:
 Cesserunt nitidis habitandæ piscibus undæ:
 Terra feras cepit, volucres agitabilis ær.
 o Sanctius his animal, mentisque capacius altæ
 Deerat adhuc, & quod dominari in cœtera posset.
 Natus homo est, live hunc divino semine fecit
 Ille opifex rerum mundi melioris origo:
 Sive recens tellus, seductaque nuper ab alto
 Aëthere, cognati retinebat semina cœli:
 p Quam satus Iapeto mistam fluvialibus undis

A 2

Fin. m Sydera

& Dii animalia. n Cælum quod stellis pro solo est, tamquam Summi est
 vis, hoc est, quod subest seu subjacet, ut Aristotelis comm. de incess. ani-
 malium. o Homini creatio. p Periphrasis Promethei, per Antono-
 masiam. Apollonio est Iamnis natus & Iamvomenides.

a Zona
 quinque &
 calo, & ter-
 re insunt.
 Herat. Ma-
 crob. lib. 2.
 Soma.
 b Dens, pot-
 tica circui-
 tione.
 c Calore. Sy-
 necdoche.
 d Meteoror-
 um seu im-
 pressionum
 locum, aëris
 regiones.
 e Commotu-
 ra, territura.
 f Continuat,
 coëreant.
 g Epipho-
 nema.
 h Venti Car-
 dinales.
 i Ad orien-
 tem, Naba-
 thæ enim
 Arabia re-
 gio orientem
 spectat.
 k Vide A-
 gell. lib. 2.
 cap. 21. At-
 ticar. &
 cap. 22.
 l Septentrio-
 ni opposita,
 quæ est pla-
 ga meridio-
 nalis.

Finxit in effigiem moderantum cuncta Deorum.

a Cic. 1. de *a* Pronaque cum spectent animalia cetera tetram;
legibus. OS homini sublime dedit, cælumque videre
Cum na- Jussit, & erectos ad sydera tollere vultus.
tura exte- Sic, modo quæ fuerat rudis & sine imagine, tellus,
ras ani- Induit ignotas hominum conversa figuras.
mantes
abjecisset ad pascuum, solum hominem erexit, &c.

FABULA III.

De quatuor mundi ætatibus.

AUREA
*ætas sub Sa-
turno.*

a Aimpu-
son. Georg.

2. Nullis
hominum
cogenti-
bus, ipsæ
Spôte sua
veniunt.

b Quercu-
Teriphra-
sis.

c Aratro
scilicet: nam

alibi, Fer-
tilis assi-
duo si non
renovetur
aratro. Nil nisi cum sp. gram. habebit ager. *d* Virg. Pœlion.

A Urea prima sata est ætas, quæ, vindice nullo,
Sponte sua, sine lege fidem rectumque colebat.
Pœna metusque aberant: nec vincla minacia collo
Are ligabantur: nec supplex turba timebat
Iudicis ora sui: sed erant sine iudice tuti.
Nondum cæsa suis, peregrinum ut viseret orbem,
Montibus, in liquidas pinus descenderat undas.
Nullaque mortales, præter sua, littora norant.
Nondum præcipites cingebant oppida fossæ:
Non tuba directi, non æris cornua flexi,
Non galeæ, non ensus erat: sine militis usu
Mollia securæ peragebant otia gentes.
Ipsa quoque immunis, rastroque intacta, nec ullis
Saucia vomeribus, per se dabat omnia tellus.
Contentique cibus a nullo cogente creatis,
Arbuteos fortis montanaque fraga legebant,
Cornaque, & in duris hærentia mora rubetis,
Et quæ deciderant patula *b* Jovis arbore glandes.
Væ ærat æternum: placidique tepentibus auris
Mulcebant Zephyri natos sine semine flores.
Mox etiam fruges tellus inarata ferebat:
Nec *c* renovatus ager gravidis canebat aristas.
Flumina jam lactis, jam flumina nectaris ibant:
d Flavaque de viridi stillabant ilice mella.

Et duræ quercus sudabunt roscida mella.

FABULA IV.

De quatuor anni temporibus.

ARGEN-
TEA *ætas*
sub Jove.

a Ad inferos relegato. Vid. Lact. 1. 1. de fals. relig. cap. 14.

Postquam, Saturno tenebrosa in Tartara misso,
Sub Jove mundus erat, subijtque argentea proles.
Auro

a Auro deterior, fulvo pretiosior ære:

Juppiter antiqui contraxit tempora veris,

Perque hyemes, æstusque, & b inæquales autumnos,

Et breve ver, spatiis exegit quatuor annum.

Tum primum siccis aër fervoribus ustus

Canduit, & ventis glacies adstricta pependit.

Tum primum subiere domos: domus antra fuerunt,

Et densi frutices, & junctæ cortice virgæ.

Semina tum primum longis Cerealia sulcis

Obruta sunt, pressique jugo gemuere juvenci.

Tertia post illam successit ahenea proles,

Sævior ingeniiis, & ad horrida promptior arma;

Non scelerata tamen. De duro est ultima ferro.

Protinus erupit venæ c peioris in ævum

Omne nefas. fugere pudor, verumque, fidesque:

In quorum subiere locum fraudesque, dolique,

Insidæque, & vis, & d amor sceleratus habendi.

Vela dabat ventis, nec adhuc bene noverat illos,

Navitas; quæque diu steterant in montibus altis,

Fluctibus ignotis insultavere carinæ.

Communemque prius, cœu lumina solis, & auræ,

Cautus humum longo signavit limite mensor.

Nec tantum segetes, alimenta que debita, dives

Poscebatur humus: sed e itum est in viscera terræ.

Quasque reconsiderat, Stygiisque admovent am-
bris,

f EFFODIUNTUR opes, irritamenta malorum.

Jamque nocens ferrum, ferroque nocentius aurum

Prodierat. prodit bellum, quod pugnat utroque,

Sanguineaque manu crepitantia concutit arma.

Vivitur ex rapto. non hospes ab hospite tutus,

Nec socer à genero: fratrum quoque gratia rara est.

Imminet exitio vir conjugis, illa mariti:

Lurida terribiles g miscent aconita novercæ:

Filius ante diem patrios inquiris in annos.

Vista jacer pietas: & virgo cæde madentes

b Ultima cœlestium terras Astræa reliquit.

a Ollus

χρυσός

πυρίπαι

ἡνίκαι δὲ

πύρρον Χει-

ρὸν ἔχοντα ὡ-

ς αὐτῶν δὲ κα-

κὼς τὰς τι-

ξέινδας.

b Inæqualis

in calore &

frigore tem-

periei. Unde

alibi, Cum

modo fri-

goribus

premi-

mur, mo-

do solvi-

mur æstu.

Hippocr. 3.

Alyber. 4.

c 9.

c Deterioris

ere.

d Peri-

phrasia a-

varitia.

e καὶ ἐπὶ

σφαίρῃ.

f Plin. præ-

fat. lib. 4.

Imus in

viscera e-

jus, & in

sede ma-

num opes

quæri-

mus.

f A- f Callim.

Γαῖος δὲ

ἀντίλαον

κακὸν φονὴν οἷον ἰσχυρὰ.

g Virg. Focula si quando sævæ infe-

cere novercæ, Miscueruntque herbas, &c. h Justitie οὐκ ἐστὶν

οὐσία: quam Aratus similiter virginem; item Chrysipp. apud Gellium

prodidi: & Hesiodo est πῦρ δὲ καὶ αἰὶν ἀνθρώπων.

FABULA V.

De Gigantomachia.

NEVE foret terris securior arduus æther :
Affectasse ferunt regnum coeleste Gigantes,
Altaque congestos struxisse ad sydera montes.
Tum pater omnipotens misso perfregit Olympum
Fulmine, & excussit subjectum Pelion Ossæ.
Obruta mole sua cum corpora dira jacerent :
Perfusam multo natorum sanguine terram
Immaduisse ferunt, calidumque animasse cruorem:
Et, ne nulla sax stirpis monumenta manerent,
In faciem vertisse hominum. Sed & illa propago
Contemptrix superum, sævæque avidissima cadis,
Et violenta fuit : Scires è sanguine natam.

*a Gigantum
sanguis in
lupinus.*

FABULA VI.

De Lycone in Lupum converso.

QUæ pater ut summa vidit Saturnius arce,
Ingemit : & facto nondum vulgata recenti
Fordæ Lycaoniz referens convivâ mensæ,
Ingentes animo, dignas Jove, concipit iras,
Conciliumque vocat. Tenuit mora nulla vocatos.
Est via sublimis cœlo manifesta sereno,
Lactea nomen habet, candore notabilis ipso.
Hac iter est superis ad magni tecta Tonantis,
Regalemque domum. dextra, lævaque deorum
Atria nobilium valvis celebrantur apertis.
a Plebs habitat diversâ locis : à fronte potentes
Cœlicolæ clarique suos posuere penates.
Hic locus est, quem, si verbis audacia detur,
Haud timeam magni dixisse palatia cœli.
Ergo ubi marmoreo supeti sedere recessu,
Celsior ipse loco, sceptroque innixus cburno,
b Terrificam capitis concussit terque quaterque
Cæsariem : cum quæ terram, mare, sydera movit.
Talibus inde modis ora indignantia solvit :
Non ego pro mundi regno magis anxius illa
Tempestate fui, qua centum quisque parabat
Injicere cænguipedum captivo brachia cœlo.
Nam, quanquam ferus hostis erat, tamen illud ab
Corpore, & ex una pendebat origine bellum. (uno
Nunc mihi qua totum d Nereus circumsonat or-
bem,

*a Dii mino-
res & ma-
iores.*

*b Parasceue
ad sequen-
tem oratio-
nem.*

*c d. g. g. g.
v. i. d. u. r.
I. s. a. c. O. r. p. h.
h. y. m. n.*

*T. e. l. u. i. u. s.
J. u. i. u. s. m. i.
a. p. a. r. u. s. d.
J. a. n. n. t. i.
k. i. a.*

*d Mare :
m. e. t. a. m. o. r. p. h. i. a.*

Per-

Perdendum est mortale genus. per flumina juro
Infera, sub terras Stygio labentia luo.

• CUNCTA prius tentanda: sed immedicabile vulnus
Ense recidendum est, ne pars sincera trahatur.
Sunt mihi Semidei, sunt rustica numina Fauni,
Et Nymphæ Satyrique, & monticolæ Sylvani:
Quos quoniam cæli nondum dignamur honore,
Quas dedimus, certe terras habitare sinamus.
An satis, ô superi, tuos fore creditis illos,
Cum mihi, qui fulmen, qui vos habeoque regoq;
Struxerit insidias notus feritate b Lycaon?

Confremuere omnes: studiisque ardentibus ausum
Talia deposcunt. Sic, cum manus impia sævit
e sanguine Casares Romanum extinguere nomen,
Attonitum tanto subitæ terrore ruinæ

Humanum genus est, totusque perhorruit orbis.
Nec tibi grata minus pietas, Auguste, tuorum,
Quam fuit illa Jovis: qui postquam voce manuque
Murnura compressit, tenuere silentia cuncti.
Substitit ut clamor d prædus gravitate regentis.

Juppiter hoc iterum sermone silentia rupit:
Ille quidem pœnas (curam hanc dimittite) solvit:
Quod tamen admissum, quæ sit vindicta, docebo.

Contigerat nostras e infamia temporis aures.
Quam cupiens falsam, summo delabor Olympo,
Et Deus humana lustrò sub imagine terras.

Longa mora est, quantum noxæ sit ubiq; repertum,
Enumerare: f minor fuit ipsa infamia vero.

Maxima transieram latebris horrenda ferarum,
Et cum Cylleno gelidi pineta Lycei:

Arcados hinc sedes, & inhospita tecta tyranni
Ingrediôr, traherent cum fera crepuscula noctem.

Signa dedi venisse Deum: vulgusque precari
Cœperat. irridet primo pia vota Lycaon.

Mox, ait, Experiat, Deus hic, g discrimine aperto,
An sit mortalis: nec erit dubitabile verum.

Nocte gravem somno, nec opina perdere morte
Me parat: hæc illi placet experientia veri.

Nec contentus eo est: missi de gente Molossa
Obsidis unius jugulum muerone resolvit:

Atque ita semineces partim ferventibus artus
Mollit aquis, partim subjecto torruit igni.

Quos simul imposuit mensis, ego vindice flamma
In dominum dignos everti tecta penates.

Tertius ipse fugit: nactusque silentia ruris

a Tridua.

Cic. ph. 2. In

corpore sibi

quidē sūmo-

dū est, quod

reliquo cor-

pore noceat,

id ur̄i seca-

rique pati-

mur, ut ali-

quod mem-

brum potius,

quam totum

corpus in-

tereat: sic in

Reip. corpo-

re, ut totum

salvum sit,

quicquid

est pestife-

rum ampu-

tetur.

b De Lyca-

onē vide A-

pollod. 1. 3.

c Interfecto

Jul. Casare.

Metony-

mice.

d Sedatus

autoritate

Jovis.

e Per vulga-

ta morta-

lium impro-

bitum.

f Superante

famam im-

probitate ip-

forum.

g Certo divi-

nitati ejus

falso pericu-

lo.

Exululat, frustra que loqui conatur, ab ipso
 Colligit os rabiem: solitæque cupidine cordis
 Utitur in pecudes, & nunc quoque sanguine gaudet.
 In villos abeunt vestes, in crura lacerti.
 Fit lupus, & veteris servat vestigia formæ.
 Canicies eadem est, eadem violentia vultus:
 Iidem oculi lucent: eadem feritatis imago est.

FABULA VII.

*De Diluvio, & reparatione generis huma-
 ni jactu lapidum.*

a Imaginatione
Terentii. U-
fus est ea-
dem formæ
de Livio
lib. 34.
b Confu-

Occidit una domus: sed non domus una perire
 Digna fuit: qua terra patet, fera regnat Erinnya.
 In facinus jurasse putes, dent ocyus omnes
 Quas mervere pati (sic astat sententia) poenas.
 Dicta Jovis pars voce probant, stimulosque firmen-
 Adjiciunt: alii partes assensibus implent. (u)
 Est tamen humani generis jactura dolori
 Omnibus: & quæ sit terræ mortalibus orbe
 Forma futura, rogant: quis sit laturus in aras
 Thura: ferisne paret populandas tradere terras?
 Talia querentes (sibi enim fore cetera curæ)
 Rex superum trepidare vetat, sobolemque priori
 Dissimilem populo promittit origine mira.
 Jamque erat in totas sparsurus fulmina terras,
 Sed timuit, ne forte sacer tot ab ignibus æther
 Conciperet flammæ, totusque ardesceret axis.
 Esse quoque in fati reminiscitur, affore tempus,
 Quo mare, quo tellus, correptaque regia cœli
 Ardeat, & mundi moles operosa laboret.
 Tela reponuntur manibus fabricata Cyclopi.
 Pœna placet diversa: Genus mortale sub undis
 Perdere, & ex omni pambos demittere cœlo.
 Protinus Aëolis & Aquilonem claudit in antris,
 Et quæcunque fugant inductas flamina nubes:
 Emitteritque Notum. d Madidis Notus evolat alis,
 Terribilem picea tectus caligine vultum.
 Barba gravis nimbi, canis fluit unda capillis;
 Fronte sedent nebulae, rorant pennæque sinusque.
 Utque manu late pendentia nubila pressit,
 Fit fragor, & densi fundantur ab æthere nimbi.
 Nuntia Junonis varios induta colores
 Concipit Iris aquas, alimenta que nubibus affert.
 Sternuntur segetes, & deplorata colonis

a Imaginatione
Terentii. U-
fus est ea-
dem formæ
de Livio
lib. 34.
b Confu-

c Quis ni-
bus spiritus
est, teste He-
mer. Od. 1.
Nota autem
causa ali-
quot im-
brum datu-
rales.
d Noti ou-
gan nivala.
e Diluvii
Hypoty-
polis, cujus
descriptio-
nem vide a-
quid Senec.
l. 1. natur.
qu. cap. 27.

Vota

Vota jacent, longique perit labor irritus anni.
 Nec cælo contenta suo est Jovis ira: sed illum
 Cæruleus frater juvat auxiliaribus undis.
 Convocat hic amnes: qui postquam tecta tyrannica metas
 Intravere sui, Non est hortamine longo
 Nunc, ait, utendum; vires effundite vestras:
 (Sic opus est) aperite domos, ac c mole remota,
 Fluminibus vestris totas immittite habenas.
 Jusserat. Hi redeunt, ac fontibus ora relaxant,
 Et defixato volvuntur in æquora cursu.
 Ipse tridente suo terram percussit: at illa
 Intremuit, motuque vias patefecit aquarum.
 Exspatiata ruunt per apertos flumina campos;
 Cumque satis arbuscula simul, pecudesque, virosque,
 Tecta que, cumque suis rapiunt penetralia sacris.
 Siqua domus mansit, potuitque resistere tanto
 Indejecta malo: culmen tamen altior hujus
 Unda tegit, pressaque latent sub gurgite turres.
 Jamque mare & tellus nullum discrimen habebant:
 Omnia pontus erat, deerant quoque littora ponto.
 Occupat hic collem: cymba sedet alter adunca,
 Et ducit remos illic, ubi nuper ararat.
 Ille super segetes, aut merse culmina villa
 Navigat: hic summa piscem deprendit in ulmo.
 Figitur in viridi (sic fors tulit) anchora prato:
 Aut subjecta terunt curvæ vineta carinæ:
 Et modo qua graciles gramen carpere capellæ,
 Nunc ibi detormes ponunt sua corpora Phocæ.
 Mirantur sub aqua lucos, urbesque, domosque
 Nereides: sylvasque tenent delphines, & altis
 Incurfant ramis, & agitataque robora pulsan.
 Nat lupus inter oves: fulvos vehit unda leones:
 Unda vehit tigres; nec vires & fulminis apro,
 Crura nec ablato profunt velocia cervo.
 Quæsitisque diu terris, ubi sistere possit.
 In mare lassatis voluctis vaga decidit alis.
 Obruerat tumulos immensa licentia ponti,
 Pulsabantque novi montana cacumina fluctus.
 Maxima pars unda rapitur, quibus unda pepercit,
 Illos longa domant inopi jejunia victu.
 Separat Aonios Aëxis Phocis ab arvis,
 Terra ferax, dum terra fuit: sed tempore in illo

A 5

Pars ge nameri.
n Operie-

rat montes. • Topographia. Et est Hypallage in verb. quis Aonios Phocidem, hoc est Bæot. separant ab Attica regione.

a Non continet se in-

b Neptuni aquarum numinis.

c Riparum obica.

d Nereis libero.

e Neptunus. Enclitica. & circos-jan.

f Tarrivinc. pro sub mole aquarum exundante.

g Amplificatio per distributionem.

h Virg. Georg. Turpes dixit, hoc est fetidæ: unde quærit in præverb.

i Unda impulsæ.

k Hyperbole. pro dentis fulminis.

l Undis abreyto.

m Enallage numeri.

Pars maris, & latus subitarum campus aquarum.

Mons ibi verticibus petit arduus astra duobus,

Nomine Parnassus, superatque cacumine nubes.

Hic ubi Deucalion (nam cetera texerat æquor)

Cum consorte tori parva rate vestus adhæsit,

a Corycii incolæ, quod Parnassi antrum est: a Corycidas Nymphas, & numina montis adorat, Fatidicamque b Themis, quæ tunc oracula tenebat.

Antonomas. Vide Strab. l. 9. Herod. Vran. Pind. Non illo melior quisquam, nec amantior æqui

scilicet docent, Nodæm primo præfuisse oraculi. Vir fuit, aut illa reverentior ulla deorum.

Juppiter ut liquidis stagnare paludibus orbem,

Et superesse virum de tot modo millibus unum,

Et superesse videt de tot modo millibus unam,

Innocuos ambos, cultores numinis ambos:

Nubila disjecit, nimbisque Aquilone remotis,

Et cælo terras ostendit, & æthera terris.

Nec maris ira manet; positoque c tricuspile telo,

Mulcet aquas rector pelagi, supraque profundum

Extantem, atque humeros innato murice testum

Cæruleum Tritona vocat, d conchaque sonanti

Inspirare jubet, fluctusque, & flumina signo

Jam revocare dato. Cava buccina sumitur illi

Tortilis, in latum quæ turbine crescit ab imo:

Buccina quæ in medio concepit ubi æra ponto,

Littora voce replet sub e utroque jacentia Phorbo-

Tum quoque ut ora Dei madida rorantia barba

Contigit, & cecinit jussos inflata recessus,

Omnibus audita est telluris, & æquoris undis:

Et quibus est undis audita cœcavit omnes.

Jam mare littus habet: plenos capit alveus amnes:

Flumina subdunt: colles exire videntur:

Surgit humus; crescunt loca decrefcentibus undis.

Postque diem longam nudata cacumina sylvæ

Ostendunt, limumque tenent in fronde relictum.

f Redditus orbis erat, quem postquam vidit aper-

Neptuni. Et desolatæ agere alta silentia terras, (tum,

Stat. lib. 1. Deucalion lacrymis ita Pyrrham affatur obortis:

Achil. Virg. O g soror, o conjux, o forma sola superstes,

10. Æneid. Quam commune mihi genus, & patruelis origo,

Hunc ve- Deinde torus junxit, nunc b ipsa pericula jungunt:

hit imma- Tet-

nis Triton & cærulea concha Exterrens freta. e Hyperbole.

Indicatur autem ortus, & occasus, atque adeo totus terrarum orbis. Idem,

Deianir. Implesti meritis Solis utramque domum. f Ex undis re-

surgens. Martial. Reddita Roma sibi est. g Soror patruelis: nata Epi-

metheo fratre Promethei. Cic. 2. Philip. Filiam ejus sororem tuam ejeci-

sti. h Arist. 5. Polit. quæ dicitur in 17. dicitur in 17. dicitur in 17.

Terrarum, quascunque vident occasus & ortus,
 Nos duo turba sumus : possedit cætera pontus.
 Hæc quoque adhuc vitæ non est fiducia nostræ
 Certa satis : terrent etiam nunc nubila mentem.
 Quis tibi, si sine me satis electa fuisses,
 Nunc animus miseranda foret ? quo sola timorem
 Ferre modo posses ? quo consolante dolores ?
 Namque ego (crede mihi) a si te quoque pontus ha-

a Imitatione
 Maronis ex

bæret, Te sequeretur conjux, & me quoque pontus haberet. i. En.

O utinam possem populos reparare paternis
 Artibus, atque animas formatæ infundere terræ !
 Nunc genus in nobis testat mortale duobus :

b (Sic visam esse superis) hominumque exempla b Hemi-

manemus.
 flich. Maro-
 nis ex j. Æ-
 neid.

Dixerat, & flebant. placuit cæleste precari
 Numen, & auxilium per sacras quærere sortes.
 Nulla mora est : adeunt pariter Cephisidas undas
 Et nondum liquidas, sed jam vada nota sequentes.
 Inde ubi libatos irroravere liquores
 Vestibus, & capiti, flectunt vestigia sacræ
 Ad delubra dex : quorum fastigia turpi
 Squallebant musco, stabantque sine ignibus aræ.

Ut templi tetigere gradus, procumbit uterque
 Pronus humi, gelidoque pavens c dedit oscula saxo;
 Atque ita, si precibus, dixerunt, numina iussis
 Victa remollefcunt, si flectitur ira deorum,
 Dic Themis, qua generis damnum reparabile nostri
 Arte sit, & mersis fer opem mitissima rebus.
 Mota dea est, d sortemque dedit : Discedite templo,
 Et velate caput, cinctasque resolvite vestes,
 Ossaque post tergum e magnæ iactate parentis.
 Obtupuere diu : rumpitque silentia voce
 Pyrrha prior, iussisque dex parere recusat,
 Detque sibi veniam pavido rogat ore, pavetque
 Lædere iactatis maternas ossibus umbras.
 Interea repetunt cæcis obscura latebris
 Verba datæ sortis secum, inter sequæ volutant.
 Inde f Promethides placidis g Epimethida dictis
 Mulcet : &. Aut fallax, ait, est solertia nobis,
 Aut pia sunt, nullumque nefas oracula suadent.

c Suppli-
 cantes enim
 templis pro-
 strati pro-
 cumbebant,
 liminaque
 templorum
 & solum æ-
 dium sacra-
 rum oscula-
 bantur.

Aræ. l. i.
 advers. gent.
 Dio. lib. 41.

d Themidis
 oraculum :
 vide Par-

rhas. in
 Claud. lib. i.

de rapt. Proserpine. e Telluris, antiquæ, & primæ humani generis pro-
 creatrix. f Deucalion Promethei filius. Antonomaf. Prisc. Pro-
 methiades. g Pyrrham uxorem, Epimeth. fil.

a Vide Mu- Magna parens terra est: & lapides in corpore terra
ret. l. 10. Olla reor dici. jacere hos post terga jubemur.
Var. test. Conjugis augurio quanquam & Titania mota est,
esp. 2. Spes tamen in dubio est: adeo cœlestibus ambo
b Pyrrha Diffidunt monitis. sed quid tentare nocebat?
lapeti fil. Discedunt, velantque caput, tunicasque recingunt,
Titanis ne- Et iustos lapides sua post vestigia mittunt.
piis. Saxa (quis hoc credat, nisi sit pro teste vetustas?)
 Ponere duritiem cœpere, suumque rigorem,
 Molliri que mora, mollira que ducere formam.
 Mox, ubi creverunt, natura que mitior illis
 Contigit; ut quidam, sic non manifesta videri
 Forma potest hominis; sed uti de marmore cœpta,
 Non exacta satis, rudibusque simillima signis.
 Quæ tamen ex illis aliquo pars humida succo,
 Et terrena fuit, versa est in corporis usum:
 Quod solidum est, flectique nequit, mutatur in ossa:
 Quæ modo vena fuit, sub eodem nomine mansit.
c A Div- Inque brevi spatio, superiorum numine, saxa
calione jacti c Missa viri manibus faciem traxere virorum;
lapides in Et de formineo reparata est formina jactu.
viros: d Inde d genus durum sumus, experientique laborum;
Pyrrha, in Et documenta damus, qua simus origine nati.
mulieres
abunt. Pind. Olymp. 4. v. 27. dicit, qui dixerunt a mœdæ & dædæ formæ,
hæc dicit in iudæis. Item, En dicit dicitur in iudæis, hæc dicitur
dicitur. d. Virg. Georg. 1. Unde homines nati durum genus.

FABULA VIII.

De Pythone.

a Vide Cætera diversis tellus & animalia formis
Pomp. Mel. Sponte sua peperit; postquam vetus humor ab
in Egypt. Percaluit solis, cœnumque udxque paludes (igne
& Amm. Intumuerunt æstu; fecunda que semina rerum
 Vivaci nutrita solo, cœu matris in alvo,
 Creverunt, faciemque aliquam cepere morando.
 Sic ubi deseruit madidos septem fluvius agros
 Nilus, & antiquo sua flumina reddidit alveo,
 Athereoque recens exarsit sydere linus;
 Plurima cultores versis animalia glebis
 Inveniunt: & in his quxdam modo cœpta per ipsum
 Nascendi spatium; quxdam imperfecta, suisque
 Trunca vident humeris: & eodem corpore sape
 Altera pars vivit, rudis est pars altera tellus.

Quippe

a Quippe ubi temperiem sumpserit humorque calor- a Vide Hip-
que. pocr. lib. 1.

Concipiunt: & ab his oriuntur cuncta duobus. de diara.

Cumq; sit ignis aquæ pugna, vapor humidus omnes

Res creat, & b discors concordia fortibus apta est. b' O'Z'ou-

Ergo ubi diluvio tellus lutulenta recenti, cys. l'umit

Solibus æthereis, altoque recanduit æstu, autem litem

Edidit innumeras species; partimque figuras & amici-

Reddidit antiquas, partim nova monstra creavit. tium Empe-

Illa quidem noller: sed te quoque, maxime Python, docilis.

Tum genuit, populisque novis, incognite serpens,

Terror eras: tantum spatii de monte tenebas.

Hunc c Deus arcitenens, & nunquam talibus armis c Apollō

Ante, nisi in damis, capreisque fugacibus usus, Τελειόγυς.

Mille gravem telis, exhausta pene pharetra,

Perdidit, effuso per vulnera nigra veneno.

Neve operis famam posset delere vetustas,

Instituit sacros celebri certamine ludos,

Pythia perdomitæ serpentis nomine distos.

Hic juvenum quicumque manu, pedibusve, rotave,

Vicerat, esculex capiebat frondis honorem.

Nondum laurus erat: longoque decentia crine

Tempora cingebat de qualibet arbore Phœbus.

F A B U L A I X.

De Daphne in Laurum conversâ.

P R I M U S amor Phœbi Daphne Peneia, quem non
Sors ignara dedit, sed sæva Cupidinis ira.

Delius hunc nuper visto serpente superbus

Viderat adducto flectentem cornua nervo:

Quidque tibi, lascive puer, cum fortibus armis?

Dixerat: ista decent humeros gestamina nostros,

Qui dare certa feræ, dare vulnera possumus hosti;

Qui modo pestifero tot jugera ventre prementem

Stravimus innumeris tumidum Pythona sagittis.

Tu face, a nescio quos, esto contentus amores

Irritare tua: nec laudes asserere nostras.

Filius huic Veneris; Figat tuus omnia, Phœbe;

Te meus arcus, ait: quantoque animalia cedunt

Cuncta deo, tanto minor est tua gloria nostra.

Dixit, & b eliso percussis ære pennis,

Impiger umbrosa Parnassi constitit arce.

Deque sagittifera prompsit duo tela pharetra (rem. versarum

c Diversorum operum; fugat hoc, facit illud amo- effellium

Quod

a P. r. con-
temptum, q.
d. molles &
inertes.

b Sello, di-
stricte ala-
rum verbe-
re.

c Cupidinis
sagittæ di-
versarum

Quod facit, auratum est, & cuspidē fulget acuta:
Quod fugat, obtusum est, & habet sub arundine
plumbum.

- a Daphne* Hoc deus in *a* nymphā Peneīde fixit: at illo
Penei am- Læsit Apollineas trajecta per ossa medullas.
nis filia. Protinus alter amat: fugit altera nomen amantis,
Periphras- Sylvarum latebris, captivarumque ferarum
is. Antono- Exuviis gaudens, *b* innuptæque xmula Phœbes.
masia. Vitra coercēbat & positos sine lege capillos.
b Diana Multi illam petiere: illa averſata petentes,
avertit; Div- Impatiens, expertusque viri, nemora avia lustrat:
c Inornatos, Nec quid Hymen, quid Amor, quid sint connubia
incomposi- curat.
tos, negle- Sæpe pater dixit; Generum mihi filia debes;
bat. Sæpe pater dixit; Debes mihi nata nepotes.
hædæ Illa velut crimen, tedas exosa jugales,
 Pulchra verecundo suffundens ora rubore,
 Inque patris blandis hærens cervice lacertis,
d Callimach. *d* Da mihi perpetua, genitor charissime, dixit,
Δις μοι Virginitate frui: dedit hoc pater ante Dianæ. (tas,
παιδὸν ἄν- Ille quidem obsequitur: sed te decor iste, quod op-
ταίνουσι δ' ἄ- Esse vetat, votoque tuo tuā forma repugnat.
τα φιλίαν Phœbus amat, visæque cupit connubia Daphnēs:
ειν. Quodque cupit, sperat; suæque illum oracula fallunt.
 Utque leves stipulæ demptis adolentur aristis;
 Ut facibus sepes ardent, quas forte viator
 Vel nimis admovit, vel jam sub luce reliquit:
 Sic Deus in flammās abiit, sic pectore toto
 Uritur, & sterilem sperando nutrit amorem.
 Spectat inornatos collo pendere capillos:
 Ecquid si comantur? ait: videt igne micantes,
 Syderibus similes oculos: videt oscula, quæ non
 Est vidisse satis: laudat digitosque, manusque,
 Brachiaque, & nudos media plus parte lacertos:
e Velle oc- Siqua latent, meliora putat. Fugit ocyor aura
cultantur. Illa levi: neque ad hæc revocantis verba resistit.
 Nympha, precor, Peneia manes non insequor hostis.
 Nympha mane. sic agna lupum. sic cerva leonem,
 Sic aquilam penna fugiunt trepidante columbæ,
 Hostes quæque suos, amor est mihi causa sequendi,
 Me miserum! ne prona cadas, indignave lædi
 Crura notent sentes, & sim tibi causa doloris:
 Aspera, quæ properas, loca sunt: moderantius, oro,
 Curre, fugamque inhibe; moderantius insequar ip-
 Cui placeas, inquit tamen. Non incosa montis, (te.
 Non

Non ego sum pastor: non hic armenta, gregesve
 Horridus observo. nescis temeraria, necis
 Quem fugias, ideoque fugis. mihi *a* Delphica tellus, *a* *Apollini*
 Et Claros. & Tenedos, Pataraeque regia servit. *loca sacra.*
 Juppiter est genitor: *b* per me quod eritque fuitque, *b. Apollo va-*
 Estque patet: per me concordant carmina nervis. *ticinorum,*
 Certa quidem nostra est: nostra tamen una sagitta *musica, &*
 Certior, in vacuo quæ vulnera pectore fecit. *medicina*
 Inventum medicina meum est, opiferque per orbem *inventor.*
 Dicor, & *c* herbarum est subjecta potentia nobis. *Homer. "O"*
 Hei mihi, quod nullis amor est medicabilis herbis; *sed nūc*
 Nec profunt domino, quæ profunt omnibus, artes! *certum, nūc*
 Plura loquuturum timido Peneia cursu *iam sapia,*
 Fugit, cumque ipso verba imperfecta reliquit: *sed t' ista*
 Tunc quoque visa decens, nudabant corpora venti, *tu.*
 Obviaque adversas vibrabant flamina vestes,
 Et levis impulsos retro dabat aura capillos.
 Aucta fuga forma est. sed enim non sustinet ultra
 Perdere blanditias juvenis Deus: utque monebat
 Ipse amor, admissio sequitur vestigia passu.
 Ot canis in *a* vacuo leporem cum *e* Gallicus arvo
 Vidit, & hic prædam pedibus petit, ille salutem:
 Alter in hæsus similis, jam, jamque tenere
 Sperat, & extento stringit vestigia rostro;
 Alter in ambiguo est, an sit comprehensus; & ipsis
 Morsibus eripitur, tangentiaque ora relinquit:
 Sic Deus, & virgo est: hic spe celer, illa timore.
 Qui tamen insequitur, pennis adjutus amoris
 Ocyor est, requelemque negat, tergoque fugacis
 Imminet, & crinem sparsum cervicibus faiscat.
 Viribus absumptis expalluit illa, citæque
 Vista labore fugæ, spectans Peneidas undas,
 g Fer, pater, inquit, opem, si flumina numen habetis.
 Quæ nimium placui tellus, ait, hæc; vel istam,
 Quæ facit ut lædar, mutando perde figuram.
 Vix prece finita, torpor gravis occupat artus:
 Mollia cinguntur tenui præcordia *b* libro:
 In frondem crines, in ramos brachia crescunt.
 Pes modo tam velox pigris radicibus hæret:
 Ora cacumen habent: remanet nitor unus in illa.
 Hanc quoq; Phœbus amat, positaque in stipite dex-
 Sentit adhuc trepidare novo sub cortice pectus: (tra,
 Complexusque suis ramos, ut membra, lacertis,
 Oscula dat ligno: refugit tamen oscula lignum.
 Cui Deus: At quoniam conjux mea non potes esse,
 Arbor

Apollini
loca sacra.

b. Apollo va-
ticinorum,

musica, &
medicina

inventor.

Homer. "O"

sed nūc

certum, nūc

iam sapia,

sed t' ista

tu.

c Sol. n. pro-

ducit herbas,

in quibus

magna pars

medicinae

consumitur,

d Non con-

sisto arbori-

bus.

e Synecdo-

che: A loco

præstantia

indicatur.

f Hælitu oris

ventiluit.

g Rogaban-

tur enim

Dii, ut opem

ferrent. Ita

supra, met-

sis fer o-

pem mi-

tissima re-

bus.

h Cortice.

a *Pfin. l. 3.* Arbor eis certe, dixit, mea: semper habebunt
Laure tri- Te coma, te cithara, te nostræ, Laure, pharetræ.
umpis pre- a Tu ducibus lætis aderis, cum b læta triumphum
prie dicatur, Vox canet, & longas visent Capitolia pompas.
vel gratissi- Postibus Augustis eadem fidissima custos
ma domibus Ante fores stabis, c mediamque tuebere quescum.
janitrix Ca- Utque meum d intonsis caput est juvenile capillis;
sarum Pom- Tu quoque perpetuos semper gere frondis honores.
sificumque. Finierat Paxan. factis modo laurea ramis
b Vox illa Annuit, utque caput visa est agitalse cacumen.
leta erat,

Io triumphes! Io! *Varr. lib. 5. de lingua Latina. c Coronam quercu-
 neam in medio postium Caesarorum locatam. Idem 4. Fast. -- prætex-
 taque quercu Stet domus. d Unde Græci Apollo dix. prænunt
 dicitur: qui epitheto etiam Bacchi ornatur. Tibullus, Nam decet in-
 tonsus crinis utrumque Deum.*

FABULA X, XI, XII, & XIII.

*De Io in vaccam, Syringe in fistulam, & Argos in
 eandem pecora mutata.*

IO INACH- **E** St nemus Amonix, prærupta quod undique
 CHI filia claudit
 in vac- Sylvas vocant Tempe; per quæ Peneus ab imo
 ram. Effusis Pindo spumosis volvitur undis:
 a *Aquarum* Dejectuque gravi tenues agitantia fumos
precipitis. Nubila conducit: summisque adspersine sylvis
 Influit, & sonitu plus quam vicina fatigat.
 Hæc domus, hæc sedes, hæc sunt penetralia magni
 Amnis: in his residens, facto de cautibus antro,
 Undis jura dabat, nymphisque colentibus undas.
 Conveniunt illuc popularia flumina primum,
 Nescia gratentur, consolenturne parentem,
 Populifer Sperchius, & irrequietus Enipeus,
 Apidanusque senex, lenisque Amphrysus, & Æas.
 Moxque amnes alii, qui, qua tulit impetus illos,
 In mare deducunt fessas erroribus undas.
 Inachus unus abest, imoque reconditus antro
 Fletibus auget aquas, natamque miserimus Io
 Luget, ut amissam, nescit vitæne fruatur,
 An sit apud manes, sed, quam non invenit usquam,
 Esse putat nusquam, atque animo pejora veretur.
 Viderat à patrio redeuntem Juppiter illam
 Flumine: &, O virgo Jove digna, tuoque beatum
 Nescioquem factura toro, pete, dixerat, umbras.

Aut

Aut horum, aut horum nemorum, (& monstraverat
 Dum caler, & medio sol est altissimus orbe. (ambas)
 Quod si sola times latebras intrare ferarum,
 Præside tuta Deo nemorum secreta subibis :
 Nec de plebe Deo, sed qui cœlestia magna
 Sceptra manu teneo, sed qui vaga fulmina mitto.
 Ne fuge me. (fugiebat enim.) Jam pascua Letæ,
 Consiatque arboribus Lyrcea reliquerat arva :
 Cum Deus inducta latas caligine terras
 Occulit, & tenuitque fugam, rapuitque pudorem.
 Interea medios Iuno despexit in agros :
 Et noctis faciem nebulas fecisse volucres
 Sub nictido mirata die, non fluminis illas
 Esse, nec humenti sensit tellure remitti :
 Atque suus conjux ubi sit circumspicit, ut quæ
 Depressa toties bene nosset h̄ furta mariti.
 Quem postquam cœlo non repperit : Aut ego fallor,
 Aut ego lædor, ait. delapsaque ab æthere summo
 Constitit in terris, nebulasque recedere jussit.
 Conjugis adventum præsenferat, inque nitentem
 e Inachidos vultus mutaverat ille juvencam.
 Bos & quoque formosa est. Speciem Saturnia vacæ,
 Quamquam invita, probat: nec non & ejus, & unde,
 Quove sit armento, veri, quasi nescia, quærit.
 Iuppiter è terra genitum mentitus, ut auctor
 Desinat inquisi. petit hanc Saturnia munus.
 Quid faciat? Crudele, suos abdicere amores :
 Non dare, suspectum. Pudor est, qui suadeat illine;
 Minc dissuadet amor. Victus pudor esset amore :
 Sed leve si munus / sociæ generisque torique
 Vacca negaretur, poterat non vacca videri.
 Pellice donata, non proclivus exiit omnem
 Diva metum, timuitque Iovem, & fuit anxia furti;
 Donec Aristotida servandam tradidit Argo.
 Centum luminibus cinctum caput g Argus habe-
 Inde suis vicibus capiebant bina quietem, (bat.
 Cætera servabant, atque in statione manebant.
 Confliterat quocunque loco, spectabat ad Io :
 Ante oculos Io, quamvis aversus, habebat.
 Luce finit pasci : cum Sol tellure sub alta est,
 Claudat, & indigno circumdat vincula collo.
 Frondibus arboreis, & amara pascitur herba :
 Proque toro, terræ non semper gramen habenti
 Incubat infelix : h̄ limosaque flumina potat.
 Illa etiam supplex Argo cum brachia vellet

a Inhibuit
 fugam indu-
 ctis tene-
 bris.
 b Adulteris
 & cœtus
 clandesti-
 mos.
 c Iu: Anto-
 nomasia.
 vide eandem
 fabulam.
 l. 5. Fast.
 d Sicut mo-
 do puella
 fuerat for-
 mosa.
 e Ignotis pa-
 rentibus or-
 tam. Vide
 Pol. Mifcal.
 cap. 13.
 f Sorori &
 uxori Peri-
 phraf. Virg.
 Iovisque
 Et soror &
 conjux.
 g Plaut. Au-
 lul. Quos si
 Argus ser-
 vet, qui o-
 culeus to-
 rus fuit.
 (bat. Callim. Epi-
 gramm.
 Πίστην Ἀ-
 γαστρίδω
 αὐτὸς ἐν-
 λυγμυατῶν
 Ἄγρῳ.
 h Limæ ac
 luto infecta,
 turbida.

Tendere, non habuit quæ brachia tenderet Argos:
 Et conata queri mugitus edidit ore,
 Pertimuitque sonos, propriaque exterrita voce est.
 Venit & ad patrias, ubi ludere sæpe solebat,
 Inachidas ripas: novaque ut conspexit in unda
 Cornua, pertimuit, seque externata refugit.
 Naiades ignorant, ignorat & Inachus ipse,
 Quæ sit, ut illa patrem sequitur, sequiturque sorores,
 Et patitur tangi, seque admittantibus offert.
 Decerptas senior porreverat Inachus herbas.
 Illa manus lambit, patriisque dat oscula palmis:
 Nec retinet lacrymas: & si modo verba supersint,
 Oret opem, nomenque suum, casusque loquatur.
 Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit,
 Corporis indicium mutati tristique peregit.

Me miserum! exclamat pater Inachus: inque ge-
 mentis

a Invenimus
 quæ sita, re-
 perimus ca-
 su oblata:
 dia Crani-
 ometici. Sed
 Turneb. l. 4.
 cap. 17. non
 inventam,
 interpreta-
 tur non in-
 venibilem,
 hoc sensu:
 Te, quæ in
 juveneam
 mutata es,
 vepari juve-
 niri non pos-
 se, cum sit.
 formidique
 puella ambi-
 feris: Vel,
 etsi te qua-
 sivi per om-
 nes terras,
 hæc tandem
 tamen te in
 bucula repe-

Cornibus, & ulvæ pendens cervice juvenex,
 Me miserum! ingeminat. Tunc es quæ sita per omnes
 Nata mihi terras? Tu non a inventa reperta es.
 Luctus erat levior: Retices, nec mutua nostris
 Dicta refers: alto tantum suspiria ducis
 Pectore; quodq; unum potes, ad mea verba remigis.
 At tibi ego ignarus thalamos, tædæque parabam,
 Spesque fuit generi mihi prima, secunda neporum.
 De b grege nunc tibi vir, & de grege natus habeb-
 Nec finire licet tantos mihi morte dolores: (dus,
 Sed nocet esse Deum: & præclusa que janua lethi
 Aeternum nostros luctus extendit in ævum.
 Talia dicenti stellatus summovet Argus,
 Ereptamque patri diversa in pascua natam
 Abstrahit. Ipse procul montis sublimis cacumen
 Occupat, unde sedens partes speculatur in omnes.
 Nec superum rector mala tanta a Phorontidos ultra
 Ferre potest: & natumque vocat, quem lucida partu
 Pleias enixa est, flethoque dei imperat Argum.
 Parvâ mora est, alas pedibus, virgamque potente
 Somniferam sumpsisse manu, tegimenque capillis,
 Hæc ubi disposuit, patria Jove natus ab arce
 Desilit in terras: illic g tegimenque removir,
 Et posuit pennas, tantummodo virga retenta est.

Hæc

ri, ut non invenerim natam meam. b Armento Catarchesice. c Lu-
 cret. lib. 5, Haud igitur lethi præclusa est janua cœli. d Ius ne-
 ptis Phoronei, qui fuit Inachi fil. e Mercurium Mæle filium, f Unda
 Argiphontes dictus est. g Pctasum.

Hac agit, ut pastor, per devia rura capellas,
 Dum venit, adductas : & structis cantat avenis.
 Voce novæ captus custos Junonius artis,
 Quisquis es, hoc poteris mecum confidere saxo,
 Argus ait: neque enim pecori foreundior ullo
 Herba loco est, aptamque vides pastoribus umbram.
 Sedit & Atlantiades, & euntem multa loquendo
 Detinuit sermone diem, junctisque capendo
 Vincere arundinibus servantia lumina tentat.
 Ille tamen pugnat molles evincere somnos;
 Et, quamvis sopor est oculorum parte receptus,
 Parte tamen vigilat: quærit quoque (namque reperta
 Fistula nuper erat) qua sit ratione reperta.
 Tum Deus, Arcadiæ gelidis in montibus, inquit,
 Inter Hamadryadas celeberrima Nonacrinus
 Naias una fuit, nympha Syringa vocabant.
 Non semel & Satyros eluserat illa sequentes,
 Et quoscunque deos umbrosaque sylva feraxque
 Rus habet: c. Ortygiam studiis, ipsamque colebat
 Virginitate Deam: ritu quoque cincta Dianæ
 Falleset, & credi posset Latonia, si non
 Corneus huic arcus, si non foret aureis illi.
 Sic quoque fallebat. Redeuntem colle Lyceo
 Pan videt hanc, & pinuque caput præcinctus acuta
 Talia verba refert: Tibi nubere, Nympha, volentis
 Voils cede Dei. Restabat plura referre:
 Et precibus speretis fugisse per avia Nympham,
 Donec arenosi placidum Ladonis ad amnem
 Venerat. hic illam, cursum impredientibus undis,
 Ut se mutarent, e liquidas orasse sorores.
 Panaque, cum pressam sibi jam Syringa putaret,
 Corpore pro Nympha calamos tenuisse palustres:
 Dumque ibi suspirat, motos in arundine ventros
 Effecisse sonum tenuem, similemque querenti.
 Arte nova vocisque Deum dulcedine captum,
 Hoc mihi colloquium tecum, dixisse manebit.
 Atque ita disparibus calamis compagine ceræ
 Inter se junctis nomen tenuisse puellæ.
 Talia dicturus, vidit Cyllenius omnes
 Succubuisse oculos, adopertaque lumina somno.
 Supprimit extemplo vocem, firmatque soporem,
 Languida permulcens medicata lumina g virga.

a Interposi-
 sione in a
 pro Atlan-
 tides.

b Moratur
 est, extendis
 Horas. No-
 stem ser-
 mone ex-
 tendere.

c Dianam,
 natam in
 Ortygia in-
 sula: Orph.
 hymn. in
 Laton.

d Corolla cu
 pinu, ut uniu
 ex comitatu
 matris des-
 rum, cui hæc
 arbor sacra
 est.

e Nymphae.
 f Mercurius,
 in Cyllene
 Arcadia
 monte in lu-
 cem editus.
 Virgil. l. 8.

— Quem
 candida
 Maia Cyl-
 lenes gel.
 conc. ver-

Nec tice fudit.

g Caduceus, Virgil. Melle soporatam & medicatis frugibus offam.
 De hac virga Homer. — Τῇ τ' αἰὲν ἐνὶ μαιῆτι δῖος ἦν Ὀνιδίας, ἥδ'
 αἴ τιν' αἰὲν ἐνὶ μαιῆτι δῖος ἦν Ὀνιδίας. Virg. 4. Æn. Dat somnos, adimitque.

a In tot ho- Nec mora : falcato nutantem vulnerat ense,
 minibus, hoc Qua collo est confine caput, saxoque cruentum
 est, oculis. Dejecit, & maculat præruptam sanguine rupem.
 Archai- Arge jaces, quodq; in tot lumina lumen habebas,
 mus. Extinctum est, centumque oculos nox occupat una.
 ARGUS Excipit hos, & volucrisque suæ Saturnis pennis
 Aristorh Collocat : & gemmis caudam stellantibus implet.
 fihus in cau- Protinus exarlit, nec tempora distulit itæ.
 dam pæve- Horrificamque oculis animoque objecit Erionyn
 nis. Pellicis Argolicæ, stimulosque in pectore cæcos
 b Oculorum Condidit, & profugam per totum tertuit orbem.
 lux. Alide Vltimus immenso restabas, Nile, labori.
 vitali lumi- Quem simul ac tetigit, positus in margine ripæ
 ne intellere- Procubuit genibus, resupinoque ardua collo,
 rum, quo re- Quos potuit solos tendens ad lydera vultus,
 liqua luce- Et gemitu, & lacrymis, & luctifono mugitu
 bant. Cum Iove visa queri est, finemque orare malorum.
 c Pavonis, Conjugis ille suæ complexus colla lacertis,
 quam alibi Finiat ut pernas tandem rogat : inque futurum
 avem Juno- Pone metus, inquit, nunquam tibi causa doloris
 niam appel- Hæc erit, & Stygias jubet hoc audire paludes.
 las. Ut lenita Dea est, vultus capit illa priores,
 d Stygem Fitque quod ante fuit. fugiunt de corpore setæ:
 obstat. Cornua decrescunt : sit luminis artior orbis :
 Ait illi adp- Contrahitur rictus : redeunt humerique manusque
 p. Illius Ungulaque sin quinos dilapsa absumitur angues.
 Deit pægas De bove nil superest, formæ nisi candor, in illa.
 i pægas ip- Officioque pedum Nympe contenta duorum,
 nor, secun- Erigitur : metuitque loqui, ne more juvenæ
 dum Hesiod. Mugiat : & timide verba intermissa retentat.
 e Oculorum Nunc Dea * linigeta colitur celeberrima turba.
 orbis con- Hinc Epaphus magni genitus de semine tandem
 trahuntur. Creditur esse Iovis : perque urbes juncta parenti
 f In quinque Templa tener. Fuit huic animis æqualis, & annis,
 digitos, un- Sole latus Phaëthon : quem quondam g magna lo-
 guet. quentem.
 * Niligen- Nec sibi cedentem, Phœboque parente superbum,
 na : alias, Non tulit l Inachides : Matrique, ait, omnia demens
 Niligenæ Credis, & es tumidus genitoris imagine falli.
 turbæ. Erubuit Phaëthon, iramque pudore repressit :
 g. Moxala Et tulit ad Clymenen Epaphi convitia matrem.
 Moxala, Quoque magis doleas genitrix, ait, En, ego liber,
 Moxala, Ille ferox, tacui : pudet hæc opprobria nobis
 verna. Vide Et dici potuisse, & non potuisse refelli.
 Adag.

h Epaphus Inachi nepos. Antonomafia.

At tu
 Ede
 Dixi
 Perq
 Tra
 Am
 Mot
 Brac
 Per
 Nat
 Hoc
 Sole
 Se n
 Ne
 Un
 Si n
 Em
 Dic
 At
 Sy

At tu, si modo sum cœlesti stirpe creatus,
 Ede notam tanti generis, meque asserere cœlo.
 Dixit, & implicuit materno brachia collo,
 Perque suum, Meropisque caput, tedasque a sororibus.
 Traderet, oravit, veri sibi signa parentis. (rum,
 Ambiguum est, Clymene precibus Phaëthontis, an
 Mora magis dicti sibi criminis, utraque cœlo (lra
 Brachia porrexit: spectansque ad lumina Solis,
 Per jubar hoc, inquit, radiis insigne coruscis,
 Nate, tibi juro, b quod nos auditque videtque:
 Hoc te, quem spectas, hoc te, qui temperat orbem,
 Sole satum. si ista loquor, neget ille videndum
 Se mihi, sitque oculis lux ista novissima nostris.
 Nec longus patrios labor est tibi nosse penates:
 Unde oritur, terræ domus est contermina nostræ.
 Si modo fert animus, gradere, & scitabere ab ipso.
 Emicat extemplo, latus post talia matris
 Dicta suæ Phaëthon, & c concipit æthera mente:
 Æthiopsque suos, positosque sub ignibus Indos
 Sydereis transit, patriosque adit impiger ortus.

b Homer.

Od. μ.

Hæc est illa

in præteritis

quædam, &c.

omnis immen-

sitas.

c Omnis si-

bi magna

pollicetur.

Proverb. fi-

gura.

LIBER II.

De Phaëthonte. FAB. I.

Regia Solis erat sublimibus alta columnis,
 Clara micante auro, flammæque imitan-
 te pyropo: (gebat: a Aris
 Cujus ebur nitidum fastigia summa te-
 Argenti bifores radiabant limine valvæ. eminet
 Materiam a superabat opus: nam b Mulciber illic super pre-
 Aquora cœlarar medias cingentia terras, tium.
 Terrarumq; orbem, cœlumque quod imminet orbi. b Vulcanus,
 Cœruleos habet unda deos; Tritona canorum, d mulcendo
 Proteaque c ambiguum, balnearumque prementem sic dictus.
 d Agærona suis immania terga lacertis, Grec. πορ-
 Doridæque, & natas, quarum pars nare videtur, ξηρ
 Pars in mole sedens virides luccare capillos, Sic. Imi-
 Pisce vehi quidam: FACIES non omnibus una est, sat. est
 Nec diversa tamen, qualem decet esse sororum. Hom. II. 6.
 Terra viros, urbesque gerit, sylvasque, ferasque, Achil.
 Fluminaque, & nymphas, & cætera numina ruris. chp.
 Hæc super imposita est cœli fulgentis imago; c Varian

Signa-formas in-

ducentem. d Numen marinum, secundum Hesych. Papia. lib. 5. The-
 baid. Diis pelagi, ventisque, & Cycladas Agæoni Ampl. Vide
 Turneb. lib. 19. cap. 2.

a *Zodiaci* a Signaque sex foribus dextris, totidemq; sinistris.
circuli signa Quo simul hæcclivo Clymeneia limite proles
alia dextra, Venit, & intravit dubitati testa parentis:
que & Sep- Protinus ad patrios sua fert vestigia vultus,
temrionalia, Constititque procul; neque enim propiora ferebat
alia sinistra, Lumina: Purpurea velatus veste sedebat
que Austro- In solio Phœbus, clavis lucente smaragdis.
lia. A dextra lævaque Dies, & Mensis, & Annus,
b *Arduo*, Seculaque, & positæ spatiis æqualibus c Horæ:
edito, Verque novum stabat cinctum florente corona:
c *Homer.* Stabat nuda æstas, & spicea ferta gerebat:
11. 3. *Ho-* Stabat & Autumnus a calcatis sordidus uris,
rum custodes Inde loco medius rerum novitate paventem
facit porta- Sol oculis juvenem, quibus adspicit omnia, vidit.
rum calc- Quæque vix tibi causa? quid hac, ait, arce petisti,
stium, Tæt Progenies Phaëthon haud inficienda parenti?
Phœtona- Ille refert, O lux immensi publica mundi,
may pueri- Phœbe pater, si das & usum mihi nominis hujus,
ægerit, & Nec falsa Clymene culpam sub imagine celat:
luxuric m- Pignora da genitor, per quæ tua vera propago
Divisio e- Credat, & hunc animis errorem f detrahe nostris.
nim tempo- Dixerat. At genitor citæum caput omne micantes
rum, & dis- Deposuit radios, propiusque accedere jussit:
tinatio anni Amplexuque dato, Nec tu meus esse negari
atque diei, Dignus es; & Clymene veros, ait, edidit ortus.
existit de Quoque minus dubites, quodvis pete munus; & il-
calestibus Me tribuente feres. promissi testis adesto (lud
conversioni- g Diis juranda palus, oculis incognita nostris,
bus. Vix bene h defierat: currus petis ille paternos,
d *Deuma-* Inque diem alipedum jus, & moderamen equorum.
rum calca- Pernituit jurasse patrem; qui terque quaterque
tione infe- Concutiens illustre caput, TEMERARIA, dixit,
stus sordi- Vox mea facta i tua est: utinam promissa liceret
bus. Idolo- Non dare! confiteor, solum hoc tibi, nate, negarem.
porcia. Dissuadere licet: non est tua tuta voluntas.
e *Ut proge-* MAGNA petis, Phaëthon, & quæ non viribus istis
nies tua per- Munera conveniunt, nec tam puerilibus annis.
biteri pos- Sors tua mortalis: non est mortale quod optas.
sim. Plus etiam quam quod superis contingere fas est,
f *Adime.* Nescius affectas. placeat sibi quisque licebit:
g *Strygia* Non tamen ignifero quisquam consistere in axe
palus, Me valet excepto: vasti quoque rector Olympi.
Virg. 6.

Qui

Dii cujus jurare timent, & fallere numen. *Hesiod. Theog. Hom. Od. 3.* h *Oratio deficiens verbis: subaudiendum enim loqui.* i *Juris tui, promisso cadente in debitum.*

Qui fe
Non a
Ardua
Enitu
Unde
Fletu
Ultim
Tunc
Ne fe
Adde
Syder
Nito
Impe
Fing
Obvi
Forti
Con
Esse
Vtq
g Pe
Am
Savi
Scor
Ne
Qu
In p
Inc
At
Na
Sci
Fig
Et
Ec
In
De
De
N
k
N
Q
F
P
E

Qui fera terribili jaculatur fulmina dextra,
 Non aget hos currus: Et Quin Jove majus habetur?
 Ardua prima via est, & qua vix mane & recentes
 Enituntur equi: medio est altissima caelo:
 Unde mare, & terras ipsi mihi saepe videre
 Fit timor, & b pavida trepidat formidine pectus.
 Ultima & prona via est, & eget moderamine certo.
 Tunc etiam, quæ me subjectis excipit undis,
 Ne ferar in præceps. Terhys solet ipsa vereri.
 Adde quod assidua rapitur vertigine & cælum,
 Syderaque alta trahit, celerique volumine torquet.
 Nitore in adversum: nec me, qui cætera, vincit
 Impetus, & rapido contrarius evohor orbi.
 Pinge datos currus: quid ages? poterisne srotatis
 Obvius ire polis, ne te cirrus auferat axis?
 Forſitan & lucos illic, urbesque Deorum
 Concipias animo, delubraque ditia donis
 Esse. per insidias iter est formalque ferarum.
 Utque viam teneas, nulloque errore traharis:
 g Per tamen adversi gradiens cornua Tauri,
 Amoniosque arcus, violentique ora Leonis,
 Saxaque circuitu curvantem brachia longo
 Scorpion, atque aliter curvantem brachia Cancrum.
 Nec tibi quadrupes animosos ignibus illis, (stant,
 Quos in pectore habent, quos ore, & naribus b ef-
 In promptu regere est: vix me patiuntur, ubi acres
 Incaluere animi, cervixque repugnat habenis.
 At tu, funesti ne sum tibi muneris autor,
 Nate cave: dum resque finit, tua corrige vota.
 Scilicet ut nostro genitum te sanguine credas,
 Pignora certa petis? Do pignora certa timendo,
 Et patrio pater esse metu probor. Adspice vultus
 Ecce meos: utinamque oculos in pectore posses
 Inferere, & patrias intus deprendere curas!
 Denique quidquid habet dives circumspice mun-
 Deque tot ac tantis cæli, terraque marisque, (dus,
 Iosce bonis aliquid: nullam & patere repulsam.
 Deprecor hoc unum, quod vero nomine pœna, (scis,
 Non honor est i pornam, Phaëthon, pro munere po-
 a Quid mea colla tenes blandis, ignare, lacertis?
 Ne dubita, dabitur (Stygias juravimus undas)
 Quodcunque optaris: sed tu sapientius opta.
 Finierat monitus: dictis tamen ille repugnat,
 Propositumque /premit, flagratq; cupidine currus.
 Ergo, qualicui genitor cunctatus, ad altos

a Integri
 viribus, non-
 dum defossi.
 b Ab effe-
 ctu: quæ
 pavideri effi-
 cia.
 c Dissolvit.
 d Extremum
 scilicet, seu
 primum
 mobile.
 e Ab occasu
 versus or-
 tum: qui est
 motus secun-
 dorum ma-
 bilium.
 f Rapidis.
 conversioni
 cæli, quæ fit
 circa polos.
 g Perducit
 Phaëth. per
 totum Zo-
 diac. uno
 die, qui mo-
 tus est labo-
 ris annui.
 h Virg.
 -- lucem-
 que elatis
 naribus
 efflant.
 i Feres.
 k Karm rē
 oratō-
 nis.
 m Per. Intel-
 ligitur, Pha-
 ëth. an-
 plexum falsæ
 se Solem.
 n Perfruerat
 in suo pro-
 posito.

Dedu-

a Quis Vul- Deducit juvenem, & Vulcania munera, currus.
 canum fabri- Aureus axis erat, temo aureus, aurea summa
 caverat. Curvatura rotx; radiorum argenteus ordo.
 b Radiorum Per juga chrysolithi, positæque ex ordine gemmæ,
 solatium re- Clara & repetitum reddebant lumina Phæbo.
 fractione. Dumque es c magnanimus Phæthon miratur, opus-
 c Imitat. Perspicit, ecce, vigil nitido patefecit ab ortu (que
 Lucret. l. 5. Purpureas Aurora fores, & plena d rosarum
 Magnani- Atria, diffugiunt stellæ; quarum agmina e cogit
 mum Pha- Lucifer, & cæli statione novissimus exit.
 dib. Tum pater, ut terras mundumque rubescere vidit,
 d Homers Cornuque extremæ velut se evanescere Lunæ;
 Podalicæ- Iungere equos Titan velocibus imperat Horis.
 na. Iussa Deæ celeres peragunt, ignemque vomentes
 dicitur, quia Ambrosiæ succo saturos præsepibus altis
 iudicet, ut est Quadrupedes ducunt, adduntque sonantia fræna.
 propter ro- Tum pater ora sui sacro medicamine nati
 sam aurora Contigit, & rapidæ fecit patientia flammæ;
 ruborem. Imposuitque comæ radios: præsagaque luctus
 e Præse- Pectore sollicito repetens suspiria, dixit;
 git, atque a- Si potes his saltem monitis parere parentis,
 des propel- Parce puer g stimulis, & fortius utere d loris.
 li. Sponte sua properant: labor est inhibere volantes.
 f Luce se. Nec tibi directos placeat via quinque per i arcus:
 Soli majore Sectus in obliquum est lato curvamine limes,
 efficiente A Zonarumque trium contentus sine, polumque
 minori, Effugit Australem, junctamq; aquilonibus Arcton.
 eamque ob- Hac lit iter: manifesta rotx vestigia cernes.
 fuscante & Utque ferant æquos & cælum & terra calores,
 offundente. Nec preme, nec summum molire per æthera currum.
 g Flagellu. Altius egressus cælestia signa cremabis;
 h Fræna & Inferius terras: Medio tutissimus ibis.
 habent, ut Neu te dexterior stortum declinet ad Anguem,
 volantes co- Neve sinisterior pressam rota ducat ad Aram,
 bibeat po- Inter utrumque tene. fortunæ cætera mando,
 rium, quam Quæ juvet, & melius, quam tu tibi, consulat, opto.
 infligit. Dum loquor, & Hesperio positas in littore metas
 i Circulus Humida nox tetigit: non est mora libera nobis.
 per quos cælum in quin- Poscimus, & fulget tenebris Aurora fugatis.
 que Zonar Corripe lora manu: vel, si mutabile pectus
 dispescitur. Est tibi, consiliis, non curribus utere nostris,
 Dum

k Non Zonarum, sed circulorum scil. æquatoris, & duorum tropicorum,
 quæ sunt limites utrinque Zodiaci. 1 Torus sum, sinus sum, qui est ad po-
 lum Arcticum. 2 Quæ declinat versus pol. antarcticum. 3 Mari
 Atlantico.

Dum pores, & a solidis etiam nunc sedibus adstas,
 Dumq; male optatos nondum premis Inscius axes:
 Quæ rarus spectes, sine me dare lumina terris.
 Occupat ille levem juvenili corpore currum,
 Statq; super, manibusque datas contingere habe-
 Gaudet, & invlto grates agit b inde parenti. (nas
 Interes volucres Pyroëis, Eous, & Æthon,
 Solis equi, quartusque Phlegon, hinnitibus auras
 Flammisseris implent, pedibusque repagula pulsant.
 Quæ postquam Tethys, satorum ignara c nepotis,
 Reppulit, & facta est immensi copia corli,
 Corripuere viam, pedibusque per aëra motis
 Obstantes scindunt nebulas, pennisque d levati
 Prætereunt ortos iisdem de partibus Euros.
 Sed leve pondus erat, nec quod cognoscere possent
 Solis equi; solitaque jugum gravitate carebat.
 Utque labant curvæ iusto sine pondere naves,
 Perque mare instabiles nimia levitate feruntur:
 Sic onere insueto vacuos dat in aëre saltus,
 Succurriturque alto, similisque est currus inani.
 Quod simul ac sensere, ruunt, tritumq; relinquunt
 Quadrijugi spatium, nec quo prius ordine currunt.
 Ipse paver; nec qua commissas flectat habenas,
 Nec scit, qua sit iter; nec, si sciat, imperet illis.
 Tum primum radiis e gelidi caluere Triones:
 Et s' vetito frustra tentarunt æquore tingi.
 Quæque e polo posita est glaciali proxima serpens,
 Frigore pigra prius, nec formidabilis ulli,
 Incaluit, sensitque novas b fervoribus iras.
 Te quoque turbatum memorant fugisse, Boëe,
 Quamvis tardus eras, & re tua plaustra tenebant.
 Ut vero terras despexit ab æthere summo
 Infelix Phaëthon penitus penitusque i jacentes,
 Palluit, & subito genua intremuere timore;
 Suntque oculis tenebræ per tantum lumen abortæ.
 Et jam mallet equos nunquam tetigisse paternos:
 Jam cognosse genus piget, & valuisse rogando:
 Jam Metopis dici cupiens; ira fertur, ut acta
 Præcipiti k pinus Borea, cui cuncta remisit
 Frana suus rector, quam Diis, votisque reliquit.
 Quid faciat? multum corli post terga relictum;
 Ante oculos plus est, animo metitur utrumque:
 Et modo, quos illi fas tum contingere non est,

B

Pro-

ti, atque exercitus æstu. Sabst. Quod gen. sit magis quam alla re
 accenditur. i Depressa, k Navi pinus, Metonym.

a Nondum
 Sublatu in
 currum præ-
 cipitem &
 inclinatam.
 b Ex curru
 MS. ille
 male.
 c Phaëthoni
 ex Clym.
 filia.
 d Sublati.
 e Septen-
 triones fri-
 gidi propter
 Solis a-
 ntiq; id-
 on.
 f A Junona
 sc. per Pro-
 leplin, sive
 per historiam
 anticipatio-
 nem a poeta
 dictum.
 Virg. Ar-
 ctos Ocea-
 ni me-
 tuentes æ-
 quore tin-
 gi.
 g Draco Bo-
 realis, quod
 utrique Ur-
 se juxta
 pol. implica-
 tur.
 h Serpentes
 enim æstu
 fervores
 sunt. Virg. 3.
 Georg. 3.
 vlt agris a-
 sperque si-

- a *Monstra.* Prospicit occasus; interdum respicit ortus.
 b *Chelid: Pe-* Quidque agat ignarus, stupet: & nec fræna remittit,
aret enim, Nec retinere valet, nec nomina novit equorum.
ut & Ari- Sparsa quoque in vario passim miracula cælo,
sm, non ha- Vastarumque videt trepidus simulacra ferarum.
buertunt si- Est locus, in geminos ubi brachia concavat arcus
bra signum; Scorpius: & cauda, flexisque utrinque b lacentis,
sed scorp. in Portigit in spatium signorum membra duorum.
60. part. que Hunc puer ut nigri madidum sudore veneni,
sunt dur. Vulnere curvata minitantem cuspide vidit;
duxit a te- Mentis inops, gelida formidine lora remisit.
magnum stat Quæ postquam summo sensere jacentia tergo,
diviserunt: Exspatiantur equis; nulloque inhibente, per auras
cujus partes Ignoræ regionis eunt, quaque impetus egit,
prioris che- Hac sine lege ruunt; alioque sub æthere fixis
liæ nomina- Incurfant stellis, rapiuntque per avia currum.
runt. Et modo summo petunt, modo per decliva, & viasq;
 c *Epexe-* Præcipites spatio terræ propiore feruntur:
getice: per Inferiusque suis fraternos currere Luna
decl. hoc Admiratur equos: ambustaque nubila fumant.
est, via præ- Corripitur flammis & ut quæque altissima tellus,
cip. seu præ- Fissaque agit rimas, & succis aret ademptis.
nu. Fabula canescunt, cum frondibus uritur arbor;
 d *Ubi.* Materiamque suo præbet seges arida damno.
 e *Nondum* Parva queror: magnæ pereunt cum moribus urbes,
enim lan- Cumque suis totas populis incendia gentes
tas ibi erat In cinerem vertunt, sylvæ cum montibus ardent.
Orph. Oea- Ardet Athos, Taurusque Cilix, & Tmolus, & Oete,
gri filius. Et tum sicca, prius celeberrima fontibus, Ide,
 f *Duplicasti* Virgineusq; Helicon, & nondum Oeagrius Æmus.
propter in- Ardet in immensum f geminatis ignibus Ætna,
ced. Phœ- Parnassusq; biceps, & Eryx, & Cynthus, & Othrys,
shant. cum Et tandem nivibus Rhodope caritura, Mimasque,
alioqui Æ- Dindymaqui, & Mycale, g natusq; ad sacra Cithæron.
na perpetuo Nec profunt Scythiæ suæ frigora; Caucasus ardet:
flagret igni- Ossaque cum Pindo, majorque ambobus Olympus,
bus. Aërixque Alpes, & nubifer Apenninus.
 g *Propter* Tum vero Phaethon cunctis è partibus orbem
Urgiorum Adspicit accensum, nec tantos sustinet æstus:
frequen- Ferventesque auras, velut è fornace profunda,
tiam. Ore trahit, currusque suos candescere sentit.
 h *Supra, a-* Et neque jam cineres, ejectatamque favillam
lipedum. Ferre potest, calidoque involvitur undique fumo:
 Quoque eat, aut ubi sit, picea caligine tectus
 Nescit, & arbitrio b volucrum raptatur equorum.

Sanguine tum credunt in corpora summa vocato,
 a Aethiopum populos nigrum traxisse colorem.
 Tum facta est Libye raptis humoribus æstu
 Arida: tum nymphæ passis fontesque, lacusque,
 * Defluxere comis. quarit Bæotia Dircen,
 Argos Amymonen. Ephyre Pirenidæ undas.
 Nec sortita loco distantes flumina ripas
 Tuta manent: mediis Tanais fumavit in undis,
 Peneusque senex, Teuthranteusque Caycus,
 Et celer Isimenos, cum Phocaico Erymantho,
 Arsurusque iterum Xanthus, flavusque Lycormas,
 Quique recurvatis ludit Mæander in undis,
 Mygdoniusque Melas, & Tænareus Eurotas.
 Arcti & Euphrates Babylonius, arsit Orontes,
 Thermoodonq; citus, Gangesque, & Phasis, & Ister.
 Astuat Alpheus, ripæ Sperchiades ardent,
 Quodque suo Tagus amne vehit, fluit ignibus au-
 Et, quæ Mæonias celebrant carmine ripas, (rum:
 Flumineæ volucres medio caluere Caystro.
 Nilus in extremum fugit perterritus orbem,
 b Occulitque caput, quod adhuc latet: ostia septem
 Pulverulenta * vacant, septem sine flumine valles.
 Sors eadem Ismarios Hebrum cum Strymone siccatur,
 c Hesperiosq; amnes, Rhenû, Rhodanûque, Padum-
 Cuiq; fuit rerum * permissa potentia, Tibrim. (que
 Dissilit omne solum, penetratque in Tartara rimis
 Lumen, & d infernum terret cum conjuge regem.
 Et mare contrahitur, sicæque est campus arenæ
 Quod modo pontus erat: quosq; altû ceterat æquor
 Existunt s montes, & sparsas Cycladas augent.
 Ima petunt pisces: nec se super æquora curvi
 Tollere consuevas audent delphines in auras.
 Corpora phocarum summo resupina profundo
 Exanimata jacent. ipsum quoque Nereæ fama est,
 Doridæque, & natas, tepidis latuisse sub undis.
 Ter Neptunus aquis cum torvo brachia vultu
 Exserere ausus erat; ter non tulit æris ignes.
 Alma tamen Tellus, ut erat g circumdata ponto,
 Inter aquas pelagi, contractosque undique fontes,
 Qui se condiderant in opacæ viscera matris,
 b Sustulit i omniferos collo tenus arida vultus:
 Opposuitque manum fronti, magnoque tremore
 Omnia concutiens paulum subsedit; & infra
 Quam solet esse, fuit: sacraque ita voce profatur:
 Si placet hoc, meruique, quid d tua fulmina cessant,

a *Historica
fabula ad-
miscet, mare
pottarum.*

* *Deflevere.*

b *Imisarius
est Tibul.*

l. i. eleg. 7.

* *Jacent.*

c *Occiduos.*

* *Promif-
sa.*

d *Plutonium
cum Profer-
pina.*

e *Operuerat
fluctibus.*

f *Scopuli e-
minent.*

g *Ambia,
supr.*

h *Terra So-
matopæ-
ia.*

i *Similis.*

Aristoph.

*terram vo-
cat Pando-
ram: quod*

*omnis ad vi-
tam neces-
sar. suppe-*

dites. Gi-

phan. pro

omniferos

legit omni-

tenens, ut

sis idem

*quod omni-
parens a-
pod Lucet.
& Maron.*

a Jove in-
cendiis auto-
r.

Summe Deum? liceat perituræ vitibus ignis,
Igne perire tuo, clademque a autore levare.
Vix equidem fauces hæc ipsa in verba resolvo &
(Presserat ora vapor) tostos en adspice crines,
Inque oculis fumum: volitant super ora faville.
Holne mihi fructus? hunc fertilitatis honorem,
Officii que refers, quod adunci vulnera aratri
Rastrosumque fero, totoque exerceor anno?
Quod pecori frondes, alimenta que mitia, fruges
Humano generi, vobis quoque thura ministro?

b Hanc in-
cendiis cla-
d m.
c Supra,
Finge da-
tos currus.
Conces-
sio.

Sed tamen b exitium c fac me meruisse: quid undæ,
Quid meruit frater? cur illi tradita sorte
Æquora decrescunt, & ab æthere longius absunt?
Quod si nec fratris, nec te mea gratia tangit;
At cæli miserere tui. circumspice, utrinque
Fumat uterque polus: quos si violaverit ignis,
Atria vestra ruent. Atlas en ipse laborat,
Vixque suis humeris candentem sustinet axem.
Si fræta, si terræ pereunt, si regia cæli,
In chaos antiquum confundimur. Eripe flammis,
Si quid adhuc superest, & rerum consule summæ.
Dixerat hæc Tellus: neque enim tolerare vaporem
Ulterius potuit, nec dicere plura, suumque
Rettulit os in se, propioraque manibus antra.

d Solem.

At pater omnipotens superos testatus, & d ipsum,
Qui dederat currus, nisi opem ferat, omnia fato
Interitura gravi, summam petit arduus arcem,
Unde solet nubes latis inducere terris,
Unde movet tonitrus, vibrataque fulmina jactat.
Sed neque, quas posset terris inducere, nubes
Tunc habuit: nec, quos cælo demitteret, imbres.
Intonat, & dextra libratum fulmen ab aure
Misit in aurigam: pariterque, anima que, rotisque
Exiit, & fixis compescuit ignibus ignes.
Consternuntur equi: & saltu in contraria facto
Colla jugo eripiunt, abruptaque lora relinquunt.
Illic fræna jacent, illic temone revulsus
Axis, in hac radii fractarum parte rotarum:
Sparsaque sunt late lacerti vestigia currus.
At Phaëthon, rutilos flamma populante capillos,
Volvitur in præceps, longoque per ætra tractu
Fertur: ut interdum de cælo stella serenos,
Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.
Quem procul à patria diverso maximus orbe
Excipit Etidanus, fumantiaque abluit ora.

De feroribus Phaëthonis in arborem conver-
sis. FAB. 2, 3.

NAiades Hesperix a trifida fumantia flamma
Corpora dant tumulto, signant quoque carmine
saxum:

Hic situs est Phaëthon, curvis auriga paternis;
Quenſi non tenuit, magnis tamen excidit ausis.
At pater obductos luctu miserabilis ægro
Considerat vultus: & si modo credimus, unum
Iſſe diem sine sole ferunt: incendia lumen
Præbebant, aliquisque malo fuit usus in illo.
At Clymene postquam dixit, quæcunque fuerunt
In tantis dicenda malis, lugubris & amens,
Et laniata sinus, totum percensuit orbem,
Exanimæſque artus primo, mox ossa requirens.
Repperit ossa tamen peregrina condita ripa,
Incubuitque loco, nomenque in marmore lectum
Perfudit lacrymis, & aperto pectore fovit.
Nec minus Heliades * lugent, & inania morti
Munera dant lacrymis, & cæſæ pectora palmis
Non auditurum miseras Phaëthonta querelas
Noſte dieque vocant, adſternunturque ſepulcro.
Luna quater junctis implebat cornibus orbem:
Illæ more ſuo (nam morem fecerat uſus)
Plangorem dederant. è quibz Phaëthusa, ſororum
Maxima, cum vellet * terræ procumbere, queſta eſt
Diriguiſſe pedes. ad quam conata venire
Candida Lampetie, ſubita radice retenta eſt.
Tertia cum crinem manibus laniare pararet,
Avellit frondes. hæc ſtipite crura teneri;
Illa dolet fieri longos ſua brachia ramos.
Dumque ea mirantur, complectitur inguina cortex,
Perque gradus uterum, pectusque, humerosque, ma-
nusque,

Ambir: & exſtabant tantum ora vocantia ſ matrem.
Quid faciat mater, niſi quo trahit impetus illam.
Huc eat atque illuc? & cum licet, oſcula jungat?
Non ſatis eſt; truncis avellere corpora tentat,
Et teneros manibus ramos abruptit: at inde
Sanguineæ manant, tanquam de vulnere, guttæ,
Parce precor, mater, quæcunque eſt ſaucia clamat;
Parce precor: noſtrum laceratur in arbore corpus.
Iamque vale. cortex in verba noviffima venit.

B 3

Inde ſis ſorores in
*arbores mutantur. * Terra. f Clymenen.*

a Pulvis
trifido: aliud
enim pene-
trans, aliud
adurens, a-
liud decolo-
rans: ſive, ut
alii, lucens,
feriens, &
ardens.

b Phaëthon-
is epita-
phium. Ti-
bull. Lyg-
damus hic
ſitus eſt.
Solennia e-
nim hæc e-
rant inſcri-
ptionis tu-
mulum
verba, ſed
de iſta propria
uſurpatis, qui
mortui con-
diti eſſent.
Vide Cic. 2.
de Legibus.
c Velatus,
coopertus.
d Peragra-
vis.

* Fletus,
MS. duo.
Tibull. Nil
opus eſt
fletu: la-
crymis e-
rit aptius
uti.

e Phaëthon-

• Unde.
Electrum
quod Latine
succinum, ex lacrymâ
forerum Phaëthontis, Plin. lib. ult. cap. 2.

• Inde fluunt lacrymæ, stillataque sole rigescunt
De ramis electra novis; quæ lucidus amnis
Excipit, & nris mittit gestanda Latinis.

De Cycno. FAB. 4.

a *Monstro-*
setheliadum
metamor-
phosi.

A Dfuit huic a monstro proles Stheneleia Cycnus:
Qui tibi materno quamvis à sanguine junctus,
Mente tamen, Phaëthon, propior fuit. Ille relicto
(Nam Ligurum populos, & magnas rexerat urbes)
Imperio, ripas virides, amnemque querelis
Eridanum implebat, sylvamque sororibus auctam:
Cum vox est tenuata viro, canxque capillos
Dissimulant plumæ, collumque à pectore longe
Porrigitur, digitosque ligat junctura rubentes,
Penna latus velat, tenet os sine acumine rostrum.
Fit nova b Cycnus avis. nec se cæloque, Jovique
Credidit, ut injuste missi memor ignis ab illo.
Stagna petit, patulosque lacus: ignemque perosus,
Quæ colat, elegit contraria flumina flammis.

b *Cycnum*
Stheneli fi-
lium, Ligu-
rum rex, in
avem sui no-
minis.

De Calisto in Ursam, & Arcade in Arctophy-
laca. FAB. 5. & 6.

• Orbe.

S Qualidus interea genitor Phaëthontis, & expertus
Ipse sui decoris (qualis, cum deficit • orbi,
Esse solet) lucemque odit, seque ipse, diemque.

a *Indulget*
luctibus, &
luctibus ex-
audescit.
b *Agendi*
curram so-
larem, &
luctis præ-
benda mun-
do.

a Darque animum in luctus, & luctibus adjicit iram,
b Officiumque negat mundo. Satis, inquit, ab ævi
Sors mea principiis fuit irrequieta, pigetque
Actorum sine fine mihi, sine honore laborum.
Quilibet alter agat portantes lumina currus.
Si nemo est, omnesque dei non posse fatentur;
Ipse agat; ut saltem, dum nostras tentat habenas,
Orbatura patres aliquando fulmina ponat.
Tunc sciet, ignipedum vires expertus equorum,
Non meruisse necem, qui non bene rexit illos.
Talia dicentem circumstant omnia solem
Numina, neve velit tenebras inducere terris
Supplice voce rogant. missos quoque Juppiter ignes
Excusat, precibusque minas regaliter addit.
Colligit amentes, & adhuc terrore paventes.
Phœbus equos, stimuloque dolens, & verberare sœvit:
Sœvit enim, natumque objectat, & imputat illis.
At pater omnipotens ingentia mœnia cœli

Cir-

Circuit, & ne quid labefactum viribus ignis
 Corruat, explorat. quæ postquam firma, susque
 Robotis esse videt, terras hominumque labores
 Perspicit, (Arcadiæ tamen est impensior illi
 Cura suæ) fontesque, & a nondum audentia labi
 Flumina restituit: dat terræ gramina, frondes
 Arboribus, læsasque jubet revirescere sylvas.
 Dum redit, itque frequens, in virgine b Nonacrina
 Hæsit, & accepti caluere sub ossibus ignes.
 Non erat hujus opus lanam molliore trahendo,
 Nec positas variare comas: sed fibula vestem,
 Vitta * coërcuerat neglectos alba capillos,
 Et modo læve manu jaculum, modo sumpserat arcū.
 Miles erat Phœbes: nec Mænalon attingit ulla
 Gravior hac Trivix. Sed Nulla c potentia longa est.
 Ulterius medio spatium Sol altus habebat,
 Cum subit illa nemus, quod nulla ceciderat ætas.
 Exiit hic humero pharetram, lentosque d retendit
 Arcus; inque solo, quod rexerat herba, jacebat:
 Et pictam posita pharetram cervice premebat.
 Juppiter ut vidit fessam, & custode vacantem,
 Hoc certe furtum conjux mea nesciet, inquit:
 Aut, si rescierit, SUNT, ô sunt jurgia tanti?
 Protinus induitur faciem, cultumque Dianæ;
 Atque ait, O comitum virgo parâ una mearum,
 In quibus es venata jugis? De cespite virgo
 Selevat; &, e Salve numen, me iudice, dixit,
 Audiat ipse licet, majus Jove. Rider, & audit,
 Et sibi præferri se gaudet, & oscula jungit,
 Nec moderata satis, nec f sic à virgine danda.
 Qua venata foret sylva narrare parantem
 * Impedit amplexu, nec se g sine crimine prodit.
 Illa quidem contra, quantum modo formina posset,
 (b Adspiceres utinam Saturnia, mitior esses)
 Illa quidem pugnat: sed quæ superare puella,
 Quisve Jovē poterat? superum petit æthera i victor
 Juppiter: huic odio nemus est, & conscia sylva.
 Inde pedem referens, pene est oblita pharetram
 Tollere cum telis, & quem suspenderat arcum.
 Ecce! suo h comitata choro i Dictynna per altum
 Mænalon ingrediens, & eade superba ferarum,
 Adspicit hanc, visamque vocat. clamata refugit:
 Et timuit primo, ne Iuppiter esset in illa.
 Sed postquam pariter Nymphas incedere vidit,

a Nondum
 labentia, post
 factam in-
 zendo resic-
 rationem.
 b Arcadica,
 Synecdo-
 chice. v. l.
 Nonacrina,
 uxoris Ly-
 caon. filia.
 * Coërcē-
 bat.
 c Virtutis
 aut gratia
 potestas ac
 possessio.
 d Laxat, re-
 mittit.
 e Qui enim
 deos ad-
 hant, salu-
 tem illis hoc
 verbo dicere
 solebant.
 Propert. l. 4.
 eleg. 7.
 f Adro la-
 sciva.
 * Impetit.
 g Absque vi
 manifesta,
 absque stupro
 cupiditate,
 & libid.
 h Anoregy-
 quæ ad Juxo-
 nem trahit
 habens.
 i Voti com-
 pos.
 k Passiva
 sua dicit.
 l Diana, de-
 a

B 4

Sensit f dixitque,

hoc est, à reatibus, sic cognominata.

- a T. J. m.* Sensit abesse dolos, numerumque accessit ad harum.
a Heu! QUAM difficile est crimen non prodere vultu!
 Vix oculos attollit humo: nec, ut ante solebat,
 Iuncta Dex lateri, nec toto est agmine prima:
 Sed silet, & læsi dat signa rubore pudoris.
 Et nisi quod virgo est, poterat sentire Diana
b Multis in- *b* Mille notis culpam: Nymphæ sensisse feruntur.
dicib. Nu- *c* Orbe resurgebant lunaria cornua nono,
merus fin- Cum Dea venatrix *d* fraternis languida flammis,
aus pro in- Nacta nemus gelidum, de quo cum marmure labens
mito. Ibat, & attritas versabat rivus arenas;
c Nomus a- Ut loca laudavit, summas pede contigit undas.
gebatur His quoque laudatis, Procul est, ait, *e* arbiter omnis:
mensis. Nuda superfusus tingamus corpora lymphis.
d Affu so- *f* Parrhalis erubuit. cunctæ velamina ponunt.
lari. Una moras quærit. dubitanti vestis adempta est.
e Qui la- Qua posita, nudo patuit cum corpore crimen.
uantes nos Attonitæ, manibusque uterum celare volenti,
vidit. I procul hinc, dixit, nec sacros pollue fontes,
f Calisto Cynthia: deque suo jussit secedere cortu.
Arcadica. Senserat hoc olim magni *g* matrona Tonantis,
Vide eand. Distuleratque graves in idonea tempora poenas.
fabul. lib. a. Causa mortis nulla est: & jam puer *b* Arcas (idipsum
Fallor. Indoluit Iuno) fuerat de pellice natus.
g Juvæ, Pe- Quo simul obvertit sexam cum lumine mentem,
riphrasis. Scilicet hoc etiam restabat, adultera, dixit,
h Arcas Ca- Ut fecunda fores, fieretque injuria partu
listus filius. Nota, Iovisque mei testatum dedecus esset.
 Hand impune ferēs: adimam tibi namque figuram,
 Qua tibi, quaque places nostro importuna marito.
 Dixit, & arreptam prensis à fronte capillis
CALISTO Stravit humi pronam. Tendeat brachia supplex:
in ursam. Brachia cœperunt nigris horrescere villis,
 Curvarique manus, & aduncos crescere in ungues,
 Officioque pedum fungi; laudataque quondam
 Ora Iovi, lato fieri deformia rictu.
 Neve preces animos, & verba precantia flectant;
 Posse loqui eripitur: vox iracunda, minaxque,
 Plenaque terroris rauco de gutture fertur.
 Mens antiqua tamen facta quoque mansit in ursæ;
 Assiduoque suos gemitu testata dolores,
i Quam tum *i* Qualescunque manus ad cœlum & sydera rollit,
habebat in Ingratumque Iovem, nequeat cum dicere, & sentit.
ursam mu- Ah! quoties sola non ausa quiescere sylva,
ata. Ante domum, quondamque suis erravit in agris!
k Rema-
mento scil.
mente pri-
stina.

Ah!

Ah! quoties per saxa canum latratibus astra est!
 Venatrixque meru venantium territa fugit!
 Saepe feris latuit visis, oblita quid esset;
 Urtaeque conspectos in montibus horruit urfos:
 Pertimuitque lupos, quamvis pater esset in illis.
 Ecce! *a* Lycaonix proles ignara parentis
 Arcas adest, *b* ter quinque ferens natalibus annos:
 Dumque feras sequitur, dum saltus eligit aptos,
 Nexilibusque plagis sylvas * Erymanthidas ambit;
 Incidit in matrem: quae resistit Arcade viso,
 Et cognoscenti similis fuit. Ille refugit;
 Immotosque oculos in se sine fine tenentem
 Nescitis extimuit, propiusque accedere * fugit.
 Vulnifico fuerat fixurus pectus telo.
 Arcuit omnipotens, pariterque, ipsosque, nefasque
 Sustulit, & celeri raptos per inania vento,
 Imposuit caelo, vicinaque sydera fecit.
 Intumuit Juno, postquam inter sydera pellex
 Fulsit, & ad canam descendit in aequora Tethyn,
 Oceanumque senem, quorum reverentia movit
 Saepe Deos; causamque viæ scitantis, * inquit,
 Quæritis æthereis quare regina Deorum
 Sedibus hic adsim? Pro me tenet altera cælum.
 * Mentiar, obscurum nisi nox cum fecerit orbem,
 Nuper honoratas summo, * mea vulnera, cælo
 Videritis stellas illic, ubi *c* circulus axem
 Ultimus extremum, spatioque brevissimus ambit.
 Est vero cur quis Junonem lædere nolit,
 Offensamque tremat, quæ prosum sola nocendo?
 O ego quantum egi! quam vasta potentia nostra est!
 Esse hominem vetui; facta est Dea. sic ego pœnas
 Sontibus impono; sic est mea magna potestas.
 * Vindictæ antiquam faciem, vultusque ferinos
 Detrahat, Argolica quod in ante *d* Phoronide fecit.
 Cur non * expulsa ducit Junone, meoque
 Collocat in thalamo, socerumque Lycaona sumit?
 At vos, si læsa tangit contemptus alumna,
e Gurgite cœruleo septem prohibete triones;
 Syderaque in cælum stupri mercede recepta
 Pellite, ne s' puro tingatur in æquore pellex.

a Lycaon in
 lupum con-
 versus erat.
b Natus an.
 xv.

* Eryman-
 thidos.
 * Tentat.

* Infit.
 * Mentior.
 * Nova lu-
 mina.
c Arcturus
 circulus.
 * Vendi-
 cet.

d Io Phoro-
 ni nepte.
 * Et pulsa.
e Oceano:
 quo nomine
 poëta hori-
 zontem ap-
 pellant,
 quem xun-
 quam sub-
 ciunt. Virg.
 Arctos O-
 ceani me-
 tuentes æ-
 quore tin-
 gi.
 f Expiente
 scelera.

De Ceruo, Coronide, & Nyssimene. FAB. 7, 8, & 9.

Dli maris adnuerant. habili Saturnia curru
 Ingreditur liquidum pavonibus * aëra pictis; * Aethera.

B 3

Tam

- Tam nuper pictis caelo pavonibus Argo,
 Quam tu nuper eras, cum candidus ante fuisses,
a Corvus *a* Corve loquax, subito nigrantes versus in alas.
candidus i- Nam fuit hæc quondam niveis argentea pennis
mitio, deinde Ales, ut æquatet totas sine labe columbas:
niger factus. *b* Nec servaturis vigili Capitolia voce
b *Vide Liv.* Cederet anseribus, nec amanti flumina cyeno.
J. 5. L I N G U A fuit damno: lingua faciente loquaci,
 Qui color albus erat, nunc est contrarius albo.
e Coronis Pulchrior in tota, quam Larissæ *c* Coronis,
nympha Nqn fuit * *Æmonia*. Placuit tibi, *d* Delphice, certe,
Theffalica Dum vel casta fuit, vel inobservata. sed *e* ales
Phlegie fi- Sensit adulterium Phœbeius; utque latentem
lia, d Phæbo Detegeret culpam non exorabilis index,
adamatur. Ad dominum tendebat iter. Quem garrula motis
 * *Hæmon.* Consequitur pennis, sciteretur ut omnia, cornix:
d Apostro- Auditaque viz causa, Non utile carpis,
phe ad A- Inquit, iter; ne sperne mex præfagia linguæ.
pollinem. Quid fuerim, quid simq; vide, meritumque requires;
e Corvus Invenies nocuisse fidem. Nam tempore quodam
Phæbi mi- Pallas Erichthonium, prolem sine matre creatam,
nister. Clauferat Aëthæo texta de vimine cista,
 Virginibusque tribus gemino de Cecrope natis
 Servandam dederat; sed enim inconfessa quid esset:
 Et legem dederat, sua ne secreta viderent.
 Abdita fronde levi densa speculabar ab ulmo,
 Quid facerent. Commissa dux sine fraude tuentur,
 Pandrosos atque Herse. timidas vocat una sorores
 Aglauros, nodosque manu diducit: & intus
 Infantemque vident, apporrectumque draconem.
f Noctua Aëta Dex refero: pro quo mihi gratia talis
posponar. Redditur, ut dicar tutela pulsa Minervæ,
g Ironicæ, Et sponar post noctis avem. Mæa præna volucres
sicut adl- Admonuisse potest, ne voce pericula quærant.
si quæ apud *g* At puto, non ultro, nec quicquam tale rogantem
Dem. Me petiit: licet hoc ex ipsa Pallade quæras:
h Postquam Quamvis irata est, non hoc irata negabit.
falla sum Nam me Phocæica clarus tellure Coroneus
cornu. (Nota loquor) genuit, fueramque ego regia virgo,
Virg. 1. Ge- Divitibusque procis (ne me contemne) petebar.
org Et sola F O R M A mihi nocuit. nam, cum per littora lentis
 In sicca se- Passibus, *b* ut soleo, summa spatiarer arena,
 cum spa- Vidit, & incaluit pelagi Deus; utque precando
 riatur are- Tempora cum blandis absumpsit inania verbis.
 na. Vim parat, & sequitur. fugio, densumque relinquo
 Littus,

Littus, & in molli nequicquam lassor arena.
 Inde deos, hominesque voco. nec contigit ullum
 Vox mea mortalem: mota est pro virgine virgo,
 Auxiliumque tulit. Tendebram brachia corlo.
 Brachia cœperunt levibus nigrescere pennis.
 Rejicere ex humeris vestem molibar: at illa
 Pluma erat, inque cutem radices fixerat imas.
 Plangere nuda meis conabar pectora palmis:
 Sed neque jam palmas, nec pectora nuda gerebam.
 Currebam: nec, ut ante, pedes retinebat arena;
 Sed summa tollebar humo: mox acta per auras
 Evehor, & data sum comes inculcata Minervæ.
 Quid tamen hoc prodest, si diro facta volucris
 Crimine Nyctimene nostro successit honori?
 An, quæ per totam res est notissima Lesbos,
 Non audita tibi est, Patrium temerasse cubile
 Nyctimenen? Avis illa quidem; sed conscia culpæ
 Conspectum lucemque fugit, tenebrisque a pudorem
 Celat, & à cunctis expellitur æthere toto.

Talia dicenti, Tibi, air, revocamina, corvus,
 Sint precor ista malo: nos vanum spernimus omen.
 Nec ceptum dimittit iter: dominoque jacentem
 Cum b juvene Amonio vidisse Coronida narrat.
 Laureâ delapsa est audito crimine amantis,
 Et pariter vultusque Deo, plectrumque colorque
 Excidit. utque animus tumida fervebat ab ira.
 Arma adsueta capit, flexumque à cornibus arcum
 Tendit, & illa suo torques cum pectore juncta
 Indevitato trajecit pectora telo.

Ista dedit gemitum, tractoque à vulnere ferro
 Candida puniceo perfudit membra cruore:
 Et dixit, Potui poenas tibi, Phœbe, dedisse,
 Sed peperisse prius. duo nunc moriemur in una.
 Haftenus: & pariter vitam cum sanguine fudit.
 Corpus inane animæ frigis lethale secusum est.

POENITET (heul) sero poenæ crudellis amantem;
 Sequæ quod audierit, quod sic exarserit, odit.
 Odit avem, per quam crimen, causamque dolendi
 Scire coactus erat: necnon arcumque manumque
 Odit, cumque manu, temeraria tela sagittas.
 Collapsamque fovet: c seraque ope vincere fata
 Nititur: & medicas exercet inaniter artes.
 Quæ postquam frustra tentata, rogumque parari
 Vidit, & arsueros supremis ignibus artus:
 Tum vero gemitus (d neque enim cœlestia tingi

CORONIS
 Coronici filia
 in cornicem.

NYCTIME-
 NE in no-
 thum.
 a Pro pudor-
 re se tenebris
 abdit.

b Iſchyde
 Elati filio
 Hesiod.
 Ἰγὼς γῆρας
 Κερῶνς Εὐ-
 λκιδας.

c Intempe-
 ritus medi-
 catione.
 d Idem alibi.
 Neque e-
 nim lacry-
 mare de-
 orum est.

Ora

a *Quo bo-* Ora licet lacrymis) alto de corde petitos
stiam perc- Edidit. haud aliter quam cum. spectante juvenca,
siebat visi- Lactentis vituli dextra libratus ab aure
maris sive Tempora discussit claro cava & malleus ictu.
popa. Græc. Ut tamen b ingratos in pectora fudit odores,
isidius ut- Et dedit amplexus, e injustaque iusta peregit:
bantur. A- Non tulit in cineres labi sua Phœbus & eisdem
pollon.lib.1. Semina; sed e natum flammis uteroque parentis
Argon. Eripuit, f geminique tulit Chironis in antrum.
b Non pro- Sperantemque sibi non falsa præmia lingæ,
futuros, vel Inter aves albas vetuit consistere corvum.
non placentes ipsi mortue. c Odio habita exsequia. d In quos
mater delabebatur regis impesita. e Esculapium. f *Διόνυσος.*
Apollon. lib.2. ἄλλα γὰρ ἴστωρ, ἄλλα θεὸς ἀνέλεστος ἀμειψαί, τί-
να δῶγ.

De Ocyroë in equum. F A B. 10.

* Semivir. S Emifer interea divinx stirpis alumno
Indicatur u- Lætus erat, mistoque oneri gaudebat honore.
aque Chi- Ecce! venit rutilus humeros projecta capillis
ron Centau- Filia Centauri, quam quondam Nympha * Chariclo,
rus. Fluminis in rapidi ripis enixa, vocavit
 * Cariclo. Ocyroë. Non hæc artes contenta & paternas
 Caici. Edidicisse fuit: b factorum arcana canebat.
 a *Medicæ,* Ergo ubi vaticinos concepit mente furores,
chirurgicæ. Incaluitque c Deo, quem clausum pectore habebat;
 b *Ocyroë* Adspicit infantem, Totique salutifer orbi
vates. Cresce puer, dixit: Tibi se mortalia sæpe
 c *Affatu di-* Corpora debebunt; d animas tibi reddere ademptas
vino. Fas erit; idque semel Diis indignantibus ausus,
 d *Viam fa-* Posse dare hoc iterum flamma * prohibebere e avicæ;
lis ereptam. Equo Deo corpus fies ex sanguine Deusque.
 * Prohibe- Qui modo corpus eras: & bis tua fata novabis.
 ris. Tu quoque, chære pater, non jam mortalis, & ævis
 e *Jovis avi* Omnibus ut mancas, nascendi lege creatus,
fulmine Posse mori cupies tum, cum cruciabere diræ
Virg.7. Sanguine f serpentis per saucia membra recepto;
 Fulmine Teque ex g æterno patientem numina mortis
 Phœbig. Efficient, b triplicesque Dex tua fila solvent.
 Stygias Restabat fatis aliquid: suspirat ab imis
 detrufit ad Pectoribus, lacrymæque genis labuntur obortæ:
 undas. Atque ita. Prævertunt, inquit, me fata, vectorque
 f *Hydra* Plura loqui, vocisque meæ præcluditur usus.
 Læneæ, cu- Non fuerant artes tanti, quæ numinis iram
juverunt

Con-

Hercul. sagittas infecerat, g Immortali, h Parce.

Contrahere mihi: mallem nescisse futura.

† Jam mihi subduci facies humana videtur:

Jam cibus herba placet; jam latis currere campis

Impetus est: in equam, & cognataque pectora vertor. a *Propter*

Tota tamen quare? Pater est mihi nempe bisformis. *patrem par-*

Talia * dicentis pars est extrema querelæ *te altera e-*

Intellecta parum: confusaque verba fuerunt. *quam.*

Mox, nec verba quidem, nec equæ sonus ille videtur; * Dicenti.

Sed simulantis equum: parvoque in tempore certos, b *Amisso e-*

Edidit hinnitus, & brachia movit in herbas. *nim prio-*

Tum digiti cōfunt, & quinos alligat ungues *re nomine,*

Perpetuo cornu levis ungula; crescit & oris *postquam in*

Et colli spatium; longæ pars maxima pallæ *equam com-*

Cauda fit: utque vagi crines per colla jacebant, *versa est,*

In dextras abiere juba; pariterque novata est *Euipe mo-*

Et vox, & facies. b nomen quoque monstra dederunt. *minata est.*

De Batto mutato in Indicem. FAB. II.

FLebat, opemq; tuam frustra * Philyreius heros,

b Delphice, poscebat: nam nec rescindere magni

Iussa Iovis poterat; nec, si rescindere posses,

Tunc aderas: Elim, Messeniaque arva colebas.

Illud erat tempus, quo te c pastoris pellis

Textit: * onusque fuit baculus sylvestris olivæ;

d Alterius, dispar septenis fistula cannis.

Dumque amor est curæ, dum te tua fistula mulcet,

Incustoditæ Pylis memorantur in agros

Processisse boves. videt has e Atlantide Maia

Narus, & arte sua sylvis occultat abactas.

Senserat hoc furtum nemo, nisi natus in illo

Rure senex: f Battum vicinia tota vocabat.

Divitis hic saltus, herbosaque pascua Nelei,

Nobiliumque greges custos servabat equarum.

Hunc timuit, blandaque manu seduxit, & illi,

Quisquis es hospes, ait, si forte armenta requirer

Hæc aliquis, vidisse nega: neu gratia facto

Nulla rependatur, nitidam cape præmia vaccam;

Et dedit. Accepta, voces has reddidit hospes:

Tutus eas; g lapis ista prius tua furta loquetur:

Et lapidem ostendit. Simulat Iove natus abire.

Mox redit: & versa pariter cum voce figura,

Rustice, vidisti si quas hoc h limite, dixit,

Ire boves, ser opem, i furtoque silentia deme:

Iuncta f Battum Ne-

lei filius rusticola. g Huc pertinet paravis, Lapidem dixeris. h Se-

parante agros Pylorum d Messeniis. i Furtum indica.

† OCTOR

in equam.

a *Propter*

patrem par-

te altera e-

quam.

* Dicenti.

b *Amisso e-*

nim prio-

re nomine,

postquam in

equam com-

versa est,

Euipe mo-

minata est.

a Chiron Sa-

turni &

Philyra fi-

lius: Peri-

phrasia.

b Apostro-

phe ad A-

poll.

c Apollop-

stor. Tib.

Pavit &

Admeti

tauros for-

mofus A-

pollo. Vide

Eurip. Al-

cest.

* Onus

dextræ

bac.

d Scil. Le-

ue.

e Periphra-

sis Mercu-

rii.

a Senec. A-
gam. Pre-
tio parata
vincitur
pretio fi-
des.
† BATTUS
mutatur in silicem.

Juncta suo pariter dabitur tibi formina tauro.
At senior, postquam est a merces geminata, Sub illis
Montibus inquit, erant; & erant sub montibus illis.
Risit Atlantiades: &, Me mihi, perfide, prodis?
Me mihi prodis? ait: perjuraque pectora vertit
† In durum silicem, qui nunc quoque dicitur index.
Inque nihil merito vetus est infamia b saxo.

De Aglauro in lapidem. FAB. 12.

a Caduceo-
tori Hesiod.
Theogen.
αἰψὰ ἀδύ-
νατον
appellat.
* Despe-
rabit.
b Attices.
Ex parte te-
tam. Muni-
chis simul.
d quo porre-
ctum murus
Athenas
cum Piræo
e duobus
aliis portub.
concessit. bat.
MS. habet
Moni-
chiosque.
c Attica
locus à Lyco
Pandionis
fil. sic de-
dit, teste
Pausan. ubi
e gymnas.

H Inc se sustulerat paribus a Caducifer alis:
b Munychiosque volans agros, gratamque Minervæ
* Despiciebat humum, cultique arbuta c Lycei.
Illa forte die castæ de more puellæ
Vertice supposito festas in Palladis arces
d Pura e coronatis portabant sacra canistris.
Inde revertentes Deus adspicit ales, iterque
Non agit in rectum, sed in orbem curvat eundem.
Ut volueris visis rapidissima milvius extis,
Dum timet, & denti circumstant sacra f ministri,
Flectitur in gyrum, nec longius audet abire,
g Spemque suam motis avidus circumvolat alis:
Sic super Actæas agilis Cyllenius arces
Inclinat cursus, & easdem circinat auras.
Quanto splendidior quam cetera sydera fulget
Lucifer; & quanto, quam Lucifer, aurea Phœbe:
Tanto virginibus præstantior omnibus Herse
Ibat, eratque decus pompæ, comitumque suarum.
Obstupuit forma Jove natus: & æthere pendens,
Non secus exarsit, quam cum Balearica plumbum
Funda jacit: volat illud, & incandescit eundo;
Et, quos non habuit, sub nubibus invenit ignes.
Vertit iter, cœloque petit diversa relicto;
Nec se dissimulat: tanta est b fiducia formæ.
Quæ quanquam justa est, cura tamen adjuvat illam:
Permulcetque comas, chlamydæque, ut pendeat apte,
Collocat. ut limbus, totumque appareat aurum:
Ut tères in dextra, qua somnos ducit, & atcet.

Virga

Arist. fuit Lycum ab eo dictum. d inavariis: unde e puelle ipse
exaripiet, q. d. canistrifera, & sacra ipsa Caneptoria. Vide Pausan.
& Nat. Comit. e Ad marginem usque plenis: sicut Virgil. -- & vi-
na coronant. f Timpus. Dionys. Halicarn. Indicatur autem post
Sutton. in Caligul. g Extæ, quibus inibat. h Propert. lib. 3. Falsa
est ista tux mulier fiducia formæ.

Virga sit : ut terfūs niteant talaria plantis.

Pars secreta domus, ebore, & testudine cultos

Tres habuit thalamos : quorum tu • Pandrosē dex- • Pandro-
trum, sa MS.

Aglauros lævum, medium possederat Herse.

Quæ tenuit lævum, venientem prima notavit

Mercurium, nomenque Dei a scitarier ausa est,

Et causam adventus. Cui sic respondit b Atlantis

Pleïonesque nepos: Ego sum, qui jussa per auras

Verba patris porto : pater est mihi Iuppiter ipse.

Nec fingam causas : tu tantum fida sorori

Esse velis, prolisque meæ matertera dici.

Herse causa vix est: saveas oramus amanti.

Adspicit hunc oculis c iisdem, quibus abdita nuper c Avaris &
Viderat Aglauros flavæ secreta Minervæ: lividis.

Proque ministerio magni sibi ponderis aurum

Postulat: d interea testis excedere cogit.

Vertit ad hanc torvi e dea bellica luminis orbes,

Et tanto penitus traxit suspicia motu,

Vt pariter pectus, positamque in pectore forti

Ægida concuteret: f subit, hanc arcana profana

Derexisse manu, tum cum sine matre creatam

Lemniacam stirpem contra data fœdera vidit;

Ingratamque Deo fore jam, ingratamque sorori,

Et ditem sumpto, quod avara poposcerat, auro.

Protinus Invidiæ nigro squalentia tabo

Testa petit. Domus est imis in vallibus antri

Abdita, sole carens, non ulli pervia vento.

Tristis, & g ignavi plenissima frigoris, & quæ

Ignem vacet semper, caligine semper abundet.

Huc ubi pervenit bello metuenda virago,

Constitit ante domum (neq; enim succedere testis

Fas habet) & postes extrema cuspide pulsar.

Concussæ patuere fores. videt intus edentem

Vipereas carnes, b vitiorum alimenta suorum,

Invidiam; visaque, oculos avertit. At illa

Surgit humo pigre, semesarumque reliquit

Corpora serpentum, passuque incedit inertî.

Vtque deam vidit formaque armisque decoram,

Ingemuit, vultumque dext ad suspicia duxit.

Pallor in ore sedet, macies in corpore toto;

Nusquam recta acies; livent rubigine dentes;

Pectora felle virent; lingua est suffusa veneno;

Risus abest, nisi quem visî movere dolores.

Nec fruitur somno, i vigilantibus excita curis:

a Sciscitari,
percontari.
b Mercur.
Periphras-
is.

c Avaris &
lividis.

d Dum au-
rum asserat.
e Pallus
auxilium.
f In mentem
venit.

INVIDIÆ
hypotypos-
is.

g Ab effe-
ctu: quod
homines ig-
navos efficit.
Ita alibi pi-
grum figus
dicitur.

h Synthe-
sis epenege-
tica.

i Abbi, cu-
ram vigilam
dixit simili
tropa.

Sed

a Difficilen- Sed videt *a* ingratos, intabescitque videndo,
 ses sibi ad- Successus hominum; carpitque, & carpitur una;
 versus. Ho- Suppliciumq; suum est. *b* Quamvis tamen oderat il-
 rat. Invi- Talibus affata est breviter Tritonia dictis. (lam,
 dus alte- Infice tabe tua natarum Cecropis unam.
 rius ma- Sic opus est. Aglauros ea est. Haud plura locuta
 crescit re- Fugit, & impressa tellurem reppulit hasta.
 bus opi- Illa deam obliquo fugientem lumine cernens,
 mis. To^{us} Murmura parva dedit; * successorumque Minervæ
 q^{uod} d^{icitur} ^{non} Indoluit; baculumque capit, quem spinea tortum
^{quidam} ^{vesti-} Vincula cingebant: adopertaque nubibus atris,
^{est} ^{aglauros} Quacunque ingreditur, florentia proterit arva,
ⁱⁿ ^{peris} Exuritque herbas, & summa * papavera carpit:
^{nam} ⁱⁿ Afflatuque suo populosque, urbesque, domosque
^{hæret} ^{est} Polluit: & tandem Tritonida conspicit arcem.
 Isolat. Ingeniisque, opibusque, & festa pace videntem.
 Enag. Vixque tenet lacrymas, quia nil lacrymabile cernit.
 b Hyper- Sed postquam thalamos intravit *c* Cecrope natæ;
 baton. Iussa facit: pectusque manu *d* ferrugine tincta
 Quamvis Tangit, & *e* hamatis præcordia sentibus implet;
 oderat il- Inspiratque nocens virus, piceumque per ossa
 lam, tamē Dissipat, & medio spargit pulmone venenum.
 affata est. Neve mali causæ spatium per latius errent,
 * successi- Germanam ante oculos, fortunatumque sororis
 bus atque Conjugium, pulchraque deum sub imagine ponit:
 Miner. Cunctaque magna facit. quibus irritata, dolore
 MS, Cecropis occulto mordetur, & anxia nocte,
 * Cacumi- Anxia luce gemit, lentaque miserrima tabe
 na herba- Liquitur, ut glacies sincerto saucia sole.
 rum scilicet, Felicisque bonis aliter non uritur Herse,
 h. e. apicem Quam cum spinosis ignis supponitur herbis,
 seu flamen, Quæ neq; dant flammæ, g leniq; tepore cremantur,
 juxta illud: Sæpe mori voluit, ne quicquam tale videret:
 Summa Sæpe velut crimen *h* rigido narrare parenti.
 petit livor. Denique in adverso venientem limine sedit
 Lucr. 5. In- Exclusura Deum: cui blandimenta, precesque,
 vidia quo- Verbaque *i* jactanti mitissima, & Desine, dixit;
 niam, ceu Hinc ego me non sum nisi te motura repulso.
 fulmine, Stemus, ait, pacto, velox Cyllenius, isto;
 summa Cœlataque fores virga patefecit. At illi
 vaporant † Surgere conanti partes, quascunque sedendo
 Plerūque. Flecti-
 c Aglauri Cecropis filia. d Exesura pectus illius, sicut ferrum solet ru-
 bigo erodere. e Curis spinosis & mordacibus. f Mutabili. Ita alibi: Aëre
 non certo. g Igne medico & leviter ardente. h Moroso, difficili. i In-
 cessam adhibenti. k Blanditiis sc. me sollicitare. † AGLAUROSIA lapidem.

• Flectitur, ignava nequeunt gravitate moveri.
 Illa quidem pugnat a recto se • tollere trunco :
 Sed genuum junctura riget, frigusque per • ungues
 Labitur; & pallent amillo sanguine vena.
 Urque malum late solet immedicabile cancer
 Serpere, & illasas vitiatas b addere partes :
 Sic lethalis hyems paulatim in pectora venit;
 Vitalesque vias, & respiramina clausit.
 Nec conata loqui est; nec, si conata fuisset,
 Vocis habebat iter : saxum jam colla tenebat,
 Oraque duruerant, signumque ex sanguine sedebat.
 Nec lapis albus erat: sua mens infecerat illam.

De Europa à Tauro rapta. F A B. 13.

HAs ubi verborum pœnas mentisque profanz
 Cepit Atlantiades, a dictas à Pallade terras
 Linquit, & ingreditur iactatis • æthera pennis.
 Se vocat hunc genitor; nec caussam fallus amoris,
 Fide minister, ait, la sorum nate meorum,
 Pelle moram, subitoque celer delabere cursu :
 Quæque tuam matrem tellus à parte sinistra
 Sulpicit, (indigenz b Sidonida nomine dicunt)
 Hanc pete; quodque procul montano gramine pasci
 Armentum regale vides, ad littora verte.
 Dixit: & expulsi jamdudum monte juvenci
 Littora jussa petunt, ubi magni filia regis
 Ludere virginibus Tyriis comitata solebat.
 c N o n bene conveniunt, nec in una sede morantur
 Majestas & amor. Sceptri gravitate relicta,
 Ille pater rectorque deum, cui dextra d trisulcis
 Ignibus armata est, qui nutu concutit orbem,
 Induitur faciem tauri; mistusque juvencis
 Mugit, & in teneris formosus obambulat herbis.
 Quippe color nivis est, quam nec vestigia duri
 Calcavere pedis, nec solvit aquaticus Austro.
 Colla toris exstant, armis e palearia pendent.
 Cornua parva quidem; sed quæ contendere posses
 Facta manu, pura que magis pellucida gemma.
 Nullæ in fronte minæ, nec formidabile lumen:
 Pacem vultus habet. Miratur f Agenore nata,
 Quod tam formosus, quod prælia nulla minetur.
 Sed quamvis mitem, metuit contingere primo.
 Mox adit, & flores ad candida porrigit ora.
 Gaudet amans; &, dum veniat sperata voluptas,

mus, idque
 melius. Par-
 tes autem
 dixit nates
 Synecdo-
 chice.

a Corpore e-
 recto.

• Attolle-
 re.

• Artus.

b Unam post
 alteram cor-
 ripiendo.

IUPITER
 ob Europam
 Agenoris fi-
 liam in tau-
 rum.

a Asienus,
 dicitur tunc A-
 thinas.

• Aëra.

b Phœni-
 ciam. Ex
 parte to-
 tum.

c Gnum.

Pub. Ama-
 re & sape-
 re vix deo
 concedi-
 tur.

d Fulmine,
 cujus triplex
 est potestas,
 penetrare,
 adurere,
 colorare.

e Virg. 3.

Georg. Et
 curum
 tenuis à
 mento pa-

Oscula learia pen-

dent. f Europa Agenoris filia. Periphrasis.

a *Stupri
consuetudi-
nem.*

* Plau-
denda.
Virg. eodem
utitur.

b *Flatu ven-
si arcumtur
instar vela-
rum.*

Oscula dat manibus (vix, ah! vix & cetera differt)
Et nunc alludit, viridique exsultat in herbas;
Nunc latus in fulvis niveum deponit arenis.
Paulatimque metu dempto, modo pectora præbet
Virginea * palpanda manu, modo cornua sertis
Impedienda novis. Ausa est quoque regia virgo,
Nescia quem premeret, tergo considere tauri.
Tum Deus à terra, siccoque à littore, sensim
Falsa pedum primo vestigia ponit in undis:
Inde abit ulterius, mediique per æquora ponti
Fert prædam. Pavet hæc; littusque ablata relictum
Respicit; & dextra cornu tenet, altera dorso
Imposita est. tenues b sinuantur flamine vestes.

LIBER III.

De hominibus ex dentibus serpentis ortis. FAB. I.

a *Cretæ in-
sul. Synec-
doch.*

b *Pius erga
matrem, sce-
lerat. erga
filium.*

* possit
MS. dno.
e Cadmus
Agenor. fi-
lius.

Antono-
masia.

d *Nunquam
aratro ad-
iuncta.*

e *Specu
Dolop. ora-
culi.*

f *Fugit quod
subijisset col-
la.*

g *Scriptum
& Dædæon-
tem.*

Amque deus, posita fallacis imagine
tauri. (nebat:

Se confessus erat. a Dicitæque rura te-
Cum pater ignarus natam perquirere
Cadmo (addit

Imperat, & pœnam, si non invenerit,
Exilium, facto b pius, & sceleratus eodem.

Orbe pererrato (quis enim deprendere * posset
Furta Jovis?) profugus patriamque, iramq; parentis
Vitat c Agenorides, Phœbique oracula supplex
Consultit; &, quæ sit tellus habitanda, requirit.
Bos tibi, Phœbus, ait, solis occurret in arvis.
Nullum passa jugum, curvique d immunis aratri.
Hac duce carpe vias; &, qua requieverit herba,
Mœnia fac condas, Bœotiaque illa vocato.

Vix bene e Castalio Cadmus descenderat antro;

Incustoditam lente videt ire juvencam,

Nullum f servitii signum cervice gerentem.

Subsequitur, pressoque legit vestigia gressu,

Autoremque viz Phœbum taciturnus adorat.

Jam vada Cephisi, Panopesque evaserat arva.

Bos stetit: & tollens speciosam cornibus altis

f Fugit quod Ad cœlum frontem, mugitibus impulit auras.

Atque ita respiciens comites sua terga sequentes

Procubuit, tenerasque latus submitit in herbas.

Cadmus agit grates, peregrinæque oscula terræ

g Figit, & ignotos montesque, agrosque salutat.

Sacra Jovi facturus erat: jubet ire g ministros,

Et

Et petere è vivis libandas fontibus undas.
 Sylva vetus stabat, nulla violata securi,
 Et specus in medio virgis ac vimine densus,
 Efficiens humilem lapidum compagibus arcum,
 Uteribus sœcundus aquis: ubi conditus antro
 a Martius anguis erat b cristis præsignis & auro;
 Igne micant oculi; corpus tumet omne veneno;
 Tresque micant lingux; tripliei stant ordine dentes.
 Quem postquam Tyria lucum de gente profecti
 Infausto tetigere gradu, demissaque in undas
 Urna dedit sonitum: c longo caput extulit antro
 Cœruleus serpens, horrendaque sibila misit.
 Effluxere undæ manibus: sanguisque reliquit
 Corpus, & attonitos subitus tremor occupat artus.
 Ille volubilibus squamosos nexibus orbes
 Torquet, & immenso saltu sinuatur in arcus:
 Ac media plus parte leves erectus in auras
 Despicit omne nemus; d tantoq; est corpore, quan-
 Si totum spectes, e geminas qui separat arctos. (to,
 Nec mora: Phœnicas, sive illi tela parabant,
 Sive fugam, sive ipse timor prohibebat utrumque,
 Occupat hos morsu, longis amplexibus illos;
 Hos necat afflatu, funesta hos tabe veneni.
 f Fecerat exiguas jam Sol altissimus umbras.
 Quæ mora sit sociis, miratur Agenore natus,
 Vestigatque viros. Tegimen direpta leoni
 Pellis erat; telum splendenti lancea ferro,
 Et jaculum; Tæloque animus præstantior omni.
 Ut nemus intravit, g lethataque corpora vidit,
 Victoremque supra spatiosi corporis hostem
 Tristia sanguinea lambentem vulnera lingua:
 Aut ultor vestrx, fidissima corpora, mortis,
 Aut comes, inquit, ero. Dixit: † dextraq; b molarem
 Sustulit, & magnum magno conamine misit.
 Illius impulsu cum turribus ardua celsus
 Mœnia mota forent: serpens sine vulnere mansit;
 Loricæque modo squamis defensus, & atræ
 Duritia pellis, validos cute teppulit ictus.
 At non duritia jaculum quoque vicit eadem:
 Quod medio lentæ spinæ curvamine fixum
 Constitit, & torum descendit in ilia ferrum.
 Ille dolore ferox caput in sua terga retorfit,
 Vulneraque adspexit, fixumque hastile momordit.
 Idque ubi vi multa partem labefecit in omnem,
 Vix tergo eripuit: ferrum tamen ossibus hæsit.

Tum

a A Marte,
 ejus loci cu-
 stas apposi-
 tum. Vide
 Suid. Kad-
 mæon vixit.
 b Crisist au-
 reum in diti-
 bus.
 c Empha-
 sis: antri-
 enim longi-
 tudine metri-
 tur serpentis
 spatium.
 d Comparatio Hyper-
 bolica.
 e Draco, qui
 duobus urfis,
 sinuoso in-
 voluitur in-
 flexu, inflat
 flumina.
 f Noratio
 meridiei. I-
 dem de arte:
 Jamq; dies
 medius
 tenues
 contraxe-
 rat um-
 bras.
 g Letho da-
 ta, interse-
 cta.
 † CADMI
 congressus
 cum serpen-
 te.
 h Saxum,
 magnitudi-
 ne lapid. mo-
 laris.

dolor à Cad- Tum vero postquam solitas accessit ad iras
mo illasi. a Causa recens; plenae tumuerunt guttura venis;
b Fauces ve- Spumaque pestiferos circumfluit albida b rictus.
mentat. Terraque rafa sonat squamis, quique halitus exit
c Cuspide Ore niger Stygio, vitiatas inficit herbas.
lanceae. Ipse modo immensum spiris facientibus orbem
d Adher- Cingitur; interdum longa trabe rectior exstat:
sione emana- Impete nunc vasto, ceu concitus imbris amnis,
ntis crum- Fertur, & obstantes perturbat pectore sylvas.
ris madesce- Cedit Agenorides paulum, spolioque leonis
cerat. Sustinet incurfus, instantiaque ora retardat
e In corpus Cuspide prae-tenta. Furit ille, & inania duro
descendere. Vulnere dat ferro, figitque in c acumine dentes.
f Prohibe- Jamque venenifero languis manare palato
bit. Coeperat, & virides d adspersine tinxerat herbas.
g Quercus. Sed leve vulnus erat; quia se retrahebat ab ictu,
h Tauri Laetaque colla dabat retro, plagamque e sedere
gignit. Cedendo sarebat, nec longius ire sinebat.
i Truncum. Donec Agenorides conjectum in guttura ferrum
k Nacion- Usque sequens pressit, dum retro quercus eunti
em nat' ap- Obstitit: & fixa est pariter cum robore cervix.
parit. Pondere serpentis curvata estq arbor, & imx
l Arate; ut Parte flagellari b gemuit sua i robora caudæ.
de Eurip. Dum spatium a victor victi considerat hostis, (tum,
Phaniff. A- Vox subito audita est; neque erat cognoscere promp-
poll. Rhod. Unde; sed audita est. Quid, Agenore nate, peremptu
m Arg. Serpentem spectas? & tu spectabere serpens.
n Serpen- Ille diu pavidus pariter cum voce colorem
timor. Perdiderat, gelidoque comx terrore rigeant.
n Hastato- Ecce! vixi faulrix superas delapsa per auras
rum acies. Pallas adest, i motxque jubet supponere terra
Metony- m Vipereos dentes, populi incrementa futuri.
mia. Pareat; & impresso sulcum patefecit aratro.
Ex DENTI- Spargit humi iustos, mortalia semina, dentes.
bus serpen- Inde (fide majus) glebæ corpore moverit
tinis homi- Primaque de sulcis acies apparuit n hastæ:
nes. Tegmina mox capitum picto nutantia cono:
o Parietibus Mox humeri pectusque, onerataque brachia telis
affiguntur. Exsistunt: crescitque seges clypeata virorum.
Virg. Pur- Sic, ubi o tolluntur festis aula theatris,
purea in- Surgere signa solent, primumque ostendere vultus:
texti tol- Cætera paulatim, placidoque educta tenore
lant aula Tota patent, imoque pedes in margine ponunt.
Britanni. Territus hoste novo Cadmus capere arma parabat.
p Unus cu Ne cape, de populo, p quem terra creaverat, unus
terrigenis.

Exclamat; nec te civilibus inferre bellis.

Atque ita terrigenis rigido de fratribus unum
Comminus ense ferit. jaculo cadit eminus ipse.
Hic quoque, qui dederat letho, non longius illo
Vivit; & expirat, modo quas acceperat, auras.

a Exemploque pari furit omnis turba: suoque
Marte cadunt subiti per mutua vulnera fratres.
Jamque brevis vix spatium sortita juvenus
Sanguineam tepido b plangebant pectore c matrem;

Quinque superstitibus: quorum fuit unus Echion.

Is sua jecit humi, monitu d Tritonidis, arma,
Fraternaque fidem pacis petilitque deditque.
Hos operis comites habuit Sidonius hospes,
Cum posuit iussam Phœbeis sortibus urbem.

b. e. Palladio, vel à Tritone educata, vel apud amnem ejus nominis nata.

De Alcone in Cereum. FAB. 2.

JAM stabant Thebæ: poteras jam, Cadme, videri
Exilio felix. Socreri tibi a Marsque Venusque
Contigerant: huc adde genus de conjugē tanta,
Tot natos natasque, & pignora chara nepotes;
Hos quoque jam juvenes. b Sed scilicet U L T I M A
Exspectanda dies homini est: diciq; beatus (semper
Ante obitum nemo, supremaque funera debet.

Prima nepos inter res tot tibi, Cadme, secundas
Causa fuit luctus, alienaque cornua fronti
Addita, vosque canes satiati sanguine herili.

At bene si quæras, fortunæ crimen in illo, (bat)
Non scelus invenias: Quod enim scelus error habe-

Mons erat infectus variarum cæde ferarum:

c Jamque dies medius rerum contraxerat umbras,

Et Sol ex æquo meta distabat utraque;

Cum juvenis placido per devia lustra vagantes

Participes operum compellat d Hyantius ore:

Lina madent, comites, ferrumque cruore ferarum,

Fortunæque dies habuit satis. altera lucem

Cum croceis investa rotis Aurora reducet;

Propositum repetemus opus: nunc Phœbus utraq;

Distat eisdem terra, finditque vaporibus arva.

Sistite opus præsens, nodosaque tollite lina.

Iussa viri faciunt, intermittuntque laborem.

Vallis erat piceis, & acuta densa cupressu,

Nomine Gargaphie, succinctæ cura Dianæ:

Cujus πρὸς αὐτὴν

Solus. e Notatio meridiei. d Thebanæ. Periphrasis Alconis.

Panfas, Bast. e Pari intervallo inter ort, & occasum.

a Pari casu,
letho pari.

b Percontantur. Ita Lucret.

Fluctus plangentes saxa.

b. e. verberantes.

c Terram, unde progeniti fuerant.

d Tegetovisac Homi.

monia uxore, Mariti & Ven. filia. Hesiod. Theog. alii Hermionen appellant.

b Solonis dictum: de quo vide Arist. i. Nicomach. Sophocl. Oed. tyr. Eurip. Andromac. Herod. l. i.

Eurip. Troad. τὰς δὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ὀνομασίαν ἔχουσαν.

μὴν τὴν δὲ πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

πρὸς αὐτὴν.

- a Specimen
 artis edide-
 rat imita-
 tione sua.
 b R. missos,
 laxatos.
 c Ism. mi. flu-
 vii filia. Est
 autem Cro-
 cale calcu-
 lus, seu are-
 na littera B.
 * Niphe,
 quod a la-
 vando est,
 dicitur in vi-
 sione, non
 male.
 d Nicand.
 Theriac.
 Terluat est,
 quia Cui Ti-
 tani filia.
 e Statim ut.
 f Virg. de
 eadem lib. 1.
 f. 1.
 g. 1.
 ... gra-
 diensque
 deas su-
 pereminet
 omnes:
 Hom. Moys.
 la. re id est,
 quod est &
 a. 2. ut.
 g Parabo-
 la. Patet
 aliqui hanc
 notationem
 esse Iridis.
 h Iysa obli-
 quaz. Hy-
 pallage. i Ad
 Leon vultum. * ACTÆON in ceruum. k A-
 Leon Antonis filius.
- Cujus in extremo est antrum nemorale recessu,
 Arte laboratum nulla; simulaverat artem
 Ingenio natura suo: nam pumice vivo.
 Et levibus tophis nativum duxerat arcum;
 Fons sonat à dextra, tenui perlucidus unda,
 Margine gramineo patulos succinctus hiatus.
 Hic dea sylvarum venatu fessa solebat
 Virgineos artus liquido perfundere rore.
 Quo postquam subiit, Nympharum tradidit uni
 Armigeræ jaculum, pharetramque, arcusque & reten-
 Altera depositæ subjecit brachia pallæ; (tos;
 Vincula dux pedibus demunt: nam doctior illis
 c Ismenis Crocale sparsos per colla capillos
 Colligit in nodum, quamvis erat ipsa solutis. (que,
 Excipiunt laticem * Nypheque, Hyaleque, Rhani-
 Et Plecas, & Phiale, funduntque capacibus urnis.
 Dumque ibi perluitur solita d Titania lympha,
 Ecce nepos Cadmi, dilata parte laborum,
 Per nemus ignotum non certis passibus errans
 Pervenit in lucum: sic illum fata ferebant.
 Qui e simul intravit torantia fontibus antra,
 Sicut erant nudæ, viso sua pectora Nymphæ
 Percussere viro, subitisque ulularibus omne
 Implevere nemus, circumfusæque Dianam
 Corporibus texere suis. tamen altior illis
 Ipsa dea est, colloque tenus s supereminet omnes.
 g Qui color infectis adversi solis ab istu
 Nubibus esse solet, aut purpureæ Auroræ;
 Is fuit in vultu visæ sine veste Dianæ:
 Quæ, quanquam comitum turba est stipata suarum,
 In latus & obliquum tamen addidit, oraque retro
 Flexit, & ut vellet promptas habuisse sagittas,
 Quas habuit, sic hausit aquas, i vultumq; virilem
 Perfudit, spargensque comas ultricibus undis,
 Addidit hæc cladis prænuntia verba futuræ:
 Nunc tibi me posito visam velamine narres,
 Si poteris narrare, licet. nec plura minata,
 * Dat sparsio capiti vivacis cornua cervi;
 Dat spatium collo, summasque cacuminat aures,
 Cum pedibusque manus, cum longis brachia mutat
 Cruribus, & velat maculoso vellere corpus.
 Additus & pavor est, fugit, & Autoneius heros,
 Et se tam celerem cursu miratur in ipso.
- Ut

Ut vero vultus, & cornua vidit in unda,

Me miserum! disturus erat: vox nulla secuta est.

Ingemuit; vox illa fuit: lacrymæque per ora

Non sua fluxerunt; mens tantum pristina mansit.

Quid faciat? Repetaturne domum, & regalia testat?

An lateat sylvis? Timor hoc, pudor impedit illud.

Dum dubitat, videre canes: primusque Melampus,

Ichnobatesque sagax latratu signa dedere;

* Gnosius Ichnobates, Spartana gente Melampus.

Inde ruunt alii rapida velocius aura,

Pamphagus, & Dorceus, & Oribasus, Arcades om-

Nebrophonosque valens, & trux cum Laxape Theron,

Et pedibus Pterelas, & naribus utilis Agre,

Hylæusque ferox nuper percussus ab apro,

Deque lupo concepta Nape, pecudesque secuta

Formenis, & natis comitata Harpya duobus,

Et substricta gerens * Sicyonius ilia Lagon.

Et Dromas, & Canache, Stricteque, & Tigris, & Al-

Et niveis Leucon, & villis Asbolus attris.

Prævalidusque Lacon, & cursu fortis * Aëlla,

Et Thous, & Cyprio velox cum fratre Lycisca,

Et nigram medio frontem distinctus ab albo

Harpalos, & Melaneus, hirsutaque * corpore Lach-

Et patre Dicto sed matre Laconide nati

Labros & Aglaodos, & acuta vocis Hylæstor,

* Quosque referre mora est. Ea turba cupidine prædæ

Per rupes, scopulosque, & adituque carentia saxa,

Quaque est difficilis, quaque est via nulla, sequuntur.

Ille fugit, per quæ fuerat loca sæpe secutus.

Heu! famulos fugit ille suos. clamare libebat,

ACTÆON ego sum, dominum cognoscite vestrum.

Verba animo defunt, resonat latratibus æther.

Prima Melanchætes in tergo vulnera fecit,

Proxima Theridamas; Orestrophus hæsit in armo.

Tardius exierant, sed per compendia mon: is

* Præcipitata via est, dominum retinentibus illis

Cætera turba coit, confertque in corpore dentes.

Jam loca vulneribus defunt. Gemit ille, sonumque,

Et si non hominis, quem non tamen edere possit

Cervus, habet, mœstisq; replet si iuga nota querelis;

Et genibus pronis supplex, similisque roganti,

Circumfert tacitos, tanquam sua brachia, vultus.

At comites rapidum solitis hortatibus agmen

Ignari instigant, oculisque Actæona quærunt;

Et velut absentem certatim Actæona clamant,

a Aliena,

quippe cer-

vina, non ut

præsumma-

na.

b Dubita-

tio.

* Gnos-

sus, vel po-

situs Gnos-

sus, si ety-

mon se qua-

rit: sed non

insequens

(ce, est harum li-

terarum

permutatio;

ut Cæcius,

Gælius.

* Sido-

nus.

(ne, * Aëlla.

* pectore.

c Et quos

recensere

longum est.

d Invia,

e Celerius

percella.

f Vertices

montium,

per quos sæ-

pe iterat.

(Ad

(Ad nomen caput ille refert) & abesse queruntur,
 Nec capere oblata segnem spectacula prae.
 *ACTÆON Vellet abesse quidem, sed adest; velletque videre,
 Non etiam sentire, canum fera facta suorum.
 d. Licetatur. • Undique circumstant, merisque in corpore rostris
 a. quævis- Dilacerant falsi dominum sub imagine cervi,
 oia. Nec, nisi finita per plurima vulnera vita,
 Virgil. 4. Ira a pharetrata fertur satiata Dianæ.

De Baccho semeri Jovis insuato. F A B. 3.

Rumor in ambiguo est; aliis violentior æquo
 Visa dea est; alii laudant, dignamque severa
 Virginitate vocant: pars invenit utraque causas.
 Sola Jovis conjux non tam culpetne probetne
 Eloquitur, quam clade domus ab Agenore ductæ
 Gaudet: & a Tyria collectum pellice transfert
 In generis socios odium. Subit (ecce!) priori
 † SEMELE Caula recens: gravidamque dolet de semine magni
 ex Jove gra- Esse Jovis † Semelen. tum linguam ad e jurgia • sol-
 vida. Profeci quid enim toties per jurgia? dixit. (vit.
 c. Maledicta, Ipsa petenda mihi est: ipsam, si maxima Juno
 comitia. Rite vocor, perdam; si me gemmantia dextra
 • Solvens Sceptra tenere decet; si sum regina, Jovisque
 MS. Et soror, & conjux. certe soror. d At puto furto est
 d. Conces- Contenta, & thalami brevis est injuria nostræ.
 suo Ironi- Concipit; id deerat: manifesta que crimina pleno
 ca, que vim Fert utero: & mater, quod vix mihi contigit uni,
 habet nega- De Jove vult fieri. Tanta est fiducia formæ.
 rionis: q. d. Fallat eam faxo: nec sim Saturnia, si non
 non conten- Ab Iove missa suo Stygias penetrabit ad undas.
 ta est furti- Surgit ab his solio; fulvaeque recondita nube
 vo concubi- Limen adit Semeles: nec nubes ante removit,
 tu. Quam simulavit anum; posuitque ad tempora canos,
 † IUNO in Sulcavitque cutem rugis, & curva trementi
 Beroën. Membra tulit gressu. vocem quoque secit anilem.
 • In vertice † Ipsaque erat Beroë Semeles Epidauria nutrix.
 MS. mihi Ergo ubi captato sermone, dinque loquendo
 bene. Anri Ad nomen venere Iovis, suspirat; &, Opto
 36. a. g. v. Iuppiter ut sit, ait: metuo tamen omnia. multi
 que v. d. e Nomine divorum thalamos iniere pudicos.
 a. d. a. Plais- Nec tamen esse Iovem satis est: det pignus amoris,
 vis 7. neg- Si modo verus is est: quantusque, & qualis ab alta
 d. h. secun- Iunone excipitur; tantus, talisque rogatos
 dum Theoc. Det tibi complexus, suaque ante insignia sumat.
 e Divos se Tali-
 venditando. f Quibus à cæteris diis dignoscitur,

Talibus ignaram Juno a Cadmeïda distis
 b Formarat. Rogat illa Jovem sine nomine munus.
 Cui Deus, Elige, ait; nullam patiēte repulsam.
 Quoque magis credas, Strygii quoque conscia sunt
 Numina torrentis: Timor, & Deus ille Deorum est.
 Læta malo, nimiumque potens, perituraq; amantis
 Obsequio Semele. Qualem Saturnia, dixit.
 Te solet amplecti, Veneris cum fœdus initis,
 Da mihi te talem. Voluit Deus ora loquentis
 c Opprimere: exierat jam vox properata sub auras.
 Ingemuit: neque enim non hæc optasse, neque ille
 Non jurasse potest. Ergo maximissimum altum
 Æthera conscendit, vultumque sequentia traxit
 Nubila; queis nimbos, immistaque fulgura ventis
 Addidit, & tonitrus, & inevitabile fulmen.
 Quæ tamen usque potest, vires sibi demere tentat.
 Nec, quo centimanum desecerat igne d Typhoea,
 Nunc armatur eo: nimium e feritatis in illo est.
 Est aliud levius fulmen, cui dextra Cyclopi
 Saxitæ flammæque minus, minus addidit iræ:
 Tela secunda vocant superi. capit illa, domumque
 Intrat Agenoream. Corpus mortale stumultus
 Non tulit æthereos, donisque jugalibus arsit.
 Imperfectus adhuc infans genitricis ab alvo
 † Eripitur, patrioque tenet (si credere dignum est)
 Insuitur femori, g maternaque tempora complet.
 Furtim illum primis Ino matertera cunis
 Educat, inde datum Nymphæ Nyseïdes antris
 Occulere suis, lactisque alimenta dedere.

a Semel
 Cadmeïda
 Nam.

b Informa-
 ras, instru-
 nerat.

c Oblurere.

d Per Syni-
 zelin, vel
 Synaxe-
 sin.

e Violentia.
 f Crepitus,
 quot edunt
 tonitrus.

† BAC-
 CHUS in-
 fuitur femo-
 ri Jovis.

g Menses
 novem par-
 tum materis.

De Tiresia in Augurem, FAB. 4.

DUmque ea per terras fatali lege geruntur,
 Tutæque bis geniti sunt incunabula Bacchi:
 Forte Jovem memorant diffusum nectare curas
 Seposuisse graves, a vacuæque agitare remissos
 Cum Junone jocos; & b Major vestra profecto est,
 Quam quæ contingit maribus, dixisse, voluptas.
 Illa negat. Placuit, quæ sit sententia docti
 Quætere c Tiresia; d Venus huic erat utraque nota.
 Nam duo magnorum viridi cœcuntia sylva

a Vel curis,
 vel ira: otio-
 so, animo re-
 missa.

b Mulieres
 n. quæ frigidi-
 ores, perni-
 ciosæ a-
 mant, atque

C

Cor- concum-

bunt, ipsæ voluptas illa durat diutius: viri vero, quia calidiores, etsi arden-
 tium amant, tamen citius desideria sua terminant. Hippocrat. "Hoc est
 πάλαι ἡδύτης ἡ γυνὴ πρὸς ἀνδρὶ ἐστὶν ὡς τῇ μὲν, παρὶτα δὲ χεῖρον ἢ ὁ ἀνδρ.
 c Callimach. in Pallad. Lovac. Tiresiam Charidem Thebanæ filium fa-
 cit. d Lycophr. Ἀνδρὶ γὰρ γυναικὶ τὸ πρὸς τῷ γυναικί.

BIAS *Eury* Corpora serpentum baculi violaverat ictu:

fil. infami † Deque viro factus (mirabile) formina, septem

nam, item in Egerat & autumnos. octavo rursus eisdem

virum angu- Vidit; & Est vestrix si tanta potentia plagæ,

rem. Dixit, ut auctoris sortem in contraria mutet,

a Annos. Nunc quoque vos seriam. Percussis anguibz iisdē,

Synecdoc. Forma prior rediit, b genitivaque venit imago.

b Mascula. Arbitet hic igitur sumptus de lite jocosa,

c Confirmat, Dicta Jovis e firmat. Gravius Saturnia iusto,

comprobat. Nec d pro materia fertur doluisse: sui que

d Pro meri- Judicis e æterna damnavit lumina nocte.

to cause, pro At pater omnipotens (neq; enim licet irrita cui-

rei dignita- Facta dei fecisse deo) pro lumine adempto (quam

te. Scire futura dedit, pœnamque levavit honore.

e Cœcitate

perpetua.

De Echo in vocem, & Narcisso in florem. FAB. 5, & 6.

ILle per Aonias fama celeberrimus urbes

Itreprensens dabat populo responsa petenti.

Prima fidem vocisque ratæ tentamina sumpsit

Cœrula Litiopæ: quam quondam flumine curvo

Implicuit, clausæque suis Cephissus in undis

Vim tulit. Enixa est utero pulcherrima pleno

Infantem Nymphæ, jam tunc qui posset amari;

a Narcissum & Narcissumque vocat. de quo consultus, an esset

Cephissi fi- Tempora maturæ visurus longa senectæ,

lium. Fatidicus vates; Si se non noverit, inquit.

Vana diu visa est vox auguris. exitus illam,

Resque probat, lethique genus, novitasque furoris.

Nam quater ad quinos unum Cephissus annos

Addiderat; poteratque puer, juvenisque videri.

Multi illum juvenes, multæ petiere puellæ:

Sed fuit in tenera tam dura superbia forma,

Nulli illum juvenes, nullæ tetigere puellæ.

b Echo. Adspicit hunc trepidos agitantem in retia cervos

c Est enim b Vocalis Nymphæ, quæ nec reticere loquenti,

Echo secun- Nec prior ipsa loqui didicit, resonabilis Echo.

dum Arist. Corpus adhuc Echo, non vox erat; & tamen usum

Apæ quæ; Garrula non alium, quam nunc habet, oris habebat,

quæ vixit Reddere de multis ut e verba novissima posset.

arguunt. Fecerat hoc Juno, quia. cum deprendere posset

Problem. vi- Sub Jovē sæpe suo Nymphas in monte jacentes,

de Lucret. Illa deam longo prudens sermone tenebat. (sensit,

lib. 4. Dum fugerent Nymphæ. Postquam hæc Saturnia

ECHO in Hujus, ait, linguæ, qua sum delusa, potestas

potem. Parva tibi dabitur, vocisque brevissimus usus.

Reque minas firmat. Tamen hæc in fine loquendi
Ingeminat voces, auditaque verba reportat.

Ergo ubi Narcissum per devia rura vagantem
Vidit, & incaluit, sequitur vestigia furtim.

Quoque magis sequitur, flamma propiore calefcit:

Non aliter, quam cum summis circumlita tedis

Admotas rapiunt vivacia sulphura flammæ.

O quoties voluit blandis accedere distis,

Et molles adhibere preces! Natura repugnat,

Nec finit incipiat; sed, quod finit, illa parata est

Expectare sonos, ad quos sua verba remittat.

Fortè puer comitum seductus ab agmine fido

Dixerat, Hic quis adest? Et, Adest, responderat Echo.

Hic stupet; utque aciem partes dimisit in omnes,

Voce, Veni, magna clamat. Vocat illa vocantem.

Respicit, & rursus nullo veniente. Quid, inquit,

Me fugis? Et totidem, quot dixit, verba recepit.

Perstat, & alternæ deceptus a imagine vocis,

Huc coëamus, ait. Nullique libentius unquam

Responsura sono, Coëamus, rettulit Echo:

Et verbis favet ipsa suis, egressaque sylva

Ibat, ut injiceret sperato brachia collo.

Ille fugit, fugiensque manus complexibus aufert.

Ante, ait, emoriar, quam sit tibi copia nostri.

Rettulit illa nihil, nisi, Sit tibi copia nostri.

Spreta latet sylvis, pudibundaque frondibus ora

Protegit, & solis ex illo vivit in bantris.

Sed tamen hæret amor, crescitque dolore repulsæ,

Et tenuant vigilæ corpus miserabile curæ:

Adducitque cutem macies, & in aëra d succus

Corporis omnis abit; vox tantum, atque ossa super-

sunt.

Vox manet: ossa ferunt lapidis traxisse figuram.

Inde latet sylvis, nulloque in monte videtur;

Omnibus auditur: sonus est, qui vivit in illa.

Sic hanc, sic alias e undis aut montibus ortas

Luserat hic Nymphas, sic cætus ante viriles.

Inde manus aliquis despectus ad æthera tollens,

Sic amet ipse licet, sic non potestur amato,

Dixerat. Assensit precibus f Rhamnusia justis.

C 2

Fons Attenuat

juvenum vigilatq corpora noctes, Curaque, & immenso qui sit
amore dolor. d Altera Echus metamorphosis: prius enim vocis duntaxat
fuit, quam Juno fecit; hæc etiam corporis, ob Narcissum despectum.

e Naiades & Orceades. f Nemesis arrogantis & superbia ultrix, quæ
Rhamnusia Atticæ oppido templum habuit & simulacrum.

a Ita Virg.

4. Georg.

--vocisque

offensa re-

sultat i-

mago.

Horat.

--cujus re-

cinet jo-

cosa.

b Cur pure

spelunca, &

altiss. loca

atq; pura, ve-

cit imagi-

nem gig-

nant ac re-

mitant, vi-

de Alex. A-

phrodif. pro-

blem. 135.

c Idem l. 1.

de Aris,

Fons erat illimis nitidis argenteus undis,
 Quem neque pastores, neque pastæ monte capellæ
 Contigerant, aliudve pecus; quem nulla volucris,
 Nec fera turbabat, nec lapsus ab arbore ramus:
 Gramen erat circa, quod proximus humor alebat;
 Sylvaque, sole locum passura tepescere nullo.
 Hic puer, & studio venandi lassus, & æstu,

a *Ameniam.*

Procubuit, a faciemque loci, fontemque secutus.
 Dumque sitim sedare cupit, sitis altera crevit.
 Dumq; bibit, visæ correptus imagine formæ (bra est.

b *Imaginem sine corpore, cuius positione inani spe ducatur.*

b Spē sine corpore amat; corpus putat esse quod um-
 sine corpore, Ac stupet ipse sibi; vultuque immotus eodem
 cuius po- Hæret; ut è Pario formatum marmore signum.
 sitione ina- Spectat humi positus, geminum, ceu lumina, sydus,
 ni spe duce- Et dignos Baccho digitos, & Apolline crines,
 batur. Impubesque genas, & eburnea colla, decusque
 Oris, & in niveo mistum candore ruborem:
 Cunctaque miratur, quibus est mirabilis ipse.
 Se cupit imprudens; &, qui probat, ipse probatur:
 Dumque petit, petitur: pariterq; accendit, & ardet.
 Irrita fallaci quoties dedit oscula fonti!

* In medias visum quoties capt.

* In mediis quoties visum captantia collum
 Brachia meruit * aquis, nec se deprendit in illis!
 Quid videat nescit; sed, quod videt, uritur illo;
 Atque oculos idem, qui decipit, incitat error.

* Aquas. c *Apostrophe ad Narcissum.*

c Credule, quid frustra simulacra fugacia captas?
 Quod petis, est nusquā: d quod amas, avertere, perdes.
 Ista percussæ, quam cernis, imaginis umbra est.
 Nil habet ista sui; tecum venitque, manetque,

d *Si te convertas, amittes, quod amas.*

Tecum discedet, si tu discedere possis.
 Non illum e Ceteris, non illum cura quietis
 Abstrahere inde potest: sed opaca fusus in herba
 Spectat inexpleto mendacem lumine formam,

e *Cibi. Terent. Sine Cerere & Libero.*

Terque oculos perit ipse suos; paulumque levatus,
 Ad circumstantes tendens sua brachia sylvas,
 f Ecquis, Io sylvæ, crudelius, inquit, amavit?
 (Scitis enim, & multis latebra opportuna fuistis)

f *Homerus. — ἰσθὶ μὲν λατρεῖν.*

Ecquem, cum vestra tot agantur secula vitæ,
 Qui sic tabuerit, longo meministis in ævo?
 Et placet, & video; sed, quod videoque, placetque,
 Non tamen invenio: tantus tenet error amantem.

g *Quid te exultum, dulcora, te exultum.*

Quoq; magis doleam, non nos mare separat ingens,
 Nec via, nec montes, nec clausis mœnia portis:
 Exigua prohibemur aqua. Cupit ipse teneri.
 Nam quoties liquidis porreximus oscula lymphis.

Hic

Hic toties ad me a resupino nititur ore. (obstat. a *Sarsum*
 Posse putes tangi. minimum est, quod amantibus *converso.*
 b Quisquis es, huc exi. quid me, puer unice, fallis? b Ita *obvius*
 Quove petitus abis? Certe nec forma, nec ætas *sibi ignota*
 Est mea, quam fugias: & amarunt me quoque Nym- *compellat.*
 Spē mihi nescio quam vultu promittis amico; (phæ. *banz. Idem*
 Cumque ego porrexī tibi brachia, porrigis ultro; *lib. 2. Quis-*
 Cum risi, arrides: lacrymās quoque sæpe notavi *quis es*
 Me lacrymante tuas; nutu quoque signa remittis. *hospes,*
 Et quantum e motu formosi suspicor oris, *ait.*
 Verba refers aures non pervenientia nostras. *e De labio-*
 Ille ego sum: sensu: nec me mea fallit imago. *rum motu*
 Uror amore mei: flammās moveoque, feroque. *Synecd.*
 Quid faciam? Roger. anne rogē? quid deinde rogabo?
 Quod cupio. mecum est. I N O P E M me copia fecit.
 O utinam à nostro secedere corpore possem! (esset.
 Votū in amante novū est: vellem, quod amamus, ab-
 Jamque dolor vires adimit, nec tempora vitæ
 Longa meæ superant, primoque extingvor in ævo.
 Nec mihi mors gravis est posituro morte dolores.
 Hic, qui diligitur, vellem diuturnior esset:
 Nunc duo concordēs anima moriemur in una.
 Dixit, & ad faciem rediit male sanus eandem,
 Et lacrymis turbavit aquas; obscuraque moto
 Reddita forma lacu est. quam cum vidisset d abire, d. *Obli-*
 Quo refugis? remane; nec me, crudelis, amantem *ri, vel minus*
 Desere, clamavit. liceat, quod tangere non est, *se conspi-*
 Adspicere, & misero præbere alimenta furori. *ciendam*
 Dumque dolet, summo vestem diduxit ab ore, *præbere.*
 Nudaque marmoreis percussit pectora palmis.
 Pectora traxerunt tenuem percussa ruborem;
 Non aliter, quam poma solent, quæ candida parte,
 Parte rubent; aut ut variis solet uva racemis
 Ducere purpureum nondum matura colorem.
 Quæ simul adspexit e liquefacta rursus in unda, e. *Defracto,*
 Non tulit ulterius: sed, ut intabescere flavæ *limpida.*
 Igne levi ceræ, matutinæque pruina
 Sole tepente solent; sic attenuatus amore
 Liquitur, & tecto paulatim carpitur igni.
 Et neque jam color est misto candore rubori,
 Nec vigor, & vires, & quæ modo visa placebant,
 Nec corpus remanet, quondam quod amaverat Echo.
 Quæ tamen ut vidit, quamvis irata, memorque,
 Indoluit, quotiesque puer miserabilis, * Eheu!
 Dixerat; hæc resonis iterabat vocibus, * Eheu!

*Heu heu.

*Heu heu.

† NAR' 13- Cumque suos manibus percusserat ille lacertos,
 SUS amoris Hæc quoque reddebat sonitum plangoris eundem.
 sui ipsius Ultima vox solidam fuit hæc spectantis in undam,
 impatientia Heu frustra dilecte puer! totidemque remisit
 mortuum, in Verba locus. dictoque vale, vale, inquit & Echo.
 florem no- † Ille caput viridi fessum submisit in herba:
 minis sui Lumina mors clausit domini mirantia formam.
 mutatur. Tum quoque se, postquam est inferna sede receptus,
 a Discor. In Stygia spectabat aqua. planxere sorores
 Sib. 4. Flos Naiades, & sectos fratri imposuere capillos.
 albus, in- Planxerunt Dryades: plangentibus adsonat Echo.
 tus cro- Jamque rogam, quassasque faces, phæsetrumque pa-
 ceus, in rabant: (rem
 quibusdā Nusquam corpus erat. a Croceum pro corpore flo-
 purpureo. Inveniunt, foliis medium cingentibus albis.

De Pentheo. FAB. 7.

a Pentheus Cognita res vati meritam per Acheïdas urbes
 Echione si- Contulerat famam nomenque ratæ auguris ingens.
 tus. Vide Spernit a Echionides tamen hunc ex omnibus unus,
 Euripid. Contemptor superum Pentheus, præsagaque ridet
 Bacch. Verba senis; tenebrasque, & cladem lucis ademptæ
 b Imitatio- Obijcit. Ille movens albertia tempora canis,
 ne Virg. 2. Quam felix esses, si tu quoque luminis hujus
 Aneid. Orbis, ait, fieres, nec Bacchica sacra videres!
 — Et pa- Namq; dies aderit, (quam non procul auguror esse.)
 tulos for- Qua novus huc veniet proles Semeleia Liberi:
 dasti san- Quem nisi templorum fueris dignatus honore,
 guine vul- Mille lacer spargere locis, & b sanguine sylvas
 rus. Fordabis, matremque tuam, c matrisque sorores.
 c Invenit- * Et veniet: neque enim dignabere numen honore:
 Autonon, Meque d sub his tenebris nimium vidisse quereris.
 que una cum Talia dicentem perturbat Echione natus.
 Agave il- Dicta fides sequitur: responsaque vatis e aguntur.
 lum discer- Liber adest, festisque fremunt ululacibus agri:
 pserunt. † Turba ruit, mixtæque viris matresque, nurusque,
 * Eveniet. * Et vulgus, procetesque ignota ad sacra feruntur,
 Et veniet: Quis furor f Anguigenæ, proles Mavortia, vestras
 subaud. Attollit mentes? Pentheus ait: e Arane tantum
 dies. Are repulsa valent, & adunco tibia cornu?
 d Sub hac Et magicæ fraudes? ut quos non bellicus ensis,
 oculorum or- Non tuba tetruerit, non strictis agmina telis;
 bitate. Exitum sortiuntur. † ORGIA describit. * Vulgusque, proc. ralle.
 e Exitum sortiuntur. † ORGIA describit. * Vulgusque, proc. ralle.
 f Thebani procreati de sanguine dentium draconis, quem Martium anguem di-
 nit. g Timidis cymbalarum æcerum. Materia pro se confecta.

Femine voces, & mota insania a vino.
 Obscæ nique greges, & inania tympana vincant?
 Vosne senes miter? qui longa per æquora vecti
 * A Tyro, hac profugos posuistis sede penates;
 Nunc finitis sine Marte capi? Vosne, acrior ætas,
 O juvenes, propiorque mex; quos arma tenere,
 Non thyrsos; galeaque tegi, non fronde decebat?
 Este, precor, memores, qua sitis stirpe creati:
 Illiusque animos, qui multos perdidit unus,
 Sumite serpentis. Pro fontibus ille, lacuque
 Interlit: * at vos pro fama vincite vestra.
 Ille dedit letho fortes: vos vincite molles,
 Et patrium retinete decus. Si fata vetabunt
 Stare diu Thebas; utinam tormenta, virique
 Mœnia diruerent, ferrumque, ignisque sonaret!
 Essemus miseri sine crimine; forsque querenda,
 Non celanda foret, lacrymæque pudore carerent.
 At nunc à puero Thebæ capientur inermi:
 Quem neque bella juvant, nec tela, nec usus equo-
 Sed madidi myrtha crines, mollesque coronæ, (rum)
 Purpuraque, & pictis intextum vestibus aurum.
 Quem quidem ego cæcū (modo vos abfistite) co-
 Assumptumq; patrem, commentaq; sacra fateri. (g)
 An satis Acrisio est animi d contemnere vanum
 Numen, & Argolicas venienti claudere portas?
 Penther terreat cum totis advena Thebis?
 Ite citi, (famulis hoc imperat) ite, ducemque
 Attrahite huc vinctum: jussis mora segnis abesto.
 Hunc avus, hunc Athamas, hunc cætera turba suo-
 rum

Corripiant dictis, frustra que inhibere laborant.
 Acrior admonitu est: irritaturque retenta,
 Et crescit rabies, & moderaminaque ipsa nocebant.
 Sic ego torrentem, qua nil obstabat eunti,
 Lenius, & modico strepitu decurrere vidi:
 At, quacunque trabes, obstruetaque saxa jacebant,
 Spumeus, & fervens, & fab * obice sævior ibat.
 Ecce! g cruentati redeunt, &, Bacchus ubi esset,
 Quærenti domino, Bacchum vidisse negarunt.
 Hunc, dixere, tamen comitem, famulumq; sacrorū,
 Cepimus. & tradunt manibus post terga ligatis,
 Sacra dei quondam Tyrrhena gente secutum.

C 4

nam cum producere illud volunt, alterum i adjiciunt.
 Bacchi comitibus, dum comprehendere eum conantur.

a Ebrietate.
 Meton.

* Videtur
 legendum:

Hac Ty-
 ron, hac, ut
 sit Apposi-
 tio. Ita Vir-
 gil. Ilium
 in Italiam
 portans
 victosque
 penates.

b Absque
 bello.

* Sed vos.

c Confessum,
 absque ulla
 mora. Comi-
 ta dicitur.
 d Ad con-
 temnend. &
 claudend.
 Græcis-
 mus.

e Admoni-
 tiones senio-
 rum.

f Sævorum
 objectione.
 Virg. Intus
 se Proteus
 vasti tegit
 obice saxi.

De * obice,
 & recte:

g Vulnerati à

*De Nautis in Delphinos conversis, & Pombes à Bac-
chis discernis. FAB. 8, 9, 10.*

† **LIBER** **A**dspectat hunc Pentheus oculis, quos ira tremēdos
pater in puerum *Ac-*
ten: Fecerat: & quanquam pœnx vix tempora differt,
O periture, tuaque aliis documenta dature
Morte, ait, ede tuum nomen, nomenque parentum,
* **Aceſtes.** Et patriam, morisque novi cur sacra frequentes.
Sed illud vi-
detur nautæ
magis con-
gruere. Ille metu vacuus, Nomen mihi, dixit † * **Aceſtes,**
Patria Mæronia eſt, humili de plebe parentes.
Non mihi, quæ duri colerent, pater arva, juvenel,
Lanigerosque greges, non ulla armenta reliquit.
* **Notatio** Pauper & ipse fuit: a linoque solebat & * hamis
artis piſca-
torie. Decipere, & calamo salientes ducere piſces.
* **Hamo.** b **A**rs illi sua census erat. cum traderet artem,
Accipe quas habeo, & ſtudii ſucceſſor, & hætes,
b **Ex arte** Dixit, opes: moriensque mihi nihil ille reliquit
fua rem fa-
ciat. Pater, Mox ego, ne ſcopulis hæterem ſemper in iſdem,
multis aliis
divitiis d **A**ddidici regimen dextra moderante carinæ
quam arte
fua cenſeba-
tur. Flectere; & Oleniæ ſydus pluviale capellæ,
e **Tædæſ-** e **Taygetenque,** Hyadaſque oculis, Arſtonq; notavi,
maſ. Væta-
dæ. puer. Ventorumque domos, & portus puppibus aptos.
d **Artis gu-** Forte petens Delon, * **Chiz** telluris ad oras
bernandi
naves Applicor, & dextris ſadducor littora remis:
e **Pleiades.** Doque leves ſaltus, udæque immittor arenæ.
Ex parte totum. Nox ubi conſumpta eſt, aurora rubeſcere primo
* **Dix,** ut Cœperat. exſurgo, g laticeſque inferre recentes
Naxos in-
uelligatur,
ſicut paulo
poſt. Idem: Admoneo, monſtroque viam quæ ducit ad undas.
Qua bre- Ipſe, quid aura mihi tumulto promittat ab alto,
vis æquo- Proſpicio: comiteſque voco, repetoque carinam.
reis Dia feritur aquis. *Et in VIII.* Adſumus (en!) inquit ſociorum primus Ophelteſ:
noïde Diam Vela dedit. *Hæm Od. x. Δίνω δ' ἀμπερίτρα,* * Ducor
dextris ad littora re. *Sed illud rectius, quod & MS. habet, & omnes*
rad. Cioſ. & I. n. Giph. Utque putat, prædam deſerto naſtus in agro
f **Ita paulo poſt,** Virginea puerum ducit per littora forma.
g **Aquam recentem.** Ille mero, ſomnoque gravis titubare videtur.
Hic Vixq; ſequi. ſpecto cultum. faciemque, gradumque.
Nil tibi, quod credi poſſet mortale, videbam.
Et ſenſu, & dixi ſociis: quod numen in iſto
Corpore ſit dubito; ſed corpore numen in iſto eſt.
Quilquis eſ, o faveas, noſtriſque laboribus adſis:

His quoque des veniam. Pro nobis a mitte precari, a *Omitte,*
 Dictys ait, quo non alius conscendere summas *Enallage.*
 Ocyor antennas, pressoque rudente relabi.

Hoc Libys, hoc flavus b *Qui pro-*
 Hoc probat Alcimedon, & qui requiemq; modumq; *ram serva-*
 Voce dabat remis, animorum hortator Epopeus; *bat.*
 Hoc omnes alii: prædæ tam cæca cupido est.

c Non tamen hanc sacro violari pondere pinum *c Hypallage, q d. non*
 Perpetiar, dixi: pars hic mihi maxima juris. *pariar sa-*
 d Inque aditu obliſſo. Furit audacissimus omni *crum pon-*
 De numero Lycabas: qui Thusca pulsus ab urbe, *du, h. e. nu-*
 Exilium, dñta pœnam pro cæde, luebat. *men, hac na-*

Is mihi, dum c *reſto*, juvenili guttura pugno *ve violari.*
 Rupit: & excuſſum miſiſſet in æquora, si non
 Haſiſſem, quamvis amens, in fune retentus.

Impia turba probat factum. tum denique Bacchus *d Non per-*
 (Bacchus enim fuerat) veluti clamore solutus *mitto, ut*
 Sit sopor, f *aque* mero redeant in pectora sensus, *cum eo in*
 Quid facitis? quis clamor? ait: qua, dicite nautæ, *navi ingre-*
 Huc ope perveni? quo me deferre paratis? *diantur.*

Pone metum, Proicus, & quos contingere portus, *e Reſiſſa.*
 Ede, velis, dixit: terra ſiſtere petita. *f A mero,*
 Naxos, ait Liber, curſus advertite veſtros: *h. e. poſt*
 Illa mihi domus eſt, vobis erit hoſpita tellus. *merum di-*
 Per mare fallaces, perque omnia numina jurant, *geſtum.*

Sic fore; meque jubent piæ dare vela carinz.
 Dexterâ Naxos erat: dextra mihi lintea danti.
 Quid faciat d demens; quis te furor? inquit * Ophel- * *Aceſſes.*
 Pro ſe quiſq; timet. lavam pete, maxima nutu (tes.
 Pars mihi ſignificat; pars, quid velit, aurẽ ſuſurrat.

Obſtupui: * capiatque aliquis g moderamina, dixi: * *Capiat*
 Meque miniſterio h ſclerisque, artiſque removi. *alius.*
 Incepor à cunctis: totumque immurmurat agmen. *g Guberna-*
 E quibus Ethalion, Tæ ſcilicet omnis in uno *culum.*

Noſtra ſalus poſita eſt, ait: & ſubit ipſe, meumque *h Perſidia.*
 Explet opus, Naxoque petit diverſa reliſta.

Tum deus * illudens, tanquam modo deniq; fraudem * *Illuſus.*
 Senſerit, è puppi pontum proſpectat adunca,

Et ſenti ſimilis, Non hæc mihi littora, nautæ,
 Promiſiſtiſ, ait: non hæc mihi terra rogata eſt.

Quo merui pœnam facto? quæ gloria veſtra eſt,
 Si puerum juvenes, ſi multi fallitis unum?

Jamdudum flebam. lacrymas manus impia noſtras
 Ridet, & impellit properantibus æquora remis.
 Ter tibi nunc ipſum (neque enim præſentior illo

a Tollunt, Est Deus) adjuro, tam me tibi vera referre,
 extendunt, Quam veri majora fide. Stetit æquore puppis
 explicant, Haud aliter, quam si siccum navale teneret.
 expandunt. Illi admirantes remorum in verbera perflant,
 * certant. Velaq; a deducunt, geminaq; ope currere * tentant.
 b Hom. b Impediunt hoderz remos, nexuque recurvo
 hymn. A μῆς Serpunt, & gravidis * distinguunt vela corymbis.
 ἰσὺν δὲ μὴ- Ipse racemiferis frontem circumdatus uvis,
 λὰς εὐλάρ- Pampineis agitat velatam frondibus c hastam.
 το κροῖς Quem circa tigres, simulacraque inania lyncum,
 Ἄνδρῶν τε Pictarumque jacent fera corpora pantherarum.
 ἀνδρῶν. * Exsilire viri: (sive hoc insania fecit,
 * constrin- Sive timor:) primusque Medon nigrescere * pinnis.
 gunt. * Corpore depresso, & spinæ curvamine flecti
 c Thyrsum, Incipit. Huic Lycabas, In quæ miracula, dixit,
 quo percussus Verteris? & lati rictus, & panda loquenti
 d Lib. patre, Naris erat, squamamque cutis durata trahebat.
 furore illico At Libys, obstantes dum vult obvertere remos,
 corripie- In spatium resilire manus breve vidit; & illas
 bantur. Jam non esse manus, jam pinnas posse vocari.
 * Exsilue- Alter ad intortos cupiens dare brachia funes,
 re. Brachia non habuit, truncoque repandus in undas
 * Cæpit Corpore defiluit: falcata novissima cauda est,
 Corpore. Qualia dimidiis sinuantur cornua Lunæ.
 sed presso Undique dant saltus, multaue adspergine rotant,
 spin. Emerguntq; iterum, redeuntque sub æquora rursus:
 * Corpo- Inque chori ludunt speciem, lascivaque jactant
 æque, & Corpora, & acceptum patulis d mare naribus efflant.
 presso De modo viginti (tot enim ratis illa ferebat)
 spin. Restabam solus: pavidum, gelidumque trementi
 d Aquam Corpore vixq; animum firmat deus. Excute, dicens,
 marinam. Corde metum, * Diamque teste. Delatus in illam
 Synecdo- Accessi sacris, Baccheaque sacra frequento.
 che. Præbuimus longis, Pentheus, ambagibus aures,
 * Chiam- Inquit, ut ira e mora vires absumere posset.
 que. Sed Præcipitem famuli rapite hunc, cruciataq; * duris
 fortasse le- Corpora tormentis Stygiæ demittite morti.
 gendum est Protinus abstractus / solidis Tyrrenus * Accertes
 Diamque: Clauditur in testis: &, dum crudelia jussæ
 quo nomine Instrumenta necis, ferrumque, ignesque parantur,
 Næwon ap- Sponte sua patuisse fores, lapsasque lacertis,
 pollatam Sponte sua, fama est, nullo solvente, catenas.
 scribit Plin.

Perstat

L. 4. c. 12. Vide & Interpr. Apollon. 4. Argon. e Tempore moliri, mi-
 tigari, vaneſcere. Idem 1. de Art. Ut fragillis glacies interit ira mo-
 32. * dixit, f Munis, arch. Carceris Notatio. * Accessit.

a Perstat Echionides; nec jam jubet ire, sed ipse
Vadit, ubi festus facienda ad sacra Citharon
Cantibus, & clara b bacchantum voce sonabat.
Ut fremit acer equus, cum bellicus ære canoro
Signa dedit tubicen, pugnxque adsumit amorem:
Pentheas sic ictus longis ululatibus æther
Movit, & audito clamore c recanduit ira.
Monte fere * medio est, cingentibus ultima sylvis,
Purus ab arboribus spectabilis undique campus.
† Hic oculis illum cernentem sacra profanis
Prima videt, prima est insano concita cursu,
Prima suum misso violavit Penthea thyrsos
Mater: & d geminæ, clamavit, adeste sorores.
Ille aper, in nostris errat qui maximus agris,
Ille mihi feriendus aper. Ruit omnis in unum
Turba furens: cunctæ coeunt, trepidumq; sequun-
tur;

a In propo-
sitis perfeve-
rat.

b Bacchus
sacra cele-
brantem.

c iterum in-
flammata
est.

* in me-
dio, MS.
alt. fere me-
dio cing.

† P E N-
T H E U S

d Bacchus
discerptus.

d Mater A-
ctæonis, cu-
jus illa ma-
ter fuerat.

* Aliques
codices ad-
ducunt hoc

carmen: Ille
etiam ma-
tri cū bra-
chia ten-
dere vel-
let, Non
habet.

* Auctum-
no MS.

tris.

Jam trepidum, jam verba minus violenta loquen-
Jam se damnantem, jam se peccasse fatentem.
Saucius ille tamen, Fer opem, matertera dixit,
Autonoë: moveant animos d Actæonis umbræ.
Illa quis Actæon nescit; dextramque precantis
Abstulit: Inno lacerata est altera raptu.*
Non habet infelix quæ matri brachia tendat.
Trunca sed ostendens dejectis vulnera membris,
Adspice, mater, ait. Visis ululavit Agave,
Collaque jactavit, crinemque per æra movit:
Avulsamque caput digitis complexa cruentis,
Clamat, lo comites! opus hoc victoria nostra est.
Non citius frondes * autumnæ frigore tactas,
Jamque male hærentes, alta rapit arboris ventus:
Quam sunt membra viri manibus direpta nefandis.
Talibus exemplis monitræ nova sacra frequentant,
Thuraque dant, * sanctasq; colunt e Ismenides aras.

* sacrasque. e Thabane, ab Ismeno Bastia fluvio. Synecdoehice.

L I B E R I V.

De Decreti in piscem, Semiramide in columbam, &
Naiade in piscem. FAB. 1, 2, 3.

A T a non Alcithoë Mineias Orgia censet a Discreti
Accipienda dei: sed adhuc temeraria Bacchū va parti-
Progeniem negat esse Iovis; sociasq; sorores cula. Li-
Impietatis habet. Festum celebrare sacerdos, nac. lib. 2.
lunmu-

- * Immu- * Immunesque operum famulas dominasque suo-
 nes operū a Pectora pelle regi, crinales solvere vittas, (rum,
 dominas Seta comis, manibus frondentes sumere thyrsos
 famulasq; Jusserrat: &, sevam lxi fore numinis iram,
 suorum. Varicinatus erat. Parent matresque, nurusque:
 a Baccha- * Telas, & calathos, insectaque pensa reponunt;
 zium habi- Thuraque dant, b Bacchumque vocant, Bromium-
 tur, que, Lyxumque. (trem.
 * Telasque Ignigenamque, satumque iterum, solumque bima-
 calathosq; Additur his * Nyseusque, indetonsusque Thyoneus,
 MS. duo. Et cum Lenxo, genialis consitor ux,
 Telasque Nyctileusque, Eleleusq; parens, & Iacchus, & Euan:
 & cala- Et quæ præterea per Gratas plurima gentes
 thos. Nomina. Liber, habes. Tibi enim c inconsumpta ju-
 b Bacchi Tu puer æternus, tu formosissimus alto (venta est:
 cognomina. Conspiceres corlo: tibi, cum sine cornibus aditas,
 Vide Mura- Virgineum caput est. d Oriens tibi victus, adusque
 zi Gal- Decolor extremo qua cingitur India Gange.
 liamb. Penthea, tu venerande, bipenniferumque Lycurgū
 * Nyseus: Sacrilegos mactas, Tyrrhenaque mittis in æquor
 alij, Nysē- Corpora. Tu bijugum pictis insignia fixis
 usque in- Colla premis lyncum: Bacchæ, Satyrique sequuntur,
 tonsus- e Quique senex ferula titubantes ebrius artus
 queant Ny- Sustinet, & pando non fortiter hæret asello.
 seus su tri- Quacunque ingrederis, clamor juvenilis, & una
 syllab. Fœminæ voces, impulsaque tympana palmis,
 c Æterna. Concavaque xra sonant, longoque foramine baxus.
 Tib. Solis Placatus missique, rogant Ilmenides, adis:
 æterna est Jussaque sacra colunt. Solæ Mineïdes intus
 Baccho Intempestiva turbantes festa f Minerva,
 Phœboq; Aut ducunt lanas, aut stamina pollice versant,
 juvenita. Aut hærent telæ, famulasque laboribus urgent.
 d Bacchus E quibus una levi deducens pollice filum,
 universam Dum cessant alix, commentaq; sacra frequentant:
 Indiam de- Nos quoque, quas Pallas melior dea detinet, inquit,
 bellavit, & Utile opus manuum vario sermone levemus;
 orientes ur- Perque vices aliquid, quod tempora longa videri
 bes subegit. Non sinat, in medium vacuas referamus ad aures.
 vide Dion. Dicta probant, primamq; jubent narrare sorores.
 Perieg. Illa, quid è multis referat (nam plurima norat)
 e Sileus. Cogitat: & dubia est, de te Babylonia * narret
 f Laniſcio. * Derceti, quam g versa squamis velantibus artus
 Metony- Stagna
 mice. * Dirce Narret. * Dirce MS. Dirceti: Dercetis, fru
 ut alij Derceto, Syrorum dea, Diodor. lib. 3. g DERCEtis in
 piscem.

Stagna Palæstini credunt * coluisse figura;

* An magis ut sumptis illius filia pennis,

Extremos altis in turribus egerit annos;

b Nais an ut cantu, nimiumque potentibus herbis,

Verterit in c tacitos juvenilia corpora pisces,

Donec idem passa est; an, quæ poma alba ferebat,

Ut nunc nigra ferat contactu sanguinis arbor.

* Hæc placet: * hæc quoniam vulgaris fabula non est,

Talibus orsa modis, lana sua fila sequente.

b Nais, quæ ex Nereidibus fuit, Nefele sive Nefora insula Eryth. mari incolæ, omnes isthuc appellantes, postquam secum confuissent, in pisces mutabatur. Ariam. c Musas.

Fide adag. Magis mutus quam piscis. * Hoc. * Hanc.

De Pyramo & Thisbe. FAB. 4.

Pyramus & Thisbe (juvenum pulcherrimus alter, De Babylone vide Cur.

Altera, quas oriens habuit, prælata puellis;)

Contiguas habuere domos: ubi dicitur altam

* Coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem.

Notitiam, primosque gradus vicinia fecit:

Tempore crevit amor. b tædæ quoque jure coissent:

Sed vetuere patres, quod non potuere vetare.

Ex æquo captis ardebant mentibus ambo.

Conscius omnis abest; nutu signisque loquuntur.

Quoque magis tegitur, tanto magis æstuat ignis.

Filius erat tenui rima, quam duxerat olim,

Cum fieret, paries domui communis utrique.

Id vitium nulli per secula longa notatum

(Quid non sentit amor?) primi vidistis amantes,

Et vocis fecistis iter; tutæque per illud

Murmure blanditiæ minimo transire solebant.

Sæpe ubi consisterant hinc Thisbe, Pyramus illinc,

Inque vices fuerat captatus anhelitus oris,

Invide, dicebant, paries, quid amantibus obstitas?

Quantum erat, ut sineres toto nos corpore jungi?

Aut, hoc si nimium est, vel ad oscula danda pateres?

Nec sumus ingrati: tibi nos debere fatemur,

Quod datus est verbis ad amicas transitus aures.

Talia diversa nequicquam sede locuti,

Sub noctem dixerunt Vale: partique dedere

Oscula quisque suæ non pervenientia contra.

Postera * nocturnos aurora removerat ignes,

Solque c pruinosas radiis siccaverat herbas:

Ad solitum coeere locum. Tum murmure parvo

Multa prius questi, statuunt, in nocte silenti

Fallere custodes, foribusque excedere tentent:

Cum-

* Celebrasse, & recte,

b.e. sequente.

a SEMIRA-

MIS in co-

lumbam.

b Nais, quæ

ex Nereidi-

bus fuit, Nefele sive Nefora

insula Eryth. mari incolæ, omnes isthuc appel-

lantes, postquam secum confuissent, in pisces mutabatur. Ariam. c Musas.

Fide adag. Magis mutus quam piscis. * Hoc. * Hanc.

De Pyramo & Thisbe. FAB. 4.

Pyramus & Thisbe (juvenum pulcherrimus alter, De Babylone vide Cur.

Altera, quas oriens habuit, prælata puellis;)

Contiguas habuere domos: ubi dicitur altam

* Coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem.

Notitiam, primosque gradus vicinia fecit:

Tempore crevit amor. b tædæ quoque jure coissent:

Sed vetuere patres, quod non potuere vetare.

Ex æquo captis ardebant mentibus ambo.

Conscius omnis abest; nutu signisque loquuntur.

Quoque magis tegitur, tanto magis æstuat ignis.

Filius erat tenui rima, quam duxerat olim,

Cum fieret, paries domui communis utrique.

Id vitium nulli per secula longa notatum

(Quid non sentit amor?) primi vidistis amantes,

Et vocis fecistis iter; tutæque per illud

Murmure blanditiæ minimo transire solebant.

Sæpe ubi consisterant hinc Thisbe, Pyramus illinc,

Inque vices fuerat captatus anhelitus oris,

Invide, dicebant, paries, quid amantibus obstitas?

Quantum erat, ut sineres toto nos corpore jungi?

Aut, hoc si nimium est, vel ad oscula danda pateres?

Nec sumus ingrati: tibi nos debere fatemur,

Quod datus est verbis ad amicas transitus aures.

Talia diversa nequicquam sede locuti,

Sub noctem dixerunt Vale: partique dedere

Oscula quisque suæ non pervenientia contra.

Postera * nocturnos aurora removerat ignes,

Solque c pruinosas radiis siccaverat herbas:

Ad solitum coeere locum. Tum murmure parvo

Multa prius questi, statuunt, in nocte silenti

Fallere custodes, foribusque excedere tentent:

Cum-

Cumque domo exierint, urbis quoque testa relin-
 Neve sit errandum lato spatiantibus arvo, (quant:
 Conveniant ad busta Nini, lateantque sub umbra
 * Celeber- Arboris. Arbor ibi niveis * uberrima pomis
 rima. Ardua morus erat, gelido contermina fonti.
 a Pro cupi- Pacta placent: & lux a tarde discedere visa
 ditate scilicet aman- b Precipitatur aquis, & aquis nox exit ab iisdem.
 thum. Sene- Callida per tenebras versato cardine Thisbe
 ex: Omnis- Egreditur, fallitque suos, c adopertaque vultum
 que nemiū Pervenit ad tumulum, * dictaque sub arbore sedit.
 longa pro- AUDACAM faciebat amor. Venit (ecce!) recenti
 peranti Cæde læna boum spumantes oblita rictus,
 mora est. Depositura sitim vicini fontis in unda.
 b la aquar Quam procul ad Lunæ radios Babylonla Thisbe
 præcipita- Vidit, & obscurum timido pede fugit in antrum.
 tur. Virgil. Dumque fugit, tergo velamina lapsa relinquit.
 It clamor Ut lea sæva sitim multa compescuit unda,
 exco, Dum redit in sylvas, inventos forte sine ipsa
 c Vultum Ore cruentato tenues laniavit amictus.
 habens ado- Serius egressus vestigia vidit in alto
 pertum. Pulvera certa feræ, totoque expalluit ore
 Græca con- Pyramus. Ut vero vestem quoque sanguine tinctam
 structio. Repperit, UNA duos, inquit, nox perdet amantes;
 * pacta- E quibus * illa fuit longa dignissima vita.
 que. Nostra nocens anima est: ego te, miseranda, peremi,
 * una. In loca plena metus qui iussi nocte venires;
 d Dilacerat, dilaniat. Nec prior huc veni. Nostrum a divellite corpus,
 Et scelerata fero consumite viscera morfu,
 Sed TIMIDI est optare necem. velamina Thisbes
 e Dicta, de- Tollit, & ad * pactæ se confert arboris umbram.
 stinate. Utque dedit notæ lacrymas, dedit oscula vestis;
 f PYRA- Accipe nunc, inquit, nostri quoq; sanguinis hau-
 M U S amo- Quoque erat accinctus, demisit in ilia ferrum. (sus.
 ris impa- Nec mora: ferventi moriens è vulnere traxit,
 tientiæ sibi Et jacuit resupinus humo. cruor semicat alte,
 manus in- Non aliter, quam cum vitiato fistula plumbo
 feri. Scinditur, & tenui stridente foramine, longas
 f Exsist. Ejaculatur aquas, atque ictibus aëra rumpit.
 g ARBO- g Arborei fœtus adspersine cædis in atram
 RIS mori Vertuntur faciem: madefactaque sanguine radix
 poma albi Purpureo tingit pendentia mora colore.
 coloris in Ecce! metu nondum posito, ne fallat amantem.
 sangui- Illa redit: juvenemque oculis animoque requirit:
 nem. Quantaque vitæ narrare pericula gessit.

Utque

Utque locum, & * visam cognoscit in arbore formā. • Versam.
 (Sic facit incertam pomi color) & hæret an hæc sit. a Dubitas.
 Dum dubitat, tremebunda videt pulsare cruentum
 Membra solum, retroque pedem tulit: oraque buxo
 Pallidiora gerens, exhorruit b æquoris instar, b Hyper-
 Quod fremit exigua cum summum stringitur aura. bole.
 Sed postquam remorata suos cognovit amores,
 Percutit indignos claro plangore lacertos:
 Et laniata comas, amplexaque corpus amantis,
 Vulnere c supplevit lacrymis, fletumque cruori
 Miscuit; & gelidis in vultibus oscula figens,
 Pyrame, clamavit, quis te mihi casus ademit?
 Pyrame, responde, tua te charissima Thisbe
 Nominat: exaudi, vultusque attolle jacentes.
 Ad nomen Thisbes oculos * in morte gravatos
 Pyramus erexit, visaque recondidit illa,
 Quæ postquam vestemque suam cognovit, & ense
 Vidit ebur vacuum; T u a te manus, inquit, amorq;
 Perdidit infelix. Est & mihi fortis d in unum
 Hæc manus, est & amor. dabit hic in vulnere vires.
 • Persequar extinctum, lethique miserima dicar
 Causa, comesque tui: quique à me morte revelli
 (Heu!) sola poteras, poteris nec morte revelli.
 His tamen amborum verbis estote rogati,
 O multum miserique mei, illiusque parentes,
 Ut quos certus amor, quos hora novissima junxit,
 Componi tumulo non invidetis eodem.
 • At tu, quæ ramis arbor miserabile corpus
 Nunc tegis unius, mox es testura duorum,
 Signa tene cadis: pullosque & luctibus aptos
 Semper habe fortis, gemini monumenta cruoris.
 † Dixit, & aptato pectus mucrone sub imum
 Incubuit ferro, quod adhuc à cæde tepebat.
 Vota tamen tetigere deos, tetigere parentes.
 Nam color in pomo est, ubi permaturuit, ater;
 Quodque rogis superest, una requiescit in urna.

De Leucothoe in virgam auream. F A B. 5.

Desierat, mediumq; fuit breve tempus: & orsa est
 Dicere Leucothoe, vocem tenuere sorores.
 Hunc quoque, sydereæ qui temperat omnia luce,
 Cepit amor Solem: Solis referamus amores.
 Primus adulterium Veneris cum Marte putatur
 Hic vidisse deus: videt hic deus omnia primus.
 Indoluit facto, • Junonigenæque marito

c Compluit,
 exhausta scilicet sanguine, quod effluerat.

Metaphora à re militari.

• jam morte.

d In idem, hoc est, ad mortem mihi consciscendam.

• Te sequar.

e Apostrophe ad mortuum arb.

† THISBE ferro incumbit.

a Vulcano Junonis filio, Venerisque marito,

Furia

subtilis. Furta tori, furtique locum monstravit. at illi
b Lina af- Et mens, & quod opus fabrilis dextra tenebat,
fabre confici- Excidit. Extemplo & graciles ex ære catenas,
cit. Retiaque, & laqueos, quæ lumina fallere possent,
c Impulsi- b Elimat. non illud opus tenuissima vincant
ones, momi- Stamina, nec summo quæ pender aranea signo.
na, Lucret. Utque leves tactus, & momentaque parva sequantur,
 Momine Efficit; & lecto circumdata collocat apte.
 uti parvo Ut venere torum conjux & adulter in unum:
 possint Arte viri, vinculisque nova ratione paratis,
 impulsa † In mediis ambo deprensi amplexibus hærent.
 moveri. d Lemnius extemplo valvas patefecit eburnas,
 † V E N U S Admisitque deos. illi jacuere ligati
cum Marte Turpiter, atque aliquis de diis non tristibus, optat
deprehensa Sic fieri turpis. Superi risere. diuque
in adulterio: Hæc fuit in toto notissima fabula cælo.
de quo vide † Exigit indicii memorem Cythereia pornam;
etiam lib. 2. Inque vices illum, testos qui læsit amores,
de Arte. Lædit amore pari. e Quid nunc, Hyperione nate,
d Vulcanus Forma, colorque tibi, / radiataque lumina profunt?
in Lemn. Nempe tuis omnes qui terras ignibus uris.
precipitatum Uteris igne novo: quique omnia cernere debes,
d Jove. Leucothoën spectas; & virgine figis in una,
Iliad. a. Quos mundo debes, oculos. Modo surgis Eo
 † V E N U S S o Temporeus cælo, modo * serius incidis undis;
in prodigio- Spectandique mora brumales porrigis horas.
nem micisci- Deficis interdum, g vitiumque in lumina mentis
tur. Transit, & obscurus mortalia pectora terres.
 e Apostro- Nec, tibi quod Lunæ terris propioris imago
phe ad So- Obstiterit, palles: facit hunc amor ipse colorem.
lem Hyper. Diligis hanc unam: nec te Clymeneque, b Rhodisque,
filium. Vide Nec tenet i ~~Ææ~~ genitrix pulcherrima Circes,
Hesiod. Quæque tuos Clytie, quamvis despecta, petebat
Theogon. Concubitus, ipsoque illo grave vulnus habebat
 f Radian- Tempore. Leucothoë & multarum oblivia fecit,
sia. Enal- l Gentis odoriferæ quam formosissima partu
lage. Edidit Eurynome. sed postquam filia crevit,
 * Tempe- Quam mater cunctas, tam matrem filia vicit.
rius, h. e. Rexit in Achæmenias urbes pater Orchamus, isque
 tempestivi- Septi-
m. * Segnius. g Amoris ægritudo, quæ pallore corpus inficit, humen
 num pallere facit. h De Rhodo puella à sole dilecta Diod. l. 6. i Perse ma-
 ster Circes sic cognominatæ ab Ææ Colchorum oppido. k Caterarum obli-
 vionem attulit. Chorea Terent. Deleo omnes dehinc ex animo mu-
 lieres. l Arabica. Tibull. -- urantur odores. Quos tener è terra di-
 vite mittit Arabs. m Persici, ab Achæmenæ Agæi filio, Persarum rege.

Septimus à prisco numeratur origine Belo.

* Axe sub Hesperio sunt pascua Solis equorum.

Ambrosiam pro gramine habent. ea fessa diurnis

Membra ministeriis nutrit, reparatque labori.

Dumque ibi quadrupedes coelestia pabula carpunt,

Noxq; vicem peragit; thalamos deus intrat amatos,

Versus in Eurynomes faciem genitricis: & inter

Bis sex Leucothoën famulas ad lumina cernit

Levia versato ducentem stamina fuso.

Ergo ubi, ceu mater. charæ dedit oscula natæ;

Res, ait, arcana est: famulæ discedite, neve

Eripite b arbitrium matri secreta loquendi.

Paruerant: thalamoque deus sine teste * relictus,

Ille ego sum, dixit, qui longum metior annum,

e Omnia qui video, per quem videt omnia tellus,

Mundi oculus. mihi. crede, places. Pavet illa: metu-

Et colus, & fusus digitis cecidere remissis. (que

Ipse timor decuit. nec longius ille moratus

In veram rediit speciem. solitumque nitorem.

At virgo quamvis inopino tertia visu,

Vista nitore dei, posita vim passa querela est.

Invidit Clytie: (neque enim moderatus in illam

Solis amor fuerat) simulataque pellicis ira

Vulgat adulterium, * diffamatumque parenti

Indicat. Ille ferox immanis suetusque, precantem

Tendentemque manus ad lumina Solis, &, ille

Vim tulit invitz, dicentem, † defodit alta

* Crudus humo: tumulumq; super gravis addit are-

Diffipat hunc radiis Hyperione natus, iterq; (nz.

Dat tibi, quo possis defossos promere vultus.

Nec tu jam poteras * enectum pondere terræ

Tollere, nympha, caput; corpusq; exsangue jacebas.

Nil illo fertur volucrum moderator equorum

* Post Phaëthonteos vidisse dolentius ignes.

Ille quidem gelidos radiorum viribus artus,

Si queat, f in vivum tentat revocare calorem.

Sed quoq; tantis satum conatibus obstat,

Nectare odorato sparsit corpusque locumque;

Multaque præquestus, Tanges tamen æthera, dixit.

Protinus imbutum coelesti nectare corpus

g Delicuit, terramque suo madefecit odore:

† Virgaque per glebas sensim radicibus actis

Thurea surrexit, tumulumque cacumine rupit.

a Sub culo
occidentali.

b Copiam,
facultatem.

* relictus.

c Orph. de

Sole: Πά-
ρτος Ήρ-
μης γ' α-
δύνατον
ἀνδρῶν

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

ἄρτος

De

De Clytie in Heliotropium. FAB. 6.

AT Clytïen, quamvis amor excusare dolorem,
a Sol omnia Indiciũque dolor poterat, non amplius *a* autor
illuſtratiſſuo Lucis adit, Veneriſque modum ſibi fecit * in illa:
lumine, in Tabuit ex illo dementer amoribus uſa
Euripid. Nymparum impatiens; & *b* ſub Jove nocte dieque
Med. & a mu- Sedit humo nuda madidis incompta capillis:
mic deũ di- Perque * novem luces experts undæque cibique,
citur. Rore mero, lacrymiſque ſuis jeſunia pavit.
** ab.* Nec ſe movit humo. tantum ſpectabat euntis
b Sub di. Ora Dei, vultuſque ſuos fleſcebat ad illum.
Hor. -- ma- † Membra ferunt hæſiſſe ſolo; partemque coloris
net ſub Jo- Luridus exſanguis pallor convertit in herbas:
ve frigido Eſt in parte rubor, violæque ſimillimus ora
Venator. Flos tegit. Illa ſuum, quamvis radice tenetur,
** decem* Vertitur ad ſolem, mutataque ſervat amorem.
menſes. † **CLYTIE** in *Heliotropium*.

De Daphnide, Scythone, Celmo, Smilace, & Salmacide. FAB. 7, 8, 9, 10, 11.

DIxerat: & factum mirabile ceperat aures.
a Homer. Pars fieri potuiſſe negant; pars *a* omnia veros
'Od. 9. Poſſe deos memorant: ſed non eſt Bacchus in illis.
-- deũ di qd Poſcitur Alcithoẽ, poſtquam ſilvere ſorores;
quĩtm di- Quæ radio ſtantis percurrẽs ſtamina telæ,
varum. Quæ radio ſtantis percurrẽs ſtamina telæ,
** dixit ta-* Vulgatos * taceo, dixit, paſtoris amores
ceo. † Daphnidis Idæi, quem *b* Nymphæ pellicis ira
† DAPHNIS * *c* Contulit in ſaxum. Tantus dolor urit amantes.
in ſaxum. † Nec loquar, ut quondam naturæ jure novato
b Soſithen Ambiguus fuerit modo vir, modo ſexmina, * Scythõ.
hanc Nym. † Te quoque, nunc adamas, quondam ſidiſſime parvo
Thaliom vo- Celme Jovi, largoque ſatos Curetas ab * imbri:
cat. Vide & † Et Crocon in parvos verſum cum Smilace flores,
Parrhaſ. Prætereò: *d* dulciſque animos novitate tenebo.
** Tranſtu-* Unde ſit infamis, quare *e* male fortibus undis
lit. Salmacis enervet, tactoſque remolliat artus,
c Fecit ut a- Diſcite, cauſa latet: vis eſt notiſſima fontis.
moris deſi- Mercurio puerum diva Cythereide natum
derio in la- Naiades lægis enutrivere ſub antris:
pidem obdu- Cujus
reſceret. † **SCYTMON** in *feminam*. * Phiton, Siton, Sithon.
† CELMUS qui *& CELMIS*, *unum ex Idæi Daſſylio, in adaman-*
tem. * imbre. † **CROCUS** & **SMILAX** in *flores*. *d Grata*
Idem. Eſt quoq; cunctarum novitas gratiſſima rerum. *e Parum*
virtilium, effeminantiũ. *Giſel.* Infeliciter & malam in rem efficacium.

Cujus ERAT facies, in qua materque paterque
 Cognosci possent: a nomen quoque traxit ab illis.
 Is tria cum primum fecit quinquennia, montes
 Deferuit patrios: Idaque altrice relictâ,
 Ignotis errare locis, ignota videre
 Flumina gaudebat, studio minuente * labores.
 Ille etiam Lycias urbes, Lyciæque propinquos
 Caras adit. videt hic stagnum lucentis ad imum
 Usque solum lymphæ: non illic canna palustris,
 Nec steriles ulvæ, nec acuta cuspide junci.
 Perspicuus liquor est: stagni tamen ultima vivo
 Cespite cinguntur, semperque virentibus herbis.
 Nympha colit: sed nec venatibus apta, nec arcus
 Flectere quæ soleat, nec quæ contendere cursu,
 Solaque Naiadum * celeri non nota Dianæ.
 Sæpe suas illi fama est dixisse sorores,
 Balmaci, vel jaculum, vel pictas sume pharetras;
 Et tua cum b duris venatibus otia misce.
 Nec jaculum sumit, nec pictas illa pharetras,
 Nec sua cum duris venatibus otia miscet:
 Sed modo fonte suo formosos perluit artus;
 Sæpe c Citoriaco deducit pectine crines;
 Et, quid se deceat, spectatas consulit undas.
 Nunc perlucens circumdata corpus amictu,
 Mollibus aut foliis, aut mollibus incubat herbis.
 Sæpe legit flores, & tunc quoque forte legebat,
 Cum puerum vidit, † visumque optavit habere.
 Nec tamen ante adiit, etsi properabat adire,
 Quam se composuit, quam circumspexit amictus,
 Et finxit vultum, & meruit formosa videri.
 Tunc sic orsa loqui: Puer ô dignissime credi
 Esse deus! Seu tu deus es; potes esse Cupido:
 Sive es mortalis; qui te genuere beati,
 Et mater felix, & fortunata profecto
 Si qua tibi soror est, & quæ dedit ubera nutrix.
 Sed longe cunctis longeque beatior illa est,
 Si qua tibi sponsa est, si quam dignabere d teta.
 Nunc tibi siue aliqua est; mea sit furtiva voluptas:
 Seu nulla est; ego sum: thalamumque ineamus eun-
 Nais ab his tacuit. Pueri rubor ora notavit. (dem. f
 Nescit quid sit amor: sed & erubuisse decebat.
 Hic color aprica pendentibus arbore malis,
 Aut ebori tincto est, aut sub candore rubenti,
 Cum frustra resonant æra auxiliaria Lunæ.
 Poscenti Nymphæ sine sine s sororia saltem

* *Hermaphroditus*,
 q. d. *Epiphanes*,
 q. d. *Agrippa*.
 * *laborem*.
 Idem, Et
 non senti-
 tur seduli-
 tate labor.

* *celebri*.
 b *Laborio-
 sis*.
 c *Buxes*: d
*Citro mon-
 te buxis ab-
 undante*.
 † *SALMA-
 C* IS amat
Hermaphroditum.
 d *Nuptiis*.
Metonymia.
 e *Tinnitum*
avis, quibus
*Luna defi-
 cienti lumen*
revocabant.
*Vide Plu-
 tarch. in*
Paul. Corn.
Tacit. lib. 1.
Annal.
Turn. l. 13.
cap. 24. Ad-
vers.
 f *Persecunda*
 & *publica*,
 qualis *sorori*
 d *sorore ho-*
 meste dari
 possint.

Oscula

Oscula, jamque manus ad eburnea colla ferenti,
 Desinis? Aut fugio, tecumque, ait, ista relinquo?
 Salmacis extimuit, locaque hæc tibi libera trado
 Hospes, ait; simulatque gradu discedere verso.
 Tum quoque respiciens, fruticumq; recondita syl-
 Delituit, flexumq; genu submisit. at ille, (va
 a Oisofus, Ut puer, & a vacuus, & inobservatus, in herbis
 Agoræ, & Huc it, & hinc illuc, & in b alludentibus undis
 xap. 2. Summa pedum, taloque tenus vestigia tingit.
 Gloss. Nec mora: temperie blandarum captus aquarum,
 b Adhuc- Molli de tenero velamina corpore ponit.
 diemibus. Tum vero stupuit, nudæque cupidine formæ
 c Refangi- Salmacis exarsit. flagrant quoque lumina Nymphæ
 tur Virg. Sicut aqua Non aliter, quam cum puro nitidissimus orbe
 tremulum Opposita speculi c referitur imagine Phœbus.
 labris ubi Vixque moram patitur; vix jam sua gaudia differt.
 lumen a- Jam cupit amplecti; jam se a male continet amens.
 henis Sole Ille cavis velox applauso corpore palmis
 repercus- Desilit in latices, alternaque brachia jactans
 sum. In liquidis translucet aquis: ut eburnea si quis
 d Agre se Signa tegat * claro, vel candida lilia, vitro.
 reprimis. Vicinus, &, meus est, exclamat Nais: & omni
 * puro. Veste procul jacta, mediis immittitur undis;
 * invicta- Fugnantemque tenet, luctantiaque oscula carpit;
 que, MS. Subjeetatque manus, * invitaque pectora tangit;
 & lib. quid. Et nunc hac juveni, nunc circumfunditur illac.
 e Acetabu- Denique nitentem contra, elabique volentem
 lu brachio- Implicat ut serpens, quem regia sustinet ales,
 rum: 10. Sublimemque rapit: pendens caput illa, pedesque
 n. d. juet. Vi- Alligat, & cauda spatiantes implicat alas:
 de Plin. 1.9. Utque solent hederæ longos intexere truncos;
 cap. 29. Utve sub æquoribus deprensus Polypus hostem
 f Hermaphr. Continet, ex omni demissis parte c flagellis.
 pronepos Perstat f Atlantiades, sperataque gaudia Nymphæ
 Atlantis ex Denegat. Illa premit, demissaque corpore toto
 Maia avia, Sicut inhærebat, Pugnes licet, improbe, dixit,
 Mercur. Non tamen effugies. Ita dii jubeatis, & istum
 matre. Nulla dies à me, nec me diducat ab isto!
 g Propitias, Vota g suos habuere deos: nam mista duorum
 juvenes. Corpora junguntur, faciesque inducitur illis
 † Ex Her- † Una: velut si quis conducatur cortice ramos,
 MAPHE. & Crescendo jungi, pariterque adolescere cernat.
 SALMACI- Sic ubi complexu coierunt membra tenaci,
 DE NUM Nec duo sunt, sed forma duplex: nec formina dici.
 corpus. Nec puer ut possit: neutrumq;, & utrumq; videtur.

Ergo ubi se liquidas, quo vir descenderat, undas
Seminare fecisse videt, mollitaque in illis
Membra, manus tendens, sed jam non voce virili,
Hermaphroditus ait, Nato date munera vestro,
Et pater & genitrix, amborum nomen habenti:
† Quisquis in hos fontes vir venerit, exeat inde
Semivir, & tactis subito mollescat in undis.
Motus uterque * parens nati rata verba biformis
Fecit, & incerto fontem medicamine tinxit.

† SALMA-
CIS font. ef-
fuminat.
* deus.

De Minēdibus in Vespertiliones. F A B. 12.

FINIS erat dictis: & adhuc Mineia proles
Urget a opus, spernitq; Deum, fellumque profa-
Tympana cum subito non apparentia raucis (nat. vespertilio-
Obstrepuere sonis, & adunco tibia cornu, nes.
Tinnulaque xra sonant, & olent myrrhæque eroci- a Instat la-
Resque fide major, corpore virescere telæ, (que. nificio.
Inque hederæ faciem pendens frondescere vestis.
Pars abit in vites: &, quæ modo fila fuerunt,
Palmitē mutantur: de stamine pampinus exit.
Purpura fulgorem pictis accommodat uvis.
b Jamque dies exactus erat, tempusque subibat,
Quod tu nec tenebras, nec posses dicere lucem,
Sed cum luce tamen c dubix cōfinia noctis.
Testa repente quat, pinguesque ardere videntur
Lampades, & rutilis collucent ignibus ædes,
Falsaque saxarum simulacra ululare ferarum.
Fumida jamdudum latitant per testa sorores,
Diversæque locis ignes ac lumina vitant.
Dumq; petunt tenebras, parvos membrana per artus
Porrigitur, tenuesque includunt brachia pennæ.
Nec, qua perdidērunt veterem ratione figuram,
Scire sinunt tenebræ. Non illas pluma levavit:
Sustinuere tamen se perlucētibz alis.
Conatæque loqui, minimam pro corpore vocem
Emittunt, peraguntque leves stridore querelas;
Testæque, non sylvas d celebrant; lucemq; perosæ
Nocte volant; seroque tenent à vespere nomen.

b Notatio
crepusculi.
c Creperat
unde c cre-
puscul. di-
ctum. Var.

d Frequen-
tant. Vespert-
tiones d
vespere. No-
ni. Mare.

De Ino & Melicerta in deos marinos. F A B. 13.

TUM vero totis Bacchi memorabile Thebis
Numen erat; magnasque novi a matertera vires
Narrat ubique Dei: de totque sororibus expers
Una doloris erat, nisi quem fecere sorores. (tem
Adspicit hanc, natis b thalamoq; Athamantis haben- b Conjuncto,
Sub-

a Ino uxor
Athamantis,
Liberi
altrix.
b Conjuncto,
Sub-

- a Bacchus.** Sublimes animos, & alumni numine, Iuno.
Non tulit: & secum. Potuit a de pellice natus
Vertere Mæonios pelagoque immergere nautas,
Et laceranda suæ nati dare viscera matri,
- b Trina.** Et b triplices operire novis Minæidas alis?
Næ poterit Iuno, nisi inultos flere dolores?
Idque mihi satis est? Hæc una potentia nostra est?
Ipse docet, quid agam. F A S est & ab hoste doceri.
- c Infurem** Quidque furor valeat, Penthea cæde satisque
agatur sicut Ac super ostendit. Cur non c stimuletur, earque
ferores. Per cognata suis exempla sororibus Ino?
* muta, Est via declivis funesta nubila taxo:
malim. Ducit ad infernas per * multa silentia sedes.
- d Animæ** Styx nebulas exhalat iners, umbræque recentes
morsuorum, Descendunt illac, d simulacraque functa sepulcris.
qui sepulti Pallor, hyemsque tenent late loca senta: novique,
sunt. Vide Qua sit iter, manes, Stygiam quod ducat ad urbem,
Mar. lib. 6. Ignorant; ubi sit nigri fera regia Ditis.
- e Angustus,** Mille capax aditus, & apertas undique portas
& non ca- Urbs habet. utque fretum de tota flumina terras
pirinde mul- Sic omnes animas locus accipit ille; nec ulli
situdini ido- e Exiguus populo est, turbamve accedere sentit.
nem. Errant exsangues sine corpore & ossibus umbræ:
- * Inge- Parsque forum celebrant, pars imi tecta tyranni;
muit: Ciof. Pars aliquas artes, antiquæ imitamina vitæ,
contre- Exercent, aliam partem sua pœna coercet.
muit. Sustinet ire illuc, cœlesti sede relicta,
- f Tria capi-** (T A N T U M odiis iræque dabat) Saturnia Iuno.
ta, leoni- Quo simul intravit, sacroque à corpore pressum
um, cani- * Intremuit limen; f tria Cerberus extulitora,
um, & lu- Et tres latratus simul edidit. illa sorores
pinum. g Nocte vocat genitas, grave & implacabile numen.
- g Furia, A-** g Carceris ante fores clausas adamante sedebant,
cheronte & Deque suis atros pectebant crinibus angues.
Nocte geni- Quam simul agnorum inter caliginis umbras,
ta, ut scri- Surrexere dex. h Sedes scelerata vocatur.
psit Æscyl. † Viscera præbebat Tityus lanianda, i novemque
- & Virg. 7.** Iugeribus distractus erat. † Tibi, Tantale, nullæ
Æneid. Deprenduntur aquæ: quæq; imminet, effugit arbor.
quem Ovid. † Aut petis, aut urges ruiturum, Sisyphe, saxum.
- imitatum est.** † Aut petis, aut urges ruiturum, Sisyphe, saxum.
- h Virg. 6.** † Volvitur Ixion: & se sequiturque, fugitque.
sceleratū Molirique suis lethum patruelibus ausæ,
limen ap-
pellas. Tibull. At scelerata jacet sedes. † TITYUS. i Virgil.
-- per tota novem cui jugera corpus Porrigitur. Vide Lucr.
† TANTALUS. † SISYPHUS. † IXION.

† ASSIDUE reperunt, quas perdunt Belides, undas.
 Quos omnes facie postquam Saturnia torva
 Vidit, & ante omnes Ixiona; rursus ab illo
 Sisyphon adspiciens, Cur hic è fratribus, inquit,
 Perpetuas patitur pœnas? Athamanta superbum
 Regia dives habet, qui me & cum conjugē semper
 Sprevit? & exponit causas odiiq̃ue, virque,
 Quidque velit, quod vellet, erat, ne regia Cadmi
 Staret, & in facinus traherent Athamanta furores.
 IMPERIUM, promissa, preces, confundit in unum;
 Sollicitatque deas. Sic hæc Iunone locuta,
 Tisiphone canos, ut erat turbata, capillos
 Movit, & * exstantes dejecit ab ora colubros:
 Atque ita, Non longis opus est ambagibus, inquit:
 FACTA puta, quæcunq̃; jubes. *b* inamabile regnum
 Desere, teque refer cœli melioris ad auras.
 Læta redit Iuno; quam cœlum intrare parantem
 Roratis lustravit aquis *c* Thaumantias Iris.
 Nec mora: *d* Tisiphone madefactam sanguine sumit
 Importuna facem, fluidoque cruore rubentem
 Induitur pallam, tortoque incingitur angues;
 Egrediturque domo. Luctus comitatur euntem,
 Et Pavor, & Terror, trepidoque Infania vultu.
 Limine constitit. postes tremuisse feruntur
e Aëoli, pallorque fores infecit acernas;
 Solque locum fugit. monstris exterrita conjux;
 Territus est Athamas: tectoque exire parabant.
 Obstixit infelix, aditumque obsedit Erinnyis:
 Neraque *f* vipereis distendens brachia nodis
 Cæsariem excussit. mortu sonuere colubæ.
 Parsque jacent humeris, pars circum pectora lapsæ
 Sibila dant, saniemque vomunt, linguisque coruscant.

Inde duos mediis abruptis crinibus angues,
 Pestiferaque manu raptos immisit. At illi
 Inoosque sinus Athamanteosque pererrant,
 Inspirantque graves animos; nec vulnèra membris
 Ulla ferunt: mens est, quæ diros sentiat ictus.
 Attulerat secum liquidi quoque monstra veneni,
 Oris Cerberei spumas, & virus *h* Echidnæ,
 Erroresque vagos, cæcæque obliviam mentis,
 Et scelus & lacrymas, rabiemque, & cædis amorem;
 Omnia * trita simul: quæ sanguine mista recenti

Coxe- parte altera

virgo, altera serpens: de quo vide Hesiod. Theog. MS. duo, Echidnæ. * strucla.

† DANAI-
DES.

a Cum uore
sus Ino.

* obstan-
tes.

b Similiter
Virg. Sty-

giam palu-
dem inama-

bilem dixit.

c Thaumant-

is filia: nisi

enim homi-

nes aduira-

ti fuissent I-

ridem, nun-

quam ade-

im causam

cognoscen-

du animum

appulissent.

f Plu. Theog.

d Furiarum
ornatus.

e Athaman-
tis. *h* Echidnæ-
potis.

f Serpenti-
nis.

g Morsus
sive idus in-
ferunt.

h Quæ mon-
strum fuit,

a Cicuta
hic non her-
bam, sed
cannam si-
gnis, qua si-
siphone tan-
quam in-
strumento
uteretur.
* motos.
b Voti com-
pos.
c Juvonis
mandato
perasso.
† Athamas
furens filium
Learchum
interfecit.
d Eva ac-
clamatio in
Liberi pa-
tris Orgiis.
MS. Ebohe
perperam.
Horat. Evæ
recenti
mons tre-
pidat me-
tu.
e Mahri-
dem rupem
dicis, de qua
vide Pau-
san. Antic.
* riget,
MS. duo
non male.

* fontemque. f Melicertam filium quem gestabat. g Iuvæ, Hermiones
filia, quæ matrem habuit Venerem. h Hæc est gēdīm. * Leucothoeque.

De Iuvæ comitibus in saxa & aves. F A B. 14.

Iuvæ comi-
tes Sido-
nia in saxa
& aves.

S Idonix comites, quantum valere, secutæ
Signa pedum, primo videre novissima saxo:

Nec

a Nec dubium de morte rata. Cadmeïda palmis
 Deplangere domum, scissis cum veste capillis.
 Utque parum iusta, nimiumque in pellice saxe
 b Invidiam fecere Deæ; convitia Juno
 Non tulit: &, Faciam vos ipsas maxima, dixit,
 Sævitiæ monumenta meæ. Res dicta secuta est.
 Nam quæ præcipue fuerat pia, Persequar, inquit,
 In freta reginam. saltumque datura, moveri
 Haud usquam potuit; scopuloque affixa cohaesit.
 Altera, dum solito tentat plangore ferire
 Pectora, c tentatos sentit riguisse lacertos.
 Illa, manus ut forte tetenderat in maris undas,
 Saxea facta manus in easdem porrigit undas.
 Hujus, ut arreptum laniabat vertice crinem,
 Duratos subito digitos in crine videres.
 Quò quæque in gestu deprensa est, hæsit in illo.
 Pars volucres factæ: quæ nunc quoq; gurgite in illo
 Aquora distringunt summis Cadmeïdes alis.

De Cadmo & Harmonia in dracones. FAB. 15.

Nescit Agenorides a natam b parvumque nepotē a Inonem.
 Aquoris esse Deos. Luctu, serieque malorum b Melicer-
 Victus, & ostentis, quæ plurima viderat, exit
 Conditor urbe sua, tanquam fortuna locorum,
 Non sua se premeret: longisque erroribus actus,
 Contigit Illyricos profuga cum conjuge fines.
 Jamque malis annisq; graves, dum prima retractant
 Fata domus, releguntque suos sermone labores;
 Num sacer ille mea trajectus cuspide serpens,
 Cadmus ait, fuerat tum, cum Sidone profectus
 Vipereos sparsi per humum nova semina dentes?
 Quem si cura deum tam certa vindicat ira,
 Ipse, precor, serpens in longam porrigar alvum.
 Dixit: &, f ut serpens, in longam tenditur alvum;
 Duratæque cuti squamas increscere sentit,
 Nigraque cæruleis variari c corpora guttis:
 In pectusque cadit pronus: commistaque in unum
 Paulatim tereti tenuantur acumine crura.
 Brachia jam restant: quæ restant brachia tendit;
 Et lacrymis per adhuc humana fluentibus ora,
 Accede, ô conjux, accede, miserrima, dixit;
 Dumq; aliquid superest de me, me tange, manumq;
 Accipe, dū manus est, dum non torū occupat anguis.
 Ille quidem vult plura loqui: sed lingua repente
 In partes est fissa duas, nec verba * loquenti

a Nec teme-
 re suspican-
 tes eam esse
 mortuam.
 b Conti-
 tium, conti-
 meliam.
 Juven. Sat.
 14. Invi-
 diam face-
 rent no-
 lenti sur-
 gere Nilo.
 c Quibus
 tentaverat
 pectus per-
 cussere.

† CADMUS
 & HAR-
 MONIA
 in dracones.
 c Corpus.
 Enallage
 numeri.

* volenti.

D

Suffi-

* Exue.

Sufficiunt : quotiesque aliquos parat edere questus,
Sibilat : Hanc illi vocem natura reliquit.

Nuda manu feriens exclamat pectora conjux,
Cadme, mane, teque infelix his * erue monstis.

Cadme, quid hoc? ubi pes? ubi sunt humerique manusque?

Et color, & facies? & dum loquor, omnia? Cur non

Me quoque, cœlestes, in eundem vertitis anguem?

Dixerat. ille suæ lambebat conjugis ora;

Inque sinus charos, veluti cognosceret, ibat,

Et dabat amplexus, assuetæque colla petebat.

Quisquis adest (aderant comites) terretur. at illis

Lubrica perlucet cristati colla draconis,

Et subito duo sunt; junctoque volumine serpunt,

Donec in oppositi nemoris subiere latebras. (dunt)

Nunc quoque nec fugiunt homines, nec vulnere læ-

Quidque prius fuerint, placidi meminere dracones.

De serpentibus à sanguine Medusæ procreatis. FAB. 16.

a Bacchus
ex Semele
filia.

b Abantiades
fil. Beli nep.
Jovis pron.

* putet

MS.

* Ciosan. e-
mendat Jo-
vis. Non pu-

tat Bac-

chum esse

de genere

deorum: Vel,

non putat

esse genus

deum, hoc

est, genus a-

liquod esse

deorum, seu deos esse aliquos. * nec enim MS. † PERSEUS ex
pluvio auri concubitu. c. Tanta est veritatis efficacitas. Epiphon.

d. Caput Medusæ. Mur. l. 10. c. 16. Var. L. ex Apoll. Rhodio hæc ex-
pressa autumat. † Gutta sanguinis caput Medusæ in serpentem, * vi-

ros animabat MS. * Infestaque Cios. lib. antiq.

De

De Atlante in montem. FAB. 17.

INde per immensum ventis discordibus actus,
 Nunc huc, nunc illuc, exemplo nubis aquosæ
 Fertur: & ex alto seductas æthere longe
 Despectat terras, totumque supervolat orbem.
 Ter gelidas Arctos, ter Cancris brachia vidit:
 Sæpe sub occasus, sæpe est ablatas in ortus.
 Jamque cadente die, veritus se credere nocti,
 Constitit Hesperio * regnis Atlantis in orbes
 Exiguamque petit requiem, dum Lucifer ignes
 Evocet Auroræ, cursusque Aurora diurnos.
 Hic hominum cunctis ingenti corpore præstans
 a lapetionides Atlas fuit. Ultima tellus
 Rege sub hoc, & pontus erat, qui solis anhelis
 Æquora subdit equis, & fessos excipit axes.
 Mille greges illi, totidemque armenta per herbas
 Errabant: b & humum vicinia nulla premebat.
 Arboreæ frondes auro radiante nitentes,
 Ex auro ramos, ex auro poma ferebant.
 Hospes, ait Perseus illi, seu gloria tangit
 Te generis magni, generis mihi Juppiter autor:
 Sive es mirator rerum, mirabere nostras.
 Hospitium, requiemq; peto. Memor ille c vetustæ
 Sortis erat: dederat Themis hanc Parnassia sortem:
 Tempus, Atla, veniet, tua quo spoliabitur d auro
 Arbor, & hunc prædæ titulum Jove natus habebit.
 Id metuens, solidis pomaria clauserat Atlas
 Montibus, & vasto dederat servanda c draconis;
 Arcebatque suis externos finibus omnes.
 Hinc quoque vade procul, ne longè gloria rerum,
 Quas mentiris, ait, longe tibi Juppiter absit.
 Vimque minis addit, manibusque expellere tentat
 Cunctantem, & placidis miscentem fortia dictis,
 Viribus inferior. quis enim par esset Atlantis
 Viribus? At quoniam parvi tibi gratia nostra est,
 Accipe munus, ait. lævaque à parte Medusæ
 Ipse retro versus squallentia protulit ora. (que mentato-
 † Quantus erat, mons factus Atlas: nam barba, comæ-
 In sylvas abeunt; juga sunt humerique manusque; † A T L A S
 Quod caput ante fuit, summo est in monte cacumen; in montem
 Ossa lapis sunt. tum partes altus in omnes sui nominis.
 Crevit in immensum, (sic Dii statuistis) & omne
 Cum tot syderibus fœclum requievit in illo.

* regis.

a Atlas veni
Mauris-
nia, la-
peti gi-
gantis filius.b Nulli vi-
cini quid-
quam habe-
bant quod
ararent, om-
nia possi-
dente At-
lante locu-
pletissimo.c Antiqui
oraculi.d Mæssa au-
reæ.

e Apollon.

4. Argon.
hunc Lada-
nem vocat:
de quo vide
ejus com-
mentato-
rem.† A T L A S
in montem
sui nominis.

f Æschyl.

De Prometheus.

D 3

Os ejus iniquis totus ignis, non est ei tibi x. dicitur a. p. in. p. d. i. g.

a *Æolus* **C**lauserat a Hippotades æterno carcere ventos;
Hippotades Admonitorque operum cælo clarissimus alto
Trojanus nep. Lucifer ortus erat. Pennis ligat ille resumptis
ex Aceso Parte ab utraque pedes, b teloque accingitur unco;
plis. Sale Et liquidum motis talaribus aëra findit.
autem se at- Gentibus innumeris circumque infraque relictis,
tollente fla- Æthiopum populos, Cepheaque conspicit arva.
tur venoso- † Illic immeritam maternæ pendere linguæ
rum & ster- Andromedam pœnas injustus jusserat Ammon.
minur & Quam simul ad duras religatam brachia cautes
augentur: Vidit c Abantiades; nisi quod levis aura capillos
Aristotel. Moverat, & tepido manabant lumina fletu.
probl. 35. Marmoreum ratus esset opus. trahit inscius dignes.
sect. 26. Et stupet: * eximia correptus imagine formæ,
 b Harpe, qui Pene suas quaterere est oblitus in aëre pennas.
ensis erat Ut stetit, O, dixit, non istis digna catenis,
falcatur. Sed quibus inter se cupidi junguntur amantes,
 † Androme- Pande requirenti nomen terræque, tuumque,
da objecta Et cur vincla geras. Primo silet illa, c nec audet
bellua mari- Appellare virum virgo; manibusque modestos
na. Celasset vultus, si non religata fuisset.
 c Perseus Lumina, quod potuit, lacrymis implevit obortis.
Abanti Sæpius instanti, sua ne delicta fateri
pron. Nolle videretur; nomen terræque, suumque,
 d Amorem. Quantaque maternæ fuerit fiducia formæ,
 * Et visæ. Indicat. & , nondum memoratis omnibus, unda
 e Euripides, Insonuit; veniensque immenso bellua ponto
alibi n. exi Imminet, & latum sub pectore possidet æquor.
visu &. Conclamat virgo. Genitor lugubris, & una
vinæq; air- Mater adest; ambo miseri, sed justius illa:
degen. ma Nec secum auxilium, sed dignos tempore fletus,
plangere Plangoremq; ferunt, vinctoq; in corpore adhaerent.
cratio. Tum sic hospes ait; f LACRYMARUM longa manere
 f Perseus Tempora vos poterunt; ad opē brevis hora ferēda est.
huc illud Hanc ego si peterem Perseus, Jove natus & g illa
Lacotis: Oū Quam clausam implevit fœcundo Juppiter h auro,
deis fœd. Gorgonis anguicomæ Perseus superator, & alis
alla. ia. Ætherias ausus jactatis ire per auras,
teph. dny. Præferret cunctis certe gener. i addere tantis
 Soph. Ajas. Dotibus & meritum (faveant modo numina) tento.
 Oū meje
 in tē opē Oyei i rōdūc meje tēph. n. m. u. n. g Dansē. h Im-
 bre aures. Terent. Eun. Vide Horat. lib. 3. Od. 16. i Cumulare generis
 & virtutum mearum celebritatem privato beneficio.

Ut mea sit, servata mea virtute, pacifcor.
 Accipiunt a legem, (quis enim dubitaret?) & orant, a
 Promittuntque super regnum dotale parentes.
 Ecce! velut navis præfixo concita rostro
 Sulcat aquas, juvenum sudantibus acta lacertis:
 Sic fera dimotis impulsu pectoris undis
 Tantum aberat scopulis, quantum balearica torto
 Funda potest plumbo medii transmittere b cœli.
 Cum subito juvenis pedibus tellure repulsa
 Arduus in nubes abiit; & in æquore summo
 Umbra viri visa est. visam fera savit in umbram.
 Utque Jovis præpes, c vacuo cum vidit in arvo
 a Præbentem Phœbo liventia terga draconem,
 Occupat adversum; neu sava retorqueat ora,
 Squammigeris avidos figit cervicibus ungues:
 Sic celeri missus præceps per inane volatu
 Terga fera pressit, dextroque frementis in armo
 e Inachides ferrum curvo tenus abdidit f hamo.
 Vulnere lasa gravi. modo se sublimis in auras
 Attollit; modo subdit aquis; modo more ferocis
 Versat apri, quem turba canum circumsona terret.
 Ille avidos morsus velocibus effugit alis:
 Quaq; patent, nunc terga cavis super obsita conchis,
 Nunc laterum costas, nunc qua tenuissima cauda
 Desinit in piscem, falcato vulnerat ense.
 Bellua puniceo mistos cum sanguine fluctus
 Ore vomit: maduere graves g adspersine pennæ.
 Nec h bibulis ultra Perseus talaribus ausus
 Credere, conspexit scopulum: qui vertice summo
 Stantibus exstat aquis, operitur ab æquore moto.
 Nixus eo, rupisque tenens juga prima sinistra,
 Ter quater exegit repetita per ilia ferrum.
 Littora cum plausu clamor, superasque Deorum
 Implevere domos. Gaudent, generumque salutant;
 Auxiliumque domus, servatoremque fatentur
 Cassiope, Cepheusque pater. † Resoluta catenis
 Incedit virgo, pretiumque & causa laboris.
 Ipse manus hausta victrices abluit unda;
 Anguiferumque caput dura ne lædat arena,
 Mollit humum foliis, natasque sub æquore virgas
 Sternit, & imponit i Phœrcynidos ora Medusæ.
 † Virga recens, bibulaque etiam nunc viva medulla
 Vim capuit monstri, tactuque induruit hujus,
 Percepitque novum ramis & fronde rigorem.

At pelagi Nympha factum * mirabile tentant

D 3

Pluri-

a *Conditio-*
nem. Te-
rent. Acce-
pit condi-
tionem.

b *Aër* in-
termedi.

c *Aprico,*
non tello
frondib.
d In Sole a-
pricantem.

e *Perseus*
Argivum.
f Ad capu-
lum usque
quod ferrum
habet recur-
vum.

g *Fluctuum*
adspersione,
quos bellua
evomebat.
h *Madefa-*
ctus.

† ANDRO-
MEDA libe-
ratur a Per-
seo.

i Phœrc. si-
lie. Pausan.
Corinth.

† VIRGÆ
subiectæ ca-
pit Medusæ
in coralia.

* memo-
rabile.

Pluribus in virgis: & idem contingere gaudent;
 * Ut erant Seminaque ex illis * iterant iactata per undas.
bene. Nunc quoque coraliis eadem natura remansit:
 a Corallum, Duritiem tacto capiant ut ab aëre, quodque
 Auxelis. Vimen in æquore erat, fiat super æquora saxum.

De Medusæ crinibus in Serpentes. F A B. 19.

Dlis tribus ille focus totidem de cespite ponit:
 Lævum Mercurio; dextrum tibi, bellica virgo;
 Ara Jovis media est. mactatur vacca Minervæ;
 a Mercurio, a Alipedi vitulus; taurus tibi, summe deorum.
 pedibus ala- Protinus Andromeden, & tanti præmia facti
 tis. MS. ha- b Indotata rapit. c tedas Hymenæus Amorque
 bet Mercurio Præcipiunt: largis satiantur odoribus ignes,
 xio vitu- Sertaque dependent testis, * & ubique lyæque,
 lus. Tibiaque, & cantus, animi felicia læti
 b Dni dista. Argumenta sonant: referatis aurea valvis
 promissa. Atria tota patent; pulchroque instructa paratu,
 Muret Alti * Cephæni proceres ineunt convivium regis.
 sine dote, ne- Postquam epulis * functi, * generosi munere Bacchi
 glecta dote. d Diffudere animos: cultusque genusque locorum
 Et rapit, Quærit Abantiades. Quærenti protinus unus
 alludens ad Narrat Lyncides moresque habitumque virorum.
 Rom. cons- Quod simul edocuit, Nunc, ô fortissime, dixit,
 uetudinem, Fare precor. Perseu, quanta virtute, quibusque
 qua nova Artibus abstuleris * crinura draconibus ora.
 nupta è gre- Narrat * Abantiades, gelido sub Atlante jacentem
 gio maris Esse locum solidæ tutum munimine molis,
 rapiebatur. Cujus in introitu f geminas habitasse sorores
 Festus. Phorcidas, g unius sortitas luminis usum:
 c Nuptia. Id se solerti, furtim dum traditur, astu
 Hypoty- Supposita cepisse manu, perque abdita longe,
 polis appa- Deviaque, & sylvis horrentia saxa fragosis
 ratus nup- Gorgoneas tetigisse domos; passimque per agros,
 tiarum Per- Perque vias vidisse hominum simulacra ferarumq;
 sei & An- In silicem ex ipsa visa conversa Medusa.
 drom. Se tamen horrendæ, clypei quem lava gerebat
 * Cytha- Are percussio, formam adspexisse Medusæ:
 æque lyæ. Dumque gravis somnus colubros, ipsamq; tenebat,
 * Cephæ- Eripuisse caput collo; pennisque fugacem

num. Pega-
 * Victi. * Et generoso. d Exultarunt: in lætitia enim cor di-
 latetur. e Caput Medusæ anguiferum. * Agenorides, Atlantiades.
 f Phebe & Enyo 2 pænes Gorgon. sorores Hesiad. Theog. g Aschyl.
 Prometh. Ai qm dicit vinctus dæmonij nupq; Tpon xunvq; pæ naxiv lapa
 è nupq; pæ naxiv lapa

Pegasus, & fratrem, matris de sanguine natos.
 Addidit & longi non falsa pericula cursus;
 Quæ freta, quas terras sub se vidisset ab alto,
 Et quæ jactatis tetigisset sydera pennis.
 Ante expectatum tacuit tamen. *a* excipit unus
 Ex numero procerum, currens, cur *b* una sororum
 Gesserit alternis immistos crinibus angues.
 Hospes, ait, quoniam scitaris digna relatu,
 Accipe quæriti causam. Clarissima forma,
 Multorumque fuit spes invidiosa procorum
 Illa, nec in tota conspectior ulla capillis
 Pars fuit: inveni, qui se vidisse referrent.
 Hanc pelagi rector templo vitiasse Minervæ
 Dicitur. averſa est, & castos ægide vultus
 Nata Jovis texit. neve hoc impune fuisset,
 † Gorgoneum crinem turpes mutavit in hydros.
 Nunc quoq; , ut attonitos formidine terreat hostes,
 Pectore in adverso, quos fecit, sustinet angues.

a ἑπλάσσειν.
 ἑπλάσσειν. Plat.
 ἑπλάσσειν.
 In qua sig-
 nific. &
 ἑπλάσσειν
 & ἑπλάσσειν
 τῆς ἑπλάσσειν
 utuntur.
b Medusa
 ex omnibus
 Gorgonibus.
 † Medusa
 crines in
 serpentes.

L I B E R V.

De capite Gorgonis homines in saxa conver-
sente. FAB. I.

D Umque ea Cephenum medio *a* Dana- *a* Perſeus
 eius heros *Danaïs* fi-
 Agmine commemorat, fremitu regalia *lius*.
 turba (ita
 Atria complentur: nec, conjugalia fe-
 Qui canat, est clamor, sed qui fera nuntiet arma.
 Inque repentinos convivium versa tumultus
 † Adſimulare freto poſſis, quod ſæva quietum
 Ventorum rabies motis exasperat undis.
 Primus in his Phineus, belli temerarius autor,
 Fraxineam quatiens præter cuspideſt hastam,
 En, ait, en! adſum præreptæ conjugis ultor.
 Nec mihi te pennæ, nec falſum verſus in aurum
 Juppiter eripiet. Conanti c mittere, Cepheus,
 Quid facis? exclamat: quæ te, germane, furentem
 Mens agit in facinus? meritifne hæc gratia tantis
 Redditur? hac vitam ſervatam dote rependis?
 Quam tibi non Perſeus, verum ſi quæris, ademiti;
 † Sed grave Nereidū numen, ſed corniger *e* Ammon, *d* Pleonaſ.
 Sed quæ viſceribus veniebat bellua ponti

b Homerus,
 'Ιλ. β. Κατά-
 δε δ' αἰγρο-
 ἐν, οὐκ αὖ-
 μεντι πολ-
 λὰ δαδάσ-
 ονε Πύρρα
 Ἰαγεία.
 e Ellipſ.
 ſubaud. ha-
 ſtam.
 Vide Quin-
 til. lib. 9.

D 4

Exſa- til. lib. 9.

cap. 3. c Jovis Ammonis oraculum, quod monſtro agros Cephenos va-
 ſtanti Caſſiopeæ filiam obſceniend. reſpondit.

a *Perseum,*
qui petiit.
b *Servata*
puella à
marie,

c *Interjectio*
pathetica,

d *Calcibum*
terram fe-
rit, Ciof.
fibr. palpi-
tat.

e *Jovem ho-*
spitem.
f *Virg. Jup-*
iter. ho-
spitibus
nam te da-
re jura lo-
quantur.
f *Nomen Am-*
oris assumpt.

g *Fedavit,*
ut non co-
gnoscerentur
amplius.

Exsaturanda meis. Illo tibi tempore rapta est,
Quo peritura fuit. nisi si crudelis id ipsum
Exigis ut pereat, luctuque levabere nostro.
Scilicet haud satis est. quod te spectante revincta est,
Et nullam quod opem patruus sponsulve tulisti:
Insuper à quoquam quod sit servata dolebis?
Præmiaque eripies? quæ, si tibi magna videntur,
Ex illis scopulis, ubi erant affixa, petisses. (Atus,
Nunc sine a qui petiit. per quem hæc non orba sene-
Ferre. quod & b meritis, & voce est pactus; eumque
Non tibi, sed certæ prælatum intellige morti.
Ille nihil contra: sed & hunc. & Persea vultu
Alternò spectans, petat hunc ignorat, an illum.
Cunctatusque brevi contortam viribus hastam,
Quantas ira dabat, nequicquam in Persea misit.
Ut steter illa toro, stratis tum denique Perseus
Exiliit; teloque ferrox inimica semisso
Pectora rupisset, nisi post altaria Phineus
Isset: & c (indignum!) scelerato profuit ara.
Fronte tamen Rhœti non irrita cuspis adhæsit.
Qui postquàm cecidit, ferrumque ex osse revulsum est,
d Calcitrat, & positas adspersit sanguine meas.
Tum vero indomitas ardescit vulgus in iras.
Telaque conjiciunt: & sunt, qui Cephea dicant
Cum genèro debere mori. sed limine tecti
Exierat Cepheus, testatus jusque, fidemque,
e Hospitiique Deos, ea se prohibente moveri.
Bellica Pallas adest, & protegit ægide fratrem,
Datque animos. Erat Indus Atys, quæ flumine Gan-
Edita / Limniace vitreis peperisse sub undis (ge
Creditur, egregius forma, quam divite cultu
Augebat, bis adhuc octonis integer annis,
Indutus chlamydem Tyriam, quam limbus obibat
Aureus: ornabant aurata monilia collum,
Et madidos myrrha curvum crinale capillos.
Ille quidem jaculo quamvis distantia misso
Figere doctus erat, sed tendere doctior arcus.
Tum quoque lenta manu flectentem cornua Perseus
Stipite, qui media positus sumabat in ara.
Perculit, & fractis g confudit in ossibus ora.
Hunc ubi sordatos jactantem in sanguine vultus
Assyrius vidit Lycabas junctissimus illi,
Et comes, & veri non dissimulador amoris;
Postquam exhalantem sub acerbo vulnere vitam
Deplozavit Atyn, quos ille tetenderat arcus

Arripit: & Mecum tibi sint certamina, dixit:
 Nec longum pueri fato lxtabere, quo plus
 a Invidiæ, quam laudis habes. Hæc omnia nondum
 Dixerat, b emicuit nervo penetrabile telum;
 Vitarumque, tamen sinuosa veste pependit.
 Vertit in hunc harpen madefactam cade Medusæ
 e Acrifioniades, adigitque in pectus. at ille
 Jam moriens, oculis sub nocte d natantibus atra,
 Circumspexit Atyn, seque acclinavit ad illum;
 Et tulit ad manes junctæ solatia mortis.
 Ecce Suënites genitus Methione Phorbas,
 Et Libys Amphimedon, avidi committere pugnam,
 Sanguine, quo late tellus madefacta tepebat,
 Conciderant lapsi: surgentibus obstitit ensis,
 Alterius costis jugulo Phorbantis adactus.
 At non Acloriden Erithum, cui lata bipennis
 Telum erat, admoto Perseus petit ense: sed altis
 e Exstantem signis, multæque in pondere massæ
 Ingentem manibus tollit cratera duabus.
 Infligitque viro. Rutilum vomit ille cruorem,
 Et resupinus humum moribundo vertice pulsat.
 Inde Semiramio Polydæmona sanguine cretum,
 Caucauseumque Abarim, Sperchisiademque Lycetū.
 f Intonsumque comas Helicen, Phlegyamq;, Clytūq;
 Sternit; & exstructos morientum calcatur acervos.
 Nec Phineus ausus concurrere comminus hosti,
 Intorquet jaculum: quod detulit error in Idam
 g Expertem frustra belli, & h neutra arma secutum.
 Ille tuens oculis immitem Phinea torvis,
 Quandoquidē in partes, ait, abstrahor, accipe Phineu,
 Quem fecisti hostem, pensaque hoc vulnere vulnus.
 Jamque remissurus tractum de corpore telum,
 Sanguine * defectos cecidit collapsus in artus.
 Hic quoque Cephenum i post regem primus Odytes
 Ense jacet * Clymeni: Protenora percutit Hypseus;
 Hypsea Lyncides. fuit & grandævus in illis
 Emathion, æqui cultor, timidusque deorum:
 Qui, quopiam prohibent anni bellare, loquendo
 Pugnat, & incessit, scelerataque devovet arma.
 Huic Cromis amplexo tremulis altaria palmis
 k Decutit ense caput; quod protinus incidit arx:
 Atque ibi semianimis verba exsecrantia lingua
 Edidit, & medios animam exspiravit in ignes.
 Hinc gemini fratres, Bioteasque & castibus Ammon
 Invisi, vinci si possent castibus enses,

a Crimine,
 culpa. Ita
 alibi: Mater
 invidia est.
 Et Diden.
 Invidiam
 noxx de-
 trahit ille
 mex.

b Erupit:
 evolavit.
 c Perseus
 Acrisii ne-
 pos à matre.
 d Conven-
 tibus humo-
 re nimio, id
 est, moritu-
 ris.

e Asperum.
 & iniqua-
 tem.

f Habentem
 comas in-
 tonsas:

Grec. figur.
 g Immunē
 belli. Virg.

h Neutrar.
 partium ar-
 ma.

* Defecto.
 i Dignitate
 & loco regi
 proximo.

* Clyme-
 nis MS.

k Detrun-
 cat.

• Alphi-
tus. v.
d. s. m.
farinam
significat,
unde Al-
phitus for-
tasse, con-
gruente sa-
cerdoti Ce-
reris nomen-
clatione: hu-
jus etiam sa-
cerdotes al-
bis uteban-
tur vestibus.
a In terram
Græc. mu-
tatione ca-
sit.
• Ciny-
phius.
b Sarcasm.
Videtur al-
tere ad id,
quod apud
Arri. In-
dorum So-
phisia ait:
Atque
paulo post
mortuus
tantum
obtinebis
veteræ,
quantum
satis sit ad
s: pultu-
ram cor-
poris tui.
c Perseus.
d Per cerv.

emissa est.

e Hasta fraxinea. • Æthionque MS. sed perp. id est di-
vinus: unde Ethion aptum auguri nomen. f Angurio. g Anacolu-
thon: quamvis tot interfecisset Perseus, tamen plures restabant.

Phinea cecidere manu: Cererisque sacerdos
• Amphitus, albenti velatus tempora vitta.
Tu quoque, Lampetide, non hos adhibendus ad usus,
Sed qui pacis opus citharam cum voce moveres,
Jussus eras celebrare dapes festumque canendo.
Quem procul adstantem, plectrumq; imbelli tenen-
Petralus irridens, Stygiis cane cætera, dixit, (tem
Manibus: & lævo mucronem tempore fixit.
Concidit, & digitis morientibus ille retentat
Fila lyra: casuque fuit miserabile carmen.
Non finit hunc impune ferox cecidisse Lycormas:
Rapraque de dextro robusta repagula posse
Ossibus illisit medix cervicis. at ille
Procubuit a terra, macerati more juvenci.
Demere tentabat lævi quoque robora possis
• Cinipheus Palates, tentanti dextera fixa est
Cuspide Mæmaridæ Coriti, lignoque coherxit.
Hærentilatus hausit Abas: nec corruit ille;
Sed retinente manu moriens è poste pependit.
Sternitur & Melaneus Perseia castra secutus,
Et Nasamoniaci Dorilas ditissimus agri:
Dives agri Dorilas; quo non possederat alter
Latius, aut totidem tollebat farris acervos.
Hujus in obliquo missum stetit inguine ferrum:
(Lethifer ille locus) quem postquam vulneris autor
Singultantem animam, & versantem lumina vidit
Bactrius Halcyoneus, b HOC quod premis, inquit,
habeto
De tot agris terræ: corpusque ex sanguine reliquit.
Torquet in hunc hastam calido de vulnere raptam
Ultor c Abantiades: media quæ nare recepta
d Cervice exacta est, in partesque cæinet ambas.
Dumque manum fortuna juvat, Clytiumq; Danum-
Matre satos una, diverso vulnere fudit: (que,
Nam Clytii per utrumque gravi vibrata lacerto
e Fraxinus acta femur; jaculû Danus ore momordit.
Occidit & Celadon Mindeus; occidit Æstreus
Matre Palæstina, dubio genitore creatus;
• Æthionque sagax quondam ventura videre,
Tunc save deceptus falsa; regisque Thoastes
Armiger, & exso genitore infamis Agyrtes. (num
g Plus tamen exhausto superest: namq; omnibus u-
Op-

Opprimere est animus. *a* Conjurata undiq; pugnant
 Agmina *b* pro causa meritum impugnante fidemq;
c Hac pro parte, socer frustra pius, & nova conjux
 Cum genitrice favent, ululatuque atria complent.
 Sed sonus armorum superat, gemitusque cadentum.
 Pollentosque simul multo Bellona penates
 Sanguine perfundit, renovataque praelia miscet.
 Circumeunt unum Phineus, & mille secuti
 Phinea. tela volant *d* hyberna grandine plura
 Præter utrumque latus, præterq; & lumen, & aures.
 Applicat hic humeros ad magnæ saxa columnæ;
 Tutæque terga gerens, adversaque in agmina versus,
 Sustinet instantes. instabat parte sinistra
 Chaonius Molpeus, dextra Nabathæus Ethemon.
e Tigris ut, auditis diversa valle duorum,
 Estimulata fame, mugitibus armentorum,
 Nescit utro potius ruat, & ruere ardet utroque:
 Sic dubius Perseus, dextra lævane feratur,
 Molpea trajecti summovit vulnere cruris;
g Contentusq; fuga est: neq; enim dat tempus Ethe-
 mon;

Sed furit, & cupiens alto dare vulnere collo,
b Non circumspēctis exactum viribus ensem
 Fregit. in extrema percussæ parte columnæ
 Lamina dissiluit, dominique in gutture fixa est.
 Non tamen ad lethum causas satis illa valentes
 Plaga dedit: trepidum Perseus, & inertia frustra
 Brachia tendentem *i* Cyllenide confodit harpe.
 Verum ubi virtutem & turbæ succumbere vidit,
 Auxilium, Perseus, quoniam sic cogitis ipsi,
 Dixit, / ab hoste petam: vultus avertite vestros,
 Si quis amicus adest: † & Gorgonis extulit ora.
 Quære alium, tua quem moveant miracula, dixit
 Thessalus. utque manu jaculum lethale parabat
 Mittere, in hoc hæsit signum de marmore gestu.
 Proximus huic Ampix animi plenissima magni
 Pectora Lyncidæ gladio petit: inque petendo
 Dexterâ dirigit, nec citra mota, nec ultra est.
 At Nileus, qui se genitum *m* septemplíce Nilo
 Ementitus erat, clypeo quoque flumina septem
 Argento partim, partim cœlaverat auro;
 Adspice, ait, Perseu, nostræ primordia gentis:
 MAGNA feres *n* tacitas solatia mortis ad umbras,

A tanto

l Medusa capite, quam interfecerat. † Gorgonis caput, *m* Septem
 glis in mare exiit. *n* Mutos mares,

a Conjura-
 torum ma-
 nus. Meto-
 nym.

b Pro Phi-
 neo ingrato
 & injus-
 to.

c Pro Perseo
 faciunt.

d Hyper-
 bole. Virg.

-- quam
 multa
 grandine
 nimbi
 Culmini-
 bus crepi-
 tant.

e Parabola.

f In utram
 vallē.

g Satis est
 Perseo su-
 gasse Molp.

h Hypal.
 ipse non cir-
 cumsp.

MS.
 Incircum-
 spectis.

i Cyllenia
 per Hete-
 rolin. pa-
 tronum. pro

poss.

k Inparem
 esse multitu-
 dinē; numero

obui. Virg.
 Illicet obr.

numero

l Alii malunt
 turba.

m Septem

a A villare a A tanto cecidisse viro. Pars ultima vocis
insigni vin- In medio suppressa sono est; ad aperta que velle
ei glorio- Ora loqui credas, nec sunt ea pervia verbis.
sum. Virg. Increpat hos, *b Vitioque animi*, non viribus, inquit,
-- Ance Gorgoneis torpetis, Eryx. incurrite mecum,
magni Et prosterne huius juvenem magica arma moventē.
dextra ca- Incursurus erat: tenuit vestigia tellus.
dis. 11. E- Immutusque silet, armataque mansit imago.
neid. Hi tamen ex merito pernas subiere. sed unus
b Animi i- Miles erat Persei, pro quo dum pugnat, Aconteus,
gnavia & Gorgoe conspecta saxo concrevit oborto.
pulsillanimi- Quem ratus Astyages etiam dum vivere, longo
ate. Enle ferit: sonuit tinnitibus ensis acutis.
c Perseus sci- Dum stupet Astyages, & naturam traxit eandem;
lites. Marmoreoque manet vultus mirantis in ore.
d In saxum Nomina longa mora est media e de plebe virorum
dirigit. Dicere. Bis centum restabant corpora pugnae:
e Plebeio- Gorgone bis centum riguerunt corpora visa.
rum, 11. Perit iniqui tunc denique Phineae belli.
tuque vult. Sed quid agat? simulacra videt diversa figuris;
f Hypall. Agnoscatque suos: & nomine quemque vocatum
ipse confes- Poscit opem: credensque parum, sibi proxima tangit
sus culp. alii Corpora, marmor erant. Avertitur; atque ita supplex,
leg. Con- Confessasque manus, obliquaque brachia tendens,
versasque. Vincis, ait, Perseu: remove tua monstra, tuoque
g Homines g Saxificos vultus, quæcunque ea, tolle Medusæ:
in saxa con- Tolle, precor. non nos odium, regni que cupido
vertentes. Compulit ad bellum. pro conjuge movimus arma.
h Quia prius CAUSA fuit meritis melior tua, *b tempore nostra.*
nobis fuit Non cessisse piget. Nihil, o fortissime, preter
desponsata, Hanc animam concede mihi: tua cetera sunt.
quam i te Talia dicenti, neque eum quem voce rogabat
servata An- Respicere audenti. Quod, ait, timidissime Phineu.
dromedi. Et possum i tribuisse, & magnum est munus inertis,
Qui autem Pone metum, tribuam: nullo violabere ferro.
prior est Quin etiam mansura dabo monumenta per ævum,
tempore, po- Inque domo soceri semper spectabere nostri,
stior est iure. Ut mea se sponsi soletur imagine conjux.
i Enail. Dixit, & in partem Phorcynida transtulit illam,
temp. Græca † Ad quam se trepido Phineus obverterat ore.
pro tribue- Tunc quoque conati sua flectere lumina cervix
re. Dirigit, saxoque oculorum induruit humor.
† PHINEUS Sed tamen os timidâ, vultusque in marmore supplex,
in saxum. Summisæque manus, faciesque & obnoxia mansit.
k Culpam
agnoscenti similis, & noxam deprecans.

De Proeto in Saxum. FAB. 2.

Victor Abantiades patrios cum conjuge muros
Intrat; & a immeriti vindex ultorque parentis,
Aggreditur Proetum. nam fratre per arma fugato,
b Acrifioneas Proetus possederat arces.
Sed nec ope armorum, nec quam male ceperat, arce
Torva colubriferi superavit lumina monstri.

a Qui mihi
me hoc me-
ruerat.

b Acrifii
fratris reg-
num.

PROETUS
in saxum.

De Polydecte in Lapidem. FAB. 3.

Tē tamen, o parva rector Polydecta Seriphi,
Nec juvenis virtus per tot spectata labores,
Nec mala mollierant: sed inexorabile durus
Exerces odium, nec iniqua finis in ira est.
Detrectas etiam laudem; sictamque Medusæ
Arguis esse necem. Dabimus tibi pignora veri;
a Parcite luminibus, Persens ait: † oraque regis
Ore Medusæo silicem sine sanguine fecit.

a Apostro-
phe ad ad-
stantes Po-
lydectæ.

† POLYDE-
CTES in la-
pidem.

De Musis in aves, & Pyrenæ præcipitio. FAB. 4.

Hæstenus a aurigenæ comitem Tritonia fratri
Se b dedit. inde cava circumdata nube Seriphon
Deserit, à dextra Cypro Gyaroque relictis.
Quaque super pontum via visa brevissima, Thebas,
c Virgineumque Heliconæ petit: quo monte potita
Constitit, & doctas sic est affata sorores.
Fama novi fontis nostras pervenit ad aures.
Dura Medusæi quem a præpetis ungula rupit.
Is mihi causa viz: volui mirabile factum
Cernere: vidi ipsum materno sanguine nasci.
e Excipit Uranie; Quæcunque est causa videndi
Has tibi, diva, domos, animo gratissima nostro;
Vera tamen fama est: & Pegasus hujus origo est
Fontis. & ad latice deduxit Pallada sacros.
Quæ mirata diu factas spondis ictibus undas,
Sylvarum lucos circumspicit antiquarum,
Antraque, & innumeris distinctas floribus herbas:
Felicesque vocat pariter * studioque locoque
g Mxonidas. Quam sic affata est una sororum;
O, Nisi te virtus opera ad majora tulisset,
In partem ventura chori, Tritonia, nostri,

a Perses na-
to ex auro
per implu-
vium lapsus.

b Præpetis.
c Virginitus
Musis sa-
crum.

d Pegasi a-
lari.

e Respon-
des: Græca
imitatione.

f Ungula
Pegaseæ.

* -- studii-
que loci-
que. MS.
recte. Græ-
ca Ellipsi.

Vera

ut sub aud. consa vel gratis, v. in a. g Musæ; de cujus appellationis ratio-
ne non constat. Cum autem Musæ aliqui Memnonis & Thestie filii se-
cerint, sicut ab hac Thestiadis nuncupantur, ita
ab illis Memnonidæ hic dicuntur.

a *Coſegſi*me *antimurum*

reſeipi.

b *Voſſibu-*
*lum.*c *Fugato.*d *Animus**ſerebat abire**rurſus.*† *P Y R R-**NEUS Mu-**ſar. violator**præcipitio**vitam finit.*

Vera reſers; meritoque probas artemque locumque:
 Et gratam ſortem, tutæ modo ſumus, habemus.
 Sed (vetitum eſt adeo ſceleri nihil) omnia terrent
 Virgineas mentes, diruſque ante ora Pyreneus
 Vertitur: & pondum me tota mente a recepi.
 Daulia Threicio Phocæque milite rura
 Ceperat ille ſcior, inſuſtaque regna tenebat.
 Tempſa petebamus Parnaffia. vidit euntes;
 Noſtraque fallaci veneratus numina vultu,
 Mæonides, (agnorat enim) conſiſtite, dixit;
 Nec dubitate, precor, teſto grave ſyduſ, & imbrem
 (Imber erat) vitare meo: *S U B I E R E* minores
 Sæpe caſas ſuperi. Diſtis, & tempore motæ,
 Adnuiſimusque viro, b primaſque intravimus ades.
 Deſierant imbres, c viſtoque Aquilonibus Auſtro,
 Fuſca repurgato fugiebant nubila cælo.
 d Impetus ire ſuit. Claudis ſua teſta Pyreneus,
 Vimque parat; quam nos ſumptis effugimus aliſ.
 † Ipſe ſecuturo ſimilis ſtetit arduus arce:
 Quaque via eſt vobis, erit & mihi, dixit, eadem.
 Seque jactit vecors è ſummo culmine turris;
 Et cadit in vultus, diſcuſſiſque oſſibus oris,
 Tundit humi moriens ſcelerato ſanguine tinctam.

De Pieridibus in picæ. F A E. 5.

a *Pallæ Jo-*
*vis filia.*b *Macedo-**nicis. Pella**enim Ma-**cedoniæ**urbis. Ex**parte tot.*c *Peonia.*

Enallage

*ſpeciei. Peo-**nia autem**Macedoniæ**pari monta-**na, quæ &**Emathia.*d *Varr. 4. de ling. lat.**Falla igitur à luce & juvando Jumo Lucina;**à quo parturientes eam invocant.** *Hæm.** *Achæidas.*† *Pie-**RIDES,**quod Muſa provocare auſa fuerant, mutantur in picæ.*

MUſa loquebatur. pennæ ſonare per auras,
 Voxque ſalutantum ramis veniebat ab altis.
 Suſpiciſ, & linguæ quærit tam certa loquentes
 Unde ſonent, hominemque putat a Jove nata locutum.
 Ales erat: numeroque novem ſua fata querentes
 Inſtiterant ramis imitantes omnia picæ.
 Miranti ſic orſa Dex Dea: Nuper & iſtæ
 Auxerunt volucrum victæ certamine turbam.
 Pierus has genuit b Pellæis dives in arvis:
 c Pæoniæ Euippe mater, ſuit; illa potentem
 d Lucinam novies. novies paritura vocavit.
 Intumuit numero ſolidarum turba ſororum,
 Perq; tot * Amonias, & per tot * Achæidas urbes
 Huc venit, & tali committit prælia voce:
 † Deſinite indoctum vana dulcedine vulgus
 Fallere: nobiſcum, ſi qua eſt fiducia vobis,
 Theſpiades certate Dex. nec voce, nec arte

Vin-

d *Varr. 4. de ling. lat. Falla igitur à luce & juvando Jumo Lucina; à quo parturientes eam invocant.* * *Hæm.* * *Achæidas.* † *Pie-*
RIDES, quod Muſa provocare auſa fuerant, mutantur in picæ.

Vincemur; totidemque sumus. Vel cedite victa

Fonte Medusæ, & a Hyantea Aganippe;

Vel nōs * Emathiis ad Pæonas usque nivolos

Cedemus * sylvis: dirimant certamina nymphæ.

TU R P A quidem contendere erat; sed cedere visum

Turpius. electæ jurant per flumina nymphæ;

Factaque de b vivo pressere sedilia saxo.

† Tunc e sine sorte prior, quæ se cessare professa est,

Bella canit superum, falsoque in honore gigantes

Ponit, & * extenuat magnorum facta Deorum:

Emissumque ima de sede Typhoëa terræ

Cœlitibus fecisse metum; cunctosque dedisse

Terga fugæ, donec fessos Ægyptia tellus

Ceperit, & septem discretus in ostia Nilus.

Huc quoque a terrigenam venisse Typhoëa narrat;

Et se mentiris superos celasse figuris;

Duxque gregis, dixit, sit Juppiter; unde recurvis

Nunc quoque * formatis Libys est cum cornibus

Delius in corvo, & proles Semeleia capro, (Ammon.

Fele soror Phœbi, nivea Saturnia vacca,

f Pisce Venus latuit, Cyllenius ibidis alis.

Hactenus ad citharam vocalia moverat ora.

Poscimus Aonides. sed forsitan otia non sunt,

Nec nostris g præbere vacat tibi cantibus aures.

Ne dubita, vestrumque mihi refer ordine carmen,

Pallas ait: nemorisque levi consedit in umbra.

Musa refert: D A N I M U S summam certaminis uni.

Surgit, & * immensos hedera b collecta capillos

Calliope querulas * præterat pollice chordas:

Atque hæc percussis subjungit carmina nervis.

† *πύργῳ Χρυσηΐδῃ Διὶ πύργῳ.* * Formatus.

e Bacchus. Periphrasis, per Antonomasiā. Horat. Thebanxque

jubet me Semeles puer. f Vide Manil. lib. 4. cap. 2. g Accom-

modare, Horat. Ovid. alibi: commodare. * Immistos recte: at.

immiss. h Capillos collectos habens implicata hedera. Synecdoch-

ce. * Sic aptat.

De Proserpina a Plutone rapta, & Cyane in

fontem. F A B. 6.

PRIMA Ceres unco glebas dimovit aatro;

Prima dedit fruges, alimenta que a mitia terris;

Trima dedit b leges: Ceteris sunt omnia munus.

Illa r. Georg.

Chaon. pingui gland. mutavit arista. b Indicat id nomen Thef-

mophoriorum, quibus a ferendis legibus nomen factum est. Lucr. l. 6.

Atheniensibus frugum & legum injuria tribuit.

a Bætie.

Hyantea e-

nim Euxia

populi Pan-

san.

* Amath.

* campis.

b Natio,

non arte

congesto.

† P T I 1-

DUM car-

men.

c Non electa

sorte.

* Atte-

nuat.

d Γαργυ.

Sophocl. γα-

ργυρὶς εὐχ-

τοῖς γαργυ-

ρῶν. Apol-

lon. 'Αλλ' ὁ

ἀσπίς ἐλάσσῃ

τυραννίδι

ἢ καὶ αὐτῷ

Γαίης ὄντι

ἵκντο πάλαι

τίκῃ, οἷον

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

* Hammon.

- * Est *4u* Illa canenda mihi est. utinam modo dicere possem
 MS. *deside-* Carmina digna Dea ! certe * est dea carmine digna.
ratu. Vasta giganteis * injecta est insula membris
 * ingesta. Trinacris, & magnis subjectum molibus urget
 Atherias ausum sperare Typhoea sedes.
 Nititur ille quidem, tentatque resurgere saepe :
 Dextra sed Ausonio manus est subjecta Peloro ;
 Lxxv. Pachyne, tibi ; Lilybxo crura premuntur ;
 Degravat Aena caput : sub qua resupinus arenas
 † *Eine in-* Ejectat, † flammamque fero vomit ore Typhoeus.
cedendum. Saepemoliri luctatur pondera terræ,
 Oppidaque, & magnos devolvere corpore montes.
 a *Dis pater,* Inde tremit tellus ; & a rex pavet ipse silentium,
sive Iuta. Ne pateat, latoque solum retegatur hiatu ;
 Immissusque dies trepidantes terreat umbras.
 Hanc metuens cladem, tenebrosa sede tyrannus
 * Vestus. Exierat : curruque atrorum * eVectus equorum,
 b *Virg. I.* Ambibat Siculæ cautus fundamina terræ.
Æneid. Postquam exploratum satis est loca nulla labare,
 Nate, mex Depositusque metus ; videt hunc Erycina vagantem
 vires, mea Monte suo residens : natumque amplexa volucrem,
 magna b Arma manusque mex, mea, nate, potentia, dixit,
 potent. Illa, quibus superas omnes, cape tela, Cupido,
 c *In tres* Inque Dei pectus celeres molire sagittas,
partes di- Cui triplicis * cessit fortuna novissima regni.
stributi. II. Tu superos, ipsumque Jovem, tu numina ponti
 e. *reg. 2u* Victa domas, ipsumque regit qui * numina terræ.
di. 2u Tartara quid cessant ? cur non matrisque, tuumque
sedu. 2u. Imperium d proferat ? agitur pars tertia mundi :
 Notatio Et tamen in cælo, * quæ jam patientia nostra est ?
Plutonis. Spemur, ac mecum vires minuuntur amoris. ;
 * mundi Pallada nonne vides, jaculatricemque Dianam
 fort. nov. Abscessisse mihi ? Cereris quoque filia, virgo,
 al. novif. Si * patiamur, erit : nam spes affectat easdem.
 mundi : At tu pro socio, si qua est * tibi gratia, regno
 b. e. *fors ul-* Junge Deam e patruo. Dixit Venus. Ille pharetram
tima. Pri- Solvit ; & arbitrio matris de mille sagittis
ma enim Unam seposuit : sed qua nec acutior ulla,

fors Jovis

Nec
ausi, Neptuni secunda, tertia Plutonis. Claud. Tertia supremæ patior
 dispendia sortis. *Propert.* -- sortiti tertia regna Dei. * Lumina,
 ut *Solemi intell.* d *Producit : Maron. 6. Æneid.* Proferet imperium.
 * quoque parva potentia *Cios.* Sed nec hoc *le. 2io absurdi est.* sine
 interrogazione prolata per Parenthesin, (Quæ jam patientia nostra
 est) q. d. patientia nostra facit, ut in casu quoque sperniamur. * Patie-
 mur. * Eageratia. e *Plutoni,*

Nec minus incerta est, nec quæ magis a audiat arcū.
 Oppositoque genu curvavit flexile cornu;
 Inque cor hamata percussit arundine Ditem.
 Haud procul * Atnaxis lacus est à mœnibus altus,
 Nomine Pergusa: non illo plura b Cayster
 Carinina cyncorum * labentibus audit in undis.
 Sylva coronat aquas cingens latus omne, suisque
 Frondibus, ut velo, Phœbeos summovet ignes.
 Frigora dant rami, varios humus humida flores.
 Perpetuum ver est. † Quo dum Proserpina ludo
 Ludit, & aut violas, aut candida lilia carpit;
 Dumque puellari studio calathosque sinumque
 Implet, & æquales certat superare legendos
 Pene simul visa est, dilectaque, raptaque Diti:
 Usque adeo est properatus amor. Dea territa mœsto,
 Et matrem, & comites, sed matrem sæpius, ore
 Clamat: & ut summa vestem laniarat ab e ora,
 Collecti flores tunicis cecidere remissis.
 Tantaque simplicitas puerilibus adfuit annis;
 Hæc quoque virgineum movit iactura dolorem.
 Raptor agit currus, & nomine quemque * vocando
 Exhortatur equos, quorum per colla iubaque
 Excutit obscura tinctas ferrugine habenas:
 Perque lacus altos, & olentia sulphure ferrur
 Stagna Palicorum, rupta serventia terras;
 Et qua e Bacchiadæ bimari gens orta Corinθο
 Inter inæquales posuerunt f mœnia portus.
 Est medium Cyanes, & Pisæx Arethuse,
 Quod coit angustis inclusum cornibus æquor.
 Hic fuit, à cuius stagnum quoque nomine dictum
 Inter Sicelidas Cyane celeberrima nymphas; (est,
 Gurgite quæ medio summa tenus exstitit alvo,
 Agnovitque Deam: Nec longius ibitis, inquit.
 Non potes invitæ Cereris gener esse: roganda,
 Non rapienda fuit. Quod si componere magnis
 Parva mihi fas est: & me dilexit Anapis:
 Exorata tamen, nec, ut hæc, g exterrita, nupsi.
 Dixit: & in partes diversas brachia tendens
 Obstipuit. Haud ultra tenuit Saturnius iram:

Terri- Horat.

Lambit Hydaspes. de Ind. fluv. Sed idem quoque de amne dicit: Labitur & labetur. Vide eandem fab. lib. 4. Fast. † PROSERPINA
 Cereris filia rapta à Plutone. c Limbo. Ciof. summo vestem laniebat
 ab ore. d Florum prolapsorum. * Vocatum. e Corinθiū, à Bac-
 chiæ Dionys. filia oriundū. f Syracusæ condita ab Archia Bacchiadum
 ano, Adæonis interfectore. g Vicastra.

a Γλαυκὸν
 γένος, q. d.
 quæ certum
 feriat, quod
 arcem desi-
 gnavit. Ita
 Virg. -- nec
 audit cur-
 rus habe-
 nas.

* Enneis
 Ciof. probe.
 Enna Sici-
 liæ civitas.
 Cic. 6. Ad.
 Verr. Ovid.
 4. Fastor. In
 quibus est
 culto fer-
 tilis Enna
 solo.

b Propert.
 lib. 3. Si-
 quæve o-
 lorigeri vi-
 senda est
 ora Cay-
 stri, ut legit
 Beroaldus.

Hom. II. 6.
 -- ὃ πύκνον
 δ' αὖτε δ' αὖτε
 ἐν Ἀσίᾳ
 ἐν Λαυρύντι
 Κανὶς ἐστὶ
 ἀμυρὶ πᾶ-
 σεσσι.

* Lamben-
 tibus. Ita

Terribilesque hortatus equos, in gurgitis ima
Contortum valido sceptrum regale lacerto
Condedit. Ista viam tellus in Tartara fecit,

a *Histu, per* Et pronos currus medio a cratere recepit.
quem elusa- At Cyane, raptamque Deam, contemptaque fontis
tus erumpit Jura sui moerens, inconsolabile vulnus
vapor, præ- Mente gerit tacita, lacrymisque absumitur omnis;
misso prius † Et quarum fuerat magnum modo numen, in illas
frenitū. Se- Extenuatur aquas, molliori membra videres,
lin. Ossa pati flexus, unguis posuisse rigorem.
† CYANE Primaque de tota tenuissima quæque liquescunt;
in fontem Cœrulei crines, digitique, & crura, pedesque:
sui nominis. Nam brevis in gelidas membris exilibus undas
• Hoc. Transitus est. Post hæc humeri, tergumq;, latusque,
Pectoraque in tenues abeunt evanida rivos.
Denique pro vivo viriatis sanguine venas
Lympha subit: restatque nihil quod prendere possis.

De fellione ex Iuero. FAB. 7.

I Nterea pavidæ nequicquam filia matri
Omnibus est terris, omni quæ sita profundo.

• Rutilis. Illam non • udis veniens Aurora capillis
a *Idem Fast.* Cessantem vidit, non Hesperus. illa duabus
Illic ac- a Flammi-feras pinus manibus succendit ab Aetna,
cendit ge- Perque pruinosas tulit irrequieta tenebras.
minas pro Rursus ubi alma dies b hebetarat sydera, natam
lampade Solis ab occasu, Solis quærebat ad • ortus.
pinus. MS. Fessa labore sitim • conceperat; oraque nulli
Flammi- Colluerant fontes. contestam stramine vidit
geras. Forte casam, parvasque fores pulsavit. At inde
b *Acium* Prodit c anus, divamque videt, lymphamq; roganti
stellarum re- Dulce dedit. • testa quod coxerat ante, d polenta.
tuderas, of- Dum bibit illa datum, e duræ puer oris, & audax
fuscarat. Constitit ante Deam, tistitque, avidamque vocavit.
• ortum. Offensa est; neque adhuc epota parte, loquentem
• college- Cum liquido mista perfudit diva polenta.
rat. Combibit os maculas; &, quæ modo brachia gessit,
c *Melanira* Crura gerit: cauda est mutatis addita membris:
feu Melani- Inque brevem formam, ne sit vis magna nocendi,
na 4. Fast. Con-
mater Melanina vocatur. *Vide Diomed. gram. lib. 3. Nicandri*
Theriac. • Tosta. d Ex polenta, liquidam dedit cum polenta, aufe-
rendi casu. *Turneb. nomenclura interpretatur, quem Cicer. vertit cinnam;*
cui potioni conficienda miscebatur pol. b. a. farina hordeacea; de qua plu-
ra lege lib. 12. cap. 8. e Frocachi impudens, Terent. Os durum.
Gracii est ex agri siliis.

Contrahitur, parvaque minor mensura lacerta est.

Mirantem, silentemque, & tangere monstra * parantem * Pavent-

Fugit anum, * latebramque petit; aptumque colori tem.

† Nomen habet variis stellatus corpora guttis. * Late-
bralque. † *Stellio ex pueris.*

De Ascalapho in bubonem. F A E. 3.

Quas Dea per terras, & quas erraverit undas,

Dicere longa mora est. quærenti a defuit orbis.

Sicaniam repetit. dumque omnia lustrat eundo,

Venit & ad Cyanen. ea, ni mutata fuisset,

Omnia narrasset; sed & os, & lingua volenti

Dicere non aderant, nec, * qua loqueretur, habebat.

Signa tamen manifesta dedit; notamque parenti

Illo forte loco dilapsam in gurgite sacro

Persephones zonam summis ostendit in undis.

Quam simul agnovit, tanquam tum deniq; raptam

Scisset, inornatos lanxavit dira capillos;

Et repetita suis percussit pectora palmis.

Nescit adhuc ubi sit: terras tamen increpat omnes,

Ingratasque vocat, nec frugum munere dignas:

Trinacriam ante alias, in qua vestigia damni

Repperit. Ergo illuc fixa vertentia glebas

Fregit aratra manu, * parilique irata colonos

b Ruricolæque boves letho dedit, arvaque jussit

c Fallere depositum, vitiataque semina fecit.

Fertilitas terræ * latum vulgata per orbem

* Sparsa jacet: primis segetes moriuntur in herbis.

Et modo Sol nimius, * nimius modo corripit imber;

* Sydera nunc, ventique nocent; avidæque volucres

Semina jacta legunt; lolium tribulique fatigant

Triticeas messes, & d' inexpugnabile gramen.

Tum caput Eleis e Alpheias extulit undis:

Rorantesque comas à fronte removit ad aures:

Atque ait, O toto quæsitæ virginis orbe,

Et frugum genitrix, immentos siste labores,

Neve tibi fidæ violenta irascere terræ.

Terra nihil meruit, patuitque invita rapinæ.

Nec sum pro patria supplex: huc hospita veni.

Pisa mihi patria est, & ab Elide ducimus ortus;

Sicaniam peregrina colo. sed gratior omni

Hæc mihi terra solo est: hos nunc Arethusa penates,

Hanc habeo sedem; quam tu mitissima serva.

Mota loco cur sim, tantique per æquoris undas

Adve-
nascent.
c Arethusa Alpei amnis amica.

a Orbe per-
lustrato non
fuit quo am-
plius perge-
ret.

* Quo loq-
Cereris pri-
mum sit in-
dicium de a-
missa filia.

* Pariter-
que.
b Hesiodus,
-- Cui d' ag-
rica.

c Semen ter-
ræ manda-
tum non red-
dere. Horat.
Spem mō-
rita seges.

* Late.
* Falsa.
* Terras
modo.
* Sydera-
que venti-
que no-
cent.

d Felix,
semper re-

- a *Ortygiam* Advehar a Ortygiam, veniet narratibus hora
intelligit Si- Tempestiva meis, cum tu curaque levata,
eilie adja- Et vultus melioris eris. mihi pervia tellus
centem, de Præbet iter, subterque imas ablata cavernas
quæ Maro Hic caput attollo, b desuetaque sydera cerno.
 3 *Æneid.* Ergo dum Stygio sub terris gurgite labor,
Sicanio Vile tua est oculis illic Proserpina nostris.
prætexta Illa quidem tristis, nec adhuc interrita vultus;
finu jacet Sed regina tamen, sed opaci maxima mundi,
insula. Sed tamen inferni pollens matrona tyranni.
 b *Non visa,* Mater ad auditas stupuit, ceu saxea, voces;
dum sub Attonitaque diu similis fuit. utque dolore
terra iter Pulsa gravi gravis est amentia, curribus auras
decurro. Exit in ætherias. Ibi toto c nubila vultu
 c *Maſſis,* Ante Jovem * sparsis stetit d invidiosa capillis;
fronte cape- Proque meo veni supplex tibi, Juppiter, inquit,
rata. e Sanguine, proque tuo. si nulla est gratia matris,
 * *Passis.* Nata patrem moveat: neu sit tibi cura, precamur,
 d *Plena odii* Viliior illius, quod nostro est edita partu.
acerbitate in En! quæ sita diu tandem mihi nata reperta est:
Plutonium. Si reperire vocas, amittere certius; aut si,
 e *Tibull.* Scire ubi sit, reperire vocas. Quod rapta, feremus;
Quicquid Dummodo reddat eam. * neq; enim prædone marito
agit, san- Filia digna tua est, si jam mea filia non est.
guis est ta- Juppiter f excepit; Commune est pignus onusque
men illa Nata mihi tecum. sed, si modo nomina rebus
tuus. Addere vera placet, non hoc injuria factum,
 * *Nec e-* Verum amor est: neque erit nobis gener ille pudori.
 nim *MS.* Tu modo diva velis. Ut desint cætera, quantum est
 f *Virg. Æn.* Esse Jovis fratrem? Quid, quod non cætera desunt?
 respondit. Nec cedit nisi sorte mihi? Sed tanta cupido
 Si tibi dissidii est, repetet Proserpina cælum;
 Lege tamen certa, si nullos contigit illic
 g *Nomen rei* Ore cibos: nam sic Parcarum fœdere cautum est.
apposit. Soti Dixerat. At Cereri certum est educere natam.
que oppro- Non ita fata sinunt: quoniam jejunia virgo
b. c. tenebris, Solverat; &c, cultis dum simplex errat ipa hortis,
seu obscuri- Puniceum curva decerpserat arbore pomum,
tate. Clau- Sumptaque pallenti septem de cortice grana
diano Orph- Prælerat ore suo. Solusque ex omnibus illud
nem mo- Ascalaphus vidit: quem quondam dicitur g Orphne,
minatur u- Inter Avernales haud ignotissima Nymphas,
num equorum Ex Acheronte suo furvis peperisse sub antris.
 Platonis. A- Vidit;
- pollodor. Gramm. lib. 1. Gorgynam nominat, sic scribens: κατωμαρτυρε-*
σιντι & δι αὐτῆς Ἀσκαλαφῦ τε Ἀχέρυντι & καὶ Γοργύρας.

Vilit; & indicio a reditum crudelis ademit.
 Ingemuit regina Erebi, testemque profanum
 † Fecit avē: sparsumque caput Phlegethontide lym-
 In rostrum, & plumas, & grandia lumina vertit.
 Ille b sibi ablatu * fulvis amicitur * in alis,
 Inque caput crescit, longosque reflectitur unguēs;
 Vixque movet natas per inertia brachia pennas;
 Fœdaque sit volucris, venturi nuntia luctus,
 Ignavus bubo, dirum mortalibus omen.

De Sirenilib. F A B. 9.

Hic tamen indicio poenam a linguaue videri
 Commœuisse potest. † Vobis, b Acheloides, unde
 Pluma, pedesque avium, cum virginis ora geratis?
 An quia, cum legeret flores Proserpina vernos,
 In comitum numero mistæ Sirenes eratis?
 Quam postquam toto frustra quæsisitis in orbe;
 Protinus, ut vestram sentirent æquora curam,
 Posse super fluctus c alarum insistere remis
 Optastis: facilesque Deos habuistis, & artus
 Vidistis vestros subitis flavescere pennis.
 Ne tamen ille canor mulcendas natus ad aures,
 Tantaque dos oris linguæ * ne perderet usum:
 Virginei vultus, & vox humana remansit.

Majoris uia. c Illud Græcorum imitatione dictum est: Virg. Remigium alarum dixit. * deperderet.

De Arethusa in Fontem. F A B. 10.

AT a medius fratrisque sui mœstæque sororis
 Juppiter, ex æquo volentem dividit annum.
 Nunc Dea regnorum numen commune b duorum,
 Cum matre est totidem, totidem cum conjugē men-
 Vertitur extemplo facies & mentis, & oris. (les. b Inferi &
 Nam modo quæ poterat Diti quoque mœsta videri, superi.
 Læta Deæ frons est; ut Sol, qui tectus aquosis
 Nubibus ante fuit, c viciis è nubibus exit.
 Exigit alma Ceres, nata secunda recepta.
 Quæ tibi causa * fugæ? cur sis, Arethusa, sacer fons? * Elei.
 Conticuere undæ: quarum Dea sustulit alto
 Fonte caput, viridesque manu siccata capillos,
 Fluminis * Alphæi veteres narravit amores. ARETHU-
 Pars ego Nympharum quæ sunt in * Achæide, dixit, SA quæ oc-
 Una fui: nec me studiosius altera saltus cassione in-
 Legit, nec posuit studiosius altera casses. est, fontem con-
 Sed quamvis * formæ nunquam mihi fama petita versa sit.
 Quam * Forma.

- Quamvis fortis eram, formosæ nomen habebam.
 Nec mea me facies nimium laudata juvabat.
- a* *Διόμηνος* Quaque alix gaudere solent, ego *a* rustica dote
quadam, seu Corporis erubui, *b* *CRIMEN* QUÆ placere putavi.
pudore sub- Lassa revertabar, memini, Strymthalide sylva:
rustico. Æstus erat, magnusque labor geminaverat æstum.
- b* *Crimen* Invenio sine vortice aquas, sine murmure euntes,
duxi forma Perspicuas ad humum; per quas numerabilis alte
aliis place- Calculus omnis erat, quas tu *c* vix ire putares.
re. Cana salicæ dabant, nutritaque populus unda,
c *Propier* Sponte sua natas ripis declivibus umbras.
fluminis Accessi, primumque pedis vestigia tinxî;
profundita- Poplite deinde tenuis: * neque eò contenta *d* recin-
rum. Molliaque impono salici velamina curvæ, (*gor,*
 * *nec,* Nudaq; mergor aquis. quas dum ferioq; trahoque,
d *Vestes* Mille modis labens, excussa que brachia jacto;
exuo. Nescio quod medio sensu sub gurgite murmur;
 Territaque insisto propioris margine fontis.
 Quo properas, Arethusa? suis Alpheus ab undis,
 Quo properas? iterum rauco mihi * dixerat ore.
- * *Murmu-* Quo properas? iterum rauco mihi * dixerat ore.
re dixit. * Sic ut eram fugio sine vestibibus (altera vestes
 * *Sicut,* Ripa meas habuit:) tanto magis instat, & ardet:
 Et, quia nuda fui, sum visa paratior illi.
 Sic ego currebam, sic me ferus ille premebat,
 Ut fugere accipitrem penna trepidante columbæ,
 Ut solet accipiter trepidas urgere columbas.
- * *Ottome-* Usque sub * Orchomenon, Plophidaq; Cyllenenq;,
nen Pho- Mænaliosque sinus, gelidumque Erymanthon, & E-
sidaque. Currere sustinui; nec me velocior * ille. (*lim*
 * *Ibat.* Sed tolerare diu cursus ego viribus impar
 Non poteram; longi patiens erat ille laboris.
- * *Per.* Per tamen & campos, * & opertos arbore montes,
 * *Cucur-* Saxa quoque, & rupes, & qua via nulla, * cucurri.
git. Sol erat à tergo: vidi præcedere longam
 Ante pedes umbram; nisi si timor illa videbat.
 Sed certe sonituque pedum terrebat, & ingens
 Crinales vittas afflabat anhelitus oris.
 Fessa labore fugæ, Fer opem, deprendimur, inquam,
 Armigeræ, Diana, tuæ, cui sæpe dedisti
 Ferre tuos arcus, inclusa que tela pharetra.
- * *Spissis-* Mota Dea est, * sparsisque ferens è nubibus unam,
que. Me super iniecit. Lustrat caligine testam
 Amnis, & ignarus circum cava nubila quærit:
 Bisque locum, quo me Dea texerat, inscius ambit;
 Et bis, Io Arethusa, Io Arethusa, vocavit.

Quid

Quid mihi tunc animi miseræ fuit? Anne a quod a-
gnæ,

Si qua lupos * audit circum stabula alta frementes?
Aut lepori, qui vepre latens hostilia cernit
Ora canum, nullolque audet dare corpore motus?
Non tamen abscedit, neque enim vestigia cernit
Longius ulla pedum: servat nubemque, locumque.
Occupat obfessos sudor mihi frigidus artus,
Corrulæque cadunt toto de corpore guttæ;
Quaque pedem movi, manat locus; æque capillis
Ros cadit: & citius, quam nunc tibi * fata renarro, * Facta.
In latices mutor. Sed enim cognoscit amatas
Amnis aquas; positoque viri, quod sumpserat, ore,
Vertitur in proprias, ut se mihi misceat, undas.
Delia rupit humum: cæcis ego merfa cavernis
Advehor Ortygiæ; quæ me cognomine divæ
Grata * mihi superas eduxit prima sub auras. * Mex.

De Lynce in lyncem. FAB. II.

* HAc Arethusa tenuis. Geminos Dea fertilis an-
gues

Curribus admovit, frænisque coercuit ora:
Et medium cœli terræque per aëra vecta est:
Atque levem currum b Tritonida misit in * urbem b Athenar.
Triptolemo; partimque rudi data semina jussit Lucet. l. 6.
Spargere humo, partim post tempora longa c recul- * Arcem.
Jam super * Europen sublimis, & Asida terram (tz. c Demos-
Vectus erat juvenis, Scythicasq; advertitur oras, rata.
Rex ubi Lynceus erat: regis subit ille penates. * Euro-
Qua veniat, causamque viæ, nomenque rogatus, pam.
Et patriam: Patria est claræ mihi, dixit, Athenæ;
Triptolemus nomen; veni nec puppe per undas,
Nec pede per terras: patuit mihi pervius æther.
† Dona fero Cereris, latos quæ sparsa per agros, † TRIPTO-
Frugiferas messes, & alimenta que mitia reddant. LEMUS
Barbarus invidit, tantique ut muneris autor agricultu-
Ipse sit, hospitio recipit, somnoque gravatum ram docuit
Aggreditur ferro. conantem figere pectus jussu Cereris
† Lynce Ceres fecit; rursusque per aëra jussit Vide Calli-
e Mopsopium juvenum sacros agitare jugales. mach. hymn.
Finierat doctos è nobis maxima cantus. in Cerer.
At Nymphæ vicisse Deas Heliconæ colentes d Orph.
f Concordi dixere sono. Convitia victæ hymn. in

Cum Cererem.

Kaj bliv i uagjerna Regjotit med den Ceres dividen. † LYNCEUS Scythiæ rex
in lyncem. c Triptolemum Atheniensium. f Quandoquidam ore:

* facerent. Cum * facerent. Quoniam, dixit, certamine vobis
a Non est li- Supplicium meruisse parum est, maledictaque culpa
berum nobis Additis, & *a* non est patientia libera nobis:
patienter Ibimus in pœnas, &, qua vocat ira, loquemur.
ferre illa Rident Pœonides, spernuntque minantia verba:
convitia. Conatxque loqui, & magno clamore protervas
 * Operiti Intentare manus, pennas exire per ungues
 brachia Adspexere suos, * operite & brachia plumis:
 pennis. Alteraque alterius rigido concreescere rostro
 * Plaudere. Ora videt, volucresque novas accedere sylvis.
 † PIERI. Aère pendebant, *b* nemorum convitia, picæ.
 DES in pi- Nunc quoque in alitibus facundia prisca remansit,
 eæ. Raucaque garrulitas, studiumq; immape loquendi.
 b Synthesis, *quæ memoribus obſtrepunt ſuis convitiis.*

LIBER VI.

De certamine Palladis & Arachnes. FAB. I.

Ræbuerat dictis Tritonia talibus aures:
 Carminaque Aonidum, justamque pro-
 baverat iram.

Tum secum; Laudare parum est; laude-
 mur & ipsæ: (sinamus.

Numina nec sperni sine pœna nostra

† ARACH-
 NE Lanificii Mzonixque animum fatis intendit † Arachnes,
 peritissima. Quam sibi lanificæ non cedere laudibus artis
 a A Phocææ Audierat. Non illa loco, nec origine gentis
 Aolidos Clara, sed arte fuit. Pater huic Colophonius Idmon,
 urbe falsa a Phocæico bibulas tingebat murice lanas.
 d nomina- Occiderat mater; sed & hæc de plebe, suoque
 tione. b Aqua viro fuerat. Lydias tamen illa per urbes
 b Parigno- Quæsierat studio nomen memorabile: quamvis
 bilitate ge- Orta domo parva, parvis habitabat * Hypæpis.
 neris. Hujus ut adspicerent opus admirabile, sæpe
 * Hypæpa Deseruere sui Nymphæ vineta c Timoli:
 Lydiæ oppi- Deseruere suas Nymphæ Pastolides undas.
 dum Steph. Nec factas solum vestes spectare juvabat:
 sub Aepo Tunc quoque cum fierent. Tantus decor adfuit arti.
 monte si- Sive rudem primos lanam glomerabat in orbes;
 tum: unde Seu digitis subigebat opus, repetitaque longo
 nomen acce- Vellera mollibat d nebulas xquantia tractu;
 pit. Vel qua- Sive levi teretem versabat pollice fusum;
 si iuvæ cu- Seu pingebat acu: S C I R E S à Pallade doctam.
 mæ. Quod

c Timoli æar' iνiδiδov. d Nebularum instar tenuis.

Quod tamen ipsa negat : tantaque offensa magistra,
Certet, ait, mecum : nihil est quod victa recusem.

† Pallas anum simulat, falsosque in tempora canos
Addit, & infirmos baculo quoque sustinet artus.

Tunc sic orsa loqui : *NON* omnia grandior ætas
Quæ fugiamus habet. *SARS* venit *b* usus ab annis.

Consilium ne sperne meum. Tibi fama petatur
Inter mortales faciendæ maxima telæ :

CEDERE dex; veniamque tuis temeraria dictis
Supplice voce roga. veniam dabit illa roganti.

* Adspicit hanc torvis, inceptaque fila relinquit;
Vixque manus retinens, confessaque vultibus iram,

Talibus *c* obscuram resecuta est Pallada dictis :
Mentis inops, longa que venis confecta senecta,

Et *NIMUM* vixisse diu, nocet. Audiat istas,
Si qua tibi nurus est, si qua est tibi filia, voces.

CONSILII satis est in me mihi : neve monendo
Profecisse putes, eadem est sententia nobis.

Cur non ipsa venit ? cur hæc certamina * virat ?
Tum dea, Venit, ait : formamque removit anilem,

Palladaque exhibuit. Venerantur numina Nymphæ,
d Mygdonidesque nurus : sola est interrita virgo.

Sed tamen erubuit, subitusque invita notavit
Ora rubor, rursusque evanuit : ut solet aër

Purpureus fieri, cum primum Aurora movetur,
Et breve post tempus candescit solis ab ortu.

Terstat in incepto, stolidæque cupidine palmæ
In sua fata ruit: neque enim Jove nata recusat,

Nec monet ulterius, nec jam certamina differt.
Haud mora: consistunt diversis partibus ambæ,

Et gracili geminas intendunt stamine telas.
Tela *r* iugo juncta est; stamen * secernit arundo ;

Inseritur medium radiis * subtemen acutis,
Quod digiti expediunt: atque inter stamina ductum

Percusso * feriunt * insecti pestiæ dentes.
Utraque festinat, cinctæque ad pectora vestes

Brachia docta movent, studio * fallente laborem.
Illic & Tyrium quæ purpura sensit ahenum

Texitur, & tenues parvi discriminis umbræ:
Qualis ab imbre solet *f* percussus solibus arcus

E

Insi-Turneb.

telam jugalem interpretatur iugo impositam, in quo tenetur. lib. 7. cap. 12.

* secrevit. * subtemen: *al.* subtegmen: * spissant: *al.* qua-
tiant. * inserti. * minuente labores. *Idem Fast.* Et non
sentitur sedulitate labor. *f* Notatio *Iridis*, quæ sit reperensissima
radigrum in nube rorida.

† PALLAS
in anum.

a Ex Eurip.
pid. Pha-
nist. hanc
gnomen ex-
pressit, quod
Cios. quoque
annotavit.

b H *ἐμπρο-
πία*. Ari-
stot. 6. Eth.

ἐλπίς *ἐν* *τῷ*
χρῶματι
ὅτι *τῷ* *ἐμ-
πρόπῳ*.

* Respicit.
Et est oratio
deficiens
verbo, scilicet
oculis.

Terent. E-
go limis
adspetto.
c Incogni-
tam: *ἀσφα-
λιν*, vel in
forma am-
latentem.

* differt.
d Lyda seu
Phrygia.

Synecdo-
chice.

e Liciato-
rio, cui sta-
mina ob-
volvuntur.

Inficere ingenti longum curvamine cœlum;
 In quo diversi niteant cum mille colores,
 Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit.
 Usque adeo quod tangit idem est, tamen ultima di-
 • intexi- Illic & lentum filis • immittitur aurum, (stant.
 tur. Et vetus in tela deducitur argumentum.

De tela Minervæ, & Arachnes. FAB. 2.

a *Aræopag.* **C** Ecce Pallas scopulum Mavortis in arce
sic dicit. Pingit, & antiquam de terræ nomine litem.
ab Halirrh. b Bis sex exlestes medio Jove sedibus altis
Neptuni fil. Augusta gravitate sedent: sua quemque deorum
ibi à Marte Inscribit facies: Jovis est & regalis imago.
intercup- Stare deum pelagi, longoque ferire tridente
tum. Aspera saxa facit: medioque è vulnere saxi
b Duodecim Exsiluisse • fretum, quo pignore d vendicet urbem.
deos indicat, At sibi dat clypeum, dat acutæ cuspidis hastam,
6 mares ac Dat galeam capiti, defenditur ægide pectus:
totidem fa- Percussamque sua simulat de cuspidē terram
minat, quos • Edere cum baccis factum canentis olivæ;
Consentes Mirarique deos. OPERIS victoria finis.
nomina- Ut tamen e exemplis intelligat æmula laudis,
bant, quod in Quod pretium speret pro tam furialibus ausis;
Jovis concii- Quattuor in partes certamina quattuor addit,
lium adhi- Clara colore suo, brevibus distincta sigillis.
berentur. Threiciam Rhodopen habet angulus unus, & Æmū,
Augul. 4. Nunc gelidos montes, mortalia corpora quondam,
Civis, Dei. Nomina ssummorum sibi qui tribuere deorum,
Vide & g Altera Pygmææ farum miserabile matris
comm-A- Pars habet. hanc Juno jussit certamine victam
poll. lib. 2. Esse gruem, populisque suis indicere bellum.
Argon. Pinxit & Antigoneæ ausam contendere quondam
c Eld & a- Cum magni consorte Jovis: quam regia Juno
En roger- In voluciem vertit. nec profuit Ilion illi.
vis &. Laomedonve pater, sumptis quin candida pennis
 • serum Ipsa sibi plaudet crepitante ciconia rostro.

MS. duo:

nam equum intelligit, quem Tellus Neptuno effudit magno per-
 cussa tridenti. Virg. 1. Georg. Maluit tamen alii de aquæ salis sca-
 turigine accipere, legentes fretum. d Nomen Athenis imponas, de
 quo cum Minerva in certamen descenderat. Vide Phasarch. Themist.
 • Prodere. Ita apud Lucret. proditus est, projectus, editus.
 e Panth aliarum. f Jovis & Junon. quod ipsi quoque ex eod. m. patre
 procreati illorum more se nuptio amarent. g Geranam innuit è Pyg-
 mæorum gente præstanti forma mulierem: de qua vide Athen. dign. l. 9.
 • Elian. de hist. an. lib. 15. cap. 29.

Qui

Qui superest solus * Cynaran habet angulus orbem:

Itque a gradus templi, natarum membra suarum,

Amplectens, saxoque jacens lacrymare videtur.

Circuit extremas oleis pacalibus oras.

Is modus est, operisque * sua facit arbore finem.

Mæonis elusam designat imagine tauri

Europam, verum taurum, freta vera putares.

Ipsa videbatur terras spectare relictas,

Et comites clamare suas, tactumque vereri

Adfiliensis aquæ, b timidasque recondere plantas.

Fecit & Asterien aquila luctante teneri:

Fecit olorinis Ledam recubare sub alis.

Addidit, ut Satyri cœlatus imagine, * pulchram

Juppiter * implevit gemino c Nyctæida fœtu:

Amphitryon fuerit, cum te, Tisynthia, cepit:

Aureus ut Danaën; d Alopida luserit ignis;

Mnemofynen pastor; * variusque Deoïda serpens.

Te quoque mutatum torvo, Neptune, juvenco

* Virgine in Æolia posuit, tu visus * Enipeus

Gignis Aloïdas; aries * Bisaltida fallis.

Et te flava comas, f frugum mitissima mater,

Sensit equum, te sensit equum g erinita colubris

Mater equi volucris: sensit Delphina Melantho.

Omnibus his faciemque suam, faciemque locorum

Reddidit. Est illic h agrestis imagine Phœbus:

Utque modo accipitris pennas, modo terga leonis

Gesserit; ut pastor Mæcareïda luserit Ilsen.

Liber ut Erigonen falsa deceperit uva.

Ut Saturnus equo geminum Chirona creavit.

Ultima pars telæ tenui circumdata limbo,

Nexilibus flores hederis habet intertextos.

E 2

De Orph. Διὸς

παμμήτορος

ex. Vide Parrhas. Camer. comm. in 12. Il'ad. varius Deïonida l'git,
 & Dian. significari autumat, Deïones fil. maiorem Pirithoi: cuius concu-
 bitu dum potiretur Juppiter, in quam mutatus circumcursavit: ut fabu-
 la ista non tantum Jovi in equum, sed etiam in serpentem habuerit me-
 tamorph. e Arne Aiolū fil. quam Nept. compressit; unde natus Bæ-
 otus: de quo vide Parrhas. Alii Canacem intellexerunt, & insam Aiolū
 fil. de qua Diodor. lib. 1. & 6. * Enipeus. * Bisaltida: sed il-
 lud mavult Fanens: ut indicetur filia Bisaltii quæ Sole & Terra genita,
 autore Stephano: à quo Bisaltia civitas & locus Macedoniæ. f Ceres,
 quæ ex eo compressa Arionem peperit equum, habentem dextri pedis ve-
 stigium humanum. g Medusa mater Pegasi alati. h Bubulci, cum
 Admeti jumenta pavis: Eurip. Alceſt.

* Cinyran.

a In quos

Juno illas

præferentes

se ipsi muta-

verat.

* sui.

b Præ timo-

re plantas

abscondere.

Hypalla-

ge.

* pulchra.

* impleveret.

c Antiope

Nyctei fil.

d Aeginam

Alopi fil. al.

ut Alopi-

da.

* Varius

Deoïda

MS. duo:

e lib.

impr. probe

Deoïda ap-

pell. Διὸς,

quæ Ceres

est, filiam,

h. e. Proser-

pin. Anto-

nomasia

De Arachne in Araneam. FAB. 3.

a *D. orum*
adulteria.

* Cythe-
riaco MS.

mentose. In-
dicat autem

radium bu-
xum: sicut

alibi Cyto-
riaco pe-

ttine dixit,
pro buxo.

Virgil. Et
juvat un-

dantem
buxo spe-

ctare Cy-
torum.

* Hemonix MS. depravate. Idmon. dicit ab Idmone geni-

tor. b Aconiti, quod Hecate fil. Perse mater Medea prima invenit.

Diador. lib. 5. † ARACHNE in araneam. * cumque his

* auris, Fanenf. ex Prife. lib. 6.

Non illud Pallas, non illud carpere Livor
Possit opus. Doluit successu flava virago;
Et rupit pictas, a cœlestia crimina, vestes:
Utque * Cythorico radium de monte tenebat,
Ter quater * Idmonix frontem percussit Arachnes.
Non tulit infelix: laqueoque animosa ligavit
Guttura. Pendentem Pallas miserata levavit;
Atque ita, Vive quidem, pende tamen, improba, di-
Lexque eadem pœnx, ne sis secura futuri, (xit.
Dicta tuo generi, serisque nepotibus esto.
Postea discedens succis b Hecateïdos herbæ
Sparsit. & † extemplo tristi medicamine tactæ
Defluxere comæ; * cum quis & naris, & * aures.
Fitque caput minimum: toto quoque corpore parva
In latere exiles digiti pro cruribus hærent. (cū.
Cætera venter habet: de quo tamen illa remittit
Stamen, & antiquas exercet aranea telas.

De Niobe in marmor. FAB. 4.

a Nuptiar.
Metony-

mia.

b *Civis sue.*
Terent. O

popula-
res! ali-

quis vivit
me hodie

fortuna-
rior? Non.

populares
dicit de uno

populo ami-

cor. c *Mimus magniloquus.* Maro lib. 10. Dixerat ille aliquid mag-

num: μεγαλοφωγίας notans, sicut Tibull. Magna loquar, sed mag-

nifice mihi magna locuto. * artes. Fuit enim Musicus insignis

* Mantho. d *Enthusiasmo,* e *Thebana,* sive ab Ismeno fluvio, seu cognomine Pelasgi filia.

LYdia tota fremit, Phrygiæque per oppida facti
Rumor it, & magnum sermonibus occupat orbem
Ante suos Niobe a thalamos cognoverat illam,
Tum cum Mæoniam virgo, Sipylumque colebat:
Nec tamen admonita est pœna b popularis Arachnes
Cedere cœlitibus, verbitque c minoribus uti.
Multa dabant animos. sed enim nec conjugis * ar
Nec genus amborum, magniq; potentia regni, (ces
Sic placuere illi (quamvis ea cuncta placerent)
Ut sua progenies: Et FELICISSIMA matrum
Dicta foret Niobe, si non sibi visa fuisset.
Nam sata Tiresia venturi præscia * Manto
Per medias fuerat, d divino concita motu,
Vaticinata vias: e Ismenides ite frequentes,
Et date Latonæ, Latonigenisque duobus

Cum

Cum prece thura pia, lauroque innectite crinem.

Ore meo Latona jubet. Paretur: & omnes

Thebaïdes jussis sua tempora frondibus ornant,

Thuraque dant sanctis & verba precantia flammis.

Ecce! venit comitum Niobe celeberrima turba,

Vestibus intexto Phrygiis spectabilis auro,

Et, quantum ira finit, formosa: movensque decoro

Cum capite immisos humerum per utrumque capil-

Constitit. utque oculos circumtulit alta superbos, (los,

Quis furor *b* auditos, inquit, præponere visis

Cælestes? aut, cur colitur Latona per aras?

Numen adhuc sine thure meum est? Mihi Tantalus

Cui licuit soli superiorum tangere mensas; (auctor,

c Pleiadum soror est genitrix mea; maximus Atlas

Est avus, ætherium qui fert cervicibus axem;

Juppiter alter avus; socero quoque gloriatur illo.

Me gentes metuunt Phrygiæ; me regia Cædmi

Sub domina est: *d* fidibusque mei commissa mariti

Mœnia cum populis à meque viroque reguntur.

In quamcunque domus adverti lumina partem,

Immensæ spectantur opes. accedit eodem

Digna dea facies. *e* huc natas adjice septem,

Et totidem juvenes, & mox generosque, nurusque.

Quærite nunc, habeat quam nostra superbia causam.

* Quoque modo audetis genitricem Titanida Cæo

Latoniam præferre mihi, cui maxima quondam

Exiguam sedem paritura terra negavit?

Nec cælo, nec humo, nec aquis dea vestra recepta est.

Exul erat mundo; donec miserata vagantem,

Hospita tu terris erras, ego, dixit, in undis;

g Instabilemque locum Delos dedit. Illa duorum

Facta parens; uteri pars hæc est septima nostri.

Sum felix: quis enim neget hoc? felixque manebo.

Hoc quoque quis dubitet? Tutam me copia fecit.

MAJOR sum, quam cui possit fortuna nocere:

Multaque ut eripiat, multo mihi plura relinquet.

h EXCESSERE metum mea jam bona. Fingite de-

Huic aliquid populo natorum posse meorum: (mi

Non tamen ad numerum redigar spoliata duorum.

Ite * satis propere sacris: laurumque capillis

E 3

Poni-Thebaid,

* Nescio quo. *f* Latoniam, neptem Titanum. Vide Hesiod. Theogon.

* Mundi. *g* Neptun. enim Delon prius fluctuantem, in undis jussit consi-

stere, ut parturienti locum præberet. Lucian. in dial. Irid. & Neptun.

h Majora sunt quam ut his metuenda sis jactura. Hor. invidiaque ma-

ior urbes relinquam. * sacris.

a Que alio-

qui faciem

deformem

reddit. Idem

3. de Art.

Ora tu-

ment ira.

b Auditi-

ne cognitor.

Plaut. Plu-

ris est ocul-

latus testis

unus,

quam au-

riti decē.

c Taygete.

d Horat. Di-

ctus &

Amphion,

Thebanz

conditor

arcis, Saxa

movere

sono testu-

dinis --

e Eurip. vi-

detur Niso

secutus: nam

alii aliter.

Vide Gell.

lib. 10. c. 6.

f & com-

ment. Sta-

tii lib. 3.

a *Quantum* a Quodque licet, tacito venerantur murmure numi
permittitur Latonæ Turba quantum distabat ab orba,
non prohibe- Tantum animosa sui • furiis agitata doloris
benè Niobe. Indignata dea est, summoque in vertice Cynthi
 • *stimulis* Talibus est dictis gemina cum prole locuta :
agitata. En ! ego vestra parens , vobis animosa creatis,
 Et, nisi Junoni, nulli cessura dearum.
 An dea sim, dubitor : perque omnia secula cultis
 Arceor. ò nati, nisi vos succurritis, aris.
 Nec dolor hic solus : diro convicia facto
 b *Niobe,* b Tantalus adjecit, vosque est postponere natis
Tantali fi- Ausa suis , & me (quod in ipsam • recidat!) orbam
lia. Dixit, & exhibuit linguam scelerata e paternam.
 * *decidat:* Adjectura preces erat his Latona relatis.
sed vitiose. Define, Phœbus ait; POENÆ mora longa querela est.
Ita Liv. Dixit idem Phœbe. celerique per aëra lapsu
mala in Contigerant tecti d Cadmeida nubibus arcem.
caput re- Planus erat, lateque patens prope moenia campus,
cidencia Assiduus pulsatus equis ; ubi turba rotarum,
dixit. Duraque mollierat subjectas ungula glebas.
 * *Tantali,* Pars ibi de septem genitis Amphione fortes
qui decorum Conscendunt in equos, Tyrioque rubentia succo
arcana vul- Terga premunt: auro • gravidis moderantur habenis.
gavit. † E quibus Ismenos, qui matri e sarcina quondam
 d *Theba-* Prima suæ fuerat, dum certum flectit in orbem
nam, d Cad- Quadrupedis cursus, spumantiaque ora coercet,
mo condito- Hei mihi ! conclamat : medioque in pectore fixa
re. • *gravidas* Tela gerit, fixisque manu moriente remissis
moderan- In latus à dextro paulatim defluit armo.
tur habe- Proximus, audito sonitu per finane pharetræ,
nas. Fixa dabat Sipylus: veluti cum præcius imbres
 † *Mors filio-* Nube fugit visa, pendentiaque undique restor
rum 7. Nio- Carbasa • deducit, ne qua levis effluat aura.
bes ab A- Fixa tamen dantem non evitabile telum
poll. interfe- Consequitur: summaque tremens cervice sagitta
torum. Hæsit, & exstabat nudum de gutture ferrum.
 e *Primum* Ille, ut erat pronus, per crura g admissa, jubaſque
uteri pon- Volvitur, & calido tellurem sanguine fordat.
dus, primo- Phœdimus infelix, & aviti nominis hæres
genitus. Tantalus, ut solito finem imposuere labori.
 f *Ar'em,* Transierant ad opus h nitidæ juvenile palæstræ:
inani simi- Et jam contulerant arcto luctantia nexu
lem.

Pesto-

* diducit. g *Inciata ad cursum, velocia.* Idem, -- admissio subde-
 re calcar equo. h *Inundæ; oles enim perunguntur lubatio.*

Pectora pectoribus; cum tento concita nervo,
Sicut erant juncti, trajecit utrumque sagitta.
Ingemuere simul; simul incurvata dolore
Membra solo posuere; simul suprema jacentes
Lumina versarunt; animam simul *a* exhalant.
Adspicit Alphenor; laniataque pectora plangens
Evolat, ut gelidos complexibus allevet artus:
Inque pio cadit officio: nam Delius illi
Intima *a* fatifero rupit praeordia ferro.
Quod simul eductum est, pars est pulmonis in hamis
Eruta: *b* cunIQUE anima cruor est effusus in auras.
At non *c* intonsum simplex Damascithona vulnus
Afficit. ictus erat qua erus esse incipit, & qua
Mollia *a* nodosus facit internodia poples.
Dumque manu tentat trahere exitiale telum,
Altera per jugulum pennis tenus acta sagitta est.
Expulit hanc sanguis, seque ejaculatus in altum
Emicat, & longe terebrata profilit aura.
Ultimus Ilioneus non profectura precando
Brachia sustulerat: Dique *d* communiter omnes,
Dixerat, ignarus non omnes esse rogandos,
Parcite. Motus erat, cum jam revocabile telum
Non fuit, *d* Arcitenens. minimo tamen occidit ille
Vulnere, non alte percusso corde sagitta.

Fama mali, populi que dolor, lacrymae que suorum,
Tam subitae matrem certam fecere ruinae,
Mirantem potuisse, irascentemque quod ausi
Hoc essent superi, quod tantum *e* juris haberent.
Nam pater Amphion, ferro per pectus adacto,
Finierat moriens pariter cum luce dolorem.
Heu! Quantum haec Niobe Niobe distabat ab illa,
Quae modo Latois populum submoverat aris.
Et mediam tulerat gressus resupina per urbem
Invidiosa suis: at nunc *g* miserranda vel hosti,
Corporibus gelidis incumbit, & ordine nullo
Oscula dispensat natos suprema per omnes!
A quibus ad caelum liventia brachia tollens,
PASCERE crudelis nostro Latona dolore,
Pascere, ait, *a* satiaque meo tua pectora luctu;
Corque serum satia, dixit: per funera septem
b Effero. exsulta, victrixque inimica triumphas.
Cur autem victrix? MISERAE mihi plura supersunt,
Quam tibi felici: post tot quoque funera vinco.

E 4

Dixe-

in filio mortua. MS. inserit hunc vers. Dum pars nostra jacet, & dum
per funera septem Effero.

a Ex eorum
sententia,
qui animam
putarunt ef-
se ventum.

a fatigero.
b Cum cruo-
re anima.

Hypalla-
ge, ex eorum
opinionem, quae
animam pu-
tarunt esse
sanguinem.

c Αἰσχρο-
νομον, co-
matum.

a nervo-
sus.

d Apollo
Τέλειος.
Homer. τῶ-
πος Eurip-
idis.

e Potestatis.

f Propter fe-
licitatem,
cujus comes
est invidia.
g Propter
presentem
calamita-
tem.

a satura.

h Ad sepul-
turam feror.

* rogos.
MS. Toros
dicis lezu-
los, quibus
erant effe-
rendi: qui in
vestibulo a-
trium collo-
cabantur ad
januam.
 † *Mors fi-*
liarum 7.
Niobe à
Diana in-
terfectorum.
a Incurva-
ta: id est in.
Homer. Vir-
gil. 11.
 -- dupli-
 catque vi-
 rum trans-
 fixa dolo-
 re.
 * corpore
 toto est.
 * sibi. *al.*
 sed postquam. * Exit. *b Cic. lib. 3. Tuscul.* Et Niobe fingitur
 lapidea, propter æternum, credo, in luctu silentium. * tende-
 re motus. *al.* reddere motus. *al.* reddere gestum. * ibi.

De Rusticis in Rana. F A B. 3.

TVNC vero cuncti manifestam numinis iram
 Fixmina virginitat: cultuq; impensius omnes
a Aristoph. Magna & gemelliparæ venerantur numina divæ.
al. Orph. Utque sit, à facto propiore priora renarrant.
Apoll. & E quibus unus ait: Lyciæ quoque fertilis agris
Dian. ge- Non impune deam veteres sprevere coloni.
mellos eni-
ne. Rex obscura quidem est ignobilitate virorum;
 * lacum-
 que. Mira tamen, vidi præsens stagnumque, * locumque
b Lycium. Prodigio notum. Nam me jam grandior ævo,
c Sacrificio. Impatiensque vix genitor, deducere lectos
 rum cinere. (Ecce!) lacu medio c sacrorum nigra favilla

Ara

Ara verus stabat, tremulis circumdata cannis.

Restitit; & * parvo, Faveas mihi, murmure dixit * pavidō.
Dux meus, & simili. Faveas * mihi, murmure dixi. * ego.

Naiadum, Faunine foret tamen ara rogabam,

Indigenæve dei: cum talia rettulit hospes.

Non hæc, ô juvenis, montanum numen in ara est.

Illa suam vocat hanc, cui quondam regia conjux

* Orbem interdixit, quam vix a erratica Delos

Errantem accepit, tunc cum levis insula nabat.

Illic incumbens cum b Palladis arbore palmæ,

Edidit invita geminos Latona noverca.

Hinc quoque Junonem fugisse puerpera fertur,

Inque suo portasse sinu duo numina natos.

Jamque Chimæriseræ, cum Sol gravis uret arva,

Finibus in Lyciæ, longo dea fessa labore,

Sydereo siccata sitim * collegerat æstu.

Vberaque ebiberant avidi lactantia nati.

Forte lacum mediocris aquæ * prospexit in imis

Vallibus: agrestes illic fruticosa legebant

Vimina cum juncis, gratamque paludibus ulvam.

Accessit, positoque genu Titania terram

Pressit, ut hauriret gelidos potura liquores.

Rustica turba vetat. Dea sic affata vetantest

Quin prohibetis aquas? usus c communis aquarum * collegit.

Nec solem a proprium natura, nec aëra fecit, (est. al. conce-

Nec tenues undas: ad publica munera veni.

Quæ tamen ut detis, supplex peto. Non ego nostros * conspe-

Abluere hic artus, lassataque membra parabam;

Sed relevare sitiun. caret os humore loquentis,

Et fauces arent, vixque est via vocis in illis.

HAUSTUS aquæ mihi nectar erit, vitamque fatebor

Accepisse: simul vitam dederitis in undis.

Hi quoque vos moveant, qui nostro brachia tendunt d Juri præ-

Parva sinu: & casu tendebant brachia nati.

Quem non blanda dæx potuissent verba movere?

Hi tamen orantem perstant prohibere; minasque,

Ni procul abscedat, convitiaque insuper addunt.

Nec satis est: ipsos etiam pedibusque, manuque,

Turbavere lacus, imoque è gurgite mollem

Huc illuc limum saltu movere maligno.

* Distulit ira sitim: neque enim jam filia Cœri

Supplicat indignis, nec dicere sustinet ultra

Verba minora Dea; tollensque ad sydera palmas,

Æternum stagno, dixit, vivatis in isto.

† Eveniunt optata dæx. Iuvat esse sub undis;

* Orbe.

a Instabile,

fluviatus in

undis: pro-

pter cre-

bros terra-

motus.

b Oliva:

utramque e-

nim arbo-

rem appre-

hendisse La-

donam par-

turientem

quidam tra-

diderunt.

* collegit.

al. conce-

pit ab.

* conspe-

xit.

c Juri com-

mune, om-

nium boni-

um.

d Juri præ-

pari.

* Sustulit.

† L Y C I E

rustici in

ragno.

a Numeri
exprimen-
tes coarctatio-
nem rana-
rum,

Et modo tota cava summerge membra paludes;
Nunc proferre caput; summo modo gurgite nare;
Sæpe super ripam stagni consistere; læpe
In gelidos resiliare lacus. sed nunc quoque turpes
Litibus exercent linguas; pulsoque pudore, (tant.
Quamvis sint a sub aqua, sub aqua maledicere ten-
Vox quoque jam rauca est, inflataque colla tumescunt;
Ipsaque dilatant patulos convicia rictus.
Terga caput tangunt, colla intercepta videntur:
Spina viret; venter, pars maxima corporis, albet:
Limosoque novæ saliunt in gurgite ranæ.

*De Satyrorum, Nympharum, Rusticorumque lacry-
mis in flumen. F A B. 6.*

† Marsyas
cantu victum
excoriatur.
a Tibia, d
Tritonia, id
est, Pallade
abjecta.
* clamat,
mihi ti-
bia.
† NYMPHA-
RUM, Saty-
rorum, rusti-
corumque
lacrymæ ob
excoriatum
Marsyam in
flumen ab-
eunt.

Sic ubi nescio quis Lycia de gente virorum
Rettulit; exitium Satyri reminiscitur alter,
Quem a Tritoniaca Latous arundine victum
Adfecit pœna. Quid me mihi detrahis? inquit.
A H! piget: ah! non est, * clamabat, tibia tanti.
Clamanti cutis est summos direpta per artus
Nec quicquam nisi vulnus erat. cruor undique manat,
Detectique patent nervi, trepidæque sine ulla
Pelle micant venæ. Saliencia viscera posses,
Et perlucens numerare in pectore fibras.
† Illum ruricola sylvarum numina Fauni,
Et Satyri fratres, & tunc quoque clarus b Olympus,
Et Nymphæ flerunt, & quisquis montibus illis
Lanigerosque greges, armenta que c buccera pavit.
Fertilis immaduit, madefactaque terra caducas
Concepit lacrymas, ac venis perbibit imis:
Quas ubi fecit aquas, vacuas emisit in auras.
Inde petens * ravidum ripis declivibus æquor,
Marsya d nomen habet, Phrygiæ liquidissimus am-
nis.

b Indicatur Marsyæ discipulus, clams tibi cen, lib. 3. de Pont. eleg. 3.
In Phryga nec Satyrum talis Olympus erat. c Cornuta, imitatione
Lucretii. Pest. Bucerum pecus de bubus dicimus. * rapidum. d Vi-
de Strabon, lib. 12. Herod. in Polyhymn.

De Pelopi humero è carneo in eburneum. F A B. 7.

a Culpa.
* quam
MS.

Talibus exemplis redit ad præsentia dictis
Vulgus: & extinctum cum stirpe Amphiona luget.
Mater in a invidia est. * hanc tunc quoque dicitur unus
Flesse b Pelops; humeroque, suas à pectore postquam
Deduxit

b Tantali fil. Nieberfrater. † Pelopi humero è carneo in eburneum.

Deduxit vestes, ebur ostendisse sinistro.
 Concolor huic humerus nascendi tempore dextro,
 Corporeusque fuit. manibus mox cæsa paternis
 Membra ferunt junxisse deos: aliisque repertis,
 Qui locus est juguli medius, summique lacerti,
 Defuit. impositum est non comparentis in usum
 Partis ebur, factoque Pelops fuit integer illo.

De Progne, Philomela, Tereu, & Ity in aves. FAB. 8.

Finitimi proceres cōsunt: urbesque propinquæ
 Oravere suos ire a solatia reges,
 Argosque, & Sparte, *b* Pelopeïadesque Mycenæ,
 Et nondum torvæ Calydon *c* invisa Dianæ,
d Orchomenosque ferax, & nobilis ære Corinthos,
 Messeneque ferox, Patræque, humilesque Cleonæ,
 Et Nelea Pylos, nec adhuc *e* Pittheia Trœzen,
 Quæque urbes alix *f* bimari clauduntur ab Isthmo,
 Extèriusque sitæ bimari spectantur ab Isthmo.
 Credere quis posset? Solæ cessastis Athenæ.
 Obstitit officio bellum: subjectaque ponto
 Barbara Cecropios terrebant agmina muros.
 Threicius Tereus hæc auxiliaribus armis
 Fuderat, & clarum vincendo nomen habebat.
 Quem sibi Pandion opibusque virisque potentem,
 Et genus à magno ducentem sorte Gradivo,
 Connubio Prognæ junxit. Non pronuba Juno,
 Non Hymenæus adest, non illi Gratia lecto,
 Eumenides tenuere faces de funere raptas:
 Eumenides stravere torum; rectoque profanus
 Incubuit bubo, thalamique in culmine sedit.
 Hac ave conjuncti Progne Tereusque, parentes
 Hac ave sunt facti. gratata est scilicet illis
 Thracia, diisque ipsis grates egere; diemque,
 Quoque data est claro *g* Pandione nata tyranno,
 Quoque erat ortus Ity, festum jussere vocari.
 Usque adeo latet utilitas. *h* Jam tempora Titan
 Quinque per autumnos repetitis duxerat anhis;
 Cum blandita viro Progne, Si gratia, dixit,
 Ulla mea est, vel me vilendam mitte sorori;
 Vel soror huc veniat. redituram tempore parvo,
 Promittes socero. **MAGNI** mihi muneris instar
 Germanam vidisse dabis. Jubet ille carinas
 In freta deduci; veloque & remige portus
 Cecropios intrat, *i* Piræaque littora tangit.
 Ut primum soceri data copia, dextera dextræ

a Ad consolan-
 dum Pe-
 lopem, de a-
 missa sorore
 una cum li-
 beris.

b Amplifi-
 cata Pelopi-
 diæ, *b. e.* po-
 steriori Pello-
 pis. Strab.
 lib. 8.

c Propter
 Oenecum re-
 gem.

d Arcadia
 oppidum,
 Homero *πρὸς*
Ὀρχομένους.

MS. Ar-
 chome-
 nosque fe-
 rox mendo-
 se. Strab. l. 9.

e A Pitheco
 patre Æ-
 threæ, sive
 Thessæ.
ἡ Πιθηκία

f Progne
 Pandionis
 filia.

g Notatio
 quinquennii.
i Pirææ, *e.*
 portus Athe-
 nienſium

Jun-
 notus.

Jungitur, infausto committitur omine sermo.
 Cœperat adventus causas, mandata refert
 Conjugis, & celeres missæ spondere recursus.

† PHIL-
 MELAM
*Tereus de-
 perit, &
 postea vi-
 sion.*

† Ecce! venit dives magno Philomela paratu,
 Divitior forma: quales audire solemus
 Naiadas, & Dryadas mediis incedere sylvis;
 Si modo des illis cultus, similesque paratus.
 Non secus exarsit conspecta virgine Tereus,
 Quam si quis canis ignem supponat aristis,
 Aut frondem, positasque cremet fœnilibus herbas.
 Digna quidem facies. sed & hunc innata libido
 Exstimulat, pronumque genus regionibus illis

a Doni, mu-
 neribus.

In Venerem. flagrat vitio gentisque suoque.
 Imperus est illi comitum corrumpere curam.

* Ad man-
 data Pro-
 gnes. Fabr.

Nutricisque fidem, necnon ingentibus ipsam
 Sollicitare a datis, totumque impendere regnum:
 Aut rapere, & sævo raptam defendere bello.

b Sue libi-
 dini inservit

Et nihil est, quod non effæno captus amore
 Ausit; nec capiunt inclusas pectora flammæ.

agendo cau-
 sam Pro-
 gnes.

Jamque moras male fert, cupidoque revertitur ore
 * Mandata ad Progenes, & b agit sua vota sub illa.

c Lucret.

FACIENDUM faciebat amor: quotiesque rogabat
 Ulterius justo, Progenem ita velle ferebat.

Tib. 2.

Addidit & lacrymas, tanquam mandasset & illas.

O miseras
 hominum

c P R O H superi! Quantum mortalia pectora cœcæ
 Noctis habent! Ipso sceleris molimine Tereus

mentes! O
 pectora

Creditur esse pius, laudemque à crimine sumit.
 Quid quod idem Philomela cupit? patriosque lacer-

exca! Qua-
 libus in

Blanda tenens humeros, ut eat visura sororem, (tis
 Perque suam, contraque suam, petit illa, salutem?

tenebris
 vitz, quæ-

Spectat eam Tereus, præcontrectatque videndo;
 Osculaque, & collo circumdata brachia cernens,

risque pe-
 riculis De-

Omnia pro stimulis, facibusque, & ciboque furoris
 Accipit. &, quoribus amplectitur illa parentem,

gitur hoc
 xvi quod-

Esse patens vellet: neque enim minus impius esset.
 Vincitur amborum genitor prece. gaudet, agitque

cunq; est!
 d Alimento

Id putat infelix, quod erat lugubre duabus.
 Jam labor exiguus Phœbo restabat, equique

insani amo-
 ris.

Pulsabant pedibus spatium declivis Olympi:
 e Non magis Regales epulæ mensis, & Bacchus in auro

illi parceret,
 etiam si esset

Ponitur. hinc placido tradunt sua corpora somno.
 At f rex Odrysius quamvis * successit ab illa

ipsi pater.

Æstuat:
 f Tereus Thraciæ tyrannus. Synecd. Odrysa enim Thraciæ genus est.

Plin. lib. 4. cap. 11.

* successit, in illa Æst.

Astuat: & repetens faciem, motumque, manusque,
Qualia vult, fingit, quæ nondum vidit; & ignes
Ipse suos nutrit, cura remouente soporem.

Lux erat, & generi dextram complexus euntis
Pandion, comitem lacrymis commendat obortis:

† Ut voluere ambæ, voluisti tu quoque Tereu:

† PHILO-

Hanc ego, chare gener, quoniam pia causa coëgit,

MELA

Do tibi: perque fidem, cognataque pectora supplex, *committitur*

Per superos oro, patrio ut tuearis amore,

Tereo.

Et mihi sollicito lenimen dulce senectæ (tas.

Quamprimum (omnis erit nobis mora longa) remit-

Tu quoq; quamprimum (satis est procul esse foro-

Si pietas ulla est, ad me, Philomela, redito. (rem)

Mandabat, pariterque suæ dabat oscula natæ:

Et lacrymæ mites inter mandata cadebant.

Ut pignus fidei dexteras utrasque poposcit,

Inter seque datas iunxit, natamque nepotemque

Absentes pro se memori, rogat, ore saluent:

Supremumque vale pleno singultibus ore

Vix dixit, timuitque suæ prælagia mentis.

Ut simul imposita est pietæ Philomela carinx,

Admotumque fretum remis, tellusque repulsa est:

Vicimus, exclamat, mecum mea vota feruntur;

Exultatque, & vix animo sua gaudia differt

Barbarus, & nusquam lumen detorquet ab illa.

Non aliter quam cum pedibus prædator aduncis

Deposuit nido leporem Jovis ales ab alto:

Nulla fuga est capto: spectat a sua præmia raptor.

a Raptum

Jamque iter effectum est, jamque in sua littora fessis

leporem.

Pupibus exierant: cum rex b Pandione natam

b Philome-

In itabula alta trahit sylvis obscura vetustis.

lam.

Atq; ibi pallentem, trepidamque, & cuncta timentē,

Et jam cum lacrymis ubi sit germana rogantem,

Includit: fassusque nefas, & virginem, & unam

Vi superat; frustra clamato sæpe parente,

Sæpe sorore sua, magnis c super omnia divis.

c Prae cate-

Illam tremit velut agna pavens, quæ saucia cani

ris: in pri-

Ore excussa lupi, nondum sibi tuta videtur:

mis.

Urque columba suo madefactis sanguine plumis

Horret adhuc, avidosque timet, quibus hæserat, un-

Mox ubi mens rediit, passos laniata capillos, (gues.

Lugenti similis, cæsis plangore lacertis,

Intendens palmas, O diris Barbare factis!

O crudelis! ait: Nec te mandata parentis

Cum lacrymis movere piis, nec cura sororis,

Nec mea virginitas, nec conjugialia jura?

Omnia

- a Διγάμω. Tu geminus conjux, * hostis mihi, debita pœna.
 * Non hæc Quin animam hanc (ne quod facinus tibi, perfide,
 mihi debi- Eripis? Atq; utinam fecisses ante nefandos (restet)
 ta. Concubitus! VACUAS habuisses criminis umbras.
 Si tamen hoc superi cernunt, si numina divum
 Sunt aliquid, si non perierunt omnia mecum;
 Quandocunque mihi pœnas dabis, ipsa pudore
 Projecto tua facta loquar: si copia detur,
 In populos veniam; si sylvis clausa tenebor,
 Implebo sylvas, & conscia saxa movebo.
 Audiet hoc æther, & si deus ullus in illo est.
 Talibus ira feri postquam commota tyranni,
 Nec minor hac metus est; causa stimulatus utraque,
 Quo fuit accinctus, vagina liberat ense:
 Atreptamque coma, flexis post terga lacertis,
 Vincula pati cogit. jugulum Philomela parabat,
 Spemque suæ mortis viso conceperat ense.
 Ille indignantem, & nomen patris usque vocantem,
 Luctantemque loqui, comprehensam forcipe linguam
 b Abscidit. b † Abstulit ense ferox: radix micat ultima linguæ.
 † TEREUS Ipsa jacet, terræque tremens immurmurat atræ:
 linguæ Utque salire solet mutilatæ cauda colubræ,
 Philomela Palpitat, & moriens dominæ vestigia quærit.
 excusat. Hoc quoque post facinus (vix ausim credere) fertur
 Sæpe sua lacerum repetisse libidine corpus.
 Sustinet ad Progenem post talia facta reverti,
 Coniuge quæ viso germanam quærit. at ille
 Dat gemitus fictos, commentaque funera narrat.
 Et lacrymæ fecere fidem. velamina Progne
 Deripit ex humeris auro fulgentia lato,
 c Kερωτά- Induiturque atras vestes, c & inane sepulcrum
 φέρει. Constituit, falsisque piacula manibus infert,
 Et luget non sic lugendæ fata sororis.
 d Notatio Signa d deus bis sex actis lustraverat anno.
 anni unius. Quid faciat Philomela? Fugam custodia claudit:
 Structa rigent solido stabulorum mœnia saxo:
 e Gnome si- Os mutum facti caret indice. e GRANDE doloris
 milis illi a- Ingenium est, miserisque venit solertia rebus.
 pud eundem. Stamina barbarica suspendit candida tela,
 Ingenium Purpureasque notas filis intexuit albis,
 mala sæpe Indicium sceleris; perfectæque tradidit uni,
 movent. Utque ferat dominæ, gestu rogat. illa rogata
 f Progne, Pertulit ad Progenem, nec scit quid tradat in illis.
 Tereius uxor. Evolvit vestes / sævi matrona tyranni,

Fortunæque suæ carmen miserabile legit,
 Et (mirum potuisse) silet. dolor ora repressit;
 Verbaque quærenti satis indignantia linguæ
 Desuerant. nec flere vacat; sed fasque nefasque
 Confusura ruit, pœnæque in *a* imagine tota est.
 Tempus erat, quo sacra solent Trieterica Bacchi
 & Sithoniæ celebrare nurus: nox conscia sacri.
 Nocte sonat Rhodope tinnitibus æris acuti:
 Nocte sua est egressa domo regina, deque
 Ritibus instruitur, furialiaque accipit arma.
 † Vite caput tegitur, lateri cervina sinistro
 Vellera dependent, humero levis incubat hasta.
 Concita per sylvas, turba comitante suarum,
 Terribilis Progne, furiisque agitata doloris,
 Bacche, ruas simulat. Venit ad stabula avia tandem,
 Exululatque, *c* eueæque sonat, portasque refringit,
 Germanamque rapit, raptæque *d* insignia Bacchi
 Induit, & vultus hederarum frondibus abdit.
 Attonitamque trahens intra sua mœnia ducit.

Ut sensit terigisse domum Philomela nefandam,
 Horruit infelix, totoque expalluit ore.
 Nacta locum Progne, *e* sacrorum pignora demit,
 Oraque *f* develat miseræ pudibunda sororis;
 Amplexumque petit. Sed non attollere contra
 Sustinet hæc oculos, pellex sibi visa sororis:
 Dejectoque in humum vultu jurare volenti,
 Testarique deos, per vim sibi dedecus illud
 Illatum, pro voce manus fuit. ardet, & iram
 Non capit ipsa suam Progne; fletumque sororis
 Corripuens, Non est lacrymis hoc, inquit, agendum,
 Sed ferro; seu, si quid habes, quod vincere ferrum
 Possit. In omne nefas ego me, germana, paravi.
 Aut ego cum facibus regalia testa cremabo,

g Artificem mediis immittam Terea flammis;
 Aut linguâ, aut oculos, & quæ tibi membra pudorẽ
 * Abstulerunt, ferro rapiam; aut per vulnera mille
 Sontem animam expellam. MAGNUM est, quodcun-
 que paravi:

Quid sit, adhuc dubito. Peragit dum talia Progne,
 Ad matrem veniebat Itys. quid possit, ab illo
 Admonita est: oculisq; tuens immitibus, Ah! quam lerant.
 Es similis patri! dixit. nec plura locuta
 Triste parat facinus. tacitaque exstuat ira.
 Ut tamen accessit natus, matrique salutem
 Attulit, & parvis *h* adduxit colla lacertis,

a Imagina-
 tione, cogita-
 tione, qua
 consequatur
 dignam fa-
 cinore tam
 atroci pœ-
 nam.

b Thraciæ.
 † Baccha-
 rum habitus.

c Bacchan-
 tium vox est
 eueæ, quasi
 euei, hoc est,

Bene sit il-
 li: unde La-
 tinis est

Eueæ &
 Euohe.
d Habitus,
 ornatum.

e Orgiorum
 ornatum
 exui; in sig-
 nis Bacchi
 demit.

f Detegit.

g Autorem
 incestus: au-
 torem scele-
 ris tanta ar-
 te occultati.

* Systole.
 al. Abstu-

h Implicuit,
 inuexit.

Missa-

a Mitigata, Mistaque blanditiis puerilibus oscula junxit;
valde fracta, Mota quidem est genitrix, *a* infrastraq; constitit ira,
ut Præposi- Invitique oculi lacrymis maduere coactis.
tio incre- Sed simul ex nimia mentem pietate *b* labare
mentum si- Sensit, ab hoc iterum est ad vultus versa sororis:
gnificet. Inque vicem spectans ambos, Cur admovet, inquit,
b Labefa- Alter blanditias? rapta silet altera lingua?
ctari, ad mi- Quam vocat hic matrem, cur non vocat illa sororē?
serationem Cui sis nupta vide, Pandione nata, marito.
commoveri. * Degeneras: scelus est pietas in conjugē Tereo.
 * Degener, Nec mora: traxit Ityn, veluti Gangetica cervæ
 (ah!) sce- Lactentem foetum per sylvas tigris opacas.
 lus. Utque domus altæ partem tenuere remotam,
c Vite. Tendentemque manus, & jam sua fata videntem,
d Ebullit, e- Et, MATER, MATER, clamantem, & colla petentem
dictur. Ense ferit Progne, lateri qua pectus adhæret.
e Epulit. Nec vultum vertit. satis illi ad fata vel unum
 † PROGNE Vulnus erat: jugulum ferro Philomela resolvit;
Ityn filium Vivaque adhuc, *c* animæq; aliquid retinentia mem-
apponit Te- Dilaniat. Pars inde cavis dextulrat ahenis; (bra
res patri de- Pars verubus stridet: manant penetrabilia tabo.
vorandum. His adhibet conjux signarum Terea *e* mensis:
f Cæcitæ. Et patrii moris sacrum mentita, quod uni
 * more. Fas sit adire viro, comites famulosque removit.
 * semesfa- † Ipse sedens solio Tereus sublimis avito,
 que. Vescitur, inque suam sua viscera congerit alvum.
g Alludit Tantaque fnoxi animi est, Ityn huc accersite, dixit.
ad illud ve- Dissimulare nequit crudelia gaudia Progne;
terii poëta, Jamque suæ cupiens existere nuntia cladis,
 Natis se- Intus habes, quod poscis, ait. Circumspicit ille,
 pulcrum Atque ubi sit, quærit. Quærenti, iterumque vocanti,
 ipse est pa- Sicut erat sparsis furiali * cæde capillis,
 rens. Profuit, Ityosque caput Philomela cruentum
 † PROGNE Misit in ora patris: nec tempore maluit ullo
in Eirunsi- Posse loqui, & meritis testari gaudia dictis.
wem: PHI- Thracius ingenti mensas clamore repellit,
 LOMELA Vipereasque ciet Stygia de valle sorores:
in lufci- Et modo, si posset, reserato pectore, diras
 niam. Egerere inde dapes, * demersaque viscera gestit:
h Virg. 4. Flet modo, *g* seque vocat bustum miserabile natis
 Georg. Et Nunc sequitur nudo genitas Pandione ferro.
 manibus Corpora Cecropidum pennis pendere putares.
 Progne † Pendebant pennis: quarum perit altera sylvas,
 pectus sig- Altera testa subit; neque adhuc de pectore cædis
 nata cru- Excessere notæ, *b* signataque sanguine pluma est.
 entis.

Ille dolore suo, & pœnæque cupidine velox,
 † Vertitur in volucrum, cui stant in vertice cristæ.
 Prominet immodicum pro longa cuspide rostrum.
 Nomen Epops volucri; facies armata videtur.
 Hic dolor ante diem, longæque extrema senectæ
 Tempora, b Tartareas Pandiona misit ad umbras.

De Zete & Calai in aves. FAB. 8.

SCeptra loci, rerūque capit moderamen Erechtheus:
 Iustitia dubium est, validisne potentior armis.

Quattuor ille quidem juvenes, totidemque creatat
 Forminex sortis: sed erat par forma duarum.

E quibus & Æolides Cephalus te conjuge felix
 Procti fuit. Boreæ b Tereus Thracesque nocebant;

Dilectaque diu caruit deus Orithyæ,

Dum rogat, & precibus mavult quam viribus uti.

Ast ubi blanditiis agitur nihil; horridus ira,

Quæ solita est illi, nimiumque domestica. vento,

Et merito, dixit: Quid enim mea tela reliqui,

Sævitiæ, & vires, iramque, animosque minaces;

Admovique preces, quarum me dedecet usus?

Apta mihi vis est: hac tristitia nubila pello,

Hac freta concutio, nodosaque robora verto,

Induroque nives, & terras grandine pulso.

Idem ego cum c fratres cœlo sum nactus aperto,

(Nam mihi campus is est) tanto molimine luctor,

Ut medius nostris concursibus insonet æther,

Exsiliantque cavis elisi nubibus ignes.

Idem ego, cum subii convexa foramina terræ,

Suppoluique ferox imis mea terga cavernis,

Sollicito manes, totumque tremoribus orbem.

Hac ope debueram thalamos petiisse: focerque

NON orandus erat mihi, sed faciendus Erechtheus.

Hæc Boreas, aut his non inferiora locutus,

Excussit pennas; quarum jactatibus omnis

Afflata est tellus, latumque perhorruit æquor.

† Pulvereamque trahens per summa cacumina pallam,

Verrit humum. pavidamque metu caligine tectus

† Orithyæ amans fulvis complectitur alis.

Dum volat, arserunt agitati fortius ignes:

Nec go calestis

est, parentibus Aurora & Astræo: cum ceteri terrestris seminis sint, ex
 Typhone oriundi. Hesiod. Theog. d Propter pulveres, qui ejus siccitate
 turrim excitantur. † Orithyæ, Boreæ rapit. * Forte legendum, Ori-
 thyæ amans fulvis complectitur alis: vel, ut habet alter MS. Ori-
 thyæ amans fulvis amplectitur alis.

a Vindicta
 cupiditate.

† TAREUS
 in upupam.

b Pandionis
 mortem at-
 tulit.

a Æoli ne-
 pos: per An-
 tonoma-
 siam. Deia-
 mon enim
 & Cretheus
 fratres. fuere
 filii Æoli,
 ex quorum
 illo natus est
 Cephalus,
 Æoli nepos.
 Pausan. As-
 tic. Strab.
 lib. 10.

b Tereus
 Thracumque;
 nota cru-
 litas: Ori-
 thyæam à nu-
 ptio Boreæ
 deterrebant.
 c Ventos,
 Notum scilicet,
 Zephy-
 rum, & Sub-
 solanum,
 quorum ori-

a Boreæ u-
xor facta est
Orithya.

† Zetes &
Calais ex
parte aves.

b Argo na-
vi. Catull.

Illa rudem

Nec prius ætæi cursus suppressit habenas,
Quam Ciconum tenuit populos & mœnia raptor,
Illic & a gelidi conjux Astæa tyranni,
Et genitrix facta est; partuque enixa gemellos,
Cætera qui matris, pennas genitoris habebant.
Non tamen hæc memorant una cum corpore natas.
† Barbaque dum rutilis aberat subnixa capillis,
Implumes Calaisque puer Zetesque fuerunt.
Mox pariter pennæ ritu corpore volucrum
Cingere utrumque latus, pariter flavescere malæ.
Ergo ubi concessit tempus puerile juventæ,
Vellera cum Minyis nitido radiantia villo,
Per mare non notum b prima petiere carina.

curso prima imbuit Amphitriten. *Apoll. lib. I. Ar-
gon. Zetes & Calais τὸ Βορρῆος ὕπερ ἰκάρου.*

LIBER VII.

*De Iasone aureum vellus auxilio Medæ acqui-
rente. FAB. I.*

Expeditis
Iasonis in
Colchos.

a Argo na-
vi. Pagasa
Thessalia

promonto-
rium; τὸ ἄλ-
ξι τὸ πύργου,
muncupa-
tum: quod
ibi fabricatus
fit Argo na-
vis.

b Oculorum
cæcitæ.

c Zetes &
Calais qui
Harpum, a

Jove im-
missi ab il-
lim mensa
depuerunt.

† Vellus au-
reum, d Medæ Ætæ fil. Hesiod. The.

Amque fretum Minyæ a Pagasæ pup-
pe secabant,

Perpetuaq; trahens inopem b sub no-
cte senectam

Visus erat Phineus; c juvenesque A-
quilone creati

Virgineas volucres miseri senis ore fugarant;

Multaque perpeffi claro sub Iasone, tandem

Contigerant rapidas limosi Phasidos undas.

Dumq; adeunt regem, † Phryxæq; vellera poscunt,

Voxq; datur Minyis magnorum horrenda laborum:

Concipit interea validos d Ætias ignes:

Et luctata diu, postquam ratione furorem

Vincere non poterat, Frustra, Medea, repugnas;

Nescio quis deus obstat, ait; mirumque quid hoc est.

Aut aliquid certe simile huic, quod AMARE vocatur.

Nam cur jussa patris nimium mihi dura videntur?

Sunt quoque dura nimis. Cur, quem modo deni-

que vidi,

Ne pereat, timeo? quæ tanti causa timoris?

Excute virgineo conceptas pectore flammæ,

Si potes, infelix. Si possem, sanior essem.

Sed TRANIT invitam nova vis: aliudque Cupido,

Mens

a Mens aliud suadet. VIDEO meliora, proboque:
 Deteriora sequor. Quid in hospite regia virgo
 b Ureris? & thalamos alieni * concipis orbis?
 Hæc quoque terra potest quod ames dare. Vivat, an ille
 Occidat, c in Diis est. vivat tamen! idque precari
 Vel sine amore licet: quid enim commisit Iason?
 Q U E M , nisi crudelem, non tangat Iasonis ætas,
 Et genus, & virtus? quem non, ut cætera desint,
 Forma movere potest? Certe mea pectora movit.
 At, nisi opem tuleris, taurorum afflabitur ore;
 Concurretque suæ segeti, tellure crearis
 Hostibus; aut avido dabitur fera præda draconi.
 Hoc ego si patiar, tum me de tigride natam,
 Tum ferrum, & scopulos gestare in corde fatebor.
 Cur non & spectro pereuntem? oculosque videndo
 Conscelero? cur non tauros exhortor in illum?
 Terrigenasque feros, d insopitumque draconem?
 Dii meliora velint! Quanquam NON ista precanda,
 Sed facienda mihi. prodamne ego regna parentis?
 Atque ope nescio quis servabitur e advena nostra?
 Ut, per me sospes, sine me det lintea ventis?
 Virque sit alterius? pœnæ Medea relinquitur?
 Si facere hoc, aliamve potest præponere nobis;
 Occidat ingratus. S E D non is vultus in illo;
 Non ea nobilitas animo est, ea gratia formæ,
 Ut timeam fraudem, meritique oblivia nostri.
 Et dabit ante fidem, f cogamque in fœdera testes
 Esse deos. Quid tuâ times? accingere, & omnem
 Pelle moram. T I B I se semper debet Iason.
 Teg face solenni junget sibi: perque Pelasgas
 Servatrix urbes matrum celebrabere turba.
 Ergo ego germanam, fratremque, patremque, deos-
 Et natale solum ventis ablata relinquam? (que,
 Nempe pater sævus, nempe est mea barbara tellus,
 Frater adhuc infans: b stant mecum vota sororis.
 Maximus intra me deus est. NON magna relinquam: facis soror
 Magna sequar; Titulum servatæ puppis Achivæ;
 Notitiamque loci melioris; & oppida, quorum
 Hic quoque fama viget; cultusque, artesque virorum: cuius filii e
 Quemque ego cum rebus quas totus possidet orbis, Argonau-
 Et Ionidem, i mutasse velim; quo conjuge felix, tas.
 Et diis chara ferar, & vertice lydera tangam.
 Quid, quod nescio qui mediis occurrere in undis
 Dicuntur montes? ratibusque inimica Charybdis,
 Nunc sorbere fretum, nunc reddere; cinctaq; sævis
 Scylla

a Ratio. Si-
 milem Me-
 deæ disputat.
 Vide lib. 3.

Apoll.
 b Amore.
 Virgil.
 Daphn. me
 malus u-
 rit.

* concu-
 pis.
 c Penes deo-
 rum arbi-
 trium. Hom.
 Οὐδὲν δὲ ἐν
 γένει ἀν-
 τὶ.

d Vigilem;
 εὐπύρον.
 Apollon.
 e Alieni or-
 bis: paulo an-
 te.

f Date fides
 testes adhi-
 bebo.
 g Legitimo
 matrimonio.

h Mecum
 facis soror
 Chalciope;
 cuius filii e-
 rant apud
 Argonau-
 tas.
 i Ἀντιάτ-
 ἀλλὰ ἔα-
 ἴται.

a Virgil.

Conjugiū

vocat: hoc

prætexit

nomine

culpam.

b Perſa Cui

filio & A-

ſteria matre

progenita,

reſte Heſiod.

Apoll. Ma-

verſu d' E-

a r' au Nap-

enſa.

* excan-

duit MS.

quod Cioſ.

quoque in u-

no ſuo repe-

riri tradit,

& probat.

* Vtque

ſolet vent.

MS. &

impr.

* aſſume-

re MS. duo

& impr. &

lib. duo Cioſ.

e Superin-

duſta, agge-

ſta.

d Pulchritu-

dine: Ex r'

ipſis Jovis

v' ipſis.

e Conju-

gium: Me-

tonymice.

f Tergeminz,

Virg. Eadem enim Luna, Diana, Hecate.

g Solem

motum illu, hoc eſt, omnituentem, patrem Aſie & Perſe quo-

que ſecundum Diodorum.

* Credulus.

h Incantat. Enallage.

* Poſtquam.

i Igne Metonym. Virgil. -- ſpirantes naribus

ignem. 2. Georg.

Scylla rapax canibus Siculo larrare profundo? (rens,

Nempe tenens quod amo, gremioque in Iasonis hæ-

Per freta longa ferar. Nihil illum amplexa timebo:

Aut, ſi quid metuam, metuam de conjuge ſolo.

a Conjugiumne putas? SPECIOSAQ; nomina culpæ

Imponis, Medea, tuæ? Quin adſpice quantum

Aggrediare nefas; &, dum licet, effuge crimen.

Dixit: & ante oculos rectum pietasque pudorque

Conſtiterant; & viſta dabat jam terga Cupido.

Ibar ad antiquas Hecates b Perſeidos aras,

Quas nemoſ umbroſum, ſecretaque ſylva tegebat:

Et jam fractus erat, pulſusque reſederat ardor.

Cum videt Aſoniden, exſtinſtaque flamma reluxit,

Erubuere genæ, totoque * recanduit ore.

* Vt ſolet a ventis alimenta * reſumere, quæque

Parva e ſubinducta latuit ſcintilla favilla,

Crefcere, & in veteres agitata reſurgere vires:

Sic jam lenis amor, quem jam languere putares,

Vt vidit juvenem, d ſpecie præſentis inarſit.

Et caſu, ſolito formoſior Aſone natus

Illa luce fuit. poſſes ignoſcere amanti.

Spectat: & in vultu, veluti tum denique viſo,

Lumina fixa tenet: nec ſe mortalia demens

Ora videre putat, nec ſe declinat ab illo.

Vt vero cœpitque loqui, dextramque prehendit

Hoſpes, & auxilium ſummiſſa voce rogavit,

Promiſitque e torum; lacrymis ait illa proſuſis:

Quid faciam video, nec me ignorantia veri

Decipiet, ſed amor. ſervabere munere noſtro:

Servatus promiſſa dato. Per ſacra ſtriſormis

Ille Dex, luoque foret quod numen in illo,

Perque g patrem ſoceri cernentem cunſta futuri,

Eventuſque ſuos, & tantæ pericula jurat.

* Creditus accepit h cantatas protinus herbas,

Edidicitque uſum, lætuſque in teſta reſeſſit.

* Poſtera depulerat ſtellas Aurora micantes:

Conveniunt populi ſacrum Mavortis in arvum,

Conſiſtantque jugis. medio rex ipſe reſedit

Agmine purpureus, ſceptroque inſignis eburno.

Ecce! adamanteis i Volcanum naribus eſſant

Ari-

f Tergeminz, Virg. Eadem enim Luna, Diana, Hecate.

g Solem

motum illu, hoc eſt, omnituentem, patrem Aſie & Perſe quo-

que ſecundum Diodorum.

* Credulus.

h Incantat. Enallage.

* Poſtquam.

i Igne Metonym. Virgil. -- ſpirantes naribus

ignem. 2. Georg.

a *Æripedes* tauri; tactæque vaporibus herbæ
 Ardent. utque solent pleni resonare camini,
 Aut ubi terrena silices fornace soluti
 Concipiunt ignem liquidarum adspersione aquarū;
 Pectora sic intus claudas volventia flammæ,
 Gutturæque *b* uisæ sonant. Tamen illis *Æsone* natus
 Obvius it. Vertere truces venientis ad ora
 Terribiles vultus, præfixæque cornua ferro;
 Pulveremque solum pede pulsavere bisulco,
 Fumificisque locum mugitibus implere.

* Dirigere metu subito Minyx. ille nec ullos
 Sensit anhelatus (tantum medicamina possunt)
 Pendulaque audaci mulcet palcaria dextra,
 Suppositosque jugo pondus grave cogit aratri
 Ducere, & insuetum ferro proscindere campum.
 Mirantur Colchi: Minyx clamoribus augent,
 Adjiciuntque animos. galea tum sumit athena
 e Vipereos dentes, & aratos spargit in agros.
 Semina mollit humus valido prætinctæ veneno;
 Et crescunt, fiuntque sati nova corpora dentes.
 Utque hominis speciem materna sumit in alvo,
 Perque suos intus numeros componitur infans,
 Nec nisi maturus communes exit in auras:
 Sic ubi visceribus gravidæ telluris imago
 Effecta est hominis, fixto consurgit in arvo;
 Quodq; magis mirum est, simul edita concutit arma.
 Quos ubi viderunt præcutæ cuspidis hastas
 In caput *Æmonii* juvenis torquere parantes,
 Demisere metu vultumque animumque Pelasgi.
 Ipsa quoque extimuit, quæ tutum fecerat illum:
 Utque peti vidit juvenem tot ab hostibus unum,
 Palluit, & subito sine sanguine frigida sedit.
 Neve parum valeant à se data *d* gramina, carmen
 e Auxiliare canit, *f* secretasque advocat artes.
 Ille gravem medios silicem jaculatus in hostes,
 A se depulsum Martem convertit in ipsos.

g *TERRIGENÆ* pereunt per mutua vulnera fratres,
 Civilique cadunt acie. Gratantur Achivi,
 Victoremque tenent, avidisque amplexibus hærent.
b Tu quoque victorem complecti, barbara, velles.
 Obsticit incepto pudor. * At complexa fuisses:
 Sed te, ne faceres, tenuit reverentia famæ.
 Quod licet: affectu tacito lætaris, agisque
 Carminibus grates, & diis autoribus horum.
 † *Pervigilem* superest herbis sopire draconem,

a Χαλκίπρ-
 δας *Apoll.*
Virg. 6. x-
 ripedem
 cervain.
b *Adula*
 flammis per-
 transeuntibus.

* Dirigue-
 re metu
 Minyx:
 subit ille,
 nec ignes
 Sensit an-
 helatos.
 e *Dentes*
 serpentis in-
 teremptæ,
 qui à *Marte*
 & *Pallade*
 partim *Cad-*
mo traditi
 sunt, partim
Ætæ Col-
chor. regi.
Apoll. 3.

d *Herba in-*
cantata.
e *Magicum,*
 quo opem il-
 lis ferebat.
f *Occultæ,*
 magicæ.
g *Γαῖαν,* d.
 terra nati.
b *Apostro-*
phe ad Me-
deam pathet-
ica.
 * ac.
 † *Draco Ha-*
perius.

Qui

Qui crista, linguisque tribus præsignis, & uncis
Dentibus horrendus, cullos erat arboris aureæ.
Hunc postquam sparsit Lethæi gramine succi,
Verbaque ter dixit placidos facientia somnos,
Quæ mare turbatum, quæ concita flumina sistunt;
Somnus in a ignotos oculos ubi venit; & auro
Heros Aësonius potitur, spolioque superbus,
Muneris autorem secum spolia altera portans,
Victor Iolchiacos tetigit cum conjuge portus.

a' *Alcibiades.*
quod som-
nus nun-
quam vide-
rant.

De novata Aësoni juventute. F A B. 2.

A Monix matres pro natis dona receptis,
Grandæviq; ferunt patres; congestaque flamma
Thura liquefaciunt; indutaque cornibus aurum
Victima a vota * facit. sed abest gratantibus Aëson,
Jam propior letho, b fessusque senilibus annis.
Tunc sic Aësonides; O cui debere salutem
Confiteor, conjux, quanquam mihi cuncta dedisti,
Quod mi- Excessitque fidem meritorum summa tuorum:
hi detra- Si tamen hoc possunt, (quid enim non carmina pos-
ctum est, sunt?)
vestros ac- c Deme meis annis, & demptos adde parenti.
cedat ad Nec tenuit lacrymas. Mota est pietate rogantis,
annos. d Dissimilemq; animum e subiit pater Aëta relictus.
d Erga se Non tamen affectus tales confessar; Quod, inquit,
invenit, qui Excidit ore tuo, conjux, scelus? Ergo ego cuiquam
et a alium Posse tux videor spatium f transcribere vitæ?
e sit plus. Non sinat hoc Hecate, nec tu petis æqua, sed isto,
e Virg. Et Quod petis, experiar majus dare munus, Iason.
mentem Arte mea soceri longum tentabimus ævum,
patriæ Non annis revocare tuis: modo diva triformis
f. biit pie- Adjuvet, & præsens ingentibus adnuat ausis.
tatis ima- Tres aberant noctes, ut cornua: ora coirent,
go. Efficerentque orbem. postquam plenissima fulsit,
f In alium g Et solida terris spectavit imagine Luna,
tran-ferre: Egreditur tectis, vestes * induta recinctas,
Metaph. d Nuda pedem, nudos humeris infusa capillos;
rationibus Fertque vagos medix per muta silentia noctis
funeratio- Incomitata gradus. Homines, volucresque, ferasque
rum: ubi Solve-
transcrib. est, quod tibi expensum latum est in aliud nomen transferre.
g Periphrasis plenilunii. Ad venesic. n. Luna plene vim majorem
esse autumabant, & lectæ ad illius lumen verba credabant efficaciores.
Turneb. lib. 6. c. 10. * Exuta relictas. Ita Virgil. de Dido. Unum
exuta pedem vinclis in veste recincta Et Horat. de Canid. -- pedib.
nudis passoque capillo, ritu scilicet venesicorum,

Solverat alta quies. nullo cum murmure serpens,
 Sopito similis, nullo cum murmure serpit;
 Immoxque silent frondes, filet humidus aer.
 Sydera sola micant: ad quæ sua brachia tendens,
 Ter se convertit, ter sumptis flumine crinem
 Irroravit aquis, ternis & hiatibus ora
 Solvit; & in dura summisso poplite terra,
 Nox, ait, arcanis fidissima. quæque diurnis
 Aurea cum Luna succeditis ignibus astra,
 Tuque biceps Hecate, quæ coëptis conscia nostris,
 Adjutrixque venis, cantusque artesque magorum,
 Quæque magos Tellus & pollentibus instruis herbis,
 Auræque, & venti, montesque amnesque lacusque,
 Diique omnes nemorum diique omnes noctis, adeste:
 Quorum ope, cum volui, ripis & micantibus amnes
 In fontes rediere suos; concussa que sisto.
 Stantia concutio cantu freta; nubila pello,
 Nubilaque induco; ventos abigoque, vocoque:
 Vipereas rumpo fœverbis & carmine fauces;
 Vivaque saxa, sua convulsa que robora terra,
 Et sylvas moveo; jubeoque tremiscere montes,
 Et mugite solum, manesque exire sepulcris.
 Te quoque, Luna, traho; quamvis temerata labores
 Ara tuos minuant: currus quoque carmine nostro
 Pallent, ac pallet nostris Aurora venenis.
 Vos mihi taurorum flammæ heberastis, & unco
 Haud patiens oneris collum pressistis aratro.
 Vos serpentigenis in se fera bella dedistis,
 Custodemque rudem somno sopistis, & aurum
 Vindice decepto Graias misistis in urbes.
 Nunc opus est succis, per quos renovata senectus
 In florem redeat, primosque i recolligat annos.
 Et dabitis: neque enim micuerunt sydera frustra,
 Nec frustra & volucrum tractus cervice draconum
 Currus adest, aderat demissus ab æthere currus.
 Quo simul adscendit, frænataque colla draconum
 Permulsit, manibusque leves agitavit habenas;
 Sublimis rapitur, subjectaque Thessala Tempe
 Despicit, & cretis regionibus applicat angues.
 Et quas Ossa tulit, quasque Ialtus Pelion herbas,
 Othrysque, & Pindus, & Pindo major Olympus,
 Perspicit; & placitas partim radice revellit,

Partim

finditque solum, manesque sepulcris Elicit. lib. 1. eleg. 2. h Dracone custode. i Resumat. k Alatorum. * visus. l Synthesis
 refertur enim ad montem. † Prosp. MS.

a Irrigavit,
 perfudit.b Τεκαρπα-
 λος. Orph.
 appellat.Argon quod
 caput habeat

dextrum e-

qui nim, si-

nistrum ca-

nimium, me-

dum homi-

nis, vel, ut

alii, suis a-

gressis.

c Medea a-

pud Euripi-

dem, ubi

συμπερι-
 νέμειτο E-

καταλιν.

d Potenti-

bus, effica-

cibus.

e Γλυκύ
 ῥήμα.

CARMI-

NUM &
 incantatio-

num vis. Vi-

de Apollon.
 lib. 3. Arg.

a Similiter Partim succidit curvamine & falceis aheng.
Virg. 4. Æ- Multa quoque Apidani placuerunt gramina ripis.
neid. Falci- Multa quoq; Amphrysi; nec eras immunis Enipeus
bus & Nec non Peneus, nec non Sperchiades undæ
messæ ad Contribuere aliquid, juncosque littora Bæbes.
Lun. quæ- Carpsit & Euboica & vivax Anthedone gramen,
runtur a- Nondum vulgatum mutato corpore & Glauci.
hen. Pu- Nona dies illam curru, pennisque draconum,
bent herb. Nonaque nox omnes lustrantem viderat agros,
Siquidem Cum rediit. & nec erant tacti nisi odore dracones;
& æri vim Et tamen & annosæ pellem posuere senectæ.
medicam Constitit adveniens citra limenque foresque,
putab. inis- Et tantum corlo tegitur, refugitque viriles
se. Contactus, statuitque aras de cespite binas,
b' AeiZov Dexteriore Hecates, at lava parte / Juventæ.
sive aiaDu- Has ubi verbenis, sylvaque incinxit agresti;
lit. Haud procul egesta & scrobibus tellure duabus
c De hujus Sacra facit: cultrosque in guttura & velleris attri
metamor- Conjicit, & patulas perfundit sanguine fossas.
phosi, vide Tum super invergens tepidi carchesia lactis,
l. b. 13. Me- Alteraque invergens liquidi carchesia mellis,
sam. † Verba simul fundit, terrenaque numina poscit,
d Tantum i Umbrarumque rogat rapta cum conjuge regem,
odor herba- Ne properent artus anima fraudare * senili.
rum illarum Quos ubi placavit & precibusque & murmure longa
dracones of- Æsoni effertum proferri corpus ad aras
flaverat. Jussit: & in / plenos resolutum carmine somnos
e Tibul. Exanimi similem stratis porrexit in herbis. (stros
Crudeles Hinc procul Æsonidem, procul hinc jubet ire min
divi! ser- Et monet arcanis oculos remove re * profanos.
pens no- Diffugiunt jussi. sparsis Medea capillis
vus exuit Bacchantum ritu flagrantem circuit aras:
annos. n Multitudasque faces in fossa sanguinis * atra
f Hebes. Tingit, & o infectas geminis accendit in aris;
g Hamerus Terque senem flamma, ter aqua, ter sulphure lustrat
Od. x. Bi- Interea calido positum medicamen ahen
Degri ipuza Fervet, & exultat, spumisque p tumentibus albet.
iotv ti zu-

Illi

zavov idu xpi idu. Soleb. autem venesc. in scrobe diti inferis sacra
facere. Horat. --- scalpere terram Unguibus. h Ovis atra: in
feris enim nigris pecudibus rem divinam faciebant. † MEDEA
Æsoni reparat juventutem. i Phæonem cum Proserpina. * Hy
pallage. k Precum murmure: "Es dia dicit." l Profundum soporem
qui Græci est καλῶς. m Non adhibendos horum sacrorum mysteria.
Maris autem erat profani sacris arcere. Virgil. -- procul, & procul
esse, profani. n Luspicator, * Attr. o Cruoretinæ, p Ebullientia

Illic Amonia radices valle resectas,

* Seminaque, & flores, & succos incoquit atros.

Adjicit extremo lapides oriente petitos,

Et quas Oceani refluxum mare lavit arenas.

* Addidit exceptas Lunæ de nocte pruinas,

Et strigis infames ipsis cum carnibus alas,

Inque virum soliti vultus mutare ferinos

Ambigui a prosecta lupi: nec defuit illi

Squamea b Cinyphii tenuis membrana chelydri,

Vivacisque jecur cervi: quibus insuper addit

Ora caputque novem cornicis secula passæ.

His & mille aliis postquam sine nomine rebus

Tropositem instruxit mortali barbara munus;

c Arenti ramo jampridem d mitis olivæ

Omnia confudit, summisque immiscuit ima.

Ecce! verus calido versatus stipes ahenò

Fit viridi: primo, nec longo tempore frondes

Induit, & subito e gravidis oneratur olivis.

At quacunq; cavo spumas ejecit ahenò

Ignis, & in terram guttæ cecidere calentes,

Vernat humus, floresq; & mollia pabula surgunt.

Quæ simul ac vidit, stricto Medea recludit

Lusæ senis jugulum; veteremque exire cruorem

Passa, replet succis: quos postquam combibit Aëson,

Aut ore exceptos, aut vulnere; barba comæque,

Canitie posita, nigrum rapuere colorem.

Pulsa fugit macies: abeunt pallorque, sitisque:

Adjectoque cavæ suppleantur corpore rugæ:

Membraque luxuriant. Aëson miratur, & olim

Ante quater denos hunc se reminiscitur annos;

Disimilemque animum subiit, ætate relicta.

d Ad differentiam oleastræ. e Succo reserit. f Germinat tanquam
verno tempore. g Augescente carnis adjectione.

De Liberi nutricibus in juventutem reductis. FAB. 3.

Viderat ex alto tanti miracula monstri

Liber: & admonitus juvenes a nutricibus annos

Posse suis reddi, capit hoc à Colchide munus.

reductæ. a Nysæidibus.

De Pelia arte Medea à filiabus suis interempto. FAB. 4.

Næve doli cessent, odium cum conjugæ falsum

a Phasias adsimulat. Pelixque ad limina supplex a Medea: à

Confugit: atq; illam (quoniam gravis ipse senecta Phasæ Col-

chidis amicitia fallacis imagine cepit. (est) chorum flu-

via.

F

Dum-

* Semina-

que flores-

que & suc-

inc. acres.

* Addit &.

Lunam au-

tem saliva

quadam &

ssima her-

bus inficere

credebant,

ideoque ad

illius lument

lectas ad ve-

nesicia effi-

caciores au-

tumabant.

a Extæ ex

fibris disse-

cta. Non.

b Libyæ. I-

ta Virg. Ci-

nyphee

tondent

hirti, b. e.

Apicani. g.

Georg.

c Arido,

Antime-

ria.

a Seneſcutis Dumque reſert inter meritum maxima, dempto
squalorem. Aſonis eſſe a ſitus, atque hac in parte moratur;
b Addita, Spes eſt virginibus Pelia *b* ſubjecta creatis,
inj. ſa. Arte ſuum parili revireſcere poſſe parentem.
 * petunt, Idque * petunt * juvenes, pretium *c* ſine ſine paſciſci.
 pretiumq; Illa brevi ſpatio ſilet, & dubitare videtur,
 jubent ſi- Suspenditque animos, *d* ſiſta gravitate, rogantum.
 ne ſine pa- Mox ubi pollicita eſt, Quo ſit fiducia major
 ciſci. Muneris hujus, ait, quæ veſtri maximus ævo eſt
 * juvenis Dux gregis inter oves, agnus medicamine fiet.
 pretium. Protinus innumeris effortus *e* laniger annis
c Anovi- Attrahitur, flexo circum cava tempora cornu.
em, inſini- Cujus ut Amonio marcentia guttura cultro
um. Fodit, & exiguo maculavit ſanguine ferrum,
d Simulata Membra ſimul pecudis, validolque venefica ſuccos
rei difficul- Mergit in ære cavo. minuunt ea corporis artus,
sate. Cornuaque exurunt, nec non cum cornibus annos;
e Ariet. † Et tener auditur medio balatus ahenò.
 † *ARIES in* Nec mora; balatum mirantibus, exſilit agnus;
aynum. Laſcivitque fuga, ſlaſtantiaque ubera quærit.
f Lac præ- Obſtupere ſata Pelia: promiſſaque poſtquam
bentia. Exhibuere fidem, tum vero g impenſius inſtant.
g Vehemen- Ter juga Phœbus equis in *b* libero flumine merſis
tiur. Virgil. Dempſerat, & quarta radiantia nocte micabant
 -- tanto Sidera, cum rapido fallax Aetias igni
 me im- Imponit i purum laticem, & ſine viribus herbas.
 penſius æ- Jamque neci ſimilis, reſoluto corpore, regem,
 quum eſt Et cum rege ſuos cuſtodes ſomnus habebat,
 Conſule- Quem dederat cantus, magicæque potentia linguæ
 re. Intrarant juſſæ cum Colchide limina natæ,
h Mari At- k Ambierantq; torum: Quid nunc dubitatis, inertes
lantico ſive Stringite, ait, gladios, veteremq; haurite cruorem;
Heſperio, Ut repleam vacuas juvenili ſanguine venas.
quod liberum In manibus veſtris vita eſt, ætæque parentis.
fluvium in- Si pietas ulla eſt, nec ſpes agitaris inanes,
ſuit. Officium præſtate patri, relique ſeneſtam
i Meram a- l Exigite, & ſaniem conjeſto emittite ferro.
quam. His, ut quæq; *m* pia eſt, hortatibus, *m* impia prima eſt
k Circumde- Et, ne ſit ſcelerata, facit ſcelus. haud tamen iſtus
derant le- Ulla ſuos ſpectare poteſt, oculosque refleſtunt,
ſum pater- Cæcæque dant ſævis averſæ vulnera dextris.
nium. † Ille cruore fluens ſubito tamen allevat artus,
l Expellite. Semilacerque toro tentat conſurgere; & inter
m Oſſum- Tot medios gladios pallentia brachia tendens.
ey.

† PELIAS aſtu Medæe à natavum ſiſu interimitur.

Quid facitis, natæ? quis vos in fata parentis
Armat, ait? Cecidere illis animique, manusque.
Plura locuturo cum verbis guttura Colchis
Abstulit, & calidis laniatum merfit in undis.

De Cerambo in avem. FAB. 5, 6, 7, 8, & 9.

Quæ nisi pennatis serpentibus isset in auras,
Non exempta foret pœnæ fugit alta, superque
Fellion umbrolum, Philyræaque tecta, superque
Othryn, & eventu veteris loca nota † Cerambi.
Hic ope nympharum sublatus in aëra pennis,
Cum gravis infuso tellus foret obruta ponto,
Deucalionæas effugit inobrutus undas.
Æoliam Pitānen à læva parte reliquit,
Factaque de saxo longi simulacra draconis:
Idzumque nemus. quo, b nati furta, juvencum
Occuluit Liber falsi sub imagine cervi:
Quaque c pater Coryti parva tumulatus arena est,
Et quos Mera novo latratu terruit agros:

† CERAM-
BUS in a-
vem sui no-
minis, sive
scarabæum.
a Deucalionis dilu-
vium: de quo
libro primo.
b Thyenci,

*patris Theantis. teste Acrono in Horat. c Paris, qui ex Oenone Corytum
jusscepit: cujus in Cebirina Treadis urbe tumulus visibatur, de quo plura vi-
de apud Parrhas.*

*De Coe matronis in boves, & Ialysii in scopu-
los. FAB. 10, 11, 12.*

EUropylique urbem, qua † Cox cornua matres
Gesserunt, tunc cum discederet Herculis agmen:
Phœbeamque Rhodon, & Ialysios Telchinas;
Quorum oculos ipso mutantur omnia visu
Iuppiter exosus, fraternis subdidit undis.
Transit & antiquæ Carthæiæ mœnia Cæx,
Qua pater Alcidas placidam de corpore natæ
Miraturus erat nasci potuisse columbam.

† COE ma-
trona in bo-
ves.

De Cycno in avem, & Hyrie in stagnum. FAB. 13, & 14.

Inde lacus Hyries videt, & a Cycneia Tempe,
Quæ subitus celebravit † olor. nam Phyllius illic
Imperio pueri, volucresque, ferumque leonem
Tradiderat domitos: taurum quoque vincere jussus
Vicerat; & stricto toties iratus amori,
Præmia poscenti taurum suprema negavit.
Ille indignatus, Cupies dare, dixit: & alto
Desiluit saxo. cuncti cecidisse putabant.
Factus olor niveis pendebat in aëre pennis.
At genitrix Hyrie servatum nescia, fiendo
Delicuit; stagnumque suo de nomine fecit.

a Teumessia
alio nomine
dicta: nam
hoc epithe-
ton auctor ab
eventu ad-
didit.

† CYCNUS
Hyrie filii
olorem.

De Combe in avem, & Menephronem in feram.

F A B. 15, 16, 17, 18, 19, 20, & 21.

† Combe in
avem.

a Combe A.

fopi fil. alio
nomine

Chalcis, au-

tore Zeno-

bio, sic dicta

vix inventa

arma arca.

Vide adig.

Chalcidi-

ca uxor.

b Primo e-

nim Lato-

na hæc in-

sula decreta

fuit: quam

postea cum

Deo com-

mutavit.

c Intelligit enim Patrum Achaia urbem ubi primus regnavit E-

neclus.

d Corinthum, sic dictam ab Ephyræ quadam heroina, teste E-

ratibus, in Bæotia.

† Phrygiales fungi in homines.

e Colchiaci. He-

terosis.

f Quia à Titane, h. e. Sole avo acceperat, ut scribit Apol-

lor. lib. 1. una cum curru.

g Athenæ.

* Annexamque.

h He-

cyonem Scyronis fil.

Adjacet his Pleuron: in qua trepidantibus † alis
Ophias effugit natorum vulnera a Combe.

Inde Calauze b Latoïdos adspicit arva,

In volucrem versi cum conjugè conscia regis.

Dextera Cyllene est: in qua cum matre Menephron

Concubiturus erat sœvarum more ferarum.

Cephison procul hinc deflentem fata nepotis

Reipicit in tumidam phocen ab Apolline versi;

c Eumelique domum lugentis in aëre natam.

Tandem vipereis d Ephyren Pirehida pennis

Contigit. † hic duo veteres mortalia primo

Corpora vulgarunt pluvialibus edita fungis.

Sed postquam e Colchis arsit nova nupta venenis,

Flagrantemque domum regis male vidit: utroque

Sanguine natorum perfunditur impius ensis;

Utraque se male mater, Iasonis effugit arma.

Hinc f Titaniacis ablata draconibus, intrat

g Palladias arces, quæ te, justissime Phineu,

Teque, senex Peripha, pariter videre volantes,

* Innexamque novis h neptem Polyphemonis alio

c Intelligit enim Patrum Achaia urbem ubi primus regnavit E-

neclus.

d Corinthum, sic dictam ab Ephyræ quadam heroina, teste E-

ratibus, in Bæotia.

† Phrygiales fungi in homines.

e Colchiaci. He-

terosis.

f Quia à Titane, h. e. Sole avo acceperat, ut scribit Apol-

lor. lib. 1. una cum curru.

g Athenæ.

* Annexamque.

h He-

cyonem Scyronis fil.

De summa Cerberi in aconitum. F A B. 22.

Excepit hanc Ægeus, facto damnandus in uno.

Nec satis hospitium est, thalami quoque fœderis
jungit.

Jamque aderat Theseus proles ignota parenti,

Qui virtute sua bimarem pacaverat Isthmon.

Hujus in exitum miscet Medea quod olim

Attulerat secum Scythicis aconiton ab oris.

Illud a Echidnæ memorant è dentibus ortum

Esse canis. Specus est tenebroso cœcus hiatus,

* Et via declivis, per quam Tirynthius heros

b Restantem, contraque diem, radiosque micantes

Obliquantem oculos, nexis adamante catenis

Cerberon attraxit: rabida qui concitus ira

Implevit pariter ternis latratibus auras,

a Nate E-

chidni, teste

Hesiod.

Theog.

* Est.

b Relu-Par-

tem, resi-

stentem.

† Et sparsit vitides spumis albescentibus agros.
 Has concreisse putant, nascasque alimenta feracis
 Forcundique soli, vires cepisse nocendi.
 Quæ quia nascuntur dura vivacia & caute,
 Agrestes aconita vocant. Ea conjugis astu
 Ipse parens Ægeus nato porrexit, ut hosti.
 Sumpserat ignara Theseus data pocula dextra:
 Cum pater in capulo gladii cognovit eburno
 Signa sui generis, b facinusque excussit ab ore.
 Effugit illa necem, nebulis per carmina motis.

cap. 2. b Venenum, facinoræ instrumentum.

Metonymice.

De Thesei gestis, & Scironis ossibus in scopu-
 lot. FAB. 23.

AT genitor, quanquam lætatur sospite nato,
 Attonitus tamen est geniti discrimine parvo
 Committi potuisse nefas. sovet ignibus * aram,
 Muneribusque deos implet; & feriuntque secures
 Colla b torosa bouum victorum cornua vittis.
 N U L L U S ē Erechthidis fertur celebratior illa
 Illuxisse dies. agitant convivia patres,
 Et medium vulgus: necnon & carmina vino
 Ingenium faciente, canunt. † Te, maxime Theseu,
 Mirata est Marathon Cretæ sanguine tauri.
 Quodque suam securus arat Cremyona colonus,
 Munus, opusque tuum est. Tellus Epidauria per te
 Clavigeram vidit Volcani occumbere prolem:
 Vidit & immitem Cephissias ora Procrusten:
 Cercyonis lethum vidit Cerealis Eleusis.
 Occidit ille * Scinis, magnis male viribus usus;
 Qui poterat curvare trabes, & agebat ab alto
 Ad terram late * sparsuras corpora pinus.
 Tutus ad Alcathoën Lelegeia mœnia limes
 Composito Scirone patet; sparsisque latronis
 Terra negat sedem, sedem negat ossibus unda;
 Quæ jactata diu fertur durasse vetustas
 In scopulos: scopulis nomen Scironis inhæret.
 Si titulos annosque tuos numerare velimus,
 Facta b prement annos. Pro te, fortissime, vota
 Publica suscipimus: Bacchi tibi sumimus haustus.

F 3

Con-

tus est Scironis, h. e. clava quam gestabat. * Sinis Plutarch. * sparsu-
 tus. f Megarensium urb. sic dictam ab Alcathoo instauratore. Pan-
 san. MS. Alcithoën. g Parat, quem de rupe in mare precipitavit.
 h Sciron in petram. i Superabund. Ita alib. Nec finis ingenium
 nobilitate premi.

† SPUMA
 Cerberi in
 aconitum.
 a Duris cau-
 tibus, & f
 anavate:
 Enallage-
 numeri
 Dioscor. lib.
 4. Plin. l. 27.

* aras.
 a Securi n.
 viſtime per-
 cussiebantur
 L. Ann.
 Flor. lib. 1.
 b Carnosa,
 opima.
 c Athenien-
 sibus ab E-
 rechteo
 rege.
 d Horat.
 Forcundi
 calices
 quem non
 fecere di-
 sertum?
 † THESEI
 gesta.
 e Periphe-
 ran, qui &
 Corynetas
 cognomina-
 tus est Scironis

Cecropidis hæc est tellus. ea fœdera nobis.
 Tristis abit; Stabuntque tibi tua fœdera magno,
 Dixit: & utilius bellum putat esse minari,
 Quam gerere, atque suas ibi præconsumere vires.
 Classis ab Oenopiis etiam nunc a Lyctia muris
 Spectari poterat: cum pleno concita velo
 Attica puppis adest, & portus intrat amicos,
 Quæ b Cephalum, patriæque simul mandata ferebat.
 Acidæ longo juvenes post tempore visum
 Agnovere tamen Cephalum, dextrasque dedere,
 Inque patris duxere domum. Spectabilis heros,
 Et veteris retinens etiam nunc pignora formæ,
 Ingreditur, ramumque tenens c popularis olivæ,
 Et dextra lævaque duos ætate minores,
 Major habet, Clyton, & Buten, Pallante creatos.
 Postquam congressi, primi sua verba tulerunt
 Cecropidæ. Cephalus peragit mandata, rogatque
 Auxilium; fœdusque refert, & jura parentum:
 Imperiumque peti totius * Achæidos addit.
 Sic ubi mandata juvit facundia causam:
 Æacus, in capulo regni d nitente sinistra,
 Ne petite auxilium, sed sumite, dixit, Athenæ.
 Nec dubix vires: quas hæc habet insula, vestras
 Ducite, & omnis eat rerum status iste mearum.
 Robora non desunt: superat mihi miles, & hosti,
 Gratia diis, felix & inexcusabile tempus.
 Immo ita sit Cephalus, crescat tua civibus opto
 Urbs, ait. adveniens equidem modo gaudia cepi,
 Cum tam pulchra mihi, tam par ætate juventus
 Obvia processit. multos tamen inde requiro,
 Quos quondam vidi vestra prius urbe receptus.
 Æacus ingemuit, tristisque ita voce locutus:
 FLEBILE principium melior fortuna * secuta est.
 Hanc utinam vobis possem memorare! Sine ullo
 Ordine nunc repetam. neu longa ambage morer vos,
 f Ossa cinisq; jacent, memoti quos mente requiris.
 Et quota pars illi rerum periere mearum!
 Dira lues populis ira Junonis iniquæ
 Incidit * exosæ dictas à pellice terras.
 Dum visum est g mortale malum, tantæq; latebat
 Causa nocens cladis, b PUGNATUM est arte medendi.

F 4

EX I-

exosam habuit ut pellicem. g Non Suidæ, h. e. ira calidum invecitum
 malum, ut exponit Cicer. h Medendo malo huic opem offerre conati su-
 mm. Vide hujus pessilentie collationem cum ea, quam Virg. 1. Georg. &
 Lucres. lib. 6. describit, lib. 5. pœs. Scalig.

a Cretensis.
 Ex parte
 totum. Ly-
 ctus n. Cre-
 ta urbi est.

b Athenien-
 sium lega-
 tum seu ora-
 torem: Ora-
 tores e-
 nim dicti,
 quasi cau-
 sarum a-
 ctiores,
 quod rei-
 pub. man-
 data pera-
 gerent.

Fejl.
 c In Attica
 nata.
 * Achæi-
 dos.

d Alludit ad
 etymon sce-
 ptri, quod ab
 innitendo
 est, dicitur tū
 ex ætate in-
 duxi seu ex æ-
 tate duxi.
 e Vires, au-
 xiliares co-
 pia.

* Seque-
 tur.
 f In ossa &
 cinerem
 conversi.

* Exosæ, h.
 e. ab Ægina
 quam Juno

a Pestilen-
tia causa
physica.

b Il. a'. O-
pines adp-
cogitavit
e' p' p' p'
muras ap-
p' p'.

c Tabi ab-
sumpta dis-
fluunt.
d Spargunt,
propagant.

e Opitulator,
medicus.
f Morbi si-
nem in sumus
vident desi-
surum atque
obitum a-
groantis.
g Horat.
Immo-ri-
tur flu-
diis,

EXITIUM superabat opem, quæ victa jacebat.

a Principio cœlum spissa caligine terras
Pressit, & ignavos inclusit nubibus æstus.
Dumque quater plenis explevit cornibus orbem
Luna, quater plenum tenuata retexit orbem,
Lethiferis calidi spirarunt æstibus Austri.
Constat & in fontes vitium venisse, lacusque,
Milliaque incultos serpentum multa per agros
Errasse, atque suis fluvios temerasse venenis.

b Strage canum primo, volucrumq;, oviumq;, boum-
Inq; feris subiti deprensa potentia morbi est. (que,
Concidere infelix validos miratur arator
Inter opus tauros, medioque recumbere sulco.
Lanigeris gregibus, balatus dantibus agros;
Sponte sua lanæque cadunt, & corpora tabent.
Acer equus quondam, magnæque in pulvere famæ,
Degenerat: palmæ veterumque oblitus honorum,
Ad præsepe gemit morbo moriturus inertis.
Non aper irasci meminit, nec fidere cursu
Cerva, nec armentis incurrere fortibus ursi.

OMNIA languor habet. sylvis, agrisque, viisque
Corpora fœda jacent: vitiantur odoribus auræ.
Mira loquor. Non illa canes, avidæque volucres,

Non cani tetigere lupi: e dilapsa liquescunt,
Asslatuque nocent, & d agunt contagia late.

Pervenit ad miseros damno graviore colonos
Pestis, & in magnæ dominatur mœnibus urbis.

Viscera torrentur primo, flammisque fatiscunt:
Indicium rubor est, & ductus anhelitus igni.

Aspera lingua tumet, tepidisque arentia ventis
Ora patent, auræque graves captantur hiatu.

NON stratum, non ulla pati velamina possunt;
Dura sed in terra ponunt præcordia: nec sit

Corpus humo gelidū, sed humus de corpore fervet.
Nec e moderator adest: inque ipsos sœva medentes

Erumpit clades, obsuntque autoribus artes.

Quo propior quisque est, servitque fidelius ægro,
In partem lechi citius venit: atque SALUTIS

Spes abiit; f sinemque vident in funere morbi.

Indulgent animis; & nulla, quid utile, cura est:

Utile enim nihil est. Passim, positoque pudore,

Fontibus, & fluviiis, puteisque capacibus hærent.

Næc sitis est exstincta prius, quam vita, bibendo.

Inde graves morbo nequeunt consurgere, & ipsis
g Immo-riantur aquis. aliquis tamen haurit & illas.

Tanta-

Tantaque sunt miseris inuisi tædia lecti;
Profluant: aut, si prohibent consistere vires,
Corpora devolvunt in humum; fugiuntque penates
Quisque suos. sua cuique domus funesta videtur:

Et, quia causa latet, locus est in crimine notus.
Semianimes errare viis, dum stare valebant,
Adspiceres; sientes alios, terraque jacentes,
Lassaque versantes supremo lumina motu.

Membraque a pendentis tendunt ad sidera cæli,
Hic, illic, ubi mors deprenderat, exhalantes.
Quid mihi tunc animi fuit? aut quid debuit esse?

Ut vitam odissem, & cuperem pars esse meorum.

Quo se cunque acies oculorum flexerat, illic
Vulgus erat stratum: veluti cum putria motis
Poma cadunt ramis, agitataque ilice glandes.

Templa vides contra gradibus sublimia longis:

Juppiter illa tenet. Quis non altaribus illis

Irrita thura dedit; quoties pro conjuge conjux,

Pro nato genitor dum verba precantia dixit,

Non exoratis animam finivit in aris?

Inque manu thuris pars inconsumpta reperta est?

Admoti quoties templis, dum vota sacerdos

Concipit, & fundit b purum inter cornua vinum,

Haud expectato ceciderunt vulnere tauri?

Ipse ego sacra Jovi pro me, patriaque, tribusque

Cum facerem natis; mugitus victima diros

Edidit, & subito collapsa sine ictibus ullis,

Exiguo tinxit c subjectos sanguine cultros.

Fibra quoque ægra d notas veri, monitusque deorum

Perdiderat: tristes penetrant ad viscera morbi.

Ante sacros vidi projecta cadavera postes:

Ante ipsas, quo mors foret invidiosior, aras.

Pars animam laqueo claudunt, mortisque timorem

Morte fugant, ultroque vocant venientia fata.

e Corpora missa neci nullis de more f feruntur

f Funeribus: neque enim capiebant funera portæ.

Aut inhumata premunt terras, aut dantur in altos

h Indorata rogos. & jam reverentia nulla est;

Deque rogis pugnant, alienisque ignibus ardent.

Qui lacryment, defunt; indeflectæque vagantur

* Natorum, matrumque animæ, juvenumque, senumque;

Nec locus in tumulos, nec sufficit arbor in ignes. quippe vi-

F s

Atto- scribitur.

e Cadavera. Periphrasis. f Effertur. Ter. Effertur: imus. Ex-
tra urbem enim sepeliebantur mortui. g Exsequiar. pompa. h Simul-
b sepultura honore. * Natorumque virumque e.

a dicitur.
ut aliqui sunt
hæsi super.

b Purum e-
nim vinum
sacris adhi-
beri jam e-
rat. Plin.
l. 14. c. 12.

c Admotos.
Virg. sup-
positos di-
xit lib. 3.

Georg. Idem
6. Æneid.

Suppo-
nunt alii
cultros.

d Futurorum
eventuum
presagia.

aruspicum
indicia; pu-
er factis

ir factis

a Non falsi
sermone
hominum.

Attonitus tanto miserarum turbine rerum,
Juppiter ô, dixi, si te a non falsa loquuntur
Isse sub amplexus Æginæ Aspidos olim,
Nec te, magne pater, nostri pudet esse parentem;
A U T mihi redde meos, aut me quoque conde se-
pulcro.

b Quercum
memoris Do-
donæi.

c In defi-
cientium ci-
vium locum
substituen-
do: Meta-
phora de re
militari.

Ille notam fulgore dedit, tonitruque secundo.
Accipio, sintque ista precor felicia mentis
Signa tux, dixi, quæ das mihi pignoris omen.
Forte fuit juxta patulis rarissima ramis
Sacra Jovi quercus de semine b Dodonæo:
Hic nos frugilegas adspeximus agmine longo
G R A N D E onus exiguo formicas ore gerentes,
Rugosoque suum servantes cortice callem.
Dum numerum miro, Totidem, pater optime, dixi,
Tu mihi da cives, & inania c mœnia supple.
Intremuit, ramisque sonum sine flamine motis
Alta dedit quercus. Pavido mihi membra timore
Horruerant, stabantque comæ, tamen oscula tetræ,
Roboribusque dedi: nec me sperare fatebar.
Sperabam tamen, atque animo mea vota fovebam.
Nox subit, & curis exercita corpora somnus
Occupat, ante oculos eadem mihi quercus adesse,
Et rami totidem, totidemque animalia ramis
Ferre suis visa est, pariterque tremiscere motu,

d Formicæ.
Periphras-
is.

e Erecto
corpore.

f Egregia,
quod est vi-

sum per so-

num evi-

dens atque
directum,

g Solvitur.
* prope-

rans.

h Distribuit
in partes.

i For-
micæ in
Myrmidonæ.

d Graniferumque agmen subjectis spargere in arvis;
Crescere quod subito majus majusque videtur,
Ac se tollere humo, e rectoque adistere trunco,
Et maciem, numerumque pedum, nigrumque colorem
Ponere, & humanam membris inducere formam.
Somnus abit, damno vigilans mea visa, querorque
In superis opis esse nihil, sed in ædibus ingens
Murmur erat, vocesque hominum exaudire videbas
Jam mihi desuetas. Dum suspicor has quoque somni
Esse, venit Telamon * properus, soribusque reclusis,
Speque, fideque, pater, dixit, majora videbis.
Egredere. Egredior: qualesque in imagine somni
Visus eram vidisse vitos, ex ordine tales
Adspicio, noscoque. Adeunt, regemque salutant.
Vota Jovi solvo; populisque recentibus urbem
g Patior, & vacuos priscis cultoribus agros: (do-
† Myrmidonæque voco, nec b origine nomina frau-
Corpora vidisti: mores, quos ante gerebant.

Nunc

h Hypallage pro, Nates de formicis non privo originis
sue nomine.

Nunc quoque habent. * PARCUM genus est, pa- a *Vide*
 tiensque laborum, *Strab. l. 2.*
 Quæsitique tenax, & quod quæsitæ reseruet. *& com.*
 Hi te ad bella pares annis animisque sequentur, *Pind. ode 2.*
 Cum primum, qui te feliciter attulit, Euris *Nem.*
 (Euris enim attulerat) fuerit mutatus in Austros.

De Cephalo & Procris. FAB. 26.

T Alibus atque aliis longum sermonibus illi
 Implere diem. Lucis pars optima mensæ
 Est data: nox somnis. Jubar aureus extulerat Sol:
 Flabat adhuc Euris, redituraque vela tenebat.
 Ad Cephalum & Pallante sati, cui grandior ætas;
 Ad regem Cephalus, simul & Pallante creati
 Conveniunt. sed adhuc regem sopor altus habebat. a *Clytus &*
 Excipit Æacides illos in limine Phocus: *Butes Pal-*
 Nam Telamon fraterque viros ad bella parabant. *lantis filii,*
 Phocus in interius spatium, pulchrosque recessus *Pandionis*
 Cæcropidas duxit, cum quis simul ipse resedit. *regis Athen.*
 Adspicit Æoliden, ignota ex arbore factum *nepotes.*
 Ferre manu jaculum, cuius fuit aurea cuspis.
 Pauca prius mediis sermonibus ille locutus,
 Sum nemorum studiosus, ait, exdisque ferinx.
 Qua b tamen è sylva teneas hastile recisum, b *Anaco-*
 Jamdudum dubito. certe, si fraxinus esset. *luthon:*
 Fulva colore foret; si cornus, nodus inesset. *desideratur*
 Unde sit ignoro: sed non formosius isto *m. et si.*
 Viderunt oculi telum jaculabile nostri.
 Excipit Actæis è fratribus alter, &, Usus
 Majorem specie mirabere, dixit, in isto.
 CONSEQUITUR quodecunque petit: fortunaq; missam c *Phocus*
 Non regit; & revolat nullo referente cruentum. *Nerei nepos*
 Tum vero juvenis c Nereius omnia quærit: *ex Psama-*
 Cur sit, & unde datum, quistanti muneris autor. *the filia,*
 Quæ petit ille refert, & cætera nota d pudore, *d Pudor pro-*
 Quæ tulerit mercede, silet; tactusque dolore *bibebat elo-*
 Conjugis amissæ, lacrymis ita satur obortis: *qui se ob*
 Hoc me, nate Dea, (quis posset credere?) telum *pulchritudi-*
 Flere facit, facietque diu, si vivere nobis *nem ab uxore*
 Fata diu dederint: hoc me cum conjugè chara *re illud ac-*
 Perdidit: hoc utinam caruisssem munere semper. *cepisse.*
 † Procris erat, si forte magis pervenit ad aures *† PROCRIS*
 Orithyæ tuas. * magnæ soror Orithyæ. *Cephalii u-*
 Si faciem, moresque velis conferre duarum, *xor.*
 Dignior ista rapi. Pater hanc mihi junxit Erechtheus: * Raptæ.
 Hanc

Hanc mihi junxit amor. Felix dicebat, eramque.
 Non ita Diis visum est: at nunc quoque, forsitan essem.
 a *Poſt cele-* Alter agebatur & poſt ſacra jugalia menſis;
bratu cum Cum me cornigeris tendentem retia cervis,
illa nuptiu. Verrite de ſummo ſemper-florentis Hymetti
 Lutea mane videt pulſis Aurora tenebris,
 Invitum que rapit. Liceat mihi vera referre
 b *Homero* Pace Dæi: quod ſic b roſeo ſpectabilis ore,
gl. jodidū- Quod teneat lucis, teneat confinia noctis,
xtua. c Neſtareis quod alatur aquis. Ego Procrin amabam:
 'Huic. Vir- Peſtore Procris erat, Procris mihi ſemper in ore.
 gilo, roſeis Sacra tori, coitusque novos, thalamosque recentes,
 Aurora Primaque deſerti referebam fœdera lecti.
 quadrigis. Mota Dea eſt; & Siſte tuas. ingrate, querelas:
 c *Rore, un-* PROCRIN habe, dixit. quod ſi mea provida mens eſt,
de eſt d'eg- Non habuiſſe voles. meque illi irata remiſit.
cruius, de Dum redeo, mœcumque Dæz memorata retracto,
quo Galen. Eſſe d metus cœpit, ne jura jugalia conjux
 lib. 3. A- Non bene ſervaiſſet. F A C I E S atque jubebant
 lim. facult. Credere adulterium; prohibebant credere mores.
 Ariſt. 5. Sed tamen adſueram; ſed & hæc erat, e unde redibā,
 hiſt. ani- f Criminis exemplum: ſed cuncta timemus amantes.
 mal. Plin. Querere quod doleam ſtatuo, doniſque pudicam
 lib. 11. c. 12. Sollicitare fidem. favet huic Aurora timori,
 d *Zlotypis,* Immutatque meam (videor ſenſiſſe) figuram.
 que non va- Palladiasque in eo non cognoscendus Athenas,
 cat metu. Ingrediorque domum. Culpa domus ipſa carebat,
 e *A pus:* Caſtaque ſigna dabat, dominoque erat anxia raptō.
 Antime- Vix aditus, per mille dolos, ad g Erechthida factus.
 ria. U r vidi, obſtupui, meditataque pene reliqui
 f *Adulteri.* Tentamenta b fide. male me, quin vera faterer,
 g *Procris* Continui; male, quin, ut oportuit, oſcula ferrem.
Erechthei- Tristiſ erat: ſed nulla tamen formoſior illa
ſilam. Eſſe poteſt triſti; deſiderioque * dolebat
 h *Fidei: an-* Conjugis erepti. Tu collige, qualis in illa,
tiſque inſle- Phoece, decor fuerit, quam ſic dolor ipſe decebat.
xiome. Vide Quid referam, quoties i tentamina noſtra pudici
Gell. lib. 9. Reppulerint mores? quoties, Ego, dixerit, U n r
cap. 14. Servor, ubicunque eſt? uni mea gaudia ſervo?
 * calebat. * Cui non iſta fide ſatis experientia ſano
 i *Periculum* Magna foret? Non ſum contentus, & in mea pugno
pudicitie. Vulnere. dum cenſus dare me promitto; loquendo,
 * cui non Muneraque augendo, tandem dubitare coëgi.
 iſta ſatis Exclamo, Mala! peſtora detego; teſtus adulter
 fidei exp. Verus eram conjux: me, perſida, teſte teneris.

Illa nihil : tacito tantummodo victa pudore
 Infidiosa malo cum conjuge limina fugit;
 Offensa que mei genus omne perosa virorum,
 Montibus errabat, studiis operata Dianæ.
 Tum mihi deserto violentior ignis ad ossa
 Pervenit. orabam veniam, & peccasse fatebar,
 Et potuisse datis simili a succumbere culpæ
 Me quoque muneribus, si munera tanta darentur.
 Hæc mihi confesso læsum prius ulta pudorem
 Redditur, & dulces concorditer exigit annos.
 Dat mihi præterea, tanquam si parva dedisset
 Dona, canem munus: quem cum sua traderet illi
 Cynthia, Currendo superabit, dixerat, omnes.
 Dat simul & jaculum, manibus quod cernis habere.

De fera & cane in saxum. F A B. 27.

*Muneris alterius quæ sit fortuna requiris?
 Accipe mirandum. novitate movebere facti.
 Carmina Naiades non intellecta priorum
 Solvunt ingeniis: & b præcipitata jacebat
 Immemor ambagum vates obscura suarum,
 Scilicet alma Themis; nec talia liquit inulta.
 Protinus c Aoniis immissa est bellua Thebis;
 Cessit & exitio multis, pecorumque, suoque:
 Ruricolæ pavere feram. Vicina juvenus
 Venimus, & latos indagine cinximus agros.
 Illa levi velox superabat retia saltu:
 Summaque transibat positarum lina plagarum.
 Copula detrahitur canibus: quos illa sequentes
 Effugit, & cæctum non segnior alire ludit.
 Poscor & ipse meum contentu Lælapa magno.
 d (Muneris hoc nomen) Jamdudum vincula pugnat
 Exuere ipse sibi, colloque morantia tendit.
 Vix bene missus erat; nec jam poteramus, ubi esset,
 Scire: pedum calidus vestigia pulvis habebat:
 Ipse oculis ereptus erat. Non ocyor illo
 Hasta, nec exutæ contorto verbere glandes,
 Nec Gortyniaco calamus levis exit ab arcu.
 e Collis apex medii subjectis imminet arvis.
 Tollor in hunc, capioque novi spectacula cursus;
 Quo modo deprendi, modo se subducere ab ipso
 Vulnerè visa fera est: nec limite callida recto,
 In spatiumque fugit, sed decipit ora sequentis;
 Et redit in gyrum, / ne sit suus impetus hosti.
 Imminet hic, sequiturque parem: similisque tenenti

Non

a *Dido apud Virgil.*
 Huic uni
 forsitan po-
 tui suc-
 cumbere
 culpæ.

a *De hoc lo-
 co vide epist.*
Jan. Par-
rhasi.
 b *Despecta,*
neglectus
habebatur.
 c *Bæotia.*
Aonia enim
pars est Bæ-
otia. Syn-
ecdoch.

d *Canis do-*
natus ab uxore.

e *Pausan.*
Bæot. hunc
coll. Te-
mnestam na-
minat.
 f *Ut canis*
velocitatem
gyrationibus
eludas.

Non tenet, & vanos exercet in aëre morsus.
Ad jaculi vertebat opem: quod dextera librat
Dum mea, dum digitos amentis addere tento,
Lumina deflexi, revocataque rursus eodem

† CANIS
Et vulpes in saxa.
Rettuleram: & medio (mirum) † duo marmora cam-
Adspicio; fugere hoc, illud latrare putares. (po
Scilicet invictos ambos certamine cursus
Esse Deus voluit; si quis Deus adfuit illis.

*De Procride à Cephalo imprudente inter-
empta. FAB. 28.*

a Dixerat
enim Cepha-
lus se ab eo
perditum.

b Amoris
conjugalis
descriptio
ab adjun-
ctis.

c More ju-
venum.

* umbras.
Virgil.

Nunc et-
jam pecu-
des um-
bras & fri-
gora ca-
ptant, &
dixit, pro,
frigi-
das um-
bras.

d Leviores
reddere, mi-
sigare.

e A me; Po-
etia Enal-
lage.

f Proclivis
ad creden-
dum rumo-
ribus.

Hæstenuit: & tacuit. Iaculo quod a crimen in ipso
Phocus ait. Iaculi sic crimina reddidit ille. (est)

GAUDIA principium nostri sunt, Phoece, doloris.
Illa prius referam. Iuvat ô meminisse beati

Temporis, Acacide, quo primos rite per annos
Conjuge eram felix, felix erat illa marito.

b Mutua cura duos, & amor socialis habebat.
Nec Jovis illa meo thalamus præferret amori;

Nec me quæ caperet, non si Venus ipsa veniret,
Ulla erat: æquales urebant pectora flammæ.

Sole fere radiis feriente cacumina primis,
Venatum in sylvas c juveniliter ire solebam.

Nec mecum famuli, nec equi, nec naribus acres
Ire canes, nec lina sequi nodosa solebant.

Tutus eram iaculo. sed cum satiata ferinæ
Dextera cædis erat, repetebam frigus, & * umbram,

Et, quæ de gelidis exhibat vallibus, auram.
Aura petebatur medio mihi lenis in æstu;

Auram exspectabam: requies erat illa labori.
Aura, (recordor enim) venias, cantare solebam,

Meque juves, intresque sinus gratissima nostros;
Utque facis, d relevare velis, quibus urimur, æstus.

Forlitan addideram (sic me mea fata trahebant)
Blanditias plures; & Tu mihi magna voluptas,

Dicere sum solitus: tu me reficisque, fovesque;
Tu facis, ut sylvas, ut amem loca sola, meoque

Spiritus iste tuus semper capiatur ab ore.
Vocibus ambiguus deceptam præbuit aurem

Nescio quis, nomenque auræ tam sæpe vocatum
Esse putat Nymphæ: Nymphæ e mihi credit amari.

Criminis extemplo ficti temerarius index
Procrin adit, linguaque refert audita susurra.

f CREDULA res amor est. Subito collapsa dolore,
Ut mihi narratur, cecidit; longoque resecta

Tem.

Tempore, se miseram, se fati dixit iniqui!

Deque fide quæstæ est, & crimine a concita vano, *a Commotis.*

Quod nihil est metuit, metuit sine corpore nomen;

Et dolet infelix, veluti de pellice vera.

Sæpe tamen dubitat, metuitque miserrima falli;

b Non habet fidem in-

dici.
Indicioque fidem negat: & nisi viderit ipsa,

Damnatura sui non est delicta mariti.

* Postera depulerant Aurora lumina noctem:

Egredior, sylvasque peto, & victorque per herbæ,

Aura, veni, dixi, nostroque medere labori.

Et subito gemitus inter mea verba videbar

Nescio quos audisse. veni tamen, optima, dicens,

Fronde levem rursus strepitum faciente caduca

Sum ratus esse feram, telumque volatile misi.

Procriserat: medioque tenens in pectore vulnus,

Hei mihi! conclamat. Vox est ubi cognita fidæ

Conjugis; ad vocem præceps, amensque cucurri.

Semianimem, & sparsas fœdantem sanguine vestes,

Et *d* sua (me miserum!) de vulnere dona trahentem *d Jaculum,*

Invenio: corpusque meo mihi charius ulnis

Mollibus attollo: scissæque à pectore veste

Vulnera sœva ligo: conorque *e* inhibere cruorem.

Neu me morte sua sceleratum deserat, oro.

Viribus illa carens, & jam moribunda, coëgit

Hæc se pauca loqui: Per nostri fœdera lecti,

Perque Deos supplex oro, superosque, meosque,

Per si quid merui de te bene, perque manentem

Nunc quoque, cum pereo, causam mihi mortis, a-

morem;

Ne thalamis Auram patiari incumbere nostris.

Dixit: & errorem tum denique nominis esse

Et sensi, & docui. Sed quid docuisse juvabat?

Labitur, & parvæ fugiunt cum sanguine vires.

Dumque aliquid spectare potest, me spectat, & in me

Infelicem animam, f nostroque exhalat in ore.

Sed vultus meliore mori secura videtur.

Flentibus hæc lacrymans heros memorabat: &

(ecce!)

Æacus ingreditur duplici cum prole, novoque

Milite, quem Cephalus cum *b* fortibus accipit ar-

mis.

h Forti ma-

nu armato-

rum.

LIBER VIII.

De Niso Rege in Halicetum, & Scylla in
Crim. FAB. I.

a *Apericu-
te, proferen-
te.*

Am nitidum a retegente diem, noctis-
que fugante
Tempore Lucifero, cadit Eurus, &
humida surgunt
Nubila. dant placidi cursum redeun-
tibus Austri

b *Milini in
Oenopia
conscripto.
c' Arge-
stus, a-
victi imi-
tatione
Virg. 3.
Georg.*

d *Megaren-
sis, edifica-
ta à Lelege
Ægypto.
vide Pausan.
e In neu-
tram partem
victoria in-
clinabat, se-
cundum pro-
verb. Etwic
'Etwic
f Apollo
mavani ope-
ram Alca-
theo in edi-
ficando mu-
re.*

g *Cretenfes,
d Cydonia
Crete urbe.
h Minos
Europa filii.
i Scylla
in Minos
ancorem incidit.*

b *Acidis. Cephaloque; quibus feliciter asti
e Ante expectatum portus tenuere petitos.
Interea Minos d Lelegeia littora vastat,
Prætentatque sui vires Mavortis in urbe
Alcathoe, quam Nisus habet: cui splendidus ostro
Inter honoratos medio de vertice canos
Crinis inhærebat, magni fiducia regni.
Sexta resurgebant orientis cornua Lunæ:
Et e pendebat adhuc belli fortuna, diuque
I N T E R utrumque volat dubiis victoria pennis.
Regia turris erat vocalibus addita muris,
In quibus auratam s proles Latonia fertur
Deposuisse lyram: saxo sonus ejus inhæsit.
Sæpe illuc solita est adscendere filia Nisi,
Et petere exiguo resonantia saxa lapillo,
Tunc cum pax esset. bello quoque sæpe solebat
Spectare ex illa rigidi certamina Martis.
Jamque mora belli procerum quoq; nomina norat,
Armaq; equosq; habitusq; g Cydoneasq; pharetras.
Noverat ante alios faciem h ducis Europæi;
Plus etiam, quam nosse sat est. Hac judice, Minos,
† Seu caput abdiderat cristata casside pennis,
In galea formosus erat: seu sumpserat ære
Fulgentem clypeum. clypeum sumpsisse decebat:
Torserat adductis hastilia lenta lacertis.
Laudabat virgo junctam cum viribus artem:
Impositis calamis patulos sinuaverat arcus,
Sic Phœbum sumptis jurabat stare sagittis.
Cum vero faciem dempto nudaverat ære,
Purpureusque albi stratis insignia pictis
Terga premebat equi. spumantiaque ora regebat,
Vix sua, vix sane i virgo Niseia compos
† SCYLLA Mentis erat. felix jaculum, quod tangeret ille;
Quæque*

Quæque manu premeret, felicia fixa vocabat.
 Impetus est illi (liceat modo) ferre per agmen
 Virgineos hostile gradus. est impetus illi
 Turribus è summis in a Gnosia mittere corpus
 Castra, vel aratas hosti recludere portas,
 Vel siquid Minos aliud velit. Utque sedebat
 Candida è Dictæ spectans tentoria regis,
 Læter, ait, doleamne geri lacrymabile bellum,
 In dubio est. Doleo, quod Minos hostis amanti est:
 Sed nisi bella forent, nunquam mihi cognitus esset.
 Me tamen accepta poterat deponere bellum
 Obside: me comitem, me pacis pignus haberet.
 Si quæ te peperit, talis, pulcherrime regum,
 Qualis es ipse fuit; merito Deus arsit in illa.
 O ego te felix! si pennis lapsa per auras
 Gnosia possem castris insistere regis,
 Fallaq; me, flammæque meas, Qua dote, rogarem,
 Vellent emi: tantum patrias ne posceret arces.
 Nam PEREANT potius sperata cubilia, quam sim
 Proditione a potens, quamvis SÆPE utile vinci
 Victoris placidi fecit clementia multis.
 Iusta gerit certe pro nato bella perempto:
 Et CAUSAQUE valet, causamque tuentibus armis.
 Ut puto, vincemur. Qui si manet exitus urbem;
 Cur suus hæc illi referet mea moenia Mavors?
 Et non noster amor? MELIUS sine exde, moraque,
 Impensaque sui poterit superare cruoris.
 Nam metuo certe, ne quis tua pectora, Minos,
 Vulneret imprudens. quis enim tam durus, ut in te
 Dirigere immitem non inscius audeat hastam?
 Cæpta placent: & stat sententia tradere mecum
 Dotalem patriam, finemque imponere bello.
 Verum VELLE, parum est. Aditus custodia servat;
 Claustraq; portarum genitor tenet. hunc ego solum
 Infelix timeo, solus mea vota moratur.
 Dii facerent sine patre forem! Sibi quisq; profecto
 Est deus: fIGNAVIS precibus fortuna repugnat.
 Altera jamdudum, succensa Cupidine tanto,
 Perdere gauderet quodcumque obflaret amor:
 Et cur ulla foret me fortior? Ire per ignes,
 Et gladios ausim. nec in hoc tamen ignibus ullis,
 Aut gladiis opus est: opus est mihi crine paterno.
 Ille mihi est auro pretiosior: illa beatam
 Purpura me, votique mei factura potentem.
 Talia dicenti CUARAUM maxima nutrix

a Cretensia,
 à Gnosso ur-
 be.

b Cretensis,
 à Dictæ

monte Cre-
 tæ.

c Ita Virg.
 Teque sibi
 generum
 Tethys e-
 mat omni-
 bus undis.
 Nuptiæ in-
 nuit per co-
 mptionem.
 d Voti com-
 pos fiam. Ita
 paulo post:
 votique
 mei factu-
 ra poten-
 tem.

e Imitatione
 Terentii, b.
 e. Consti-
 tutum est.
 f Ignavo-
 rum. Hyp-
 allage. Vi-
 de adig.

Manum
 admoventi
 fortuna
 est implo-
 randa. Per-
 sinit hic
 apolog. de
 Bubulco &
 Hercule.

Nox

a Idem alib. Nox intervenit: a tenebrisque audacia crevit.
 Nox & a- Prima quies aderat, qua curis fessa diurnis (no
 mor vi- Pectora somnus habet. Thalamos taciturna pater
 numque Intrat, & (heu facinust!) fatali nata parentem
 nihil mo- Crine suum spoliat: prædaque potita nefanda
 derabile Fert secum b spoliū sceleris; progressaque porta
 suadent. Per medios hostes (meriti fiducia tanta est)
 b Scclera- Pervenit ad regem, quem sic affata paventem est:
 tum spo- Suasit amor facinus. proles ego regia Nisi
 lium. Scylla tibi trado patriamque meosque penates.
 PRÆMIA nulla peto, nisi te. Cape pignus amoris
 Purpureum crinem. nec me nunc tradere crinem;
 Sed patrium tibi, crede, caput: scelerataque dextra
 Munera porrexit. Minos porrecta refugit;
 Turbatulque novi respondit imagine facti:
c Imitatione Dii te summoveant, cō nostri infamia seclī!
Catulli, qui Orbe suo tellusque tibi, * pontusque negetur!
similiter se- Certe ego non patiar d Jovis incunabula Creten,
cli oppro- Qui meus est orbis, tantum contingere monstrum.
bria dixit. Dixit: &, ut leges captis justissimus autor
 * cælum- Hostibus imposuit, classis retinacula solvi
 que. *Allu-* Jussit, & æratas impleri remige puppes.
dit autem ad Scylla, freto postquam deductas nare carinas,
penam par- Nec præstare ducem sceleris sibi præmia vidit,
vicidarum, Consumptis precibus violentam transit in iram:
cujus memi- Intendensque manus passis furibunda capillis.
nit Cic. in Quo fugis, exclamat, meritorum autore relicta?
America. & O patriæ prælate meæ, prælate parenti,
autor ad He- Quo fugis immitis? cujus victoria nostrum
renn. lib. 1. Et scelus, & meritum est. Nec te data munera, nec te
d Dionys. in Noster amor movit, nec quod spes omnis in unum
Pleazar. Te mea congesta est? Nam quo deserta revertar?
Kpita pua- In patriam? Superata jacet. Sed finge manere.
sova Διός Proditione mea clausa est mihi. Patris ad ora,
μυζάλας π- Quæ tibi donavi? Cives odere merentem:
Stuiv. Finitimi e exemplum metuunt. obstruimus orbem
e Quod in Terrarum nobis, ut Crete sola pateret.
parent. scil. Hanc quoque si prohibes, & nos, ingrate, relinquit
stani perfi- Non genitrix Europa tibi est, sed inhospita Syrtis,
die. Armeniæque tigres, Austroque agitata Charybdis.
 Nec Jove tu natus, nec mater imagine tauri
 Lusa tua est: generis falsa est ea fabula: verum
 Et ferus, & captus nullius amore juvenex,
 Qui te progenuit, taurus fuit. Exige pœnas,
 Nise pater; gaudete malis modo prodita nostris

Mœnia: nam, fateor, MERUI, & sum digna perire.
 Sed tamen ex illis aliquis, quos impia læsi,
 Me perimat. cur, qui vicisti crimine nostro,
 Insequeris a crimen? SCALUS hoc patriq; patriq;, a *Sceleſtam*
 Officium tibi ſit. Te vero conjuge digna eſt, *me. Ita Virg.*
 Quæ torvum b ligno decepit adultera taurum, & crimine
 c Diſcordemque utero fortum tulit. Ecquid ad aures ab uno.
 Perveniunt mea diſta tuas? an inania venti b *Vacca li-*
 Verba ferunt, iidemque tuas, ingrata, carinas? *gnes.*
 Jam jam Paſiphaën non eſt mirabile taurum c *Virg.* mi-
 Præpoſuiſſe tibi. plus tu ſeritatis habebas. ſtumque
 Me miſeram! properare juvat; diſulſaque remis genus pro-
 Unda ſonat, mecumque ſimul mea terra d recedit. leſque bi-
 Nil agis, ô fruſtra meritorum oblite meorum. formis.
 Inſequar invitum, puppimque amplexa recurvam d *Recedere*
 Per freta longa trahat. Vix dixerat: inſilit undis, *videtur.*
 Conſequiturque ratem, faciente Cupidine vires,
 Gnoſſiacque hæret comes invidioſa carinæ.
 Quam pater ut vidit, (nam jam pendebat in auras,
 Et modo † factus avis * fulvis Halixtus in alis)
 Ibat, ut hærentem roſtro laceraret adunco.
 Illa metu puppim dimiſit; & aura cadentem
 Suſtinuiſſe levis, ne tangeret æquora, viſa eſt.
 † Pluma fuit. plumis in avem mutata vocatur
 Ciris: & à e tonſo eſt hoc nomen adepta capillo.
 1. *Georg.* Apparet liquido ſublimis in aëre Niſus,
 pur. pœn. dat Scylla cap. &c. † SCYLLA in *Cirium*. ē *Allu-*
dit ad etymon, quod eſt Σκυρ τὸ κείρω.

De Ariadnes corona in ſydæ caeleſte. FAB. 2.

V Ora Jovi Minos taurorum ſanguine centum
 Solvit, ut egreſſus ratibus * Curetida terram * *Creteſi-*
 Contigit, & ſpoliis decorata eſt regia fixis. *da.*
 Creverat opprobrium generis, ſordumque patebat
 Matris adulterium monſtri novitate biſformis.
 Deſtinat hunc Minos thalami remove pudorem,
 Multiplicique domo cæcis includere teſtis.
 Dædalus ingenio fabræ celeberrimus artis
 Ponit opus, turbatque notas, & limina flexu
 Ducit in errorem variarum a ambage viarum. a *Anfracti-*
 Non ſecus ac liquidis Phrygius Mæandrus in undis *bus.*
 Ludit, & ambiguo lapſu reſluitque ſluitque;
 Occurrenſque ſibi venturas adſpicit undas;
 Et nunc ad fontes, nunc ad mare verſus apertum,
 Incertas exercet aquas: ita Dædalus implet

Innu-

Innumeras errore vias; vixque ipse reverti
Ad limen potuit. tanta est fallacia testis.

a Minotaurum. Periphrasis. Quo postquam *a* geminam tauri juvenisq; figuram
Clausit, & Actæo bis pastum sanguine monstrum
b Tertio sors annis domuit repetita *c novenis*;
Utque ope virginea, nullis iterata priorum
Janua difficilis filo est inventa relicto:
Virgil. 6. Protinus Ægides rapta Minoïde Diam
-- stat du- Vela dedit, comitemque suam crudelis in illo
ctis sorti- Littore destituit. Deserta, & multa *d* querenti,
bus urna. Amplexusque, & opem Liber tulit: utque perenni
Vide & Catull. Argon. Sidere clara foret, sumptam de fronte coronam
c Singula Immisit cælo. tenues volat illa per auras;
novem an- Dumque volat, gemmæ nitidos vertuntur in ignes;
nir. Vide † Consistuntque loco, specie remanente coronæ,
Plutarch. Thef. Qui medius *e* nixiq; genu est, sanguemq; tenentis.
d Vide lib. 3. Fast. & Catull. Argon. † CORO-
NA Ariadnes in sidus caeleste. *e* Geniculatoris, ἡ δὲ γόνατος. ἡ ὀ-
πίσθεν sive serpentarii.

De Icaro in mare decidente, & Perdice in avem
mutato. FAB. 3.

a Distur- **D**ædalus interea Creten, *a* longumque perosus
mem. Vide Exilium, tactusque loci natalis amore,
hanc fabu- Clausus erat pelago. Terras licet, inquit, & undas
lam, 2. de Obstruat; at cælum certe patet: ibimus illac.
Arte. Omnia possideat; non possidet aëra Minos.
Dixit; & ignotas animum dimittit in artes,
† **DÆDA-** Naturamque novat. Nam † ponit in ordine pennas,
LUS volu- A minima ceptas, longam brevior sequente:
cer. Ut clivo crevisse putes. sic *b* rustica quondam
b Tibull. Fi- Fistula disparibus paulatim surgit avenis.
stula cui Tunc lino medias, & * ceris alligat imas.
semper de- Atque ita compositas parvo curvamine flectit,
crescit a- Ut veras imitetur aves. Puer Icarus una
rundinis Stabat; & ignarus sua se tractare *c* pericla,
ordo: Nam Ore renidenti. modo, quas vaga moverat aura,
calamus Captabat plumas; flavam modo pollice ceram
cera jun- Mollibat; lusuque suo mirabile patris
gitur usq; Impediebat opus. postquam manus ultima cepto
minor. Imposita est, geminas *d* opifex *e* libravit in alas
* Non cer- Ipse suum corpus, motaque pependit in aura.
tas. Ita Instruit & natum: Medioque ut limite curras,
enim de Icare,
Art. Imaque pars ceris adstringitur. *c* *Vide discrimen sibi alla-*
tura, d Dædalum artifex. *e* Tanquam ad libram suspensum.

Icare, ait, moneo : ne, si demissior ibis,
 Unda graver pennas ; si celsior, ignis adurat.
 INTER utrumque vola. Nec te a spectare Booten, a *Volando*
 Aut Helicen jubeo, strictumque Orionis ense. *observare,*
 Me duce carpe viam. pariter præcepta volandi *sicut navi-*
 Tradit, & b ignotas humeris accommodat alas. *gantes so-*
 Inter opus, monitusque, genæ maduere seniles, *lent.*
 Et patris tremuere manus. dedit oscula nato *b Insueti.*
 Non iterum repetenda suo; pennisque levatus
 Ante volat, comitique timet (velut ales, ab alto
 Quæ teneram prolem produxit in aëra nido)
 Hortaturque sequi, damnosæque erudit artes,
 Et movet ipse suas, & nati respicit alas.
 Hos aliquis, tremula dum captat arundine pisces,
 Aut pastor baculo, stivæque innixus arator
 Vidit, & obstupuit : quique æthera carpere possent,
 Credidit esse Deos. Et jam c Junonia læva *c Junoni sa-*
 Parte Samos fuerat, Delosque Parosque relictæ; *cræ.*
 Dextra Lebynthos erat, sacundaq; melle Calydne: † ICARI
 † Cum puer audaci corpit gaudere volatu; *volatus.*
 Deseruitque ducem, cælique cupidine tactus *d Ilπρωτῶν*
 Altius egit iter. Rapidi vicina solis *ἰστρωτῆς*
 Mollit odoratas, pennarum vincula, ceras. *Æschyl.*
 Tabuerant ceræ: nudos quatit ille lacertos:
 d Remigioque carens non ullas concipit auras:
 Oraque cærulea patrium claimantia nomen
 Excipiuntur aqua, quæ nomen traxit ab illo.
 At e pater infelix, & nec jam pater, Icare, dixit.
 Icare, dixit, ubi es? qua te regione requiram?
 Icare, dicebat. pennas conspexit in undis:
 Devovitque suas artes; corpusque sepulcro
 Condidit; & † tellus à nomine dicta sepulti est.
 Hunc miseri tumulo ponentem corpora nati
 Garrula ramosa prospexit ab ilice perdix,
 Et plausit pennis, testataque gaudia cantu est:
 Unica tum volucris, nec visa prioribus annis,
 Factaque nuper avis, f longum tibi, Dædale, crimen.
 Namque huic tradiderat, fatorum ignara, docendam
 Progeniem germana suam, natalibus actis
 Bis puerum senis, g animi ad præcepta capaxis.
 Ille etiam medio spinas in pisce notatas
 Traxit in exemplum, ferroque incidit acuto
 Perpetuos dentes, & serræ repperit usum
 Primus: & ex uno duo ferrea brachia nodo
 Junxit, ut æquali spatio distantibus illis,

Altera

c Junoni sa-
 cræ.
 † ICARI
 volatus.
 d Ilπρωτῶν
 ἰστρωτῆς
 Æschyl.
 Virg. Tibi,
 Phœbe, sa-
 cravit Re-
 migium a-
 larum.
 e Græci i-
 mitatione
 dixit: sicut
 γὰρ αὐτὸ δ-
 γὰρ αὐτὸ, δὴ-
 οὐ αὐτοῦ.
 † Icarium
 mare. Icaros
 insula.
 f Perpe-
 tuum, inde-
 lebile.
 g Ingenii
 solertia & i-
 donei ad
 percipiendas
 disciplinas.

a *Periphetriam, quam describit circini pars circumducta.* Altera pars statet, pars altera duceret a orbem. Dædalus invidit, sacraque ex arce Minervæ Præcipitem misit, lapsum mentitus. at illum, Quæ favet ingeniis, excepit Pallas, avemque Reddidit, & medio † velavit in aëre pennis. Sed vigor ingenii quondam velocis in alas, Inque pedes abiit: nomen, quod & ante, remansit, Non tamen hæc alte volucris sua corpora tollit, Nec facit in ramis altoque cacumine nidos: b *Juncta terram.* Propter humum volitat, ponitque in sepibus ova, Antiquique memor, metuit sublimia, calus.

De fororibus Meleagri in aves Meleagrida. FAB. 4.

a *Sicilia.* Jamque fatigatum a tellus Ætnæa tenebat
b *Dædalus, qui ad ipsum confugerat.* Dædalon: & sumptis b pro supplice Cocalus armis Mitis habebatur. Jam lamentabile Athenæ Pendere desierant Thesea c laude tributum.
c *Virtute.* Templâ coronantur, bellatricemque Minervam, Cum Jove, diisq; vocant aliis; quos d sanguine voto, Muneribusque datis, & acerris thuris honorant. Ex eo quod sequitur, id Sparserat Argolicas nomen vaga fama per urbes quod au- Theseos: & populi, quos dives Achæia cepit, recedit. Hujus opem magnis imploravere periculis.
Virg. sunt & sua præmia laudi. Hujus opem Calydon, quamvis Meleagron haberet, Sollicita supplex petiit prece. causa petendi Sus erat, infestæ famulus vindexque Dianæ.
d *Virg. sunt, quam venerant pro Theseo reducere.* Oeneâ namque ferunt plenis successibus anni Primitias frugum Cereri, sua vina Lyxo, Palladios flavæ latices libasse Minervæ. e *Inchoatum sacrorum honos à munibus rusticis.* Corptus ab agricolis superos pervenit ad omnes Ambitiosus honor: solas sine thure relictas Præteritas cessasse ferunt f Latoïdos aras.
f *Diana.* TANGIT & ira Deos. At non impune feremus; Quæque inhonoratæ, non & dicemur inultæ, Inquit: & Oeneos ultorem spreta per agros Milit aprum, quanto majores herbida tauros Non habet Epirus; sed habent Sicula arva minores. Sanguine & igne micant oculi, riget horrida cervix, Et setæ densis similes hastilibus horrent. Stantque velut vallum, velut alta hastilia setæ.
g *Elephantis Indici.* Fervida cum rauco latos stridore per armos Spuma fluit; dentes æquantur g dentibus Indis; h *Propter afflatum arbi calidum, quo tanquam igne fulminis omnia adurere videntur apris.* Fulmen ab ore venit; frondes afflatibus ardent.

Is modo crescentes segetes proculcat a in herba;
 Nunc matura metit flaturi vota coloni,
 Et Cererem in spicis intercipit. area frustra,
 Et frustra expectant promissas horrea messes.
 Sternuntur b gravidl * longo cum palmitæ fœtus,
 Baccaque cum ramis c semper-frondentis olivæ.
 Szvit & in pecudes. non has pastorve, canisve;
 Non armenta truces possunt defendere tauri.
 Diffugiunt populi, nec sese in mœnibus urbis
 Esse putant tutos: donec Melesagros, & una
 Læta manus juvenum caluere cupidine laudis.
 d Tyndaridæ gemini præstantes, castibus alter,
 Alter equo, primæque ratis molitor Iason,
 Et cum Pirithoo felix concordia Theseus.
 Et duo e Thestiadæ, & proles Aphareia Lynceus,
 Leucippusque ferox, jaculoque insignis Acastus,
 Et velox Idas, & jam non formina Cæneus, (nix,
 Hippothousq;, Dryasque, & cretus Amyntore Phœ-
 Actoridæque * pares, & missus ab Elide Phyleus.
 Nec Telamon aberat, magnique creator Achillis,
 Cumque f Pheretiade, & Hyanteo Iolao,
 Impiger Eurytion, cursuque invictus Echion,
 * Neritiusq; Lelex, * Panopeus, Hyleusque, feroxq;
 Hippasus, & primis etiam nunc Nestor in annis,
 Et quos Hippocoön antiquis misit Amyclis,
 Penelopeque socer, cum Parthasio Ancæo,
 Ampycideque sagax, & adhuc à conjugē tutus
 g Oeclydes: nemorisque decus h Tegea Lycei
 Venit Atalante Schœnei pulcherrima virgo.
 Rasilis huic i summam mordebat fibula vestem;
 Criniserat simplex nodum collectus in unum;
 Et humero pendens resonabat eburnea lævo
 k Telorum custos; arcum quoque læva tenebat.
 Talis erat cultu facies, quam dicere vere
 Virgineam in puero, puerilem in virgine posses.
 Hanc pariter vidit, pariter l Calydonius heros
 Optavit renuente Deo, m flammæque latentes

a Herbe-
 scemes sege-
 tes. Ita alibi
 -- tua mes-
 sis in her-
 ba est.
 b Racemi
 viris graves.
 * lento.
 c Per Hy-
 phen, dicitur.
 d Horat.
 Castor
 gaudet e-
 quis, ovo
 prognatus
 eodem
 Pugnis.
 Hom. II. γ.
 e Toxem &
 Flexippus
 Thestii filii.
 * parens.
 ut Menenius
 intelligatur,
 ex quo natus
 est Patroclus
 Adoris ne-
 pos. Sed hoc
 nimis est re-
 motum. Ita-
 que legen-
 dum pares:
 ut intelligat
 Creon &
 Eurytion.

Hausit; quos Homer.

A Toridas nominavit, ac geminos fuisse dixit. f Admeto, Pheret. fil.
 * Naryciusque. Naryx enim Locrorum urbi, qui aliquando Leleges ap-
 pellati fuere: teste Plin. & Strab. * Panopeusque. g Amphio-
 rum Oecleii filium. h Atalanta patria Tegea oriunda. Paus. Arcad. &
 Elian. lib. 13. V. H. i Connellebat, vel à summo; quam vestem Do-
 rida appellat Herodotus in Terpsichore: vel post humeros, ut esset expedi-
 tior ad venandum. k Phætræ Periphrasis per definitionem,
 l Melesager. m Amorem occultum.

Haufit; & O felix, si quem dignabitur, inquit,
Ista virum! nec plura finit tempusque pudorque
Dicere; majus opus magni certaminis urget.

a Topo-
graphia.

b Incidua.

Ib. 3 eleg.

c Apri ve-
ligia.

d Inus vul-
tu illius par-
tes. Græca

Ellipsis.

e Arbores

impulsa.

Synecdo-
che.

f Venabula,

que proten-

debant ad

excipien-

dum aprum.

g Dispergit,

disipat.

h Iuit: per

Synxre-

fin: idæque

producitur.

i Quoad ejus

fieri potuit.

MS. Quod

potuit.

k Cuffide

ferri.

* Lux mi-

car.

* flamma.

l Parabola

hyperbo-

lica.

m Militi-

bus. Enal-

lage nume-

ri.

n Nefter Py-

lo oriundus,

a Sylva frequens trabibus, b quam nulla ceciderat
Incipit à plano, de vextaque prospicit arva. (xas,

Quo postquam venere viri, pars retia tendunt,
Vincula pars adimunt canibus, pars pressa sequuntur

c Signa pedum, cupiuntque suum reperire periculum.
Concava vallis erat, quo se demittere rivi

Adfuerant pluvialis aquæ: tenet d ima lacunæ
Lenta salix, ulvæque leves, juncique palustres,

Viminaque, & longæ parva sub arundine canæ.
Hinc aper excitus medius violentus in hostes

Fertur, ut excussis elisus nubibus ignis.
Sternitur in cursu nemus, & e propulsa fragorem

Sylva dat. exclamant juvenes, f protentaque forti
Tela tenent dextra lato vibrantia ferro.

Ille ruit, g spargitque canes, ut quisque furenti
Obstat; & obliquo latrantes dissipat ictu.

Cuspis Echionio primum contorta lacerto
Vana fuit, truncoque dedit leve vulnus acerno.

Proxima, si nimis mittentis viribus usa
Non foret, in tergo visa est hæc suta petito.

Longius h it; autor teli Pagæsus Iason.
I herbe, ait Ampycides, si te coluique, colloque,

Da mihi, quod petitur, certo contingere telo.
i Qua potuit, precibus deus adnuit. Ictus ab illo est

Sed sine vulnere, aper: ferrumque Diana volanti
Abstulerat jaculo: lignum sine k acumine venit.

Ira feri mota est; nec fulmine lenius arsit:
* Emicat ex oculis; spirat quoque; pectore * flammæ

l Utque volat moles adducto concita nervo,
Cum petit aut muros, aut plenas n milite turres:

In juvenes certo sic impete vulnificus sus
Fertur; & Eupalamon, Pelagonaque dextera tuenter

Cornua prostrernit. socii rapuere jacentes.
At non lethiferos effugit Enxsimus ictus

Hippocoonte satus: trepidantem, & terga parantem
Vertere, succiso liquerunt poplite nervi.

Forfitan & n Pylius o citra Trojana perisset
Tempora: sed, sumpto posita conamine ab hasta,

Arboris insiluit, quæ stabat proxima, ramis;
Despexitque loco tutus, quem fugerat hostem.

Dentibus ille ferox in querno stipite tritis,
o Ante bellum Trojanum.

Immi-

Imminet exitio: fidesque & recentibus armis,
 * Orithia magni rostro femur hausit adunco.
 At gemini, nondum cœlestia sidera, fratres,
 Ambo conspicui, & nive candidioribus ambo
 Vestabantur equis: ambo vibrata per auras
 Hastarum tremulo quatiebant spicula motu.
 Vulnera fecissent, nisi setiger inter opacas,
 Nec jaculis isset, nec equo loca pervia, sylvas.
 Persequitur Telamon, studioque incautus eundi
 Pronus ab arborea cecidit radice retentus.
 Dum levat hunc Peleus, celerem Tegexa sagittam
 Imposuit nervo, sinuatoque expulit arcu.
 Fixa sub aure feri summum distinxit arundo
 Corpus, & exiguo rubescit sanguine setas.
 Nec tamen illa sui successu lætior ictus,
 Quam * Meleager erat. Primus vidisse putatur,
 Et primus fociis visum ostendisse cruorem,
 Et, Meritum, dixisse, feres virtutis honorem.
 Erubere viri, seque exhortantur, & addunt
 Cum clamore animos, jaciuntque sine ordine tela.
 Turba nocet jactis, & quos petit, impedit ictus.
 Ecce! furens contra sua fata bipennifer & Arcas,
 Discite fœmineis quid tela virilia præstent,
 O juvenes, & operique meo concedite, dixit.
 Ipsa suis licet hunc Latonia protegat armis;
 Invita tamen hunc perimet mea dextra Diana.
 Talia magniloquo tumidus memoraverat ore:
 & Ancipitemque manu tollens utraque securim,
 Insiliterat digitis primos suspensus in artus.
 Occurrit audentem, quaque est via proxima letho,
 Summa ferus geminos direxit ad inguina dentes.
 Concidit Ancus: glomerataque sanguine multo
 Viscera * lapsa fluunt, * madefactaq; terra cruore est.
 Ibat in adversum proles Ixionis hostem
 Pirithous; valida quatiens venabula dextra.
 Cui procul Ægides, O me mihi charior, inquit;
 Pars animæ consistite meæ, licet eminus esse
 Fortibus; Ancxo nocuit temeraria virtus.
 Dixit: & ærata torfit grave cuspide g. cornu:
 Cui bene librato, votique potente futuro,

G

Ob-MS. & lib,

res Cios. probe. De Ancæo natum est proverb. Multa cadunt inter
 calicem supremæque labra, ut scribit Pherecyd. sed poëta narratio
 congruit cum Arcadico Pausania. f Horat. Ah! te meæ si partem
 nimæ rapit. Pythag. οὐρανὸν ἀπὸ δῖου, & οὐρανὸν ἀπὸ δῖου. g Hæstem
 in cornu arbore, Virg. -- volat Italæ cornus,

a Densibus
 quos in
 trunco exa-
 cuerat Virg.
 3. Georg.
 * Orithia,
 Orthiadæ,
 Astoridæ.
 b Homer.
 Αἰὲν ἔργα
 ἔχου,
 Σείει δ' ἄ-
 νιμωδὸν ἰ-
 μῆνα.

* Melea-
 grus.

c Ancus
 Parrhasius,
 quem Apol-
 lon. in 1.
 Argon. si-
 militner facit
 securife-
 rum.

d Virtutis
 meæ: Syn-
 ecdoch.

e * Αἰὲν ἔργα
 ποιεῖ, ἀνι-
 μωδόν. No-
 tetur Hypo-
 typosis tol-
 lentis secu-
 rim.

* rupta ca-
 dunt.

* madefa-
 cta est ter.

* Hercu-
lea.

a Camb, An-
timeria.

b Meleagri.

† A FER

conficitur à

Meleagro.

c Fausta ac-

clamatione.

d Spatio

terre ma-

gnitudinem

agri meti-

tur.

e Homer.

f Atalanta,

à Nonacri

urbe Arca-

die.

g Remanes

gloria apud

me: exuvias

donavi Ata-

lante.

h Procop.

lib. 1. Goth.

i iust. eorum

circumfe-

rentiam

atrium facit

spithama-

rum.

j Atalanta.

k Meleagro.

l Nefario:

propter in-

terfectum

avunculum.

o Meleagrum partu enixa.

Obstitit * xsculea frondosus ab arbore ramus.

Misit & Aesonides jaculum; quod casus ab illo

Vertit, & in mentum figit a latrantis: & inter

Ilia conjectum tellure per ilia fixum est.

At manus b Oenidæ variat: missisque duabus,

Hasta prior terra, medio stetit altera tergo.

Nec mora: dum sœvit, dum corpora vertat in orbem

Siridentemque novo spumam cum sanguine fundit;

† Vulneris autor adest, hostemque irritat ad iram,

Splendidaque adversos venabula condit in aëros.

Gaudia tellantur focii c clamore secundo,

Vittricemque petunt dextræ conjungere dextram,

Immanemque feram d multa tellure jacentem

Mirantes s, ectant: neque adhuc contingere tutum

Esse putant; sed tela tamen sua quisque cruentat.

Ipse pede imposito, caput e exitiabile pressit:

Atque ita, Sume mei (polium, f Nonacria, juris,

Dixit, & g in partem veniet mea gloria tecum.

Protinus exuvias rigidis horrentia setis

Terga dat, & h magnis insignia dentibus ora.

Illi lætitiæ est cum munere muneris autor.

Invidere alii; totoque erat agmine murmur.

E quibus ingenti tendentes brachia voce,

Pone age, nec titulos intercipe, formina, nostros,

Thestiadæ clamant; nec te fiducia formæ

Decipiat, ne sit longe tibi captus amore

Autor. & i huic adimunt munus, jus muneris & illi

Non tulit; & tumida frendens Mavortius ira,

Discite, raptores alieni, dixit, honoris,

Facta minis quantum distent; hausitque l nefando

Pectora Flexippi, nil tale timentia, ferro.

Toxæa, quid faciat, dubium, pariterque volentem

Ulcisci fratrem, fraternaue fata timentem,

Haud patitur dubitare diu: calidumque prioris

Cæde recalcificat m consorti sanguine telum.

Dona Deum templis nato victore ferebat,

Cum videt extinctos fratres Althææ refferri:

Quæ, plangore dato, mœstis clamoribus urbem

Implet, & auratas mutavit vestibibus atris.

At simul est autor necis editus, excidit omnis

Luctus, & à lacrymis in n pœnæ versus amorem et

Stipes erat, quem, cum o partus enixa jaceret

Thestias, in flammam triplices posuere sorores:

m Fraterno. n Vindictæ cupiditatem, Synecdochice

Staminaque impresso fatalia pollice nentes,
 Tempora, dixerunt, eadem lignoque tibi que,
 O modo nate, damus. Quo postquam carmine dicto
 Excessere dex, flagrantem mater ab igne
 Eripuit ramum, sparfitque liquentibus undis.
 Ille diu fuerat penetralibus abditus imis;
 Servatusque tuos, juvenis, servaverat annos.
 Protulit hunc genitrix; teditque, & a fragmina poni
 Imperat, & politis inimicos admovent ignes.
 Tum conata quater flammis imponere ramum,
 Cœpta quater tenuit. pugnat materque, sororque;
 Et b diversa trahunt unum duo nomina pectus.
 Sæpe metu sceleris pallebant ora futuri;
 Sæpe suum fervens oculis dabat ira ruborem:
 Et modo nescio quid similis crudele minanti
 Vultus erat; modo quem misereri credere posses.
 Cumque serus lacrymas animi siccaverat ardor,
 Inveniebantur lacrymæ tamen. Utque carina,
 Quam ventus, ventroque rapit contrarius æstus,
 Vim geminam sentit, parietque incerta duobus:
 Thestias haud aliter dubiis affectibus errat,
 Inque vices ponit, positamque resuscitat iram.
 Incipit esse tamen melior germana parente:
 Et, d consanguineas ut sanguine leniat umbras,
 Impietate pia est: nam postquam pestifer ignis
 Convaluit, Rogus iste cremet mea viscera, dixit.
 Utque manu dira e lignum fatale tenebat,
 Ante sepulcrales infelix adstitit aras,
 Pornarumque dex triplices, furialibus, inquit,
 Eumenides, sacris vultus advertite vestros.
 Ulciscor, facioque nefas. Mors g morte pianda est:
 In scelus addendum scelus est, in funera funus.
 Per coacervatos pereat domus impia luctus.
 An felix Oeneus nato victore * fruetur?
 Thestius orbus erit? Melius lugebitis ambo.
 Vos modo fraterni manes, animæque recentes,
 Officium sentite meum, i magnoque paratas
 Accipite inferias, uteri mala pignora nostri.
 Heu mihi! Quo rapior? Fratres, ignoscite matri.
 Deficiunt ad cœpta manus. M E R U I S S E fatemur
 Illum cur pereat; I mortis mihi displicet autor.

G 2

Ergo * feretur.

Apostrophe ad fratres defunctos. i Magno pretio comparatur: quippe
 illi mei morte. k Proprie: Cum enim dona offerrent numini alicui, hoc
 verbo utebantur. Tibull. lib. 4. Magne Geni, cape thura libens,
 Tanctet me matrem filio esse mortis autorem.

a Ligna
 fracta & in-
 cisa, sar-
 menta.

b In diver-
 sas partes.
 Terent.

Quæ me
 diversum
 trahunt.

c Duplicem
 violentiam:
 venti scil.
 & æstus
 marini.

d Εὐμει-
 νει, hoc est,
 fraternæ, i-
 mitatione

Soph. Virg.

-- consan-
 guineus

Lethi So-
 por.

e Torrem
 fatalem, quæ

Melagris
 fata conti-
 nebantur.

f Apostro-
 phe ad Fu-
 riarum ultrices

scelerum.

g Polypto-
 ton.

a *Inulium
auferat?*

* *mensēs
bis quin-
que. al. bis
mensēs
quinque.*

b *Oculis,
ignis.*

c *Animi
magnitudi-
ne.*

d *Uxorem.*

e *Cinere ob-
ruente car-
bonem.*

* *fusus.*

f *Imitatione*

*Virg. & E-
neid. 6.*

Non mihi

si linguar

centum

sunt, ora-

que cen-

tum, &c.

g *Tundendo*

reddunt si-

uentia.

Ergo a impune feret? vivusque, & victor, & ipso
Successu tumidus, regnum Calydonis habebit?
Vos cinis exiguus, gelidæque jacebitis umbræ?
Haud equidem patiar. pereat sceleratus; & ille
Spemque patris, regnumque; trahat, patrixque ruinam.
Mens ubi materna est? ubi sunt pia vota parentum?
Et quos sustinui * bis mensum quinque labores?
O utinam primis artisses ignibus infans,
Idque ego passa forem! Vixisti munere nostro;
Nunc merito moriere tuo. cape præmia facti;
Bisque datam, primum partu, mox stipite raptu,
Redde animam; vel me fraternis adde sepulcris.
Et cupio, & nequeo. Quid agam? Modo vulnere
fratrum

Ante oculos mihi sunt, & tantæ exdis imago:
Nunc animum pietas, maternaque nomina frangunt.
Me miseram! Male vincetis, sed vincite, fratres;
Dummodo quæ dederō vobis solatia, vosque
Ipsa sequar. Dixit: dextraque aversa trementi
Funereum torrem medios conjecit in ignes.
Aut dedit, aut visus gemitus est ille dedisse
Stripes; & invitis correptus ab ignibus arsit.
Inscius, atque absens flamma Meleagrus ab illa
Uritur, & b cæcis torreri viscera sentit
Ignibus; ac magnos superat c virtute dolores.
Quod tamen ignavo cadat, & sine sanguine letho,
Mæret, & Ancæ felicia vulnere dicit:
Grandævumque patrem, fratresque, piæque sorores,
Cum gemitu, d sociamque tori vocat ore supremo:
Forſitan & matrem. Crescunt ignisque, dolorque;
Langueſcuntque iterum: simul est extinctus uterque;
Inque leves abiit paulatim spiritus auras,
Paulatim cana e prunam velante favilla.

Alta jacet Calydon: lugent juvenesque senesque;
Vulgiusque, proceresque gemunt; scissæque capillos
Plangunt ora simul matres Calydonides. Eheu!
Pulvere canitiem genitor, vultusque seniles
Fœdat humi * fusos, spatiosumque increpat ævum.
Nam de matre manus diri sibi conscia facti
Exegit pœnas, acto per viscera ferro.
f Non, mihi si centum deus ora sonantia linguis,
Ingeniumque capax, totumque Heliconæ dedisset,
Tristia persequeter miserarum vota sororum.
Immemores decoris g liventia pectora tundunt:
Dumque manet corpus, corpus refoventque; foventque.

Oscula

Oscula dant ipsi, *a* posito dant oscula lecto.
 Post cinerem, cineres haustos ad pectora pressant;
 Affusæque jacent tumulo; signataque saxo
 Nomina complexæ, lacrymas in nomina fundunt.
 † Quas, postquam Oenex tandem Latonia clade
 Est satiata domus, præter Gorgenque, *b* nurumque
 Nobilis Alcmenæ, natis in corpora pennis
 Allevat; & longas per brachia porrigit alas;
 † Corneaque ora facit: versasque per aëra mittit.
lib. 10. cap. 26. b Deianiram Herculi uxorem. c

*a Osculantur
 lectum de-
 sumpto stra-
 tum.
 † SORORES
 Meleagri in
 aves Melea-
 grids; de
 quibus Plin.
 Ora in rostra*

De Naiadibus in insula Echinada. F A B. 5.

I Nterea Theseus *a* sociata parte laboris
 Functus, *b* Erechtheas Tritonidos ibat ad arces.
 Clausit iter, fecitque moras Achelous eunti
 Imbre tumens. Succede meis, ait, inclyte, tectis,
 Cecropide; nec te committe rapacibus undis.
 Ferre trabes solidas, obliquaque volvere magno
 Murmure saxa solent. Vidi contermina ripæ
 Cum gregibus stabula alta trahi: nec fortibus illic
 Profuit armentis, nec equis velocibus esse.
 Multa quoque hic torrens nivibus de monte solutis
 Corpora *c* turbineo juvenilia vortice merfit.
 Tutior est requies, solito dum flumina currant
 Limite: dum tenues captet sutis alveus undas.
 Adnuit Ægides; Utorque, Acheloë, domoque,
 Consilioque tuo, respondit. & usus utroque est.
 † Pumice multicaVo, nec levibus atria topis
 Structa subit: molli tellus erat humida musco:
 Summa *d* lacunabant alterno murice conchæ.
 Jamque duas lucis partes Hyperione menso,
 Discubuerè toris Theseus, comitesque laborum,
 Hac *e* Ixionides, illa Træzenius heros
 Parte Lelex, raris jam sparsus tempora canis;
 Quosque alios parili fuerat dignatus honore
 f Amnis Acarnanum, latissimus hospite tanto.
 Protinus oppositas nudæ vestigia Nymphæ
 Instruxere epulis mensas: dapibusque remotis
 In gemma posuere merum. Tum maximus heros
 Equora prospiciens oculis subjecta, Quis, inquit,
 Ille locus? digitoque ostendit: &, insula nomen
 Quod gerit illa, doce; quanquam non una videtur.
 Amnis ad hæc, Non est, inquit, quod cernimus, unū.
 Quinque jacent terræ, spatii discrimina fallunt.

*a Quem so-
 ciaverat
 Meleagro,
 ad confi-
 ciendum a-
 prum.
 b Athenæ.*

*c Turbinis
 instar rotan-
 te merfor,
 atque in gy-
 rum agente.
 † ACHELOI
 atrium.
 d In lacuna-
 ris distin-
 guebant.
 e Piræhor.*

*f Achelous
 Ætoliam ab
 Acarnania
 dirimens.
 g Poculis
 gemmatis.*

a Quo Oenei contemptum ulta est. Quoque minus spretæ a factum mirere Dianæ : Naiades hæ fuerant; quæ cum bis quinque juvencos Mactassent, rurisque deos ad sacra vocassent, Immemores nostri festas duxere choreas.
b Cum plurimè undis excepi. Intumui; quantusque feror, b cum plurimus, unquam, Tantus eram : pariterque animis immanis & undis, A sylvis sylvas, & ab arvis arva revulsi;
† Nymphæ Naiades in insulas Echinas. Cumque loco Nymphas memores tum denique nostri, In freta provolvi. Fluctus nosterque marisque Continuum diduxit humum: pariterque revulsit
 † In totidem, mediis quot cernis Echinas undis.

De Perimele in insulam. F A B. 6.

UT tamen ipse vides, procul (en!) procul una re-
a Virginitatem eripui. Insula, grata mihi. Perimelen navita dicit. (cessit
b Neptune, tridentem ferens pro sceptro, triplici in mari potestatis argum- tum. Huic ego a virgineum dilectæ nomen ademi.
c Solenne verbum invocantibus deos. Tribuli. lib. 4 eleg. 3. Quod pater Hippodamas ægre tulit, inque profun-
d Tremefecit metu. Propulit è scopulo peritura corpora natæ. (dum
e Palpitantia metu. Excepi, nantemque ferens, O proxima terræ
 Regna vagæ, dixi, sortite, b Tridentifer, undæ,
 In quo desinimus, quo sacri currimus amnes,
 c Huc ades, atque audi placidus, Neptune, precantem.
 Huic ego, quam porto, nocui: sis mitis, & æquus.
 Si pater, Hippodamas, aut si minus impius esset,
 Debuit illius misereri, ignoscere nobis.
 Cui quondam tellus clausa est feritate paterna,
 Affer opem; meræque precor, feritate paterna
 Da, Neptune, locum: vel sit locus ipsa licebit,
 Hunc quoque complectar. Movit caput æquoreus rex:
d Tremefecit metu. Concussitque suis omnes assensibus undas.
 Extitit Nymphæ; nabat tamen. ipse natantis
 Pectora tangebam e trepido salientia motu.
 Dumque ea contrecto, totum durescere sensi
 Corpus, & inducta condi præcordia terra.
 Dum loquor, amplexa est artus nova terra natantes,
 † Et gravis increvit mutatis insula membris.

De Philemone & Baucide in arbores, & eorum domo in templum. F A B. 7, 8, 9.

AMnis a ab his tacuit. Factum mirabile cunctos
a Post hæc, ibi dicitur. Moverat. Irridet credentes, utque deorum
b Pirithonem quem paulo ante Ixionidem appella- vit: cui, ut Centauro, decore tribuit contemptum decorum. Spretor erat, mentisque ferox b Ixione natus,
 Ficta refers. Iimiumque putas, Acheloe, potentes
 Esse deos, dixit, si dant adimuntque figuras.
 Obstu-

Obstupuere omnes, nec talia dicta probarunt.

Ante omnesque **L E L E X**, animo a maturus & avo, a *Virgil. 5. Enclid.*

Sic ait; **I M M E N S A** est, finemque potentia cœli

Non habet; & b **Q U I C Q U I D** superi voluere, per-

actum est.

Quoque minus dubites, tilix contermina quercus

Collibus est Phrygiis, medio circumdata muro.

Ipsē locum vidi: nam me c Pelopeia Pittheus

Misit in arva, suo quondam regnata parenti.

Haud procul hinc stagnum est, tellus habitabilis olim;

Nunc celebres mergis fulicisque palustribus undæ.

Juppiter huc specie mortalis, cumque parente

Venit Atlantiades positus caducifer alis.

Mille domus adiere, locum requiemque petentes:

Mille domos clausere seræ. tamen una recepit,

Parvā quidem, stipulis & canna recta palustri.

Sed pia † Baucis anus, pariliq; xrate Philemon,

Illā sunt annis juncti juvenilibus; illa

C O N S E N S E R E casa: paupertatemque d ferendo

Effecere levem, nec iniqua mente ferendam.

Nec refert, dominos illic famulosne requiras:

T O T A domus duo sunt; iidem parentq; jubentque.

Ergo ubi cœlicolæ parvos tetigere penates,

Summissoque humiles intrarunt vertice postes:

Membra senex posito jussit relevare sedili,

Quod super iniecit textum rude sedula Baucis.

Inde foco tepidum cinerem dimovit, & ignes

Suscitat hesternos, foliisque, & cortice sicco

Nutrit, & ad flammās e anima perducit anili:

Multifidasque faces, ramaliaque arida testō

f Detulit, & minuit, parvoque admovit ahenō.

Quodque suus conjux riguo collegerat horto,

g Truncat olus foliis. furca levat ille bicorni

h Sordida terga suis nigro pendentia tignos;

Servatoque diu refecat de i ergore partem

Exiguam, sectamque i domat serventibus undis.

k Interea medias fallunt sermonibus horas,

Sentiriq; moram prohibent. Erat alveus illic

Fagineus, dura clavo l suspensus ab anfa.

Is tepidis impletur aquis, m artusque fovendos

G 4

Accipit. & ceteris inutilibus.

h Fumosa, vel etiam rancida. i Emollit: subigit elixando.

k Dum carnes elixantur. l Appensus ab annulo. m Pedes scpi. a lavandos.

— xvi ma-

turus Ace-

res. Horat.

Maturus-

que senex.

Aristophan.

Où γὰρ ἐ-

ναι τὸ σ-

ταρ ἵσταν,

ἀλλ' ἐν π-

ταίρσι.

b Lin. 'P d-

dia πέντε

δεκά τάλ-

σσι, καὶ ἀν-

ντων ἰδίω.

DEORUM

potestas.

c Phrygia, &

Pelope Tan-

talē Phry-

gum regis

pilo.

† BAUCIS

& Phile-

mon.

d L E V E

fit, quod

bene fer-

tur o-

nus.

e Afflatu,

anhelitu.

f Deorsum

tulit.

g Folia ole-

ris decerpit,

rejectione caule

a *Toral in-* Accipit. In medio a torus est de mollibus ulvis
dicatur, hoc Impositus lecto, sponda pedibusque salignis.
est, involu- Vestibus hunc velant, quas non nisi tempore festo
crum tori, Sternere consuerant: sed & hæc villisque vetusque
quod elegan- Vestis erat, lecto non indignanda saligno.
tiore rursus Accubere Dei. Mensam succincta tremensque
stragulo ob- Ponit anus. mensæ sed erat pes tertius impar:
d-cebatur, Testa parem fecit. quæ postquam subdita b clivum
convivii aut Sustulit; æquatam menta extersere virenti.
feriarum Ponitur hic bicolor c sinceræ bacca Minervæ,
causa. Turn. Conditæque in liquida corna autumnalia fæce,
lib. 1. c. 24. Intybaque, & radix, & d lactis massa coacti,
 b *Mense* Ovaque, non acri leviter versata favilla:
in equalita- Omnia fictilibus. Post hæc, ecœlatus eodem
tem. Sistitur argento crater, fabricataque sago
 c *Intemera-* Pocula, quæ cava sunt flaventibus illita ceris.
te, incorru- Parva mora est; epulasque foci misere calentes:
ptæ, inta- f Nec longæ rursus referuntur vina senectæ:
cta. Es est Dantque locum mensis paulum seducta secundis.
Periphras- g Hic nux, hic mista est rugosis carica palmis.
is olive. Prunaque, & in patulis redolentia mala canistris,
 d *Casem.* Et de purpureis collectæ vitibus uvæ:
Virg. -- & Candidus in medio favus est. SUPER omnia, vultus
 prelli co- Accessere h boni, nec iners, pauperque voluntas.
 pia lactis. Interea quoties i H A U S T U M cratera repleri
 e *Ididem si-* Sponte sua, & per seque vident succrescere vinar:
tilis. Attoniti novitate pavent, manibusque supinis
 f *Non anno-* Concipiunt Baucisque preces timidusq; Philemon;
sa, sed recen- Et veniam dapibus, / nullisque paratibus orant.
sia vins ap- Unicus anser erat, minimæ custodia villæ,
ponuntur. Quem diis hospitibus domini mactare parabant.
 g *Mensis* Ille celer penna tardos ætate fatigat,
secundis. Eluditque diu: tandemque est visus ad ipsos
 h *Hilares* Confugisse deos. Superi vetuere necari;
& benigni. Diique sumus, meritasque L U E T M vicinia pœnas
 i *Exhau-* Impia, dixerunt. V O B I S M immunibus hujus
stum, epo- Esse mali dabitur: modo vestra relinquitte tecta,
sum. Enal- Ac nostros comitate gradus, & in ardua montis
lage. Ite simul. Parent: & diis præeuntibus ambo
 k *Nullo in-* Membra levant baculis, tardique senilibus annis
fundente. Nituntur longo vestigia ponere clivo.
 l *Tenuiculo* Tantum aberant summo, quantum semel ire sagitta
apparatus, Missa
quod nihil
apparassent. m Impiæ vicini, Abstract. pro Concreto. n Hujus
calamitatis expertes esse.

Missa potest; flexere oculos, & †mersa palude
Cætera prospiciunt; tantum sua testâ manere.

Dumque ea mirantur, dum desient fata suorum,
Mersa vident, quærunque lux pia culmina villæ:

Sola loco stabant. Dum desient fata locorum,
Illa verus, dominis & jam casa parva duobus,
Vertitur in templum: furcas subiere columnæ,

Stramina flavescent, * aurataque testâ videntur,
Cælataque fores, adopertaque marmore tellus.

Concipiunt Baucisque preces timidusq; Philemon;
Talia cum placido Saturnius edidit ore:

DICITE, iuste senex, & fœmina conjuge iusto
Digna, quid optetis. Cum Baucide pauca locutus,

Judicium superis aperit commune Philemon.
Es se sacerdotes, delubraque vestra tueri

Foscimus; & QUONTAM concordēs egimus annos,
Auferat hora duos eadem; nec conjugis unquam

Busta meæ videam, neu sim tumultandus ab illa.
Vota fides sequitur: templi tutela fuere,

Donec vita data est. Annis ævoque soluti,
Ante gradus templi cum starent forte, locique

Narrant casus, †frondere Philemona Baucis,
Baucida conspexit senior frondere Philemon.

Jamque super geminos crescente cacumine vultus,
Mutua, dum licuit, reddebant dicta; VALEQUE,

O conjux, dixere simul: simul abdita texit
Ora a frutex. Orendit adhuc b Tyaneius illic

Incola de gemino vicinos corpore truncos.
Hæc mihi non vani (nec erat cur fallere vellent.)

Narrare senes. equidem c pendentia vidi
Serta super ramos: ponensque recentia, dixi,

d CURA deum dii sint, & qui coluere colantur.
est Cappadociæ & Ciliciæ, ad radicem Tauri. c In lucis & arboribus

factis. d Qui deos colunt, sunt & ipsi dii.

De Proteo in varias formas mutato. F A B. IO.

DESIERAT: cunctosque & res, & moverat a autor:
Thesea præcipue; quem facta audire volentem

Mira deum, nixus cubito Calydonius * amnis
Talibus alloquitur: Sunt, o fortissime, quorum

Forma semel mota est, & b in hoc renovamine man-
Sunt quibus in plures jus est transire figuras; (sit.

† Ut tibi, complexi terram maris incola, Proteu. † PROTEUS

formas. De hoc vide Virg. 4. Georg. Hom. Od. 9. Aristoph. in Ranis.
Lucian. dialog. de saltatione.

† OPPIDUM in sta-

gnum. Domum Phile-

monis & Baucidis in

templum.

* -- adop-

pertaque marmore

tellus, Cælataq;

fores, aurataque

testâ videntur.

† PHILEMON &

Bauch in arbores.

a Cortex fructibus seu

arboris. Synecdoce.

b Tyanae urbis incolæ,

quæ media

& arboribus

a Lelex fide dignus.

* heros.

b In hac transforma-

tione.

† PROTEUS Nam in variis

Nam modo te juvenem, modo te videre leonem.
Nunc violentus aper; nunc, quem tetigisse timeret,
Anguis eras; modo te faciebant cornua taurum.
Sæpe lapis poteras, arbor quoque sæpe videri.
Interdum faciem liquidarum imitatus aquarum
Flumen eras; interdum undis contrarius ignis.

De fame Erisichthonis & varia Metra metamorphosi. FAB. II.

ERISICH-
THON

Cereris lucina violat.

a Metra Erisichthonis filia.

b Ureret.

Virg. Verbenasque

adole pin-

gues.

c Violasse,

profanasse.

Cereri autem non solum

delibra, sed & nemora

erant consecrata.

d Nemoris instar.

e Anathematum

Notatio.

** Circuire.*

f Erisichthonis a patre

Triopa, seu potius Triopæ.

g Theſſalus.

id est, Theſſal. rex.

Nec minus a Autolyçi conjux Erisichthone nata
Juris habet. pater hujus erat, qui numina divum
Sperneret, & nullos aris b adoleret honores.

Ille etiam Cereale nemus violasse securi
Dicitur, & lucos ferro c temerasse vetustos.

Stabat in his ingens annoso robore quercus,
d Una, nemus. e vittæ mediam, memoresque tabellæ,

Sertaque cingebant, voti argumenta potentis.

Sæpe sub hac Dryades festas duxere choreas;
Sæpe etiam, manibus nexis ex ordine, trunci

* Circuire modum; mensuraque roboris ulnas
Quinque ter implebat. nec non & cætera tantum

Sylva sub hac omnis, quantum fuit herba sub illa.
Nec tamen idcirco ferrum f Triopeius illa

Abstiniuit; famulosque jubet succidere sacrum
Robur. &, ut jussos cunctari vidit, ab uno

Edidit hæc rapta sceleratus verba securi:
N O N dilecta dex solum, sed & ipsa, licebit,

Sit dea, jam tange frondente cacumine terram.
Dixit: & obliquos dum telum librat in ictus,

Contremuit, gemitumque dedit * decidua quercus:
Et pariter frondes, pariter palleſcere glandes

Cœpere, ac longi * pallorem ducere rami.
Cujus ut in trunco fecit manus impia vulnus:

Haud aliter fluxit discusso cortice sanguis,
Quam solet, ante aras ingens ubi victima taurus

Concidit, abrupta cruor e cervice profundî.
Obstupere omnes: aliquisque ex omnibus audet

* Deterrere nefas, sævamque inhibere bipennem.
Adspicit hunc, Mentisque pix cape præmia, dixit,

g Theſſalus. inq; virum convertit ab arbore ferrum;
Detruncatque caput; repetitaque robora cædit.

Editus

Diod. in 6. Call. Τριόπην γένειον ἀπὸ τῆς

*Dryopeius ab illa: alii, Dryopeus illa Abst. * Dodonia. Call. ἀλγιστὸν ἀπὸ τῆς Εἰρῆς, ἡ*

*sudore madescere. * Detrectare, deterrendo dissuadere. g Theſſalus Theſſal. rex.*

Editus & medio sonus est de robore talis :

Nympha sub hoc ego sum. Cereri gratissima, ligno,

Quæ tibi factorum pœnas instare tuorum

Vaticinor moriens, nostri solatia lethi.

Persequitur scelus ille suum. labefactaque tandem

Isctibus innumeris, adductaque funibus arbor

Corruit, & multam prostravit pondere sylvam.

Attonitæ Dryades damno nemorumque suoque,

Omnes germanæ, Cererem cum vestibus atris

Mœrentes adeunt, pœnamque Erisichthonis orant.

Adnuît his, capitisque sui pulcherrima motu

Concussit gravidis oneratos messibus agros:

Moliturque GENUS pœnæ miserabile, si non

Ille suis esset nulli & miserabilis actis;

Pestifera lacerare fame. quæ quatenus ipsi

Non adeunda dæx, (neq; enim Cereremq; Famemq;

Fata coire sinunt) montani numinis unam

Talibus agrestem compellat Oreada dictis.

Est locus extremis Scythiæ glacialis in oris;

b Triste solum; sterilis, sine fruge, sine arbore tellus; b Infœcun-

Frigus iners: illic habitant Pallorque, Tremorque, dum.

Et jejuna Fames. ea se in præcordia condat

Sacrilegi scelerata jube; nec copia rerum

c Vincat eam, superetque meas certamine vires.

Neve vix spatium te terreat, accipe currus;

Accipe quos frænâs alte moderere & dracones.

Et dedit. Illa dato subvecta per ætæa curru,

Devenit in Scythiam, rigidique cacumina montis;

Caucasum appellant. serpentum colla levavit;

Quæ sitamque Famem lapidoso vidit in agro,

Unguibus & raris vellentem dentibus herbas.

Hirtus erat crinis, cava lumina, pallor in ore,

Labra incana situ, scabri rubigine dentes,

Dura cutis, per quam spectari viscera possent:

Ossa sub incurvis exstabant arida lumbis.

Ventris erat, pro ventre, locus: pendere putares

Pectus, & à spinæ tantummodo crate teneri.

Auxerat articulos macies: genuumque tumebat

e Orbis; & immodico prodibant tubere tali.

Hanc procul ut vidit (neque enim est accedere juxta

Ausa) refert mandata dæx: paulumque morata,

Quanquam aberat longe, quanquam modo venerat

illuc,

Visa tamen sensisse * Famem; retroque dracones

Egit in Amoniam versis / sublimis habenis.

a Misera-
tione dig-
nus: id est vici-

c Exsiliare
possit: Mo-
do potentia-
li.
d Currus e-
nim Cereris
à draconibus
trahitur.

e Patella,
quam Græc.
πίττω ap-
pellant, à
lapidis mo-
laris rotun-
disate.

* Famem
est.
f Alia, per
calum.

Dicta

a Adversa. Dicta Fames Cereris (quamvis *a* contraria semper
b Callim. Illius est operi) peragit: perque aëra vento
Adversus Ad iussam delata domum est: & protinus intrat
Ζανκίης τε Sacrilegi thalamos; altoque sopore solutum
καί γ' ὕπνου (Noctis enim tempus) geminis amplectitur ulnis;
ἤμελλ' ἄλ' ἄλ' *b* Seque viro inspirat; faucesque. & pectus, & ora
παύ. Aflat; & in vacuis peragit jejunia venis.
 † ERISICH- Functaque mandato sexcundum deserit orbem;
 T H O N I S Inque domos inopes, adsuetaque vertitur antra.
fameli. Lenis adhuc somnus placidis Erisichthona pennis
e Frustra e- Mulcebat. † P E R I T ille dapes sub imagine somni;
nim sibi Oraque *e* vana movet, dentemque in dente fatigat,
mandere vi- Exercetque cibo delusum guttur inani;
debatur. Proque epulis tenues nequicquam devorat auras.
d Callim. Ut vero est expulsa quies, furit *d* ardor edendi;
αἰδύρα λ' Perque avidas fauces, immensaue viscera regnat.
παύ' ὀρεῖ. Nec mora: quod pontus, quod terra, quod educat aër,
e Callim, Poscit; & A R R O S I T I S queritur jejunia mensis,
— ἵονα π' Inque epulis epulas quærit; quodque urbibus esse,
ὄρετο, τίνοι Quodque satis poterat populo, non sufficit uni:
ἵονα ἱούγε Plusque; cupit, quo plura suam demittit in alvum.
μαύρε. Utque sretum recipit de tota flumina terra,
f Non immi- Nec satiatur aquis, peregrinosque exhibit amnes;
muta. Utque rapax ignis non unquam alimenta recusat,
g' Ἀγέει Innumerasque faces cremat, & Qu o copia major
δαυίδ, dura Est data, plura cupit, turbaque voracior ipsa est:
fames. Sic epulas omnes Erisichthonis ora profani
b Ardor e- Accipiant poscuntque simul. Cibus omnis in illo
dendi, in- Causa cibi est: semperque locus sit inanis edendo.
gluvies. Jamque fame patrias altique voragine ventris
i Minus im- Attenuarat opes: sed *f* inattenuata manebat
pia, cum ipsa Tum quoque *g* dira fames, implacataque vigeat
esset pia ad- *b* Flamma gulæ. tandem demisso in viscera censu,
modum. Filia restabat *i* non illo digna parente.
 † F M I A E- Hanc quoque vendit inops. Dominum generosa recusat;
risichthonis Et vicina suas tendens super æquora palmas,
in piscato- Eripe me domino, qui raptæ præmia nobis
rem. Virginitatis habes, ait. Hæc Neptunus habebat:
k Hamos e- Qui prece non sprete, quamvis modo visa sequenti
reos. Ita alib. Esset hero, † formamque novat, vultumque virilem
Cum te- Induit, & vultus pisces capientibus aptos.
nues ha- Hanc dominus spectans, O qui pendentia parvo
mos abdi- *k* Æra cibo celas moderator arundinis, inquit,
dit ante (Sic mare compositum, sic sit tibi piscis in unda
cibus. Credulus, & nullos nisi fixus sentiat hamos!)

Quæ modo cum vili turbatis veste capillis
Littore in hoc steterat. (nam stantem in littore vidi)
Dic ubi sis: neque enim vestigia longius exstant.

Illa Dei munus bene cedere sensit: & à se
Se quæri gaudens, his est rescuta rogantem.
Quisquis es, ignoscas: in nullam lumina partem

Gurgite ab hoc flexi, a studioque oneratus inhæsi.
Quoque minus dubites; sic has b deus æquoris artes
Adjuvet, ut nemo jamdudum littore in isto.

(Me ramen excepto) nec fœmina constitit ulla.
Credidit, & verso dominus pede pressit arenam;
Elususque abiit. † illi sua reddita forma est.

Ast ubi habere suam c transformia corpora sensit,
Sæpe pater dominis d Triopeïda tradit. at illa
Nunc equa, nunc ales, modo bos, modo cervus abibat;
Perbebatque avido e non iusta alimenta parenti.

f Vis tamen illa mali postquam consumpsit omnem
Materiam, dederatque g gravi nova pabula morbo:
Ipse suos artus lacero divellere morsu
Cœpit, & infelix minuendo corpus alebat.

Quid motor externis? etiam mihi sæpe * novandi
Corporis, h ò juvenes, i numero finita potestas.
Nam modo, quod nunc sum, videor; modo flector
in anguem;

Armenti modo dux vires in cornua sumo.
Cornua dum sumpsi, nunc pars caret altera k telo
Frontis, ut ipse vides. gemitus sunt verba secuti.

corum deceptorum. f Insatiabilis voracitas, γαστήρ. g Callim.
-- μολὴν δὲ ἰσχυρὸν νόον. * novandi est. Transitus ad metamorph.
Acheloï. h Apostrophe ad Theseum & ceteros. i Ternaria.
k Cornu ab Hercule fracto.

LIBER IX.

De Acheloo cum Hercule luctante, & se in varias formas
mutante: & de Cornu copia. FAB. I.

Ux gemitus truncæque deo a Neptu- a Theseu
nius heros Neptuni ne-
Causa rogat frontis: cum sic Calydo- pos.
nius amnis b Conjun-
Cœpit, i ornatos redimitus arundine dum cum
crines. narrantis

b TAISTE petis munus: quis enim sua prælia victus tristitia.
Commemorare velit? Referâ tamẽ ordine: Nec tam † A magno
Turpe fuit vinci, quam contendisse decorum est: vinci, laudi
Magna- est & solatio.

a Intentus
fui piscatio-
ni.

b Neptunus,
quem supe-
rim æquo-
reum re-
gem dixit.

† FILIA
Erisichtho-
nis in varias
figuras.

c Quæ in
varias for-
mas trans-
formari pos-
sent.

d Triopæ
neptem. al.
Dryopeï-
da.

e Dolo quæ-
sita & im-
postura pro-

g Callim.

Magnaque DAT nobis tantus solatia victor.
 Nomine si qua suo tandem pervenit ad aures
 Deianira tuas; quondam pulcherrima virgo,
 Multorumque fuit spes invidiosa procorum.
 Cum quibus ut soceri domus est intrata petiti,
 Accipe me generum, dixi, & Parthaone nate:
 Dixit & Alcides. alii cessere duobus.
 Ille Jovem socerum dare se, & famamque laborum,
 Et superata suæ referebat iussa & novercæ.
 Contra ego, Turpe deum mortali cedere, dixi. (rum
 (Nondum erat ille deus) dominum me cernis aqua-
 Cursibus obliquis inter tua regna fluentem.
 Nec gener externis hospes tibi missus ab oris,
 Sed popularis ero, & rerum pars una tuarum.
 Tantum ne noceat, quod me nec regia Juno
 Odit, & omnis abest iussorum & pœna laborum.
 Nam, & quod te iactas Alcmena matre creatum;
 Juppiter aut falsus pater est, aut & crimine verus.
 MATRIS adulterio patrem petis. elige, fictum
 Esse Jovem malis, an te per dedecus ortum.
 Talia dicentem jamdudum lumine torvo
 Spectat, & accensæ non fortiter imperat iræ; (est:
 Verbaque tot reddit, & MELIOR mihi dextera lingua
 Dummodo pugnando superem, tu vince loquendo:
 † Congrediturq; ferox. Puduit modo magna locutū
 Cedere. rejeci viridem de corpore vestem;
 Brachiaque opposui, tenuique à pectore & varas
 In statione manus, & pugnæ membra paravi.
 Ille cavis hausto & sparsit me pulvere palmis,
 Inque vicem fulvæ tactu flavescit arenæ:
 Et modo cervicem, modo crura micantia captat,
 Aut captare putes, omni que à parte lacessit.
 M E mea defendit gravitas, frustra que petebat:
 Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus
 Oppugnant: manet illa, suoque est pondere tuta.
 Digredimur paulum, rursusque ad bella coimus,
 † Inque gradu stetimus, certi non cedere: eratque
 Cum pede pes junctus; totoque ego pectore pronus
 Et digitos digitis, & frontem fronte premebam.
 Non aliter vidi fortes concurrere tauros,
 Cum
 dum & inflexæ ad apprehendendum. & spargit. Hoc autem hūiliter
 faciebant, ut validum se mutuo apprehenderent. f. More gladiatorum
 uterque ad pugnam composuit: quod & stare in statum dicitur. g. Virgil.
 — hæret pede pes, densusque viro vir. h. Parabola sumpta cu
 21. Eurid. vel 2. Argon. Apoll.

Cum pretium pugnae toto nitidissima saltu
 Expetitur conjux: spectant armenta, paventque,
 Nescia quem maneat tanti victoria * regni.
 Ter sine profectu voluit nitentia contra
 Rejicere Alcides à se mea pectora. quarto
 Excudit amplexus, a adductaque brachia solvit,
 Impulsumque manu (certum est mihi vera fateri)
 Protinus avertit, tergoque onerosus inhaesit.
 Si qua fides (neque enim ficta mihi gloria voce
 Quæritur) imposito pressus mihi monte videbar.
 Vix tamen inserui sudore fluentia multo
 Brachia, vix solvi duros à corpore nexus.
 Instat anhelanti, prohibetque resumere vires,
 Et cervice mea potitur. tum denique tellus
 Pressa genu nostro est, & arenas ore momordi.
 Inferior virtute meas divertor ad artes;
 Elaborque viro, † longum formatus in anguem.
 Qui postquam flexos sinuavi corpus in orbes,
 Cumque fero movi linguam stridore bisulcam,
 Risit, & illudens nostras Tirynibus artes,
 CUNARUM labor est angues superare moarum,
 Dixit: & UT vincas alios, Acheloë, dracones,
 Pars quota Lernæ serpens eris unus Echidnæ?
 VULNERIBUS foecunda suis erat illa: nec ullum
 De centum numero caput est impune recisum,
 Quin b gemino cervix hærede valentior esset.
 Hanc ego ramosam natis è cæde colubris,
 c Crescentemque malo domui, domitamque reduxi.
 Quid fore te credis, falsum qui versus in anguem
 Arma aliena moves; quem forma d precaria celat?
 Dixerat: & summo digitorum e vincula collo
 Injicit. Angehar ceu guttura forcipe pressus;
 Pollicibusque meas pugnabam evellere fauces.
 Sic quoque devicto restabat tertia tauri
 Forma trucis. † tauro mutatus membra, rebello.
 f Induit ille toris à lava parte lacertos,
 Admissumque trahens sequitur, depressaque dura
 Cornua figit humo, meque alta sternit arena.
 Nec satis hoc fuerat: rigidum fera dextera cornu
 Dum tenet, infregit, truncaque à fronte revellit.
 Naiades hoc pomis, & odore flore repletum
 Sacrarunt: divesque * meo bona copia cornu est.
 Dixerat: & Nymphæ. ritu succincta Dianæ,

* belli.

a Innexa e-
jus corpori,
implicata,
circumdatis.† ACHÉ-
LOUS in
anguem.b Duobus
successori-
bus: uno e-
nim reciso
duo renasce-
bantur.
c Vulneri-
bus facun-
dam.d Velui pre-
cibus utenti
concessa.

e Nexur.

† ACHÉ-
LOUS in
taurum.f Vestis aut
fasciæ modo

Una implicat.

* Turn. legis meo est Bona Cop. cornu, ut indicetur abundantia
 des, quæ cornu Amaltheæ vel Acheloi gerit.

* Percol-
la.

a *Fruitus*
Autumnus.
Metonym.

b *Pulchritu-
dinis, pro-
pter cornu
truncatum.*

Una ministrarum fusis * utrinque capillis
Incessit, totumque tulit prædivite cornu
Autumnum, & mensas, felicia poma, secundas.
Lux subit: & primo feriente cacumina sole,
Discedunt juvenes. neq; enim, dum flumina pacem,
Et placidos habeant lapsus, totæque residant,
Opperiuntur, aquæ. Vultus Achelous agrestes,
Et lacerum cornu mediis caput addidit undis.
Hunc tamen ablatis domuit iactura b decoris;
Cætera sospes habet. capitis quoque fronde saligna,
Aut superimposita celatur arundine damnum.

De Nelli cruore in venenum. FAB. 2.

a *Uxor*
Deianira.

b *Securum
sui, quod
mandi esset
peritus.*
c *Quipe
portitor ibi
constitutus,
Strab. l. 10.*

d *Placidissi-
mos habeat
lapsus.*

e *Ita a lib.*

Obsequio
tranantur
aquæ.

* parante.

f *Fraudare
deposito*

Herculem.
hec est, De-
anira sibi
commissa.

g *duplici natura & corpore bino. Lucr. h Rote, quibus Ixion
pater tuus apud inferos versatur. Tibull: lib. 1. eleg. 3. i Vale-
ritate. k Sagitta. Metonymia. l Eminet transfixo tergo
cum pectore.*

AT te, Nelli ferrox, ejusdem virginis ardor
Perdiderat, volucris trajectum terga sagitta.
Namq; nova repetens patrios cum a conjuge muros,
Venerat Eueni rapidas Jove natus ad undas.
Uberior solito, nimbis hyemalibus auctus,
Vorticibusque frequens erat, atq; impervius amnis.
b Intrepidum pro se, curam de conjuge agentem,
Nessus adit, membrisque valens. c scitusq; vadorum;
Officioque meo ripa sistetur in illa
Hæc, ait, Alcide: tu viribus utere nando.
Tradidit Aonius pavidam Calydonida Nello,
Fallentemque metu, fluviumq; ipsumq; timentem.
Mox ut erat phætreaque gravis, spolioque leonis,
(Nam clavam, & curvos trans ripam jecerat arcus)!
Quandoquidem cæpi, superentur flumina, dixit.
Nec dubitat: nec qua sit d elementissimus amnis
Quærit; & e obsequio deferri spernit aquarum.
Jamque tenens ripam, missos cum tolleret arcus,
Conjugis agnovit vocem: Nelloque * paranti
f Fallere depositum. Quo te fiducia, clamat.
Vana pedum, violente, rapit? Tibi, Nelli g bisformis,
Dicimus: exaudi, nec res intercipe nostras.
Si te nulla mei reverentia movit: at h orbes
Concubitus vetitos poterant inhibere paterni.
Haud tamen effugies, quamvis i ope fidis equina.
k VULNERA, non pedibus te consequar. Ultima dicta
Re probat; & missa fugientia terga sagitta
Trajicit. l exstabat ferrum de pectore aduncum.

Quod

g *duplici natura & corpore bino. Lucr. h Rote, quibus Ixion
pater tuus apud inferos versatur. Tibull: lib. 1. eleg. 3. i Vale-
ritate. k Sagitta. Metonymia. l Eminet transfixo tergo
cum pectore.*

Quod simul evulsum est, † sanguis per utrumq; fo- † Nefsi cruor
Emicuit, missus Lernæi tabe veneni. (ramen in venenum.

Excipit hunc Nessus: Neq; enim moriemur inulti, a Medica-
Secum ait: & calido velamina tincta cruore mentum a-
Dat munus raptæ, velut a irritamen amoris. morem com-
cilians.

De zelotypia Deianiræ, & Lychæ in saxum. F A B. 3.

Longa fuit medii mora temporis: actaque magni
Herculis implerant terras, odiumque novercæ.

Victor ab Oechalia * Cenxæ sacra parabat

Vota Jovi: cum fama loquax pervenit ad aures,

Deianira, tuas (Quæ a veris addere falsa

Gaudet, & è minimo sua per mendacia crescit)

Amphitryoniaden Ioles ardore teneri.

Credit amans; Venerisque novæ perterrita fama,

Indulgit primo lacrymis, b flendoque dolorem

Diffudit miseranda suum. mox deinde, Quid autem

Flemus? ait: pellex lacrymis lætabitur istis.

Quæ quoniam adveniet, properandum, aliquidque
novandum est:

Dum licet, & thalamos nondum tenet altera nostros. a Virgil.

Conquerar, an sileam? repetam Calydonæ, morerne? Tam ficti

Excedam testis? ac sic nihil amplius obstem?

Quid si me, Meleagre, tuam memorem esse sororem? tenax,

(Forte paro facinus) quantumque injuria possit,

Fæmineusque dolor, * vulgata pellice * tesser? nuntia ve-

c In cursus animus varios abit. Omnibus illis

Prætulit imbutam Nessæo sanguine vestem

Mittere, quæ vires defecto reddat amori:

Ignaroque Lychæ, quid tradat nescia, luctus

Ipsa suos tradit; blandisque miserrima verbis

Dona det illa viro, mandat. † Capit inscius heros;

Induiturque humeris Lernææ & virus Echidnæ.

Thura dabat primis, & verba precantia, flammis,

Vinaque marmoreas patera fundebat in aras.

Incaluit vis illa mali; resolutaque flammis

Herculeos abiit late diffusa per artus.

Dum potuit, solita gemigum virtute repressit.

Victa malis postquam est patientia, reppulit aras,

Implevitque suis nemorosam vocibus Oeten.

Nec mora: lethiferam conatur scindere vestem.

Qua trahitur, trahit illa cutem: sædumque relatu,

Aut hæret membris frustra tentata revelli;

Aut † HER-

CULES ab amore missa Nessi veste venenata interimitur. d Tunicam
hydre Lernææ venena infectam.

* Cenxæ.

Kavalæ Δδ.

Soph.

Trach. Ce-

næum au-

tem Eubææ

promonto-

rium est, ubi

Jovi Herc.

victor aram

extruxit.

a Virgil.

præviq;

tenax,

quam

nuntia ve-

ri.

b Idem: Ex-

pletur la-

crymis e-

geriturq;

dolor.

* Jugula-

ta.

* Testor.

c In varias

partes divi-

sus est. Vir-

gil. -- in

curas ani-

mus didu-

citur om-

nes.

Aut laceros artus, & grandia detegit ossa.
Ipse cruor, gelido ceu quondam lamina candens
Tincta lacu, stridet, coquiturque ardente veneno.
Nec modus est: sorbent avidæ præcordia flammæ;
Cæruleusque fluit toto de corpore sudor;
Ambustique sonant nervi. cæcæque medullis

a Ad perfe- Tabe liquefactis, tollens ad sidera palmas,
rendos labo- Cladibus, exclamat, Saturnia, pascere nostris:
res. Pascere, & hanc pestem specta, crudelis, ab alto,
† Hærcu- Corque ferum satia, vel, si miserandus & hosti,
113 labores. (Hostis enim tibi sum) diris cruciatibus ægram,
b Hosti- Invisamque animam, natamque a laboribus, aufer.
tum. M O X S mihi munus erit. decet hæc dare dona no-
c Robur, vercam.

quod Terra † Ergo ego sordantem b peregrino templa cruore
mater illi Bulirim domui? sævoque c alimenta parentis
subministra Antro eripui? nec me d pastoris Iberi (vit)
bas. Forma triplex, nec forma triplex tua, Cerbere, mo-
d Geryonis, e Vosne, manus, validi pressistis cornua tauri? (dx,
e Simili f Vestitū opus Elis habet, vestrum Strymthalides un-
querela ex- g Partheniumq; nemus, vestra virtute relatus
flat apud So- * Thermodoontiaci cælatus b balthæus auro,
phocl. Tra- i Pomaque ab insomni non custodita dracone.
chim. & Ci- Nec mihi Centauri potuere resistere, nec * mi-
cer. a. Tusc. k Arcadiæ vastator aper: nec profuit Hydræ
f Expurgato Crescere per damnum, geminasque resurgere vires.
Augia regis Quid, quod i Thracis equos humano sanguine pin-
Elidis fla- Plenaque corporibus laceris præsepia vidi. (gues,
bulo. Visaque dejeci, dominumque, ipsosque peremi?
g Ubi eer- His elisa jacet m moles Nemæa lacertis;
vam eripe- His Cacus horrendum Tyberino * gurgite monstrū.
dem inter- Hac cælum cervice tuli. D E F E S S A jubendo est
emit. Sæva Jovis conjux: ego sum indefessus agendo.
* Thermo- Sed nova pestis adest, cui nec virtute resisti,
dontiaco Nec telis, armisque pōtest. n pulmonibus errat
velle. Ignis edax imis, perque omnes pascitur artus.
h Hippolyta At valet Eurystheus; & Sunt qui credere possint
Amazonum Esse Deos, dixit: perque altam faucibus Oeten
regine cin- Haud aliter graditur, quam si venabula taurus
gul. aureum. Corpore fixa gerat, fastique refugerit autor.
i Mala He- Sæpe illum gemitus edentem, sæpe trementem,
sterridum.

Sæpe
* Qui. k Cicer. Erymanthiam vastificam belluam appellat.
l Diomedis regis Thraciæ. m Nemæam leo immense magnitudinis.
* In littore. n Quia id est osium cordis. & veluti proxima mortis
ala Cicer. Urgensque graviter pulmonum haurit spiritus.

arpe retentantem rotas infringere vestes,
 sternentemque irabes, irascentemque videres
 Montibus, aut patrio tendentem brachia cœlo.
 Ecce! Lycham trepidum, & latitantem rupe cavata
 Adspicit. utque dolor rabiem collegerat omnem,
 Tunc, Lycha, dixit, * feralia dona dedisti?
 Tunc mex necis autor eris? Tremis ille, pavetque
 Pallidus: & timide verba excusantia dicit.
 Dicentem, genibusque manus adhibere parantem
 Corripit Alcides: & terque quaterque rotatum
 Mittit in * Euboïcas tormento fortius undas.
 Ille per aërias pendens induruit auras.
 Utque ferunt imbres gelidis concrescere ventis;
 Inde nives fieri; nivibus quoque * mole rotatis
 Adstringi, & b spissa glomerari grandine corpus:
 Sic illum validis jactum per inane lacertis. (tem, †
 Exsanguemq; metu. nec quicquam humoris haben- in scopulum.
 In rigidos versum silices prior edidit ætas.
 Nunc quoque in Euboïco † scopulus brevis eminet phe pathe-
 Gurgite, & humanæ servat vestigia formæ. (alte tica ad Her-
 Quem quasi sensurum nautæ calcare verentur, culum.
 Appellantque Lychan. c At tu, Jovis inclyta proles, d Philote-
 Arboribus cæsis, quas ardua gesserat Oete, ten, qui ali-
 Inque pyram structis, arcum, phœttramq; capacem, bi Pzan-
 Regnaque visuras iterum Trojana sagittas tius he-
 Ferre jubes d Pxante satum, quo flamma ministro est ros.
 Subdita: dumq; avidis comprehenditur ignibus cager, e Lignorum
 Congeriem sylvæ g Nemexo vellere summam fruct.
 Sternis, & imposita clavæ cervice recumbis; f Summita-
 Haud alio vultu, quam si conviva jaceres; tem pyræ.
 Inter plena meri redimitus pocula sertis. g Pelle Ne-
 meari leonis.

De Herculis apothefi. F A B. 4.

Jamque valens, & in omne latus diffusa, sonabat, HERCULES
 Securosque artus, contemptoremque petebat in Deum.
 Flamma suum. Timuere Dei a pro vindice terræ. a Pro salute
 Quos ita (sensit enim) læto Saturnius ore Herculis
 Jupiter alloquitur: Nostra est, timor iste, voluptas, cœtusq;.
 O superi; totoque libens mihi pectore grator,
 Quod b memoris populi dicor rectorque paterque, b Grati, &
 Et mea progenies vestro quoque c tuta favore est. bene cu-
 Nam quanquam ipsius datis hoc immanibus actis, pientis ei,
 Obligor ipse tamen. sed enim ne pectora vano qui omnibus
 Fida metu paveant, Oetras spernite flammæ. benefece-

OMNIA RAT.

c Vobis sc. sollicitis pro filiis, mei salute.

a Quam à
matre Alc-
mena acce-
pit, hoc est,
mortali.

b Mole ter-
restri libera-
tum.

c Latum ac
jucundum.

d Juno.

† HERCU-
LIS apo-
theosis.

OMNIA qui vicit, vincet quos cernitis ignes,
Nec nisi à materna Vulcanum parte potentem
Sentiet: ÆTERNUM est à me quod traxit, & expers
Atque immune necis, nullaque domabile flamma.
Idque ego b defunctum terra cœlestibus oris
Accipiam: cunctisque meum c lætabile factum
Diis fore confido. Siquis tamen Hercule, siquis
Forte Deo doliturus erit, data præmia nollet:
Sed meruisse dari sciet, invitulque probabit.
Assensere Dei. d conjux quoque regia visa est
Cætera non duro, duro tamen ultima vultu
Dicta tulisse Jovis, seque indoluisse notatam,
Interea quodcunque fuit populabile flammæ
Muciber abstulerat: nec cognoscenda remansit
Herculis effigies, nec quicquam ab imagine ductum
Matris habet; tantumque Jovis vestigia servat.
Utque novus serpens, posita cum pelle senecta,
Luxuriare solet, squamaque nitere recenti:
† Sic ubi mortales Tirynthius exiit artus;
Parte sui meliore viget, majorque videri
Cœpit, & augusta fieri gravitate verendus.
Quem pater omnipotens inter cava nubila raptum,
Quadrijugo curru radiantibus intulit astris.

De Lithys in vetulam, & Galanthe in musc-
lam. F A B. 5, & 6.

a Herculis
sc. in cœlum
recepti.

b Non re-
morentur
partum
tuum.

c Pausan.
Achaic.

Eiweiθυλ
ἐστίν, h. ic

Quæ dicitur

τὸν πρῶτον.

e Notatio mensis decimæ.

SENSIT Atlas a pondus. neq; adhuc Scheneleus iras
Solverat Eurytheus; odiumq; in prole paternum
Exercebat atrox. at longis anxia cutis
Argolis Alcmena questus ubi ponat aniles,
Cui referat nati testatos orbe labores,
Cuive suos casus, Iolen habet. Herculis illam
Imperio, thalamoque, animoque receperat Hyllus;
Implebatque uterum generoso semine: cum sic
Incipit Alcmena: Faveant tibi numina saltem,
b Corripiantque moras tunc, cum matura vocabis
Præpositam timidis parientibus c Lithysam:
Quam mihi difficilem Junonis gratia fecit.
Namque d laboriferi cum jam natalis adesset
Herculis, & e decimum premeretur sidere signum,
Tendebat gravitas uterum mihi: quodque ferebam
TANTUM erat, ut posses autorem dicere tanti

Ponde-

Horat. carm. Sec. Dionys. Hal. lib. 4. d Æromnosi.

• Ponderis esse Jovem: nec jam tolerare labores
 Ulterius poteram. quin nunc quoq; frigidus artus,
 Dū loquor, horror habet, parq; est meminisse dolo-
 Septē ego per noctes, totidem cruciata diebus, (ris.
 Fessa malis, tendensque ad cœlum brachia, magno
 Lucinam ad • nexos partus clamore vocabam.

Illa quidem venit, sed præcorrupta, meumque
 Quæ donare caput Junoni vellet iniquæ.

Utque meos audit gemitus, subsedit in illa
 Ante fores aras; dextroque est poplite lævum
 Pressa genu; digitisque inter se b pectine junctis
 Sustinuit partus. tacita quoque carmina voce
 Dixit: & inceptos tenuerunt c carmina partus.

Nitor, & ingrato facio convitia demens
 Vana Jovi; cupioque mori. moturaque duos
 Verba queror silices. matres Cadmeïdes adsunt,
 Votaque suscipiunt. exhortanturque dolentem.

Vna ministrarum media de plebe Galanthis,
 Flava comas, aderat, faciendis strenua jussis;
 Officiis dilecta suis. ea sensit iniqua

Nescio quid Junone geri: dumque exit, & intrat
 Sæpe fores, divam relidentem vidit in ara,
 Brachiaque in genibus digitis connexa tenentem.
 Et, Quæcunque es, ait, dominæ gratare: levata est
 Argolis Alcмене, potiturque puerpera voto.

• Exsiliit, junctasque manus pavefacta remisit
 Diva potens • uteri. vinclis levor ipsa remissis.

Numine decepto risisse Galanthida fama est.
 Ridentem, prensamque ipsis Dea sœva capillis
 Traxit; & è terra corpus relevare volentem
 Arcuit, † inque pedes mutavit brachia primos.

d Strenuitas antiqua manet; nec terga colorem
 Amisere suum: forma est diversa priori.

Quæ, quia mendaci patientem juverat ore;
 Ore parit, nostrasque domos, velut ante, frequentat.

tiones. • Exsiliit. • Vinclis, uteri lev. † GALANTHIS
 in musclem. d Agilitas.

De Dryope in Lotus arborem, & Iolas sene in ju-
 venem. FAB. 7, 8, & 9.

Dixit; & admonitu veteris commota ministræ
 Ingemuit: quam sic a nurus est affata dolentem;
 Te tamen, ô genitrix, aliena à sanguine vestro
 Rapta movet facies? Quid si tibi mira sororis
 Fata mex referam? quanquam lacrymæque, dolorq;

Impe-

a Pondus i-
 mitatione
 Lucr. fatum
 dicit non-
 dum in lu-
 cem editum,
 quod Græc.
 est ἴμς, vox
 q. τὸ ἐνός
 ἄπλοσ.

• Nexos:
 hoc est, im-
 peditos, qui
 solvi non po-
 terant. Sed
 Turneb. pro-
 bat Luc.
 nixusque
 pates, ex-
 ponens ni-
 xus pares
 partus, vel
 Nixios
 deos imple-
 rans, vel ab
 eis nixus
 ad puerpe-
 rium pre-
 cib. petens.
 lib. 7.
 cap. 8.

b Pectina-
 tim, instar
 pectinis.

c Incanta-

a Iole Hylli
 Herculi fil.
 uxor.

Impediunt, prohibentque loqui. Fuit unica matri,
(Me pater ex alia genuit) notissima forma
Oecchalidum, Dryope : quam virginitate carentem,
a Apollinis Vimque *a* Dei passum Delphos Delonque tenentis,
Delphici & Excipit Andræmon, & habetur conjuge felix.
Delphi. Est lacus acclivis de vexo margine formam

Littoris efficiens: summum myrtera coronant.
Venerat huc Dryope fatorum nescia, quoque
Indignere magis, Nymphis latura coronas:
Inq; sinu puerum, qui nondum impleverat annum,
Dulce ferebat onus; tepidique ope lactis alebat.
Haud procul à stagno, Tyrios imitata colores,
In spem baccarum florebat aquatica lotos.
Carpserat hinc Dryope, quos oblectamina nato
Porrigeret, flores: & idem factura videbar;
Namque aderam: Vidi guttas è flore cruentas
Decidere, & tremulo ramos horrore moveri.

b Inertes: Scilicet, ut referunt *b* tardi nunc denique agrestes,
Virgil. tar- * † Lotos in hanc Nymphe, fugiens oblecta Priapi,
di venere Contulerat versos servato nomine vultus.
subulci. Nescierat soror hoc: quæ cum perterrita retro

* Lotis: Iret, & oratis vellet discedere Nymphis,
quo nomine † Hauserunt radice pedes. convellere pugnat, (imo,
in primo Nec quicquam nisi summa movet. succrescit ab
Fast. appel- Totaque paulatim lentus premit inguina cortex.
tatur. Ut vidit, conata manu laniare capillos, (bant.

† LOTOS Fronde manum implevit: frondes caput omne tege-
Nympha in At puer * Amphifus (namque hoc avus Eurytus illi
arbores sui Addiderat nomen) materna rigescere sensit
nominis. Ubra, nec sequitur e ducentem lacteus humor.

† DRYOPE Spectatrix aderam fati crudelis, opemque
in arborem. Non poteram tibi ferre, soror: quantumq; valebam,
* Amphry- Crescentem truncum ramosque amplexa, morabar;
sus Ma- Et, fateor, volui sub eodem cortice condi.

gnescit fluv. Ecce! vir Andræmon genitorq; miserrimus adsunt,
que portio Et quærent Dryopen. Dryopen quærentibus illis
est Thessa- Ostendi Lotos. Tepido dant oscula ligno:
lie, in qua Affusique suæ radicibus arboris hærent.

fuit Oeccha- Nil, nisi jam faciem, quod non foret arbor, habebat
lia. Chara soror. lacrymæ misero de corpore factis
c Mamil- Irrorant foliis; ac, dum licet, oraque præstant
in fugen- Vocis iter, tales effundit in aëra questus.

tem, Siqua fides miseris, Hoc me per numina juro
Non meruisse nefas: patior sine crimine poenam.
Viximus innocui. Si mentior, arida perdam

Quas habeo frondes, & cæsa securibus urar?
Hunc tamen infantem maternis demite ramis,
Et date nutrici; a nostraque sub arbore læpe
Lac facitote bibat, nostraque sub arbore ludat.
Cumque loqui poterit, matrem facitote saluter,
Et tristis dicat, Latet hoc in stipite mater.

Stagna tamen timeat; nec carpat ab arbore flores:
Et frutices omnes corpus putet esse dearum.

Chare vale conjux, & tu germana, paterque:

Et, si qua est pietas, ab acutæ vulnere falcis,

A pecoris morsu frondes defendite nostras.

Et quoniam mihi fas ad vos b incumbere non est,

Erigite huc artus, & ad oscula nostra venite

Dum tangi possum, parvumque attollite natum.

Plura loqui nequeo: nam jam per candida mollis

Colla liber serpit, summoque cacumine condor.

Ex oculis remove te manus. c sine munere vestro

Contegit indutus morientia lumina cortex.

* Desierat simul ore loqui, simul esse: diuque

Corpore mutato rami caluere recentes.

Dumque refert Iole factum * miserabile, dumque d

d Eurytidos lacrymas admoto pollice siccant

Alcmene, flet & ipsa tamen; compescuit omnem

Res nova tristitiam, nam limine constitit alto

Pene † puer, dubiaque tegens lanugine malas,

Ora reformatus primos Iolaus in annos.

De Callirrhœi filii impuberis in viros. F A B. 10.

Hoc illi dederat Junonia muneris Hebe,

Victa viri precibus. Quæ cum jurare pararet

Dona tributuram post hunc se talia nulli;

Non est passa Themis: Nam jam a discordia Thebæ

Bella movent, dixit; Capaneusq; nisi ab Jove vinci

Haud poterit; b fientque pares in vulnera fratres;

Subductaque suos manes tellure videbit

c Vivus adhuc vates; ultusque parente parentem,

Natus erit facto pius & sceleratus eodem;

Attonitusque malis, exul mentisque domusque,

Vultibus Eumenidum, matrisq; agitabitur umbris,

Donec eum conjux fatale poposcerit d aurum,

Cognatumque latus * Phlegæus hauserit ensis.

Tum Polynices

fratres, Oedipi filii. c Amphiarum hiatu terræ absorptus, cujus jussu

Alcæon matrem Eriphylen occidit. d Monile matris aureum, quod

repetiturus ab Alpheisibæa quondam conjuge, a fratribus ejus est oc-

cisus. * Phlegæus.

a Sub loto,
in quam
transfor-
mor.

b Inclinare
me & inle-
dere.

c Tametsi
vos mihi o-
culos mo-
rienti non
comprima-
tis.

* Desie-
rant simul
ora.

* Mirabi-
le.

d Iolæ Eury-
tydi filia per
Antonomasiam.

† IOLAUS
senex in ju-
venem.

CALLIR-
RHŒS filii
impuberes
in viros.

a Thebæ dis-
cordes, vel
potius The-
bani. Hyp-
allage.

b Mutuis
vulneribus
occident E-
teocles &

a *Antever-* Tum demum magno petet hoc Acheloia supplex
tet, praeoc- Ab Jove Calliroë; natis infantibus annos
cupabit do- Addat, neve necem sinat esse ultoris inultam.
na Hebes affi Juppiter his motus, privignæ dona, nurusque,
largiendo. a Præcipiet; facietque viros impubibus annis.
Virg. si lac præceperit ætus.

De Byblide in fontem. FAB. II.

* Vano. **H**æc ubi faticano venturi præscia dixit
Kellius Va- Ore Themis, * vario superi sermone fremebant:
zio. Virgil. Et, cur non aliis eadem dare dona liceret,
 — cuncti- Murmur erat. Queritur vereres a Pallantias annos
 que fre- b Conjugis esse sui: queritur canescere mitem
 mebant c Iasiona Ceres: reperitum Mulciber ævum
 Cœlicolæ Poscit Erichthonio: Venerem quoque cura futuri
 assensu Tangit, & Anchisæ renovare paciscitur annos.
 vario. Cui studeat d Deus omnis habet: crescitque favore
 a *Aurora* Turbida seditio: donec sua Juppiter ora
 Hyperionis Solvit, &, O nostri si qua est reverentia, dixit,
 fil. *Pallantis* Quo ruitis? Tantumne aliquis sibi posse videtur,
 soror pa- Fata quoque ut superet? Fatis Iolaus in annos,
 truelis. He- Quos egit, rediit: fatis juvenescere debent
 siod. Calliroë geniti; non ambitione, nec armis.
 b *Tithoni.* Vos etiam, quoque hoc animo meliore feratis,
 c *Qui &* Me quoque fata regunt: quæ si mutare valerem,
 Jalius. † Nec nostrum seri curvarent Æacon anni,
 Theocritus Perpetuumque xvi florem Rhadamanthus haberet,
 — *ἔλαον δὲ* Cum Minoë meo, qui propter amara senectæ
οἶον γύρω Pondera despicitur, nec, quo prius, ordine regnat.
 i *laciona.* Dicta Jovis movere deos: nec sustinet ullus,
 Vide Hesio- Cum videat fessos Rhadamantho & Æacon annis,
 di Theog. al. Et Minoa, queri; qui, dum fuit e integer xvi,
 Iason fla- Terruerat magnas ipso quoque nomine gentes;
 va Ceres. Tunc erat invalidus: Deionidenque juvenæ
 d *Græca* Robore Miletum, Phœboque parente superbum,
 consuetudine Pertimuit; credensque suis insurgere regnis,
 pro sumini- Haud tamen est patriis arcere penatibus ausus.
 no genere u- † Sponte fugis, Milete, tua, celerique carina
 superavit. Ita Agras metiris aquas; & in Aside terra
 Virg. 2. Æn. Mœnia constituis, spositoris habentia nomen.
 ducente Hic tibi, dum sequitur patris curvamina ripæ
 Deo de Ve- Filia
 nere dixit. Ita pauls ante, corpus putet esse deorum, pro dearum.
 † Tres Jovis filii justitia maxime insignes. e *Græca* Ellipsis: suban-
 diendum enim causa vel gratia. † MILETUS è Minois regno fu-
 git. f *Mileti* conditoris.

Filia Mxandri a toties redeuntis eodem
 Cognita Cyaneæ, præstanti corpore Nympha,
 Byblida cum Cauno prolem est enixa gemellam.
 Byblis in exemplo est, ut ament concessa puellæ.
 † Byblis h Apollinei correpta cupidine fratris,
 Non soror ut fratrem, nec qua debebat, amavit.
 Illa quidem primo nullos intelligit ignes;
 Nec peccare putat, quod sæpius oscula jungat,
 Quod sua fraterno circumdet brachia collo;
 Mendacique diu pietatis fallitur e umbra.
 Paulatim declinat amor; visuraque fratrem
 Culta venit, nimiumque cupit formosa videri:
 Et, si qua est illic formosior, invidet illi.
 Sed nondum manifesta sibi est: nullumque d sub illo
 Igne facit votum; veruntamen æstuat intus.
 Jam dominū appellat; jam nomina e sanguinis odit: c Specie,
 Byblida jam mavult quam se vocet ille sororem.
 f Spes tamen obsecras animo * dimittere non est
 Ausa suo vigilans: placida resoluta quiete
 Sæpe videt quod amat. visa est quoq; jungere fratri
 Corpus; & erubuit, quatinvis sopita jaceret.
 Somnus abit: silet illa diu, repetitque g quietis
 Ipsa suæ speciem, dubiaque ita mente profatur.
 Me miseram! Tacitæ quid vult sibi noctis imago?
 h Quam nolim rata sit! Cur hæc ego somnia vidi?
 Ille quidem est oculis i quamvis formosus iniquis;
 Et placet, & possit, si non sit frater, amari;
 Et me dignus erat: verum nocet esse sororem.
 Dummodo tale nihil vigilans committere tentem,
 Sæpe licet simili redeat sub imagine somnus.
 Testis abest somno, nec abest imitata voluptas.
 Proh Venus, & tenera volucer cum matre Cupido!
 Gaudia quanta tuli! quam me manifesta libido
 Contigit! ut jacui totis resoluta medullis! (ptas, re MS. duo.
 Ut meminisse iuvat! quamvis Bævis illa volu- g Imaginib
 Noxque fuit præceps, & cæptis invida nostris. viæ per in-
 O ego, si liceat mutato nomine jungi, somnium.
 Quam bene, Caune, tuo poteram nurus esse parenti! h Quæ abo-
 Quam bene, Caune, meo poteras gener esse parenti! minaban-
 Omnia k Dii facerent essent communia nobis, tur, ea me
 Præter avos! Tu me vellem generosior esses. rata essent
 Nescio l quam facies igitur, pulcherrime, matrem. optabant.

H

Hei i Quantum

vis inimicis & invidis. k Inter recepta antiquitus præcationum verba
 hæc erant, DII FACIANT! Plaut. Amphit. l Ita alibi. Et
 mater de te quolibet esse potest.

a Flammis
 lapsu in se-
 ipsam quasi
 redeuntis: de
 quo aibi. Et
 flexas in
 se sæpe re-
 torquet a-
 quas.

† BYBLIS
 fratrem a-
 mat.

b Formosi,
 instar Apol-
 livi sui.

c Specie,
 prætextu.

d Amore
 quantumvis

capta, non-
 dum optat,

quod aman-
 tes solent.

e Consan-
 guinitas:

hoc est, fra-
 trum & so-
 rorum.

f Spem sibi
 facere po-
 tiundi fratre

amato.

* dimitte-

re

imaginis

viæ per in-

somnium.

h Quæ abo-

minaban-

tur, ea me

rata essent

optabant.

Hei mihi, quæ male sum, quos tu, sortita parentes!
 Nil nisi frater eris. Quod obest, id habebimus unū.
 Quid mihi significant ergo mea visa? quod autem
 Somnia pondus habent? an habent & somnia pon-
 Dii melius: Dii nempe suas habuere sorores. (dus)
 Sic Saturnus Opim junctam sibi sanguine duxit,
 Oceanus Tethyn, Junonem rector Olympi.

a Ad deo-
 rum exem-
 plum.

b Mortua.
 Synecdo-
 che.

c Consen-
 sum, qui fa-
 cis matri-
 monium.

d Macareus
 & Canace

Eolo mat.
 Syllepsis.

Vel, quia
 sex filios

suos Eolus
 inidem fi-
 liabus mari-
 tor dedit.

Hom. Od. x.
 e Arcano-

rum testis I-
 dem Heroid.

His arca-
 na notis

terra pela-
 goque fe-
 runtur.

f Canum
 quid sit a-

burum.

g Tabulam
 cecratam, in

qua antiqui
 literas ena-

rabant.

h Scribis.

Sunt superis sua jura: Quid a ad cœlestia ritus
 Exigere humanos, diversaque fœdera tento?
 Aut nostro veritus de corde fugabitur ardor:
 Aut, hoc si nequeo, peream precor ipsa, toroque
 Mortua componar; b positaque det oscula frater.
 Et tamen c arbitrium quærit res ista duorum.
 Finge placere mihi: scelus esse videbitur illi.
 At non d Æolidæ thalamos timuere sororum.
 Unde sed hos novi? cur hæc exempla paravi?
 Quo seror? Obscœnz procul hinc discedite flammæ:
 Nec, nisi qua fas est germanæ, frater ametur.
 Si tamen ipse mei captus prior esset amore;
 Forsitan illius possem indulgere furori.
 Ergo ego, quæ fueram non rejectura petentem,
 Ipta petam? Poterisne loqui? poterisne fateri?
 Coget amor: potero. vel, si pudor ora tenebit,
 Littera celatos e arcana fatebitur ignes.
 Hoc placet; hæc dubiam vicit sententia mentem.
 In latus erigitur: cubitoque innixa sinistro,
 f Viderit, insanos, inquit, fateamur amores. (nem)
 Hei mihi! Quo labor? quem mens mea concipit ig-
 Et meditata manu componit verba trementi.
 Dextra tenet ferrum: vacuam tenet altera g ceram.
 INCIPIT, & dubitat: scribit; damnatque tabellæ
 Et b notat; & delet; mutat; culpatque, probatque:
 Inque vicem sumptas ponit, positaque resumit.
 Quid velit, ignorat: quicquid factura videtur,
 Displicet. in vultu est audacia mista pudori.
 Scripta S O R O R fuerat: visum est delere SOROREM.
 Verbaque * correptis incidere talia ceris.
 † Q U A M, nisi tu dederis, non est habitura salutem.
 Hanc tibi mittit amans. pudet (ah!) pudet edere no-
 Et si quid cupiam quæris; SINA nomine vellē (men.
 Posset agi mea causa meo: nec cognita Byblis
 Ante forem, quam spes votorum certa fuisset.
 Esse quidem laxi poterat tibi pectoris index

* Correctis, hoc est, emendatis. † L I T E R A By-

blidis ad Canum.

Et

sepe
 gini
 27.

Et color, & macies, & vultus, & humida sæpe
Lumina, nec causa suspiria mota patenti,
Et crebri amplexus, & quæ, si forte notasti,
Oscula sentiri non esse sororia possent.

Ipsa tamen, quamvis animi grave vulnus habebam,

Quamvis intus erat furor igneus, omnia feci,
(Sunt mihi Dii testes) ut tandem sanior essem:

Pugnâque diu violenta Cupidinis arma
Effugere infelix; & plus, quam ferre puellam
Posse putes, ego dura tuli. Superata fateri
Cogor, opemque tuam timidus * exposcere votis.

Tu SERVARE potes, tu perdere solus amantem.

Elige utrum facias. non hoc inimica precatur;

Sed quæ, cum tibi sit junctissima, junctior esse

Expetit, & a vinclo tecum propiore ligari.

Jura senes norint: &, quid liceatque, nefasque,

Fasque sit, inquirant; legumque examina servant.

Convensiens Venus est annis temeraria nostris.

Quid liceat, nescimus adhuc; & cuncta licere

Credimus; & sequimur magnorum exempla deorum.

Nec nos aut durus pater, aut reverentia famæ,

Aut timor impedit: tantum absit causa timendi.

Dulcia fraterno sub nomine & furta tegemus.

Est mihi libertas tecum secreta loquendi:

Et damus amplexus, & jungimus oscula coram.

Quantum est quod * desit? miserere parentis amoris.

Et non falluræ, nisi cogeret ultimus ardor: (tem,

Neve mædere meo & subscribi causa sepulcro.

Talia nequicquam & perarantem plena reliquit

Cera manum, summoque in margine versus adhæ-

Protinus impressa signat sua crimina gemma, (sit.

Quam tinxit lacrymis: linguæ defecerat humor.

Deque suis unum famulis pudibunda vocavit:

Et paulum blandita, * Fer has, fidissime, nostro,

Dixit, & adjecit longo post tempore, FRATRI.

Cum daret, elapsæ manibus cecidere tabellæ.

Omine turbata est; misit tamen. Aptæ minister

Tempora nactus adit, traditque latentia verba.

Attonitus subita juvenis Mæandrius ira,

Projicit acceptas, lecta sibi parte, tabellas:

Vixq; manus retinens trepidantis & ab ore ministri, scribere
Dum licet, ô veritæ scelere libidinis autor, meo causa

H 2

Effuge, invidiosa

sepulcro. e Perscribentem. Metaphora. f In extrema mar-
ginis parte. * Feras fidiss. g Cæonius Cyaneus fil. Mæandri
nep. h A facie.

* Sint: q. d.

Testor Deos:

hoc enim

verbo Deos

testabantur.

Virg. 2. Æn.

Vestrum

Testor nu-

men, ait.

* Expose.

Virg. 3. Æ-

neid. Sed

votis pre-

cibusque

jubent ex-

poscere

pacem.

Græci com-

muni voca-

bulo & & c.

vocant.

a Ardiore

conjunctio-

ne, scil. co-

itw.

b Momen-

ta.

c Amores

furtivos,

clandestinos

coitum.

* desit.

d Idem Hy-

roid. In-

* Quod si, Effuge. ait: * Qui, S I nostrum tua fata pudorem
hoc est, si tua Non traherent tecum, pœnas mihi morte dedisses.
mors non es- Ille fugit pavidus, dominæque ferocia Cauni
set nobis de- Dicta refert, palles audita, Bybli, repulsa;
decori, prod- Et pavet obsessum glaciale frigore corpus.
ita illius Mens tamen ut rediit, pariter rediere furores;
causa. Linguaque vix tales isto dedit aëre voces:
a Oratio de- a Et merito. † Quid enim temeraria vulneris hujus
ficiens ver- Indiciū feci? quid, quæ celanda fuerunt,
bi, sc. Her- Tam cito commisi properatis verba tabellis?
mor, sive re- A N T E erat ambiguus b animi sententia dictis
pulsam pa- Prætentanda mihi, ne non sequeretur euntem.
rior. Parte aliqua veli, qualis foret aura, notare
† Byblidis Debueram, tutoque mari decurrere: quæ nunc
repulsam Non exploratis implevi lintea ventis.
passa oratio. Nunc feror in scopulos igitur; submersaque toto
b Voluntas ORRUOR Oceano: nec habent c mea vela recursus.
Cauni explo- Quid quod & ominibus certis prohibebam amor
randa. Indulgere meo tunc, cum mihi d ferre jubenti
c Navis Excidit, & fecit spes nostras cœca caducas?
mea. Est au- Nonne vel illa dies fuerat, vel tota voluptas?
tem conti- Sed potius mutanda dies. Deus ipse monebat,
nua in his Signaque certa dabat, si non male sana fuisset.
Allegoria. Et tamen ipsa loqui, nec me committere cœcæ
d Literas ad Debueram, præsensque meos aperire furores.
fratrem per- Vidisset lacrymas, vultus vidisset amantis.
ferre. Plura loqui poteram, quam quæ cepere tabellæ.
e Ad pedes Invito potui circumdare brachia collo:
abjecta. Et, si rejicerer, potui moritura videri,
f Idem: Amplectique pedes, e affusaque poscere vitam.
Sed, O M N I A fecissem: quorum S I f singula duram
quæ non Flectere non poterant, poterant tamen omnia. men-
profunt Forsitan & missi sit quædam culpa ministri. (tem.
singula, Non adiit apte, nec legit idonea, credo,
multa ju- Tempora, nec petiit horamq; animumq; vacantem.
vant. Hæc nocuere mihi: neque enim de tigride natus,
g Homer. Nec rigidos silices, solidumve in pectore ferrum,
ecce: aut- Aut adamanta gerit, nec lac bibit ille leonæ.
quæ V I N C E T U R: repetendus erit; nec tædia cœpti
Dræ: abje- Ulla mei capiam, g dum spiritus iste manebit.
** Exp. per-* Nam primum, si facta mihi revocare liceret,
ficere. Me- Non cœpisse fuit: cœpta * expugnare, secundum est.
taphora. Quippe nec ille potest, ut jam mea vota relinquam,
 Non tamen auctorum semper memor esse meorum.
 Et, quia desierim, leviter voluisse videbor;

Aut etiam tentasse illum, insidiisque petisse:
 Vel certe non hoc, * qui pluribus urget, & urit
 Pectora nostra, a Deo, sed victa libidine credar.
 Denique, jam b nequeo nil commississe nefandum.
 Et scripsi, & petii. c TEMERATA est nostra voluntas;
 Ut nil adjiciam. non possum innoxia dici. (vum.
 Quod superest, multum est d in vota, in crimina par-
 Dixit: & (incertæ tanta est discordia mentis)
 Dum pigeat tentasse, libet tentare; modumque
 Exit, & infelix e committit sæpe repelli.
 Mox ubi finis abest, patriam fugit ille, nefasque:
 Inque peregrina ponit nova moenia terra.
 Tum vero moxstam tota f Miletida mente
 Defecisse ferunt: tum vero à pectore vestem
 Diripuit, planxitque suos furibunda lacertos.
 Jamque palam est demens: inconcessamque fatetur
 Spem Veneris: sine qua patriam, invisosque penates
 Deserit; & profugi sequitur vestigia fratris.
 Utque tuo g motæ, proles Semeleia, thyrsos
 Ismariæ celebrant h repetita triennia Bacchæ:
 Byblida non aliter latos ululasse per agros
 i Bubasides videre nurus: quibus illa relictis
 Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat.
 Jam * Crago, & Lymira, Xanthique reliquerat undas,
 Quoq; Chimæra jugum, mediis in partibus * ignem,
 & Pectus & ora leæ, caudam serpentis habebat.
 Deficiunt sylvæ, cum tu lassata sequendo
 Concidis, &, dura positis tellure capillis,
 Bybli, jaces, frondesque tuo premis ore caducas.
 Sæpe illam Nymphæ teneris Lelegeides ulnis
 Tollere conantur; Sæpe ut medeatur amori
 Præcipiunt: surdæque adhibent solatia menti.
 Muta jacet, viridesque suis tenet unguibus herbas
 Byblis, & humectat lacrymarum gramina rivo.
 Naiadas his venam, quæ nunquam arescere posset,
 Supposuisse ferunt: Quid enim dare majus habebant?
 Protinus, ut secto picæ de cortice gutta,
 Utve tenax gravida manat tellure bitumen,
 Utque sub adventum i spirantis lene Favoni
 Sole remollescit quæ frigore constitit unda:
 Sic lacrymis consumpta suis m Phœbeia Byblis
 † Vertitur in fontem, qui nunc quoque vallibus illis
 Nomen habet dominæ, nigraque sub ilice manat.

H 3

De postrema

draco, media ipsa chimæra. Vid. Hesiod. Theog. & Hom. Il. 2. 12
 † Viri leniter flant. m Neptis Apollinis. † BYBLIS in fontem.

* Qui plu-
 rimus ur-
 get & urit,
 al. pluri-
 mus urget
 & urit:
 quod non
 displicet.
 a Amoro si-
 ve Cupidine.
 b Non pos-
 sum esse in-
 nocens, sæ-
 leris pars.
 c Polluta,
 violata.
 d Ad ex-
 plenda vota.
 e Non detre-
 dat tentare,
 licet sæpius
 repulsam
 passa: vel, sa-
 cis ut sæpe
 repellatur.
 f Byblidem
 Miletii fil.
 g Percussæ,
 excitatæ.
 h Trieterica.
 i Curia: a Bu-
 baso Caræ
 regione.
 Plin. 5. 18.
 * Gracon.
 * Hircum:
 quæ lectio
 Homeri &
 Hesiodi de-
 scriptioni
 congruit.
 k Lucret.

Prima leo,

De Iphide in marem. FAB. 12.

a Cretam :

unde Mile-

tus in A-

siam profu-

gerat.

* mutata.

b Uteri sci-

licet onere,

hoc est, pa-

rim.

c Non tam

educationis,

quam docti

danda cau-

sa.

* proles.

d In re ar-

tilla: non e-

nim defu-

turos ei

deos.

e Ipsi, siue Io

Inachi fil.

* Suorum:

al. suarum,

scil. famu-

larum.

* quo.

f Pingeba-

tur enim bo-

vis figura

habentis va-

riam macu-

la. Bubastis

autem, quo

nomine cen-

setur urbs

Ægypti, &

sele nuncu-

pata, Ælurus deus putatur. Turn.

Miscell. 81.

h Crocodilus :

cujus morsus letalis est, nec unquam san-

atur. Ideoque plenus venenis dici videtur. Turneb. aspidem significari pu-

tat, Ægypti indigenam, alii terris peregrinam & insolitam: lib. 7. c. 8.

i Educare, imitatione Terentii.

Fama novi centum a Cretas forsitan urbes

Impleisset monstri: si non miracula nuper,

Iphide * mutato, Crete propiora tulisset.

Proxima Gnosliaco nam quondam Phæstia regno

Progeniit tellus ignotum nomine Lyctum,

Ingenua de plebe virum: nec census in illo

Nobilitate sua major; sed vita fidesque

Inculcata fuit: gravidæ qui conjugis aures

Vocibus his monuit, cum jam prope partus adesset.

Quæ voveam duo sunt: minimo ut b relevere dolore;

Utque marem parias. c Onerosior altera * fors est:

Et vires fortuna negat. Quod abominor ergo,

Edita forte tuo fuerit si foemina partu,

Invitus mando, pietas ignosce, necetur.

Dixerat; & lacrymis vultum lavæe profusis,

Tam qui mandabat, quam cui mandata dabantur.

Sed tamen usque suum vanis Telethusa maritum

Sollicitat precibus, ne spem sibi ponat d in arcto.

Certa sua est Lycto sententia. jamque ferendo

Vexerat illa gravem maturo pondere ventrem;

Cum medio noctis spatio sub imagine somni

e Inachis ante torum, pompa comitata * sacrorum.

Aut stetit, aut visa est. Inerant lunaria fronti

* Suorum: Cornua, cum spicis nitido flaventibus auro,

Et regale decus; cum * qua latrator Anubis,

Sanctaque Bubastis, f variisque coloribus Apis,

g Quique premit vocem, digitoque silentia suadet:

Sistraque erant, nunquamque satis quæritus Osiris,

Plenaque somniferis h serpens peregrina venenis.

Tum velut excussam somno, & manifesta videntem

Sic affata Dea est: Pars ô Telethusa mearum,

Pone graves curas, mandataque falle mariti.

Nec dubita, cum te partu Lucina levarit,

i Tollere, quicquid erit. Dea sum auxiliaris, opemq;

Exorata fero: nec te coluisse quereris

Ingratum numen. Monuit, thalamoque recessit.

Læta toro surgit, * durasque ad sidera supplex

Cressa manus tollens, rata sint sua visa precatur.

Ut

pata, Ælurus deus putatur. Turn. g Harpocrates, de quo vide Politian.

Miscell. 81. h Crocodilus: cuius morsus letalis est, nec unquam san-

atur. Ideoque plenus venenis dici videtur. Turneb. aspidem significari pu-

tat, Ægypti indigenam, alii terris peregrinam & insolitam: lib. 7. c. 8.

i Educare, imitatione Terentii. * putasque.

Ut dolor increvit, seque ipsum a pondus in auras
Expulit, & nata est ignaro formina patri;
Iussit ali mater puerum, mentita: fidemque
Res habuit: neque erat facti nisi conscia nutrix.
Vota pater solvit, nomenque imponit avitum:
Iphis avus fuerat. Gavisa est † nomine mater,
Quod commune foret, nec quenquam falleret illo.
Impercepta pia mendacia fraude latebant.
Cultus erat pueri: facies; quam sive puellæ,
Sive dares puero, fieret formosus uterque.
Tertius interea decimo successerat annus,
Cum pater, Iphi, tibi flavam despondet Ianthem:
Inter Phæstidas quæ laudatissima formæ
Dote fuit virgo, Dictæb nata Theleste.
PARITAS, par forma fuit: primasque magistris
Accepere artes elementa ætatis ab iisdem.
Hinc amor amborum tetigit b rude pectus, & æquum
Vulnus utrique dedit: sed erat fiducia dispar.
Conjugium, c pactæque expectant tempora tedæ;
Quemque virum putat esse, suum fore credit Ianthe.
† Iphis amat, * quo posse frui desperat; & auget
Hoc ipsum flammæ; ardetque in virgine virgo.
Vixque tenens lacrymas: Quis me manet exitus? in-
quit.

Cognita quam nulli, quam prodigiosa, novæque
Cura tenet Veneris! Si Dii mihi parcere vellent,
Perdere debuerant: si non & perdere vellent,
a Naturale malum saltem, & de more dedissent.
Nec vaccam vaccæ, nec equas amor urit equarum.
Urit oves aries; sequitur sua fœmina cervum;
Sic & aves coeunt: interque animalia cuncta
Fœmina fœmineo correpta Cupidine nulla est.
Vellem e nulla forem. Ne non tamen omnia Crete
Monstra ferat; taurum dilexit f filia Solis:
Fœmina nempe marem. Meus est furiosior illo,
Si verum profitemur, amor. tamen illa secuta est
Spem Veneris; tamen illa g dolis, & imagine vaccæ
Passa bovem est: & erat, qui deciperetur, adulter.
Huc licet ex toto solertia confluat orbe,
Ipse licet revolet ceratis Dædalus alis,
Quid faciet? num me puerum de virgine doctis
Artibus efficiet? num te mutabit, Ianthe?
Quin animum firmas? teque ipsa recolligis, Iphi?
Consilii que inopes, & stultos excutis ignes?
Quid sis nata, vides; nisi te quoque decipis ipsam.

a *Fetus,*
quem vero
gestat
pregnans.

† *IPHIS*
nomen com-
mune viro
& fœminæ.

b *Imperium*
amoris.

c *Pactarum*
nuptiarum.

† *IPHIS*
puella ardet
in puellam.
* *qua. scil.*

Sed nota-
runt aliqui
hunc poetam
frequentiter
si hac gene-
ris Enall.
d *Naturæ*
consenta-
neum, con-
veniens na-
turæ: hoc est,
non virginis
amorem, sed
vir.

e *Me periis-*
se, Comica
locutione.

f *Pasiphae.*

g *Dolo re-*
presentata
à *Dædalo.*

ET PETE quod fas est: & ama, quod sœmina debes,
 * amorem. Spes est quæ capiat, spes est quæ pascat * amantem.
 Hanc tibi res adimit. Non te custodia charo
 Arcet ab amplexu, nec cauti cura mariti,
 Non patris asperitas: nec se negat ipsa roganti,
 Nec tamen est potienda tibi: nec, ut omnia fiant,
 a Dies nu- Esse potes felix, ut Diique, hominesque laborent.
 ptiis dilut. Nunc quoq; VOTORUM pars nulla est vana meorum:
 b Fingendi: Diique mihi faciles quicquid valere dederunt.
 Enallage. Quod volo, vult genitor, socer & vult ipse futurus:
 c Loca. At non vult natura, potentior omnibus istis,
 gypsi, in qui- Quæ mihi sola nocet. Venit (ecce!) optabile tempus,
 bus præce- a Luxque jugalis adest: & jam mea fiet lanthe;
 pue lsis colli- Nec mihi continget. Mediis liciemus in undis.
 tur. Pronuba quid Juno? quid ad hæc, Hymenæe, venitis
 d Olla. Sacra, quibus qui ducat abest? ubi nubimus amba?
 Theocr. Eu- Pressit ab his vocem. nec lenius altera virgo
 rop. Enia- Astuat; utque celer venias, Hymenæe, precatur.
 tripp. mæx Quod petit hæc, Telethusa timens, modo tēpora dis-
 Neia. Nunc ficto languore morā trahit; omina sæpe, (fess;
 e Quæ nunc Visaque causatur, sed jam consumpserat omnem
 in ara tua, Materiam b ficti; dilataque tempora tedæ
 ad quam ad- Insisterant; unusque dies restabat. At illa
 voluit, con- Crinalem capiti vittam natæque sibi
 spiciuntur: Detrahit; & passis aram complexa capillis,
 hæc est, si- Isi, c Parætonium, Marcoticaque arva, Pharonque
 mulacrum Quæ colis, & septem digestum in d cornua Nilum.
 tuum. Fec precor, inquit, opem, nostroque medere timori.
 * comi- Te, Dea, te quondam, e tuaque hæc insignia vidi,
 tantiaque Cunctaque cognovi, sonitum. * comitesque, facesq;
 æra. al. co- Sistrorum, memorique animo tua jussa notavi.
 mitesque Quod vides: hæc lucem, quod non ego punior ipsa,
 tuorum Consilium, monitumq; tuum est. miserere duarum,
 Sistr. Auxilioque juva. Lacrymæ sunt verba secutæ.
 † I P H I S Visa Dea est movisse suas (& moverat) aras:
 juella in Et templi tremuere fores: imitataque Lunam
 masculum. Cornua fulserunt: crepuitque sonabile sistrum.
 f Dms Virg. Non secunda quidem, fausto tamen omine læta
 a. Georg. Mater abijt templo, sequitur comes Iphis euntem
 -- Tu mu- Quam solita est majore gradu: nec candor in ore
 nera sup- Permanet, & vires augentur, & acrior ipse est
 plex Ten- Vultus; & incomptis brevior mensura capillis;
 de petens Plusq; vigoris adest habuit quam sœmina: nam quæ
 pacem. † Sœmina nuper eras, puer es. Date mœnra templis,
 Vid. Non. Nec timida gaudete fide. Dant f mœnra templis;

Addunt

Addunt & titulum. titulus breve carmen habebat,
 VOTA PUER SOLVIT, quæ scæmina voverat, Iphis,
 Postera lux radiis totum patefecerat orbem:
 Cum Venus, & Juno, sociusq; Hymenæus ad a ignes
 Conveniunt, potiturque sua puer Iphis Ianthe.

a *Sacrificia
 solennia nu-
 ptiarum.*

LIBER X.

De Orphei descensu ad inferos, & Oleno & Le-
 ibæa in arbores. F A B. I.

Nde per immensum, croceo velatus a-
 mictu,

* Æthera digreditur, Ciconumque Hy- * Aëra.
 menæus ad oras

Tendit: & † Orphea nequicquam voce
 vocatur.

† INFAU-
 STA Orphei
 nuptiæ.
 a Humido.

Affuit ille quidem: sed nec solennia verba,

Nec lætos vultus, nec felix attulit omen.

Fax quoque, quam tenuit, a lacrymoso stridula fu-

Usque fuit: b nullosq; invenit motibus ignes. (mo

Exitus auspicio gravior: nam nupta per herbas.

Dum nova, Naiadum turba comitata, vagatur,

Occidit, in talum serpentis dente recepto.

Quam satis ad superas postquam c Rhodopeius au-

Dessevit vates, ne non tentaret & umbras,

Ad Styga d Tænaria est ausus descendere porta:

Perq; e leves populos, simulacraque sancta sepulcro

Persephonen adiit, inamornaque regna tenentem

Umbrarum dominum; pulsusque ad carmina nervis,

Sic ait: O positi sub terra numina mundi,

In quem decidimus quicquid mortale creamur,

Si licet, &, falsi positis ambagibus oris,

Vera loqui finitis, Non huc, ut opaca viderem

Tartara, descendi, nec uti villosa colubris

Terna f Medusæi vincirem guttura monstri.

Causa vix est conjux; in quam calcara venenum

Vipera diffudit, crescentesque abstulit annos.

Posse pati volui, nec me tentasse negabo:

Vicit Amor. supera Deus hic bene notus in ora est.

An sit & hic, dubito: sed & hic tamen auguror esse.

Famaque si veteris non est mentita rapinx,

H 5

Vos Orph. Ar.

Talvæp mla i'clw ex cillw idw aîd & c'w 'Hætiq; mow & u'da-
 p, di i'epw d'izp. e Manes, sive umbræ cassæ corporibus. f Cer-
 beri Echidna nati, secund. Hesiod. quæ Medusa progenies suis. Videtur
 imitatus illud Maronis in v 1 Nullæ hic infidæ tales, &c.

Vos quoque junxit amor. Per ego hæc loca plena timo-
Per chaos hoc ingens, vastique silentia regni, (tis,
Eurydices oro properata retexite fata.

Omnia debentur vobis: paulumque morati,

a Propert.

a S E R I U S aut citius sedem properamus ad unam.

Longius

Tendimus huc omnes; hæc est domus ultima: vosque;

aut pro-

Humani generis *b* longissima regna tenetis.

pius mors

Hæc quoque cum justos matura peregerit annos,

sua quem-

Juris erit vestri: P R O munere poscimus usum.

que ma-

Quod Si FATA negant veniam pro conjugē; certum

net.

Nolle redire mihi: letho gaudete duorum. (est

b Nuncquam

Talia dicentem, nervosque ad verba moventem,

habitura si-

Exsanguis flebant animæ: nec Tantalus undam

mem.

Captavit refugam; stupuitque Ixionis *d* orbis.

c Potestatem

Nec carpere *e* jecur volucres: urnisque vacarunt

redeundi in

f Belides; inque tuo sedisti, Sisyphæ, saxo.

vitam.

Tum primum lacrymis victarum carmine fama est

d Rota. Vi-

Eumenidum maduisse genas: nec *g* regia conjux

de Virg. 4.

Sustinet oranti, nec qui regit ima, negare;

Georg. unde

Eurydicenque vocant. umbras erat illa recentes

hæc imitan-

Inter, & incessit passu *b* de vulnere tardo.

do expressus

Hanc, simul & legem Rhodopeius accipit Orpheus,

Ovid.

Ne flectat retro sua lumina, donec Avernas

e Tityi scil.

Exierit valles: aut irrita dona futura.

qui Laton.

i Carpitur acclivis per muta silentia trames

de stupro in-

Arduus, obscurus, caligine densus opaca;

terpellare

Nec procul abfuerant telluris margine summæ.

ausus fuerat.

Hic, ne *k* deficeret, metuens, avidusque videndi,

Apol.

Flexit amans oculos: & protinus illa relapsa est.

Rhod.

Brachiaque intendens, prendique & prendere cer-

f Dauli si-

Nil nisi cedentes infelix attripit auras. (rans,

lie, Bell

Jamque iterum moriens, non est de conjugē quicquam

meptet.

Quæstæ suæ: quid enim nisi se quereretur *l* amatam?

g Proserpi-

Supremumque V A L E, quod jam vix auribus ille

ma Plutonis

Acciperet, dixit: revolutaque rursus eodem est.

uor.

Non aliter stupuit *m* gemina nece conjugis Orpheus,

h Serpente

Quam tria *n* qui timidus, medio portante catenas,

morsu sibi

Colla canis vidit; quem non pavor ante reliquit,

illato.

Quam natura prior, saxo per corpus oborto:

i I'a carpi-

Quique in se traxit crimen, voluitque videri

sur per tra-

Olenus

mittam arduum.

Hypallage. *k* Ne se defereret defatigata. *l* A ma-

rita scilicet,

qui nimio illius amore respexerat. *m* Rapta bis con-

juge. Virgil.

n *non magis nostrum intelligi, qui in proverb. abin-*

imie formidinis,

ut est apud Suidam & Zenob. de quo vide & Par-

rhaf. & adag. Eras.

† Olenus esse nocens, Tuque ô confixa * figura
 Infelix Lethæa tua, junctissima quondam
 Corpora, nunc lapides, quos humida sustinet Ide.
 Orantem, frustra que iterum transire volentem
 Portitor * arguerat. septem tamen ille diebus
 Squalidus in ripa, a Cereris sine munere, sedit.
 Cura, dolorq; animi, lacrymæque, alimenta fuere.
 Esse Deos Erebi crudeles questus, in altam
 Se recipit Rhodopen, pullumq; Aquilonibus Amū.
 Tertius æquoreis b inclusum piscibus annum
 Finierat Titan: omnemque refugerat Orpheus
 Formineam venerem; seu quod male cesserat illi,
 Sive fidem dederat: multas tamen ardor habebat
 Jungere se vatis: multæ doluere repulsæ.
 Ille etiam Thracum populis fuit autor, c amorem
 In teneros transferre mares: citraque juventam
 Atatis breve vet, & primos carpere flores.

adv. cap. 23. * Arcuerat. Vide Virg. narrationem. a Sine cibo, je-
 junus. b Pisces enim annum claudunt, cum sint ultimum in Zodiaco
 dedicatemorium. c Tis tradidit ex cœu, h tics tradidit ex cœu.

De Orphæi cantu, & Atys in pinum. F A B. 2.

Collis erat, collemque super planissima campi
 Area, quam viridem faciebant graminis herbæ.
 Umbra loco deerat. qua postquam parte resedit
 Diis genitus vates, & fila sonantia movit;
 Umbra loco venit. non a Chaonis abfuit arbor,
 Non b nemus Heliadum, non frondibus æsculus al-
 Nec tilix molles, nec fagus, & ianuba laurus, (tis,
 Et coryli fragiles, & fraxinus utilis hastis,
 Enodisque abies, curvataque glandibus ilex,
 Et platanus genialis, c acerque coloribus impar,
 Amnicolæque simul salices, & aquatica lotos,
 Perpetuoque virens buxus, tenuisque myrica,
 Et bicolor myrtus, & baccis cærulea * ficus.
 Vos quoque, * flexibiles hederæ, venistis, & una
 Pampinæ vites, & * amictæ vitibus ulmi,
 Ornique, & picæ, pomoque onerata rubenti
 Arbutus, & lentæ victoris præmia palmæ,
 Et succincta comas, hirsutaque vertice pinus,
 Grata Deum matri: siquidem Cybeleius Arys
 Exiit hac hominem, truncoque induruit illo.

† OLENUS
 & Lethæa
 in lapides.
 * Figuræ
 tuæ Turn.
 Tuque ô
 confixa fi-
 guræ In-
 felix Le-
 thæa tuæ.
 hoc est, quæ
 cum tua fi-
 guræ & for-
 ma in lapi-
 dem obvi-
 gisti & in-
 duruisti l. 1.

a Querens,
 quæ in Cha-
 onia Epiri
 copiosa na-
 scitur.
 b Populi ar-
 bores: vide
 l. 2. Metam.
 c Variis di-
 stinct. colo-
 ribus.
 * cinus, al.
 pinus.
 * flexipe-
 des, ita legit
 Parrhasius,

De fabulam

narrans de Cisto adolefc. saltatore in hedera fruticem mutato. Vide &
 Turneb. advers. lib. 1. cap. 27. * amictæ vit. Camus. At si forte ea-
 dem est ulmo conjuncta marito.

De Cyparisso in cupressum. F A B . 3 .

a Coni modo
acuminata;
que simili-
tar mete fi-
gura est.

b Notatio
Apollinis
fidicinis si-
mul & sa-
gitarii.

c Cirthea
una ex ur-
bib. Cæ in-
sula. Hete-

rosus spe-
ciei.

† CERVUS
mansuetus
Cyparissi.

* pariles,
al. pariles-
que.

* in.
d Uniones,
margaritæ.

e Formidine
cervis inna-
ta.

f Captabat.
g Pro condi-
tione rei a-
missæ.

† CYPA-
RISSUS
in arborem.

h Alludit
ad Roman.
consuetudinem,

qua cupressus ante defunctorum domos collocabatur,

A Dfuit hæc turba a metas imitata cupressus ;
Nunc arbor, puer ante Deo dilectus ab illo.
b Qui citharam nervis, & nervis temperat arcum.
Nam que facit Nymphis c Carthæa tenentibus arva
† Ingens cervus erat ; lateque patentibus altis
Ipse suo capiti præbebat cornibus umbras.
Cornua fulgebant auto. demissaque in armos
Pendebant tereti gemmata monilia collo.
Bulla super frontem parvis argentea loris
Vineta movebatur ; * pariliq. ætate nitebant
Auribus * è geminis circum cava tempora d baccæ.
Isque metu vacuus, e naturalique pavore
Deposito, celebrare domos, mulcendaque colla
Quamlibet ignotis manibus præbere solebat.
Sed tamen ante alios, Cæx pulcherrime gentis,
Gratus erat, Cyparisse, tibi: tu pabula cervum
Ad nova, tu liquidi ducebas fontis ad undas ;
Tu modo texebas varios per cornua flores ;
Nunc eques in tergo residens, huc lætus & illuc
Mollia purpureis frenabas ora capistris.
Æstus erat, mediusque dies: solisque vapore
Concava littorei fervebant brachia Cancri.
Fessus in herbosa posuit sua corpora terra
Cervus, & arborea frigus s ducebat ab umbra.
Hunc puer imprudens jaculo Cyparissus acuto
Fixit: & ut sævo morientem vulnere vidit,
Velle mori statuit. Quæ non solatia Phæbus
Dixit? & ut leviter, g pro materiaque doleat,
Admonuit. gemit ille tamen, munusque supremum
Hoc petit à superis, ut tempore lugeat omni.
† Jamque per immensos egesto sanguine fletus,
In viridem verti cæperunt membra colorem ;
Et modo qui nivea pendebant fronte capilli,
Horrida cæsaries fieri, sumptoque rigore
Sydereum gracili spectare cacumine cælum.
Ingemuit, tristisque deus. Lugebere nobis,
b Lugebisque alios, aderisque dolentibus, inquit.

De Jove in aquilam, & rapto Ganymede. F A B . 4 .

* turba.

T Ale nemus vares attraxerat: inque ferarum
Concilio, medius * turba volucrumque sedebat.
Ut satis impulsas tentavit pollice chordas,

Et

Et sensit varios, quamvis diversa sonarent.

Concordare modos, hoc vocem carmine movit:

* A Iove, Musa parens, (CEDUNT Iovis omnia regno) * Ab. *Arat.*

Carmina nostra move; Iovis est mihi sæpe potestas

Dicta. Prius cecini plectro graviore Gigantes,

Spartaque & Phlegæis victricia fulmina campis:

Nunc opus est leviorē lyra; puerosque canamus

Dilectos superis, inconcessisque puellas

Ignibus attonitas meruisse libidine pœnam.

Rex superum Phrygii quondam Ganymedis amore

† Arsit: & inventum est aliquid quod Iuppiter esse,

Quam quod erat, mallet, nulla tamen alite verti

Dignatur, nisi quæ * portat sua fulmina retræ.

Nec mora: percussio mendacibus aëre pennis,

Arripit b Iliaden; qui nunc quoque pocula miscet,

Invitaque Iovi nectar Iunone ministrat.

medis * posset sua ful. ferre. *Horatius* ministrum fulminis ali-

tem appellat. b Ganymedem Trojanum, sive Ithensem.

De Hyacintho in florem. F A B. 5.

TE quoque, a Amyclide, posuisset in * æthere Phœ- a *Amycle*
Tristitia si spatium ponendi fata dedissent. (bus, fil. de Læce-

Qua licet, æternus tamen es: quotiesque repellit

Ver Hyemem. Piscique Aries succedit aquoso;

Tu toties oreris, viridique in cespite flores.

Te meus ante omnes b genitor dilexit; & orbe

c In medio positi caruerunt præside Delphi,

Dum deus Euroran, d immunitamque frequentat

Spartea; nec cirharæ, nec sunt in honore sagittæ.

Immemor ipse sui non retia ferre recusat.

Non tenuisse canes, non per juga montis iniqui

Ire comes; longaque alit assuetudine flammæ.

e Jamque fere medius Titan venientis, & ætæ

Noctis erat, spatioque pari distabat utrinque:

Corpora veste levant, & succo pinguis * olivæ

Splendescunt, * latique ineunt certamina disci.

Quem prius aërias libratum Phœbus in auras

Misit: & oppositas disjecit pondere nubes.

Decidit in solidam longo post tempore terram

Pondus & exhibuit junctam cum viribus artem.

Protinus imprudens, ætusque cupidine lusus.

Tolle- d *Muris es-*

rentem. e Notatio meridiei. * olivi. Inficatur oleum, quo Læce-

demonii certaturi prius se propalam exuentes unxerunt. *Thucyd. lib. 1.*

† Iætiq.

a Hyacin- Tollere a Tanarides orbem properabat. at illum
 thus Lacon, Dura represso b subiecit in aëre tellus
 a Tanaro In vultus, Hyacinthe, tuos. expalluit æque,
 Laconia Quam puer. ipse Deus. collapsosque excipit artus;
 promontu- Et modo te refovet, modo tristitia vulnera siccet.
 rio. Nunc animam admotis fugientem sustinet herbis.
 b Sursum Nil profunt artes: erat immedicabile vulnus.
 jecit solo Ut si quis violas, riguoque papavera in horto,
 resilientem. Liliaque infringat fulvis hærentia * virgis;
 * linguis, Marcida * demittant subito caput illa gravatum,
 quod Cios. Nec se sustineant, spectentque cacumine terram:
 quoque libri Sic vultus moriens jacet, & defecta vigore
 habent: MS. Ipsa sibi est oneri cervix, humeroque recumbit.
 lignis. Laberis, c Oebalide, prima fraudate juvena,
 * dimit- Phæbus ait, videoque tuum mea * crimina vulnus.
 tant. perp. Tu dolor es, facinusque meum: mea dextera letho
 Virg. 9. Inscribenda tuo est: ego sum tibi funeris autor.
 -- lassove Quæ mea culpa tamen? nisi si L u s s i s s e vocari
 papavera Culpa potest; nisi culpa potest & A m a s s e vocari.
 collo De- Atque utinam pro te vitam, tecumque liceret
 misere ca- Reddere! quod quoniam fatali lege tenemur,
 put, plu- Semper eris mecum, memorique hærebis in ore.
 via cum Te lyra pulsa manu, te carmina nostra sonabunt:
 forte gra- Flosque novus d scripto gemitus imitabere nostros.
 vantur. Tempus & illud erit, quo se e fortissimus * heros
 MS. di- Addat in hunc florem, folioque legatur eodem.
 mittunt. Talia dum vero memorantur Apollinis ore:
 c Apostro- Ecce! cruor, qui fusus humi signaverat herbas,
 phe pathe- Desinit esse cruor; Tyrioque nitentior ostro
 rica ad Hy- † Flos oritur, formamque capit, quam lilia; si non
 cinth. Oeba- Purpureus color fhis, argenteus esset in illis.
 lium, h. e. Non satis hoc Phæbo est: (is enim fuit autor hono-
 Lacnem: Ipse suos gemitus foliis inscribit; & * Hya (ris)
 vel ab Oeba- Flos habet inscriptum; funestaque littera ducta est.
 lo suo ex Nec * genuisse pudet gSparten Hyacinthon: honoreq;
 Cymorta fra- Durat in hoc ævi; celebrandaque more b priorum
 tre nepote Annua prælata redeunt Hyacinthia pompa.
 per Prole-
 pfin. Vide
 Pausan. La-
 con.

De

* vulnera. d Literis gemitum exprimentibus. de ai. e Ajax Te-
 lamonijs: de quo lib. 13. * Ajax. † HYACINTHUS in flo-
 rem. f Hyacintho: Enallage num. * Ai ai! lib. aliquot. * ge-
 nuisse. g Hyacinthus Amyclæi fil. Spart. uxoris Lacedæmonis nep.
 h Hæc Oebalia, majorum, superiorum.

De Cyprî incolis in boves. FAB. 6.

AT si forte roges fecundam Amathunta a metallis,
 An genuisse velit * Propætidæ : * adnuat, xque
 Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu
 Frons erat, b unde etiam nomen traxere Cerastræ.
 Ante fores horum stabat Jovis c hospitis ara,
 Lugubris sceleris: quam si quis sanguine tinctam
 Advena vidisset, mactatos crederet illic
 Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.
 Hospes erat cæsus, sacris offensa nefandis,
 Ipsa suas urbes, * Ophiusiaque arva parabat
 Deferere alma Venus. Sed quid loca grata, quid urbes
 Peccavere mex? quod, dixit, crimen in illis?
 Exilio pœnam potius gens impia pendat,
 Vel nece; vel si quid medium est mortisq; fugæque.
 Idque quid esse potest, nisi versæ pœna figuræ?
 Dum dubitat, quo mutet eos; ad cornua vultum
 Flexit, & admonita est hæc illis posse relinqui:
 † Grandiaq; in torvos transformat mēbra juvencos.
*de & insula nomen videtur fabule locum dedisse. c. π. ἔνιν. * Ophiusiaque. MS. intelligis autem Cyprum, nominis ratione nobis ignota.*
 † *CYPRÎ incolæ in boves.*

De Propætidibus in silicem. FAB. 7.

SVnt tamen obscænx Venerem Propætidæ ausæ
 Esse negare deam. a pro qua sua numinis ira
 Corpora cum forma primæ vulgasse feruntur.
 Utque pudor cessit, sanguisque induruit oris;
 In rigidum parvo silicem discrimine versæ.

De Pigmalionis statua in eburneam. FAB. 8.

QUas quia Pigmalion ævum per crimina agentes
 Viderat : OFFENSUS vitiis, quæ plurima menti
 Fœminæ natura dedit, sine conjuge cælebs
 Vivebat, a thalamiq; diu consorte carebat.
 Interea niveum mira feliciter arte
 Sculpsit ebur, formamque dedit, qua fœmina nasci
 Nulla potest; operisque sui concepit amorem.
 Virginis est veræ facies, quam vivere credas,
 Et, si non obstat b reverentia, velle moveri.
 Ars adeo latet: arte sua miratur, & haurit
 Pectore Pigmalion simulati corporis ignes.

Sæpe gines probe j

educatæ, vix se pudens in virorum conspectu movere.

a Infigi, ut
scilicet ce-
derent pre-
mentibus
digitis, in-
flar carnis.
*** Lilia-**
que, pi-
ctasque.
b Electra,
sive succi-
mas? de lib.
2. Metam.
c Purpura
Tyris.
*** Venerat:**
auratis
ornata
cornua
fertis.
d Spuon^a
vegetum.
Homer.
e Propitii
& benivo-
lentis Flam-
ma enim in
sacris & li-
hamenitis
subito vel
sponte exsi-
liens, seque
sursum al-
tis, effrens,
feliciss. erat
augurium.
Georg. 4.
Tet
flamm. ad
summ. te-
sti subje-
cta relu-
xit. Turn. lib. 19. cap. 27.
f Scintillam.
† Eburnea
statua in
virginem.
g Pigmalion
Cyprium, per
Prolepsin: nam Cyprius dicta est
Paphos à Papho Pign. al. filio.
h Insa t munda
oculos attollens.
Hypal' ag.
Hanc fab. Arnob. & Plutosteph. veram historiam esse commemorat.

Con-

Conjugio, quod fecit, adest dea, jamque coactis
Cornibus in plenum novies lunaribus orbem.
Illa Paphum genuit, de quo tenet insula nomen.

De Myrrha in arborem. F A B. 9.

Editus a hac ille est, qui, si sine prole fuisset,
Inter felices Cinyras potuisset haberi.

Dira canam. Procul hinc natæ, procul este parentes.

Aut mea si vestras mulcebunt carmina mentes,

Desit in hac mihi parte fides; nec credite factum:

Vel, si crederis, facti quoque credite pœnam.

Si tamen admissum finit hoc natura * videri.

Gentibus Ismariis, & b nostro gratulor orbi:

Gratulor huic terræ, quod abest regionibus illis

Quæ tantum genuere nefas. Sit dives amomo,

Cinnamæque, costumque suam, sudatæque ligno

Thura ferat, floresque alios * Panchaïca tellus;

Dum ferat & Myrrham. c Tanti nova non fuit ar-

Ipse negat nocuisse tibi sua tela Cupido, (bor.

Myrrha, faciesque suas à crimine vindicat isto.

Stipite te Stygio, tumidisque antravit Echidnis

E tribus una soror. d S C E L U S est odisse parentem:

Hic amor est odio majus scelus, undique lecti

Te cupiunt procures, totoque Oriente juvenus

Ad thalami certamen adest. Ex omnibus unum

Elige, † Myrrha, virum: dum non sit in omnibus e u-

Illa quidem sentit, sordoque repugnat amor: (nus.

Et secum, Quo mente feror? quid molior? inquit.

Dii precor, & pietas, sacratæque jura parentum,

Hoc prohibete nefas, scelerique resistite nostro;

Si tamen hoc scelus est. f sed enim damnare negatur

Hanc Venerem pietas: coeuntque animalia nullo

Cetera delicto, nec habetur turpe juvenæ

Ferre patrem tergo; sit equo sua filia conjux;

Quasque creavit init pecudes caper; ipsaque cujus

Semine concepta est, ex illo concipit ales

F E L I C E S quibus ista licent, humana malignas

Cura dedit leges: & quod natura remittit.

Invida jura negant. Gentes tamen esse feruntur,

In quibus & nato genitrix, & nata parenti

Jungitur, & pietas geminato crescit amore.

Me miseram, quod non nasci mihi contigit illic!

Fortunaque loci lædor! Quid in ista revolvor?

S r e s interdictæ discedite, dignus amari

Ille, sed ut pater, est. Ergo si filia magni

a Papho in-
sula aliâ

Editus

hoc ille

est: vel Edi-

tus hinc

ille est, ni-

mirum Pa-

pho Pigma-

lionis filio.

* fateri.

b Thraciæ,

unde orium-

dat suis Or-

pheus, qui

istâ canens

introitus-

tur.

* Pan-

chaia. Ita

Maro 2.

Georg. To-

raque thu-

riferis

Panchaia

pinguis a-

renis.

c Ut pater

idcirco cum

filia coire

debuerit.

d Antithe-

sis aenei-

ca.

† MYRRHA

deperit pa-

rentem.

e Scil. pater.

f Anthy-

pophora.

Non

a *Confer-*
guinis.

Non essem Cinyra, Cinyra concumbere possem.
Nunc quia jam meus est. non est meus; ipsaq; damno
Est mihi a proximitas: aliena, potentior essem.
Ire liber procul hinc, patriæque relinquere fines,
Dum scelus effugiam. Retinet malus ardor amanti,
Ut præsens spectem Cinyram, tangamque, loquarq;
Osculaque admoveam, si nil conceditur ultra.
Ultra autem sperare aliquid potes, impia virgo?
Nec quod confundas & jura, & nomina sentis?
Tunc eris & matris pellex, & adultera patris?
Tunc soror nati, genitrixque vocabere fratris?

b *Eumeni-*
das furiam de
quibus Cic.
pro S. Ro-
scio.

Nec metues sacro crinitas angue b sorores,
Quas facibus saxis oculos atque ora petentes
Noxia corda vident? At tu, Dum corpore non es
Passa nefas, animo ne concipe: neve parentis
Concubitu vetito naturæ pollue fœdus.
Velle puta, res ipsa vetat. pius ille, memorque
Moris. &, O vellem similis furor esset in illo!
Dixerat. At Cinyras, quem copia digna procorum,

c *Tepida la-*
cryma: a. ubi
rorem la-
crymarum
dicit ipsa
lacrymas, u-
fitas potius
circumfusione,
sicut Lucro-
tius rorem
aquæ, pro
aquæ.

Quid faciat, dubitare facit, scitatur ab ipsa
Nominibus dictis, cujus velit esse mariti.
Illa silet primo: patrisque in vultibus hærens
Æstuat, & c tepido suffundit lumina rore.
Virginei Cinyras hæc credens esse timoris,
Flete vetat, siccæque genas, atque oscula jungit.
MYRRA datis nimium gaudet; consultaque qualem
Optet habere virum. Similem tibi, dixit. At ille
Non intellectam vocem collaudat: &, Esto
Tam pia semper, ait. Pietatis nomine dicto,
Demisit vultum, sceleris sibi conscia virgo.

d *Noctis in-*
tempesta
Descri-
ptio.
e *Myrrha*
Cinyra fil.
Enallage
spec.

4 Noctis erat medium, curasque, & corpora somnus
Solverat. at e virgo Cinyreia pervigil igne
Carpitur indomito, furiosaque vota retractat:
Et modo desperat, modo vult tentare; pudetque,
Et cupit; &, quid agat, non invenit. Utque securi
Saucia trabs ingens, ubi plaga novissima restat,
Quo cadat in dubio est. omnique à parte timetur:
Sic animus vario labefactus vulnere nutat
Huc levis, atque illuc, s'momentaq; sumit utrinque.
NEC modus,* & requies, nisi mors, reperitur amoris.
Mors placet. Erigitur; laqueoque innestere fauces
Destinat: &, zona summo de posse revincta,
Chare vale Cinyra, causamque intellige mortis,
Dixit; & aptabat pallenti vincula collo.
Murmura verborum fidas nutricis ad aures

f *per luv.*
Metapho-
ra sumpta à
balance.
* aut re-
quies.

Pervenisse ferunt, limen servantis alumnae.

Surgit anus, referatque fores; mortisque paratæ

Instrumenta videns, spatio conclamat eodem,

Seque ferit, scinditque sinus, ereptaque collo

Vincula dilaniat. tum denique flere vacavit,

Tum dare complexus, laqueique requirere causam.

Muta silet virgo, terramque immota tuetur;

Et deprensa dolet tardæ conamina mortis.

Instat anus; canosque suos, & inania nudans

Ubera, per cunas, *b* alimenta que prima precatur,

Ut sibi committat quicquid dolet. illa rogantem

Aversata, gemit. Certa est exquirere nutrix:

Nec solam spondere fidem. *D* I C, inquit, opemque

Me sine ferre tibi: Non est mea pigra senectus.

Seu furor est; habeo quod carmine sanet, & herbis:

Sive aliquis nocuit; *c* magico lustrabere ritu:

Ira deum sive est; sacris placabimus iram.

Quid reat ulterius? Certe fortuna, domusque

Soipes ab incurso est: vivunt genitrixque paterque.

Myrrha, patre audito, suspiria duxit ab imo

Pectore: nec nutrix etiamnum concipit ullum

Mente nefas; aliquemque tamen præsentit amorem;

d Propositique tenax, quodecunque est orat ut ipsi

Indicet: & gremio lacrymantem tollit anili.

Atque ita complectens infirmis membra lacertis,

Sensimus, inquit, AMAN: Et in hoc mea (pone timo-

Sedulitas erit apta tibi, nec sentiet unquam (rem)

Hoc pater. Exsiliit gremio furibunda, torumque

Ore premens. Discede, precor, miseroque pudori

Parce, ait. instanti, *D* I S C E D E, aut desine, dixit,

Quætere quid doleam. *S* C R U S est, quod scire laboras.

Horret anus, tremulasque manus annisque, metuq;

Tendit, & ante pedes supplex procumbit alumna;

Et modo blanditur, modo, si non conscia fiat,

Tetret; & indicium laquei, corpæque minatur

Mortis, & officium *e* commissio spondet amori.

Extulit illa caput, lacrymisque implevit obortis

Pectora nutricis; conataque sæpe fateri.

Sæpe tenet vocem, pudibundaque vestibis ora

Textit; &, *f* O, dixit, felicem conjugem matrem!

Hactenus, *g* & gemit. Gelidos nutricis in artus,

Ossaque (sensit enim) penetrat tremor, albaq; toto

Vertice canicies rigidis stetit hirta capillis,

*Innuens nimirum ænigmatice, se parem optare felicitatem. g Nec
lura effata.*

a Laqueum.

*b Lac, quod
prima illi
dederat. Te-*

rent. A-

delph. Et

quidem

nepoti tuo

primam

mammam

dedit hæc.

c Carmini-

bus & in-

cantationi-

bus expiabe-

ris.

d Horat.

Justum &

tenacem

propositi

virum.

In 2. Me-

tam. Pro-

positumq;

premit.

e Credito.

Opem &

auxilium

pollicetur ad

amorem sibi

revelatum.

Ter. Lupo

ovē com-

misisti.

a Jureju- Multaque, ut excuteret diros, si posset, amores,
rando. Me- Addidit. at virgo scit se non falsa moneri :
tonym. C E R T A mori tamen est, si non potiatur amore.
Contestatio- Vive, ait hæc, potiere tuo : non ausa P A R E N T E
ne numinib. Dicere, conticuit; promissaque a numine firmat.
b Hanc dicunt b Festa pia Ceteris celebrabant annua matres
quo primi- Illa, quibus nivea velata corpora veste
tiam anni Ce- Primitias frugum dant spicea sarta suarum;
veri liba- Perque novem noctes Venerem, tactusque * visiles
bant, Alia In vetitis numerant. turba Cinyræis in illa
nominafle Regis adest conjux, arcanaque sacra frequentat.
veteres ab Ergo legitima vacuus dum conjuge lectus,
areis amor Nacta c gravem vino Cinyram male sedula nutrix,
est Pausan. Nomine mentito veros exponit amores;
grammatic. Et faciem laudat. quæsitis virginis annis, (est,
Vide Par- Pat, ait, est Myrrha. Quam postquam adducere iussa
rkas. Re- Utque domum rediit, Gaude, mea, dixit, alumna:
gina Thes- * Vicimus. Infelix non toto pectore sensit
mophoria Lætitiam virgo, præsagaque pectora morient :
exposuit. Sed tamen & gaudet: tanta est discordia mentis.
** virorum.* d Tempus erat, quo cuncta silent, interque e Triones
c Tib. mul- Flexerat obliquo plaustrum temone Bootes.
to perfu- Ad facinus venit illa suum. f fugit aurea cælo
sum tem- Luna: tegunt nigræ latitantia sidera nubes:
pora Bac- Nox caret igne suo. primus regis, Icare, vultus,
cho. g Erigoneque pio sacrata parentis amore.
** Vinci-* Ter pedis offensi signo est revocata: ter omen
mus. Funereus bubo lethali carmine fecit. (b pudorem.
d Notatio It tamen, & T E N E B R E minuunt, noxque atra
multe cou- Nutricisque manum læva tenet; altera motu
cubie. i Cæcum iter explorat. Thalami jam limina tangit,
e Stellæ se- Jamque fores aperit. jam ducitur intus. at illi
ptem que k Poplite succiduo genua intremuere, fugitque
equorum ro- Et color, & sanguis, animusque reliquit euntem.
tariumque Quoque suo propior scelere est, magis horret, & ausi
formam effi- Pœnitet: & vellet non cognita posse reverti.
ciunt. Vide Cunctantem longæva manu deduxit; & alto
Gell. lib. 2. Admotam lecto cum traderet, Accipe, dixit,
cap. 11. Ista tua est, Cinyra; devotaque pectora junxit.
f Ne tantum Accipit obscæno genitor sua viscera lecto,
facinum ad- Virgineosque metus levat, hortaturque timentem.
spiceret. For-
g Virgini dodecatemvium, inter quod Erigone ob pietatem erga parentem
a diu collocata fuit, sicut Icarum Bootes sive Arctophylax effectum est. Hy-
gin. h Diseruium pudoris exstingunt. Liv. i Obscurum. Et est Hy-
potyposis in tenebris ambulantium. k. Ferme procidentis.

Forſitan ætatis quoque nomine, Filia, dixit;
Dixit & illa, Pater: ſceleri ne nomina deſint.
* Plena patris thalamis excedit, & impia diro
Semina fert utero, conceptaque crimina portat.

* Poſtera nox facinus geminat: nec finis in illa eſt.
Cum tandem Cinyras avidus cognoscere amantem
Poſt tot concubitus, illato lumine vidit
Et ſcelus, & natam, verbisque dolore retentis,
Pendenti nitidum vagina deripit enſem;
Myrrha fugit, tenebrisque & cæcæ b munere noctis
Intercepta neci eſt; latoſque vagata per agros,
Palmiferos Arabas, Panchæaque rura reliquit:
Perque novem erravit redeuntis cornua Lunæ.
Cum tandem terra requievit feſſa Sabæa.

c Vixque uteri portabat onus; tum neſcia voti,
Atque inter mortis que metus, & tædiæ vitæ,
Eſt tales complexa preces: O S I Q U A d patetis
Numina confeſſis, merui; nec triſte reſcuſo
ſupplicium. ſed, ne violem vivosque ſuperſtes,
Mortuæque exſtiſctos, e ambobus pellite regnis;
Mutatæque mihi vitamque necemque negate.
Numen confeſſis aliquod patet. ultima certe
Vota ſuos habuere deos: nam † crura loquentis
Terra ſupervenit, ruptosque obliqua per ungues
g Porrigitur radix, longi firmamina trunci,
Oſſaque b robur agunt, mediaque manente medulla
Sanguis it in ſuccos, in magnos brachia ramos,
In parvos digiti. duratur i cortice pellis.

Jamque gravem creſcens uterum præcinxerat arbor,
Pectoraque obruerat, collumque operire parabat.
Non tulit illa moram: venientique obvia ligno
& Subſedit; merſitque ſuos in cortice vultus.
Quæ quanquam amiſit veteres cum corpore ſenſus,
Flet tamen, & tepidæ manant * ex arbore guttæ.
Eſt / honor & lacrymis: ſtillataque cortice Myrrha
Nomen herile tenet, nulloque tacebitur ævo.

k Submiſit ſe ſuccreſcenti trunco. * è cortice. l Intelli-
git enim pretium illius liquoris, ſeu ſtatles.

De Admide à Venere amato. F A B. 10.

AT a male conceptus ſub cortice creverat infans: Cinyra &
Quærebatque viam, qua ſe, genitrice relicta, Myrrhæ
Exſereret. media gravidus tumet arbore venter. concubitu
Tendit onus matræ: b neq; habent ſua verba dolores, natus Ado-
Nec nis.

b l Arturiæ ſiſtens. Ter. Iuno Lucina, ſer opem; ſerva me, obſecro.

a Pægnans,
gravidæ. I-
dem 15. in-
gentique
implet A-
chille.

* Proxi-
ma.
b Beneficia,
ope & au-
nilio.

c Vix erat
portando o-
neri.

d Aures
præbeſt
conſistenti-
bus ſua deli-
ſſa.

e Vivorum
pariter &
mortuorum.

f Propitius.
† MYRRA
in arborem.

g Propaga-
tur.
h In lignum
ſolidius ab-
eunt.

i In corti-
cem, uſitata
caſus muta-
tione.

a Ex inceſſu

Nec Lucina potest parientis voce vocari:
Nitenti tamen est similis, curvataque crebros
Dat gemitus arbor, lacrymisque cadentibus humer.
Constitit ad ramos mitis Lucina dolentes,

- a *Que puer-* Admovitque manus, & a verba puerpera dixit.
peris prodes- Arbor agit rimas, & * scisso cortice vivum
se solent. Reddit onus; vagiturque puer: quem mollibus herbis
* *hiso.* Naiades impositum b lacrymis unxere parentis.
b *Guttis ex* LAUDARET faciem livor quoque: qualia namque
arbore ma- Corpora nudorum * tabula pinguntur Amorum,
nantibus, Talis erat. Sed ne faciat discrimina cultus,
que stacte Aut huic adde leves, aut * illis deme pharetras.
sunt. L A B I T U R occulte. c fallitque volatilis ætas:
* *in tab.* Et nihil est annis velocius. Ille sorore
* *illi.* Natus avoque suo, qui conditus arbore nuper,
c *Non ani-* Nuper erat genitus, modo formosissimus infans,
advertent- Jam juvenis, jam vir, jam d se formosior * ipso est;
tibus, præ- Jam placet & Veneri, matrisque ulciscitur ignes.
terit. Namque e pharetratus dum dat puer oscula matri,
d *Græcorum* Inscius f exstanti distinxit arundine pectus.
olet sermo- Læsa manu natum dea reppulit. g altius actum
nem, qui di- Vulnus erat specie, primoque sefellerat ipsam.
cunt aul- Capta viri forma, non jam Cythereia curat
lus ianru Littora; non alto repetit Paphon æquore cinctam,
et aul- Piscosamq; Cnidon, gravidamq; Amathunta metal-
et ianru. Abstinet & cælo: h C O E L O præfertur Adonis. (lis.
vide Turn. Hunc tenet, huic comès est, adsuetaq; semper in um-
la adversi Indulgere sibi, formamque augere colendo. (bra
cap. 27. Per juga, per sylvas, dumos, & saxa vagatur
* *ipse.* Nuda genu, vestem ritu succincta Dianæ:
e *Cupido Ve-* Hortaturque canes; tutæque animalia prædæ,
neris filius. Aut pronos lepores, aut k celsum in cornua cervum,
f *Sagitta e-* Aut agitat damas. At fortibus abstinet apris;
minenti ex Raptoresque lupos, armatosque unguibus urfos
pharetra. Vitat, & armenti saturatos cæde leones.
g *Altius* Te quoque, ut hos timeas, si quid prodesse monendo
quam appa- Posset, Adoni, monet; Fortisque fugacibus esto,
rebat. Inquit: l N audaces non est audacia tuta.
h *Proverb.* P A R C E meo, juvenis, temerarius esse periclo:
figura de vo- Neve feras, quibus arma dedit natura, lacesse,
luptate, que Stet tibi ne magno tua gloria. Non movet ætas,
rebus omni-
bus antepositur. Virgil. 10. *Æneid.* Est Amathus, est celsa mihi
Paphos, atque Cythera, Idaliæque domus. i *Amplectitur, tan-*
quam amans. k Virg. 10. -- surgentem in cornua cervum. Gr.
est nimis æpt.

Nec

Nec facies, nec quæ Venerem movere, leones,
 Setigerosque sues, * oculosque animosque ferarum. * oculis a-
 Fulmen habent acres in aduncis dentibus apri: nimoque
 Impetus est fulvis, & vasta leonibus ira; feroces.
 Invisumque mihi genus est. Quæ causa roganti, a *Propter ex-*
 Dicam, ait, & veteris b monstrum mirabile culpæ. *sertas den-*
 Sed labor insolitus jam me lassavit; & (ecce!) *tium emi-*
 & Opportuna sua blanditur populus umbra. *mentium si-*
 Datque torum cespes: libet hac requiescere tecum. *cas, quibus*
 Et requievit humo, pressitque & gramen, & ipsum: *velut cuspi-*
 Inque sinu juvenis posita cervice d reclivis, *dem fulmi-*
 Sic ait; ac mediis interferit oscula verbis. *nis imitan-*
 tur, & ejus impetum in vulnerando præcipitem referunt. Turn. 1. adv.
 c. 27. b *Falsum monstri simile.* c *Commoda: vel adverbialiter, pro*
tempestive, commodum. d *Sufficiens, resupina: quod de Marte in Ve-*
neris gremio Lucret. dixit lib. 1. quem imitatus videtur.

De Hippomene in leonem, & Atalanta in
 leenam. F A B. II.

Forsitan audieras aliquam certamine cursus
 Veloces superasse viros. Non fabula rumor
 Ille fuit; superabat enim: nec dicere possis
 Laude pedum, formæ ne bono præstantior esset.
 Scitanti a deus huic de conjugē. Conjugē, dixit,
 Nil opus est, Atalanta, tibi; fuge conjugis usum.
 Nec tamen effugies: b teque ipsa viva carebis.
 Territa sorte dei per opacas c innuba sylvas
 Vivit, & instantem turbam violenta procorum
 d Conditione fugat: Nec sum potiunda nisi, inquit, ta.
 Victa prius cursu. pedibus contendite mecum.
 Præmia veloci e conjux thalamique dabuntur;
 Mors pretium tardis. ea lex certaminis esto.
 Illa quidem immitis: sed (TANTA potentia formæ)
 Venit ad hanc legem temeraria turba procorum.
 Sederat Hippomenes cursus spectator iniqui:
 Et PETITUR cuiquam per tanta pericula conjux?
 Dixerat: ac nimios juvenum damnarat amores.
 Ut faciem, & posito corpus velamine vidit,
 Quale s meum, vel quale g tuum, si formina fias,
 Obstupuit; tollensque manus. Ignoscite, dixit,
 Quos modo culpavi. nondum mihi præmia nota,
 Quæ peteretis, erant. Laudando concipit ignem:
 Et, ne quis juvenum currat velocius, opat;
 * Invidiamque timet. Sed, Cur certaminis hujus
 In- tur Adoniad.
 * Invidiaque, b, e. invidendo aliis, ne quis victoriam sibi præcipiat. Micyl.

ATAIAN-
 TÆ veloci-
 tas.

a *Oraculum*
dei.

b *Tua for-*
ma, in lea-
nam quippe
transforma-
ta.

c *Innupta*
ἀγαμέμνη.

d *Lege pro-*
posita.

e *Ex dñe*
divit, pro,
conjugis
thalami.

f *Veneris*
puta corpus
est.

g *Scilicet ß*
Adoni. Hæc
enim à Ve-
nerē dicun-

a Tibull. Audendum est: fortes adjuvat ipse deus. *Tenent.* Fortes fortuna adjuvat.
b Hippomeni Baccho. Traxerat: haud aliter quam cum super atria velum Candida purpureum similem dat. & inficit umbram.
c Retro f. ri. Dum notat hac hospes, decursa novissima meta est: Et tegitur festa victrix Atalanta corona.
retro agit in manibus Dant gemitum victi, penduntq; ex e fœdere pœnas.
cursum contentione. Non tamen eventu juvenum deterritus horum, Constitit in medio; vultuque in virgine fixo,
d Genum tegmina. Quid f facilem titulum superando quæris inertes?
e Passa. Mecum g confer, ait. Seu me fortuna h potentem Fecerit; A T A N T O non indignabere vinci:
f Gloriam ex fœdibus pariam. (* Namque mihi genitor Megareus, Onchestius illi; Est Neptunus avus, pronepos ego regis aquarum: i N & c virtus citra genus est) Seu vincar; habebis
g Contolle gradum. Hippomene victo magnum & memorabile nomen. Talia dicentem molli Schœneia vultu
Virgil. Et Adspicit; & dubitat, superari, an vincere malit: Atq; ita, Q u i s deus hunc formosis, dixit, iniquus
conferre gradum, & procedere longius audent. Perdere vult, charæque jubet discrimine vitæ Conjugium perere hoc? & Non sum me iudice tanti. Nec forma tangor; poteram tamen hac quoq; tangi: Sed quod adhuc puer est; non me movet ipse, sed ætas.
Vel, pedem conferre, sicut apud eundem; Quid quod inest virtus, & mens interrita lethi? Quid quod ab æquorea numeratur origine quartus? Q u i d quod amat, tantique putat connubia nostra, Ut pereat, si me fors illi dura negarit?
Ergo et si conferre mahum pud. hoc est, conferre. m Dum licet, hospes, abi, thalamosque relinque cruentos; Conjugium crudele meum. T i b i nubere nulla Nollet, & optari potes à n sapiente puella.
h Vni compotem, vultorem. * *Micyll.* Namque mihi genitor Megareus Onchestius, illi Est Neptunus avus, ut Onchestium dicatur Megareum patriæ sive genere. i Nec virtute à majoribus degenero; nec virtus mea inferior est genere. k Ut mea causa juvenis tam formosus perire debeat. l Neptunia. m Apostroph. ad Hippomenem. n Cordata.

Cur

Cur tamen est mihi cura tui, tot jam ante peremptis?

Viderit: intereat; quoniam tot exde procorum
Admonitus non est, agiturque in tadia vitæ.

Occidet hic igitur, voluit quia vivere mecum?

Indignamque necem pretium patietur amoris?

NON erit invidiæ victoria nostra ferendæ.

Sed non culpa mea est: utinam desistere velles!

Aut, quoniam es demens, utinam velocior esses!

Ah! quam virgineus puerili vultus in ore est!

Ah miser Hippomene! nollem tibi visa fuissem.

Vivere dignus eras. Quod si felicior essem,

Nec mihi conjugium fata importuna negarent:

Unus eras, cum quo sociare cubilia vellem.

Dixerat: utque rudis, primoque Cupidine tacta,

Quod facit ignorans, amat, & non sentit amorem.

Jam solitos poscunt cursus populusque, paterque:

Cum me sollicita b proles Neptunia voce

Invocat Hippomenes; Cythereaq; comprecor, ausis

Adiit, ait, nostris, & quos dedit adjuvet ignes.

Detulit caura preces ad me non invida blandas:

Motaque sum, fateor, nec opis mora longa dabatur.

Estager, indigenæ * Damaseum nomine dicunt,

Telluris Cypriæ pars optima, quam mihi priscei

Sacravere senes, templisque accedere dotem

Hanc iussere meis: medio viret arbor in arvo

Fulva comas, fulvo ramis crepitantibus auro.

Hinc tria forte mea veniens decerpta ferebam

Aurea poma manu, nullique videnda, nisi ipsi.

Hippomenen adii, docuique, quis usus in illis.

Signa tubæ dederant, cum carcere pronus uterque

Emicat, & summam celeri pede libat arenam.

Posse putes illos sicco freta radere passu,

Et segetis canæ stantes percurrere aristas.

Adjiciunt animos juveni clamorque, favorque,

Verbaq; dicentum, Nunc, nunc incumbere tempus;

Hippomene, propera, nunc viribus utere totis:

PELLE moram; vinctes. Dubium f Megareus heros

Gaudeat, an virgo magis his * Schœneia dictis.

O quoties, cum jam posset transire, morata est,

Spectatosque diu vultus invita reliquit!

Aridus à lasso veniebat anhelitus ore,

Metaque erat longe, tum denique de tribus unum

Fortibus arboreis proles Neptunia misit.

I

Obstu-

* Cœneia.

g *Malis aureis. Theocr. Amaryll. Μὰλ' ἐν χορὴν ἱλαὴν δ' ὄμωρον ἀνύει*
αὐτὴν Ἀπὸ δένδρου ὡς ἱδὼν, ὡς ἰμῶν; ὡς ἐς βαθυὴν ἀλλὰ τ' ἰερότης

a Non pote-
rit sustinere
invidiam &
odium alio-
rum.

b Neptuni
promptos.

c Venti pre-
ces & vota
ad aures
meas inter-
nuntii detu-
lerunt. Vide
Turn. lib. 1.

cap. 23.

* Damase-
um Naug.
& Ciof. qua-
si Damisce-
num extrito
c. Fanens.

Dama-
massum
pro Ama-
massum,
que Cypri
civitas. Ste-
phus.

d Ex agro
Damasceno.

e Hyperbo-
lica veloci-
tatis ampli-
ficatio, sum-
pta ex 7.

f An. de
Camilla.

g Hippome-
nes Megareus
fil.

- Obstupuit virgo, nitidique cupidine pomi
Declinat cursus, aurumque volubile tollit.
Præterit Hippomenes: resonant spectacula plausu.
Illa moram celeri cessataque tempora cursu
a *Cic. ad* a Corrigit, atque iterum juvenem post terga relin-
2. *F. Cur-* Et rursus pomi jactu remorata secundi (quit.
su corri- Consequitur, transiitque virum. Pars ultima cursus
gam tardi- Reslabat. Nunc, inquit, ades, dea muneris autor:
tatem. Inque latus campi, quo tardius illa rediret,
b *Valide,* Jecit ab obliquo liquidum b juveniliter aurum.
juvenili ro- An peteret virgo visa est dubitare. coëgi
bare. Tolle, & adjeci sublato c pondera malo,
c *Gravita-* Impediique oneris pariter gravitate, moraque.
tem. Neve meus sermo cursu sit tardior ipso;
d *Atalan-* Præterita est virgo, duxit d sua præmia victor.
tam. Dignane cui grates ageret, cui thuris honorem
Ferret, Adoni, fui? Nec grates immemor egit,
Nec mihi thura dedit. Subitam convertor in iram;
e *Europi-* Contemptuque dolens, ne sim spernenda e futuris,
ven. *Theog.* Extemplo caveo, meque ipsam exhortor in ambos.
hoc est, po- Tempia deum matri, quæ quondam clarus Echion
steris. Fecerat ex voto, nemorosus abdita silvis,
Transibant: & iter longum requiescere suasit.
Illic concubitus intempestiva cupido
Occupat Hippomenen, à numine concita nostro.
* *Liminis.* * Luminis exigui fuerat prope templa recessus
Speluncæ similis, nativo pumice tectus,
Religione sacer prisca: quo multa sacerdos
f *Delubra,* f Lignea contulerat veterum simulacra deorum.
seu fustes de- Hunc init, & verito temerat sacraria probro.
libratis, h. e. Sacra retorserunt oculos: g turritaque mater,
decorifica- An Stygia fontes, dubitavit, mergeret unda.
tes, quos ve- Pœna levis visa est. Ergo modo levia fulvæ
merabantur † Colla jubæ velant, digiti curvantur in ungues.
pro diis. Ex humeris armi fiunt, in pectora h totum
Fest. Pondus abit, summæ cauda verruntur arenæ:
g *Cybele.* Iram vultus habet; pro verbis murmura reddunt,
Virg. -qua- Pro thalamis celebrant sylvas; aliisque timendi
lis Bere- Dente premunt domito Cybeleia fræna leones.
cynthia Hos tu, chare mihi, cumq; his genus omne ferarum,
marer In- Quod non terga fugæ, sed pugnx pectora præbet,
vehitur Effuge: ne virtus tua sit damnosa duobus.
curru
- Phrygias turrita per urbes. Vide *Lucres. lib. 2.* † HIPPO-
MENES in *leonem*, & *Atalanta* in *leonem*. h *Moles totius corporis.*
Leonibus autem per totum corpore est crassius.

*De Adonide in Anemomen, & Minthe nymphæ in
Menibam herbam. FAB. 12, 13.*

Illa quidem monuit, junctisque per aëra cyenis
Carpit iter. sed stat monitis contraria virtus.
Forte suæ latebris vestigia certa secuti
Excivere canes; sylvisque exire parantem
Fixerat obliquo a juvenis Cinyreius ictu.
Protinus excussit pando venabula rostro,
Sanguine tincta suo: trepidumq; & tuta petentem
Trux aper insequitur, totosque b sub inguine dentes
Abdidit, & sulva moribundum stravit arena.
Vestæ levi curru, medias Cytherea per auras
Cypron olorinis nondum pervenerat alis.
Agnovit longe gemitum morientis, & albas
Flexit aves illuc, utque æthere vidit ab alto
Exanimem, inque suo jactantem sanguine corpus,
Desiliit, pariterque sinum, pariterque capillos
Rupit, & indignis percussit pectora palmis;
c Quæstaque cum fatis, Et non tamen omnia vestri
Juris erunt, dixit: Luctus monimenta manebunt
Semper, d Adoni, mei; repetitaque mortis e imago
Annua plangoris peraget simulamina nostri:
At cruor in florem mutabitur. Art tibi quondam
Famineos artus in olentes vertere menthas,
Persephone, licuit? nobis Cinyreius heros
Invidix mutatus erit? Sic fata, cruorem
Nectare odorato sparsit: qui tactus ab illo
Intumuit, sicut pluvio perlucida cælo
Surgere bulla solet. Nec plena longior hora
Facta mora est, cum flos de sanguine concolor ortus,
Qualem, quæ lento celant sub cortice granum,
Punica ferre solent. BREVIS est tamen usus in illo.
Namque male hærentem, & nimia levitate caducum
Excutiunt iidem, qui perflant omnia, f venti.

ADONIS
in Anemo-
nem.

a Adonis
Cinyre si-
lim.

b Theocrit.
Μαγνὸν δὲ δὲ-
τι Ἀδωνί-
τι τὴν αἰὲν ὁδὸν
τι τὴν αἰὲν.

c Postquam
exposulaf-
set.
d Apostro-
phe ad A-
donim.

e In sacris
Adoniis, in
quibus in rei
illius memo-
riam, τὴν
μνηστικὴν
ἐστὶν ἡ
ἐκείνου.
Lucian. in
des Syr.
Meminit

Aristoph. in
Pace, &
Theocrit. in

I 2

L I-

*Adon. f. Ἀνέμοι. ut innuat mutatum esse in anemomen, cujus flos, ut
ait Plinius, nunquam se aperit nisi spirante vento.*

LIBER XI.

De Orpheo à Bacchis discerpto, & de serpente
in lapideu. F A B. I.

Armine dum tali sylvas, animosque
ferarum,

Threicius vates, & saxa sequentia
traxit:

Ecce! a nurus Ciconum testæ b lym-
phata ferinis

a Thresse
mulieres.

Cicones e-
nim Thra-
cia populi
sunt. Hom.
Odyss. 9.

b Eurentia:
vulgata
est. Vide
Fest. in di-
Lymphæ.
auram.

MS.

c Testa
pampini &
bedera.

d Cybeleis;
cujus in sa-
cris Cybeles
usur erat.

Catull. Ti-
bicen ubi
canit

Phryx.

† ORPHEUS
discerpitur
à Bacchis.

* Trium-
phi: minime
velle. Intel-
ligit enim
spectaculum fe-
rarum, Or-
pheus can-

zum audientium.

e Notatio amphitheatri. f In hunc usum. g Ro-
bus. h Instrumenta rei rustica.

Pectora velleribus, tumuli de vertice cernunt
Orphea percussis sociantem carmina nervis.

E quibus una. leves jactato crine per * auras,

En! ait, En! Hic est nostri contemptor: & hastam
Vatis Apollinei vocalia misit in ora:

Quæ c foliis præfuta notam sine vulnere fecit.

Alterius telum lapis est: qui missus, in ipso
Aëre, concentu victus vocisque lyraque est:

Ac, veluti supplex pro tam furialibus ausis,

Ante pedes jacuit. sed enim temeraria crescunt

Bella, modusque abiit, insanaque regnat Erinny.

Cunctaque tela forent cantu mollita: sed ingens

Clamor, & inflato d Berecynthia tibia cornu,

Tympanaque, & plausus, & Bacchæ ululatus

Obstrepuere sono citharæ. Tum denique saxa

Non exauditi rubuerunt sanguine vatis.

† Ac primum attonitas etiamnum voce canentis

Innumeras volucres, anguesque, agmenq; ferarum,

Mænades Orphæi titulum rapuerunt theatri.

Inde cruentatis vertuntur in Orphea dextris:

Et coeunt, ut aves, si quando luce vagantem

Noctis avem cernunt: struetoque e utrinq; theatro,

Ut matutina cervus periturus arena

Præda canum est: vatemq; petunt; & fronde virentes

Conjiciunt thyrsos, non f hæc in munera factos.

Hæ glebas, illæ direptos arbore ramos,

Pars torquent silices. neu desint tela furori,

Forte boves presso subigebant vomere terram:

Non procul hinc multo fructum sudore parantes,

Dura g lacertosi fodiebant arva coloni:

Agmine qui viso fugiunt, opeisque relinquunt

Arma sui; vacuosque jacent dispersa per agros

Sarcu-

rum

Sarcinæque, rastroque graves, longique ligones.
 Quæ postquam rapuere feræ, cornuque minaces
 Divulsere boves; ad vatis fata recurrunt;
 Tendentemque manus, atque illo tempore primum
 a Irrita dicentem, nec quicquam voce moventem a Nihil pro-
 Sacrilegæ perimunt: perq; os (proh Juppiter!) illud ficientia,
 Auditum laxis, intellectumque ferarum non mouen-
 Sensibus, in ventos anima exhalata recessit. tia Bacchar,
 T a b mæstæ volucres, Orpheu, te turba ferarum, cum antea
 Te rigidi silices, tua carmina sæpe secutæ lapides &
 Fleverunt sylvæ, positis te frondibus arbos feræ com-
 Tonsa comas luxit. lacrymis quoq; flumina dicunt movissent.
 Increvisse suis; obscuraque carbasa e pullo b Apostro-
 Naiades, & Dryades, passosque habuere capillos. phe pathe-
 Membra jacent diversa locis: caput, Hebre, lyramq; tica ad Or-
 Excipis, & (mirum) medio dum labitur amne, phecum.
 Flebile nescio quid queritur lyra, flebile lingua c Colore ri-
 Murmurat exanimis. Respondent flebile * ripæ. gro, seu in-
 Jamq; mare investæ & flumen populare relinquunt, gubri.
 Et Methymnæ potiuntur littore Lesbi. * Sylvæ.
 Hic ferus exposito peregrinis anguis arenis d Hebrum
 * Obstitit, & sparsos stillanti rore capillos Thracie
 Lambit, & hymniferos inhiat divellere vultus. fluvium.
 Tandem Phœbus adest, morsusque inferre parantem * Os petit.
 Arcet; & † in lapidem rictus serpentis apertus † SERVENS
 Congelat, & parulos (ut erant) indurat hiatus. in lapidem.
 Umbra subit terras, &, quæ loca viderat ante.
 Cuncta recognoscit: quærensque per æ arva piorum, e Campos
 Invenit Eurydicen, cupidisque amplectitur ulnis. Elysios.
 Hic modo conjunctis spariantur passibus ambo:
 Nunc præcedentem sequitur, nunc prævius anteit:
 Eurydicenque suam jam tuto respicit Orpheus.

De Thraciæ mulieribus in arbores. F A B. 2.

NON impune tamen scelus hoc finit esse Lytus: THRACIÆ
 Amissoque dolens factorum vate suorum, mulieres in
 Protinus in sylvis matres a Edonidas omnes, arbores.
 Quæ videre nefas, torta radice ligavit. (cuta, a Thraciæ;
 Quippe pedum digitos, b in quantum est quæq; se- ab Edonis
 Traxit, & in solidam detrusit acumine terram. Thraciæ po-
 Utque suam laqueis, quos callidus abdedit auceps, pulis: Syn-
 Citus ubi commisit volueris, sensitque teneri, ecdochice.
 c Flangitur, ac trepidans adstringit vincula motu: b Græcis-
 Sic, quæcunque solo defixa cohaeserat harum, sat oratio.
 Externata fugam frustra tentabat: at illam c Percutitur
 1 3 Lenta a seipsa.

Lenta tenet radix, exsultantemque coercet.
 Dumque ubi sint digiti, dum pes ubi quærit, & un-
 Adspicit in teretes lignum succedere suras. (gues,
 Et conata femur mœrenti plangere dextra,
 Robora percussit: pectus quoque robora fiunt;
 Robora sunt humeri: longos quoque brachia vera
 Esse putes ramos, & non fallere putando.

*De tactis à Midæ in aurum, & de aurea Pactoli flu-
 minis ar. na. FAB. 3.*

* pineta: **N**ec satis hoc Baccho eû. Ipsos quoque deserit agros;
sed vinea Cumque choro meliore, sui * vinea * Timoli,
probat Cios. Pactolonque petit: quamvis non aureus illo
 * ut navita Tempore, nec a charis erat invidiosus arenis.
pro nauta Hunc adsueta cohors Satyri, Bacchæq; frequentant.
à potis u- At Silenus abest. titubantem annisque, meroque,
surpatur per Ruricolæ cepere Phryges, vinctumque * coronis
 Epenthe- Ad regem duxere Midam, b cui Thracius Orpheus
 sin, ita Ti- Orgia tradiderat cum c Cecropio Eumolpo.
 molus pro Qui simul agnovit socium, comitemque sacrorum,
 Tmolo. Hospitiis adventu festum genialiter egit
 a Pretiosis, Per bis quinque dies, & junctas ordine noctes.
auriferis. Et jam stellarum sublime d coëgerat agmen
 * catenis. Lucifer undecimus, Lydos cum latus in agros
 b Midam ab Rex venit, & juveni Silenum reddit alumno.
 Orpheo sa- Huic deus optanti gratum, sed inutile, fecit
 crorum so- Muneris arbitrium, gaudens altore recepto.
 lennibus Ille male usus donis, ait: † EFFICE, quicquid
 initiatum Corpore contigero, fulvum vertatur in aurum.
 implevisse Adnuit optatis, nocituraque munera solvit
 Phrygiam Liber: & indoluit, quod non meliora petisset.
 religionibus, Latus abit, gaudetque * malo e Bercynthius heros,
 autor est Ju- Pol' icitque fidem tangendo singula tentat.
 stin. lib. 11. Vixque sibi credens, non alta fronde virentem
 c Athenien- Illice detrahit virgam; virgæ aurea facta est:
 si, Musæi Tollit humo saxum; saxum quoque palluit auro:
 fil. Orpheû Contigit: & glebam; contactu gleba g potenti
 discipulo. † Massa sic: arentes Cereris decerpit aristas;
 d Congrega- Aurea messis erat: demptum tenet arbore pomum;
 verat; vo- Hesperidas donasse putes: si postibus altis
 cab. milita- Admovit digitos; postes b radiare videntur.
 re. Ille etiam liquidis palmas ubi laverat undis,
 † MIDÆ Unda
regis votum. * datis, h. e. numeribus. e Midæ Phrygius, seu Bercyn-
 thia, h. e. Magnæ matris deum fil. f Explorat, periclitatur. g Effi-
 caci. † TACTA à Midæ in aurum. h Auro renidere.

Unda fluens palmis Danaën eludere possit.

Vix spes ipse suas animo capir, aurea fingens

Omnia. gaudenti mensas posuere ministri

Exstructas dapibus, nec tostæ frugis egentes.

Tum vero, siue ille sua a Cerealia dextra

Munera contigerat; Cerealia dona rigeant :

Sive dapes avido convellere dente parabat;

Lamina fulva dapes admoto dente * nitebat :

Miscuerat puris b autorem muneris undis ;

Fusile per rictus aurum fluitare videres.

Attonitus novitate mali, Divesque, miserque,

Effugere optat opes; & quæ modo voverat. odit.

COPIA nulla famem relevat; sitis arida guttur

Urit: & invisio * meritis torquetur ab auro.

Ad cælumq; manus, & c splendida brachia tollens,

DA veniam, Lenzepater, peccavimus, inquit:

Sed miserere, precor. d speciosoque eripe damno.

e MITE deum numen. Bacchus peccasse fatentem

Restituit. factique fide f data munera solvit.

Neve male optato maneat * circumlitus auro,

Vade ait, ad magnis vicinum Sardibus g amnem,

Perque jugum ripæ labentibus obvius undis

Carpe viam, donec venias ad fluminis ortus;

Spumigeroque tuum fonti, qua plurimus exit,

Subde caput, corpusque simul, simul elue crimen.

Rex iussæ succedit aquæ. † vis aurea tinxit

Flumen, & humano de corpore cessit in annem.

Nunc quoque jam veteris percepto semine venæ

Arva rigent, auro madidis pallentia glebis.

ignoscendum. f Tributa Mide munera ob præstitam fidem restituendo
Silenum amissum. * circumdatus. g Pa Tolom, qui ex Tmolo Sar-
dibus vicino profuit. Strab. lib. 13. † PACTOLUS fluvius sit
auriger.

De Mide auribus in asinum. FAE. 4.

Ille perosus opes, sylvasque & rura colebat,

Panaque montanis habitantem semper in antris.

a Pingue sed ingenium mansit; nocituraque, ut ante, a Crassum,

Rursus erant domino stolidæ b præcordia mentis.

obtusum, in-
eri.

Nam fieta prospiciens late riget arduus alto

Tmolus in ascensu, clivoque extensus utroque

Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypæpis.

b Phryæ;
m. ntis sedes
secundum
Platonem.

Pan ibidem teneris jactat sua carmina Nymphis,

Et leve c cerata modulatur arundine carmen,

I 4

Ausus c Cera jun-

da. PAN cantu certat cum Apolline.

a Panes.

Metony-
mia.

* rigebar.

Est autem

Appositio

icq; pueri-
tatem, hoc est,

dapes quæ

erant lami-

na fulva.

b Bacchum,

hoc est, vi-

num. Ter.

Sine Cere-

re & Li-

bero friget

Venus.

* merito.

c Auro ra-

diantia.

d E Splendi-

da miseria.

e Gnome.

Dii faci-

les sunt ad

a *Quæ acumen ingenii præ se ferunt, teste Arist. Physic. b Pana. II. 2. Fast. Pana deum pecoris. c Demulfit. * retorfit. † TMOLUS & mons & montis nomen. d Tibull. de eodem, l. 3. Ima videbatur talis illudere palla. e Movet tangenda. † MIDÆ aures in asininas. Vide comment. Aristoph. in Plutum.*

Aufus Apollineos præ se contemnere cantus,
 Judice sub Tmolo CERTAMEN venit ad impar.
 Monte suo senior iudex confedit, & anres
 Liberat arboribus: quercu coma exrula tantum
 Cingitur, & pendent circū a cava tempora glandes.
 Isque b deum pecoris spectans, In iudice, dixit.
 Nulla mora est. Calamis agrestibus insonat ille,
 Barbaricoque Midan (aderat nam forte canenti)
 Carmine c deliniit. Post hunc sacer ora * resolvit
 † Tmolus ad os Phœbi: vultum sua sylva secuta est.
 Ille caput flavum lauro Parnasside vinctus,
 d Verrit humum Tyrio saturatâ murice palla:
 Distinctamque lyram gemmis, & dentibus Indis
 Sustinet à læva: tenuit manus altera plectrum.
 Artificis status iste fuit. Tum flamina docto
 Pollice e sollicitat: quorum dulcedine captus
 PANA jubet Tmolus citharæ summittere cannas.
 Judicium, sanctique PEACET sententia montis
 Omnibus: arguitur tamen, atque injusta vocatur
 Unius sermone Midæ. Nec Delius aures
 Humanam stolidas patitur retinere figuram:
 Sed trahit in spatium, villisque albensibus implet;
 Instabileisque illas facit, & dat posse moveri.
 † Cætera sunt hominis: partem damnatur in unam;
 Induiturque aures lentæ gradientis aselli.

De Cannis vocalibus. F A B. 5.

a Deformi.
 b Rursus ingesta.
 † CANNÆ vocales.
 c Servum qui terram effuderat, vel potius Midam, de quo paulo ante:
 -- sylvas & rura colebat.

I Lle quidem celare cupit, a turpique pudore
 Tempora purpureis tentat velare tiaris.
 Sed solitus longos ferro refecare capillos
 Videt hoc famulus: qui cum nec prodere visum
 Dedecus auderet, cupiens efferre sub auras,
 Nec posset reticere tamen; secedit, humumque
 Effodit, & domini quales conspexerit aures,
 Voce refert parva, terræque iminurmurat hausit;
 Indiciūque suæ vocis tellure b regeſta
 Obruit, & scrobibus tacitus discedit opertis.
 † Creber arundinibus tremulis ibi surgere lûcus
 Cœpit, & ut primum pleno maturuit anno,
 c Prodidit agricolam: leni nam motus ab Austro
 Obruta verba refert, dominique coarguit aures.

De Apolline & Neptuno in homines, & de Laomedontis perfidia. FAB. 6.

Ultus abit Tmolus, liquidumque per aëra vestus
 Angustum citra pontum Nephelidos Helles
 Laomedonteis Latius adstirrit arvis.
 Dextera Sigxi. Rhortei laxa profundi
 Ata a Panompho vetus est sacra Tonanti.
 Inde novæ primum moliri moenia Trojæ
 Laomedonta videt, SUSCEPTAQUE magna labore
 Crescere difficili, nec opes exposcere parvas:
 Cumq; b Tridentigero tumidi * genitore profundi
 Mortalem induitur formam, * Phrygiæque tyranno
 Aedificat roros, * pastor pro mœnibus auro.
 Stabat opus, pretium rex inficiatur, & addit
 Perfidia cumulum, falsis perjuria verbis.
 Non impune feres, rector maris inquit: & omnes
 Inclinauit aquas ad avaræ littora Trojæ,
 Inque freti formam terras convertit, opesque
 Abtulit agricolis, & fluctibus obruit agros.
 Pœna neque hæc satis est. Regis quoq; filia monstro
 Poscitur æquoreo, quam * dura ad saxa revinctam
 Vindicat Alcides, promissaque munera dictos
 Poscit equos: tantique operis mercede negata,
 Bis * perjura capit superatæ mœnia Trojæ.
 Nec pars militiæ Telamon sine honore recessit:
 Hesioneque data potitur. Nam conjuge d Peleus
 Clarus erat e diva, nec avi magis ille superbit
 Nomine, quam floceri: siquidem Jovis esse nepo-
 Contigit haud uni, conjux dea contigit uni. (tem

* Phrygioque. * pactus pro mœn. aurum. c Pro exstrukione muri.
 * saxa ad dura. MS. Nomen scopulo fuit Agamea, ut scribit
 Steph. autore Hellenico. * peritura: perperam. Bis enim Laomedon
 perjurum fuit. Virg. Laomedontex luimus perjuriam Trojæ. d Te-
 lamon frater, Acacii filius, Jovis nep. e Thetide. f Nereus.

De Thetide in varias figuras. FAB. 8.

Namque senex Thetidi Proteus prædixerat a udx, a Humida,
 Concipe: mater eris juvenis, qui fortibus armis quia in ma-
 ACTA patris vincet, majorque vocabitur illo. ri.
 Ergo ne quicquam mundus Jove majus haberet,
 Quamvis haud tepidos sub pectore senserat ignes
 Juppiter, æquoreæ Thetidis connubia vitæ;
 Inque sua b Eaciden succedere vota nepotem
 Jussit, & amplexus in virginis ire marinx.
 b Peleum.

APOLLO
 & Neptunus
 in homines.
 a Jovi: vel
 quod om-
 nium voces
 exaudiat, vel
 quod om-
 nium voce
 colatur, ex-
 cepti tui op-
 elui.
 b Homer.
 Od. i. xi.
 οὐ τεύχων
 ἴκον. Tri-
 dentem au-
 tem pro sce-
 progeria
 Neptunus.
 MS. Tri-
 dentifero.
 * rectore:
 sed rectius
 genitore.
 imitatione
 Virg.

† Topo-
graphia.

*Idem in E-
pist. Phyl.*

Est sinus
adductos
modice
falcatus
in arcus.

a *Aequor e-
nim terrâ e-
minentium
est.*

• Est.

• Est; mag.

† THETIS
*in variis fi-
gurâ.*

b *Ritusc.*

c *consue-
tutine liba-
tionum, de
qua vide*

Turneb. lib.

11. c. 7.

c *Proteus
Carpathium
mare inha-
bitans. Virg.*

4. *Georg.*

Est in Car-
pathio

Nept. gur-
gite vates

Cærul.

Proteus.

f *Forma re-
ferat repræ-
sentet.*

• Ponto.

e *Sine nu-
minis auxi-*

lio. Virgil. 2. Æneid.

f *In figuram Thetidis reversa, sui copiam fecit Peleo. Græc. dicunt ἡ-
χρον ἰοντιῶν, Latini dare. Catull. Quod nec das, & fers sæpe, fa-*

cis facinus.

† Est sinus *Æm* onix curvos falcatus in arcus,
Brachia procurrunt; ubi si foret altior unda,
Portus erat; summis inductum est æquor arenis:
Littus habet solidum, quod nec vestigia servet,
Nec remoretur iter, nec opertum pendeat alga.
Myrtea sylva a subest bicoloribus obsita baccis,
• Et specus in medio, natura factus, an arte,
• Ambiguum; magis arte tamen: quo sæpe venire
Fixato Delphine sedens, Theti, nuda solebas.
Illic te Peleus, ut somno victa jacebas,
Occupat: &, quoniam precibus tentata repugnas,
Vim parat, innectens ambobus colla laceris.
† Quod nisi venisses variatis sæpe figuris
Ad solitas artes, auso foret ille potitus.
Sed modo tu volucris; volucrem tamen ille tenebat.
Nunc gravis arbor eras; hærebat in arbore Peleus.
Tertia forma fuit maculosæ tigridis: illa
Tertitus *Æacides* à corpore brachia solvit.
Isque Deos pelagi b vino super æquora fuso,
Et pecoris fibris, & fumo thuris adorat;
Donec c Carpathius medio de gurgite vates,
Æacide, dixit, thalamis potiere petitis.
Tu modo, cum gelido sopita quiescit in antro,
Ignaram laqueis, vincoloque innecte tenaci.
Nec te decipiat centum mentita figuras; (*former.*
Sed preme quicquid erit, dum, quod fuit ante, d re-
Dixerat hæc Proteus; & condidit æquore vultum,
Admisitque suos in verba novissima fluctus.
Pronus erat Tiran, inclinatoque tenebat
Hesperium temone fretum, cum pulchra relicto
Nereis ingreditur consueta cubilia • fluctu.
Vix bene virgineos Peleus invaserat artus:
Illa novat formas; donec sua membra teneri
Sensit, & in partes diversas brachia tendit. (*vincis.*
Tum demum ingemuit, neque, ait, e sine numine
f Exhibita estque Thetis, confessam amplectitur he-
Et potitur votis, ingentique implet Achille. (*ros,*

De Chione ab Apolline & Mercurio compressa, & de Dardalionem in accipitrem. FAB. 8.

FELIX & nato, felix & conjuge Peleus,

Et cui, si demas *a* jugulati crimina Phoci,
Omnia contigerant. Fraterno sanguine fontem,
Expulsumque domo patria *b* Trachinia tellus
Accipit. hic regnum sine vi, sine exde regebat
Lucifero genitore satus, patriumque nitorem
Ore ferens Ceyx, illo qui tempore mortuus,
Dissimilisque sui, fratrem lugebat ademptum.
Quo postquam *c* Æacides sessus curaue viaque,
Venit, & intravit paucis comitantibus urbem,
Quosq; greges pecorum, quæ secum armenta trahe-
Haud procul à muris sub opaca valle reliquit; (bat,
Copia cum facta est adeundi testæ tyranni,

d Velamenta manu prætendens supplice, qui sit,
Quoque satus, memorat: tantum sua crimina celat,
e Mentiturque fugæ causam. petit urbe, vel agro
Se juvet. Hunc contra placido Trachinius ore
Talibus alloquitur: *Mævi* & quoque commoda plebi
Nostra patent, Peleu, nec inhospita regna tenemus.
Adjicis huic animo monimenta potentia, clarum
Nomen, avumq; Jovē. *Næ* tempora perde precando. *xii.* Velati
Quod petis omne ferēs, tuaq; hæc pro parte vocato, lino.

Qualiacunque vides: utinam meliora videres!
Et flebat. Moveat tantos quæ causa dolores,
Et Peleus, comitesque rogant. quibus ille profatur; *refert.*

Fortitan hanc volucrem, rapto quæ vivit, & omnes *f* Periphra-
Terret aves, semper pennas habuisse putetis.

Vir fuit: & tanta est animi constantia, quantum
Acer erat. belloque ferox, ad vimque paratus,

Nomine Dardalion, illo genitore creatus,
g Qui vocat Auroram, cæloque novissimus exit.

CULTA mihi pax est; pacis mihi cura tuendæ
Conjugiique fuit: fratri fera bella placebant.

Illius virtus gentes, regesque subegit,
Quæ nunc *h* Thisbeas *b* agitat mutata columbas.

* Nata erat huic Chione, quæ dotatissima forma
MILLE procis placuit, bis septem nubilis annis.

† Forte revertentes Phœbus, Majaque creatus,
Ille suis Delphis. hic vertice Cyllenxo.

Videre hanc pariter, *i* pariter traxere calorem.

Spem * MS. Na-
ta huic Chione, *omisso verbo suis.* & *neglecto hiatu.* † MERCURIUS
& Apollo *visitant Chionem.* *i* Una ambo amore illum exarserunt.

*a Interem-
pti. Pausan.
Corinth.*

*Pind. Ode 5.
Nem.*

*b Trachin
Thessal.*

*urbi.
c Peleu
Æaci fil.*

*d τὴν ἱε-
ρογίαν, ἢ τὴν
ἐπιμύθησιν,
quod erat si-
lo lanceo ve-
lato cadu-
cem. Virg.*

*e Falsam
fugæ causam
refert.*

*f Periphra-
sis Luciferi.
g Ithibe*

*Exonia urbs,
cujus portus
& navale*

*columbis re-
ferta erant.
Steph.*

*h Persequi-
tor, post-
quam in ac-
cipitrem*

*conversus
est.*

pressa con-
tactu virgē
soporifera.

b Mercurii.

c Non diffi-
milis Mer-
curio patri.

* Philox-
mon. Fa-
mens. à flu-
dio cantus:
cū n. can-
tu.

d Chione

Dadalionis

fil. Luciferi

nep. Jovis

præceptis.

† CHIONE

à Diana in-

terfessa.

e Arcum

cornicum.

Metony-

mia.

f Sagitta.

* Patrium-

que.

g Virgil. 6.

Æn. Nec

magis in-

cepto vul-

tū sermo-

ne move-

tur, Quam

si dura si-

lex, aut

stet Mar-

pesia cau-

tes. * Excipit.

h Læa, vel iugo pressa.

† DADALION in accipitrem.

De Lupo in lapidem. F A B. 9.

a Ceyx.

b Fratre

Dadalionis.

Q

Ux dum a

Lucifero genitus miracula narrat,

De b consorte suo; cursu festinus anhelō

Advolat armenti custos Phœrus Anctor,

Et,

Spem Veneris differt in tempora noctis Apollo.
Non fert ille moras; virgaque movente soporem
Virginis os tangit. Tactu a jacet illa potenti.
Vimque Dei patitur. Nox cœlum sparserat astris:
Phœbus anum simulat, præceptaque gaudia sumit.
Ut sua maturus complevit tempora venter;
b Alipedis de stirpe Dei versuta propago
Nascitur AUTOLYCUS, furtum ingeniosus ad omne,
Qui facere assuerat. c patris non degener artis,
Candida de nigris, & de candentibus atra.
Nascitur è Phœbo (namque est enixa gemellos)
Carmine vocali clarus citharaque * Philammon.
Quid peperisse duos, & diis placuisse duobus,
Et d forti genitore, & progenitore Tonante
Esse satam prodest? An obest quoque gloria multis?
Obfuit huic certe, quæ se præferre Dianæ
Sustinuit, faciemque Dex culpavit. At illi
Ira feroc mora est: factisque placebimus, inquit.
Nec mora: † curvavit e cornu, nervoque sagittam
Impulit, & meritam trajecit f arundine linguam.
Lingua jacet; nec vox, tentataque verba sequuntur:
Conantemque loqui cum sanguine vita reliquit.
Quam miser (ô pietas!) ego tunc, * patrioq; dolorem
Corde tuli, fratrique pio solatia dixi?
Quæ pater g haud aliter, quam cautes murmura Pon-
* Accipit: & natam delamentatur ademptam. (ti,
Ut vero ardentem vidit, quater inde repulsus
Concita membra fugæ mandat, similisque juvenco
Spicula crabronum b pressa cervice gerenti,
Qua via nulla fugit: jam tum mihi currere visus
Plus homine est, alasque pedes sumpsisse putares.
Effugit ergo omnes, veloxque cupidine lethi
Vertice Parnassi potitur. Miseratus Apollo,
Cum se Dadalion saxo misisset ab alto,
† Fecit avem, & subitis pendente sustulit alis,
Oraq; adunca dedit, curvos dedit unguibus hamos,
Virtutem antiquam, majores corpore vires.
Et nunc ACCIPITER nulli satis æquus in omnes
Sævitur aves, aliisque dolens fit causa dolendi.

De Lupo in lapidem. F A B. 9.

a Ceyx.

b Fratre

Dadalionis.

Q

Ux dum a

Lucifero genitus miracula narrat,

De b consorte suo; cursu festinus anhelō

Advolat armenti custos Phœrus Anctor,

Et,

Et,

Et,

Et. Peleu, Peleu, magnæ tibi nuntius adsum
 Cladis, ait. Quodcunque ferat, jubet edere Peleus:
 Pendet & ipse metu trepidi Trachinius oris.
 Ille refert; Fessos ad littora curva juvencos
 Appuleram, a medio cum sol altissimus orbe
 Tantum respiceret, quantum superesse videret:
 Parsque boum fulvis genua inclinarat arenis,
 Latarumque jacens campos spectabat aquarum;
 Pars gradibus tardis illuc errabat & illuc;
 Nant alii, celsoque exstant super æquora collo.
 Tempa mari b subsunt, nec marmore clara, nec au-
 Sed trabibus densis, lucoque umbrosa vetusto: (to, proxima
 Nereides, Nereusque tenent. Hos navita ponti
 Edidit esse Deos, dum retia littore siccat.

Juncta palus huic est densis obseffa salictis,
 Quam restagnantis fecit maris unda paludem.

† Inde fragore * gravi strepitus loca proxima terret † L u p i
 Bellua vasta, lupus, sylvisque palustribus exit
 Oblitus & spumis, & crasso sanguine rictus

* Fulmineos, rubra suffusus lumina flamma.
 Qui quanquam sævit pariter rabieque, fameque,

Actior est rabie: Neque enim jejunia curat
 Cæde boum, diramque famem finire; sed omne

Vulnerat armentum, sternitque hostiliter omnes.
 Pars quoque de nobis funesto saucia morsu,

Dum defensamus, letho est data, sanguine littus,
 Undaque prima rubet, c demugitzque paludes.

Sed MORA damnosa est, nec res dubitare d remittit.
 Dum superest aliquid, cuncti coëamus ad arma:

Arma capeffamus, conjunctaque tela feramus.
 Dixerat agrestis. Nec Pelea damna movebant:

Sed memor admissi, c Nereida colligit orbam
 f Damna suo inferias extincto mittere Phoco.

Induere arma viros, violentaque sumere tela
 Rex jubet g Oetæus, cum quis simul ipse parabat

Ire, sed Halcyone conjux excita rumultu
 Profluit, & nondum totos ornata capillos,

Disjicit hos ipsos, colloque infusa mariti,
 MITTAT ut auxilium sine se, verbisque precatur

Et lacrymis, animasque duas ut servet in una.
 Acides illi: Pulchros, Regina, piosque

Pone pra.

e Psama-

ib n Phoci matrem, unam ex Nereidibus quæ templum illud incolebant,
 f Boum clade parentire filio interempto. g Cyx rex Trachinis, sub

Oeta monte ab Hercule exadificata,

a Notatio
 meridici. Vi-
 de Adag.
 Empusa
 in meri-
 die.

b Adjacent,
 sunt.

† L u p i
 rabies.

* Inde fra-
 gore gravi
 strepitans.

* Fulmin.

id est, afflatu
 oris calido,

velut igne
 fulminis, om-

nia adir-

rentes: vel,

ritu fulm.

omnia pro-

sternentes.

c Boum mu-

gitu misero

repleta:

prepositio-

ne signifi-

cante in-

cremen-

tum.

d Permit-

tis, sicut su-

a *Perf. Ha
atque cumu-
lata. Satis
mihi est be-
neficii, pro-
missum à
vobis hospi-
tium.*

b *Psamathe
voti placan-
da est &
precibus.*

c *Ita in ix.
Fer, pre-
cor, in-
quit, opē.
Rogabantur
enim Dñi, ut
opem ser-
rent.*

Pone metus. a plena est promissi gratia vestri.
Non placet arma mihi contra nova monstra movere.
b Numen adorandum pelagi est. Erat ardua turris.
Arce locus summa, festis loca grata carinis.
Ascendunt illuc, stratosque in littore tauros
Cum gemitu adspiciunt, vastatoremque cruento
Ore ferum, longos infectum sanguine villos.
Inde manus tendens in aperti littora ponti,
Ceruleam Peleus Píamathen, ut finiat iram,
Orat, c opemque ferat. Nec vocibus illa rogantis
Flectitur Æacidæ. Thetis hanc pro conjuge supplicet
Accepit veniam. d Sed enim irrevocatus ab acti
Cæde lupus perstat, dulcedine sanguinis asper,
Donec in hærentem laceræ cervice juvenæ
† Marmore mutavit. corpus, præterque colorem,
Omnia servavit. Lapidis color indicat illum
Jam non esse lupum, jam non debere timeri.
Nec tamen hac profugum consistere Pelæa terra
Fata sinunt: Magnetæ adit vagus exul, & illic
* Sumit ab Æmonio purgamina cædis Acasto.

d *Perseverat in dilaniandis armentis. † Lupus in Lapidem. e Idem
lib. 2. Fajl. -- Pelæa Phoci Cæde per Æmonias solvit Acastus
aquas.*

De Ceyce & Halcyone in halcedones. F A B. 10.

a *Dedatio-
nis, qui in
accipitrem
mutatus
fuit.*

b *Lupi di-
laniansis ar-
menta.*

c *Mutavit?
Virgil. Quæ
te, geni-
tor, sen-
tentia ver-
tit?
* abire.
* Ac Naug.
male. Est e-
nim Anthypophora cui accommodata est At particula.*

I Nterea a fratrisque sui, fratremque securis
Anxia b prodigiis turbatus pectora Ceyx,
Consulat ut sacras hominum oblectamina sortes,
Ad Clarium parat ire Deum: nam templa profanus
Invia cum Phlegyis faciebat Delphica Phorbas.
Consilii tamen ante sui, fidissima, certam
Te facit, Halcyone: cui protinus intima frigus
Ossa receperunt, buxoque simillimus ora
Pallor obit, lacrymisque genæ maduere profusis.
Ter conata loqui, ter fletibus ora rigavit;
Singultuque piæ interruptente querelas,
Quæ mea culpa tuam, dixit, charissime, mentem
c Verrit? ubi est, quæ cura mei prior esse solebat?
Jam potes Halcyone securus * abesse relicta?
Jam via longa placet? jam sum tibi charior absens?
* At puto per terras iter est? tantumque dolebo,
Non etiam metuum? curæque timore carebunt?
Æquora me terrent, & ponti tristis imago:
Et laceras nuper tabulas in littore vidi,

Et sæpe in tumulis a sine corpore nomina legi.
 Neve tuum fallax animum fiducia tangat,
 Quod fœcer b Hippotades tibi sit, qui carcere fortes
 Contineat ventos, & cum velit, æquora placet:
 Cum semel emissi tenuerunt æquora venti,
 Nil illis veritum est; c incommendataque tellus
 Omnis, & omne fretum est: cæli quoque nubila vexat,
 Excitantque feris rutilos concursibus ignes.
 Quo magis hos novi, (nam novi, & sæpe paterna
 Parva domo vidi) magis hos reor esse timendos.
 Quod tua si flecti precibus sententia nullis,
 Chære, potest, conjux, nimiumque es certus eundi,
 Me quoque tolle simul; certe jactabimur una:
 Nec, nisi quæ patiar, metuam: pariterque feremus
 Quicquid erit, pariter super æquora lata feremus.
 Talibus d Æolidis dictis lacrymisque movetur
 e Sydereus conjux: neque enim minor ignis in ipso
 Sed neque propositos pelagi dimittere cursus, (est.
 Nec vult Halcyonen in partem adhibere pericli:
 Multaque respondit timidum solantia pectus.
 Non tamen idcirco causam probat. addidit illis
 Hoc quoque lenimen, quo solo flexit amantem.
 LONGA quidem est nobis omnis mora: sed tibi juro
 f Per patrios ignes, (si me modo fata remittant)
 Ante reversurum quam Luna bis impleat orbem.
 His ubi promissis spes est admota recursus:
 Protinus eductam navalibus æquore tingi,
 Aptarique suis g pinum † jubet armamentis.
 Qua rursus visa, veluti præfaga futuri,
 Horruit Halcyone, lacrymasque emisit obortas,
 Amplexusque dedit; tristisque miserrima tandem
 Ore, VALE, dixit, collapsaque corpore toto est.
 At juvenes, quærente moras Ceyce, reducunt
 b Ordinibus geminis ad fortia pectora remos,
 Aequalique ictu scindunt freta. Sustulit illa
 Humentes oculos. stantemque in puppe recurva,
 Concussa que manu dantem sibi signa, maritum
 Prima videt; redditque notas, ubi terra i recessit
 Longius, atque oculi nequeunt cognoscere, vultus:
 Dum licet, insequitur fugientem k lumine pinum.
 Hæc quoque; ut haud poterat spatio summotâ videri,
 Vela tamen spectat summo fluitantia malo.

a Cenotaphia. Virg.
 tumultum
 inanem
 appellat in
 d. Æneid.
 b Æolus
 Hippotæ fil.
 Halcyones
 pater.
 c Non com-
 mendata:
 hoc est, libe-
 re perstant
 terram &
 mare sine
 ullo respectu
 d Halcyones:
 Antono-
 masia.
 e Ceyx Lu-
 cifero satur
 parente.
 f Per Luci-
 feri splend-
 rem. Virg.
 Quem Ve-
 nus ante
 alios astro-
 rum dili-
 git ignes.
 g Navem.
 Materia
 pro re con-
 secta.
 † CEYCIS
 navigatio ad
 Clarum o-
 raculum.
 h Erat enim
 biremis.
 Virg. de tri-

Ut remi: tri-

plici pubes quam Dardana versu Impellunt, hoc est, terro remor-
 um ordine. i Recedere visa est. Virg. 3. terræque urbesque rece-
 dunt. k Oculis, Enallage numeri.

a *Antennas.*

* *torta-*
que.

b *Et à qua*
discefferat,

c *ad quam*
tendebat.

† *TEMPE-*
STATIS

subita de-
scriptio vere

Ovidiana.

• *Vide lib 1.*

Trist. el. 2.

c *Violentum.*

d *Tempe-*
stat.

e *Virg. In-*
sequitur

clamorq;

virum.

stridorque

ruden-
tum.

f *Undarum*
asperione.

g *Oppugna-*
bat instru-
menta &

armamenta

navis.

h *Subscen-*
des, quibus

tabulas na-
vium olim

inter se

committe-
bant, qua-
rum ea est

figura, quasi

cum duos

cuneos obtusi

mucronis in-
se componat.

i *Pich, qua naves obducuntur;*

Catachrestice.

Ut nec vela videt, vacuum petit anxia lectum;
Seque toto ponit. renovat lectusque locusque

Halcyones lacrymas, & quæ pars admonet absit.

Portubus exierant, & moverat aura rudentes:

Obvertit lateri pendentes navita remos,

a Cornuaque in summa locat arbore, * totaq; malo

Carbasa deducit, venientesque excipit auras.

Aut minus, aut certe medium non amplius æquor

Puppe secabatur, longeque erat b utraque tellus:

† Cum mare sub noctem tumidis albescere cœpit

Fluctibus, & c præceps spirare valentius Euris.

Ardua jamdudum demittite cornua, rector

Clamat, & antennis totum subnectite velum.

Hic jubet: impediunt adversæ jussa procellæ,

Nec finit audiri vocem fragor æquoris ullam.

Sponte tamen properant, alii subducere remos,

Pars munire latus, pars ventis vela negare.

Egerit hic fluctus, æquorque refundit in æquor:

Hic rapit antennas; quæ dum sine lege geruntur,

Aspera crescit d hyems, omnique à parte feroces

Bella gerunt venti, fretaque indignantia miscent.

Ipsæ pavet, nec se, quis sit status, ipse fatetur

Scire ratis rector, nec quid jubeatve, velitve:

T A N T A mali moles, tantoque potentior arte est.

Quippe sonant e clamore viri, stridore rudentes,

Undatum incurfu gravis unda, tonitribus æther.

Fluctibus erigitur, cælumque æquare videtur

Pontus, & inductas faspergine tangere nubes.

Et modo, cum fulvas ex imo vertit arenas,

Concolor est illis; Stygia modo nigrior unda;

Sternitur interdum, spumisque sonantibus albet.

Ipsa quoque his agitur vicibus Trachinia puppis:

Et nunc sublimis veluti de vertice montis

Despicere in valles, imumque Acheronta videtur:

Nunc, ubi demissam curvum circumsternit æquor,

Suspiciere inferno summum de gurgite cælum,

Sæpe dat ingentem fluctu latus icæta fragorem.

Nec levius pulsata sonat, quam ferreus olim

Cum laceras aries ballistave concurrit arces.

Utque solent, sumptis incurfu viribus, ire

Pectore in arma feri protentaque tela leones:

Sic ubi se ventis commiserat unda coortis,

g lbat in arma ratis, multoque erat altior illis.

Jamque labant h cunei, spoliataque tegmine i ceræ

Rima

Rima patet, præbetque viam lethalibus undis.
 Ecce! cadunt largi resolutis nubibus imbres:
 Inque fretum credas totum descendere cælum;
 Inque plagas cæli tumefactum scandere pontum.
 Vela madent nimbis, & cum cælestibus undis
 Aquoræ miscentur aquæ: caret a ignibus æther,
 Cæcæque nox *b* premitur tenebris hyemisque suisque.
 Discutiunt tamen has, præbentque micantia lumen
 Fulmina: fulmineis ardescunt ignibus undæ.
 Dat quoque jam saltus intra cava texta carinæ
 Fluctus; & ut miles *c* numero præstantior omni
 Cum sæpe * affiliit defenſæ mœnibus urbis,
 Spe potitur tandem, laudisque accensus amore
 Inter mille viros, murum tamen occupat unus:
 Sic, ubi pulsarunt * celsi latera ardua fluctus,
 Vastius insurgens *d* decimæ ruit impetus undæ;
 Nec prius abſiſſit ſeſſam oppugnare carinam,
 Quam velut in captæ descendat mœnia navis.
 Pars igitur tentabat adhuc invadere pinum,
 Pars maris intus erat, trepidat haud ſegnius omnes,
 Quam ſolet urbs, aliis murum fodientibus extra,
 Atque aliis murum, trepidare, tenentibus intus.
 Deſcit ars; animique cadunt: totidemque; videntur, ſcellan.
 Quor veniunt fluctus, ruere, atque; irrumpere * montes.
 Non tenet hic lacrymas; ſtupet hic; vocat ille beatos,
 & Funera quos maneat: hic votis numen adorat,
 & Brachiaque; ad cælum, quod non videt, irrita tollens,
 Poſcit opem: ſubeunt illi fraterque parensque;
 Huic cum pignoribus domus, & quod cuique; relictum
 HALCYONE Ceyca movet: Ceycis in ore (eſt. -- O terque;
 Nulla niſi Halcyone eſt; &, cum deſideret unam, quaterque
 Gaudet abeſſe tamen. patris quoque vellet ad oras beati Quis
 Reſpicere, inque domum ſupremos vertere vultus; ante ora
 Verum ubi ſit neſcit. Tanta vertigine pontus patriū, &c.
 Fervet, & induſta piceis è nubibus umbra
 Omne latet cælum, duplicataque noctis imago eſt. ſublatis in
 Frangitur incurſu nimboſi turbinis & arbor, cælum ma-
 Frangitur & *b* regimen, ſpoliisque; animoſa ſuperſtes nibus ſuſci-
 Unda, velut viſtrix, ſinuataque deſpicit undas. piebantur
 Nec levis quam ſi quis Athon, Pindumque revul- & nuncu-
 Sede ſua, totos in apertum * verteret æquor, (ſos pabantur,
 Præcipitata cadit: pariterque & pondere, & iſtu, Liv. lib. 10.
 Mergit in ima ratem: cum qua pars magna * virorum & 30.
 Gurgite preſſa gravi; neque in aëra reddita, fato g Malus
 Fun- MS. arbos.

h Gubernaculum. * everteret. * virorum eſt.

a Stellis,
cælo quippe
nubibus ob-
ducto.

b Supera-
tur.

c Fortiſſimus
soto exerci-
tu.

* Affiliit.

* Navis.

d Notatio
decumanæ
fluctus, qui
ſicri dicitur
maximus.

Vide lib. 1.

Triſt. eleg. 2.

Vide & *Po-*

litian. Mi-

ſcellan.

* montes.

e Fruſtratos

honore exceſſu

quarum. Ita

apud Maro.

Æn. l. 1.

(eſt. -- O terque;

quaterque

beati Quis

ante ora

patriū, &c.

f Vota enim

ſublatis in

cælum ma-

nibus ſuſci-

piebantur

& nuncu-

(ſos pabantur,

Liv. lib. 10.

& 30.

g Malus

Fun- MS. arbos.

* tenebat
MS.

a *Aëolum*
& *Luciferum*.

b *Nubes a-*
tra aquarum
plena.

* *Frangi-*
tur.

c *Halcyone.*

d *Matrimo-*
niorum præ-
sidia. Virg.

4. *Æneid.*

que toris
quæ præsi-
det alma
maritis.

† HALCYO-
NES vota
pro Ceyce.

e *Ut nullam*
sibi præfer-
ret.

f *Defuncto*
Ceyce.

g *Funera*
mariti pos-
itum.

† SOMNI
ejusque re-
giæ descri-
ptio. Vide

Hom. Od. x.

i *Notatio galli ab adjunctis.*

canes. *Columnell. lib. 8. cap. 13.*

Functa suo est: alii partes, & membra carinz
Trunca tenet. tenet ipse manu. qua sceptrum solebat,
Fragmina navigii Ceyx, a socerumque, patremque
Invocat (heu!) frustra. Sed plurima nantis in ore
Halcyone conjux. illam meminitque. refertque.
Illius ante oculos ut agant sua corpora fluctus,
Optat, & exanimis manibus tumuletur amicis.
Dum natat, absentem, quoties finit hiscere fluctus,
Nominat Halcyonen: ipsique immurmurat undis.
Ecce! super medios fluctus b niger arcus aquarum
Quæritur. & rupta mersum caput obruit unda.
Lucifer obscurus, nec quem cognoscere posses,
Illa nocte fuit: quoniamque excedere cælo
Non licuit, densis textit sua nubibus ora.
c Aëolis interea tantorum ignara malorum
Dinumerat noctes: & jam, quas induat ille,
Festinat vestes; jam quas, ubi venerit ille,
Ipsa gerat: reditusque sibi promittit inanes.
Omnibus illa quidem superis pia thura ferebat:
Ante tamen cunctos d Junonis templa colebat:
† Proque viro, qui nullus erat, veniebat ad aras;
Utque foret sospes conjux suus, utque rediret,
Optabat, nullamque sibi præferret. At illi
e Hoc de tot votis poterat contingere solum.
At Dea non ultra pro ffuncto morte rogari
Sustinet: utque manus g funestas arceat aris,
Iri, mex, dixit, fidissima nuntia vocis,
Vise soporiferam Somni velociter aulam;
Exstinctique jube Ceycis imagine mittat
Somnia ad Halcyonen veros imitantia casus.
Dixerat. Induitur velamina mille colorum
Iris, & arcuato cælum curvamine signans,
Testa petit iussi sub nube latentia regis.
† Est prope Cimmerios longo spelunca recessu
b Quo nunquam radiis oriens, mediæve, cadensve
Phœbus adire potest: nebulæ caligine mistæ
Exhalantur humo, dubiæque crepuscula * lucis.
Non i vigil ales ibi cristati cantibus oris
Evocat Auroram, nec voce silentia rumpunt
Sollicitive canes, & canibusve sagacior anser.
Non fera, non pecudes, non moti flamine rami,
Huma-
* noctis Ciojan.
i Notatio galli ab adjunctis. k Solertiorem custodiam præbent, quam
canes. *Columnell. lib. 8. cap. 13.*

Humanæve sonum reddunt convitia linguæ.
 Tuta quies habitat. saxo tamen exit ab imo
 Rivus aquæ Lethes, per quem cum murmure labens
 Invitat somnos a crepitantibus unda lapillis.
 Ante fores antrifœcunda papavera florent,
 Innumeraque herbæ: quarum de lacte soporem
 Nox legit, & spargit per opacas humida terras.
 Janua, ne verso stridorem cardine reddat,
 Nulla domo tota est, custos in limine nullus.
 At medio torus est hebeno sublimis in antro
 Plumeus, unicolor, pullo velamine tectus,
 Quo cubat ipse Deus membris languore solutis.
 Hunc circa passim varias imitantia formas
 Somnia vana jacent *b* totidem, quot messis aristas,
 Sylva gerit frondes, eiecit litus arenas.
 Quo simul intravit, manibusque obstantia virgo
 Somnia dimovit, vestis fulgore reluxit
 Sacra domus: *c* tarda que Deus gravitate jacentes
 Vix oculos tollens, iterumque iterumque relabens,
 Summaque percutiens nutanti pectora mento,
 Excussit tandem sibi se, cubitoque levatus.
 Quid veniat (cognovit enim) scitatur. At illa,
 Somne, quies rerum, placidissime, *e* Somne, Deorum,
 Pax animi, quem cura fugit, qui corpora duris
 Fessa ministeriis mulces, reparasque labori;
 Somnia, quæ veras æquant imitamine formas,
 Herculeam Trachina jube, sub imagine regis,
 Halcyonen adeant, simulacraque naufraga fingant.
 Imperat hoc Juno. Postquam mandata peregit,
 Ibis abit; neque enim ulterius tolerare soporis
 Vim poterat: labique ut somnum sensit in artus,
 Effugit, & remeat, per quos modo venerat arcus.
 At pater *b* e populo natorum mille suorum
 Excitat artificem, simulatoremque figuræ
 i Morpheæ. non illo jussos solertius alter
 Exprimit incessus, vultumque sonumque loquendi.
 Adjicit & vestes, & consuetissima cuique
 Verba. sed hic solos homines imitatur. *k* At alter
 Fit fera, fit volucris, fit longo corpore serpens.
 Hunc Icelon superi, mortale i Phobetora vulgus

a Obstrepen-
 sibus: MS.
 trepidan-
 tibus.

b Infinita,
 poetica No-
 tatione.

c Hypoty-
 polis ex-
 pergescen-
 tiæ.

d Propter
 quid. Græca
 Ellipsi.

e Autor hy-
 mnis i-
 trov. Αὐτο-

μικτος,
 κ' ἔπειτα ἰ-
 δὲ τὸν ἑαυ-
 τὸν ἑαυτοῦ,
 καὶ τὸν ἑαυ-
 τὸν ἑαυτοῦ
 πρὸς τὸν
 ἑαυτοῦ.

f Ad labo-
 rem.

g Ab Her-
 cule condi-
 tam.

Nomi- *h* E multi-

tudine seu turba. *i* Morpheus somniorum genus, quod rationis ge-
 nus imitatur, ut sermonem ac vultum, à quorum figura simulatione no-
 men accepit. *k* Icelos, cui ab assimilando nomen factum, alterum est
 somniorum genus, representans animata quidem, sed rationis experta.
 l Hoc est, terrefactorem.

- a Tertium somniorum* Nominat. Est etiam diversæ *a* tertiusartis (bemque, Phantasos. ille in humum, saxumq; , undamque, tra-
- gentis plume phantasti-* Quæque vacant anima fallaciter omnia transit.
- cum, inani-* Regibus hi, ducibusque suos ostendere vultus
- malis re-* Nocte solent: populos alii, plebemque pererrant.
- presentans.* Præterit hos senior: cunctisque è fratribus unum
- Vide Ma-* Morpheæ, qui peragat *b* Thaumantidos edita, Som-
- crob. lib. 1.* Eligit; & rursus molli languore solutus, (nus
- Somn.* Deposuitque caput, stratoque recondidit alto.
- b Iridis jus-* Ille volat nullos strepitus facientibus *c* alis
- sa.* Per tenebras, intraq; moræ breve tempus in urbem
- c Eurip.* Pervenit *d* Æmoniam; positisque è corpore pennis
- μυθιστο-* In faciem Ceycis abit, † sumptaque figura
- λόγος μὴ τὸν* Luridus, exanimi similis, sine vestibis ullis,
- ἰντιέγει.* Conjugis ante torum miseræ stetit. uda videtur
- d Trachin-* Barba viri, madidisque gravis fluere unda capillis.
- em Thes-* Tum lecto incumbens, fletu super ora profuso,
- sal. urb.* Hæc ait: Agnoscis Ceyca, miserrima conjux?
- Synecdo-* An mea mutata est facies nece? Respice: nosces,
- che.* Inveniesque tuo pro conjugè conjugis umbram,
- † *C E Y X* Nil opis, Halcyone, nobis tua vota tulerunt.
- Halcyone* Occidimus. falso tibi me promittere noli.
- apparet in* Nubilus Ægæo deprendit in æquore navem
- somniis.* Austër, & ingenti jactatam flamine solvit:
- Oraque nostra tuum frustra clamantia nomen
- Impleverunt fluctus. Non hæc tibi nuntiat autor
- Ambiguus, non ista vagis rumoribus audis:
- Ipse ego fata tibi præsens mea naufragus edo.
- e Vestes lu-* Surge age, da lacrymas, lugubriaque indue: nec me
- gubres.* Indeploratum sub *f* inania Tartara mitte.
- f Vacua:* Adjicit his vocem Morpheus, quam conjugis illa
- quia anima* Crederet esse sui. fletus quoque fundere veros
- non occu-* Visus erat, gestumque manus Ceycis habebat.
- pant locum* Ingemuit Halcyone: lacrymas movet atque lacertos
- ficus corpo-* Per somnum, corpusque petens amplectitur auras.
- ra.* Exclamatque. Mane, Quo te rapis? Ibimus una.
- *lacry-* Voce sua, specieque viri turbata, soporem
- mans mo-* Excurrit; & primo si sit circumspicit illic
- vet atque* Qui modo visus erat: (nam moti voce ministri
- lacertos.* Intulerant lumen.) Postquam non invenit usquam,
- Percutit ora manu, laniatque à pectore vestes,
- Tectoraque ipsa ferit, nec crines solvere curans
- g Nutrici.* Scindit; &, *g* altrici, quæ luctus causa, roganti,
- N u l i a est Halcyone, nulla est, ait; occidit una
- Cum Ceyce suo. solantia tollite verba.

Naufragus interiit. vidi, agnovique; manusque
Ad discedentem, cupiens retinere, tetendi.

Umbra fuit; sed & umbra tamen manifesta, virique
Vera mei. Non ille quidem, si quæris, habebat

Adversos vultus, nec, quo prius, ore nitebat.

Pallentem, nudumque, & adhuc humente capillo,

Infelix vidi. stetit hoc miserabilis ipso

(Ecce!) loco. & quærit vestigia siqua supersint.

Hoc erat, hoc animo quod divinante timebam,

Et, ne me fugiens ventos sequerere, rogabam.

AT CERTE vellem, quoniam periturus abibas,

Me quoque duxisses. FUIT (ah!) fuit utile, tecum

Ire mihi: neque enim vitæ de tempore quicquam

Non simul egissem, nec mors a discreta fuisset.

a Separata.

Nunc absens perii, jactor quoque fluctibus absens,

Et sine me te pontus habet. crudelior ipso

Sit mihi mens pelago, si vitam ducere nitar

Longius, & tanta pugnem b superesse dolori.

b Superesse.

Sed neque pugnabo, nec te, miserande, relinquam: vere,

Et tibi nunc saltem veniam comes, inque sepulcro

Si non urna, tamen junget nos littera; si non

Ossibus ossa meis, at nomen nomine tangam.

Plura dolor prohibet: verboque intervenit omni

Plangor, & attonito gemitus à corde trahuntur,

Mane erat: egreditur tectis ad littus, & illum

Macta locum reperit, de quo spectarat c euntem.

c Abem-

Dumq; moratur ibi, dumque, Hinc retinacula solvit,

tem.

Hoc mihi discedens dedit oscula littore, * dixit;

* dicit.

Dumque notata oculis reminiscitur acta, frerumque

Prospicit; in liquida spatio distante d tuetur

d Prospicit.

Nescio quid, quasi corpus, aqua: primoque, quid
illud

Esset, erat dubium. postquam paulum appulit unda,

Et quamvis aberat, corpus tamen esse liquebat;

Quis foret ignorans, quia naufragus, omine mota est:

Et tanquam ignoto lacrymas daret, Heu miser, in-
quit,

Quisquis es, & siqua est conjux tibi! Fluctibus actum

Fit propius corpus; quod quo magis illa tuetur,

Hoc minus & minus est mentis, jam jamque propin-

Admotum terræ, jam quod cognoscere posset (quat,

Cernit: erat conjux. Ille est, exclamat, & una

Ora, comas, vestem lacerat; tendensque tremantes

Ad Ceyca manus, S I C, ô charissime conjux,

Sic ad me miserande redis? ait. Adjacet undis

Facta

a *Ante in-*
frangit ac
debilitat, ne
in portum
tanta vi ir-
ruunt.
 b *Impulso.*
 * *Tolleret*
 & *visus.*
 † *CEYX*
 & *Halcyo-*
ne in hal-
ciones aves.
Fabulam
hanc ex Ni-
candro de-
sumptam
aut or est
Prob. in

Facta manu moles, quæ primas æquoris undas
 Frangit, & incurfus quæ a prædelassat aquarum.
 Insilit huc; mirumque fuit potuisse: volabat,
 Percutiensque levem modo natis æra pennis,
 Stringebat summas ales miserabilis undas.
 Dumque volat, mæsto similem, plenumque querela
 Ora dedere sonum tenui crepitantia rostro.
 Ut vero tetigit mutum & sine sanguine corpus,
 Dilectos artus amplexa recentibus alis,
 Frigida nequicquam duro dedit oscula rostro.
 Senserit hæc Ceyx, an vultum b motibus undæ
 * Tollere sit visus, populus dubitabat: at ille
 Senserat. & tandem superis miserantibus, † ambo
 Alite mutantur. Fatis obnoxius iisdem
 Tunc quoque mansit amor; nec conjugiale solum
 Fordus in alitibus. coeunt, suntque parentes: (c)
 Perque e dies placidos hyberno tempore septem
 d Incubat Halcyone pendentibus æquore nidis.
 Tum via tuta maris: ventos custodit, & arcet
 Æolus egressu, e præstatque nepotibus æquor.

p. im. Georg. c Alcedonia Plau. appellat. Vide Arist. 5. Hyst. m.
 & Erasmi. adagia. d Alludit ad etymon nominis, quod est πειρα πιν
 αὐτὸ κίεον. e Accommodat, tranquillum reddit halcyonum pullos. Theo-
 crit. Χαλκιδόνες περσιῶν πινέματα, πινέ το δούλοισι, Τό το πινέ-
 τος, τίν τ' ἔστι.

De Æsaco in mergum. FAB. II.

a *Vita exi-*
um.
 b i *πύλας,*
prope illum
aditus ali-
quis.
 c *Subtilia,*
exilia.
 d *Hecuba.*
Hom. Il. π.
 * *Alixo-*
thoë. al.
Alixoroë:
al. Alixio-
ne. al. Aly-
zothoë ab

HOs aliquis senior circum fræta lata volantes
 Spectat, & a ad finem servatos laudat amores.
 b Proximus, aut idem, si fors tulit, Hic quoq; dixit,
 Quem mare carpentem, c substrictaq; crura gerentē
 Adspicis, (ostendens spatiosum in guttura mergum)
 Regia progenies. & si descendere ad ipsum
 Ordine perpetuo quæris, sunt hujus origo
 Illus, & Assaracus, raptusque Jovi Ganymedes,
 Laomedonque senex, Priamusque novissima Troja
 Tempora sortitus. Frater fuit Hectoris iste:
 Qui, nisi sensisset prima nova fata juventa,
 * Alixi- Forſitan inferius non Hectore nomen haberet:
 rhoë. al. Quamvis est illum d proles enixa Dymantis.
 Alixoroë: Æsacon umbrosa furtim peperisse sub Ida
 al. Alixio- Fertur * Alixothoë gracili e conata bicorni.
 ne. al. Aly- Oderat hic urbes, nitidaque remorus ab aula,
 zothoë ab

a *πύλας & δούλ. q. celeriter fugiens.* c *Nixa & harenis sive furca, sive*
 alii instrumento rustico bicorni.

Se-

Secretos montes, & a inambitiosa colebat
 Rura; nec Iliacos cœtus, nisi rarus, adibat.
 Non agreste tamen, nec inexpugnabile amori
 Pectus habens, sylvas captatam sæpe per omnes
 Adspicit * Eperien patria *b* Cebrenida ripa,
 Injectos humeris siccantem sole capillos.
 Visa fugit Nymphe, veluti perterrita fulvum
 Cerva lupum; longeque lacu deprensa relicto
 Accipitrem fluvialis anas; quam *c* Troius heros
 Insequitur; celeremque metu, celer urget amore.
 Ecce: latens herba coluber, fugientis adunco
 Dente pedem strinxit, virusque in corpore liquit.
 Cum vita suppressa fuga est. Amplectitur amens
 Exanimem, clamatque, PIGER, piger esse secutum:
 Sed non hoc timui, nec erat mihi vincere tanti.
 Perdidimus miseram nos te duo: vulnus ab angue,
 A me causa data est. Ego * sum sceleratior illo,
 * Qui tibi morte mea mortis solatia mittam.
 Dixit: & è scopulo, quem rauca subederat unda,
 Decidit in pontum. Tethys miserata cadentem
 Molliter excepit, nantemque per æquora † pennis
 Texit: & optatæ non est data copia mortis.
 INDIGNATUR amans invicem vivere cogi,
 Obstarique animæ *d* misera de sede volenti
 Exire: utque novas humeris adsumpserat alas,
 Subvolat, atque iterum corpus super æquora mittit.
 Pluma levat casus. Furit Ælacus, inque profundum
 Pronus abit, lethique viam sine fine e retentat.
 FECIT amor maciem; longa internodia crurum,
 Longa manet cervix; caput est à corpore longe.
 Æquor amat, nomenq; manet, quia MERGITUR illo.

*a Ambitiosa
 nis expertia.*

* Hesperien.
*b Cebreni
 fluv. fil.
 c Ælacus.
 MS. Troi-
 cus.*

* Sim.
 * Ni.
 † Ælacus in
 mergum.
*d Misero
 corpore:
 quod Plato
 quasi cœca
 dictum vult,
 quod in eo
 veluti in
 monumento
 clausa sit a-
 nima.
 e Iterum
 tentat.*

LIBER XII.

*De serpente in saxum, & cerva pro Iphigenia
 supposita. FAB. 1, & 2.*

Escius assumptis Priamus pater Æsa- *a Not.*
 con alis *corp. ut ce-*
 Vivere, lugebat: rumulo quoque *a no-*
 men habenti *notaphium
 indicetur.*
 Inferias dederat cum fratribus Hector *Turn. de
 inanes. nominis in-*

Defuit officio Paridis præsentia tristi:
 Postmodo qui rapta longum cum conjuge bellum *scriptione
 exponit.*

Attu-

Innumerosque aditus, ac mille foramina testis
 Addidit, & nullis inclusit limina portis.
 Nocte dieque patet: tota est ex ære sonanti:
 Tota fremit, vocesque refert, iteratque quod audit.
 Nulla quies intus, nullaque silentia parte;
 Nec tamen est clamor, sed parvæ murmura vocis:
 Qualia de pelagi (si quis procul audiat) undis
 Esse solent; qualemve sonum, cum Juppiter ætras
 Increpuit nubes, extrema tonitrua reddunt.
 Atria turba tenet: veniunt leve vulgus, euntque:
 Miliaque cum veris passim commenta vagantur
 Millia rumporum; confusaque verba volutant.
 E quibus hi vacuas implent sermonibus aures.
 Hi narrata ferunt alio: MENSURAQUE ficti
 Crescit, & auditis aliquid novus adjicit autor.
 Illic Credulitas, illic temerarius Error,
 Vanaque Læticia est, consernatque Timores,
 Seditioque recens, dubioque autore Sufurri.
 Ipsa quid in cælo rerum, pelagoque geratur
 Et tellure videt: totumque inquit in orbem.

*D. Cygni & Achillis certamine, & de Cycno
 in ænem. FAB. 3.*

Fecerat hæc notum, Graias cum milite forti
 Adventare rates: neque inexpectatus in armis
 Hostis adest: prohibentque aditus, litusque tuentur
 Troës; & Hectoræ primus a fataliter hasta,
 Proteusilæ, cadis; commissaque prælia magno
 Stant Danaïs: fortesq; animæ, nec cognitus Hector,
 Nec Phryges exiguo, quid Achaïca dextera possit,
 Sanguine senserunt; & jam * signa rubebant
 Littora, jam letho b proles Neptunia Cycnus
 Mille viros dederat, jam curru stabat Achilles,
 Totaque c Peliacæ sternebat cuspidis ictu (rens, Laodamia.
 Agmina, perq; acies aut Cycnum aut Hectora quæ-
 Congreditur Cycno: decimum dilatus in annum
 Hector erat. Tum colla jugo canentia d pressos
 Exhortatus equos, currum direxit in hostem;
 Concutiensque suis vibrantia tela lacertis,
 Quisquis es, o juvenis, dixit, f SOLAMEN habeto
 Mortis, ab Amonio quod sis jugulatus Achille.

a Alludit
 ad proverb.
 ΠΑΛΑΙΟΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΟ-
 ΙΑΝ.

a Fato quon-
 dam nomi-
 nis ipsa in-
 diti, & ora-
 culi, cujus
 meminit

b Signata.
 b Neptuni
 fil. fuit &
 aliter Mar-
 tin, quem
 Hercules in-
 terfecit. He-

K Halte- fiod. Aspid.

c Hæc è Pelio monte cæsa. d Quorum colla jugum premebat.
 e Molat compellendi obvios ignotos: cujus exemplum est etiam in 2. 3.
 & 11. Metam. f Hoc tamen infelix miseram solabere mortem:
 Aux magni dextra cadis. *Æneid. 10.*

Hastenus Æacides. Vocem gravis hasta secuta est.
Sed quanquam certa nullus fuit error in hasta,
Nil tamen emissi profecit acumine ferri.

Uique hebeti pectus tantummodo contudit ictu,

Nate dea. (nam te fama prænovimus) inquit

Ille, quid à nobis vulnus miraris abesse?

(Mirabatur enim) Non hæc, quam cernis, equinis

Fulva jubeis castis, nec onus cava parma sinistra

Auxilio mihi sunt: decor est quæsitus ab istis.

a Galeæ & Mars quoque ob hoc capere arma solet. Removebi-
scuti, tur omne

b Adæ præ- a Tegminis officium: tamen indistrictus abibo.

stat Nepu b E s t aliquid, non esse satum Nereide, sed qui

no, quam Nereæque, & natas, & totum temperat æquor.

Tectide, esse Dixit: & hæsurum clypei curvamine telum

procreatum. Misit in Æaciden; quod & æs, & proxima rupit

Noëma. Terga novena boum: decimo tamen e orbe moratum

c Tergore. Excipit hoc heros, rursusq; trementia forti (est)

d Illasum. Tela manu torsit: Rursus sine vulnere corpus

e Nudatum. d Sincerumque fuit. Nec tertia cuspis e apertum,

f Punicæ, Et se præbentem valuit distingere Cycnum.

hoc enim co- Haud secus exarsit quàm circo taurus aperto,

lore tauri Cum sua terribili petit irritamina cornu

maxime ef- f Phœniceas vestes, elusaque vulnera sentit.

ferantur. Num tamen exciderit ferrum considerat hastæ.

Plutar. b. Hærebat ligno. M A N U s est mea debilis ergo?

ce yau- Quasque, ait, ante habuit vires, effudit in * uno?

item, Nam certe valuit: vel cum g Lynæssia primum

Ætneæ, Ma nia dejeci, vel cum Tenedonque, suoque

* Ααζαδρ * Eëtionæas implevi sanguine Thebas;

æzet. Vel cum purpureus populari exde Cæicus

* Unum. Fluxit. b opusque meæ bis sensit Telephus hastæ.

g Lynæssum Hic quoque tot exsis, quorum per littus acervos

Troad. urb. Et feci, & video, valuit mea dextra, valetque.

unde Brisei- Dixit: & ante actis veluti male crederet, hastam

dæm rapuit. Misit in adversum Lycia de plebe * Menæten;

* Eet inter- Loricamque simul, subjectaque pectora rupit.

lign Teeb. Quo plangente gravem moribundò pectore terram,

Cilicia, Extrahit illud idem calido de vulnere telum,

αλκτ Η- Atque ait, Hæc manus est, hæc, qua modo vicimus

αλκτ Η- * hasta.

triam Chry- Utar in * hoc * idem. sit in hoc precor exitus idem.

seid. Il. 1.

h Vulneris scil. & remedii. Propert. lib. 2. -- qua cuspidè vulnus

senferat, hac ipsa cuspidè sensit opem. * Menetem. Neme-

tem. * Hasta est. * Hunc. * Iisdem.

Sic satur, Cycnumque petit. nec fraxinus errat;
Inque humero sonuit non evitata sinistro.
Inde velut muro solidaque à caute, repulsa est.
Qua tamen ictus erat, signatum sanguine Cycnum
Viderat, & frustra fuerat gavisus Achilles.
Vulnus erat nullum; sanguis fuit ille Menœtæ.
Tum vero præceps curtu fremebundus ab alto
Desilit, & nitido securum comminus hostem
Ense petens, parmam gladio, galeamque cavari
Cernit, & in duro lædi quoque corpora ferrum.
Haud tulit ulterius: gladioque adversa reducto
Ter quater ora viri capulo & cava tempora pulsat;
Cedentemque sequens instat, turbatque, ruitque,
Antonitroque negat requiem. Pavor occupat illum;
Ante oculosque natant tenebræ: terroque ferenti
Aversos passus, medio lapis obstitit arvo:
Quem super impulsam resupino corpore Cycnum
Vi multa *b* vertit, terræque *c* affixit Achilles.
Tum clypeo, genibusque premens præcordia duris,
Vincla trahit galeæ; quæ presso subdita mento
Elidunt fauces, & respiramen, iterque
Eripiunt animæ. Victum spoliare parabat.
Arma relicta videt: † corpus Deus æquoris albam
Contulit in volucrem, cujus modo nomen habebat. *c* Convertit.

*De Cæneo in virum immutabilem, & deinde in
volucrum. F A B. 4, & 5.*

Hic labor, hęc requiem multorum pugna dierum

¹¹ Attulit: & positis pars utraque subicit armis.

Dumque vigil Phrygios servat custodia muros,

Et vigil Argolicas servat custodia fossas :

Festa dies aderat, qua Cycni victor Achilles

Pallada maētatrꝑ placabat sanguine vaccæ.

Cujus ut imposuit a profecta calentibus aris,

Et Diis acceptus penetravit in æthera b nidor:

SACRA tulere suam, pars est data cætera mensis.

Discubueret oris proceres: & CORPORA cuncta

Carne repleta, vinoque levant curasque, sitimque.

Non illos citharæ, non illos carmina vocum,

Longaque multifori delectat tibia buxi:

K 2

Sed profecabant,

hoc est, seors. & primus vesella adolebant: a) ὅς τις διψῶν ἀναρχαί.
Lucian. ἡ καὶ ἀναρχαί dicit. Varr. lib. 4. Inficia, ab eo quod in-
festa caro: quod in exis nunc dicitur profectum. b) Hæmar. Κρίσα
δὲ γεννῶνται. c) Non enim vescebantur elixis heroes: at victimam
stare moris erat.

a Res forti- Sed noctem sermone trahunt; *a* virtusq; loquendi
ter gosse Materia est. Pugnas referunt hostisque suasque;
materiam Inque vices ADITA atque exhausta pericula saepe
suppeditant Commemorare iuvat: Quid enim loqueretur A-
sermonis. chilles?

Aut quid apud magnum potius loquerentur Achil-

Proxima præcipue domito victoria Cycno (lem?)

In sermone fuit. Visum mirabile cunctis,

Quod juvenis corpus nullo penetrabile telo,

Invisumque à vulnere erat, ferrumque terebat.

Hoc ipse Æacides, hoc mirabantur Achivi:

Cum sic Nestor ait; Vestro fuit unicus ævo

Contemptor ferri, nulloque *b* forabilis ictu

Cycnus; † at ipse olim patientem vulnera mille

Corpore non laeso *c* Perithæbum Cænea vidi.

Cænea Perithæbum, qui factis inclytus Othryn

Incoluit: quoque id mirum magis esset in illo,

Fœmina natus erat. Monstri novitate moventur.

Quisquis adest, narretq; rogant. quos inter Achilles.

Dic age, (nam cunctis eadem est audire voluntas)

O FACUNDE senex, ævi prudentia nostri,

Quis fuerit Cæneus, cur in contraria versus,

Qua tibi militia, cujus certamine pugnae

Cognitus, à quo sit victus, si victus ab ullo est.

Tum senior, Quamvis obset mihi tarda vetustas,

Multaque me fugiunt primis spectata sub annis:

Plura tamen memini; nec, quæ magis hæreat, ulla

Pectore res nostro est, *d* inter bellicæ domusque

Acta tot. Ac, e si quem potuit spatiosa senectus

Spectatorem operum multorum reddere: Vixi

† Annos bis centum, nunc tertia vivitur ætas.

Clara decore fuit proles * Elateia Cænis,

Thesfalidum virgo pulcherrima, perq; propinquas,

Perque tuas urbes (*f* tibi enim popularis, Achille)

Multorum frustra votis optata procorum.

Tentasset Peleus thalamos quoque forsitan illos:

Sed jam aut contigerant illi connubia matris,

Aut fuerant promissa, tux. nec Cænis in ullos

Denupsit thalamos; secretaque littora carpens

Æquorei vim passa Dei est. Ira fama ferebat.

Utque novæ Veneris Neptunus gaudia sensit,

SIN R tua vota licet, dixit, secura repulsa;

Elige quid roveas. eadem quoque fama ferebat.

Magnum,

b Penetra-
bilis.

† CÆNEUS
*invulnera-
 bilis.*

c Enallage
speciei, pro
*Perithæ-
 beum, à*
Perithæbo
Thestæide
urbe.

d Inter res
bellicæ &
domestica.

e Ananta-
podoton.

*ad complen-
 dam enim*
sententiam

*assumen-
 dum, Me*
certe potuit
reddere.

† NESTO-
ris ætas.

* Alateia
*MS. Ste-
 phano Ela-
 tus dicitur,*

qui aliis Elateus. f Apostrophe ad Achillem.

Magnū, Cænis ait, facit hæc injuria votum;
 Tale pati jam posse nihil, † D A fœmina ne sim:
 Omnia præstiteris. Graviore novissima dixit
 Verba sono, poteratque viri vox illa videri;
 Sicut erat, nam jam voto Deus b æquoris alti
 Adnuerat, dederatque super, ne saucius ullis
 Vulneribus fieri, ferrove occumbere posset.
 Munere lætus abit, studiisque virilibus ævum
 Exigit c Atracides, Peneïaque arva pererrat.
 † Duxerat Hippodamen audaci l xione natus:
 Nubigenasque feros, positis ex ordine mensis,
 Arboribus tecto discumbere jusserat antro.
 Amonii proceres aderant, aderamus & ipsi:
 Festaque confusa resonabat regia turba.
 Ecce! Canunt Hymenæon, & ignibus atria fumant:
 Cinctaque adest virgo • matrum nuruumq; caterva,
 Præsignis faciem. Felicem diximus illa
 Coniuge Pirithoum: quod pene sefellimus omen.
 Nam tibi, sævorum sævissime Centaurorum,
 c Euryte, quam vino pectus, tam virgine visa
 Ardet: & / EBRIETAS geminata libidine regnat.
 † Protinus everſæ turbant convivium mensæ.
 Rapiaturque comis per vim nova nupta prehensis.
 Eurytus Hyppodamen; alii, quam quisque probabat,
 Aut poterat, rapiunt: capræque erat urbis imago.
 Famineo clamore sonat domus. Ocyus omnes
 Surgimus: & primus, Qu æ te vecordia, Theseus,
 Euryte, pulsar, ait, qui me vivente laceſſas
 Pirithoum? violæque g duos ignarus in uno?
 Neve ea magnanimus frustra memoraverit heros,
 † Summovet instantes, rapiamq; furentibus aufert.
 I L L E nihil contra; neque enim defendere verbis
 Talia facta potest: sed vindicis ora protervis
 Insequitur manibus, generosæque pectora pulsar.
 Forte fuit juxta signis exstantibus asper
 Antiquus crater, quem vastum vastior ipse
 Sustulit Ægides, adversaque misit in ora.
 Sanguinis ille globos pariter, cerebrumq;, merumq;
 Vulnere & ore vomens, madida resupinus arena
 Calcitrar. ardescunt germani cæde b bimembres,

a *Vix mihi obviata facit, ut aliquid magnū cōptem, me fieri marem, ne rursus mihi ejusmodi vis ab alio patiendū sit.*
† C A N I S d Nept. compres̄sa op̄as mutari in virum.
b Profundū maris, quēd & absolute altum dicitur.
c Cencus Theſalus : ab Atracē Theſal. urb. Patro-
n. nym. loco poſſeſſ.
† P I R I - T H O I m. t. hie.
d Centauros.
* matrumque nū-
rūmque caterva.
e Homero eſt Eurytion. Od.
21.

K 1

Cer- f Idem. Et

Venus in vinis ignis in igne fuit. † CENTAURI nuptiæ Pirithoi
interurbant. g Pyth. Σαῦρα μὲν δὴν, ἔργον δὲ πύα. † THESEI
& sociorum cum Centauris pugna. Meminit hujus & Hesiod. in scuto, &
Nep. in se apud Hom. II. 1. vide & Strab. lib. 9. h Centauri ciformes.
Sed hoc fieri potuisse negat Lucret. l. 5. Vide Pausan. in Eliac. priorib.

Certatimque OMNES uno ore ARMA, ARMA lo-
quuntur.

a Ophionis
f. l.

* Exiliere.

b Cum spu-
ma ejellan-
tem.

c Tanguis
morem
Thessala-
rum, quæ
veneficis &
incantatio-
nibus se-
infames e-
rant.

† RHOETI
Centauro
strenuissimæ &
mori.

d Præcipua
magnitudi-
nis.

* Coraxi.
e Candens.
Periphra-
sis.

f Numeri
accommodati ad exprimendum stridorem ferri candentis in aqua.

VINA dabant animos: & prima pocula pugna
Missa volant, fragilesque cadi, curvique lebetes;
Re-epulis quondam tum bello & exdibus aptæ.
Primus a Ophionides Amycus penetralia donis
Haud timuit spoliare suis: & primus ab æde
Lampadibus densum rapuit funale coruscis;
Elatumque alte, veluti qui candida tauri
Rumpere sacrificia molitur colla securi.
Illis fronti Lapithæ Celadontis, & ossa
Non cognoscendo confusa reliquit in ore.
* Exiliere. * Exiluiere oculi, disiectisque ossibus oris
Acta retro naris, medioque est fixa palato.
Hunc pede convulso mensæ Pellæus acernæ
Stravit humi Pelates. dejecto in pectora mento;
Cumque atro mistos b spumantem sanguine dentes,
Vulnere Tartareas geminato misit ad umbras.
Proximus ut steterat, spectans altaria vultu
Fumida terribili, Cur non ait, utimur istis?
Cumque suis Gryneus immanem sustulit aram
Ignibus, & medium Lapitharum jecit in agmen;
Oppressitque duos, Brotean & Orion. Orio
Mater erat Mycale, c quam deduxisse canendo
Sæpe reluctantis constabat cornua Lunæ.
Non impune feres, teli modo copia detur,
Dixerat Exadius: telique habet instar, in alta
Quæ fuerant pinu, votivi cornua cervi.
Figitur hinc duplici Gryneus in lumina ramo,
Eruiturque oculos: quorum pars cornibus hæret,
Pars fluit in barbam, concretaque sanguine pendet.
Ecce! Rapti mediis flagrantem † Rheetus ab aris
d Primitium torrem; dextraque à parte * Charaxi
Tempora perfringit fulvo protecta capillo.
Correpti rapida, veluti seges arida, flamma
Arserunt crines, & vulnere sanguis inustus
Terribilem stridore sonum dedit: ut dare ferrum
e Igne rubens pletunque solet, quod forceipe curva
Cum faber eduxit, lacubus demittit; at illud
* Coraxi. f Stridet, & in tepida submersum sibilat unda.
e Candens. Saucius hirsutis avidum de crinibus ignem
Periphra- Excutit, inque humeros limen tellure revulsum
sis. Tollit, onus plaustris: quod ne g permittat in hostem.
f Numeri Ipsi
accommodati ad exprimendum stridorem ferri candentis in aqua. g Le-
nium mittat, projiciat.

Ipsa facit gravitas. socium quoque saxea moles
Oppressit ipatio stantem propiore Cometen.

Gaudia nec retinet Rhœtus. Sic comprecor, inquit,
Cætera sit fortis castrorum turba tuorum;

* Semicremoque novat repetitum stipite vulnus

Terque quaterque. gravi juncturas verticis ictu

Rupit, & in liquido sederunt ossa cerebro.

Victor ad * Evagrum, Coritūque, Dryantaq; transit:

Equibus ut prima tectus lanugine malas

Procubuit Coritus, P U E R O quæ gloria fuso

Parta tibi est? * Evagrus ait. Nec dicere Rhœtus

Plura finit: rutilasque ferox in aperta loquentis

Condedit ora viri, perque os in pectora, flammæ.

† Te quoque, fave Drya, circum caput igne rotato,

Insequitur: sed non in te quoque constitit idem

Exitus. Assidux successu cordis ovantem,

Qua juncta est humero cervix, sude sigis obusta.

Ingemuit, duroque sudem vix osse revellit

Rhœtus: & ipse suo madefactus sanguine fugit.

Fugit & * Ornæus, * Lycidasque, & saucius armis

Dexteriore Medon, & cum Pisenore * Caïmas,

Quique pedum nuper certamine vicerat omnes

* Mermeros, (accepto tum vulnere tardius ibat,)

* Et Pholus, & * Meneleus, & Abas prадator aprorū,

Quique b suis frustra bellum dissuasera augur

Astýlos: i le etiam metuenti vulnera Nesso.

Ne fuge; ad Herculeos, inquit, servaberis arcus.

At non * Eurynomos, Lycidas, & Arxus, & Imbreus

Effugere necem, quos omnes dextra Dryantis

Perculit * adversos. * Adversum tu quoque, quamvis

Terga fugæ dederas, vulnus, c Cænee, tulisti.

Nam grave, respiciens, inter duo lumina ferrum,

Qua naris fronti committitur, accipis, imx.

In tanto fremitu cunctis sine fine jacebat

Sopitus venis, & inexperrectus * Aphypnas,

Languentique manu carchesia mista tenebat,

Fusus in d Ossa villosis pellibus uræ.

Quem procul ut vidit frustra nulla arma moventem,

Inferit e amento digitos f Miscendaque, dixit,

Cum Styge vina bibes, Phorbas. Nec plura locutus, neo, id

In juvenem torit jaculum, ferrataque collo

K 4

Fra- trum con-

guit. Aludat autem ad Cæsari dictum, qui Pomponium quendam vulnus

in ore c, senatutem monuit, ne unquam fugiens resisteret. * Aphidas

Naug. MS. d In Ossa monte vivit. e Tq. a. m. m. lora, quo, ut

mitti possit, vincuntur jacula. f Insultatio hostis.

a Semicre-
moto.

* Evan-
drum.

* Evan-
drus.

† DRYAN-
TIS Thessa-
li virtus.

* Arxus.

* Lycabasi-

que, Lici-

das, &c.

* Thau-

mas.

* Mermé-

rus.

* Ypheus.

* Menelas.

b Centauri.

* Eury-

nius.

* Obstan-

res.

* Adversus

tu quoq;

MS.

c Alim hic

est d Cæni,

sive Cæ-

neo, id

quod me-

Fraxinus, ut casu jacuit resupinus. adacta est.
Mors caruit sensu: plenoque e gutture fluxit
Inque toros, inque ipsa niger carchesia sanguis.

a Sic dictum Vidi ego a Petrum conantem evellere terra (bit.
à Petra Glandiferam quercū: quam dum complexibus am-
Thessaliae Et quatit huc, illuc. labefactaque roborā pulsā,
loco, ubi Ne- Lancea Pirithoi costis immissa Petri
primum cog- Pectora cum duro luctantia robore fixit.
nomento † Pirithoi cecidisse Lycum virtute ferebant;
Petrus. Pirithoi virtute Chromin. sed uterque minorem
quod ibi per- Victori titulum, quam Dictys, Helopsque dederunt.
cussa petra Fixus Helops jaculo est, quod tempora pervia fecit,
equum pro- Et missum à dextra lēvam penetravit ad aurem.
duxerit, † Dictys ab ancipiti delapsus acumine montis.
Fan. Dum fugit instantem trepidans Ixione natum.
† *PIRITHOI* Decidit in præceps, & pondere corporis ornum
virtutem. Ingentem fregit, suaque b induit ilia fractæ.
† *DICTYOS* Ultor adest • Phareus, saxumq; è monte revulsum
mira mors. Mittere conatur. mittentem stipite querno
b *Ventrem* Occupat Ægides, cubitique ingentia fregit
innum fracta Ossa: nec ulterius dare corpus inutile • letho
erno transi- Aut vacat, aut curat: tergoque Bianoris alti
xit. Insilit, haud solito quenquam portare nisi ipsum;
• *Phereus* Opposuitque genu costis, prensamque sinistra
à Pheris Cafariem retinens, vultum, minitantiaque ora
Thessaliae c Robore nodoso, præduraque tempora fregit.
oppido. Robore Nedymnum, jaculatoremque • Lycespen
• *bello.* Sternit, & immissa protectum pectora barba
c *Clavis no-* Hippason, & summis exstantem Rhiphea sylvis,
dis plena. Thereaque Æmoniiis qui prensos montibus urfos
• *Lycoten.* Ferre domum vivos indignantesque solebat.
• *solida di-* Haud tulit utentem pugnae successibus ultra
vellere Thesea Demoleon; • solidoque revellere dumo
terra. Annosam pinum magno molimine tentat.
Quod quia non potuit, præfractam misit in hostem.
Sed procul à telo Theseus veniente recessit
Palladis admonitu (credi sic ipse volebat.)
d *Abſque* Non tamen arbor siners cecidit: nam Crantoris alti
proſectu. • Abſcidit jugalo pectusque, humerumq; sinistrum.
• *Abſcidit* Armiger ille cui fuerat genitoris, Achille.
• *& jugu-* Quem Dolopum rector bello superatus Amyntor
lum. Æacidæ dederat e pacis pignusque fidemque.
e *Obſid. m.* † Hunc procul ut fixo deſectum vulnere Peleus
† *Pelei for-* Viderat, Inferias, juvenum gratissime Crantor.
situdo. Accipe, ait: validoque in Demoleonta lacerto

Fraxineam misit * mentis quoque viribus hastam;
 Quæ laterum createm perripit. & ossibus hærens
 Intremuit. Trahit ille manu sine cuspide lignum.
 Id quod vix sequitur: cuspis pulmone reventa est.
 Ipse D O L O R vires animo dabat. æger in hostem
 Erigitur, pedibusque * virum conculcat equinis.
 Excipit ille ictus galea clypeoque * sonantes,
 Desensatque humeros. prætentaque sustinet arma:
 Perque armos uno duo pectora perforat ictu.
 Ante tamen letho dederat Phlegæon, & Hylen
 Eminus; Iphinoum collato Marte, Daninique.
 Additur his Dorylas, qui tempora tecta gerebat
 Pelle lupi, sævique vicem præstantia teli
 Cornua dura boum multo rubefacta cruore.
 Hæc ego, (nam VIREs animus dabat) Adspice, dixi,
 Quantum concedant nostro tua cornua ferro;
 Et jaculum toris: quod cum vitare nequiret,
 Opposuit dextram passuræ vulnera fronti.
 Affixa est cum fronte manus. sit clamor. at illum
 Hærentem Peleus, & acerbo vulnere victum
 (Stabat enim propior, mediam ferit ense sub alvum.
 * Profiliit. terraque ferox sua viscera b traxit,
 b Tractaque calcavit, b calcataque rupit. & illis
 Ciura quoque impediit. & inani concidit alvo.
 Nec te pugnantem tua, Cyllare. forma redemit.
 Si modo naturæ c formam concedimus illi.
 Barba erat incipiens, barbæ color aureus; aurea
 Ex humeris medios coma dependebat in armos:
 Gratus in ore vigor: cervix, humerique, manusque,
 Pectoraque artificum laudatis proxima d signis:
 Ex qua parte vir est. neque equi mendosa sub illo
 Deteriorque viro facies. Da colla. caputque;
 c Castore dignus erit. sic tergum sessile. sic sunt
 Pectora celsa toris. totus pice nigrior atra,
 Candida cauda tamen; color est quoque crutibus al-
 f Multæ illum petiere sua de gente; sed una
 f Abstulit Hylonome: qua nulla decentior inter
 * Semiferas altis habitavit fixmina ylvīs.
 Hæc & blanditiis, & amando. & amare fatendo
 Cyllaron una tenet: cultus quoque quantus in illis
 Esse potest membris; ut sit coma pectine levis.
 Ut modo rote maris. modo se violare, rosare
 Implicet. interdum canentia liliagesset.
 Hisque die lapsis 2 Pagasæ vertice sylva
 Fontibus ora lavet, bis flumine corpora tingat,

* multis
 MS. perp.
 mntis in ti-
 gnatione ka-
 ste impetum
 abruante.
 a Pelæum.
 * sonanti.

* Profiliit.
 b Grada-
 tio.
 c Centuro-
 rum, quæ
 monstro si-
 milit est.
 d Statuis af-
 fabre si dñ.
 e Alludit ad
 equum Pol-
 heis cogno-
 minem: de
 quo 3. Ge-
 o. 2.
 f Cepit, poti-
 (bus. 12 et.
 * Semife-
 ros.
 g Vicinæ
 Pagasæ
 Thessaliæ
 urbi, cui
 fontium co-
 nomen
 fecit.

Nec nisi quæ deceant, electarumque ferarum
Aut humero, aut lateri prætendat vellera lævo!
PAR amor est illis: errant in montibus una,
a Lapin- Antra simul subeunt; & tum *a Lapithæa* tecta
rum domos. Intrabant pariter, pariter fera bella gerebant.
Auctor in incerto est. jaculum de parte sinistra
Venit, & inferius, qua collo pectora subsunt,
† CYLLA- † Cyllare, te fixit. parvo cor vulnere læsum
RUS cum a- Corpore cum toto post tela educta refrixit.
more occu- Protinus Hylonome morientes excipit artus,
buit. Impositaque manu vulnus fovet, oraque ad ora
Admovet, atque animæ fugienti obfistere tentat.
Ut videt extinctum: dictis, quæ clamor ad aures
Arcuit ire meas, telo quod inhaferat illi
Incubuit, moriensque suum complexa maritum est.
b q. d. fu- Ante oculos stat & ille meos, qui læva leonum
scicomus. Vinxerat inter se connexis vellera nodis (que:
c Lemat. *b Phxocomes.* hominemq; simul *c* protectus, equum-
d Sisyph. *d* Codice qui misso, quem vix iuga bina moverent
trunco, cau- Juncta, Phœnolœniden summo de vertice fregit.
dice. Fracta volubilitas capitis latissima, perque os,
e Coagula- Perque cavas nares, oculosque, auresque, cerebrum
tum. Molle fluit: veluti *e* concretum vimine querno
f Pelem: est Lac solet; utve liquor rari sub *e*ondere cribri
enim Apo- Manat, & exprimitur per densa foramina succus.
strophe ad Ast ego, dum parat hic armis nudare jacentem,
Achillem. (Scit tuus hoc *f* genitor) gladium spoliantis in ima
** Crenius.* Ilia demisi. * Chthonius quoque, Telebeasque
g Expressa Ense jacent nostro, ramum prior ille bifurcum
senum Pe- Gesserat, hic jaculum, jaculo mihi vulnera fecit;
riautolo- Signa vides, apparet adhuc vetus inde cicatrix.
gia in Ne- *g* Tunc ego debueram capienda ad Pergama mitti;
stros. Tunc poteram magni, si non superare, morari
h A Pele- Hæctoris arma meis, illo sed tempore nullus,
thronio Aut puer Hæctor erat; Nunc me mea deficit ætas.
Theſſalia Quid tibi victorem gemini Periphanta Pyreti,
monte. Ampyca quid referam, qui quadrupedantis Oicli
† MOPSUS Fixit in adverso cornu sine cuspide vultu?
vates & mi- Veste *b* Pelethronius Macareus in pectus adasto
les, Apollon. Stravit Erigdupum, memini & venabula condi
4. Arg. Er- Inguine Nessæi manibus conjecta Cymeli.
5. Apu- Nec tu credideris tantum † cecinisse futura
monstrum Ampyciden Mopsum. Mopso jaculante bifurmis
aut q. c. i. Occubuit frustra que loqui tentavit Odiros,
5. 1. Mæ- Ad mentum lingua, mentoque ad gut. ura fixo.
6. 1.

Quinque neci † Cæneus dederat, Stiphelumque, † CÆNEI
 Bromumque, fortitudo.
 Antimachumque, * Helimumque, securiferumque * Here-
 numque.
 Pyracmon.

Vulnera non memini, numerum, nomenq; notavi.

Provolat a Emathii spoliis armatus Alesi,

a Theſſali.

Quem dederat letho, membris & corpore Latreus

Maximus. huic aras inter juvenemque, senemque,

Vis juvenilis erat: b variabant tempora cani.

b Variè pin-
 gunt.

Qui clypeo, gladioque, c Macedoniaque sarissa

c Ectæſis.

Conspicius, faciemq; obverſus in agmen utrumq;

Armaque concuſſit, certumque equitavit in orbem,

Verbaque tot ſudit vacuas animoſus in auras:

E r te, Cani, ſeram? nam tu mihi ſexmina ſemper,

Tu mihi Cænis eris. Nec te natalis origo

* Commonuit, mentemq; ſubit, quo proxima d facta, * Commo-
 vit.

Quaque viri falſam ſpeciem mercede pararis?

d Conſtitu-
 tum Neptu-
 no.

Quid ſis nata vide, vel quid ſis paſſa; columque,

l, cape cum calathis, & STAMINA pollice torquet:

BELLA relinque viris. Jaſtanti talia Cæneus

Extentum curſu miſſa latus eruit haſta,

Qua vir equo commiſſus erat. Furit ille dolore,

Nudaque e Phyllæi juvenis ſerit ora ſariſſa.

e Cenci, d
 Phyllo Theſ-
 ſaliæ oppi-
 do.

Non ſecus hæc reſilit, quam teſti à culmine grando,

Aut ſi quis parvo ſeriat cava tympana ſaxo.

Comminus aggreditur, laterique recondere duro

Luſtatur gladium. gladio loca pervia non ſunt.

Haud tamen eſſugies: medio jugulaberis enſe,

Quandoquidem mucro eſt hebes. inquit; & in latus

Obliquat, longaq; amplectitur ilia dextra. (enſem

Plaga facit gemitus, ut corpore marmoris iſto,

Fractaque * diſſiluit percuiſſo lamina collo.

* diſſiliit.
 f Verſando
 mucronem.

Vt ſatis illæſos miranti præbuit artus.

Nunc age, ait Cæneus, Noſtro tua corpora ferro

Tentemus. capuloque tenus demiſit in armos

Enſem ſariferum, excamque in viſcera movit

Verſavitque manum, f vulnuſque in vulnere ſecit.

* Mittunt,
 ferunt-
 que.

Ecce! ruunt vaſto triſſidi clamore Bimembres.

g Tmeſis.

TELAQUE in hunc omnes unum * mittuntque,

h Quæſi mo-
 viorum, d
 ſolida ungu-
 la, qualis eſt
 equorum.

feruntque.

Tela reſuſa cadunt; manet imperforatus ab omni

g Inque eruentatus Cæneus Elæctus iſtu.

Fecerat attonitos nova res. Heu dedecus ingens!

† Monychus exclamat, Po: ut ſuperamur ab uno, i Virum ſe

Vixque viro; i quanquam ille vir eſt: nos ſegnibus præbet.

actis

Quod

a *Junone.* Quod fuit ille, sumus. Quid membra immania pro-
 b *Græca lo-* Quid geminæ vires? & quid fortissima rerum (sunt?
 quendi con- In nobis duplex natura animalia junxit?
 fectudine: Nec nos a matre dea, nec nos Ixione natos
 ficut orba Esse reor; qui tantus erat. Junonis ut altæ
 pedum, & Spem caperet: nos semimari superamur ab hoste.
 viduata Saxa, trabesque super, totosque involvite montes,
 manum. Vivacemque animam missis elidite sylvis.
Lucretius. Sylva premat fauces; & erit pro vulnere pondus.
 c *Excusare,* Dixit: & insani dejectam viribus Austri
 a *voliri.* Forte trabem nactus, validum coniecit in hostem:
 d *Apollo.* Exemplumque fuit, parvoque in tempore b nudus
 'Aia, αἴψα- Arboris Othrys erat, nec habebat Pelion umbras.
 αττ' α- Obrutus immani cumulo sub pondere Cæneus
 καμτ' & Æstuat arboreo, coniectaque robora duris
 ἰδύωντο Fert humeris. sed enim postquam super ora, caputq;
 ῥέειν γαίαν. Crevit onus, nec habet quas ducat spiritus auras,
 e *Mopsus* Deficit interdum; modo se super æra frustra
 nezu He- Tollere conatur, jactasque evolvere sylvas.
 fiod. M. f. Interdumque mover; veluti, quam cernimus (ecce!)
 τ' Αἰνυ- Ardua, si terræ quatitur motibus, Ide.
 νίβω. Exitus in dubio est, alii a sub inania corpus
 * Tunc est Tartara detrusum sylvarum mole ferebant.
 c *inspecta* e Abnuat Ampycides, medioque ex aggere fulvis
 supremū. Vidit avem pennis liquidas exire sub auras,
 † CÆNEUS Quæ mihi tunc primum * fuerat inspecta volucris.
 in avem. Hanc ubi lustrantem leni sua castra volatu
 f *Mopsus va-* Mopsus, & ingenti circum clamore sonantem
 se affirmant. Adspexit, pariterque animo est oculisque secutus,
 se. O salve, dixit. Lapidæx gloria gentis,
 * *Orph. Ar-* Maxime vir quondam, sed † avis nunc unica, Cæneu.
 gon. Oic CREDITA res fautore suo est. Dolor addidit iram.
 Αἰνυ- Oppressumque agre tulimus tot ab hostibus unum.
 καμτ' αττ' Nec prius abstinimus ferro exercere dolorem.
 αττ' αττ' Quam data * pars letho, partem fuga, noxq; removit.
 ἰνικα σφύρ.

De Perichlymeno in aquilam, & ab Hercule
interfecto. F A B. 6.

a *Nestore.* HÆc inter Lapithas, & semihomines Centauros
 b *Oblivioni* Prælia. Flepo' emus, a Pylis referente, dolorem
 a *te esse tra-* Præteriti Alcidae tacito non pertulit ore;
 dita. Atque ait: HERCULES a misum est obliviam laudis
 c *Nube geni-* b Acta tibi, senior. Certe mihi sæpe referte
 101, q. 4. l. c Nubigenas domitos a se pater ipse solebat.
 xion pro Ju- Tristis ad hæc Pylus: Quis me meminisse malorum
 nane compressit. Cogis?

Cogis? & obductos annis • restringere luctus?
 Inquetuum genitorem odium. offensasque fateri?
 Ille quidem majora fide quoque gessit, & orbem
 Implevit meritis: quod mallet posse negare.
 Sed Naq. Deiphobum. nec Polydamanta, nec ipsum
 Hectora laudamus: Quis enim laudaverit hostem?
 Ille tuus genitor Messenia moenia quondam
 Stravit, & immeritas urbes Elinque, Pylumque
 Diruit, inque meos ferrum flammisque penates
 Impulit. utque alios taceam. quos ille peremit,
 a Bis sex Nelidæ fuimus conspecta juvenus;
 Bis sex Herculeis ceciderunt, me minus uno,
 Viribus. Atque alios vinci potuisse ferendum est:
 Mira Periclymeni mors est; † cui posse figuras
 Sumere quas vellet. rursusque reponere sumptas
 Neptunus dederat, Nelei sanguinis autor.
 Hic, ubi nequicquam est formas variatus in omnes,
 Vertitur in faciem volucris, b quæ fulmina curvis
 Ferre solet pedibus. divum gratissima regi.
 Viribus usus avis, pennis, rostroque reducto,
 Hamatisque viri laniaverat unguibus ora.
 Tendit in hanc nimium certos Tirynthius arcus,
 Atque inter nubes sublimia membra ferentem,
 Pendentemque ferit. lateri qua jungitur ala.
 Nec grave vulnus erat: sed rupti vulnere nervi
 Deficiunt. motumque negant. viresque volandi.
 Decidit in terram, non concipientibus auras
 Infirmis pennis: & quæ levis hæserat ala,
 Corporis affixi pressa est gravitate sagitta,
 Pesque latus summum jugulo est exacta sinistro.
 Num videor debere tui præconia rebus
 Herculis, & c Rhodiæ ductor pulcherrime claslis?
 Ne tamen ulterius, quam fortia facta silendo,
 Viscerare fratres. SOLIDA est mihi gratia tecum.
 Hæc postquam a dulci Neleus edidit ore,
 A sermone senis e repetito munere Pacchi
 Surrexere toris. nox est data cætera somno.

De morte Achillis. FAB. 7.

AT deus æquoreas qui cuspi se temperat undas,
 In volucrem corpus nati • Cyneida versum
 Mente dolet patria: saxumque perosus Achillem.
 EXERCERE memores plus quam civiliter iras.

• Phaë-
 thontida,
 sive un. &
 ali. Sthene-
 leida: sed

Cyneida habent MS. & lib. aliqui Cies. Intelligitur autem cynus a-
 vis, in quam versus est Cymus Stheneli fil. Phaëthontis amicus & cognatus.

• rescribere. Giph.
 probat re-
 stringere,
 idque dictam
 putat imita-
 tione Lucr.
 apud quem
 vias re-
 stringere
 idem est
 quod aperire,
 patefacere.
 a Duodecim
 Nelei filii.
 † PERI-
 CLYMENUS
 in variis fi-
 guras.
 b Notatio
 aquile ab
 adjunctis.

c Imitatione
 Homeri.
 Tlepolem.
 Rhodior. du-
 ctorem facti.
 Il. 2.
 d Homer.
 T. 241 & 242
 γαίονε,
 μίχιν &
 γαυρίον
 sive aidi.
 e Repetitis
 poculis.

a *Apollinem cui & muribus hoc nomen indiderunt Cretenſes.*

b *Conmittat ſe mihi, hoc eſt, mari.*

c *Interficiendo plebeios & viros, milites gregarios.*

* *arcus*

convertit.

MS. duo.

arcus obvert.

Virg.

Aeneid. 6.

Dardana

qui Paridis

direxiti tela

manuſque

Corpus in

Aacidz.

d *A Paride*

Helena raptore.

* *Thermo-*

Jamque fere tracto duo per quinquennia bello,

Talibus intonſum compellat a Sminthea dictis:

O mihi de fratris longe chariſſime natis,

Irrita qui mecum poſuiſti mœnia Trojæ,

Ecquid, ubi Aſiacas caſuras adſpicias arces,

Ingemis? aut ecquid tot defendentia muros

Millia caſa doles: ecquid (ne perſequar omnes)

Hectoris umbra ſubit circum ſua Pergama tractis

Cum tamen ille ferox, belloque cruentior ipſo,

Vivit adhuc, operis noſtri populator Achilles?

b Det mihi ſe: Faxo, triplici quid cuſpide poſſim.

Sentiat. At quoniam concurrere comminus hoſti

Non datur; occulta, nec opimum, perde ſagitta.

Adnuit; atque animo pariter patrique, ſuoque

Delius indulgens, nebula velatus, in agmen

Pervenit Iliacum; mediaque in cæde virorum

Rara per ignotos ſpargentem cernit Achivos.

Tela Parin; faſſuſque deum, Qu i n ſpicula perdis

c Sanguine plebis? ait. Siqua eſt tibi cura tuorum,

Vertere in *Æaciden*, cæſosque ulciſcere fratres.

Dixit: & oſtendens ſternentem Troicæ ferro

Corpora Peliden, * arcumque obvertit in illum,

Certaque lethifera direxit ſpicula dextra.

Quo Priamus gaudere ſenex poſt Hectora poſſet,

Hoc fuit. Ille igitur tantorum victor, Achille,

Victus es d à timido Graia raptore marita.

At ſi fœmineo fuerat tibi Marte cadendum,

* Thermoodontiaa malles cecidiſſe bipenni.

Jam TIMOR ille Phrygum, decus & tutela Pelasg;

Nominis *Æacides*, caput inſuperabile bello

Arſerat, armarat & deus idem, idemque cremarat.

JAM cinis eſt, & de tam magno reſtat Achille

Nefcio quid, parvam quod non bene compleat urna.

At V I V I T totum quæ gloria compleat orbem.

HÆC illi meſura vito reſpondet: & hæc eſt

Partibi, Pelide, f nec inania Tartara ſentit.

Ipſe etiam, ut cujus fuerit cognoscere poſſis,

Bella movet clypeus: * deque armis arma ſeruntur.

Non ea Tydides, non audet Oſſeus Ajax,

* Thermoodontiaa. Poſcere, non alii. ſoli Telamone creato

e Volcanus.

f Mortu ex-

per eſt. Similit. Homer. *Od. a.* *Ὅτε σὺ ἀπὸ δὴ Πάριος ἔλας ἀνδρῶν ἀλλ'.*

* proque. g Menelaus. h Agamemnon Ainei fil. Pelopon-

neſ. Taniali pronepos.

• Laërteque, fuit tantæ fiducia laudis.

A se Tantalides a onus invidiamque removit,

• Argolicosque duces mediis • confidere castris

Iussit, & b arbitrium litis trajecit in omnes.

pro Asenit. sed alterum rectius, Laërteque sive Laërtaque, auferendi casu, ut sit creato Laërte, sicut Telamone creato. a Onus invidia, hoc est, odii. • Argolicos mediisque duces, MS. • consistere, MS. duo, minus bene. b Controversiam omnium iudicio dijudicandam permisit. Aliter Homer. Od. x. Πῦρ δὲ Τρώων δικάζων. qui Troianos hujus controversiæ iudices constituit.

LIBER XIII.

De contentione inter Ajacem, & Ulyssem: & de Ajacis cruore in Hyacinthum. FAB. I.

Confedere duces, & vulgi stante corona,

Surgit ad hos clypei dominus a sep- a Imitatione
templicis Ajax. Homeri, qui

Utque erat impatiens iræ, Sigeia Σίγειαν
torvo ἡλίκην

Littora prospexit classemque in littore vultu:

Intendensque manus, † Agimus (pro Juppiter!) Il. 7. sicut
inquit, & Soph.

Ante rates causam: & Mecum confertur Ulysses?

At non Hectoris dubitavit cedere flammis,

Quas ego sustinui, quas hac à classe b fugavi.

Tutius est igitur fictis contendere verbis, (ptum, Græcorum
Quam pugnare manu. sed c Nec mihi dicere prom- oratio. Vide

Nec facere est isti: quantumq; * ego Marte feroci,

Inque acie valeo, tantum valet iste loquendo.

Nec memoranda tamen vobis mea facta, Pelasgi,

Esse reor (vidistis enim.) Sua narret Ulysses,

Quæ sine teste gerit, quorum nox conscia sola est.

Præmia magna peti fateor: sed Ademit honorem

Æmulus Ajaci. Non est tenuisse, superbum,

Sit licet hoc ingens, quicquid speravit Ulysses.

Ise tulit pretium jam nunc certaminis hujus,

Qui, cum victus erit, mecum certasse feretur.

Atque ego, si virtus in me dubitabilis esset,

Nobilitate potens essem Telamone creatus,

Mœnia juncta: Oû-

δὲ ἀνδρῶν ἵππῳ ἢ τῷ ἵππῳ ἀντὶ τοῦ ἵππου, ἢ τῷ ἵππῳ ἀντὶ τοῦ ἵππου. lib. 4. Nicom.

* in, MS. d Ex æmuli collatione mea fama plus detrimenti, quam victoria gloriæ, est comparatura. e Gloriosum.

† **ÆACUS***judex infero-
rum, Horat.**l. 2. O. d. 13.**a) Ide Hom.**O. d. 11.**b) Objicit**Ulyssi Sisy-**phum pa-**treum, pro-**pter atroci-**nia infa-**mem. à quo**matrem ejus**Articleam**compressam**fuisse rumor**erat. Euryp.**in Cyclop.**c) Cicer. 1.**Philip. Qui**in C. Ma-**rii nomen**invaserat.**Tralatio**sumpta ab**arborum in-**fectione.**d) Simula-**tione mili-**tiam subter-**fugere vo-**luit. Cic. 3.**Offic. Vide**Videtur 1. 7.**c. 19. V. L.**e) Peripica-**cior, pruden-**tior.**f) Palamedes**Nauplii fil.**g) Armis**Virgiliana ex 6. Æneid.**Horror scelerum**Æolides.**i) Apostro-**phe ad Philo Tet.**Francis fil. l'Id. S. b. d. P. l. o. 2.**k) Sine prolium**insinuatione. Vide 2. Æneid.**l) Obvolutum**Phil. Tet. tanquam*

Mænia qui forti Trojana sub Hercule cepit,

Littoraque intravit Pagastra Colcha carina.

† Æacus huic pater est, qui jura silentibus illic

Reddit, ubi Æoliden a saxum grave Sisyphon urget.

Æacon agnoscit summus, prolemque fatetur

Juppiter esse suam. Sic à Jove tertius Ajax.

Nec tamen hæc series in causam proffit, Achivi,

Si mihi cum magno non sit communis Achille.

Fratr erat; fraterna peto. Quid o sanguine cretus

Sisyphio, furis que, & fraude simillimus illi,

e Inferis Æacidis alienæ nomina gentis?

An, quod in arma prior, nulloque sub indice veni,

Arma neganda mihi? potiorque videbitur ille,

Ultima qui cepit, & delectavitque furore

Militem ficto, donec esolentior isto,

Et sibi inutilior timidi commenta retexit

f Naupliades animi, virataque traxit ad arma?

O r t i m a nunc sumat, qui sumere noluit ulla:

N o s inhortati, & g donis patruelibus orbi,

Obtulimus quia nos ad prima pericula, sumus.

Atq; utinam, aut verus furor ille, aut creditus esset;

Nec comes hic Phrygias unquam venisset ad arces

b Hortator scelerum? Non te, i Pœantia proles,

Expositum Lemnos nostro cum crimine haberet;

Qui nunc (ut memorant) sylvestribus abditus antiis,

Saxa moves gemitu. Laertiadæque precaris

Quæ meruit: quæ i si dii sunt non vana precaris.

Et nunc ille eadem nobis juratus in arma,

(Heu!) pars una ducum, quo successore sagittæ

Herculis utuntur, fractus morboque, fameque,

Venaturque, aliturque avibus, volucresque petendo

Debita Trojanis exercet spicula faris.

Ille tamen vivit, quia non comitatur Ulyssem.

Vellet & infelix Palamedes esse relictus:

Viveret, aut certe lethum & sine crimine haberet.

Quem, male convicti nimium memor ille furoris,

Prodere rem Danaum finxit, fictumque probavit

c. 19. V. L. Crimen. & ostendit quod jam praefoderat aurum.

Ergo aut i exilio vires subduxit Achivis,

m Aut nece: Sic pugnat, sic est metuendus Ulysses.

Qui

f) Palamedes Nauplii fil. g) Armis

Virgiliana ex 6. Æneid. Horror scelerum

Æolides. i) Apostro-

phe ad Philo Tet. Francis fil. l'Id. S. b. d. P. l. o. 2.

k) Sine prolium

insinuatione. Vide 2. Æneid. l) Obvolutum

Phil. Tet. tanquam

lem in Lemno. m) Propter Palamedem lapidatum.

Qui licet eloquio fidum quoque Nestora vincat;
 Haud tamen efficiet, & desertum ut Nestora crimen
 Esse rear nullum: qui cum imploraret Vlyſſem
 Vulnere tardus equi, feſſusque ſenilibus annis,
 b Proditus à ſocio eſt. Non hæc mihi crimina fingi
 Scit bene Tydides. qui nomine ſæpe vocatum
 Corripuit, & trepidoque fugam exprobravit amico.
 4A D S P I C I U N T oculis ſuperi mortalia juſtis.
 EN! e Eget auxilio, qui non tulit; utque reliquit,
 Sic linquendus erat: legem ſibi dixerat ipſe.
 Conclamat ſocios. Adſum; videoque trementem,
 Pallentemque metu, & trepidantem morte futura.
 Oppoſui ſ molem clypei, texique jacentem,
 Servaviq; animam (minimum eſt hoc laudis) iner-
 Si perſiſas certare, locum redeamus ad illum: (tem.
 Redde hoſtes, g vulnuſq; tuum, ſolituſq; timorem; f Clypeum,
 Poſt clypeumque late, & mecum contende ſub illo. poetica cir-
 At poſtquam eripui, cui ſtandi vulnere vires
 Non dederant, nullo tardatus vulnere fugit.
 h Hector adeſt, ſecumque deos in prælia ducit;
 Quaque ruit, non tu tantum terriſis, Vlyſſe,
 Sed fortes etiam: Tantum trahit ille timoris.
 Hunc ego ſanguinea ſucceſſu cædis ovantem
 Eminus i ingenti reſupinum pondere fudi.
 Hunc ego k poſcentem cum quo concurreret, unus
 Suſtinui. ſortemque meam voviſſis, Achivi:
 Et veſtræ valere preces. Si quæritis hujus
 Fortunam pugnæ. Non ſum ſuperatus ab illo.
 l Ecce! Ferunt Troës ferrumq;, ignemque, Jovemq;
 In Danaas claſſes. Vbi tunc facundus Vlyſſes?
 Nempe ego mille meo protexi pectore puppes,
 Spem veſtri redditus. Date pro tot navibus arma.
 Quod ſi vera licet mihi dicere, Quæritur iſtis,
 Quam mihi. major honos; conjunctaq; gloria noſtra
 Atq; m A J A X armis, non n A j a c i arma petuntur. (eſt: n Ulyſſes I-
 nConferat his Ithacus Rheſum imbellemq; Dolona. thacenſis.
 Priamidenq; Helenum raptam cum Pallade raptum. E g n S e v i r -
 L u c e nihil geſtum eſt, nihil eſt Diomede remoto. m a c : Vide
 Si ſemel iſta datis meritis tam vilibus arma:
 Dividite; & pars ſit major Diomedis in illis.
 Quo tamen hæc Ithaco, qui clam, qui ſemper iner- cum Pall.
 Rem gerit, & furtis incautum decipit hoſtem? (mis captum.
 Ipſe nitor galeæ claro radiantis ab auro MS. & lib.

Inſi-un. Ciof.

Intelligit autem Palladium ex arce Trojana abſtutum: de quo Virg. 2. Æ-
 neid. Eurip. in Rheſo. * raptum.

a Vide Hom.
II. 8.b Dereliſtus
ab Ulyſſe.c Timido
Ulyſſe.d Hom. Ex
ſic in d i x o v
e q u e .e Irruenti-
bus in eumTrojanis
poſt interfe-dum Socum
II. 11.f Clypeum,
poetica cir-

cuitione.

g Socus enim
hæſta illi la-tus perfora-
verat.h Vid. Hom.
Iliad. 12.i X a n o d i a ,
inimani ſa-

xo. II. 14.

k Provocan-
tem ad duel-

lum. II. 7.

l Vide Hom.
Iliad. 15.m A r n i a -
m e c e n .n Ulyſſes I-
thacenſis.E g n S e v i r -
m a c : Vide

Iliad. 10.

* caſta
cum Pall.

a Caput U-
lyssis. Syn-
ecdoche.

b Homer.

Πηλεΐδης

παῖς, τὸν

πυρρὸν φέ-
λιν ὄρεα

Νέστωρ Πη-
λεΐδην κορυ-
φῆς. Ἰλ. π'.

c De hoc vi-
de II. 18.

d Unerima-
gi quam ho-
mō futu-
rum.

e Proprie :

illa enim

trahimus,

que gestare

non possu-
mus.

f Color Rhe-
tor. ex con-
sequent.

g Iliad. 3.

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Ἰδὼν δὲ

Insidias proder, manifestabitque latentem.

SED neque a Dulichius sub Achillis casside vertex
Pondera tanta feret, nec non onerosa, gravisque,

b Pelias hasta potest imbellibus esse lacertis;

Nec clypeus vasti exaltatus imagine mundi

Conveniet timidæ, natæque ad furta sinistra.

d DEHILITATURUM quid te petis, improbe, munus?

Quod tibi si populi donaverit error Achivi,

CUR spolieris, erit; non, cur metuaris ab hoste?

Et fuga, qua sola cunctos, timidissime, vincis,

Tarda futura tibi est gestamina tanta etrahenti.

Adde, quod iste tuus tam ræro prælia passus,

Integer est clypeus: nostro, qui tela ferendo

Mille patet plagis, novus est successor habendus.

Denique Quid verbis opus est? Spectemur agendo.

f Arma viri fortis medios mittantur in hostes:

Inde jubete peti, & referentem ornate relatis.

Finierat Telamone satus; vulgique secutum

Ultima murmur erat, donec Laërtius heros

g Adstitit, atque oculos paulum teilure moratos

Sustulit ad proceres, expectatoque resolvit

Ora sono; neque abest facundis gratia dictis.

Si mea cum vestris valuissent vota, Pelasgi,

Non foret ambiguus tanti certaminis hæres:

Tuque tuis armis, nos te potiremur, Achille.

Quem quoniam non æqua mihi vobisque negarunt

Fata (manuque simul veluti lacrymantia terlit

Lumina) quis magno melius * succedet Achilli.

Quam per quem magnus Danaïs successit Achilles?

Huic modo ne prolit, quod, ut est, hebes esse videretur;

Neve mihi noceat, quod vobis semper, Achivi,

Profuit h ingenium: meaue hæc facundia, si qua est,

Quæ nunc pro domino, pro vobis sæpe locuta est,

i Invidia careat; & B O N A nec sua quisque recuset.

Nam G E N U S, & proavos, & quæ non fecimus ipsi,

Vix ea nostra voco. Sed enim, quia rettulit Ajax

l Esse Jovis pronepos, nostri quoque sanguinis autor

Juppiter est, totidemque gradus distamus ab illo.

Nam mihi Laertes pater est. * Arcesius illi,

Juppi-

i Non sit mihi apud vos invidia. k Sed liceat cuique ea agnoscere, & suo loco illi gloriari. Οὐ γὰρ δύναται ἐστὶ τινὲν ἐξ ἐξουδὶν δύναι. Ἰλ. γ.

l Græca constructione: Linto, lib. 6. * Ἀρκείων sive Ἀρκείων, dictum est Laertes pater, vel ab Urfa, vel πῦρ τοῦ ἀρκίου. Vide qñ.

Parthasii.

Juppiter huic; neque in his quisquam a damnatus,
& exul.

Est quoque per matrem b Cyllenius addita nobis
Altera nobilitas. D e u s est in utroque parente.

Sed neque materno quod sum generosior ortu,
Nec mihi quod pater est fraterni sanguinis insons,

Proposita arma peto. M e r i t i s expendite causam:
Dummodo, quod fratres c elamon, Peleusq; fuerunt,

Ajacis meritum non sit; nec sanguinis ordo,
Sed virtutis honor spoliis quærat in istis.

Aut si e proximitas, primusque requiritur hæres,
Est genitor Peleus, est Pyrrhus filius i li.

Quis locus Ajaci? Phthiam hæc, Scyronve ferantur.
Nec minus est isto Teucer patruelis Achilli;

Non petit ille tamen. Num, si petat, auferat illa?
Ergo d operum quoniam nudum certamen habetur,

Flura quidem feci, quam quæ comprehendere dictis
In promptu mihi sit: rerum tamen ordine ducar.

Præscia venturi genitrix e Nereia lethi
Disimulat * cultu natum: & deceperat omnes,

In quibus Ajacem, sumptæ fallacia vestis.
Arma ego fæmineis, animum motura virilem,

Mercibus inserui. neque adhuc projecerat heros
Virgineos habitus, cum parmam, hastamq; tenenti,

Nate dea, dixi. T i r i s se peritura reservant
Pergama. Quid dubitas ingentem evertere Trojam?

Injecique manum, fortemque ad fortia misi.
Ergo opera illius mea sunt. f E g o Telephon hasta

Pugnantem domui: victum, orantemque g refeci.
Quod Thebæ cecidere, meum est. me credite Lesbon,

Me Tenedon, Chrysenq;, & Cillan, Apollinis urbes,
Et Scyron cepisse: mea concussa putate

Procubuisse solo Lyrnessia mœnia dextra.
Utque alios taceam, qui saxum perdere posset

Hectora nempe dedi: per me jacet inclytus Hector.
Illis hæc armis. b quibus est inventus Achilles,

Arma peto. vivo dederam, post fata reposco.
Ut D o l o r i unius Danaos pervenit ad omnes,

Aulidaque Euboicam complerunt mille carinæ:
Expectata diu, nulla, aut contraria classi

Flami ia sunt, duræque jubent Agamemnona sortes
Imme- f Res gestæ

Achillis, quarum aliquæ commemorantur supra lib. 2.. g Vulnus insti-

ditum eadem hasta persanavi. h Cum ea fæmineis mercibus inserui, iis-

que ad bellum Trojæ. Achillem invitavi. i Menelai ob raptam He-

a Sicut Pe-

lem & Te-

lamon ob in-

terfectum

Phocum fra-

trem: ab u-

troque enim

hunc inter-

fectum qui-

dam prodi-

dere. Vide

comment.

Statii in 7.

Thebaid.

b Mercu-

rium, cujus

neptis fuit

Anticlea,

Autolyi fi-

lia. Od. 11.

c Propin-

quitæ,

d Quoniam

questio est

tantum de

utriusque

meritis.

e Theis,

Nerei filia.

* natum

cultu: MS.

Filium oc-

cultat indu-

tum velle

puellari in

gynæceo Ly-

comedis re-

gi Scyri.

Vide Stat.

lib. 2. A-

chill.

f Res gestæ

g Vulnus insti-

ditum eadem hasta persanavi.

h Cum ea fæmineis mercibus inserui, iis-

que ad bellum Trojæ. Achillem invitavi.

i Menelai ob raptam He-

lenam.

a Idem l. 12. Immeritam saxa natam mactare Dianæ.
 -- post- Denegat hoc genitor, divisque irascitur ipsis :
 quam pie- Atque in rege tamen pater est. Ego mite parentis
 tatem pu- Ingenium verbis a ad publica commoda verti.
 blica cau- Nunc equidem fateor, falsoque ignoscat Atrides;
 sa, Rexq; Difficilem tenui sub iniquo iudice causam.
 patrem vi- Hunc tamen utilitas populi, fraterque, datique
 cit. Summa movet sceptri, laudem ut cum b sanguine
 b Iphigenia penset.
 se. immo- Mittor & ad matrem; quæ non horrida, sed astu
 landæ. e Decipienda fuit. * quo si Telamonius isset,
 c Fingebat Orba suis essent etiam nunc lintea ventis.
 enim Ulyss. d Mittor & Iliacas audax orator ad arces;
 eam despon- Visaque & intrata est altæ mihi curia Trojæ:
 satam esse e Plenaque adhuc erat illa viris. Interritus egi,
 Achilli ab Quam mihi mandarat communis Græcia, causam:
 Agamem- Accusoq; Parin, f prædamque, Helenamq; reposco.
 none. Vide Et moveo Priamum. Priamoq; Antenora junctum.
 Eurip. Iphi- At Paris & fratres, & qui rapuere g sub illo,
 gen. in Aut. Vix tenuere manus (scis hæc, Menelaë) nefandas;
 * quod. Primaque lux nostræ tecum fuit illa pericli.
 d Legatio Longa referre mora est, quæ consilioque, manuque
 Ulyssis ad Utiliter feci h spatiosi tempore belli.
 Priamum: i Post acies primas, urbis se mœnibus hostes
 de qua vide Continuere diu; nec aperti copia Martis
 Daretum Ulla fuit. decimo demum pugnavimus anno.
 Phryg. & Quid facis interea, qui nil nisi prælia nosti?
 Hom. II. 3. Quis tuus usus erat? † Nam si mea facta requiris;
 e Valebat Hostibus insidior, fossas munimine cingo:
 adhuc ju- Consolor socios, ut longi tædia belli
 ventute, & Mente ferant placida: doceo, & quo simus alendi
 copis mihi Armandique modo: mittor quo postulat usus.
 taribus, que Ecce! Jovis monitu deceptus imagine somni
 postea varie Rex jubet incepti curam dimittere belli.
 perierunt. Ille potest n autore suam defendere vocem.
 f Tæcy- n Non sinat hoc Ajax, delendaque Pergama poscat;
 des Tæcy. Quodque potest pugnet Cur non remoratur ituros
 'Ia. 7'. T- Cur non arma capio det, quod vaga turba sequatur
 pœc d' Ap- Non erat hoc p nimiū, nunquā nisi magna loquens
 yedon' Eri- Quæ
 vlu æquæ tigh' i pæ d' t'p' Exditi. g Paridis suspicio. Reg. exponit
 in illo tempore. h Diuturni, decennalis. i Post primum constituta
 † ULYSSES prudentia frustra. k Commestum instruis exercitum
 l Agamemnon: de quo Iliad. 2. m Jove susfore. n Ironia.
 o Consilium offerat. p Siquidem eloquentia opus erat ad resimendos
 abituros.

Quid quod & ipse a fugit? **V**IDI, puduitq; videre,
 Cum tu terga dares, inhonestaque vela parares.
 Nec mora. Quid facitis? quæ vos dementia, dixi,
 Concitat, ô socii, captam dimittere Trojam?
 Quidve domum fertis decimo, nisi dedecus, anno?
 Talibus atque aliis, in quæ **D**O L O R ipse disertum
 Fecerat, aversos & profuga de classe reduxi.
 Convocat Atrides socios terrore paventes:
 Nec Telamoniades etiam nunc hîscere quicquam
 Audet; & ausus erat reges incessere dictis
 Therfites, etiam per me & haud impune protervus.
 Erigor, & trepidos cives exhortor in hostes,
 Amissamque mea virtutem voce reposco.
 Tempore ab hoc QUONCUNQUE potest fecisse videri
 Fortiter iste, meum est, qui dantem terga retraxi.
 Denique **D**E Danaïs quis te laudatve, petitve?
 At sua Tydides mecum communicat acta:
 Me probat, & socio semper confidit Ulyssæ.
 E S T aliquid, de tot Graiorum millibus unum
 A Diomede legi: nec me **G** fors ire jubebat.
 † Sed tamen & spreto noctisque hostisque periclo,
 Ausum eadem **H** quæ nos, Phrygia de gente Dolona
 Interimo: non ante tamen, quam cuncta coëgi
 Prodere, & edidici quid perfida Troja pararet.
 Omnia cognoram, nec quid specularer habebam:
 Et jam promissa poteram cum laude reverti.
 Haud contentus eo, petii tentoria † Rhesi,
 Inque suis ipsum castris, comitesque peremi.
 Atque ita captivo victor, votisque positus,
 Ingredior curru latus imitante triumphos.
 Cujus equos pretium pro nocte poposcerat hostis,
 Arma * negata mihi: * fueritq; benignior Ajax.
 Quid Lycii referam Sarpedonis agmina ferro
 Devastata meo? Cum multo sanguine fudi
 Cæranon, & Iphitidenq; Alastoraque, Chromiūque,
 Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Pryta-
 nimque:

Exitioque dedi cum * Pheridamante Thoona,

Et h. Ausi si-

mus. Ellips. **h. e.** missum ad Græcorum castra speculatorem; sicut nos ad Trojanorum. † **RHESUS** ab Ulyssæ interemptus. i. Achillis sc. de quo vide Hom. Il. 10. * negare. * fecit hæc ut dignior Ajax, Muret. ex ingenio: Sed in MS. expressè ista leguntur, ut sunt edita. Et est Ironia, q. d. sitque melius de vobis meritis Ajax, quam ego. **k** Iphiti fil. * Chersidamante lib. 3. & ita omnino legendum ex Il. 11. ubi Thoön, Eunomus, & Chersidamant nominantur ab Ulyssæ interfecti.

a Alatum
parat una
cum aliis.

Auxelis.

b Hom. Ai-

χέρη τὰ δὴ

εἶναι τὴν

νῆα, ἀναί-
την δὲ

c Ad abeun-

dum parat.

d Sceptro e-

nim percus-

sus est ai U-

lyssæ: de quo

vide Hom.

Il. 2.

e Refutit

inversione,

quod d. Dio-

mede socio

illi objece-

rat Ajax,

laudi sibi

ducens, quod

ille vitio

verterat.

f Hom. Σω-

τη δὲ ἡγο-

ράτο. Idem.

g Et tamen

extra for-

tem, rogatu

Diomedis

† ULYSSIS

fortiter ge-

ssa.

Et Charopen, fatisque immitibus Eunomon actum;
 Quique minus celebres nostra sub mœnibus urbis
 Procubuerunt manu. Sunt & mihi vulnera, cives,
 Ipso pulchra loco, nec vanis credite verbis:
 Adspicite enī! (vestemq; manu diduxit) & HÆC sūnt
 Pectora semper, ait, vestris exercita rebus.

At N I H I L impendit per tot Telamonius annos
 Sanguinis in socios: & habet sine vulnere corpus.

Quid tamen hoc refert, si se pro classe Pelasga
 Arma tulisse refert contra Troasque Jovemque?

a Conces-
 sio.

* sed ne,
 MS.

b *Laudem
 cum aliis si-
 bi commu-
 nem.*

c *Patroclus
 Actoris ne-
 pot, indutus
 armis A-
 chill. II. 6.*

d *Agame-
 monum.*

e *Menelai.*

f *Τέχνη
 Ἀχαιῶν.*

† *ACHIL-
 LES Græco-
 rum murus.*

g *Supra,
 gestamina
 tanta.*

h *Intellectu-
 rus, & ex
 merito esti-
 maturus di-
 gnitatem ac
 pretium ar-
 morum.*

i *Thetis.*

k *Rogando*

a CONFITEOR; tulit: neq; enim benefacta maligne
 Detrectare meum est: * modo b Ne communia solus
 Occupet, atq; aliquem nobis quoque reddat honorē.
 Reppulit c Actorides sub imagine tutus Achillis
 Troas ab arsuris cum defensore carinis

Ausum etiam Hectoreis solum concurrere telis
 Se putat. oblitus d regisque, e ducisque, meique,
 N O N U S in officio. & prælatus munere sortis.

Sed tamen eventus vestrx. fortissime, pugnx
 Quis fuit? Hector abijt violatus vulnere nullo.

Mē miserum! Quanto cogor meminisse dolore
 Temporis illius, quo f Graium † murus Achilles
 Procubuit! nec me lacrymæ, luctusque, timorque

Tardarunt, quin corpus humo sublime referrem (his,
 His humeris: his, inquam humeris ego corpus Achil-

Et simul arma tuli, quæ nunc quoque ferre laboro.

Sunt mihi, quæ valeant in g talia pondera, vires:

Est animus certe vestros b sensurus honores.

Scilicet idcirco pro nato i exula mater
 & Ambitiosa suo fuit, ut cœlestia dona.

Artis opus tantæ, rudis, & sine pectore miles

Indueret? neque enim clypei cœlamina novit,

Oceanum, & terras, cumque alto sidera cœlo,

i Pleiadasque. Hyadasque, immunemq; æquoris Ar-

Diversatq; urbes, nitidumq; Orionis ense. (cœlo,

POSTULAT ut capiat, quæ non intelligit, arma.

Quid, quod me duri fugientem munera belli

Arguit m incepto serum accessisse labori?

Nec se magnanimo maledicere sentit Achilli?

S i simulasse vocas crimen; simulavimus ambo:

Si mora pro culpa est; ego sum maturior illo.

Me pia detinuit conjux; pia mater Achillem:

Prim-
 insistit apud Vale. Ita Cicer. Homo minime ambitiosus, minime
 in rogitando molestus. I Homer. Πάσι δαὶ ἴσ', Τέλει δαὶ τι, τί, τι
 δὲ δ' ὅτι. in Ad bellum suscipiendum.

Primaque sunt * illi data tempora; cætera vobis.
 Haud timeo, si jam nequeam defendere crimen
 Cum tanto commune viro deprensus Ulyssis
 Ingenio tamen a ille; at non Ajacis Ulysses.
b Neve in me stolidæ convitia fundere lingux
 Admiremur eum; vobis quoque cædigna pudore
 Objicit. A N falso Palamedem crimine turpe est
 Accusasse mihi; vobis damnasse decorum?
 Sed neque Naupliades facinus defendere tantum,
 Tamque patens valuit: nec vos audistis in illo
 Crimina: vidistis, * pretio quæ objecta patebant.
 Nec, Pæantiaden quod habet Vulcania Lemnos,
 Esse reus merui. * Crimen defendite vestrum;
 Consensistis enim: nec me suasse negabo,
 Ut se subtraheret bellicæ vixque labori,
 Tentaretque feros requie lenire dolores.
 PARUIT, & vivit. Non hæc sententia tantum * est
 Fida; sed, & felix cum sit, facit esse fidelem.
 Quem quoniam vates delenda ad Pergama poscunt,
 Ne mandate mihi: melius Telamonius ibit,
 Eloquioque virum morbisque, iraque furentem
 Molliet, aut aliqua perducet callidus arte.
 Ante retro Simoi fluet, & sine frondibus Ide
 Stabit, & auxilium promittet Achaia Trojæ,
 Quam cessante meo pro vestris pectore rebus,
 Ajacis stolidi Danaïs solertia proferat.
f Sis licet infestus sociis, regique, mihiq;
 Dure Philoctete, licet exsecrere, meumque
 Devoveas sine fine caput, cupiasque dolenti
 Me tibi forte dari, nostrumque haurire cruorem,
 Utque tui mihi, sic fiat tibi copia nostri:
 Te tamen aggrediar, mecumque reducere nitari;
 Tamque tuis potiar (faveat fortuna) sagittis,
 Quam sum *b* Dardanio, quem cepi, vate potitus;
 Quam responsa deum, Trojanaque fata retexi;
 Quam rapui Phrygiæ i signum penetrabile Minervæ
 Hostibus cæmediis. E T se mihi comparat Ajax?
 Nempe capi Trojam prohibebant fata sine illo.

* illis libr.
 tres & MS.
 hoc est, con-
 jugi & ma-
 tri: probe.
 a Achilles
 in gynæceo
 latitans.
 b Non mi-
 rum est A-
 jacem in me
 esse contum-
 eliosum,
 qui vobis et-
 jam non
 parcat. Et
 est translatio
 criminis in
 ipsos judi-
 ces.
 c Quorum
 vos pudere
 æquum est:
 contumelio-
 sa, probrosa.
 * pretio,
 hoc est, Au-
 ro, pro diti-
 nis pretio.
 * Factum.
 * Est Fida,
 sed & fe-
 lix: cum
 sit satis ef-
 se fidelem:
 Nec incite.
 Nam ut Ci-
 cero ait. Ni-

F O R- hil debet,

qui consilium dat, præstare præter fidem. *d* Ironia. *e* No-
 tatio in *adlocutione* poetica. *f* Apostrophe ad Philoctetam, atque
 allusio ad fabulæ Sophoc. qua fingitur Philoctetæ, relictus in Lemno insecta-
 ri omnes Græcos, maxime vero Agamemnonem, & Ulysses. *g* Diras
 mihi imprecetur. Usus enim hujus verbi in devotionibus & execrationi-
 bus. *h* Heleno, qui ab Ulysses captus omnia Trojanorum fata reve-
 la, & coactus est. *i* Palladium.

a Ironica

interroga-

tio, vel po-

tius Em-

περὶ τ-

μὲν.

b Scutum

septem boum

coribz te-

ctum. Idem

de Art. Cui

tegmen

septem

terga fue-

re boum.

c Apostro-

phe ad A-

jacum cum

collatione

utrinque

ἀντιπαρα-

βολή.

d Phocyl.

Βίητις

ἀνδρῶν

ἰσὺ σπ-

ερὶ

αἰῶ.

e Ajax

Oilem.

f Periphra-

sis Thoa-

n.

g Ambo e-

nim Lytti

erant.

h Mene-

lam.

i Collatio

fortitudinis

et sapien-

tie.

* polles.

k Peti-

phrasis gubernatoris.

m Honorem,

qui debetur quasi premium

vigiliarum et laborum quibus

huius causa susceptorum.

n Per communem speciem.

a Fortis ubi est Ajax? ubi sunt ingentia magna

Verba viri? cur hic metuit? cur audet Vlyses

Ire per excubias, & se committere nocti?

Perque feros enses, non tantum moenia Troja,

Verum etiam summas arces intrare, suaque

Eripere & de Deam, raptamque efferre per hostes?

Quæ nisi fecissem, frustra Telamone creatus

Gestasset læva b taurorum tergora septem.

Illa nocte mihi Troja victoria parata est:

P E R G A M A tunc vici, cum vinci posse coëgi.

c Deline Tydiden vultuque & murmure nobis

Ostentare in eum: pars est sua laudis in illo.

Nec tu, cum socia clypeum pro classe tenebas,

Solutus eras; tibi turba comes, mihi contigit unus,

Qui, nisi d pugnacem sciret sapiente minorem

Esse, nec indomitæ deberi præmia dextræ,

Ipse quoque hæc peteret, peteret moderatior e Ajax,

Eurypilusque ferox, fclaroque Andremonē natus;

Nec minus Idomeneus; g patriaque creatus eadem

Meriones; peteret h maioris frater Atridæ:

Quippe manu fortes, nec sunt tibi Marte secundi.

Contiliis cessere meis. i T I B I dextera bello

Vtilis: ingenium est, quod eget moderamine nostro.

T u vires sine mente geris: mihi cura futuri est.

Tu pugnare potes: pugnandi tempora mecum

Eligit Atrides. Tu tantum corpore * prodes;

Nos animo, quantoque k ratem qui temperat antea

Remigis officium; quanto est dux milite major;

* Tantum ego te supero. Nec non l n corpore nostro

Pectora sunt potiora manu: vigor omnis in illis.

l At vos, o procetes, vigili date præmia vestro;

Proque tot annorum curis, quas anxius egi,

Hunc m titulum meritis pensandum reddite nostris.

Jam labor in fine est: obstantia fata removi.

Altaque, posse capi faciendo. Pergama cepi.

n i er spes nunc socias, casuraque moenia Troum,

Perque deos oro, quos hosti nuper ademi,

Per, si quid superest, quod sit sapienter agendum.

Si quid adhuc audax, ex præcipitique petendum est,

Si Troja fatis aliquid restare putatis.

E s t r e mei memores: aut, si mihi non datis arma,

Huic date, & ostendit signum fatale Minervæ.

Nota

* Tanto. I Conclusio per obtestationem.

m Honorem, qui debetur quasi premium vigiliarum et laborum quibus

huius causa susceptorum. n Per communem speciem.

Mora manus procerum est: & quid facundia posset,
 Tum patuit: fortisque viri TULIT arma disertus.
 Hæc tora qui solus, qui ferrum, ignemque, Jovemque
 Sustinuit toties, unam non sustinet iram;
 INVICTUMQUE virum vicit dolor. Arripit ensē;
 Et, Meus hic certe est: an & hunc sibi poscit Ulysses?
 Hoc, ait, utendum est in me mihi; quique cruore
 Sæpe Phrygum maduit, domini nunc eade madebit:
 Ne quisquam Ajacein possit superare nisi Ajax.
 Dixit, † & in pectus, tum demum vulnera passum,
 Qua patuit ferro, lethalem condidit ensē.
 Nec valere manus infixum educere telum.
 Expulit ipse cruor: rubefactaque sanguine tellus
 Purpureum viridi genuit de cespite florem.
 Qui prius e Oebalio fuerat de vulnere natus.
 † Littera communis mediis pueroque viroque
 Inscripta est soljis: hæc e nominis, illa squerelæ.
 e Hyacinthi. d ær æs. e Ajacis. f Lamentationis Apollinis super
 Hyacintho puero.

*De Hecuba Polymnestoris oculos defodiēte, &
 in canem versa. FA B. 2.*

* VICTOR ad b Hypsipyles patriam, clariq; Thoantis,
 Et veterum terras infames eade virorum,
 Transierat. tandem portu, votoque potitus,
 Vela dat, ut referat c Tiryntia tela sagittas.
 Quæ postquam ad Graios, d domino comitante,
 rexit:
 IMPOSITA est sero tandem manus ultima bello.
 Troja simul, Priamusque cadunt. † Priameia conjux
 Perdidit infelix hominis post omnia formam,
 Externasque novo latratu terruit auras.
 Longus in angustum qua clauditur Hellespontus,
 Ilion ardebat, neque adhuc confederat ignis;
 Exiguumque senis Priami e Jovis ara cruorem
 Combiberat; * tractisque comis fantistita Phœbi
 Non profecturas tendebat ad æthera palmas.
 Dardanidas matres patriorum signa deorum,
 Dum licet, amplexas, succensaque templa tenentes,
 Invidiosa trahunt victores præmia Graii.
 Mittitur g Assyriax illis de turribus, unde
 Pugnantem pro se, proavitaque regna tuentem
 L Sæpe sacraverat
 gnes. | * tractata com. b. e. dilanata, voce frequentativa d traho.
 Cassandra. g Vide Euripid. Troad.

a Cicero.
 Effectus eloquen-
 tix est au-
 dientium approba-
 tio.
 b Quem alii
 vincere non
 potuerunt.
 † A J A X
 in gladium
 sponte in-
 cumbit: ex
 cujus cruo-
 re flos ena-
 tus.

a Ulysses in
 armor, judi-
 cio superior.
 b Lemnonz
 vide argum.
 Epist. 6.
 Heroid.
 c Herculis
 sagittas.
 d Philothes.
 † HECUBA
 in canem.
 e Hercel.
 Virg. 2. Æ-
 neid. Pri-
 mumque
 per aras,
 Sanguine
 fordantem
 quos ipse

- Sæpe videre patrem monstratum à matre solebat.
a Ulyssis, cui Jamque viam suadet Boreas, statuque secundo
forte oblige- Carbasia moesa sonant, jubet uti navita ventis.
rat. Troja, vale, rapimur, clamant: dant oscula terræ
 * raptum. Troades, & patris fumantia testâ relinquant.
 b *Thraciæ* Ultimâ conscendit classem, miserabile visu,
 Notatio. In mediis Hecube natorum inventa sepulcris.
 * Polym- Prenantem tumulos, atque ossibus oscula dantem
 nestoris. a *Dulichia* traxere manus. tamen unius hausit,
 c *Virgil. Il-* Inque sinu cineres secum tulit Hectoris haustos.
 le, ut opes Hectoris in tumulo * canum de vertice crinem,
 fracta Inferias inopes. crinem lacrymasque reliquit.
 Teucrum, Est, ubi Troja fuit, b *Phrygiæ* contraria tellus,
 & fortuna Bistonis habitata viris: * Polymestoris illic
 recessit. Regia dives erat, cui te commisit alendum
 † POLYM- Clam, Polydore, pater, Phrygiisq; removit ab armis.
 NESTOR CONSILIIUM sapiens; sceleris nisi præmia c magnus
 Thrax Poly- Adjecisset opes, animi irritamen avari.
 dorum pue- Ut cecidit fortuna Phrygum, capit impius ensem
 rum occidit. Rex Thracum, juguloque sui † demisit alumni;
 Vide Hecub. Et tanquam tolli cum corpore crimina possent,
 Eurip. & Exanimem * è scopulo subjectas misit in undas.
 3. *Aeneid.* Littore Threicio classem religarat Atrides,
 * è non ha- Dum mare pacatum, dum ventus mitior esset.
 bet MS. ne- Hic subito, d quantus cum viveret esse solebat,
 que Nauger. Exit humo late rupta, similisque minanti
 al. à scopu- Temporis illius vultum referebat Achilles,
 lo. Eurip. Quo serus injusto e petiit Agamemnona ferro.
 τῆς ἀντιφῶν, IMMEMORESQUE mei disceditis, inquit, Achivi?
 ἐστὶν οὐδ' αὖ αὖ- Obrutaque est mecum virtutis gratia nostræ?
 τὰς Μελί- Ne facite. utq; meum non sit / sine honore sepulcrum.
 ὄν -- Placet Achilleos mactata † Polyxena manes.
 d *Lycoph.* Dixit: &, immiti sociis parentibus umbræ,
 Achilleon 9. Rapta sinu matris, quam jam prope sola fovebat,
 cubitorum Fortis, & infelix, & plusquam femina, virgo
 facit altitu- Ducitur ad tumulum, diroque sit hostia busto.
 dine. Quæ memor ipsa sui, postquam crudelibus aris
 e *Aggressu-* Admota est, sensitque sibi fera * sacra parari;
 rum erat: se- Urque g Neoptolemum stantem ferrumque tenen-
 cundum Ho- Urque suo vidit figentem lumina vultu; (tem
 mer. II. 1. Utere jamdudum generoso sanguine, dixit.
 f *Axi ex-* Nulla mora est. Aut tu jugulo, vel pectore telum
 gur, Eurip. Conde meo. jugulumque simul, pectusque retexit.
 Hecub. Scilicet
- † POLYXENA sacrificium fit Achilli. * Fata, MS. Virg. 2. *Aeneid.*
 mihi sacra parari. g *Pyrrhum Achilli fil. ex Deidamia.*

Scilicet HAUD ulli servire a Polyxena vellem.

Haud per tale sacrum numen placabitis ullum.

Mors tantum vellem matrem mea fallere posset.

Mater obest, minuitque necis mihi gaudia: quamvis

NON mea mors illi, verum sua vita gemenda est.

Vos modo, ne Stygios adeam b non libera manes,

Este procul, si iusta peto; tactuque viriles

Virgineo remove manu. acceptior illi,

Quisquis is est quem exde mea placare paratis,

Liber erit sanguis. Si quos tamen ultima nostri

Verba movent oris, Priami vos filia regis

* Nunc captiva rogat: Genitrici corpus c inemptum

Reddite, neve auro redimat jus triste sepulcri.

Sed lacrymis: Tunc, cum poterat, redimebat & auro.

Dixerat: Et populus lacrymas, quas illa tenebat,

Non tener, ipse etiam flens, invitusque sacerdos

Præbita conjecto rupit præcordia ferro.

Illæ super terram * defesto poplite labens,

Pertulit intrepidus ad fata novissima vultus.

Tunc quoque cura fuit partes velare regendas,

Cum caderet, castique decus servare pudoris.

Troades excipiunt, & deploratosque recensent

Priamidas, & quid dederit domus una cruoris.

Teque gemunt virgo, teque, o modo regia conjux,

Regia dicta parens, Asix florentis imago,

Nunc etiam prædæ f mala fors: quam victor Vlysses

Ipse suam nollet, nisi quod tamen Hecтора partu

Ediderat. Dominum matri vix repperit Hector.

Quæ corpus complexa g animæ tam fortis inane,

Quas toties patriæ dederat, natique, viroque,

Quic quoque dat lacrymas; lacrymas in vulnera fun-

dsaculaque ore regit, consuetaque pectora plangit: (dit,

Sanitiemque suam concreto in sanguine verrens,

Plura quidem, sed & hæc laniato pectore, dixit: (tris, — i d, xaj

Nata, tux (quid enim superest?) dolor ultime ma-

Nata, jaces: videoque tuum * mea vulnera pectus.

At, ne perdiderim quenquam sine exde meorum,

Tu quoque vulnus habes. at te, quia fœmina, rebar

ferro tutam. Cecidisti & fœmina ferro;

Totque tuos idem fratres, te perdidit idem,

Exitium Trojæ, nostri que orbator Achilles.

L 2

At ἐμμετ' ἀρ-

χρῆς. MS. Tum. e Nania in funere Polyxena. f Quam omnes

aspernabantur, meliorem cupientes prædam. g Polyxena δὲ ἀρδία, ἴψυ-

τ' αἰεὶ σὺν. † HECUBÆ Tragica lamentatio. * tua pectora

vulnus MS. sed al leg. tua vulnera vulnus.

a Ἐμμετ' ἀρ-

q. d. Priam. i

regis fil. He-

ctoris que so-

ror.

b Violata ve-

stro attactu.

Eurip. 'E-

λὺ δὲ ἐστὶ δὲ

μὴ αἰεὶ ἰδὲ-

δὲ ἐστὶ δὲ ἐστὶ

Πρὸς δὲ ἐστὶ

μὴ δὲ ἐστὶ

κτείναν.

* Non MS.

mendose.

Eurip. H*

πυτὴρ μὲν

ἂν ἀναξ,

Ναῦ δ' ἐστὶ

δὲ ἐστὶ.

c Iliad. i.

Ἀπὸ δὲ

τῶν, ἀνα-

πυτὴν.

* deflexo

MS. & lib.

Vatic. probe.

Eurip. xaj

καθ' ἑσπέρην

τοῦ γαίης

γόνυ.

d Euripid.

λὴ δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

δὲ ἐστὶ

At postquam cecidit Paridis Phœbique sagittis,
Nunc certe, dixi, non est metuendus Achilles.
Tunc quoque mi metuendus erat. Cinis ipse sepulti
In genus hoc sævit: tumulo quoque sensimus ho-

• Si fin.

MS. Emen-

daticodices

habent Nec

finita, ut sit

Correctio.

a Quinqu-

ginta enim

filios &

duodecim fi-

lios Pria-

mum ha-

buisse tradi-

tor.

b Eurip.

Ἀτταί, αἰ-

νιδρῶ, α-

πρῶτῃ, ἰζ-

αἰδραπῶν.

c Eadem a-

puḍ Euripid.

Οὐδ' αἰλ-

αῖν μὲ Ζεῦ,

τρεῖς δ' ἰ-

πρὸς ἑσπ-

Κακὸν καὶ

ἀλλὰ μετ-

ζοῖ ἢ τί-

λαιὸν ἴσθι.

d Exsequia-

rum honori-

buz, justis.

e Iniectione

terrae pere-

grin hoc est,

sepultura in

externa re-

gione.

f Euripid.

Ναῦται δ' αἰ νῦ Πρηνυδῶν.

nas. † CORPUS

Polydori invenit Hecuba.

h Apud Eurip.

αἰνὰ Polydor. cadav.

Hecubæ ostendens introducitur.

A acidæ fœcunda fui. jacet Ilion ingens, (stem.

Eventuque gravi finita est publica clades.

• Sed finita tamen: SOLI mihi Pergama restant,

In cursuque meus dolor est. Modo maxima rerum,

a Tot generis natisque potens, nuribusque, viroque,

Nunc trahor b exul, inops, tumulis avulsa meorum,

Penelopæ munus, quæ me data pensa trahentem

Matribus ostendens Ithacis, Hæc Hectoris illa est

Clara parens, hæc est, dicet, Priamæia conjux.

Postque tot amissos tu nunc, quæ sola levabas

Maternos luctus, hostilia busta piasti.

Inferias hosti pepèri: quo ferrea resto?

Quidve moror? quo me servas damnosa fenestus?

c Quo dii crudeles, nisi uti nova funera cernam,

Vivacem differtis anum? Quis posse putaret

Felicem Priamum post diruta Pergama dici?

Felix morte sua est: nec te, mea nata, peremptam

Adspicit: & vitam pariter, regnumque reliquit.

At puto d funeribus dotabere regia virgo,

Condeturque tuum monumentis corpus avitis.

Non hæc est fortuna domus. Tibi munera matris

Contingent fletus, e peregrinæque haustus arenæ.

Omnia perdidimus. superest, cur vivere tempus

In breve sustineam, proles gratissima matri,

Nunc solus, quondam f minimus de stirpe virili,

Has datus g Ismario regi Polydorus in oras.

Quid moror interea crudelia vulnera lymphis

Abluere? & sparfos immiti sanguine vultus?

Dixit, & ad littus passu procedit anili,

Albentes lacerata comas. Date, Troades, • urnam,

Dixerat infelix, liquidas hauriret ut undas.

† Adspicit eiectum Polydori in littore corpus,

Factaque Threiciis ingentia vulnera telis.

b TROADES exclamant: OBUTUIT illa dolor

Et pariter vocem, lacrymasque intorsus obortas

Devoiat ipse dolor. duroque simillima saxo

Torpet; & adversa figit modo lumina terra,

Interdum torvos extollit ad æthera vultus;

Na

g Polymnestori Thraciæ regi. •

nas. † CORPUS Polydori invenit Hecuba. h Apud Eurip.

αἰνὰ Polydor. cadav. Hecubæ ostendens introducitur.

Nunc positi spectat vultum, nunc vulnera nati;
 Vulnera præcipue: seque armat, & instruit ira.
 Qua simul exarsit, TANQUAM regina maneret,
 Ulcisci statuit: a pœnæque in imagine tota est.
 Utque furit catulo læstante orbata lexna,
 Signaq; nacta pedum, sequitur quem non videt hoste:
 Sic * Hecube, postquam cum luctu miscuit iram,
 Non oblita animorum, annorum oblita suorum,
 Vadit ad artificem diræ Polymnestora cædis,
 Colloquiumque petit: nam se monstrare relictum
 Velle latens illi, quod nato redderet, aurum.
 Credidit b Odrysium, prædæque assuetus amore,
 In c secreta venit. Tum blando callidus ore,
 Tolle moras, Hecube, dixit; da munera nato.
 Omne fore illius quod das, quod & ante dedisti,
 Per superos juro. Spectat truculenta loquentem,
 Falsaque jurantem, tumidaque exstuat ira.
 Atque ira d correpto, captivarum agmina matrum
 † Invocat, & digitos in perfida lumina condit,
 * Expilatque genis oculos (FACIT ira valentem)
 Immergitque manus; fœdataque sanguine * fonti,
 Non lumen, (neq; enim superest) loca luminis hau-
 Clade sui Thracum gens irritata tyranni, (rit. oculos eruit
 e Troada telorum lapidumque incessere jactu Polymnesto-
 Cœpit. At hæc mi tum rauco cum murmure saxum ri.
 Moribus insequitur, rictuque ad verba parato
 Latravit conata loqui. locus exstat, & ex re (rum liatque.
 / Nomen habet: veterumque diu memor illa malo- * fontis.
 Tum quoque g Sithonios ululavit mœsta per agros. e Hecubam.
 Illius, Troasque suos, hostesque Pelasgos, f Kuvεc ον-
 Illius fortuna deos quoque moverat omnes: uε. Vide
 Sic omnes, ut & ipsa Jovis conjuxque sororque Jul. Polluc.
 Eventus Hecubam meruisse negaverit illos. l. 5. c. 5.

g Thracios: à Sithonia Thraciæ regione.

De Memnonis cineribus in aves. FAB. 3.

NON vacat Auroræ, quanquam iisdem faverat ar-
 mis,
 Cladibus & casu Trojæque Hecubæque moveri.
 Cura deam propior, luctusque domesticus angit
 * Memnonis amissi: Phrygiis quem lutea campis
 Vidit Achillea pereuntem cuspide mater.
 Vidit: Et ille color, quo matutina rubescunt
 Tempora, palluerat; latuitque in nubibus æther.
 At non impositos supremis ignibus artus

a In vindican-
 do isto
 facinore to-
 ta mente oc-
 cupata est.

* Hecuba:
 a product. in
 a pœ. f.

b Thracium:
 ab Odrysis
 Thraciæ po-
 pulis.

c Eurip.
 irregular. &
 ic vianc.

d Compre-
 hensio intra
 tecta capti-
 varum.

† HECUBA
 (rit. oculos eruit
 Polymnesto-

* Exspo-
 (rum liatque.
 * fontis.

e Hecubam.
 f Kuvεc ον-
 uε. Vide
 Jul. Polluc.
 l. 5. c. 5.

a De Me-
 mnone & a-
 vibus Me-
 mnonis vi-
 de Cæli. Rho-
 dig. l. 32.
 c. 5. Anti-
 quitatibus.

Sustinuit spectare parens : sed crine soluto,
Sicut erat, magni genibus procumbere non est
Dedignata Jovis, lacrymisque has addere voces,
Omnibus inferior, quas sustinet aureus æther,
(Nam mihi sunt totum rarissima templa per orbem)

* decusque Diva tamen veni, non ut delubria, * diesque
Des mihi Des mihi sacrificos, * caliturasque ignibus aras.
sacrificum Si tamen adspicias quantum tibi sexmina præstem.
MS. Tum cum luce nova & noctis confinia servo,
* caritu- Præmia danda putes. Sed non ea cura, neque hic est
rasque. Nunc status Auroræ, meritos ut poscat honores.
a Ne nox si- Memnonis orba mei venio, qui fortia frustra
nes suos Pro h patrui tulit arma suq., primisque sub annis
transseat, ab- Occidit à forti (sic Dii voluistis) Achille.
servo. Da, precor, huic aliquem & solatia mortis honorem,
b Priamo Ti- Summe Deum rector, maternaque vulnera leni.
stioni fratre. Juppiter adnuerat. Cum Memnonis arduus alto
Sed Titho- Corruit igne rogos, nigrique volumina fumi
nim, à quo d Infecere diem: veluti cum flumina natas
Memnon Exhalant nebulas. nec Sol admittitur infra.
natum est, Atra favilla volat, glomerataque corpus in unum
Laomedon- Denatur, faciemque capit, sumitque colorem
tis frater Atq; e animum ex igni. levitas f sua præbuit alas.
fuit: ut ve- Et primo similis volucris, mox vera volucris
rissimile sit Insonuit pennis. pariter sonuere sorores
potiam de- * Innumeræ, quibus est eadem natalis origo.
ceptum esse Terque rogom lustrant; & consonus exit in auras
homonymia. Ter plangor: quarto seducunt castra volatu.
c Xanthus Tunc duo diversa populi de parte feroces
in Ægyptu- Bella gerunt, rostrisque & aduncis unguibus iras
nâ. Exercent, alasque, adversaque pectora lassant:
d Obscura- Inferæque cadunt cineri cognata sepulto
verunt. Corpora, seque viro forti meminere creatas.
e Secun- Præpetibus g subitis nomen facit autor: ab illo
dum eos, qui † Memnonides dictæ, cum Sol duodena peregit
animam vo- Signa, parentali morituræ * morte rebellant.
luerunt esse Ergo aliis latrasse h Dymantida flebile visum est:
ignem. MS. Luctibus est Aurora suis intenta, piæque
animam. Nunc quoque dat lacrymas, & toto rorat in orbe.
f Favilla
propria.
* In nu-
merum.

g Subito matris, novis & recentibus. † MEMNONIDES aves. De qui-
bus vide *Ælian. lib. 5. de nat. animal. cap. 1.* * more. h Hec-
bam Dymantis filiam.

De Anii filiabus in columbar. FA. 4.

Non tamen everfam Trojæ cum mœnibus esse
Spem quoque fata sinunt. * Sacer, † & sacra al-
tera patrem

Fert humeris, venerabile onus, Cythereius heros;
De tantisque opibus prædam pius eligit illam,
Ascaniumque luum: profugaque per æquora classe
Fertur ab Antandro, scelerataque littora Thracum,
Et Iolydoreo manantem sanguine terram
Linqvit; & utilibus ventis, æstuque secundo
Intrat a Apollineam, sociis comitantibus, urbem.

Hunc Anius, b quo rege homines, antistite Phœbus
Rite colebatur, temploque domoque recepit,
Vrbemque ostendit, delubraque nota, dualque
Latona quondam stirpes pariente retentas.

Thure dato flammis, vinoque in thura profuso,
* Cæsarumque boum fibris de more * crematis,
Regia recta perunt: positisque tapetibus altis
Munera cum liquido capiunt Cerealia Baccho.

Tunc pius Anchises: O Phœbi lecte sacerdos,
Fallor? an & natum, cum primum hæc mœnia vidi,
Bisque duas natas, quantum reminiscor, habebas?

Huic Anius niveis circumdata tempora vittis
Concutiens, & tristis, ait, Non falleris, heros
Maxime: * vidisti natorum quinque parentem,
Quem nunc (c TANTA homines rerum inconstantia
versat)

Fene vides orbem. Quod * enim mihi filius absens
Auxilium? quem dicta suo de nomine tellus
† Andros habet, pro patre locumq; & regna tenentē.

Delius augurium dedit huic: dedit altera Liber
d Fæminæ stirpi voto majora fideque

Munera, Nam tactu natarum cuncta mearum
In segetem, * laticemque meri, baccamque Minervæ
Transformabantur: divesque erat usus in illis.

Hoc ubi cognovit Trojæ populator Attrides,

I. 4

(Ne MS. Sed
hoc contra

ritum sacrificiorum fecit: nam in ara Apollinis Delii nullum animal
sacrificabatur, teste Macr. 3. Satur. cap. 6. * relictis. * vidistis
MS. al. natorum vidisti. c Epiphonema de fortune fragilitate,
& inconstantia. Herod. Οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἰσὶ ἐκφυγόντων,
ἀνδρῶν ἰσὶ δὲ καὶ αἰὲν αὐτῶν ἐκφυγόντων. * enim est mihi.
† ANDROS insula ab Andro dicta. d Filiabus. * laticesque
MS. Siephan. ideo em αἰνέτης cognominatus scribit.

* Sacra
MS. libri
recte. Ita
alib. Jam
pius Æ-
neas sacra,
& sacra al-
tera patrē
Afficiet.
† ÆNEA
pictas in pa-
rentem. De
qua vide
Asiam. l. 3.
Var. hist.
cap. 22.
a Delum
Apoll. ora-
culo insi-
gnem. Virg.
-- egressi
venera-
mur Apol-
linis urbē.
b Virg. 3.
Amid.

Rex A-
nius, rex
idem ho-
minum
Phœbiq;
sacerdos.
* Cæso-
rumque
(Ne MS. Sed
hoc contra

tem quæ vos
attigit. Me-
taph.
b Andri
fratris in so-
cores.
* Deditit.
* possis.
c Virg. 11.
Æn. He-
ctoris Æ-
nexque
manu vi-
ctoria
Graium
Hæsit, & in
decimum
vestigia
retulit

annum. d Ita in 1. Metam. Daphne: Fer, pater, inquit, opem. Item
Arethusa lib. 5. Ea hujus formæ precandi exempl. exstat lib. 11. & 15.
* discere. † ANTI filia in columbas. e Veneris.

De Orionis filiabus pro Thebanis immolatis, & duobus
juvenibus ex earum favillis. FAB. 5.

Talibus atque aliis postquam convivium dictis
Implerunt, mensa somnum petiere remota;
Cumque die surgunt, adeuntque oracula Phœbi:
Qui petere a antiquam matrem, cognataque jussit
Littora. Prosequitur rex, & dat munus ituris:
Anchisæ sceptrum, chlamydē pharetramq; b nepotij
Craterem Ænex, quem quondam miserat illi
Hospes ab Æmoniis Therseus Ismenius oris.
Miserat hunc illi Therseus: fabricaverat Alcon
Myleus, & longo cœlaverat argumento.
c Urbs erat, & septem posses ostendere portas:
Hæ pro nomine erant, & quæ foret illa, docebant.
b Afcasio.
c Thebe
Ærotica,
Hesiod.
— ip' in a-
πύλον Θέβης,
Καὶ μὴ δὲ
εἶν.

d Propter populum pestilentia affl. dum.

Illam demisso per fortia pectora telo,
 Pro populo cecidisse suo; pulchrisque per urbem
 Funeribus ferri, celebrique in parte cremari.
 † Tum de virginea geminos exire favilla,
 Ne genus intereat, juvenes, quos fama * Coronas
 Nominat, & cineri materno ducere pompam.

† *E favilla
 regi filiarum
 Orionis, duo
 juvenes.*
 * Coronas.

*De iudice Ambracio in saxum, & filius Molossi
 in aves. FAB. 6. & 7.*

HAstenus antiquo signis fulgentibus ære
 Summus in aurato crater * erat asper a acantho.
 Nec leviora datis Trojani dona remittunt:
 Dantque sacerdoti custodem thuris acerram:
 Dant pateram, c'aramque auro gemmisq; coronam.
 Inde recordati Teucros à sanguine Teucris
 Ducere principium, Cretam tenuere; locique
 Ferre diu nequiere * Jovem: b centumque relictis
 Urbibus, Ausonios optant contingere portus.
 Savit hyems, jactatque viros: Strophadumq; reco-
 Portibus infidis exterruit ales c Aëlo. (ptos
 Et jam Dulichios portus, Ithacamque, Samumque,
 Neritiasque domos, regnum fallacis Vlyssæi,
 Prætereunt vèsti: d certatam lite Deorum
 Ambraciam, versique vident sub imagine saxum
 † Judicis, Aëtiaco quæ nunc ab Apolline nota est;
 e Vocalemque sua terram Dodonida quercu,
 Chaoniosque sinus: † ubi nati rege Molosso
 Impia subjectis fugere incendia pennis.

* fuit.
 a Ciofan.
*Smilacem
 asperam in-
 terpretatur
 Dioscoridis.*
 * luem.
 b Creta te-
 catompoli.
 c Una trium
 Harpya-
 rum, quasi
 procella di-
 da. Hesiod.
 Theogon.
 præter hanc
 & Ocype-
 ten, nomi-
 nat & Irin.

*pro qua Virg. 3. Æn. Celæno surrogavit. Stesichorus Thyellam addi-
 dit. d De qua decertatum est. † JUDEX Ambracius in saxum.
 e Propter responsa, quæ à quercu columbæ reddebant. † FILII
 Molossi in aves.*

*De Polyphemo Galatæ amore capto, & de Acis
 in fluvium. FAB. 8.*

Proxima Phæacum felicibus obsita pomis
 Rura petunt. Epiros ab his, regnataque a vati
 Buthrotos Phrygio, b simulataque Troja tenetur.
 Inde futurorum certis, quæ cuncta fideli
 Priamides Helenus monitu prædixerat, intrant
 Sicaniam. Tribus hæc excurrit in æquora c linguis:
 E quibus imbriferos est versa Pachynos ad Austros; urbes.
 Mollibus expositum Zephyris Lilybæon ad * Arctos b Virg. &

a Heleno.
 Virg. Priamiden Helenum
 Graias re-
 gnare per
 gnare per
 Equo- parvam

L 5

Trojam, simulataq; magnis Pergama. c Promontoriis: unde Trinacriæ nomen accepit. l. 4. Fastor. * Arcton Æq. expertem.

• Pelorus. *Æquoris expertes spectat, Boreamque* • Peloros.
Dicit autem Hanc subeunt Teucris remis, æstuque secundo,
Pelorum ex- Sub noctem potitur a Zanclea classis arena.
positum esse Scylla latus dextrum, lævum irrequieta Charybdis
Sepuentrio- Infestat. vorat hæc raptas, revomitque carinas:
mi: unde & † Illa feris atram canibus succingitur alvum,
Mars, Ecce Virginis ora gerens, & (si non omnia vates
autē! Bo- Ficta reliquerunt) aliquo quoque tempore virgo.
reas angu- Hanc multi petiere proci: quibus illa repulsis
sta à sede Ad pelagi Nymphas, pelagi gratissima Nymphis,
Pelori Ibat, & elusos juvenum narrabat amores.
Missus ad- Cui dum pestendos præbet Galatea capillos,
est. Talibus alloquitur referens suspiria dictis:
a Zancles Tetamen, ô virgo, genus haud immitte virorum
littore, urbi Expetit, utque facis, potes his impune negare.
Sicil. in pe- At mihi, cui pater est Nereus, quam cæcula Doris
nitiss. Pelori Enixa est, quæ sum b turba quoque tuta sororum,
simu. Non nisi per luctus licuit Cyclopi amorē
 † SCYLLA Effugere: & lacrymæ vocem impediere loquentis.
in mon- Quas ubi marmoreo deterfit pollice virgo,
strum. Et solata Deam est, Refer, ô • rarissima, dixit;
b Quinquaginta enim Neve tui causam tege, sum tibi fida, doloris.
numerantur Nereis his contra rescuta e Cratxide natam est.
Nereides ab MAGNA quidem patrisque sui, matrisque voluptas,
Hesiod. Nostra tamen major: nam me sibi junxerat uni
Theogon. Pulcher, & d octonis iterum natalibus actis
 • gratissi- Signarat teneras dubia lanugine malas.
ma. Hunc ego, me Cyclops nullo cum fine petebat.
e Scyllam, Nec, si quæsieris odium Cyclopi, amorne
Phorci & Acidis in nobis fuerit præstantior, edam.
Cræsidis fi- Par utrumque fuit. ΠΡΟΗ! Quanta potentia regni
liam, quæ Est, Venus alma, tui! † Nempe ille immitis, & iplis
eadem est Horrendus sylvis, & visus ab hospite nullo
cum Heca- Impune, & e magni cum Diis contemptor Olympi,
te. Apollon. Quid sit amor sentit, nostrique cupidine captus
lib. 4. Uritur, oblitus pecorum, antrorumque suorum.
d. Annos na- Jamque tibi formæ, jamque est tibi cura placendi:
tur sedecim. Jam rigidos pectis rastris, Polypheme, capillos;
 † POLY- Jam libet hirsutam tibi falce recidere barbam,
VHEMUS. f Et spectare feros in aqua, & componere vultus.
Theoc. Cycl. Cædis
αἰετοὶ δὲ πάντα πείρῃα. Πάλλαι τὰς οὐκ ἀπὸ τοῦ αἰετοῦ ἀπὸ τῶν ἀπλῶ-
τη Χανδακῆς ἐν βοτάνῃς. e Talis ab Homero quoque describitur Od. 9.
 & ab Eurip. in Cycl. f Virg. Alex. nuper me in littore vidi,
 Cum placidum ventis staret mare.

Cædis amor, feritasque, sitisque immensa cruoris
Cessant, & tutæ veniunt abeuntque carinæ.

* Telemus interea Siculum delatus in æquor,
Telemus Eurymides, a quem nulla fefellerat ales,
Terribilem Polyphemon adit: Lumenque, quod unū
Fronte geris media, rapiet tibi, dixit, Ulysses.
Risit: & O vatū stolidissime, falleris, inquit;
Altera jam rapuit. Sic frustra vera monentem
Spernit: & aut gradiens ingenti littora passu
Degravat; aut fessus sub opaca revertitur antra.
Prominet in pontum b cuneatus acumine longo
Collis; utrumque latus circumfluit æquoris unda:
Huc ferus * adscendit Cyclops, mediusque refedit.
Lanigeræ pecudes nullo ducente secutæ.

c Cui postquam pinus, baculi quæ præbuit usum,
Ante pedes posita est, antennis apta ferendis,
Sumptaque arundinibus compacta est fistula centū:
Senserunt toti pastoria sibila montes,
Senserunt undæ. Latitans ego rupe, meique
Acidis in gremio residens procul, auribus hausi
Talia dicta meis, auditaque verba notavi.

† CANDIDIOR folio d nivei Galatea ligustri,
Floridior prato, longa procerior alno,
Splendidior vitro, e tenero lascivior hædo,
Levier assiduo detritis æquore conchis,
Solibus hybernis, æstiva gratior umbra,
Nobilior pomis, platano conspectior alta,
Lucidior glacie, matura dulcior uva,
Mollior & cœni plumis, & lacte coacto,
Et, si non fugias, riguo formosior horto.
Sævior indomitæ eadem Galatea juvenis,
Durius annosa quercu, fallacior undis,
f Lentior & salicis virgis, & vitibus albis,
His immobilior scopulis, violentior amne,
g Laudato pavone superbior, acrior igni,
Asperior tribulis, fæta truculentior ursa,
Surdior æquoribus, calcato immitior hydro,
Et, (quod præcipue, si possem, demere vellem)
Non tantum cervo claris latratibus æsto,
Verum etiam ventis, volucrique fugacior aura.
At, bene si noris, pigeat fugisse: morasque
Ipsa tuas damnes, & me retinere labores.

* Telephus
perper. Nam

Theocr. quo-
que Tele-
mum ap-
pellat Eury-
mi fil. &
Hom. Od. i.

Tibullus
Euphrasius.
a Cujus au-
gurium.

b Cunei in
modum por-
rectum.

* accedit.
c Virgil. 3.
Æneid.

Trunca
manum
pinus re-
git, & ve-
stigia fir-
mat.

† POLY-
PHEMI
cantilena.
d Propter
florum vir-
gulti illius
candorem.

Vide Par-
vbas. lib. 2.
de raptu
Proserp.

Turneb. si-
militer li-
gustr. no-
men esse fru-
ticis putat,

Sunt cujus flor sit

candidus. e Theocr. μύρον γαυροτριχ. f Virg. Daphn. Lenta sa-
lix quantum pallenti cedit olivæ. g Idem alib. Laudatas osten-
tat avis Junonia pennas.

† ORES † Sunt mihi pars montis vivo pendentia saxo
Polyphem. Antra, quibus nec Sol medio sentitur in æstu,
 a *Ἐστὶ δὲ μ-* Nec sentitur hyems: sunt pomæ gravantia ramos;
ποῦ καὶ α a Sunt auro similes longis * in vitibus uvæ,
ποῦ καὶ α Sunt & purpureæ, tibi & has servamus, & illas.
 * *α* Mihi vit. Mollia fraga leges: ipsa autumnalia corna,
 b *Ceres, hoc* Prunaque non solum nigro liventia succo,
est, flava, Verum etiam generosa, novæque b imitantia ceras.
que in des- Nec tibi castanæ, me conjuge, nec tibi deerunt
ciis fuisse Arbuti fæctus: OMNIS tibi serviet arbor. (errant;
videntur. c Hoc pecus omne meum est: multæ quoque vallibus
 Turn. l. 30. Multas sylva tegit; multæ stabulantur in antris.
 cap. 14. Nec, si forte roges, possem tibi dicere, quot sint.
 e *Theoc.* PAUPERIS est numerare pecus, de laudibus harum
Ἰσὺν δὲ λαῶν N I L mihi credideris, præsens potes ipsa videre,
ἵκνται. Ut vix * sustineant dissentium cruribus uber.
 * circum- Sunt d foxtura minor tepidis in ovis libus agui:
 cant. Sunt quoque parætas aliis in ovilibus hædi.
 d *Virg. Si* e Lac mihi semper adest niveum: pars inde bibenda
 foxtura Servatur; partem liquefacta coagula durant.
 gregem Nec tibi deliciæ faciles, vulgataque tantum
 suppleve- Munera contingunt: dainæ, leporesque, capræque.
 rit. Parque columbarum, demptæque cacumine nidus.
 e *Virg. A-* Inveni geminos, qui tecum ludere possint,
 lex. Lac Inter se similes, vix ut dignoscere possis,
 mihi non f Villosæ catulos in summis montibus uræ:
 æstate no- Inveni, & dixi, Dominæ servabimus istos.
 vum, non Jam modo caruleo nitidum caput exsere ponto,
 frigote de- g Jam, Galatea, veni: nec munera despice nostra.
 sit. *Theocr.* h Certe ego me novi, liquidæque in imagine vidi
 Idyl. II. Nuper aquæ placuitque mihi mea forma videnti.
Κικλὲς τὴν Adipice sim quantus, non est hoc corpore major
τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ Juppiter in cælo (nam vos narrare soletis
ἀνὰ τὸν Ἰου- Nescio quem regnare Jovē.) COMA plurima torvos
να γὰρ α π- Prominet in vultus, humerosque; ut lucus obumbrat.
ον. Nec, mea quod duris horrent dentissima setis
 f *Theocr.* Corpora, turpe puta: TURPIS sine frondibus arbor;
 — *Τρίτα δὲ* Turpis equus, nisi colla jubar flaventia velent.
πρὸς ἑκά- Pluma tegit volucres; ovibus sua lana decori est:
στέρη Barba viros hirtæque decent in corpore setæ.
Πατρὸς α- Vnum
μυῖστρος, καὶ σκύμνος πύργος ἀκτὴν. g *Mem.* Ἄλλ' ἀνὰ κέρας
αὐτῷ αἶμα. h *Theocr. Idyl. 6.* Καὶ γὰρ ὅλως ἰδὲ εἰδὲ ἴσως κα-
κὸν, αὐτὰ μαλίστην. Ἡ γὰρ ἀρετὴ ἐστὶν ἰσχυρὰ, ἢ δὲ γὰρ
λαῖνα.

* Unum est in media lumen mihi fronte; sed instar a Theocr.
 Ingentis clypei. Quid? Non hæc omnia magno Elic d' i-
 Sol videt è cælo? Solis tamen unicus orbis. e θαλαμῶς
 Adde, quod in vestro b genitor meus æquore regnat. i πηγά.
 Hunc tibi do focerum, tantum miserere, precesque b Neptu-
 Supplicis exaudi: tibi enim succumbimus uni. nus, cujus
 Quicq; Jovem, & cæli iperno, & penetrabile fulmē, filij tan-
 Nerei, te * vereor: tua fulmine sævior ira est. quidus è ma-
 Atque ego CONTAMPTUS essem patientior hujus, ri geniti a-
 Si fugeres omnes. Sed cur, Cyclope repulso, lieni ab o-
 Acin amas? præfersque meis amplexibus Acin? mni huma-
 Ille tamen placeatque sibi, placeatque licebit, nitate. Gell.
 Quod nollem, Galatea, tibi: M o n o copia detur, L. 15. c. 21.
 Sentiet esse mihi d tanto pro corpore vires. c Vide Eu-
 Viscera viva traham: divulsaque membra per agros, rip. Cyclo-
 Perque tuas spargam, si se tibi e misceat, undas. pem.
 Utrorem, laxisq; exæstuat acrius ignis, * veneror.
 Cumque suis videor translatam viribus Ætnam d Pro tanta
 Pectore ferre meo: Nec tu, Galatea, moveris. corporis ma-
 Talia nequoquam questus (nam cuncta videbam) gnitudine.
 Surgit: & ut taurus vacca furibundus adempta, e Si tecum
 State nequit, sylvisque & notis saltibus errat; coëst, imi-
 Cum ferus ignarus. nec quicquam tale timentes tatione Ho-
 Me videt atque Acin, Videoque exclamat, & ista meri.
 Ultima sit, faciam, Veneris concordia vestra.
 TANTAQUE VOX, quantam Cyclops iratus habere
 Debuit, illa fuit. Clamore perhorruit Ætna.
 Ast ego vicino pavescita sub æquore mergor.
 Terga fugæ dederat conversa / Simethius heros, f Acis Si-
 * Et, Fer opem. Galatea, precor, mihi ferte parentes, methius
 Dixerat: & vestris periturum admittite regnis. Nympha
 Insequitur Cyclops, partemque è monte revulsam fil.
 Mittit: & extremus quamvis pervenit ad illum * Affer.
 Angulus è saxo, totum tamen obruit Acin.
 At nos, quod fieri solum per fata licebat,
 Fecimus, ut vires assumeret Acis g avitas.
 Puniceus de mole cruor manabat: & intra
 Temporis exiguum rubor evanescere cæpit:
 † Fitque color primo turbati fluminis imbre.
 Purgaturque mora. Tum moles * tacta dehiscit,
 Vivaque per rimas, proceraque surgit arundo:
 Osque cavum saxi sonat exsultantibus undis.
 Miraque res, Subito media tenus exstirrit alvo
 Incinctus juvenis flexis nova cornua cannis;
 Qui, nisi quod major, quod toto carulus ore est,

Acis

Acis erat. et sic quoque erat tamen Acis in amnem
Versus: & antiquum tenuerunt flumina nomen.

De Glaucō in deum marinum. F A V. 9.

a *Nerīdum turba.* DESIERAT Galatea loqui: a cœtuque soluto
Discedunt. placidisque natant Nereides undis.
† GLAU- Scylla redit: neque enim medio se credere ponto
CUS patria Audet: & aut bibula sine vestibibus errat arena,
Anthedonius. De Aut, ubi lassata est, seductos nacta recessus
Glaucō vide Gurgitis, inclusa sua membra refrigerat unda.
Athenæ. Ecce! Fretum scindens alti novus incola ponti,
Nuper in Euboica versis Anthedone membris.
Bib. 7 c. 16. † Glaucus adest, visæque cupidine virginis ardet;
Erasm. Cril. Et, quæcunque putat fugientem posse morari,
4. Cent. a. Verba refert. Fugit illa tamen, veloxque timore
dag. 63. Pervenit in summum positi prope littora montis.
Plin. l. 9. Ante fretum est ingens apicem * coniectus in unum
cap. 16. & Longa sub arboribus * convexus b ad æquora vertex.
l. 32. c. 11. Constitit hic, & tuta loco. monstrumne, Deusne
Item Natal. Ille sit ignorans, admiraturque colorem.
Comit. l. 8. Cæsariemque humeros subjectaque terga regentem,
Mytholog. Ultimaque excipiat quod c tortilis inguina piscis.
cap. 3. Sensit, & innitens, quæ stabat proxima, moli,
* colle- Non ego prodigium, nec sum fera bellua, virgo, (teus
Aus. * Sed Deus, inquit, aqua; nec d majus in æquore Fro-
* conyer- Jus habet, * & Triton, Athamantiadesq; Palæmon.
sus. al. con- Ante tamen mortalis eram: sed scilicet altis
nexus. Deditus æquoribus, tantum exercebar in illis.
b *In mare* Nam modo ducebam ducentia retia pisces:
versus. Nunc in mole sedens moderabar arundine linum.
c *Facile se* Sunt viridi prato confinia littora, quorum
intorquens: Altera pars undis, pars altera cingitur herbis:
vel tortuo- Quas neque cornigeræ c morsu læsere iuvenæ,
sus. Nec placidæ carplistis oves, hirtæve capellæ.
* Sum. Non apīs inde tulit collectos sedula flores.
d *Majorem* Non data sunt capiti genialia fœta, nec unquam
potestatem. Falciferæ secuere manus. Ego primus in illo
* aut. Cespite confedi, dum lina madentia sicco.
e *Carpse-* Utque recensere captivos ordine pisces,
runt, depa- Insuper exposui, quos aut in retia casus,
flæ sunt. Aut sua credulitas in aduncos egerat hamos.
f *Pisces ca-* R e s similis ficit: sed quid mihi fingere prodest?
pui. Gramine contacto carpit f mea præda moveri,
g *Pareche-* Et motare latus, terraque ut in æquore niti.
sis. Dumque g moror, mirorque simul, fugit omnis in
undas Turba

Turba suas, dominumque novum, litusque relinquunt.

Obstupui: dubitoque diu, causamque requiro,

Nam Deus hæc aliquis, num succus fecerit herba.

Quæ tamen has, inquam, vires habet herba? manuque

Fabula decerpsi, decerptaque dente momordi.

Vix bene combiberant ignotos guttura succos:

Cum subito & trepidate intus præcordia sensi,

Alteriusque rapi naturæ pectus amore.

Nec potui restare diu: repetendaque nunquam

Terra, VALE, dixi; corpusque sub æquore mersi.

Dii maris exceptum socio dignantur honore;

Utque mihi, & quæcunque seram mortalia, demant,

Oceanum Tethynque rogant. Ego & lustror ab illis;

Et, purgante & nefas novies mihi carmine dicto,

Pectora fluminibus jubeat supponere centum,

Nec mora: diversis lapsi de partibus amnes,

Totaque vertuntur supra caput æquora nostrum.

Quæ postquam redeunt, alium me corpore toto,

Ac fueram nuper, nec eundem mente recepi.

Hæstenuſ acta tibi possum memoranda referre:

Hæstenuſ & memini: nec mens mea cætera sensit.

Hanc ego tum primum viridem ferrugine barbam,

Cæsariemque meam, quam longa per æquora verro,

Ingentesque humeros & cæcula brachia vidi,

Cruraque pinnigero curvata novissima pisce. (nis? h

ſquid tamen hæc species? quid Diis placuisse mari-

Quid juvat esse Deum, si tu & non tangeris istis?

Talia dicentem, dicturum plura reliquit

Scylla Deum. Furit ille, irritatusque repulsa,

h i rodigiosa petit Titanidos atria Circes.

a Moveri,
salire.

b Glaucus
in Deum
maris.

c Quicquid
in me esset
mortale.

d Furgor.
e Humanam
labem.

f Apostro-
phe cum in-
dignatione
ad Scyllam.

g Non mo-
veris.
h Aëdes
monstrorum
plenus, in
quæ illa ho-
mines con-
vertit.

LIBER XIV.

De Scyllæ inguinibus in canes. FAB. I.

Amque giganteis injectam faucibus

Ætnam,

Arvaque Cyclopum, quid rastra, quis a Glaucus

usus aratri

Anthedone

Nescia, nec quicquam junctis debentia

bobus,

Bætiæ ci-
vitate oriun-
dus.

Liquerat & Euboicus tumidarum rector aquarum:

Liquerat & Zancle, adversaque moenia Rhegi,

b Magno

Navisfragumque fretum, gemino quod littore præ-

comitatu,

Ausoniæ Siculæque tenet confinia terræ.

(sum magna cum

Inde b manu magna Tyrrhena per æquora vectus.

multitudinis.

Her-

a Paulo an- Herbiferos adiit colles, atque a atria Glaucus
 te, Prodi- b Sole sata Circes, variarum plena ferarum.
 giosa petit Quam simul adspexit, dicta, acceptaque salute,
 Titanidos Diva, Dei miserere, precor: nam sola levare
 atria Cir- Tu potes hunc, dixit, (videat modo dignus) amo-
 ces. Quanta sit herbarum, Titani, potentia nulli (rem.
 b Hesiod. Quam mihi cognitius, qui sum mutatus ab illis.
 Theog. Kja- Neve mei non nota tibi sit causa * furoris,
 xnd' Hes. Littore in Italico, Messenia mœnia contra,
 S'q'amp' T- Scylla mihi visa est. Pudor est, promissa, precesque,
 megridis. Blanditiasque meas, contemptaque verba referre.
 Hom. Od. 10. At tu, sive aliquod e regnum est in carmine, carmen
 * doloris. Ore move facto: sive expugnantior herba est,
 e Potentia, Utere tentatis a operosa viribus herba.
 efficitur. Nec medeare mihi, sanesque hæc vulnera mando;
 d Efficaci, Fineque nil opus est: e partem ferat illa caloris.
 potentia. At † Circe (neque enim f flammis habet acrius ulla
 e Mutuo a- Talibus ingenium: seu causa est hujus in ipsa,
 more ardeat. Seu Venus indicio facit hoc offensa g paterno)
 † Circes ve- Talia verba refert: Melius sequerere volentem,
 neficia. Optantemque eadem, parilique cupidine captam.
 f Amarihus Dignus eras, ultro poteras certeque rogari:
 conciliandis. Et, si spem dederis, mihi crede, rogaberis ultro.
 g Solis, qui Ne dubites, aditque tux fiducia formæ.
 adulterium En! Ego cum Dea sim, nitidi cum Ælia Solis,
 ejus cum Carmine cum tantū, * tantū quoq; gramine possim,
 Marte pa- Ut tua sim, voveo. b SPERNENTEM sperne, i sequenti
 tesecerat. k Redde vices; unoque duas ulciscere facto.
 * quan- Talia tentanti. l PRIUS, inquit, in æquore frondes,
 tum. Glaucus, & in summis nascentur montibus algæ,
 h Scyllam. Sospite quam Scylla nostri mutantur amores.
 i Circe. Indignata Dea est: & lœdere quatenus ipsum
 k Par pari Non poterat, nec vellet amans; m irascitur illi.
 refer, in a- Quæ sibi prælata est: Venerisque offensa-repulsæ,
 more re- Protinus horrendis infamia * pabula succis
 fronde. Conterit, & tritis n Hecateia carmina misceri;
 l Ejat quod Cæculaque induitur velamina; perque ferarum
 fieri nequit Agmen adulantum media procedit ab aula:
 poetica Oppositumque petens contra Zancleia saxa
 Notatio. Rhegion, ingreditur ferventes æstibus undas.
 Virg. Ante In quibus, ut solida ponit vestigia terra,
 leves ergo Summaque decurrit pedibus super æquora siccis.
 pascentur
 in æthere cervi, Et freta, &c. m Anacoluthon: eatonem sibi
 sive in tantum irascitur Scyllæ. * gramina. n Incantationes p
 ab Hecate acceperat.

Parviti

Parvus erat gurgis curvos sinuatus in arcus,
 Grata quies Scyllæ: quo se referebat ab æstu
 Et maris, & cœli. a medio cum plurimus orbe
 Solerat, & minimas à vertice fecerat umbras.
 Hunc Dea b præviatiat, * portentificisque venenis
 Inquinat: hic * pressos latices radice nocenti
 Spargit, & obscurum verborum ambage novorum
 Ter novies carmen magico demurmurat ore.
 Scylla venit, * mediaque tenus descenderat alvo;
 † Cum sua fixdari c latrantibus inguina monstros
 Adspicit, ac primo non credens corporis illas
 Esse sui partes, refugitque, abigitque, timetque
 Ora proterva canum: sed quos fugit, attrahit una.
 Et corpus quærens femorum, crurumque, pedumq;
 † Cerbereos rictus pro partibus invenit illis;
 Statque canum rabies; subjectaque terga ferarum
 Inguinibus truncis, uteroque existente c coercet.

canes. c Canibus: unde & nomen illi factum putant, Scyllæ canibus. hoc est, a canibus. d Caninos. Synecd. e Continet, comprimit.

De Scylla in saxum. F A B. 2.

FLexit amans Glaucus, nimiumque hostiliter usq;
 Viribus herbarum fugit connubia Circes.

Scylla loco mansit: cumque est data copia primum,
 In Circes odium a sociis spoliavit Ulysses.

Mox eadem Teucras fuerat mersura carinas, (stat, a Vide Od.
 Ni prius in b scopulum, qui nunc quoque saxeus ex- 12. Alludit
 Transformata foret. scopulum quoque navita vitat. ad nomen
 Scyllæ. Scyllæ nū
 Scyllæ, hoc est, a spoliando. b Scyllæum dicit. Vide Natalem Comitem
 lib. 3. Mytholog. cap. 11.

De Cercopibus in simias. F A B. 3.

Hunc ubi Trojanæ remis, avidamq; Charybdim,
 Evicere rates, cum jam prope littus adessent

Ausonium, a Libycas vento referuntur ad oras.

Excipit Anean illic animoque, domoque,
 Non bene * dissidium Phrygii latura mariti
 Sidonis: inque pyra sacri sub imagine facta
 Incubuit ferro, b deceptaque decipit omnes.

Rursus arenosa fugiens nova moenia terræ
 Ad c sedes * Erycis, fidumque relatus Acesten,
 Sacrificat, tumulumque sui genitoris honorat;

Quas- dissidia le-
 gend. putat. A prodeus propter incisum. b Ab Aneæ sc. Vide 4. A-
 neid. c Siciam. Virg. Nec littora longe Fida reor fraterna E-
 erycis. f. Aneid. * Circes. Fatic.

a Notatio
 meridiei.

b Ante in-
 cit.

* porten-
 tificisque.

* press. in-
 telligit suc-
 cos expressos

ex herbis
 nocivis.

* Pontum-
 que subit

media te-
 nus alvo.

† Scyllæ
 inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

inguina in

a Insulas
Æneas.

b Palinuro

gubernatio-

re, Virg. 6.

excussa

magistro.

c Imitatio-

ne Maronis,

qui primum

ex illo Hom.

eu Aglaucis

fecit Inari-

men, muta-

ta declina-

tione & nu-

mero. Vide

Parthas.

d Jupiter

παρπαρ-

δεν τι η-

αυτε.

e Ab ho-

rum fraudu-

lentia &

versutia na-

tum est ada-

gium αργα-

καρκα' πτω'

item, καρ-

κωμιζεν.

† CERCO-

PES in si-

min.

f Tubicinis

Miseni

Æoli fil.

Virg. Mise-

num Æo-

liden.

* ulvis.

g Virg. lib. 6. Æneid. afflata est numine quando Jam propiore

Dei. h Proserpinæ, sicut Jovem infernalem dicimus Diem patrem,

sive Plutonem. * devellere MS. non male. Virg. restringere dixit.

† ÆNEA congressum cum Sibylla Cumana. * lassos. * averso.

Quasque rates Iris Junonia pene cremarat,
Solvit, & a Hippotadæ regnum, terrasque calenti
Sulphure fumantes. Acheloiadumque relinquit
Sirenum scopulos: orbaraque b præfide pinus
c Inarimen, Prochytenque legit, sterilique locatas
Colle Pithecusas habitantum nomine dictas.
Quippe d Deum genitor fraudem & perjuriam quondam
e Cercopum exosus, gentisque admittit dolosa,
In deformem viros animal mutavit, ut iidem
Dissimiles homini possent, similesque videri;
Membraque contraxit, natesque à fronte remissas
Contudit, & rugis peraravit anilibus ora:
Totaque velatos flaverit corpora villos
Misit in has sedes; nec non prius abstulit usum
Verborum & natæ dira in perjuriam linguæ:
Posse queri tantum rauco stridore reliquit.
Has ubi præteriiit, & Parthenopeia dextra
Mœnia deseruit, læva de parte f canori
Æolidæ tumulum, & loca sortæ palustribus * undis
Littora Cumarum, vivacisque antia Sibyllæ
Intrat: & ut manes adeat per Averna paternos,
Orat. At illa diu vultum tellure moratum
Erexit, tandemque g Deo furibunda recepto,
MAGNA petis, dixit, vit factis maxime, cujus
DEXTERA per seipsum est, pietas spectata per ignes.
PONE tamen, Trojane, metum: potiere petitis;
Elysiasque domos, & regna novissima mundi
Meduce cognosces, simulacraque chara parentis.
IN VIA virtuti nulla est via. Dixit: & auro
Fulgentem ramum syiva h Junonis Avernæ
Monstravit, jussitque suo * divellere trunco.
Paruit Æneas, & formidabilis Orci
Vidit opes, atavosque suos, umbramque senilem
Magnanimi Anchisæ, didicit quoque jura locorum,
Quæque novis essent adeunda pericula bellis.
† Inde ferens * lapsos * adverso tramite passus,
Cum duce Cumæa fallit sermone laborem.
Dumque iter horrendum per opaca crepuscula carpit,
Seu Dea tu præsens, seu Diis gratissima, dixit,
NUMINTIS instar eris semper mihi, meque fatebor
Muneris esse tui, quæ me loca mortis adire,

* ulvis. Quæ
g Virg. lib. 6. Æneid. afflata est numine quando Jam propiore
Dei. h Proserpinæ, sicut Jovem infernalem dicimus Diem patrem,
sive Plutonem. * devellere MS. non male. Virg. restringere dixit.
† ÆNEA congressum cum Sibylla Cumana. * lassos. * averso.

Quæ loca me visæ voluisti evadere mortis:
 Pro quibus ærias meritis erectus ad auras,
 Tempa tibi statuam, tribuam tibi thuris honores.
 Respicit hunc vates, & suspiratibus hautis,
 Nec Dea sum, dixit, nec sacri thuris honore
 Humanum dignare caput. neu nescius erres,
 Lux æterna mihi, carituraque sine dabatur,
 Si mea virginitas Phœbo b patuisset amanti.
 Dum tamen hanc sperat, dum præcorrumpere donis
 Me cupit: c ELIGE, ait, virgo Cumæa. quid optes:
 Optaris potiere tuis. d Ego pulveris hausli
 Ostendens cumulum, Quot haberet corpora pulvis,
 Tot mihi natales contingere vana rogavi.
 * Excidit, ut pererem juvenes quoque; protinus annos.
 † Hos tamen ille mihi dabat, æternamque juventam,
 Si Venerem paterer. Contempto munere Phœbi
 Innuba permaneo. Sed jam f FELICIOR ætas
 Terga dedit, tremuloque gradu venit ægra senectus,
 Quæ patienda diu est: nam jam mihi secula septem
 Acta vides; superest numeros ut pulveris æquem,
 g Tercentum menses, tercentum multa videre.
 TEMPUS erit, cum de tanto me corpore parvam
 Longa dies faciet, consumptaque membra senectæ
 Ad minimum redigentur onus; nec amata videbor,
 Nec placuisse Deo. PHOEBUS quoque forsitan ipse
 Vel non agnoscet, vel dilexisse negabit.
 † Usque adeo mutata ferar, nullique videnda;
 Voce tamen noscar: vocem mihi fata relinquent.
 in prerogata a Phæbo. e ἀγάμη virgo. f Juventa.
 cenios. Synecdoche. † SIBYLLA in vocem.

De Ulyssis sociis in suos, & rursus in pristinam
 formam. FAB. 5, 6.

TAlia convexum per iter memorante Sibylla,
 Sedibus a Euboicam Stygiis emerit in urbem
 Troius Æneas: sacrisque ex more litatis,
 Littora adit nondum b nutricis habentia nomen.
 Hic quoque sublitterat post tædia longa laborum
 Naticius Macareus, comes c experientis * Vlyssci.
 * Desertum quondam mediis in rupibus Ætææ
 Noscit Achæmeniden, improviseque repertum
 Vivere * miratus, Quis te casusve, deusve

Servat, Virgil. 7.

Tu quoque littoribus nostris, Æneia nutrix, Æternam moriens
 famam, Cajeta, dedisti. c Πάλλα πῦρ δῖον. * Vlyssis. * De-
 sertumque olim. * miratur MS.

a Homi-
 nem: Syn-
 ecdoche.
 b Exposita
 fuisse, pro-
 lituisse.
 c Menand.
 ο, πῦρ δῖον
 δῖον.
 d Æneæ,
 quam pugno
 meo eram
 complexus.
 Stat. lib. 1.
 Sylv. & Eu-
 boici
 transcen-
 dere pul-
 veris an-
 nos.
 * Exigit.
 † SIBYLLA
 Cumæa a-
 g Annos tre-

a Cumos ab
 Eubæis
 Chalcidensi-
 bus condi-
 tar.
 b Cajeta
 nutricis
 Æneæ.

a *Trojana*
navis.

* conferto.

* prope-
 xi?

* cum à
 monte.

* Præten-
 ratque

manu syl-
 vas. Ita *Ti-*

bul. Et pe-
 dibus præ-

tentat iter.

† P O L Y -
 P H E M I

excitati
querela.

b *Virg.*

Manderet,
 & tepidi

tremere
 sub denti-

bus artus.

Atq; ait: † O S I Q U I S

* etiam
 tunc.

* illa ma-
 lorum lib.

duo Ciof. sed
un. mini-

numque

habet ipsa

Spectantem
 vultus

* etiamnum
 exade mades-
 centes,

doloris.

Crudelesque
 manus, & inanem
 luminis orbem.

Dicit genus
 Membraq; & humano
 concreatam sanguine
 barbam.

Mors erat ante
 oculos, minimum
 tamen * ipsi
 doloris.

Et jam præsurum,
 jam nunc mea viscera
 rebar

In sua mensuram:
 mentique hærebat
 imago

Servat, Achæmenide? Cur, inquit, & barbara Graium

Prora vehit? petitur vestra quæ terra carina?

Talia quærenti jam non hirsutus amictu,

Jam suus, & spinis * concreto tegmine nullis,

Fatur Achæmenides: Iterum Polyphemon, & illos

Adspiciam fluidos humano sanguine rictus,

Hæc mihi ni potior domus est, Ithacique carina,

Si minus Æneam veneror genitore. Ne c unquam

Esse satis potero (præstem licet omnia) gratus.

Quod loquor, & spero, cælumque & lumina Solis

Adspicio, (Possumne ingratus & immemor esse?)

Ille dedit: quod non anima hæc Cyclopi in ora

Venit: & ut lumen jam nunc vitale relinquam,

Vt tumulo, aut certe non illa condar in alvo.

Quid mihi tunc animi, nisi quod T I M O K abstulit

omnem

Sensum animumq; fuit, cum vos petere alta relictus

Æquora * conspexi: Volui inclamare; sed hosti

Prodere me timui: vester quoque clamor Vlyssis

Pene rati nocuit. Vidi, * cum monte revulsam

Immanem scopulum medias permisit in undas:

Vidi iterum veluti tormenti viribus astra

Vasta giganteo jaculantem saxa lacerto:

Et, ne deprimeret fluctusve lapisve carinam,

Pertinui, jam me non esse oblitus in illa.

Vt veto fuga vos ab acerba morte reduxit,

Manderet, Ille quidē totam gemebundus obambulat Ætnam,

* Pertentatque manu sylvas, & luminis orbus

Rupibus incurfat, fixataque brachia tabo

In mare protendens, gentem exsecratur Achivam,

bus artus. Atq; ait: † O S I Q U I S referat mihi casus Vlysses,

Aut aliquem ex sociis, in quem mea sæviat ira,

Viscera ejus edam, ejus viventia dextra

Membra mea laniem, ejus mihi sanguis inundet

Guttur, & belisi trepident sub dentibus artus!

Q U A M nullum, aut leve sit damnum mihi lucis

ademptæ!

Hæc & plura serox. Me lutidus occupat horror

habet ipsa Spectantem vultus * etiamnum exade mades-

centes,

doloris.

Crudelesque

manus, & inanem

luminis orbem.

Dicit genus

Membraq; & humano

concreatam sanguine

barbam.

Mors erat ante

oculos, minimum

tamen * ipsi

doloris.

Et jam præsurum,

jam nunc mea viscera

rebar

In sua mensuram:

mentique hærebat

imago

Tem-

Temporis illius, quo vidi a bina meorum
 Ter quater affligi sociorum corpora terræ;
 Cum super ipse jacens hirsuti more leonis
 Visceraque, & carnes, cumque albis ossa medullis,
 Semianimesque artus avidam condebat in alvum.
 Me tremor invasit: stabam sine sanguine mœstus,
 Mandentemque videns, & ejectionemque cruentas
 Ore dapes, & frustra mero glomerata vomentem.
 Talia fingebam misero mihi fata parari:
 Terque dies latitans multos, omnemque tremiscens
 Ad strepitum, mortemque timens, * cupidusque moriri,
 Glande famem pellens, & mista frondibus herba,
 Solus, inops, exipes, letho perireque relictus;
 Hanc procul adspexi longo post tempore navem,
 Oravique fugam * gestu, ad litusque cucurri:
 Et movi, Gratumque ratis Trojana recepit.

Tu quoque pande tuos, comitum gratissime, casus,
 Et ducis, & turbæ, quæ tecum est credita ponto.
 Æolon ille refert & Thulco regnare profundo,
 Æolon Hippotaden cohibentem carcere ventos;
 Quos bovis inclusos tergo (memorable munus)
 Dulichium sumpsisse ducem, flatuque secundo
 Lucibus isse novem, & terram adspexisse petitam:
 Proxima post nonam cum sese Aurora moveret,
 Invidia socios, prædæque cupidine * victos,
 Esse ratos aurum, deimpissem ligamina ventis,
 Cum quibus isse retro, per quas modo venerat un-
 Æolique ratei portus repetisse tyranni. (das, quit, gestu,

Inde Lami veterem Læstrygonis, inquit, in urbem
 Venimus: Antiphates terra regnabat in illa.

Missus ad hunc ego sum, numero comitante duorū:
 Vixque fuga quaesita salus comitique, mihi que.
 Tertius è nobis Læstrygonis impia tinxit
 Ora cruore suo. Fugientibus instat, & agmen
 Concitat Antiphates: coeunt, & saxa, trabesque
 Conjiciunt, merguntque viros, merguntque carinas.
 Una tamen, quæ nos, ipsumque vehibat Vlyssēm,
 Effugit. Amissa sociorum parte dolentes,
 Multaque conquesti terris adlabimur illis.

Quas procul hinc cernis: Procul hinc (mihi crede)

* videnda

Insula visa mihi. Tuque, ô justissime Teuon,
 Nate Dea, (Næque enim finito Marte vocandus

Hostis dyfl. 10.

* captos. † ANTIPHATES Læstrygonum rex.
 est. † Apostrophe ad Æneam.

a Ireg. duo
 de nume-
 io cum

corpora
 nostro

Frangeret
 ad saxum.

b Homer.

Εγχαρτα

τε, σπινθηρ

τε, καὶ ὁ, ἡ

μαρτυρία.

c Virg. sa-

niem eru-

ctans, ac

frustra

eruento

Per som-

num com-

missa me-

ro.

* cupiens-

que.

* gemitu

lib. un. Ciof.

minus apie.

Oravi, in-

cum verbis

non possem,

ut fugerent,

meque fugæ

comitem ad-

sciscerent.

d Apostro-

phe ad Ma-

careum.

e Mari Tyr-

rhens,

f Vide Ho-

mer.

g Decima

dier. O-

Hostis dyfl. 10.

* videnda

- * religata Hostis es, Ænea) moneo, fuge littora Circes.
 litt. *Apol-* Nos quoque Circe * religata in littore pinu
lon lib 4. Antiphata memores, immanis Cyclopes,
Argon. Ire negabamus, vel testa ignota subite.
Abonius: Sorte sumus lecti: fors me, fidumque Politen,
ακτὸς Τυ- Eurylocumque simul, & nimique Elpenora vini,
σάουδας b Bisque novem socios Circe ad * mœnia misit.
εἰπεύοντες, Quæ simul attigimus, stetimurque in limine tecti,
Ἴδ' αὖ Αἰ- Mille lupi, mistique lupis ursique, lexque,
αἶψα παύσ' α Occursu fecere metum: sed nulla timenda.
κλυτὸν. Nullaque erat nostro factura in corpore vulnus.
 a *Hom.* Quin etiam blandas movere per æra caudas,
οἷος Ἰακχονο- * Nostraque adulantes comitant vestigia; donec
 b *Od. x.* Excipiunt famulæ, perque atria marmore tecta
σμά τ' ἵνα Ad dominam ducunt. Pulchro sedet illa recessu
δύω χαίρει- * Sublimi folio, pallamque induta nitentem:
κεσ' ἱταί- Insuper aurato circumvelatur amictu.
εστ. Nereides, Nymphæque simul, quæ vellera motis
 * littora. Nulla trahunt digitis, nec fila sequentia ducunt.
 * Nosque Gramina disponunt, sparsosque sine ordine flores
 adluden- Secernunt calathis, variasque coloribus herbas.
 tes *inerte.* Ipsa, quod hæ faciunt, opus exigit: ipsa quis usus,
Hom. Odyss- c Quoque sit in folio, quæ sit concordia mistis
σι κρητὴν Novit; & advertens d pensas examinat herbas.
σέβεται δ' αὖτις Hæc ubi nos vidit, dicta, acceptaque salute,
τις ἀνίστα. Diffudit vultus, & e reddidit omnia votis.
 * Solenni, Nec mora; f misceri tosti jubet ordea grani,
libri duo Mellaque vimque meri, & cum lacte coagula passo;
Cic. de MS. Quique sub hac lateant furtim dulcedine succos
Hom. Adjicit. Accipimus sacra data pocula dextra.
 -- *ὅτ' ἵδ' εἰ-* Quæ simul arenti sitientes hausimus ore,
νι ἀργυρο- Et tetigit virga summos Dea dira capillos;
ήλυ, Καλῶ, Et pudet, & referam; † Setis horrescere cœpi,
δαυδαίω. Nec jam posse queri, pro verbis edere raucum
 c *In quavis* Murmur, & in terram toto procumbere vultu;
herba. Syn- Osque meum sensi pando ocelllescere rostro,
 e *Adoche.* Colla tumere toris; & g qua modo pocula parte
 d *Ad irati-* Sumpta mihi fuerant, illa vestigia feci,
νι κα- Cumque eadem pallis (Tantum medicamina possunt)
ἐλ. n. exami- Claudor in antra. † S u i s solum caruisse figura
nati. Vidi-
 e *Pro voto*
 respondit. f *Hom.* 'Εν δὲ στήν τι γένηται καὶ ἀφ' ἑστ' καὶ μίλη χλαυτ'
Οἷον ἀεγμῶν ἐνέκα' ἀνέμοιο δι' ὅτι φάρμακα λυγρὰ. † U-
 LYSSES socii in porcos. g *Brachia in crura anteriora abierunt,* † E u-
 RYLOCHUS non mutatur à Circe.

Vidimus Eurylochum: solus data pocula fugit.

Quæ nisi vitalset, pecoris pars una maneret

Nunc quoque setigeri: nec tantæ cladis ab illo

Certior ad Circe ultor venisset Ulysses.

Pacifer huic dederat florem Cyllenius album,

Moly vocant superi, nigra radice tenetur.

Tutus eo, c. monitisque simul cælestibus, intrat

Ille domum Circes, & ad insidiosa vocatus

Pocula, conantem virga mulcere capillos

Peppulit, & stricte pavidam * deterruit ense.

Inde fides, dextræque datæ, thalamoque receptus

Conjugii dote in sociorum corpora poscit.

Spargimur ignotæ succis melioribus herbæ,

Percutimurque caput conversæ verberare virgæ,

Verbaque dicuntur dictis contraria verbis.

† Quo magis illa canit, magis hoc tellure levati

Erigimur, setæque cadunt, bifidosque * relinquit

Rima pedes: redeunt humeri, & subjuncta lacertis

Brachia sunt, flentem flentes complectimur illum,

Hæremusque a ducis collo, nec verba locuti

Ulla priora sumus, quam nos testantia gratos.

Annua nos illic tenuit mora, multaque præsens

Tempore tam longo vidi, multa auribus e hausi:

Hoc quoque cum multis, quod clam mihi rettulit

Quattuor è famulis g ad talia sacra paratis. (una

Cum duce namque meo Circe dum sola moratur,

Illam mihi niveo factum de marmore signum

Ostendit juvenile, gerens in vertice picum

Adæ sacra positum, multisque insigne coronis.

Quis foret, & quare sacra coleretur in æde,

Cur hanc ferret avem, quærenti, & scire volenti,

Accipe, ait, Macareu, dominæque potentia quæ sit

Hinc quoque discere mæx. Tu dictis h. adjice mentem.

d Ulysses. e Alludit ad etymum aurium, quæ ab hauriendo dictum vo-

lunt. f Hoc etiam inter alia audiui. g Ad magica ministeria.

h Adhibe, adverte.

a Propter
caducum,
quem gestat,
paci si-
gnum.

b Vide Ho-
mer. Odyss.
10. Plan.

lib. 25. c. 4.

c Mercurii

consilio Ly-

cophe. αλ-

λα. iv. β. α.

Caec. Μοιου

σπαι. π. β. β.

ζα. Liem

Circei. Ζη-

ε. π. α. ζ. η.

vocat.

* conter-

ruit, al.

† Ulysses

socii

in pristina

formam.

* reliquit.

† P I C U S

Lai. rex.

De Pico in avem sui nominis. F A B. 7.

† P I C U S in Ausoniis, proles Saturnia, terris

Rex fuit, utilium bello studiosus equorum.

Forma viro, quam cernis, erat: licet ipse decorem

Adspicias, fictæque probes ab imagine veram.

P A R animus formæ: nec adhuc spectasse per an-

nos

Quin-

* MS. Quinquennem poterat * Graios quater edere pugnā
 Graiam Ille suos Dryadas Latiis in montibus ortas
 qu. ed. pu- Verterat in vultus: illum fontana petebant
 gnā. al. Numina Naiades, quas Albula, quasque Numici,
 pugna Quas Anienis aquar. & cursuque brevissimus Almo,
 quater e- * Narve tulit praeceps, & opacæ * Farfarus undæ.
 dere Quæq; * colunt b Scythicæ stagnū nemorale Dianæ.

Graia. Ciof. Finitimosque lacus. spretis tamen omnibus, unam
 ex libr. vet. Ille colit Nympham, quam quondam in colle Palati
 poterat Dicitur c ancipiti peperisse Venilia Jano.

Graia qua- Hæc ubi nubilibus primum maturuit annis,
 ter ed. pu- Præposito cunctis Laurenti tradita Pico est.

gnā. Nosle- * R A R A quidem facie, sed * rarior arte canendi,
 gendum ju- † Vnde Canens dicta est; sylvas, & saxa movere,
 zamus, nec Et mulcere feras, & flumina longa d morari
 adhuc spe- Ore suo, volucresque vagas retinere solebat.

ctasse per Quæ dum fæminea modulatur carmina voce,
 annos Exierat tecto Laurentes Picus in agros,

Quinquē- Indigenas fixurus apros; tergumque premebat
 nem pote- Acris equi, lævaque hastilia bina gerebat,

rat Graiam Phæniceam fulvo chlamydem comprehensus ab auro.

quater e- Venerat in sylvas & silia Solis easdem:
 dere pu- Vtque novas legeret fæcundis collibus herbas,

gnam: hoc Nomine dicta suo Circæa reliquerat arva.
 sensus; Non- Quæ simul ac juvenem virgultis abdita vidit,

dum illi per Obstupuit: cecidere manu * quas legerat herbas,
 ætatem li- Flammaque per totas visa est errare medullas.

cuisse quater Vt primum valido mentem collegit ab æstu,
 spectatorem Quid cuperet fastura fuit. Ne posset adire,

agere ludo- Cursus equi fecit, circumfususque satelles.
 rum Olym- Non tamen effugies, vento rapiare licebit,

pior. quippe Si modo me novi, si non evanuit omnis
 minori natu Herbarum virtus, nec me mea carmina fallunt.

annis 20. Dixit: & effigiem e nullo cum corpore falsū
 a Quia non Finxit apri, præterque oculos transcurrere regis

longe à fon- Jussit, & in densum strabibus nemus ire videri.
 te suo Tybe- Plurima quæ sylva est, & equo loca pervia non sunt.

rim insuit. Haud mora: continuo prædæ petit inscius umbram
 * Narque. Picus, equique celer spumantia terga reliquit;

* Farfaris, * tenent. b Dians Nemoralis & Arvis.

al. Farfarus umbræ. cui aliquando Taurico ritu à Roman. sacrificatum est humano sanguine.

c Bicipiti, bifronti. * Clara. * clarior MS. † CANENS unde dicta. d Sistere, detinere. * quas legerat herbar. Nang. & Ciof.

Terent. Populo ut placerent quas fecisset fabulas. e Inanem, umbratilem. f Arboribus. Res confecta pro materia.

Spemque sequens vanam, sylva pedes errat in alta.
 Concipit illa preces. & verba precantia dixit;
 Ignoratosque Deos ignoto carmine adorat.
 Quo solet & nivex vultum confundere terræ,
 Et patrio capiti bibulas subtexere nubes.
 Tunc quoque cantato densatur carmine cælum,
 Et nebulas exhalat humus: b excisique vagantur
 Limiribus comites. & abest c custodia regis.
 Nacta locum. tempusque. Per. ô. tua lumina, dixit.
 Quæ mea ceperunt, periq; hanc, pulcherrime, formâ,
 Quæ facit ut supplex tibi sim Dea, consule nostris
 Ignibus; & socerum, qui prævidet omnia, Solem
 Adspice, nec durus Titanida despice Circen.
 Dixerat. Ille ferox ipsamque, precesque repellit;
 Et, Quæcunque es, ait, non sum tuus: altera captum
 Me tenet, & teneat per longum comprecor avum.
 Nec Venere externa d socialia sœdera lædam.
 Dum mihi c Janigenam servabunt fata Canentem.
 Sæpe retentatis precibus Titania frustra,
 Non impune feret, neque, ait, reddere Canenti;
 Laxa; quid faciat, quid amans, quid sœmina, disces
 Rebus, ait: sed amans, & laxa, & sœmina; Circe est.
 Tum bis ad cœcasum, bis se convertit ad oltum:
 Ter juvenem baculo terigit, tria carmina dixit.
 Ille fugit: sed se solito velocius ipse
 Currere miratus, pennas in corpore vidit;
 Sequæ novam subito Lat is accedere sylvis
 Indignatus avem. D u a o fera robora tollit
 f Figit, & iratus longis dat vulnera ramis.
 Purpureum chlamydis pennæ traxere colorem:
 Fibula quod fuerat, vestemque momorderat, aurum g
 Pluma sit, & fulvo cervix præcingitur auro.
 Nec quicquam g antiquû Pico, nisi nomina, * restat. * restant.

a Soli. Synecdoche.

b Vix ignota.

c Satellites.

d Conjugii sœdus.

e Jano genitam.

f P I C U S
d Circe mutatur in avem sui nominis.

f Tundit.

g Ex pristina forma.

De Pici sociis in fern. F A B. 3.

I Nsterea comites clamato sæpe per agros
 Nequicquam Pico, nullaque in parie reperto,
 Inveniunt Circen, (nam jam tenuaverat auras,
 Passaque erat nebulas ventis ac sole solvi)
 a Criminibusque premunt veris, regemque repossunt;
 Vimque ferunt, saxisque parant incessere telis.
 Illa nocens spargit virus, succosque venenî;
 Et noctem, noctisque deos, * Erebonque, Chaonque
 Convocat. & longis Hecaten ululatibus orat.
 Exilucere loco (dictu mirabile) sylvæ,

a Vera criminatione infimulant.

* Erebonque, Chaonque.

* Exiliere,

M

Inge-

Ingemuitque solum, vicinaque palluit arbor,
 *gramina. Sparsaque sanguineis rubuerunt *pabula guttis,
 Et lapides visi mugitus edere raucos,
 Et latrare canes, & humus serpentibus atris
 Squallere, & tenues animæ volitare videntur.
 Attonitum monstris vulgus pavet. Illa paventum
 Ora venenata tetigit mirantia virga:
 † PICI co- Cūjus ab tactu † variarum monstra ferarum
 mite: in va- In juvenes veniunt. Nulli sua mansit imago.
 rian ferat.

De Canente Pici uxore in auras. F A B. 9.

I Reslerat occiduus Tartessia littora Phœbus;
 Et frustra conjux oculis animoque Canentis
 Expectatus erat. famuli populisque per omnes
 a Exort. m. Discurrunt sylvas, atque obvia lumina portant.
 † CANENS Nec satis est Nymphæ flere, & lacerare capillos,
 Pici uxor in Et dare plangorem; facit hæc tamen omnia, seque
 auras con- Proripit, ac latos errat vesana per agros.
 versa loco Sex illam noctes, totidem redeuntia Solis
 momen de- Lumina viderunt a inopem somnique cibique,
 dit. Per juga, per valles, qua fors ducebat, euntem.
 b Quo apud Ultimus adspexit fessam luctuque viaque
 Circen com- Tibris, & in gelida ponentem corpora ripa.
 morati su- Illic cum lacrymis ipsos modulata dolores,
 mus. Verba sono tenui mœrens fundebat: ut olim
 c Desides, Carmina jam moriens canit exsequialia cyncus.
 etia si. Virg. Luctibus extremum tenues liquefacta medullas
 l. 6. resi- † Tabuit, inque leves paulatim evanuit auras.
 desq; mo- Fama tamen signata loco est, quem rite Canentem
 vebit Tul- Nomine de Nymphæ veteres dixere coloni.
 lus in ar- Talia multa mihi longum narrata b per annum,
 ma viros, Visaque sunt. c Resides, & desuetudine tardi
 & jam de- Rursus inire fretum, rursus dare vela jubemur:
 sueta Ancipitesque vias, & iter Titania vastum
 triumphis Dixerat, & saxi restare pericula ponti.
 Agmina. Pertimui, fateor, nactusque hoc littus adhæsi.

De Diomedis comitibus in aves Diomedes. F A B. 10.

a Loco illi d **I** niierat Macareus; urnaque Aeneia nutrix
 combustione Condita, marmoreo tumulo breve carmen habet
 navium A- Hic me a Cajetam notæ b pietatis alumnus, bat
 meæ, hoc est, Ereptam Argolico, quo debuit igne cremavit.
 pæga. n. Solvi
 xales, non autem a nutrice Aeneæ Cajeta nomen inditum, quibusdam
 videtur. Vide Virg. 7. Aen. b In deos penates & parentem Ancti-
 sen: vide Alian. lib. 3. cap. 22. Var. hij.

Solvitur herboſo religatus ab aggere funis;
 Et procul inſidias, & inſamataque relinquunt
 Teſta Dex, lucosque petunt, ubi nubilus umbra
 In mare cum ſulva prorumpit Tiberis arena:
 Fauſtigenæque domo potitur nataque Latini,
 Non ſine Marte tamen. Bellum cum gente feroci
 Suſcipitur, pactaque furit pro conjuge Turnus.
 Concurrit Latio & Tyrthenia tota, diuque
 Ardua ſollicitis victoria quæritur armis.
 Auget uterque ſuas & externo robore vires,
 Et multi Rutulos, multi Trojana tuentur
 Caſtra. neque Æneas Evandri ad mœnia fruſtra,
 At Venulus fruſtra profugi Diomedis ad urbem
 Venerat. ille quidem & ſub Iapyge maxima Dauno
 Mœnia condiderat, dotaliaque arva tenebat.
 Sed Venulus Turni poſtquam mandata peregit,
 Auxilium petit. Vires ſc. Atolius heros
 Excusatur; nec ſe. aut ſoceri committere pugna
 Velle ſui populos, aut quos & gente ſuorum
 Armet habere ullos. Neve hæc commenta putetis,
 Admonitu quanquam luctus renoventur amari.
 Perpetiar memorare tamen. Poſtquã alia cremata eſt
 * Ilios, * & Danaas paverunt Pergama flammas,
 Nariciuſque heros à b virgine, i virgine rapta,
 Quam meruit poenam ſolus, digeſſit in omnes:
 Spargimur, & ventis inimica per æquora * rapti,
 Fulmina, noctem, imbres, iram cœlique marisque,
 Perpetimur Danaï, cumulumque & Capharea cladis.
 Neve morer referens triſtes ex ordine caſus,
 GRÆCIA tum potuit Priamo quoque ſtenda videri.
 Me tamen ai miſeræ ſervatum m cura Minervæ
 Fluſtibus eripuit. patriis ſed ruſus ab * agris
 Cellor, & n antiquo memores de vulnere poenas
 Exigit alma Venus; tantosque per alta labores
 Equora ſuſtinui, tantos terreſtribus armis,
 Et mihi felices ſunt illi sæpe vocati,
 Quos o communis hyems, importunuſque Caphareus
 Herſit aquis, vellemque horum pars una fuiſſe.
 Ultima jam paſſi comites belloque ſiceroque,
 Deſiciunt, finemque rogant erroris. At * Agmon
 Feridus ingenio, tum vero & cladibus aſper.
 Quid ſuper eſt, quod jam patientia noſtra recuſet

a *Circei va-*
neſcit in-
ſamæ.

b *Latini*
Fauno geni-
ti.

c *Hetruria.*

d *Externis*
copiis.

e *Virg. II.*

Æneid. Ille
urbem Ar-
gipam
condebat
Iapygis a-
gris.

i *Diomedes*
Tydei Atol-
liæ regiſ fil.

* *Ilion.*

* & *Da-*
nais pa-
tuerunt
Pergama
dextris.

g *Ajax Oi-*
lei fil. à Na-
rice Locri-
dii urbe.

h *Pallade.*

i *Cassandra*
ſtupra.

* *veſti lib.*

Cioſ.

k *Πέρεæ*
Καρχεονα.

Eurip. Virg.

-- & *Eu-*
boicæ cau-
tes, ultor-
que Ca-
phareus.

l *Virg. Vel*

M 2

Priamo miſeranda manus. in *Pallas ſive Minerva*: poſtica *Cir-*
monione. * *Forte legendum Argis.* n *Hom. II. 5, Virg. Æn. II,*
Tempus ſtat omnibus immiſſa. * *Acmon.*

* faciet ?

a *Poth' &*

precibus lo-

cus relidit

est.

b *Nihil ti-*

metur. Item

a. de pont.

el. g. 2.

-- fortuna

miserrima

ruta est,

Nam ti-

mor even-

tus deter-

rioris ab-

est. *Seneca,*

Qui non

habet

quod spe-

ret, despe-

ret nihil.

* *Pleumo-*

nus.

c *Major*

pars sociorum.

† *Socii Diomedis in aves Diomedem. Vide Arista-*

reli & Sen. p. Aelian. lib. 1. cap. 1. Plin. lib. 10. cap. 44. & Philo-

** sinuantur, curvantur. * Midas. * Methus. d. Idem lib.*

Fest. Et generum Oeniden, Apule Daune, tuum.

Ferre, viri? dixit. Quid habet Cytherea, quod ultra

(Velle puta) * faciat? NAM dum pejora timentur,

a Est locus in voto: Sors autem ubi pessima rerum est.

b Sub pedibus timor est, securaque summa malorum.

Audiat ipsa licet; & quod facit, oderit omnes

Sub Diomede viros: odium tamen illius omnes

Spernimus; & MAGNO stat magna potentia nobis.

Talibus iratam Venerem * Pleuronius Agmon

Instimulat verbis, veteremque resuscitat iram.

Dicta placent paucis: c numeri majoris amici

Agmona corripimus; cui respondere volenti

† Vox pariter, vocisque via est tenuata, comxque

In plumas abeunt, plumis quoque colla teguntur,

Pectoraque, & tergum: majores brachia pennas

Accipiant, cubitque leves * tenuantur in alas.

Magna pedis digitos pars occupat, oraque cornu

Indurata rigent, sinemque in acumine ponunt.

Hunc Lycus, hunc * Idas, & cum Rhetenore * Nycleus

Hunc miratur Abas: & dum mirantur, eandem

Accipiunt faciem; numerusque ex agmine major

Subvolat, & remos plausis circumvolat alis.

Si volucrum quæ sit dubiarum forma requiris:

Ut non cynorum, sic albis proxima cynis.

Vix equidem has sedes, & Iapygis arida Dauni

Arva d gener tenco minima cum parte meorum.

De Apulo pastore in Olenstrum. FAE. II.

a *Diomedes*

Oenei nep.

b *Diomedes*

Calydonis,

hoc est, A-

tolis.

c *Apuliam,*

d. Messapo-

sic dictam,

cujus urbs

est Iutoli,

sicut Peu-

cetia tota

peninsula, quæ & Calabria & Messapia.

* *cannis.*

HActenus a Oenides. Venulus b Calydonia regna

Peucetiosque sinus, c Messapiaque arva * reliquit

In quibus antra * videt, quæ multa nubila sylva,

Et levibus * guttis manantia semicaper Pan

Nunc tenet, at quodam tenuerunt tempore Sym-

Apulus has illa pastor regione fugatas

Terruit, & primo subita formidine movit.

Mox ubi mens rediit, & contempnere sequentem.

Ad numerum motis pedibus duxere choreas.

Improbat has pastor, saltuque imitatus agresti

Addidit obscenis convitia rustica dictis:

Nec prius obtulit, quam guttura condidit arbor:

Arbor

* relinquit. * videt

Arbor enim est, succoque licet cognoscere mores. a *Paster Apulus in oleastrum.*
 Quippe notam lingua baccis oleaster amatis
 Exhibet: asperitas verborum cessit in illas.

De Aeneas Navibus in Nymphis. FAB. 12.

Hinc ubi legati rediere, negata aferentes
 Arma Atola sibi, Rutuli sine viribus illis
 Vella infausa gerunt: multumque ab utraq; cruoris
 Parte datur. † Fert (ecce!) avidas in pinea Turnus
 Tecta faces: ignesq; timent, quibus unda pepercit.
 Jamque picem & ceras, alimentaq; cetera flammæ
 Mulciber urebat, perque altum ad carbasa malum
 Ibat, & incurvæ fumabant transtra carinæ:
 Cum minor has pinus Idæo vertice casās
 Sancta deum genitrix, tinnitibus æthera pulsi
 Aëris, & inflati complevit murmure cœlū.
 Perque leves domitis invec̃ta leonibus auras,
 Inita sacrilega jactas incendia dextra.
 Turne, ait: Eripiam, nec me patiente cremabit
 Ignis edax nemorum partes, & membra meorum.
 Intonuit dicente dea, tonitrumque secuti
 Cum saliente graves ceciderunt grandine nimbi:
 Aëraque, & tumidum subitis concursibus æquor
 Astraxi turbant, & eunt in prælia, fratres.
 Equibus alma parens unius viribus usa,
 Stuppea prærupit Phrygiæ retinacula puppis,
 Fertque rates pronas, medioq; sub æquore mergit.
 Robore molito, lignoque in corpora versio,
 In capitum facies puppes mutantur aduncæ,
 In digitos abeunt & crura natantia remi;
 Quodque sinus fuerat, latus est, mediisque carina
 Subdita navigiis spinæ mutatur in usum:
 Lina comæ molles, antennæ brachia fiunt.
 Cæxulus, ut fuerat, color est; quasque ante time-
 Illas virgineis exercent lusibus undas. (bant, b *Vulcanus sive ignis.*
 Naiades æquoreæ, summis in montibus ortæ.
 Molle fœtū celebrant: g nec eas sua tangit origo. Meto-
 Non tamen oblitæ quam multa pericula sæpe
 Pertulerint pelago, jactatis sæpe carinis
 Supposuere manus, nisi siqua vehabat Achivos.

M 3

De Aeneas & Asteas ge-

niti: *Hesiod. Theog.* e *Orn*, funes quibus ad terram classis erat reu-
 gata. * petrumpit. f *Duritie ligni.* g Non afficiuntur de sideris
 mentium, ubi nata sunt.

a *Referen-*
tes.

† TURNUS
 classē A-
 neæ cremare
 conatur. Vi-
 de 9. A-
 neid.

* Texta-
 Ita Catull.
 Pineæ
 conjun-
 gens in-
 flexæ texta
 carinæ. Et
 Ovid. Texi-
 tur & co-
 stis panda
 carina
 suis. Idem,
 Pineæ tex-
 ta sonant.
 Et textri-
 num locum
 dicebatur,
 ubi naves
 fabricaban-
 tur. Græc.

b *Vulcanus*
 sive ignis.
 c *Tibia bu-*
 xæ.
 d *Veni*

De navis Ulyssis in scopulum. FAB. 13.

† NAVIS ab † CLadis adhuc Phrygiæ memores, odere Pelasgos;
Alcinoos U- Naricæque ratis viderunt fragmina latis
lyssi data, in Vultibus, & latis videre rigescere * puppes
saxum. Vultibus Alcinoi, saxumque increfcere ligno.
 * Puppim.

De Ardea Turni civitate in avem. FAB. 14.

a Transfor- S Pes erat in Nymphas a animata classe marinas
 mata in Posse metu monstri Rutulum desistere bello.
Nymphas a- PARSTAT; habetq; b deos pars utraque; quodq; deorum
 minatur. Instat, habent animos: nec jam dotalia regna,
Hypalla- Nec sceptum soceri, nec te, Lavinia virgo,
 ge. Sed vicisse petunt, deponendique pudore
b Deorum Bella gerunt: † tandemque Venus victricia nati
jata præ se. Arma videt, Turnusq; cadit; cadit Ardea, Turno
Turnus p. Sospite dicta potens. Quam postquam c barbarus
Æn. sunt * ensis
 & mea Abstulit, & tepida patuerunt testa favilla,
 contra Fa d Congerie è media tum primum cognita præpes
 ta mihi. † Subvolat, & cineres plausis everberat alis.
 † TURNUS Et sonus, & macies, & pallor, & omnia, captam
vincitur ab Quæ deceant urbem, nomen quoque mansit in illa
Ænea. Urbis; & ipsa suis deplangitur Ardea pennis.
 c Trojanum. Vide Maphæi additamenta ad Æn. * ignis. d Medio
 d rogo: Ciofan. legit, Congerie in medio, ut fortasse sit casus anti-
 quum, pro congeriei. † ARDEA Turni civitas in avem.

De Ænea inter deos Indigetes translato. FAB. 15.

* coëgerat. J Amque deos omnes, ipsamque Æneia virtus
 Junonem veteres finire * coërcuit iras:
 Cum bene fundatis opibus crescentis Iuli,
 a Æneæ Ve- Tempestivus erat cælo a Cythereus heros.
 meris fil. Ambieratque Venus superos, colloque parentis
 Circumfusa sui; N U N Q U A M mihi, dixerat, ullo
 * oro. Tempore dure pater, nunc sis mitissimus, * optos
 Æneæque meo, qui te de sanguine nostro
 Fecit avum, quamvis parvum, des, optime, numen,
 Dummodo des aliquod. Satis est b inamabile re-
 gnum
 b Κατὰ γὰρ. Adspexisse semel, Stygios semel ipse per amnes.
 πατρ. Virg. Assensere dei: c nec conjux regia vultus
 6. Æneid. Im-
 Tristisque palus inamabilis unda. sc. Stygia. Vide Ge. lib. 2. c. 6.
 Macrob. lib. 6. Saturn. cap. 7. c Nec Juno abmisis, Virg. 1. Æneid.
 Diva solo fixos oculos averfa tenebat.

Immotos tenuit; placatoque adnuit ore.

Tumpater. *E s t* is, ait, celesti numine dignus:

Quæque petis, pro quoque petis, cape, nata, quod opas.

Fatus erat: gaudet, gratesque agit illa parentis

Perque leves auras junctis investa columbis,

Litus adit Laurens, ubi tectus arundine serpit

In fræta flumineis vicina Numicius undis.

Hunc jubet *A*nex quæcunque a obnoxia morti

Abluere, & tacito deferre sub æquora cursu.

b Corniger exsequitur Veneris mandata, suisque,

Quicquid in *A*nea fuerat mortale, repurgat

Et respergit aquis: pars optima restitit illi.

Lustratum genitrix divino corpus odore

Unxit, & ambrosia cum dulci nectare mista

Contigit os, fecitque deum: quem c turba Quirini

Nuncupat Indigetem, * temploque arisque recepit. arisque.

De Tiberine in Tiberim; de Aventino monte; de Pomona

a pomæ dætiæ, & Vertumni varia metamorphosi. F A B. 16.

INde sub Ascanii ditione a binominis † Alba

b Resque Latina fuit. Successit Sylvius illi:

Quo satus antiquo tenuit repetita Latinus

Nomina cum sceptro. Clarus subit (*ecce!) Latino;

Epitus ex illo: post hunc Caperusque, Capysque;

Sed Capys ante fuit. Regnum Tiberinus ab illis

Cepit, & c in Thufci * demersus fluminis undis

Nomina fecit aquæ. De quo Remulusque, feroxque

a Acrora sunt geniti. Remulus maturior annis

FULMINEO periit imitator fulminis ictu.

Fratre suo sceptrum moderatior Acrora forti

Tradit Aventino: qui, quo regnarat, eodem

c Monte jacet positus, tribuitque vocabula monti.

Jamque Palatinæ summam Proca gentis habebat.

Rege sub hoc * Pomona fuit, qua nulla Latinas

M 4

Inter De qua vide

4. *Fast.* *b* Regnum Latinum. *Enn.* Moribus antiquis res stat Romana virisque. * Alba. Ita in 4. *Fast.* subit Alba Latino: Proxi-

mus est titulis Epitus. Alba, tuis. *MS.* Clarius subit (ecce!) Latino: Epitus ex illo est. *F. nensis,* qui retinet Clarus, putat esse nomen proprium, atque ita appellari Albani regem, quod omnia alba clara sint.

c In Tibri fluvio. *Virg.* A quo post Itali fluvium cognomine Tibrim Diximus. *Æ.* submersus. d In *Fast.* hic Agrippa nominatur. Jam tamen Agrippam natum Remulumque nepotem Viderat. e Aventino. f Imperium regionis. * Pomona.

a Mortalia

in ipso.

b Numicius

fluv. ita

Virg. Cor-

niger He-

speridum

fluv. re-

gnator a-

quatam.

c Popul. Ro-

manus.

* templis

arisque.

a Ascanius

enim etiam

Iulius dicitur

est. Virg. I.

Æneid. At

puer Asca-

nus, cui

nunc cog-

nomen

Iulo Ad-

ditur.

† ALBA-

NORUM

regum ge-

nealogia.

- Inter Hamadryadas coluit solertius hortos,
 Nec fuit arborei studiosior altera sortus :
 Unde tenet nomen. non sylvas illa, nec amnes;
 Rus amat, & ramos felicia poma ferentes:
 Nec jaculo gravis est, sed adunca dextera falce;
 Quam modo luxuriam a premit, & spatiantia passim
 Luxuriam b Brachia compescit; fitlo modo cortice lignum
 segetis Inferit, & succos alieno præstat c alumno.
 prima de- Nec sentire sitim patitur, bibulæque recurvas
 pascit in Radicis fibras labentibus irrigat undis.
 herba. Hæc amor, hoc studium. Veneris quoque nulla
 b Ramos. cupido est.
 c Sarculo ex Vim tamen agrestium metuens, pomaria claudit
 alia arbore Intus, & accessus prohibet refugitque viriles.
 insito. No- Quid non & Satyri saltatibus apta Juventus
 ratio infi- Fecere, & pinu præcincti cornua * Panes,
 gionis. * Silenusque suis semper juvenilior annis.
 * Fauni. 2 Quique deus fures vel falce, vel inguine terret,
 * Sylva- Ut potirentur ea? Sed enim superabat amando
 nusque. Hos quoque Vertumnus: neque erat felicior illis.
 d Priapus. O quoties habitu duri messoris aristas
 Tibul. Ter- e Corbe tulit, verique fuit messoris imago!
 reat ut se- Tempora sæpe gerens sæpe no religata recenti,
 va falce Defectum poterat gramen versare videri.
 Priapus a- Sæpe manu stimulos rigida portabat; ut illum
 ves. Jurassem fessos modo disjunctis juvenecos.
 e Propert. Falce data, frondator erat, vitisque putator.
 l 4. Corbis f Induerat scalas; lecturum poma putares.
 & imposi- Miles erat gladio, piscator arundine sumpta.
 to ponde- Denique per multas aditum sibi sæpe figuras
 re messor Repperit, ut caperet spectatæ gaudia formæ.
 eram. Ille etiam picta redimitus tempora mitra,
 f Si scalis Innitens baculo, positus per tempora canis.
 junyferat. † Assimulavit anum, cultosque intravit in hortos,
 † Verum- Pomaque mirata est; g Tantoque * potentior, in-
 nus in a- quit,
 mun. Omnibus es Nymphis, quas continet Albula ripis;
 g Ananta- Salve, virginæ flos intemerate pudoris:
 podoron. Paucaque laudatæ dedit oscula, qualia nunquam
 Subtilitur Vera dedisset anus, glebaque incurva reledit
 enim quan- Suspiciens pandas Autumnæ pondere ramos.
 to hortos Ulmus erat contra speciosa nitentibus uvis,
 habes cul- quam socia postquam pariter cum vite probavit,
 tiores. At si staret, ait, exlebs sine palmite truncus,
 * peritior. Nil præter frondes, quare periretur, haberet :

Hæc quoque quæ juncta vitis requiescit in ulmo,
 Si non juncta foret, terræ acclinata jaceret.
 Tu tamen exemplo non tangeris arboris hujus,
 Concubitusque fugis, nec te conjungere curas.
 Atque utinam velles? Helene non pluribus esset
 Sollicitata procis, nec a quæ Lapitheia movit
 Proelia, nec conjux timidi, * aut audacis Ulyssæi.
 Nunc quoque, cum fugias, averferisque petentes,
 Mille viri cupiunt, * & semideique, deque,
 Et quæcunque tenent Albanos numina montes.
 Sed tu, si sapias, si te bene jungere, anumque
 Hanc audire voles, quæ te plus omnibus illis,
 Plus quam credis, * amo, vulgares rejice tedas.
 Vertumnumque b tori socium tibi delige: pro quod
 Me quoque pignus habe: neque enim sibi notior
 ille est,

Quam mihi, nec toto passim vagus errat in orbe;
 Hæc loca magna colit: nec, V r i pars magna procorū,
 Quam modo vidit amat; Tu primus & ultimus illi
 Ardor eris, solique suos tibi devovet annos.
 Adde, quod est juvenis, quod naturale decoris
 Munus habet, formasque apte fingetur in omnes,
 Et, Quod erit jussus, (jubeas licet omnia) fiet.
 Quid, quod amatis idem? quod, quæ tibi poma co-
 luntur

Primus habet, lætaque tenet tua munera dextra?
 Sed neque jam sœtus desiderat arbore demptos,
 Nec, quas hortus alit, cum succis mitibus herbas,
 Nec quicquam, nisi te. Misere te ardentis, & ipsum
 Quod petit, ore meo præsentem crede precari.
 Ultioresque deos, & pectora dura perosam
 Idaliæ, memoremque time Rhæmannidæ iram.
 Quoq; magis caveas, (etenim M i n i multa vetustas
 Scire dedit) referam tota notissima Cypri
 Facta, quibus flecti facile, & mitescere possis.

*De Iphide amoris impatientia liqueo vitæ finiente,
 & de Anaxarete in fœnum. F A B. 17.*

Viderat à veteris generosam sanguine Teucri
 Iphidæ Anaxareten humili de stirpe creatus.
 Viderat; & totis perceperat ossibus ignes:
 Luctatusque diu, Postquam ratione a furorem
 Vincere non potuit, supplex ad limina venit.
 Et modo, nutrice miserum confessus amorem,
 Ne sibi dura foret, per spes oravit alumna:

a *Hippodamia. l. 12.*
Menam.
 * atque
Nanger. alii,
 ac audacis.
Timidum
dicit in con-
flictu, au-
dacem in
struendis in-
fidis. Gra-
ci duplicata
voce. Scæ-
deroy di-
cunt.

* te.
 * amat.
 b *Maritum.*
Periphras-
is, καὶ
ὁμοῦ.
 c *Caull.*
 Pace tua
 fari hæc
 liceat.
 Rhæmanni-
 sia virgo.
 Necessæ e-
 nim depre-
 cabantur.
 distari ali-
 quid insi-
 lentia.

a *Amorem*
insanum.

Et modo, de multis alicui blanditus amicis,
a Lacrym. Sollicita petiit propensum voce favorem.
poetica Cit- Saepe ferenda dedit blandis sua verba tabellis:
cuitione: Interdum madidas a lacrymarum rore coronas
sicut Lucan. Possibus intendit, posuitque in limine duro
sanguinis Molle latus, tristisque seræ convitia * fecit.
rorem pro Savior illa freto surgente cadentibus * hædis,
ipso san- Durior & ferro quod Noricus excoquit ignis,
guine: & Et saxo quod adhuc * vivum radice tenetur.
Horat. ma- Spernit, & irridet: factisque immitibus addit
ris rorem Verba superba ferox, & spe quoq; fraudat amantem.
pro aqua Non tulit impatiens longi tormenta doloris
marina. Iphisi, & ante fores hæc verba novissima dixit:
Ros autem VINCIS, Anaxarete, neq; erunt tibi tædia tandem
veteribus Ulla ferenda mei. b lxtos molire triumphos,
frequentet Et Præna voca, nitidaque incingere lauro:
pro humo- Vincis, ait, moriorque libens; age, ferrea, gaude.
re & a- Certe aliquid laudare mei cogeris, eritque
qua poni- Quo tibi sum gratus; meritumque fatebere nostrum.
sur. Giphon. Non tamen ante * mihi curam excessisse memento,
** dixit.* Quam vitam: geminaque simul mihi luce carendum
** Austris.* Nec tibi fama mei ventura est nuntia lethi: (est.
Hædi autem Ipse ego, ne dubites, adero, præsensque videbor,
sunt iogot, Corpore ut exanimi crudelia lumina pascas.
in vols ma- † Si tamen, o superi, mortalia facta videtis,
mus dextra Este mei memores (nihil ultra lingua precari
Heniochi, Sustinet) & longo facite ut narremur in ævo;
note effica- Et, quæ dempsistis vitæ, date tempora famæ.
ciatis stelle Dixit: & ad postes ornatos sæpe coronis,
in ciendis Humentes oculos, & pallida brachia tollens,
sempeflati- † Cum foribus laquei religaret vincula summis,
bus. Theocr. Hæc tibi festa placent, crudelis & impia, dixit:
idiat. X' a- Inseruitque caput. sed tum quoque versus ad illam
tuas iæ iæ- Atque onus infelix celsa fauce pependit. (est,
gias iæ i- Ista pedum motu * trepidantum, & multa * gemen-
quærit & tum
iæ iæ iæ iæ Visa dedisse sonum est, ad aperta que janua factum
X' iæ iæ iæ Prodidit. exclamant famuli, frustra que levatum
X' iæ iæ iæ (Nam pater occiderat) referunt ad limina matris.
Sunt autem Accipit illa sinu; complexaque frigida nati
in hie com-
parationes
hyperbolice. * viva. b Ad effectum: sicut Pallida mors. Metale-
ptis. * tui. † Ex Epicureorum opinione ista dicuntur negantium
decurare res humanas. † IENIS Anaxaretis amore periclitans, lapsum
se suspendit ad summam ejus januam. c FraTa laqueo gula. * trepi-
dantem. * gementem, al. timentem.

Mem-

Membra sui, postquam miserarum verba parentum
Edidit, & matrum miserarum facta peregit;
Funera ducebat mediam lacrymosa per urbem,
Luridaque arfuro portabat membra pheretro.

Fortē vix vicina domus, qua flebilis ibat

Pompa, fuit; duræque sonus * plangoris ad aures

Venit Anaxaretes, quam jam deus ultor agebat:

Mota tamen. Videamus, ait, miserabile funus:

Et patulis iniit rectum sublime fenestris.

Vixque bene impositum lecto prospexerat Iphin;

Dirigere oculi, calidusque è corpore sanguis

Inducto pallore fugit: conataque retro

Ferre pedes, hæsit; conata avertere vultus,

Hoc quoque non potuit. paulatimque † occupat ar-

Quod fuit in a duro jam pridem corpore, saxum.

Neve ea fista putes: dominæ sub imagine signum

Servat adhuc b Salamis, Veneris quoque nomine

templum

• Prospicientis habet. Quorum memor. O mea, lentos

Pone (precor) fastus, & amanti jungere, Nymphe.

Sic tibi nec vernum nascentia frigus adurat

Poma. nec excutiant rapidi florentia venti.

Hæc ubi nequicquam d formas deus aptus in omnes

Edidit: in juvenem rediit, & anilæ • demit

Instrumenta sibi, talisque apparuit illi,

Qualis ubi oppositas nitidissima solis imago

Evicit nubes, • nullaque obstante reluxit;

Vimque parat. sed vi non est opus: inque figura

• Capta dei Nympha est, & mutua vulnera • sensit.

facis delubri Veneris speculariis, quod à Thædra sic nuncupatum sit.

d Vertumni Periphrasis. • dempsit. • nulloque. • grata.

• sentit.

De aqua frigida in calida, & de Romulo in

dictum Quirinum. FAB. 18, 19.

PROXIMUS Aufonias a injusti miles Amuli

Rexit opes: Numitorq; senex amissa b nepotum

Munere regna capit; festisque • Parilibus urbis

Mœnia conduntur. † • Tatiū, patresque Sabini

Bella gerunt; arcisque via Tarpeia reclusa

Dignam animam pœna congestis exiit armis.

Inde pter fratrem

regno ejectum, & interfectum Lausum ejus fil. Idem 3. Fastor. -- con-

temptor Amulius æqui. b Romuli & Remi, ex Rhea Sylvia fil. d

Marte compressa. • Parilibus: unde & Parilicium stella, que vul-

go oculis Tauri. † TATIUS Romanū invadit, • Tatiūque.

* clamoris.

† ANAXA-

RETE puella

in saxum.

a Rigida &

inexpugnabi-

li.

b A Teniro

condita in

Cypro, à qua

Venus Sala-

minia di-

ta.

c A prospi-

ciente scil.

de fenestra

Anaxarete,

que eadem

formas con-

versa est à

Venere in

saxum. Pau-

san. lib. 2.

mentionem

a Sabinis,
quorum urbs
est Caros.
b Romulus
ille fil.

c Ad radi-
cem collis

Vimina-
lis, quam

Janualem

Varro &
Microb. no-
minant.

d Jasi fa-
ctis. Me-
ronymia.

e Fontana
scil. Fast.

l. i. Ora-
que, qua

pollens o-
pe sum,

fontana
reclusi.

* parentis

MS. non

male. Jani

enim pro-

pria appella-
tio pater est.

Macro. Sa-
turn.

† Aque fri-
gide in ca-
lida.

f. Ita in Fast.

Ante ta-
men ma-

didis subjeci sulphura venis.

† ROMULUS in deum nomine Quirinum.

Inde a sati Curibus, tacitorum more luporum,
Ore premunt voces, & corpora victa sopore
Invadunt, portasque petunt, quas obice firmo
Clauserat b Iliades: e unam tamen ipsa reclusit,
Nec strepitum verso Saturnia cardine fecit.
Sola Venus portæ cecidisse repagula sensit:
Et clausura fuit, nisi quod RESCINDERE nun-
quam

Diis licet acta deum. d Jano loca juncta tenebant
Naiades Ausonice, gelido rorantia fonte:
Has rogat auxilium. Nec Nymphæ justa petentem
Sustinuere deam, venasque, & flumina fontis
Elicuere sui. Nondum tamen invia Jani
e Ora * parentis erant. nec iter præcluserat unda.
† f Lurida supponunt fixo cundo sulphura fonti,
Incenduntque cavas fumante bitumine venas.
Viribus his aliisque vapor penetravit ad ima
Fontis; & g Alpino modo quæ certare rigori
Audebatis, aquæ, non ceditis ignibus ipsis.
Flammifera gemini fumant adspergine postes.
Portaque h nequicquam rigidis promissa Sabinis
Fonte fuit præstructa novo, dum i Martius arma
Induerat miles: quem postquam Romulus ultro
Obrulit, & k strata est tellus Romana Sabinis
Corporibus, strata estque suis, l generique cruorem
Sanguine cum m soceri permiscuit impius ensis;
Pace tamen sisti bellum, nec in ultima ferro
Decertare placet, Tatiumque accedere regno.

Occiderat Tatius, populisque æquata n duobus,
Romule, jura dabas; posita cum casside Mavors
Talibus assatur divumque hominumque parentem:
Tempus adest, genitor, (quoniam fundamine magno
Res Romana valet, & præside pendet ab uno)
Præmia jam promissa mihi, dignoque o nepoti
Solvere, & ablatum tervis imponere cælo.
Tu mihi concilio quondam præsentem deorum,
(Nam memoro, memoræque animo pia verba nota-
† Unus erit, quem tu tolles ad sydera cæli, (vi)

Dixi-
didis subjeci sulphura venis. Ibi enim Talesationem aquarum Jani
a signat, quam hic Nymphæ tribuit. g Alpium frigori per Parcemiam.
h Quia armis oppressa fuit Tarpeia, que portam Sabin. aperuerat. Vili
Liv. lib. 1. Propert. lib. 4. Plutarch. in Rom. i Romanum. k Opera
suis hostium. l Romanorum: Enallage muu. m Sabinorum: quo-
rum filii illi raperant. n Romanis & Sabinis. o Romulo Jovis &
Martis nepoti. † ROMULUS in deum nomine Quirinum.

Dixisti. *a* RATA sit verborum summa tuorum.

Adnuit omnipotens: & nubibus aëra cæcis

Occuluit, tonitruque & fulgure terruit orbem.

Quæ sibi promissæ sensit data signa *b* rapinæ;

Innixusque hastæ, pressos temone cruento

Impavidus conscendit equos Gradivus, & istu

c Verberis incrépuit; pronumque per aëra lapsus

Constitit in summo nemorosi colle Palati:

Reddentemque suo non regia jura *d* Quirini

Abstulit Iliaden. Corpus mortale per auras

Dilapsum tenues, ut lata plumbea funda

Missæ solet medio glans *e* intabescere cælo.

Pulchra subit facies; & pulvinaribus altis

Dignior est: *f* * qualis trabeati forma Quirini.

Flebat ut amissum conjux: cum regia Juno

Iris ad Hersiliam descendere * limite curvo

Imperat, & *g* vacuæ suæ sic mandata referre.

c Flagelli. Actio pro Instrumento. *d* Romanis. Enallage mim.

e Liquefcere. *f* Talis tunc apparuit, qualis ipsam trabea induti imago

pingi postea consuevit. Romæ enim & Romulus trabea usi fuere. * quam

sit. * tramite. Ita & Virg. -- cito decurrit tramite virgo. *g* Cur-

vis scilicet & dolore.

De Hersilia in Oram Deam. FAB. 10.

O RT DE Latio, ô & de gente Sabina

Præcipuum matrona decus, dignissima tanti

Ante fuisse viri * conjux, nunc esse Quirini,

Siste tuos fletus: & si tibi cura videndi

Conjugis est, duce me lucum pete, colle * Quirino

Qui vires, & templum Romani regis obumbrat.

a Parec: & in terram pictos delapsa per arcus,

Hersiliam jussis compellat vocibus Iris.

Illa verecundo vix tollens lumina vultu,

O dea (namq; mihi nec, quæ sis, dicere, promptum est, *ab* *a* de Qui-

Et liquet esse deam) duc, ô duc, inquit, & offer

Conjugis ora mihi: Quam si modo posse videre

Fata semel dederint, cælum accepisse videbor.

Nec mora: Romuleos cum virgine *b* Thaumantea

Ingreditur colles. Ibi sydus ab æthere lapsum

Decidit in terras: à cujus lumine flagrans

† Hersilix crinis cum sydere cessit in auras.

Hanc manibus notis Romanæ conditor urbis

Excipit, & priscum pariter cum corpore nomen

Mutat, Oramque vocat: quæ nunc dea juncta Qui-

rino est.

* nunc
conjux ef-
se MS.

* Quirini
MS. utrum-
que. Colle
Quirinali
nuncupato

ab *a* de Qui-
rini, ut est
in 2. Fast.

a Iris scili-
cet mandatis
Junonis.

b Irise
Thaumantis
fil.

† HERSI-
LIA in O-
ram Deam,

LIBER XV.

*De Myscelo absoluto, calculi nigri in albos
conversis. FAB. I.*

*a Omni tantis
imperii.*

*b Crotonis,
qui Hercu-
lem devicto
Geryone ex*

*Hispan. red-
emptum ho-
spitio susce-
pit.*

*c Framonto-
rium inter
mare Adria-
ticum &
Ionicum.*

*Virg. 3. at-
tollit se
diva Laci-
nia con-
tra.*

*d Defatiga-
tionem lon-
gi itineris.*

*e Procul
hinc dissi-
in Calabr.*

*juxta Croto-
nam. Strab.
lib. 6.*

*f Lares pa-
ternos, do-
micil. pater-
num.*

*g Crimen
migrationis
legibus pro-
hibita.*

*h Reo confi-
tente.*

Uxritur interea quis a tantæ pondera
molis

Sustineat, tantoq; queat succedere regi.
Destinat imperio clarum prænuntia veri
Fama Numam. Non ille satis cognosse
Sabinæ

Gentis habet ritus: animo majora capaci
Concipit, &, quæ sit rerum natura, requirit.
Hujus amor curæ, patria, Curibusque relictis,
Fecit ut Herculei penetraret ad b hospitis urbem.

Graia quis Italicis autor posuisset in oris
Mœnia quærenti, sic è senioribus unus
Rettulit indigenis, veteris non inscius ævi:
Dives ab Oceano bobus Jove natus Iberis
Littora felici tenuisse c Lacinia cursu

Fertur; &, armento teneras errante per herbas,
Ipse domum magni nec inhospita testa Crotonis
Intrasse, & requie d longum relevasse laborem;
Atque ita discedens, Ævo, dixisse, nepotum
Hic locus urbis erit: promissaque vera fuerunt.

Nam fuit Argolico generatus Alemane quidam
Myscelus, illius diis acceptissimus ævi.

Hunc super incumbens pressum gravitate soporis
Claviger adloquitur, Lapidosas Ælaris undas
I pete e diversi, patrias age desere sedes.

Et, nisi paruerit, multa ac metuenda minatur.
Postea discedunt pariter Somnusque Deusque.

Surgit Alemonides: tacitaque recentia mente
Visa refert: pugnatque diu sententia secum.
Numen abire jubet: prohibent discedere leges;
Pœnaque mors posita est patriam mutare volenti.

Candidus Oceano nitidum caput abdiderat Sol,
Et caput extulerat densissima sidereum nœx:
Visus adesse idem Deus est, eademque monere.
Et, nisi paruerit, plura, & graviora minari.

Pertimuit: f patriumque simul transferre parabat
In sedes penetrare novas. Fit murmur in urbe;
Spretarumque agitur legum reus: utque peracta est

g Causa prior, CRIMENQUE patet b sine teste proba-
tum;

Squal-

Squalidus ad superos tendens reus ora, manusque,

O cuius cælum bis sex fecere labores,

Fer. precor, inquit, opem: nam tu mihi criminis

autor.

Mos erat antiquis, niveis atrisque lapillis,

His damnare reos, illis absolvere culpa.

Tunc quoque sic lata est sententia tristis; & OMNIS

Calculus immitem demittitur ater in urnam.

Quæ simul effudit numerandos versa lapillos,

OMNIBUS è nigro color est muratus in album:

Candidaque Herculeo sententia numine facta

Solvit Alemoniden. Grates agit ille parenti

Amphitryoniadæ: ventisque faventibus æquor

Navigat Ionium; Lacedæmoniumque Tarentum

Præterit, & Sybarim, Salentinumque Nexthum,

Thurinosque sinus, Temesenque, & Lapygis arva:

Vixque pererratis quæ spectant littora terris,

Invenit Æsarei fatalia fluminis ora;

Nec procul hinc tumultum, sub quo sacrata Crotos

Ossa tegebat humus; iussaque ibi mœnia terra (nis

Condidit. & nomen tumulati traxit in urbem.

Talia constabat certa primordia fama

Esse loci, positæque Italiam in finibus urbis.

De Pythagoræ oratione, ab esu carniū dehortante. F A B. 2.

Vix fuit hic, ortu Samius: sed fugerat una

Et Samon, & dominos; odioque tyrannidis exul

Sponte erat: isque, LICIA cœli regione remorus,

Mente Deos adiit, & QUÆ natura negabat

Visibus humanis, oculis ea pectoris hautit.

Cumque animo, & vigili perspexerat omnia cura;

In medium discenda dabat, a cœtumque silentium,

Disceatque mirantum, magni primordia mundi,

Et rerum causas, & quid natura docebat;

Quid Deus, unde nives, quæ fulminis esset origo;

Juppiter, an venti, discussa nube tonarent;

Quid quateret terras; qua sydera lege mearent;

Et quodcunque latet: b primusque animalia mensis

* Arguit imponi; primus quoque talibus ora

Docta quidem solvit, sed non & credita, verbis.

† P A R C I T E. mortales, dapibus temerare nefandis

Corpora, sunt fruges; sunt c deducunt ramos

Fondere Phitarch.

libell. cœli rumpere. * Arcuit. † PYTHAGORÆ dogma-
u. c Ad humum incurvantia, flectentia.

a Qui labo-

ribus suis ti-

bi cælum

acquisivisti.

b Suffragia

lata per la-

pillos.

c Calculi ni-

gri in can-

dides.

d Absolvit

Mysecum

Alemonis

filium.

a Discipulo-

rum cœtum,

quibus ex-

ploratis a

Pythag. cer-

tum tempus

tacendi e-

rat.

b Innuit

τὴν δόξαν

ἐμὴν, de

qua vide

a Lac. Pe-
riphrasis.

* viscere,
minus recte.

Idem l. 14.

-- jam

nunc mea

viscera re-

bar In sua

mersurū.

b Plutarch.

* Oca φάδ

ἀμύρ, ἡσπ

πρὸς αὐτῇ.

ἡσπὸν πρὸς τὴν

ἐκ πρὸς τὴν

ἡσπὸν πρὸς

φύσιν ἡσπ-

νὰς δ' ἡσπ-

ἡσπὸν πρὸς

ἡσπ.

c Carnes a-

nimantium

occisorum.

* rictus-

que: perp.

Notat enim

Anthro-

pophagiā

Cyclopū. u-

sitatam. de

qua vide Cy-

clop. Eury-

pidis.

d Dissoluti

sc. τὸ δ' ἡσπ-

ἡσπὸν πρὸς τὴν

ἡσπὸν πρὸς τὴν

e Epulis

cruentis.

f Volarunt.

g Vivendi

facilitati,

commoditati visus pristini.

h Viam avertit ad scelus.

i Fornis vite

nostrae insidiantes.

k Idem l. 1. Esq. Prima Ceres avida, &c.

Pondere poma suo, tumidaque in vitibus uvæ;
Sunt herbæ dulces; sunt quæ miscere flamma,
Mollisque queant; nec vobis a lacteus humor
Eripitur, nec mella thymi redolentia flore.
PRODIGA divitias, alimenta que mitia tellus
Suggerit, atq; epulas sine cæde & sanguine præbet.
CARNE feræ sedant jejunia; nec tam omnes: (vunt:
Quippe equus, & pecudes, armenta que gramine vi-
At, quibus ingenium est immansuetumque ferum-
Armenia tigris, iracundique leones, (que,
Cumq; lupis ursi, dapibus cum sanguine gaudent.
Heu! Quantum scelus est in * viscera viscera condi,
Congestoque avidum pinguescere corpore corpus,
Alteriusque animantem animantis vivere letho!
Scilicet in h tantis opibus, quas optima matrum
Terra creat, nil te nisi tristitia mandere saxo
c Vulnera dente juvat? * ritusque referre Cyclopum?
Nec, nisi perdideris alium, placare voracis
Et male morati poteris jejunia ventris?
At vetus illa ætas, cui fecimus Aurea nomen,
Fœtibus arboreis, &, quas humus educat, herbis
Fortunata fuit: nec poluit ora e cruore.
Tunc & aves tute f movere per aëra pennas,
Et lepus impavidus mediis erravit in arvis.
Nec sua credulitas piscem suspenderat hamo.
Cuncta sine insidiis, nullamque timentia fraudem,
Plenaque pacis erant. Postquam non utilis autor
g Vistibus invidit, (quisquis fuit ille deorum)
Corporeasque dapes avidam demersit in alvum,
Fecit iter sceleri: primoque è cæde ferarum
Incaluisse putes maculatum sanguine ferrum;
Ilque satis fuerat; i nostrumque petentia lethum
Corpora missa neci salva pietate fatemur:
Sed quam danda neci, tam non epulanda fuerunt.
Longius inde nefas abiit. Et k prima putatur
Hostia sus meruisse mori, quia semina pando
Eruerit nostro, spemque interceperit anni.
Vite caper morsu Bacchi mastatus ad aras
Dicitur ultoris. N O C U I T sua culpa duobus.
Q U I n meruistis, oves, placidam pecus, inq; tuendos
Natum homines, pleno quæ fertis in ubere nectare
Mollia quæ nobis vestras velamina lanas

PR-

Iræbetis, vitæque magis, quam morte, juvatis?
 Quid meruere boves, animal sine fraude doloque,
 Innocuum, simplex, natum a tolerare labores?
 Immemor est demum, nec frugum munere dignus,
 Qui potuit, curvi dempto modo pondere aratri,
 b Ruricolam mactare suum: qui trita labore,
 Illa, quibus toties durum renovaverat arvom,
 Tot dederat messes, percussit colla securi.
 Nec satis est, quod tale nefas committitur: ipsos
 c Inscriptere deos sceleris, numenque supernum
 Cæde laboriferi credunt gaudere juvenci.
 Victima labe carens, & præstantissima forma,
 (Nam PLA CUISSE nocet) d vittis præsignis & auro
 Sistitur ante aras, auditque ignara precantem,
 Imponique suæ videt inter cornua fronti
 Quas coluit e fruges, percussaque sanguine cultros
 Inficit in liquida / prævisos forsitan unda.
 Protinus ereptas viventi pectore fibras
 Inspiciunt, mentesque deum scrutantur in illis.
 Unde fames homini vetitorum tanta ciborum est?
 Audetis vesci, genus * ô mortale? quod, oro,
 Ne facite; & monitis animos advertite nostri:
 Cumque boum dabitur exsorum membra palato,
 Mandere vos vestros scite & sentite colonos.
 Et quoniam deus ora movet, sequar ora moventem
 Rite deum; Delphosque * meos, ipsumque recludam
 Aethera, & augustæ referabo oracula mentis.
 M A G N A, nec ingeniis investigata priorum,
 Quæque diu laruere, canam. Juvat ire per alta
 Astra; juvat terris, & inerti sede relicta,
 Nube vehi, validique humeris insistere Atlantis,
 Palantesque homines passim, ac rationis egentes
 Despectare procul, trepidosque, obitumq; timentes
 Sic exhortari, * sortemque evolvere fati.

Διάντες ὁ καὶ τὰς ἐν πρᾶξιν ταῖς κοινὰς τῆς θυμῶν. f Idem
 1. Fast. An quia prævisos in aqua timet hostia cultros. Intelligit
 aquam in pelvium infusam, cum hostiæ jugularentur. * immortale MS.
 propter animas immortales, διὰ τὴν ματομφορῶν. ut sit Accusativus.
 * suos. * seriem.

De Euphorbo in Pythagoram, & quod cuncta rerum
 temporibus mutantur. F A B. 3.

O GENUS attonitum gelidæ formidine mortis,
 Quid Styga, quid tenebras, & * nomina vana ti- * numina.
 metis,

Mate-

a Ad tole-
 randos labo-
 res. Helle-
 nismus.
 b Bui aeg-
 ræ. Vide
 Cicar. 2. de
 natur. deor.
 c Sceleris
 participes
 fecerunt,
 immolando
 illis τὰ ἱμα-
 ρῶτα: seu
 (ut quidam
 cecinit) Βο-
 μῶν ἱπὸ θυ-
 ρῶν μὲν δ-
 εῶν θυμῶν
 d Vittis au-
 reis: ἢ διὰ
 θυμῶν.
 e Molam.
 Unde est
 Immola-
 re, mola,
 id est, ferra
 molito &
 sale hostiam
 perspersam
 sacrare.
 Fest. Dion.
 Halicarn.

- * Mate-
 riam.
 † Palinge-
 nelia sive
 Metem-
 psychosis
 Pythagori-
 es.
 a *Panthi fil.*
Vide Phi-
lostr. in vita
Apollon. J. 8.
 † E u-
 PHORB. in
 Pythago-
 ram.
 b *Vel ab A-*
bante rege,
à quo Argi-
vi dicti sunt
 Abantei;
 vel ab A-
 bantibus
 Eubae po-
 pulis.
 c *Schol. iast.*
Sophocl.
Ἐν τῷ μὴ
ἀλλοτρί-
ῶν τῶν
ψυχῶν καὶ
παρὰ τοῦ
τοῦ εἰς ἑα-
στὴν μετα-
στῆναι.
 d *H' ψυχῶν.*
 e *Τῇ πᾶ-*
σι ψυχῶν
 scilicet, cui
 subiecta
 sunt μετα-
 ψυχῶσι &
 μεταστροφῶ-
 σι.
 f *Πᾶσι πᾶ-*
σι, καὶ ἐν αὐτῇ.
 Fallan. gignant. fil. h *Orbis Solis.*
- * Materiem vatum, falsique pericula mundi?
 † Corpora sive togus flamma, seu tabe vetustas
 Abstulerit, mala posse pati non ulla puteris.
 M O R T E carent animæ: semperque priore relicta
 Sede, novis domibus vivunt. habitantque receptæ.
 Ipse ego (nam memini) Trojani tempore belli
 a; Panthoïdes Euphorbus eram: cui pectore quon-
 dam
 Hæsit in adverso gravis hasta minoris Atridæ.
 Cognovi clypeum lævæ gestamina nostræ
 b Nuper Abanteis, templo Junonis, in Argis.
 O M N I A c mutantur; nihil interit. errat, & illinc
 Hue venit, hinc illuc, & quoslibet occupat artus.
 d Spiritus; eque feris humana in corpora transit,
 Inque feras noster; nec tempore deperit ullo.
 Utque novis facilis signatur cera figuris.
 Nec manet, ut fuerat, nec formas servat easdem,
 Sed tamen ipsa eadem est: animam sic semper ean-
 dem
 Esse, sed e in varias doceo migrare figuras.
 E R G O ne pietas sit victa cupidine ventris,
 Pareite (vaticinor) cognatas exde nefanda
 Exturbare animas, ne sanguine sanguis alatur.
 Et quoniam magno feror æquore, plenaque ventis
 Vela dedi: N I H I L est toto quod perftet in orbe.
 f Cuncta fluunt, omnisque vagans formatur imago.
 † Ipsa quoque ASSIDUO * labuntur tempora motu.
 Non secus ac flumen: Neq; enim consistere flumen,
 Nec levis hora potest; sed, U T unda impellitur unda,
 Urgeturque eadem veniens, urgetque priorem,
 Tempora sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur.
 Et nova sunt semper: nam quod fuit ante relictu est,
 Fitque quod haud fuerat, momentaque cuncta no-
 vantur.
 Cernis & emensas in lucem tendere noctes,
 Et jubar hoc nitidum nigræ succedere nocti.
 Nec color est idem cælo cum lassâ quiete
 Cuncta jacent media, cumque albo Lucifer exit
 Clarus equo: rursusque alius, cum prævia lucis
 Tradendum Phæbo g Pallantias inficit orbem.
 Ipse b dei clypeus, terra cum tollitur ima,
 Mane rubet. terraque, rubet, cum conditur ima:
 Candidus in summo est, melior natura quod illic
 Achæ-
 † Mutationes rerum. * volvuntur. g *Autos*

Aetheris est, terræque procul contagia fugit.
Nec par, aut eadem nocturnæ forma Dianæ
Esse potest * usquam: semperq; hodierna sequente, * unquam.
Si crescit, minor est; major, si contrahit orbem.

QUID? Non in species secedere quattuor annum

Adspicis, ætatis a peragentem imitamina nostræ?

Nam tener, & lactens, puerique simillimus ævo

Vere novo est: tunc herba * nitens, & roboris expertus

b Turget, & insolida est, & spe delectat agrestes.

Omnia tum florent, florumque coloribus almus

Ludit ager: neq; adhuc virtus in frondibus ulla est.

Transit in Æstatem post Ver robustior annus,

Fitque valens juvenis: neque enim robustior ætas

Ulla, nec uberior, nec, quæ magis ardeat, ulla est.

Excipit Autumnus, posito fervore juventæ,

Maturus, mitisque, inter juvenemque senemque

Temperie medius, sparsus quoque tempora canis.

Inde senilis Hyems tremulo venit horrida passu,

Aut spoliata suos, aut, quos habet, alba, capillos.

NOSTRA quoque ipsorum semper, requieque sine
ne ulla

Corpora vertuntur: Nec quod fuimusve, sumusve,

Cras erimus. Fuit illa dies, qua semina tantum,

Spesque hominum primæ, matrisque habitavimus * materna

c Artifices natura manus admovit, & angi (alvo, habitavi-

Corpora visceribus distentæ condita matris

Noluit, d eque domo vacuas emisit in auras.

EDITUS in lucem jacuit sine viribus infans.

Mox e quadrupes, rituq; tulit sua membra ferarum.

Paulatimque tremens, & nondum poplite firmo

Constitit, adjunctisque aliquo conamine nervis.

Inde valens, veloxque furit, spatiumque juventæ

Transit; & emeritis medii quoque temporis annis,

Labitur fœcidæ per iter declive senectæ.

Subruit hæc ævi demoliturque prioris

Robora. FLETTQUE † Milo senior, cum spectat † Ad occa-

inanes

Illos, qui fuerant solidarum * morte ferarum

Herculeis similes, fluidos pendere lacertos.

† FLETT quoque, ut in speculo rugas conspexit † MILO

aniles,

Tyndaris, & secum, cur g sit bis rapta, requirit.

TEMPUS edax rerum, tuque invidiosa vetustas,

Omnia destruitis, vitiataque dentibus ævi

a Rescenden-
tem gustat
hominis æ-
tates.

* recens,
virens: re-
ctius ni-
tens. Ita
enim alibi,
Vere ni-
tent terræ.
b Opyæ.

Viator. l. 18.
cap. 22. Var.
lect.

* materna
habitavi-
mus.

c Hypalla-
ge. Natura
artificis ma-
nus adbi-
buit.

d Ex utero.

e Manibus
ac pedibus
repens.

f Ad occa-
sum, h. e.

exitum vitæ
tendentis.

† MILO
Crotoniates.

* more.

mole.

† HELE-

Pau-N A forma

etate deterior. g Primum à Theſeo, deinde à Paride.

Faulatim lenta consumitis omnia morte.

Hæc quoque non perflant, quæ nos elementa vocamus:

Quasque vices peragant, animos adhibere, docebo.

De elementorum mutationibus, & de aquis in terras, montibus in vales, & contra. F A P. 4.

† *Elementorum mutationes.*

* *distant lib. tres, non male.*

* *Hic, ut ad aërem reje-*

a Condensata.

* *reddit. toto.*

b Generari. c Corrum-

pi. d Corru-

ptio unius est genera-

rio alte-

MS. & cum sint.

e Certo desi-

niuntur nu-

mero, quia infinitum non est in verum natu-

ra. f Horat.

† **Q**uartuor æternus genitalia corpora mundus Continet. ex illis duo sunt onerosa, suoque Pondere in inferius, tellus atque unda, feruntur; Et totidem gravitate carent, nulloque premēte Alta petunt, aër, atque aëre purior ignis.

Quæ quanquam spatio * distant, tamen omnia fiunt Ex ipsis, & in ipsa cadunt: resolutaque tellus In liquidas rarefcit aquas; tenuatus in auras Aëraque humor abit; dempto quoque pondere rur-

In superos aër tenuissimus emicat ignes. (sus Inde retro redeunt, idemque retexitur ordo.

Ignis enim densum spissatus in aëra transit; Hinc in aquas, tellus a glomerata cogitur unda.

Nec species sua cuique manet: rerumque novatrix Ex aliis alias * reparat natura figuras. (do.

Nec perit in * tanto quicquam (mihi credite) mun-

Sed variat, faciemque novat: *b* NASCIQUA vocatur, Incipere esse aliud, quam quod fuit ante; *c* MORI-

QUE, Cum sint huc forsitan illa, Hæc translata illuc: *e* summa tamen omnia constant.

N I L. equidem durare diu sub imagine eadem Crediderim. *f* sic ad ferrum venistis ab auro,

Secula: sic toties versa est fortuna locorum. Vidi ego, quod fuerat quondam solidissima tellus,

Esse frictum; vidi factas ex æquore terras: Et procul à pelago conchæ jacuere matinx;

Et vetus inventa est in montibus anchora summis. Quodq; fuit campus, vallem decursus aquarum

Fecit, & *g* eluvie mons est deductus in æquor: † Eque paludosa siccis humus aret arenis;

Quæque *h* sitim tulerant, i stagnata paludibus hu-

ment. Hic fontes natura novos emisit, & illic

g Di-

h Sicca exsiterant, *i* In stagnum mutata.

Clausi:

lib. 4. Quamvis redeant in aurum tempora priscum. g Di-

Claudit : & antiquis tam multa tremoribus orbis
Flumina profiliunt; aut exsiccata residunt.
a Terræmotibus, quibus
aquæ interdum visæ sunt erumpere. Arist. 2. Meteorol. cap. 7.

Quæ deinceps sequuntur, Fabulis ad numerum usque

43, repere in margine.

- 5 Sic ubi terreno Lycus est æpotus hiatu,
Exsistit procul hinc, alioque renascitur ore.
6 Sic modo combibitur, tecto modo gurgite lap-
Redditur Argolicis ingens Erasinus in agris. (sus
7 Et Mysum capitique sui ripæque prioris
Fœnituisse ferunt, alia nunc ire, Cæcum.
8 Nec non Sicanias volvens Amasenus arenas
Nunc fluit; interdum suppressis fontibus aret.
9 Ante bibebatur, nunc quas contingere nolis
Fundit Anigrus aquas: postquam (nisi varibus om-
Eripienda fides) illic lavere b bimembres (nis
Vulnera, clavigeri quæ fecerat Hercules arcus. 7 De Cæ-
10 Quid? Non & Scythicis Hypanis de montibus co
Qui fuerat dulcis, salibus vitiatur amaris? (ortus, *flumine.*
11 Fluctibus ambitæ fuerant Antissa, Phærosque, 8 De AMA-
Et Phœnissa Tyros: quarum nunc insula nulla est. SENO Sici-
12 Leucada c continuam veteres habuete coloni; *liæ flumine.*
Nunc freta circumeunt. d Zancle quoq; juncta fuisse 9 De ANI-
Dicitur Italix; donec confinia pontus GRO flu-
Abstulit, & media tellurem repulit unda. vio, qui è
13 Si quæris Helicen & Buran, Achæidas urbes, *dulci factus*
Invenies sub aquis: Et adhuc ostendere nautæ *est amarus.*
Inclinata solent cum mœnibus oppida mergis. (ullis b Centauri
14 Est prope † Pittheam tumulus Træzena, sine *ab Hercule*
Arduus arboribus; quondam planissima campi *vulnerati.*
Area, nunc tumulus: Nam (res horrenda relatu) *Vid. Pausan.*
Vis fera ventorum excis inclusa cavernis *Eliae. prior.*
Exspirare aliqua cupiens, luctataque frustra 10 De HY-
Liberiore frui cælo, cum carcere rima *PANI flu-*
Nulla foret toto, nec pervia flatibus esset; *vio, qui è*
Extentam tumefecit humum, ceu spiritus oris *dulci factus*
Tendere velicam solet, aut direpta bicornis *est factus.*
Terga capri. Tumor ille loci permanfit, & alti 11 De IN-
Collis habet speciem; longoque induruit ævo. SULIS in
15 Plu- Continen-
tem. 12 De INSULIS ex Continente abruptis. c Continenti con-
junctam. d Sicilia. Ex parte totum. Virg. 3. Æn. -- venit medio
vi pontus, & undis Hesperii Siculo latus abscidit. 13 De He-
licæ & Bura a ponto absorptis. 14 De Tumulo ex area facto eru-
ptione spiritus. † PITTHEI AITHRÆ patris patriam.

15 De AM-
MONIS

fonte.

15 Plurima cum subeant audita aut cognita no-
bis,

Pauca super referam. Quid? Non & lympha figuras
Datque capitque novas? Medio tua, Corniger Am-
mon,

a 14. m Lu-
cretium 1.6.

Curt. lib. 2.

cap. 103.

16 De A-

THAMAN-

TIDE fonte.

17 De Flu-

mine apud

CICONAS.

18 De

CRATHI

amne, &

SYBARI.

b Vide Eu-

rip. Troad.

Pausan. A-

chaic. &

Arcad.

19 De SAL-

MACI fonte.

20 De Æ-

THIOPUM

lacubus.

21 De CLI-

TORIO fon-

te.

c Pausania

Clitorem

vocat. Est

a. fluvium

Ciconum.

d Melampus

medicum.

22 De LYN-

CESTIO

amne.

23 De A-

quis Arca-

dia.

* Pheneum.

24 De ORTYGIA insula & Symplegadi-

bus.

25 De ÆTNA monte.

a Vnda die gelida est, ortuque obituque calefcit.

16 Admotis Athamantis aquis accendere lignum

Narratur, minimos cum Luna recessit in orbes.

17 Flumen habent Cicones, quod potum saxea

reddit

Viscera; quod tactis inducit marmora rebus.

18 b Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus

Electro similes faciunt auroque capillos. (oris,

Quodque magis mirum est, Sunt qui non corpora

tantum,

Verum animos etiam valeant mutare liquores.

19 Cui non audita est obscenæ Salmacis unda?

20 Æthiopesque lacus? quos si quis faucibus

hausit,

Aut furit, aut patitur mirum gravitate soporem.

21 c Clitorio quicunque sitim de fonte levavit,

Vina fugit, gaudetque meris abstemius undis.

Seu vis est in aqua calido contraria vino;

Sive, quod indigenæ memorant, d Amithaone natus

Proxidas attonitas postquam per carmen & herbas

Eripuit furiis, purgamina mentis in illas

Miit aquas, odiumque meri permansit in undis.

22 Hinc fluit effectu dispar Lyncestius amnis:

Quem quicunque parum moderato gutture traxit,

Haud aliter titubat, quam si mera vina bibisset.

23 Est lacus Arcadiæ, * Phenum dixere priores,

Ambiguus suspectus aquis; quas nocte timero:

Nocte nocent potæ; sine noxa luce bibuntur.

24 Sic alias aliasque, lacus & flumina, vires

Concipiunt. Tempusque fuit cum navit in undis;

Nunc sedet Ortygie. Timuit concursibus Argo

Vndarum sparsas Symplegadas elisarum:

Quæ nunc immotæ perstant, ventisque resistunt.

25 Nec quæ sulfureis ardet fornacibus Ætina

Igneæ semper erit: neque enim fuit ignea semper.

Nam, sive est animal Tellus, & vivit, habetque

Spiramenta locis flammam * exhalantia multis;

Spirandi mutare * vias, quotiesque movetur,

Hic

24 De ORTYGIA insula & Symplegadi-

bus. 25 De ÆTNA monte. * expirantia. * vices.

Has finire potest, * illas aperire cavernas :
 Sive leves imis venti cohibentur in antris,
 Saxaque cum saxis, & habentem semina flammæ
 Materiam jactant, ea concipit ictibus ignem;
 Antra relinquentur sedatis frigida ventis :
 Sive bituminæ rapiunt incendia vires,
 Luteave exiguis * ardescunt sulfura * fumis;
 Nempe * ut terra cibos, alimenta; pinguis flammæ
 Non dabit, absumptis per longum viribus ævum,
 Naturæque suum nutrimentum deerit edaci,
 Non feret illa famem, desertaque deseret ignes.
 26 Esse viros fama est in Hyperborea Pallene,
 * Qui soleant * levibus velari corpora plumis,
 Cum Tritoniacam novies subiere paludem.
 Haud equidem credo. 27 Sparis quoque membra
 veneno
 Exercere artes Scythides memorantur easdem.
 28 Siqua fides rebus tamen est addenda probatis;
 Nonne vides quæcunque mora, fluidoque calore
 Corpora tabuerint, in parva animalia verti?
 I quoque, delectos amastatos obrue tauros.
 (Cognita res usu) de putri viscere passim
 Florilegæ nascuntur apes, quæ more parentum
 Rura colunt, operique favent, in spemque laborant.
 29 Pressus humo bellator equus crabronis ori-
 go est.
 30 Concava lictoreo si demas brachia canero,
 Cætera supponas terræ: de parte sepulta
 Scorpius exhibit, caudaque minabitur unca.
 31 Quæque solent canis frondes intexere filis
 Agrestes tinæ (res observata colonis)
 Ferali mutant cum papilione figuram.
 32 Semina limus habet virides generantia ranas:
 Et generat truncas pedibus: mox apta natando
 Crura dat: utque eadem sint longis saltibus apta,
 Posterior superat partes mensura priores.
 33 Nec catulus partu quem reddidit ursa recenti,
 Sed male viva caro est: b lambendo mater in artus
 Pingit, & in formam quantam capit ipsa reducit.
 34 Nonne vides, quos cera tegit sexangula foetus,
 Melliferarum apium sine membris corpora nasci?
 Et serosque pedes, serasque adsumere pennas?
 35 Ju-

* aliasque.

* ardes-

cunt.

* flammis.

* ubi.

26 De Ho-
minibus in
aves.

* Quis.

* niveis.

27 De SCY-

THIDIBUS
venenorum
adspersione
in aves.28 De AVI-
BUS ex ca-
daveribus bu-
bulo creatis.a Vide Vir-
gil. 4.

Georg.

Plin. l. 11.

cap. 10.

29 De

CRABRO-

NIBUS ex
equino cada-
vere.

30 De

SCORPIO

ex cancro.

31 De TI-

NIS in pa-
piliones.

32 De RA-

NIS ex li-
mo.

34 De A-

31 De carne rudi in ursam. b Ursa lambendo fingitur.

35 De AVI-
BUS ex

ovi medio.

a Indicatur

pavor: *supr.*

lib. 1.

~ & gem-

mis cau-

dam stel-

lantibus

implet.

36 De AN-

GUIBUS ex

medulla hu-

mana profe-

minant.

37 De

PHOENI-

CE.

b Annos

quingentos.

aliter *Plin.*

l. 10. cap. 2.

Vide &

Claudian.

Phenic.

c Sublevat

nidi onere

gravatos, le-

ves reddit.

d Templo

foliis, quod

in urbe ejus

est. *Plin.*

l. 5. cap. 9.

38 De

HYANA ex

famini in

marem. Vide

Philen. de

animal.

propr. cap. 13.

35 a Junonis volucrum, quæ cauda sydera portat,
Armigerumque Jovis, Cythereiadasque columbas,
Et genus omne avium mediis è partibus ovi,
Nisi sciret fieri, quis nasci posse putaret?

36 Sunt qui, cum clauso putrefacta est spina se-
pulcro,

Mutari credant humanas angue medullas.

Hæc tamen ex aliis generis primordia ducunt.

37 Una est quæ reparat seque ipsa reseminat ales,

Assyrii Phœnica vocant: nec fruge, nec herbis,

Sed thuris lacrymis, & succo vivit amomi.

Hæc ubi b quinque suæ complevit sæcula vitæ

Illicis in ramis, tremulaque cacumine palmæ,

Unguibus & duro nidum sibi construit ore:

Quo simulac casias, & nardi lenis aristas,

Quassaque cum fulva substravit cinnama myrrha,

Se super imponit, finitque in odoribus ævum.

Inde ferunt, toridem qui vivere debeat annos,

Corpore de patrio parvum Phœnica renasci.

Cum dedit huic ætas vires, onerique ferendo est,

Tonderibus nidi ramos c levat arboris alix,

Fertque pius cunasque suas, patriumq; sepulcrum;

Perque leves auras Hyperionis urbe potitus,

Ante fores sacras d Hyperionis æde reponit.

38 Si tamen est aliquid mixæ novitatis in illis;

Alternate vices, & quæ modo saxa mina tergo

Passa marem est, nunc esse marem, miremur Hyana.

39 Id quoque quod ventis animal nutritur, & aura,

Protinus assimulat tetigit quoscunque colores.

40 Vista racemifero Lynceas dedit India Baccho;

E quibus, ut memorant, quicquid e vesica remisit

Vertitur in lapides, & congelat aëre tacto.

41 Sic & Corallium quo primum contigit auras

Tempore durefcit: mollis fuit herba sub undis.

Desinet ante dies, & in alto Phæbus anhelos

Æquore tinget equos, quam consequar omnia didici

In species translata novas. 42 Sic omnia verti

Cernimus, atque * alias assumere robora gentes,

Concidere hæc. sic magna fuit censuque virisque,

f Perq; decem potuit tantum dare sanguinis annos;

Nunc

39 De CHAMÆEONTE. 40 De LYNCEURIO.

sive de Lynceum urina lapidescente. c Urina. Periphrasis. 41 De

CORALIO lapide. 42 De Gentium vicissitudine. * illas. Lu-

cret. lib. 2. Augescunt alix gentes, alix minuuntur. f Supple-

re qui annis decem interficerentur bello Trojano.

Nunc humilis veteres tantummodo Troja ruinas,
 Et pro divitiis tumulos ostendit avorum.
 Clara fuit Sparte; magna viguere Mycenæ;
 * Necnon & Cecropis; necnon & Amphionis arces.
 Vile solum Sparte est; altæ cecidere Mycenæ;
 b Oedipodionix quid sunt, nisi nomina, Thebæ?
 Quid Pandionix restant, nisi nomen, Athenæ?

a Thebæ. Hæc. -- Amphion Thebæ conditor arcis. b Ubi Oedipus regnavit, sicut Pandion Athenis.

De Roma ab Ænea fundata, & quod carnibus non est omnino vescendum. F A B. 43.

Nunc quoque Dardaniæ fama est consurgere
 Romam,

a Apenninigenæ quæ proxima Tiberidis undis
 Mole sub ingenti rerum fundamina ponit.
 Hæc igitur formam crescendo mutat; & olim
 Immensi caput orbis erit. sic dicere vates
 Faticinasque ferunt sortes: quantumque recordor,
 Dixerat Æneæ, cum res Trojana labaret,

Priamides Helenus flenti, dubioque salutis:
 Nate Dea, si nota satis præfagia nostræ
 Mentis habes. Non tota cadet, te sospite, Troja.
 b Flamma tibi ferrumque dabunt iter, ibis, & una
 Pergamæ rapta feres; donec Trojæque, tibi que
 Externum patrio contingat amicus arvum.

Urbem etiam cerno Phrygios debere nepotes,
 Quanta nec est, nec erit, nec visa prioribus annis.
 Hanc alii proceres per secula longa potentem,
 Sed dominam rerum & de sanguine natus Iuli
 Efficiet: quo, cum tellus erit usa, fruuntur
 Ætheris sedes, cælumque erit exitus illi.

Hæc Helenum cecinisse d Penatigero Æneæ
 Mente memor refero, cognataque moenia lætor
 Crescere, & e utiliter Phrygibus vicisse Pelasgos.

Ne tamen oblitis ad metam tendere longe
 Exspatiemur equis: cælum, & quodcunque sub illo est, ferebat, quæ
 Immutat formas; tellusque, & quicquid in illa est. & Iulus

Nos quoque; pars mundi (quoniam non corpora solū,
 Verum etiam volucres animæ sumus, inque ferinas d Quæ pen-
 Possumus ire domos, pecudumque in pectora condi) tes ex incen-
 Corpora quæ possunt animas habuisse parentum, dio urbis ad-
 Aut fratrum, aut aliquo junctorum fœdere nobis, sportavit.

N

Aut e Cum utili-

te, sive cum bono Phrygum. f Leves, veloces, vel volantes, hoc est, de
 corpore in aliud transmutantes.

* Necnon
 Cecro-
 peos: ut sit
 Genitiv.
 Græc. à No-
 min. Κεκρο-
 πιδος.

a E media
 fere longi-
 tudine A-
 pennini pro-
 fluentis.
 Plin. lib. 3.
 cap. 5.

b Ignis &
 arma ho-
 stium. Infr. 12
 -- quibus
 enlis &
 ignis Ces-
 serunt.
 c Jul. Caf.
 vel potius
 August. qui
 genus ma-
 ternum ad
 Ascan. re-
 ferebat, quæ
 & Iulus
 Sueton.
 Quæ pen-
 tes ex incen-
 dio urbis ad-
 sportavit.

a Quibus Aut hominum certe, tuta esse, & honesta sinamus;
 Atrem Thy- Neve a Thyesteis cumulemus viscera mensis.
 este frat- Quam male consuefcit, quam se parat ille cruori
 i- proprios si- Impius humano, vituli qui guttura cultro
 hos epulan- Rumpit, & immotas præbet mugitibus aures;
 dos apposuit. Aut qui vagitus similes puerilibus hædum
 b Horrorem Edentem jugulare potest, aut alite vesci
 & frigus in- Cui dedit ipse cibos! Quantum est quod desit in istis
 cutientem. Ad plenum facinus? Quis transitus inde paratur?
 c Vestes la- Bos aret, aut mortem senioribus imputet annis.
 neas. b Horriferum contra Borean ovis c arma ministret.
 d Viscæ in- Ubera dent saturæ manibus pressanda capellæ.
 fecta. Retia cum pedicis, laqueosque, artesque dolosas
 * illudite Tollite, nec volucres d viscata fallite virga.
 MS. utrum- Nec formidantes cervos * includite pennis,
 que minus Nec celate cibus uncos fallacibus hamos.
 bene. Agite Perдите, si qua nocent, verum hæc quoque perditæ
 in retia. tantum:
 Virg. 11. Ora vacent epulis, alimenta que * congrua carpant.
 Puniceæ septum formidine pennæ. Idem 1. Georg. Puniceæve
 agitant pavidos formidine pennæ. Vide Cæl. lib. 16. cap. 11. Anti-
 quar. * Mitia, hoc est, incruenta.

De Numa deorum cultum instituyente, & Æge-
 ria luctu. F A B. 44.

† N U M A T Alibus atque aliis instructo pectore dictis,
 Deorum In patriam remeasse ferunt, ultroque petitem
 cultum in- Accepisse † Numam populi Latialis habenas:
 fluit. Coniuge qui felix Nympha, ducibusque Camœniæ,
 a Ab Oreste Sacrificos docuit ritus, gentemque feroci
 & Iphige- Adfuetam bello pacis traduxit ad artes.
 nis ex Tau- Qui postquam senior regnumque, ævumque peregit
 rica regione Extinctum Latixque nurus, populufque patresque
 in Italiam Desistere Numam. nam conjux urbe relicta,
 translata. Vallis Aricinx densis lateret abdita sylvis,
 b Hippoly- Sacraque a Orestes gemitu questuque Dianæ
 æ Thefei Impedit. Ah quoties Nymphæ nemorisque lacus
 ex Hippoly- Ne faceret, monuere, & consolantia verba (que
 ta Amazo- Dixerunt! Quoties flenti b Thefeius heros,
 ne fil. SISTE modum, dixit! c nec enim fortuna querendæ
 c Sophoc. in Sola tua est. S I M I L E S aliorum respice casus;
 Ajace. To Mitius ista feres. Utinamque exempla dolentem
 γδ' ἰσολόσ- Non mea te possent relevare! Sed & mea possunt.
 στω οἰκτίειν
 πᾶσι μὲν ὡς ἄλλω παρὰ πρῶτον, διγυλάας ὁ δ' ὡς ἑστέ.

De Hippolyto in Virbium. q. d. bis virum. FAB. 45.

Fando a aliquē Hippolytū, vestras si contigit aures, a *Imitat.*
 Credulitate patris, scelerata & fraude novercæ *Virg. 2. Æ-*
 Occubuisse neci; mirabere, vixque probabo. *neid.* Fando aliquid
 Sed tamen ille ego sum. me b Pasiphaea quondam
 Tentatum frustra patrium temerare cubile,
 Quod voluit, finxit voluisse, & crimine verso,
 * Indicii que metu magis * offensave repulsæ
 * Arguit; immeritumque pater projecit ab urbe,
 c Hostilique caput prece detestatur d euntis.
 Pitheam profugo * curru Træzena petebam.
 Jamque Corinthiaci carpebam littora ponti,
 Cum mare surrexit, cumulusque immanis aquarum
 In montis speciem curvari, & crescere visus.
 Eclare mugitus, summoque cacumine * findi.
 e Corniger hinc taurus ruptis expellitur undis,
 Pectoribusque tenus molles erectus in auras,
 Naribus, & patulo partem maris evomit ore.
 Corda pavent comitum: mihi mens interrita mansit
 Exiliis contenta suis. Cum colla feroces
 Ad freta convertunt, arrestisque auribus horrent
 Quadrupedes, monstri que metu turbantur, & altis
 Præcipitant currus scopulis: ego ducere vana
 Fræna manu spumis albeantibus oblita luctor,
 Et retro lentas tendo resupinus habenas.
 Nec vires tamen has rabies superasset equorum;
 Ni rota, perpetuum quæ * circumvertitur axem,
 Stipitis occursum fracta & disiecta fuisset.
 Excitior curru, lorisque tenentibus artus
 Viscera * viva trahi, nervosque in stirpe teneri,
 Membra rapi partim, partim * reprehensa relinqui,
 Ossa gravem dare fracta sonum, fessamque videres
 * Exhalare animam, nullasque in corpore partes,
 Noscere quas posses: unumque erat omnia vulnus.
 * Num potes, aut audes cladi componere nostræ,
 Nympha, tuam? vidi quoque luce carentia regna,
 Et lacerum fovi Phlegethontide corpus in unda.
 † Nec, nisi f Apollinæ valido medicamine prolis,
 Reddita vita foret: quam postquam fortibus herbis
 N 2 Atque ut taurum
 corn. habens. * circumvolvitur. * nostra. * reprensæ, hoc est,
 retenta à radicibus & stipitibus. MS. partimq; reprensæ rel. * MS.
 Exhalari. Sophocl. in Ajace: ἀνίσχυς ἔστι. * Non potes. Nunc
 potes: An potes? † ÆSCULAPIUS reducit Hippolytum ab in-
 feris. Vide Maron. 7. Æn. f Æsculapii Apoll. fil.

Pal.
 b Phædra
 Pasiphaes
 fil. Hippolyti
 noverca.
 * Indicii-
 ve.
 * offensa-
 ne.
 * Damna-
 vit, meri-
 tumq; ni-
 hil, pater
 ejecit ur-
 be. d. Da-
 mna-
 tum meri-
 tumq; ni-
 hil pater e-
 jecit urbe.
 c Imprecatione hostili.
 diris.
 d Abeuntis
 in exilium.
 * cursu.
 * fundi.
 e Parabo-
 lice: phoca,

* posset
MS.
* monet.
† Hippo-
LYTUS in
Virbium.
* acce-
prior, hoc
est, charior.
Atque ope Pæonia, Dite indignante, recepi;
Tum mihi, ne præsens augerem muneris hujus
Invidiam, densas objecit Cynthia nubes.
Utque forem tutus, possemque impune videri,
Addidit statem; nec cognoscenda reliquit
Ora mihi. Cretenque diu dubitavit habendam
Traderet, an Delon. Delo Cretaque relictis,
Hic posuit; nomenque simul, quod * possit equorum
Admonuisse. * jubet deponere; † quiq; fuisse
Hippolytus, dixit, nunc idem Virbius esto.
Hoc nemus inde colo; de diisq; minoribus unus
Numine sub dominæ lateo, atque * assentior illi.

De Ageria amne. F A B. 46.

† A. G. E.
RIA in
fontem.

NON tamen † Ageria luctus aliena levare
Damna valent; montisque jacens radicibus imis
Liquitur in lacrymas. donec pietate dolentis
Mota soror Phœbi gelidum de corpore fontem
Fecit, & aternas artus tenuavit in undas.

De gleba in puerum Tagen, qui futurorum apud Hetruscos
scientiam invenit. F A B. 47.

a Hippoly-
tus.

† GLEBA
in puerum.
* Mediis.
b De hoc
vide Cicer.
2. de Divin.
& An-
niam 1. 2. 1.

AT nymphas tetigit nova res: & a Amazone natus
Haud aliter stupuit, quam cum Tyrrhenus arator
Fatalem † glebam * morti adspexit in arvis
Sponte sua primum, nulloque agitante moveri;
Sumere mox hominis, terræque amittere formam,
Oraque venturis aperire recentia fati.
Indigenæ dixere b Tagen: qui primus Hetruscum
Edocuit gentem casus aperire futuros.

De Lancea Romuli in cornum arborem. F A B. 48.

* Utve.
† LANCEA
Romuli in
arborem.
Plutarch.
Romul. *

* UT que Palatinis hærentem collibus olim.
† Cum subito vidit * frondescere Romulus hæ-
Quæ radice nova, * non ferro stabat adacta: (stam,
Et jam non telum, sed lenti viminis arbor,
Non expectatas dabat admirantibus umbras.
* florescere. * cum ferr. stab. adempto.

De Cippo cornuto falso, & regnum ressuente. F A B. 49.

* Ut MS.
† CIPPUS
cornutus.
Valer. lib. 5.
cap. 6.

* AUt sua fluminea cum vidit Cippus in unda
† Cornua. vidit enim, falsamque in imagine
Esse fidem, digitis ad frontem sæpe relatis (credens
Quæ vidit, tetigit. nec jam sua lumina damnans
Resistit, ut victor domito veniebat ab hoste;

Ad cælumque oculos, & eodem * cornua tollens,
 Quicquid, ait, superi, monstro portenditur isto.
 * Seu lætum est aliquid patriæ, populoque Quirini,
 Sive minax, mihi sit, viuidique e cespite factas
 Placat odoratis herbas ignibus aras,
 a Vinaque dat pateris, mactatarumque bidentum
 Quid sibi significant trepidantia consulit exta.
 Quæ simul adspexit Tyrrhenæ gentis aruspex,
 Magna quidem rerum molimina vidit in illis:
 Non manifesta tamen. Cum vero sustulit acre
 A pecudis fibris ad Cippi cornua lumen,
 Rex, ait, O salve, tibi enim, tibi, Cippe, tuisque
 Hic locus, & b Latæ parebunt cornibus arces.
 Tu modo rumpe moras, portasque intrare patentes
 Adpropere: sic fata jubent. Namque urbe receptus
 Rex eris, & sceptro tutus potiere perenni.
 Rettulit ille pedem, torvamque à mœnibus urbis
 Avertens faciem, Procul, ô procul omina, dixit,
 Talia dii pellant: multoque ego justius ævum
 Exul agam, quam me videant Capitolia regem.
 Dixit; & extemplo populumque gravemq; senatum
 Convocat. ante tamen * capitis nova cornua fron-
 Velat. & aggeribus factis à milite forti (de pacali
 Insistit: præloque deos de more precatus,
 E s t, ait, hic unus, quem vos nisi pellitis urbe,
 Rex erit. * I s Q u i sit, * signo non nomine dicam.
 Cornua fronte gerit, quem * vobis indicat augur,
 Si Romam * intrabit, & famularia jura daturum.
 Ille quidem potuit portas irrumpere apertas;
 Sed nos obstitimus: quamvis conjunctior illo
 Nemo mihi est, vos urbe virum prohibete, Quirites,
 Vel, si dignus erit, gravibus vincite catenis;
 Aut finite metum fatalis morte tyranni.
 Qualia d succinctis, ubi trux insibilat Eurus,
 Murmura pinetis fiunt; aut qualia fluctus
 A quorei faciunt, si quis procul audiat illos:
 Tale sonat populus, sed per confusa * trementis
 Verba tamen vulgi vox eminet una, Quis ille est?
 Et spectant frontes, prædictaque cornua querunt.
 Rursus ad hos Cippus, Quem * poscitis, inquit, ha-
 Et dempta capiti, populo prohibete, e corona, (betis, al. nosci-
 Exhibuit gemino præsignia tempora cornu.
 Demisere oculos omnes, gemitumque dedere:
 Atque illud meritis clarum (quis credere * possit?)
 Inviti videre caput: nec honore carere
 * possit?

* brachia.
 * Seu læ-
 tum est
 patriæ, læ-
 tum po-
 pulove
 Quirini.
 a Alt. iribus
 vinx super-
 fundat, Ar-
 nob. lib. 7.
 Seneca arx
 mero spar-
 gere dixit.
 Varr. lib. 4.
 de ling. Lat.
 b Roman.
 imperium.
 Capitolium.
 * Placali
 cornua
 lauro. al.
 de pacali
 corn. lau-
 ro.
 * hic quis.
 * signis.
 * nobis.
 * intrabit.
 c Servilis,
 quibus vos
 ut servos
 obedire o-
 porteat.
 d Alti,
 proceris.
 * fremen-
 tis,
 * queritis,
 al. nosci-
 tis.
 e Fronde,
 sive lauro.
 * possit?

- portas. Utterius passi, festam imposuere coronam.
 At proceres, quoniam * muros intrare vetaris,
 Ruris honorati tantum tibi, Cippe, dedere,
 • bubus. Quantum depresso subjectis • bobus aratro
 * xratīs Complecti posses, ad finem lucis ab ortu:
Micyl. con- Cornuaque • auratis miram referentia formam
tra vet. scri- Possibus insculpunt, longum mansura per ævum.
ptur.

*De Æsculapio Romam accersito, & in serpentem
 mutato. F A B. 50.*

- P** Andite nunc, Musæ, præsentia numina vatū,
 (Scitis enim, nec vos fallit a spatiosa vetustas)
 a *Long. evs.* Unde b Coroniden circumflua Tibridis altri
 b *Æsculap.* Insula Romuleæ factis • arcesserit urbis.
Apollinis ex † Pira lues quondam Latias vitiaverat aurās,
Coronide fil. Pallidaque exsanguisquallebant corpora morbo.
Alii d Co- Funeribus fessi, postquam mortalia cernunt
ronco patre Tentamenta nihil, nihil artes posse medentum,
maluerunt Auxilium cæleste petunt, mediamque • tenentis
hoc patrony- Orbis humum Delphos adeunt oracula Phœbi:
nicum de- Utque salutifera miseris succurrere rebus
ucere. De Sorte velit, tantæque urbis mala finiat, orant.
quo vide su- Et locus, & laurus, & quas habet ipse pharetras,
pra lib. 2. Intremuere simulque cortinaque reddidit imo
Hom. hym. Hanc adyto vocem, pavescitaque corpora movit:
Tis. Aπία- Quod petis • hinc, propiore loco, Romane, petisses;
don. & τὸν Et pete nunc propiore loco: nec Apolline vobis,
ἱγνῆτο δῖα Qui minuat luctus, opus est, sed Apolline nato.
Kœppl. c. Qui minuat luctus, opus est, sed Apolline nato.
 * adjecerit. Ite bonis avibus, prolemque d accersite nostram.
 † **P E S T I.** Jussa Dei • prudens postquam accepere Senatus,
 L E N T I A. Quam colat, explorat juvenis Phœbeius urbem:
 • tenen- Quique e petant ventis Epidauria littora mittunt.
 tes. Quæ simul incurva missi tetigere carina;
 c *Vel tripw* Concilium, Graiosque patres adiere, darentque
Delphicum, Oravere Deum, qui præsens funera gentis
vel holous, Finiat Ausonix: • certant addiscere sortes.
id est, ea tri- DISSIDET, & variat sententia: parsque negandum
podis pars Non putat: auxilium multi retinere, suamque
qui Pythias Non emittere opem, nec numina tradere suadent.
insidebat. Dum dubitant, seram pepulere crepuscula lucem,
Interpr. Umbra-
 Arist. • hic, Romane loco propiore. d Æsculapium filium
 meum. • postquam prudens cepere. e Navigent Epidaurum. • cer-
 tas ita dicere, ut oraculi jussum indicetur: al. certant ita dicere: al.
 certant has dicere sortes: al. certant addicere sort. q. d. contem-
 dunt oraculi responsum sibi adjudicare Æsculapium.

Umbræque telluris tenebras induxerat orbi;
 Cum Deus in somnis opifer consistere visus
 Ante tuum, Romane, torum; sed qualis in æde
 Esse solet; a baculumque tenens agreste sinistra
 Cæsariem longæ dextra deducere barbæ.
 Et b placido tales emittere pectore voces: (quam.
 Pone * metus, veniam, simulacraque nostra relin-
 Hunc modo c serpente, baculum qui nexibus ambit, & Sext.
 * Perspice, & usque nota, visum ut cognoscere possis. Comp.
 Verrar in hunc, sed major ero, tantulque videbor,
 In quantum verti cœlestia corpora possunt.
 Extemplo cum voce Deus, cum voce Deoque
 Somnus abit: somnique fugam lux alma secuta est.
 Postera sydereos Aurora fugaverat ignes:
 Incerti quid agant procures, ad templâ petiti
 Conveniunt operosa Dei, quaque ipse morari
 Sede velit, signis cœlestibus indicet, orant.
 Vix bene delierant, cum cristis aureus altis
 In serpente † Deus prænuntia sibila * movit.
 Adventuque suo, signumque, arasque, foresque,
 Marmoreumque solum, fastigiaque aurea movit;
 Pectoribusque tenus media sublimis in æde
 Constitit, atque oculos circumtulit igne micantes.
 Territa turba pavet, cognovit numina castus
 Evinctus vitta crines albente sacerdos.
 En! Deus est, Deus est: animis, linguisque favete,
 Quisquis adest, dixit. S i s, ô pulcherrime, visus
 Utiliter, populosque joves tua sacra colentes.
 Quisquis adest, visum veneratur numen: & omnes
 Verba sacerdotis referunt geminata, piumque
 A neadæ præstant & voce, & mente favorem.
 Adnuït his; motisque Deus rata pignora cristis,
 Et repetita dedit vibrata sibila lingua.
 Tum gradibus nitidis elabitur, oraque retro
 Flectit, & antiquas † abiturus respicit aras;
 Adsuetasque domos, habitataque templa salutat.
 Inde per injectis adopertam floribus ingens
 Serpit humum, flectitque sinus, mediamq; per ur-
 Tendit ad incurvo munitos aggere portus. (bem
 Restitit hic; agmenque suum, turbæque sequentis
 Officium placido visus dimittere vultu,
 Corpus in Ausonia posuit rate. Numinis illa
 Sensit onus: pressaque Dei gravitate carina,
 A neadæ gaudent; cæsoque in littore tauro,
 Torta coronatæ solvunt retinacula navis.

a Æsculapii
 insignia. Vi-

de apud Pau-
 san. Corinth.

& Sext.

Comp.

b Videtur ad
 etymon allu-
 dere, quod est

æquæ i-
 tiæ, ut à

nonnullis

putatur.

* metum.

c Draco aut.

Æsculapio

sacer. Vide

Macrobi. I.

Saturn.

Plin. I. 29.

cap. 4.

* Prospice.

† A scu-

LAPIUS in

serpentem.

* misit.

d Idem

i. Fast.

Prospera

lux oritur;

linguis a-

nimisque

favete.

† Æscu-

LAPIUS

Romam ac-

cessit.

e Virg. I. 3.

Æneid. &

1. Georg.

Impu-

a *Tempera-*
rio. Impulerat levis aura ratem. Deus eminet alte:
b *Ventis.* Impositaque premens puppim cervice recurvam.
 Ex specie Ionium *b* Zephyris * sextæ Pallantidos ortu
 genus. Ze- Italianam tenuit; præterque c Lacinia templa
phrys enim Nobilitata Dea. * Scyllaxque littora fertur.
ab Epidaurio Linquit Iapygiam, * levibusque Amphrysia remis
naviganti- Saxa fugit: dextra prærupta * Ceraunia parte,
bus in Ita- * Romechiumq; legit, Caulonaque, Naryciamque;
liam erat Evincitque fretum, Siculique angusta Pelori.
contrarium. Hippotadaque domos regis, Temesesque metalla,
 * Sexto, * Leucoriamque petit, tepidique rosaria Passi.
sexto aurora Inde legit Capreas, promontoriumque Minervæ,
ortu, hoc est, Et Surientino generosos palmitum colles,
sexto die. Herculeamq; urbem, * Stabiasque, & in ora natam
c Junonis Parthenopen, & ab hac Cumææ templa Sibyllæ.
Lacinie. Hinc calidi fontes, * lentisciferumque tenerur
 * Scylle- Linternum, multamq; trahens sub gurgite arenam
 naque. Vulturum, niveisque frequens Sinuessæ colubris,
 * Ixvis. Minturnæque graves, & quam tumultavit alumnus,
lib. 1. Ad- d Antiphataque domus, Trachasque obseisa palude,
vers. c. 26. Et tellus Circææ, & * spissi littoris * Antiam.
 Ixvisque * Huc ubi veliferam nautæ * advertere carinam,
 Amphysia (Asper enim jam pontus erat) Deus explicat orbes,
 remis Sa- Perque sinus crebros & magna volumina * labens,
 xa legit: Templa parentis init flavum tangentia littus.
Amphysia Equore placato * patrias Epidaurius aras
exponens Linquit, & hospitio e juncti sibi numinis usus
Locror. pro- Littoream tractu squamæ * crepantis arenam
montorium: Sulcat, & innixus moderamine navis, in alta
al. Ixvaque Puppe caput posuit: donec castrum iue sacrasque
 Amphry- Lavini sedes, Tiberinaque ad ostia venit.
 sia remis Huc omnes populi pallim matrumque, patrumque
 Saxa fu- Obvia turba ruit, quæque ignes Troica servat
 git. scil. Vesta
manu vel parte. * MS. utrumque & lib. ant. Ciosan. Celenia parte.
 Turneb. Columnia, ut significetur columna Rh. 21a. quæ Straboni cunctæ
 est, hoc est, columna. * MS. Romathiumque. al. Plemiriumque:
 al. Pleniriumque: al. Pleumirumque fugit. Turneb. lib. 1. Advers.
 c. 26. Remigioque legit, hoc est, remigatio: vel, Remigiumque,
 ut remiges significetur. * Leuconiamque petit, promontorium-
 que Minervæ. al. Leucoriamq; Leucorumque sive Leucorium-
 que. al. Leucoanque. * Stabias, Fabias, Hæc. otiosam vocat.
 * Hinc lentisciferumque MS. d Formie. * Sparli. * Ancon.
 al. Ancum. al. spissi littoris Anxur. * Hunc. * avettere.
 * lambens. * sacras. e Agollinis templi. * trepidantis.

Vesta tuos: Ixtoque Deum clamore salutant.
Quaque per adversas navis cira ducitur undas,
Thura super ripas, aris ex ordine factis,
Parte ab utraque sonant: & odorant aëra fumis,
Istaque coniectos incalfacit hostia cultros.

† Jamque caput rerum, Romanam intraverat urbem.
Exigitur serpens, summoque acclivia malo
Colla mover, sedesque sibi circumspicit aptas.
Scinditur in geminas partes circumfluvius amnis;
Insula nomen habet; laterumque à parte duorum
Porrigit æquales media tellure lacertos.
Huc se de Latia pinu b Phœbeius anguis
Consultit: & finem cælestis resumpta,
d Lucibus imposuit, venitque salutifer urbi.

LAPIUS Romam venit. b Æsculapim in anguis specie, c Numinis figura, ac deposita serpentis specie, qua advenerat. d Festilentia, funcribus sup. Synecdoche.

De Julio Cesare in cometam. F. A. B. SI.

Hic tamen accessit delubris advena nostris.
Cæsar in urbe sua Deus est: quem Marte, togaq;
Præcipuum, non bella magis finita triumphis,
Resque domi gesta, properataque gloria rerum
† In lydis vertere novum, stellantque comantem.
Quam sua progenies. Næ centum de Cæsaris actis
Ullum majus opus, quam quod pater exstitit hujus.
a Scilicet æquoreos plus est domuisse Britannos.
Perque papyriferi septem flumina Nili
Victrices egisse: ates, Numidasque rebelles,
Cinyphiumque Jubam. * Mithridateisq; tumentem
Nominibus Pontum, populo adjecisse Quirini,
Et multos meruisse, aliquos egisse triumphos;
Quam tantum genuisse virum: quo præside rerum
Humano generi, superi, favistis abunde.
Ne foret hic igitur mortali semine cæterus,
Ille Deus faciendus erat. quod ut aurea vidit
Anæ genitrix, vidit quoque triste parari
Pontifici lethum, & conjurata arma moveri;
Palluit, & cunctis, ut cuique erat obvia, divis.
† Adspice, dicebat, quanta mihi mole parentur
Insidix; quantaque caput cum fraude petatur,
Quod de Dardanio solum mihi restat Iulo.
Solane semper ero injustis exercita curis?
Quam modo b Tydida Calydonia vulneret hasta;
Nunc male defensæ confundant mœnia Trojæ?

a Cato de re rust. cap. 2.
ubi Latrem familiarem salutavit.
Cicer. pro Rose. Amer. Cum deos aliqui salutatum venerint.

† Æscu-

† JULIUS Cæsar is cometam.
a Ironice. Videtur aludere ad responsum Cræsi, quod Cambyses dedit patri suo se anteponenti.
* Mithridatisque.

† VENERIS oratio pro Julio.

b Diomedio Iliad. 5.

Quæ

- a *Aneam.* Quæ videam a natum longis erroribus actum,
 * Sedem- Jactarique freto, * sedesque intrare b silentum,
 que. Bellaque cum Turno gerere; aut, si vera fatemur,
 b *Mortuo-* Cum Junone magis? Quid nunc antiqua recordor
 rum. Damna mei generis? TIMOR hic meminisse priorum
 Non finit. In me acui sceleratos cernitis enses:
 Quos prohibete, precor, facinusque repellite, neve
 c *Pontificis.* Cæde c sacerdotis flammæ extinguite Vestæ.
 † PRODI- Talia nequicquam toto Venus anxia cælo (quam
 GIA quæ Verba jactat, superosque movet: qui rumpere quan-
Cæsaris Ferrea non possunt veterum decreta sororum,
mortem por- † Signa tamen luctus dant haud incerta futuri.
tenderunt. Arma ferunt * inter nigra crepitantia nubes,
Vide Virg. d Terribilesque tubas, auditaque cornua cælo
 1. *Georg.* Præmonuisse nefas. Solis quoque tristis imago
 * intra. Lurida sollicitis præbebat lumina terris.
 d *Tibull.* Sæpe faces visæ mediis ardere sub astris:
 Atque tu- Sæpe inter nimbos guttæ cecidere cruentæ.
 bas, atque Carulus & vultum ferrugine Lucifer atra
 arma fe- Sparsus erat: sparsi lunares sanguine currus.
 runt stre- Tristia mille locis Stygius dedit omina bubo;
 pitantia Mille locis lacrymavit e ebur: cangusque feruntur
 cælo Au- Auditi, * sanctis & verba minantia lucis.
 dita. Victima nulla litæ: magnosque instare tumultus
 e *Simulacra* f Fibra monet, cæsumque caput reperitur in extis.
eiurmea. Inque foro, circumque domos, & templa deorum
 Meto- Nocturnos ululasse canes, umbrasque silentium
 nym. *Virg.* Erravisse ferunt, motamque g tremoribus urbem.
 Et mor- Non tamen insidias, venturaque vincere fata
 stum illa- Præmonitus potuere Deum; strictique feruntur
 crymat In templum gladii. Nec enim locus ullus in urbe
 templis Ad facinus, diramque placet, nisi † curia, cadem.
 ebur. *Ti-* Tum vero Cytherea manu percussit utraque
 bull. Et si- Pectus, & ætheria molitur condere nube,
 mulacra Qua prius infesto Paris est ereptus Attidæ,
 deum la- Et Diomedeos Aneas fugerat enses.
 crymas fu- Talibus hanc genitor: Sola insuperabile fatum,
 disse te- Nata, movere paras? Intres licet ipsa sororum
 pentes. Testa trium: cernes illic molimine vasto
 * sacris. Ex ære, & solido rerum h tabularia ferro,
 f *Virgil.*
1. *Georg.* Tristibus aut extis fibræ apparere minaces. In extispicium
 anim fibræ, fissum & caput hepatis observabant. *Lucan. lib. 1. Phars. Se-*
nec. Oedip. Ad 2. Scen. 2. g *Terræmotibus.* † CÆSAR in curia
 à Cassio & Bruto interficitur. h Capella *Parca* scribit *Jovis* appellat
 quod ejus d creta in arce tabulam referant.

Quæ

Quæ neque a concussum cœli, neque fulminis iram, a Tonitru.
 Nec metuunt ulla tuta atque æterna ruinas.
 Invenies illic * incisa adamantem perenni
 Fata tui generis. legi ipse, animoque notavi;
 Et referam, ne sis jam nunc ignara futuri.
 Hic sua complevit, pro quo, Cytherea, laboras,
 Tempora, perfectis, quos terræ debuit, annis.
 Ut Deus accedat cœlo, templisque colatur.
 Tu facies, † natusque tuus, qui nominis hæres
 Impositum feret unus b onus, cæsiq; parentis
 Nos in bella suos fortissimus ultor habebit.
 Illius auspiciis obsessæ mœnia pacem
 Victa petent Mutinæ. Pharsalia sentiet illum;
 * Emathique iterum madefient cæde Philippi.
 Et c magnum Siculis nomen superabitur undis;
 Romanique ducis a conjux Ægyptia e tedæ
 Non bene fisa cadet; frustra que erit illa minata
 Servitura suo Capitolia nostra Canopo.
 Quid tibi * barbariem, gentesque ab utroq; jacentes
 Oceano * numerem? Quodcumque habitabile tellus
 Sustinet, hujus erit: pontus quoque serviet illi.
 Pace data terris, animum ad civilia vertet
 Jura suum, legesque feret justissimus auctor;
 Exemploque suo mores reget; inque futuri
 Temporis ætatem venturorumque nepotum
 Prospiciens, prolem sancta de * virgine natam
 Ferre simul s nomenque suum curatque * jubebit.
 Nec, nisi cum senior g similes æquaverit annos,
 Atherias sedes cognataque sydera tanget.
 * Hanc animam interea cæso de corpore raptam
 Fac jubar, ut semper Capitolia nostra, forumque
 Divus ab excelsa prospectet Julius æde.
 Vix ea fatus erat, media * cum sede senatus
 Constitit alma Venus, nulli cernenda, sui que
 † Cæsaris eripuit membris, nec in æra solvi
 Passa recentem animam, cœlestibus intulit astris.
 Dumque tulit, * numen capere, atq; ignescere sensit;
 E mi- de mense.
 * Barbariam, al. Barbariæ gentes ab. * referam, al. memo-
 rem, al. enumerem. * conjuge. f Hæc des enim testamentis
 non in bona tantum, sed & in nomen interdum adsciscebantur. Sueton.
 Octav. cap. 101. Eutrop. lib. 7. * videbit, al. videbat. g Videtur
 Ovidius hæc scripsisse, Augusto nondum nato annos LVI, quæ fuit ætas
 Julii, quam Augustus superavit annis xx, mortuus anno ætatis LXXVI.
 * Hunc matris natum cæso de corpore raptum. * de sed. † Ju-
 lius in stellam. * lumen, al. lucem.

* inclusa
 Fasorum se-
 ries in ada-
 mante.

† AUGU-
 STUS.

b Imperii
 administra-
 tionem.

Origenes &
 xxi. in i-
 ois dicitur
 x. Dion-
 ysi. l. 45.

* Ema-
 thique.
 Virgil. Ro-

manas a-
 cies ite-
 rum vide-
 re Philip-
 pi.

c Sent.

Pomp. Ma-
 gni pl. Ap-
 pian. lib. 3.
 bellor. civil.
 d Cleopat.

Virgil. se-
 quiturque
 nefas Æ-
 gyptia
 conjux.

e Nuptiis

M. Anto-
 ni.

- * sinu. Emisitque * simul : simul evolat altius illa,
 a Periphr. a Flammiſerumque trahens ſpatioſo limite erinem
 cometa. Stella micat: N A T I Q U E videns benefacta, ſatetur
 MS. Flam- Eſſe ſuis majora, & vinci gaudet ab illo.
 migerum. Hic ſua præferri quanquam vetat acta * paternis;
 que. Libera fama tamen, nulliſque obnoxia julliſ.
 * parentis. Invitum præfert, unaque * in parte repugnat.
 * ex parte Sic * magnis cedit titulis Agamemnonis Atreus;
 MS. Agea ſic Theſeus; ſic Pelea vincit Achilles:
 * magnus. Denique, ut exemplis ipſos æquantibus utar,
 * Auguſto Sic & Saturnus minor eſt Jove. Juppiter arces
 eſt. Temperat ætherias, & mundi regna tuiformis:
 b Roma, cu- Terra ſub * Auguſto. Pater eſt & Reſtor uterque.
 jar conſitor Dii, precor, Ænex comites, quibus entis & ignis
 fuit Romu- Ceſſerunt, Diique indigetes, genitorque b Quirinæ
 lus, qui & Urbis, & invicti genitor, Gradive, Quirini,
 Quirinæ. Veſtaque Cæſareos inter ſacrata penates.
 Virg. 1. Et cum Cæſarea tu, Phœbe domeſtice, Veſta,
 Georgic. Quique tenes * altus Tarpeias Juppiter arces.
 Dii patrii Quolque alios c vari ſas appellare, piumque eſt;
 indigetes, Tarda ſit illa dies, & noſtro ſenior ævo,
 & Romu- Qua d caput auguſtum, quem temperat orbe reſiſto,
 le, Veſta- Accedat cælo: ſaveatque precantibus abſens.
 quemater.
 * celſus. c Verum enim nomen, in cujus tutela urbs Roma erat, igno-
 tum eſſe voluerunt, Alacrob. lib. 3. Saturn. cap. 9. Solin. Polybiſt. Plu-
 tarch. de Aſtrac. d Auguſtum: politica circuiſione. Horat. Serus in
 cælum redeas. Similes preces pro ſalutē Claudii Cæſaris habet Senec.
 lib. 1. de conſol. ad Polyb. Pſim. in ſine Panegy. pro Trojan.

P E R O R A T I O.

Amque opus exegi. quod nec Jovis ira, nec • ignes, • ignis.

Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas.

Cum volet a illa dies, quæ nil nisi corporis hujus

Jus habet, incerti spatium mihi finiat ævi:

Arte tamen meliore mei super alta perennis

Astra ferat. nomenque erit indelebile nostrum.

Quaque patet domitis Romana potentia terris,

Ore legat populi: perque omnia secula fama,

Si quid habent veri vatum præfagia, vivam.

a Notatio
mortis.

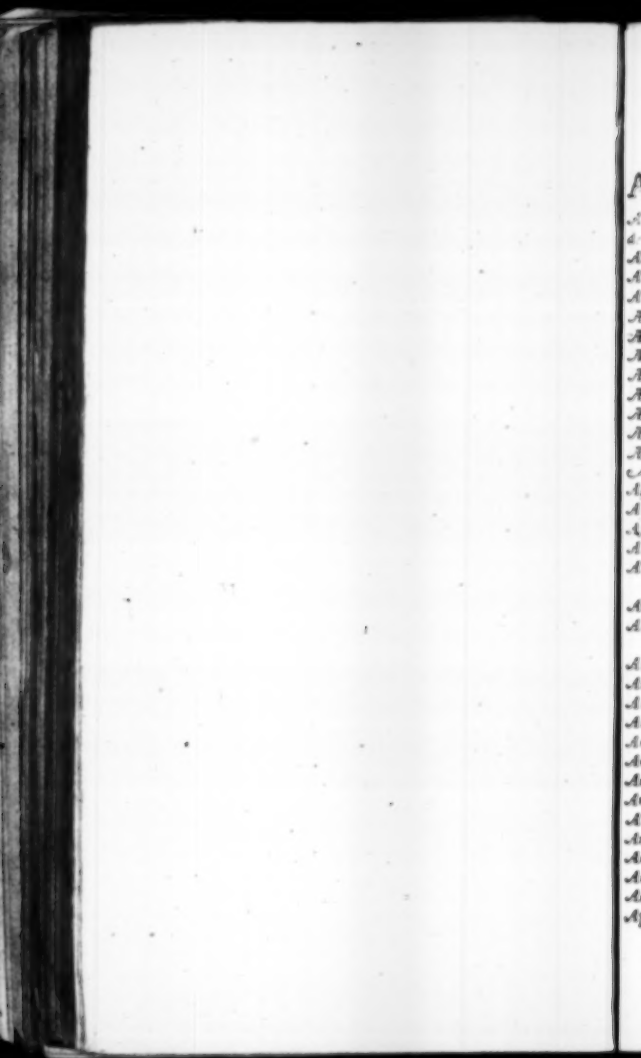
b Ingenio,
nominis &
famae cele-
britate.

Horat.

Non totus moriar, magnaue pars mei Vitabit Libitina.

F I N I S.

I N D E X F A B U L A R U M M E T A M O R P H O S E O N.

A.

A ccipiter.	204
Achelous & Hercules.	158
A. bawenian liberatio.	260
a. Achillis armis contentio.	256
Acis in fluvium.	253
Adonis in corvum.	46
Adonis.	139, 155
Aeacus.	282
Aegeria in fontem.	292
Aeneas inter deos.	270
Aeneas naves in Nymphas.	269
Aesculus in mergum.	215
Aesculapius in serpentem.	295
Aetna mons ardens.	286
Aeneas incendium.	85
Aetates mundi quatuor.	4, 5
Aglauros in lapidem.	38
Aix in byrcinilum.	241
Ajta in cratio.	231
Albani Reges.	171
Alcidamantis filias parit columbam	123
Alcyone vid. Ceyx.	
Alibea in filio fratrum mortem ul-	
ciscitur.	148
Amasenus fluvius.	285
Ambracius iudex in saxum.	249
Ammonis fons.	286
Anaxirete in saxum.	275
Andromeda.	76
Andros insula.	247
Anguis ex hominis spina.	288
Anigrus fluvius.	285
Anius Rex.	247
Annus in 4. partes.	4
Antigone in volucrem.	98
Antiphatas rex.	261
Antysia insula.	285
Apes.	287

Apollinis sculteria.	39.	amor erga
Leucothoen.		64
Apollo in corvum.	37.	utriculorum,
musica & medicinae inventor.		
15. Daphnen deperit.	14.	Chlo-
nem comprimit.		203
Apulum in Oleastrum.		269
Aque frigide in calida.	276.	in
sever.		284
Arachne in araneam.		96, 97
Arcas Calistum filium.		32
Arctia lacus.		286
Ardea in avem.		270
Arctia in fontem.		93
Aegi oculi in caudam pavonis.		20
Aries in agnium.		122
Ariadnes coronae in fidem.		140
Arne in monedulum.		126
Aesculapius in bubonem.		93
Asalanta in leonem.		194
Atulenta velocitas.		191
Atkamanis fons.		286
Atkamanis fons.		72
Atla in montem.		75
Atys in pinum.		179
Aventinus mons.		271
Aves ex ovi medulla.		288
Augustus major Caesar.		299

B.

B acchantium habitus.	60
Baccharum habitus.	167
Bacchus.	49, 56, 60, 99
Batum in silicem.	38
Bancus & Philemon.	152
Bellorum nervi.	5
Bombyces in papilionem.	287
Boreas rapit Orithyiam.	113
Bos in asper.	287
Boves hostia.	281
Bura urbs absorpta a mari.	285

O

Biblio

C.

C Adm & Harmonia in draco-	
nes. 73. Theba condit.	41
Cenis in virum.	211
Cenem invulnerabilis.	210
Cesar interficitur. 198. In stellam.	
197. mortis pradiſſio.	298
Caicus fluvius.	285
Cajeta nutrit Aene.	259
Calculi nigri in candidos.	279
Calisto in urſam.	31
Calliopes cantus.	88
Callirhoes fil. impuberes in viros.	167
Calydonii apri deſcriptio.	144
Cancer in ſcorpium.	287
Celmus in adamantem.	65
Centauri.	221
Cephalus.	111
Cephenorum pugna.	80
Cerambus in avem.	123
Cerberus triiceps.	70
Cercopes in ſuſum.	258
Ceich navigatio.	206
Chaos in elements.	1
Chamaeleontis natura.	283
Cyhone vitata.	203
Cinara naſc.	59
Cippus cornutus.	292
Circus aula.	264
Cleopatra.	299
Clytie in heliotropium.	66
Columbe.	241
Combe in avem.	224
Cornucopia.	159
Coronis in cornu.	34
Corum niger factus.	ibid.
Crabrones ex equo.	287
Creufa exuſa.	114
Crocus in florem.	66
Cyane in fontem.	90
Cygnus.	123, 217
Cyllarus Centaurus.	225
Cypariſſus in cupreſſum.	180

D

Adalio in accipitrem.	204
Dardalus volucer.	140
Danaides.	71
Daphne in Laurum.	18
Deianira.	162
Deorum poteſtas.	17, 155
Deorum cum Typhoe pugna.	87
Derceus in piſcem.	60
Diſyos mira mors.	224
Diluvii deſcriptio.	4
Diomedis errores.	216
Draco Heſperius.	1
Dryanth virius.	223
Dryope in arborem.	168

E.

Echo in vocem.	53
Europa a Jove vitata.	42
Eurylochus.	261

F.

Famis deſcriptio.	115
Fame deſcriptio.	216
Fatorum ſecies.	291
Fornice in Myrmilana.	210
Fungi in homines.	124
Furiarum ornatu.	70

G.

Atlantide in muſſellam.	151
Ganymedis raptus.	111
Gerana in gruam.	91
Gigantomachia.	6
Glaucus in Deum maris.	254
Gleba in puerum.	293
Gorgonis caput.	79

H.

Amus in montem.	93
Halcyones voce.	210
Hecuba.	241, 244, &c.
Helene forma etate deterior.	281
Heliodus in arborem.	29
Hercules in Daem.	161
Heſperie.	215
Hippolyti mors.	11
Hippomanes.	194

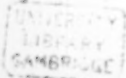
INDEX.

	<i>Hippocrene.</i>	85	<i>Menephron in seram.</i>	114
204	<i>Hippolytus in virbium.</i>	292	<i>Mercurius.</i>	19, 103
143	<i>Hirundo.</i>	312	<i>Meteororum regiones.</i>	3
71	<i>Hominis creatio.</i>	3	<i>Midus rex.</i>	199
11	<i>Hyacinthus in florem.</i>	131	<i>Minos Scyllam repudiavit.</i>	137
162	<i>Hyrie in stagnum.</i>	123	<i>Mintia in mentham herbam.</i>	195
150	I.		<i>Molossi filii in auct.</i>	249
17	<i>Iason.</i>	114	<i>Monedula.</i>	125
60	<i>Icarus.</i>	141	<i>Montes altissimi. 26. in valles.</i>	214
214	<i>Ilihus in vetulam.</i>	164	<i>Mopsus vates.</i>	216
	<i>Inferorum aditus.</i>	70	<i>Morpheus.</i>	211
206	<i>Iris in Leucobeam.</i>	69	<i>Myrmidones.</i>	126
1	<i>Iovis de scriptio.</i>	39	<i>Myrrha in arborem.</i>	189
223	<i>Id.</i>	16	N.	
160	<i>Iovis adulteris.</i>	99	<i>Naiades in insula.</i>	150
	<i>Iphigenia immolata.</i>	26	<i>Nais in piscem.</i>	61
50	<i>Iphig.</i>	175, 274	<i>Narcissus.</i>	51, 54
42	<i>Iris nuncia Junonis.</i>	210	<i>Neptuni adulteris.</i>	99
263	<i>Iside comitatus.</i>	174	<i>Nessi cruor in venenum.</i>	161
	<i>Julius Cæsar in cometam.</i>	297	<i>Nestoris ætas.</i>	220, 226
135	<i>Junio in Beroea.</i>	48	<i>Nisus in Iasania.</i>	100
216	<i>Jupiter.</i>	16, 31, 41, 99	<i>Nilus septemfluvius.</i>	12
293	<i>Ixion.</i>	70	<i>Numa deorum cultum instituit.</i>	290
130	L.		<i>Nysimene in nollum.</i>	35
24	<i>Labyrinthus Dædal.</i>	140	O.	
71	<i>Laertes circulus.</i>	6	<i>Ocyroe vates.</i>	36
	<i>Lanificii partes.</i>	60, 69	<i>Olea Minerva.</i>	98
160	<i>Laomedon bis perjuris.</i>	201	<i>Oleaster.</i>	269
11	<i>Laurus Apollini sacra.</i>	16	<i>Olenus in saxum.</i>	179
91	<i>Lethæa in saxum.</i>	177	<i>Orbis incendium.</i>	26
6	<i>Leucothoe in arborem.</i>	64	<i>Oribis rapitur.</i>	114
254	<i>Leucades insule.</i>	235	<i>Orpheus.</i>	178, 196
291	<i>Lotus in arborem.</i>	166	<i>Orion.</i>	248
79	<i>Lupus in lapidem.</i>	206	P.	
	<i>Luscinia.</i>	112	<i>Pætholus fluvius.</i>	199
91	<i>Lycæon in lupum.</i>	6	<i>Palamedes.</i>	232
210	<i>Lycus in scopulum.</i>	163	<i>Pallenci viri in auct.</i>	217
0	<i>Lyncus in lynceum.</i>	95	<i>Palemon.</i>	72
231	M.		<i>Pallas in animum.</i>	97
29	<i>Arcton eucoriat.</i>	108	<i>Pan cum Apolline.</i>	200
161	<i>Medea.</i>	115, 120	<i>Pandion.</i>	112
215	<i>Medusa caput.</i>	74, 79	<i>Pelias interficitur.</i>	122
11	<i>Melager.</i>	143, 146	<i>Pelopius humerus.</i>	106
194	<i>Melicertes.</i>	69	<i>Perdix in avem.</i>	142
0			<i>Prie.</i>	

INDEX.

<i>Periclymenus.</i>	229	<i>Solis aula.</i>	28
<i>Persei & Andromedæ nuptiæ.</i>	78	<i>Sol Veneris & Martis adulterium</i>	
<i>Pestilentie descriptio.</i>	127, 229	<i>prodit.</i>	64
<i>Phaethon.</i>	21, 29	<i>Somni descriptio.</i>	210
<i>Philomela in lusciniam.</i>	112	<i>Stellio ex puero.</i>	90
<i>Phineus in saxum.</i>	34	<i>Styx Deorum timer.</i>	24
<i>Picus in avem.</i>	263, 266	<i>Sus prima hostia.</i>	280
<i>Pierides in picem.</i>	169, 6	<i>Sybaris.</i>	216
<i>Pirithoi nuptiæ.</i>	221	<i>Syrinx in fistulam.</i>	16
<i>Polydectes in lapidem.</i>	85		
<i>Polymnestor.</i>	242		
<i>Polyphemus.</i>	250, &c.		
<i>Polyxena.</i>	242		
<i>Pomona.</i>	271		
<i>Procris.</i>	131		
<i>Progne in hirundinem.</i>	112		
<i>Proserpina rapta.</i>	89		
<i>Proetus.</i>	153		
<i>Pygmalionis statua.</i>	184		
<i>Pyramus.</i>	62		
<i>Pythagoræ dogmata.</i>	279		
<i>Pytkon serpens.</i>	12		
	R.		
<i>Rana ex limo.</i>	287		
<i>Rhadamanthus.</i>	168		
<i>Rhodope in montem.</i>	48		
<i>Rhetii Centauri strenuitas.</i>	212		
<i>Romulus.</i>	276, 292		
<i>Ruslicii in ranas.</i>	104		
	S.		
<i>Salmacis.</i>	67		
<i>Sciron in petram.</i>	125		
<i>Scorpio.</i>	287		
<i>Scythides in avos.</i>	286		
<i>Semele ex Jove gravida.</i>	48		
<i>Semiramis in columbam.</i>	61		
<i>Serpens in saxum.</i>	197, 217		
<i>Sibylla in vocem.</i>	259		
<i>Silenus.</i>	60		
<i>Simie.</i>	218		
<i>Sirenes in aves.</i>	93		
<i>Sisyphus.</i>	70		
<i>Smilax in florem.</i>	66		
	T.		
	<i>TADA à Midas in aurum.</i>	198	
	<i>Tantalus.</i>	70	
	<i>Tatius Romanus invalidus.</i>	276	
	<i>Tempestatis descriptio.</i>	208	
	<i>Tereus in upupam.</i>	118	
	<i>Terra in aquas.</i>	284	
	<i>Terra motus.</i>	288	
	<i>Thesi gesta.</i>	128	
	<i>Thetis.</i>	202	
	<i>Thiobe.</i>	61	
	<i>Thionius in cervum.</i>	128	
	<i>Tiberinus in Tiberim.</i>	271	
	<i>Tinea in papilionem.</i>	271	
	<i>Tiresias in feminam & virum.</i>	30	
	<i>Tityrus.</i>	70	
	<i>Tmolus mons.</i>	200	
	<i>Triapus in varias figuras.</i>	137	
	<i>Triptolemus.</i>	51	
	<i>Tumultus descriptio.</i>	79	
	<i>Turmus vincitur ab Ænea.</i>	270	
	<i>Typhæi supplicium.</i>	88	
	<i>Tyrrheni in delphinos.</i>	56	
	V.		
	<i>Valles in montes.</i>	284	
	<i>Venus & Mars.</i>	64	
	<i>Ver.</i>	281	
	<i>Vertumnus.</i>	272	
	<i>Vespertilionem.</i>	69	
	<i>Virgo in coraliam.</i>	77	
	<i>Vlyssis oratio. 231. socii in porcos.</i>	261	
	<i>Upupa.</i>	101	
	<i>Ursa.</i>	287	

FINIS.

28
10
90
24
88
10
10
98
79
71
101
111
84
83
131
102
61
121
271
277
10
70
200
117
51
79
275
88
56
284
64
281
272
69
77
1001
261
111
287